

Giới thiệu Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert

Ta chỉ biết ba chiêu giản giới ta chỉ biết ba chiêu kiếm pháp.

Núi sông bảy đoạn, năm lên trời, sáu mưa Bát phong dẫn.

Bởi vì lão đầu chỉ dạy liễu ba chiêu này, hần cùng ta nói ba chiêu này luyện sẽ, liền có thể thực hiện mình mơ ước.

Hần không biết là, ta mơ ước chính là đem hần đề xuống đất hung hần đánh một trận.

Từ xưa tới nay, trên giang hồ có rất nhiều được bí tịch mai kia ngắt trời câu chuyện.

Ta coi như nhân vật chính dĩ nhiên cũng có cái này có phúc, bí tịch ung dung tới tay.

Nhưng là. . .

. . .

. . . Ta đặc biệt lại xem không hiểu! sinh đồng nhân hai thứ nguyên toàn quyền tiểu thuyết bảng xếp hạng

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Mọi người đánh giá 10 điểm cho mình nhé.

Thấy hay thì nhớ tặng nguyệt phiếu và chia sẻ cho mọi người cùng đọc, cũng đừng quên bình luận chém gió nhiệt tình.

Bạn nào có điều kiện thì bỏ cáo lệnh, kim sa châu, thất thái châu..

☆☆☆☆☆☆☆☆

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ

☆☆☆☆☆☆☆☆

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1 : Kỳ ba thúc cháu

Bình Ngô Kỷ - 739 năm

Cùng phong húc húc, mùi hoa say lòng người, chính trực mùa xuân, bắc hoang đại địa oanh phi thảo trường, thủy mộc minh sát, tuy danh chi rằng “Bắc hoang”, lại nửa điểm không có hoang vu thê lương ý tứ, thậm chí so sánh với Đông Hải, Nam Nguyên, Tây Lĩnh tam mà còn muốn giàu có sinh cơ một ít, hần chỗ xuân ý, là hàm súc, ưu nhã, như dục cụ còn ngênh thiếu nữ. Bắc hoang xuân ý, còn lại là cuồng dã, bồn phóng, một sớm chi gian khắp nơi hoa khai, tựa nhiệt cay hỏa bạo cô nương, càng thêm làm người có thị giác đánh sâu vào, lưu luyện quên phần.

Sở dĩ lấy “Hoang” vì danh, chi vì hơn bảy trăm năm trước một hồi lễ mễ đại chiến, ở nơi này dựng lên, lúc ấy đại lục lấy bắc, bình hoang mã loạn, nhân tâm hoảng sợ, bởi vậy mà đến bắc hoang chi danh, kia trảng đại chiến sử xưng “Lệnh ngô chi loạn”, đến kia lúc sau, nguyên bản trên đại lục tranh đấu không thời tam đại quốc gia cổ, cốc Yên Quốc, nam Khương Quốc, đại Dương Quốc, bởi vì các loại nguyên nhân, một sớm chi gian hết thảy giải thể, thiên hạ lại vô triều dã cùng giang hồ chi phân, cứ như vậy, vẫn luôn kéo dài bảy trăm ba mươi chín năm đến nay.

Lúc ấy có người tiên đoán, đại lục đem ngênh đón một mảnh loạn thế.

Nhưng tiên đoán cũng không có trở thành sự thật, từ tam quốc giải thể, các nơi các thành, các môn các phái phân mà tự trị, ngược lại so với kia khi liên tục chinh chiến, thuế phú áp người thời điểm, đại gia sinh hoạt ngược lại muốn thoải mái rất nhiều, tuy nói đốt giết đánh cướp, trả thù diệt môn việc vẫn như cũ khi có phát sinh, nhưng tâm thường bá tánh, thật cẩn thận sinh hoạt, không chọc những cái đồ người giang hồ, liền cũng có thể cầu được một phần sống yên ổn.

Ở bắc hoang phía đông, có một cái náo nhiệt trần nhỏ, tên là Săn Long Trần, đồn đãi có tổ tiên từng săn giết quá một con Yêu Long mà được gọi là.

Thị trấn bốn không lớn, nhưng nhân dựa vào Vạn Thú Lâm, quá vắng vắng thú, nhà thám hiểm, thảo dược thương da thú khách nối liền không dứt, trấn nhỏ thượng tiếng gọi âm ỉ, thét to thanh, rao hàng thanh nổi thành một mảnh, hảo một cái vui sướng hưởng vinh cảnh tượng.

Thị trấn đông đầu một cái trong viện, một cái cánh tay rắn chắc thiếu niên, trần trụi thượng thân, cầm trong tay một phen thảo mộc kiếm, đang ở uy vũ sinh phong múa may, trong miệng còn thường thường lải nhải, lẩm bẩm.

“Núi sông bảy đoạn!” “Năm lên trời” “Tẩu vũ bát phong dẫn!”

Kia thảo mộc kiếm hoành phách, dựng chém, châm ngòi trừu thứ, nhìn qua cực kỳ giản dị, không hề nửa điểm sức tưởng tượng.

Nhưng nếu người có tâm lý gần, cẩn thận quan sát liền có thể phát hiện.

Đích xác cực kỳ giản dị, không chút nào sức tưởng tượng.

Kia thiếu niên cực kỳ ra sức nghiêm túc, từ sáng sớm vũ tới rồi buổi trưa, mới vừa rồi chậm rãi ngừng lại, trường kiếm tùy tay một ném, chống vó, thờ hồn hên. Nằm xuống nháy mắt, mồ hôi liền đem dưới thân đá phiến mà, tầm ra một cái hình chữ Đại tới, còn ở chậm rãi hướng bốn phía khuếch trương, cùng ánh mặt trời làm kịch liệt đấu tranh.

“Chắc chắc chắc, tiểu tử, làm sao, như vậy một hồi lại không được, có phải hay không quá không kéo dài điểm nhỉ?”

Lúc này, từ bên cạnh lờ ra tới một cái bóng người, câu lữ thân mình, tay phải cầm một thanh làm nghề nguội chùy, ăn mặc một thân đơn hê hê vải bố áo, híp mắt con mắt, đầu trọc bóng lưng, long căn tế mị, trang bị trứng vịt mặt hình, thấy thế nào đều là vẻ mặt đáng khinh.

Kia thiếu niên nghe vậy, đầu đầu không lay động một chút, chỉ là hơi hơi giật giật tròng mắt, hữu khí vô lực nói: “Lão nhân, nguoi... Nguoi nói thật, nguoi dạy này mấy cái phá chiêu thức, rốt cuộc... Rốt cuộc hữu dụng vô dụng? Ta... Ta thật sự nửa điểm sức lực cũng đã không có.” Dứt lời, lại tiếp tục thờ hồn hên, tựa hồ toàn thân thể lực đã tiêu hao quá mức hết.

Lão nhân kia nghe vậy, chậm rãi đã đi tới, không nói lời nào, dùng chân tùy ý đá đá ngẫm thiếu niên, đầu hấn nhẹ răng trợn mắt, kêu to lên.

“Nguoi làm cái gì! Tiểu gia ta đều như vậy, còn bỏ đá xuống giếng!”

“Xuy xuy xuy, xem ra còn trung khí mười phần sao, trang cái gì muốn chết muốn sống, chạy nhanh cấp lão tử lên tiếp tục.”

Lão nhân cười đến thời điểm toàn thân đều đi theo kích thích, bóng dáng nhìn qua phảng phất là cái đang ở nghiền răng chuột lớn giống nhau.

“Có loại nguoi liền cho ta giết! Tiểu gia nhưng không phụng bồi nguoi này lão biến thái!”

Thiếu niên đứng là ngao khí mười phần tuổi tác, há có thể như thế đi vào khuôn khổ, thấy lão nhân kia đáng khinh biểu tình, đơn giản mắt nhắm lại, trong lòng thâm hạ quyết tâm, cho dù chết, ta đều không đứng dậy.

“Hắc hắc hắc, có cốt khí, có cốt khí a...”

Lão nhân âm hiểm cười nói, trong tiếng cười có một tia âm mưu hương vị.

Thiếu niên mắt trái hơi hơi mị một cái phùng, trộm quan sát đến.

Đột nhiên, lão nhân kia tay phải vừa nhấc, chỉ thấy kia thuần cương luyện chế làm nghề nguội chùy, tức thì rời tay mà ra, đối với thiếu niên dưới háng chỗ cấp tốc bay đi.

Này một cây búa nếu tạp thật, thiếu niên chỉ sợ từ đây liền phải làm Đông Phương Bất Bại, nhưng hấn lại không có Quỷ Hoa Bảo Điện.

Thiếu niên thấy này thiết chùy thế tới hung mãnh, hô to một tiếng “Nguoi đại gia”, vội vàng dùng ra một cái cho vay nặng lãi, hiểm mà lại hiểm tránh thoát lần này, sau lưng mồ hôi lạnh chảy ròng.

“Nguoi cái nãi nãi cái chân!! Thật hạ thủ được a?! Tiểu gia ta thiếu chút nữa tuyệt hậu nguoi có biết hay không!”

Thiếu niên quay đầu, nổi giận dùng dùng mắng.

Lão nhân xem kia thiếu niên phần nộ biểu tình, đắc ý cười cười, âm dương quái khí nói “Hắc - hắc - hắc, tiểu tử, chết còn không sợ, lại sợ cái gì tuyệt hậu? Huống hồ nguoi ngày này thói hoặc lộn xộn, lại có nhà ai cô nương có thể nhìn thượng nguoi? Nguoi gia hỏa này sự, không cần cũng thế, không cần cũng thế...”

“Tiểu gia ta anh tuấn tiêu sái, không có cô nương còn không phải bởi vì mỗi ngày liền luyện này mấy chiêu phá kiếm pháp?! Ta xem ngài lão tên kia sự mới là vô dụng cực kỳ!”

Thiếu niên đôi tay ở phía sau chống, hai chân tách ra, nằm liệt ngồi ở mà, không phục nói đến

“Hừ, ngươi dám nói ta vô dụng cực kỳ, ngươi cũng biết thị trấn nam đầu thôi quả phụ... Khụ khụ, ngươi cũng biết ngươi này ba chiêu kiếm pháp luyện đến đại thành lúc sau có gì chờ ư lực?!”

“Trước son đoạn hải khả năng, thay trời đổi đất chi lực.” Thiếu niên gần từng chữ một đáp, giống như hòa thượng niệm kinh giống nhau “Ngươi này một câu lừa dối tiểu gia ta đã bao nhiêu năm!?”

“Vậy ngươi lại cũng biết vì sao ngươi hiện tại phát huy không ra loại này hiệu quả?”

“Bởi vì nội lực không đủ, kiếm pháp uy lực một phần vận đều phát huy không ra.” Thiếu niên mắt tròn trắng, lại lần nữa thuận thực đáp

“Nhưng tiểu gia ta ba tuổi liền bắt đầu tu luyện nội công, năm tuổi có thể một tay phụ trăm cân, chín tuổi lại không sợ giá lạnh hè nóng bức, mười ba tuổi liền có thể giờ lên ngàn cân cự đỉnh, trên giang hồ nhưng có người ở cùng tuổi khi nhưng cùng ta sánh vai?”

“Ngươi kia ba chiêu kiếm pháp đều sử dụng không ra.” Lão nhân nhắm mắt lại, lão thần khắp nơi nói.

“Tiểu gia ta một chưởng nhưng toái tảng đá lớn, nhất kiếm nhưng đoạn sắt thép, toàn lực vì này, càng là có thể chặn ngang đoạn thụ, bức này nội lực há phụ thiên tài chi danh?”

“Ngươi kia ba chiêu kiếm pháp đều sử dụng không ra” lão nhân không dao động, vẫn như cũ là này một câu.

“Tiểu gia ta hành hiệp trượng nghĩa, bắt tặc đạo với loạn thị, cứu tiểu nhi với hồ khẩu, tam quyền phục giang hồ anh chàng lỗ mãng, một chưởng phá tên bắn lên minh thương (súng), nhân đạo sẵn lòng trần ngôi sao, Thiết gia kỳ hiệp là cũng!”

“Ngươi kia ba chiêu kiếm pháp đều sử dụng không ra.” Lão nhân vẫn như cũ bạn cũ, thần thái đều không có biến hóa nửa điểm.

“... Ngươi đại gia, liền sẽ không nói điểm khác?!”

Thiếu niên giận dữ hét

“Ngươi đánh không lại ta, làm ngươi một bàn tay đều không được.” Lão nhân không nhanh không chậm nói.

Thiếu niên nghe vậy hai mắt nắm chặt, bộ mặt dữ tợn, sao khỏi cách đó không xa kia đem tháo một kiếm, đón đầu liền thượng.

Trong viện phát ra vài tiếng “Bạch bạch” thanh, đại khái cũng liền giằng co bốn năm cái hô hấp công phu.

Qua chỉ chớp lát, trong viện lại chỉ còn thiếu niên một người, lại lần nữa “Hô hô hô” luyện nổi lên kiếm tới, chỉ là lúc này thiếu niên trên người thanh một khối tím một khối, trên mặt còn nhiều cái gấu trúc mắt, ngực phập phồng không ngừng, hiển thị tức giận khó bình.

Thiếu niên này tên là Thiết Phong, vừa mới qua mười sáu tuổi sinh nhật, từ nhỏ hảo võ, mộng tưởng có một ngày có thể trở thành một thế hệ đại hiệp —— sau đó đem lão nhân kia hung hăng ấn ở trên mặt đất tấu một đòn.

Lão nhân kia tên là Thiết Vô Phát, dựa theo bối phận tới giảng, xem như Thiết Phong thúc thúc, bởi vì đỉnh đầu không manh áo che thân, tuổi đảo cũng không dễ nhìn ra tới, nói hần hơn bốn mươi cũng thành, nói hần bảy mươi nhiều cũng đều không phải là không có khả năng, hơn nữa hần còn có cái giống như hoàng hoa khuê nữ giống nhau kiêu dè, bất luận kẻ nào hỏi này tuổi, hần đều tuyệt không báo cho, bao gồm thiết phong, hần ở trong thị trấn kinh doanh một nhà thợ rèn phổ, bởi vì lui tới người đã tạp thả nhiều, sinh ý pha giai.

Thiết Phong không cha không mẹ, từ nhỏ liền cùng Thiết Vô Phát cùng nhau sinh hoạt, Thiết Vô Phát ở sinh hoạt thượng cơ hồ là không quan tâm, duy độc ở võ công thượng lại là yêu cầu cực kỳ nghiêm khắc, thậm chí có thể nói có chút biến thái.

Nội công tu luyện, chính yếu xem ngộ tính cùng chăm chỉ, Thiết Phong từ nhỏ liền thông minh hơn người, hơn nữa đối Thiết Vô Phát trong miệng giảng những cái đó giang hồ chuyện xưa hướng tới, mỗi ngày chăm chỉ luyện công, có khi thậm chí mất ăn mất ngủ, ở cái này nhất thích hợp tu luyện, kinh mạch chưa định hình tuổi tác đoạn, tuyệt đối là cực kỳ khó được, hơn nữa thiết vô phát một bên kiên nhẫn chỉ đạo, nghiêm khắc yêu cầu, bởi vậy hôm nay mới chi danh lại hoàn toàn xứng đáng, chỉ là sau lưng vất vả cũng là thường nhân khó có thể thôi.

Ở hần bảy tuổi thời điểm, bắt đầu tiếp xúc kiếm pháp, cũng chính là này ba chiêu —— núi sông bảy đoạn, năm lên trời, tấu vũ bát phong dẫn

Ban đầu khi luyện, đúng là chiêu thứ nhất “Núi sông bảy đoạn”, này nhất chiêu cùng sở hữu bảy thức, phân biệt lấy thiên, địa, sơn, hà, ngày, nguyệt, sao trời mệnh danh —— Kinh Thiên đoạn, Phá Khôn đoạn, Bàn Sơn đoạn, Sông Nước đoạn, Liệt Dương đoạn, Yên Nguyệt đoạn, Sao Trời đoạn. Mỗi nhất thức bề ngoài thoạt nhìn đều là đơn giản phách chém, nhưng kỳ thật lại có cực kỳ phức tạp vận lực pháp môn, lần đầu tiên xem thiết vô phát thi triển thời điểm, liền nhìn thấy hần dùng một cái tinh tế cây liễu chỉ, thế nhưng bỏ ra một khối tảng đá lớn, tuy rằng cây liễu chỉ cũng chặt đứt, nhưng ở thiết phong trong lòng, này quả thực là thần giống nhau tồn tại, trong tương lai mấy năm, thường thường ở trong mộng nhớ tới, vẫn cứ kích động không thôi, âm thầm thế chính mình nhất định phải luyện sẽ này nhất chiêu.

Nhưng quang trong đó thức thứ nhất vận khí pháp môn, thiết phong liền ước chừng luyện ba ngày, mới miễn cưỡng có thể bỏ ra nhất kiếm tới, mà này nhất kiếm bỏ ra, lại chỉ ở tảng đá lớn thượng để lại nửa điểm hoa ngân, vũ một tước, đã không thấy tăm hơi.

Ngay lúc đó hần, chỉ nói là thiên hạ chiêu số đều là như thế khó luyện, vẫn như cũ ngày ngày đêm đêm, khắc khổ tu tập, tuy rằng tiến cảnh cũng không

mau, nhưng hần cũng không chút nào nản lòng, chỉ lo không biết ngày đêm mưa may.

Sau lại, bốn năm sau một ngày, mười một tuổi thời điểm, hần kết bạn một cái “Phi hồ Bang” ngoại môn đệ tử, hai người đều là võ sĩ, gặp mặt liền tham thảo khởi kiếm chiêu tới, người nọ thấy Thiết Phong chỉ biết như vậy một chiêu nửa thức, lại dùng như thế mới lạ, không khỏi cười ha ha lên, sau đó liền cấp Thiết Phong nói về chính mình sở học kiếm pháp, thẳng đến lúc này thiết phong mới biết được, nguyên lai không phải thiên hạ chiêu số đều là như thế khó luyện.

Nhưng hần trong lòng nhớ tới năm đó cảnh liễu nứt thạch một màn, tin tưởng vững chắc chính mình sở học kiếm pháp khó luyện nguyên nhân, là bởi vì uy lực muốn so với kia tiểu tử cường rất nhiều, hai người đều là quật tính búng bình, bởi vậy đại sáo một trận, lại đại đánh một trận, từ đây không còn nhìn thấy mặt.

Lại qua bốn năm, Thiết Phong đã mười lăm tuổi, kia lấy thể mạnh mẽ trăm tăng trưởng “Núi sông bảy đoạn” trên cơ bản đã luyện thuần thực, đệ nhị chiêu lấy tốc độ tăng trưởng “Năm lên trời” cũng coi như là vừa nhập môn, chỉ có đệ tam chiêu “Tẩu vũ bát phong dẫn” lại còn sở không tới nửa điểm mạnh mẽ.

Mỗi lần hần sử kiếm mưa may, đều là uy vũ sinh phong, nhất kiếm đi xuống, cũng có thể ở đại thạch đầu thượng bỏ ra một cái miệng to tới, không cảm khiến cho hần càng thêm tin tưởng vững chắc, chính mình sở học, thật sự là cái lợi hại chiêu số, trong lòng cũng đối thúc thúc thiết vô phát càng thêm kính nể lên, cho đến kia một ngày...

Ngày ấy trời sáng khí trong, gió mát hoà thuận, lạc hà cùng cô vụ tề phi, thu thủy cộng trường thiên một màu... Bất quá, lại nhiều quá khen ngợi chi từ, lại mỹ cảnh sắc, cũng không thắng nổi Thiết Phong ngày ấy mất mát chi tình, một lần hần không có việc gì ở Vạn Thú Lâm trung đi dạo, vừa vận phát hiện thiết vô phát ở một chỗ sông nhỏ bên cầu cá, đang định tiến lên đi đánh cái tiếp đốn, lại không nghĩ Thiết Vô Phát bởi vì mới vừa chạy cái cá tâm tình chính bức, hồn nhiên không chú ý Thiết Phong ở bên cạnh, tùy tay xả cái cây liễu chi liên hướng tới bên cạnh tảng đá lớn rút đi, trong nháy mắt kia tảng đá lớn liền “Ca” một tiếng giòn vang, nứt thành hai nửa, đang cùng năm đó biểu thị kia chiêu “Núi sông bảy đoạn” khi hiệu quả, giống nhau như đúc, chỉ là lần này, kia cây liễu chi cũng không có đoạn.

Nhưng lần này Thiết Phong xem rõ ràng, tuyệt phi Thiết Vô Phát giáo kia mấy chiêu kiếm pháp, thật sự chi là tùy tay vừa kéo.

Thiết Phong ngốc lập đương trường, giờ phút này mới biết, nguyên lai làm chính mình kinh dị gần mười năm, mộng gần mười năm một màn, chỉ là bởi vì Thiết Vô Phát nội lực sở đến mà thôi, cùng chính mình sở luyện chiêu số, là nửa điểm điều mao quan hệ cũng không có.

Thiết Phong tiến lên chất vấn, Thiết Vô Phát đầu tiên là sùng sốt, sau đó liền áp ứng hàm hồ này từ, cuối cùng rốt cuộc có chút xấu hổ thừa nhận —— nguyên lai kia ba chiêu, chính mình cũng không luyện được sẽ, lại lập lại cường điệu, đó là tuyệt đối cường hãn vô cùng ba chiêu, có được “Tước sơn đoạn hải khả năng, thay trời đổi đất chi lực”.

Một cái khát cái nói cho ngươi, hần có phát tài chi đạo, ngươi tin sao?

Dù sao Thiết Phong là không tin.

Hần thậm chí hoài nghi có phải hay không thiết vô phát hiểu rõ hần mộng tưởng —— đem lão nhân này ấn ở trên mặt đất cuồng tẩu —— cho nên mới cố ý dạy hần như thế lo lắng cố sức công phu, hần tự tin chính mình nếu từ tiểu luyện không phải như vậy mấy chiêu, thậm chí luyện kia “Phi hồ giúp” ngoại môn tiểu tử mấy chiêu, lúc này đều có thể chân chính trở thành một mình đảm đương một phía hiệp khách.

Có câu nói nói rất đúng, “Nếu bỏ qua thái dương khi, ngươi chảy nước mắt, vậy ngươi chỉ sợ cũng muốn bỏ qua đàn tinh.” Trên đời này không có thuốc hồi hận, thiết phong cũng không có khả năng lại một lần nữa luyện qua một bộ kiếm pháp, huống hồ liên tính hần đưa ra, Thiết Vô Phát cũng tuyệt không chịu giáo, bởi vậy chỉ phải một cái đường đi đến hắc, không cầu lập danh với giang hồ, chỉ cầu nhìn xem này rác rưởi kiếm pháp cuối, sẽ nở rộ ra cái dạng gì bá vương hoa tới.

Nhưng từ đây, Thiết Phong thấy Thiết Vô Phát lại nửa điểm sắc mặt tốt cũng không có, mà Thiết Vô Phát đối Thiết Phong kiếm pháp luyện tập, cũng là bức cho càng ngày càng gấp.

Chỉ có hai người tiểu tử hợp viện, cũng bởi vậy trở nên náo nhiệt lên, cái cạ âm ỉ mỗi ngày không ngừng.

Một ngày, Thiết Phong từ lấy quặng trở về, ở trong núi chơi hai ngày, tâm tình rất tốt, nhưng rốt cuộc ở trong núi ngủ đến không an ổn, cũng hơi có chút mệt mỏi.

“Lão nhân, ta đã trở về!”

Đem một sọt hôi quặng sắt thật mạnh đặt ở sân cửa sau bên, thiết phong liền biên kêu lời nói, biên hướng chính mình trong phòng đi đến.

Tòa nhà không tính tiểu, có năm cái phòng, một cái sân, hơn nửa cửa chính chỗ rộng mở thợ rèn cửa hàng, ít nói cũng có cách viên vài trăm thước. Trong viện còn có viên hai mươi năm sau quả quýt thụ, chính trực hoa quý, màu sắc và hoa văn trắng tinh, một đoá năm cánh, từng trận thanh hương tung bay.

Từ cửa sau tiến vào, bên tay trái song song tam gian là phòng ngủ, ly môn xa nhất chính là thiết vô phát, cửa rải rác bày chút nhan sắc khác nhau khoáng thạch, nhiều này đây thâm sắc hệ là chủ, trong đó nhiều nhất, đó là thiết phong rõ cái loại này tro đen sắc thô quặng sắt.

Ly môn gần nhất đó là thiết phong chỗ ở, cửa tán một ít gỗ vụn tiết cùng một ngum đại lu, thiết phong mỹ kỳ danh rằng “Tụ bảo lư”, sẵn long trần dựa lâm không ai thủy, hơi chút sân lớn hơn một chút nhân gia đều lấy này làm chứa nước chi dùng.

Đệ tam gian phòng ngủ hàng năm không, vốn dĩ thiết vô phát là nghĩ Thiết Phong tương lai cưới tức phụ, cấp thông gia chuyển đến trụ. Lại không nghĩ tiểu tử này một ngày không cái định tính, suốt ngày liền biết cùng chính mình đối nghịch, nghĩ đến lấy hấn tính tình tương cưới đến tức phụ, hơn phân nửa muốn dựa vào chính mình số tiền lớn đi cầu nhân gia, đơn giản phòng này liền đôi chút tạp vật, cửa căng ba sào móc treo quần áo, rải rác treo mấy cái vải bố quần áo.

Bên phải hai gian là nhà kho cùng làm nghề nhuộm phòng, diện tích muốn lớn một chút, nhưng đại bộ phận thời gian đều là cửa phòng trói chặt.

Thiết Phong thấy hô một giọng nói không có đáp lại, cũng không để ý tới, lập tức đi tới chính mình trước cửa phòng.

“!” Mới vừa đẩy ra cửa phòng, một cây màu trà chồi lông gà liền đối với Thiết Phong ngực vội vàng điểm tới, lần này rất là đột ngột, nhảy mắt kinh hoàng thất thố.

Hấp tấp chi gian, không kịp quá nhiều tự hỏi, thượng thân vội vàng một trụ, hai chân trảo mà bất động, toàn bộ thân thể cong thành một cái cầu hình vòm độ cung, vừa tránh thoát này đột ngột một kích. Còn không đợi Thiết Phong lấy lại tinh thần, kia quán chú toàn thân trọng lượng hai chân, lại bị một cây thô dây thừng lạng yên trói lại lên, kia dây thừng vừa mới trói chặt, liền cực nhanh hướng nóc nhà phương hướng rút đi, tức khắc khiến cho thiết phong trọng tâm tức khắc không xong, liền người mang dây thừng bay đi lên, đôi chiều ở nhà ở xà ngang phía dưới, dường như một khối đá luân thối khô giống nhau, đang tới đang đi.

Thiết Phong bình thường trở lại mở to mắt, ánh vào mi mắt chính là một cái đảo đáng kinh tởm tươi cười, nhìn đến như vậy cảnh tượng, Thiết Phong tức khắc liền mắng to lên: “Người này lão bất tử, lại trêu cợt tiểu gia, mau mau đem ta buông xuống, bằng không ta nhất định phải đem ngươi phá bẹp lò cạp tạc đi!”

“Chắc chắc chắc, liền tiểu tử ngươi này mấy lần, không hảo hảo cùng ta luyện võ, còn suốt ngày ồn ào cái gì ra ngoài lang bạt, đến lúc đó chỉ sợ ngươi sao chết cũng không biết.” Một cái âm dương quái khí thanh âm, ở thiết phong bên tai chậm rãi vang lên.

“Phi phi phi! Tiểu gia ta hành đoan, ngồi đến chính, tự nhiên sẽ xong ra một phen tên tuổi, đầu giống ngươi này lão bất tử như vậy âm hiểm đáng kinh!”

Thiết Phong tức giận bất bình gọi vào.

“Hắc hắc, nếu lão phu âm hiểm đáng kinh, vậy ngươi liền tại đây một thân chính khí treo đi, ha ha ha.”

Theo tiếng cười dần dần đi xa, Thiết Phong không khỏi hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, lại lần nữa mắng to đến: “Người này lão niên si ngốc, lão biến thái, lão bệnh tâm thần, mỗi ngày ăn no căng không có chuyện gì, còn đánh cái gì thiết, nhất hấn là về lò đúc lại chính là ngươi kia đầu óc!”

Bất quá vô luận thiết phong mắng bao lớn thanh, đáp lại hấn cũng chỉ có trong phòng một mảnh yên tĩnh.

Mười sáu tuổi đứng là hùng tâm tráng chí tuổi tác, Thiết Phong càng là một cái quân không được tính nhĩ, bởi vậy trước hai tháng bắt đầu liền vẫn luôn ồn ào muốn đi ra ngoài lang bạt một phen, không nghĩ lưu tại này Sấn Long Trấn không lý tưởng, lại không nghĩ bị Thiết Vô Phát một ngụm từ chối, ghé tởm hơn chính là, lý do vẫn như cũ là “Ngươi kia ba chiêu kiếm pháp đều sử dụng không ra”, này quả thực là cái mả chú, Thiết Phong mỗi khi nghe xong khí đều không đánh một chỗ tới. Đến tận đây lúc sau, Thiết Vô Phát cũng thường xuyên cho hấn giáo huấn “Giang hồ hiểm ác nào có trong nhà hảo” đạo lý, nhưng thiết phong lại tin tưởng vững chắc lấy chính mình thủ đoạn, tất nhiên có thể sáng chế một phen thiên địa, thiết vô phát vì đã kích hấn bành trướng lòng tự tin, bởi vậy liền thường xuyên trêu cợt Thiết Phong, ý đồ triển lãm “Hiểm ác giang hồ”.

“Kèo kẹt, kèo kẹt, kèo kẹt” Thiết Phong thấy mắng hồi lâu cũng không có đáp lại, liền ở nhà ở trung đang lên. Này nhà ở không lớn, liền một trương giường, một cái trang quần áo tiểu ngăn tủ, một cái bàn, trên bàn một thanh đuốc đèn, nhưng nhân thiết phong hảo võ không hảo văn, này ngọn nến nhưng thật ra quanh năm suốt tháng cũng đôi không được mấy cây.

“Thiếu chút nữa, lại nỗ lực hơn!” Đối với kia trên bàn khoảng cách đã không đến chính mình nửa thước chân đèn, Thiết Phong trong lòng niệm, dưới chân sử lực, sử chính mình đang càng ngày càng cao.

Ba tác.

Hai tác.

Một tác.

Đang định duỗi tay một phen liền phải với tới chân đèn thời điểm, lại chỉ nghe được “Bang” một tiếng, dây thừng trực tiếp cắt thành hai đoạn. Mà giờ phút này ở không trung không thể nào mượn lực, thẳng ngo ngắc đối với cái bàn dụng phải qua đi, một thiết phong linh hoạt, ở mặt cùng bên cạnh bàn sắp tiến hành thân mật tiếp xúc khi, một chương đối với cái bàn đánh. Nhưng tuy là như thế, vẫn như cũ không khỏi lấy một cái chó ăn cứt tư thái, thật mạnh thua tại trên mặt đất.

“Hắc hắc, lão tử cho ngươi buông xuống, còn không chạy nhanh nói câu cảm ơn” kia cực kỳ thiếu tấu tiếng cười, lại từ nhà ở cửa chậm rãi truyền tiến vào

“Ta, tạ ngươi đại gia!” Thiết Phong che lại cảm, đối với cửa xem nào nhiệt không chê chuyện này đại thiết vô phát oán hận nói đến.

“Ồ ô ô, tiểu tử miệng còn như vậy nganh, xem ra quả còn chưa đủ lâu a” Thiết Vô Phát dứt lời, liền hướng về Thiết Phong chậm rãi đi tới

“Tê... Giết người, cứu mạng a, người tới a!”

Thiết Phong vừa rồi kia một chút rơi là thất điên bát đảo, hiện tại cả người đều sử dụng không ra lực tới, nếu lúc này Thiết Vô Phát lại đem hán treo lên, thật sự là nửa đêm cũng phản kháng không được. Nghĩ đến ngày thường hán cực kỳ vô nhân đạo tác phong, Thiết Phong trong lúc nhất thời kêu to liên tục, nhưng thật là nửa đêm không nghĩ cầu xin tha thứ.

“Lăn...! Đừng gác kia quý khóc sói gào, gọi người ta nghe xong còn tưởng rằng ta có cái gì bất lương ham mê đường như, không có việc gì cũng đừng giả chết, chạy nhanh lại đây hỗ trợ, có đại sinh ý tới cửa!” Nói đến “Đại sinh ý” ba chữ thời điểm, thiết vô phát trong mắt tựa hồ đều thả nói quang, lộ ra vẻ mặt tham tiền biểu tình.

Tuy nói Thiết Phong mọi cách không muốn, chính sự lại không thể chậm trễ, gia hai vẫn luôn đều lấy này thợ rèn phô mà sống, giờ phút này có đại khách hàng tới cửa, không khỏi đều tinh thần tỉnh táo.

“Khách quan, muốn chọn chút cái gì.” Nhìn đến đối với cửa hàng mệnh mệnh đi vào tới mười tới hào trắng hán, Thiết Phong đầy mặt tươi cười nói đến.

“Tiểu tử, có cái gì rắn chắc điểm binh khí cho chúng ta chọn lại đây chút.”

Cầm đầu một người kính trang đại hán đi vào cửa hàng tới, cau mày nhìn quét hai vòng, tựa hồ thực lo lắng này hương đã tiểu điểm binh khí chất lượng

“Được rồi, các vị chờ một chút ta liền tới”

Dứt lời, Thiết Phong liền quay đầu vào ngày thường chất đồng binh khí nhà kho trung, không quá một hồi, liền nhặt một cái sọt binh khí ra tới, “Loảng xoảng” một tiếng, đặt ở đám kia trắng hán trước mặt.

Cầm đầu người nọ thấy như vậy một cái sọt binh khí, tùy tay chọn một phen trường đao, nắm ở trong tay tinh tế thường thức, biên thường thức còn một bên liếc liếc cửa hàng một lão một tiểu hai người.

Không quá đến bao lâu, chỉ nghe được “Bang” một tiếng, chuôi này trường đao tức khắc cắt thành hai đoạn, một đoạn ở trắng hán tay phải gian nắm, mà một khác tiết, tắc bị hán chặt chẽ kẹp với tay trái song chỉ chi gian.

“Ân?”

Kia cầm đầu hán từ hai mắt hơi hơi nhú lại.

“Ta nói chọn chút rắn chắc điểm, ngươi là nghe không hiểu sao?”

Cầm đầu đại hán trừng mắt Thiết Phong, lạnh lùng sắc bén, một bộ muốn bão nổi bộ dáng, đối với thiết phong quát.

Một bên Thiết Vô Phát nhìn đến như vậy tình cảnh, cuống quýt đi tới cười làm lạnh đến “Khách quan, ngài đừng có gấp, tiểu hài tử không hiểu chuyện. Khụ khụ, ngươi chạy nhanh qua đi đem ta mấy ngày trước đánh kia hai cái rắn chắc binh khí lấy tới.” Dứt lời, đối với Thiết Phong sử dụng cái ánh mắt.

Qua chỉ chốc lát, Thiết Phong liền trợ thủ đắc lực các dẫn theo một đao nhất kiếm, chạy chậm lại đây, đối với cái kia kính trang đại hán ý vị thâm trường cười cười, nói đến: “Đại gia thân thủ thật lợi hại, ngài nhìn nhìn lại này hai thanh ngài hợp không hợp tay.” Vừa dứt lời, đôi tay đem này một đao nhất kiếm chuôi kiếm triều thượng, khinh phiêu phiêu đối với kia đại hán lập tức lên.

Nhìn trước mắt giản dị tự nhiên đao kiếm, đại hán khinh thường “Hừ” một tiếng, đã bắt đầu cân nhắc muốn như thế nào làm tiền nhà này cửa hàng nhỏ.

“A ul!”

Duỗi tay nhắc tới dưới, lại không nghĩ rằng này hai thanh binh khí kỳ trọng vô cùng, vốn dĩ lấy hán sức lực, ngày thường đao cũng không tính cái gì, chính là lúc trước nhìn thấy trước mắt hắc gầy thiếu niên như thế dễ dàng giơ lên, liền đối với này hai thanh binh khí trọng lượng thực sự đại đại xem nhẹ. Trong khoảng thời gian ngắn, không kịp điều chỉnh trọng tâm, hai tay một phát lực, cả người đều một cái lão đảo, thiếu chút nữa một đầu ngã quỵ ở thiết phong trước mặt.

Nhìn đến lúc trước bãi thiên hạ lão tử lớn nhất tư thế hán từ cao lớn như thế chặt vật, thiết phong nhìn không được “Xi” cười lên tiếng.

Chớ nói Thiết Phong, ngay cả kia đại hán sau này liên can trắng hán, giờ phút này đều là hơi có chút buồn cười, cảm nhận được mọi người hài hước ánh mắt, cầm đầu đại hán không khỏi xấu hổ và giận dữ không thôi, đối với Thiết Phong cổ liền bắt qua đi. Mà Thiết Phong lại cực kỳ bình tĩnh không tránh không tránh, cười ngầm ngầm nhìn hán.

Chờ đến trắng hán bàn tay khoảng cách Thiết Phong không đủ nửa tấc thời điểm, một bóng hình lại cực nhanh vọt đến hán trước người. Trắng hán hấp tấp dưới không kịp làm ra phản ứng, một đầu liền đối với thân ảnh đụng phải đi lên, mà này va chạm lại dường như đụng vào một tòa Thiết Sơn giống nhau, tức khắc gian đầu vắng mắt hoa, máu mũi trường lưu, cực kỳ chặt vật.

Tuy nói cầm đầu người nọ mặt sau hán từ nhóm, phía trước cũng có chút cảm thấy buồn cười, nhưng giờ phút này nhìn thấy đại hán có hại, đều đồng thời tiến lên một bước, bất thiện nhìn chằm chằm này già trẻ hai người.

Bò dầy lau lau cái mũi thượng mầu tươi, hần tự biết hôm nay là đụng phải ván sắt, phần hận đặng hai người liếc mắt một cái, đối với mặt sau mọi người vậy vậy tay, nói đến: “Từ từ!”

“Chúng ta hôm nay... Ân... Hôm nay có chuyện quan trọng trong người, hôm nay bắt hòa bọn họ so đo.” Dứt lời, liền vội vàng hướng cửa mại đi.

“Khách quan chờ, ngài mặt sau các huynh đệ còn không có binh khí, không bằng đem này sọt binh khí mang theo đi đem” chỉ thấy Thiết Vô Phát đoạt một bước về phía trước, một phen cầm cái kia đại hán, thực “Tri kỷ” hỏi đến.

Cảm nhận được cánh tay thượng lực đạo, đại hán không khỏi mặt tức khắc trưởng đến đỏ bừng, ngại với mặt mũi cổ nên không có hô lên tới, nhìn trước mặt này đáng khinh tà ác lão nhân, không thể không cực kỳ nhục nhã từ trong lòng móc ra một trương một trăm lượng ngân phiếu, còn làm bộ thực khóc rất hào phóng bộ dáng, giao cho thiết vô phát trong tay, phó xong lúc sau còn không quên hung hăng nói câu “Cho ta bao hảo!”

“Khách quan, tiểu điểm không nhận ghi nợ, ngài lúc này mới đủ một nửa.” Nói xong câu đó, Thiết Vô Phát trong tay lực đạo lại lớn một phần, tươi cười lại là càng sáng lạ.

“Ngươi...!” Đại hán phần nộ trùng mắt nhìn liếc mắt một cái cái này thấp bé chắc nịch nam tử, hần giờ phút này rốt cuộc ý thức được ai mới là xảo trá làm tiền giới khiêng cầ, nhưng giờ phút này lại không thể không đánh nát nha hướng trong bụng nuốt, lại cực kỳ đau lòng móc ra một trương cùng vừa rồi giống nhau như đúc ngân phiếu, giao ra tới, rồi sau đó chạy trốn dường như chạy về phía cửa.

“Khách quan, ngài binh khí đã quên mang lạ.” Hần tử kia mới vừa chạy ra đại môn, thiết phong thanh âm liền trong trẻo vang lên, truyền tới đại hán trong tai, nhưng hần lúc này nào còn dám muốn cái gì binh khí, té ngã lộn nhào thoát đi mờ ra, cơ hồ muốn chọc giận đến phun ra một ngụm lão huyết.

“Hắc hắc hắc, tiểu tử, hôm nay thu hoạch không tồi, lão tử thỉnh ngươi đi ra ngoài hảo hảo ăn một đốn” những cái đó trắng hán đi rồi, Thiết Vô Phát lại lộ ra kia tiêu chí tính đáng khinh tươi cười, đối với thiết phong nói đến.

Giống như vậy cảnh tượng, tại đây khách qua đường pha tạp cửa hàng đã trình diễn rất nhiều thứ, thế giới này vốn dĩ chính là nắm tay đại nói tính, những cái đó tự cao có vài phần thực lực liền tới nháo sự lừa bịp tổng tiền mọi người, hết thầy đều thành này một lão một tiểu nhân máy ATM.

“Thiết, muốn ăn ngươi ăn, tiểu gia ta nhưng không phụng bồi.” Hiển nhiên Thiết Phong đối với phía trước chính mình bị đảo đầu sự tình còn canh cánh trong lòng, liếc liếc miệng, liền lập tức hướng tới chính mình phòng đi đến.

Nhìn kia chậm rãi đi xa bóng dáng, Thiết Vô Phát lâm bầm một câu: “Hoắc, tiểu tử này tính tình còn tăng trưởng.”

Vừa đến phòng, Thiết Phong chán đến chết nhắm hai mắt liền đối với giường phác tới, còn không đợi hần nhiều hưởng thụ một khắc này khó được yên tĩnh khi, một cái thiếu nữ bén nhọn tiếng kêu vang lên.

“A ——”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương : 2 Lục gia tiểu thư

Này một giọng nói thực sự làm Thiết Phong kinh không nhẹ, tập trung nhìn vào, dưới thân đè nặng một người cơ hồ nửa thân trần thiếu nữ, tuy nói diện mạo đều dơ hề hề, nhưng cũng che dấu không được kia tú khí khả nhân ngũ quan, trên người quần áo phần lớn đã bị quất toái từng mảnh từng mảnh, miễn cưỡng che lại kia hơi hơi dựng thẳng hai vú cùng eo hạ mấy tác thần bí, đột nhiên nhìn đến như vậy cảnh tượng, thiết phong không khỏi cả người nhiệt huyết một dừng.

“Phi lễ ——” cảm nhận được trên người nông hậu nam tử hơi thở, cùng bụng nhỏ gian dị vật cảm, thiếu nữ tiếng thét chói tai lại lần nữa vang lên.

Thiết Phong phanh thanh không kịp nhiều hỏi, chạy nhanh bụng kín thiếu nữ miệng, nếu như vậy cảnh tượng bị Thiết Vô Phát thấy được, kia thật là nhảy vào cái gì hà đều tây không rõ. Nhưng mà ông trời luôn là bất toại người nguyện, vừa mới che lại thiếu nữ cái miệng nhỏ, một bóng người liền vọt đến Thiết Phong phòng trước.

Liên tiếp, đó là một trận cực kỳ đáng khinh tiếng cười “Khụ khụ, ta không phát hiện, ta không phát hiện, hoắc hoắc” dứt lời, liền nhanh như chớp lóe đi không thấy

“Lão bất tử, không ngươi cái đầu, ta...” Giờ này khắc này, luôn luôn nhanh mồm dẻo miệng Thiết Phong cũng không biết nên nói những gì.

“Ô ô” cái kia bị Thiết Phong đè ở dưới thân thiếu nữ, ra sức giãy giụa lên.

Cảm nhận được dưới thân phục động, Thiết Phong vội vàng đem che lại thiếu nữ tay thu trở về.

“Hô hô” khôi phục tự do thiếu nữ liên tục thở hổn hển mấy khẩu đại khí, sau đó ngáp nước mắt to trừng đến lưu viên, tựa hồ đều có chút nước mắt ở trong mắt đảo quanh, đã ủy khuất lại phần nộ nhìn Thiết Phong.

“Buông ta ra!” Hoi chút hoảng hốt, thiếu nữ đối với Thiết Phong hô

Nghe vậy, Thiết Phong mới nhớ tới hiện tại bọn họ còn ở bảo trì một cái cực kỳ ái muội tư thế, cuống quýt đứng lên, bất quá lấy lại bình tĩnh lúc sau, trong lòng cũng là ngậm bực: “Rõ ràng là ngươi chạy đến ta trong phòng làm ta sợ nhảy dựng, làm sao còn rống nổi lên ta tới?” Liền cũng học thiếu nữ miệng lưỡi hô: “Đại tỷ, kêu ai lưu manh kia, đây chính là ta giường, ta còn chưa nói ngươi tư sấm dân trạch kia!” Dứt lời, ánh mắt còn cố ý ở kia thiếu nữ mê người thân thể thượng xoay mấy vòng.

Thấy được Thiết Phong cực kỳ đáng giận ánh mắt, thiếu nữ phảng phất nghĩ tới cái gì, vội vàng sao đứng lên hạ khăn trải giường, dấu ở trên người, sau đó giống như một cái tiểu mẫu miêu giống nhau, dùng một cái dê-xi-ben cực cao thanh âm đối với Thiết Phong thét lên: “Kêu ai đại tỷ kia! Ngươi.. Ngươi!! Ngươi tức chết ta!!”

Cảm nhận được thiếu nữ kia cực kỳ không tầm thường chú ý điểm, Thiết Phong nhất thời ghen tị, chỉ phải dời đi đề tài, lấp bấp hỏi đến: “Ngươi.. Ngươi sao ở ta trong phòng.”

“Ta tới thời điểm này cũng không thấy nhân ảnh, liền ở nhờ nửa cái buổi tối làm sao vậy!” Tựa hồ cũng cảm nhận được việc này hơi có chút đuối lý, thiếu nữ thanh âm hơi chút rơi chậm lại một chút.

“Vậy ngươi.. Như thế nào cũng không cái cái chán gì đó”

Nghe xong vấn đề này, tựa hồ lại đâm tới rồi thiếu nữ kịp nổ điểm, bèn nhon thanh âm lại lần nữa vang lên: “Ngươi còn không biết xấu hổ nói, ngươi này chán có phải hay không một trăm năm không có giặt sạch! Kia một cổ tử toan xú vị chỉ sợ liền heo đều phải ghét bỏ!”

“Khụ khụ” nhìn bị ném đến phòng góc kia giường chắn tử, Thiết Phong không khỏi xấu hổ cười mĩa vài tiếng.

“Thất thân làm gì, chạy nhanh cho ta tìm vài món quần áo đi!” Nhìn như đầu gỗ ngốc lập bất động Thiết Phong, thiếu nữ không khỏi lại lần nữa giận dữ nói đến

Nghe được thiếu nữ nói, chính xấu hổ không biết làm sao thiết phong, cuống quýt đi bên cạnh trong ngăn tủ nhặt chút tự nhận là tương đối sạch sẽ quần áo, ném tới rồi thiếu nữ trước mặt

“Ngươi liền như vậy nhìn ta đối?”

“A?”

“A ngươi cái đầu a, chạy nhanh cút cho ta đi ra ngoài, chết lưu manh!”

“Ngạch..”

Ra cửa, Thiết Phong không cảm sờ sờ cái mũi của mình, dài quá lớn như vậy, lần đầu tiên gặp được như thế xấu hổ cùng không thể hiểu được tình huống, luôn luôn cơ linh Thiết Phong lúc này cũng có chút chân tay luống cuống.

Thiết Phong tuy nói từ nhỏ kiêu ngạo khản, nhưng cũng lấy “Đại hiệp” “Quân tử” tự giữ, tuy nói lần này đều không phải là chính mình mong muốn, nhưng rốt cuộc có chút khinh nhờn thiếu nữ, trong lòng vẫn là hơi có chút áy náy, nhất thời kia một cổ tử tức giận liền tiêu.

Qua chỉ chốc lát, cái kia thiếu nữ liền một tay che lại cái mũi, một cái tay khác ở trước mặt phien tới phien đi, đầy mặt ghét bỏ đi ra.

“Đại hiệp ngạch.. Khách quan ngạch.. Bằng hữu” Thiết Phong ngày thường tiếp xúc nhiều nhất người chính là cái kia đáng khinh Thiết Vô Phát, liền tính khách nhân, tới thợ rèn phô một trăm bên trong 99 cái cũng là tục tăng hán tử, lúc này này tinh xảo thiếu nữ xuất hiện, khiến cho Thiết Phong tức khắc đại não chặt đứt lỵ, cũng không biết nên như thế nào xưng hô.

Nghe được kia cực kỳ biệt nữ xưng hô, thiếu nữ không khỏi đầy mặt hắc tuyến, đối với thiết phong hung hăng trắng liếc mắt một cái, tức giận nói đến: “Ta kêu Lục Tinh Liễu.”

“Ta kêu Thiết Phong” dứt lời Thiết Phong một tay nắm tay, một tay làm chuông, đáp ở chính mình trước ngực, nghiêm túc nhìn trước mặt tên này kêu Lục Tinh Liễu nữ hài

Nhìn trước mặt Thiết Phong làm ra một bộ tựa hồ tiếp theo câu liền phải nói ra núi xanh còn đó lục thủy trường lưu bộ dáng, Lục Tinh Liễu tức khắc càng thêm giận sôi máu, thâm than trên đời này như thế nào sẽ có như vậy kỳ ba, đối với Thiết Phong vô ngữ vẫy vẫy tay, nói đến: “Vô luận như thế nào, cảm ơn ngươi quần áo” dứt lời, liền nghĩ tới một khắc trước hai người xấu hổ ái muội bộ dáng, mặt đỏ lên, liền phải giống sân ngoại đi đến

“Ngươi... Muốn đi đâu?” Nhìn thiếu nữ bóng dáng, Thiết Phong thuận miệng hỏi đến

Ta muốn đi đâu?

Nghe xong Thiết Phong như vậy vừa hỏi, thiếu nữ hai chân đột nhiên tựa như làm chú giống nhau, lập tức liền đứng lại bất động.

Qua không nhiều lắm một hồi, liền chậm rãi ngồi xổm xuống dưới, đem vùi đầu ở hai tay trung gian, thân mình run lên run lên, còn thường thường phát ra nức nở thanh âm, bạn chậm rãi âm xuống dưới thời tiết, toàn bộ sân tựa hồ đều tràn ngập một cỗ thương cảm.

Nhìn đến như vậy cực kỳ đột ngột một màn, thiết phong càng là sửng sốt, hoàn toàn không biết làm sao, ngốc lập đương trường.

Nàng là... Ồ khóc sao?

“Ngươi... Không có việc gì đi?” Muốn nói lại thôi nửa ngày, Thiết Phong mới chậm rãi tiến lên vài bước, nhìn về phía kia khóc nức nở không ngừng thiếu nữ.

Đã có thể như vậy một câu, càng là khiến cho thiếu nữ nước mắt như khai áp giống nhau, trút xuống không ngừng, từ đầu vai hơi hơi kích thích, sửa làm ngừng mặt khóc lớn, nước mắt hỗn tạp trên mặt bùn đất, cả người giống như một con mất đi mẫu thân tiểu hoa miêu giống nhau.

Thiết Phong từ nhỏ liền sẽ không an ủi người, cũng chưa bao giờ bị an ủi quá, gặp được việc này, tức khắc ngây ra như phỗng, trong lòng chỉ cảm thấy là đi cũng không được, tiến lên đi cũng không biết nói cái gì cho phải, đơn giản liền đứng ở thiếu nữ một bên, mắt lệ nhìn.

Mà lúc này, ở bên cạnh quan sát hồi lâu Thiết Vô Phát lại rút cuộc nhìn không được, thàn thán một tiếng: Ai, quả nhiên, tương cấp tiểu tử này cưới vợ, cần thiết muốn dựa mua a.

Sau đó liền chậm rãi đứng dậy, đối với thiếu nữ nhẹ giọng nói đến đến: “Cô nương, đừng sợ, nơi này an toàn thực.” Sau đó đối với Thiết Phong sử cái ánh mắt, ý bảo hắn dọn mấy cái ghế lại đây.

Ba người ngồi xuống sau, Lục Tinh Liễu xoa xoa kia khóc có chút sưng đỏ đôi mắt, nhìn nhìn Thiết Phong, lại nhìn nhìn Thiết Vô Phát, chỉ cảm thấy kia Thiết Vô Phát trứng vịt mặt lớn lên thật là thú vị, dù sao cũng là thiếu nữ tâm tính, trong lúc nhất thời tâm tình lược hảo một ít.

“Ta.. Ta kêu Lục Tinh Liễu, nhà ta ở tại Lạc Thành.”

Một lát sau, Lục Tinh Liễu lẩm bẩm nói, nàng cũng không biết Thiết Vô Phát sớm liền ở một bên quan khán, liền lại lần nữa giới thiệu một chút tên của mình.

Thiết Vô Phát nghe vậy chỉ là gật gật đầu, ý bảo nàng tiếp tục nói tiếp.

“Trước đó vài ngày, ta cha mẹ cùng thủ hạ một đám người, cùng đi bên cạnh kia trong rừng truy săn một đầu dã thú, bắt quá kia dã thú giao hoạt, cuối cùng vẫn là trốn thoát, chúng ta xem sắc trời đã muộn liền chuẩn bị trở về, lúc này đột nhiên xuất hiện một đám cực kỳ cường đại che mặt phi nhân.” Nói đến đây, thiếu nữ tựa hồ còn có chút lòng còn sợ hãi, đôi tay gắt gao nắm chặt kia so nàg lớn hơn vài hào áo vài thớ

“Bọn họ nói chuyện hùng hùng hổ hổ, ta cũng nghe không phải thực hiểu, ta cha mẹ chưa nói vài câu, liền cùng bọn họ động khởi tay tới, nhưng bọn hắn người đông thể mạnh, chúng ta đánh không lại, cuối cùng vẫn là ở đoàn người liều mạng dưới sự bảo vệ, ta mới trốn thoát...”

Thiếu nữ giảng giảng, đôi mắt lại hơi hơi có chút phồng hờng, tựa hồ ngay sau đó lại muốn khóc ra tới.

“Vậy ngươi sau lại như thế nào lại chạy trốn tới ta trên giường tới?”

Thiết Phong hỏi ra một cái cực lỗi thời vấn đề, nghe được Thiết Vô Phát dăm dăm tương trừu hẩn

Thiếu nữ còn đắm chìm ở có chút bị thương bầu không khí trung, lại không có quá mức để ý, chỉ là hít sâu một hơi, chậm rãi nói: “Ta không biết đến lộ, ở trong rừng còn bị dã thú đuổi theo, chạy hai ngày hai đêm mới chạy tới cái này địa phương, đi vào bên kia trong phòng thấy có trương không giường, liền nghĩ thầm đi lên nghỉ ngơi một hồi, lại không nghĩ này một ngủ liền đến hiện tại, mà ta cha mẹ... Ta cha mẹ bọn họ.....” Nói đến đây, thiếu nữ lại một lần nhẹ giọng khóc nức nở lên.

Một bên Thiết Vô Phát nghe xong thiếu nữ giảng thuật nhủ mảy, hỏi: “Ngươi cha tên gọi là gì?”

Cách một hồi, thiếu nữ tự giác có chút thất thố, vội vàng đem trên mặt nước mắt lau khô chút, đáp: “Gia phụ gọi là Lục Thiên Nam, lại không biết ngài như thế nào xưng hô”

“Ta kêu Thiết Vô Phát, chính là không có tóc cái kia Vô Phát, ngươi kêu ta Thiết...” Thiết Vô Phát thất thần đáp, nói một nửa, chuyện vừa chuyện: “Lệnh tôn chính là nhân xưng thiết chương khai sơn Lục Thiên Nam?”

Lục Tinh Liễu yên lặng gật gật đầu, đối với Thiết Vô Phát có thể kêu ra nàng phụ thân danh hào cũng không phải nhiều kinh ngạc, rút cuộc Lục gia coi như là toàn bộ Lạc Thành mọi người đều biết thế lực lớn.

Thiết Phong mới bắt đầu ở một bên nghe được chỉ cảm thấy thú vị, vừa mới còn có chút hi vọng vô thường thiếu nữ, trong lúc nhất thời thế nhưng cũng trở

nên vẫn trứu trứu lên, hẳn lại không biết nhân gia tiểu thư khuê các xuất thân, lại có thể nào tựa hẳn như vậy ngôn ngữ tục tằng. Nhưng nghĩ lại tưởng tượng, chính mình từ nhỏ liền không cha không mẹ, trong đó sở chịu ủy khuất, cũng chỉ có chính mình trong lòng rõ ràng, mà này thiếu nữ tuy rằng từ cha mẹ nuôi lớn, nhưng giờ phút này nghe nàng sở thuật, này cha mẹ lại là dữ nhiều lành ít, này sợ tang song thân chỉ đau, nói vậy cũng là cực kỳ khổ sở, trong khoảng thời gian ngắn trong lòng có chút đồng tình.

“Tiểu tử, lại đây một chút.” Thiết Vô Phát đối với Thiết Phong nhẹ giọng nói một câu, sau đó liền đứng dậy hướng bên cạnh đi qua.

“Lão nhân, sao?” Thiết Phong cùng lại đây, vẻ mặt nghi hoặc hỏi đến

“Người đem hôm nay kiểm kìa hai trăm lượng bạc cho nàng cầm đi, sau đó đưa nàng đi thôi.”

Thiết Vô Phát khép hờ hai mắt, hiển thị nội tâm cũng có chút rối rắm

“Nàng... Làm nàng thượng chạy đi đâu?” Thiết Phong vốn dĩ đối này đi lên liền mắng hẳn lưu manh thiếu nữ cũng không phải có bao nhiêu tốt ấn tượng, nhưng nghe thiếu nữ giảng thuật trải qua, trong lòng đã sinh đồng tình, liền nói cái gì cũng không thể nhìn này đáng thương thiếu nữ lẻ loi liền như vậy rời đi

“Kia liền tùy nàng, người bình thường gia nửa đời người cũng tích cóp không ra nhiều như vậy bạc, nàng đi nơi nào cũng đủ thảo đến một phần sinh sống.”

Thiết Vô Phát thở dài một hơi, nói, hẳn không có ngày thường như vậy du hí nhân gian biểu tình.

“Vì cái gì không thể làm nàng lưu lại? Liền ở chúng ta này trước làm chút sai sự cũng hảo a!”

Nghe xong Thiết Vô Phát trả lời, Thiết Phong cực kỳ khó hiểu.

“Không được.” Thiết Vô Phát trở lại đáp chém đinh chặt sắt

“Ta muốn.” Thiết Phong cũng kháng nghị không thuận theo không cào.

“Không được!”

“Ta muốn!”

....

“Kia tùy người đi.” Thấy được Thiết Phong kia vô cùng kiên định ánh mắt, Thiết Vô Phát trên mặt biểu tình có chút gãy gục, một lát sau, thở dài, ngữ khí cũng đột nhiên mềm xuống dưới, lưu lại ngăn ngăn một câu, chậm rãi xoay người rời đi.

Nhìn cái này đột nhiên không biết làm sao liền đáp ứng rồi chính mình thúc thúc, Thiết Phong lại có một loại nói không nên lời quái dị cảm giác, tựa hồ cái kia bóng dáng trung nhiều một phần cô đơn, chưa bao giờ ở Thiết Vô Phát dậy thì thượng xuất hiện quá cô đơn. Nhưng vô luận như thế nào, không thu lưu cái này thiếu nữ, chính mình nội tâm tuyệt đối khó an, mặc kệ bao lớn khó xử, cũng cần thiết như thế.

Lục Tinh Liễu cũng không biết hai người tại đàm luận cái gì, chỉ là cảm thấy bọn họ trong lúc nhất thời biểu tình đều có chút ngưng trọng, không biết có phải hay không bởi vì chính mình nguyên nhân, trong lòng âm thầm nghi hoặc.

“Thiết đại thúc.. Hẳn làm sao vậy?” Nhìn đến chậm rãi đi tới Thiết Phong, Lục Tinh Liễu hỏi đến

“Lai khách, không quan tâm hẳn” Thiết Phong tùy ý đáp

Lục Tinh Liễu từ nhỏ không lo ăn mặc, cũng không phải thực hiểu “Lai khách” là có ý tứ gì, nhưng nói vậy chính là có việc rời đi, liền cũng không thêm so đo, chỉ là trong lúc nhất thời lại không biết chính mình nên làm thế nào cho phải, cúi đầu, âm thầm hao tổn tinh thần.

Thiết Phong nhìn thấy lại tiến vào thương cảm Lục Tinh Liễu, lại lần nữa đại đại phạm vào sào, nếu là làm hẳn giảng một ít ý chí chiến đấu sục sôi tuyên ngôn chiến đấu, hẳn có thể “Bá bá bá” giảng một ngày không mang theo trọng dạng, nhưng nếu nói làm hẳn nhu thanh tể ngữ giảng chút trấn an chi ngôn tới, lại là nửa câu cũng nói không nên lời.

“Khụ khụ, người trước tiên ở bên kia phòng nghỉ ngơi đi, hôm nay nghỉ một ngày, ngày mai bắt đầu làm việc.”

“???”

“???!?”

Lục Tinh Liễu nghe xong lời này sở sinh ra kinh ngạc cùng không thể tưởng tượng, thể nhưng sinh sôi đem nàng từ vừa mới bị thương bầu không khí trung xả ra tới.

Nàng từ nhỏ gia cảnh liền không tồi, sinh lại xinh đẹp, từ trước đến nay đều là bị người ôm lấy phụng, cùng tuổi thiếu niên thấy nàng càng là ném linh hồn nhỏ bé dường như, nửa câu lớn tiếng nói cũng không dám nói, mà lúc này trước mắt thiếu niên thể nhưng dường như sợ chính mình tại đây ăn không uống

không giống nhau, nửa câu lời hay sẽ không nói, còn về mặt “Ngươi nhanh lên rồi đi ta tầm mắt” biểu tình, tuy là nàng vẫn luôn tu đường không tòi, cũng không khỏi mảy liễu dịch dụng, âm thầm ngấm bọc, giận nhìn liếc mắt một cái cái này chút nào sẽ không an ủi người tiểu tử, Lục Tinh Liễu đối với Thiết Phong ngón tay phương hướng tức giận liền đi qua, thậm chí liền cảm ơn đều không muốn nhiều lời một câu.

Thiết Phong nghe được thiếu nữ kia thật mạnh gõ cửa thanh, thăm than một hơi, cũng không biết hôm nay chính mình như thế nào như thế miệng vụng, nhưng nghĩ lại tưởng tượng, vốn là là tiểu gia thu lưu ngươi, làm ngươi làm điểm sự ngươi cũng không tính mệt, lập tức liền lại yên tâm thoải mái.

Trong khoảng thời gian ngắn, nho nhỏ trong sân ba người, các có các tâm sự, toàn bộ thế giới tựa hồ đều an tĩnh vài phần.

Lục Tinh Liễu gia nhập, ở kế tiếp nhất từ thực sự khiến cho thợ rèn phổ hóa bạo rất nhiều, nàng tuy là Lạc Thành nhà giàu nhân gia nữ nhi, nhưng bởi vì này phụ Lục Thiên Nam từ nhỏ liền đối với nàng yêu cầu cực kỳ nghiêm khắc, bởi vậy lại một chút không có nhà khác đại tiểu thư điều ngoa tập tính, mà là thiện văn có thể vô, biết ăn nói, tuy nói chưa bao giờ tiếp xúc quá này bình khí sinh ý, nhưng không quá mấy ngày, liền cũng hiểu biết cái đại khái, lại qua mấy ngày, là có thể giống mô giống dạng làm lên, tựa như một cái tiểu chương quay giống nhau.

Tới nơi này tuyên đồ vật khách nhân, phần lớn đều là mũi đao thượng liêm huyết hán tử, ngày thường tiếp xúc trừ bỏ các loại dã thú chính là liên can huynh đệ, lúc này ở bên này thủy trấn nhỏ thợ rèn phổ ngọt nhìn thấy như vậy mạo mĩ như thiên tiên thiếu nữ, nhất thời một đám đều xem thẳng đôi mắt, bó lớn bó lớn tiền tiêu uống phí đều tự giác mà từ hầu bao đào ra tới. Một truyền mười mười truyền trăm, lão bản Thiết Vô Phát thu vào, tức khắc so ngày thường nhiều mấy lần còn không ngừng, khiến cho hắn đều thường thường ánh mắt đăm đăm đếm tiền, tự hỏi nhân sinh.

Bình tĩnh gian, ba tháng liền đi qua, thúc cháu hai người nhất từ quá đến phẩm chất cao vô số lần, mà thiếu nữ cũng dần dần từ mất đi song thân bị thương trung đi ra. Từ ngày ấy lúc sau, Thiết Vô Phát liền không còn có đưa ra quá làm Lục Tinh Liễu rồi đi sự tình, nhất từ lâu rồi, Thiết Phong cũng chậm rãi bỏ xuống trong lòng lo lắng.

Lại là trời trong nắng ấm một ngày, Thiết Vô Phát sớm đem hai người kêu lên, gọi vào thánh đường thượng, ngồi nghiêm chỉnh.

“Tiểu tử, Liễu Nhi tới cũng có ba tháng đi?” Mấy ngày nay ba người cũng coi như là dần dần thực lạc lên, Liễu Nhi là Thiết Vô Phát đối Lục Tinh Liễu xưng hô, nhưng cũng giới hạn trong Thiết Vô Phát, đương Thiết Phong cũng thử như thế kêu thời điểm, mỗi lần đều bị Lục Tinh Liễu làm bộ một bộ không nghe được bộ dáng, trong lúc hắn còn hô qua “Muội tử” “Lục muội muội” chờ liên can danh hiệu, đều là gần thay đổi mấy cái xem thường, qua mấy ngày, thiết phong cũng cũng chỉ đến từ bỏ, tiếp tục lấy “Lục cô nương” này văn trứ trứ xưng hô tương xứng.

Nghe được Thiết Vô Phát lại lần nữa nhắc tới chuyện này, Thiết Phong không khỏi khẩn trương vài phần, đôi tay cũng không ý thức cầm, trong lòng cũng không biết là cái cái gì cảm giác.

Nhìn đến Thiết Phong biểu hiện, Thiết Vô Phát đặc ý nói đến: “U a, tiểu tử yên tâm, lần này sẽ không đem ngươi... Đem Liễu Nhi đuổi đi.”

Nghe xong Thiết Vô Phát hài hước ngôn ngữ, hai người không khỏi đều là đỏ mặt lên, đồng thời nói đến: “Lão nhân, ngươi nói bừa cái gì đâu!” Vừa mới nói xong hạ, liền tức khắc hai mặt nhìn nhau, đôi này chính tề lên tiếng xấu hổ không thôi, mà như vậy tình cảnh, càng là xem Thiết Vô Phát cười to không ngừng.

“Khụ khụ, không cùng các ngươi nói giỡn, Liễu Nhi rời nhà đã ba tháng, tiểu tử, ngươi dọn dẹp một chút mang theo Liễu Nhi trở về nhìn xem đi... Nên đối mặt, vẫn là muốn đối mặt a..”

Cười vui qua đi, Thiết Vô Phát vẫy vẫy tay, có vẻ cảm xúc cũng không phải rất cao.

Nghe xong Thiết Vô Phát nói, Lục Tinh Liễu âm thầm cúi đầu, nàng có từng không nghĩ trở về nhìn xem, nhưng là gần nhất đâu, đường xá xa xôi, trung gian phi nhân mãnh thú tàn sát bừa bãi, Thiết gia thúc cháu không đề cập tới, nàng cũng ngưng ngưng chủ động làm nhân gia cấp đưa trở về. Thứ hai đâu, chính như Thiết Vô Phát theo như lời, giờ phút này không có trở về, trong lòng liền còn có một tia kỳ vọng, thật sự tới rồi gia, thật sự đem kia cuối cùng một tia hy vọng cấp đánh vỡ.

Cảm giác được đột nhiên ngưng trọng không khí, Thiết Phong yên lặng đến nhìn bên cạnh Lục Tinh Liễu liếc mắt một cái, rồi sau đó đối với Thiết Vô Phát nghiêm túc gật gật đầu.

Nhìn hai người phản ứng, Thiết Vô Phát đối với Thiết Phong nói đến: “Tiểu tử, tổng nói muốn lang bạt giang hồ, đừng trách lão tử không cho ngươi cơ hội. Này dọc theo đường đi nếu là Liễu Nhi bị thương nửa điểm lông tơ, trở về đừng trách lão tử cho ngươi mông đánh thành tám cánh.”

Nghe xong Thiết Vô Phát cực kỳ không cho mặt mũi một phen lời nói, thiết phong không khỏi giới cười hai tiếng: “Khụ khụ, sẽ không, sẽ không”

“Đem kia ba chiêu hảo hảo luyện luyện, trên đường tiểu tâm.” Ném xuống cuối cùng ngắn gọn hai câu lời nói hai câu lời nói, Thiết Vô Phát liền cũng không quay đầu lại yên lặng rồi đi, chỉ để lại im lặng vô ngữ hai người, cùng một cái sớm đã tỉ mỉ cột chắc bao vây.

Chương : 3 Đi Lạc Thành

Đơn giản thu thập một phen, hai người liền khởi hành, ra thị trấn, đi ngang qua một mảnh rợn rùng nhồn nháo da thú chợ đêm, liền bước vào Vạn Thú Lâm, trong rừng cây cối mọc thành cụm, hoa cỏ sum xuê, nhưng bởi vì nơi này thị trấn còn không xa, đi người nhiều, bị sinh sôi dầm ra một cái lộ tới, dọc theo đường nhỏ vẫn luôn đi, chỉ cảm thấy hai bên hoa cỏ càng mậu, chim hót càng vang, trong thành góc quán người tới nơi này, đảo cũng có một loại “Ve táo lâm du tình, chim hót sơn càng u” cảm giác, tuy nói nơi này đã vô “Ve”, lại vô “Sơn” nhưng ý cảnh lại là cùng vô nhị.

“A”

“Ai nói con đường phía trước không có tri kỷ, thiên hạ ai sẽ không quen biết ta!” Cảm nhận được sắp xảy ra lữ trình, Thiết Phong thể nhưng phá lệ ngâm đầu “Thơ” tới. Nghe thể câu quỹ dị nói, Lục tinh Liễu hơi tưởng tượng, liền đã biết hẳn tưởng nói chính là “Mạc sâu tiền lộ vô tri kỷ, thiên hạ thủy nhân bất thức quân.” Nhưng lúc này này câu vừa không đáp cảnh, cũng không ứng tình, lại lấy như thể thô ráp câu nói biểu đạt ra tới, thực sự lệnh nàng thập phần khinh thường, đi mau hai bước, thật sâu hít một hơi, thầm than: Ngu giả đáng sợ hề, cô nhân thành không khinh ta, nhưng này câu lại không dám xuất khẩu, sợ hấn cấp phiên dịch thành “Không văn hóa, thật đáng sợ”.

Thiết Phong đánh ra sinh tới nay liền không rời đi quá Sân Long Trần phạm vi, sở dĩ chỗ xa nhất cũng bắt quá là thị trấn đông nam không đến năm dặm một chỗ khu mỏ, lại không nghĩ gần nhất suy nghĩ vài tháng lang bạt giang hồ nguyên vọng, thể nhưng dưới tình huống như vậy liền đạt thành, không cảm âm thâm hưng phấn vài phần, hồn nhiên không có chú ý tới lục tinh liễu liên tục xem thường.

Lạc Thành khoảng cách Sân Long Trần cũng không phải rất xa, chỉ là trung gian cách một mảnh Vạn Thú Lâm, con đường tương đối khó đi. Nhưng vô luận như thế nào, ít nói dăm ba bữa, nhiều lời mười ngày qua cũng nhất định là có thể đi tới, nhìn đến thiết phong kia hưng phấn giống như mã hầu giống nhau biểu hiện, lục tinh liễu không khỏi có chút vô ngữ.

“Đừng nhúc nhích!” Đột nhiên, Thiết Phong giơ lên tay phải, ngăn cản muốn tiếp tục đi trước Lục tinh Liễu

“Có mai phục.” Thiết Phong thâm trầm thanh âm chậm rãi vang lên.

Lục tinh Liễu tuy rằng cảm thấy Thiết Phong cũng không phải thập phần đáng tin cậy, nhưng này mấy tháng ở chung xuống dưới, cũng biết gia hỏa này cảm giác lại là cực kỳ nhanh nhạy, người khác không biết thật nhỏ thanh âm hoặc nhỏ bé động tác, hẳn toàn tâm có thể phát hiện, bởi vậy nghe thiết phong lời này, đảo cũng là có chút khân trương, hơi sau này lui lui.

“Xuất hiện đi, tiểu gia ta nhưng không sợ các người!”

Thiết Phong đối với trước mắt mấy viên đại thụ dừng cảm nói đến, rất có vài phần khí phách hăng hái cảm giác.

Giọng nói rơi xuống, lại không thấy nửa điểm động tĩnh.

Thiết Phong lại rất tin tưởng vững chắc, này mấy cây sau âm thầm ẩn dấu vài cái “Người”, tuyệt không sẽ có sai.

Lại qua sau một lúc lâu, Thiết Phong thấy kia mấy “Người” lại vẫn bất lộ đầu, liền chậm rãi vận khí, đối với phía trước tới một tiếng rống to, ý đồ đem này chân ra tới, hoặc là chân kinh hoàng chạy trốn.

Này một rống qua đi, quả nhiên rất có hiệu quả, chỉ thấy từng đạo nắm tay đại hắc ảnh, “Bùm bùm” hướng tới thiết phong tạt lại đây, nhảy mất công phu, hẳn liền thành cái màu cam “Trọng đất”

Nguyên lai nơi này vốn dĩ liền có một đám đang ở sống ở hầu đàn, nghe được Thiết Phong không chỉ có đi vào bọn họ địa bàn, còn không ngừng cái cọ âm ỉ, phần nộ dưới đều đem trong tay trái cây ném ra tới, này liền có phía trước một màn.

“Hoắc hoắc, hoắc hoắc, hô hô ha ha ha ha ha...”

Lục tinh Liễu chỉ thấy hẳn một khác trước biểu hiện thần uy lạnh thấu xương, ngay sau đó liền bị con khiêu chọc một hồi, trước sau khác nhau như hai người, nhìn đến hẳn chặt vật tương, rốt cuộc bắt chấp “Cười bất lộ răng biết không lác đầu” khuê tú chuẩn tắc, rung đùi đắc ý nhếch miệng phá lên cười, ôm bụng, run rẩy không ngừng.

Tức muốn học mẫu Thiết Phong, hung ác đối với hầu đàn làm cái mặt quỷ, hẳn từ trước đến nay kiêu ngạo, sao dung đến người khác như thể không che dấu cười nhạo, nhìn run rẩy không ngừng lục tinh liễu, trong lòng một hoành, đôi tay dính chút trên người quả bần, đối với lục tinh liễu trắng nõn khuôn mặt liền lau đi lên, sau đó tự biết không ổn, lấy cực kỳ tán mánh tốc độ chạy ra.

“Thiết —— Phong!” Cảm nhận được trên mặt dị vật, lục tinh liễu một giây liền thu hồi tươi cười, nổi giận gầm lên một tiếng, liền đối với Thiết Phong oán hận đuổi theo, không biết làm sao, từ cùng tiểu tử này cùng nhau, chính mình mười năm sau bị giáo huấn hành vi cử chỉ chuẩn tắc, nhiều lần bị vút chỉ sau đầu.

P phía trước lần đầu tiên cùng cha mẹ tới này Vạn Thú Lâm thời điểm, Lục tinh Liễu vẫn là thực không tình nguyện, cảm thấy cái này trong rừng lại dơ lại

loạn, còn có tùy thời khả năng xuất hiện dã thú, nếu không phải cha mẹ nhiều phiền kiên trì, chính mình khẳng định sẽ không đến cái này địa phương tới. Nhưng giờ phút này bên người thiết phong mặc dù có chút thô bỉ cùng không đáng tin cậy, nhưng cũng bởi vậy cấp cái này hành trình mang đến không ít lạc thú, tựa hồ trước mắt rừng rậm cũng không phải như vậy đáng sợ.

Ban ngày liền như vậy lặng yên quá khứ, chính là tới rồi buổi tối, lục tinh liễu lại có chút phạm vào sầu.

“Thiết phong, chúng ta buổi tối đang ở nơi nào?”

Nhìn dần dần đêm đen tới sắc trời, Lục tinh Liễu dừng bước. Cứ việc ở chung lâu, nhưng có chút quy củ đã ở trong đầu ăn sâu bén rễ, tỷ như nói xưng hô, cô nhân văn “Kho lắm thật mà biết lễ tiết”, làm Lục gia đại tiểu thư, từ nhỏ liền thu được tốt đẹp lễ nghi giáo dục, bởi vậy cứ việc đã nhận thức mấy tháng có thừa, đối Thiết Phong vẫn là lấy đại danh xưng xứng, kỳ thật theo lý thuyết hẳn là xưng một tiếng “Thiết công tử” hoặc “Thiết thiếu hiệp”, nhưng không biết vì sao, này xưng hô tới rồi bên miệng luôn là nói không nên lời, cảm thấy cùng hắn khí tràng thực sự không đáp, trong lòng thâm nghĩ dù sao này thô莽 người cũng không thêm đề ý này đó, đơn giản liền thẳng hô kỳ danh.

“Ách” đột nhiên nghe thế sao vừa hỏi, Thiết Phong nhưng thật ra nhất thời không biết như thế nào trả lời, nếu ngày thường chính hắn nói, tìm cái nhánh cây hoặc là thụ động linh tinh, liền có thể quá thượng một đêm. Nhưng hôm nay bên cạnh có cái Lục Đại tiểu thư ở, tổng cảm thấy vô luận là “Cùng chỗ một chỉ” hoặc là “Cùng chỗ một động” đều hơi có chút xấu hổ, trong khoảng thời gian ngắn liền có chút do dự.

“Ngươi không mở ra bao vây nhìn xem có thứ gì sao?”

Từ ra cửa tới nay, dọc theo đường đi Thiết Phong đó là vẫn luôn khiêng cái kia đại đại bao vây, vô luận khát đói bụng đều không lấy ra tới nhìn xem, nhưng dù sao cũng là nhân gia sự việc, lục tinh liễu đảo cũng vẫn luôn ngưng ngưng nhắc tới, từ sớm đến vẫn đi rồi một ngày, nàng rốt cuộc phát hiện, nếu chính mình không nói nói, chỉ sợ hẳn sẽ đem này ngoạn ý trực tiếp bôi đến Lạc Thành đi, bởi vậy thật sự nhịn không được, chỉ phải lên tiếng nhắc nhở

“Đói ha!”

Ngày thường bồi quặng cái sọt bồi thói quen, Thiết Phong sớm đã quên còn có bao vây vừa nói, nghe như vậy vừa hỏi, vội vàng đem này nửa người cao sự việc thả xuống dưới.

“Quần áo, quần áo, quần áo...”

Phiên nửa ngày, trong bọc hơn phân nửa đều là quần áo, mà làm Thiết Phong càng khó chịu chính là, này đó quần áo tuyệt đại đa số đều là nữ hài tử xuyên, hiển nhiên đều là Thiết Vô Phát chia Lục tinh Liễu chuẩn bị.

“Đi? Thế nhưng lão nhân kia đem cái này đều cho ta mang ra tới!” Quần áo đều nhảy ra lúc sau, đột nhiên gặp được một phen trường kiếm, Thiết Phong không khỏi kinh ngạc cảm thán gọi vào.

Này thanh trường kiếm nhìn qua giản dị tự nhiên, lại là toàn thân dùng thuần khiết huyền thiết thiết mẫu đúc thành, trọng lượng hơn trăm cân còn không ngừng, toàn bộ bao vây trọng lượng phần lớn bởi vậy mà đến.

Nhìn đến thường thường liền sưng sờ một chút Thiết Phong, Lục tinh Liễu giận sôi máu, trong lòng mặc bối tam lễ, lấy cầu ức chế chính mình sắp tuôn ra tức giận.

Không thể bởi vì tiểu tử này, liền hủy hoại nhiều năm tiểu thư khuê các hình tượng.

“Đi, cái này mặt giống như còn có một cái thư từ?” Lấy ra dày nặng đệm chần, thiết phản chần hiện bao vây nhất phía dưới có một phong thơ, phong thư thượng viết mấy cái chữ to “Về đến nhà phía trước không chuẩn hủy đi, nếu không ngươi liền cũng là đề tiện tiểu nhân!”

Nhìn kia quen thuộc bút ký, Thiết Phong không cảm giác lè lè miệng, làm bầm đến: “Lão nhân này lại làm cái quỷ gì, về đến nhà lúc sau còn hủy đi cái rắm.” Bất quá ngại với phong thư thượng kia “Nếu không ngươi liền cũng là đề tiện tiểu nhân” giống như nguyên rủa mấy chữ, thiết phong đảo cũng là thành thành thật thật đem này thu lên.

“An nhần bất động như đại địa, tinh lực thâm mật như bí tàng...” Lục tinh liễu ám niệm, ta nhần

“Chần?”

Thiết Phong thấy sừng sốt, lục tinh liễu thấy đại hi.

Trải qua một phen lẫn lộn, hai người cuối cùng là ở một viên đại thụ hạ dựng trại đóng quân xuống dưới.

Thiết Phong nhìn kia trên mặt đất phô chính chỉnh tề chần, trong lòng cân nhắc lên: “Ta nên ngủ nơi nào mới hảo?”

Hắn từ nhỏ đến lớn vẫn luôn si mê võ học, bởi vậy tuy nói đã đến thành gia tuổi tác, nhưng chỉ đối nam nữ việc chỉ là cái biết cái không, có thể nói phương diện này toàn bộ tri thức đều đến từ chính thiết vô phát giảng giang hồ chuyện xưa, bởi vậy thấy phô hảo chần liền lâm vào do dự, cảm thấy nếu chính mình đi được xa, buổi tối thiếu nữ bị dã thú xâm nhập chẳng phải là làm trái với “Không thể làm nàng thương một cây lông tơ” ước định, nhưng nếu nói hai người ngủ cùng nhau, tổng cảm thấy có chút không thích hợp, đến nỗi cụ thể không đứng chỗ nào, hẳn lại nói không nên lời cái nguyên có tới, bởi vậy liền đứng lặng đương trường, do dự không chừng.

“Muốn tới cùng nhau ngủ sao?”

Lúc này, Lục tinh Liễu thanh âm vang lên, tiếng nói ngọt nị, rất là dễ nghe, trên mặt còn mang theo một loại kỳ quái tươi cười.

Thiết Phong còn lâm vào vừa rồi rối rắm vấn đề không có nghĩ thông suốt, hồn nhiên không nghe ra câu này là nói mát, chỉ cảm thấy nhân gia cô nương gia đều nói như vậy, kia xem ra liền không có gì không thích hợp, vì thế liền đáp thanh “Hảo a”

“Lăn —— khai! Hiện —— ở!”

Nhìn đến Thiết Phong thật sự đã đi tới, Lục tinh Liễu đầu tiên là kinh, rồi sau đó từ kinh chuyển giận, vô luận ở mặc bối cái gì kinh cũng thắng không nổi này một khạng tức giận, trong khoảng thời gian ngắn rừng cây triệt vang, phi điều tứ tán.

Đang là ba tháng tám, đúng là trăng khuyết này nửa là lúc, trong rừng thính thoảng bay tới từng trận hoa cỏ hương, cái gọi là “Vân dẫu sơ huyền nguyệt, hương truyền cây nhỏ hoa” đại để đúng là như thế, kỳ thật đại đa số hoa tự nhiên là ban ngày càng hương một ít, nhưng ban ngày mọi người bận rộn lao lực, phần lớn liền đã quên mùi hoa tồn tại, tới rồi buổi tối tĩnh xuống dưới, ngược lại càng có thể cảm giác hương khí từng trận. Mà thôi an nằm với nhánh cây thượng Thiết Phong, lúc này cũng là cùng ý cảnh, này mười sáu năm qua vẫn luôn ở luyện công trung vượt qua, chưa bao giờ từng chân chính quan sát quá này đỉnh đầu không trung, mà lúc này xem ban đêm đầy sao điểm điểm, hoặc họa thành cái cái muỗi, hoặc họa thành cái sư tử, cảm thấy rất có ý tứ, phảng phất là lần đầu tiên nhìn thấy ngôi sao giống nhau, trong khoảng thời gian ngắn chơi tâm nổi lên, đơn giản đôi tay dẫu ở trước mặt, lộ ra khe hở ngón tay số nổi lên ngôi sao tới.

“Ân?”

Ước chừng đếm một chén trà nhỏ công phu, Thiết Phong bỗng nhiên cảm thấy này tình tượng mặc dù có chút mê ly thăng hoảng, nhưng lại cũng không phải hoàn toàn không có dấu vết để tìm.

“Ta kia ba chiêu công phu, vận khí pháp môn không phải cũng là cùng phức tạp, nếu người khác biết, cũng nhất định phải cảm thấy như này tình tượng giống nhau, hỗn loạn lặp lại, nhưng ta dùng chín, tự nhiên biết trong đó quy luật cùng đạo đạo... Nhưng ngôi sao có mình có ám, có nhấp nháy nhấp nháy, có trường lượng như đèn, ta này nội lực vận lại là không như vậy hay thay đổi hóa, chỉ là đầu đá lung tung sử ra tới, so sánh với dưới muốn so này tình tượng ngốc nghếch nhiều...”

“Biến hóa?”

Nghĩ đến này từ, Thiết Phong hơi hơi sùng sốt.

“Lão nhân kia nội lực như vậy cường, lại cũng nói không luyện thành này ba chiêu... Có thể hay không chính là bởi vì chỉ là dựa theo pháp môn thượng vận chuyển, lại không có biến hóa?”

Nghĩ đến đây, Thiết Phong tâm tình hơi hơi có chút kích động, cánh tay đều hơi có chút run rẩy chiết cái nhánh cây nhỏ, y theo kia “Năm lên trời” vận lực pháp môn, ngồi ở trên cây đối không múa may lên, đôi tay khi thì mau, khi thì chậm, từ xa nhìn lại phảng phất là ở nhảy đại quỷ giống nhau.

Lúc này hẳn cũng không có như thường lui tới giống nhau, chỉ là đem nội lực một hơi dựa theo pháp môn thượng xỏ xuyên qua trước sau, mà là thật cẩn thận không chế, lúc lớn lúc nhỏ.

Ước chừng thử một chén trà nhỏ công phu, thiết phong thở dài một hơi, cười khổ hai tiếng.

Này nội lực khống chế vốn là không phải như vậy tùy ý, tại đây công phu cao tốc vận chuyển dưới càng là khó có thể đem khống, huống hồ cũng không biết khi nào nên đại, khi nào nên tiểu, liền như vậy loạn thí một hồi chỉ cảm thấy ngực phiền muộn, uy lực lại phản không được như xưa.

Thiết Phong đem nhánh cây một ném, lại nằm đi xuống, vừa mới sinh ra một chút hy vọng lại bị tưới diệt, chỉ cảm thấy này đầy trời đầy sao cũng có chút đàn độn vô vị, chậm rãi nhắm mắt lại, ý đồ ngủ, nhưng đôi mắt vừa mới nhắm lại, tắc lại xuất hiện vừa mới chính mình múa may nhánh cây ánh giống, lái đi không được, ần ần bên trong cảm thấy này mấy chiêu tựa hồ thiếu điểm cái gì quan trọng đồ vật, nhưng cụ thể là cái gì, lại như thế nào cũng nói không nên lời, kinh này một phen rối rắm, chỉ cảm thấy chính mình là tinh thần vận phân, nửa điểm buồn ngủ cũng không có, vì thế liền lại ngồi dậy, chán đến chết hết sức hướng tới đại thụ phía dưới lục tinh liễu nhìn lại.

Này nhìn lên, lại là khiến cho Thiết Phong cả người chấn động, càng là buồn ngủ toàn vô.

Có lẽ là bởi vì trong rừng con muỗi tương đối nhiều, Lục tinh Liễu đôi tay lôi kéo cổ áo, đem cổ cùng miệng toàn bộ che lại lên, mà quần áo chiều dài rất cuộc hữu hạn, kể từ đó, bụng nhỏ chỗ liền ở tinh quang hạ lộ ra tảng lớn tuyết trắng, rốt cuộc thiết phong đứng là huyết khí phương cương tuổi tác, nhìn một màn này, chỉ cảm thấy cả người đều có một loại dị dạng cảm giác, hung hăng nuốt hai hạ nước miếng.

“Phanh” nhẹ nhàng một thanh âm vang lên, Thiết Phong từ trên thân cây chọn xuống dưới, tùy tay sao nổi lên một kiện quần áo, liền cấp Lục tinh Liễu che lại đi lên, tuy nói trong lòng thượng đối kia một mặt kinh điểm có chút không tha, nhưng bức này âm thầm trộm chiếm tiện nghi sự tình, Thiết Phong là tuyệt đối khinh thường vì này.

Không chiếm tiện nghi, nhìn xem người vẫn là có thể...

Cái hảo quần áo, liền đối với chạm đất tinh liễu khuôn mặt nhỏ quan sát lên.

“Chắc chắc chắc, nữ hài tử, chính là cùng ta không giống nhau, vì sao nhân gia này khuôn mặt nhỏ tựa như có thể bài trừ thủy tối giống nhau, mà ta liền như vậy tháo đầu” nhìn lục tinh liễu kia tinh linh giống nhau ngũ quan, thiết phong néo néo chính mình cảm lắm bầm đến

“Ân hừ, lưu manh, ngu xuẩn...” Trong giây lát, mấy cái mơ hồ từ ngữ từ lục tinh liễu trong miệng nhẹ nhàng phát ra. Lần này đáng kinh ngạc Thiết Phong không nhẹ, cuống quýt ngừng lại rồi hô hấp, chà xát tay, chậm rãi lui về phía sau.

“Hô.. Nguyên lai là nói nói mớ, dọa tiểu gia ta nhảy dựng” phát hiện Lục tinh Liễu trở mình liền lại lập tức tiến vào ngủ say, thiết phong huyền tâm rốt cuộc thả xuống dưới.

“Bất quá, liền tính phát hiện lại có thể như thế nào? Ta liền nhìn xem nàng mặt, lại không phải đem nàng như thế nào.” Nghĩ lại tưởng tượng, Thiết Phong lại lại lần nữa đúng lý hợp tình lên, hồn nhiên không nghĩ tới, nếu hân ngũ là lúc có người đối với hân mặt nhìn chăm chăm, nửa đêm tỉnh sẽ ra sao dạng cảnh tượng.

“Cũng không biết chuyện xưa những cái đó anh hùng hiệp khách nhóm, ban đêm đều làm chút cái gì, có phải hay không cũng giống như ta như vậy lo lắng thiên hạ, ngủ không yên hề?”

Thiết Phong chỉ cảm thấy nơi đây vị trí sao trời dưới, đúng là “Thiên hạ” không thể nghi ngờ, mà lúc này lại có chút rối rắm nhàm chán, chính có thể nói là “Lo lắng”, lúc này lấy “Lo lắng thiên hạ” tương xứng rất là tương hợp, chỉ cảm thấy chính mình cách này chút đại hiệp lại vào một bước. Đến nỗi này “Lo lắng thiên hạ” cùng bị “Lo lắng thiên hạ” có phải hay không cùng ý tứ, lại không phải hẳn có thể nghĩ đến thông.

Đang lúc hân vui tươi hơn hờ làm đại hiệp mộng thời điểm, đột nhiên nghe được bên người tựa hồ có chút “Rào rạt” tiếng vang, thanh âm kia không giống điều trũng, tuy rằng cực nhẹ cực chậm, lại tựa hồ là hướng tới chính mình phương hướng tới gần, trong khoảng thời gian ngắn không khỏi mảy mai đại nhãn, trong lòng cảnh giác vài phần.

Hai ba cái hô hấp công phu, Thiết Phong xác định thanh âm tuyệt đối là hướng tới chính mình phương hướng lại đây không thể nghi ngờ, sao khởi thiết vô chia hân mang đến kia thanh trường kiếm, đưa ngang ngực mà đứng, chỉ là tay cầm kiếm không khỏi có chút run rẩy.

Thiết Phong tuy nói nội lực cường hân vô cùng, nhưng ở trấn trên kỳ thật không nhiều ít cơ hội cùng người khác tranh đấu, hơn nữa liền tính tranh đấu, cũng là ở ban ngày, đối phương lại rõ ràng có thể thấy được, liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra cái đại khái tới. Mà giờ phút này lại là canh ba thiên, người ở hắc địa phương vốn là có chút không để, mà nghe này thanh âm lại tuyệt đối không phải cái thiện tra, bởi vậy không khỏi có chút khiếp đảm.

“Thiết Phong, ngươi là một thế hệ đại hiệp, ngươi là anh hùng thiếu niên, không phải sợ, không phải sợ...” Thiết Phong trong lòng mặc niệm cấp chính mình cổ vũ, tay trái đáp bên phải trên tay, đôi tay cầm kiếm, mạnh mẽ đem run rẩy cấp đè ép xuống dưới.

Đang lúc Thiết Phong thật vất vả hơi bình tĩnh một ít thời điểm, chỉ thấy trước người lùm cây trung, chậm rãi đi ra một cái màu đen sinh vật.

Kia sinh vật thật là thuần hắc, vô luận là đầu, thân, đuôi, thậm chí là hàm răng, thể nhưng cũng là hắc.

Duy độc nhãn tình, lại là hắc trung phiếm lục.

Nó nhìn thấy Thiết Phong tựa hồ sớm đã phát giác tới rồi chính mình, bởi vậy liền không có trực tiếp nhào lên đi, chỉ là chậm rãi tiếp cận trước mắt hai cái con mắt, tìm kiếm tốt nhất vị trí, một kích bị mất mạng.

“Màu đen hàm răng? Con báo?”

Nghĩ đến chính mình suy đoán, Thiết Phong tức khắc trong lòng căng thẳng.

Loại này sinh vật ở Vạn Thú Lâm trung số lượng cực kỳ thừa thối, bất quá một khi gặp được, cơ hồ không khả năng chạy thoát. Loại này con báo toàn thân đen nhánh, bị nhân xưng làm “Vô Thường báo”, chính là nói thấy này con báo liền giống như thấy Hắc Vô Thường giống nhau, lập tức liền sẽ mất đi tính mạng. Đồn đồn đã từng có một cái hơn ba mươi người đại hình thám hiểm đoàn đi vào Vạn Thú Lâm, nhân bị một con thành niên Vô Thường Báo theo dõi, vô luận bọn họ như thế nào phân công nhau hành động, cuối cùng vẫn như cũ toàn bộ táng thân với báo bụng. Cũng bởi vậy Vô Thường Báo ở trấn nhỏ thượng cơ hồ thành muốn sát Vạn Thú Lâm mọi người cấm kỵ đề tài.

Thiết Phong tuy rằng nội tâm cực kỳ khẩn trương, nhưng trên mặt lại bật cười, một bộ vân đạm phong khinh bộ dáng.

Càng là sợ hãi, liền càng không thể triển lãm ra tới, lộ khiếp, liền muốn ném mệnh.

Này toàn thân đen nhánh Vô Thường Báo, ước chừng chỉ có một người tới cao, chỉ tính đến là một cái ấu tể, nhưng kia phiếm lục quang lạnh nhạt hai mắt, mặc cho ai nhìn đều sẽ không bởi vì nó hình thể không lớn, coi khinh nửa phần.

Này Vô Thường Báo rốt cuộc đi sẵn kinh nghiệm thượng thiếu, nhìn thấy trước mắt người này cầm kiếm mà đứng, tính sẵn trong lòng bộ dáng, xuất phát từ trời sinh cẩn thận, trong khoảng thời gian ngắn lại thật sự không dám tiến lên, vì thế này một người một báo liền xa xa giằng co lên.

“Lục cô nương, lục cô nương! Đi lên!”

Thiết Phong trên mặt tươi cười bất biến, thân thể cũng không dám hoạt động.

Lục Tinh Liễu tuy không phải đại tiểu thư làm ra vẻ tính tình, nhưng rốt cuộc không giống Thiết Phong như vậy giống như ghé con từ giống nhau thể lực, lên đường bốn ba một ngày, lúc này ngủ đến chính chết, hồn nhiên không có nghe được Thiết Phong tiếng kêu.

“Lục cô nương, lục cô nương, lại không đứng dậy hai ta mạng nhỏ liền phải giao đãi tại đây!”

Thiết Phong trong lòng sốt ruột, không biết này con báo có thể hay không ngay sau đó trực tiếp nhào lên tới, vì thế âm lượng liền đề cao vài phần, mà trên mặt biểu tình lại bất biến, thậm chí đối với kia con báo “Hữu hảo” gât gât đầu

Lục Tinh Liễu lại vẫn là yên giấc không tỉnh, còn thỉnh thoảng phát ra rất nhỏ tiếng ngáy, vẻ mặt thích ý an tường.

Thiết Phong trộm liếc liếc mắt một cái ngủ say thiếu nữ, khóe miệng vì trừu, đột nhiên đối với kia hắc báo tiến lên một bước.

Vô Thường Báo cho rằng Thiết Phong muốn vọt tới, bản năng về phía sau một triệt, lại không nghĩ kia gầy yếu nhân loại đi tới một bước sau, liền bỗng nhiên lui về phía sau, ôm bên cạnh một cái nằm trên mặt đất càng gầy yếu nhân loại, xoay người liền chạy, lần này nó mới biết được, nguyên lai vừa mới hết thảy đều là cái này xảo trá nhân loại giả vờ, giữa mặt lên trời nổi giận gầm lên một tiếng, lấy so hai người mau thượng rất nhiều tốc độ, giận đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4 Hồng Y Nữ Đồng

“Ngươi làm gì!” Trải qua này phiên chấn động, Lục Tinh Liễu cuối cùng tỉnh lại, thấy vậy khắc chính mình thể nhưng bị Thiết Phong ôm ở trong lòng ngực chạy vội, không khỏi lớn tiếng nổi giận nói.

Thiết Phong cảm thấy phía sau mãnh thú tốc độ muốn so với chính mình mau rất nhiều, căn bản không rảnh hấn cổ, đối thiếu nữ hỏi chuyện ngoảnh mặt làm ngo, vận khởi toàn thân lực lượng chạy vội.

Lục Tinh Liễu chỉ cảm thấy hai bên cây cối về phía sau gào thét mà qua, không cảm quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hai mặt lực quang ở hướng tới chính mình hai người tới gần, năng tuy sẽ chút vô nghệ, nhưng từ nhỏ ở trong thành lớn lên, nơi nào gặp qua bức này quái vật, trong lúc nhất thời tâm đều nhắc tới giọng nói mất, run run rẩy rẩy hỏi: “Này.... Là cái gì?”

“Báo”

Thiết Phong chỉ đáp một chữ, ý đồ làm trong lòng ngực thiếu nữ an phận một ít.

“Nó... Vì cái gì truy chúng ta?”

Lục Tinh Liễu nhìn thấy như vậy tư thế, sợ tới mức có chút nói năng lộn xộn, một cái cực kỳ ngốc nghếch vấn đề buột miệng thốt ra, rốt cuộc bất chấp nam nữ chi biệt, gắt gao ôm thiết phong.

“Đối”

Thiết Phong cảm nhận được ly chính mình càng ngày càng gần Vô Thường Báo, trong lòng càng là sốt ruột, ám đạo: Quả nhiên tưởng bằng tốc độ đào tẩu, thật sự là không có khả năng, huống chi lúc này trong lòng ngực còn ôm một người.

Đêm lộ vốn là xem không rõ, đúng là này một phân thân, muốn xảo bắt xảo dưới chân dẫm thượng một cây khô chi, một bước đạp không, thân hình tức khắc không xong, mắt thấy liền phải bị kia hắc báo cấp đuổi theo.

“Không tốt!” Thiết Phong thâm kêu

Lúc này vô luận như thế nào cũng tránh không khỏi, vội vàng dưới trên tay hơi hơi sử lực, đem Lục Tinh Liễu cấp vứt đi ra ngoài.

Lục Tinh Liễu bỗng nhiên thân thể treo không, đầu tiên là cả kinh, rồi sau đó giữa không trung xoay người, ngay sau đó nhẹ nhàng một bước, liền phiêu phiêu vững vàng dừng ở trên mặt đất, đúng là một tay lưu loát “Nhận bắc hành” công phu, bất quá lúc này Thiết Phong tinh lực tất cả tại kia báo đen trên người, lại là hoàn toàn không có chú ý tới này yếu kém thiếu nữ, thể nhưng như thể linh hoạt.

Thiết Phong dứt bỏ thiếu nữ lúc sau, xoay người đột nhiên chém ngang, đúng là một cái “Núi sông bảy đoạn” sông nước đoạn, hấp tấp dừng ra tới có chút biến dạng, nhưng bởi vì Thiết Phong một thân cường hãn nội kinh, này nhất kiếm nhưng thật ra cũng cực có uy thế.

Kia báo đen thấy này nhất kiếm tới thể cấp, đảo cũng không dám đánh bừa, linh hoạt lóe hạ thân từ, dấn trường kiếm ba tấc chỗ trượt qua đi, giống như cá chạch giống nhau, mềm dẻo mau lẹ.

Thiết Phong thấy này nhất kiếm đem nó cấp bức lui, tin tưởng đồn tăng, trong khoảng thời gian ngắn liền vừa mới khùng bỏ hết thấy quen ở sau đầu, nhất chiêu nhất thức mất mạng giới đuổi theo chém đi lên.

Kỳ thật lấy Thiết Phong hiện giờ thực lực, vốn dĩ đối phó cái này con báo ấu tể đó là không có gì vấn đề, chỉ là ngại với này Vô Thường Báo thật sự hung danh quá đáng, bởi vậy vừa mới mới mất mạng chạy trốn, đến tận đây bị buộc bắt đắc dĩ, mới bắt đắc dĩ chính diện chống đỡ, lại không nghĩ nhất kiếm liền lấy được ưu thế.

Kia con báo lóe nhất kiếm còn không đợi ổn hạ thân hình, liền nhìn thấy kia nhân loại thiếu niên nhất kiếm nhất kiếm chạy dài không dứt chém tới, mỗi nhất kiếm đều dắt kinh phong, sợ tới mức liên tục né tránh, hồn nhiên khó hiểu vì sao trước mắt nhân loại một khi đã như vậy cường hãn, vừa mới vì sao lại muốn liều mạng đường như chạy trốn.

Này nhất chiêu “Núi sông bảy đoạn” mỗi nhất kiếm đều so trước nhất kiếm nhanh hơn, hơn nữa lực đạo càng cường, không quá nhiều một hồi, kia báo đen trên người liền bị chém ra một đạo thâm có thể thấy được cốt miệng vết thương.

Thiết Phong thấy này con báo bị thương, trong lòng đại hỉ, tin tưởng càng tăng, nhất chiêu nhất thức càng hăng hái dùng ra tới, kia Vô Thường Báo phụ đau thân hình lại càng ngày càng chậm, ước chừng qua nửa chén trà nhỏ công phu, liền tại đây mưa rền gió dữ kiếm chiêu bao phủ hạ, đi đòi nhà ma, trước khi chết ánh mắt cực kỳ không cam lòng, rống to liên tục, âm thầm nguyên rủa này “Con hát” thiếu niên.

“A.. Ha ha, a ha ha ha, ha ha ha ha ha...”

Thiết Phong chém này con báo, tức khắc liền ngửa mặt lên trời phá lên cười, bất quá mới vừa đắc ý không lâu, vốn nhờ vì tiêu hao quá mức thể lực, hơn nữa có chút ngất mà sợ, chân hạ có chút nhũn ra, cơ hồ liền muốn ngã xuống. Bất quá ngại với một bên thiếu nữ đang ở kinh dị nhìn chính mình này anh hùng một mán, âm thầm vận lực cường căng, thẳng tắp duy trì này quang huy một khắc.

Bất quá Lục Tinh Liễu có thể vẫn có thể võ, thấy Thiết Phong kia có chút run rẩy hai chân, sao có thể không rõ này tự kỷ thiếu niên tiểu tâm tư, nhưng nhân vừa mới thiếu niên này ở kia nguy cơ thời điểm vẫn như cũ không quên đem chính mình trước tung ra đi, trong lòng cũng có nhẹ nhẽ cảm động, bởi vậy lại không chọc phá, khẽ thở dài một cái, liền tùy ý hấn tiếp tục tự mình say mê.

Thiết Phong cười cười, âm thầm liếc liếc kia lập với bên cạnh thiếu nữ, thấy nàng thể nhưng không chút nào động dung bộ dáng, không khỏi có chút mất mát, nhưng nghĩ lại tưởng tượng, định là nàng sinh với nhà giàu nhân gia chưa thấy qua như vậy việc đời, sợ tới mức ngất người, còn không có phản ứng lại đây. Ân, đúng là như thế, âm thầm gật gật đầu, thập phần tin tưởng vững chắc ý nghĩ của chính mình.

“Khụ khụ, chúng ta muốn hay không trước rời đi nơi này?”

Lục Tinh Liễu không thói quen này huyết tinh cảnh tượng, thấy Thiết Phong ở một bên tự kỷ không dễ yên không được, chỉ phải ra tiếng hỏi.

“Tê.. Ai nha, đáng tiếc, đáng tiếc...”

Thiết Phong đối với kia báo đen thi thể, than hai khẩu khí, xem Lục Tinh Liễu vẻ mặt nghi hoặc.

“Đáng tiếc cái gì? Đáng tiếc nó chưa cho ngươi ăn lâu?” Lục Tinh Liễu che lại cái mũi đến gần chút, hỏi

Thiết Phong ngồi xổm xuống thân tới, ở kia con báo thi thể thượng sờ tới sờ lui, một lát sau lắc lắc đầu, thở dài

“Này con báo hi hữu, da lông tuyệt đối là cái bảo bối, huống hồ đây là cái ấu tể, bằng da càng là tốt nhất chi phẩm, nếu một chính trương bắt được chợ thượng bán, chỉ sợ giá trị ngàn lượng còn không ngừng.... Chi tiếc này bị ta cấp chém mấy đao, da lại không hoàn chỉnh, không biết còn có thể giá trị mấy cái tiền....”

“Ngươi nếu là thiếu bạc, ta...”

Lục Tinh Liễu vốn dĩ nghĩ, thiếu niên này nếu một đường cho ta hộ tống về đến nhà, cũng coi như là với ta có ân, hấn nếu thích bạc, ta trở về cho hấn nhiều lấy chút bạc, liền cũng coi như báo đáp này phân ân tình, nhưng nghĩ lại tưởng tượng, hiện tại Lục gia tình huống như thế nào chính mình cũng không biết, lại như thế nào có thể tùy tiện ứng người loại chuyện này, bởi vậy lời nói đến bên miệng, lại là nói không được nữa.

Thiết Phong tự nhiên là đoán không ra thiếu nữ trong lòng nhiều như vậy ý tưởng, thấy nàng nói một nửa không có bên dưới, liền cũng không thêm quan tâm, tự cô tự móc ra đem tùy thân đoản chùy, nghiêm túc cất nôi lên con báo da tới.

Tục ngữ nói: “Người ở giang hồ phiêu, nơi chốn đến chi tiêu” này da lông tuy rằng tổn hại, nhưng vẫn là có thể bán chút bạc, tự nhiên không thể lãng phí.

Thiết Phong xử lý xong rồi cái này báo thi, sắc trời đã mờ mông có chút tỏa sáng, hai người bắt chặp mỗi một, hướng bắc mà đi, rời đi nơi này.

Hai người đi rồi năm sáu dặm núi rừng lộ, thượng một cái lùn sườn núi, lại đi rồi ba bốn dặm, sắc trời đã là đại lượng, hai người chính phân ngồi ở một cái dòng suối nhỏ bên hai khối tảng đá lớn thượng nghỉ chân.

Lục Tinh Liễu lấy ra một khối màu vàng nhạt tơ lụa khăn tay, nhẹ nhàng chà lau khuôn mặt, sát hạo ở suối nước trung nghiêm túc rửa sạch sẽ, nhìn nhìn thủy, nhìn còn có chút ướt át khăn tay, khẽ cau mày, ở bên ngoài bao tầng tế vải dày, thu trở về.

“Thiết Phong, người như thế nào lúc này dọc theo đường đi như vậy an tĩnh, chẳng lẽ là bị kia con báo sợ tới mức xoay tính nhĩ?”

Lục Tinh Liễu quay đầu, nhìn Thiết Phong vẻ mặt nghiêm túc cảnh giác bộ dáng hơi hơi mỉm cười, hài hước hỏi.

“Khụ khụ...”

Thiết Phong phàn ngôn vội chính chính bản thân từ.

“Lục cô nương, người sợ quỷ sao?”

Bình thường trở lại, hỏi câu nghe đi lên nói chuyện không đâu nói tới.

“Cách ngôn nói ‘ không làm chuyện trái với lương tâm, không sợ quỷ gỗ cửa, huống hồ thần quỷ việc vốn là lời nói vô căn cứ, nhiều là mọi người trong lòng ký thác, nếu thật sự có quỷ, cũng là ở tại mọi người trong lòng.’”

Nghe xong Lục Tinh Liễu này một phen văn trứ trứ ý vị thâm trường nói tới, thiết phong chỉ cảm thấy càng có chút không rõ, nhưng lại không muốn làm nàng nhìn ra chính mình cũng không nghe hiểu, vì thế liền mỉm cười gật gật đầu, làm bộ thực tán đồng bộ dáng tới.

Từ sáng nay từ kia con báo thi thể chỗ xuất phát, không bao lâu, Thiết Phong liền cảm thấy tựa hồ có thứ gì đi theo chính mình giống nhau, nhưng đã không tiếng động âm, khắp nơi nhìn xung quanh cũng nhìn không tới cái gì khác thường, liền cũng coi như chính mình vọng tưởng.

Lại không nghĩ rằng lại đi rồi hai dặm lộ thời điểm, thế nhưng tại bên người một cây đại thụ mặt sau gặp được một cái Hồng Y thân ảnh, hình như là một người bộ dáng, này cả kinh không phải là nhỏ, kia thân ảnh ước chừng cũng liền không đến chính mình một nửa như vậy cao, lộ non nửa trương có chút bạch quá phần khuôn mặt nhỏ, cả kinh thiết phong lúc ấy liền ra một thân mồ hôi lạnh, nhưng chớp hạ đôi mắt, lại tập trung nhìn vào khi, lại cái gì cũng không thấy được, đi cái kia dưới tàng cây, cũng không phát hiện nửa điểm dấu chân, không cảm trong lòng có chút phát mao.

Đến kia lúc sau, Thiết Phong lại ở các phương hướng gặp được bốn năm lần kia Hồng Y thân ảnh, hoặc ngồi hoặc nằm hoặc lập, nhưng cùng đều là nháy mắt liền biến mất, làm người phân không rõ là thật là huyền, vì thế kế tiếp lộ hần liền vẫn luôn hết sức chăm chú quan sát chung quanh, ý đồ thấy rõ này rốt cuộc là cái thứ gì.

Lục Tinh Liễu thấy Thiết Phong tâm thần không yên bộ dáng, chỉ cảm thấy có chút kỳ quái, đơn giản thấu thượng thân tới, cùng Thiết Phong ngồi ở cùng khối đại thạch đầu thượng, ngồi lại đây lúc sau, lại phát hiện thiết nổi bật cũng bất động, đôi mắt cũng không nháy mắt, phảng phất chút nào không phát hiện chính mình giống nhau, trong lòng có chút ngấm bực, nhưng cụ thể là bởi vì cái gì nguyên nhân ảo não, chính mình cũng không biết, bủ bủ mỗi, đơn giản cũng không nói một lời.

“A!!”

Đột nhiên, Lục Tinh Liễu bên tai vang lên một tiếng kêu to, đúng là Thiết Phong, sợ tới mức nàng cả người run lên, chỉ thấy Thiết Phong phảng phất gặp được cái gì khủng bố đến không được sự việc giống nhau, la lên một tiếng, đồng tử mở rộng hai vòng, chỉ vào phía trước, thẳng tắp giữa ra sau qua đi, “Phác” một tiếng dừng ở phía sau suối nước giữa.

Quay đầu hướng tới Thiết Phong ngón tay phương hướng vừa thấy, chỉ thấy một cái người mặc Hồng Y tiểu nữ hài đang đứng ở cách đó không xa, ước chừng cũng liền sáu bảy tuổi bộ dáng, làn da cực bạch, ngũ quan nhìn qua rất có linh tính, biểu tình lạnh như băng, một bộ tựa hồ rất muốn đi tới, lại có chút do dự bộ dáng.

Lục Tinh Liễu nhìn đến này là loi tiểu cô nương, cũng có chút nghi hoặc, nhưng kia tinh xảo giống như tranh giống nhau khuôn mặt, làm nàng thấy liền không khỏi tâm sinh hảo cảm, rất muốn đi lên vuốt ve một phen.

“Tiểu muội muội, người vì cái gì chính mình ở chỗ này a?”

Lục Tinh Liễu đi đến tiểu nữ hài trước mặt, ngồi xổm xuống dưới, sử chính mình đầu cùng tiểu nữ hài đầu bình tề, ôn nhu nói.

“Ta cũng không biết.”

Tiểu nữ hài thanh âm cũng là lạnh như băng, linh hoạt kỳ ảo u lãnh, giống như nàng biểu tình giống nhau.

“Vậy người người nhà đâu? Không có cùng người cùng nhau sao?”

Lục Tinh Liễu kéo lại tiểu nữ hài tay nhỏ, cảm thấy vào tay chỗ nhưng thật ra cùng thực ấm áp, không có nửa điểm lạnh như băng cảm giác.

“Người nhà của ta... Là cái gì? Ăn ngon sao?”

Kia tiểu nữ hài tay bị giữ chặt, bản năng tính về phía sau một xả, xả ra một nửa, tựa hồ cảm thấy trước mắt thiếu nữ không có gì ác ý, liền cũng không tiếp tục lôi kéo.

Lục Tinh Liễu chỉ nói này tiểu hài từ đồng ngôn không có ky, cùng chính mình trên ghẹo, biến vui đùa đuổi tay dục xoa bóp tiểu cô nương thủy nộn khuôn mặt nhỏ, không nghĩ kia tiểu nữ hài đột cái này động tác cực kỳ mẫn cảm, nhanh nhảy về phía sau đẩy, tay nhỏ cũng từ lục tinh liễu trong tay rút ra, nhìn về phía thiếu nữ trong ánh mắt nhiều một tia cảnh giác.

“Khụ khụ, khụ khụ... Oa.. Oa nha!”

Lúc này mặt sau không cách đó không xa Thiết Phong, từ suối nước trung cổ hết sức bò ra tới, ở bờ biển ho khan hai tiếng, vừa nhấc đầu, chỉ thấy lục tinh liễu cùng kia “Hong Y nữ quý” đứng chung một chỗ, tức khắc kinh hãi mạc danh, tay vừa trượt, lại “Bùm” một tiếng, rớt vào chảy xiết suối nước giữa.

Quay đầu nhìn đến như cá chép nhảy môn giống nhau chột lóe rồi biến mất Thiết Phong, Lục Tinh Liễu “Khanh khách” cười, tức khắc có chút mình bạch phía trước Thiết Phong hỏi vấn đề, trước mắt này tiểu nữ hài xuất hiện tại đây đích xác có vài phần kỳ quái, nhưng nếu nói nàng là cái tiểu nữ quý, lại là tuyệt không khả năng, trong lòng thâm nghĩ: Nguyên lai này kiều ngạo quật cường tiểu tử, thế nhưng cũng có như vậy nhất gan một mặt.

Lục Tinh Liễu đầu xoay trở về, đang muốn cùng kia tiểu nữ hài lại nói hội thoại, lại không nghĩ vừa thấy dưới, phía trước nàng dừng chân địa phương rỗng tuếch, hướng bên trái một cổ, kia tiểu cô nương cũng không biết khi nào chính mình đi đến bờ sông đi, nhìn đến này nghịch ngợm tiểu nữ hài, Lục Tinh Liễu nghĩ tới chính mình qua đi vô ưu vô lự nhất tử, nhu nhu cười, cảm thấy này tiểu muội tử thật sự tựa như chính mình muội muội giống nhau, không có tới từ cảm giác một cổ thân thiết.

Lúc này, Thiết Phong lại một lần giẫy giụa từ suối nước trung bò đi lên, thở hổn hển, chỉ thấy trước mắt có một con trắng nõn tay nhỏ, không hề nghĩ ngợi liền một phen kéo đi lên.

“Cám ơn.... Oa!!!”

Phát hiện chính mình kéo lại là cái kia “Nữ quý”, thiết gió lớn kêu một tiếng, hôn mê bất tỉnh....

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5 : Hắc Báo cùng Cự Tượng

“Ai, ta đây là tạo cái gì nghiệt a.” Nhìn nhìn không chút nào cấp chính mình đương người ngoài, vững vàng ky tới rồi chính mình trên cổ, ôm chính mình đầu Hong Y tiểu nữ hài, Thiết Phong thật dài thở dài một hơi.

Bất quá một đường xuống dưới, đảo cũng không đến mức giống phía trước như vậy sợ hãi, Hong Y nữ hài tuy rằng nghĩ như thế nào đều có điểm quý dị, nhưng trên cổ âm áp xúc cảm nói cho Thiết Phong, này tốt xấu không phải quý quái linh tinh tồn tại.

“Chắc chắc chắc, nhân gia không chê ngươi kia một thân hăn xú vị liền thấy đủ đi, như vậy một cái tinh xảo tiểu muội tử ở ngươi trên cổ, ngươi còn ủy khuất không thành.” Lục Tinh Liễu nhìn tiểu nữ hài, lại lần nữa nhìn không được tưởng đi lên xoa bóp, nhưng nhìn đến kia ngũ đến cực thực khuôn mặt nhỏ, vẫn là kiềm chế ở cái này ý tưởng.

Cái này tiểu nữ hài từ thấy Thiết Phong, liền la hét ầm ĩ muốn bò đến Thiết Phong trên người tới, vô luận Thiết Phong như thế nào ngăn cản đều không thể đủ, phảng phất Thiết Phong trên người chính là nàng oa giống nhau. Lục Tinh Liễu ở một bên nhìn, càng là “Khanh khách” cười không ngừng, liền giúp đỡ kia tiểu nữ hài bò tới rồi Thiết Phong trên cổ, vì thế liền có vừa mới một màn.

“Khụ khụ, này cũng không biết là nhà ai hài tử, chúng ta như vậy mang đi có phải hay không không tốt lắm a?”

Thiết Phong néo néo kia tiểu nữ hài căng chân, thấy chính mình như thế nào lẫn lộn nàng đều không tỉnh, lá gan cũng dần dần lớn lên.

“Thiên hạ nào có loại này sơ ý cha mẹ, nếu thật sự có, chờ nàng nhớ ra rồi tưởng trở về, chúng ta lại cho nàng đưa trở về còn không phải là.”

Lục Tinh Liễu chậm rãi nói đến, đương nàng nói đến “Chúng ta” hai chữ thời điểm, trên mặt hơi hơi một nắng, cũng không biết từ khi nào khởi, tiềm thức đem chính mình cùng Thiết Phong hành động đều trói định lên.

Chính là Thiết Phong lại không có bức này tinh tế tâm tư, chỉ là cực không đi tâm ứng một câu “Ngạ”

“Ngươi có hay không phát hiện hôm nay mãnh thú đặc biệt sinh động a?”

Một lát sau, Thiết Phong hơi nhíu mi, đối với Lục Tinh Liễu hỏi đến

“Giống như... Đúng không?”

Lục Tinh Liễu cũng là cảm thấy hôm nay trong rừng không quá an ổn, nhưng nàng cũng không biết nơi này ngày thường là cái dạng gì, còn nói là này giúp mãnh thú mỗi ngày đều như thể sinh động.

“Giống nhau càng là hình thể đại thú loại, tính tình liền càng dữ, nếu không vì tìm kiếm đồ ăn cơ bản đều là bò ngồi bất động, chúng ta nghỉ ngơi này trong chốc lát, phụ cận đã qua đi không dưới mười chi mãnh thú, hơn nữa đều là từ chúng ta tới phương hướng chạy tới, đối chúng ta lại liền xem cũng chưa xem một cái.” Vừa dứt lời, lại có một con không biết tên to lớn đại điểu, từ hai người đỉnh đầu xẹt qua, mang theo từng trận gió lạnh.

“Có thể hay không là.. Bọn họ ở tránh né cái gì”

Tuy nói Lục Tinh Liễu không hiểu này đó thú loại tập tính, nhưng ẩn ẩn chỉ gian, có thể cảm giác được những cái đó mãnh thú tựa hồ đều có chút hoảng loạn.

“Ta cũng là lần đầu tiên nhìn thấy loại tình huống này, động vật xu tránh nguy hiểm bản năng so người hiểu thấu rất nhiều, vô luận như thế nào, chúng ta vẫn là mau chút về phía trước lên đường đi.”

Thiết Vô Phát nhiều năm tra tấn, khiến cho Thiết Phong tính cảnh giác so người khác cao rất nhiều, từ vừa rồi khỏi, hần liền cảm giác tim đập hơi có chút gia tốc, luôn có một loại điềm xấu cảm giác lái đi không được.

“Bàng đương, bàng đương, bàng đương” vài tiếng vang lớn, từ xa đến gần truyền tới, một đầu như tiểu sơn sinh vật đang ở giống Thiết Phong ba người nơi vị trí chạy băng băng, hai bên lùn một ít cỏ cây sỏi nổi bị trực tiếp đụng ngã đi, không có cho nó mang đến chút nào lực cản.

“Cao Chọc Thiên Tượng?” Thiết Phong lẩm bẩm nói đến: “Loại này sinh vật ngày thường cực dữ, lại không có quá nhiều thiên địch, trên cơ bản cả đời đều sẽ không địch rất xa địa phương, hôm nay cái sao phá lệ chạy vội lên, thật sự kỳ quái được ngay.”

“Có nghĩ nhanh lên về đến nhà?” Bỗng nhiên quay đầu, Thiết Phong thần bí đối với bên cạnh Lục Tinh Liễu nói đến

Tuy nói không rõ Thiết Phong những lời này rốt cuộc là thực sao ý tứ, nhưng nàng vẫn là nghi hoặc gật gật đầu

“Đi lên” nhìn đến thiếu nữ biểu tình, Thiết Phong nửa ngồi xổm đi xuống, đem trên cổ tiểu nữ hài ôm vào trong lòng ngực, ý bảo bên cạnh thiếu nữ bò lên trên tới.

‘ tiểu tử này không phải là muốn chiếm ta tiện nghi đem ’ nhìn đến Thiết Phong như vậy động tác, Lục Tinh Liễu do dự một chút. ‘ hần ngày thường làm người còn tính quy củ, hần là không đến mức có như vậy nhiều tâm tư ’ nghĩ đến đây, tuy rằng không biết thiết phong làm chút cái gì tên tuổi, lục tinh liễu vẫn là ngoan ngoãn bò đi lên.

“Ngồi ổn lâu!” Chỉ thấy Thiết Phong hai chân một sử lực, nhảy mất phi thân nhảy lên bên cạnh một cái cách mặt đất mấy trượng cao thô to nhánh cây.

Phía sau Lục Tinh Liễu đầu tiên là cả kinh, sau đó liền suy đoán tới rồi một ít Thiết Phong ý đồ, hơi hơi mỉm cười, trong lòng thầm nghĩ: “Nguyên lai hần là cho ta coi như vai không thể gánh, tay không thể đề nhược nữ tử, cộng hai người nhảy như vậy cao, nhưng thật ra cũng khó xử hần, ai làm hần tự cho là đúng khi ta sẽ không khinh công, đơn giản ném chút khổ sở hảo.”

Phía sau thiếu nữ ý tưởng, Thiết Phong lại là không biết, trong giây lát lại lần nữa hai chân phát lực, hướng càng cao một cây nhánh cây nhảy đi lên. Bởi vì cực cường sức giật, khiến cho chi gian nơi đặt chân thô tráng nhánh cây run rẩy không thôi, tựa hồ ở nhiều một phần lực liền muốn cắt đứt.

Lục Tinh Liễu cảm nhận được này tấn mãnh pháp phòng, đôi tay nắm chặt chút.

Cảm nhận được phía sau thiếu nữ biến hóa, Thiết Phong còn tưởng rằng là bởi vì nàng khăn trương gây ra, hô to một tiếng: “Cuối cùng một lần, lập tức tới rồi.” Vừa dứt lời, hai chân vừa giẫm, đối với dưới tàng cây một mảnh màu xám đất trống liền nhảy đi ra ngoài, ba người liền đồng thời dừng ở một cái kiên cố màu xám mặt bằng thượng, nhắc lên một vòng lớn tro bụi.

Cảm nhận được kia chấn đến chính mình cánh tay sinh đau lực đánh vào, Lục Tinh Liễu ám đạo một tiếng: Người này khinh công luyện thật táo.

Thiết Phong từ nhỏ đó là chuyên chú tu luyện nội công cùng kia mấy chiêu kiếm pháp, cái gọi là khinh công, thật sự chỉ là vừa nhập môn, xác thật giống như lục tinh liễu suy nghĩ giống nhau, toàn ý vào nội lực thâm hậu, mới có thể mạnh mẽ nhảy đi lên, cũng chính bởi vì vậy, hần đối khinh công tu luyện vẫn luôn đều cực không coi trọng.

Lục Tinh Liễu thấy Thiết Phong thờ hần hần mấy khẩu đại khí, hiển thị công hai người nhảy đến như vậy độ cao cũng thực sự không dễ, biết hần người này kiêu ngạo hảo mặt mũi, liền cổ vũ tính giả bộ một bộ kinh ngạc bộ dáng, hỏi đến: “Đây là nơi nào?”

Thiết Phong thanh thanh giọng nói, đối với thiếu nữ biểu tình thật là vừa lòng, đắc ý nói đến: “Cao chọc thiên tượng trên lưng.” Dứt lời còn giờ giờ lên miệng, bày ra một bộ tự nhận là rất suất khí tạo hình.

“Khụ khụ, chúng ta thượng này mặt trên tới làm gì?”

Lục Tinh Liễu nhìn bên người to rộng tượng bối, cảm thấy cũng là thập phần thú vị.

“Này cự tượng không biết đã phát cái gì thần kinh, đang ở hướng bắc chạy như điên, Lạc Thành cũng ở phương Bắc, lấy nó cuốc trình, chạy một canh giờ, ít nhất có thể trên đỉnh chúng ta ở dưới đi năm sáu cái canh giờ, đến lúc đó nếu hấn chạy phương hướng không đúng, chúng ta lại đi xuống là được.”

Thiết Phong ở tượng trên lưng ngồi xuống, âm thầm vận khẩu khí.

“Bất quá... Chúng ta liền như vậy ngồi nhân gia trên lưng, nó sẽ không để ý sao?”

Lục Tinh Liễu cũng đi đến khoảng cách Thiết Phong lớn ước một người xa địa phương, dùng tay thoáng dịch hạ làn váy, đùi ngọc hơi hơi khép lại, nghiêng ngồi ở chắc nịch tượng trên lưng.

“Không đáng ngại, không đáng ngại, hắc hắc, gia hỏa này da dày thịt béo thực, liền tính chúng ta mấy cái ở chỗ này ị phân đi tiểu, nó đều sẽ không có cái gì cảm giác.” Thiết Phong xua xua tay, tùy tiện nói, tựa hồ cảm giác kia tiểu nữ hài ôm vào trong ngực có chút phiền phức, liền lại đem nàng đuối về chính mình trên cổ, nhưng vẫn như cũ là như thế nào mặc hấn lẫn lộn, kia tiểu nữ hài vẫn là ngủ say như lúc ban đầu, không cảm khiến cho hấn âm thầm lấy làm kỳ.

Nghe thế thô bỉ ngôn ngữ, lục tinh liễu tặng cái đại đại xem thường, thầm than: Quả nhiên tục khó dần nổi!

Mà dưới thân cự tượng cũng không biết là nghe hiểu vẫn là làm sao, cũng chuyển qua kia khổng lồ đầu, mang theo một loại cực giàu có nhân tính hóa không mau biểu tình dời liếc mắt một cái Thiết Phong, bất quá đương nó nhìn đến Thiết Phong trên cổ tiểu nữ hài khi, mặt mày tựa hồ cực kỳ ần nấp run lên, tiếp theo thay đổi kia thật lớn đầu, tiếp tục về phía trước chạy đi.

Nhân ngôn “Mã làm Lư bay nhanh, cung như sét đánh huyền kinh.” Này cao chọc trời giống không phải Lư hoàng thúc “Lư” chuyển thế không người có thể biết được, nhưng tốc độ này xác thật là không giống bình thường, Thiết Phong lời nói “Chạy một canh giờ trên đỉnh chúng ta năm sáu cái canh giờ” lại là đại đại xem nhẹ này cự tượng tốc độ, hai người ở trên lưng chỉ thấy hai bên cảnh sắc bay nhanh lui về phía sau, chớ nói đề đến quá năm sáu cái canh giờ, sợ là mười mấy canh giờ cũng là có.

Lục Tinh Liễu cũng tại đây tượng trên lưng thầm nghĩ: “Nhân đạo ‘giận đề dẫm đạp Thương Sơn đòi, chót vót mập mạp làm khó trạng’, chính là nói voi đề cao thân béo, đề thô lực lớn ý tứ, ai từng nghĩ đến như thế cự vật thể nhưng chạy còn như vậy bay nhanh, chỉ sợ tự cổ chí kim có thể ở tượng trên lưng kiên thức nó tốc độ, chỉ sợ cũng không mấy người.”

Bắt đầu khi Lục Tinh Liễu ngồi ở này cự tượng trên người, nhiều ít vẫn là có chút lo sợ bất an, nhưng thời gian lâu rồi, liền cảm thấy cũng là khó được trải qua, rốt cuộc vẫn là thiếu nữ tâm tính, cao hứng lên, liền hừ hừ nổi lên tiểu khúc nhi tới, thanh âm uyển chuyển mạn diệu, thanh nhĩ duyệt tâm, nghe được Thiết Phong cũng là vui vẻ thoải mái, thầm nghĩ: Cô gái nhỏ này nguyên lai thanh âm như vậy dễ nghe, ta nếu mang nàng đi trên đường xướng cái hai khúc, nói vậy cũng có thể kiếm không ít bạc.”

Nếu Lục Tinh Liễu biết Thiết Phong trong lòng ý tưởng, lại không biết có thể hay không đương trường bảo nổi..

Mấy người cứ như vậy, tại đây tượng trên lưng thích ý nghỉ ngơi hơn hai canh giờ, vô luận suối nước rừng rậm, thiên sơn núi khô mộc, đều ngăn không được này cự tượng bước chân, trong nháy mắt, đi Lạc Thành lục thể nhưng được rồi một nửa.

Chính là, liền lúc này, lại phát hiện kia cự tượng dần dần giảm tốc độ, rồi sau đó chậm rãi ngừng lại, từng bước một xoay qua thân thể cao lớn, đối với chạy tới phương hướng nhìn qua đi.

“Đi?”

Cảm nhận được cự tượng biến hóa, Thiết Phong cũng mở đường thần đã lâu đôi mắt, hướng tới Cự Tượng đối mặt phương hướng nhìn qua đi, không xem thì thôi, này vừa thấy, Thiết Phong tim đập tức khắc nhanh vài phần.

Phía trước đứng một con mấy thước lớn lên thật lớn màu đen con báo, nằm ở trên mặt đất liền có một người rất cao, toàn thân đen nhánh, cùng hôm qua tiểu hắc báo bất đồng, này chỉ con báo dài quá hai viên nửa thước lớn lên màu đen răng nanh, rất xa liền truyền đến một cỗ nồng đậm mùi máu tươi nói.

“Vô Thường Báo?!”

Thiết Phong nhìn mắt dưới thân cách đó không xa tên kia, cực không nói lý một phen liền đem bên cạnh thiếu nữ túm lại đây, đem nàng cánh tay gắt gao nắm chặt ở trong tay chính mình.

Vốn dĩ liền có chút không rõ tình huống Lục Tinh Liễu, nhìn thấy Thiết Phong như vậy thô lỗ động tác, đang định phát tác. Bất quá thấy thiếu niên vẻ mặt ngưng trọng biểu tình, cũng đi theo hướng tới phía trước nhìn nhìn, đương nàng nhìn đến kia hạ đầu chỗ không xa thật lớn mãnh thú khi, nháy mắt đem chuyện vừa rồi hết thảy quên mất, khẩn trương hỏi đến: “Này... Lại là cái gì?”

“Có thể là ngày hôm qua kia hắc báo lão tử, chúng ta chạy xa như vậy, nó thể nhưng còn có thể đuối theo... Xem ra hôm nay này trong rừng không bình tĩnh, hơn phân nửa là nó khiến cho”

Thiết Phong cau mày lẩm bẩm đáp

“Nhưng là chúng ta tại đây cự tượng thượng, hấn hấn là thượng không tới, đúng hay không?”

Lục Tinh Liễu cánh tay hơi hơi gãy giữa một chút, lại phát hiện Thiết Phong nắm thật chặt, tuy nói nam nữ thụ thụ bất thân, nhưng lúc này rốt cuộc thiếu niên này là vì bảo hộ chính mình, tự nhiên phải nói cách khác, đơn giản cũng liền không hề sử lực.

Thiết Phong hơi hơi lắc lắc đầu, không nói gì, tận khả năng bảo trì một bộ bình tĩnh biểu tình, một tay vẫn như cũ khấn nắm chặt chạm đất tinh liễu, một tay lặng lẽ sờ sờ bên hông trường kiếm.

“Mu!” “Rống!” Một hồi tối sầm hai cái thật lớn sinh vật, lớn tiếng gầm rú giăng co, này cao chọc trời cự tượng tuy rằng là kia hắc báo mấy lần cao, nhưng nó từ trước đến nay lấy thảo quả vì thực, cũng không thường cùng mặt khác mãnh thú tranh đấu, bởi vậy lại không giống kia báo đen một bộ sát khí tận trời bộ dáng.

Hai người giăng co không liên tục bao lâu, liền đụng vào cùng nhau đầu lên, một cái tật như thiên thạch, một cái ồm ồm cự sơn, hai người uy thế đều cực thịnh, trong nháy mắt liền đánh nhau mười mấy hiệp.

“Này... Con báo thật đáng sợ a.” Nhìn thấy kia từng như tiểu sơn cự tượng, không vài cái liền lâm vào hoàn cảnh xấu, Lục Tinh Liễu không khỏi lo lắng nói.

Thiết Phong trầm mặc không nói, chỉ là hai mắt ở bốn phía nhìn quanh, tựa hồ ở tìm có hay không có thể đào tẩu biện pháp.

Này Cự Tượng tuy cao tráng, nhưng dù sao cũng là cái thực thảo sinh vật, cùng kia mỗi ngày muốn ăn hơn trăm cân thịt tươi vô thường báo sức chiến đấu căn bản so không được, trên cơ bản bị thua cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Lại qua nửa chén trà nhỏ công phu, chỉ thấy kia cao chọc trời cự tượng huy roi sắt giống nhau tượng mũi, kẹp kinh phong hung hăng quét đánh qua đi, chỉ nghe được “Loảng xoảng” một tiếng vang lớn, phía trước hắc báo dừng chân chỗ một cây mấy chục năm vân lãnh sam thế nhưng trực tiếp chặn ngang bẻ gãy, nửa đoạn trên hung hăng nện xuống, mang theo một mảnh tận trời dương trần, mà liền này trong nháy mắt công phu, kia Vô Thường Báo bắt cái trục bánh xe biến tốc, đối với cự tượng tả trước chân phù cảm mà đi, chỉ thấy kia hắc ảnh chợt lóe, tượng chân ra liền trào ra đại lượng máu tươi, trong khoảng thời gian ngắn kêu rên không ngừng, nghe được trên lưng mấy người lo sợ bất an, trầm ẩn liên tục.

Một kích đắc thủ, kia Vô Thường Báo ngược lại nại hạ tính tình tới, không vội mà tiến công, nghĩ đến là phải đợi kia Cự Tượng mất máu càng ngày càng nhiều, rồi sau đó một kích bị mất mạng, bởi vậy chỉ là vòng quanh Cự Tượng một vòng một vòng chuyển, xanh sẫm hai mắt còn thường thường liếc về phía Thiết Phong mấy người, mỗi lần đều làm bọn hắn có chút sợ hãi.

“Mu!”

Tựa hồ cảm giác được hắc báo dụng ý, cao chọc trời tượng càng thêm trở nên cuồng táo lên, roi sắt giống nhau tượng mũi hồ ném loạn đánh, ngạnh sinh sinh tại đây cánh rừng trung tạo nổi lên từng trận cuồng phong, nhưng lại liền kia báo đen thân mình đều chạm vào không nửa điểm, trong khoảng thời gian ngắn rừng già liên tục.

“Chúng ta, đến đi xuống.” Cảm giác được phía dưới gần như điên cuồng Cự Tượng, Thiết Phong chau mày. Giờ phút này tình hình, không thể không nói thật sự có chút không ổn.

“Như thế nào đi xuống?” Lục Tinh Liễu chỉ cảm thấy nếu không phải Thiết Phong bắt được chính mình, chỉ sợ đã sớm bị này cự lực cấp lay động đi xuống.

“Giữ chặt ta, nhắm mắt lại.”

Đang lúc Thiết Phong dực chọn hướng bên cạnh nhánh cây khi, kia Vô Thường Báo lại là về phía trước đột nhiên một phác, kia Cự Tượng vốn đã lăn lộn kinh lực không đủ khả năng, đối với này sét đánh một kích thật sự không thể tránh né, nhất thời tả chân sau bị cán xé đi xuống một khối to huyết nhục, máu tươi văng khắp nơi. Hai chân trọng thương, liền rốt cuộc không chịu nổi kia tiểu sơn thân hình, hô một chút liền sầm đơ xuống dưới, này một đảo chỉ lực, lại lần nữa sinh sôi bề gãy hai khóa mấy chục năm đại thụ.

Thấy Cự Tượng đã mất lực gãy giữa, Vô Thường Báo lại là một phác, đối với Cự Tượng đầu chính là hung hăng một ngậm, cao chọc trời Cự Tượng đầu đại trong ánh mắt, không cam lòng ánh mắt dần dần tiêu tán, trong rừng rốt cuộc lại trở về bình tịch.

Mà giải quyết rốt Cự Tượng lúc sau, Vô Thường Báo kia lạnh băng ánh mắt, chậm rãi hướng về Thiết Phong mấy người phương hướng phiêu lại đây.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6 : Kinh biến

Nhìn kia phiếm lục quang lạnh nhạt hai mắt, Thiết Phong duỗi tay đem Lục Tinh Liễu chắn phía sau, chậm rãi rút ra kia đem quen thuộc trường kiếm.

Trường kiếm dày nặng, lạnh băng, sắc bén, nhưng giờ phút này lại mang không tới chẳng sợ một chút ít cảm giác an toàn, mặt đối mặt trước hắc giống như địa ngục cự thú, một loại tuyệt vọng chỉ ý ở Thiết Phong trong lòng thẳng lên.

“Kỳ thật ta...”

Lục Tinh Liễu bị tưởng nói chính mình cũng sẽ chút võ công, người không đáng đem ta như vậy gắt gao bảo vệ lại tới, nhưng nghĩ lại có tường, chính mình võ công tại đây cự thú trong mắt, phảng phất sẽ cùng sẽ không cũng không nhiều lắm khác biệt, vì thế đến bên miệng nói, lại thu trở về, ở thiết phong phía sau không được run rẩy.

Liếc liếc mắt một cái phía sau thiếu nữ, Thiết Phong cắn chặt răng, nói: “Người đi trước, chờ ta giải quyết người này tới tìm người!” Dứt lời, Thiết Phong đem ngồi ở chính mình trên cổ Hồng Y tiểu nữ hải một phen xả xuống dưới, đặt ở Lục Tinh Liễu trong lòng ngực, kia vẫn như cũ ngủ say khuôn mặt nhỏ, hạnh phúc mà an tường.

Nhìn đến chậm rãi đến gần cự thú, Lục Tinh Liễu cơ hồ là vô ý thức tiếp nhận tiểu nữ hải, tại đây sợ hãi bao phủ hạ, có chút không biết làm sao.

Không có nghe được bất luận cái gì đáp lại, thiết gió lớn hô: “Người đi mau a! Đừng ảnh hưởng tiểu gia ta phát huy!”

Vừa dứt lời, liền chủ động đối với đó là chính mình mấy lần cao Vô Thường Bảo, rút kiếm vọt đi lên.

Nghe được một tiếng hô to, vốn dĩ đã dọa phá gan thiếu nữ tiềm thức xoay người liền phải dựa theo Thiết Phong nói đi làm, chính là thân mình vừa mới chuyển quá một nửa khi, trong lòng lại lòi ra mãnh liệt giây giụa.

“Ta.. Thi triển khinh công, có lẽ có thể chạy trốn, nhưng hấn...”

“Nhưng ta cùng hấn không thân chẳng quen, liền tính lưu tại này, cũng giúp không được gấp cái gì...”

“Ta nên làm như thế nào?”

Cùng loại nói, nàng đã từng đã nghe qua một lần, mà lần đó chính mình cũng làm theo, tuy bảo vệ tánh mạng, lại khiến cho cha mẹ hăm sâu nguy cơ, sinh tử không biết.

Quay đầu nhìn về phía kia gió trường kiếm hơi hiện gầy yếu bóng dáng, không biết vì sao, giờ phút này nàng đối với này một đường khinh bi thiếu niên sinh ra mãnh liệt lo lắng cùng ý lại, vừa mới bán ra hai chân, cũng lặng yên thu trở về, ánh mắt kiên định!

Ta không thể chạy!

Nhìn trước mắt không biết tự lượng sức mình thiếu niên, Vô Thường Bảo trên mặt lòi ra một mặt hải hước. Nâng lên lợi trào, không đợi thiếu niên nhất kiếm sử lão, liền thật mạnh đối với trong tay hấn thiết kiếm cánh chụp đi lên. Không có gì kịch liệt giao phong, cũng không có bất luận cái gì ngoài ý muốn, đột nhiên cự lực dưới, trường kiếm ở Thiết Phong trong tay rốt cuộc cầm giữ không xong, rất xa bay vọt ra mấy chục mét xa, thật sâu cắm ở trên mặt đất, Thiết Phong cũng tại đây một kích dưới lùi lại mười dư bước, thủ đoạn tê dại.

Rồi sau đó kia báo đen cũng chút nào không nóng nảy, chỉ là từng bước một chậm rãi mai hướng Thiết Phong, tựa hồ ở tự hỏi như thế nào mới có thể sử trước mắt thiếu niên ăn tận đau khổ.

“Người... Người chạy mau a! Chúng ta cùng nhau chạy!” Nhìn ngốc lảng tại chỗ Thiết Phong, Lục Tinh Liễu hô to lên.

“Người cái xuân đàn bà! Như thế nào còn không đi! Tiểu gia còn muốn làm chết cái này hắc quỷ đầu, như thế nào có thể chạy?” Nhìn thoáng qua phía sau đứng thẳng chưa động thiếu nữ, Thiết Phong lớn thanh gọi vào, trong lòng thầm nghĩ: “Ta như thế nào không nghĩ chạy, này con báo tốc độ là ta gấp mười lần, ta sao có thể chạy trốn...”

Thiếu niên giờ lên nắm tay, nghĩa vô phản cổ hướng tới cự báo lại một lần vọt đi lên.

Bất giết quá vô số con mồi, như Thiết Phong như vậy sót ruột chịu chết, Vô Thường Bảo vẫn là lần đầu tiên thấy.

Chỉ thấy kia con báo nửa điểm không vội, thấy Thiết Phong tới gần, chỉ là chân trước vừa nhấc, hướng tới bên cạnh một tá, nhất thời Thiết Phong cánh tay phải thượng vẽ ra ba đạo vết máu thật sâu, trong lúc nhất thời huyết lưu không ngừng, nhiễm hồng quần áo, cắt ngay đi một bên.

“Mẹ nó, quả nhiên bị kia lão miệng quạ đen nói trúng rồi, lão tử mới ra tới lang bạt giang hồ, liền muốn tài...”

Thiết Phong chậm rãi bò lên, thờ hồn hèn, nhìn chung quanh bốn phía, Lục Tinh Liễu bên phải sườn mười mét địa phương, trường kiếm cắm bên trái sườn mười mét địa phương, mà kia báo đen thì tại chính phía trước hai mươi tới ba mươi mét địa phương, chậm rãi hướng chính mình đi tới.

Liều mạng một ngụm sức lực, Thiết Phong dưới chân vừa giẫm hướng tới bên trái trường kiếm phương hướng nhảy tới, mà kia báo đen lại sớm nhìn ra

hấn ý đồ, phát sau mà đến trước, một tay đem kia trường kiếm hướng tả lại chụp xa chút, nhưng lại không có công kích Thiết Phong.

Thiết Phong nhìn đến như vậy tình cảnh, tức khắc liền đã hiểu.

Này con báo căn bản là ở trên chọc chính mình, nếu là hấn thích, tùy thời liền có thể đem chính mình nhảy mất hạ vực.

“Người đại gia! Ta * người bà ngoại! Người cái sinh hài tử không * mất ngoạn ý!” Thiết Phong thấy đánh cũng đánh không lại, chạy cũng chạy không được, thậm chí liền khi nào chết đều quyết định không được, đơn giản liền đứng ở tại chỗ, suy khí thô, cũng mặc kệ này vô thường báo có thể hay không nghe hiểu được, mở miệng mắng to lên

Chính mắng đến một nửa, càng mắng càng thuận miệng thời điểm, nghe thấy được một cô thiếu nữ hương khí, sau đó chính mình tay trái liền bị một khác chỉ mềm mại tay nhỏ bắt được.

Kia mềm mại tay nhỏ đúng là Lục Tinh Liễu, nàng đã sớm nhìn ra Thiết Phong chiến đấu cấp bậc cùng này Vô Thường Báo căn bản không ở một cái trục hoành thượng, vẫn luôn tiếp thu tiểu thư khuê các giáo dục thiếu nữ, thấy Thiết Phong mắng hăng say, nghĩ hôm nay chỉ sợ cũng không sống nổi, liền cũng đem trước kia sở học hết thảy ném sau đầu, thế nhưng cũng phá lệ đối với trước mắt hắc báo mắng to lên, nhưng sở dụng từ ngữ lượng lại không bằng thiết phong như vậy phong phú pha tạp, gần là “Xuân trứng” “Hỗn đản” linh tinh, nhưng cứ việc như thế, cũng làm nàng nội tâm có một loại phá cảm kỳ thống khoái cảm giác, trong lòng sợ hãi, cũng bởi vậy dần dần biến mất.

Thiết Phong nghiêng đầu nhìn bên cạnh thiếu nữ, kia ngập nước mắt to trung tựa hồ có ý cười, lại tựa hồ hàm chứa lệ quang, trải qua phía trước kia một phen lẫn lộn, thiếu nữ đầu tóc rơi rụng đầy mặt đều là, phối hợp kia tinh xảo quần tử ngũ quan, hơn nữa chừi ằm lên tư thái, tăng thêm một cổ dã tính hỗn độn chi mỹ, làm người nhìn liền tưởng đi lên âu yếm một phen.

Thiết Phong ngày thường có thể nói tật xấu rất nhiều, nhưng từ trước đến nay lại là lấy chính nhân quân tử tự cho mình là, cái gọi là “Quân tử không làm khó người khác”, nếu đặt ở ngày thường, tuy là trước mắt nữ tử lại tươi đẹp mê người, hấn cũng thượng có thể tự chế, nhưng giờ phút này lại chỉ nghĩ cũng không biết nào một khác liền muốn chết đi, hơn nữa thiếu nữ mùi thơm của cơ thể từng trận đánh úp lại, vì thế liền nhiệt huyết phía trên, đối với nàng nộn nộn khuôn mặt thế nhưng một ngum hôn đi lên.

Lục Tinh Liễu hồn không nghĩ tới Thiết Phong dám như thế, đầu tiên là sững sờ, đôi tay nắm tay đang định phát tác, nghĩ lại tưởng tượng: Điều phải đã chết, còn hà tất để ý này đó? Đơn giản liền chuyển qua đầu, trên mặt đỏ bừng một tầng lớn, trong lòng “Bùm, bùm” nhảy cái không ngừng.

Người gặp phải tử vong thời điểm, thượng thượng sẽ làm ra một ít làm chính mình đều không thể tưởng được sự tình, đại để đó là như thế.

“Rống!!”

Kia Vô Thường Báo thấy này hai cái nhỏ yếu nhân loại thế nhưng hồn nhiên không có cấp chính mình để vào mắt giống nhau, tức khắc giận không thể át, trực tiếp mở ra tràn đầy răng nanh miệng rộng, hét lớn một tiếng, liền hướng tới hai người đánh tới, nếu này một ngum căn thật, hai người sinh tử liền lại vô tri hoàn.

Mà đang ở lúc này, kia bị Lục Tinh Liễu ôm vào trong ngực, cơ hồ bị tất cả mọi người quên đi Hồng Y tiểu nữ hài, lại hơi hơi run lên một chút, tựa hồ này một rống rồi cuộc nhiều nàng thanh miên, trong giây lát mở hai mắt, trong đó hiện lên một tia phần nộ thần sắc.

Đương tiểu nữ hài hai mắt mở trong nháy mắt, kia vốn dĩ không ai bì nổi hung ác cự báo, lại giống như bị làm định thân thuật giống nhau, cực kỳ đột ngột dừng lại bước chân.

Mà kia cơ hồ đã muốn chạm vào hai người miệng không lồ, cũng là nửa điểm đều căn không nổi nữa, vẫn duy trì kia cố định độ cung, vẫn không nhúc nhích, thậm chí loáng thoáng còn có một ít phát run, đèn lồng đại hai mắt nhìn chăm chăm Lục Tinh Liễu ôm ấp thiếu nữ, lờ ra báo sinh lần đầu tiên sợ hãi.

Đối với này Vô Thường Báo cực kỳ quý dị biểu hiện, hai người đều sững sờ một chút, nhưng ngay sau đó, Thiết Phong liền cực kỳ quyết đoán một ngum quả đảm thật mạnh nhắm ngay kia hắc báo tanh hôi miệng rộng đánh qua đi.

Tuy nói Vô Thường Báo lực lượng tốc độ đều cực kỳ kinh người, nhưng rồi cuộc cũng là huyết nhục chi khu. Chính góc lảng gian bị Thiết Phong này tràn ngập cực cường lực lượng một quyền hạ, tức khắc bốn chân cách mặt đất, giống như vừa rồi trường kiếm giống nhau xa xa bay đi ra ngoài, thậm chí kia nửa thước lớn lên thật lớn răng nanh, cũng tại đây cường hấn một kích “Răng rắc” một chút, cắt đứt.

Mà kia bị một quyền đánh bay Vô Thường Báo, còn lại là bò dậy lác lác kia cực đại đầu, liền kia đoạn rụng răng đau nhức đều không chút nào để ý, hoảng sợ nhìn Lục Tinh Liễu trong tay Hồng Y nữ hài, tứ chi chậm rãi về phía sau run rẩy lui lại mấy bước, rồi sau đó vội vàng xoay người chạy như bay mà đi, thậm chí gần đây thời điểm còn muốn nhanh vài phần.

Nhận thấy được sảo nhiều chính mình ngu tồn tại rồi đi, Hồng Y nữ hài ngáp một cái, lại một lần nhắm hai mắt lại, lại một lần chuẩn bị đi ngủ.

“Vừa rồi... Làm sao vậy?” Lục Tinh Liễu dẫn đầu đánh vỡ bất thành linh yên tĩnh.

Hai người đều góc lảng lảng nhìn chăm chăm đối phương, tựa hồ tưởng từ đối phương trong mắt tìm được một tia đáp án, nhưng kết quả, vẫn như cũ là không hiểu ra sao.

“Hấn giống như đột nhiên liền... Bất động?” Thiết Phong xoa xoa bởi vì dùng sức quá mạnh, sưng có chút đỏ lên nắm tay nói đến.

“... Kia con báo chạy phía trước giống như thực sợ hãi đang nhìn ta?” Thiếu nữ tâm tư muốn tình tế một ít, nhớ tới vừa rồi chi tiết.

Nghe nàng như vậy vừa nhắc nhở, Thiết Phong cũng cảm thấy hình như là như vậy, bắt quá đương nhìn đến Lục Tinh Liễu trong lòng ngực Hồng Y tiểu nữ hài khi, phảng phất đột nhiên nghĩ tới cái gì, hơi có chút run rẩy nói: “Ta cảm thấy... Hẳn là thực khủng bố ở... Xem... Nàng”

Nhìn đến Thiết Phong ánh mắt, Lục Tinh Liễu mới nhớ tới chính mình hiện tại còn ôm cái này Hồng Y tiểu muội tử, bắt quá thấy nàng còn ở ngủ say, liền cũng liền tiếp tục ôm.

“Này chờ mãnh thú, chẳng lẽ có thể sợ như vậy một cái yếu đuối mong manh tiểu nữ hài?”

“Ồ này đó dã thú sinh vật trong thế giới, kỳ thật cấp bậc chế độ nghiêm ngặt, chúng nó gặp được so với chính mình huyết mạch cao quý sinh vật, liền tính so với chính mình nhỏ yếu gấp trăm lần, cũng tuyệt không dám thương tổn nửa điểm..... Ngươi nói nàng có thể hay không..” Thiết Phong cân nhắc sau một lúc lâu, nói.

Thiết Phong tưởng nói chính là, “Nàng có thể hay không không phải người” nhưng nghĩ vậy “Không phải người” sinh vật chính lý chính mình không xa, liền sinh sôi đem những lời này nghẹn trở về.

Lục Tinh Liễu lại đổi loại này cách nói chưa từng nghe thấy, lại cũng không nhưng phản bác, nhưng nghĩ lại tưởng tượng, dù sao nhất về một cái mệnh, còn so đo này đó làm gì đâu, vì thế liền nói: “Tính, này đó thú a quái a sự tình ta cũng làm không rõ ràng lắm, chúng ta vẫn là chạy nhanh đi Lạc Thành đi.”

Thiết Phong cũng cảm thấy có lý, cũng không biết kia Vô Thường Báo chạy lúc sau còn có thể hay không trở về, chạy nhanh thu thập một chút bọc hành lý, đem kia bị đánh gãy nửa thanh báo nha cũng bao lên, hai người tiếp tục bắc hành.

Mới vừa đi không đến nửa khắc chung, Thiết Phong trong giây lát tả mặt trúng một quyền, tức khắc kinh hãi, quay đầu lại chỉ thấy tức giận Lục Tinh Liễu đứng ở nơi đó, nguyên lai này một quyền lại là nàng đánh, không khỏi âm sinh tức giận.

“Ngươi vừa rồi thế nhưng như vậy đối ta!”

Nghe xong thiếu nữ giận dữ, Thiết Phong không khỏi sùng sốt, rồi sau đó liền nghĩ đến, tựa hồ... Đây thiếu nữ táo bạo một quyền, là vì chính mình thân nàng kia một chút mà đến, tức khắc liền đối với Lục Tinh Liễu thu sau tính sở năng lực nhận thức cao một cái cấp bậc.

“Ta liền không cần thận chạm vào một chút, ngươi.. Ngươi lại không thể thiếu một miếng thịt đi!”

Việc này Thiết Phong tự giác xác có một chút đuối lý, nhưng ngoài miệng lại không nghĩ chịu thua, ngẩng đầu đứng thẳng.

“Ngươi nếu là dám ở như vậy khinh bạc, xem ta không trừ da của ngươi!”

Ở sinh tử quan xông một chuyến, hai người đều đối này mặt ngoài nhìn như bình tĩnh Vạn Thú Lâm, có một phần tâm nhận thức.

Nhưng cái kia thần bí Hồng Y tiểu nữ hài, lại giống như lớn lên ở Thiết Phong trên người giống nhau, vô luận lên đường ăn cơm ngủ, đều phải dính Thiết Phong, nhiều lắm đối cái bất đồng tư thế. Chỉ có phương tiện cùng lần đó tắm rửa thời điểm, mới liền cường bức mang lợi dụ đem này dụ dỗ xuống dưới chính mình ngực một hồi, nhưng thấy đến Thiết Phong trở về trước tiên liền lại lần nữa bò đi lên. Nói đến cũng kỳ quái, mấy ngày xuống dưới, Hồng Y tiểu nữ hài là vừa không ăn cơm, lại không uống thủy.

Bởi vì điểm này Lục Tinh Liễu bắt đầu mấy ngày khăn trương đến không được, nhưng sau lại phát hiện nàng cũng không có gì dị thường, cũng liền tùy nàng đi, dù sao này Hồng Y tiểu nữ hài tử vẫn luôn đều như vậy quý dị, dần dà hai người cũng chết lặng rất nhiều. Giờ phút này liền tính nàng thật đứng ra nói chính mình là cái quý, phỏng chừng bọn họ đều sẽ không có quá nhiều kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7 : Hồi Lục gia

Bước qua cuối cùng đoạn đường bình thản đường đất, một tòa khí thế rộng rãi thật lớn thành thị lồng lộng nhiên xuất hiện ở mấy người trước mặt.

Thỏ màu đỏ cao lớn cửa thành, xa xa nhìn qua liền có thể cảm nhận được một loại an toàn cùng dày nặng, cửa thành hai bên là từ thật lớn màu xám thạch

gạch xây thành tường thành, mặt trên rêu xanh điểm điểm, hướng mọi người kể rõ này tòa cổ thành lịch sử cùng tang thương. “Duyệt tẩn phồn hoa thiên vạn lí, hãy còn nhớ Lạc Thành hoa” Lạc Thành đồng lâm hoa rơi hạ,

Nam tiếp Vạn Thú Lâm, bởi vì này hỗn tu thanh u cùng nhiệt huyết tổ hợp, từ xưa đến nay liền không thiếu văn nhân mặc khách lưu tự vẽ tranh. Mà còn không đợi vào thành liền đã xuất hiện ở mấy người quanh thân nhón nháo đám người, càng là triển lãm này ý thơ cổ thành thịnh vượng cùng phồn hoa.

“Ân?” Rồi thành môn đã không đủ trăm bước, Thiết Phong đầu vai tiểu nữ hài lại chậm rãi tỉnh lại

Nghe thể thanh âm, hai người không hẹn mà cùng nhìn lại đây, trong mắt đều có một tia kinh ngạc, nhiều như vậy thiên, Hồng Y tiểu nữ hài chủ động tỉnh lại vẫn là đầu một chuyện.

“Đây là địa phương nào, ta không thích.” Một đạo sâu kín thanh âm từ tiểu nữ hài trong miệng phát ra rồi, như nhau ngày đó vô dị.

“Chúng ta tới rồi Lạc Thành, tỷ tỷ mang người đi trong thành chơi a” Lục Tinh Liễu ôn nhu đối với tiểu nữ hài nói đến.

Nghe xong Lục Tinh Liễu nói, tiểu nữ hài chỉ là lắc lắc đầu, vẫn như cũ lạnh như băng nói đến: “Ta không đi nơi đó”

Thiết Phong lại dẫn đầu lên tiếng: “Hồng Hồng ngoan, ca ca muốn đưa tỷ tỷ về nhà, trong thành thật xinh đẹp.” “Hồng hồng” là Thiết Phong cấp tiểu nữ hài khỏi ngoại hiệu, trải qua mấy ngày ở chung, hẳn đối cái này vẫn luôn dính chính mình tiểu nữ hài cũng thói quen rất nhiều, dọc theo đường đi đều giống đối đãi chính mình muội muội giống nhau cẩn thận chiếu cố, đương nhiên, cái này “Cẩn thận” cũng là tương đối Thiết Phong chính mình mà nói.

Nghe xong Thiết Phong nói, “Hồng hồng” vẫn như cũ nhẹ nhàng lắc lắc đầu, từ Thiết Phong đầu vai uyển chuyển nhẹ nhàng nhảy xuống, lạnh băng nói câu “Ta phải đi về.” Sau đó, liền cực kỳ quyết đoán một mình quay đầu đi hướng Vạn Thú Lâm, bước chân nhẹ nhàng, thế nhưng dường như nửa phiêu nửa đi giống nhau.

Thấy này Hồng Y nữ hài như vậy quyết đoán phản ứng, hai người đều là sửng sốt, xoay người đập bộ liền muốn đuổi kịp đi.

Đuổi theo vài bước, chỉ thấy kia tiểu nữ hài lại bỗng nhiên chuyển qua đầu tới, nàng vô luận là xoay người vẫn là đập bộ, đều có vẻ có chút đột ngột, phảng phất là trên người không cần khớp xương hoặc cơ bắp khống chế, mỗi cái bộ phận có thể đơn độc hành động giống nhau.

“Ca ca, người còn sẽ trở về chính là sao?”

“Là...”

Nghe xong tiểu nữ hài nói, Thiết Phong sửng sốt, cũng không biết nên nói cái gì cho phải. Nhưng cùng Lục Tinh Liễu bước chân lại là bởi vậy ngừng lại, yên lặng nhìn kia tiểu nữ hài lại lần nữa xoay người rồi đi.

Hai người liếc nhau, đều giác có một tia kỳ quái lại nói không thượng vì gì đó cảm giác, tựa hồ kia tiểu nữ hài chính là thuộc về nơi này, mà không thuộc về Lạc Thành.

Ngốc lăng tiếp cận nửa khắc chung.

Mặc dù có vài phần không tha, hai người rốt cuộc còn muốn vào thành, vì thế cũng liền như vậy làm nàng đi.

Đến nỗi kia Hồng Y nữ hài an toàn, giờ phút này ngược lại đều không quá lo lắng, vô luận là phía trước Hồng Hồng quý dị cùng an tĩnh, vẫn là giờ phút này rồi đi quả quyết cùng tiêu sái, đều ở hai người trong lòng lạc hạ thật sâu ấn tượng.

Rảo bước tiến lên Lạc Thành đại môn một khắc, trước mắt phồn hoa cảnh tượng tức khắc xem thiết phong ghen hờn nhìn trần trối.

Vốn tưởng rằng Săn Long Trấn người đến người đi cũng coi như là náo nhiệt, nhưng như thế vừa thấy, chỉ sợ cùng Lạc Thành nhất quanh quệ đường phố so cũng còn kém vài phần. Cổ hương cổ sắc Long Môn khách điểm, cười cao lớn tuần mã tuần tra uy vũ thị vệ, tản ra nồng đậm hoa tửu hương hoa quế tửu quán tử,

Không một không đối Thiết Phong ngũ cảm tạo thành mãnh liệt đánh sâu vào.

“Hừ hừ, trường kiến thức đi?” Nhìn đến Thiết Phong một bộ chưa hiểu việc đời biểu tình, Lục Tinh Liễu nhượng nhượng chân mày nói đến, trải qua đã nhiều ngày có thể nói cùng chung hoạn nạn ở chung, Lục Tinh Liễu đối Thiết Phong nói chuyện hơi tùy ý một ít.

“Thiết Phong, còn không phải là người nhiều điểm sao, quái làm âm ỉ.” Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, Thiết Phong hai mắt vẫn là giống như tò mò bảo bảo giống nhau ở trên phố không ngừng nhìn quét. “Chúng ta đi trước nhà người?”

“Chúng ta.. Ăn trước cái cơm đi.” Lục Tinh Liễu áp ứng nói đến. Tuy nói trên đường vẫn luôn hy vọng mau chút đến Lạc Thành, nhưng chuyện tới trước mắt muốn đối mặt này hết thấy thời điểm, thiếu nữ lại vẫn là có chút tâm khiếp.

“Người không mới vừa ăn xong, nhanh như vậy lại đói bụng, rất có thể ăn a” Thiết Phong lại một chút không có đọc ra thiếu nữ tâm sự, tùy tiện nói đến

“Đói! Ta lại đói bụng!”

Vân Thúy Lâu, có thể nói là Lạc Thành tiêu chí tính từ lâu, tuy rằng chỉ có hai tầng, nhưng trang sức hết sức xa hoa khả năng sự, liên tính đối ngoại tới người ta nói đây là một nhà vàng bạc cửa hàng, cũng tuyệt không có người hoài nghi.

“Lạc thủy phù dung cánh, long hồ đầu, thanh nắm lộc nhung, biển xanh mạn thanh thiên, còn có dựa theo công tử ngài yêu cầu định chế than hòa nướng bò thịt, hai vị, đồ ăn thượng toàn, chậm dùng, chậm dùng a.”

“Tiểu nhị, ta đánh với người nghe chuyện này nhì.” Gọi lại tay chân lạnh lẽo chủ quán, thiết phong nói đến: “Gần nhất Lạc Thành có hay không cái gì nổi danh chuyện này?”

“Ai u, ngài là tới nơi này du ngoạn đi, kia chính là hỏi đối người, gần nhất Lạc Thành thật đúng là náo nhiệt a, trước đó vài ngày, mỗi năm một lần “Lạc Thành hoa thủy yên” liên ở đông đầu hoa rơi bờ sông bày suốt ba ngày, kia các nơi tới du khách chính xác là so với kia Lạc thủy cánh hoa nhì còn nhiều, tiêu điểm còn may mắn rút cái thứ nhất, hắc hắc, bởi vì cái này, gần nhất sinh ý tốt đến không được.” Nói tới đây, chủ quán trên mặt không khỏi lộ ra một mặt đắc ý,

Dừng một chút, lại lần nữa nói đến: “Nếu khách quan hi tình, thành Bắc Sơn thượng dẫn Phụng Lâu cũng là chơi đùa hảo nơi đi. Nếu là khách quan thích kích thích điểm, nam đầu tư xuân các gần nhất tới cái kêu tình nhì cô nương, kia đáng người, chắc chắn chắc...”

“Đến đến đến” liếc liếc mắt một cái sắc mặt có chút khế biến Lục Tinh Liễu, Thiết Phong vội vàng đánh gãy đến: “Có hay không nghe nói gần nhất Lục gia có tình huống như thế nào.”

“Ngài hỏi Lục gia a, tính ra đã là hơn ba tháng trước....”

“Tiểu nhị, cấp lão tử lại đây!” Không chờ tiểu nhị nói xong, liền bị một tiếng thô bạo rống to đánh gãy

“Đại gia, ngài có chuyện gì?” Người tới ba người, một cái là du quang bóng lưỡng đầu trục, một cái là trần trụi thượng thân cơ bắp rắn chắc hán tử, cầm đầu một người càng là giống ác quỷ tới nhân gian giống nhau, vẻ mặt dữ tợn, so với kia trong rừng hổ báo còn dữ tợn vài phần. Nhìn đến này mấy cái sát tinh nhân vật, tiểu nhị bất chấp đáp xong thiết phong vấn đề, vội vàng đón đi lên.

“Gia mấy cái vui lòng nhận cho tới người này, người khiến cho gia ở như vậy rách nát cái bàn, ngọt kia không thành tài nghèo tiểu tử lại chính mình chiếm cái bàn lớn, đây là kiểu gì đạo lý.” Dứt lời, chỉ chỉ bên cạnh bàn ngồi một thiếu niên. Kia thiếu niên cùng Thiết Phong tuổi xấp xỉ, nhưng dáng người lại cực béo, xuyên một thân rách tung toé thô hoàng sắc áo vải thô, bên cạnh còn phóng cái thô to côn sắt, tại đây toàn Lạc Thành nhất sang quý từ lâu, xác thật có vẻ keo kiệt chút.

“Đại gia, cái này... Xác thật là người ta trước tới một ít, ngài muốn ngài trong một góc, tiểu nhân giúp ngài đi dịch khai chút là được.” Chủ quán vội vàng nói đến.

“Không thành không thành, người đem tiểu tử này đuổi ra đi, gia ta liền phải ngồi này bàn, hán điểm thứ gì ta cho người phó gấp đôi bạc đó là.” Kia tráng hán không để ý tới tiểu nhị nói, vẫn như cũ chỉ vào kia chỗ ngồi thượng áo vàng tiểu mập mạp cái mũi nói đến.

Đang định Thiết Phong muốn ra tay bênh vực kẻ yếu khi, kia đại hán trong miệng “Không thành tài nghèo tiểu tử” lại chậm rãi buông xuống trong tay chén đĩa, khí định thần nhàn đối với tiểu nhị nói đến: “Chủ quán đừng nóng vội, vị này đại gia ra tay như vậy rộng rãi, kia liền án hán nói làm là được.”

Nghe xong áo vàng mập mạp nói, kia đại hán tức khắc liền lộ ra kiều ngạo đắc ý biểu tình, hai mắt khép hờ, lỗ mũi khê nhếch, tựa hồ đang đợi người thỉnh hán ghế trên. Nhưng còn không đợi hán đắc ý bao lâu, áo vàng tiểu mập mạp thanh âm lại lần nữa chậm rãi vang lên. “Nhưng đi phía trước sao, trước đem nhà người sở hữu đồ ăn, giống nhau cho ta lấy thượng thập phần, đã có kim chủ mua đơn, tiểu đệ liền trước tạ qua, trong nhà tam - đầu - phi - heo hôm nay còn bị đói đâu.” Dứt lời, hướng về phía ba cái tráng hán phương hướng hơi hơi mỉm cười, nói đến “Phi heo” hai chữ thời điểm, còn cố ý tăng lớn chút âm lượng.

“Tiểu tử, người chơi ta?” Nghe xong áo vàng mập mạp kia cực kỳ chói tai ngôn ngữ, đại hán tức khắc nộ mục trừng to, sao khời trên lưng một phen trường đao, dùng sức xuống phía dưới cầm đi xuống, đem cửa hàng ngầm kiên cố thanh cương thạch mặt đất, ngành sinh sinh cắm vào nửa thước có thừa, thạch tiết bắn chung quanh hảo chút trên bàn, nhưng bị bắn thạch tiết thực khách giờ phút này lại một chút không dám có cái gì câu oán hận, chỉ là rất xa lánh mở ra, ai cũng không nghĩ bị này bạo nộ mãnh tử sở lan đến.

Thanh cương thạch có thể nói là cực đá độ cứng mạnh nhất một loại, ngày thường cái gọi là đá mài dao, đó là từ sở chế thành, giờ phút này đơn bạc trường đao run run cắm ở mặt trên, đủ thấy này hán tử cũng không chỉ là tướng mạo hung hãn mà thôi.

“Ân hử”

Liếc liếc mắt một cái trong chén đá vụn tiết, áo vàng mập mạp lười biếng đứng lên, dựng lên bên cạnh kia căn thô côn sắt tử, chậm rãi nâng lên, định ở giữa không trung trung.

Đang lúc mọi người khó hiểu tiểu tử này muốn làm cái gì thời điểm, ngọt chỉ nghe được “Phá” hét lớn một tiếng, sau đó đại gia liền kinh dị phát hiện, mập mạp trong tay đen như mực gây sát, sinh sôi đoàn một thước có thừa, mà đoàn rút một tiết, giống như là khảm vào này kiên cố mặt đất trung, nhưng lần này lại không có bắn ra chẳng sợ một cái thạch tiết. Nếu nói phía trước anh chàng lỗ mãng kia lập tức còn xem như khoe ra lực cánh tay nói, một màn này chỉ có thể lý giải vì thần quý hạ phạm, kia vững vàng nắm ở mập mạp trong tay Hắc Thiết Trường Côn, sinh sôi điên đảo quanh mình thực khách nhận tri, trong khoảng thời gian ngắn có người hung hăng véo véo chính mình đùi, có người nhẹ nhàng gõ gõ mà đối diện cái này mặt tài chất nghiêm túc phân tích lên.

Hung ác đại hán lại hồn không có chú ý tới gây gộc chiều dài biến hóa, trong mắt chỉ nhìn đến áo vàng mập mạp cảm gây sát xuống phía dưới một gối, giống như khiêu khích chính mình giống nhau, tức khắc lửa giận càng sâu, giờ tay liền muốn thương này trên chọc chính mình tiểu tử một ngụm quả đấm, bất quá vừa mới nâng lên cánh tay, liền một phen bị cùng nhau tiến đến trần trụi thượng thân đại hán kéo lại.

“Đại... Đại ca, chúng ta không đáng cùng này tiểu oa nhi tử chấp nhặt, nếu không nay.. Hôm nay liền thôi bỏ đi.”

Nhìn nhìn giữ chặt chính mình lửa y đại hán, hung ác đại hán nghi hoặc hỏi đến: “Lão Nhị, ngươi hôm nay cái làm sao còn biến nói lắp, ta ca mấy cái lên núi tới nay có từng chịu quá bức này khí, ngươi thả buông tay, ta lưu hán nửa điều tánh mạng đó là.” Dứt lời, liền kéo ra giữ chặt chính mình bàn tay to, lại lần nữa thao nôi lên chén khẩu đại nắm tay.

“Đại ca, ngươi xem” lúc này, bên cạnh vẫn luôn không nói chuyện đầu trục đại hán lại mở miệng, kéo lấy hung hãn nam tử quần áo, nhẹ nhàng chỉ chỉ kia Hắc Thiết Côn để đoán.

“Ân?”

Theo đầu trục đại hán ngón tay nhìn qua đi, hán vẫn như cũ không có linh hội rốt cuộc là có ý tứ gì, nghĩ thầm: “Cái này Đoản Côn có cái gì không đúng không?” Nhưng nghĩ đến Đoản Côn hai chữ thời điểm, đột nhiên tựa thông suốt, minh bạch Tam đệ này một lòng tay hàm nghĩa, cùng lão Nhị biến nói lắp nguyên nhân.

“Khụ khụ, nếu ta huynh đệ cầu tình, lão tử hôm nay liền cho ngươi cái mặt mũi” nghĩ thông suốt này một tiết, hung ác đại hán thanh thanh giọng nói, đối với bên cạnh đã sợ tới mức mau tê liệt ngã xuống tiểu nhị hô một câu: “Đem gia hắc phiếu mã dắt tới, đột nhiên nghĩ đến lão tử còn có cái đại sự không có làm, hôm nay cái này đón trước không ăn.”

Nhìn vội vã rời đi ba tên đại hán, mọi người lúc này mới đem huyền tâm thả xuống dưới, trong khoảng thời gian ngắn toàn bộ nghị luận sôi nổi, tựa hồ trước mắt Vân Thúy Lâu tình xảo đồ ăn phẩm, cũng có vẻ không như vậy có lực hấp dẫn.

“Huynh đệ hảo thân thù.” Đây là Thiết Phong đi tới áo vàng mập mạp trước mặt, chấp tay nói đến: “Ta kêu Thiết Phong ”

Kia áo vàng mập mạp nghe vậy, dùng mu bàn tay lau miệng thượng du, ở trên quần áo cọ cọ nói đến: “Hắc hắc, quá khen quá khen, tiểu đệ Mặc Mỗ.”

Thiết Phong nhíu nhíu mày nói đến: “Làm sao ngươi tên này còn có cái gì nhận không ra người chỗ không thành?”

“Không phải vậy, tiểu đệ họ Mặc, tên một chữ một cái Mỗ tự, nhân xưng tám mặt ma đồng Mặc Mỗ là cũng, hắc hắc hắc.” Áo vàng mập mạp nói xong lại hướng về phía Thiết Phong “Ồn như” cười, này cười đầy mặt thịt mỡ bài trừ vô số nói nếp gấp, rất giống một cái bột nở bánh bao giống nhau, xem Thiết Phong khoe miệng hơi hơi vừa kéo. “Vị này chính là?” Mặc Mỗ đối với Thiết Phong bên cạnh thiếu nữ hỏi đến

“Nàng kêu Lục Tinh Liễu, là ta ngách.. Bạn tốt.”

Nghe được Thiết Phong xưng chính mình vì “Bạn tốt” khi, Lục Tinh Liễu trong lòng có một loại nói không nên lời quái dị, này ba chữ vốn cũng không có gì vấn đề, nhưng kinh Thiết Phong như vậy một đón, khó tránh khỏi làm người nghe tới có cái gì nói không rõ quan hệ.

Nhưng lúc này Lục Tinh Liễu còn đang suy nghĩ vừa rồi tiểu nhị chưa nói xong nói, cũng không muốn cùng này ngư tử tâm ngư, mã tầm mã hai người so đo.

“Lục Tinh Liễu... Chẳng lẽ là Lục gia người.” Mặc mỗ xoa xoa trên cằm thịt mỡ thì thảo nói.

“Lục gia gần nhất có chuyện gì sao?” Nghe được Mặc Mỗ giảng tới rồi Lục gia, Lục Tinh Liễu vội vàng xen mồm hỏi đến.

“Không có gì, không có gì, hắc hắc, tiểu đệ có việc đi trước một bước, hai vị hẹn gặp lại, hắc hắc, hẹn gặp lại a.” Dứt lời dẫn theo kia căn gây sát từ nhanh như chớp đã không thấy tăm hơi, tuy nói Mặc Mỗ hình thể như thể to mọng, chạy khỏi lộ tới lại một chút không hàm hồ.

Mặc Mỗ đi rồi, Thiết Phong chậm rãi nhìn về phía hán phía trước dừng lại địa phương, tức khắc sùng sốt, rồi sau đó tức muốn học máu nói đến: “Đại gia! Thằng nhãi này là cái bọn bịp bợm giang hồ!”

Mọi người hướng tới Thiết Phong nhìn chăm chăm địa phương nhìn lại, phía trước gây sát “Khảm nhập” địa phương hoàn hảo không tổn hao gì, không hề có bất luận cái gì dấu vết, nghĩ đến là kia mập mạp gây gộc có chút tên tuổi, lúc này mới hù qua một phòng người. Tức khắc, vừa rồi còn ở trong tối tự suy đoán đây là nào môn phái nào thiên tài mọi người, sôi nổi lại lần nữa “Sáng suốt” lên

“Ta liền nói sao, loại này tuổi đánh từ trong bụng mẹ tu luyện cũng không có khả năng có như vậy thành tựu”

“Nhìn một cái, nhìn một cái, ta liền nói này trong đó tất có cái gì tên tuổi, các ngươi còn không tin”

“Chắc chắc chắc, một các ngươi cũng là xông vài thập niên giang hồ người, điểm này xiếc đều nhìn không thấu..”

Ở một mảnh ồn ào nghị luận trong tiếng, thiết phong cùng Lục Tinh Liễu kết hết nợ, liền rời đi Từ Lâu

“Liền nhiều thế này ngoạn ý, liền muốn 60 nhiều lượng bạc?!?!” Mới ra Từ Lâu, Thiết Phong điên điên chính mình nhanh chóng gây thân tiền túi, lại nhai lăm bầm niệm

Trên người bạc đầu là đem kia Vô Thường Báo da bán đoạt được, trải qua hơn nghìn cò kè mặc cả, bán tiếp cận ba trăm lượng, Thiết Phong tự giác thật là vừa lòng, nhưng kia mua báo da người qua tay liền bán năm trăm lượng, điểm này Thiết Phong lại là không biết.

“Thiết Phong, ai làm người cùng cái kia tên mập chết tiết cái xung huynh gọi đệ, kết quả chủ quán đem hân rượu và thức ăn tiền cũng hết thấy tính đến trên đầu chúng ta tới” Lục Tinh Liễu khinh thường nói đến.

“Đen đui, ai có thể nghĩ đến như vậy khí thế thế nhưng là một cái bọn bịp bợm giang hồ giả vờ, như vậy thiên phú không đi xướng tuồng đều đáng tiếc.”

Tướng tượng đến cái kia làm chính mình bạch bạch tiêu phí đại lượng biểu tình cùng tiền tài Mặc Mỗ, Thiết Phong liền giận sôi máu “Ai u, vừa rồi đi thời điểm đã quên hỏi tiểu nhị nhà các người sự, chờ ta trở về lại hỏi thăm một chút.”

“Không cần” Lục Tinh Liễu kéo lại xoay người liền phải đi Thiết Phong, nhẹ giọng nói đến: “Phía trước không xa chính là nhà ta, chúng ta trực tiếp đi đêm.”

Nhìn mất thiếu nữ đột nhiên kiên định ánh mắt, Thiết Phong yên lặng gật gật đầu.

Kia Vân Thúy Lâu tọa lạc tại Lạc Thành ngay trung tâm, mà Lục gia ở Lạc Thành trung tâm dựa đông một chút vị trí, Lục Tinh Liễu mang theo Thiết Phong ta quái hữu quái, sao mấy cái gần nói, cũng liền một chén trà nhỏ công phu, liền tới rồi Lục gia phụ cận.

“Ta.. Có thể bắt lấy người cánh tay sao” lại chuyển một cái cong liền tới rồi Lục gia, Lục Tinh Liễu có chút khẩn trương đối Thiết Phong hỏi đến

“Có gì không được, chỉ cần người đứng...” Thấy được thiếu nữ vẻ mặt khẩn trương biểu tình, đến bên miệng vui đùa cũng bị Thiết Phong nuốt đi trở về, yên lặng bồi thiếu nữ đi bước một tướng Lục gia đại môn đi đến.

Đi tới Lục gia trống rỗng trước đại môn, phát hiện ngay thường ở cửa Vương thúc cùng Lý thúc đều không ở, Lục Tinh Liễu trong lòng ảm ảm có một loại điềm xấu dự cảm, chỉ có thể yên lặng an ủi chính mình, bọn họ khả năng đột nhiên có việc đi ra ngoài.

Lạc Thành phần lớn đường phố đều là tiếng người ồn ào, mà Lục gia cửa chỉ có một mặt phố, một cái trà phố, lúc này lại đều đại môn trói chặt, trước cửa này rộng lớn đường phố, cũng là tiên có người đi ngang qua, nhìn đến này không giống bình thường cảnh tượng, không khỏi sử thiết phong mày đại nhãn, Lục Tinh Liễu tuy từ nhỏ thông minh lanh lợi, nhưng lúc này thật sự trở về nhà sốt ruột, ngược lại liền không có chú ý tới này đó dị thường, lập tức mại đi vào.

Hai người vừa mới bước vào kia phạm vi mấy chục trượng sân, Thiết Phong liền hít sâu một hơi, trên mặt bày ra cái nhẹ nhàng tùy ý biểu tình, lớn tiếng kêu gọi đến.

“Muội tử, nơi này hình như là nhà ai dinh thự, không phải chúng ta lần này du ngoạn muốn đi cái kia cái gì thúy lâu a, chúng ta sợ là đi nhầm đi”

Dứt lời, Lục Tinh Liễu trong lòng bàn tay捏 hai cái.

Lục Tinh Liễu tuy rằng nghe vậy có chút nghi hoặc, nhưng lại cũng minh bạch Thiết Phong tựa hồ là ám chỉ chính mình cái gì, đơn giản cũng liền phối hợp lại.

“Thiết.. Thiết ca ca, vậy người dẫn ta đi bãi, ta không biết đến lộ.”

Này xung hô kêu lại thực sự cực kỳ đông cứng.

Hai người quay đầu lại đi ra Lục gia đại viện, cứ như vậy lôi kéo tay qua vài cái đường phố, vòng tới rồi một cái không biết tên hẻm nhỏ, Thiết Phong mọi nơi nhìn quanh một vòng, mới chậm rãi buông lỏng tay ra trung mềm ấm ngón tay ngọc.

“Vừa mới kia trong viện, ít nhất có ba người, ở nóc nhà hai cái, ở cửa phòng sau một cái.”

Thiết Phong nhẹ giọng nói.

“Người làm sao mà biết được?”

Lục Tinh Liễu nghe vậy cảm thấy thật là không thể tưởng tượng, Thiết Phong lại không thể thấu, như thế nào sẽ biết này đó.

“Ta từ nhỏ đối sát khí liền có thể chuẩn xác cảm ứng, mà bọn họ mấy cái, đều có nồng hậu sát khí!”

Chương 8 : Lạc thống lĩnh

Lục Tinh Liểu biết, Thiết Phong tại đây loại sự tình tuyệt không sẽ lừa nằng, chỉ là tới rồi Lục gia cửa, lại gặp được loại tình huống này, cái gọi là “Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường”, luôn luôn thông minh nằng, cũng tức khắc có chút không có chủ ý.

“Chúng ta trước rồi đi này rồi nói sau.”

Thiết Phong tưởng tượng đến vừa rồi cảm nhận được kia vài cổ cường đại hơi thở, liền có chút trong lòng lo sợ, hần từ trước đến nay tự tin,

Thậm chí có chút kiêu ngạo, nhưng lại có một loại cảm giác, kia vài cổ hơi thở chủ nhân muốn so với chính mình cường rất nhiều.

Hai người ở Lạc Thành hẻm nhỏ rẽ trái rẽ phải tha vài vòng, xác nhận không ai theo dõi, mới vừa rồi ngừng lại, tùy ý tìm cái bậc thang ngồi xuống nghỉ ngơi một lát, xuất thần suy nghĩ, không biết nên hướng nơi nào khi.

Thiết Phong nhìn đến trước mắt một nhà phong cách cổ đại đao đồ cổ cửa hàng, linh cơ vừa động, nói: “Đi, cùng ta đi vào hỏi một chút.”

“Tới nơi này muốn làm gì?” Lục Tinh Liểu hỏi đến

“Tìm đáp án.” Thiết Phong đáp ngắn gọn ba chữ, liền Lục Tinh Liểu đẩy ra tiểu điểm chương mục đại môn

“Chủ quán, ngài này nhưng thu bảo bối.” Vào đồ cổ cửa hàng môn, Thiết Phong đối với đang ở lấy gương quan sát một cái màu xanh lá hoa bình sứ béo lão nhân nói đến.

“Tiểu tử, có bảo bối tự nhiên muốn thu, nhưng nếu là chút dung phẩm phạm vật, lại cũng hù bắt quá lão nhân này đôi mắt.” Béo lão nhân liếc liếc mắt một cái Thiết Phong, nhìn thấy hần ăn mặc keo kiệt, tuổi lại không lớn, đánh giá hơn phân nửa lại là tới vàng thau lẫn lộn, vì thế đầu không nâng, tay bất động nhàn nhạt nói đến.

Tuy nói lão nhân này nói chuyện có chút thứ lặp lại, nhưng Thiết Phong cũng không lớn để ý, từ phía sau bao vây trung móc ra một cái đen nhánh thật dài bén nhọn sự việc, hỏi đến: “Chủ quán ngài xem cái này như thế nào?”

Thiết Phong móc ra tới đúng là phía trước đánh gãy rút Vô Thường Bảo kiếm răng, đương thứ này lấy ra tới trong nháy mắt, Béo Lão Nhân liền dừng trong tay chà lau, cấp tự nhiên đã đi tới.

“Àn? Cái này...”

Béo Lão Nhân cầm một cái gương, đối với kia răng nanh tinh tế đánh giá lên.

Lục Tinh Liểu thấy thế, liền minh bạch Thiết Phong dụng ý, trong lòng thâm nghĩ tiểu tử này thế nhưng cũng có như vậy thông minh cẩn thận thời điểm.

Chỉ thấy kia bảo nha toàn thân đen nhánh tỏa sáng, vào tay bóng loáng lạnh lẽo, răng tiêm chỗ cực kỳ sắc bén, thấy thế nào đều nhất định không phải phạm vật.

Không bao lâu, liền đứng dậy đem “Miễn khách” hai chữ treo ở ngoài cửa, rồi sau đó đem cửa hàng môn thuận thực nhốt lại.

“Ai, quả nhiên làm người không thể nói mạnh miệng a.” Béo Lão Nhân lẩm bẩm hai tiếng, bước nhanh đi tới Thiết Phong hai người trước mặt, điềm trán đuốc đèn, thật sâu làm cái áp, nói đến: “Tiểu công tử, thứ lão phu mất vụng về. Ngài này bảo bối thoát nhìn hần là nào đó động vật hàm răng, nhưng này rốt cuộc là cái gì giống loài, lão nhân mong rằng chỉ giáo, mong rằng chỉ giáo a.”

Thiết Phong đỡ phía dưới trước lão giả, nói đến: “Này yêu thú rất ít thấy, ngài chưa từng nghe qua cũng không kỳ quái, đây là một cái Vô Thường Bảo răng cửa.”

“Tê...” Nghe xong Thiết Phong nói, lão giả không khỏi hít ngược một hơi khí lạnh, hần ở Lạc Thành cư trú cả đời, tuy là nơi này cao thủ nhiều như mây, nhưng có thể từ kia hung danh truyền xa Vô Thường Bảo trong miệng có thể thoát được tánh mạng, cũng bắt quá một lông tay chỉ số. Đến nỗi bắt được hắc cực bảo một viên hàm răng, đây là hần trước nay tưởng cũng không dám tưởng. Cẩn thận nhìn chăm chăm Thiết Phong hai người nhìn một phen, biểu tình hơi có chút xấu hổ nói đến: “Dựa theo hành quy củ, có chút vấn đề kia, là không nên hỏi, nhưng vấn đề này không hỏi, tiểu lão nhân này trong lòng lại là ngứa thực...”

“Đến đến đến, chủ quán, ngài liền nói muốn hỏi cái gì đi.” Nhìn đến trước mắt lão giả đột nhiên bày ra như vậy một bộ ngượng ngùng bộ dáng,

Thiết Phong cảm giác thập phần biệt nữ.

“Không biết... Không biết tiểu công tử là nơi nào đến cái này bảo bối?” Lão nhân do dự luôn mãi, vẫn là hỏi trong lòng vấn đề, vừa dứt lời, lại bồi thêm một câu “Nếu tiểu công tử cảm thấy có cái gì không có phương tiện, không nói cũng không phương, nguyên bản đó là lão nhân lẩm miệng.”

Nghe xong vấn đề này, Thiết Phong đối với Béo Lão Nhân vẫy vẫy tay, ý bảo lão nhân gần lại đây một ít, rồi sau đó nhỏ giọng đối với hắn bên tai thần bí bí nói đến: “Trộm!”

Kia Béo Lão Nhân đầu tiên là ngẩn người, ngay sau đó liền thoải mái, làm này hành sinh ý, đừng nói là trộm tói, liền tính liền người chết mộ nhảy ra tói sự việc cũng không chiếm số ít, nếu mỗi lần so đo nơi phát ra, kia này nghề liền cũng vô pháp làm.

“Ta hôm qua buổi tối thừa dịp Lục Phủ không ai, trộm đi vào lấy.” Thiết Phong lại bổ sung một câu nói.

Béo Lão Nhân cười khò lắc lắc đầu, vừa định khuyên nhủ trước mắt tiểu tử một câu, trong giây lát lại thần sắc đại biến, điện giật lui một bước, phảng phất nhớ tới cái gì đến không được sự tình tới giống nhau.

“Cái nào Lục gia?!”

“Ngài xem có bức này bảo bối còn có thể là cái nào Lục Gia đâu?” Thiết Phong nhường nhường chân mày, đối với lão nhân nói đến

Nghe xong Thiết Phong nói, Béo Lão Nhân tựa như chuột thấy miêu giống nhau, cộp cộp cộp lại lần nữa về phía sau lui lại mấy bước.

“Hai vị tiểu gia, không không không. Tiểu gia gia cùng tiểu nãi nãi, phi phi phi.” Nói liền hướng tới miệng mình từ thượng đánh mấy cái bàn tay, bạch bạch vang lên, sau đó tiếp tục nói đến: “Hai vị đại hiệp, lão nhân tự hỏi cả đời cũng không đắc tội cái gì kẻ thù, không biết hai vị vì sao như thế a?”

Thấy này Béo Lão Nhân kịch liệt phản ứng, Thiết Phong cùng Lục Tinh Liễu tức khắc hai mặt nhìn nhau.

“Lão gia tử, ngài đây là từ đâu mà nói lên a, chúng ta hai cái như thế nào người?” Thiết Phong nghi hoặc hỏi đến.

Nghe xong Thiết Phong hỏi chuyện, Béo Lão Nhân hơi chút đi phía trước thẩu nửa bước,

Hỏi lại đến: “Tê... Các người hai cái, là vừa đến Lạc Thành không lâu đi?”

“Đúng vậy, thì tính sao?” Thiết Phong nói đến

“Ai, tuổi còn trẻ, cũng không biết hiện tại còn trở về còn tới hay không đến cập, ai...” Nghe xong Thiết Phong trả lời, Béo Lão Nhân đại đại thờ dài một hơi, bày ra một bộ vô cùng đau đớn biểu tình.

Một bên Lục Tinh Liễu lúc này lại nhìn không được, xen vào nói đến: “Lão gia tử, ngài có nói cái gì có thể hay không một hơi nói xong lâu, muốn thờ ngắn than dài về sau có rất nhiều thời gian không phải.”

“Hảo hảo hảo, là ta lão nhân lại nhai, mỗi ngày một người thù này đồ cổ cửa hàng, lời nói là nhiều điểm...”

“Lão gia tử!” Dứt lời, Thiết Phong cầm trong tay kia căn đoạn răng, hướng tới béo lão nhân phung phung đi đi.

Nhìn thấy này lão giả phản ứng, hắn liền nhận chuẩn, Lục gia tuyệt đối ra cái gì đến không được đại sự.

“Đừng đừng đừng, khụ khụ, lời này còn phải từ ba tháng trước nói lên, Lục gia nói vậy các người hẳn là cũng có điều nghe thấy, gia chủ Lục Thiên Nam tuy nói là giặc cỏ xuất thân, nhưng làm người cực kỳ trọng nghĩa, tuổi trẻ khi liền ý vào một đôi khai sơn Thiết Chương đánh biến toàn bộ Bắc Hoang. Sau lại tới rồi Lạc Thành, dựa vào một lên hảo thanh danh cùng giang hồ bằng hữu duy trì, không cần thiết mấy năm, liền ở các đại sản nghiệp làm hô mưa gọi gió, thật sự là phong cảnh khải kia, chắc chắn. Nhưng cách ngôn nói rất đúng, thịnh cực tắc suy, một ngày nào đó cũng không biết làm sao, Lục gia đại quân gia đột nhiên liền phân phát sở hữu hạ nhân, mà Lục Thiên Nam toàn gia cũng là không biết khi nào bắt đầu liền rút cuộc không lộ quá mặt, mà lục phủ việc lại chính là từ kia lúc sau ba bốn thiên bắt đầu.” Dứt lời, uống ngụm trà thủy, thư khẩu khí, tựa hồ còn không có từ vừa rồi kinh hách trung hoàn toàn hoàn lại đây.

“Mấy ngày hôm trước đâu, Lục gia đại môn mỗi ngày bốn sườn mở rộng ra, vô nửa điểm thủ vệ bóng dáng. Nhưng với Lục gia ngày xưa uy danh, tầm thường bọn đạo chích hạng người đào cũng là không dám nhẹ nhập, nhưng thời gian dài, liền bắt đầu có người động khởi oai chủ ý.”

Tựa hồ rất ít dùng một lần nói liền giảng nhiều như vậy lời nói, lão giả lại lần nữa nhấp một miệng trà, tiếp tục chậm rãi nói: “Nhưng những cái đó đạo tói đồ vật phảng phất gặp tà, tiếp xúc quá người, không ra ba ngày, tất cả đều. Tất cả đều ném mạng nhỏ, đại gia cũng sôi nổi suy đoán, định là bởi vì Lục gia tòa nhà phạm vào cái gì thứ không tốt, cho nên mới hốt hoảng dọn đi, những việc này nhĩ lảng giềng nhóm một truyền mười truyền trăm truyền khai, liền không còn có người nào cảm động Lục gia một thảo một mộc. Khụ khụ, tiểu anh hùng, còn lao ngài đem này sự việc thu hồi tới chút, lão nhân một phen tuổi thật sự kinh không được như vậy lần lộn...”

Nghe vậy, Lục Tinh Liễu cùng Thiết Phong nhìn nhau liếc mắt một cái, đều giác có chút không thể tưởng tượng, nhưng lão giả ngôn ngữ thần thái gian lại chút nào không giống giả bộ, trong khoảng thời gian ngắn nhìn nhau không nói gì.

Một lát sau, Thiết Phong chậm rì rì đoạn răng bao trở về, nói đến: “Chủ quán, đa tạ phụng cáo, nếu này bảo bối ngài không dám thu, tiểu tử liền mang đi.”

“Đại hiệp đi thông thả, đại hiệp đi thông thả a.” Nghe được Thiết Phong những lời này, kia Béo Lão Nhân liền cực kỳ linh hoạt vọt tới trước cửa mở ra cửa phòng, đôi tay hướng ngoài cửa một so, làm một bộ “Thỉnh” tư thế.

“Chủ quán, bức này bảo bôi bạch cho người như thế nào?” Thiết Phong hướng tới ngoài cửa đi rồi một nửa, ác thú vị hướng tới Béo Lão Nhân cười cười.

“Lão nhân vô phúc tiêu thụ, vô phúc tiêu thụ a, mong rằng... Ai, rất tốt thiếu niên, đáng tiếc...” Lão nhân lại là ai thán, lại là bất đắc dĩ nói đến.

“Ha ha, yên tâm đi, tiểu gia ta mạng lớn đâu, lão gia tử ngài liền đừng lo lắng.” Cười một tiếng, Thiết Phong cùng Lục Tinh Liễu rời đi tiêu điểm.

Ra cửa hàng môn không xa, Thiết Phong đối với vẻ mặt khuôn mặt u sầu Lục Tinh Liễu hỏi đến: “Cha người có từng đắc tội cái gì kẻ thù?”

“Cha ta vẫn luôn là đại nhân cực hảo, chú ý hòa khí vì quý, mấy năm gần đây cũng không thể nào động đao binh, nếu nói được tội người nào, kia cũng là qua đi ở trên giang hồ hành tẩu khi một ít ác đồ, nhưng cụ thể chính là người nào, ta đã có thể không biết” Lục Tinh Liễu đáp.

“Cha mẹ người mang người đi Vạn Thú Lâm, chi sợ không phải thật sự tưởng sẵn giết cái gì yêu thú” thiết phong lắc lắc đầu, nói: “Ta đoán cha mẹ người đã sớm biết trước có người muốn làm hại Lục gia, hơn nữa này làm hại người, tất là cha mẹ người đánh không lại”

Lục Tinh Liễu nghe vậy, mày liễu nhíu chặt.

“Cha ta tuy rằng rất nhiều năm không có động thủ, nhưng nói này Lục Thành hẳn đánh không lại người lại thực sự không nhiều lắm.... Trừ bỏ thành chủ phủ cùng Chấp Pháp Đường các vị đại nhân, sợ là chỉ có thành Nam Đặng sư phó, từ bị đường Lục Thành phân đã có thể có này thực lực... Nhưng kia Đặng sư phó cùng cha ta nhiều năm giao hảo, còn thường xuyên tới nhà của ta làm khách, mà từ bị đường chính là bán đạo là chủ, từ trước đến nay dĩ hòa vi quý, đều không thể làm ra loại chuyện này tới.”

“Người phía trước ở kia cánh rừng khi, gặp được kia hóa phi nhân, có hay không cái gì chỗ đặc biệt?”

Lục Tinh Liễu trầm tư sau một lúc lâu, chậm rãi nói đến: “Phi nhân nhưng thật ra nhìn không ra cái gì dị thường, bọn họ dùng ra công phu cũng khác nhau rất lớn, hơn nữa một mở miệng đó là phi phi khí, nếu nói là nào môn phái nào nguy trang chỉ sợ khả năng không lớn, nhưng kinh người như vậy vừa nhắc nhở... Ta cha mẹ ở cánh rừng khi xác thật vẫn luôn thật cẩn thận, ta lúc trước còn tưởng rằng là bởi vì muốn sẵn giết yêu thú nguyên nhân, nhưng hiện tại xem ra xác thật hình như là ở tránh né cái gì... Nhưng bọn họ hẳn như thế nào nửa điểm đều không báo cho với ta?”

Thiết Phong trong lòng nghĩ: “Bọn họ không nói cho người tự nhiên là sợ người lo lắng, cô gái nhỏ này luôn luôn thông minh, gặp được về chính mình sự tình, liền cũng trở nên hồ đồ lên.” Lắc lắc đầu, nói: “Chúng ta qua bên kia nghỉ tạm một chút đi, người ở đây lắm miệng tạp tổng cảm thấy không lớn yên tâm”

Hai người không nói một lời chậm rãi đi tới, từ thành đông đại đạo đi đến thành bắc đường nhỏ.

“Đừng rồi!” Lục Tinh Liễu đột nhiên ngẩng đầu, tựa hồ nghĩ tới cái gì, đối với thiết phong nói: “Ta nhớ rõ đi lên mấy ngày, có một cái tự xưng Lạc Thống Linh người từng bài phong quá cha ta, còn không đợi ta dâng lên nước trà hẳn liền vội vàng rời đi, tự người nọ đi rồi cha liền khuôn mặt u sầu đầy mặt, ngày thường ta hỏi chút cái gì luôn là nói thẳng vô hý, duy độc lần đó lại áp ứng, qua đi còn không ngừng thờ dài.”

“Lạc Thống Linh?”

“‘ thống linh ’ chính là chấp pháp giả trung không thấp chức vị, thế nhưng chủ động tìm được Lục gia.” Thiết Phong âm thầm nghĩ đến

Nghe xong Lục Tinh Liễu nói, Thiết Phong không tự giác xoa xoa cằm, chậm rãi nói đến: “Nói không chừng đó là hấn cho người cha mật báo, nhưng nếu nói chấp pháp giả khuyên người đào tẩu, này mà khi thật buồn cười thực...”

Lục Tinh Liễu nghe không khỏi lắc lắc đầu, này đó quý kẻ âm mưu việc từ trước đến nay nàng liền rất là bài xích, nếu không phải cùng nhà mình an nguy có quan hệ, nàng định là nửa điểm cũng không muốn nghe, lúc này đã nói rất nhiều, lại vẫn là không cái manh mối, dần dần đầy lòng liền có chút bức bối.

“Nếu người nọ đã tới nhà người, chúng ta đơn giản liền trực tiếp đi tìm cái kia Lạc Thống Linh hỏi một chút đi thôi.” Thiết phong nói đến

Nghe xong Thiết Phong nói, Lục Tinh Liễu ánh mắt sáng ngời, đôi khi người phảng phất chui vào rúc vào sừng trâu giống nhau, rõ ràng đơn giản nhất phương thức, nhưng vẫn không tưởng được đến.

Hai người nói đến chỗ này, liền lại không do dự, thẳng đến Chấp Pháp Đường mà đi.

Chấp Pháp Đường thực hảo tìm, tọa lạc tại Lạc Thành chính bắc, trừ bỏ thành chủ phủ ngoại lớn nhất kiến trúc là được.

Tại đây đại lục đã rất nhiều năm không có quốc gia cách nói, mỗi cái chủ thành tự trị sở quản khu trực thuộc, thành chủ đều là từ quanh mình các thế lực lớn tuyển ra đức hạnh gồm nhiều mặt người, mà giám sát các đại chủ thành thế lực cùng với giữ gìn đại lục yên ổn, tác chủ yếu dựa vào cái này tên là “Chấp Pháp Đường” không hề cơ cấu.

Chấp pháp giả tuyển chọn cực kỳ hà khắc, không chỉ có yêu cầu võ nghệ nhân phẩm, thậm chí tổ tông mười tám đời trải qua đều phải bài ra tới phiên thượng một phen, thành chấp pháp giả sau, liền thống nhất phát bổng lộc, từ đây cả nhà trên dưới nghiêm lệnh không bao giờ chuẩn làm bất luận cái gì kinh tế hoạt động, chẳng sợ chỉ là bởi vì trong nhà lão phụ chém một bó củi hỏa bán, đều sẽ liên lụy chấp pháp giả bị lập tức xoá tên, nguyên nhân chính là vì như thế, Chấp Pháp Đường mấy trăm năm tới mới vẫn luôn có thể thanh chính liêm khiết, kéo dài không suy.

Cũng nguyên nhân chính là vì như thế, nếu thành chấp pháp giả, cơ hồ liền phảng phất chính nghĩa hóa thân giống nhau, có thể xem như trên đại lục tối cao vĩnh dự.

“Hoặc, bực này khí phách!” Gặp được uy nghiêm Chấp Pháp Đường đại môn, Thiết Phong không khỏi cảm thán một câu

“Không vội cảm thán, chúng ta chạy nhanh đi vào hỏi một chút.” Lục Tinh Liễu lại có chút gấp không chờ nổi nói đến

Chậm rãi về phía trước đi rồi vài bước, hai cái người mặc kính trang nam tử ngăn cản hai người đường đi.

“Nơi này là Chấp Pháp Đường, không biết hai vị có chuyện gì?”

“Chúng ta muốn tìm Lạc thống lĩnh, làm phiền đi vào thông cáo một chút.” Thiết phong ôm ôm quyền, cao giọng nói đến

“Lạc thống lĩnh?” Nghe xong tên này, hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, bên tay phải người nọ nghi hoặc nói đến: “Không biết hai vị tìm hấn chuyện gì?”

“Lạc thống lĩnh ba tháng trước tới nhà ta nói một chút sự tình, ta muốn tìm hấn hỏi một chút tình huống, mong rằng hai vị đại ca thông báo một chút.” Lục tinh liễu đoạt trước một bước, khách khách khí khí nói đến.

“Ba tháng trước??” Tả hữu hai thị vệ nhìn nhau liếc nhau, bên phải biên thị vệ chém đinh chặt sắt nói: “Chuyện này không có khả năng!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9 : Biến mất Thiết Vô Phát

“Này rồi lại là vì gì?!”

Lục Tinh Liễu có chút sốt ruột, âm lượng đề cao một chút

“Cô nương đừng có gấp, xin hỏi ngài nói Lạc thống lĩnh, là cái dạng gì diện mạo?” Bên phải thị vệ hỏi đến

Lục Tinh Liễu nỗ lực hồi ức một chút, đem thanh âm phóng nhỏ chút, lại lần nữa nói: “Hắn sắc mặt ngăm đen, tả mặt có một đạo vết sẹo, trung đẳng đáng người.

”

Kia thị vệ chậm rãi lắc đầu, nói: “Cô nương, toàn bộ Lạc Thành chỉ có một Lạc thống lĩnh, hấn ở... Khụ khụ, hấn được xưng là ‘ bạch diện phán quan ’, đó là nói hấn làm người chính trực công chính, hơn nữa sắc mặt là cực bạch, ngài nói sắc mặt ngăm đen, hơn nữa mang theo một đạo vết sẹo người, tuyệt không có thể là Lạc thống lĩnh.”

“Tại sao lại như vậy...? Ta..”

“Tĩnh, hai vị này đại ca nói rất là chân thành, lại đây đưa đi xuống đó là chúng ta không phải, chúng ta đi thôi.” Còn không đợi Lục Tinh Liễu nói xong, Thiết Phong liền ở bên đánh gãy đến, dứt lời, đối với cửa hai vị kính trang hấn tử lại lần nữa ôm ôm quyền: “Đa tạ hai vị đại ca bẩm báo.”

Rồi sau đó liền không màng Lục Tinh Liễu giãy giụa, lôi kéo nàng xoay người mà đi.

“Vì cái gì như vậy vội vã lôi kéo ta ra tới?” Đi ra cửa mấy chục bước, Lục Tinh Liễu liền đối với Thiết Phong hỏi đến

“Ta từ vừa rồi, vẫn luôn có cái vấn đề...” Thiết Phong cau mày, nói

“Cái gì vấn đề?” Lục Tinh Liễu hỏi

Khi đã gần đến hoàng hôn, đứng là tiểu quán người bán hàng rong muốn kết thúc công việc thời điểm, trên đường thét to thanh không ngừng, đều ở vì hôm nay sinh ý làm cuối cùng nỗ lực.

Thiết Phong không nói lời nào, lãnh Lục Tinh Liễu, tới rồi thành biên một chỗ đường nhỏ thượng, chậm rãi nói đến

“Nhà ngươi từ ngày đó bắt đầu, đến bây giờ, đã ba tháng, lại vì gì vẫn như cũ có phi nhân giấu ở lục phủ, chẳng lẽ Chấp Pháp Đường sẽ không biết?”

Lục Tinh Liễu nghe xong lời này, cẩn thận nghĩ nghĩ, cũng cảm thấy có vài phần kỳ quái, tuy nói không tin chấp pháp giả sẽ cùng phi nhân cấu kết, nhưng cũng âm thầm để lại cái tâm tư, trong khoảng thời gian ngắn không biết nên nói cái gì cho tốt, chỉ cảm thấy thế giới này tức khắc trở nên cực kỳ phức tạp, làm nằng tâm lực lao lực quá độ, trở tay không kịp, nhẹ nhàng thở dài một hơi.

Nhìn biểu tình có chút cô đơn thiếu nữ, Thiết Phong trong lòng rất là đồng tình, nhìn bên ngoài cách đó không xa một chỗ bán hàng rong, linh cơ vừa động, nói: “Cũng bốn ba một ngày, ngươi đi trước phía trước kia Vân Thúy Lâu nghỉ chân một chút, ta một hồi lại đây tìm ngươi.”

Lục Tinh Liễu tuy không biết Thiết Phong muốn làm cái gì, nhưng xác thật cảm thấy cả người mỗi một bất kham, chỉ là ném linh hồn nhỏ bé dường như một câu không nghĩ nói, một chút đầu óc cũng không nghĩ động, giống như cái xác không hồn giống nhau, ần thiết phong nói yên lặng đi đến, hoàng hôn một chiếu, có vẻ có chút cô đơn thê lương.

Qua một chén trà nhỏ công phu, ở Vân Thúy lâu lâu hai góc, một cái Tổ Y thiếu nữ đang ở rất có tâm sự thương thức trong tay sứ cái ly.

“Khách quan, yếu điểm chút cái gì? U, ngài không phải giữa trưa vị kia, đối tiểu điểm còn vừa lòng?”

Thiếu nữ đứng là Lục Tinh Liễu, nhẹ nhàng “Àn” một tiếng, thất thần đáp “Tối hồ trà hoa, tùy tiện thượng chút điểm tâm liền hảo.”

Vân Thúy Lâu tiêu phí xem như ở Lạc Thành số một số hai, giống như vậy một ngày trong vòng tối hai tao khách nhân tuyệt không tính nhiều, bởi vậy tiểu nhị liền ở trong lòng nhận định này định là nhà ai đại tiểu thư, liền cực kỳ nhiệt tình lôi kéo thật dài thanh âm hô câu

“Hảo —— Lạc ——”

Thiếu nữ sở điểm đều là có sẵn sự việc, không quá nhiều trong chốc lát, tiểu nhị liền bung một hồ trà cùng mấy cái cái đĩa phản trở về.

“Cô nương, đây là ần ngài phân phó lấy, nếu có cái gì không hợp ý tùy thời kêu ta”

“Àn”

Nhìn đến một bàn tiểu thực, thiếu nữ chỉ là tùy ý nhặt viên cây đậu, liền không ở dùng tài hùng biện, đôi tay nâng má, nhìn ngoài cửa sổ có chút xuất thần.

“Hô hô, hắc hắc, ta đã trở về” không nhiều lắm trong chốc lát, một cái thờ hồn hên thiếu niên liền đối với chạm đất Lục Tinh Liễu bên này chạy chậm lại đây, mặt mày hớn hơ, phảng phất là nhật bảo giống nhau, đúng là Thiết Phong.

“Ngươi làm gì đi?” Lục Tinh Liễu hỏi đến

Thiết Phong cũng không trả lời, chỉ là hướng về phía thiếu nữ thần thần bí bí cười, rồi sau đó móc ra một cái sự việc bài ở thiếu nữ trước mặt. Nhìn trước mặt cực kỳ tinh xảo một cái hộp, thiếu nữ không khỏi càng thêm nghi hoặc vài phần, nghĩ thầm: “Chẳng lẽ tiểu tử này thông suốt, còn biết mua vài thứ an ủi ta tới?”

Nhìn đến Lục Tinh Liễu nghi hoặc biểu tình, Thiết Phong chớp mắt vài cái sắc, ý bảo thiếu nữ mở ra hộp nhìn xem.

Thiếu nữ trời sinh liền đối này đó tinh xảo lóe sáng đồ vật thẳng không nổi dụ hoặc, nhìn đến này cái hộp nhỏ, nội tâm ần ần có một ít chờ mong.

Liếc Thiết Phong liếc mắt một cái, hơi hơi mỉm cười, tâm tình có chút chuyển hảo, duỗi tay liền đi mở ra hộp

“Ku ku ku cô oa —— hô hô ha ha —— hoặc hoặc hoặc hoặc ——”

Hộp mới vừa vừa mở ra, liền đem quanh mình sở hữu thực khách lực chú ý đều hấp dẫn lại đây, chỉ thấy kia hộp trung bay ra một cái tạo hình kỳ lạ màu xanh biếc ngoạn ý, tới rồi Lục Tinh Liễu mũi không đủ ba tắc chỗ mới ngừng lại được.

Tập trung nhìn vào, nguyên lai là đuôi bộ hợp với một cây xoắn ốc thiết vòng son mộc cóc, hộp trung có cơ quan, một khai hộp liền sẽ dắt cười quái dị nhảy sắp xuất hiện tới. Kia cóc lục mặt đỏ môi, đôi mắt cao cao nhô lên, hình thái cực kỳ xấu xí, trang bị kia khó nghe tiếng cười, thực sự đem lục tinh liễu sợ tới mức đại đại hét lên một tiếng

Cảm nhận được bên cạnh người khác thường ánh mắt, luôn luôn lấy thực nữ tự cho mình là Lục Tinh Liễu tức khắc mặt đỏ lên,

Đối với Thiết Phong kêu lên: “Ngươi... Ngươi này ngu xuẩn!” Rồi sau đó cũng không quay đầu lại liền chạy đi ra ngoài.

Thấy được thiếu nữ kịch liệt phản ứng, Thiết Phong ngờ ngác sờ sờ cái mũi của mình, lẩm bẩm đến: “Xem ra không bằng tuyển cái kia vương bát hảo, thứ này kêu cũng quá khó nghe..” Rồi sau đó, đối với thiếu nữ phương hướng đuổi theo.

“Khách... Khách quan, ngươi tiền trà” nhìn hai cái cực nhanh đi xa thân ảnh, chủ quán lớn tiếng hét lên

Ước chừng qua hơn nửa canh giờ.

Ở Thiết Phong tận tình khuyên bảo khuyên bảo, hơn nữa đáp ứng thiếu nữ không bao giờ làm này đó kỳ quái sự việc điều kiện hạ, mới rốt cuộc bình ổn trận này phong ba, hai người lại đi tới tới khi trước đại môn.

“Chúng ta không nghỉ ngơi một đêm lại trở về?”

Lục Tinh Liễu quay đầu lại nhìn nhìn ban đêm như cũ ngọn đèn dầu huy hoàng từ tiểu sinh sống đến đại thành thị, thế nhưng lần đầu sinh ra một cổ xa lạ cảm

“Chúng ta sớm chút trở về, lão nhân kia tuy rằng đáng khinh, nhưng công phu lại tuyệt không hàm hồ, chờ hán cùng nhau tới, chúng ta trực tiếp tiến nhà người trung đem kia mấy cái lên lút người chộp tới hỏi một chút là được, ở chỗ này qua đêm tổng cảm thấy trong lòng không yên ổn.” Thiết Phong đáp

Hai người trải qua thảo luận, đều cảm thấy Lục gia sự tình có chút kỳ quái, Thiết Phong tuy rằng tự xưng là “Võ công cao cường”, nhưng hán rốt cuộc không phải gốc tử, mang theo thiếu nữ một cỗ nhiệt huyết liền vọt vào Lục gia đại chiến một hồi sự tình, cũng lại là sẽ không làm, liền tính làm, cũng tuyệt phi này đương khẩu, rốt cuộc có càng tốt lựa chọn. Bởi vậy hai người liền quyết định về trước Sân Long Trấn, tìm Thiết Vô Phát thương lượng một chút lại làm tính toán.

Ở trên đường trở về, cũng không có gặp được kia tới khi các loại nhấp nhô, tựa như này giang hồ, có khi sóng gió mãnh liệt, có khi tĩnh như ngăn thủy. Có người chỉ cầu cái an nhàn, lại bị này sóng gió đánh thượng nơi đầu sóng ngọn gió, có người hùng tâm tráng chí, nhưng cả đời lại chỉ lạc cái oán trời trách đất.

Dọc theo đường đi hai người các hoài tâm sự, thiếu nữ đối chính mình người nhà an nguy lo lắng không thôi, mà Thiết Phong, còn lại là càng thêm nhận định —— ta nhất định phải luyện hảo công phu.

Có lẽ là hạ trận mưa duyên cớ, hôm nay Sân Long Trấn so ngày thường thanh lãnh an tĩnh rất nhiều, ở đông đầu Thiết gia cửa hàng cửa, một đôi thiếu nam thiếu nữ “Kêu kệt” một tiếng, đẩy ra kia hơi có chút mốc meo cửa gỗ, đứng là Thiết Phong cùng Lục Tinh Liễu.

“Lão nhân, tiểu gia đã trở lại, còn cho người mang theo hồ Lạc Thành tốt nhất hoa quả rượu.” Mới vừa rảo bước tiến lên đại môn, thiết phong liền cao giọng hét lên, tuy nói ngăn ngừa mấy ngày, nhưng trải qua sự tình lại so với này mười mấy năm thêm lên còn muốn nhiều, giờ phút này về đến nhà, giống như đi xa thuyền đậu tới rồi cảng, đem mấy ngày tới áp lực tâm tình quét không rất nhiều.

“Di? Lão nhân này, sinh ý cũng không làm, thượng nơi nào đi?” Không có nghe được nửa điểm đáp lại, Thiết Phong lăm lăm lăm lăm bầu đến, thật cẩn thận đi các phòng xem xét, sợ lại trừ hán trong miệng kia “Điên lão nhân” nói.

Hai người tại đây liền không nhiều lắm trong phòng đều xem xét một vòng, cũng không phát hiện thiết vô phát thân ảnh, liền quyết định trước nghỉ ngơi một chút, nghĩ đến chờ một thời gian thiết vô phát cũng liền đã trở lại.

Lục Tinh Liễu ngồi ở một bên ghế đá thượng, đem chính mình tóc dài đánh cái vòng nhỏ vòng, lại thả khai, lại đánh cái vòng nhỏ vòng, lại thả khai, hiển thị có chút nhàm chán, mà thiết phong còn lại là ngồi ở cách đó không xa, chống cằm, phảng phất ở trầm tư cái gì.

“Rốt cuộc là không đúng chỗ nào đâu?”

Từ khi lần này trở về, Thiết Phong liền tổng cảm thấy tựa hồ này cửa hàng thiếu thứ gì, nhưng cẩn thận hồi ức một phen, rồi lại rất mơ hồ, nghĩ không ra.

“A!”

Qua một chén trà nhỏ công phu, Lục Tinh Liễu nghe Thiết Phong hú lên quái dị, sau đó đột nhiên liền nhảy lên, liền đối với nhà kho vọt qua đi, cực kỳ đột ngột.

Thiếu nữ đuổi kịp, thấy nhà kho cửa chỗ như bị sét đánh Thiết Phong, nghi hoặc nhìn chung quanh một vòng, hỏi: “Làm sao vậy?”

“Kia thanh đao.. Không thấy.” Thiết Phong cau mày đáp

“Thiết đại thúc vốn là là làm binh khí mua bán, bán đi một cây đao kia lại có cái gì kỳ quái?” Lục tinh liễu hỏi đến

“Không phải” Thiết Phong lắc lắc đầu, nói đến: “Kia đem Kim Hoàn Đao là lão nhân binh khí, trước kia hán say rượu khi cùng ta nói rồi ‘mặc xem này thị trấn không nhỏ, nhưng có thể đáng giá lão tử thao khời cây đao này người, chỉ sợ còn không có sinh ra’, tuy rằng ngày thường lão nhân ái khoe khoang chút mạnh miệng, nhưng câu này lại là không giả, người bình thường tới, lão nhân một chương liền có thể chế phục, hiện giờ cửa hàng môn chưa khóa, hán cùng này cây đại đao lại đều không thấy, lòng ta luôn là lo sợ có chút không quá yên tâm”

Nhìn mắt bên cạnh án tử thượng tích một tầng mỏng hôi, Lục Tinh Liễu nói đến: “Chúng ta khắp nơi tìm xem, nhìn xem có hay không cái gì thư từ linh tinh lưu lại, có lẽ chỉ là lão gia tử làm trò đùa dai tưởng hù dọa hù dọa người thôi.”

“Thư từ?”

Kính thiếu nữ như vậy vừa nhắc nhở, Thiết Phong cuống quýt buông phía sau đại đại bao vây, ở bên trong phiến đảo lên.

“Về đến nhà phía trước không chuẩn hủy đi, nếu không người liền cũng là đệ tiện tiểu nhân”

Nhìn đến Thiết Phong không biết từ nơi nào lấy ra một phong thư từ, Lục Tinh Liễu nhẹ nhàng niệm một lần trên hai bài chữ nhỏ.

“Cái này phía trước liền vẫn luôn ở trên người của ngươi?” Lục Tinh Liễu nghi hoặc hỏi đến

“Đúng vậy, phía trước liền xem sách này tin viết quý đi, ta còn nghĩ vì cái gì ‘ về nhà phía trước không chuẩn hủy đi ’, hiện tại xem ra, hơn phân nửa lão nhân kia viết này phong thư khi sẽ biết cái gì!”

Thiết Phong cầm lá thư kia, như suy tư gì ngốc đứng ở nơi đó.

“Vậy ngươi còn thất thần làm gì? Chạy nhanh mở ra nhìn xem a?” Lục Tinh Liễu nói đến

Theo “Bá” một tiếng, một trương bị xếp chỉnh chỉnh tề tề sinh giấy Tuyên Thành từ tin trung bị đem ra, mặt trên tràn ngập ngay ngắn mấy hàng chữ nhỏ:

“ tiểu tử, đương ngươi mở ra này phong thư thời điểm, lão tử đã không ở cửa hàng. Ta biết ngươi trong lòng khẳng định có một đồng vấn đề, ta có thể nói cho ngươi chính là, Liễu Nhi cha mẹ hiện tại hẳn là còn sống, nhưng đến nỗi Lục gia sự tình, tin tưởng ngươi từ Lạc Thành trở về đã có điều phát hiện, lấy các ngươi thực lực liền không cần lại nhúng tay. Hiện tại ngươi trước mắt có hai con đường, một là đi ta phòng, lấy chút bạc, tìm cái bí ẩn nơi, mang theo Liễu Nhi quá chút bình đạm nhật tử, nhị đầu, đi Thiết Huyết Phong, nơi đó sẽ có người nói cho ngươi hết thầy chân tướng. Cuối cùng ————— cần thận ngươi tay, ha ha ha”

Vừa mới đọc xong tin, chỉ thấy kia sinh giấy Tuyên Thành đột nhiên vụt ra một đạo hỏa tó, cả kinh hai người cuống quýt lui một bước, nhìn trên mặt đất kia đôi còn mạo hiểm yên than tiết, thiết phong lâm lâm nói đến: “Tê... Lão già này viết thư đều không quên hỏ ta một phen”

Nghĩ đến tin trung nội dung, Thiết Phong không khỏi trầm tư lên, một lát sau, liền hướng về sắc mặt có chút ửng đỏ Lục Tinh Liễu nhìn lại, nghiêm túc hỏi đến:

“Ngươi cảm thấy tuyến cái nào hảo?”

“Ai.. Ai muốn đề ý tới cái kia lão không đứng đắn! Cái.. Cái gì kêu ‘ mang theo ta quá chút bình đạm nhật tử ’? Ai muốn cùng ngươi này thối hoắc gia hỏa sinh hoạt!”

Lục Tinh Liễu thấy tin nội dung, tức khắc sắc mặt đỏ bừng, kia tin trung ngôn ngữ chi gian, rõ ràng có làm chính mình cùng thiết phong kết thành quyến lữ ý tứ, nhìn đến này, nàng chỉ cảm thấy một trận xấu hổ buồn bực, có một loại nói không rõ cảm giác quanh quẩn trong lòng

“Ngạch..”

Đối với “Quá chút bình đạm nhật tử” những lời này, Thiết Phong lại không thể tưởng được, chỉ là thấy luôn luôn ung dung thanh tao lịch sự Lục Tinh Liễu phản ứng như thế kịch liệt, tức khắc có chút không thể hiểu được.

Qua sau một lúc lâu, mới thử tính hỏi câu: “Chúng ta đây đi tìm kia cái gì... Thiết Huyết Phong?”

“Đương nhiên! Bằng không ngươi còn muốn thế nào!” Dứt lời, thiếu nữ giận dỗi đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10 : Lạc Thành trận chiến mở màn

Hai người ở trong thị trấn hỏi thăm non nửa ngày, vô luận là quá vắng nhà thám hiểm, vẫn là trấn nhỏ cư dân, thậm chí đem trấn trên nhất nổi danh lão tú tài đều từ lớp học kéo ra tới. Tuy là như thế, về “Thiết Huyết Phong” cái này địa phương, lại là nửa điểm tương quan tin tức cũng không hỏi thăm được đến.

“Ngươi nói, này Thiết Huyết Phong, có thể hay không là Thiết Đại thúc thuận miệng nói địa phương?” Lục Tinh Liễu lù lù dán đến khuôn mặt sợt tóc,

Hỏi đến

“... Y Lão nhân kia tính nhi, nếu nói hại ta đảo cũng là vô cùng có khả năng... Nhưng là hẳn thực coi trọng ngươi, hại ngươi lại là không thể”

Thiết Phong lắc lắc đầu, nói.

Nghe xong những lời này, Lục Tinh Liễu lại tổng cảm thấy có chút biệt nữ, trong lòng nghĩ đến: “Vì cái gì hại người liền khả năng, hại ta liền không thể? Coi trọng ta lại gọi là gì lời nói... Nay Thiết Đại Thúc rốt cuộc cho ta coi như gì đó...”

Thiết Vô Phát lại là có nghĩ thầm đem Lục Tinh Liễu lưu làm Thiết Phong tức phụ, bởi vậy đối nàng liền gấp đôi chiều cố, nhưng điểm này Thiết Phong lại là chút nào không biết, có cái gì nói cái gì, ngược lại giáo lục tinh liễu trước phát giác một tia quái dị tới.

Thiết Phong xem thiếu nữ không ngôn ngữ, liền tiếp tục nói: “Chúng ta vẫn là hồi Lạc Thành đi.”

“Ân? Như thế nào lại hồi Lạc Thành?” Lục Tinh Liễu nghe vậy không cảm có chút nghi hoặc, rốt cuộc hai người mới từ Lạc Thành trở về còn không đến một ngày.

“Liền bởi vì lão nhân kia không cho chúng ta nhúng tay Lục gia sự, hừ hừ, hần không nói thì thôi, nếu nói, tiểu gia ta liền một hai phải nhúng tay không thể!” Thiết Phong về mặt quật cường nói.

Lục Tinh Liễu nhìn Thiết Phong diễn kịch bộc lộ quan điểm giống nhau tạo hình, che miệng “Ha ha” cười, rồi sau đó trong lòng có chút cảm động.

Thiết Phong này có chút làm ra vẻ biểu hiện, tuyệt không phải giả bởi vì hần tưởng cùng Thiết Vô Phát tác đối mà thôi, đơn giản là tưởng giúp đỡ chính mình thăm minh Lục gia sự tình, nhưng là ngại với kia kiêu ngạo tính tình lại ngược ngược nói ra “Ta bởi người tìm cha mẹ” loại này lời nói tới, bởi vậy mới mạnh mẽ tìm ra như vậy một cái lý do, điểm này Thiết Phong chính mình tuy cảm thấy tâng đến thiên y vô phùng, nhưng Lục Tinh Liễu há có thể xem không rõ.

Trải qua mấy phen trắc trở, hai người trở nên ăn ý rất nhiều, dăm ba câu chỉ gian liền định rồi hành trình, sắc trời đã là không còn sớm, chuẩn bị ở nhà nghỉ ngơi một đêm, ngày mai đuổi cái sớm xuất phát.

Tuy rằng này dừng cảm nói nói thống khoái, thật sự phải rời khỏi nơi này, Thiết Phong trong lòng cũng hơi hơi có chút thương cảm, dù loại dấu hiệu cho thấy, chuyện này chỉ sợ không phải đơn giản như vậy, lại phải về tới, cũng không biết gì ngày, nghĩ vậy, trong lòng âm thầm tự giễu nói: “Thiết Phong a Thiết Phong, vẫn luôn người đều nói muốn lang bạt giang hồ, làm sao hiện giờ có cơ hội, ngược lại bà bà mụ mụ đi lên?”

Dần dần, ngày rơi xuống, một vòng trăng tròn không biết khi nào liền treo ở trên bầu trời.

Bát Hoang vạn dặm một thanh thiên, bích đàm trời lên bạch ngọc bàn, ngày đó đi Lạc Thành là lúc vẫn là một vòng “Sơ Huyền Nguyệt”, cùng phiến bầu trời đêm, hiện giờ lại thành một trương “Bạch Ngọc Bàn”, nguyệt có âm tình tròn khuyết, thế sự cũng như nguyệt, tuy nói giờ phút này hai người một mảnh mờ mịt, ai có thể biết ngay sau đó liền sẽ không quang minh rất tốt.

Cũng hoặc là tài tiến càng sâu vực sâu.

Lục Tinh Liễu gần chút thời gian bốn ba, có thể nói là so nàng đánh ra sinh đến bây giờ thêm lên còn muốn nhiều, hơi chút rửa mặt một phen, còn không đợi ngày hoàn toàn xuống núi, sớm liền trở về phòng, giờ phút này sớm đã mộng nhập Hàm Đan.

Mà Thiết Phong, tắc một mình đứng ở trong viện, uy vũ sinh phong múa may nổi lên kia đem dùng rất nhiều năm tháo mặc kiếm

“Núi Sông Bảy Đoạn”

Đây là hần dùng sở trường nhất nhất chiêu, mỗi nhất kiếm cực cụ bạo lực mỹ cảm,

Tuy nói chỉ có giản dị bảy kiếm, nhưng cũng liền nhân này kiếm thuật giản dị, mỗi nhất thức ra chiêu thu chiêu đều vô nửa điểm ướt át bản thủ, thức thứ nhất kinh thiên đoạn sử xong, đã nhưng tiếp thức thứ hai phá Khôn đoạn, cũng có thể tiếp đệ tứ thức sông nước đoạn, thậm chí đơn độc lấy ra nhất thức đại sử cũng là có thể, này bảy kiếm tổ hợp linh hoạt, nhưng thật ra có bao nhiêu biến hóa, nhất kiếm nhất kiếm dùng ra, cự lực múa may dưới, nho nhỏ sân bên trong trong khoảng thời gian ngắn cũng là sa phi điệp lạc, bụi đất phi dương.

Bảy kiếm sử xong, kiếm thế vừa chuyển, tức khắc từ mở rộng ra đại hạp huy chém, chuyển làm gió mạnh sét đánh chọn trăm chém, đúng là nhất chiêu “Năm Lên Trời” sử ra tới.

Này nhất chiêu chỉ có năm thức, phân biệt vì Tật Báo Thức, Kinh Lang Thức, Đạp Ứng Thức, Mãnh Hồ Thức, Vượn Bay Thức, chú ý chính là tấn mãnh tàn nhẫn, xông ra chính là một cái mau tự.

Mau tự nói đến nhẹ nhàng đơn giản, chân chính có thể làm được lại là cực kỳ không dễ, quang này năm lên trời thức thứ nhất “Tật Báo Thức” một cái chớp mắt đâm ra năm kiếm, phân biệt nhắm ngay cổ ngực hai vai pháp môn, Thiết Phong lúc ấy liền ước chừng luyện hơn nửa năm công phu, mới miễn cưỡng xem như có thể đâm ra tới, nhưng chính xác lại còn kém rất nhiều.

Mà hôm nay không biết làm sao vậy, Thiết Phong chỉ cảm thấy này nhất thức nhất thức xuống dưới khiến cho cực kỳ thoải mái, trong lòng sáng khoái vô cùng, năm thức sử xong rồi liền lại trọng sử năm thức, tuần hoàn không thôi, chút bất tri bất giác liền đã đâm ra hơn trăm kiếm, sử xong cuối cùng nhất thức, không tự chủ được ngửa mặt lên trời “Ha ha” cười to hai tiếng, hiển nhiên đối chính mình này mấy kiếm sử cực kỳ vừa lòng.

Cười qua đi, bước lướt căn tay, kiếm thế lại lần nữa vừa chuyển, lúc này Thiết Kiếm Vũ chính là lúc nhanh lúc chậm, lại vô nửa điểm mỹ cảm đáng nói, vũ mấy chiêu qua đi, chính mình đều cảm thấy tựa hồ có chút buồn cười, thầm than nói: “Chiêu này ‘Tẩu Vũ Bát Phong Dẫn’, đã luyện bốn năm có thừa, lại một chút bất không được yếu lĩnh, loại này đầu pháp đừng nói cùng người đối chiêu, liền tính phách sai chặt cây chỉ sợ đều không dùng tốt.”

Thiết Vô Phát theo như lời “Người kia ba chiêu kiếm pháp đều sử dụng không ra” đúng là giảng này nhất chiêu.

Cười khỏ thờ dài một hơi,

Đơn giản kiếm thế lại lần nữa vừa chuyển, lại là một đường “Núi Sông Bảy Đoạn” sử ra tới, như thế tuần hoàn, thẳng đến qua canh ba thiên, mới về phòng ngủ.

Sau cơn mưa dương quang, luôn là cho người ta mang đến khác ấm áp, ven đường hoa cỏ thượng sương sớm, ở ẩm người nắng sớm chiếu xạ dưới, tí tách lịch lờ ra điểm điểm quang mang, từ xa nhìn lại nhấp nháy nhấp nháy trông rất đẹp mắt. Mà ở thị trấn đông đầu thợ rèn phố, lại một tiếng thiếu nữ thét chói tai, đánh vỡ này trấn trên yên lặng.

“A ——!”

Một kiện mang theo thiếu nữ mùi thơm của cơ thể áo ngoài, tinh chuẩn nện ở Thiết Phong trên mặt.

Thiết Phong một đêm lẫn qua lộn lại có chút ngủ không yên ổn, sớm liền đi lên, đương hấn thu thập hảo chuẩn bị kêu Lục Tinh Liễu lên thời điểm, lại thấy được làm hấn phun huyết số thẳng một màn.

Chỉ thấy được một cái dáng người là lướt hấp dẫn thiếu nữ bóng dáng, hương kiều ngọc nộn trắng nõn phía sau lưng không một sợi, mà xuống thân cũng chỉ là xuyên một cái vừa che lại kia đầy đặn kiều mông bên người quần đùi, kia có chút kinh người đường cong mặc cho ai nhìn cũng không cảm nhiệt huyết sôi trào, kích khởi nhất nguyên thủy bản năng, Thiết Phong bỗng nhiên chỉ gian liền cảm thấy chính mình thân thể đều có khác thường biến hóa.

Mà nghe được phía sau dị vang thiếu nữ, theo bản năng liền một tiếng kêu to, một tay bưng kín trước ngực hai nơi nhô lên, trở tay liền tháo khỏi một kiện quần áo ném qua đi, này liền có vừa mới kia một màn. Mà liền tại đây hơi hơi xoay người một cái chớp mắt, thiết phong càng là thấy được rất nhiều không nên nhìn đến độ cung.

“Khụ khụ, ta không phải cố ý” nhìn đến tức giận lao tới Lục Tinh Liễu, Thiết Phong ngượng ngùng nói đến.

Hung hăng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Thiết Phong, trong lúc vô tình liếc tới rồi hấn bụng nhỏ phía dưới có một chỗ rất nhỏ nhô lên, Lục Tinh Liễu khuôn mặt nhỏ tức khắc đỏ lên, nửa câu lời nói cũng không muốn nhiều lời, liền quay đầu liền đi.

Tiền nhân gia khuê phòng, thế nhưng môn đều không gõ! Liền như vậy vọt vào tới?!

Lục Tinh Liễu âm thầm quyết định, này một đường không bao giờ cùng này không chút nào biết lễ tiết tiểu tử nói một lời.

Hai người lần thứ hai bước lên Lạc Thành lữ trình, chính là tại đây loại xấu hổ bầu không khí hạ bắt đầu rồi.

Lần này đi Lạc Thành, bởi vì nước mưa không ngừng, trên đường có chút khó đi, nhưng có thượng một lần kinh nghiệm, lần này hai người ngược lại đi nhanh chút, tới rồi ngày thứ tư giữa trưa, liền lại lần nữa thấy được phía trước “Lạc Thành” hai cái chữ to.

Mùa mưa thiên cả ngày mông lung, mà Lạc Thành từ phía chót vót cổ xưa mà cao lớn tường thành, lại giống như từng đạo kiên cố cái chắn, đem trong thành ngoài thành hoa thành hai cái thế giới.

“Lão Vương, nghe nói không, đêm qua Lạc gia cháy”

“Là phạm vào ác quỷ cái kia Lạc gia sao?”

“Bằng không còn có thể có ai, kia tòa nhà đã không hồi lâu, này một phen hỏa đi xuống quê nhà hương thân đều trốn đến rất xa, sợ nhiễm chút tà khí.”

“Đáng tiếc kia Lạc Thiên Nam cả đời hành hiệp trọng nghĩa, kết quả là lại gặp thiên đổ, rơi xuống cái như vậy kết cục.”

“Này thế đạo ai có thể nói được chuẩn đâu, giống ta ca hai cũng thành thành thật thật qua nửa đời người, còn không phải liền đón Vân Thúy Lâu đều luyện tiếu đi, ai..”

Mới vừa vào thành không lâu, một béo một gầy hai cái hán tử tự nhận là nhỏ giọng đối thoại, liền truyền vào lại đây.

Hai người nghe xong mấy câu nói đó, sôi nổi nhủ mày, lại đều ngậm miệng không nói, nện bước lại không biết bắt giác hoãn xuống dưới.

Lạc Thành vẫn như cũ như ngày xưa ngựa xe như nước, người đến người đi.

Lục Tinh Liễu quay đầu, ngập nước mắt to nhìn về phía hấn, lại không nói gì thêm lời nói.

Thiết Phong đồng thời cũng xoay lại đây, trong mắt có một tia hơi hơi do dự.

Hai người chăm chú nhìn một hồi, cũng không có ngôn ngữ, Thiết Phong hơi hơi gật gật đầu, rồi sau đó lục tinh liễu vội vàng liền xoay thân, bước chân hơi có chút dồn dập đi rồi lên.

Hết thấy đều ở không nói trung.

Nàng đôi Lạc Thành lộ cực thực, từ cửa thành tiến vào, liền bảy quải tám vòng xuyên quá mấy cái ngõ nhỏ.

Ở khoảng cách Lạc gia không bao xa thời điểm, hai người liền rất xa nghĩ được một cổ tiêu hồ hương vị, vội vàng lại gia tăng bước chân, cơ hồ chạy chậm lên.

Thiết Phong lơ đãng cảm thiếu nữ lạnh lẽo tay nhỏ, ngưng thần chú ý bốn phía. Qua không lâu, liền nhìn đến kia bị thiêu bộ mặt hoàn toàn thay đổi đại môn, mặt trên còn loáng thoáng có thể công nhận ra “Lạc gia” hai cái đã từng phong cảnh nhất thời hai cái chữ to.

“Chờ một chút.” Thiết Phong bỗng nhiên kéo muốn chạy như điên đi vào thiếu nữ, nói đến

“Ngươi...?”

Lạc Tinh Liễu nhìn đến kia từ nhỏ đến lớn sinh hoạt địa phương, áp lực thống khổ cùng bi thương, tựa khóc tựa cười nhìn về phía Thiết Phong.

“Ta lên trước.” Thiết Phong giành trước một bước, cực kỳ quyết đoán rảo bước tiến lên kia tràn ngập này than cốc mùi vị đại môn, đến nỗi Thiết Vô Phát dạn dò, sớm đã vút tới rồi trên chín tầng mây.

Lạc gia rất lớn, lần trước tới thời điểm tuy rằng quanh quẽ yên tĩnh, nhưng ít ra còn vẫn duy trì lục tinh liễu lúc đi đại khái bộ dáng.

Lúc này, lại hoàn toàn bất đồng.

Lạc Tinh Liễu đến gần sân, trong phút chốc liền rơi xuống nước mắt.

Tâm rất đau

Đó là một loại đau lòng giống bị muôn vàn trường châm chậm rãi trát nhập cảm giác.

Lạc gia có thể nói ngưng tụ thiếu nữ sinh ra tới nay toàn bộ ký ức.

Mỗi ngày sáng sớm, Lạc Tinh Liễu luôn là không thể ngủ cái sống yên ổn giấc, bởi vì tông hội bị phụ thân kia luyện công thanh sở đánh thức, chính mình cùng mẫu thân cũng bởi vậy oán giận không biết bao nhiêu lần...

Mỗi đến trưa thời gian, trong phòng bếp tổng có thể truyền đến từng trận mê người đồ ăn hương, còn có vương mẹ thúc giục cả nhà người tới ăn cơm từng trận tiếng kêu...

Mỗi lần ăn qua cơm chiều, đại gia luôn là tụ cùng nhau, nghe Vương Thúc, Lý thúc giảng một ít chê cười bí ẩn, còn thỉnh thoảng hỗn loạn mấy cái chính mình nghe không hiểu chuyện hài thô tục, thường xuyên đậu đến mọi người cười đến cong eo, xóa khí...

Còn có kia chỉ nhiều lần tới trong nhà kho lương ăn vụng, tức giận đến nhà kho Lão Triệu đầu thường xuyên thổi râu tròng mắt, lại tổng cũng bắt được không đến kia chỉ tiểu hắc miếu...

Dù loại hết thấy, phảng phất đều theo kia một phen lửa lớn một đi không quay lại.

Thiếu hử không chỉ là trong sân gỗ nam ngồi đen, càng là kia một đoạn đẹp nhất như ca niên hoa.

“Hôm qua gió nổi lên, xuân đàm đăng, thê thảo như bích.”

Thiếu nữ gần sân không đi bao xa, chậm rãi quỳ xuống, hai hàng thanh lệ, như châu như tuyến xuyên ra tới, cái trán gát gạo dán ở trên mặt đất, đôi tay vô lực đập ở hai bên.

Thiết Phong nhìn thiếu nữ, chậm rãi nâng lên tay phải, vừa muốn đụng vào thiếu nữ bả vai, lại chậm rãi thu trở về, ánh mắt mắt lệ hữu phía sau một chỗ phát tiêu mái hiên, không bao lâu, liền chuyển qua thân tới.

“Hoa rơi bạn, oanh oanh Liễu Liễu, hỗn loạn ly ly.”

Này chăm chú nhìn vẫn chưa liên tục thật lâu, một người đáng người thấp bé, diện mạo đều triển miêng vải đen hắc y nhân, từ mái hiên sau nhẹ nhàng nhảy, đáp dừng ở Thiết Phong phía sau cách đó không xa.

Cùng loại “Ngươi là ai” “Ngươi muốn làm cái gì” loại này nhược trí vấn đề, nhiều là trong phim lời kịch, rất nhiều thời điểm, hai người vừa mới gặp nhau, là có thể cảm nhận được đối diện đó là chính mình địch nhân, loại này thời điểm, làm sao cần nhiều lời.

Thừa dịp Hắc Y nhân vừa mới rơi xuống đất, Thiết Phong liền quả quyết không có nửa điểm lưu thủ, trực tiếp dùng ra một tay Núi Sông Bảy Đoạn trung thức mở đầu, phá Khôn Đoạn, “Hô” một tiếng trọng kiếm quét ngang qua đi, này nhất thức thời cơ dẫn đo vừa lúc, Hắc Y nhân vừa rơi xuống đất hạ bàn chưa ổn, này nhất kiếm lại thế tới hung ác, chỉ phải từ bên hông móc ra song chủy giao nhau một.

Hắc Y nhân kia vốn dĩ so Thiết Phong công phu muốn cao, nhưng không nghĩ tới trước mắt người ra tay như thế quyết đoán, trong lúc vội vàng cùng

trọng kiếm tương giao chỉ cảm một cỗ mạnh mẽ nhập thể, cộp cộp cộp lui mười dư bước, mới vừa rồi hoãn ở thân hình.

“Một sớm trước kia cấp đi vào giấc mộng, yên ngưng thúy hù thành mặc bùn.”

Một kích đắc thủ, Thiết Phong liền lại lần nữa rút kiếm đuổi theo, nhất kiếm nhất thức như mưa rền gió dữ sử ra tới, trong lúc nhất thời thể nhưng đánh Hắc Y nhân lại liên tiếp lui mấy chục bước. Nhưng thiết phong này nhất chiêu rốt cuộc chung có tấn khi, đương hấn lại một lần sử đến cùng thức thời điểm, nhất thời bị Hắc Y nhân khi thân thương tiền một trận một, bạch quang chọi lóe, tức khắc Thiết Phong cánh tay trái liền hiện lưỡng đạo miệng vết thương, tuy nói chỉ là lau da, lại vẫn là khiến cho thiết phong trong lòng căng thẳng

“Này một kích là bởi vì Hắc Y nhân liên tục ngăn chặn mấy kiếm có chút kinh lực không đủ, lúc này mới thứ trật nửa phần, nếu là hoãn quá sức lực lại đến như vậy một chút, ta này cánh tay trái tất nhiên là muốn phế đi.”

Vì thế kiếm thể biến đổi, dùng ra nhất chiêu năm lên trời tới, không muốn lại làm hắc y nhân gần người.

Này nhất chiêu năm lên trời tuy nói chỉ có năm thức, nhưng vốn dĩ mỗi nhất kiếm quay lại cực nhanh, hai cái hô hấp công phu, Hắc Y nhân liền chặn mười tới kiếm, trong lòng kinh ngạc: “Tiểu tử này nhìn như mỗi lần khiến cho là cùng chiêu, nhưng mỗi lần lại có bất đồng biến hóa, ta không thể sót ruột tiến công, cần phải trước thăm dò hấn chiêu số mới hảo.” Hắc y nhân không biết chính là, Thiết Phong mỗi lần kiếm chiêu “Biến hóa”, lại không phải vì cái gì cao thâm pháp môn, mà là này nhất chiêu “Năm Lên Trời” Thiết Phong vốn là luyện không tính thực, không trâu bắt chó đi cày dùng ra tới, rất nhiều kiếm lộ đều thay đổi hình, vốn dĩ thứ hướng yết hầu thứ hướng về phía một bên không khí, vốn dĩ bỏ về phía hạ bàn bỏ về phía bên hông, tự nhiên mà vậy liền sinh ra rất nhiều “Biến hóa” tới.

Nhưng hấp tấp giao thủ dưới, Hắc Y nhân chỉ cảm thấy Thiết Phong mỗi nhất kiếm đã mau thả trọng, trong lòng đã cho hấn hoa làm “Cao thủ” hàng ngũ, tự nhiên vô luận là thứ hướng yết hầu vẫn là thứ hướng không khí nhất kiếm, hấn đều phải cẩn thận ứng đối, để tránh còn có cái gì sau chiêu.

Bởi vậy hai người trong khoảng thời gian ngắn “Leng keng leng keng” giao thủ mấy chục kiếm, dường như đánh cái thể lực ngang nhau.

“Ngọc sanh hàn, đồ quyền đề lão thụ, không chỗ nào y”

Mấy chục kiếm qua đi, Hắc Y nhân dần dần cũng có chút trong lòng sinh nghi, vì thế thừa dịp Thiết Phong lại một lần nhất kiếm thứ thiên thời điểm, cũng không giá chấn, song chủy thủ trước người ba tấc, khi thân thương tiền đối với Thiết Phong ngực thử tính hoành khủy tay một kích, mà tâm thần lại tập trung ở Thiết Phong kia “Nhìn như” đâm vào không khí nhất kiếm thượng.

Kỳ thật Thiết Phong đáy lòng cũng vẫn luôn buồn bực thực, cũng không biết trước mắt Hắc Y nhân vì sao vẫn luôn chỉ thủ chứ không tấn công, phảng phất ở làm chiêu giống nhau, nhưng vô luận như thế nào cũng không tính chuyện xấu, một tay “Năm lên trời” chính chơi đến hăng say, ngực lại bỗng nhiên đã chịu một cỗ lực đạo, nhất thời mặt sau mấy kiếm liền sử không nổi nữa, vội vàng thối lui ba bước kéo ra thân vị, thật mạnh khụ hai tiếng.

“Thương (súng) kích kiếm, băng như tuyết. Phách huyết hồn, mới vừa như thiết.”

Thấy một kích hiệu quả, Hắc Y nhân hơi hơi sững sốt, nhìn đến Thiết Phong có chút vẻ mặt thống khổ không giống giả bộ, mới vừa rồi mình bạch trước mắt “Cao thủ” nguyên lai thể nhưng chỉ là kiếm pháp không thân mà thôi.

Nghi vậy không khỏi trong lòng ngầm bực, nếu truyền ra đi chính mình thể nhưng cùng như vậy một cái tiểu tử qua mấy chục chiêu chẳng phân biệt thắng bại, kia thật sự là cái thiên đại chê cười.

Bỗng nhiên đoạt trên người trước, song chủy một hư một thật chuyển thủ vì công, dùng ra nhất chiêu “Âm Dương Phân Loạn” song chủy thủ pháp. Thiết Phong nhìn thấy như gió xoáy song chủy chiêu số, trong lòng có chút kinh hoảng, trong khoảng thời gian ngắn có chút không dám ứng đối, chỉ phải hai chân tạt triệt, huy trường kiếm tả chi hữu vung, sợ bị Hắc y nhân kia gần thân.

Hắc y nhân thấy hấn thể nhược, đến lý không buông tha người, càng thêm có tự tin, dưới chân mãnh dặng, rõ ràng chỉ có hai thanh chủy thủ, lại khiến cho phảng phất năm lục đạo bóng dáng giống nhau, hai người cứ như vậy tiến một lui lại lần nữa tương giao mấy chục kiếm, đã vòng quanh này sân du đầu ba vòng có thừa, Thiết Phong trên người cũng là băng thêm bốn năm đạo miệng vết thương, tuy không tính thảm, nhưng từng trận đau đớn khiến cho Thiết Phong đã kinh tả giận, thủ hạ lại một chút không dám thả chậm.

Ngầm bụi đất phi dương, nhưng giữa sân Lục Tinh Liễu, lại chỉ là lù lù bất động, phảng phất hết thảy đều là thanh phong mây khói giống nhau.

“Nhân thế lộ, cần gì thiên tới thương thảo.”

Hai người bốn cang lúc cang nhanh, nhưng một giả tiến, một giả lui, tự nhiên sở hao phí thể lực đều không thể đánh đồng. Đương Thiết Phong lại lần nữa lui một vòng lớn thời điểm, tới rồi góc tường lại bất biến hướng, chỉ là làm bộ mệt mỏi ứng đối quen chuyển biến giống nhau, lập tức đánh tới, đợi cho khoảng cách tường ngoài không đến nửa cái thân vị khi, bỗng nhiên một chân dặng ra, nương vừa giảm chi lực, bỗng nhiên biến hướng hướng tới Hắc Y nhân vọt lại đây.

Chiêu thức ấy nhìn như đơn giản, kỳ thật cực kỳ không dễ, hai người giao thủ bên trong vốn là không rảnh nhìn lại, đối này phía sau vách tường vị trí phòng chừng cần nửa điểm lệch lạc không được, Thiết Phong nếu không phải thật sự bị buộc bất đắc dĩ, cũng tuyệt không dám dùng như thế hành hiểm nhất chiêu.

Bất quá cũng nguyên nhân chính là vì như thế, Hắc Y nhân thấy đem Thiết Phong bức đến ven tường, trong lòng âm thầm vừa lòng, đối chiêu thức ấy không hề phòng bị.

Lúc này thấy trước mắt thiếu niên như thể quý dị phản xung, trong khoảng thời gian ngắn còn nghĩ không ra trong đó đạo đạo tới, trong lòng kinh hãi, thân hình hơi đổi, song chủy hồi đương, ở nghìn cân treo sợi tóc hết sức vừa chận này nhất kiếm, nhưng cặp kia chủy dù sao cũng là uyển chuyển nhẹ nhàng vũ khí, cùng kia Hắc Thiết Kiếm mới vừa một tương giao, liền lập phen trên dưới, tức khắc hắc y nhân trọng tâm không xong, thật mạnh ngã quỵ ở chân tường chỗ.

Thiết Phong thấy này một kích kiến công, vội vàng đuổi theo huy chém, bỏ mười hơn kiếm, mà kia hắc y nam tử chỉ phải chặt vật trên mặt đất sù sù lặn, hiềm mà lại hiềm tránh thoát này một kích lại một kích, chỉ thấy phía sau vách tường hiện ra đạo đạo số tác thâm vết kiếm, trong khoảng thời gian ngắn phong trần nổi lên.

Thiết Phong lâu rồi, chỉ cảm thấy cánh tay thượng đã có chút bủn rủn vô lực, nhưng giờ phút này lại nửa điểm lơ lửng không được, chỉ phải tựa liễu mạng giống nhau cắn răng kiên trì.

Lại huy mười tới kiếm, kia Hắc Y nhân đã lặn đến hai tường giao giới góc tường chỗ, giờ phút này lại rút cuộc tránh cũng không thể tránh, lui không thể lui, trong lòng có chút hối hận, ảo não chính mình thế nhưng coi thường trước mắt tiểu tử, thế cho nên như thế bị động chặt vật, thậm chí thời khắc muốn mất đi tính mạng.

Nhưng thấy kia thật mạnh bổ tới nhất kiếm, vô pháp khả thi, chỉ phải song chủy giao nhau một, chuẩn bị ngạnh ăn này nhất chiêu.

Thiết Phong chiêu này Núi Sông Bảy Đoạn, vốn là này đây kiếm tự thế, khiến cho kiếm chiêu càng nhiều, trên thân kiếm sở mang lực lượng liên tầng tầng chồng lên, cũng nguyên nhân chính là vì như thế, thể lực hao phí cũng là tầng tầng chồng lên, này nhất kiếm phía trước lấy huy hơn hai mươi thứ, Thiết Phong chỉ cảm thấy này trên thân kiếm lực đạo đại tựa hồ đều có chút phải cầm giữ không được, nếu này vách tường thật sự lại bẻ trên vài phần, chỉ sợ này nhất chiêu thật sự vô phát ở thì triển đi xuống.

Nhưng lúc này, này nhất kiếm, lại là trước mắt Thiết Phong có thể sử núi sông bảy đoạn bên trong, nhất thế mạnh mẽ trầm một kích, này một kích đi xuống, đừng nói là song chủy, liền tính tám chủy thủ, mười chủy thủ trong người trước, cũng là trăm triệu ngàn cân không được, nhưng điểm này, dưới thân hắc y nhân lại là không biết.

Đang lúc kiếm chủy sắp tương giao khi, lại biến cố đầu sinh.

“Son nếu chôn tận trung nghĩa cốt, ai ngôn thanh son không thể đồ.”

Chỉ nghe được “Phốc” một thanh âm vang lên, trường kiếm thế nhưng ngoài dự đoán trật nửa phần, trong trường tượng nhất kiếm phá đỉnh cũng không có phát sinh, mà là trường kiếm một tước mà xuống, chặt đứt Hắc Y nhân một tay, cụt tay xa xa bay đi, máu tươi như thác nước, một con chủy thủ cũng “Leng keng” một tiếng, rơi xuống ở ba bốn ngoài trường trên mặt đất.

Nhất kiếm qua đi, Thiết Phong ánh mắt một ngưng, cúi đầu nhìn về phía chính mình cánh tay phải, chỉ thấy một cái có năm cái giác màu đen Thiết Tiêu, trát ở mặt trên, phía trước đứng là bởi vì lần này, làm cho thủ đoạn tức khắc tê mõi khó nhìn, lực đạo không xong, mới mất chính xác

Chậm rãi quay đầu lại, hướng về sau này nhìn lại.

Chỉ thấy lại một cái cao gầy Hắc Y thân ảnh, ở Lục Phủ đại môn cách đó không xa cầm kiếm mà đứng, hiển nhiên trên cánh tay một tiêu, đó là người này phát ra.

Mà góc tường nhỏ gây thân ảnh, nhận thấy được này biến cố, vội vàng dưới chân vừa giẫm, hướng bên phiêu ra năm trượng xa, tựa hồ không chút nào để ý chính mình chặt đứt một tay, chỉ là lạnh lùng nhìn chằm chằm Thiết Phong.

Một lúc sau, hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, hơi hơi gật gù đầu, thế nhưng cực có ẩn ý bỏ quên Thiết Phong, hướng tới giữa sân Lục Tinh Liễu nhảy tới.

Nhìn đến này biến cố, Thiết Phong trong lòng hoảng hốt, tuy không biết vì sao này hai người muốn trước đổi một cái tay không tác sát thiếu nữ động thủ, nhưng nếu này hai cái Hắc Y nhân hạ tàn nhẫn tay, đứng ở ven tường chính mình là vô luận như thế nào cũng không đuổi kịp, lập tức cũng bất chấp thân thể thượng mỗi một cùng đau đớn, hô to một tiếng “Tiểu tâm” liền lập tức đối với thiếu nữ phương hướng vọt đi lên.

“Trắng đầu, khô tay cầm cũ kiếm, như đáng sợ?”

Chương 11 : Trúng độc

Đang lúc kia cao gầy Hắc y nhân trường kiếm khoảng cách Lục Tinh Liễu trước người không đến nửa thước thời điểm, vẫn luôn ngồi quỳ trên mặt đất thiếu nữ lại động.

Tĩnh như xử nữ, động nếu tho chạy, đứng là như thế.

Ở mọi người kinh dị ánh mắt hạ, Tổ Y thiếu nữ đột nhiên đón bên phải Hắc y nhân mũi kiếm phương hướng đón đi, mặt vô biểu tình, sống không còn gì huyền diệu giống nhau

Thiết Phong nhìn thấy, nháy mắt mặt xám như tro tàn.

Kia cảm kiếm Hắc y nhân mây cũng hơi hơi vừa nhú, hấn vốn muốn giam giữ này thiếu nữ, cũng không tưởng trực tiếp giết hại, nhưng giờ phút này tình thế đột nhiên thay đổi, đâm ra nhất kiếm lại khó có thể thu hồi.

Đang định mọi người đều kinh nghi bất định thời điểm, lại biến cố lại khởi.

Chỉ thấy Lục Tinh Liễu thân thể vi nghiêng, tay phải cực nhanh dò ra, ngón tay không dấu vết ở kiếm cánh thượng hơi hơi bắn ra, cánh tay phải như một cái ra thủy cá chạch giống nhau, dán trường kiếm liền trượt qua đi.

Đãi chạm được kia Hắc y nhân thủ đoạn khoảnh khắc, thiếu nữ rào xoay cái nửa cái thân, dùng ra cái lưu loát “Hỗ quay đầu”, theo Hắc y nhân thủ đoạn đã phát một cổ xảo lực, sử kiếm tiêm đi tới tốc độ nhanh hơn vài phần.

Đột nhiên bị như vậy quý dị con đường, kia cảm kiếm hắc y nhân biến chiêu không kịp, trở mắt nhìn chính mình trường kiếm hung hăng về phía trước đâm tới, chỉ nghe được “Phác” một tiếng, kia chặt đứt một tay thấp bé Hắc y nhân hoảng sợ nhìn về phía chính mình ngực, trong miệng hơi hơi giật giật, nhất thời liền chặt đứt khí.

Nhìn đến không thể hiểu được giết chính mình đồng bạn nhất kiếm, cảm kiếm Hắc y nhân trong mắt lờ ra một mạt nồng đậm không thể tin tưởng, đang định rút kiếm trở tay muốn đâm thời điểm, sau này chỗ đột nhiên bị thật mạnh một cái quyền chỉ, rồi sau đó liền sinh tử không biết.

Này xông ra này tới biến cố, khiến cho đang ở cực nhanh chạy vội Thiết Phong ngọt ngừng lại, miệng trương giống nắm tay giống nhau đại.

Tuy nói chiêu thức ấy thắng ở đột nhiên, làm kia hai người không kịp phản ứng thế thì chiêu, nhưng này nhất chiêu khiến cho nước chảy mây trôi, cực kỳ xinh đẹp sạch sẽ, liền tỉnh luyện qua mấy chục năm quả đấm sư, hấp tấp chỉ gian cũng không thấy đến có như vậy thủ pháp, mà này tinh chuẩn lão luyện vùng một tá, lại xuất hiện ở một cái nhìn như nhỏ xinh nhu nhược thiếu nữ trong tay, trong đó chấn động càng là không gì sánh được.

“Ngươi... Ngươi ngươi ngươi... Ngươi đây là...?” Nhìn đến khoảnh khắc chỉ gian liền đem cùng chính mình khổ chiến hai gã đối thủ giải quyết rồi Lục Tinh Liễu, kinh dị hỏi đến. Tiếp xúc mấy tháng tới nay, hấn chưa bao giờ gặp qua thiếu nữ lộ quá chút nào vô công, hơn nữa nàng tay kiểu cánh tay nộn, thấy thế nào cũng không giống am hiểu quyền cước người giang hồ. Trong khoảng thời gian ngắn không khỏi nghĩ đến phía trước ở Lạc Thành cửa kia hai người nói ‘sợ nhiệm tại khí’ linh tinh nói tới, thiết phong thế nhưng cảnh giác đến lui nửa bước.

Nhìn Thiết Phong phản ứng, Lục Tinh Liễu thế nhưng nhin không được hơi hơi cười, nhưng lại nhìn đến chung quanh tràn ngập tiêu diệt loạn ngôi Lục gia, tâm tình lại trầm xuống dưới, lẳng lặng nói đến: “Ta là Lục Thiên Nam nữ nhi, sẽ chút công phu kia lại có cái gì hiếm lạ?”

Nghe được thiếu nữ ngôn ngữ chỉ gian cùng bình thường vô dị, Thiết Phong xem như yên tâm tới, nhưng trong nháy mắt liền có chút âm đạm, nghĩ đến: “Nàng công phu nguyên lai như vậy cường, kia tự nhiên thực hảo... Nhưng một khi đã như vậy, ta một đường tới nay, chẳng phải là đều cùng chê cười giống nhau.” Trong lòng tuy như vậy tưởng, trên mặt vẫn là hơi hơi mỉm cười, nói đến: “Ngươi có thể bảo hộ chính mình, kia thực hảo, kia thực hảo.” Cũng không biết làm sao, nói xong câu đó trong lòng thế nhưng hơi hơi đau xót, thật vất vả bài trừ tới tươi cười cũng biến mất không thấy.

Tựa hồ cảm nhận được Thiết Phong biểu tình có chút mất tự nhiên, Lục Tinh Liễu tiến lên hai bước, kéo lại Thiết Phong cánh tay, ôn nhu nói: “Ngươi thế nào, trên người miệng vết thương có đau hay không?”

Thiết Phong lúc này trên người lớn nhỏ miệng vết thương ít nhất có hơn hai mươi cái, tuy nói đều thương không tính thâm, nhưng tân thương thật là rất đau, nhưng nhìn đến thiếu nữ quan tâm ánh mắt, chỉ cười hắc hắc, nói đến: “Không đáng ngại, không đáng ngại, ta này thân thể cường thực, ha ha.”

Nhìn kia trên người ngang dọc đan xen tinh mịn miệng vết thương, Lục Tinh Liễu trầm nghĩ, gia hỏa này khẳng định lại là ở cậy mạnh, vì thế một tay đem Thiết Phong cánh tay đập đến chính mình trên vai, giả thiết phong chuẩn bị đi trước ra Lục gia.

Đột nhiên bị thiếu nữ hương thơm vây quanh Thiết Phong, trong khoảng thời gian ngắn lại có chút thụ sủng nhược kinh, chưa bao giờ nghĩ tới này cả ngày nhắc mãi “Nam nữ thụ thụ bất thân” thiếu nữ, thế nhưng sẽ phá lệ chủ động ôm chính mình, tuy nói cũng là gần bởi vì này một thân miệng vết thương.

Thiết Phong miệng vết thương đều là da thương, chính mình đi lại là tuyệt không vấn đề, nhưng cảm nhận được cánh tay hạ mềm mại xúc cảm, trong khoảng thời gian ngắn lại có chút dời không ra thân mình, cứ như vậy dán thiếu nữ đi lại năm sáu bước, đãi lại phải hướng trước đi thời điểm, chỉ cảm thấy chính mình làm như vậy thật sự có chút ra vẻ mảnh mai, chiếm người tiện nghi, liền hơi có chút ngượng ngùng đem cánh tay thu trở về, đang định nói cái gì đó, bỗng nhiên lại nhìn đến ngã xuống đất hai cái Hắc y nhân thi thể nhưng vẫn mình thiêu đốt lên, mấy cái chớp mắt công phu liền hóa thành hai đống tro tàn, gió thổi qua quá, liền lưu loát phiêu tán khai.

Nhìn thấy một màn này, Thiết Phong không màng miệng vết thương đau đớn, vội vàng chạy đi lên hai bước, bắt quả ngằm trừ bỏ hai đôi than tí, lại là cái gì cũng nhìn không tới.

“Không xong, như vậy chuyện quan trọng vừa rồi thế nhưng đã quên!” Cúi xuống thân tới, thấy hai cái thi thể nửa điểm tung tích cũng không có lưu lại, Thiết Phong không cảm âm thầm tự trách thờ dài

Nhìn đến Thiết Phong biểu hiện, tiến lên ngồi xổm xuống, thân mình ôn nhu nói đến: “Không quan hệ, hôm nay... Cảm ơn người..”

Vừa dứt lời, làm nàng giật mình sự tình lại đã xảy ra.

Lục Tinh Liễu chỉ thấy Thiết Phong thế nhưng hướng tới chính mình phương hướng phục lại đây, hai tay mở ra, nhắm hai mắt nghiêm nhiên một bộ tướng cùng chính mình làm cái gì thân mật hành động bộ dáng, không khỏi kinh hãi, trong lúc nhất thời xấu hổ và giận dữ đan xen, giờ tay đó là một cái tát, đánh Thiết Phong thẳng bình tình ngưỡng ngã xuống.

Vừa mới chuẩn bị mắng to nhảy mắt, thiếu nữ lại phát hiện tình huống tựa hồ có chút không đúng, Thiết Phong ngã xuống đất lúc sau không chỉ có hai mắt nhắm nghiền vẫn không nhúc nhích, hơn nữa sắc mặt thế nhưng hơi có chút phát thanh, trong khoảng thời gian ngắn bắt chập rất nhiều, một phen kéo ra Thiết Phong áo trên, chỉ thấy hán tay phải thủ đoạn đã cao cao sừng khởi, hiển nhiên đây là trúng độc.

Nhìn đến như vậy cảnh tượng, tự biết là chính mình vừa rồi hiểu lầm, vội vàng một tay đem Thiết Phong phụ ở trên lưng, chuẩn bị rời đi viện này. Thiếu nữ vừa mới bước ra hai bước thời điểm, quay đầu lại nhìn nhìn cách đó không xa rơi xuống đất trường thiết kiếm, trong mắt lờ mờ ra một mặt do dự, cuối cùng vẫn là khẽ cắn môi đem kia rất nặng binh khí cũng cùng nhau lưng đeo lên, một búi dưới, chỉ cảm thấy áp chính mình eo búi sinh đau, bắt quả vẫn như cũ âm thầm vận vận lực, sải bước bán ra Lục gia đại môn.

“Đại phu, cứu người!” Một cái hiệu thuốc từ đại môn, bị Lục Tinh Liễu bạo lực vọt mở ra.

“Đây là...” Một cái râu bạc trắng lão giả ngốc lập, hồn nhiên không có phản ứng lại đây là chuyện như thế nào, chỉ thấy được một cái sắc mặt xanh mét thiếu niên bị gác qua chính mình trước mặt.

“Trúng độc, còn lao ngài mau chút trị liệu” Lục Tinh Liễu nói đến

Râu bạc trắng lão giả nhìn đến như vậy tư thế, cũng minh bạch vài phần, liền dục đáp ở Thiết Phong tay phải trên cổ tay, nhưng thấy đến kia chỗ cao cao sừng khởi, chỉ phải thay đổi tay trái.

Một sờ dưới, chỉ cảm thấy vào tay chỗ nóng bỏng, so thường nhân độ ẩm đã cao thượng rất nhiều, lão giả nghĩ thầm “Tiểu tử này mạch đập cực nhanh, sắc mặt xanh tím, ý thức mấy đã hoàn toàn biến mất, không giống thường thấy rắn rết chi độc. Đây thủ đoạn chỗ hán là bị ám khí gây thương tích, một quả nho nhỏ ám khí sở mang độc thật là hữu hạn, tâm thường độc được không có khả năng tạo thành như vậy đại phản ứng. Nếu bị thương là lúc quyết đoán một tay, hoặc nhưng giải cứu, lúc này độc nhập tạng phủ, chỉ sợ vô pháp nhưng y a. Đáng tiếc này rất tốt thiếu niên.” Nghĩ đến đây, không cảm âm thầm lắc lắc đầu.

“Có biện pháp không?” Nhìn kia trạng huống chuyển biến bất ngờ Thiết Phong, Lục Tinh Liễu cấp mau tích ra nước mắt tới.

Nàng âm thầm quyết định nếu Thiết Phong cũng đến tận đây đi, kia liền cũng xong hết mọi chuyện chấm dứt chính mình, cũng tốt hơn muốn gánh vác vô tận áy náy cùng phiền não.

“Này có một viên Định Hồn Đan, hàm vói trong miệng, hoặc nhưng bảo hán trong chốc lát tánh mạng...” Nhìn thiếu nữ kia vội vàng ánh mắt, lúc này râu bạc trắng lão giả cũng có chút không đành lòng bảo cho chân tướng, dừng một chút, lại lần nữa nói đến: “Khụ khụ, bắt quả gần nhất trên giang hồ nghe đồn một cái kêu tám mặt ma đồng người bao trị bách bệnh, cô nương hoặc nhưng tìm xem hán thử thời vận...” Đem một cái lâm nguy người bệnh phó thác cấp một cái giang hồ lang trung, chỉ sợ là hán làm nghề y cả đời đầu một chuyến, nhưng có đôi khi liên tính biết rõ là nói dối, tổng phải có người ta nói ra tới cho người ta một đường hy vọng, ngựa chết coi như ngựa sống chạy chữa, tổng cũng so cái gì cũng không làm nhìn mà chết đi hão.

“Hán ở đâu?” Tuy nói tên này nghe có chút quen tai, nhưng giờ phút này Lục Tinh Liễu cũng bất chấp như vậy nhiều, chỉ nghĩ tìm được này cuối cùng cứu mạng rom rạ.

“Khụ khụ, nghe nói hán ngày thường đều ở Tư Xuân Các...” Nói xong này ba chữ, râu bạc trắng đại phu mặt già đều không khỏi đỏ lên, chỉ thị một người thiếu nữ đi đâu tròng trọt phương, hôm nay cũng coi như là này lão giả cả đời nhất truyền kỳ một ngày, bắt quả còn không đợi hán nói ra cụ thể đi như thế nào, trước mắt hai người liền đã không thấy.

“Ai u! Ta nói cô nương a, nơi này là Tư Xuân Các, ngài sợ là tìm sai rồi nói nhì đi.” Một cái mập mạp tú bà nhìn công một vị thiếu niên, cơ hồ là vọt vào tới Lục Tinh Liễu, múa may một khối hương có chút huân người khăn tay nói đến.

“Tám Mặt Ma Đồng ở nơi nào!” Lục Tinh Liễu giờ phút này không còn có nửa điểm ngày xưa nhu nhu nhược nhược bộ dáng, hai mắt nhìn chăm chăm tú bà cơ hồ muốn toát ra thực chất tính sát khí tới.

Kiến thức quá vô số trung trình liệt nữ tú bà, lại chưa từng gặp qua một cái thiếu nữ trong mắt sẽ xuất hiện cái loại này ánh mắt, này trừng dưới liền cảm giác chính mình dọa vào hán băng địa ngục giống nhau, tích mệnh nàng nhất thời rút cuộc bất chấp ngày xưa uy nghiêm cùng trong tiệm quy củ, có chút run rẩy đáp: “Ồ.. Tại tại tại lâu hai phòng chữ Thiên số 1.”

“Trừ Tám Mặt Ma Đồng, không liên quan đều cho ta đi ra ngoài!” Theo một tiếng vang lớn, phòng chữ Thiên số 1 đại môn bị bạo lực đập mở ra, sợ tới

mức bên trong mấy cái vũ nữ kinh hoàng chạy thoát đi ra ngoài, không dám lại hơi lưu một cái chớp mắt.

“Là người?!” Thấy được vị này đòn đả trung bao trị bách bệnh “Tám Mặt Ma Đồng”, Lục Tinh Liễu tức khắc nghĩ tới vì sao đối cái này danh hiệu có chút quen thuộc, trước đó vài ngày từ quán gặp được cái kia áo vàng mập mập liền đã từng nói đến “Nhân xưng Tám Mặt Ma Đồng Mặc Mỗ đó là tại hạ”, bất quá giờ phút này đúng là sống còn là lúc, nhìn đến quán chủ toàn bộ hy vọng cứu mạng rom rã thể nhưng là cái này bọn bịp bợm giang hồ, thiếu nữ tức khắc liền rơi xuống nước mất, cảm thấy nhân sinh phảng phất không còn có nửa điểm hy vọng.

“Lục lục lục lục lục cô nương, ngài đây là” nhìn đến này bỗng nhiên phá cửa mà vào một người “Một thì”, mặc mỗ tức khắc có chút không biết làm sao.

“Người có thể cứu hần sao?” Trần ngập cảm giác vô lực Lục Tinh Liễu, âm đạm hỏi đến, đây cũng là nàng có thể làm cuối cùng nỗ lực.

Mặc Mỗ nhìn nhìn trước mắt bộ mặt đã có chút xanh tím Thiết Phong, dùng tay hơi hơi đáp hạ trước cổ chỗ, hơi nhủu hạ mày trầm tư một lát, rồi sau đó đầu liền điều giống cái trống bỏi giống nhau, trong miệng nói đến: “Cứu không được cứu không được”

Nghe xong này đoán trước bên trong trả lời, Lục Tinh Liễu liền chuẩn bị lại lần nữa phụ khôi Thiết Phong ra cửa, không nghĩ tại đây pháo hoa nơi nửa phần dừng lại, âm thầm nghĩ: “Hiện giờ cha mẹ cũng không biết tung tích, hần.. Cũng cứu không sống, không bằng tìm một chỗ, ta hiểu biết chính mình tính, nhưng ta nếu cùng hần chết cùng một chỗ, người khác thấy lại muốn hiểu lầm chúng ta quan hệ... Nhưng ta lại cùng hần là cái gì quan hệ đâu...?”

Trong khoảng thời gian ngắn nản lòng thoái chí, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nhưng vừa mới nâng lên Thiết Phong lấy có chút lạnh băng cánh tay trong nháy mắt, Lục Tinh Liễu trong lòng lại đột nhiên lòi ra một tia do dự, tuy nói Mặc Mỗ đáp quyết đoán, nếu bình thường đại phu hoặc là sẽ điểm y thuật người, lấy Thiết Phong giờ phút này mạch tượng, nháy mắt liền sẽ có kết luận, nhưng mặc mỗ lại trầm tư một hồi lâu. Ở trả lời thời điểm ánh mắt lại có chút lập loè, tựa hồ không dám cùng chính mình đối diện giống nhau.

Nghĩ đến đây, Lục Tinh Liễu buông xuống Thiết Phong, nhặt lên bên cạnh trường kiếm, nhắm ngay trước mắt “Tám Mặt Ma Đồng” lạnh lùng hỏi đến:

“Người lập lại lần nữa”

“Lục lục lục lục lục cô nương, ngài trước thanh kiếm buông” Mặc Mỗ dùng ngón tay khảy một chút nhắm ngay chính mình yết hầu trường kiếm, phát hiện một chạm vào dưới thể nhưng không chút sứt mẻ, vô luận hần như thế nào tả hữu dịch chuyển, lại cũng trốn không thoát mũi kiếm một tác ở ngoài, ném thử vài lần, thấy gãy giữa không có hiệu quả, chỉ phải run run rẩy rẩy nói đến: “Lục lục lục cô nương, không phải ta không nghĩ cứu, thật sự là Thiết huynh đệ... Thiết huynh đệ trên người dính quá nhiều nhân quả, nhân sinh trên đời ai ai.. Ai có thể không trước cấp chính mình suy nghĩ kia, ta nếu thật cứu hần, ngày sau lại có ai có thể cứu được ta kia. Hần mệnh nhất định phải dính chọc rất nhiều phiền toái... Nếu đến tận đây làm hần liền an tâm đi, cũng không có gì thống khổ, nghĩ đến đối thiết huynh đệ cũng là cái giải thoát...”

“Nói tiếng người!” Lục Tinh Liễu mũi kiếm lại về phía trước đệ một phân, thứ Mặc Mỗ yết hầu đều thật sâu hăm đi xuống một khối, nếu không phải bởi vì hần từ nhỏ mập mập thịt tương đối nhiều, lần này từ chỉ sợ liền muốn gặp huyết.

“Có thể cứu!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12 : hoa rơi bờ sông (1)

Nói xong này hai chữ, phảng phất dùng hết Mặc Mỗ toàn thân sức lực, nằm liệt ngồi xuống phía sau trên giường, thầm nghĩ: “Ai, quản hần ngày sau không tới ngày, hôm nay không cứu chỉ sợ thật sự phải bị băm thành “Tám Mặt”, mang theo như vậy bộ mặt liền tính thành cô hồn dã quỷ tất nhiên cũng là cực xấu.”

Vặn vẹo thân mình, chậm rì rì từ trong lòng ngực móc ra một cái cổ hương cổ sắc hộp tới, tài chất phi kim phi mộc, xa xa nhìn qua liền có một loại thực ôn nhuận cảm giác, kia hộp móc ra tới khi cũng liền bàn tay như vậy đại, nhưng trải qua Mặc Mỗ bảy phô tám triển, thể nhưng mở ra tới so trường khoan đều có cao hơn nửa người mặt bàn đều còn muốn khoan thượng một phân, thực sự là cái thần kỳ sự việc.

Bất quá Lục Tinh Liễu hiện tại vốn là lòng nóng như lửa đốt, nhưng không công phu thưởng thức Mặc Mỗ ma thuật dường như thủ pháp, hô to một tiếng: “Người cho ta nhanh lên!”

“Khụ khụ, còn thỉnh.. Còn thỉnh Lục cô nương đi ra ngoài làng tránh một chút.” Mặc Mỗ nói đến

“Người làm người đó là, lại có cái gì nhận không ra người? Nếu là bởi vì người này chậm rì rì thủ pháp trì hoãn cái gì, ta nhất định phải trước tiên đem

ngươi phi tay cấp bầm” Lục Tinh Liễu tức giận nói đến

“Là là là.. Ta mau chút chính là” cảm nhận được Lục Tinh Liễu cường thế, Mặc Mỗ chút nào không dám trì hoãn, tuy là hắn có thể tính thiên đoạn mà, cũng đoán không được trước mắt đột nhiên liền tính tình đại biến thiếu nữ, nếu bị chọc giận sẽ làm ra chuyện gì thì trời.

“Ngươi. Ngươi làm gì!” Nhìn đến Mặc Mỗ đang muốn tiếp tục đi giải hắn bên người quần đùi khi, Lục Tinh Liễu hỏi đến.

“Thiết huynh đệ độc đã trải rộng toàn thân, ta tự nhiên muốn trước lột sạch hắn, mới hảo trị liệu a.” Mặc Mỗ nói đến.

Lục Tinh Liễu nghĩ thầm: “Tuy nói tự này mặc họ mập mạp đáp ứng trị liệu, thủ pháp đảo cũng coi như là thành thạo, Thiết Phong gió độc đã thâm, nói còi quần áo đảo cũng là không sai. Nhưng là bình thường đại phu trị liệu, này một bước nhiều gọi “Rút đi quần áo” cũng hoặc lấy “Cởi quần áo” hàm súc nói ra, giống hần như vậy trực tiếp lấy “Lột quang” tương xứng, nghe tới thật sự biệt nữ, nhưng cùng hắn kia về mặt đáng khinh tương mạo đảo cũng là tương xứng.” Nghĩ đến đây, Lục Tinh Liễu gương mặt đỏ lên, cuồng quát chuyển qua thân đi.

Cởi ra Thiết Phong toàn bộ quần áo, mặc mỗ lăm bầm một câu: “Chắc chắc chắc, huynh đệ hảo tư bản a.”

Sau đó linh hoạt từ tráp nơi nào đó móc ra mấy chục cái ngân châm, tại bên người ánh nến thượng hơi hơi một núng, liền tay nắm tay mười dùng ra một bộ cực kỳ loá mắt thủ pháp, đối với Thiết Phong trên người các nơi huyết mạch đi lên, không bao lâu, Thiết Phong liền sống thoát giống cái bạc con nhím giống nhau, ở ánh nến hạ lấp lánh tỏa sáng. Mà Mặc Mỗ mập mạp trên mặt, cũng nổi lên một mạt tinh mịn mồ hôi, nghĩ đến chiêu thức ấy cũng hoàn toàn không tựa nhìn qua như vậy nhẹ nhàng.

Lau lau mồ hôi trên trán, mặc mỗ lấy ra một cái bao tay trong suốt sự việc mang ở trên tay, cau mày thế nhưng đem chính mình ngón giữa cùng ngón trỏ ở hỏa thượng núng lên, sau một lúc lâu, tựa hồ không chịu nổi này cực nóng, liền “Tê” một tiếng đem tay trừu trở về. Hai ngón tay nhắm ngay Thiết Phong quá khê, trúc tân, tiểu hải, thước trạch, quả hươu, khúc trĩ, ngoại quan mấy cái huyết vị điểm đi xuống, tuy nói bảy chỉ vốn có trước sau, nhưng mặc mỗ lại động tác cực nhanh, liền mạch lưu loát, nhìn qua giống như một lông tay điểm bảy vị trí giống nhau.

Đãi này đó đều làm xong, Mặc Mỗ lập tức liền nằm liệt một bên, thư mấy khẩu đại khí.

Mà cách đó không xa Lục Tinh Liễu dựng lỗ tai nghe xong hồi lâu, cơ hồ nghe không được bắt luận cái gì thanh âm, trong lòng thầm nghĩ: “Chẳng lẽ là này mập mạp sợ y không tốt, trộm chạy thoát đi” hơi hơi nghiêng đầu, nhìn đến một cái to mọng thân ảnh ở đùa nghịch trong tay một cái trong suốt sự việc, lúc này mới yên lòng.

Không bao lâu, liền nhìn thấy Thiết Phong hạ châm chỗ tất cả đều chảy ra xanh tím sắc chất lỏng, mang theo một cỗ nồng đậm mùi tanh, đem dưới thân đệm giường đều nhiễm hơn phân nửa biên, liền bối quá thân lục tinh liễu đều che lại cái mũi ần ần có chút buồn nôn.

Mặc Mỗ nhìn đến như vậy cảnh tượng, âm thầm nghĩ đến: “Tiểu tử này cũng là mệnh đủ ngạnh, loại này tím cá mập độc được xưng ‘ bảy quay đầu ’, trúng này độc bảy cái quay đầu lại công phu liền muốn tang mệnh, tuy không biết hắn trúng độc bao lâu, nhưng nếu có thể bài xuất nhiều như vậy nọc độc, chỉ sợ hai ba mươi cái quay đầu lại công phu đều không ngừng.” To mọng ngón tay nhẹ nhàng gõ vài cái cái bàn, than một tiếng: “Xem ra vẫn là không đi ra ta mệnh số, a!”

Cũng không có giống giang hồ nghe đồn như vậy, trúng độc tổng muốn lấy phun một ngụm máu đen làm giải độc tiêu chí, qua ước chừng nửa canh giờ, Thiết Phong đột nhiên thân cái lười eo, ngáp một cái, sau đó liền lập tức ngồi dậy.

“A!” “A!” “A!” Liền như vậy một cái bình thường bất quá động tác, lại làm nho nhỏ trong phòng xuất hiện ba tiếng kêu to.

Đệ nhất thanh là Thiết Phong, hoàn toàn không nhớ rõ phía trước đã xảy ra gì đó Thiết Phong, trong giây lát cảm thấy cả người cực kỳ đau đớn, không khỏi kêu sợ hãi một tiếng.

Tiếng thứ hai là Mặc Mỗ, chán đến chết chờ Thiết Phong “Phun một ngụm lão huyết” hắn, chính đem lộn trong tay tráp, đột nhiên lại thấy tới rồi này không thua gì xác chết vùng dậy một mản, cả kinh hần trái tim đều đi theo hung hăng chấn lập tức.

Tiếng thứ ba là Lục Tinh Liễu, nghe được thiết phong thanh âm thiếu nữ kinh hi chuyển qua đầu tới, nhưng nàng nhìn thấy gì, vì sao phát ra một tiếng hét chói tai, lại là không thể miêu tả.

“Tê... Ai u, ta này trên người là cái gì ngoạn ý, thối hoắc!” Nhìn một thân cực kỳ ghê tởm chất lỏng, Thiết Phong vội vàng dùng tay xoa xoa, đương ngẩng đầu nhìn đến trước mắt kia trương đại mặt khi, đột nhiên kêu sợ hãi một tiếng: “Ấn?! Ngươi không phải cái kia bọn bịp bợm giang hồ sao? Ngươi như thế nào tại đây!”

“Khụ khụ, nơi nào có cái gì bọn bịp bợm giang hồ, tiểu đệ là Tám Mặt Ma Đồng Mặc Mỗ, Thiết huynh làm sao cấp đã quên?” Mặc Mỗ nói đến

“Chính là ngươi này kẻ lừa đảo, lần trước đồ ăn tiền vẫn là ta cho ngươi phó... Di? Ngươi ở bên kia đưa lưng về phía chúng ta làm gì đâu?” Sau một câu, tự nhiên là đối cách đó không xa Lục Tinh Liễu nói.

“Ngươi cái biến thái, nhanh lên tẩy hảo thân mình, ta ở bên ngoài chờ ngươi.” Nghe được Thiết Phong vui vẻ long sống hồ thanh âm, Lục Tinh Liễu một viên huyền tâm rốt cuộc thả xuống dưới, bất quá đương nàng nói xong câu đó thời điểm khuôn mặt nhỏ không cảm đỏ lên, lời này vốn là có một ít nghĩa khác, giờ phút này phối hợp này chung quanh phần hồng giao nhau bầu không khí, càng là dễ dàng làm người suy nghĩ bậy bạ.

Ở một tiếng thật mạnh tiếng đóng cửa qua đi, Thiết Phong mới phản ứng lại đây, giờ phút này hắn toàn thân mát mẻ dị thường, nguyên lai là trên người

tron bóng cái gì cũng chưa xuyên, trách không được Lục Tinh Liễu vẫn luôn công thân mình. Lăn lộn này một hồi, Thiết Phong dần dần nhớ tới phía trước phát sinh sự tình. Đối với trước mắt mặc mỡ nói đến: “Uy, mập mập, thật là nguoi cứu ta, chẳng lẽ nguoi thật là cái lang trung?”

Mặc Mỡ đối với Thiết Phong lộ ra một cái tự cho là thực thân thiết ôn nhu tươi cười, nói đến: “Hắc hắc, lang trung không thể nói, lược hiểu một ít y thuật. Khụ khụ, Thiết huynh quả nhiên thiên phú bình dị a.”

“Nhiều tây.... Nguoi đi ra ngoài!” Đang chuẩn bị nói lời cảm tạ Thiết Phong, thấy được trước mắt mập mập kia cực kỳ khó coi mỉm cười, cùng thường thường đánh giá chính mình còn hiển lộ ra một tia hâm mộ ánh mắt, sinh sôi đem nói một nửa “Tạ” tự nuốt trở vào, rồi sau đó “Đi” tự vừa ra, liền đứng dậy một chân, đem kia đáng thương mặc mỡ đá ra ngoài cửa.

“Thiết huynh nói lời cảm tạ phương thức thật đúng là đặc biệt đâu...”

Qua hảo một thời gian, ba người mới chậm rãi từ từ xuân các đi ra.

“Mặc công tử, không nghĩ tới nguoi bản lĩnh lớn như vậy, phía trước tiểu nữ tử có chút lỗ mắng, tại đây cho nguoi bồi cái không phải.” Mới ra đại môn, Lục Tinh Liễu liền đối với Hoàng Mỗ cười nói đến. Nhìn đến Thiết Phong khôi phục, thiếu nữ tâm tình tức khắc cũng hảo rất nhiều.

“Vô phương, vô phương, Lục cô nương nhìn qua như vậy gầy yếu, thế nhưng có thể đem Thiết huynh đệ một đường lưng đeo đến nơi đây tới, tiểu đệ thật là bội phục, thật là bội phục a.” Mặc mỡ nói đến

Lục Tinh Liễu nghe vậy, mặt đẹp đỏ lên, nghĩ đến phía trước công một cái nam tử, cơ hồ chuyển là được Lạc Thành phố lớn ngõ nhỏ, thật sự có chút ngượng ngùng

Nghe hán như vậy vừa nói, Thiết Phong trong lòng âm thầm nghĩ đến: “Nguyên lai là nàng một người, lưng đeo ta tìm được rồi nơi này, nghĩ đến dọc theo đường đi tất là ăn vô số đau khổ” vì thế đối với Lục Tinh Liễu ôm ôm quyền nghiêm túc nói đến: “Đại ân đại đức, ngày sau tất báo!”

Một câu âm vừa ra, bốn phía thổi tới phong có tràn ngập này một tia xấu hổ hơi thở.

Lục Tinh Liễu nghe về mặt hắc tuyến, xem trước mắt này nhìn chăm chú chính mình thiếu niên, cũng không biết nên hỏi cái “Tráng sĩ xin đứng lên”, cũng hoặc là “Chuyện nhỏ không tổn sức gì gì đủ nói đến”, chỉ phải lui ra phía sau hai bước, làm bộ không quen biết cái này kỳ ba gia hỏa.

Mà Mặc Mỡ nhìn đến như vậy tình cảnh, cũng là về mặt cương cười, luôn luôn miệng lưỡi trơn tru hán, giờ phút này thế nhưng cũng không biết nên như thế nào viên này xấu hổ trường hợp.

Thiết Phong lại hồn không thềm đề ý, thấy hai người không nói, nâng lên tay đối với mặc mỡ hỏi đến: “Mặc mập mập, cũng không biết nguoi này danh hiệu, là “Uy phong bát diện” “Tám mặt”, vẫn là “Bát diện linh lung” “Tám mặt” đâu.” Nghe xong vấn đề này, Lục Tinh Liễu cũng thò qua thân tới, hiển thị vấn đề này cũng có đồng dạng tò mò.

Mặc Mỡ lắc lắc đầu, cười nói đến: “Không thể nói, không thể nói, hắc hắc”

“Thiết Phong, keo kiệt, nghĩ đến tất nhiên không phải cái gì hảo từ, cho nên mới ngượng ngùng nói.”

Thiết Phong thấy này mập mập động bất động liền “Không thể nói, không thể nói”, rất là không thoải mái.

Mà Mặc Mỡ cũng chỉ là không được lắc đầu, làm bộ không nghe được giống nhau.

“Mặc mập mập, ta đánh với nguoi nghe cái địa phương” đột nhiên, Thiết Phong tựa nghĩ tới cái gì, đối với mặc mỡ hỏi đến: “Nguoi có biết “Thiết Huyết Phong” cái này địa phương?”

Mặc Mỡ nghe xong vấn đề này, đem trên đầu hạ tả hữu chậm rãi xoay một vòng, cũng không trả lời, chỉ là cười nói đến: “Hai vị, nếu Thiết huynh đệ thân thể cũng hảo, tiểu đệ còn có chút sự, liền phải đi trước một bước, hắc hắc” sau đó như phía trước giống nhau, xoay người liền muốn ly khai.

“Từ từ” lần này lại không thể như Mặc Mỡ ý, mới vừa bán ra nửa bước, liền bị Thiết Phong kéo lại cánh tay, mà Lục Tinh Liễu cũng đi tới chặn trước người, người khác xem này ba người thân vị, không biết còn tưởng rằng là địa chủ gia nhi tử thiếu nợ, bị người tiết vừa vặn giống nhau.

Kéo lại Mặc Mỗ, Thiết Phong nói đến: “Nguoi sao nhỏ mọn như vậy, mỗi lần vừa hỏi nguoi vấn đề nguoi liền cùng chạy trốn dường như?”

Mặc Mỗ nhìn nhìn tả hữu hai vị này, trong lòng âm thầm tưởng: “Hôm nay xem như càng lún càng sâu, này nhưng như thế nào cho phải.” Đôi mắt nhỏ hạt châu xoay mấy vòng, thanh thanh giọng nói, đối với Thiết Phong thân thân lại nhai nói: “Thiết huynh thỉnh xem phía sau.”

Thiết Phong quay đầu lại, chỉ thấy phía sau người đến người đi, ngựa xe như nước, cùng ngày thường không khác nhiều, đang lúc nghi hoặc, lại cảm giác trong tay đã chịu một trận lôi kéo.

“Tê... Khụ khụ, Thiết Huynh nội lực cao cường, tiểu đệ bội phục, tiểu đệ bội phục a.”

Mặc Mỗ vừa rồi cái gọi là “Thỉnh xem phía sau”, đúng là tưởng nhân cơ hội chạy trốn, không nghĩ bỗng nhiên một xả, lại là lù lù bất động, hán tuy không tính là vô công cao cường, nhưng cũng luyện qua mấy năm gia truyền công phu, lại không nghĩ hôm nay đầu tiên là bị kia phát cuồng Lục Tinh Liễu sở chế nửa điểm không thể động đậy, sau là bị này cự lực Thiết Phong sở chế, cùng không thể động đậy, liền tiếp hai lần bị nhục, không khỏi thầm mắng:

“Này hai cái quái thai!”

“Mặc công tử, hần này nắm chặt a, cục đá đều có thể cấp bóp nát đi, ngươi nhưng cẩn thận một chút chớ chọc hần lâu.”

Xem này mập mạp ăn mệt, Lục Tinh Liễu hơi hơi mỉm cười, nói.

Mà Thiết Phong cũng cực kỳ phối hợp thủ hạ trọng nửa phần, cũng là cười ngâm ngâm nhìn hần.

“Thiết Thiết... Thiết huynh, ta tốt xấu cũng coi như là ngươi ân nhân cứu mạng.. Ngươi nói, đúng không?”

“Ân, không sai!”

Thiết Phong gật gật đầu, thông khoái đáp.

“Tục ngữ nói, này tích thủy chi ân, đương dừng tuyên để báo, tiểu đệ cũng không cầu Thiết huynh báo đáp cái gì, nhưng.. Nhưng phóng ta rồi đi, không tính quá phận đi?”

“Ân.. Lời này nói rất là có lý” Thiết Phong lại gật gật đầu, đối với một bên Lục Tinh Liễu hỏi đến: “Hần vừa rồi nói tích thủy chi ân, đương dừng cái gì để báo tới?”

“Dùng quyền, dùng quyền để báo” Lục Tinh Liễu phối hợp nói đến, dứt lời còn khanh khách cười hai tiếng.

“Ân... Mặc mập mạp, nếu ngươi nói như thế...”

Thiết Phong đối với nắm tay ha hai khẩu khí.

Mặc Mỗ thì rồi lúc này, há có thể còn nhìn không ra hai người là ẩn ý phối hợp ngoa chính mình tới, về mặt đưa đám, cuồng quát nói: “Đừng, đừng đừng đừng... Không báo, không báo..”

Dứt lời, thật dài thở dài, lại tiếp tục nói:

“Ta nhưng nói cho các ngươi một ít nơi đi, nhưng các ngươi đến đáp ứng ta hai điều kiện.”

“Ngươi nói” thiết phong nói đến

“Đệ nhất đâu, các ngươi về sau nhưng không chuẩn chuyên môn lại đến tìm ta, đệ nhị đâu, các ngươi cũng không cần cùng người khác nhắc tới ta.”

Nghe xong Mặc Mỗ hai cái yêu cầu, Thiết Phong suy nghĩ đến: “Này mập mạp cũng là có đủ tự kỷ, ai không có việc gì lại muốn tìm hần? Ta gặp người khác cần gì phải muốn nhắc tới hần tới.”

Nghĩ đến đây, liền quyết đoán đáp: “Có thể, ngươi thật sự biết ‘ Thiết Huyết Phong ’ ở nơi nào?” Tuy nói Mặc Mỗ thực sự cứu chính mình, nhưng cũng không biết làm sao, tổng cảm giác trước mắt cái này mập mạp có vài phần không đáng tin cậy.

“Khụ khụ, kia Lục cô nương có phải hay không cũng đáp ứng tiểu đệ?” Nghe được Thiết Phong ứng quyết đoán, Mặc Mỗ quay đầu đối với Lục Tinh Liễu hỏi đến. Nghe xong Mặc Mỗ hỏi chuyện, Lục Tinh Liễu không hề nghĩ ngợi liền gật gật đầu “Ân” một chút, so Thiết Phong còn thông khoái vài phần, sau đó liền nhìn chăm chăm trước mắt mập mạp, chờ mong hần nói ra ‘ Thiết Huyết Phong ’ nơi.

Mặc Mỗ thanh thanh giọng nói, hướng tới bốn phía nhìn chung quanh một vòng, thấy chung quanh bên cạnh không có gì người đi ngang qua, sau đó thần thần bí bí nói đến

“Này đi mặt đông hai mươi dặm, đó là Hoa Roi Hà, dọc theo bờ sông hướng bắc vẫn luôn đi, hoặc nhưng tìm được một ít đáp án.”

“Có ý tứ gì?” Thiết Phong về mặt khó chịu hỏi đến.

“Hắc hắc, không thể nói, không thể nói, đến lúc đó các ngươi liền biết, nếu đã đáp xong, kia tiểu đệ liền đi trước một bước, nhớ rõ hai vị đáp ứng chuyện của ta.” Dứt lời, Mặc Mỗ liền rút ra cánh tay, xách theo kia chiêu bài gây sát tử, vội vội vàng vàng đi rồi, không biết còn tưởng rằng hần thực sự có cái gì việc gấp giống nhau.

Đãi Mặc Mỗ bóng dáng biến mất, Lục Tinh Liễu đối với Thiết Phong hỏi đến: “Gia hỏa này thần thần đạo nói, cũng không biết lời nói có thể tin không thể tin.”

“Dù sao chúng ta hiện tại cũng không biết ‘ Thiết Huyết Phong ’ ở nơi nào, không bằng liền dựa theo hần nói địa phương đi một chút xem, cũng tổng so rườn nặng không đầu giống nhau bởi hồi cường chút.”

Hoa Roi Hà là Lạc Thành bên cạnh cực tây nơi đi, giữa sông bích ba nhộn nhạo, bờ biển cảnh lá Phù Tô, mùi hoa di người, có nói là “Ngàn dặm oanh đề lục ánh hồng” đại để đó là như thế. Rất xa hai cái bích nhân nhi hướng tới bờ sông chậm rãi đi tới, đúng là thiết phong cùng lục tinh liễu. Cách ngôn nói “Người dựa y trang” thật sự không giả, ngày thường Lục TINH Liễu luôn là ngại Thiết Phong có chút lời thôi léch thếch, bởi vậy xuất phát trước còn cần thận cho hần đặt mua chút phục sức. Lúc này Thiết Phong một thân màu xanh lá giữ mình kính trang, phối hợp chỉnh tề chải vuốt tóc đen, dưới ánh mặt

trời rất có vài phần ngọc thụ lâm phong ý tứ.

Hơi có chút phóng đảng mây kiếm hơn nữa bên hông phụ trường kiếm, càng là bằng thêm một tia cuồng dã khí chất, một đường đi tới xem không ít hoài xuân thiếu nữ liên tiếp nhìn lại.

Mà Lục Tinh Liễu chính mình, tắc trừ một thân thanh nhã tố sa váy dài, che đầy muốn so bạn cùng lứa tuổi nóng bỏng rất nhiều kiểu kiểu dáng người, tay trái để ra một phen dù giấy, tay phải tùy ý đáp ở eo liễu gian. Tóc từng từng vãn cái búi tóc, một con đạm phần búi tóc hoa đào cắm cùng với thượng, trắng nõn trên mặt hơi thi phấn trang, môi đỏ không điểm tức hồng, cả người nhìn qua dường như một cái ra thủy hoa sen giống nhau, cười một tẩn gian, thường thường làm xem Thiết Phong ra thần.

Đi tới bờ sông biên, Lục Tinh Liễu nhìn quanh mình cảnh đẹp, dùng chính mình miễn cưỡng có thể nghe thấy thanh âm lâm bẩm nói: "Hoa rơi bạn, chẳng lẽ nói chính là này Hoa Rơi Hà sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13 : Lạc Hà (2)

Tựa hồ nghe được một điểm thanh âm, Thiết Phong hỏi "Người nói cái gì "

Lục Tinh Liễu lắc đầu, đáp "Không có gì, nghĩ tới ta ở tại lạc thành mười sáu năm, như vậy địa phương xinh đẹp dĩ nhiên vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy. "

"Trước nghe vân Thúy lâu tiểu nhị không phải đã nói, Lạc sông vẫn là lạc thành một chỗ tốt, người ở đây lạc thành ở ít năm như vậy, làm sao từ có tới hay không qua? " nghe xong Lục Tinh Liễu lời nói, Thiết Phong cảm thấy có chút khó tin

"Ta chưa từng không nghĩ đến " lại tựa như nhớ lại rồi chuyện đã qua, Lục Tinh Liễu chậm rãi nói đến: "Ta từ nhỏ đã thích những thứ này hoa a, thủy a các loại, bình thường năn nỉ lấy cha mang ta qua đây, thế nhưng cha vẫn bằng gần không thể phân thân, người nếu có công phu kia không bằng chuyên cần luyện chút võ nghệ, tương lai cũng tốt ở giang hồ đặt chân nói đến đây tới trả lời thuyết phục ta, kỳ thực nương cũng vì này đi tìm ta, nói: Cha vội vàng, nương dẫn người đi cũng giống như nhau. Nhưng ta lúc đó bị tức giận nói nhiều cha không đến ta liền cũng không tới rồi, cũng vì vậy một câu nói, chuyển hành trình này liền tha tới hôm nay. "

Thiết Phong nghe vậy trầm nghĩ: "Thì ra cái này nhìn qua ôn văn nhĩ nhĩ Lục đại tiểu thư, cũng có như thế quật cường một mặt a "

Hai người lấy đi tới bờ sông cách đó không xa, gãy mà hướng bên phải, Thiết Phong hỏi: "Nhân gia cha đều giáo nữ hài tử học một ít thêu hoa dệt các loại, cha người làm sao như thế nhận đúng võ nghệ rồi? "

Lục Tinh Liễu sai ai ra trình diện nước này tốt núi mỹ, tâm tình thật tốt, khẽ vuốt tóc nói đến: "Cha luôn nói nếu nữ tử chỉ là đem trọn đời giao phó cho một người khác, cả đời này liền cũng không có gì quyền lựa chọn, vận mạng của mình sẽ gặp cảm đối với người khác trên tay. Nói thế ngược lại cũng có lý, bất quá có thể sống yên phận bán lĩnh đầu chỉ trăm nghìn chúng, cũng không biết vì sao cha luôn là chuyên tâm nghĩ tới ta luyện tốt võ nghệ, vì vậy ta cũng cùng hân sảo mấy lần. "

Thiết Phong lại không hiểu vì sao nữ tử nhất định phải giao phó với người, chỉ cảm thấy cái này trời đất bao la, nơi nào cũng có thể đi, nơi nào sẽ có nhiều như vậy ràng buộc, còn như nam nữ vận mệnh chi biệt, hẳn liền càng là không biết.

"Cha mẹ người là thế nào nhân vật? " sai ai ra trình diện Thiết Phong mờ mịt không nói, Lục Tinh Liễu hỏi

"Ta cũng không biết cha mẹ ta là ai, ta cũng cho tới bây giờ chưa thấy qua " Thiết Phong đáp, về không cha không mẹ chuyện này, đã nhiều năm như vậy, ngược lại cũng cũng đã quen rồi, nói ra cũng không có gì có thể thương cảm.

Nói xong lại bổ sung một câu: "Khái khái, người có thể nói hay không đừng như vậy văn trứ trứ. . . Hai ta đều quen như vậy, tùy tiện một điểm a !, đừng tổng cùng hát tuông tựa như. "

Lục Tinh Liễu nghe vậy, trong lòng âm thầm cân nhắc: "Ta từ lúc nào liền cùng hân quen như vậy? Người này làm sao có thể như thế tự mình đa tình? " nhưng vì không quá đã kích Thiết Phong, vẫn là miễn cưỡng gật đầu, xem như là đáp ứng rồi.

"Nhiều năm như vậy, Thiết đại thúc cũng chưa từng từng kể cho người cha mẹ người sự tình sao? "

Lục Tinh Liễu hướng về phía Thiết Phong thân thể vẫn còn có chút hiếu kỳ, tiếp tục trên một đề tài hỏi.

Thiết Phong lúc đầu nói đến: "Ta từ nhỏ liền hỏi qua rất nhiều lần vấn đề này, lão nhân kia mỗi lần cũng chỉ là tùy ý nói câu cha mẹ người ra xa nhà, sau đó ta hỏi lại những thứ khác hẳn liền hết thấy ngậm miệng không đáp, đến nay ta ngay cả thầy u họ quả mức danh người nào, thậm chí sống hay chết cũng không biết. . . "

Lục Tinh Liễu nghe xong Thiết Phong trả lời, âm thầm nghĩ tới: "Tuy nói hẳn trong ngày thường một bộ không thêm đề ý chút nào đáng vẻ, nhưng thật so với ta còn muốn thương cảm vài phần, chỉ ít ta cùng với thầy u áo com không sâu sinh sống mười sáu năm. Mà hẳn coi như thầy u đứng ở trước mắt sợ rằng cũng không nhận ra được. " nghĩ tới đây, thiếu nữ gãi gãi Thiết Phong góc áo, nói đến: "Chúng ta đi xa như vậy, đi trước mặt cô sườn núi nghỉ ngơi một chút a !. "

Thái dương bị hoàng hôn cấm vào hoàng hôn vô đạo, đem người ánh cùng bóng cây đều gọt thật dài, giống như từng ngọn xoay mình son, đứng ở bên hồ bơi.

"Cứu trở về rồi cha mẹ người sau, người có tính toán gì không? " trầm mặc một hồi, Thiết Phong hỏi

"Ta lần này nhất định phải khuyên cha, không muốn lý tới cái gì giang hồ việc, hẳn nếu không phải ứng với, ta liền nếu không đề ý đến hẳn rồi. " Lục Tinh Liễu sửa lại một chút bên tóc mai một lọn tóc

"Ai, lại vẫn trứu trứu. . . "

"Ta làm cho cha ta rời khỏi giang hồ,

Nếu không.. Đoạn tuyệt phụ thân, nữ nhi quan hệ, nói như vậy người tổng nghe hiểu được a !? " Lục Tinh Liễu tức giận

"Hắc hắc, đến lúc đó cha người thoải ải, những thứ này giang hồ bại hoại liền hết thấy giao cho ta tới, ta muốn luyện võ công giỏi, còn thiên hạ này một cái thanh minh. " nói đến mình "Hùng tâm tráng chí " Thiết Phong nhất thời liền tinh thần tỉnh táo.

"Hanh, khá lắm còn thiên kế tiếp thanh minh. " ngọt không biết từ nơi này, đột nhiên truyền tới một thanh âm hùng hậu, lại tựa như xấp xỉ xa, cực kỳ quý dị.

Lần này cả kinh Thiết Phong không nhẹ, cuống quýt dựng lên, giờ kiểm ngắm nhìn bốn phía, nhưng không có phát hiện bất kỳ gió thổi cỏ lay, nếu không phải là vừa mới tiếng kia nghe được thực sự rõ ràng, sợ rằng còn tưởng rằng là chính mình phán đoán rồi.

"Là ai ở giả thần giả quỷ? ! " Thiết Phong lớn tiếng nói đến, bên cạnh Lục Tinh Liễu cũng đứng lên tới, chung quanh rồi nhìn.

Đang ở hai người khản trương không dứt thời điểm, một cái thần thái sáng láng lão giả xuất hiện ở trước mắt của bọn họ, lão giả mặc một thân màu xanh mộc mạc trường bào, chân đạp một cái đơn giản vải xám giấy, nhưng này sâu như sa mạc Gobi ánh mắt cùng đầu đầy phiêu dật không kèm chế được tóc bạc rồi lại cho hẳn bình thêm vài phần tiên ý.

Thiết Phong vốn là nội lực rất mạnh, lại đang thiết không phát huấn luyện dưới, tính cảnh giác càng là mạnh hơn thường nhân.

Đi qua ở sân rồng trần đi dạo chợ lúc, thậm chí không cần tròn mắt, chỉ cần được vừa nghe một cái, là có thể phân biệt ra hôm nay chợ sáng trong tân tiến rồi vài đầu heo mập, mấy con gà sống, mà giờ khắc này hẳn dĩ nhiên không biết chút nào lão giả này là như thế nào tới được. Theo lý thuyết lão giả trước mắt đột nhiên xuất hiện, vô luận từ phương hướng nào tới, vậy cũng nhất định là tốc độ cực nhanh, nhưng là quái dị là, lão giả vẫn như cũ lập ở trước người, lại không cảm giác được dù cho một tia một hào kinh phong, thậm chí dưới chân nhu nhược cỏ non cũng chưa từng di chuyển hơn nửa phần, điều này làm cho Thiết Phong có một loại tựa hồ người đối diện vẫn liền đứng ở chỗ này kỳ quái ấn tượng, loại này ấn tượng có thể dùng hẳn cảm giác hết sức mâu thuẫn cùng không chân thật.

"Người tên là Thiết Phong thật không? " lão giả nói chuyện, ngắn ngủi sáu cái chữ, lại làm cho một loại không giận tự uy cảm giác.

Tuy nói đối với cái này lão giả gọi ra tên của mình rất là kinh ngạc, nhưng như vậy ngang ngược câu hỏi, lại có thể dùng Thiết Phong cực kỳ không vui.

"Thiên hạ nào có loại người như người chào hỏi phương thức? "

Thiết Phong cũng không đáp lời, mà là trực tiếp hỏi ngược lại

"Hanh, hiện tại thiếu niên đều lớn lối như thế rồi? "

Chỉ nghe một tiếng hừ lạnh, Thiết Phong liền cảm giác trước mắt lóe lên, ngực đau xót, không biết tại sao chính mình liền ngồi trên mặt đất. Vừa muốn ngẩng đầu, lại phát hiện, trường kiếm trong tay của chính mình không biết như thế nào đã đến trong tay ông lão, lúc này đang vững vàng nhắm ngay mình. Tốc độ như vậy đã không thể dùng "Tốc độ ánh sáng " để hình dung, nhưng lại giống như trạng thái tĩnh tranh vẽ thông thường, từ một cái hình ảnh, trực tiếp nhảy đến rồi một người hình ảnh, triệt để phá vỡ nhận thức.

"Nói, người tên gì? "

Lão giả kia lần nữa lạnh giọng hỏi

"Ta, ta gọi đại gia người! "

Thiết Phong từ trước đến nay dù cho thà gãy không cong tính tình, lúc này tự đứng bị lão già này liên đả mang uy hiếp, trong nháy mắt liền nộ mắng lên.

"Các ngươi thấy qua kia tửu quỷ không có? "

Lão già kia nghe vậy lại nửa điểm không giận, tiếp tục hấn "Thảm vẫn " .

Tuy nói hấn hời là "Các ngươi ", nhưng là hướng phía Lục Tinh Liễu phương hướng.

"Chúng ta ngày gần đây cũng chưa gặp qua rượu gì quý, tiền bối nếu là có sở phân phó, mong rằng giao phó mình bạch chút. "

Lục Tinh Liễu vì vì nhúu mày một cái, đáp, nằng trầm nghĩ: "Thiên hạ tửu quỷ đâu chỉ nghìn vạn lần, ngươi cái này vẫn pháp thật đang kỳ quái, huống hồ coi như là tửu quỷ, tổng không đến mức cả ngày là điên say trạng, coi như ta cho là thật nhìn thấy rượu gì quý, nhưng hấn lúc này không say, ta liền không nhận ra được. " nhưng trong lòng nghĩ như vậy từng đạo, lập tức cũng là không có nói

Tuy nói lão già này có chút ngang ngược vô lý, nhưng trên giang hồ cũng không có thiếu võ công cao cường lại tính cách cổ quái chi sĩ, nếu như nói mấy câu đắc tội vì vậy mất mạng lại không có lợi lắm.

Lão già kia khề gật đầu, lại tựa như lại tựa như thở phào nhẹ nhõm đáng về, đem nhắm ngay Thiết Phong trường kiếm cũng thu hồi lại, thuận tay ném một cái, nói rằng

"Các ngươi nếu nhìn thấy. . . "

Nói phân nửa, tựa hồ lại nghĩ tới điều gì, liền lại không nói, chỉ là khoát khoát tay, nói

"Quên đi, lấy các ngươi chút thực lực ấy nói cái gì cũng không dùng, tự giải quyết cho tốt a !. "

Lão già kia lưu lại như thế không giải thích được nói mấy câu, liền nhân không phải đánh, tay bắt động, giống như quỷ mị lóe lên mấy chục bước xa.

Lúc tới hai người nhìn không chân thiết, lúc này phương mới nhìn thấy, lão già này sở sử dụng khinh công cùng người phạm tuyệt không giống nhau, người bên ngoài võ thuật cao tới đâu, đều cũng là tốc độ nhanh, tiến độ nhẹ, mà lão già này lại là chân chân chính chính không có tiến độ, ngay cả băng tránh khỏi, phiêu mấy bước, thân hình thì dường như tiêu thất thông thường, lại nhìn một cái, liền chạy đến mấy chục bước ở ngoài, như vậy tiến lên, trên người vật áo lại cũng bất động nửa điểm, thậm chí lúc đầu một bồn lửa giận Thiết Phong, thấy cảnh tượng như vậy cũng hiểu được không thể tưởng tượng nổi, thầm nghĩ mình rốt cuộc mắng cái dạng gì tồn tại.

Kinh dị qua đi, liền chậm qua thần tới, chỉ cảm thấy chính mình vẫn còn ở chặt vật ngồi trên trên mặt đất, ngực còn có chút mơ hồ đau, nghĩ vậy người ý vào võ công cao liền tùy ý khi dễ chính mình, trong lúc nhất thời tức giận lại tiếng, lại muốn mắng to "Ngươi quỷ này lão đầu, ý vào võ công cao liền giỏi, có loại cùng ta nhiều lần người nào còn dư lại thọ mệnh trường! " nhưng lời còn không ra khỏi miệng, liền bị một cái sâu thăm lâu dài thanh âm cắt đứt.

"Muốn đạt đến chuyệ thiên hạ, Tu tiếu người trước mắt "

Sai ai ra trình diện đến lão giả triệt để tìm không thấy, Lục Tinh Liễu xề gần qua đây, hỏi: "Ngươi có sao không? "

Thiết Phong vỗ ngực một cái nói đến: "Không có việc gì, không có việc gì, ta biết hấn sẽ không giết ta. "

Lục Tinh Liễu nói đến: "Ngươi chăm địa biết là hấn sẽ không giết ngươi? "

Thiết Phong vuốt vuốt vậy không có râu cằm, bình chân như vại nói đến: "Ngươi tuy là đọc đủ thứ thi thư, nhưng ở phương diện nhìn người cũng là không sánh bằng ta, người nào rất tốt với ta, nghĩ ai đã giết ta, cũng là nửa điểm cũng không gạt được con mắt của ta. "

"Khanh khách, người đó lại đối tốt với ngươi rồi, người nào lại muốn giết ngươi, ngươi nhưng lại nói một chút coi. "

Lục Tinh Liễu nghe vậy cười, sai ai ra trình diện giờ phút này thiếu niên thần thái phảng phất một cái hang tất thế sự lão Ông thông thường, thực sự thú vị

"Vạn thú trong rừng con báo muốn giết ta, Lục gia hắc y nhân kia ảnh muốn giết ta, mà ngươi đối với ta cũng rất tốt, thiết không phát lão nhân kia tuy nói tâm thuật bất chính, tâm như xà hạt, nhưng đối với ta nhưng cũng là không phải lại. "

Thiết Phong lúc đầu hội từ ngữ sẽ không nhiều, lúc này hàng ngày muốn "Vẻ nho nhã " chuyện phiếm một phen, cái này "Tâm thuật bất chính, tâm như xà hạt " căn ở chỗ này chỗ, tuyệt đối là từ không phải diễn ý rồi, thiết không phát đối với hấn nghiêm ngặt, nhưng là tuyệt không tới giống như "Rắn rết " thông thường, nhưng cũng may Lục Tinh Liễu cũng nhận thức thiết không phát, biết đó vì người, ngược lại không đến nỗi bởi vì một câu nói này liền có điều hiểu lầm.

"Phun, Thiết đại thúc đối tốt với ngươi không sai, ta tốt với ngươi không tốt cũng là chưa chắc, nghĩ đến ngươi cái này xem người thuật cũng chưa chắc chuẩn. "

Lục Tinh Liễu nghe vậy, trên mặt có chút đỏ bừng, lại tựa như "Ngươi đối với ta rất tốt " nói đến đây, ở Thiết Phong cái này thô nhân trong miệng nói ra, tự nhiên không có những ý nghĩ gì khác, nhưng ở tâm tư cẩn thận thiếu nữ trong tai nghe tới, lại bình thêm một kiểu khác hàm nghĩa.

Thiết Phong không biết thiếu nữ trong lòng như vậy nhẩn nhai ý tưởng, chỉ nói nàng không tin mình nói, tánh bướng bỉnh lại dâng lên, nhân tiện nói

"Hanh, ngươi đã nói không chính xác, ta liền cho ngươi phân tích phân tích, ngươi ở đó trong rừng gặp phải nguy hiểm, lại còn nhớ rõ ta, không chịu một mình đào tẩu, đây là một điểm, ngươi ở đó lạc thành. . . "

"Được rồi được rồi! Ta tin ngươi dù cho, đừng nói nữa "

Lục Tinh Liễu sai ai ra trình diện Thiết Phong lại nghiêm túc phân tích đứng lên, trên mặt càng là mặc cỡ đỏ bùng tăng lớn, trong bụng đã xấu hổ lại nào, cũng không có thể cãi lại, chỉ phải cắt đứt hần, vội vàng dòi đề tài, nói rằng: "Ngươi làm sao thấy được lão giả kia đối với ngươi thật là xấu? "

"Lão giả kia rất tốt với ta hử, ta mặc dù không nhìn ra, nhưng hần cũng không phải là một cái thí sát người. "

Thiết Phong chỉ nói Lục Tinh Liễu là ăn xong chính mình "Xem người thuật ", liền tiếp tục bình chân như vại nói:

Nếu như động liền đồ giết người lung tung, giữa hai lông mày nhất định là lệ khí sâu nặng, mà lão giả này trông coi niên kỷ tuyệt đối không nhỏ, nhưng khí vũ hiên ngang, giữa hai lông mày lộ ra một ánh khí. Người bậc này mở làm ra một bộ hung ác đáng về không phải là lưỡng loại khả năng. "Thiết Phong dừng một chút, nói tiếp đến: "Một đầu, là đối với công phu của mình không có sức, cố ý làm khí thế cho người khác xem. Hai đầu, chính là muốn đe dọa với người, nhưng cũng không phải cho là thật muốn giết cái này nhân loại, vì vậy liền bày ra cái tư thế tới hù trên một hù. Giống như vừa mới đó lão đầu, khẳng định dù cho người sau rồi. "

"Vậy hần lại muốn hù ngươi cái gì? Hù ngươi có phải hay không Thiết Phong? Vẫn là hù ngươi sai ai ra trình diện chưa thấy qua một cái tửu quý? " Lục Tinh Liễu cười hỏi

"Khái khái, đó là bởi vì ta không có trả lời, ta nếu đáp "Ta là Thiết Phong ", hoặc có lẽ là "Ta đã thấy một cái tửu quý ", đến lúc đó hần giấu đầu lòi đuôi liền biết lộ ra rồi. " Thiết Phong mạnh mẽ giải thích.

Lục Tinh Liễu biết hần khó đáp, cũng không nói ra, tiếp tục hỏi: "Vậy ngươi lại làm sao biết hần không phải trời sinh dù cho cái này lộ ra biểu tình, không cho phép ngươi trông coi cảm thấy hung ác, đối với người ta mà nói cũng đã là khuôn mặt tươi cười ngênh đón đâu? "

Thiết Phong nói đến: "Nếu hần thường ngày chính là chỗ này vậy mặt hướng, lấy tuổi của hần, chớp mũi chỗ cùng khoe mắt bên cạnh tất nhiên phải thật lớn nhú lại, nhân thân cũng sẽ vô cùng lo lắng mà không ngưng thật, cả người cũng tất nhiên không phải loại này phong khinh vân đạm tư thái. "

Lục Tinh Liễu "Khanh khách " cười, nói đến: "Ngươi khi nào trả học nhìn lên lẫn nhau tới, chứ không phải là bị hắc mập mập ảnh hưởng. "

"Nhưng chứ đem ta và không đáng tin cậy tên đánh đồng " Thiết Phong hơi lộ ra khinh bỉ nói đến: "Hần được xưng có thể biết bấm độn, trong mắt của ta nhưng lại mười phần tám không cho phép, mà ta đối với người Hữu Vô sát ý cũng là phán đoán chẳng bao giờ thất thủ qua, quản thực lực của hần rất mạnh, điểm này cũng là không thể gạt được ta mắt. "

"Cắt " nhìn thoáng qua bên cạnh tự luyện Thiết Phong, Lục Tinh Liễu nói đến: "Ngươi nói thế nào hắc mập mập cho chúng ta ngón tay tới nơi này, có thể hay không dù cho muốn chúng ta hỏi mới vừa lão giả? " Lục Tinh Liễu móc ra cái khăn tay, xoa xoa trên tay áo dính bụi bặm, lại chậm rãi nói đến: "Vốn lấy lão giả kia niên kỷ cùng thực lực, hơn phân nửa là biết thiết huyết đỉnh rồi, nhưng chúng ta lại không có cơ hội hỏi, cái này liền như thế nào cho phải? "

Thiết Phong nhìn bờ sông nói đến: "Chúng ta chỉ là vừa vừa xong Lạc bờ sông, cũng không có hướng bắc đi, liền gặp người kia, có thể Mặc mỡ ngón tay đáp án cũng không phải là hần cũng nói không chính xác. . . " nhu liễu nhu cảm của mình, làm như đột nhiên nghĩ tới cái gì, Thiết Phong nói đến: "Lão giả kia cuối cùng lúc đi lưu lại câu kia muốn đạt đến chuyện thiên hạ, Tu tiếu người trước mắt là có ý gì? "

"Chuyện thiên hạ tự nhiên dù cho trong lòng ngươi mục tiêu, mà người trước mắt. . " nói nói phân nửa, Lục Tinh Liễu liền nói không được nữa, trên mặt lại lau một đỏ ửng, dừng một chút, chính sắc nói rằng: "Người trước mắt, UU đọc sách www.uukanshu.com dù cho chỉ thiên hạ này mọi người rồi, lão giả này nói là để ngươi yêu quý sinh mệnh người khác ý tứ, ân, chính là ý này. " dứt lời, thiếu nữ nặng nề thở dài, chính mình như vậy khoe khoang lớn hoảng sợ thật là đầu một lần.

Lão giả kia nguyên bản ý tứ tự nhiên là nói để cho nàng cùng thiếu nữ trước mắt lẫn nhau quý trọng, nhưng lời nói này, Lục Tinh Liễu ngay trước Thiết Phong, lại sao có thể nói ra được, huống hồ nàng cũng cảm thấy thật kỳ quái, võ công này cao cường như vậy lão giả, lại vì sao nói ra như vậy nhảm chán ngôn ngữ tới.

Thiết Phong nghe xong, hơi hơi nghi hoặc một chút nhìn về phía thiếu nữ, chỉ cảm thấy nàng thần thái cử chỉ cùng bình thường có chút không quá giống nhau, tựa hồ có hơi khẩn trương ngược ngừng thông thường, chiếu ánh nắng chiều, lại có kiểu khác phong tình, nhìn một chút, liền cảm giác có chút ngây dại.

Ở cái này có chút bất tri bất giác trở nên có chút mập mờ trong không khí, hai người đều không phải phải nói cái gì, chỉ là lạng lạng mỗi bên tọa một bên. Cỏ xanh bích thủy, sắc mặt trời đỏ cùng thiếu niên, tựa hồ ngưng tụ thành một bức mãi mãi vĩnh tồn bức họa cuộn tròn.

"Ta. . Ta muốn hỏi ngươi chuyện này. " qua một lát, Thiết Phong hơi có chút xấu hổ hỏi.

Chứng kiến thiếu niên như vậy thần thái, Lục Tinh Liễu nhất thời lại khẩn trương lên, trong lòng hình như có nghìn vạn lần tiểu lộ loạn chàng, chỉ là nhẹ nhàng "Ân " một cái tiếng. Âm thầm lo lắng: Không sẽ là hần. . Nhìn ra ta vừa mới câu kia là nói dối ư? "

"Khái khái, có chút nói không nên lời đâu. . " Thiết Phong lẩm bẩm nói đến

Ở tình cảnh này dưới, thiếu nữ đối với Thiết Phong muốn nói, đã đoán được rồi bảy tám phần, cảm giác mình nhịp tim cực kỳ nhanh chóng, âm thầm nghĩ chính mình một hồi nên đáp lại như thế nào mới tốt, hẳn đợi chính mình không sai, thế nhưng. . . Dù sao chung đụng còn không lâu, lại có thể nào. . . Lại có thể nào. . . Trong bụng nhất thời tâm tư hàng vạn hàng nghìn.

Nhưng vẫn là mang theo một tia kỳ vọng nói đến: "Người ơi đi. "

"Nhà người có cái gì ... không kiểm pháp bí điển các loại, có thể xem cho ta một chút? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14 : Sơn Sài Kiếm Kinh

Không khí đột nhiên an tĩnh, gió còn có chút lạnh.

"Người. . Đã nghĩ hồi cái này? " Lục Tinh Liễu buông lỏng ra nắm chặt hai tay của, cực kỳ chậm rãi nghiêng đầu, một chữ một cái hỏi.

"Đúng vậy, vừa rồi xem lão giả kia mạnh như vậy, ta liền suy nghĩ. . . "

"Cút ngay đi, đại ngu ngốc! "

Sai ai ra trình diện thiếu niên này vấn đề cùng mình đoán càng như thế một trời một vực, Lục Tinh Liễu liền trong chốc lát không khống chế được tâm tình của mình, rống giận một câu nói, liền xoay người ly khai, về phần tại sao nổi giận lớn như vậy khí, chính cô ta cũng là cảm giác có chút mặc danh kỳ diệu.

Trông coi thiếu nữ bị tức giận bóng lưng rồi đi, Thiết Phong thì thảo lẩm bẩm đến: "Quả nhiên mỗi bên môn mỗi bên nhà bí tịch đều là không truyền ra ngoài bảo bối a. . . "

Mặt trời dần dần rơi xuống, đêm tối dần dần tiếp thủ đại địa, ngoại ô đường không thể so lạc thành ngọn đèn dầu phồn hoa, một khắc trước vẫn là nắng chiều điểm một cái, sau nhất khắc dù cho tối mờ mịt một mảnh. Hai người một đường hướng bắc đi vài dặm, cuối cùng cũng tìm được một cái vẫn sáng quang nông hộ gia.

"Đại gia đại nương, chúng ta chạy đi đến nơi này, có thể hay không ngủ lại chúng ta một đêm, chúng ta có thể cầm chút bạc. " chứng kiến cho mình mở cửa hai vị đầy phong sương lão nhân, Thiết Phong khách khí nói đến.

"Tiểu tử chữ, tiểu khuê Nhôm, vào đi, vào đi, ngân chữ thì không cần rồi, đi ra khỏi nhà, vác lẫn nhau trong lúc đó hướng ứng với một cái cũng là nên. " đầu tóc bạc trắng lão đầu thấy được Thiết Phong hai người, thao một ngụm kỳ quái khẩu âm, đem bọn họ nhiệt tình nghênh đến rồi trong phòng, vừa đi còn vừa kêu đến: "Nào bạn nhi, mang hai cái ghế chữ tới. "

"Nhìn người một thân mập mạp, mình cũng bất động di chuyển, biết là sai bảo lão bà tử ta. " một gã người thấp nhỏ bà bà dẫn theo hai cái mộc cái ghế nhỏ đã đi tới, trong miệng còn không ngừng lẩm bẩm.

Thiết Phong liền vội vàng đứng lên nhận lấy cái ghế, nói đến: "Đại nương, ngài đừng có khách khí như vậy, hai chúng ta vốn là đủ quấy rầy rồi, ngài ở nhiều như vậy thật ngại quá a. "

Bà bà ngồi vững vàng thân thể, nói đến: "Ai nha, nhìn thấy các người a, thật giống như thấy con ta giống nhau, hẳn cũng không lớn hơn các người hơn mấy tuổi, bây giờ đang ở lạc thành làm quan nhi rồi, có thể phong cảnh rất. Tới, uống chút nước nóng. Trước mấy tháng còn để cho chúng ta dòi qua, nhưng chúng ta ở lại đây quán, cũng lười xê dịch. "

Chứng kiến bà bà không được tự mình nói, bên cạnh lão nhân nói đến: "Ai nha, nào bạn nhi, ta môn thiêu thân làm quan sự tình người đều luyện lẩm bẩm rồi vài ngày cả rồi, nhân gia hai đại đội người tuổi trẻ một thân mệt mỏi, ai nghĩ nghe người luyện những gia tướng này trong ngắn rồi. "

Bà bà nghe lời này một cái nhất thời liền bóp nổi lên thất lung, hướng về phía bên cạnh lão nhân tóc trắng nói đến: "Thế nào, ta yêu với ai nhắc tới liền với ai nhắc tới, người có phải hay không lấy là lão bà tử lớn tuổi liền không thu thập được người "

Chứng kiến như vậy tư thế, lão nhân tóc trắng nhất thời cũng giống cái quạt cuồng hải tử thông thường, tới tính khí, nói đến: "Luyện một chút luyện, người cấp tiếp theo luyện lẩm bẩm a !, nếu nói là thiếu nửa câu dù cho coi là người thua. "

"Rồi " chữ mới vừa vừa xuống đất, bà bà liền đứng lên tới, quay đầu hướng hướng về phía Thiết Phong hai người nói đến: "Các người vợ chồng son đi trước trong phòng nghỉ ngơi, chờ ta thu thập xong lão đầu tử này lại cùng các người nói chuyện, tròng diện này các người còn tuổi nhỏ vẫn là hiểm thấy cho thỏa đáng. " Vì vậy liền đẩy mang kéo liền đem Thiết Phong hai người đuổi vào rồi trong một cái phòng, "Bang " một tiếng mang theo cửa phòng, cũng không lâu lắm, ngoài cửa liền truyền đến từng đợt xin khoan dung thanh âm.

Hai người vào phòng, rốt cục không cần nhìn nữa, nhìn nhau "Xì " cười.

Qua hẹn nửa phút, Thiết Phong ôn hạ cười đến có chút rung động thân thể, nói đến: "Xem hai người này đều lớn tuổi như vậy rồi, không muốn lại giống như tiểu hài tử đầu khí thông thường sáo sảo nháo nháo. "

Lục Tinh Liễu sửa lại một chút tóc, nói đến: "Hai người bọn họ cho là thật hạnh phúc chặt, khiến người ta ước ao đâu "

Thiết Phong nghi ngờ hỏi đến: "Hai người bọn họ sáo sảo nháo nháo, vì sao nói là hạnh phúc chặt đâu? "

Lục Tinh Liễu chậm rãi nói đến: "Đại bộ phận phu thê coi như lúc còn trẻ như thế nào đi nữa nở mày nở mặt, từ lâu rồi rồi, cũng cuối cùng cũng phải bình thân trở lại, mà bình thân lâu, rất nhiều người liền không chịu được. Lại tựa như bọn họ như vậy gần nhau rồi cả đời còn có thể có nhiều như vậy nói có thể nói,

Có thể nào không gọi người ước ao đâu. "

Nghe xong thiếu nữ giải thích, Thiết Phong ngược lại nghi ngờ hơn rồi, đàn độn hỏi: "Người còn tuổi nhỏ lại không trải qua những thứ này, lại là làm sao mà biết được? "

"Ta tự nhiên là biết, người cho rằng người trong thiên hạ đều giống như người cái này Hủ Mộc vậy ngốc lẳng hay sao " Lục Tinh Liễu liếc một cái Thiết Phong nói đến, tự mình lật ra chính năng một cái thiếp thân bao quần áo tới.

"Cầm đi " qua không bao lâu, thiếu nữ liền nhảy ra tới một quyển còn tản ra vài phần mặc hương thư hướng phía Thiết Phong thả qua.

"Son Sài? " trông coi bìa hai cái mạnh mẽ có lực đại tự, Thiết Phong nghi ngờ hỏi đến: "Đây là cái gì? "

Lục Tinh Liễu nói đến: "Người không phải là muốn ghi chép kiếm pháp điển tịch sao? Đây chính là. "

Nghe nói trong tay thư là kiếm pháp điển tịch, Thiết Phong nhất thời tinh thần tỉnh táo, hỏi: "Như vậy Son Sài hai chữ há lại không phải là cái này điển tịch tên? "

Lục Tinh Liễu lắc đầu nói đến: "Ta cũng không biết, cha đã từng nghiên cứu rồi quyển sách này một năm có thừa, thậm chí ngay cả văn gian khổ không làm sớm quyền đều buông xuống, chỉ là mỗi ngày cầm thanh kiếm hướng về phía hậu viện tảng đá bỏ tới chém tới, thỉnh thoảng còn kéo lấy Lý thúc cùng Vương thúc không nên qua hai chiều, hại ta cũng nương cũng lo lắng một lúc lâu. Trước ta ở vạn thú Lâm gặp nạn thời điểm, đi lên hấn đưa cái này cố gắng nhét cho rồi ta, ta cũng không biết là có tác dụng gì ý, chỉ biết bên trong tựa hồ là ghi lại kiếm pháp các loại, vừa rồi người nhắc lên, ta mới nghĩ tới. " đem bao vây cột chắc, lại tiếp tục nói đến: "Quyển sách này chắc là cha ta viết tay, ta nhận được "Son Sài " hai chữ to bút pháp, còn như nguyên bản điển tịch cũng là cũng chưa từng thấy qua, nhưng cha làm việc luôn luôn cẩn thận tỉ mỉ, nghĩ đến cũng sẽ không có cái gì sai lầm. "

Nghe xong lời của thiếu nữ, Thiết Phong trầm nghĩ: "Đây là cha nàng cha cuối cùng cho hấn một vật, lại như vậy liền dễ dàng giao cho ta, ta nếu có cơ hội, liệu tính mạng không muốn, cũng phải giúp nàng cứu ra thầy u mới là. "

"Cha người là sử dụng chương, rồi lại vì sao nghiên cứu bắt đầu kiếm pháp tới? " Thiết Phong đột nhiên nói

"Ta đây cũng không hiểu, từ cha chiếm được cái này điển tịch liền bảo yêu dị thường, không đúng liền ghi lại kinh người gì kiếm thuật để cho người tung người trở thành một đời đại hiệp hoặc cũng khó nói, khanh khách " Lục Tinh Liễu hài hước nói đến, nói càng về sau chính mình đều nhịn không được cười lên.

"Ai, ta nếu tu luyện kiếm pháp này thành đại hiệp rồi, vậy chẳng phải là muốn được xưng "Son Sài đại hiệp " hay hoặc là "Son Sài Kiếm Thiết Phong ", người bên ngoài không biết còn tưởng rằng là người sai vật kia Son yêu thành tinh, thật sự là lớn lớn khó nghe, công phu này chăm địa cũng không làm cái hơi chút văn nhã điểm tên. " Thiết Phong trông coi bìa mặt hai chữ to không khỏi cảm thán đến.

"Bắt đầu tên là gì tất nhiên là sách này tác giả nói coi là, người nếu thành đại hiệp, người cũng có thể làm bản điển tịch gọi là "Miêu Miêu kiếm pháp " "Cầu cầu kiếm pháp " gì gì đó, cũng để cho hậu sinh tiểu tử yên lành mở mắt một chút. Ha ha " Lục Tinh Liễu cười nói đến

"Người nào lại sẽ bắt đầu vậy chờ bắt nhập lưu tên, ta nếu sang kiếm pháp, lợi dụng Tinh Liễu vì danh, đang làm giả trong chú trên tên của ta, làm cho đại gia một lần nhớ kỹ hai chúng ta há lại không phải càng tốt sao " Thiết Phong ưỡn ngực, ánh mắt QQ bên trên khuynh, nói mi phi sắc vũ, phảng phất chính mình thật thành một đời đại hiệp thông thường.

"Người nào. . Ai muốn cùng người cùng nhau bị mọi người nhớ kỹ, không nói với người, ta muốn đi ngủ rồi. " trên mặt thiếu nữ hơi đỏ lên, liền quay người sang đi, để nguyên quần áo nằm nghiêng ở tại bên cạnh trên giường hẹp.

"Người mệt mỏi mấy ngày này rồi. . Một hồi ngủ bên cạnh a !, rồi ta xa một chút dù cho. . " một lát sau, một cái như mảnh nhỏ Muối vậy thanh âm từ cô gái trong miệng phát ra rồi, nói sau khi xong, Lục Tinh Liễu chỉ cảm giác mình trên mặt giống như lửa thiêu nóng hổi.

Mà Thiết Phong lúc này vẫn còn ở đắm chìm mới vừa "Đại hiệp mộng" trong không thể tự thoát ra được, hồn nhiên không có nghe được cái này nhẹ như du chút thanh âm, chứng kiến Lục Tinh Liễu nằm xuống rồi, liền bắt đầu lật xem hần "Đăng Thiên phương pháp" tới.

"Àn?"

Mới vừa mở sách Tịch, liền nhìn thấy vài cái chữ to

[Kim Tao Âm Toán, số trời đã hết, lưu này nhất pháp, nguyên hậu thế tiểu tử tám ta oán thù, lệnh ngô thư]

"Đây là ý gì?"

Chứng kiến lệch thủ dù cho một câu nói như vậy, Thiết Phong âm thầm suy nghĩ: "Tựa hồ là người nào trước khi chết chỉ có viết quyển sách này, không biết cái này khiến ngô là ai, lại có cái gì oán thù, không phải quá thể giới lớn như vậy, muốn tìm một cái như vậy không biết bao lâu trước kia một cái tên, sợ rằng cũng không quá dễ dàng. Bất quá nếu như người viết điển tịch tốt dùng, vậy sau này nếu như thật nghe được chuyện của người, tiện tay giúp đỡ người chính là."

Bay qua cái này không ý gì một đoạn, Thiết Phong liền bắt đầu tế tế đọc.

". . . .

. . . Thủy che thung lũng Đường lớn, Bằng cái thiên mà niêu, Khôn thái lên lang lang, trường bài hát phán có khuyết. . .

. . . Sáu ngũ khiêm chuyển phục, cửu bốn hay không nghịch Càn, hướng doanh chưa tế cân nhắc, vĩnh cửu trình cuối cùng lấy truyện. . .

"."

Thư kỳ thực rất mỏng, tính toán đâu ra đấy cũng liền hơn mười trang, nhưng Thiết Phong qua lưỡng ba canh giờ, mới đem cái này như trường bài hát vậy "Son Sài kiếm quyết" cho đọc xong, hành văn cực kỳ tối nghĩa, trong lúc còn chế một ít sử kiếm tiểu nhân tranh minh họa, Thiết Phong xem xong rồi cả bản, biểu tình cực kỳ trang nghiêm, phục ở trên bàn hai mắt thâm thúy nhìn về phía trước, một lát sau hít một hơi dài, lại thật dài thở phào nhẹ nhõm.

"Àn. . . ." ngưng trọng nhìn một chút bên trái bình hoa.

"Àn. . . ." nghiêm túc nhìn phía bên phải hương án.

". . . .

"Cái này viết là cái gì quỷ ngoạn ý? ! ? !"

Thiết Phong từ nhỏ liền đọc sách không phải là rất nhiều, xem thủ thiên tổng quyết còn miễn cưỡng có thể hiểu được, lúc này đọc như thể một đại thiên tối tăm luận án, quả thực liền như thiên thư thông thường, Thiên biết cái này mấy giờ hần là thể nào chịu đựng nổi. May là xem hơn phân nửa buổi tối, lại hầu như cái gì đều nhìn không hiểu. . .

"Cái này đặc biệt sao nơi nào là kiếm chiêu rồi, mấy cái phá đồ trên vẽ ngoạn ý so với trấn bắc Lý đại gia đón cùi vô thuật cũng còn phải kém rồi chút, liền những đồ chơi này Thiết đại thúc dĩ nhiên có thể nghiền cứu đã hơn một năm? ! ? !"

Thiết Phong gọi bức đồ này trên vẽ kiếm chiêu tháo, lại không biết chính mình sử dụng mấy chiêu chất phác kiếm pháp, nếu cũng vẽ ở một tấm "Phá đồ" trên, đó cũng là vậy không hai.

Nghĩ tới nghĩ lui, chút nào cũng không có manh mối, đồ hình vẽ không phải cao minh kiếm chiêu, văn tự lại đại thể đọc không hiểu, có thể dùng Thiết Phong có một loại coi chừng bảo son lại vào không được cửa cảm giác, hơn nữa đại môn này không chỉ có vào không được, UU đọc sách www.uukanshu.com còn vọt ra cho Thiết Phong hung hăng cười nhạo một trận.

Trảo nhĩ nạo tai gấp gấp nửa ngày, không khỏi nhìn về phía trên giường ngủ say Lục Tinh Liễu, trong lòng thầm nghĩ: "Nàng là Lục gia tiểu thư, tự nhiên là đối với mấy cái này sách vở văn tự muốn tinh thông nhiều, không bằng để cho nàng cho ta phiên dịch một cái. . ." nghĩ vậy, Thiết Phong liền chậm rãi hướng về trên giường thiếu nữ đi tới, đang định muốn giơ tay lên đánh thức nàng thời điểm, rồi lại nghĩ lại: "Ta đường đường nam tử lúc đầu cùng một cô nương nhà muốn kiếm pháp điển tịch, cũng đã rất khó lên tiếng, bây giờ lại làm cho nhân gia cho ta phiên dịch, có phải hay không quá mất mặt điểm. . ." nghĩ vậy, liền đem đưa ra tay thu hồi lại.

Lần nữa tùy ý phiên liễu phiên, củi kết một lát, chỉ cảm thấy bây giờ là xem cũng xem không hiểu, ngủ cũng ngủ không được, liền nằm lên bên cạnh một cây chừa Thiêu qua ngọn nến "Hô hô hô" thoả đáng làm là Kiếm thông thường múa, gian nhà không lớn, vốn là chuyên triển khai không ra, huống chi Thiết Phong sợ lên tiếng quấy rầy Lục Tinh Liễu, trên tay còn cần thu vài phần lực, kể từ đó cả người liền như một con đại mã hầu khiêu vũ thông thường, nếu người hảo tâm thấy được nhất định phải cho rằng thiếu niên này phạm vào bệnh điên, hỗ trợ đi tìm lang trung đi.

Cổ nhân từng bảo: "Không tìm đường chết, sẽ không phải chết."

Thiết Phong tỏ ra hứng thú cùng nhau, liền khiến cho sắp xuất hiện một cái chiêu "Ngũ Đăng Thiên" tới, thức thứ nhất mới vừa dùng ra một tay, nhất thời liền làm cho hần hồi hận thanh ruột.

Chiều này "Ngũ Đăng Thiên" thức thứ nhất tuy nói lực đạo trên tay không tính lớn, thế nhưng đâm một cái vừa thu lại trong lúc đó tốc độ cực nhanh, trong ngày thường dùng thiết kiếm, cho dù là cành cây sử dụng, cũng đều không có bất cứ vấn đề gì, nhưng không tìm đường chết thì không phải chết chính là Thiết Phong trong tay lúc này sử dụng chính là một cây trường ngọn nến. Chỉ thấy vừa thu lại phía dưới, ngọn nến liền hắt ra nửa đoạn, theo "Đương đương đương" ba tiếng vang trầm trầm, ngọn nến trải qua liên tiếp xảo diệu đạn đụng, muốn có chết hay không vừa lúc rơi vào Lục Tinh Liễu trắng nõn trên cổ.

Không khí ngưng trọng vài phần, chỉ còn hồi hương tiếng ve kêu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15 : Đêm không ngủ

"Nàng. . . Dĩ nhiên không có phản ứng? "

Sai ai ra trình diện Lục Tinh Liễu không nhúc nhích chút nào, Thiết Phong thở phào nhẹ nhõm, nhưng nghĩ lại, cũng là càng thêm cú kết, nghĩ thầm: "Tê. . . Nàng nếu như hiện tại tỉnh, ta còn sao nói là trong lúc vô ý bỏ rơi đi qua, thế nhưng nếu vẫn phóng tới sáng sớm ngày mai, đến lúc đó lại có vẻ càng thêm lúng túng. . . Nếu nàng ngủ được chết, không bằng ta trực tiếp lấy tới thì tốt rồi" nghĩ vậy, Thiết Phong liền rón rén cạo bước đi qua.

Lục Tinh Liễu mặc dù đang ngủ say, nhưng dù sao cùng nam tử cùng phòng, vì vậy tuy là giữa hè, lại nghiêm nghiêm thật thật mặc hai ba tầng.

Thiết Phong ngón tay của cự ly này ngọn nến không đủ hai thốn thời điểm, vui mừng trong bụng, cấp thiết về phía trước lại dò xét nửa phần. Không muốn ở trên ngựa bắt được thời điểm, Lục Tinh Liễu lại không biết là bởi vì trời nóng nực vẫn là sao, ngọt dòi hạ thân tử, tay phải ngăn, cả kinh Thiết Phong vội vã sử dụng cái "Đại Bằng Thiên Sĩ", chỉ mảnh treo chuông lóc lên lần này, lập một lát một cử động nhỏ cũng không dám, toàn thân lỏng toả đứng thẳng. Mà cây nến cháy dở, Kinh như thế chấn động, lại lại đi xuống trượt thêm vài phần, cắm ở người thứ nhất nút áo chỗ.

"Cái này. . ." chứng kiến tình cảnh như thế, Thiết Phong nhất thời khuôn mặt đều có chút hiện lên lục.

"Cái này đặc biệt sao nhưng là càng không giải thích được "

Một lát sau, ngưng thần một chút, cảm thấy như thế bày đặt thật sự là không thích hợp, đơn giản lần nữa lần trên người, ngừng thở, càng càng cẩn thận. . .

Rón rén. . .

Giải khai Lục Tinh Liễu người thứ nhất nút buộc.

Vốn tưởng rằng rốt cuộc phải chờ dài một hơi, không muốn thiên cũng không sau đó người nguyện.

Thiết Phong hai tay chỉ lo thận trọng không phải phát sinh nửa điểm rung động và thanh âm, lại sơ sót cái kia ngọn nến trọng lượng, cùng cực dễ tuột xuống hình dạng.

Trước ngọn nến là nằm ngang ở Lục Tinh Liễu nơi cổ, lúc này lại là xoay người, kẹp ở muốn xảo bắt xảo kẹp ở giữa hai vú, cảnh này khiến Thiết Phong vừa sợ vừa chỉ, âm thầm tự trách, vì sao tay chân của mình có thể như vậy chỉ đàn.

Nhìn một chút khuôn mặt của cô gái, tinh xảo mà ôn nhã, ngủ được cũng rất thom ngọt, Thiết Phong định thần, âm thầm nghĩ: "Ngược lại nàng nội bộ còn có quần áo và đồ dùng hàng ngày, ta coi như giúp nàng rời rắc nhiệt được rồi. " cũng không quản lý mình muốn có phải hay không hợp lý, trong bụng đưa ngang một cái, liền muốn lại cỡi ra đập một cái.

Lại một lần nữa cẩn thận từng li từng tí.

Lại một lần nữa khinh thủ khinh cước.

"Lần này tuyệt đối sẽ không lại để cho ngọn nến tuột xuống rồi! " Thiết Phong thầm nghĩ

Khi tay mới vừa cùng người thứ hai nút áo tiếp xúc lúc, lại nghe được một cái thanh âm lạnh như băng vang lên.

"Người - đang làm gì thế đâu? "

Nghe thế sao một tiếng, sợ đến Thiết Phong linh hồn nhỏ bé cũng muốn bay ra, thủ hạ run lên, lại trực tiếp đem thiếu nữ áo khoác xé ra ba bốn cái nút áo, tuy là nội bộ còn có bảo hộ, nhưng không khỏi cũng lộ ra không ít tuyết trắng.

Nhìn chằm chằm thiếu nữ tựa hồ sẽ phải phun ra lửa hai mắt, Thiết Phong chỉ cảm thấy khóc cũng không phải, cười cũng không thể được, hận không thể tìm một chỗ vả trồn đi đi, chiến chiến nguy nguy nói: "Ta nói ta là vì cảm ngọn nến. . . Người sẽ tin tưởng sao? "

Thiên cổ sao thừa nguyệt minh, ngoài phòng gió mát như trước.

Mà phòng trong, một cái trợn mắt trừng trừng thiếu nữ, cùng một con than ngã xuống đất "Gấu mèo ", đồng thời ở thờ hồn hèn.

Thiết Phong nhu liệu nhu mình mất gấu mèo, khoe miệng giật một cái, thảm than: "Cô gái nhỏ này hạ thủ là không lưu tình chút nào a. " nhưng lúc này lời này hẳn lại là không dám nói ra miệng, nhìn trước mắt vẫn như cũ trợn mắt mặt lạnh thiếu nữ, tổng muốn nói gì hòa hoãn một cái cái này khăn trương bầu không khí, có thể mới vừa mở miệng, lại không biết nên nói chút gì tốt, không thể làm gì khác hơn là thờ dài một hơi.

Đúng vào lúc này, lại nghe được phòng ngoài truyền tới một hồi xóc xếch tiếng vó ngựa, Thiết Phong trong lòng âm thầm đếm: "Năm con, sáu thất. . Tám con ngựa " vừa mới cân nhắc định, liền nghe được ngoài cửa một tiếng hô to: "Trong phòng người đi ra cho ta! " một tiếng này khí lực mười phần, nhưng có chút khàn giọng, ra chữ còn có ý gia tăng chút âm lượng, có thể dùng cả câu đều lộ ra nhẹ phi khí.

"Qua vị gia, không biết đêm khuya tới chơi, hữu thần sao sự tình cay? " lão nhân tóc trắng nghe xong tiếng này rống to hơn, trước tiên liền bước nhanh đi ra, run rẩy lồng lộng nói đến

"Các người hai lão,

Có thấy qua hay chưa một cái hơn ba mươi tuổi ăn mặc bạch y nam nhân, phần bụng còn bị thương " trước thủ một người giờ đèn lồng, lớn tiếng hỏi, mà Thiết Phong hướng về phía một bên Lục Tinh Liễu mở một cái xuyt đích thủ thế, khom lưng lộ ra, núp ở sau đại môn, nắm chặt thiết kiếm ở trước người, cảnh giác nghe, bảo trì một cái tùy thời có thể cứu viện đến lão nhân khoảng cách.

"Chúng ta hai người mặc có từng thấy thần sao Bạch Y Lam Ngân a, nếu từng thấy tuyệt không dám giấu giếm a, qua vị gia. . " lão nhân nói đến

Tựa hồ nghe lấy lão nhân khẩu âm thực sự không được tự nhiên, người áo đen cầm đầu cũng không muốn làm nhiều nói chuyện với nhau, liền xoay đầu ngựa, trùng điệp quơ một roi, hướng về phía người sau lưng hét lên: "Đi! "

Tiểu Hóa Tự, bị kinh sợ rồi tám " lão nhân vào cửa, chứng kiến đi lên nâng mình Thiết Phong cùng Lục Tinh Liễu nói đến: "Ồ chúng ta chỗ này a, gây chùng bốn tình bình thường sẽ có, quen là được rồi " dứt lời, lời kéo lão bà bà chậm rãi ở ghế trên ngồi xuống. "Ai u, Tiểu Hóa Tự, xem ra người mới có toái tốt, thì bao lớn mất xám quay vòng đâu? " điểm ngọn đèn chúc đèn, lão nhân mơ hồ chứng kiến Thiết Phong mắt phải tựa hồ cùng ngày hôm qua bất đồng, hỏi.

"Không có, không có, ta trời sinh kèm theo vành mắt đen, ah hắc " Thiết Phong lúng túng tiếng cười, đem chúc đèn hướng phía bên cạnh xê dịch, hỏi: "Nơi này là lạc thành nơi ở, vậy vì sao lạc thành chấp pháp giả không tiến lên đi tiêu diệt bọn họ đâu? "

"Kỳ thực chấp pháp giả vẫn liền muốn tiêu diệt người này, hay là chúng ta năn nỉ lấy giữ bọn họ lại tới. . . " tựa hồ cảm thấy lão gia tử nói không lạnh lẽ, một bên lão bà bà giành trước đáp

Nghe được cái này đáp án, thiết Lục hai người tất cả giật mình, thiếu nữ vội hỏi đến: "Cái này là vì có gì? "

"Kỳ thực a, cái này bên cạnh đảng Sơn trên, Tự cổ liền phi nhân không ngừng, quấy nhiễu quanh mình cư dân không ngừng kêu khổ a, qua đi những .kia quan nhi a bình a, cũng tới tiêu diệt qua vô số lần. " lão bà bà uống một hớp, chậm rãi nói đến: "Nhưng thế đạo này, có phân tranh thì có bất công, bất công khá hơn rồi, tâm lý giòn yếu một chút liền muốn lạc thảo vì khẩu, mà đảng vùng núi thế hiểm yếu, tự nhiên thành gác có một nơi tốt đẹp đáng để đến. Đến tới, các người cũng uống miếng nước, đừng quang trực lẳng lẳng nhìn chằm chằm lão bà tử ta nói. " dứt lời, thọt bên cạnh lão gia tử, làm cái nháy mắt.

"Đi qua Phi khẩu a, đi tới chân núi thôn xóm, là cướp đốt giết hiếp không từ bất cứ việc xấu nào a, khiến cho là người người oán trách, chúng ta cũng không giống các người những thứ này giang hồ tiểu tử, thuộc hạ có vài phần võ thuật, Phi khẩu thứ nhất, mặc cho kêu cha gọi mẹ cũng là phí công, trong thôn đại cô nương cũng bị tao đập thật nhiều cái. Mà một người Phi khẩu, ước chừng là hơn mười năm trước rơi ở bên này, lúc đó dù cho trong miệng người này chấp pháp giả tiêu diệt trên một phe còn không có qua mấy năm. Người này, trong ngày thường cũng phải cần xuống núi tới đoạt chút bạc heo dế gì gì đó, dùng lại nói của bọn họ gọi thu cung phụng " dứt lời, bà bà nhấp một niếng thủy, lại tựa như là có chút nóng, hít một hơi liền buông xuống, hung hăng trợn mắt nhìn bên cạnh lão nhân tóc trắng liếc mắt, tiếp lấy lại tiếp tục nói đến.

"Nhưng so sánh với trước mấy nhóm người đâu, đã là tốt hơn rất nhiều. Thứ nhất đâu, bọn họ bất động trong thôn phụ nữ già yếu và trẻ nít, chúng ta đầu gì cũng là có thể có một sống yên ổn. Thứ hai đâu, cũng sẽ không mỗi ngày liền kêu đánh tiếng kêu giết, khiến cho trong thôn sợ hết hồn hết vía. Vì vậy chấp pháp giả đi tới thôn chúng ta dò xét thời điểm, chúng ta người cả thôn liền cho tên này Phi khẩu cầu nổi lên tình, ngược lại tên này không có dưới hỏa hay là muốn tới, không bằng liền chọn một hơi chút hiền lành một chút nuôi cũng được, chúng ta từng trải lâu như vậy, mọi việc cũng đều nhìn thoáng được rồi. . . " lão bà bà dứt lời, liền lấy tay hướng phía bên cạnh lão gia tử tràn đầy nếp nhăn trên quần phách đánh nhau, trong miệng còn lải nhải nhớ kỹ "Như thế tuổi đã cao, cũng không biết mình xử lý xử lý, có người ngoài tới vẫn là như vậy, xấu hổ cũng không xấu hổ. "

Nghe xong bà bà lời nói, Lục Tinh Liễu yên lặng gật đầu, mà một bên Thiết Phong lại trầm mặc, âm thầm nghĩ lấy, thiên hạ phi nhân không dứt, nói cho

cùng còn là thực lực của chúng ta không đủ, nếu thực lực cường hãn, như vậy Phi khẩu chỉ lưu chỉ cần tới bao nhiêu liền ngoại trừ bao nhiêu là được, có chỗ nào sẽ có... này kiêng kỵ, giống như vậy bị cướp thôn dân vì cướp bóc phi nhân cầu tình, thật là lớn lớn phúng thủ.

"Hiện tại thời điểm còn sớm, các người vợ chồng son nếu là một đi trở về nghỉ tạm lấy a !, ta phải đem lão đầu tử này quần cho lỏng một lỏng, đã nhiều năm như vậy số tuổi tăng trưởng, bản lĩnh nhưng không thấy trưởng. . ." bà bà hướng về phía hai người chào hỏi một cái, liền tiếp tục hướng về phía ông già tóc trắng ống quần phách đánh nhau. Mà lão nhân tóc trắng hơi có chút ngượng ngùng hướng về phía hai người cười cười.

"Chúng ta không phải. ." Lục Tinh Liễu nói nói phân nửa, trong lòng cân nhắc: "Nếu như ta lúc này nói chúng ta không phải vợ chồng son, vị bà bà này sợ rằng được đối với quan hệ của chúng ta hỏi không ngừng, đến lúc đó không khỏi xấu hổ. ." Vì vậy liền đem còn lại ba chữ nuốt trở vào, lặng lặng trở về phòng rồi.

"Người nếu dám đụng cái giường này một cái, ta liền lột da của người ra! "

Lục Tinh Liễu để lại một câu ngoan thoại, liền dùng chân đem chính mình thật chặt đắp lên, chỉ còn lại có tay chân luống cuống Thiết Phong, nhào nặn cùng với chính mình mất gấu mèo, qua nửa đêm.

Theo mặt trời lần nữa mọc lên, cũng cùng trong phòng lưỡng vị lão già nói chia tay, tuy nói tiếp xúc không lâu sau, lại cho hai người để lại ấn tượng khắc sâu.

Hai người xuất môn liền vẫn hướng bắc đi, từ ra thôn lạc kia, liền lại cũng không có người khó, hai người muốn cầu một con ngựa lại cũng không được, chỉ phải đi bộ đi tới. Dọc theo đường đi thượng cấp mặt trời chói chang, nhưng quanh mình chỉ có chút chim quyên, sa địa Bách các loại thấp bé bụi cây, đẹp là đẹp, nhưng không chút nào không giấu được ánh mặt trời, Thiết Phong đã sớm bị thấm ướt y phục, mà Lục Tinh Liễu tay phải chống a ! Ô giấy dầu, thái dương cũng lúc thấm mồ hôi, thường thường liền muốn lấy ra khăn tay chà lau một phen.

Thiết Phong trong lòng thầm mắng này Mặc Mỗ vô số lần "Chó này mập mạp chỉ cho lão tử cái gì phá lộ! "

Đi suốt hên sáu, bảy dặm, cuối cùng đã tới một cái bên giòng suối nhỏ.

Thiếu nữ dùng nước suối mát rượi vọt đem mặt, vừa cẩn thận lấy ra một khối màu vàng nhạt khăn tay tỉ mỉ đem thủy lau sạch sẽ.

Mà Thiết Phong còn lại là vén lên ống quần, không có tìm không có phôi đập nổi lên thủy tới.

"Uy, nhân gia ở nơi này rửa mặt uống nước, người đem chân bỏ vào, có ác tâm hay không!" trông coi Thiết Phong chân trần ở trong nước đi tới đi lui, thiếu nữ nhất thời trợn mắt trừng trừng.

"Lục đại tiểu thư, người đó là thượng du, ta đây là hạ du, coi như ta ở nơi này tắm rửa chà xát cái chân cũng sẽ không gây trở ngại đến người nơi đó. " Thiết Phong nghe vậy hãy còn không thay đổi, bên đập thủy vừa nói.

"chằm chằm ta chỗ này thủy đều nghe có chút lạ vị, nhất định là chân người thúi quá, nghịch thủy phiêu tới. "

"Dã ngoại này trong khe nước thủy tự nhiên là so ra kém lạc thành nước giếng, mùi vị tự nhiên cũng có chút phân biệt. " tuy là ngoài miệng nói như vậy, Thiết Phong vẫn là nâng lên một bồi thủy nghe nghe.

"Đây là. . . "

"Ân hạnh?" chứng kiến Thiết Phong vừa nghe phía dưới liền nhú chặt chân mày, thiếu nữ không khỏi cũng đặc ý thêm vài phần.

". . . Mùi máu! "

"Cái gì? ! " nghe được Thiết Phong vừa nói như vậy, hoảng sợ Lục Tinh Liễu khăn tay đều suýt chút nữa tiến vào trong khe nước.

"Ở nơi này suối nước không có một chút nhan sắc, đã có cổ mùi máu tươi, nghĩ đến là thượng du có người hoặc thú bị thương còn không bao lâu. " nhìn một chút chảy xuống trong suối nước, Thiết Phong nói đến: "Chúng ta đi xem một chút đi. "

"Ân "

Lưỡng người đi rồi nửa dặm, liền chứng kiến suối nước trình màu đỏ nhạt, vội vã gia tăng chút cước bộ.

Ở đi lên nửa dặm, liền thấy được một hồi cực kỳ xóc xếch vết chân, phía trước cách đó không xa chính là ngũ cụ tử trạng thể thâm thi thể, có sườn ý với gỗ đá nhân không thể minh, có tắm ở suối nước tiên huyết như chú, có chuyên đại tự hướng lên trời về mặt kinh dị, mỗi người không giống nhau. Muốn nói duy nhất điểm giống nhau, dù cho trên người mỗi người tình mịn vết thương, cùng thanh nhất sắc hắc sắc trang phục rồi.

Lục Tinh Liễu nhìn cảnh tượng như vậy, quay đầu lại đi, vô nhè nhẹ một cái lồng ngực của mình. Tuy nói mấy ngày nay đã trải qua rất nhiều, nhưng thiếu nữ hướng về phía máu này tình trạng diện lại vẫn là không có một tia sức chống cự, mỗi lần nhìn thấy cũng không khỏi một hồi phạm nôn.

"Trên người còn có nhiệt độ, phải chết sẽ không thật lâu " Thiết Phong lau mấy người quần áo đen cổ tay, lẩm bầm nói đến

"Bọn họ dường như liền là đêm qua chúng ta nhìn thấy tám người kia trong đó năm. " Lục Tinh Liễu che khuôn mặt, vì vì liếc dưới trong suối nước hắc y

thi thể nói đến.

"Bọn họ toàn thân áo đen vừa nhờ khuôn mặt, người là làm sao mà biết được? " Thiết Phong tò mò hỏi

"Từ giây nhìn ra được " Lục Tinh Liễu nói đến: "Ngày hôm qua ở dưới ngọn đèn ta thấy. Có một người áo đen trên giấy tờ vàng thêu chỉ chim diều, ta lúc đó còn kinh ngạc kia mà, dù cho cái đầu kia đâm vào nước suối người nọ mặc rồi. "

"Người đây dĩ nhiên có thể chú ý đến? ! "

Thiết Phong đến gần nhìn một chút con kia tờ vàng Ưng. UU đọc sách www.uukanshu.com mặc dù không lớn, lại thêu cực kỳ tinh xảo, nửa ngày đầu sợi cũng không có, tựa như trên giấy kèm theo thông thường, một bộ gương cánh muốn bay bộ dạng, hiển nhiên là mỗi người giỏi tay nghề, tồn không ít tâm huyết chỉ có thêu thành.

"Khó không phải CD giống như người sơ ý? Mấy người này cũng bị mất tức giận, chúng ta cũng không giúp được gì, nhanh lên một chút rồi đi nơi này a !. " nghe nơi này máu tanh mũi vị, Lục Tinh Liễu toàn thân đều khó chịu, xoay người liền muốn đi.

Chứng kiến mấy người vết thương, Thiết Phong âm thầm kinh dị, cũng không biết mấy người này là bị người nào giết, cổ cổ tay ngực đều trúng vài Kiếm, mỗi một kiếm đâm hơi sâu liền có thể muốn tánh mạng của bọn họ, nhưng cái này người xuất thủ lại như là không sử dụng ra được lực thông thường, thời khắc mấu chốt chưa từng đâm xuống, vì vậy những hắc y nhân này chỉ có trúng nhiều như vậy Kiếm chỉ có chết. Bất quá nếu như Lục Tinh Liễu theo như lời là ngày hôm qua tám cái Phi nhân, ngược lại cũng không đáng giá đồng tình.

"Người hãy đi trước một ít, chờ ta một chút liền tới, hắc hắc. " dứt lời, Thiết Phong hướng về phía mấy người quần áo đen thi thể lật đào lên.

Lục Tinh Liễu nghi ngờ liếc nhìn Thiết Phong, liền che mũi đi ra ngoài, ly khai mấy chục bước, mới vừa rồi thở phào nhẹ nhõm.

"Ta tới rồi, ha ha "

Lật đào rồi một trận, Thiết Phong đem vài cái nặng trĩu túi tiền lẳng lẽ đựng vào, tự nhiên là bọn họ ngã trên người tài vật rồi, lúc này ta không lấy, cũng tự có người khác lấy, Thiết Phong lúc này lại là lấy yên tâm thoải mái.

"Người vừa rồi ở lật cái gì? " chứng kiến Thiết Phong vẻ mặt say mê biểu tình, Lục Tinh Liễu nghi hoặc hỏi

"Hắc hắc, về sau người sẽ biết. " Thiết Phong thần bí nói đến

"Cất, nhìn người đức hạnh, nhất định là không có chuyện gì tốt, đi nhanh lên, nơi đây thật là khó ngủ " Lục Tinh Liễu nói đến

Hai người đi về phía trước không đủ trăm bước, liền nghe được một cái âm thanh trong trẻo nói:

"Trước mặt nhưng là Lục cô nương cùng Thiết thiếu hiệp? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16 : Chiến đấu Chấp Pháp Giả

Thiết Phong quay đầu, chỉ thấy được hai cái khí vũ Hiên a thanh niên hướng lấy phương hướng của mình đã đi tới, phía trái một người đã cao lại trắng, mặt chữ điền mặt tròn, lông mày rậm hơi có chút phản nghịch thoáng hướng về phía trước vung lên, sanh một bộ môn thần lẫn nhau, rồi thật xa liền cho người một bộ cảm giác không dễ chọc. Bên phải một người vóc người cân xứng rất nhiều, ngũ quan thanh tú, da so với bình thường nam tử muốn trắng nõn không ít, trên mặt mang ôn hòa lễ độ mỉm cười, chỉ có nhưng tựa như cái nho nhã thư sinh thông thường, phía trước một tiếng, dù cho hấn phát ra. Hai người bên hông mỗi bên đeo một thanh trường kiếm, trên vỏ kiếm khắc Long văn hồ phù, rất là tinh xảo. Người mặc là cùng vậy bạch sắc thêu bào, mỗi người tay áo trái chỗ tờ vàng thêu một cái thanh long, lợi trảo răng nanh, trông rất sống động.

"Người là ai, làm sao biết tên của chúng ta? " chứng kiến hai người này chậm rãi đến gần, Thiết Phong đại đại liệt liệt hỏi. Tuy nói trong lời nói có vẻ không thêm quan tâm, nhưng nội tâm vẫn hồ hồ cảnh giác một ít, dù sao cái này hoang sơn dã lĩnh trong đột ngột gọi ra bản thân hai người tính danh, nghĩ như thế nào đều có chút kỳ quái.

Tay phải nho nhã thanh niên ở cách Thiết Phong hơn mười bước địa phương ngừng lại, từ trong lòng móc ra cái trên đó viết một cái "Lạc " chữ ngân đúc lệnh bài, ở hai người trước mặt phô bày một cái, chấp tay nói đến: "Thiết thiếu hiệp, tại hạ pháp danh 'Ma Thường', chúng ta là lạc thành Chấp Pháp Giả,

. "

"Ta gọi Yêu Tứ "

Nghe xong hai người tự giới thiệu, Thiết Phong cũng là cảm thấy có một chút buồn cười, đã nói nói: "Chấp Pháp Giả khó không phải là đạo sĩ xuất thân, trả thế nào đều dùng tới pháp danh rồi? "

"Thiết thiếu hiệp, chúng ta bởi vì nhiệm vụ tính chất nguyên nhân, không khỏi muốn thường thường đắc tội một số người, vì để tránh cho người nhà bằng hữu lọt vào bất trắc tai ương, vì vậy bình thường cũng không lấy tên thật hiện người, cũng xin thiếu hiệp thứ lỗi. " tên là Ma Thường thanh niên khách khí trả lời.

"Hai vị kia tìm chỗ này, không biết chuyện gì đâu? " bên cạnh Lục Tinh Liễu lên tiếng, từ nhỏ liền sinh trưởng ở lạc thành nàg, tự nhiên nhận biết lạc thành Chấp Pháp Giả trang phục cùng lệnh bài.

"Chúng ta là vì lệnh tôn việc tới. " nho nhã thanh niên đáp

Nghe được câu này, toàn bộ không khí đều ngưng trọng vài phần, đây cơ hồ là Thiết Phong cùng Lục Tinh Liễu lúc này quan tâm nhất một vấn đề rồi, nhưng không nghĩ từ hai cái nhìn như người không liên hệ trong miệng nói ra, có thể nào không khiến người ta kinh ngạc.

"Các người biết cha ta sự tình? " Lục Tinh Liễu đoạt trước rồi hai bước hỏi

"Lục đại hiệp việc toàn thành đều lưu truyền sôi sùng sục, chúng ta lại làm sao có thể không biết. . . "

Nghe xong câu trả lời này, Thiết Phong hai mắt đông lại một cái, hỏi: "Lục gia mới vừa xảy ra chuyện thời điểm các người thì biết rõ rồi đúng vậy? "

"Đúng vậy, ba tháng trước, Lục gia vừa mới mang lúc đi, chúng ta liền phát giác ra rồi "

Thiết Phong nhìn một chút quanh mình nhân nhân cỏ xanh, lại tựa như cảm nhiều loại hoa, chỉ cảm thấy người trước mắt tuy nói thống khoái, nhưng luôn cảm thấy có vài phần quái dị, quay đầu nhìn về phía một bên nhân cao mã đại "Yêu Tứ ", chỉ cảm thấy cái này cổ quái dị càng sâu, nhưng cụ thể không đúng chỗ nào, lại không nói rõ ràng, đơn giản ngậm miệng không nói, chờ đấy hần tiếp tục nói tiếp.

"Sau lại nhất hòa nhân, lại phách lối coi chừng Lục phủ, chúng ta liền biết việc này cũng không đơn giản, cùng những người áo đen kia giao chiến mấy trận, lại chỉ đòi lấy mấy đồng than cốc, trong thành lời đồn nổi lên bốn phía, đều là nói Lục gia phạm vào ác quỷ, nhưng là vì vậy, cũng không có người dám bước vào Lục gia, cái này lời đồn có thể khiến lạc thành bách tính không đến mức tùy ý bước vào Lục gia, tăng thêm thương vong, vì vậy chúng ta chỉ có chưa đứng ra làm sáng tỏ, chỉ là âm thầm coi chừng cái này hòa hắc y nhân, xem bọn hần rốt cuộc là nơi nào thể lực, nghĩ đến này làm chi. "

Thiết Phong nghe xong cái này tốt một đoạn lớn nói, cảm thấy giải thích cũng xem như hợp lý, nhưng trong lòng cổ cảm giác quái dị, vẫn là lái đi không được.

"Thẳng đến mấy ngày trước đây, Thiết thiếu hiệp cùng Lục cô nương bước vào Lục gia thời điểm, chúng ta mới phát hiện bọn họ chân chính ý đồ. " Ma Thường dừng một chút, nói rằng: "Các người cùng hai người kia giao chiến đồng thời, kỳ thực trong phủ còn có hai gã khác hắc y nhân, bởi vì vì lực chú ý của bọn họ đều ở đây Lục cô nương trên người, chúng ta nhân cơ hội một lần hành động chế phục, đến tận đây, mới xem như đã biết thân phận của tên này, cùng tới loại này ý đồ. "

Thiết Phong nghe vậy trầm nghĩ: Lời này cũng không phải giả, lúc đầu ta cảm giác được sát khí xác thực không ngừng hai cổ,

Bởi vì sau lại hôn mê bất tỉnh, nhưng vẫn đã quên có cái này việc sự tình.

" người này là ai, bọn họ ý đồ vậy là cái gì? "

Lục Tinh Liễu nghe xong Ma Thường lời nói, đang nói đến trong lòng nàg cho tới nay vấn đề, liền vội vàng hỏi

"Khái khái, bởi vì ... này điểm là chúng ta chấp pháp đường bí mật, tạm thời vẫn không thể báo cho biết hai vị, nhưng mục đích của bọn họ một trong, cũng là bắt đi Lục cô nương. " Ma Thường hơi có chút áy náy nói

"Nói cái gì cũng không thể nói, cộng lại là treo chúng ta lòng ham muốn tới? Lục cô nương, chúng ta đi thôi, nghe hần luôn như vậy vẫn trứ trứ nói, tiểu gia ta không phải thói quen. " Thiết Phong có chút không nhịn được nói, xoay người liền muốn đi.

Lục Tinh Liễu một bên nhìn hần cảm thấy có chút kỳ quái, không biết hần vì sao tựa như đối trước mắt hai cái này Chấp Pháp Giả tràn ngập địch ý thông thường, hướng về phía hai người hơi thì lễ, cũng xoay người đi theo.

"Chờ đã. " lúc này, vẫn chưa phát một lời Yêu Tứ nói chuyện, sai ai ra trình diện Thiết Phong muốn đi, lớn tiếng gọi vào: "Người có thể đi, Lục cô nương muốn lưu lại, an nguy của nàg, phải chúng ta tới bảo hộ, để tránh khỏi lọt vào phi nhân làm hại! "

Thiết Phong nghe vậy, học làm Ma Thường bộ dạng "Nho nhã " cười, liền tiếp tục nắm Lục Tinh Liễu đầu cũng sẽ không trở về tiếp tục đi.

Sai ai ra trình diện Thiết Phong đối với mình nói chút nào không để ý, Yêu Tứ trong bụng tức giận, nhảy nhót trong lúc đó, liền đoạt ở tại Thiết Phong trước mặt, trầm giọng nói đến: "Người chẳng lẽ muốn gây trở ngại Chấp Pháp Giả hay sao? "

"U ah, mình cũng biết không để ý, liền mang ra như thế đỉnh đầu chụp mũi vượt trên tôi, bắt quá ta cũng là không sợ. " Thiết Phong mỉm cười nói

"Tiểu tử, đừng rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt! " nghe vậy, tên kia vì Yêu Tứ nam tử "Xoát " một tiếng rút ra bội kiếm.

Hai người quang ánh mắt giao phong, có thể dùng trong không khí cũng đã tràn ngập mùi thuốc súng nồng nặc nhai.

"Yêu Tứ! "

Ở bội kiếm gần chuẩn bị đâm ra thời điểm, Ma Thường mấy bước nhảy tới, đưa hấn ngăn cản dưới, lắc đầu nói đến: "Không nên vọng động. "

"Hanh! " nhìn trước mắt Ma Thường, Yêu Tứ do dự một chút, "Ba " một tiếng nặng nề đem bội kiếm thu hồi vô kiếm, sắc mặt khó coi nhìn chòng chọc lên trước mắt cái này dám chủ động khiêu khích Cháp Pháp Giả tiểu tử.

Ma Thường quay đầu hướng về phía Thiết Phong chấp tay, nói đến: "Xin lỗi Thiết thiếu hiệp, ta vị huynh đệ này tính khí có chút táo bạo, nhưng chúng ta cũng không có ác ý. . . "

"Ta sẽ không để cho các ngươi mang đi của nàng. " Thiết Phong lạnh lùng nói đến, không nói lời nào một tay lấy bên cạnh Lục Tinh Liễu ôm ở trong ngực.

Cảm giác được đột nhiên nồng hậu nam tử khí tức, thiếu nữ bản năng liền muốn giãy ra. Nhưng ngẩng đầu nhìn Thiết Phong đối mặt hai cái Cháp Pháp Giả lại không nhường chút nào kiên nghị biểu tình, tính cách tượng trưng nhẹ nề một cái Thiết Phong ngực, liền mặc kệ nó rồi, chỉ là một đồ ửng lạng lẽ leo lên kiểu tiểu khuôn mặt.

"Giống như trước Lục gia cát giấu vậy hắc y nhân, ta đây vị Yêu Tứ huynh đệ không ra ba chiêu liền có thể đưa hấn chém giết. " Ma Thường dùng một chút, chậm rãi nói đến: "Vì vậy, theo chúng ta đi, Lục cô nương vấn đề an toàn, Thiết thiếu hiệp ngươi không cần phải quan tâm. . . " nói xong, bình tĩnh nhìn Thiết Phong, hai mắt không hề bận tâm, giấu diếm một tia tình cảm.

"Hai cái cùng nhau, vẫn là từng bước từng bước tới? " nghe được Ma Thường nhìn như khuyên bảo kì thực uy hiếp ngữ, Thiết Phong không muốn nhiều lời, ngược lại đã không thể dựa vào ngôn ngữ giải quyết, không bằng lấy kiếm muốn hỏi.

"Ai " Ma Thường lắc đầu, chậm rãi công qua rồi thân đi.

"Tiểu tử, chó nói chúng ta không đã cho ngươi cơ hội, trở ngại Cháp Pháp Giả là trọng tội, ta có quyền đưa ngươi ngay tại chỗ chém giết. " Yêu Tứ cao giọng nói đến, lần nữa rút bội kiếm ra, nhắm ngay Thiết Phong.

"Liễu Nhi, ngươi đi bên cạnh một ít. "

"Nhưng là. . . " sai ai ra trình diện Thiết Phong muốn cùng Yêu Tứ động thủ, Lục Tinh Liễu có chút bận tâm, lần đầu tiên ứng cái này có chút thân mật xưng hô.

"Không có gì, yên tâm, ta giải quyết rồi cái này quang biết phệ sẽ không cần súc sinh, chúng ta đi liền. "

"Ngươi nói người nào quang biết phệ sẽ không cần? " nghe xong Thiết Phong lời nói, Yêu Tứ trợn mắt trừng trừng.

"Xin hỏi Cháp Pháp Giả đại nhân, ngài sẽ cần người sao? "

"Đương nhiên sẽ không. "

"Vậy ngươi phệ lâu như vậy, còn sẽ không cần, ta nói tới ai tự nhiên vừa xem hiểu ngay rồi. "

Yêu Tứ trong ngày thường trực lai trực vãng, không có Ma Thường nhiều ý nghĩ như vậy, vì vậy nói mấy câu liền bị Thiết Phong mang vào hãm hại, sau khi nghĩ thông suốt nhất thời nổi gân xanh, cả người như một ngum gần núi lửa bộc phát thông thường, đốt ngón tay đều bóp kéo kẹt kẹt vang.

"Tốt, tốt, tốt, trước mặt nhục mạ Cháp Pháp Giả, ngươi là ta đã thấy người thứ nhất. " Yêu Tứ hận hận nói đến, thanh âm kia tựa hồ là từ giữa răng nặn đi ra thông thường, nghe đều có vài phần âm u.

"Ba chiêu, ta tất chém ngươi " Yêu Tứ Kiếm qua đỉnh đầu, bày ra một bộ khép mở cực đại thức mở đầu

Thiết Phong liếc mắt Yêu Tứ thân vị, đoán chừng thanh niên trước mắt hơn phân nửa muốn sử xuất lấy "Phách " hoặc "Trảm " bắt đầu thức chiêu số, vì vậy đem mũi kiếm nhắm ngay dưới ba vị, cổ tay lại hơi hơi nhếch lên, tùy thời chuẩn bị trên nghênh, sau đó liền thư giãn thích ý nhìn về mặt hoành nhục Yêu Tứ.

Chứng kiến Thiết Phong như vậy phong kinh vân đạm biểu hiện, Yêu Tứ lửa giận càng sâu. Chỉ thấy thanh quang lóe lên, trong tay trường kiếm liền nặng nề hướng về phía Thiết Phong trên đỉnh đầu thẳng trảm đi, một kiếm này tứ bình bát ổn, không thêm bất luận cái gì chuyện xấu, quả nhiên như Thiết Phong dự liệu thông thường.

Võ công cao thấp vốn không dễ phân biệt, nhưng Thiết Phong có thể cảm giác được, một kiếm này tốc độ cùng uy thế, lại rõ ràng mạnh hơn trước Lục

gia gặp phải hắc y quá nhiều người, nhất thời liền đối với Ma Thường nói 'Không ra ba chiêu liền có thể đem hắc y nhân kia chém giết' tin chữ bát phân.

Nhưng cùng ngày hôm trước hắc y nhân bắt đồng chính là, vị này "Yêu Tứ " đi là đại khai đại hợp con đường, cái này đối diện rồi Thiết Phong lòng ham muốn, cho tới nay, luận đến hợp lực số lượng, Thiết Phong đối với lòng tin của mình vẫn là cực sung túc, vì vậy trông coi một kiếm này đánh tới, không chút hoang mang giờ tay lên dù cho son hà bảy cắt nhất thức "Tinh thần đoạn ", tới xuống đến trên bất quá ba bốn thước huy kiếm không gian, lại phát ra "Hô " một tiếng xé gió vang, sau đó lưỡng Kiếm tấn công, ong ong lên tiếng, dư âm không dứt.

Chấn động phía dưới, hai người mỗi bên lui lại mấy bước, ai cũng không có chiếm được tiện nghi gì.

Định trụ thân hình, Thiết Phong liếc mắt một cái run rẩy động không ngừng trường kiếm, thoáng có một tia kinh ngạc, ngoại trừ thiết không phát, hắc vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có thể cùng mình toàn lực một kiếm ráp thành thể quân lực địch người.

Mà Yêu Tứ còn lại là kinh ngạc không thôi rồi, võ công của hắc vốn là lấy thế đại lực trầm trửu danh, cái này phủ đầu một kiếm cơ hồ là toàn lực gây nên, không vì đã thương địch thủ, chỉ vì lợi dụng đối thủ ngăn cản sau trong nhảy mắt ma túy, sử xuất thừa ra bảy tám thức chuẩn bị ở sau. Nhưng không nghĩ Thiết Phong cũng không phải là đơn thuần cái ngăn cản, mà là cũng có thể dùng một cùng mình không phân cao thấp cự lực trực tiếp tiến lên đón, lưỡng Kiếm giao một cái hồ khẩu kịch chấn, chỉ có thể vội vã rời khỏi mấy bước, cũng rút cuộc dùng không ra nửa thức chuẩn bị ở sau, một chiêu này liền coi như phải là sử dụng xong. UU đọc sách www.uukanshu.com nghĩ đến chính mình vừa mới khoe khoang khoác lác ba chiêu tất trăm, Yêu Tứ không khỏi sắc mặt tái nhợt.

"Chỉ thực lực này lại cũng khoe khoang mạnh miệng nói cái gì ba chiêu, thật là làm cho người cười mất răng nanh rồi, ha ha. " xem đến đại hán sắc mặt bất thiện, Thiết Phong hài hước nói đến

"Hoặc "

Theo rống to một tiếng, hầu như cùng vừa rồi phương vị tốc độ giống nhau như đúc một kiếm, lần nữa hướng về phía Thiết Phong môn bổ tới.

Một kiếm này ra, Thiết Phong cũng hơi do dự, trên nhất chiêu tuy nói cản lại, nhưng cũng không có nhìn qua nhẹ nhõm như vậy, lúc này cánh tay còn có chút tê dại vô lực. Nhưng nếu triệt thoái phía sau không đỡ một kiếm này nói, nhưng phải nhất thời mất thế, đến tiếp sau liền muốn bị động rất nhiều, nghĩ tới đây, cắn răng, lần nữa sử xuất đồng nhất thức "Tinh thần đoạn " đỉnh đi tới. Lưỡng Kiếm lần nữa giao nhau, lại là "Ồng " một tiếng, hai người cũng như thả về thông thường, lần nữa lui lại nhảy ra.

Kiếm vốn là nhẹ nhàng binh khí, đánh dù cho một cái biến hóa linh động, lại tựa như bọn họ như vậy một kích là một kích đầu pháp, hồn nhiên không có nửa điểm kiếm chiêu tiêu sái ý thơ, ngược lại giống như hai cái người Man cầm cây gậy "Cạch cạch " cứng rắn làm giống nhau, chỉ bất quá hai cái này "Mọi rợ ", lúc này cũng cũng không lớn dễ chịu.

Nhảy sau đó, hai người liền như soi gương giống nhau, lại nhao nhao thanh kiếm đổi thành tay trái. Một màn này có thể dùng vì vi lờm một cái Ma Thường đều kinh nghi không ngớt, thường dùng tay phải kiếm khách, nếu đổi lại tay trái, không chỉ có lực đạo giảm bớt nhiều, thậm chí có chút rõ ràng rất nhuần nhuyễn kiếm chiêu, sử dụng lúc đi ra không tự chủ được sẽ gặp đi hình, hai người như thế một xấp thêm, bản thân năm phần mười thực lực cũng chưa chắc phát huy đi ra. Vì vậy nếu không phải thực sự bất tiện, không có mấy người sẽ làm ra loại này lựa chọn. Mà giờ khắc này Thiết Phong cùng Yêu Tứ lại đồng thời thay đổi tay trái, nghĩ đến vừa rồi hai lần đó đụng nhau nếu so với ở bên thoạt nhìn muốn trọng rất nhiều.

"Một kiếm này, trả lại cho ngươi. " hai người mới vừa nắm chắc chuỗi kiếm không đủ nửa giây, lần này Thiết Phong lại động trước rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Đi Tú Tài binh

Thiết Phong tay trái cầm lên hắc thiết Kiếm, ở mọi người kinh dị dưới ánh mắt, không hề sắc sỡ hướng về phía Yêu Tứ "Đập " rồi đi tới. Sở dĩ nói là "Đập ", bởi vì ... này một kiếm không phù hợp bất kỳ kiếm pháp nào chiêu số con đường, thậm chí kiếm phong đều có chút sai lệch, tựa như trong tay cầm không phải trường kiếm, mà là một cây muôn côn thông thường, cứ như vậy trăm trăm đánh xuống đi.

Cái này đích xác không phải là cái gì kiếm chiêu, chính là sử xuất toàn thân lực đạo một kích, không phải xảo quyết, cũng không sắc bén, duy có sức mạnh.

Đây cũng là đồ.

Quái dị này nhất chiêu, lại đưa tới Yêu Tứ một phần do dự.

Trước mắt một kiếm này có thể nói là kẻ hở rất nhiều, chỉ cần vút bỏ chính mình đại khai đại hợp đầu pháp, thoáng tà trác nửa thân vị, sử xuất đơn giản nhất "Thiên " hoặc "Đạt ", liền có thể đem trước mắt đáng hận thiếu niên đánh chân tay luống cuống. Nhưng lúc trước lưỡng Kiếm vốn là đánh hấn con tức nổi lên, nếu không lấy rung động nhất phương thức chính diện đánh bại thiếu niên này một kiếm, thực sự tiết không ra hấn đầy bụng tức giận, huống hồ liều mạng hai chiêu sau đó lần này lại rút lui, chẳng phải là nói mình về mặt sức mạnh liền thua thiếu niên này. Nghĩ tới đây, lại không muốn làm chút nào nhường đường, cầm lên Kiếm tới "Hoắc " rống to một tiếng, giờ kiếm chung bày, nặng nề nghênh liễu thượng khứ.

Thiết Phong đánh cuộc đúng.

Hai người giao nhau ba kiếm này, không có nửa điểm cuốn hút, mỗi nhất kích cũng như lưu tinh trụ mà thông thường, tràn đầy một bạo lực mỹ cảm.

Người bên ngoài xem ra, cái này kiếm thứ ba kết quả, sợ rằng cùng hai lần trước không khác nhau gì cả, chỉ là đổi vị trí, đổi một cái tay. Nhưng người bên ngoài không biết là,

Yêu Tứ huy kiếm lực đạo, chủ yếu là bị kiếm chiêu gia trì, tay trái tay phải tự nhiên sẽ có chút phân biệt.

Mà Thiết Phong lực đạo, thì chủ yếu đến từ chính nội lực thâm hậu, cộng thêm lúc này vút bỏ tất cả cuốn hút thuần túy một kiếm, lần này uy lực kì thực so với trước lưỡng Kiếm càng sâu.

Cứ kéo dài tình huống như thế, làm song kiếm giao nhau lúc, phần mà không có hai lần trước vậy thể quân lực địch tranh phong rồi.

Theo "Lâm " một tiếng, Yêu Tứ sắc mặt hầu như muốn từ tái nhợt chuyển làm mặc lục, to con thân thể cũng tức thì trong lúc đó bị trùng điệp đè ngã ngổ trên đất. Mặc dù như thế, kiếm thế cũng là chưa giảm vài phần, song kiếm đưa ngang một cái dựng lên trực bức Yêu Tứ mặt mà đến, cho đến mỗi một tắc, mới vừa rồi bởi vì Thiết Phong thu tay lại mà ngừng lại.

Tràng diện như vậy, nhưng lại chính hợp Yêu Tứ nghĩ "Lấy rung động nhất phương thức chính diện đánh bại ", chỉ là đánh bại giả cùng bị kích phá người nhân vật, hơi đổi chỗ một cái dưới. Nhìn trước mắt mỗi kiếm, Yêu Tứ trên mặt viết đầy không thể tin tưởng.

Hắn vốn tưởng rằng, Thiết Phong cũng là cùng mình thông thường, dựa vào một bộ thể đại lực trầm, tuyệt diệu vô cùng kiếm pháp chiêu số, mới có thể vung ra uy lực như vậy, nhưng không nghĩ Thiết Phong luyện cái này mấy chiêu kiếm pháp, tuy nói phiền phức không gì sánh được, nhưng liền thời khắc này uy lực đến xem, xác thực không coi vào đâu cực phẩm kiếm chiêu, có thể có uy lực này, thuần túy là dựa vào nội lực gia trì.

"Ba chiêu? " đối mặt thờ hào hèn tê liệt ngã xuống ở trước mặt Yêu Tứ, Thiết Phong lộ ra một ngum hàm răng trắng noãn, hướng về phía hấn rất "Ngây thơ " cười cười.

"Người! ! " trông coi Thiết Phong cực kỳ làm giận nộ cười, Yêu Tứ tràn đầy phần nộ cùng khuất nhục, tại chính mình đắc ý nhất trên lực lượng bại bởi một cái gầy yếu tiểu tử, nếu không phải còn có nhiệm vụ trên người, hấn hận không thể một đầu thường phục chết tại đây trên mũi kiếm.

Ma Thường chứng kiến cảnh tượng như vậy âm thầm suy nghĩ đến: "Theo tình báo nói, hấn trước đó vài ngày ở lạc thành cùng "Người nọ " đấu hơn hai mươi cái hiệp, cuối cùng còn nặng hơn tổn thương hôn mê, bởi vì Lục gia tiểu thư xuất thủ chỉ có thuận lợi trốn thoát, vì sao lúc này hấn lại lợi hại như vậy, chớ không phải là mấy cái ăn cơm trắng lại báo lâm cái gì? Hiện tại đến xem Yêu Tứ chỉ sợ cũng không cách nào nữa chiến đấu, ta nếu xuất thủ đối với hai người bọn họ thắng bại số cũng không biết, huống hồ làm thật bị thương Lục gia tiểu thư, trở về cũng không tiện giao cho. " nghĩ tới đây, Ma Thường liền chấp tay nói đến: "Thiết thiếu hiệp, còn xin bỏ qua cho Yêu Tứ, chúng ta không phải làm khó người dù cho. "

Thiết Phong nghe vậy, nhưng lại cũng không cùng Yêu Tứ làm nhiều làm khó dễ, thu Kiếm trở về trụ ở trên mặt đất, mà Yêu Tứ thì hơi lộ ra chật vật bỏ chạy, kẻ vai cùng Ma Thường đứng chung một chỗ, nghiêng đi rồi đầu không muốn nhìn nữa Thiết Phong liếc mắt.

"Thiết thiếu hiệp, Lục cô nương, các người đã không muốn chịu chúng ta bảo hộ,

Chúng ta đây liền đi trước, cáo từ. " Ma Thường dứt lời, hướng về phía Thiết Phong chấp tay, xoay người liền muốn ly khai.

"Chờ một chút " Thiết Phong lúc này lại gọi bọn hấn lại, hỏi: "Các người có biết Lục đại hiệp bị cướp đi đi nơi nào? "

"Lục đại hiệp bị cướp tới chỗ nào, cái này chúng ta quả thực không biết. " Ma Thường hỏi quá thân lai, khách khí đáp.

Thiết Phong nghe xong, lộ ra ý vị thâm trường cười, nói đến: "Nghe nói Chấp Pháp Giả kiến thức rộng rãi, có thể hay không bang ta xem một chút đây là vật gì. " Thiết Phong tiến lên hai bước, từ phía sau đem cái kia thật dài sự việc móc ra, vút xuống trước mặt hai người, chính là thay đổi luôn báo hàm răng.

Chứng kiến Thiết Phong cái này cực kỳ đột ngột hành vi, một bên thiếu nữ vô cùng khó hiểu, về mặt nghi hoặc nhìn, chỉ là mơ hồ cảm giác chuyện này dường như không có nhìn qua đơn giản như vậy.

"Tê. . . Đây là. " đại thể yêu thú coi như toàn thân hại nữa, hàm răng chung quy cũng là trắng, lại tựa như như vậy màu đen hàm răng thực sự hiếm thấy. Vì vậy cái này răng báo mới vừa vừa xuống đất, hai người liền trực câu câu nhìn chăm chú vào, con mắt chút nào chuyển bất động, bất luận nhìn thế nào, đây đều là một cái hiếm có bảo bối.

"Thiết huynh đệ. . . A! " "A! " Ma Thường phụ thân từ mi nhìn kỹ liếc mắt cái này đen nhánh hàm răng, mới vừa ngừng đầu muốn cùng Thiết Phong nói cái gì đó, không muốn chỉ thấy được một đạo bạch quang từ trước mắt hiện lên, sau đó chính là hai tiếng rống to hơn, lại sau đó, liền không có sau đó.

Một kiếm ra, lưỡng thủ roi, rất đột ngột, cũng rất sạch sẽ gọn gàng.

"Ngươi . . . Ngươi làm sao. . . " chứng kiến cái này cực kỳ Huyết tinh đột ngột một màn, Lục Tinh Liễu không thể tin trông coi Thiết Phong, có chút run rẩy hỏi.

"Bọn họ là giả Cháp Pháp Giả. " Thiết Phong nhàn nhạt nói đến, vừa nói liền đi ra phía trước, đem trên mặt đất răng báo trên vết máu lau khô, chuẩn bị trang bị trở về.

"Làm sao ngươi biết? " Lục Tinh Liễu ngực có chút pháp phòng hỏi.

"Có ba giờ nguyên nhân, chúng ta tọa qua bên kia chút ta nói với ngươi. " làm răng báo bị thu hồi liễu chỉ sau, Thiết Phong còn tiện tay đem cái kia mang theo "Lạc " chữ ngân rên lệnh bài cũng thu vào.

"Bọn họ vừa mở miệng, ta đã cảm thấy có cái gì không đúng, sau lại bọn họ đưa ra muốn dẫn ngươi đi, ta chỉ có nghĩ rõ ràng cái này không đúng tình thần đến cùng là bởi vì cái gì. " lôi kéo Lục Tinh Liễu ngồi lên một tảng đá lớn, Thiết Phong chậm rãi nói đến: "Lão đầu bình thường việc buôn bán, thường nói một câu nói dù cho 'Nếu có người tới mua đồ, ngươi biểu hiện càng là quan tâm khoản này đơn đặt hàng, khoản này đơn đặt hàng ngươi thì càng khó bắt được. ' "

"Thì tính sao? " Lục Tinh Liễu nghe xong nghi ngờ hỏi, không biết cái này đơn đặt hàng lại với giả Cháp Pháp Giả có quan hệ gì rồi.

"Vừa mới hai người kia, hiển nhiên dù cho không có sẽ học được cái lý này luận, vừa mở miệng đầu tiên là tự giới thiệu, sau đó liền hỏi cái gì, đáp cái gì, cho chúng ta nói cái này cần thận u. . . Giống như là lão đã sớm chuẩn bị xong thông thường, ta nếu muốn là bọn hắn, tất nhiên thiết diện tương hướng, giả trang ra một bộ lạnh lẽo cô quạnh bộ dạng tới, ngược lại còn càng làm cho người tin phục một ít. " Thiết Phong tự mình nói, nói đến "Thiết diện tương hướng " là còn như quan công bộc lộ quan điểm thông thường trừng dưới con mắt, nhìn Lục Tinh mây liễu mắt cười mở, cảm thấy vô cùng thú vị, nhưng là hiểu Thiết Phong muốn nói ý tứ, trong lòng cũng là thầm cảm thấy hữu lý, xuất ra khăn tay, cau mày xoa xoa ở tại Thiết Phong trên mặt một vết máu, gạt đầu, ý bảo Thiết Phong nói tiếp. .

"Điểm thứ hai đầu, cái kia danh tên gì bốn gia hỏa, ở động thủ với ta thời điểm, ta cảm thấy nồng nặc sát ý. Mà làm Cháp Pháp Giả, sao có thể như vậy thủy tinh tâm, tùy tùy tiện tiện liền giết người, nói vậy cháp pháp đường đã sớm bị đẩy ngã "

Thiết Phong ngừng được khăn tay lên hương khí, nhìn thoáng qua dường như tiểu tức phụ vậy Lục Tinh Liễu, trong bụng âm áp.

Ổn định tâm thần một chút, nói tiếp đến: "Đệ tam đầu, dù cho ta cuối cùng hỏi vấn đề kia rồi. "

Lục Tinh Liễu đem dính chút vết máu tay khăn chiết mấy giấy, nhận nhận chân chân thu vào, sai ai ra trình diện Thiết Phong nói đến phân nửa dừng lại, liền nhẹ giọng hỏi đến: "Vấn đề kia có gì không đúng sao? "

"Ta cuối cùng hỏi là 'Các ngươi có biết Lục đại hiệp bị cướp đi đi nơi nào', mà cái kia gọi Ma. . . Ma cái gì kia mà. "

"Ma Thường " Lục Tinh Liễu nhắc nhở

"Đối với, bọn họ bắt đầu cái này phá tên thực sự khó nhớ, cái kia gọi Ma Thường đáp trả 'Lục đại hiệp bị cướp tới chỗ nào, chúng ta quả thực không biết', ngươi có thể tưởng tượng đến có gì không đúng? " Thiết Phong trông coi Lục Tinh Liễu, hỏi

Lục Tinh Liễu chống cảm nghiêm túc suy nghĩ vài giây, cũng không cảm thấy những lời này có đầu mối gì, đã nói nói: "Ta không biết, ngươi nói mau a !. "

Thiết Phong trông coi thiếu nữ nghiêm túc dáng vẻ mỉm cười, nói rằng: "Hắn chỉ quan tâm đến rồi 'Nơi nào' vấn đề này, nghe được 'Bắt đi' hai chữ lại không kinh ngạc chút nào, tựa như sớm thì biết rồi Lục đại hiệp là bị 'Bắt đi' mà không phải bị hại rồi. Bọn họ nếu là thật Cháp Pháp Giả, chuyện lớn như vậy tất nhiên sẽ đầu tiên báo cho biết với ngươi, cũng tốt để cho ngươi an tâm, nhưng bọn hắn lại cho đến ly khai đều không chút nào nói, đây chính là lớn nhất lỗ thủng rồi. "

Kính Thiết Phong vừa nói như vậy, Lục Tinh Liễu cảm thấy quả thực như vậy, thầm nghĩ: Tiểu tử này làm sao có lúc thông minh, có lúc u mê?

Kỳ thực Thiết Phong cùng Lục Tinh Liễu đều xem như là người thông minh tuyệt đỉnh, chỉ là Thiết Phong từ nhỏ ở trên giang hồ hỗn, thay đổi phát hiện cái này âm mưu việc, Lục Tinh Liễu thân làm nữ tử, càng thiện quan sát người bên ngoài tế nhị cảm tình, nhỏ ai cũng có sở trường riêng mà thôi.

"Ba - ba - ba "

Thiết Phong vừa dứt lời, UU đọc sách www.uukanshu.com liền truyền đến ba cái vang dội tiếng vỗ tay, bất quá nghe xong cái này tiếng vỗ tay Thiết Phong lại thẳng không dậy nổi một tia đắc ý, bởi vì tiếng vỗ tay truyền tới phương hướng, đúng là ở sau lưng của bọn họ.

"Ha ha ha, tiểu tử, không nghĩ tới ngươi còn tuổi nhỏ, dĩ nhiên có thể nhìn ra nhiều như vậy đầu mối, rất có ta lúc còn trẻ phong phạm a. " Thiết Phong hai người mới từ trên tảng đá đứng lại, liền có một người đàn ông trung niên vọt đến hai người trước mắt.

Kia mà vóc người rất là khôi ngô, bốn mươi mấy tuổi bộ dạng, mặc màu xám tro cũ áo vải tử, bên trái bên hông chớ đem hầu như muốn chạm mà dài mảnh loan đao, phía sau cổng một viên cao hơn nửa mét, đầu người vậy lớn bằng lớn hồ lô rượu, mày kiếm mắt hồ, mũi cao miệng rộng, gác bên cạnh chen đầy rai rác chẳng chịt râu ria, hơi có mấy phần phóng đãng không chịu gò bó cảm giác.

"Đại thúc, có thể hay không đừng đột nhiên như vậy, dọa ta một hồi, ta còn tưởng rằng bọn họ có đồng bọn tới đâu. " nhìn người tới, Thiết Phong vuốt ve lồng ngực của mình nói đến

"Ai u, vậy ngươi lại làm sao biết ta thì không phải là bọn họ đồng bọn? " áo bào tro nam tử tiếng nói có chút to, nói còn chậm tiếng chậm tức giận, nói đến "Ta " chữ còn thật dài lời cái âm cuối, nghe vào có loại bị đánh bánh nhân đậu đánh giọng cảm giác.

"Ngươi vừa rồi ở chúng ta phía sau xuất hiện, nếu là có cái gì mưu đồ bất chính đã sớm xuất thủ, lại cần gì phải đi ra lượng cái lẫn nhau. " Thiết Phong hai tay mở ra, đáp.

"Ha ha, ngươi tiểu tử này có ý tứ, bất quá lần này cũng là đoán sai hoàn toàn. "

Nói xong, áo bào tro nam tử ngửa mặt lên trời đổ một hóp rượu lớn, mùi theo gió nhẹ chậm rãi phiêu đi qua, bằng vào mùi vị đều có thể làm cho mang đến nhẹ nhẹ men say.

Lão tử là không phải ác nhân còn khó nói, thế nhưng lão tử muốn mưu đồ gây rối nhưng cũng là thực sự. . . Ta là tới mang đi của nàng "

Lau miệng, áo bào tro nam tử cũng không ngừng đầu lên nhãn cũng không trợn chỉ chỉ Lục Tinh Liễu phương hướng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18 : Tùy ý bọn cướp

Chứng kiến người này biểu hiện, Thiết Phong cùng Lục Tinh Liễu liếc nhau một cái, đồng thời nghĩ tới dù cho một câu nói.

[các ngươi thấy qua kia tửu quỷ không có?]

Trước Lục Tinh Liễu còn nghĩ, tửu quỷ chưa chắc liếc mắt là có thể nhìn ra, mà giờ khắc này người trước mắt này, thật là ngoại trừ tửu quỷ hai chữ, lại nghĩ không ra cái gì khất khao từ ngữ rồi.

"A Cáp, đại thúc nói đùa. " Thiết Phong hơi có chút lúng túng nhìn xuống trước mắt tràn đầy mùi rượu nam tử.

"Ngươi có uống hay không? " áo bào tro nam tử hướng về phía Thiết Phong giờ qua hồ lô, có chút mất say lơ đãng mông lung hỏi

"Không được. " người được truyền tới rất nặng sắc nhân vị nói, Thiết Phong lắc đầu nói đến.

"Ngươi nếu uống cạn sạch nó, ta liền thả nàng. " áo bào tro nam tử tự tiểu phi tiểu trông coi Thiết Phong.

Nhìn trước mắt một bầu rượu mạnh, Thiết Phong khóe miệng giật một cái, may là luôn luôn thông minh hẳn, lúc này cũng là do dự bất quyết, âm thầm kinh ngạc: "Người này thần sắc bình thản ung dung, cũng không biết đơn thuần là bởi vì say hay là bởi vì căn cơ công phu cứng rắn, hiện tại ở ta nơi này cánh tay vẫn còn có chút tê dại, hay là trước quan sát một chút cho thỏa đáng. Nhưng hẳn người này lại tựa như say không phải say nói lại nửa thật nửa giả, cũng không biết rốt cuộc là muốn làm cái gì, nhưng này rượu. . . Ta là uống còn không uống? "

Do dự một lát, vẫn là chậm rãi nhận lấy bầu rượu, Thiết Phong cánh tay không có áo bào tro nam tử dài như vậy, chỉ hai tay đem một đầu chiều rộng hồ lô bên ngoài ôm ở trong ngực, thoát nhìn trái ngược với cái mê rượu hầu vương giống nhau. Một bên Lục Tinh Liễu trông coi Thiết Phong cái này có chút tức cười tạo hình, không khỏi "Khanh khách " nở nụ cười hai tiếng, sau đó chứng kiến áo bào tro nam tử chậm rãi liếc tới được hàm uy nhân thần, liền thức thời im lặng rồi.

"Uống! " áo bào tro nam tử gọi vào.

"Bánh xe, bánh xe. . . . Khái khái Khái khái. "

Hai cái xuống phía dưới, sắc mặt đỏ bừng, thậm chí đều có chút sung rồi.

Thiết Phong chỉ cảm thấy trong miệng uống không phải rượu, mà là một đám lửa thông thường, cay cổ họng làm đau, đợi cái thứ ba vào miệng thời điểm, cũng chịu không được, lại một ngụm phun tới, cái này phun một cái dừng lo, trước mắt áo bào tro nam tử lại dường như bị mưa xuân tưới qua cây già thông thường, nguyên cái đầu khuôn mặt đều là thủy uông uông, cực kỳ đều đều, nhìn một bên Lục Tinh Liễu liên tục nhủ mảy.

"Ha ha " bị phún gương mặt áo bào tro nam từ lại sợi không tức giận chút nào, ngửa mặt lên trời cười to hai tiếng, đoạt lấy Thiết Phong trong tay hồ lô, tự mình "Bánh xe bánh xe " uống thả cửa lên, chỉ để lại Thiết Phong Lục Tinh Liễu hai người hai mặt nhìn nhau.

"Cô gái nhỏ, đi thôi! " mấy ngụm lớn hạ đổ, áo bào tro nam từ tùy ý chiêu vãi cái tay, hướng về phía Lục Tinh Liễu thét lên

"Đại thúc, ngươi có phải hay không say, làm sao cũng học lên hai cái tặc người đến. " Thiết Phong nhu liễu nhu còn có chút nhỏ bé choáng váng đầu, nói đến

"Hanh, dù cho người trong thiên hạ đều say, lão tử cũng không thể say, ngươi không có thể uống quang rượu của ta, nằng liên phải cùng ta đi, chúng ta trước ước hẹn không phải. " áo bào tro nam từ nói đến

Thiết Phong trong bụng nghĩ: "Người trước mắt này nói thật là có chút điên bầy ngược lại tám, vẫn chính là hần tự mình phán đoán, người nào lại cùng hần hẹn tốt cái gì. Nhưng bây giờ đã cùng hần không phân biệt rõ, đánh lại trong lòng có chút không có chắc, cũng chỉ có thể tạm thời theo hần nói nữa. " cường cố nặn ra vẻ tươi cười, hỏi: "Đại thúc, người đây là muốn mang nằng đi nơi nào a? "

"Có người cho ta tiền thưởng, nói cấp cho nằng mang đi, nhưng mang tới chỗ nào, đã có hẹn trước đây, không đủ vì ngươi đạo. " áo bào tro nam từ vừa nói, biên tướng hồ lô rượu phụ trở về, chậm rãi quay người sang, đưa lưng về nhau hai người vừa mới đứng vững, mắt liếc Lục Tinh Liễu nói đến: "Ngươi là mình theo ta đi, hay là muốn ta cho ngươi trốn lại đi? "

Lục Tinh Liễu trông coi cái này trước mắt tự tin này tâm quả thực muốn lên trời đại thúc, trong chốc lát dĩ nhiên không lời chống đỡ.

Thiết Phong nghĩ, lúc này nếu không ứng trước mắt vị quái nhân này, sợ rằng cho là thật sẽ đem Lục Tinh Liễu trốn lại đi, không bằng tạm thời thuận theo rồi người kia, chờ ta cánh tay khôi phục chút lại tính toán sau. Vì vậy đối với thiếu nữ nháy mắt, khẽ gật đầu một cái.

"Hanh cấp, cô gái nhỏ coi như hiểu chuyện. . . Đi? Tiểu tử ngươi cũng theo kịp để làm chi? " chứng kiến đồng thời theo sau Thiết Phong, áo bào tro nam từ hỏi

"Đại thúc chỉ là ứng người nợ muốn mang nằng tới,

Cũng không nói đến ở địa phương nào, có thể mình xác từng ứng nói không khen người đi theo? " Thiết Phong hỏi

Hết thấy có người làm chút ngậm sinh ý, phần nhiều là biết nói "Không cần nói cho người khác vị trí của ta " hoặc là "Không muốn để lộ ra hành tung của ta ", nói bóng gió đầu, kỳ thực cũng là nói muốn ăn núp tới gấp, đại gia trong lòng có thể mình bạch là đủ rồi. Nhưng không khiến người ta theo chuyện này cơ hồ là mỗi cái người giang hồ thường thức, người nào cũng sẽ không không có chuyện gì đem phía sau lưng bán cho người khác, vì vậy ngược lại không người đơn độc nói ra yêu cầu này rồi.

Kính Thiết Phong hỏi lên như vậy, áo bào tro nam từ thoáng suy nghĩ một chút, chậm rãi đáp: "Ân? . . . Điểm ấy nhưng lại không ai chuyên môn nói qua. "

"Đó chính là rồi, ta theo lấy ngươi cùng đi, ngươi cũng không tính là làm trái với hẹn, ta cũng có thể. . . Cũng có thể chiếu cố một chút của nằng bắt đầu cuộc sống hàng ngày, chúng ta tất cả đều vui vẻ chẳng phải là tốt. " Thiết Phong trong lòng lúc đầu nghĩ đến là "Cũng có thể tìm cơ hội chạy ra ", nhưng lời này nhất định là không thể nói ra miệng, dưới tình thế cấp bách liền sửa lại biến thành "Chiếu cố của nằng bắt đầu cuộc sống hàng ngày ", nhưng như thế thay đổi lại có vẻ cực kỳ quái dị, không khỏi khiến người ta miên man bất định rồi. Không chỉ có Lục Tinh Liễu giận dữ không ngớt, ngay cả trước mắt áo bào tro nam từ, trên mặt đều hiện lên lướt qua một cái "Ta hiểu ta hiểu " biểu tình.

"Ha ha, lời này của ngươi nhưng lại cũng có hứng thú rất, lão tử hôm nay là tới làm tên bắt cóc, lại gặp ngươi như thế tâm tư sống động kỳ lạ tiểu tử, ngươi nếu có can đảm, liền theo kịp cũng không sao, ha ha. " dứt lời, liền hướng lấy phía trước bước nhanh đi đi.

"Chúng ta. . . Làm sao bây giờ? " chứng kiến áo bào tro nam từ tựa hồ cũng không để ý bọn họ, chính mình liền đi, Lục Tinh Liễu nhẹ giọng đối với Thiết Phong hỏi.

"Trước đuổi kịp a !, càng là như vậy không quan tâm, nói rõ trong lòng hần sức mạnh càng đủ a. "

Dưới bóng cây, cỏ thạch bên cạnh, bọn cướp, con tin, còn có một. . . Con tin người nhà? Nói chung, tổ ba người thành một cái cực kỳ kỳ quái tổ hợp, cứ như vậy lên đường.

Theo thu tiền râu áo bào tro nam từ bảy queo tám rề tiêu sái rồi năm sáu dặm, Thiết Phong cánh tay cũng dần dần khôi phục, trên tay có khí lực, tâm tư liền cũng hoạt lạc, hướng về phía một bên Lục Tinh Liễu nhỏ giọng nói đến: "Uy. "

"Ngươi gọi ai đó, uy uy uy? "

"Xuyt, nói nhỏ chút, nơi đây theo chúng ta ba, chẳng lẽ ta còn có thể gọi cái tên kia hay sao. " dứt lời, Thiết Phong nhìn sang phía trước hơn mười bước xa áo bào tro nam từ

"Ngươi. . Về sau gọi Liễu Nhi là được, uy uy uy thật khó nghe. " Lục Tinh Liễu té thanh té khí nói, sau đó một đồ ửng dăng lên.

"Tốt, Liễu Nhi, ta có một ý tưởng. " Thiết Phong lại hồn nhiên không có cảm giác được thiếu nữ biến hóa, chỉ tiếp tục nhẹ giọng nói đến, đổi lời nói sau

đó, ngược lại gọi thuận miệng rất nhiều.

"Ý tưởng gì? " Lục Tinh Liễu thủy uông uông mắt to nhìn Thiết Phong hỏi

"Một hồi ta làm bộ đi tới cùng hấn tiếp lời, sau đó thừa dịp hấn chưa chuẩn bị thời điểm đưa hấn ôm lấy, ngươi nắm chắc cơ hội này một chuồng đánh ngất xỉu hấn, chúng ta liền có thể đào thoát. " Thiết Phong nói đến

"Nhưng là. . . Hấn dường như đối với chúng ta cũng không có ác ý gì, như thế cho người ta đánh ngã, sẽ có hay không có điểm. . . " nghe xong Thiết Phong lời nói, Lục Tinh Liễu trong bụng vẫn còn có chút do dự

"Hấn mặc dù không nhất định có ác ý gì, nhưng nếu chúng ta bị hấn dẫn tới treo giải thưởng bắt chỗ của chúng ta, vậy coi như thân bất do kỷ, vừa rồi ngươi một mực không có xuất thủ, hấn cũng chưa chắc biết ngươi biết võ công, đối với ngươi khẳng định cảnh giác không mạnh, chúng ta như thế một tay, chỉ ít cũng có một bảy tám phần nắm chặt, đến lúc đó hấn hôn mê sau đó, cho hấn mang lên một cái địa phương an toàn là được. " Thiết Phong lặng lẽ nói đến, nhân thân thường thường liếc mắt một cái trước mặt áo bào tro nam tử, thấy hấn vẫn như cũ chỉ là tự mình hợp một cái rượu, cũng không có phát hiện hai người nói chuyện với nhau, trong bụng hơi định.

Lục Tinh Liễu suy nghĩ một chút, cảm thấy Thiết Phong lời nói quả thực cũng có vài phần đạo lý, tuy nói trong ngày thường nàng rất không thích cùng người động thủ, nhưng bây giờ dính đến an nguy của mình với tìm kiếm cha mẹ tiến trình, liền khê gật đầu, đồng ý.

"Đại thúc, chúng ta cũng đi lâu như vậy rồi, ước đoán về sau đường cũng không ngắn, ta cũng không thể luôn là vẫn đại thúc đại thúc gọi ngươi a !. " Thiết Phong đột mấy bước theo sau, không sợ lạ đối với áo bào tro nam tử nói đến.

"Tiểu tử, ngươi có thấy bọn cướp biết nói với ngươi tên mình sao? " áo bào tro nam tử liếc mắt một cái Thiết Phong nói đến

"Hắc hắc, đại thúc ngươi hành sự không bám vào một khuôn mẫu, tự nhiên cái này bọn cướp làm cũng cùng người bên ngoài bất đồng. " Thiết Phong cười một cái nói đến, trong lòng suy nghĩ, đánh ngất xỉu trước hấn, cũng tốt xấu biết mình đánh ngất xỉu là ai mới tốt.

Áo bào tro nam tử lau chính mình cực kỳ đầm tay chòm râu, nói đến: "Lão gọi đại thúc là có vẻ lão liễu điểm. . . Ân. . . Ngươi cứ gọi ta. . . Ngô tiền bối đem. " suy nghĩ nửa ngày, rốt cục suy nghĩ ra một cái xưng hô

Nghe xong câu trả lời này, Thiết Phong không khỏi gương mặt hắc tuyến, "Tiền bối " từ trước đến nay là vẫn bối đối với đức cao vọng trọng trường bối tôn xưng, ần chứa một loại tôn kính phát ra từ nội tâm, giống như mạnh mẽ như vậy đi muốn cầu người khác xưng mình là "Tiền bối ", thật là hấn đã gặp lần đầu tiên, hơi chút bài trừ một nụ cười cứng ngắc nói đến: "Ngô. . . Tiền bối, Khái khái. . . Ngô tiền bối, ngươi trong bình này đến cùng chứa bao nhiêu rượu a, làm sao sai ai ra trình diện ngươi uống nhiều như vậy, nhưng cũng giống như tìm không thấy thiếu một dạng? "

"Ha ha, hồ lô này nhưng là thật to bảo bối, trông coi không lớn, nhưng khởi xướng uy tới, lạc thành từ lâu một hầm chết rượu, chỉ sợ cũng không đủ nó giả bộ, ha ha. " nói đến chỗ này hồ lô, tự xưng Ngô tiền bối nam tử không khỏi có chút đắc ý.

Thiết Phong trong bụng âm thầm hèn mọn: "Người này hồ xuy đại khí bản lĩnh cũng không phải yếu hơn lão đầu, lạc thành một hầm chết rượu, sợ rằng hồ lô này đi lên ba chục năm chục cái cũng chưa chắc có thể giả bộ dưới, huống hồ hấn dĩ nhiên nói đồ chơi này 'Trông coi không lớn', chớ không phải là đã cho ta chưa thấy qua hồ lô hay sao. " trên mặt bày ra một tia vẻ mặt sùng bái, nói đến: "Hồ lô này đã vậy còn quá thần kỳ, mới vừa rồi không có cần thận nhìn, có thể không lại xem cho ta một chút? "

Nghe xong Thiết Phong lời nói, áo bào tro nam tử thật cũng không suy nghĩ nhiều, một bả liền đem hồ lô đưa tới, nói đến: "Cầm đi, cũng để cho tiểu tử ngươi mở mắt một chút, chỉ cần đừng hoảng sợ cần đầu lưỡi liền thành. "

Chứng kiến trước mắt hồ lô, Thiết Phong cũng nóng lòng không phải đưa tay đón, chỉ là âm thầm dưới đuôi vận lực, đợi một hồi tiếp xúc được hồ lô trong nháy mắt, liền lần người tiến lên đem cái này áo bào tro nam tử ôm thật chặt ở.

Làm Thiết Phong tay phải vừa mới đụng tới hồ lô đang chuẩn bị sử lực trong nháy mắt, UU đọc sáchwww. uukanshu. com lại có một thanh âm rất xa truyền tới: "Trước mặt nhưng là Thiết thiếu hiệp, cùng Lục cô nương? "

Nghe được cái này thanh âm, Thiết Phong thu tay về, hướng về phương hướng âm thanh truyền tới nhìn tới, chỉ thấy hai cái bóng người màu trắng chậm rãi đi tới.

Rồi gần vừa nhìn, Thiết Phong cũng là khoe miệng không khỏi kéo ra, hai người này trang phục cùng phía trước "Ma Thường " cùng "Yêu Tử " hoàn toàn đồng nhất kiểu dáng, ngay cả thần thái khí sắc đều có vài phần giống nhau, còn không đợi hai người lên tiếng, Thiết Phong liền rất thúi rầm giờ lên cánh tay, to rõ ràng đánh cái búng ngón tay, giành nói trước đến.

"Không cần nói. "

"Ta đoán các ngươi bước tiếp theo, muốn cử ra cái huy chương bạc tử, nói các ngươi là lạc thành Chấp Pháp Giả đúng hay không? " Thiết Phong dùng một loại lão Vu sư vậy ánh mắt, mắt lìm đim nhìn trước mắt hai người.

"Ách. . . hai người sừng sốt, cũng không biết trước mắt cái này tựa hồ ác quỷ lên người thiếu niên là tình huống gì.

"Sau đó, các ngươi liền muốn báo ra pháp danh của các ngươi, bởi vì các ngươi thường thường đắc tội với người, không thể lấy tên thật hiện người đúng hay không. " Thiết Phong dùng một loại rất thần bí giọng nói, sâu kín nói đến

"Cái này. . ." nghe xong Thiết Phong lời nói, hai người hai mặt nhìn nhau, đều từ trong mắt của đối phương thấy được nồng nặc nghi hoặc cùng khó hiểu.

"Sau đó, các ngươi liền muốn nói là vì Lục đại hiệp sự tình mà đến, muốn dẫn đi Liễu Nhi bảo hộ an toàn của hắn đúng hay không?"

"Ách, không biết Thiết thiếu hiệp nào biết. . ."

"Được rồi, các ngươi có thể đi." Thiết Phong cắt đứt đến.

"Cái này. . ." hai người nhìn nhau một cái nhãn, trong chốc lát cũng không biết nên xử lý như thế nào tình huống như vậy, đang định ở lúc mở miệng, lại nhìn thấy trọn đời đều khó quên được một màn quý dị. Toàn thể giới đột nhiên đều lắng lại, mà bọn họ dĩ nhiên nhìn thấy thân thể của chính mình.

Bất quá, thân thể này trên cổ cũng là trống không.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Châu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19 : Lại lâm Lạc Thành

"Ngươi... Như thế nào làm được?" Nghe được nhẹ nhàng một sợi đao vào vỏ thanh âm, Thiết Phong kinh dị nhìn trước mắt áo bào tro nam tử, vừa rồi tựa hồ hẳn chỉ là cánh tay run lên run lên, trong nháy mắt kia hai người thế nhưng toàn bộ thân đầu chia lìa, thậm chí đến chết đều hoàn toàn không có ý thức được đây là có chuyện gì.

Áo bào tro nam tử dường như không có việc gì liếc liếc mắt một cái ngẫm hai cổ thi thể, còn làm bộ làm tịch hướng bên cạnh cọ cọ, chậm rãi nói đến: "Tiểu tử, ngươi quan sát trình thám năng lực là không tồi, nhưng thường thức lại đại đại không đủ."

"Ân?" Thiết Phong không hiểu những lời này ý tứ, nghi hoặc nhìn trước mắt nam tử

"Hừ hừ, các ngươi ngày thường nhìn đến chấp pháp giả, thật là người mặc như vậy trang phục không giả, nhưng ra cửa chấp hành nhiệm vụ khi, cũng ăn mặc như vậy bắt mất rêu rao một thân, thậm chí còn ngông nghênh tới chào hỏi, chẳng lẽ là cho rằng thiên hạ phi khẩu đều là xuẩn ngu ngựa gỗ sao?" Dứt lời, lại uống thả cửa một mồm to rượu, tiếp tục nói đến: "Chấp pháp giả nếu thật sự phải bảo vệ kia cô gái nhỏ, cũng đều là đang âm thầm tiến hành, sẽ không cho các ngươi có chút phát hiện, ăn mặc sao, cũng sẽ như thế nào điệu thấp như thế nào tới, tựa như lão tử như vậy." Dứt lời, còn vỗ vỗ chính mình ngực, ý vị thâm trường nhìn Thiết Phong liếc mắt một cái: "Không chuẩn lão tử đó là chấp pháp giả, kia cũng nói không chừng, ha ha ha ha."

Nghe xong này phiên lời nói, Thiết Phong nghĩ nghĩ, xác thật là có vài phần đạo lý, trước kia chính mình thật là đem thế giới này xem đơn giản chút. Nhưng nếu nói trước mắt gia hỏa này là chấp pháp giả, Thiết Phong lại là nửa phần cũng không tin, nếu chấp pháp giả là như vậy bộ dáng, không nói đến thiên hạ còn có hay không ngày yên tĩnh, chỉ là này rượu tiêu hao, sợ Chấp Pháp Đường cũng muốn cung không đầy nổi. Nhưng kinh này lẩn lộn, thiết phong âm thầm may mắn vừa rồi không có ra tay, liền kia rút đao thu đao đơn giản nhất chiêu, liền khiến cho hắn hoàn toàn đánh mất tướng cùng cái này áo bào tro nam tử chính diện chống lại ý tưởng.

Đang ở Thiết Phong tự hỏi cùng may mắn thời điểm, áo bào tro nam tử lại dùng vỏ đao khảy vài cái kia hai cổ thi thể, một lúc sau, liền rơi xuống ra một cái viết "Lạc" tự lệnh bài tới, cùng phía trước cũng giống như nhau.

Nhìn đến cái này lệnh bài, áo bào tro nam tử lâm bẫm: "Xem ra này Lạc Thành khả năng có trò hay nhìn đâu..."

Đang lúc Thiết Phong lãnh Lục Tinh Liễu ở một bên hơi làm nghỉ ngơi thời điểm, một cái tục tăng thanh âm lại thứ vang lên.

"Đi, trở về."

"Đi nơi nào?"

"Lạc Thành!"

Liền vừa mới như vậy năm sáu dặm lộ, này áo bào tro nam tử có thể nói là hành toàn bằng yêu thích, thậm chí bởi vì bên kia chim hót hoan chúc liền có thể đổi điều lối rẽ đi, này tùy ý mà làm tính cách, thiết phong một đường xuống dưới sớm đã nhiều có linh giáo, bởi vậy lúc này đều lười đến hỏi nguyên nhân, dù sao kỹ không bằng người, chỉ phải đáp lời. Trong lòng duy nhất ý tưởng đó là có thể tìm đến mấy thớt ngựa thay đi bộ, cũng tốt hơn như vậy như khổ hạnh tăng lên đường.

Tựa hồ ông trời lần này rút cuộc bị hai người mấy ngày nay đau khổ tao ngộ đã động, mấy người hướng tới Lạc Thành phương hướng mới vừa hành đến không xa, liền nhìn đến kia hai cái Bạch y nhân lưu lại hai thất hoàng tông mã, nhĩ đại mũi tiểu, đầu thấp cổ gầy, tuy không phải cái gì ngàn dặm lương câu, nhưng lúc này ở thiết phong cùng lục tinh liễu trong mắt cũng tuyệt đối là đại đại bảo bối. Thiết phong cùng lục tinh liễu cùng thừa một con, áo bào tro nam tử chính mình thừa một con, ba người liền cứ như vậy hấp tấp lại lao tới hướng về phía Lạc Thành, thẳng đến hoàng hôn, rút cuộc lại thấy được kia to lớn cửa thành.

Lạc Thành vân thủy lâu, xem như toàn bộ Lạc Thành tiêu phí tối cao mấy cái nơi đi chi nhất, giàu có và đông đúc chút nhân gia cũng bắt quá mấy tháng tới một lần, lâu lâu liền có thể tới, nhiều là một ít thương nhân người mời khách làm bãi, hoặc là địa chủ gia phá sản nhi tử, mà thiết phong, hiển nhiên là bị chủ quán coi như người sau.

“Khách quan bên này thỉnh, u, thiết gia lại tới nữa, vinh hạnh vinh hạnh, vài vị lần này tưởng điểm chút cái gì?” Từ Lạc Thành hoa thủy yến tan lúc sau, cửa hàng sinh ý muốn phai nhạt rất nhiều, tuy không đến trước cửa có thể giảng lưới bắt chim, lại cũng không giống mấy ngày trước đây ngồi đây là người, này hóa chủ quán thấy lập tức tới ba cái phong trần mặt mũi khách nhân, vội vàng đi lên nhiệt tình đón chào.

“Ngươi sao biết ta họ thiết?” Nghe được chủ quán xưng hô, thiết phong không cảm âm thầm lấy làm kỳ.

“Trước đó vài ngày thiết gia tới chúng ta này chính mình nói không phải, tiểu nhân xem ngài anh khí bức người bộ dáng, lập tức liền nhớ kỹ. Tới tới tới, ba vị uống trước điểm trà.” Chủ quán không dấu vết khen vài câu, trên tay một bên nhanh nhẹn phụng hảo trà, không hồ là Lạc Thành lớn nhất tửu lâu tiểu nhị, ngôn ngữ chi gian làm người cảm giác cực kỳ hương thụ.

“Tiểu nhị, vậy ngươi còn nhớ rõ ta?” Một bên áo bào tro nam tử vui tươi hơn hờ nói đến

“Àn?... Đại đại... Đại đại đại đại hiệp, là là là.. Là ngài kia, lúc này ngài nói như vậy uống rượu pháp nhĩ, tiểu nhân cũng không dám lại ứng.” Nhìn kỹ liếc mắt một cái áo bào tro nam tử, luôn luôn cơ linh tiểu nhị thế nhưng không tự chủ được lui một bước.

Một bên thiết phong nhìn chủ quán phản ứng, rất có hứng thú hỏi đến: “Chủ quán, vị này đại hiệp như thế nào người? Khiến cho ngươi cùng chịu ủy khuất tiểu tức phụ dường như?”

Tiểu nhị tự giác có chút thất thố, đứng yên đối ba người xin lỗi cười cười, nói đến: “Lần trước vị này đại hiệp vào cửa hàng cũng hoàn toàn không vội vã điểm cái gì thức ăn, chỉ là đem một đại thời bạc tử chụp ở trên mặt bàn nói ‘ này đó bạc cầm đi, làm lão tử uống cái đủ, nhưng hảo? ’ ta đem kia bạc ở trong tay ước lượng, ít nói cũng có sáu bảy mươi lượng. Nói ra thật xấu hổ, lúc ấy ta liền nghĩ, tuy rằng trong tiệm không có như vậy lấy tiền tiền lệ, nhưng một cái bình lớn tốt nhất hãm rượu, cũng bắt quá kẻ hèn hai lượng bạc, vị này đại hiệp liền tính uống đến buổi tối bế cửa hàng, tổng cũng không thể một người uống xong ba bốn mươi đần, vì thế liền ứng hạ. Nhưng không quá đến nhiều một hồi, tiểu nhân liền ruột cũng hỏi đến thanh, vị này đại hiệp một mở miệng, liền như kênh đào khai áp, hồng thủy phá đê, không đến một canh giờ, liền nuốt chừng hồ uống uống xong hơn trăm đần, uống xong rồi bụng cũng không thấy nửa điểm phong lên, liền dường như rượu vào khẩu liền chung phát rồi giống nhau, lúc sau đánh mấy cái no cách, liền khoan thai rời đi. Cũng bởi vậy chính mình trở về bị hung hăng phê một đốn, còn khẩu nửa tháng tiền công, có thể nào không nhớ rõ rõ ràng, chỉ là lần trước đại hiệp....

Thấy tiểu nhị lải nhải nói cái không để yên, áo bào tro nam tử vẫy vẫy tay, nói: “Ha ha, ngươi này tiểu nhị nói đảo cũng là thật sự, lần trước nếu không phải lão tử này trong hồ lô uống rượu xong rồi, cũng sẽ không uống các ngươi này nương nương khí hoa tửu tới, hôm nay ta mang theo kim chủ tới, tất sẽ không bạc đãi các ngươi.” Lại vỗ vỗ chính mình đại tửu hồ lô, đem thực đơn hướng bên cạnh đây, nói: “Đem các ngươi trong tiệm chiêu bài đồ ăn đều cho ta mang lên chút chính là, dựa theo năm người phân lượng nhặt.”

Nghe xong áo bào tro nam tử nói, tiểu nhị lên tiếng tiện lợi tác bắt đầu bị đồ ăn đi. Mà thiết phong lại không khỏi khòe miệng vừa kéo, cái gọi là “Kim chủ” không cần phải nói liền cũng biết là ai.

Mấy người rượu đủ com no, thiết phong vốn tưởng rằng lấy này áo bào tro nam tử tính nhĩ tất nhiên nhân không xuống dưới, lại chưa từng tưởng còn chưa chờ sắc trời toàn hắc, thế nhưng tùy ý tìm cái khách điểm liền nghỉ ngơi xuống dưới. Khách điểm ở vào Lạc Thành đông bắc giác, nhìn qua thực cũ xưa, chỉ có một tầng lầu, có một loại nghèo túng nhân gia tòa nhà lớn cảm giác quen thuộc, cửa hai cái tán một chút mũi móc thô mộc cây cột thẳng để mới hiển, trụ cửa dưới hiển treo một khối củ mộc biển, mặt trên mơ hồ có thể thấy son ả “Như ả khách điểm” bốn cái phiêu dật chữ to, khách điểm cửa còn lại là lập một màu mộc thẻ bài, hoàng đế chữ màu đen ngay ngắn viết “Hôm nay có phòng” bốn cái chữ Khải tự, mộc thẻ bài mặt trên còn tính sạch sẽ, cái bệ lại là bị mấy cái tảng đá lớn thật mạnh đè nặng, có lẽ là áp lâu rồi, phía dưới đầu gỗ đã có chút biến hình, nghĩ đến này khối thẻ bài sừng sững thời gian hẳn là không ngắn.

Có lẽ là còn chưa tới tìm nơi ngủ trọ thời gian, ba người vào cửa thời điểm chỉ nhìn đến một cái mười ba bốn tuổi tiểu nhị, nằm ở trên bàn hồ hồ ngủ nhiều, hảo không thơm ngọt.

Mà áo bào tro nam tử vào điểm không nói lời nào, chỉ là tay chân nhẹ nhàng đi qua, tới rồi tiểu nhị trước mặt cũng không nói lời nào, liền như vậy lẳng lẳng nhìn hẩn, phảng phất ở thưởng thức cái gì bảo bối dường như. Qua sau một lúc lâu, chậm rãi bắt tay đuôi đến phía sau, bỗng nhiên đem lưng đeo hồ lô lớn ở trên bàn đột nhiên thật mạnh một phóng, phát ra “Đương” một tiếng vang lớn, chấn đến trên bàn giáng trần đều phiêu lên.

Cực tinh chi gian trong giây lát nghe thế sao lập tức, liền từ đầu tới đuôi nhìn áo bào tro nam tử ra tay thiết phong hai người đều không khỏi cả kinh, mà đang ở ngủ say tiểu nhị kinh như vậy một dọa, càng là trực tiếp từ trên chỗ ngồi nhảy lên, một phục nhảy dựng chi gian giống như một con đang ở vồ mồi ếch xanh giống nhau, khòe miệng chưa khô nước miếng cũng kéo thành thật dài một cái sợi tơ, dường như ếch xanh đầu lưỡi, ở giữa không trung đánh cái quynh quynh.

Nhìn đến tiểu nhị chật vật tương, áo bào tro nam tử còn lại là ngửa mặt lên trời không kiêng nể gì phá lên cười, tiếng cười không chỉ có sang sảng hào phóng, hơn nữa cực kỳ dài lâu, liền ở kia về mặt kính hải tiểu nhị trong mắt cười tiếp cận nửa khắc chung, mới chậm rãi ngừng lại, sao khỏi hồ lô hung

hăng rớt một mồm to rượu, lúc này mới xem như kết thúc. Cười đối tiểu nhị nói đến: “Tiểu tử, vừa mới ngủ có ngon giấc không?”

Tiểu nhị tựa hồ còn không có từ vừa mới biến cố trung bình thường trở lại, lau miệng biên nước miếng, chất phác gật gật đầu, đáp: “Còn... Hào, còn hào.”

“Hào cái rắm, mau đi cấp lão tử bị ba cái phòng đi!” Áo bào tro nam tử uống đến

“Hào... Ta đây liền đi.” Nghe xong áo bào tro nam tử nói, tiểu nhị cuồng quít chuyển liền thân hành, mới vừa đi ba bốn bước, lại dường như đột nhiên nghĩ tới cái gì, hồi qua đầu tới nói đến: “Các vị đại gia, tiểu điểm chính viện đã bị người cấp đình đi, vài vị chỉ có thể ở tại biệt viện, bất quá biệt viện tổng cộng chỉ có hai gian phòng... Không biết ba vị có thể hay không tạm chấp nhận tạm chấp nhận.” Dứt lời đánh giá một chút trước mắt ba người, tuy là hăn gặp qua đủ loại kiểu dáng người vô số, thế nhưng một chút cũng đoán không ra này nấy người quan hệ tới, nếu nói là thầy trò đi, hai cái người thiếu niên xuyên còn tính ngẩn ngẩn, này cầm đầu nam tử xuyên tựa hồ cũng quá rách nát chút. Nếu nói là cậu ấm cùng hạ nhân, kia cái này nhân khí điểm lại cũng quá kiểu ngạo điểm. Nhưng rốt cuộc khách nhân sự tình chính mình cũng không tiện hỏi, chỉ có thể đem này phân nghi hoặc để ở đáy lòng.

“Không ngại sự, không ngại sự, dẫn đường.” Áo bào tro nam tử tùy ý đáp

Lục tinh liễu nghe xong những lời này, lại là trong lòng căng thẳng, âm thầm nghĩ đến: “Nơi này chỉ có hai gian phòng, một hồi đến như thế nào phân phối? Giống nhau tới giảng khẳng định là bọn họ hai cái đại nam nhân một gian, nhưng lúc này kia áo bào tro nam tử lại là vì bắt ta mà đến, hăn có thể yên tâm ta chính mình trụ một gian phòng sao? Hăn người này hành sự vô trạng, nếu ngành muốn cùng ta trụ một gian kia nhưng làm sao bây giờ?” Đào mắt nhìn nhìn bên cạnh thiết phong, thấy hăn lại là thần sắc đạm nhiên, tựa hồ không chút nào lo lắng việc này giống nhau, liền dục mở miệng nói cái gì đó, nhưng lời nói đến bên miệng, lại nuốt đi xuống, âm thầm suy nghĩ: “Nếu kia tự xưng tiền bối gia hòa nếu nhất định phải cùng ta cùng ở, ta liền lấy chết tương đua, tuyệt đối không thể đáp ứng, lại không biết đến lúc đó thiết phong thấy sẽ như thế nào, có thể hay không cũng muốn cùng gia hòa này liều mạng đi? Ai, uống người vẫn luôn chán ghét này đó giang hồ tranh đấu, như thế nào tới rồi chính mình trên đầu lại sinh ra nhiều như vậy sát niệm tới.” Dân dộn đi theo mấy người đi rồi vài bước, đầu óc lại không tự chủ được lại nghĩ: “Ta như vậy kháng cự cùng kia áo bào tro nam tử cùng ở, ngày hôm trước lại vì gì lại cùng này tiểu tử thú cùng chỗ một thất? Có lẽ chỉ là sự ra bất đắc dĩ đi.” Trong lúc nhất thời thiếu nữ ruột mềm trăm mối, cũng bất chấp chính mình tướng phù không phù hợp logic, liền lại tâm sự nặng nề đi theo mấy người về phía trước đi đến.

“Vài vị, nơi này là được, đông đầu kia gian lớn hơn một chút, tây đầu kia gian tiểu một ít, bất quá nào gian trụ cái hai người đều là không thành vấn đề.” Tới rồi một cái trống trải sân, tiểu nhị nói đến.

Sân tuy nói nhìn có chút quanh quẽ, bất quá diện tích lại không nhỏ, ít nói cũng có cái sáu bảy trượng trường khoan, ngầm đường sỏi đá mặt khoảng cách chảy ra điểm điểm xanh đậm, nhà ở đối diện có bốn viên khô vàng uể oải quả quýt thụ, quất thụ chính giữa còn có cái mấy khối tảng đá lớn đắp thành một người rất cao núi giả, nghĩ đến qua đi viện này cũng là từng là cái lịch sự tao nhã địa phương.

“A ha, bạc người tìm kia tiểu tử muốn là được, lão tử đến nghỉ ngơi.” Áo bào tro nam tử còn không đợi tiểu nhị nói cho hết lời, liền lập tức hướng tới đông đầu phòng lớn đi qua, ném một câu liền vào nhà không thấy.

Phó hảo bạc, hai người cũng vào phòng, lục tinh liễu lại đại đại thở dài nhẹ nhõm một hơi, nếu là đặt ở ngày thường, ở Lạc Thành này bao hàm toàn diện địa phương, cùng thiết phong ở ở một phòng đó là tuyệt nhiên sẽ không đáp ứng, mà giờ phút này cùng áo bào tro nam tử tương so dưới, liền ngược lại cảm thấy cùng thiết phong ở chung một phòng là cực hảo lựa chọn. Người đôi khi đó là như vậy không thể hiểu được thay đổi ý nghĩ của chính mình, ai lại nói được rõ ràng đâu.

“Một hồi chúng ta trực tiếp đi ra ngoài, rồi đi nơi này đi.” Hai cái vừa mới ngồi định rồi, thiết phong liền nói

“Hiện tại? Không đợi buổi tối trời tối lúc sau sao?” Nghe xong thiết phong nói, lục tinh liễu mới nhớ tới, hiện tại khoảng cách áo bào tro nam tử có nhất định khoảng cách, UU đọc sách www.uukanshu.com lại cách vài đạo môn, xác thật là rồi đi hảo thời điểm, bất quá người nọ yên tâm cùng bình tĩnh lại tổng cho người ta một loại cảm giác bất an.

“Cái gọi là nguy hiểm nhất thời điểm, đó là an toàn nhất thời điểm, chúng ta buổi tối chạy trốn, khẳng định là ở tên kia đoán trước bên trong, hiện tại trực tiếp đi, nghĩ đến hăn lại là liều không đến.”

Nghe xong thiết phong nói, lục tinh liễu suy nghĩ hạ cũng cảm thấy có chút đạo lý, trong lòng lại âm thầm cân nhắc: “Tiểu tử này đầu óc rõ ràng như vậy linh quang, vì sao cố tình cùng ta cùng nhau thời điểm tựa như ăn mê được giống nhau ngu si.” Bất quá lập tức vẫn là hơi hơi gật gật đầu, xem như đáp ứng rồi.

Hai người mới ra khách điểm đại môn, liền nhìn đến tiểu nhị đang ở nhe răng trợn mắt dịch “Hôm nay có phòng” một thẻ bài phía dưới đè nặng đại thạch đầu, thiết phong hướng hăn cười cười, vờn một con ngón út tới. Đang lúc tiểu nhị không rõ ý gì thời điểm, chỉ thấy thiết phong ngồi xổm xuống dùng ngón út nhẹ nhàng một bát, kia tảng đá lớn liền như chính mình sống giống nhau, cộp cộp cộp lăn vài vòng, mới dựa vào phòng gác ngừng lại.

Cũng không để ý tới cả kinh miệng tương so nắm tay còn đại tiểu nhị, thiết phong từ trong lòng ngực móc ra mấy lượng bạc vụn, nói đến: “Này đó cho người, giúp tiểu gia cái vội, người đi chúng ta phòng ốc, thường thường phát ra chút động tĩnh tới, tới rồi thiên toàn đến trở ra”

“Tốt, tốt, ta đây liền đi, ta đây liền đi” mặc kệ là trước mắt quái lực lớn hiệp, vẫn là trong tay sáng long lạnh bạc, đều bị cấp tiểu nhị mang đến cường đại động lực, vội vàng ứng hạ, liền nghiêm túc đi làm hăn “Sai sự”.

Hai người bước nhanh về phía trước rẽ trái rẽ phải đi qua vài con phố, thấy mặt sau không ai đuổi theo, hơi yên tâm tới. Trước mặt mặt đã ẩn ẩn thấy được Lạc Thành Bắc môn thời điểm, lại bị một tiếng bén nhọn đánh đá thanh âm hấp dẫn chú ý.

“Này nhà ai hán tử, uống nhiều quá chạy nơi này tới nằm, đầy người mùi rượu còn có để người làm buồn bán?!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 20 : Đánh cuộc kiếm

Chỉ thấy ở một nhà tiểu thị may cửa tiệm, đứng một cái ba mươi tuổi trên dưới, dáng người cực cụ dục hoặc ăn mặc điểm lệ nữ nhân, duỗi tay hoa lan chỉ vào ngấm đang ở kêu la, tại đây kêu to dưới, quá không nhiều lắm một hồi liền vẩy lên đây mấy người, vòng thành lác đác lưa thưa nửa cái vòng tròn, khe khẽ nói nhỏ.

“Kia không phải may vá cửa hàng Phan lão bản sao?”

“Xem ra kia may vá cửa hàng Phan lão bản lại trêu chọc tân nam nhân, chắc chắn chắc.”

“Nàng ngày thường không đều tìm chút tuổi trẻ tuần tú sao, như thế nào hôm nay lại là một cái đại thúc?”

“Chắc là tuổi trẻ chơi nì, cũng tưởng thay đổi khẩu vị đem, hưởng hồ người xem kia đại thúc chắc nịch đáng người, nói vậy kia dưới thân công phu tuyệt đối so với những cái đó tiểu trĩ nhi mạnh hơn nhiều.”

“Ai, này tiểu mẹ con đáng người, kia đột, kia kiêu, mỗi lần đều thấy đều làm nhân tâm ngứa giống miêu trảo đường như, cũng không biết gì thời điểm cũng tiếp đón ta đi vào ngồi ngồi.”

“Liên người? Nhưng thôi đi, một không diện mạo, nhị không đáng người, nhân gia bằng gì tìm người, đừng nghĩ kia có không, hai ta chạy nhanh nỗ lực hơn, nhiều dọn mấy xe gạch, tích góp chút bạc, đi tư xuân các chơi chơi.”

“Là cũng, là cũng, lão ca chạy nhanh đi tới!”

Thiết phong cùng lục tinh liễu đến gần trước vừa thấy, ngấm nằm thẳng một người, mày kiếm mất hỏ, đầy miệng hồ tra, một thân áo bào tro, không phải cái kia tự xưng “Ngô tiền bối” nam tử còn có thể là ai. Thấy như vậy cảnh tượng, thiết phong cũng biết liền tính lại bị tai trộm chuông chạy đi, cũng là vụ sự vô bổ, đơn giản liền tiến lên vài bước, vui tươi hơn hờ đem áo bào tro nam tử đỡ lên, làm ra một bộ đầy mặt quan tâm bộ dáng, nói đến: “Ngô đại thúc, như thế nào ra tới cho ngài đánh cái rượu công phu, ngài liền ngủ nơi này tới?”

Đứng lên áo bào tro nam tử, một phen đem thiết phong đẩy ra, híp mắt con mắt nói đến: “Người vừa rồi kêu ta cái gì?”

“Ngô.. Ngô tiền bối, Ngô tiền bối, khụ khụ”

Lúc này, một bên may vá cửa hàng Phan lão bản xoắn đầy đặn cái mông, đến gần hai bước, bắt tay đáp tới rồi thiết phong trên vai, cười nói đến: “Vị này tuần tú tiểu ca, đây là nhà người thúc thúc a, không có việc gì không có việc gì, vừa mới ta nói chơi, các người nếu là thích nơi này, lại nằm sẽ cũng là có thể” dứt lời, còn hướng về thiết phong vút cái mị nhân.

Thiết phong trong giây lát nghĩ được một cổ phác mũi hương khí, không cảm về phía sau lui hai bước, nhìn đến trước mắt nữ nhân ngạo nhân đáng người, tâm thần vì dâng, bất quá đảo mắt liền hoàn xuống dưới, khách khí đáp: “Không cần, không cần, hắc, nhà ta.. Nhà ta tiền bối uống nhiều quá rượu, lúc này còn có việc, liền trước không làm phiền.” Dứt lời, liền lôi kéo lục tinh liễu tay xoay người liền đi, đến nỗi vị kia nhìn như say rồi tỉnh rồi mà “Ngô tiền bối”, thiết phong lại là chút nào không lo lắng.

“Ai u, tiểu tuần ca nhị, lần tới có rảnh lại đây, ta cho người tài điều vừa người quản, bảo đảm làm người xuyên sáng khoái bay lên thiên..” Đi rồi mười dư bước, kia mang theo một tia mỉa mai hoặc thanh âm lại lần nữa xa xa truyền đến, thiết phong nghe mặt già đỏ lên, vội vàng gia tăng chút bước chân, chỉ nghĩ chạy nhanh rồi đi nơi này.

Tới rồi khách điểm phòng cửa, thiết phong cùng lục tinh liễu lại hoàn toàn ngây dại, chỉ nghe thấy phòng truyền đến cực kỳ... Không thể miêu tả thanh âm

“A... Ân... A a a... A!”

Thanh âm kia tựa thống khổ, lại tựa hưởng thụ, còn phân nam nữ hai cái âm điệu, dứt quãng, lại cực kỳ rõ ràng. Thiếu nữ nghe được thanh âm này, trên mặt phảng phất trừ hòa giống nhau, tuy rằng chính mình cũng hoàn toàn không rõ ràng này thanh âm rốt cuộc là cái gì, nhưng mỗi khi truyền tới lỗ tai, luôn có một loại lả lướt chi ý.

Mà một bên thiết phong lại là một chân to liền đá văng cửa phòng, cửa phòng mở ra một khác, toàn thể giới tựa hồ đều an tĩnh.

Chỉ thấy trong phòng chỉ có một người, đứng là kia khách điểm tiểu nhị, lúc này chính ngồi ngay ngắn ở ghế trên, vẻ mặt say mê, miệng nửa khép nửa trương, trên dưới môi gian còn quả chính mình hai ngón tay, tròng mắt đôi mắt thẳng ngoác nhìn thiết phong hai người.

“Ngọa tào, người tại đây làm gì đâu?!?” Nhìn đến như vậy cảnh tượng, thiết phong tức giận kêu lên, dùng một loại phảng phất xem biến thái ánh mắt nhìn cái này tiểu nhị.

“Đại. Đại đại đại hiệp, ngài không phải nói làm ta...”

“Người có thể hay không trước đem kia hai phá ngón tay lấy ra tới nói nữa?!?”

“Khụ khụ, đại hiệp, ta là chiếu ngài phân phó, ở trong phòng ngốc, hơn nữa phát ra chút thanh âm a.”

“Người đại gia, ta làm người phát ra chút thanh âm, ai làm chính người tại đây hát đôi đường như biểu diễn?! Còn diễn như vậy... Tiểu gia ta có nhanh như vậy sao?!?” Thiết phong vài bước đoạt qua đi, hướng tới tiểu nhị liền làm bộ muốn đánh, đôi tay khoảng cách đầu không đến ba tấc thời điểm ngừng lại, cấp tiểu nhị sợ tới mức ôm đầu gắt gao đóng chặt hai mắt.

Cảm giác trước mắt thiếu niên tay cũng không có thật sự rơi xuống, tiểu nhị hít mắt còn mắt, về phía sau cọ cọ, nói đến: “Đại đại. Đại hiệp, ta xem ngài nhị vị cảm hành lý, vội vội vàng vàng liền rời đi, lại phân phó ta ở trong phòng phát ra âm thanh, ta... Ta liền nghĩ, ngài khẳng định là muốn cho bên kia đại gia.” Dứt lời, còn đuôi tay hướng phía đông phòng chỉ chỉ “Muốn cho hần cảm thấy các người còn ở phòng, tiểu nhân liền cân nhắc, vạn nhất... Vạn nhất hần vào phòng khẳng định muốn lậu hăm, vì phòng ngừa hần tiến vào, tiểu nhân liền học ngày thường tới nam nữ khách nhân phát ra động tĩnh, học vài tiếng...”

“Học người cái đầu a học, người như vậy thông minh người như thế nào không đi nha môn làm việc đi?! Chạy nhanh cút cho ta đi ra ngoài, đừng làm cho tiểu gia đang xem gặp người!”

“Hào hảo hảo.. Tiểu nhân này liền lăn.. Này liền lăn.”

Đãi tiểu nhị đi rồi, thiết phong liền đem vừa rồi hần ngồi ghế dịch đi một bên, tưởng tượng đến kia oanh oanh là lướt thanh âm thế nhưng là này nhìn như thành thành thật thật tiểu nhị một người vọng lại, liền cảm thấy có chút không thể tưởng tượng, đặt mộng ngồi vào đầu giường, thật dài thư một hơi.

Lục tinh liễu nghe phía trước đối thoại “Có nhanh như vậy sao” “Nam nữ khách nhân phát ra thanh âm” linh tinh nói, cũng không phải thực hiểu, vừa định hỏi thiết phong là có ý tứ gì, lời nói vừa đến bên miệng, lại không biết làm sao ần ần cảm thấy có chút nói không nên lời, liền ngồi ở thiết phong một bên, ngậm miệng không nói, nghĩ giờ phút này cảnh ngộ, một lát sau, không khỏi có chút xuất thần.

Thiết phong đứng là huyết khí tràn đầy tuổi tác, đi này một vòng đầu tiên là bị kia may vá cửa hàng Phan lão bản đùa giỡn, sau là nghe xong trong phòng tà âm, giờ phút này lại cùng dáng người giống như chín mật đào giống nhau lục tinh liễu cùng chỗ một giường, tuy là hần định lực lại cường, cũng không khỏi có chút tâm viên ý mã. Quay đầu nhìn nhìn lục tinh liễu kia kiều tiểu khuôn mặt nhỏ, tựa hồ nghiêm túc nghĩ gì đó bộ dáng, liền có chút nhìn ngây ngốc. Ánh mắt chậm rãi nghiêng nghiêng, trải qua trắng nõn bóng loáng cổ, ngay sau đó liền không tự chủ được lộ ra lụa trắng, bôi vào kia một đạo hai phong chi gian khe rãnh giữa, cả trái tim thần đều phải hăm đi vào, bụng nhỏ chi gian cũng cảm thấy có chút khác thường, trong phòng không khí tựa hồ đều nhiệt vài phần.

“Người nói ta...”

“Ta không có, ta không có!” Bỗng nhiên chi gian nghe được thiếu nữ thanh âm, cả kinh thiết phong một thân mồ hôi lạnh, nói năng lộn xộn nói đến.

Lục tinh liễu nghi hoặc nhìn thiết phong, cũng không biết vì sao trước mắt thiếu niên sao như thế kinh hoàng.

Nhìn thấy thiếu nữ tựa hồ không có phát hiện chính mình vừa mới mờ ám, thiết phong khẩn trương đứng lên, nói đến: “Không... Không có gì, ta muốn đi ra ngoài hít thở không khí!” Vừa dứt lời, xoay người liền ra cửa, chỉ cảm thấy chính mình trái tim “Thịch thịch thịch” nhảy cái không ngừng, muốn so trước đó vài ngày gặp được hắc cực báo khi còn muốn mau thượng vài phần. Chỉ để lại về mặt mờ mịt thiếu nữ, lăm bầm lăm bầm: “Gia hỏa này ngày thường luôn một bộ tính sẵn trong lòng bộ dáng, giờ phút này xem hần lúc này kinh hoàng thất thố, nhưng thật ra cũng có vài phần đáng yêu, chính là cũng không biết như thế kinh hoàng là bởi vì cái gì...”

“Uống!” “Uống!” Thiết phong ra cửa phòng, liền chiết hai cái nhánh cây, tựa phát tiết cái gì dường như đối với kia vô tội núi giả quát đánh lên, đập nát mấy cái lúc sau, tựa hồ cảm thấy có chút không đã ghiền, lại nhặt lên ngậm mấy cái hơi trường một ít cũng ở cùng nhau, càng thêm ra sức tàn nhẫn trù qua đi.

“Thiết phong a thiết phong, nhân gia tín nhiệm người mới làm người giúp đỡ tìm kiếm cha mẹ, người lại như vậy ở trong lòng khinh nhờn nhân gia, uống tự người vẫn luôn tự xưng phải làm một thế hệ đại hiệp, như vậy hành vi lại cùng những cái đồ thổ phi lưu manh có cái gì khác nhau!” Thiết phong một bên quát đánh núi giả, một bên trong lòng thầm mắng chính mình, chờ đến nhánh cây đều bẻ gãy, tựa hồ còn cảm giác có chút không đủ thống khoái, trần trụi nắm tay đối với núi giả múa may lên, theo “Bang bang bang” mấy cái trầm đục, đốt ngón tay gian ra chảy ra nhè nhẹ vết máu, lúc này mới sử tâm tình hơi bình phục một ít.

“Ân?”

Vừa mới đứng yên thiết phong, lại bỗng nhiên cảm giác phía sau tựa hồ có chút khác thường, đột nhiên một bên đầu, lại là cái gì cũng không phát hiện, liền lầm bầm lầu bầu một tiếng: “Xem ra là ta cảm giác sai rồi.”

Vừa dứt lời, thiết phong thường phục ra một bộ nhẹ nhàng tự nhiên bộ dáng, mới vừa đi đến hai bước bỗng nhiên về phía sau một trăm, lại vẫn là vắng vẻ, cái gì cũng không có, không khỏi nhủ mảy, giờ kiếm hướng tới bốn phía nhìn chung quanh.

Đang lúc thiết phong hết sức chăm chú chung quanh gió thổi cỏ lay thời điểm, đột nhiên lại cảm giác đỉnh đầu đột nhiên xuất hiện một cái dị vật, muốn đổi làm người khác, chỉ sợ đã sớm sợ tới mức vong hồn ứa ra, mà thiết phong, còn lại là ngốc lăng một chút, tâm đại đi lên néo néo.

Chỉ cảm thấy vào tay chỗ thô ráp nhưng không cứng rắn, ần ần còn có thể nghe đến một cổ.... Xú vị?

“Là... Chân?!?” Thiết phong âm thầm suy đoán đến

Một xả dưới, chỉ nghe “Ha ha” hai tiếng, áo bào tro nam tử liền không biết từ nơi nào lóe ra tới.

Nhìn nhìn trước mắt “Ngô tiền bối”, có nhìn nhìn đỉnh đầu hôi giầy vải, thiết phong tự biết bị trêu chọc, trên mặt tối sầm, đột nhiên một chút đem giầy vải đối với áo bào tro nam tử liền ném qua đi. Tuy nói giầy vải tính chất mềm nhẹ, nhưng này một ném dưới cũng sử dụng phần lực, hai người khoảng cách lại gần, nếu mà nhiên đón đỡ nói đảo cũng là không dễ.

Nhìn đến bay nhanh mà đến giầy vải, áo bào tro nam tử chỉ là chân phải vừa nhấc một bước, đem lực đạo khinh phiêu phiêu liền tá đi, giầy vải cũng một lần nữa xuyên trở về trên chân, cười nói: “Tiểu tử, tới cùng ta khoa tay múa chân nghĩ như thế nào đều nhất định phải có hại.”

Thiết phong thầm nghĩ: “Gia hỏa này công phu cao thâm khó đoán, ta cùng hắn khoa tay múa chân nghĩ như thế nào đều nhất định phải có hại.” Linh cơ vừa động, nói đến: “Hắc hắc, Ngô... Tiền bối a, hà tất một ngày vũ đạo lộng kiếm, ngài nếu là có hứng thú ta liền bồi người uống thượng hai ly..”

Còn không đợi thiết phong nói xong, liền nhìn thấy kia áo bào tro nam tử rút đao vọt lại đây, hấp tấp dưới, thiết phong chỉ phải rút kiếm đón chào, trong nháy mắt liền “Hoa bùng bang” mười mấy thanh giòn vang. UU đọc sách [www. uukanshu.com](http://www.uukanshu.com)

Một kích qua đi, áo bào tro nam tử thế nhưng cũng không hề truy kích, khoan thai dừng lại mãnh rút một ngụm rượu.

“Người... Nhưng nhận thức lão... Nhưng nhận thức thiết vô phát?” Nhất chiêu qua đi, thiết gió lớn kinh, trước mắt áo bào tro nam tử khiến cho không phải khác, đúng là thiết vô phát sở thụ nhất chiêu “Năm lên trời”.

“Ha ha, nếu muốn biết này đó, trừ phi ngươi thắng qua trong tay ta trường đao.” Áo bào tro nam tử hai mắt nửa mờ nói.

Thiết phong nghĩ thầm: “Gia hỏa này là cố ý tưởng điều ta ăn uống, ta nếu lại tiếp tục truy vấn, hắn cũng không thấy đến sẽ nói cho ta, đơn giản liền tới cái không để ý tới không màng.” Nói: “Ngươi công phu so với ta cao, ta tự nhiên là đánh không lại ngươi.” Dứt lời, thanh trường kiếm thu trở về, bày ra một bộ phải đi về nghỉ ngơi tư thế.

“Ta này đao thượng không để nửa điểm nội lực, dưới chân cũng không hoạt động nửa bước” áo bào tro nam tử lại uống một hớp lớn rượu mạnh, cười hỏi: “Ngươi có dám cùng ta một đánh cuộc?”

“Chân bất động ý tứ là vừa không dịch chuyển, cũng không nâng lên?” Thiết phong hỏi đến

“Lão tử nói chân bất động, đương nhiên là nửa điểm cũng bất động.” Áo bào tro nam tử đáp

“Đánh cuộc gì?”

“Ai trên người trước trúng tam hạ, ai liền tính là thua. Lão tử nếu thua, ngươi liền có thể hỏi một cái về này kiếm pháp có quan hệ vấn đề, mà ngươi phải thua, cần phải giúp ta làm một việc?”

“Sự tình gì?”

“Đáp ứng ta bỏ qua cho một người.” Áo bào tro nam tử vẫy vẫy tay, nói đến: “Ngươi đừng hỏi nhiều như vậy, đối với ngươi cũng không chỗ hỏng đó là, có dám hay không đánh cuộc?”

Thiết phong âm thầm cân nhắc: “Chân bất động, đao thượng lại không để lực, ta trực tiếp huy kiếm phách chém hắn hạ bàn, hắn còn có thể đao thượng bất nhập không thành? Huống hồ thế nhưng muốn ta đáp ứng hắn vòng qua một người... Người này chẳng lẽ là uống nhiều quá mê tâm trí, làm ta giết một người ta còn muốn cân nhắc cân nhắc, tha một người kia có có cái gì tương quan.”

“Đánh cuộc!”

Chương 21 : Thế hoà

Giờ kiểm chăm chú nhìn, nhắm ngay trước mắt áo bào tro nam tử, tuy nói đánh cuộc là ứng hạ, lại có cực kỳ ưu việt điều kiện, nhưng ngại với này “Ngô tiên bối” thân thù, hẳn lại là chút nào không dám chậm trễ. Thiết phong âm thầm tự hỏi một phen, liền vòng quanh hẳn chuyển nổi lên vòng tới, xoay đại khái năm sáu vòng lúc sau, thấy áo bào tro nam tử vẫn không nhúc nhích, bỗng nhiên đối với hẳn sau sống chỗ trước thứ nhất kiểm, còn không đợi cánh tay duỗi thẳng, liền lại vội vàng xả trở về.

“Ân?”

Này nhất kiểm vốn là là hư hoảng nhất chiêu, vốn tưởng rằng áo bào tro nam tử ít nhất cũng muốn lóe hạ, lại không nghĩ rằng hẳn thân mình liền run cũng chưa run một chút, như vậy bình tĩnh phản ứng thực sự sử thiết phong lại lần nữa cẩn thận vòng nổi lên quyền quyền tới.

“Tiểu tử, ngươi là chuột chuyển thế? Lại đòi tới đòi lui lão tử đều mau ngủ rồi!” Nhìn đến lại xoay bảy tám vòng thiết phong, áo bào tro nam tử thờ dài một hơi, không kiên nhẫn hô. Hẳn cả đời cùng người đấu quá vô số lần, giống thiết phong như vậy kéo dài cộ sát thật sự là lần đầu tiên thấy, người khác không biết, có lẽ còn tưởng rằng thiết phong ở sử cái gì mê hồn tà pháp đâu.

“Ha!” Thừa dịp áo bào tro nam tử nói chuyện công phu, thiết phong giờ tay đó là một thứ, kiểm đến giữa không trung cánh tay trầm xuống, từ thứ sửa tước, hướng về áo bào tro nam tử hạ bàn đánh tới. Này nhất kiểm áp ủ đã lâu, tốc độ lực lượng phương vị toàn bị, nếu áo bào tro nam tử vẫn như cũ hai chân bất động, thiết phong thực sự nghĩ không ra còn có cái gì có thể trốn tránh phương pháp.

Không nghĩ mới vừa tiếp cận áo bào tro nam nhân trước người ba tấc thời điểm, thiết phong chỉ cảm thấy thủ đoạn chấn động, này tước xuống phía dưới bàn nhất kiểm tức khắc sửa lại nói, trực tiếp tước hướng về phía mặt đất, đem dưới chân đá vụn từ lộ phá khai rồi một đại điều khẩu tử.

Triệt thân run lên thủ đoạn, âm thầm suy nghĩ: “Ít nhiều hẳn lần này này đây sống dao đánh đi lên, bằng không ta này tay chỉ sợ cũng nếu không có đi. Hẳn không có hại ta ý tứ, chẳng lẽ thực sự có cầu với ta cái gì?”

Tùy ý huy hai kiểm, cảm thấy thủ đoạn cũng không lo ngại, cất bước cân tay, hai mắt bình vọng, chỉ thấy trước mắt áo bào tro nam tử vẫn như cũ một bộ lão tử mau ngủ rồi biểu tình, xem đến thiết phong trong lòng dị thường khó chịu, âm thầm vận lực, trường kiếm cử qua đỉnh đầu, trực tiếp dùng ra “Núi sông bảy đoạn” trung nhất thế mạnh mẽ trầm nhất thức “Sông nước đoạn” trực tiếp đập đi lên. Này nhất thức là này nhất chiêu sát chiêu, lực đạo tuy đại, nhưng khép mở cũng đại, so dễ tránh tránh, ngày thường đối địch, phải đối thủ ăn mấy thân kiểm hình không xong khi, mới ra tay một kích hoạch công. Nhưng lúc này thiết phong nghĩ thầm, này áo bào tro người chân không thể động, lại không có thương tổn chính mình ý tứ, đơn giản cũng không làm bất luận cái gì trái chần trực tiếp vào đầu chém tới, lấy này nhất kiểm uy thế, chẳng sợ lại lần nữa bị đánh trúng thủ đoạn, còn lại quán lực cũng tuyệt phi dễ dàng có thể kháng cự, tuy nói như thế ra chiêu hơi hiện vô sỉ điểm, nhưng là vì đánh cuộc, cũng không nói được muốn vô sỉ chút.

Nhưng này nhất kiểm mới vừa trầm một nửa, liền điểm tiếng vang đều không có, thiết phong liền lại lần nữa triệt thân bay trở về, nhìn cánh tay thượng một đạo miệng vết thương, về mặt không thể tưởng tượng.

“Ngươi đây là cái gì công phu?”

Vừa rồi kia một chút cực kỳ quái dị, mắt thấy này ngưng tụ mạnh mẽ nhất kiểm chém tới, đao kiếm tương giao một khắc, quỹ dị không phát ra một chút ít thanh âm, trường đao chỉ là giống như xương mu bàn chân chỉ mẫm giống nhau, dần thiết kiếm dâng nửa tấc, sau đó không biết làm sao, trường kiếm liền hoàn toàn không hợp thường thức bắn trở về, đang xem đến này quỷ dị tình hình sững sốt chỉ gian, liền bị chính mình trường kiếm hoa bị thương một lỗ hồng.

“Hừ hừ, hai hạ nga.” Áo bào tro nam tử cũng không trả lời thiết phong vấn đề, ngửa mặt lên trời uống một hớp rượu lớn, đắc ý nói.

Nhìn vênh vào tự đắc áo bào tro nam tử, thiết phong hai mắt một ngưng, không nghĩ tới này “Ngô tiên bối” võ công thế nhưng có thể như thế quỷ thần khó lường, thiết phong đem trường kiếm nhắm ngay áo bào tro nam tử ngực, ngưng thân bất động, tựa hồ ở áp ủ cái gì đại chiêu giống nhau, không khí đột nhiên an tĩnh xuống dưới.

Qua bảy tám cái hô hấp công phu, thiết phong đối không đánh hai cái kiểm hoa, đột nhiên giờ tay liền thanh trường kiếm thu lên, đôi tay ôm ấp với trước ngực, từ từ thế nhưng hừ nổi lên tiêu khúc nhĩ tới.

Một màn này xem áo bào tro nam tử đại kỳ, hỏi đến: “Tiểu tử, làm sao, nhận thua?”

“Ta xem ngươi hơn phân nửa là phải thua.” Thiết phong mở to nửa chỉ mắt, đáp

“A ha? Chính ngươi bị đánh trúng hai lần, còn một lần không đánh trúng ta, sao còn nói ta phải thua?”

“Hắc hắc, dù sao ngươi cũng không động đây chân, ta cũng đánh không lại ngươi, đơn giản ta liền tại đây uống rượu nói chuyện phiếm, chờ liêu mệt mỏi, ta trở về ăn cơm ngủ, ngươi lại không động đây chân, ngươi nói một chút là ai thua đâu.”

“Ha ha, tiểu tử, ngươi uống rượu không uống.” Nghe xong thiết phong nói, áo bào tro nam tử ngửa mặt lên trời đánh cái ha ha, cử quá bầu rượu hỏi đến.

“Hừ hừ, tiểu gia cũng sẽ không dễ dàng mắc mưu, vô luận ngươi nói cái gì, ta là nửa điểm cũng sẽ không quá khứ.” Thiết phong đáp

“Cho ngươi rượu cũng không phải là trông cậy vào ngươi lại đây...” Áo bào tro nam tử chậm rãi đem tửu hồ lô phụ ở trên lưng, cười như không cười nói: “Ta sợ ngươi đau a.”

Vừa dứt lời, thiết phong chỉ thấy áo bào tro nam tử đóng chặt hai mắt, trong giây lát ngăm cát đá run rẩy không ngừng, giống như sóng giống nhau, một lúc sau thể nhưng sôi nổi cách mặt đất dựng lên. Không đợi phục hồi tinh thần lại, hiện lên cát đá ngưng tụ thành một cổ, chậm rãi xoay tròn lên, liền một cái chớp mắt công phu, liền hình thành một cổ một người tới cao sa bạo, đối với thiết phong cấp hướng mà đến. Lần này đáng kinh ngạc không cạn, ở sân long trần trên hần cũng gặp qua không ít cao thủ, nội lực mạnh nhất cũng bất quá là cách không đánh ra một chưởng, cũng hoặc là phát ra một đạo kiếm khí, hơn nữa nếu ai sẽ loại này nội lực ly thể công phu, cảm thấy xem như trần nhỏ đại gia giao tương truyền tụng “Cao nhân”, bởi vậy hần mới định liệu trước đồng ý trận này đánh cuộc đấu. Nhưng lúc này cũng không thấy kia áo bào tro nam tử cùng cát đá có nửa điểm tiếp xúc, liền trống rỗng hình thành như vậy một cái ngoạn ý, thật sự là không thể tưởng tượng, cuồng quát hô to: “Ngươi phạm quy! Không phải nói không dùng nội lực sao?!” Biên kêu, dưới chân vội vàng vội vàng lùi lại ba bước.

“Ha ha, lão tử nói đao thượng không cần nội lực, nhưng chưa nói quá trên chân không cần nội lực đi?” Nhìn thiết Phong Lang bái không thôi bộ dáng, áo bào tro nam tử lại lần nữa ngửa mặt lên trời cười to hai tiếng.

Thiết phong chỉ phải âm thầm mắng một tiếng cáo già, dưới chân không dám nửa điểm ngừng lại, lại triệt ba bước, chỉ cảm thấy phía sau đột nhiên lại nổi lên một trận gió cấp tốc vọt tới, lần này rốt cuộc không thể né tránh, trong nháy mắt liền đem phía sau quần áo đều xé rách, trên lưng cũng bị cát đá vẽ ra hơn mười nói hoa ngân, tuy thương không tính trọng, nhưng thực sự đau đớn không thôi. Cảm nhận được trước sau lưng đạo như giảo thịt cơ giống nhau trận gió, thiết phong chỉ cảm thấy chút nào vô pháp khả thi, đang định che lại diện mạo chuẩn bị ngạnh kháng hạ này nhất chiêu thời điểm, lại biến cố đầu sinh.

Ra ngoài mọi người dự kiến.

Trong giây lát áo bào tro nam tử chân trái ngọt cách mặt đất ba tấc.

Mà này nhất chiêu vốn là hai chân phân biệt dùng ra bất đồng phương hướng nội lực, mượn mà truyền ra, nội lực tại tiền phương giao hội đánh sâu vào, mới có thể hình thành như vậy một cổ sa bạo, mà liền nhắc chân như vậy một cái chớp mắt, tức khắc biến mất một cổ lực, hai cổ trận gió liền rút cuộc ngưng tụ không thành, chậm rãi tản ra, cát đá mảnh vụn sái đầy đất.

Mà ai cũng không nghĩ tới chính là, sử áo bào tro nam tử nhắc chân người khôi xương, thể nhưng là lực tinh liêu.

Lực tinh liêu kỳ thật ở ngay từ đầu liền đã phát giác hai người đánh nhau, thấy áo bào tro nam tử không muốn đã thương người, đao cũng không quá lo lắng. Nhưng từ thiết tin đồn ngữ chỉ gian nghe ra, tựa hồ này nam tử sử chiêu số, cùng thiết phong thức thức có cực đại sâu xa, vì thế liền ở hai người thiết lập đánh cuộc lúc sau, thừa dịp áo bào tro nam tử vận lực thời điểm, dùng ra “Ngưng tức chân” công phu, đối với hần chân trái đánh úp lại. Đây một môn công phu cũng coi như là cái ít lưu ý võ học, vô luận lực đạo, tốc độ đều không tính cường, chính diện đối địch khi cơ hồ không có bất luận tác dụng gì, duy nhất ưu thế, đó là cực kỳ ẩn nấp, vô thanh vô tức, làm người khó có thể phát hiện. Gần nhất lực tinh liêu vốn là đáng người nhỏ xinh, thứ hai đầu, lại là từ sau lưng ra tay, vô thanh vô tức, tam tới đầu, ra chiêu thời điểm lại không muốn đã thương người, không có nửa điểm sát ý, ba người chòng lên, bởi vậy liền tính lấy áo bào tro người cảm giác lực, cũng là tới rồi chân bên ba tấc chỗ mới phát hiện. Kỳ thật nếu là trú chân bất động, lấy lực tinh liêu công phu, lần này cũng chưa chắc có thể hãm đến động hần, nhưng hai người đánh nhau, tiềm thức liền không muốn bị người đánh trúng hạ bản, lúc này mới nhắc chân một tròn, này chợt lóe nếu ở ngày thường vốn cũng không thể dị nghị, nê hà lần này có đánh cuộc ở phía trước, liền không thể đánh đồng.

“A, ha, ha ha, ha ha ha ha ha...” Nhìn vẫn như cũ bảo trì này chân trái treo ở giữa không trung, trên mặt khó được có chút kinh ngạc áo bào tro nam tử, thiết phong không khỏi ngồi dưới đất, cao giọng phá lên cười.

Áo bào tro nam tử liếc mắt phía sau lực tinh liêu, lại nhìn nhìn ngăm cười đến giống ngọc tử giống nhau thiết phong, sao khôi hồ lô đột nhiên rút mấy khẩu rượu, lau miệng nhắc mãi: “Mẹ nó, lão tử thể nhưng ở hai cái tiểu oa nhi nơi này tài.”

“Tiểu tử, muốn hỏi cái gì ngươi liền hỏi đi, lão tử cũng không quyết nợ, trả lời ngươi một vấn đề là được.” Áo bào tro nam tử vẻ mặt khó chịu đối với thiết phong thét lên

Nhìn vị này “Ngô tiên bối” lần đầu tiên ăn mệ, thiết phong chỉ cảm thấy này phía sau đau đớn tới cũng đáng, bất quá nói này một vấn đề như thế nào hỏi, thiết phong tức khắc lại cân nhắc lên: “Ta nếu là hỏi hần ‘ngươi có nhận biết hay không thức lão nhân’, hoặc là hỏi ‘ngươi cùng lão nhân cái gì quan hệ’, hần chỉ cần đáp cái ‘nhận thức’ hoặc là ‘bằng hữu’ linh tinh, ta đây này vấn đề chẳng phải là hỏi không... Còn nếu là cùng này kiếm chiêu có quan hệ.. Đến tương cái phức tạp điểm vấn đề mới là...” Tự hỏi trong chốc lát, thiết phong mở miệng liền nói ra một câu cực kỳ biệt nữ phức tạp nói tới:

“Giáo ngươi này bộ kiếm pháp người cùng dạy ta thức thức thiết vô pháp này bộ kiếm pháp người là cái gì quan hệ?”

“...” Áo bào tro nam tử nghe xong vấn đề này, quả thực muốn phun một ngụm lão huyết, này ngăn ngừa một câu tin tức lượng thật sự quá lớn, liền giống như có người hỏi ngươi cô mẫu tam đại gia cháu ngoại tức phụ nhi miếng độn giày là cái gì nhan sắc giống nhau, vừa nghe chỉ gian liền cảm thấy chóng mặt như thế.

“Ngươi lặp lại lần nữa?”

“Giáo người này bộ kiếm pháp người cùng dạy ta thúc thúc thiết vô phát này bộ kiếm pháp người là cái gì quan hệ.”

Lại lần nữa tự hỏi sau một lúc lâu, áo bào tro nam tử chậm rãi liếc hướng thiết phong, nói đến: “Người đòi cái vấn đề, nhưng hào?”

“Đương nhiên.” Thiết phong phối hợp gật gật đầu, nói đến: “Dạy ta thúc thúc thiết vô phát này bộ kiếm pháp người cùng giáo người này bộ kiếm pháp người là cái gì quan hệ?”

“Lăn!”

Thiết phong hơi hơi mỉm cười, căn cứ áo bào tro nam tử phản ứng, hẳn cảm thấy chính mình vấn đề này tựa hồ là hỏi đúng rồi, hơn nữa hẳn hẳn là có thể trả lời đi lên.

Hoàn sau một lúc lâu, áo bào tro nam tử quay đầu tới, UU đọc sách www.uukanshu.com nhẹ nhàng nói câu: “Bọn họ là huynh đệ.” Vừa dứt lời, liền trước nhảy hai đại bước, tới rồi đông đầu trước cửa phòng.

“Chờ hạ” nhìn thấy áo bào tro nam tử chuẩn bị về phòng, thiết phong thét lên: “Người vừa rồi kia chiêu cũng coi như là đánh trúng ta, chúng ta xem như cái ngang tay, tiểu gia ta cũng không kém trưởng, người nói muốn ta bỏ qua cho một người, nói cho ta hẳn là ai, ta không giết hẳn đó là.”

Áo bào tro nam tử nghe vậy cũng không đáp lại, chỉ là lại uống một ngụm rượu, ha ha hai tiếng, liền lập tức đi trở về.

“Ngô tiền bối” mới vừa vừa đi, thiết phong cả người đau đớn liền dừng đi lên, trong khoảng thời gian ngắn nhe răng trợn mắt, hào không buồn cười. Không xa lục tinh liễu nhìn đến như vậy cảnh tượng, liền đi tới dục nâng một chút, không nghĩ mới vừa bước ra hai bước, lại bị thiết phong nhấc tay một phen ngăn lại, hơi có chút xấu hổ nói đến: “Liều.. Liều Nhi, người đi về trước đi, ta chính mình qua đi.”

Lục tinh liễu xem hẳn biểu tình quái dị, tưởng hẳn trên người đau đớn, lại là ở cậy mạnh, liền cũng không để ý tới, lại mại một bước đi lên.

“Người.. Đừng tới đây a!” Thấy thiếu nữ lại thượng một bước, thiết phong giống như cái phải bị xâm phạm đại cô nương dường như, che lại ngực lại liền tiếp lui hai bước.

Tuy rằng không biết thiết phong đây là tình huống như thế nào, nhưng nghĩ đến có lẽ là có cái gì lý do khó nói, lục tinh liễu liền cũng không hề thêm bức bách, xoay người về trước phòng đi. Qua chỉ chốc lát, liền cũng nhìn thấy thiết phong tay trái che lại quần áo, tay phải dẫn theo lưng quần, run run rẩy rẩy đi rồi trở về, vẫn như cũ có chút xấu hổ nói đến: “Người.. Giúp ta lấy bộ quần áo bãi.”

Nhìn đến như vậy tình cảnh, thiếu nữ phản ứng lại đây, tựa hồ vừa rồi cùng áo bào tro nam tử giao thủ thời điểm, thiết phong phía sau lưng bị kia trận trận gió quét tới rồi, chắc là trần trụi một cái sợ ta thấy, mới như vậy xấu hổ, nghĩ đến đây, lục tinh liễu nhìn mất thiết phong “Khanh khách” cười, đi trong bọc chỉ lấy kiện bên người quần đùi cấp thiết phong ném qua đi, nhẹ nhàng nói: “Thay, bỏ trên giường.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 22 : Sơ thí kiếm quyết

Nhìn ném xuống một câu liền xoay người sang chỗ khác thiếu nữ, thiết phong có chút không rõ ý gì, nhưng vẫn là đem ném tới quần thay đổi đi lên, đổi hảo lúc sau cảm thấy trần trụi thượng thân vẫn là có chút xấu hổ, lại không màng phía sau lưng đau đớn, nhe răng trợn mắt đem kia kiện rách tung toé quần áo khoác đi lên.

Lục tinh liễu xoay người lại, xem thiết phong một thân chật vật hoá trang, không khỏi lại “Xi” cười, tiến lên đi một phen kéo xuống thiết phong rách tung toé trần đầy tro bụi áo ngoài, đối với đầu giường phương hướng chu chu môi, nói đến: “Đi lên.”

Thiết phong nhìn đến như vậy tư thế, vội vàng bưng kín thân mình, ấp úng nói: “Cái kia... Ta còn không có chuẩn bị tốt....”

Đang lúc thiết phong không biết làm sao thời điểm, lục tinh liễu một phen liền cho hẳn mặt triều hạ ấn ngã vào trên giường, đang lúc thiết phong mặt đỏ tai hồng tự hỏi nhân sinh thời điểm, phía sau lưng một trận đau đớn khiến cho hẳn một trận giật mình, nếu không phải bị lục tinh liễu tay nhỏ gắt gao đè lại cổ, chỉ sợ lần này liền muốn tới cái cá chép lộn mình nhảy lên.

“Người.. Người đang làm gì a?!” Thiết phong đã lừa gạt đầu, đối với phía sau thiếu nữ hỏi đến

“Cho người thượng được a, người này phía sau lưng vỡ nát... Thành thật đi!” Thấy thiết phong không ngừng lộn xộn, tay trái thật mạnh đối với thiết phong cố ấn một chút, khiến cho hắn toàn bộ đầu đều phải rơi vào giường.

“Tê....!”

“Ai u!”

“Đại đại đại đại đại đại... Đại tiểu thư, nhẹ đi!”

“A!!”

Lục tinh liễu vốn là chưa bao giờ đã làm loại sự tình này, chỉ là xem thiết phong phía sau lưng vết máu loang lổ, liền trông mèo về hồ học lên, thậm chí liền trông mèo về hồ đều không tính là, chỉ là cảm thấy này lại không phải cái gì việc khó, liền chỉ bằng tâm tình sờ soạng tới, lần này nhưng khổ thiết phong. Vừa rồi bị kia cổ trận gió thổi qua thời điểm, tuy rằng phía sau đau nhức, cũng đều không nói một câu, ai từng tưởng, trong nháy mắt liền ở lục đại tiểu thư thủ hạ kêu thảm thiết liên tục.

“Hảo, kiên nhẫn một chút, ta phải cho người thượng được.” Trải qua một vòng giết heo kêu thảm thiết, lục tinh liễu chậm rãi nói đến.

“Cái... Cái gì?! Còn không có bắt đầu thượng được sao?!” Nghe thế câu nói, nghe phong tức khắc trừng lớn hai mắt, phảng phất có chút hoài nghi nhân sinh.

“Đúng rồi, vừa rồi là cho người thanh miệng vết thương, đừng kêu như vậy thảm, ta nhẹ đi là được.”

Thượng được thời điểm nhưng thật ra so trầy da khâu đau đớn nhẹ rất nhiều, lục tinh liễu chỉ là đem nước thuốc ngã vào trên lưng, dùng tay nhẹ nhàng mặt khai một chút liền thành. Thiết phong chỉ cảm thấy phía sau lưng thanh thanh lạnh, cũng coi như là thoải mái, chỉ là thiếu nữ nhỏ dài tay ngọc ở chính mình phía sau lưng không ngừng mon tròn, không khỏi khiến cho hắn nhất thời trong lòng tê ngứa, vì dời đi một chút lực chú ý, thiết phong hỏi đến:

“Người đồ đến là cái gì được, mát lạnh, tô lên lúc sau lập tức liền không đau.”

“Đây là ta nương tự chế băng ngọc cao, dùng trân châu phấn, bạc hà, tuyệt liên tâm, nguyên hồ quả chờ mười mấy loại dược liệu luyện, dược hiệu thực không tồi, Lạc Thành đại phu thỉnh thoảng còn muốn thượng nhà ta tới lấy một ít.” Lục tinh liễu đáp

“Người nương như thế nào sẽ làm loại đồ vật này, nàng trước kia cũng là đại phu sao?” Thiết phong tò mò hỏi

“Ta nhà mẹ đẻ trước kia là khai hiệu thuốc tử, thời gian lâu rồi chính mình liền sẽ xứng một ít dược liệu, ta cha mẹ cũng là vì một lần cha bị thương tới xin thuốc mà nhận thức.” Nhắc tới cha mẹ, lục tinh liễu nhất thời ra thân, trên tay không cẩn thận đụng phải thiết phong miệng vết thương, khiến cho hắn “Tê” hút một ngụm lương khí.

Muốn đòi làm ngày thường, nàng cũng tuyệt không sẽ cùng thiết phong có như vậy da thịt tiếp xúc, nhưng bởi vì cha lục thiên nam, tuổi trẻ thời điểm tổng đánh nhau bị thương, mẫu thân liền mỗi lần cứ như vậy cho hắn thượng dược, thấy được lâu rồi, liền cảm thấy bị thương chữa bệnh chính là áp đảo “Nam nữ thụ thụ bất thân” phía trên, không có gì không ổn, bởi vậy từ mới có cảnh này. Nhưng nàng cha mẹ quan hệ, cùng nàng cùng thiết phong quan hệ lại đại không giống nhau, này một tiết lại là không nghĩ tới.

“Khụ khụ, trên đùi ta còn là chính mình đến đây đi...” Một cái thiếu nữ cấp chính mình trên đùi thượng dược, thiết phong trong lòng vẫn là cảm thấy có chút biệt nữ.

“Đừng nhúc nhích, thành thật đi!” Xem phía trước thiết phong lại nhe răng trợn mắt, tưởng ngại chính mình làm cho đau, lục tinh liễu tính tình quật cường cùng nhau, ngược lại quyết định nhất định phải đem dược mặt xong rồi mới được, cảm thấy trên đùi da thịt, cùng phía sau lưng da thịt thực sự cũng không có cái gì phân biệt.

Cảm nhận được lục tinh liễu tay chân nhẹ nhàng tại thân hạ sờ soạng, thiếu niên vốn là huyết khí phương cương, chỉ cảm thấy cả người tê ngứa khó nhịn, cả người khô nóng không thôi, giờ phút này bụng hạ ba tác chỗ đã là đứng thẳng, ít nhiều ghé vào trên giường, mới không đến nỗi quá mức xấu hổ, nhưng muốn xoay người tránh né là trăm triệu không thể, trong khoảng thời gian ngắn lại không biết nên như thế nào biểu đạt mới hảo, chỉ phải duỗi tay hung hăng kháp chính mình vài cái, quơ quơ đầu, trong miệng lầm bầm công lên ngày đó sờ xem “Son sài kiếm quyết” trung tối nghĩa pháp quyết tới, lấy cầu giảm bớt vài phần phi phi chi niệm.

“.... Sáu năm khiếm chuyển phục, chín bốn không nghịch Càn, triều doanh chưa tế số, vĩnh trình chung lấy truyền...”

Này một đại thiên đồ vật thiết phong tuy nói nửa điểm cũng không hiểu được, nhưng viết nhưng thật ra lạnh lạnh đọc thuộc lòng, hắn từ nhỏ trí nhớ lại hảo, liền đều chặt chẽ cấp nhớ xuống dưới.

“Người ở bối cái gì?” Nghe được thiết phong trong miệng lầm bầm nói mớ giống nhau nhắc mãi, lục tinh liễu hỏi đến.

“Ta ở bối người cho ta xem kia bốn ‘son sài’ pháp quyết kia.” Thiết phong đáp, ngậm nga một hồi cảm thấy dục niệm hơi tiêu, trong lòng hòa hoãn vài phần.

“Người nói này vài câu ta nghe cha cũng bối quá, mỗi lần vẫn là biên múa kiếm biên niệm, kỳ kỳ quái quái cũng không biết là đang nói cái gì, bởi vậy ấn tượng rất sâu.”

“Này đó câu người cũng không hiểu trong đó ý tứ?” Thiết phong hỏi đến.

“Ta không hiểu, cha ta tựa hồ cũng đọc không hiểu, mỗi lần niệm xong này đó khẩu quyết, sau đó liền mảy ử mặt ề thờ dài liên tục.” Lục tinh liễu đáp.

“Chính là này mặt trên lại không có ghi lại một chút kiếm pháp, cha người vì cái gì nhất định phải biên múa kiếm biên niệm đâu? Chẳng lẽ là bởi vì như vậy soái một ít không thành?” Thiết phong thoáng hướng lên trên dịch hạ thân tử, nghi hoặc hỏi đến.

“Người cho rằng ai đều giống người như vậy tự kỷ không thành!” Lục tinh liễu tức giận đáp.

“Nguyên lai nàng cùng nàng cha cũng đều không hiểu này văn tự nói chính là cái gì... Kia xem ra cũng không phải bởi vì ta trình độ kém a, hắc hắc.” Nghĩ đến đại gia cũng đều không hiểu này kiếm quyết ý tứ, thiết phong lại ngược lại ân ân có chút đắc ý lên, nhưng không bao lâu, rồi lại bị trên đùi mềm mại dấn đi chú ý.

“Người đem eo nhếch lên tới làm gì?” Nhìn thiết phong có chút hơi hơi từng khôi mông, lục tinh liễu cau mày hỏi đến.

Nghe xong vấn đề này, thiết phong tức khắc mặt đỏ tía tai, dưới thân khó chịu, hẳn thực sự không thể không làm như vậy, nhưng lại thật sự không biết như thế nào giải thích, liền thét lên: “Ta... Ta ở luyện công! Ta... Ta trên người không đau!”

Nhìn thiết phong kỳ quái tạo hình, lục tinh liễu tuy rằng đối này cách nói cảm thấy rất kỳ quái, nhưng cũng nghĩ không ra mặt khác giải thích, nếu thuốc mỡ cũng bôi không sai biệt lắm, đơn giản liền thôi lui chút, nhìn này kỳ dị luyện công phương thức, đây mặt nghi hoặc.

Nhìn thấy thiếu nữ nhìn không chớp mắt nhìn chăm chăm chính mình, thiết phong là nửa điểm cũng không dám hoạt động, chỉ phải dùng này cực kỳ biệt nữ tư thế đứng, qua một chén trà nhỏ công phu, mới vừa rồi cảm thấy hòa hoãn xuống dưới, “Phác” một tiếng, tê liệt ngã xuống ở trên giường, từng một ngụm đại khí.

“Người luyện xong rồi?” Thấy thiết phong bò xuống dưới, lục tinh liễu tò mò hỏi đến.

“Ân” một bên đầu, chỉ nhìn đến ánh nến hạ lục tinh liễu kiều môi như hồng ngọc, sóng mắt tựa tình thủy, khẽ mặt quỳnh mũi, mình điểm không gì sánh được, nghĩ đến chính mình này chất vật tạo hình, tức khắc cảm thấy có chút tự biết xấu hổ, cuống quýt đứng dậy thành thạo đối hảo quần áo, như lão tăng đã tọa giống nhau thẳng tắp ngồi ngay ngắn một bên.

Nhìn đến thiết phong một loạt phản ứng, lục tinh liễu chỉ cảm thấy thập phần thú vị, với hiểu nam nữ việc nàng cũng chỉ là cái biết cái không, hồn nhiên không biết này hết thảy đều là bởi vì nàng dựng lên, chỉ là thấy thiết phong lão Phật giống nhau biểu tình, không khỏi “Ha ha ha” nở nụ cười, một lát sau, thanh thúy nói đến: “Người này công pháp thật sự thú vị, không bằng có rảnh cũng giáo dạy ta thế nào.”

Vốn dĩ chỉ là một câu hài hước chỉ ngôn, chút nào cũng không có nổi thật, nhưng thiết phong nghe xong, lại tự hành nào bỏ lục tinh liễu luyện của này “Công phu” bộ đáng tội, trong khoảng thời gian ngắn giống như hầu tước cào tâm giống nhau, thập phần khó nhịn, hốt hoảng chỉ gian liền tông cửa xông ra.

“Đã trễ thế này người chạy nào đi?” Lục tinh liễu đối với thiết phong bóng dáng thét lên

“Trong phòng nhiệt, ta đi bên ngoài ngồi thôi quen..” Ném xuống một câu, thiết phong liền cũng không quay đầu lại chạy đi rồi.

Ra cửa đi rồi mấy chục bước, rốt cuộc hơi bình tĩnh xuống dưới, thiết phong nhìn ngẫm đầy đất đá vụn, không khỏi trầm tư lên: “Trên đời này thế nhưng còn có như vậy cường đại công phu, cũng không biết ta khi nào cũng có thể có như vậy một ngày...” Nhân tới không có việc gì, gơ tay liền lại luyện nội lên kiểm tới.

“... Thủy phúc ao đường đại, bằng cái thiên địa miểu, Khôn thái đẳng lang lang, trường ca mong có khuyết...” Chính sử một tay “Núi sông bảy đoạn” thời điểm, thiết phong bỗng nhiên trong đầu chợt lóe, cũng không biết làm sao lại nghĩ tới kia kiếm kinh trung khẩu quyết tới, lần bảm niệm vài câu, chỉ cảm thấy cả người phảng phất có chút nóng lên, thiết phong cho rằng chính mình vẫn là dục niệm chưa tiêu, liền càng thêm tốc vũ động lên, không nghĩ gia tốc dưới, cả người càng là cảm giác khô nóng không thôi, phảng phất là trong cơ thể tích cốp rất nhiều lực lượng, chỉ nghĩ phách chém chút cái gì phát tiết một hồi. Vì thế trước nhảy mấy chục bước, đối với trong viện núi giả liền nhất kiếm phách chém đi lên, chỉ nghe được “Phích kéo kéo” vài tiếng táo vang, núi giả thượng một khối tảng đá lớn thế nhưng tại đây nhất kiếm dưới bị dựng phách vì nhị, trung gian thạch tiết rơi vào đầy đất đều là, trường kiếm phách chặt đứt cự thạch sau kiếm thế hãy còn tồn, thiết phong mãnh lực vừa thu lại, thân thể thế nhưng bị này nhất kiếm chi lực mang theo cái lão đảo, đánh non nửa cái quyền quyền mới ổn xuống dưới.

“Đây là...” Nhìn thấy trước mắt tách ra tảng đá lớn, vội vàng tiến lên đi sờ sờ tách ra bên cạnh, một chạm vào dưới chỉ cảm thấy thạch duyên nóng bỏng, vội vàng rút tay về trở về, hiển nhiên này khối một người tới cao cự thạch, là bị chính mình vừa rồi kia nhất kiếm trầm khai.

“Tại sao lại như vậy?” Thiết phong từ nhỏ liền cùng khoáng thạch tiếp xúc thật nhiều, liếc mắt một cái liền nhìn ra tới đây là một chính khối bạch cương thạch, loại này thạch tài độ cứng cực cao, không sợ gió cát mài mòn, bởi vậy mới bị coi như xem xét chỉ dùng, này khối tảng đá lớn muốn đánh toái còn khả năng, tương cật ra lại là rất khó, ngày thường toàn lực nhất kiếm có lẽ có thể đem này chấn vỡ mấy tác, nhưng “Chấn khai” cùng “Bỏ ra” nhưng tuyệt không có thể đồng nhất mà ngữ, cùng tảng đá, nếu chấn vỡ yêu cầu khiến cho một phân lực, kia chỉ sợ thập phần lực cũng vô pháp đem này bỏ ra, tốc độ, lực đạo, sắc bén độ, thiếu một thứ cũng không được. Bởi vậy thấy như vậy một màn, thiết phong liền bình tĩnh sừng sốt bất động.

Nhìn xem chính mình tay, UU đọc sách www.uukanshu.com nhìn xem trước mắt núi đá, nhìn xem chính mình tay, lại nhìn xem bầu trời ánh trăng.

“Giống như... Không phải đang nằm mơ a?”

Giơ tay tái khởi một đao, chỉ nghe được “Quang” một tiếng, mấy khối vôi sắc đá vụn cũng “Rào rạt” rớt xuống dưới.

Nhìn bị chấn hồi có chút tê mõi tay phải, lại nhìn nhìn hành trình tiên mình đối lập lưỡng đao đao ngân, thiết phong lăm bảm nói: “Đây là có chuyện gì?”

Tự hồi nửa ngày, vẫn như cũ vẫn là đầy mặt nghi hoặc, chính mình vừa mới chỉ cảm thấy có chút nhiệt huyết dâng lên, nhưng sử kiếm pháp lại cùng ngày thường cũng giống như nhau.

“Chẳng lẽ là... Bởi vì những cái đó khẩu quyết?”

Nghĩ đến có thể là nguyên nhân này, thiết phong vội triệt một bước, lại lần nữa dùng ra nhất thức “Núi sông bảy đoạn” tới, đồng thời trong miệng cũng không nhàn rồi.

“Thủy phúc ao đường đại, bằng cái thiên địa miểu, Khôn thái đẳng lang lang, trường ca mong có khuyết”

Không vũ mấy kiếm qua đi, chỉ cảm thấy tin tưởng tăng nhiều, đối với cự thạch hung hăng nhất kiếm bỏ đi lên.

Bầu trời minh nguyệt dừng chỉ kinh thước, trong viện thanh phong nửa đêm ve mình..

Đồng thời, trong viện còn có một cái cái trán cao cao sừng khởi một khối thiếu niên, phiên xem thường hình chữ X ngã trên mặt đất, bất tỉnh nhân sự.

Vừa mới nhất kiếm chém ra, trong tưởng tượng kia giống như lưỡi dao sắc bén thiết đầu hủ một màn cũng không có phát sinh, mà là lại giống như thượng nhất kiếm giống nhau, xoá sạch mấy khối đá vụn, liền không có sau đó. Nhưng thiết phong đối này nhất kiếm thật sự là tin tưởng tràn đầy, hỗn nhiên không có suy xét đến lúc này đây vừa khéo đánh trúng thạch tâm, thế nhưng sẽ bắn trở về, hấp tấp chỉ gian trên tay cơ hồ không kịp bắt luận cái gì phản ứng, chỉ có thể vội vàng xoay chuyển một chút mũi kiếm, lúc này mới miễn nhất kiếm mở đầu phá lỗ.

Sân phía đông, có một áo bào tro bóng người thấy được một màn này, phát ra thật dài một tiếng thở dài, nho nhỏ sân liền lại lần nữa lâm vào an tĩnh.

Mà thiết phong, tự nhiên cũng chút nào không cần lo lắng này một đêm đi nơi nào yên giấc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23 : Lương cao dọn gạch

Thiết phong tới rồi ngày thứ hai sáng sớm mới từ từ tỉnh dậy, xoa xoa đôi mắt, qua sau một lúc lâu mới nhớ lại ngày hôm qua phát sinh sự tới, bất quá ngẩng đầu vừa thấy, lại không khỏi lại lần nữa xoa xoa đôi mắt.

“Này... Là ta ảo giác??”

Chỉ thấy trước mắt núi giả hoàn hảo không tổn hao gì, chớ nói kia nhất kiếm bỏ ra dấu vết, mặt trong trí nhớ kia lưỡng đao kèm côi hoa ngân cũng chút nào không thấy bóng dáng, nhưng là hôm qua việc vốn là có chút hư ảo không chân thật, bởi vậy thấy như vậy một màn thiết phong đảo cũng là không coi là nhiều kinh ngạc, chỉ cảm thấy phía trước khả năng có chút hồ đồ, cũng không nhiều lắm làm so đo.

Lúc sau mấy ngày, nhưng thật ra cũng khó được an tĩnh thanh nhàn, áo bào tro nam tử tựa hồ biến mất giống nhau, nếu không phải thường thường truyền đến nồng đậm rượu mạnh hương vị, thiết phong chỉ sợ thật đúng là cho rằng chính hần vóc đi rồi. Xét thấy hần đối hai người cũng không bao lớn ác ý, hướng hồ vô công cao thâm khó đoán, thiết phong đơn giản cũng liền không hề làm chạy trốn quyết định, mỗi ngày chỉ là ban ngày luyện kiếm, buổi tối liền ở bên ngoài màn trời chiếu đất mà miên. Mà lục tinh liễu trước hai ngày cũng là nhàn tới không có việc gì không biết nên làm chút cái gì, nhàm chán là lúc cũng chỉ có thể nhìn thiết phong luyện kiếm, nhìn hai ngày lúc sau cũng cảm thấy luyện võ tựa hồ cũng không giống phía trước lục thiên nam giáo như vậy nhàm chán nghiêm túc, thiếu nữ chơi tâm cùng nhau, liền cũng cùng thiết phong đối luyện lên.

Cùng lục tinh liễu đối luyện, thiết phong bắt đầu khi tự nhiên là không tay còn thu vài phần lực, sợ bị thương nặng, chính là vừa qua khỏi không đến nửa ngày, liền thực sự phát hiện chính mình đem nàng đại đại xem nhẹ. Thiết phong vốn dĩ liền không am hiểu quyền cước, đi theo lục tinh liễu đánh nhau, cả ngày xuống dưới, trên người là thanh một khối sừng một khối, cực kỳ chặt vật. Chỉ như thế qua một ngày, liền cũng bất chấp mặt mũi gì đó, chiết cái nhánh cây làm kiếm, cùng lục tinh liễu đối luyện lên, lúc này tình huống tốt hơn một chút, bất quá mỗi ngày cũng là muốn trung thượng mười mấy quyền, cả người đau nhức không thôi. Trong đó vài lần lại thử thử kiếm pháp quyết, lại rốt cuộc không lĩnh qua, trong lòng càng tin một đêm kia chỉ là ảo giác mà thôi.

“Ha ha, Thiết đại hiệp —— ngươi phục cũng không phục?”

“Lại đến!” Thiết phong xoa xoa mới vừa bị tấu một quyền cầm, không phục nói đến

Lục tinh liễu sử quyền pháp kỳ thật không tính là nhiều tấn mãnh, trên tay nội lực cũng không phải rất mạnh, nhưng mỗi lần thiết phong chỉ cần thủ đoạn hoặc là cánh tay bị lục tinh liễu lấy trụ một chút, mặt sau chiêu số liền rút cuộc sử không đi xuống, theo một cổ xoay tròn lực đạo hết thầy đâm vào không khí, rồi sau đó liền không có gì bất ngờ xảy ra bị một quyền đánh bay, cảnh này khiến thiết phong có một loại huê vạn quân lực chém bông cảm giác, cực kỳ khó chịu.

“Nàng này quyền pháp lấy tĩnh chế động, tựa hồ có thể đem ta lực đạo cấp dẫn đi, thật sự lợi hại, này nhưng như thế nào cho phải.... Dẫn đi....? Tả hữu đều là bị đánh, không bằng dùng kia chiêu thử xem xem” thiết phong chính cân nhắc, đột nhiên linh cơ vừa động, dịch bước, cân tay, cánh tay trái đặt kiểm trước, bày ra một bộ giống như tay ôm tỳ bà bộ dáng tới.

“Ha ha, ngươi đây là phải cho ta đàn một khúc không thành? Đáng tiếc ngươi mang chính là cái mộc kiếm, lại không phải trường cầm, ha ha ha”

“Nhìn thiết phong bày ra cái kỳ quái tư thế, lục tinh liễu hai tay mở ra, dùng ra nhất chiêu ngàn sanh vũ lạc mau quyền thủ pháp tới, đoạt công qua đi.

“Dẫn phong thức”

Nhìn thiếu nữ vọt tới, lần này lại không trước thứ, theo lục tinh liễu tới chỗ hư điểm vài cái, rồi sau đó liền huy kiếm một triệt, hơi hơi kéo ra chút khoảng cách, trốn rồi mở ra. Lục tinh liễu này bộ quyền pháp là đoạt công phương pháp, một kích không trúng, liền lại sử một kích, hoàn hoàn tương khẩu, liên miên không dứt, mà thiết phong chỉ là thái độ khác thường một triệt lại triệt, mỗi lần đều không dấu vết đối với bên cạnh hư điểm vài cái, ba bốn hô hấp công phu, lục tinh liễu đã công hai ba mươi chiêu, thiết phong cũng lui mười lăm sáu bước, hai người lại không có nửa điểm tương giao. Lại đánh ra mấy chiêu, cân lại hướng thiết phong vai trái huy đánh khi, chỉ cảm thấy giữa không trung chịu một loại ầm ầm lực đạo ảnh hưởng, hướng tả trật một tấc, nhất thức thất bại, lục tinh liễu chỉ cảm thấy là đánh lâu rồi, sau lực không đủ, không dễ bụng. Điều vận một ngụm chân khí, vội vàng lại công ra năm sáu chiêu, lại phát giác mỗi một chiêu đều đã chịu một loại quý dị kinh đạo ảnh hưởng, thường thường hướng tả thiên, thường thường hướng hữu thiên, trong lòng cực kỳ khó hiểu, nhưng mắt thấy thiết phong tả chi hữu vụng, tựa hồ đã có chút lực bắt tông tâm bộ đáng, lại không nghĩ thu tay lại, hai người mấy cái chớp mắt công phu lại trao đổi mười tới chiêu.

“Triệt!” Đương hai người chính đánh hô mưa gọi gió, chiêu chiêu kinh tâm thời điểm, thiết phong đột nhiên một tiếng hô to, giơ nhánh cây đối với giữa không trung vừa nhắc, chỉ thấy lục tinh liễu vốn dĩ đánh về phía ngực một chiêu, không biết bị cái gì mạnh mẽ dẫn đường, thế nhưng ở không trung cắt cái cực đại nửa vòng tròn, tự phát giống chi đoan chính hướng dẫn đi. Đúng là này một dẫn, tức khắc bên hông môn hộ mở rộng ra, thiết phong nương này trong nháy mắt cơ, tả chiêu đánh ra, đánh tới thiếu nữ eo thon chỗ, nhẹ nhàng một phách, triệt bước đứng thẳng, về mặt đắc ý, hiển thị đối chính mình vừa mới này nhất chiêu tương đương vừa lòng.

“Như thế nào? Thiết đại hiệp có phải hay không làm ngươi khai mắt?”

Cảm giác được chính mình trên người trúng chiêu lại không đau đớn, lục tinh liễu ám niệm: “Gia hỏa này còn tính biết nặng nhẹ.”

Đang định nàng muốn nói gì lời nói phản kích khi, bỗng nhiên cảm giác bên hông phảng phất thổi qua một đạo cực cường kinh phong, chỉ nghe được “Xoạt” một tiếng, eo bụng chỗ quần áo thế nhưng tức thì xé rách mở ra, trong nháy mắt tuyết trắng tấ vô hạn.

“Ngươi... Ngươi!!” Trong giây lát phát hiện chính mình chỉ là quan trọng bộ vị còn miễn cưỡng bị quần áo che khuất, eo bụng gian cơ hồ không sọi nhỏ, thậm chí liền môn hộ chỗ đều hơi hơi lộ ra một chút, lục tinh liễu chỉ cảm thấy đã nhục nhã lại phần nộ, cũng không quay đầu lại liền chạy trở về.

“Này... Đây là có chuyện gì?” Nhìn đến như vậy biến cố, thiết phong tức thì ngốc lập đương trường, vừa mới kia một chiêu chính mình không có sử nửa điểm lực đạo, không biết vì sao sẽ xuất hiện loại tình huống này.

Thiết phong hồi ức một chút vừa mới trận này so chiêu, bỗng nhiên có một tia hiểu ra: “ ‘ tấu vũ bát phong dẫn ’... Nguyên lai muốn quyết thế nhưng không phải ở chỗ ‘ dẫn ’, mà là ở chỗ ‘ phóng ’. Muốn đem định nhân chiêu số lực lượng dẫn tới trên thân kiểm, nhất thức nhất thức tích góp lên, lại chậm rãi thả ra vì mình dùng. Nhưng bức này lực đạo rốt cuộc không phải chính mình, thả ra thời điểm yêu cầu so nhiều tích lũy, vì thế sẽ có rất đại lùi lại.... Cho nên ta tuy rằng chỉ là bàn tay nhẹ nhàng một phách, kế tiếp lực đạo lại không tự chủ được theo đi lên....”

“Bất quá Liễu Nhi đáng người thật sự là... Phi phi phi, ta suy nghĩ cái gì đâu.” Thiết phong quơ quơ đầu, tựa hồ tưởng đem vừa rồi kia không nên xem hình ảnh điều đi ra ngoài, trên tay nhánh cây ném ở một bên, âm thầm suy nghĩ: “Tê... Ta hiện tại phải làm sao bây giờ kia... Lần này tuy rằng không phải ta mong muốn, nhưng... Lấy nàng tính cách một hồi tuyệt đối muốn nổ mạnh a, ta còn là trước tạm lánh một hồi đi...”

Khi đến hoàng hôn, thiết phong ở Lạc Thành trên đường cái, đông tuyền tuyền, tây chọn chọn, cũng không biết nên làm chút mới hảo, đơn giản liền dựa một cái đã kết thúc công việc tiểu sạp ngồi trên chiếu lên.

“Bên kia tiểu tử.”

Đột nhiên nghe được một tiếng kêu gọi, bất quá thiết phong đang ở cân nhắc một hồi nên đi nơi nào, liền cũng không quá chú ý.

“Bên kia xuyên rách tung toé tiểu tử ngốc.”

Cái kia thanh âm lại lớn vài phần, thiết phong lúc này mới phát hiện nguyên lai là kêu chính mình, nghe xong lời này cúi đầu nhìn nhìn, xác thật mấy ngày xuống dưới, này một bộ quần áo bị đánh nhiều, có chút rách tung toé đảo cũng không giả, nhưng là “Tiểu tử ngốc” ba chữ hắt lại là không nhận, vừa

nhắc đầu, chỉ thấy cách đó không xa một cái trên đầu bao một cái màu đen khăn trùm đầu trung niên hán tử đang ở giống hán vậy tay, thiết phong vài bước bước ra, đang định cùng hán lý luận một phen, không nghĩ hán tử kia lại tựa biến ma thuật giống nhau, duỗi tay đó là một phen bạc vụn, sáng long lanh hiện ra ở thiết phong trước mắt, giành trước nói.

“Tiểu tử, hôm nay ban đêm lưu lại, giúp ta nâng vài thứ, này đó bạc liền đều là của ngươi.”

Thiết phong từ nhỏ liền ở trên giang hồ pha trộn, bình thường trên giang hồ cu li, một ngày dựa dọn đồ vật kiểm cái hai ba lượng bạc, liền tính trước thực không tồi mỹ kém, giờ phút này hán nhìn về phía trước mắt trung niên nam tử trong tay bạc, ít nói cũng có mười ba bốn lượng, lại yêu cầu chính mình tối nay lưu lại, cảm thấy thật là kỳ quái, tả hữu không có việc gì, đơn giản liền muốn một phen tiếp nhận, đêm này sai sự ứng hạ.

“Ài, tiểu tử đừng nóng vội, muốn làm nói đi trước bên kia nghỉ ngơi, chờ thời điểm tới rồi cùng nhau phát bạc, không thể thiếu ngươi.” Tránh thoát thiết phong trao bạc tay, bao màu đen đầu bồ nam tử bải bải đầu nói đến.

Thiết phong quay đầu vừa thấy, bên cạnh quả nhiên có bảy tám cái hán tử, cao thấp mập ốm, ăn mặc các không giống nhau, nghĩ đến đều là như vậy ở trên phố tùy cơ kéo tới, trong lòng đại kỳ: “Người này tưởng nhận người làm việc, đi bãi thượng hội một câu còn không phải là, cố tình tìm cái như vậy dân cư thừa thốt chỗ ngồi từng bước từng bước kéo người, thật là kỳ thay quái cũng?” Tìm cái đất trống, thiết phong cũng ngồi xuống.

Chỉ thấy kia miếng vải đen khăn trùm đầu nam tử, vẫn luôn liền như vậy không nê này phiền từng bước từng bước kêu người tới, hán tuyển người tiêu chuẩn cũng là cực khác với thường nhân, gặp được một ít thân cường thể tráng hán tử liền không ra tiếng, ngược lại gặp được như sắt phong như vậy có chút gầy yếu thanh niên hoặc là bụng phệ trung niên nhân, mới lớn tiếng kêu gọi tương mời, cứ như vậy vẫn luôn từ hoàng hôn thét lên mặt trời lặn, mới tụ tập đáng người khác nhau hai mươi tới hào người, gặp người không sai biệt lắm đủ rồi, kia miếng vải đen hán tử liền quay đầu lại nói đến: “Chúng ta hàng hóa chờ một lát mới đến, này có mấy hồ rượu ngon, đại gia không ngại trước uống, lấy biểu tại hạ đối các vị đợi lâu cảm tạ” dứt lời, chỉ nghe “Bạch bạch bạch” cái khai vò rượu thanh âm, rồi sau đó liền rượu hương bốn phía, quả nhiên như miếng vải đen nam tử theo như lời chính là rượu ngon không giả.

“Lão bản, chúng ta đoàn người nhiều cũng là vì bạc mà đến, không biết ngươi này tiền thưởng, muốn hay không từ chúng ta bạc bên trong khấu a.”

Đang định đại gia rượu trùng nổi lên khi, một cái đầy mặt phong sương trung niên nhân, chậm rãi hỏi đến, nghe xong vấn đề này, đại gia cũng không hèn mà cùng nhìn về phía trước mắt miếng vải đen nam tử.

“Này tiền thưởng tính ta chính mình ra, các vị yên tâm, chỉ lo uống, uống hảo ta liền cấp đại gia phân bạc.” Miếng vải đen nam tử đậm đậm cười, biên nói biên lấy ra hơn hai mươi cái chén lớn tới bãi ở trước ngực. “Các vị tự rước”

“Đại thúc, ta.. Không thể uống rượu, ta nương không cho.” Lúc này, một cái có chút non nót thanh âm truyền ra tới, mọi người nhìn lại, là một cái ước chừng mười bốn tuổi thiếu niên, lớn lên cũng coi như là chắc nịch, nhưng trên mặt lại là một bộ nhút nhát sợ sệt biểu tình, hiển nhiên đối với loại này trường hợp vẫn là lần đầu tiên thấy.

“Hừ hừ, tiểu tử liền rượu đều sẽ không uống, chỉ sợ làm ngươi dọn đồ vật sợ là cũng khó khăn, một khi đã như vậy, ngươi liền trở về đi.” Miếng vải đen nam tử mắt lé nhìn nói chuyện nhỏ giọng thiếu niên, ném hai khối bạc vụn, liền vậy tay ý bảo hán rời đi.

“Cám ơn đại thúc, cám ơn đại thúc.” Thiếu niên được bạc, vui tươi hơn hẳn liền đi rồi, rốt cuộc cùng này đó thô莽 hán tử quây với nhau, trong lòng vẫn là có chút lo sợ bất an.

Mà mọi người nhìn thấy này lão bản tài đại khí thô bộ dáng, tức khắc đối chính mình tiền công yên tâm vài phần, trong lòng cao hứng, trong khoảng thời gian ngắn giao bôi đối trận, uống đảo cũng sung sướng.

“Vong ưu tán..?” Thiết phong từ nhỏ liền ở thiết vô phát giáo dục hạ, cũng nhận biết không ít trên giang hồ thường thấy độc dược, rượu vừa đến bên miệng, liền nghe ra rượu trung là bị hạ dược, bất quá loại này “Vong ưu tán” cũng coi như không thượng nhiều độc độc dược, chỉ là có thể làm người đánh mất uống thuốc qua đi một đoạn ký ức, đối nhân thể cũng không nhiều lắm tổn hại, bởi vậy thiết phong đảo cũng vẫn chưa mở miệng hưởng đại gia nhắc nhở, bày ra một bộ sung sướng tươi cười, cùng người khác giống nhau, từng ngụm từng ngụm đem rượu đảo hưởng trong miệng, bất quá rượu đến trong miệng lại một giọt không uống xuống đi, toàn từ khóe miệng lậu ra tới, đem tới bên trong xem không rõ, mọi người chỉ nói thiếu niên này uống dừng cảm, đảo cũng không cảm thấy cái gì dị thường.

“UU đọc sách các vị, ta mỗi người trước phát mười lượng bạc, đãi đều dọn hảo lúc sau, mỗi người lại phát năm lượng, đại gia thu hảo bạc, chúng ta liền có thể xuất phát.” Ước chừng qua hơn nửa canh giờ, sắc trời đã toàn đêm đen tới, mọi người cũng uống không sai biệt lắm, đầu bao miếng vải đen nam tử cao giọng nói đến, chính như chính hán theo như lời, thống thống khoái khoái cho mỗi nhân thủ đã phát mười lượng bạc, mọi người liên tục cảm ơn, trong lòng cảm kích không thôi.

Thu hảo bạc, đoàn người theo đầu bao miếng vải đen nam tử rẽ trái rẽ phải đến gần thành bắc một cái thợ mộc cửa hàng, một mở cửa, liền nhìn thấy mấy chục cái ngăn nắp cái rượu, cái rượu khe hở chỉ có thể nhìn đến bên trong dùng giấy dầu bao kín mít, mọi người cũng đều không biết vật gì.

“Các vị, thật không dám dấu diếm, chúng ta là làm thợ mộc sinh ý, tiếp một nhà lão bản sai sự, nhưng kia lão bản không nghĩ ban ngày nháo đến quá cao điệu, vì thế làm tại hạ ban đêm lại khuôn vác tài liệu, chúng ta hôm nay đó là muốn đem này mấy chục cái rượu nâng đến thành bắc một nhà kho có thể, nhưng khuôn vác thời điểm nhất định phải nhẹ giọng, đại gia cho nhau chỉ gian cũng không cần châu đầu ghé tai, bằng không sáo nhiễu tới rồi người khác nghỉ ngơi, tại hạ đã có thể muốn vô có gánh chịu chút trách nhiệm.” Mở cửa lúc sau, đầu bao miếng vải đen nam tử đối với đại gia chấp tay, hỏi đến: “Các vị còn có cái gì vấn đề sao?”

Tuy nói đầu bao miếng vải đen nam tử giải thích nghe tới vẫn là có vài phần quái dị, nhưng mọi người nếu đều thu bạc, cũng không muốn quá nhiều so đo, vì thế liền thống khoái đồng ý

Mà thiết phong mới vừa vào cửa, liền hơi hơi nhú một mảy, tuy nói này đó cái rương đóng gói cực kỳ kín mít, nhưng từ nhỏ liền thường xuyên đi tạc sơn lấy quặng hắc, lập tức đã nghe ra tới, này trong rương trang tuyệt đối không phải tấm ván gỗ thạch tài linh tinh đồ vật.

Tuy rằng kia khí vị đã bao vây phi thường kín mít, nhưng là hắc vẫn như cũ nghe ra, đó là quặng ni-trát ka-li hương vị.

Vong ưu tán, quặng ni-trát ka-li, nửa đêm.

Này ba cái từ quang đặt ở cùng nhau, liền có một loại âm mưu cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24 : Bị bắt

Đầu bao miếng vải đen nam tử đem mọi người hai hai một tổ, chia làm mười hai tổ, sau đó xoay người đối với một bên khô gầy chường quỳ giao đãi vài câu, liền ra cửa.

Kia hắc gầy chường quỳ ngôn ngữ chi gian đối hắc tất cung tất kính, được lệnh, liền lãnh thiết phong một đám người triều thành bắc đi đến, hiển nhiên này chường quỳ đối Lạc Thành cực kì quen thuộc, chỉ chọn một ít người đường nhỏ đi tới, không bao lâu, liền lãnh đại gia vào một nhà nhìn qua thực không chớp mắt cửa hàng nhỏ.

Cửa hàng rất nhỏ, hai cái án tử, một cái cối xay, liền lại vô mặt khác, thiết phong căn cứ này bài trí suy đoán, hơn phân nửa là cái đầu hủ cửa hàng.

Đoàn người ở cửa ngừng lại, đang ở nghi hoặc không biết đem trong tay sự việc đặt ở nơi nào thời điểm, chỉ thấy kia khô gầy chường quỳ đôi tay bám vào cối xay thượng, hai tay căng thẳng, thế nhưng đem kia mấy trăm cân đại cối xay cấp ôm xuống dưới, mọi người nhìn thấy một màn này, không khỏi đều hít hà một hơi. Chỉ thấy cối xay dịch khai lúc sau, phía dưới cất giấu một cái một người rất cao thông đạo, không có nửa điểm ánh sáng, còn tản ra một cỗ nồng đậm thổ mùi tanh, nhìn đến này thông đạo, mọi người lại không dám khinh tiến.

“Nâng đi vào” tựa hồ khoe ra chính mình lực cánh tay giống nhau, kia khô gầy chường quỳ có ý đem cối xay thật mạnh đặt ở trên mặt đất, khơi dậy một chút bụi đất, sau đó đối với đoàn người mệnh lệnh nói, hiển nhiên người này nhưng không có phía trước đầu bao miếng vải đen nam tử để nói chuyện.

Không thể không nói, chiêu thức ấy kinh sợ lại là hữu hiệu, đại gia ngại với chường quỳ thực lực, liền tính trong lòng có vài phần oán giận, cũng chỉ đến nuốt trở về, căng da đầu trước đem này đó cái rương cấp dọn. Vì thế liền trạm thành một loạt, một tay nâng cái rương, một tay vuốt vách tường, ở dưới tay không thấy năm ngón tay trong thông đạo sờ soạn đi trước, bởi vì nơi này không tu thành thật lâu, dưới chân thêm đá cố định thượng không xong thật, người nhất giẫm quá liền phát ra kêu kệt kệt kệt bùn đất thanh tới.

“Này phương vị hắc là Cháp Pháp Đường phương hướng.. Chẳng lẽ này đó hòa được, là muốn vận chuyển đến...” Đọc theo đường đi thiết phong vẫn luôn ở phân rõ phương hướng, này đầu hủ cửa hàng ở Lạc Thành đông bắc, mà này thông đạo hướng tây, đúng là Cháp Pháp Đường phương hướng, nghĩ tới nào đó lớn mật khả năng, không khỏi trong lòng lo sợ bất an.

Đoàn người nâng cái rương, ước chừng đi rồi mười lăm phút, liền đi tới một cái nhà kho trung, đối với ngầm nhà kho tới nói, nơi này diện tích tuyệt đối không tính nhỏ, lúc này hai mươi tới hào người, hơn nữa trong tay cái rương, toàn đứng ở nhà kho giữa, còn có hơn phân nửa không gian.

Nơi này ngược lại không giống trong thông đạo như vậy hắc ám, nhà kho đỉnh có mấy cái nắm tay lớn nhỏ khí khổng, ánh trắng theo khí khổng chiếu tiến vào, hơi đuổi đi một ít vừa mới hắc hẹp thông đạo mang đến áp lực.

Từ canh một vẫn luôn dọn tới rồi canh ba, qua lại ba bốn thứ, đoàn người mới đem này đó cái rương toàn dọn xong, chỉ thấy mười trượng vuông ngầm kho để hàng hoá chuyên chở, chỉnh chỉnh tề tề chồng gần trăm cái rương gỗ, chợt vừa thấy cũng rất có cảm giác thành tựu.

Bởi vì cái kia thông đạo chỉ có thể đơn hành, bởi vậy đại gia mỗi lần dọn xong rồi, đều phải tề tại như vậy một cái tiểu trong không gian, đi ra ngoài thời điểm lại muốn bài hàng dài vuốt đi ra ngoài, bất quá lúc này đã dọn xong cuối cùng một đám, mọi người đều là tâm tình rất tốt, đi ra ngoài thời điểm đều cảm thấy muốn nhẹ nhàng rất nhiều.

“Này đó hòa được nếu ở chỗ này thật sự cấp nỏ, chứ nói Cháp Pháp Đường, quanh mình ba dặm trong vòng chỉ sợ đều phải không còn sót lại chút gì....”

“Nhưng này bang nhân như thế cẩn thận, sợ là sớm có chủ mưu, ta nên làm thế nào cho phải?”

“Phi phi phi, đây đúng là ta nổi danh thời điểm, lại có thể nào do dự!”

Thiết phong trong lòng hơi giãy giụa một phen, cảm thấy nếu như vậy rồi đi, thực sự là trong lòng bất an, lạc thành thói tư, vô luận này trên đỉnh có phải hay không Cháp Pháp Đường, cũng không thể nhậm này ở Lạc Thành dưới thành phóng nhiều như vậy thuốc nổ.

Này tiểu kho hàng trừ bỏ mọi người cùng cái rương, thực sự không có gì khác sự việc, thiết phong chỉ phải cợ đến đội ngũ cuối cùng, thừa dịp đại gia chưa chuẩn bị, dùng ra một tay thần lần du tường công phu, bám vào này kho hàng môn đỉnh tường đất thượng, đây cũng là hãn duy nhất có thể nghĩ đến miễn cưỡng có thể ẩn thân địa phương, nhưng này tường đất mới tinh, trên tay kính đạo nếu dùng đại một phân, liền sẽ “Rào rạt” rơi xuống chút thổ bột phần tói, hãn chỉ phải như đi trên băng mỏng, không dám dùng một tia lơ lửng, mắt công thể trọng không nặng, mới miễn miễn cưỡng cưỡng treo ở mặt trên.

Người nghe người rồi đi, thiết phong vốn muốn nhảy xuống, rồi lại nghe được một cái tiếng bước chân từ xa tới gần, bước đi vội vàng, chỉ phải lại lần nữa vận lực khẩn phụ, rất nhỏ vừa động, lại rớt xuống một chút hòn đất.

Chỉ chớp lát, liền nhìn thấy kia khô gầy chương quỳ đi đến, hãn tiến vào lúc sau, đi các cái rương dùng tay đẩy đẩy, thấy chông rắn chắc, liền xoay người phải đi.

Chương quỳ xoay người một khác, thiết phong tâm quả thực nhắc tới đỉnh điểm.

Lúc này hãn cùng kia khô gầy chương quỳ cơ hồ đã là ở vào “Đôi mắt” trạng thái, thiết phong chỉ luyện qua kiếm pháp, không luyện qua cái gì quyền cước công phu, nếu thật sự lại này động thủ, tự giác là không hề phần thắng, liền ở thiết phong khẩn trương nhìn chăm chú hạ, kia khô gầy chương quỳ thể nhưng dừng bước chân, chậm rãi ngừng đầu tới.

“Hãn nhìn đến ta?”

“Lại vì sao không động?”

“Ta muốn ổn định.. Ta muốn ổn định..”

Thiết phong trong lòng ám niệm, đã làm tốt chạy trốn chuẩn bị.

Đội một thời gian, lại chỉ thấy kia chương quỳ gãi gãi cằm, liền lập tức rồi đi, nguyên lai vừa mới chỉ là đang xem kia mấy cái khí không mà thôi, phản quang dưới, hồn nhiên không có phát hiện kia trên cửa còn bám vào một người.

Thấy kia khô gầy chương quỳ rồi đi, lại đội một chén trà nhỏ công phu, thiết phong mới tay chân nhẹ nhàng từ trên tường nhảy xuống tới, vỗ nhẹ vài cái ngực, tưởng tượng đến vừa rồi tình cảnh, không khỏi vẫn là có chút kinh hồn táng đảm, bình phục một chút tâm tình, liền nhìn chung quanh khỏi cái này kho hàng tới.

Nhìn một phòng cái rương, thực sự có chút phạm sâu, tùy tay mở ra một rương, quả nhiên như chính mình sở đoán, giấy dầu bên trong bao tràn đầy “Chấn sơn lô”, mỗi cái chỉ có nắm tay lớn nhỏ, nhưng thứ này chỉ cần mấy viên, liền có thể cấp khu mô tác ra một cái động tới.

“Mấy thứ này ta tưởng chờ đi là tuyệt đối không có khả năng.. Nếu là dỡ xuống kịp nổ lời nói, nhiều như vậy cái rương cũng không biết muốn hủy đi đến năm nào tháng nào a.”

“Tính, nếu đã như thế, cũng không còn hãn pháp, chỉ cần có thể hủy đi đến một nửa, cũng coi như là vì Lạc Thành lập tiếp theo công lớn, tiểu gia từ đây cũng muốn uy danh truyền xa.”

Mà lúc này, ở thợ mộc phố nội, mọi người vui tươi hơn hồ lấy bạc, sôi nổi bá biệt, đầu bao miếng vải đen nam tử chấp tay, đem cửa hàng đại môn quan hảo, lạnh lùng nhìn trước mắt chương quỳ.

“Vì sao ta này còn nhiều năm lượng bạc?”

Chương quỳ nhất thời không có phản ứng lại đây những lời này có ý tứ gì, nhìn trước mắt nam tử, vẻ mặt khó hiểu.

“Ta hỏi ngươi, vì sao trở về thời điểm thiếu một người?” Đầu bao miếng vải đen nam tử âm u nói.

Nghe xong những lời này, chương quỳ trong lòng kêu to không ổn, trở về thời điểm sơ sót, cũng không có kiểm số nhân số, run run rẩy rẩy nói: “Ta... Ta đây liền trở về nhìn xem..”

Đầu bao miếng vải đen nam tử cau mày tự hỏi sau một lúc lâu, một lát sau, nhân nhật đối với quỳ rạp xuống đất chương quỳ nói: “Không cần.”

Đang định chương quỳ tưởng tiền chiết khấu tạ ơn thời điểm, chỉ thấy trước mắt nam tử một chương đánh tới, tiềm thức đôi tay một trận, lại vẫn như cũ tại đây bá đạo một chương phía dưới khai não trán, chết không thể chết lại.

“Chẳng lẽ ta xem sơ sót?” Đầu bao miếng vải đen nam tử lẩm bẫm niệm một câu, liền ra thợ mộc phố đại môn, thi triển khinh công hướng tới Cháp Pháp Đường phương hướng chạy đi.

Mà lúc này, ở thiết phong vị trí cửa hàng nhỏ phụ cận, có hai mươi tới hào người giờ cây đuốc, đêm này không lớn nhà ở vây quanh lên.

Cầm đầu một người khuôn mặt tức mục, ăn mặc một thân kiểu dáng cùng ngày đó “Ma thường” cùng “Yêu bốn” cùng áo choàng, chẳng qua này áo choàng lại là kim hoàng sắc.

Đúng là Cháp Pháp Đường mọi người.

“Là ai?”

Cầm đầu người nọ nghe được phía bên phải nóc nhà có chút động tĩnh, lạnh giọng uống đến.

Này động tĩnh đúng là tới đây thăm hỏi trên đầu bao miếng vải đen nam tử phát ra, hần mới vừa đi đến không xa, liền nhìn thấy phía trước ngọn đèn dầu san sát, thăm kêu không tốt, nhảy lên một cái nóc nhà, nhìn thấy Cháp Pháp Đường thế nhưng đêm kia cửa hàng vây quanh lên, trong lòng mừng to một tiếng vội vàng chạy trốn, phát ra cực nhẹ một chút thanh âm, lại vẫn là khiến cho chú ý.

“Kiểm năm, kiểm sáu, các người đi xem”

“Là”

Hai gã cầm kiếm nam tử đồng thời đáp một tiếng, nhảy lên bên cạnh nóc nhà, xa xa nhìn thấy miếng vải đen nam tử thân ảnh, vội vàng thi triển khinh công đuổi theo.

Cháp Pháp Đường căn cứ nhập đường tuổi tác chia làm ba cái bối phận, mười năm dưới, trở thành “Kiểm” tự bối, mười năm đến ba mươi năm chỉ gian, xưng là “Yêu” tự bối, mà càng lâu, tắc xưng là “Ma” tự bối, nhưng việc này người ngoài lại không biết, mà phía trước bị thiết phong chém giết người nọ, xưng chính mình vì “Ma thường”, này đó là một chỗ cực đại sơ hở.

“Yêu nhị, yêu tam.”

“Ồ.”

“Các người dẫn người ở bên này thủ, bắt luận kẻ nào không chuẩn xuất nhập.”

“Là.”

“Kiểm bốn, yêu năm, cùng ta đi vào”

“Trịnh đại thống lĩnh, chúng ta đi liền hảo, ngài hà tất tự mình phạm hiểm?”

“Chớ cần nhiều lời, đi!”

Thiết phong vừa mới chặt đứt mấy cái kíp nổ, liền nghe được ngoài cửa truyền đến thừa thốt tiếng bước chân, trong lúc nhất thời kinh hãi không thôi, vội vàng một lần nữa cái hảo cái rương thả lại tại chỗ, lại cùng vừa rồi không có sai biệt dùng ra thần lẫn du tường dần đi lên.

Một lúc sau, chỉ cảm thấy tiếng bước chân càng ngày càng gần, tinh tế phán đoán, ước chừng có hai người, thiết phong thầm nghĩ: “Cái này không xong, hơn phân nửa là kia miếng vải đen nam tử cùng kia chường quỳ đồng thời đã trở lại.” Nhìn về phía bốn phía, nửa điểm có thể đương vũ khí đồ vật cũng không có, trong lòng có chút kinh hoảng, lòng bàn tay hơi hơi ra mồ hôi, trào hèn đất lại rơi xuống một chút, vội vàng ngưng thần vận khí, không dám lại nhúc nhích nửa điểm.

Liền này vận khí công phu, thiết phong liền nhìn đến dưới thân cửa đá chỗ vào được ba người, hơi hơi kinh dị: Này không phải kia hai người, kia lại là ai?

Cầm đầu một người dáng người cao gầy, đi đường lại là nửa điểm tiếng vang cũng không phát ra tới, bởi vậy vừa rồi thiết phong thế nhưng không nghe được hần tiếng bước chân. Nhưng này thêm đá tu xây hảo không lâu, phía dưới bùn đất còn có chút mềm xốp, có thể tại đây loại trên đường hành tẩu không phát ra âm thanh, kia định là cao thủ không thể nghi ngờ.

Nghĩ đến đây, thiết phong chớ nói đại khí, liền keo kiệt cũng không dám suyễn một chút, chỉ có thể nín thở.

Ba người vào cửa, nương ánh trăng nhìn về phía này đó cái rương, đều là cau mày, cầm đầu bị gọi “Trịnh đại thống lĩnh” một người, hai chân nhấc tới, tay phải hướng về phía trước tìm tòi, phía sau hai người liền chỉ thấy được một cái màu đen sự việc bị bắt xuống dưới.

Đúng là tránh ở mặt trên thiết phong.

“Kiểm bốn, trước đem hần mang về, yêu năm, kêu chút thị vệ xuống dưới, nhớ lấy không thể mang cây đuốc.” Chỉ thấy cầm đầu người nọ tay hơi hơi run lên, thiết phong liền như một cái bao vây gối nhau bị ném qua đi, tên là “Kiểm bốn” người tiếp được lúc sau, hai người cùng kêu lên đáp thanh “Là”, liền lộn trở lại đi.

Thiết phong trong lòng đã là kêu khổ không ngừng, phía trước người nọ bắt là lúc, nhân tiện phong kín chính mình huyết đạo, hiện tại là trên người cũng không động đậy đến, trong miệng cũng nói không ra lời, chỉ có trông mắt miễn cưỡng còn có thể chuyển vừa chuyển, chỉ có thể tùy ý cái này “Kiểm bốn” giống dẫn theo tiểu kê gối nhau đem chính mình đề đi rồi.

Ở kia hắc ám chỗ góc lâu rồi, mới vừa bị đưa ra cửa hàng đại môn, thiết phong liền bị kia cây đuốc hoàng đôi mắt sinh đau, tập trung nhìn vào, những người này phần lớn ăn mặc thị vệ trang phục, eo đính bạc, phần chân oai hùng, số ít mấy người người mặc một thân áo bào trắng từ, cùng ngày đó “Ma thường” cùng “Yêu bốn” ăn mặc giống nhau như đúc, thiết phong bị bắt ra tới, mọi người diện mạo cũng không chuyển động nửa điểm, chỉ là yên lặng thu vững chính mình chức trách, cảnh giác nhìn bốn phía.

Thiết phong nhìn như vậy cảnh tượng, mặc dù liền có vài phần suy đoán, trong lòng hô to không hảo: “Những người này khẳng định là thật sự chấp pháp giả... Nguyên lai bọn họ đã sớm biết chuyện này, chỉ là muốn bắt cá nhân tang đều hoạch mà thôi... Hiện tại xem này tư thế, cái gọi là ‘ người tang đều hoạch ’ trung ‘ người ’, hơn phân nửa chính là tiểu gia ta...” Nhưng lúc này hắc tướng biện giải lại cũng không có cơ hội, huyết đạo bị phong, nửa điểm thanh âm cũng phát không ra

Kiểm bốn ra tới lúc sau lại không làm nửa điểm dừng lại, thi triển khinh công liền dọc theo sườn tường chạy về phía Cháp Pháp Đường cửa chính mà đi, tuy nói sườn tường kỳ thật không tính rất cao, nhảy liền có thể qua đi, nhưng Cháp Pháp Đường có nghiêm quy, vô luận là ai, tự tiện vượt qua Cháp Pháp Đường sườn tường, giống nhau lấy uy hiếp Cháp Pháp Đường an toàn, ngay tại chỗ chém giết xử lý, bởi vậy liền tính nhiều vòng cái nửa dặm mà, kiểm bốn cũng không thể không như thế.

Vào Cháp Pháp Đường, thiết phong liền bị quan vào một cái tượng hứa trường khoan đại lao, mới vừa tiến cửa lao thiết phong liền phát hiện, này lao vách tường thể nhưng toàn thân đều này đây huyền thiết đúc ra, bức này khoáng thạch ở bình khí trộn lẫn tạp một chút, liền có thể đem bình thăng làm cứng rắn vũ khí sắc bén, đúc thành như vậy một tòa không lớn nhà tù, chỉ sợ đôi thành bình khí đều có thể đánh ra mấy vạn binh, Cháp Pháp Đường quả thực tài đại khí thô.

Kỳ thật bức này huyền thiết lao, tuy là ở “Tài đại khí thô” Lạc Thành Cháp Pháp Đường, cũng bất quá như vậy một gian, có thể nói thiết phong lần này thật sự là đạt được cực đại “Ưu đãi”, chỉ là này một tiết hắc lại là không biết.

Thấy được ném xuống chính mình liền xoay người rời đi kiểm bốn, thiết phong lại tưởng hô to, nhưng là lại đã kêu không ra tiếng, cũng nửa điểm hoạt động không được, chỉ phải lấy một cái mặt xúc chấm đất, hít hướng tới thiên cực kỳ khó chịu tư thế góc.

“Đại gia! Người liền tính đi, cũng cấp tiểu gia bãi chính một ít a!”

Thiết phong nội tâm cực kỳ bất mãn, chỉ cảm thấy này chấp pháp giả nhóm đều thập phần không người một chút đều không tốt.

“Tiểu gia cũng là hảo tâm tương cứu các ngươi, mới thiếp hiểm ở kia phá địa phương góc, sớm biết rằng các ngươi như vậy đãi ta, ta hẳn là không chỉ có không cứu, còn muốn nhiều hơn thượng một ít hỏa lôi mới hảo!”

Thiết phong bảo trì tư thế này, vừa động năng động, cả người đều phi thường khó chịu, trong lòng đem này đó chấp pháp giả tổ tông tám bối đều mắng cái biến.

Trong lòng yên lặng mắng nửa ngày, cảm thấy này “Tiếng mắng” chỉ có chính mình có thể nghe được, thật sự mất mặt, ngưng thần vận khí, muốn nhìn một chút có thể hay không trước đem này huyết đạo giải khai.

Kia “Trịnh đại thống lĩnh” vốn là so thiết phong công lực cao thượng rất nhiều, phía trước ở kho hàng bắt thiết phong thời điểm, càn là nhận định đây là một cái tội phạm quan trọng, liền dùng ra một môn “Thất tinh tuyệt mạch tay” phong huyết thủ pháp, môn công phu này cực kỳ bá đạo, nếu nói trên giang hồ truyền lưu điểm huyết thủ pháp, phảng phất là ở nước sông điền đại lượng cát đá, khiến người nội lực vận chuyển không khai, này “Thất tinh tay” thủ pháp, còn lại là sinh sôi ở sông lớn kiến mấy cái đại áp, trực tiếp đem người nội lực gắt gao phong bế, nhậm ngươi trúng chiêu giả nội lực lại cường, lại là nửa điểm cũng dịch chuyển không khai.

Thiết phong vận rất nhiều lần lực, chỉ cảm thấy cả người lực lượng giống trâu đất xuống biển giống nhau, nửa phần cũng sử dụng không ra, trên người vẫn là vẫn như cũ không thể động đậy.

Trên người không hề sức lực, thiết phong chỉ nghĩ kêu to hai tiếng phát tiết phát tiết, lại cũng chỉ là nhẹ nhàng phun ra hai khẩu khí, thậm chí liền yết hầu chấn động đều không chế không được

Lại lần lộn nửa ngày, chỉ cảm thấy không hề tác dụng, chỉ phải từ bỏ, có thể làm chỉ là ở trong lòng tiếp tục mắng khởi này đó không rõ hắc bạch chấp pháp giả tới, bởi vì vừa rồi tám bối tổ tông mắng xong, chỉ phải từ thứ chín bối tổ tông mắng khởi.

Liền ở cách vách không xa Cháp Pháp Đường thượng, phòng trong đèn đuốc sáng trưng, cầm đầu ngồi một người năm mươi tuổi trên dưới cao gầy trung niên, mặt dài mũi ưng, hốc mắt hãm sâu, hai mắt chỉ gian một cái thật sâu chữ xuyên (川) nếp nhăn, từ xa nhìn lại liền có một cỗ uy nghiêm cảm. Phía dưới hai bên hoành ngồi bảy tên hán tử, bên trái bốn người tuổi hơi trưởng, hoặc bội đao, hoặc bội kiếm, bên phải ba người so tuổi trẻ chút, ước chừng đều là ba mươi tới tuổi bộ dáng, trừ bỏ một người thô tráng hán tử ở bên người tả bình trường rìu, còn lại hai người đều bội trường kiếm, bảy người toàn người mặc áo bào trắng, cánh tay đều đeo vàng long văn, ánh mắt túc mục, nhìn thẳng phía trước không nói một lời, tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

Trầm mặc giằng co một chén trà nhỏ công phu, chỉ thấy một nam tử từ ngoài cửa tiến vào, cùng bảy người ăn mặc giống nhau vô dị, người nọ vào cửa lúc sau ngừng đầu đi đến thánh đường trung gian, đối với thủ tọa thượng người nọ cúi người chấp tay nói đến: “Trịnh đại thống lĩnh, những cái đó cái rương cầm lại tới.”

Cầm đầu một người tên là Trịnh Tông, vốn là Cháp Pháp Đường Phó thống lĩnh, nhân Lạc thống lĩnh gặp nạn, bởi vậy liền tiếp quản Cháp Pháp Đường công việc. Cháp Pháp Đường chế độ cực kỳ nghiêm ngặt, Trịnh Tông tuy hành thống lĩnh chi trách, mọi người lại chỉ có thể lấy “Trịnh đại thống lĩnh” hoặc là “Đại thống lĩnh” tương xưng, nếu ở không có bắc hoàng Đại thống lĩnh cho phép, tự tiện đổi tên hô vì “Trịnh thống lĩnh”, kia ở Cháp Pháp

Đường nội còn lại là tội lớn một cộc.

“Nâng tiến vào.” Trịnh Tông phong khinh vân đạm nói một câu.

Vừa dứt lời, liền nhìn thấy mười mấy vệ nâng một đám phượng cái rương, chỉnh chỉnh tề tề bãi ở đại đường trung gian, quá không nhiều lắm một hồi, liền xếp thành ba bốn tòa tiểu sơn.

Thấy mọi người phóng hảo ly điện, tên kia đứng thẳng nam tử xoay người tướng môn quan trọng, xoay người lại, làm trò mọi người mặt mở ra một cái rương gỗ, đương nhìn thấy tràn đầy một cái rương hỏa lôi thời điểm, trừ bỏ Trịnh Tông ngoại, trong phòng mấy người đều hít ngược một hơi khí lạnh. Rồi sau đó tất cả mọi người đều quay đầu nhìn về phía thủ tọa thượng Trịnh Tông, tựa hồ chờ hắn lên tiếng.

“Ngồi đi.” Trịnh Tông lẳng lặng đối với phía dưới chấp tay đứng thẳng nam tử nói đến.

“Chư vị, nhận thức đây là cái gì sao?” Một lát sau, Trịnh Tông thanh âm lại chậm rãi vang lên, ngữ khí bình thản tự nhiên, phảng phất đang nói chuyện việc nhà giống nhau.

“Hỏa lôi.” Hạ đầu một người đáp.

Trịnh Tông từ trên chỗ ngồi đi rồi xuống dưới, cầm lấy một cái hỏa lôi ước lượng, đối với mọi người triển lãm một phen.

“Ngươi chỉ đáp đúng một nửa, cái này kêu chân sơn lôi.”

Trịnh Tông đem kia hỏa lôi thả trở về, trở lại chỗ ngồi, nhắm hai mắt, không nói một lời, phía dưới mọi người hai mắt nhìn nhau, không biết ý gì.

“Loại này chân sơn lôi, đừng nhìn cái đầu không lớn, lại là khai sơn đoạn thạch thứ tốt a... Nếu lại này kíp nổ như vậy một cái rương, chúng ta này đại điện liền muốn đến tận đây qua đời.. Nếu này mấy chục rương toàn bộ kíp nổ nói...”

Trịnh Tông phong khinh vân đạm nói một nửa, cũng không nói, chỉ là ngón tay có tiết tấu gõ bên người ghế dựa tay vịn, phát ra “Lộc cộc” thanh âm tới.

Mọi người nghe xong, tức khắc mồ hôi lạnh chảy ròng, hồn nhiên không nghĩ tới, này nhìn qua liền nắm tay đại sự việc, thế nhưng có này chờ uy lực.

“Có người phải dùng cái này tới tiêu diệt chúng ta Lạc Thành Chấp Pháp Đường, các ngươi sợ sao?”

Trịnh Tông dừng một chút, nói. Ngữ khí vẫn như cũ bình thản, làm người khó đoán hi nộ.

“Không sợ!” Tám người đồng thời đáp, cực kỳ quyết đoán.

“Nhưng ta sợ!” Trịnh Tông âm lượng đề cao vài phần, ở đại sảnh thượng phát ra từng trận tiếng vọng. Mọi người nghe xong lại khó hiểu, không biết hắn vì sao nói ra loại này lời nói tới.

Trịnh Tông nhìn nhìn chấp pháp đại điện trên mặt đất kia cực cụ niên đại cảm ngói đen, ánh mắt một ngưng, chậm rãi nói đến: “Chấp Pháp Đường thành lập bảy trăm năm tới nay, chấp pháp giả thương vong vô số, đúng là bởi vì này đó anh linh tiên liệt, thiên hạ bá tánh mới có thể cầu được một phần sống yên ổn.” Dứt lời, âm lượng thoáng đề cao chút, tiếp tục nói

“Nhưng bảy trăm năm tới, lại chưa từng nghe nói cái nào chủ thành Chấp Pháp Đường có thể bị người nhổ tận gốc! Mà hôm nay...” Vươn hai ngón tay, chỉ chỉ phía dưới cái rương, tiếp tục nói: “Nếu không phải có người bẩm báo, chúng ta liền sẽ bị tạc tra đều không dư thừa, sợ là muốn thành này nhổ tận gốc đầu lệ!”

Đại gia nghe vậy, toàn giác có chút hồ thẹn, cúi đầu không nói gì.

“Các ngươi biết, ta sợ cái gì sao?”

Mọi người ngẩng đầu, cũng không có nói lời nói, nhưng trong mắt nghi hoặc lại đại biểu cho trả lời. UU đọc sách www.uukanshu.com

“Nếu Chấp Pháp Đường một đảo, chúng ta mấy cái tánh mạng nhưng thật ra việc nhỏ, mà Lạc Thành địa giới sẽ một mảnh hỗn loạn, Chấp Pháp Đường uy nghiêm, tại đây trên đại lục cũng muốn thành một cái chề cười, các nơi trộm cướp thấy bức này tiền lệ, liền sẽ càng thêm không kiêng nể gì, một đường đồ tuy nhỏ, lại nhưng ảnh hưởng toàn bộ thiên hạ!”

Mọi người nghe xong nắm chặt hai nắm, mấy người khuôn mặt để lại tích tích mồ hôi lạnh

“Này hơn ba tháng, Lạc thống lĩnh bị hại, Lục gia bị giết, Đặng gia gia chủ bị giết, chúng ta Chấp Pháp Đường cũng mất đi bốn gã chấp pháp giả, ta Trịnh Tông tạm đại thống lĩnh chức, tâm tình cũng là trầm trọng dị thường.” Trịnh Tông vẫn như cũ không nhanh không chậm nói, hắn tựa hồ ngôn ngữ chỉ gian có một cỗ ma lực, đại gia nổi lòng vẫn luôn theo hắn đem nói pháp pháp phỏng phỏng, pha không bình tĩnh.

“Trong đó đủ loại chứng cứ cho thấy, những việc này, đều cùng đăng sơn phía trên kia đám người có quan hệ, nhưng bọn hắn thực lực muốn thắng chúng ta mấy lần không ngừng...”

Trịnh Tông như cũ chậm rì rì nói, nhưng càng là như vậy, mọi người càng là âm thầm sốt ruột, nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể giờ phút này liền lên

núi đem kia đầu sỏ gây tội bất giữ.

“Các ngươi... Có dám cùng ta thượng đẳng sơn, vắn tội?!”

Trịnh Tông ánh mắt tức khắc phát ra lưỡng đạo tinh quang, thanh âm cũng trở nên trào dâng vài phần.

“Nguyện ý!”

Tám người cùng kêu lên hô.

Trải qua đủ loại tâm tình pháp phòng, mọi người chỉ cảm thấy sớm đương như thế, nếu có thể an thiên hạ, làm sao tích này mệnh!

“Đường lệnh!”

“Thanh thiên mù mịt, hạo ngày mệnh mang, chấp thiên hạ pháp, muôn đời tồn phương, hàng ma biện hộ, không hỏi nhục cường, lấy ta nhiệt huyết, trạc tẩy huyền hoàng!” Mọi người cùng kêu lên hét lên, trong khoảng thời gian ngắn, chỉ cảm thấy nhiệt huyết đầy ngập, tình cảm mãnh liệt mệnh mong

Qua sau một lúc lâu.

Trịnh Tông vẫy vẫy tay, nhẹ giọng nói đến: “Các vị, hôm nay vất vả, thả trở về nghỉ ngơi, chúng ta ngày mai...” Nói một nửa, dừng một chút, cao giọng nói đến: “Thượng đẳng sơn!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25 : Đi đẳng sơn

“Là!” Mọi người đồng thời lớn tiếng trả lời.

Rồi sau đó, tay trái bốn người đứng dậy, chấp tay bái ly, tiếp theo, tay phải bốn người đứng dậy, chấp tay bái ly.

Một lát sau, mười mấy danh thị vệ vào cửa, đầu vào đây đem đường trung cái rương nâng ra, lưu lại hai người ở trước cửa tả hữu mà đứng, sáu người lập với trong điện các nơi, đề khí ưỡn ngực, anh tư tấp sảng. Còn lại người toàn chậm rãi rút khỏi, trong lúc nện bước chỉnh tề, vô dư thừa tiếng vang, hiển nhiên này đó nhất cơ sở thị vệ, cũng đã chịu cực kỳ nghiêm khắc tình tế huấn luyện.

“Kiếm năm kiếm sáu vì cái gì còn không có trở về?” Trịnh Tông trong lòng thầm nghĩ.

Chờ tất cả mọi người đều đi rồi về sau, trên mặt hấn kia ý chí chiến đấu sục sôi biểu tình liền biến mất không thấy, thay thế chính là trói chặt mây, kiếm năm kiếm sáu đúng là đi ra ngoài truy miêng vải đen nam tử hai cái chấp pháp giả, hai người đi đuổi theo kia đầu bao miêng vải đen nam tử cự lúc này đã qua tiếp cận một canh giờ, nhưng lại vẫn như cũ không hề tin tức, này không cảm khiến cho hấn có chút lo lắng.

Gần nhất Lạc Thành thực không bình tĩnh, tuy nói chấp pháp giả đều là ngàn chọn vạn tuyển nhân vật, nhưng rốt cuộc cũng là phạm nhân, cũng có hi giận nhục buồn, vì tránh cho ảnh hưởng lớn gia sĩ khí, vấn đề này vừa mới hấn lại là không đề.

“Tĩnh, ta đi trước nhìn xem tiểu tặc kia là nơi nào tới, thế nhưng sẽ có này lớn mật.”

Trịnh Tông đứng dậy, đại đáp bước, hướng về đại lao phương hướng đi rồi đi, hiển thị cũng có chút vội vàng.

Sự tình hôm nay không phải là nhỏ, không thể không tự mình thăm vấn.

Trịnh Tông đi đến cửa lao khẩu, phân phó hai cái thị vệ đi bên ngoài chờ, chính mình “Kéo kẹt” một tiếng, đẩy cửa mà nhập.

Vào cửa thấy thiết phong lại là một cái mười lăm sáu tuổi thiếu niên, hơi hơi kinh ngạc, giải thiết phong bộ phận huyết đạo, trên cao nhìn xuống hỏi đến: “Ngươi là người nào?”

Thiết phong thử muốn hoạt động một chút thân thể, phát hiện vẫn như cũ vẫn là không động đậy, mặt vẫn như cũ chống mà, đất vẫn như cũ hướng tới thiên.

Nhìn trước mắt tàn nhẫn bá bá trung niên nam tử, không khỏi có chút tức giận, cảm thấy này Cháp Pháp Đường làm việc thật sự có chút quá mức bá đạo.

Kỳ thật không trách Cháp Pháp Đường bá đạo, loại này tưởng tặc rút Cháp Pháp Đường thiên đại án tử, không cho hắn đánh gãy tay chân, đã xem như đại đại nhân từ, nhưng điểm này thiết phong lại là không thể tưởng được.

“Người trước đem ta huyết đạo cấp còi bỏ!” Thiết phong nhìn trước mắt cương thi mặt giống nhau nam tử, oán hận nói

“Ta hỏi người vấn đề, người chỉ lo đáp, giao đãi rõ ràng thân phận, ta sẽ tự giải người huyết đạo.”

Trịnh Tông bối quá đôi tay, lạnh lùng nói đến

Thiết phong vốn cũng không tưởng nháo ra bao lớn hiểu lầm, nhưng chỉ cảm thấy trước mắt nam tử cực kỳ ngang ngược, không phân xanh đỏ đen trắng liền nhận chuẩn chính mình đó là tội phạm giống nhau, không khỏi tức giận trong lòng, cười lạnh hai tiếng, đáp: “Hảo hảo hảo, người làm ta giao đãi thân phận, ta đây liền giao đãi, tiểu gia ta đứng là như phụ, lão nhân còn không mau đem vi phụ cấp thả?”

Nhìn thiết phong biểu hiện, Trịnh Tông chỉ cảm thấy, định là thiếu niên này tự biết khó sống, bởi vậy mới có thể đối mặt chính mình khi như vậy làm càn, sắc mặt phát lạnh,

“Người cùng đăng trên núi người, có cái gì quan hệ? Vẫn là nói người liên tính đăng sơn người?”

“Đăng người nãi nãi cái chân, người ở không cho vi phụ thả, vi phụ đã có thể không khách khí”

“Tiểu tử, chớ tự làm!”

Trịnh Tông giờ phút này vốn là tâm tình cực không thoải mái, lại nghe trước mắt tiểu tử này tả một cái “Vi phụ”, lại một cái “Vi phụ” kêu, tuy là hấn ngày thường tu dưỡng cực hảo, giờ phút này cũng không khỏi có chút hỏa đại.

Thiết phong thấy này lão giả tức giận, tâm tình rất tốt, hỗn không thèm để ý chính mình chết sống, chỉ lo quay đầu đi chỗ khác, không để ý tới hắn.

Muốn nói làm giận, thiết phong thật sự là có một bộ.

“Người không tính toán giao đãi có phải hay không?” Thấy thiết phong không nói, Trịnh Tông vươn hai ngón tay nhắm ngay thiết phong cái trán, nội lực khi nuốt khi phun, hơi một sử lực liền có thể muốn tính mạng của hắn.

Nhìn Trịnh Tông âm trầm sắc mặt, thiết phong lại nghịch phản chi tâm nổi lên, đối với Trịnh Tông hừ lạnh hai tiếng, nói: “Người có loại giết tiểu gia, nhìn đến khi người này lão hồ đồ hối hận không hối hận.”

Này hai người một cái tính tình quật, một cái tính tình liệt, nói mấy câu chỉ gian, liền đã nháo không hảo thu thập.

“Người cho ta không dám?” Trịnh Tông hai mắt hơi hơi nhíu lại

“Có loại người tới!” Thiết phong thiết phong trên mặt thật sự không động đậy đến, bả không ra nhiều ít biểu tình, nhưng ánh mắt lại thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Trịnh Tông, phảng phất bên trong viết “Khiêu khích” hai cái chữ to.

Chỉ thấy Trịnh Tông đôi tay hăng hái điểm vài cái, thiết phong nghi hoặc nhìn nhìn, đang định mở miệng lại mắng, bỗng nhiên cảm thấy toàn thân giống như vậy kiến cào tâm, tê ngứa khó nhịn, không khỏi tức giận nổi lên, hét lớn: “Người này rác rưởi lão hồ đồ làm cái gì?! Mau đem tiểu gia huyết đạo giải!”

Nói một nửa, chỉ cảm thấy trên người dị thường khó chịu, không khỏi “A” một tiếng, rồi sau đó trợn mắt giận nhìn.

“Đây là ta độc môn võ học ‘vạn kiến thất tâm chỉ’, người có hai cái canh giờ thời gian, nếu nghĩ thông suốt liền kêu to ‘Ta sai rồi’, ta liền lại đây giúp người giải. Nói cách khác, hai cái canh giờ một quá, người liền sẽ ném hết này một lóng tay đau khổ, tinh thần hồng mắt mà chết, hảo hảo suy xét một chút đi, tiểu tử!”

“Kêu to cái gì?”

Thiết phong làm bộ không nghe rõ giống nhau, hỏi đến

“Ta sai rồi.”

“Ài, ngoan nhi tử, biết sai liền hảo...”

Trịnh Tông nghe vậy, tự biết ngôn ngữ chỉ gian bị tiểu tử này bộ đi vào, trong lòng tức giận càng sâu, hừ lạnh một tiếng, không hề ngôn ngữ, xoay người phát tay áo bỏ đi.

Đãi Trịnh Tông đi rồi, thiết phong lại tiếp tục kêu thảm thiết lên.

“A!!”

“Người này lão súc sinh, luyện chính là cái gì âm hiểm ác độc công phu! Người bà ngoại!”

“A!!”

Thiết phong cả người cực độ khó chịu, không chỉ có trên người, thậm chí liên ngũ tạng lục phủ đều cảm giác giống có tiểu sâu chui tới chui lui giống nhau, nhưng lại liên thủ chỉ cũng nửa điểm không động đậy, trong lòng chỉ nghĩ muốn ngắt xiêu đi mới hảo, nhưng này cổ tê ngứa tác dụng khắp toàn thân, tựa hồ cảm giác trong đầu cũng có tiểu trùng ở bò, thần chí cực kỳ thanh tỉnh, tương ngắt xiêu đi cũng là không hề khả năng.

Trịnh Tông gần nhất có thể nói là tâm tình cực tào, gần chút thời gian Cháp Pháp Đường tai vận không ngừng, lại đối với kẻ cấp manh mối thập phần hữu hạn, bởi vậy thật vất vả bắt được thiết phong như vậy một cái, liền dường như muốn đem mấy ngày nay chịu sở hữu khí đều rơi tại mặt trên giống nhau, nhưng nghĩ lại tương tượng, lại cũng có chút âm thầm hối hận, kia một lóng tay uy lực chính hắn đã từng cũng thử qua, tuy là lấy hắn định lực toàn lực chống lại, lại là nửa khắc chung đều chịu không nổi, như thể thêm với một người tuổi trẻ thiếu niên trên người, xác thật có chút quá mức tàn nhẫn, nghĩ đến đây, liền xoay người dực đem thiết phong huyết đạo giải mở ra. Nhưng vừa mới đi đến cửa lao ngoại, liền lại nghĩ đến, nếu hiện tại đi giải, đó là kỳ nhục, kia tiểu tử này tất nhiên càng thêm không kiêng nể gì, ngày mai Cháp Pháp Đường liền phải xuất động đi đăng sơn, nếu hôm nay thả không ra, kia chỉ sợ lại muốn cảnh mẹ đẻ cảnh con, vì thế trong lòng một hoành, cắn chặt răng, liền lại xoay người rời đi.

Trịnh Tông ra cửa lúc sau, cũng là có chút hối hận, hắn tự biết kia một lóng tay sẽ mang đến gì dạng thống khổ, cứu tế cho tuổi không lớn thiếu niên, thực sự có chút tàn nhẫn, âm thầm nghĩ lại: Ta làm sao cùng này một cái tiểu tử bức nổi lên khí tới? Nhưng nghĩ lại về nghĩ lại, làm hắn quay đầu lại cấp thiết phong giải huyết, lấy hắn tính cách lại là trăm triệu làm không ra.

“Ngày mai liền phải thượng đăng sơn, hôm nay nếu không cho tiểu tử này thú nhận chút cái gì, đến lúc đó không rảnh hắn cổ, không khỏi lại muốn tự nhiên đâm ngang.”

Nghĩ đến đây, càng kiên định ý nghĩ của chính mình, đi ly đại lao xa hơn một chút chút, lấy hắn ý chí sắt đá, nghe thiếu niên này như thể thống khổ tê gào cũng không khỏi trầm ẩn.

“A!!”

“A!!!”

“Ta ngày người đại gia!!!”

“A!!!!”

Thiết phong trực giác trên người càng ngày càng khó chịu, phảng phất phải có một vận chỉ sâu muốn trầy da mà ra giống nhau, nhưng nếu nói như vậy khuất phục với trước mắt này ngang ngược vô lý gia hỏa, lại là càng vì không muốn, chỉ có thể biên kêu rên, biên sinh sôi gắng gượng.

Hô hấp dần dần dồn dập chút.

Hai mắt dần dần có chút tơ máu.

Nửa khắc chung đi qua, quả thực giống qua đã nhiều năm giống nhau

“Tiểu gia lần này bắt từ, tất yếu người mạng già!!”

Dần dần thiết phong giọng nói kêu đã có chút khàn khàn, nhưng trên người đau khổ lại là không giảm phản tăng.

Chỉ hy vọng hiện tại chính mình có thể như vậy chết đi, xong hết mọi chuyện, còn muốn thoải mái một ít.

Như vậy đau khổ tê gào lại giằng co mười lăm phút thời gian, thiết phong chỉ cảm thấy thân thể nhiệt huyết dâng lên, cả người đều ần ần có chút nóng lên, một cổ không biết tên khí lực theo lửa giận từ trong cơ thể phát ra ra tới, cùng ngày hôm trước múa kiếm thời điểm, cảm giác có chút tương tự.

“Khuyên không lấy này hối, vô vọng dừng thanh tuyền, trung hành độc phục tồn, nhu đầu chung nhưng tế...”

Nhớ tới ngày hôm trước cảm thụ, thiết phong lại lần nữa yên lặng niệm nổi lên kia kiếm kinh thượng khẩu quyết tới, mới vừa niệm vài câu, chỉ cảm thấy trong cơ thể khí lực loạn đâm, nhưng ngày hôm trước hành động tự do, cả người nội lực vận hành không chút nào đình trệ, lúc này lại là huyết đạo chịu “Thất tình tuyệt mạch tay” loại này bá đạo thủ pháp sở phong, sinh ra khí lực không thể nào phát tiết, mấy cái chớp mắt công phu, liền có một loại cả người đều phải bị tướng phá cảm giác.

“Nguyên lai ngày đó không phải ảo giác sao?”

“Này lực lượng... Là nơi nào tới?”

Thiết phong chỉ cảm thấy cả người trống không được, lực lượng tràn đầy toàn thân, phảng phất chính mình chính là một cái chán thiên lôi giống nhau, tuy không biết này lực lượng thần bí đến từ nơi nào, nhưng vô luận trong cơ thể như thế nào khó chịu, chỉ lo niệm khẩu quyết, hiện tại hắn chỉ có một ý tưởng.

Liên tính trưởng chết, cũng muốn hảo quá chịu đựng này vạn kiến phệ tâm chi khổ!

Làm hấn chịu thua, lại càng là không có khả năng!

“Sáu năm khiếm chuyển phục, chín bốn không nghịch Càn, triều doanh chưa tế số, vĩnh trình chung lấy truyền”

“A!!”

Mỗi điều kinh mạch, mỗi cái huyết vị đều trưởng đầy lực lượng, thân thể tựa hồ đều sưng lên.

“Ta muốn chết sao?”

“Thủy phúc ao đường đại, bằng cái thiên địa miếu, Khôn thái đẳng lang lăng, trường ca mong có khuyết”

Choáng váng đầu, đầu trưởng, đau đầu, ý thức đã đến hồng mất bên cạnh.

Thân thể giống như sắp lâm ngàn sóng lớn, chứa đầy dung nham núi lửa, cũng tới rồi bạo phát bên cạnh.

“A!!”

“Ta thành quỷ, cũng sẽ không thả người!”

“A!!!!”

Trong nháy mắt, tích tụ đã lâu lực lượng nháy mắt bạo liệt mở ra, giống như biển rộng vọt vào dòng suối nhỏ giống nhau, toàn thân bị phong huyết đạo tấn phá, đứng đắn mười hai mạch kỳ kinh bát mạch, một cái chớp mắt chỉ gian đều bị nổi lên, ngành sinh sinh bị căng lớn mấy lần còn không ngừng, nếu người bình thường lúc này sớm đã huyết tương nứt toạc mà chết, nhưng vừa lúc bởi vì phía trước Trịnh Tông cảm thấy thiết phong với án này không phải là nhỏ, ở “Thất tinh tuyệt mạch tay” lúc sau vẫn như cũ để lại một phân ám lực, đúng là này phân ám lực khiến cho thiết phong kinh mạch ngược lại không có trực tiếp bạo liệt mở ra.

Cứ việc mọc ra trực tiếp nổ tung vận rủi, nhưng còn lại kinh lực vẫn như cũ vô pháp tan rã, theo đã căng roi rút tan tác tổn hại kinh mạch tận tình phát tiết ra tới, trong nháy mắt quần áo tấn phá, bao gồm trong lòng ngực vẫn luôn mang kia bốn “Sơn sai kiếm kinh”, cũng theo này cỗ lực đạo giáo vỡ thành giấy tiết, nhỏ nhỏ nhà tù trong lúc nhất thời thể nhưng lấy thiết phong vì trung tâm, cuồng phong gào thét, dất vãi vụn cùng giấy tiết, hình thành cái cực đại long cuốn, từ mặt đất quán đến nóc nhà, hăng hái xoay tròn, bên ngoài giấy tiết cùng lao vách tường đánh nhau, đều phát ra bùm bùm tiếng vang, rồi sau đó lại bởi vì ma sát cực nóng, đốt thành điểm điểm than hôi, trong đó lực đạo có thể thấy được đom.

Cuồng phong giằng co mấy cái hô hấp thời gian, mới chậm rãi dừng lại, phía trước Trịnh Tông thật xa liền nghe được thiết gió lớn thanh gào rống, cũng không phải nhiều ngoài ý muốn.

Nhưng một lúc sau, lại ần ần cảm giác đại lao nội có một cỗ nội lực dao động, này lại khiến cho luôn luôn bình tĩnh thông dong hấn đều chấn động.

Chấp Pháp Đường thường xuyên yêu cầu giam giữ một ít công phu cực cao người, bởi vậy dùng nhiều tiền đúc như vậy đối một tòa huyền thiết lao, sở dĩ dùng huyền thiết, là bởi vì nó có thể cơ hồ ngăn cách hết thầy nội lực truyền, UU đọc sách www.uukanshu.com vô luận phạm nhân ở lao nội như thế nào giãy giụa, lại cũng không thể cấp ngoài cửa tạo thành nửa điểm ảnh hưởng, từ kiến đại lao mấy trăm năm tới chưa từng ngoài ý muốn. Mà lúc này, huyền thiết lao nội chỉ giam giữ một huyết đạo bị phong tiêu tử, lại ở như thế khoảng cách đều cảm nhận được một trận nội lực dao động, cảnh này khiến Trịnh Tông bất chấp bên cạnh thị vệ kinh ngạc ánh mắt, vội vàng vận khởi khinh công vọt trở về.

Vào đại lao, Trịnh Tông vội vàng xông về phía trước vài bước, đem thiết phong mạch đập, trong lòng hoảng hốt: “Vì cái gì... Bị ta phong bế huyết đạo, hấn có thể nào tự tuyệt kinh mạch?!” Từ thiết phong mạch tượng tới xem, xác thật là kinh mạch đứt đoạn không thể nghi ngờ, tuy là Trịnh Tông Nhất sinh gặp qua võ học vô số, lại hoàn toàn không hiểu loại tình huống này.

Luôn luôn bình tĩnh hấn, lúc này không khỏi hai đầm nắm chặt, thiết phong là án này cực kỳ quan trọng manh mối, nhưng mắt thấy thiếu niên này không thể hiểu được liên kinh mạch đứt đoạn, mắt thấy đó là không sống nổi, vừa không giải, lại tự trách, biểu tình đều biến có chút dữ tợn.

Một lúc sau, liền nhìn thấy thiết phong thất khiếu đỏ máu, hơi thở toàn vô, chỉ phải nhắm mắt thờ dài một tiếng, hô bên ngoài thị vệ tiến vào, hơi có chút vô lực phân phó một tiếng.

“Kéo ra ngoài, táng đi.”

“Là.”

Hai gã thị vệ tuân lệnh, thấy lao trung đầy đất hỗn độn, thiết phong toàn thân trần trụi, đầy mặt là huyết, tử trạng cực thảm, tức khắc trong lòng toàn tương: Này Trịnh đại thống lĩnh thẩm người thật sự là tàn nhẫn thủ đoạn.

Xả một khối to bỏ đem thiết phong thân thể đắp lên, liền nâng đi ra ngoài.

Ước chừng qua một canh giờ, sắc trời đã mờ mông tỏa sáng, vầng mệnh hai cái thị vệ lúc này đã đem thiết phong nâng đến Vạn Thú Lâm trung một

chỗ tiểu đình núi, đứng là ngày thường Chắp Pháp Đường xử lý thi thể địa phương, hai người mới vừa đem thiết phong buồng, chuẩn bị đào thổ vùi lấp thời điểm, lại chỉ cảm thấy thân thể nóng lên, rồi sau đó liền ở đối phương hoảng sợ trong ánh mắt, bốc cháy lên một đoàn ngọn lửa, rồi sau đó hóa thành một sợi than hôi, phiêu nhiên mà đi, đến tận đây trên đời lại vô hai người.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Vô Đạo Nhân

Lạc thành như thanh âm trong khách sạn, Lục Tinh Liễu đã tỉnh lại, tuy nói đối với Thiết Phong hôm qua gây nên có chút tức giận, nhưng nội tâm cũng biết hẳn cũng không phải có ý định, lúc này qua một đêm khí đã sớm tiêu mất. Có lẽ là cô gái thiên tính, lúc này nàng lại đối với Thiết Phong tối hôm qua nơi đi tò mò, quyết tâm phải đợi hắn về là tốt tốt thăm vấn một phen. Nhưng nàng không biết là, bây giờ Thiết Phong, e là cho dù thập điện Diêm vương thân chí, chỉ sợ cũng thăm hỏi không ra nửa điểm đông tây tới.

"Cô gái nhỏ, theo ta đi. " ngoài cửa thật nhiều ngày chưa từng thấy "Ngô tiền bối " thanh âm, lại đột nhiên vang lên.

"Đi nơi nào? " Lục Tinh Liễu mới vừa mở rộng cửa, liền thấy được Khôi Bào Nam Tử một bộ chờ xuất phát bộ dạng, đứng ở cửa.

"Đi dâng núi đùa giỡn một chút. " Khôi Bào Nam Tử bình tĩnh nói đến, "Dâng núi " có thể nói là toàn bộ bắc hoang đều có danh tiếng một chỗ Phi ỏ, nhưng ở hắn nói đến lại như cùng đi từ quán hiệu ăn thông thường.

"Người. . . Muốn mang ta đi lĩnh thưởng sao? " Lục Tinh Liễu vẫn cũng phán đoán không tốt cái này Khôi Bào Nam Tử nói thật hay giả, liền dò xét tính hỏi.

"Đúng vậy, lão tử hồ lô này đều phải vô ích, không đi không được. " Khôi Bào Nam Tử cân nhắc trong tay hồ lô, nói rằng: "Lão tử phía trước Sảnh chờ người, người tốt nhất nhanh một chút. . . Nếu như người còn muốn nhìn thấy người lời của cha mẹ. "

Lục Tinh Liễu nghe vậy căng thẳng trong lòng.

Không có quá nhiều một hồi, khách sạn trên đại sảnh, Lục Tinh Liễu giao cho tiểu hỏa kế một phong thư cùng một thanh trường kiếm, phân phó vài câu, liền xoay người ra cửa.

"Thiết Phong vì sao lúc này còn chưa có trở lại? " Lục Tinh Liễu trầm nghĩ, nhưng đối với an nguy của hắn hoàn toàn không có lo lắng, chỉ cảm thấy tiểu tử này ở nơi nào đều sống nổi. Chỉ là mình như vậy đi không từ giả, vẫn cảm thấy có chút không hợp lẽ pháp.

"Người áo bào tro này mấy ngày tiếp xúc xuống tới, cũng là cũng không giống cái phần tử xấu, hắn câu nói kia có phải hay không đã nói cha mẹ ta ở dâng sơn ý tứ? Nhưng nếu ở dâng núi, phải là hung hiểm cực kỳ, ta và Thiết Phong vô thân vô cố. . . Cần gì phải liên lụy cùng hắn? " nghĩ lại, lập tức thoái mái

Khôi Bào Nam Tử vừa rồi một câu nói sau cùng, trực kích rồi Lục Tinh Liễu nội tâm, không nói đến hiện tại nàng vốn là không thể chọn, coi như cho là thật có lựa chọn, lần này dâng núi hành trình, cũng bởi vì những lời này là không đi không thể.

Hai người cười trước hai nhóm vàng Tông mã, cứ như vậy vội vàng rời đi lạc thành.

Dâng núi ở vào lạc thành lấy bắc hơn bốn mươi dặm dâng núi trong dãy núi, dãy núi này tới nam hướng bắc dãy kéo mấy trăm dặm, núi non trùng điệp, mưa bụi mông lung, lớn ngọn núi nhỏ mấy chục toà. Nổi tiếng nhất dù cho trong đó nhất sơn hai đỉnh núi mười hai lĩnh, dâng núi dù cho trong đó "Nhất sơn " rồi. Sơn thế đầu tiểu, đã cao lại mảnh nhỏ, như một kiếm phá thiên, du khách xa xa chứng kiến đều là không không kinh ngạc, thậm chí thiên công tạo vật hay. Bởi vì mỗi ngày cái bóng theo mặt trời xoay tròn, phẳng phát bóng mặt trời thông thường, vì vậy ban đầu được gọi là vì quý núi. Nhưng sau lại đại gia cảm thấy "Quý " cùng "Quý " đồng âm, khó tránh khỏi có chút điềm xấu, vì vậy liền đổi tên là dâng núi, chính là thần thần dâng ý.

"Hai đỉnh núi " thì phân bố ở dâng núi gì đó hai bên, tên là đông dâng sơn cùng tây dâng sơn, cũng là cùng vậy đầu tiểu, chỉ vì cao độ so với dâng núi thấp hơn gần nửa đoạn, vì vậy mới dùng "Sơn " mệnh danh. Thứ này hai đỉnh núi, đều khoảng cách dâng núi không xa, từ xa nhìn lại tựa như nhân ba cái ngón tay thông thường, đỉnh thiên lập địa, cực kỳ đồ sộ. Càng làm người ta nhìn mà than thở chính là, đồ đặc hai đỉnh núi đỉnh núi, với dâng núi nửa đoạn trên hai nơi, đều là mỗi bên hợp với một cái cầu treo bằng dây cáp, tuy nói ba sơn nhìn từ xa không xa, hai cái này cầu treo bằng dây cáp tuy nhiên cũng chân chân thực thực có hơn trăm trượng trượng, lưỡng cầu bốn đoạn chỗ, xích sắt đều ở đây tảng đá lớn cùng đại thụ mau chóng chặt tha gần trăm quay vòng, nghiêm khắc ghim chặt, như cự mãng quấn voi (giống) thông thường, cực kỳ đồ sộ. Có đồn đãi cầu kia chính là mấy trăm năm trước võ công tuyệt đỉnh người làm bằng, bất quá cái này mấy trăm trượng xích sắt nếu như muốn trịch đến núi đối diện, sợ rằng như thế nào "Tuyệt đỉnh ", cũng là chưa chắc có thể, vì vậy đại đa số đã tới dâng sơn người cũng chỉ là đem lời đồn đãi này cho rằng một truyện cười, nhưng nếu cứu kỳ chân chính xây pháp, nhưng cũng

không ai có thể nói ra cái như thế về sau.

Qua hai ngày, vào buổi trưa, Khôi Bào Nam Tử mang theo Lục Tinh Liễu chậm rãi đi tới "Đông đăng sơn " chân núi, kỳ thực hai ngày trước mới ra rồi lạc thành ba bốn canh giờ,

Liên đến đăng núi dãy núi bên cạnh, nhưng trong núi đường pháp phòng bất định, mãi không thể làm, chỉ phải đi bộ đi tới, vì vậy chỉ có trì hoãn thời gian.

"Người tới người phương nào? " chứng kiến Khôi Bào Nam Tử cùng Lục Tinh Liễu đến đây, sơn chân chỗ giữ cửa hai cái hán tử áo xanh lớn tiếng hỏi.

"Ha ha, lão tử họ Ngô, ngày hôm nay tới báo cáo kết quả công tác sự tình tới. " Khôi Bào Nam Tử từ trong lòng móc ra một cái lệnh bài màu đen, mặt trên điêu một cái chỉ hùng ung, hình thức uy vũ, chế tác lại là có chút thô ráp.

Hai cái hán tử áo xanh chứng kiến cái kia lệnh bài màu đen, chấp tay nói đến: "Các hạ chờ, tha cho ta đi thông báo một tiếng " dứt lời, phía trái một người liền xoay người rời đi.

"Các ngươi là ai? " một bên Lục Tinh Liễu chỉ nói đăng trên núi vẫn chống một người phi nhân, nhưng trong ấn tượng phi nhân đều là tàn bạo ngang ngược, mà trước mắt hai người cũng là nho nhã lễ độ, trong bụng hiểu kỳ, liền hỏi.

Còn không đợi còn lại nam tử mặc áo xanh kia mở miệng, Khôi Bào Nam Tử liền giành trước đáp: "Cô gái nhỏ, đây cũng không phải là bình thường Phi khấu, bọn họ là đông giáp day người, cái này đông giáp sách giáo khoa là cả bắc hoang đệ nhất giáo, lại không biết tại sao ở nơi này địa phương cứ chìm cũng không có vào rừng làm cướp hơn mười năm, ngay cả lạc thành này chấp pháp giả cũng không dám động đến bọn hán, uy phong chặt a, sách sách. Người xem ta tấm bảng này trên về phá Ứng, liền là bọn hán ký hiệu. "

Vừa dứt lời, thanh y nam tử liền tự tay muốn rút bội kiếm ra, không muốn mới ra vỏ ba tấc, liền bị mãnh nhiên đưa tới hai ngón tay vì vì bắn ra, nhất thời lại cảm trở về, trong khoảng thời gian ngắn phòng đồ bùng cả khuôn mặt, nổi giận nói: "Ngươi dám can đảm vũ nhục ta giáo thánh linh? ! "

"Ha ha ha, tiểu huynh đệ, đùa giỡn, chớ giận, chớ giận. " Khôi Bào Nam Tử thu tay về, hướng về phía Lục Tinh Liễu nói rằng: "Cái này ân. . . Hùng ung, là là bọn hán dạy thánh linh 'Hải Đông xanh', đồn đãi là cái gì 'Vạn Ứng vua', bọn họ cũng đều đưa nó đem so với tính mệnh còn nặng hơn, chúng ta người bên ngoài cũng là nửa điểm cũng khinh nhờn nguy. " dứt lời, uống một hớp rượu lớn.

Lục Tinh Liễu nhìn cái hình vẽ này, chỉ cảm thấy tựa hồ đã gặp qua ở nơi nào, nhưng lại có chút mờ nhạt, không nghĩ ra được.

Thanh y nam tử nghe xong trả lời, chỉ cảm thấy những lời này nghe tựa hồ không khỏi kính cỡ, nhưng trước mắt ghê tởm này nam tử giọng nói lại không có nửa điểm "Khinh nhờn không được " ý tứ, trong lúc nhất thời do dự, không biết nên chớ nên xuất thủ, liền tay cầm chuôi kiếm đứng lặng tại chỗ, nhãn thần bất thiện nhìn chăm chăm hai người.

Ba người trong chốc lát không nói gì, qua không đến nửa khắc đồng hồ, liền chứng kiến trước đi thông báo nam tử về mặt vô cùng nghi hoặc chạy xuống dưới, hỏi: "Vị này chính là Lục cô nương? " thì ra hán tử báo thời điểm, liền biết được người họ Ngô này nam tử, nhận treo giải thưởng là trời một vị họ Lục cô nương trở về, nhưng mắt thấy hai người này rõ ràng là đồng hành mà đến, nào có nửa phần "Trời " ý tứ.

"Thí thoại, không phải Lục cô nương còn có thể là lão nương ngươi hay sao, nhanh lên dẫn đường " Khôi Bào Nam Tử không nhịn được nói

Hai người chứng kiến tình cảnh như thế, khế cau mày, nhưng cũng không dám tự tự động thủ, xoay người hướng phía lên núi phương hướng đi tới, Lục Tinh Liễu chỉ cảm thấy bên người cái này đem chính mình mang tới Ngô tiền bối tự tới bây giờ chân núi, liền thay đổi tựa hồ có hơi táo bạo, nhưng nghĩ đến hán tử vui giận bất định, cũng không phải quá mức lưu ý.

Bốn người dọc theo trên thêm đá rồi bốn năm trăm giai, hai bên cách mỗi ba mươi giai tả hữu liền cảm một cây cờ lớn, đáng tin hoàng bổ, mặt trên thêu cùng trước lệnh bài vậy hắc sắc hùng ung, nhưng hiển nhiên phải tinh xảo rất nhiều, tung ra theo gió, rất có vô cánh muốn bay tư thế.

Lại lên hai ba trăm giai, Lục Tinh Liễu chỉ cảm thấy bò có chút đi đứng đau nhức, nhưng nghĩ tới việc này cùng cha mẹ có quan hệ, liền cũng cắn răng tiếp tục đi lên rồi, cũng không lâu lắm, liền gặp được một chỗ bên vách núi cực đại hình vuông ngôi cao, khoảng chừng dài ba mươi trượng chiều rộng, tả hữu tất cả trang web rồi chừng mười danh hán tử, mặc cùng phía trước hai nam tử độc nhất vô nhị, đều là trang phục đứng thẳng, nhìn không chớp mắt. Đi lên trước nửa đi hơn trăm bước, đến rồi vách đá không xa, liền thấy được một cái khổng lồ Giỏ treo lại tựa như gì đó, mặt trên nhận bốn cái dây thừng lớn tử, trên sợi dây quả thực là đông đăng sơn đỉnh núi, phần dưới lao lao cột vào Giỏ treo tứ giác, vách đá gió lớn, Giỏ treo mặc dù ở bên cạnh vách núi trời lại sợi dây, vẫn như cũ đứng đứng đưa đưa, tựa như một cái to lớn đồng hồ quả lắc thông thường.

Giỏ treo phía trước đứng ba người, sai ai ra trình diện Lục Tinh Liễu hai người đến gần, ba người bước lên trước, đem hai người ngăn lại, ở giữa một gã mặc áo xanh nam tử cao gầy nói đến: "Cũng xin tiên sinh thảo bình khí, tại hạ tự nhiên tiểu tâm bảo quản. "

"Ngươi nói nó? " Khôi Bào Nam Tử đem bên hông trường đao liền vỗ gờ xuống, ở trong tay cân nhắc, cười hỏi

Nam tử cao gầy nhìn sang phía sau hán tử lớn, chỉ cảm thấy cái này sự việc rất là quái dị, nhưng cũng không giống là một bình khí, liền đáp: "Chính là. "

"Vậy ngươi tới bắt đi là được rồi " Khôi Bào Nam Tử trên thân bất động, nhẹ bỗng cây trường đao hoành cử ở trước người.

Tuy nói nhìn như cực kỳ phối hợp, nam tử cao gầy vẫn như cũ âm thầm cảnh giác vài phần, vận lực với cánh tay phải, liền tự tay trao hướng vô đao. Không muốn vừa mới tiếp xúc vô đao nhất khắc, chỉ cảm thấy một viên siêu chính mình gấp mấy lần lực mạnh dao động tới, trong lúc nhất thời chân

đứng không vững, đặng đặng đặng lui về sau chừng mười bước, thẳng đến chân phải chỉ nửa bước chừng đã bước qua vách đá, mới ngưng được thân hình, nhìn phía sau vực sâu vạn trượng, ngược lại hít một hơi khí lạnh, đầu tiên là kinh hãi, sau đó từ sợ hãi, xoay người quát to: "Người dám ở ta đông giáp giáo dương oai?"

"Ha ha ha, thật ngại, tại hạ đạo này theo ta lâu, có cảm tình, nó không muốn đi theo ngươi, cũng không trách cho ta, nếu không ta ném cho ngươi tới?" Khôi Bào Nam Từ cười to hai tiếng, tự tay làm ra muốn phong tượng cho trường đao ném ra bộ dạng.

Nam từ cao gầy biết người trước mắt này thực lực phi phàm, thấy hấn mới vừa giơ tay lên, liền tiềm thức hướng bên cạnh lóe lên, không muốn đối phương chỉ là hư hoảng mà thôi, mặc dù nói mình tránh lần này cũng không không thích hợp, nhưng bản chính là mình đưa ra muốn tước vũ khí, nhân gia cho cũng không dám tiếp, xác thực có chút xấu hổ, nhưng ngại ở trước mắt nam từ thực lực, lúc này dựng thân vách đá nên cũng không dám tùy tiện làm khó dễ, chỉ phải tạm thời nhịn xuống tức giận, nói rằng:

"Ngươi, món vũ khí để dưới đất."

"Ha ha, tốt, ngươi nói như thế nào ta liền làm như thế nào chính là, nếu không... Nếu là ngươi sợ vũ mật vụ hãm lão tử tới nơi này 'Dương oai', vậy coi như tổn thương hòa khí rồi." dứt lời, Khôi Bào Nam Từ đem trường đao tùy ý ném một cái, gõ xuống hồ lô, từng ngón từng ngón uống rượu tới.

Chứng kiến để ở dưới đất trường đao, nam từ cao gầy vì vi kinh ngạc, hiển nhiên không ngờ tới người này nhanh như vậy liền ăn xong mềm, nhưng nghĩ lại liền biết, giờ khắc này ở ta đông giáp giáo địa bàn, hấn định cũng không dám quá mức làm cản, một hồi chỉ bằng tìm cơ hội cho hấn hảo hảo nhục nhả một phen. Dưới chân đạp một cái, sử xuất cái "Một bước lên mây" thân pháp tới, lần này mềm mại phiêu dật, trảng thượng mọi người ngoại trừ Khôi Bào Nam Từ cùng Lục Tinh Liễu, đều trong lòng âm thầm tán thưởng, vì vi thoáng nhìn về mặt của mọi người, nam từ cao gầy trong bụng thoải mái, tự giác tìm về chút mặt mũi, nhảy vọt đến đao trước, chân trái nhẹ nhàng hướng về phía vỏ đao một điểm, muốn phong tượng cho trường đao đạn tới trước người.

Đông giáp giáo lấy Ứng vì thánh linh, sở sử dụng kinh công thật có chỗ độc đáo, nam từ cao gầy mấy bước này trên không trung hư đạp, như phù du hí thủy thông thường, cực kỳ mềm mại xinh đẹp.

Nam từ cao gầy đạp tới trường đao trong nháy mắt, đợi mọi người gần ủng hộ lúc, không muốn thanh trường đao kia lại giống như sống lại, cực kỳ kín đáo vừa rút lui đánh, ở giữa nam từ cao gầy mắt cá chân, chỉ thấy một khắc trước còn phiêu dật như tiên quân vậy nam từ, trong nháy mắt tựa như con cóc nhảy sông tự vận thông thường, về mặt liền mới ngã trên mặt đất, máu mũi chảy dài, mặc dù thương không nặng, nhưng thật là chật vật. Trường đao khê động cực kỳ kín đáo, đối với người khác trong mắt chỉ là hấn một cước này đạp trật chỉ có đến nỗi này, sai ai ra trình diện cái này nam từ cao gầy trước mặt người ở bên ngoài như vậy mất mặt, đều thấy có chút nét mặt không ánh sáng.

Nam từ cao gầy bò người lên, toàn thân tức giận đã hơi có chút run rẩy, vừa mới một cái thực sự không thể tưởng tượng nổi, cũng không biết trước mắt nam từ là như thế nào động tay chân, chính mình càng là không thể nào khó cãi, chỉ cảm thấy lần này người này thực sự cột quá, lửa giận công tâm, lại không nghĩ ngợi nhiều được, giờ kiếm hướng về phía Khôi Bào Nam Từ liền ám sát.

"Dừng tay!" đợi mũi kiếm cách Khôi Bào Nam Từ không đủ ba tấc thời điểm, chỉ nghe một thanh âm già nua truyền đến, tuy là khàn giọng, nhưng lực xuyên thấu rất mạnh, lại có thể dừng nam từ cao gầy nhất thời như nghe cái gì kinh khủng một loại thần chú, trường kiếm không dám lại chuyển một phần.

Người tới là một gã thấp bé lão già, mặc trường bào màu xanh sẫm, đem hai cánh tay bọc, chột phiến chột phiến theo gió phiêu lãng, sắc mặt khô vàng, da lăm lăm nhăn, tuổi tác khó gầy, trong ánh mắt lại tinh quang lúc hiện tại, ngày thường một bộ loài chim tướng mạo.

"Hong... Hong Chim cất Vương đại nhân"

Hong Chim cất là là một loại hung mãnh loài chim, giang hồ đồn đãi đông giáp dạy một chút chủ phía dưới có sáu Vương, chia ra làm Thử, Điều Hâu, chí, Kiêu, điều, Chim cất sáu loại ác điều mệnh danh, lão già trước mắt chính là đông giáp giáo ngồi xuống thứ sáu Vương "Hong Chim cất Vương". UU đọc sách www.uukanshu.com

Hong Chim cất Vương đối với nam từ cao gầy cũng không để ý tới, chỉ là mặt không thay đổi quay đầu nói rằng: "Ngô tiên sinh, lão hủ không có từ xa tiếp đón, hy vọng lượng thứ." thanh âm hần lạnh như băng như cương thi thông thường, khiến người ta nghe xong chỉ cảm thấy phía sau phát lạnh, thù không cảm thấy có nửa điểm "Thứ lỗi" ý tứ

Khôi Bào Nam Từ thấy cái này khô lão đầu thâm nghĩ: "Cái này đông giáp dạy sáu Vương trong ngày thường thần bí khó lường, lại ngạo khí chặt, sao bởi vì chút chuyện nhỏ này liền đi ra hiện thân?" trên mặt bất động thanh sắc, cười nói: "Không ngại sự tình, tiểu tử kia đãi khách nhiệt tình, vũ đạo đón chào, cũng là đặc sắc chặt a."

Nghe xong cái này hết sức châm chọc nói móc lời nói, nam từ cao gầy lại lần đầu tiên hoảng như không nghe thấy, chỉ là ở một bên cúi đầu không nói, hai cánh tay đều có chút hơi run, so với vừa rồi suýt nữa rơi xuống vách núi lúc khẩn trương càng sâu.

"Tiểu tử không hiểu quy củ, hai vị bị sợ hãi." Hong Chim cất Vương vừa dứt lời, đầu không phải đảo mắt bất động, cánh tay trái lóe lên, chỉ thấy trong tay áo đúng là một chi huyền cương chế mọn tay người khác, chột phía bên trái lộ ra rạch một cái, nam từ cao gầy trong nháy mắt đã bị khai tràng bẻ bụng, sau đó liền như rác rưởi thông thường, trực tiếp bị ném tới bên dưới vách núi, huyết dịch vãi đầy mặt đất, cực kỳ Huyết tinh, may là mọi người đã sớm biết cái này Hong Chim cất vương Lý nhi, trong khoảng thời gian ngắn cũng không khỏi hoảng sợ bất định, mà một bên Lục Tinh Liễu càng hoảng hốt: "Cái này khô lão đầu giết thuộc hạ của mình ngay cả con mắt không nháy mắt một cái, lại như com thường thông thường, thiên hạ thế nào sẽ có tàn nhẫn như vậy tồn tại!" cuồng quát quay đầu lại đi, không muốn nhìn nữa phía trước liếc mắt.

"Nghe đồn Hong Chim cất Vương ung trào vô tình, quả nhiên là danh bất hư truyền đầu, sách sách sách." Khôi Bào Nam Từ cũng không nhiều kinh

ngạc, ngược lại vỗ tay cổ rồi ba chưởng, nói rằng

"Hắc - hắc - hắc, các hạ can đảm này, lão hủ cũng là bội phục chặt đầu, quả thật là không còn cách nào, vô thiên, vô đạo. " Hồng Chuẩn Vương âm thầm nở nụ cười ba tiếng, đem mượn tay người khác lần nữa thu nhập trong tay áo bảo, sườn mơ hồ nói rằng: "Đúng vậy, Tam Vô Đạo Nhân. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27 : Đăng Sơn thánh điện (1)

Tam Vô Đạo Nhân sai ai ra trình diện thân phận bị trộm phá, trên mặt bất động thanh sắc, uống một hớp rượu lớn, từ chối cho ý kiến.

Trong lúc bất chợt, mọi người chỉ thấy trên đất trường đao phảng phất chính mình sống lại thông thường, nhảy lên một cái, cũng không thấy được Khôi Bào Nam Tử có bất kỳ hành động nào, liền tỉnh chuẩn đứng tại rồi cái hông của hắn, nhìn chiêu thức ấy võ thuật, đều thấy bất khả tư nghị, thầm nghĩ trong lòng nam tử cao gầy té xác thực không phải oan uổng.

"Đạo trưởng cái này cách không truyền lực võ thuật, xác thực xuất thần nhập hóa, lão hủ về sau nếu có cơ hội, mong rằng có thể lĩnh giáo một phen. " Hồng Chuẩn Vương cười cười, nói rằng.

"Ha ha, biết có cơ hội. " Tam Vô Đạo Nhân đem hồ lô thu ở sau lưng, nói rằng: "Chúng ta, là không phải có thể lên rồi? "

"Đương nhiên, hai vị xin mời. " Hồng Chuẩn Vương hướng về phía bên tay trái vĩ đại Giỏ treo khoát tay áo, nói rằng.

Trong tay áo tay phải, lơ đãng chỉ hướng hướng phía Tam Vô Đạo Nhân áo lót phương hướng.

Lục Tinh Liễu liếc mắt một cái dưới đất vết máu, đang lo có chút khó có thể đặt chân, chợt cảm giác dưới chân truyền đến một cỗ nhu lực, sử dụng chính mình phảng phất bị gió to thổi lên thông thường, thái Vân đạp sương mù vậy liền trôi dạt đến treo trên rổ, vung văng rơi xuống.

Mọi người thấy cái này phiêu dật đáng người, chỉ nói thiếu nữ này khinh công tạo nghệ cực cao, đều âm thầm lấy làm kỳ.

Hồng Chuẩn Vương trong lòng biết cái này Tam Vô Đạo Nhân nhận một cái như vậy treo giải thưởng, tuyệt đối không có hảo ý, vốn muốn đưa hắn lan ở chỗ này, nhưng thấy trong lúc này lực truyền nhân bản lĩnh, cũng không biết là Lục Tinh Liễu cố ý phát lực phối hợp, còn là thuần túy là nam tử kia gây nên, nếu như người sau, chính mình lúc này động thủ thì thật không nắm chắc, nhưng trên chủ phong Chư Vương đều ở, nếu đến rồi mặt trên, hắn cũng tuyệt đối có chạy đằng trời, nghĩ đến đây, liền chậm rãi đem trong tay áo bào tay phải để xuống.

Sau đó Tam Vô Đạo Nhân nhảy, cũng nhẹ nhàng bước vào Giỏ treo, Hồng Chuẩn Vương thì hai chân chỉ vì vì cách mặt đất một tấc, toàn thân bất động, còn giống như u linh phiêu tới, thân pháp cực kỳ quái dị.

Tam Vô Đạo Nhân thấy như vậy một màn, trong bụng thầm nghĩ: "Đồng giáp giáo khinh công xác thực có không giống bình thường chỗ. " vừa cười vừa nói: "Hồng Chuẩn Vương chiêu thức ấy 'Gió quét rác ' võ thuật, quả nhiên tiêu sái phiêu dật, nói vậy đã luyện đến đại thành rồi. "

"Ha ha, tại hạ môn công phu này vừa nhập môn, như bị ta giáo cái khác mỗi bên Vương nhìn, sợ rằng phải làm trò cười cho thiên hạ. " Hồng Chuẩn Vương nở nụ cười hai tiếng, nói rằng, nói bóng gió dù cho "Bị mỗi bên Vương cười nhạo võ thuật, nhưng ở người cái này có thể khoe khoang một phen. "

Tam Vô Đạo Nhân nghe xong cũng nửa điểm không giận, nói rằng: "Hồng Chuẩn Vương thép thảo công phu rất cao, tự nhiên là không cần phải sử xuất khinh công vội vàng thoát thân, ha ha. " những lời này chính là theo trước một câu theo như lời, ám phúng cái khác mỗi bên Vương vội vàng thoát thân ý tứ, nhưng hai người đã không nói rõ, vì vậy Hồng Chuẩn Vương liền cũng không thể nào phân bác, sầm mặt lại, hướng về phía bên cạnh mấy người nói đến: "Khởi bước! "

Bên cạnh lưỡng một hán tử, được lệnh, hướng về phía trên núi hô to "Một bước lên đông lĩnh ", trên núi người liền đáp một câu "Vạn dặm không phiền vân ", hai người lại kêu "Con mèo nhỏ lên cây ", chỉ thấy to lớn kia Giỏ treo liền chậm rãi hướng trên thăng lên.

Trên rổ Lục Tinh Liễu nghe xong cái này vài câu khẩu hiệu, cảm thấy vô cùng thú vị: "Trước đây hai câu 'Một bước lên đông lĩnh, vạn dặm không phiền vân' nghĩ đến chính là chỗ này đồng giáp dạy ám hiệu, nhưng phía sau cái này 'Con mèo nhỏ lên cây' thực sự có chút tùy ý, từ hai cái trung khí mườì phần đại hán gọi ra, không khỏi khiến người ta cười. "

"Tiểu cô nương, người tên là Lục Tinh Liễu đúng hay không? "

Lục Tinh Liễu quay đầu, thấy kia Hồng Chuẩn Vương đang hướng về chính mình câu hỏi, tiểu ý bỗng nhiên thu, tình cảnh lúc trước có thể dùng năng đối với cái này khó gầy lão già có chút sợ hãi, trong khoảng thời gian ngắn lại cũng không dám trả lời.

"Hồng Chuẩn Vương, ngươi nhưng là phải bao biện làm thay, thay giáo chủ của các ngươi bắt đầu câu hỏi rồi?" Tam Vô Đạo Nhân thân nhiên nói.

Nghe vậy, Hồng Chuẩn Vương hơi sững sờ, cô gái trước mắt là giáo chủ tự mình hạ lệnh chop tới, chính mình hỏi lên như vậy hoàn toàn chính xác hơi có chút không ổn thỏa, nhưng hấn lảng cũng là bức này chuyện trong giáo, Tam Vô Đạo Nhân nhưng là như thế nào biết được? Lập tức tay phải dựng với trước ngực trái, hướng về phía bên cạnh bầu trời làm cái khom người lễ, tỏ vẻ đối với mình vừa rồi không thích hợp vấn đề ăn năn, sau đó liếc mắt một cái bên cạnh Khôi Bảo Nam Tử, đến tận đây liền không nói một lời.

Lục Tinh Liễu sai ai ra trình diện lão già kia không nói, trong bụng thở dài một hơi. Từ từ đi lên trung, chỉ thấy phía sau đều là vách đá nguy Nhai, quang ngóc ngóc, phảng phất đao tước búa bổ thông thường, nghĩ đến cái này đông đảng sơn nếu không phải lấy cái này Giò treo trên dưới, coi như khinh công cao hơn nửa người cũng khó leo lên, nghĩ đến đây, kết hợp mấy ngày nay các loại, Lục Tinh Liễu đối với lần này hành trình có thêm vài phần suy đoán: "Nơi đây tùy tiện một cái khô lão đầu võ thuật cứ như vậy cường, cha ta nhất định là bị bọn họ bắt không thể nghi ngờ, mà lúc này cái này 'Tam Vô Đạo Nhân' có lẽ là cha bằng hữu các loại, nghĩ đến cũng đúng biết những chuyện này, sở dĩ mang ta lên, cũng là bởi vì không tiếp treo giải thưởng cái này Giò treo cũng sẽ không treo lên, Giò treo treo không dậy nổi, liền cũng không lên núi được tới. " nghĩ vậy một tiết, nhất thời cảm thấy mạch suy nghĩ dần dần rõ ràng, bất quá năng tự nhiên không biết cái này Hồng Chuẩn Vương chính là giáo trung sáu Vương một trong, cũng không phải là "Tùy tiện một cái khô lão đầu " rồi.

"Nhưng là. . . Bọn họ nếu là cái gì 'Bắc hoàng đệ nhất giáo', cần gì phải bắt cha và ta?" nhà mình ở lạc thành tuy nói coi là một nhà giàu, nhưng tự biết xa xa không đạt được bị cái này nhóm thể lực mơ ước tình trạng, đối với người nhà bị bắt nguyên nhân, Lục Tinh Liễu còn là hoàn toàn không có manh mối.

Ba người một đường thẳng chức hẹn thời gian một chén trà công phu, liền lại tới một cái ngôi cao, bước ra đi đối một cái đồng dạng lớn Giò treo, bên cạnh hán tử lần nữa rống lên một trận lễ sách, lại lần nữa chậm rãi thăng lên rồi, cứ như vậy qua lại cất rồi sáu cái Giò treo, ba người rút cục đạt tới đỉnh núi.

Vốn tưởng rằng giá cao sơn từng vào mây trời, đỉnh núi cũng nhất định là như lưỡi dao sắc bén thông thường khó có thể đặt chân, nhưng không nghĩ đến rồi đỉnh núi mới phát hiện, cái này đúng là một tòa đỉnh bằng sơn, nơi đặt chân san bằng sạch sẽ, chớ nói cây cỏ, ngay cả cát đá đều không có nửa điểm, từ đỉnh núi đi xuống ngắm, chỉ thấy mây mù lượn quanh, mơ hồ, còn lại sơn lĩnh đều tựa như thành bình nguyên thông thường, rất có "Tầm mắt bao quát non sông " ý cảnh, nhưng lại hướng bên trái vừa nhìn, liền lại có "Núi cao còn có núi cao hơn " cảm giác, chỉ thấy chỗ đỉnh núi đáp một tòa cầu treo bằng dây cáp, nối thẳng đối diện cao sơn, cao sơn đỉnh núi so với nơi này còn thật là cao mấy trăm trượng, cũng không lại tựa như đông đảng sơn như vậy trọc, sườn núi kia đi lên liền đều là xanh biếc điểm một cái, cây cối mọc thành bụi, mơ hồ còn có thể chứng kiến một ít mặc xanh trang phục màu xanh lục tiểu nhân chậm rãi đi lại.

Chính là Đãng Sơn.

"Hồng Chuẩn Vương "

"Hồng Chuẩn Vương "

Đình phong thanh y mọi người nhìn thấy Hồng Chuẩn Vương đi lên, nhao nhao thi lễ, ba người đi tới cầu treo bằng dây cáp trước, ngừng lại.

Nói là cầu treo bằng dây cáp, kỳ thực chính là hai cái to lớn một chút xích sắt quấn quanh mà thành, trong núi sức gió quá nhiều, thổi thật dài xích sắt hơi rung nhẹ, Lục Tinh Liễu nhìn tình cảnh như thế, trong lòng lo sợ bất an, nếu là muốn từ nay về sau đi qua, mình làm thực sự là nửa điểm nắm chặt cũng không có.

"Mời. " Hồng Chuẩn Vương nói rằng, kỳ thực đang ở cách đó không xa liền có mấy người hình chữ nhật rương gỗ, chuyên môn vì phụ trợ khinh công người bình thường cầu tạm sở dụng, nhưng hấn lúc này cũng là không đề cập tới, chỉ mong áo bào tro đạo nhân mình mở cửa muốn nhờ, để giết một giết hấn nhuệ khí.

"Ha ha. " Tam Vô Đạo Nhân không chút hoang mang đem phía sau hồ lô gỡ xuống, đổ một hóp rượu lớn, lại thả trở về.

Sau đó không biết từ nơi này móc ra một sợi giây to từ, đeo vào Lục Tinh Liễu hông của gian, nhẹ nhàng nhảy, liền dẫn theo thiếu nữ theo xích sắt về phía trước đạp đi.

Hồng Chuẩn Vương thấy như vậy một màn nhướng mày, không phải là bởi vì tay này võ thuật, mà là phát hiện cái này đạo nhân dĩ nhiên chuẩn bị như vậy đầy đủ hết, hiển nhiên đến có chuẩn bị, dưới chân phát lực, cũng theo xích sắt đuổi theo.

Xích sắt kia bởi vì chiều dài nguyên nhân cực dễ lay động, trong ngày thường đều là khinh công cao cường người đơn độc đi qua, coi như hai người đồng hành, cũng cần cực kỳ ăn ý phối hợp đối phương tấn suất, mà hiển nhiên cái này Tam Vô Đạo Nhân cùng Hồng Chuẩn Vương cũng không tại cái này phối hợp ăn ý danh sách ở giữa.

Hồng Chuẩn Vương vừa mới bước trên xích sắt, liền cố ý ở dưới chân trùng điệp một bước, có thể dùng toàn bộ xích sắt như trường xà thông thường vận vẹo không ngừng, nhưng phía trước Tam Vô Đạo Nhân không chút nào không sợ hãi không buồn, vẫn như cũ nhàn nhàn tin bộ vậy ở nơi này xích sắt thượng du đi, tiến độ tìm không thấy nửa điểm mất trật tự, lại run lên mấy run rẩy, Hồng Chuẩn Vương sai ai ra trình diện không hề có tác dụng, liền cũng được tay, làm ba người đều được đến xích sắt trung ương, vượt qua sức gió lớn nhất thời điểm, Hồng Chuẩn Vương tay phải ở tiếng gió thổi dưới sự che chở, cánh tay phải hơi chấn động một chút, chỉ thấy một cái đạn châu lại tựa như gì đó, cho đến Tam Vô Đạo Nhân phía sau lưng mà đến, nhưng

mới vừa tới thân ba tấc phía trước, liền tốt lại tựa như đụng phải một cái trong suốt cái chụp, còn nguyên lại bắn trở về.

Hạt châu này đi thời điểm này đây truy thế, cộng thêm Hồng Chuẩn Vương cũng không muốn lực đạo quá lớn trực tiếp đem Lục Tinh Liễu đánh rớt xuống đi, trên tay khí lực còn thu thêm vài phần. Nhưng lúc trở lại cũng là trước mặt mà lên, Tam Vô Đạo Nhân cũng không còn những thứ này kiêng kỵ, vì vậy tốc độ liền không thể so sánh nổi, ở cộng thêm Hồng Chuẩn Vương không nghĩ tới trên đời lại có tứ chi bất động, liền có thể đem ám khí bắn trở về vô thuật, vì vậy chỉ nghe "Ba " một tiếng, đạn châu trực tiếp thẳng đánh vào Hồng Chuẩn Vương vai phải, trong chốc lát bị đau đặt chân bất ổn, hướng bên trái ngã đi.

Hồng Chuẩn Vương thấy tình thế, cuống quýt sử xuất một cái "Gió quét rác " võ thuật, như dưới chân có giác mứt lớn như con dơi vậy, lại vòng quanh xích sắt kia từ trên xuống dưới, lại tới phía dưới mà lên vòng vo một tuần, lần nữa đứng ở xích sắt trên, chiêu thức ấy cực kỳ mạo hiểm phiêu dật, nếu có người ở bên cạnh, UU đọc sách www.uukanshu.com tất nhiên muốn vô tay tán dương rồi.

Nhưng cũng bởi vì một cái như vậy dây dưa, lại cũng không còn cách nào đuổi lên trước mặt hai người, Hồng Chuẩn Vương hai mắt đồng lại một cái, chỉ phải tạm thời trước tiên đem cái này ám khuy nuốt xuống, lần nữa theo xích sắt chạy lên.

Ba người rơi xuống, Lục Tinh Liễu treo một lòng rớt cục rơi xuống, vừa mới ở giữa không trung chỉ cảm thấy hành vân ngược lại sương mù thông thường, bên tai cuồng phong gào thét, thổi tóc tứ tán lay động, dưới thân lại nửa điểm không có gắng sức chỗ, hết sức sợ hãi. Còn như Tam Vô Đạo Nhân cùng Hồng Chuẩn Vương một phen ám đấu, nằng cũng là nửa điểm không biết.

"Nơi này ở vào Đăng Sơn nửa đoạn trên, phía trước không xa chính là ta đông giáp giáo thánh điện, nếu đạo trưởng hay là muốn cố ý mang theo binh khí đi về phía trước, người ở bên trong chỉ sợ cũng chưa già phụ dễ nói chuyện như vậy." bước trên đất bằng phẳng, Hồng Chuẩn Vương chờ mấy hơi thở, chậm rãi nói rằng.

"Cầm đi " lúc này Tam Vô Đạo Nhân nhưng lại ngoài dự liệu của mọi người, nhẹ bồng liền cây trường đao ném cho bên cạnh một cái hán tử áo xanh, hán tử áo xanh tiếp nhận trường đao, vì vì nghi hoặc, đối với có người có thể ở chỗ này chỉ có tước vũ khí vô cùng khó hiểu, nhưng Hồng Chuẩn Vương ở bên cạnh hán cũng không dám hỏi nhiều, chỉ là thận trọng thu vào.

"Người nói là lão tử có thể vô pháp vô thiên, dù cho dựa vào như thế một bả phá đao hay sao? " sai ai ra trình diện hán tử kia thu trường đao, Tam Vô Đạo Nhân cười đối với Hồng Chuẩn Vương nói rằng.

Thấy như vậy một màn, Hồng Chuẩn Vương hơi kinh ngạc, vừa mới hán chỉ là thuận miệng nói, nội tâm nhận đúng hán tuyệt sẽ không đem trường đao giao ra đây, như vậy đến rồi thánh điện sẽ gặp Chư Vương có lý do cùng lên, trực tiếp đem bắt giữ hán, cũng tốt cho mình trút con giận.

"Không biết Đạo Trưởng lần này lên núi, ý muốn như thế nào a? " Hồng Chuẩn Vương hỏi.

"Người đánh lên ám toán hay sao, liền muốn trực tiếp tới tham chi tiết của ta có phải hay không? " Tam Vô Đạo Nhân hừ hừ rồi hai tiếng, nói rằng.

Hồng Chuẩn Vương thấy hán trực tiếp làm rõ lời của mình, cũng không để ý, chỉ là đối thánh điện phương hướng khoát tay chặn lại, nói: "Xin đem "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28 :Đăng Sơn thánh điện (2)

Đăng Sơn, Đông Thanh Giáo thánh điện.

Đại diện cực kỳ rộng mở, coi như tiến đến trên dưới một trăm người, cũng sẽ không cảm thấy chen chúc, đại diện mặt đất từ chính tề tám đá xanh phô thành, kín kẽ, không lưu nửa điểm khe hở. Ngay chính giữa là một khối mấy người cao lớn tượng đá lớn, mặt trên điêu chính là giáo trung thánh thủ "Hải Đông xanh ", chế tác cực kỳ nhẫn nại, từng cái lông vũ đều có thể thấy rõ ràng, bốn phía đại diện trang sức vô cùng giản, thanh nhất sắc gạch xanh ngói xanh, khiến người ta mới vừa vừa bước vào liền cảm giác được một loại trang nghiêm cảm giác, phảng phất bước chân vào một ... khác vậy thiên địa.

Trong điện có ba nam một nữ, ba đàn ông phân biệt mặc trắng, vàng nhạt, xanh đậm ba cái màu sắc bất đồng áo choàng, còn cô gái kia thì mặc áo bào tím, bốn người nhao nhao tay không, người một quyền ta một chưởng, người tới ta đi, quả nhiên đều là mau lẹ không gì sánh được.

Lúc bắt đầu là áo bào tím nữ tử cùng áo bào trắng trắng hán đánh nhau, xanh, vàng hai vị lão giả đánh nhau, bốn người đầu mười mấy cái hiệp, rõ ràng chỉ có tám cánh tay, lại múa phảng phất trăm nghìn cái tựa như, nếu có người bên ngoài nhìn định cảm thấy hoa cả mắt, cháng váng đầu não huyền. áo bào trắng hán tử đi là đại khai đại hợp con đường, từng chiêu uy mãnh, còn cô gái kia ra chiêu cũng là hết sức biến hóa sở trường, khi thì vì quyền, khi thì thay đổi trào, câu, kéo, kéo, mở cực kỳ linh hoạt, dần dần áo bào trắng trắng hán liền có chút lực không hề bắt, không để ý liền ăn hai chiêu.

Lúc này xanh, Hoàng lão giả sai ai ra trình diện áo bào trắng trắng hán roi xuống hạ phong, đồng thời dừng tay, hợp lực hướng về phía áo bào tím nữ tử công tước, chỉ thấy áo bào tím nữ tử lấy một địch ba, mặc dù liên tục lui bước, nhưng ý vào chiêu pháp cùng khinh công cực kỳ linh hoạt, đấu hơn mười chiêu lại cũng tới quá roi vào hạ phong.

Lại qua một hồi, tình thế chợt lại biến đổi, bốn người lẫn nhau xuất thủ, chỉ coi làm quanh mình đều là địch nhân, mỗi người lấy một địch ba, nghiêm nhiên thành một hồi loạn đấu, quyền chưởng tấn công không ngừng bên tai. Lúc này không có qua được bao lâu, lão giả áo bào xanh kia với hoàng bào lão giả nhao nhao trùng chiêu, bốn người lại đánh ra mấy chiêu, liền mượn lực tấn ra, đứng ở đại điện tứ giác.

"Ha ha, Từ Diên Vương, ta Bạch Chí xem như là ăn xong, không nghĩ tới mấy năm tìm không thấy, ngươi cái này linh xà tay võ thuật rồi lại phòng mấy thành, sợ là ngươi cái này giáo đệ nhị vương vị trí, ta là hám không động được rồi. "

áo bào trắng trắng hán hoạt động một chút cánh tay, chỉ cảm thấy vừa rồi trung hai chiêu đau đớn chưa tiêu trừ.

"Bạch Chí đại ca quá khen, mấy vị ung vương sai ai ra trình diện tiểu muội là nữ tử, liền nhao nhao lưu thủ, chẳng lẽ đã cho ta sẽ không phát giác sao. . "

vàng, áo lục tử Nhị lão liếc nhau, nhao nhao lắc đầu, hoàng bào lão giả chậm rãi nói rằng: "Từ Diên Vương, Bạch Chí từ trước đến nay chung tình với ngươi, lưu không nương tay chúng ta là không biết, nhưng nhị lão chúng ta, cũng là làm hết sức, lần này gặp nhau cạnh tranh không dưới vị trí, sợ rằng về sau liên càng khó rồi. "

áo bào tím nữ tử nghe lão giả kia lớn đình phía dưới đã nói ra "Chung tình với ngươi" các loại tới, nhưng cũng không chút nào xấu hổ không buồn, cười nói: "Hi hi, tiểu muội thân thể này đã sớm muốn hiến cho Bạch Chí đại ca, thế nhưng hán cũng không dám thu đâu. " dứt lời, lắc lắc như rắn nước hồng của chi đi tới, đưa tay khoác lên áo bào trắng trắng hán trên vai, thối qua tới trận trận hương khí.

"Khái khái. . Từ Diên muội tử. . . "

áo bào trắng nam tử biết Từ Diên Vương hoan hỷ nhất trên đùa với người, thường thường lợi dụng bên cạnh trong lòng người nhược điểm, nói mấy câu, hoặc là một cổ chấp cười trong lúc đó, liền khiến người ta lâm vào của nàng cái trong, vì vậy thấy nàng biểu hiện như vậy, áo bào trắng nam tử vội vã rút lui mấy bước, mạnh mẽ kềm chế rồi muốn nàng thuận thế lâu vào trong ngực ý tưởng, bởi vì hán biết, nói vậy hán biết vô cùng thâm.

"Lại không biết, lần này giáo chủ đem chúng ta mấy người toàn bộ tụ tập ở này, lại là vì sao a? "

Lúc này, một bên Lục bào lão giả lên tiếng hỏi, người này là Đông Thanh Giáo đệ ngũ Vương Bích điều Vương, tuy là công phu quyền cước cùng Chư Vương so với muốn yếu một ít, nhưng một tay độc công cũng là sát nhân ở vô hình.

"Có người nói, là bởi vì lạc thành chấp pháp đường sự tình. . " Bạch Chí Vương đáp.

"Lạc thành chấp pháp đường? Nho nhỏ một cái lạc thành, lẽ nào Hồng Chim cắt, hắc Thử hai vương đô không giải quyết được? " áo bào tím nữ tử hỏi

"Lạc thành một thành tự nhiên là không sợ, nhưng chỉ sợ kinh ngạc chấp pháp đường bắc hoàng đại thống lĩnh, đến lúc đó lại không khỏi một hồi ác chiến rồi, huống hồ chúng ta xác thực không cần thiết cùng chấp pháp đường gốc từ nhóm ủng hộ việc bình đao.

" Bạch Chí Vương nói rằng

"Hảo đoạn đoạn, lạc thành chấp pháp đường lại cần gì nhất định phải muốn cùng chúng ta làm khó dễ? " áo bào tím nữ tử mặt mày giương lên, nói rằng

"Tựa hồ là bởi vì gần nhất lạc thành thống lĩnh chết, bọn họ bọn người kia liền tựa như nổi điên. " Bạch Chí Vương nói rằng

Lời vừa nói ra, trong đại điện liền nhất thời yên tĩnh lại, tựa hồ đang suy tư một câu nói này phân lượng

Một lát sau, một đạo tiếng cười ròn rã liền vang lên.

"Đi? Hi hi, không nghĩ tới quý đen bình thường cẩn thận dè dặt, vừa ra tay dù cho đại án tử a, sách sách sách. "

Áo bào tím nữ tử trên dưới ba mươi tuổi bộ dạng, da trắng mướt, bảo dưỡng vô cùng tốt, lúc này cười càng như tách ra tuyết liên hoa thông thường, có một phen đặc biệt ý nhị.

Nàng biết Hồng Chuẩn Vương từ mất một tay sau đó công lực đại giảm, coi như lắp ráp chi giả, chiêu số dùng sắc bén có thừa, linh hoạt cũng là thật to không đủ, chưa chắc là chấp pháp giả thống lĩnh đối thủ, còn như thân long kiến thủ bất kiến vĩ giáo chủ tự mình xuất thủ, đó là càng không thể nào, Vì vậy nghe xong năm Pháp Thống lĩnh bị hại, liền nhận đứng là hắc Thử Vương gây nên.

"Cái này quả thật thật không hiểu. . . Cái này chấp pháp đường tuy nói trải rộng thiên hạ, nhưng là xác thực là nghèo có thể, hắc Thử Vương luôn luôn cẩn thận, tại sao sẽ không sao cùng chấp pháp đường thống lĩnh làm khó dễ đâu. . . Chẳng lẽ là giáo chủ chi thị? "

Bạch Chí Vương nhu liễu nhu đầu.

"Lớn mặt! "

Chỉ thấy áo bào tím nữ tử một khắc trước còn cười tươi như hoa, sau nhất khắc lập tức thay đổi khuôn mặt, giờ tay lên dù cho một chuông, Bạch Chí Vương trong lúc vội vàng trốn tránh, không kịp ứng đối, đặng đặng đặng lui năm, sáu bước mới dừng lại thân hình.

"Người dám uống tự suy đoán ý của giáo chủ, có phải hay không thả người đi Đông Hải mấy năm, cảm giác mình mệnh cứng rắn? "

"Không dám. Không dám "

Áo bào trắng trắng hán ho khan hai tiếng, bất chấp đau đớn trên người, cánh tay phải dán ở ngực trái, khom người hướng về phía Hải Đông tảng đá điêu bào một cái.

Xanh, vàng lưỡng lão đều ngậm miệng không nói, nhưng nội tâm cũng là mơ hồ đang suy tư vừa rồi Bạch Chí Vương nói lên vấn đề.

Hai người thầm nghĩ: Lần trước Chư Vương tới đông đủ thời điểm, vẫn là hơn bốn mươi năm trước, ở bắc hoang cùng thánh hóa môn chinh chiến thời điểm, lúc đó giáo trung giáo chủ ngồi xuống còn chỉ có chim điêu, kim Kiều, Bích điêu, Hồng Chim cất bốn Vương, một trận chiến đấu đánh thiên hôn địa ám, tuy là cuối cùng là thắng, nhưng chim điêu Vương lại lừng lẫy chết trận, hai người cũng bị không nhỏ ám thương, đưa tới những năm gần đây tiến độ tu luyện vẫn chậm hơn rất nhiều. Tới sau trận chiến ấy, Đông Thanh Giáo ở bắc khu vực liên thắng bằng rồi gót chân, mỗi bên Vương phân công các nơi, đến tận đây liền không còn có tề tựu qua, lần này Chư Vương tới đông đủ, tuyệt đối không phải bởi vì chết một cái lạc thành thống lĩnh đơn giản như vậy.

Trầm mặc một chút, hoàng bào lão giả do dự một chút, vẫn là lên tiếng: "Các người nói, lần này chúng ta tới, có thể hay không là bởi vì bọn hắn. . . "

"Các vị ung vương, giáo chủ có lệnh. "

Còn không đợi hoàng bào lão giả nói xong, cửa thánh điện cửa liền đứng rồi một người hán tử, hướng về phía mấy người cao giọng nói rằng

Hôm nay nghe vậy, nhao nhao làm khom người lễ.

Ở Đông Thanh Giáo chế độ nghiêm, trong ngày thường sáu Vương đối với cái khác giáo chúng có tuyệt đối đại quyền sanh sát, nhưng nếu giáo chúng là phụng giáo chủ mệnh lệnh mà đến, thì có thể cắt đứt Chư vương bất luận cái gì hành vi, toàn bộ lấy giáo chủ làm cho trước.

"Quý khách buông xuống, chư vị tạm thời thay bản vương chiêu đãi khoảng khắc "

"Là! "

Hán tử kia ban xong lệnh, liền xoay người rời đi, bốn người liếc mắt nhìn nhau, đều hơi nghi hoặc một chút, không hiểu nhiều cái này "Chiêu đãi " ý tứ, là chỉ quyền cước bất chuyện, hay là thật chiêu đãi, nghị luận vài câu, liền mỗi người đi an bài.

Trong điện lúc này xiêm áo ba hàng cái ghế, bên trái hai hàng, Top 5 sau bốn ngai chung rồi chín người, áo bào trắng thêu thanh long, chính là chấp pháp đường Trịnh thay mặt thống lĩnh với kỳ hạ tám gã chấp pháp giả, đều là đi binh khí, nhưng "Kiếm ngũ " "Kiếm sáu " lại không ở tại trung.

Bên phải một hàng, từ trên xuống dưới phân biệt mặc tím đen trắng hoàng lục các màu đoàn bào, chính là Đông Thanh Giáo hắc Thử, Tử Diên, Bạch Chí, kim Kiều, Bích điêu ngũ Vương, nhưng cũng cũng không lấy binh khí, ngồi ngay ngắn không nói.

Đại điện trên nhất thủ có một tờ vàng khắc nhỏ cây lim ghế, lại rỗng tuếch, không người nhập tọa.

"Bọn ta ở chỗ này đã đợi rồi hơn nửa canh giờ, không biết quý giáo đông giáp Vương ở đâu? "

Phía trái Trịnh Tông cao giọng hỏi.

Trên đường Trịnh Tông âm thầm cùng hắc Thử Vương nộ mấy tay, chỉ cảm thấy cái này ba bốn mươi tuổi hán tử võ thuật lại chút nào không thua kém chi mình, trong bụng kinh hãi, vốn tưởng rằng Đông Thanh Giáo sáu Vương danh tiếng mặc dù thịnh, vốn lấy công phu của mình chỉ ít cũng có thể ứng phó ba bốn cái, lại không nghĩ tới mới vừa gặp phải người thứ nhất liền cường hãn như vậy. Nhưng cái này hắc Thử Vương vốn là Đông Thanh Giáo sáu Vương đứng đầu, bởi vì sáu Vương trong ngày thường vốn là hành tung thần bí, cái này một tiết Trịnh Tông cũng là không biết.

Đám người bọn họ từ lên Đăng Sơn thật cũng không gặp phải trở ngại gì, hắc Thử Vương đám đông dẫn dắt đến tận đây, sau đó đã nói có chuyện gì đều phải các loại giáo chủ đông giáp Vương tới lại thương nghị, liền không nói nữa, mà đổi thành bên ngoài bốn Vương, sai ai ra trình diện người tới là chấp pháp giả, cũng không biết "Chiêu đãi " có hay không dù cho muốn ý động thủ, không dám hành động thiếu suy nghĩ, đều cúi đầu không nói, trong khoảng thời gian ngắn trong điện bầu không khí cực kỳ nặng nề.

Lúc đầu Trịnh Tông nghĩ nếu cái này Đông Thanh Giáo "Trước lễ ", chấp pháp đường cũng không đáng liền trực tiếp động thủ, Vì vậy liền theo đi lên, nhưng không nghĩ ở phía trên tòa đại điện này đợi đã lâu cũng không thấy thần bí kia đông giáp Vương xuất hiện, Vì vậy hắn không khỏi phát ra tiếng muốn hỏi.

"Trịnh Thống lĩnh bình tĩnh chớ nóng, giáo chủ của chúng ta vì chuyện hôm nay chuyên môn phá cửa ra, đảo mắt liền phải đến, ta giáo thánh điện bất tiện trà uống, cũng xin chớ trách. "

Bên phải chỗ hắc Thử Vương mỉm cười nói rằng, cái này hắc Thử Vương là một hán tử cao lớn, mặt to mày rậm, không giống Hồng Chuẩn Vương âm thầm cảm giác, sắc mặt ngăm đen, má trái có một đạo sâu đậm vết sẹo, nói về lời thật là trung khí mười phần, ở nơi này trông trải trên đại điện, một

câu nói rơi còn mơ hồ mang theo hai tiếng hồi âm.

Trịnh Tông nghe hẳn gọi mình là "Trịnh Thống lĩnh " khẽ cau mày, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) cũng không biết người nọ là cố ý vi chí, còn không biết chấp pháp đường quy củ thuận miệng nói, đang định lên tiếng, chợt nghe ngoài cửa tiếng gió thổi nổi lên, quay đầu nhìn lại, liền nhìn thấy một người từ nơi cực cao bay xuống, cách mặt đất ba bốn thước thời điểm dưới chân đạp hờ hai bước, chậm rãi rơi tới trước cửa điện.

Bên phải chúng Vương thấy đạo thân ảnh này, đều đứng dậy cánh tay phải dựng với trước ngực, thi lễ một cái.

Trịnh Tông sai ai ra trình diện chúng vương biểu hiện, ngờ tới người này chính là trong truyền thuyết Đông Thanh Giáo đông giáp vương, nhưng lần này lên núi bản liền vì tìm kiếm thuyết pháp mà đến, vì vậy cũng không đứng dậy, vì vi chấp tay ra hiệu một cái là xong rồi.

Đông giáp Vương trước là đối mọi người khẽ vuốt cằm, sau đó đi đến đại điện ở giữa, hai tay khoanh với trước ngực, cúi đầu hướng về phía Hải Đông tảng đá điều nhận nhận chân chân thi lễ một cái, sau đó liền đi chủ vị ngồi vào chỗ của mình.

"Chư vị đại nhân giá lâm ta Đông Thanh Giáo, tề giáo trên dưới đều là cảm giác vinh hạnh. "

Mọi người chỉ thấy đông giáp Vương người mặc xanh đậm trường bào, mà diện mạo dĩ nhiên cũng là để thanh sắc vài xô đáp lại, làm đứng đầu một giáo, như vậy hoá trang, xác thực là cực kỳ quái dị.

"Giang hồ nghe đồn đông giáp Vương thần bí khó lường, hôm nay gặp mặt quả thực như vậy a? " Trịnh Tông hỏi

Những lời này nói một lời hai ý nghĩa, nói bóng gió dù cho ám chỉ hẳn không lấy chân diện mục hiện người, ở đang ngồi mọi người nghe xong đều là nhần thần vì vi đông lại một cái.

"Quá khen, các vị đại nhân hôm nay đến đây, không ra gì chuyện gì? "

Đông giáp Vương làm bộ nghe không hiểu vừa rồi Trịnh tông tiếng lóng, mỉm cười, phong đạm vân khinh hỏi ngược lại

Trịnh Tông đang định nói, lại bị bên cạnh một cái cao tráng hán tử cắt đứt.

Chỉ thấy chấp pháp giả vị trí bỗng nhiên đứng lên một người, trạm này tựa hồ ẩn chứa tức giận thông thường, thật là rất mạnh, dưới sự kích động, đem sau lưng ghế đều tới sau chân khai một chút.

"Bớt đi mẹ nó tới già mù sa mưa một bộ, mấy tháng này lạc thành sự tình có phải là nguoi hay không nhóm vài cái lão tạp mao làm! ? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29 : Đăng Sơn đại điện (3)

Hán tử kia lời vừa nói ra, ở đang ngồi mọi người đều kinh hãi, chỉ thấy bên phải chỗ Bạch Chí, Kim Kiều, Bích Điều Tam Vương tốc đứng lên, nhần thần cực kỳ bất thiện, mà chấp pháp giả xếp sau bốn người thấy thế cũng bỗng nhiên đứng lên, giằng co mà đứng.

Trên đại điện trong chốc lát sơn vũ dục lai, giương cung bạt kiếm.

"Tiểu huynh đệ, chớ vội. "

Đông Thanh Vương hướng về phía ngồi xuống Tam Vương khoát tay áo, phong khinh vân đạm.

Sai ai ra trình diện Tam Vương chậm rãi nhập tọa, chấp pháp giả mọi người lên núi mặc dù đều nín một bụng hỏa, nhưng dù sao cũng là phe mình ngôn từ kịch liệt trước đây, Đông Thanh Vương lại một mực xem như là dĩ lễ đối đãi, liền hặn hặn trừng mắt một cái đối với ngồi mấy Vương, cũng chậm rãi rồi ngồi xuống.

Đông Thanh Vương thấy mọi người đều ngồi xuống, nhắm mắt trầm ngâm không nói, trên đại điện chỉ có thể nghe nói mấy người thờ hỏn hỏn thanh âm, hiển nhiên vừa mới dư chưa nguôi giận.

"Chấp pháp đường thành lập tới nay hơn bảy trăm năm không ngã, có thể nói là lịch sử đại lục trên tồn tại lâu đời nhất thế lực, đúng vậy, Trịnh thay mặt thống lĩnh. "

Đông Thanh Vương chậm rãi mở mắt, nói đến

Trịnh Tông nghe xong không rõ ý gì, chỉ nhàn nhạt đáp cái "Là " .

"Chấp pháp đường luôn luôn chỉ giữ gìn thiên hạ an nguy của bách tính, lại không để ý tới giang hồ ân oán, nói vậy đây cũng là đất Đường có thể dài lâu chỗ đứng nguyên nhân căn bản a !? "

Trịnh Tông nghe xong lời ấy, nhú mày, nhưng cũng không nói tiếp, mà Đông Thanh Vương thấy lại không thêm để ý chút nào, chỉ là tự mình tiếp tục chậm rãi nói.

"Ta Đông Thanh Giáo tự vào Đãng Sơn tới nay, chân núi bách tính không một bởi vì ta giáo thương vong, lão ấu phụ nữ và trẻ em chúng ta càng là nửa điểm ngoan nói tàn khốc đều chưa từng từng có, nói vậy Trịnh thay mặt thống lĩnh cũng là biết đến. "

Trịnh Tông trầm ngâm một cái, lời này nhưng lại nói cũng không tệ, tuy nói cướp đoạt việc còn lúc đó có phát sinh, nhưng đối với lấy lớn như vậy một cái giáo phái mà nói, xác thực coi như là quản lý thật tốt rồi, liền đáp "Cũng chính vì vậy, quý giáo ở Đãng Sơn đặt chân hơn mười năm, ta chấp pháp đường lại nửa điểm không có tiến hành can thiệp, lại không biết gần mấy tháng sự tình, Đông Thanh Vương lại giải thích như thế nào? "

Chấp pháp giả mọi người nghe vậy đều là nói ánh mắt bắn tới Đông Thanh Vương chỗ.

Đông Thanh Vương lại không nhanh không chậm, khẽ lắc đầu một cái, thản nhiên nói: "Lạc Thống lĩnh cũng không phải là bị Tệ Giáo làm hại. "

Nghe vậy, trước chấp pháp giả hán tử lại chờ phân phó làm, lại bị Trịnh Tông một bả ngăn lại, hai mắt vì vi động lại một cái, nói rằng: "Đông Thanh Vương ý tứ, nhưng là nói Lạc Thống lĩnh bị hại, cùng quý giáo hoàn toàn không có can hệ? "

Đông Thanh Vương mỉm cười, lần nữa lắc đầu.

"Hoàn toàn không có can hệ ngược lại cũng không phải, Lạc Thống lĩnh từng cùng hắc Thửu, Hồng Chuẩn hai Vương ở ngoài thành luận bàn một phen, nhưng cũng bị chút vết thương nhẹ, nhưng tính mệnh lại là tuyệt đối vô ngại. "

Lạc Thống lĩnh tay bỏ công sức giáo Trịnh Tông còn mạnh hơn mấy phần, có thể khiến cho hán chịu "Vết thương nhẹ " "Luận bàn ", tự nhiên là một phen khổ đấu, mà lưỡng Vương lấy hai địch một bị thương Lạc Thống lĩnh, vốn là không lớn hào quang sự tình, Đông Thanh Vương nhưng cũng không tị hiềm chút nào nói ra.

Lời vừa nói ra, điện phủ trên lần nữa yên tĩnh lại, mọi người mỗi bên có chút suy nghĩ.

Phía bên phải ngoại trừ hắc Thửu Vương ra bốn Vương nhao nhao nhú, mấy người đối với hắc Thửu vương thực lực rất là lý giải, lại vụn vụn không nghĩ tới nhỏ nho này lạc thành thống lĩnh, dĩ nhiên cần lưỡng Vương lấy hai địch một mới đem kích thương.

Mà Trịnh Tông trong lòng thì thầm nghĩ, chấp pháp đường thống lĩnh bị hại, cùng người bình thường tự nhiên là thiên đại sự tình, nhưng Đông Thanh Vương thân làm một day một chút chủ, lại không đáng đối với chuyện như thế này nói dối, nhưng nếu nói không phải Đông Thanh Giáo làm hại, lại xác thực không nghĩ tới lực thành khu trục thuộc bên trong còn có ai có thể có thực lực như thế cùng can đảm, trong lúc nhất thời do dự bất quyết.

"Ta đây chấp pháp đường gần mấy tháng tới bị hại rồi vài chấp pháp giả, Đông Thanh Vương có thể hay không cũng muốn nói không phải quý giáo gây nên? "

Trịnh Tông trầm ngâm một lát, hỏi

"Nói ra thật xấu hổ, bốn vị chấp pháp giả tâm tư nhạy bén, thân thủ bất phạm, cùng ta giáo trung người nổi lên một chút tranh chấp, ta giáo muốn thỉnh mấy người lên núi đến giải thích biết, không phải muốn mấy người bọn họ lại đầu có chết không theo, ai. . . "

"Đông Thanh Vương mấy câu nói đó, liền coi như là nhận bốn gã chấp pháp giả bị hại vụ án? "

Đông Thanh Vương ngâm miệng không đáp, lộ vẻ trầm chấp nhận.

Nhưng đối với cái này bắc hoang thế lực lớn số một Đông Thanh Giáo mà nói,

Chỉ là thương tổn vài tên chấp pháp giả, xác thực lại không coi là cái gì chuyện thiên đại, bắc hoang chấp pháp đại thống lĩnh cũng tuyệt không đến mức vì vậy hưng sư động chúng, vì vậy vô luận là chúng Vương vẫn là chấp pháp giả, đều là nghe vậy sau đó cũng không có quá lớn ba động.

Trịnh Tông trầm nghĩ, tuy nói trong đó quan muốn đương nhiên sẽ không như thế phong khinh vân đạm, nhưng cái này Đông Thanh Vương ngược lại thật là hỏi cái gì đáp cái gì, cái này ngược lại có chút không giống tầm thường, nếu nói là bởi vì sợ lạc thành chấp pháp đường mấy người, Trịnh Tông chính mình nhưng cũng là không tin.

"Đông Thanh Vương nói thẳng khoái ngữ, Trịnh Tông bội phục, lại không biết ta lạc thành Lạc. . . "

Còn không đợi Trịnh Tông nói xong, một tiếng vang lớn, thánh điện đại môn bị bạo lực đung ra, chỉ thấy một gã mặc trường bào màu xanh sẫm khô gầy lão giả phi vào, thân hình lại cực kỳ bất nhã, chông vó nặng nề ngã xuống ở trên mặt đất, thật là chặt vật.

Chính là Hồng Chuẩn Vương.

Bên trái chấp pháp giả chúng người không biết được lão giả này là ai, chỉ là có chút vô cùng kinh ngạc, lại có người dám ở Đông Thanh Giáo trên tòa thánh điện lớn mật như thế.

Mà phía bên phải ngũ Vương thì kinh hãi, nhất thời rời chỗ ngồi đứng lên, xanh, vàng Nhị lão đem Hồng Chuẩn Vương đỡ, ba người khác thì chặt nhìn chòng chọc cửa một nam một nữ hai người, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

Vô luận là người nào, hành động như vậy có thể nói là đối với Đông Thanh Giáo cực đại khiêu khích.

Cửa điện hai người chính là Tam Vô Đạo Nhân cùng Lục Tinh Liễu.

Trước hai người cùng Hồng Chuẩn Vương đến rồi Đăng Sơn, rồi đại điện cũng không phải là rất xa, Hồng Chuẩn Vương nghe giáo chúng thuyết giáo chủ ở thánh điện chiêu đãi chấp pháp đường mọi người, âm thầm sầu lo, bởi vì giáo chủ sớm có phản phò, cái này Lục gia Đại tiểu thư phải tự tay mang tới trước mặt hắn mới được, nhưng nếu nói ngay trước chấp pháp đường mọi người mang tới, chỉ cần không phải kẻ ngu si đều sẽ không như vậy làm. Vì vậy hắn chỉ phải trước tiên đem hai người này trước lĩnh tới bên cạnh điện, đến lúc đó làm tiếp thương nghị.

Nhưng chưa từng nghĩ đi qua vài cái lối rẽ, cái này Tam Vô Đạo Nhân tựa như nhận biết đường thông thường, trực tiếp hướng phía thánh điện đi tới, Hồng Chuẩn Vương chỉ phải ngăn trở, nói mấy câu không hợp liền động thủ, tuy nói Tam Vô Đạo Nhân trên tay vô binh nhận, nhưng nội lực rất mạnh, đầu mười mấy hiệp Hồng Chuẩn Vương liền có chút không địch lại, bị buộc liên tục lui bước, quanh mình giáo chúng nghe tiếng chế tạo gấp gáp, tuy nhiên cũng đánh không vào hai người quanh mình nửa thước, liền bị tứ tán đánh văng ra, cho là thật thuyết minh cái gì gọi là chân chính pháo hôi, Hồng Chuẩn Vương liền như vậy bị từng bước ép sát chỉ thánh điện trước, sau đó trong ngực một cái chưởng, phía sau lưng thẳng hướng thánh điện đại môn đánh tới, sau đó liền ở trước mặt mọi người "Lóe sáng gặt hái" rồi.

Đông Thanh Vương nhìn thấy cảnh này, chân mày cũng hơi nhíu lại, nhưng bởi vì gương mặt bị thanh bố bao vây, mọi người lại nhìn không ra hắn vui giận tới.

Hắn tri kỷ ngày cái này Tam Vô Đạo Nhân muốn tới này, Vì vậy muốn đem cái này chấp pháp đường mọi người mau đánh phát đi, để tránh khỏi hoành sinh sự đoạn, vì vậy vừa mới một hồi một đáp trong lúc đó cực kỳ phối hợp. Nhưng chưa từng nghĩ ngược lại thì lo lắng cái gì tới cái gì, lúc này Tam Vô Đạo Nhân lại to gan lớn mật xông vào thánh điện, dẫn Lục Tinh Liễu cùng chấp pháp đường mọi người thấy, việc này liền sinh ra cực đại chuyện xấu rồi.

"Ha ha, hôm nay nơi đây náo nhiệt như thế, làm sao cũng không gọi lão tử cùng đi tham dự tham dự?"

Tam Vô Đạo Nhân thấy mọi người ngốc lăng, không chút nào không phải đem mình làm làm ngoại nhân, nghênh ngang liền đi tới trong điện, hoảng như bàn không người Mãnh sau khi ực một hóp rượu.

"Lớn mật!"

Đông Thanh Giáo thánh điện từ trước đến nay liền không cho phép ẩm thực, vì vậy vừa mới chấp pháp đường mọi người tới rồi nước trà cũng không thể dâng nửa điểm, lúc này chúng Vương sai ai ra trình diện cái này Khôi Bào Nam Tử như vậy làm càn, Bạch Chí, Kim Kiều, Bích Điều Tam Vương đồng loạt ra tay, với ba cái phương vị vọt tới thẳng bắt hắn cổ, cùng lúc, ngực ba chỗ yếu.

Nhưng thấy Tam Vô Đạo Nhân lại không tránh không né, tốc xoay người, sử xuất cái trên giang hồ vô cùng thường gặp "Đại Phong Xa" võ thuật.

Mấy Vương xuất thủ mặc dù nhanh, nhưng dù sao ở phía trên tòa thánh điện, không dám thấy máu, Vì vậy thủ hạ cũng đều cũng không có sử xuất toàn lực, mà Tam Vô Đạo Nhân nội lực rất mạnh, cái này vừa chuyển phía dưới mang theo kinh phong, ba người chiêu thức ấy đến bên cạnh hắn ba tấc liền bị mang đi chính xác, chỉ phải thu tay lại, một kích này liền nhẹ bồng bị phá, người bên ngoài không biết còn tưởng rằng cái này Tam Vương cố ý lưu thủ thông thường.

Tam Vương nhìn nhau, đều tuyệt trước mắt Khôi Bào Nam Tử không đơn giản, liền muốn trở lên, lại bị Đông Thanh Vương một tiếng mệnh lệnh cắt đứt.

"Lui về."

"Cho đạo trưởng ghé trên"

Đông Thanh Vương hướng về phía ngoài điện nói rằng

"Ha ha, cho bọn hắn ghé trên thì tốt rồi, lão tử cũng là không cần"

Mọi người đang khó hiểu lúc, chỉ thấy trong điện Tam Vô Đạo Nhân hướng về phía phía bên phải đánh cái chỉ hướng, nguyên bản xanh, vàng hai vương tọa xuống cái ghế lại như đang sống bay tới, vững vàng lập ở trong điện, sau đó Tam Vô Đạo Nhân liền bắt chuyện Lục Tinh Liễu ngồi xuống.

Lục Tinh Liễu sai ai ra trình diện tình cảnh như thế, trong bụng có chút lo sợ bất an, hai người vị trí hiện thời chính trực trong đại điện, bên trái là về mặt kinh ngạc, trong ngày thường cao cao tại thượng, thần bí khó lường chấp pháp giả, phía bên phải còn lại là sắc mặt cực kỳ bất thiện Đông Thanh Giáo mỗi bên Vương, phía trước không xa còn có một trên đầu túi thanh bố trầm ổn nam tử, lộ vẻ đại điện này chủ nhân, nếu như thế an vị, như đối nghịch thông thường, xác thực cực kỳ bất kính.

Nhưng nghĩ lại, chính mình người một nhà có thể đều là bị cái này trước mắt mấy người làm hại, đại gia sớm liền đã xem như là "Đối nghịch" rồi, cần gì phải còn muốn tuân thủ những lễ tiết này rồi, đơn giản quyết tâm, liền cũng ngồi xuống, nhưng nhân thần cũng không dám nhìn thẳng, nội tâm còn vẫn như cũ có chút bất ổn.

Tam Vô Đạo Nhân có thể nói là danh tiếng cực thịnh, mỗi khi làm việc đều kinh thế hơn tiếc tục một bậc, vì vậy mới rồi "Vô pháp vô thiên vô đạo" danh xưng là hô, cộng thêm tay bỏ công sức cường hãn, vì vậy danh tiếng cực thịnh, nhưng bởi vì cũng không tổng ở trên giang hồ xuất hiện, vì vậy trên điện ngoại trừ Đông Thanh Vương, Hắc Thử Vương, Hồng Chuẩn Vương bên ngoài, còn lại mọi người cũng là không nhìn được.

Trịnh Tông sai ai ra trình diện người này lớn lối như thế, UU đọc sách www.uukanshu.com mà Đông Thanh Vương lại lấy "Đạo trường" tương xứng, liền đứng dậy chấp tay hỏi: "Không biết Đạo Trường pháp hiệu. . . ?"

"Pháp hiệu nãi nãi người cái chân, các người nên hỏi cái gì tiếp tục hỏi, lão tử ở nơi này nghe không phải làm lỡ các người. "

Còn không đợi Trịnh Tông hỏi xong, Tam Vô Đạo Nhân liền không nhận được ngắt lời nói.

Trịnh Tông làm chấp pháp đường Phó thống lĩnh, trong ngày thường vô luận người phương nào thấy hắn cũng đều khách khí, lúc này lại nhiệt khuôn mặt dần mờ lạnh, không khỏi nhíu chặt mi, nhưng ở này phủ đầu hiện tại quả là không muốn lại cây cường địch, liền cố nén tức giận, lạnh rên một tiếng, ngồi xuống, nhất thời im lặng.

Mà phía trước Đông Thanh Vương thấy tình cảnh như thế, lại âm âm thờ phào nhẹ nhõm, xem bọn hắn phản ứng này, nghĩ đến cái này vô pháp vô thiên Tam Vô Đạo Nhân, cũng không phải là chấp pháp đường mời tới viện binh, nhưng hắn vẫn đem Lục Tinh Liễu cái này cực kỳ người nhạy cảm vật trực tiếp dẫn tới trên tòa thánh điện, tuy nói chấp pháp đường mấy người cũng không biết được năng, nhưng lúc này đoàn người cùng tồn tại một Đường, nhìn thấu thân phận cũng là chuyện sớm hay muộn rồi, trong khoảng thời gian ngắn có chút do dự, trầm ngâm không nói.

Trên tòa thánh điện bầu không khí bởi vì ... này Tam Vô Đạo Nhân tham gia, nhất thời trở nên cực kỳ vi diệu quý dị, trong lúc nhất thời bên trong thánh điện mười tám người, lại nhao nhao không nói được một lời, chỉ có vừa mới trúng chiêu chưa lãnh Hồng Chuẩn Vương, còn thường thường nhận không được ho khan hai tiếng, lộ vẻ vừa rồi một chương kia cũng không nhẹ.

"Người đến, đem Hồng Chuẩn Vương đỡ xuống đi. "

Nghe tiếng từ ngoài cửa đi vào bốn gã nam tử, hai người đem Hồng Chuẩn Vương nâng dưới, hai người cho Kim Kiều, Bích Điều hai Vương phụng chõng, thi lễ một cái, xoay người rồi đi.

Mỗi bên Vương sai ai ra trình diện Đông Thanh Vương khẩu khí, lộ vẻ không truy cứu cái này Khôi Bào Nam Tử vừa mới gây nên, ngồi trở lại vị trí liếc nhau, đều là tần khó hiểu.

Trịnh Tông sai ai ra trình diện chúng Vương nhập tọa, chỉ cảm thấy chuyện hôm nay liền đủ phát phức tạp, không tính lại hoàn hoàn muốn hỏi, liền khai môn kiến sơn nói rằng:

"Đông Thanh Vương, không biết Lục Thiên Nam phu phụ, có ở quý giáo ở giữa? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30 : Ước đầu

"Trịnh Tông, ta giáo chủ đối với người về mặt ôn hoà, biết không khỏi đáp, lại cũng không phải là sợ các người chấp pháp đường. . . . Khuyên người không nên quá rồi! "

Hắc Thử Vương lại tựa như cảm giác được này chất vấn đáp, lớn tiếng nói rằng.

Hắn vốn là nội lực tràn đầy, khí tức mười phần, lúc này ẩn chứa uy hiếp một câu nói, càng là thanh âm nói thêm vài phần, trong khoảng thời gian ngắn, bên trong thánh điện hồi âm không dứt.

Lục Tinh Liễu nghe một tiếng này quát chói tai, nắm chặt vạt áo đôi tay run một cái, đôi mắt đẹp lạnh lẽo hướng thanh âm này tới chỗ thoáng nhìn, trong bụng càng sợ.

"Cái này. . Người này. . Người này không phải Lạc Thống lĩnh. . . Sao? "

Lúc đầu đi Lục gia giả mạo Lạc Thống lĩnh, chính là Hắc Thửu Vương, nhưng Lục Tinh Liễu lại không biết người này thân phận, chỉ nói là Lạc Thống lĩnh, trong khoảng thời gian ngắn tâm tình kích động, ở trong lòng nán nã đã lâu vấn đề thốt ra:

"Lạc Thống lĩnh! Ngày ấy người tới nhà của ta cùng cha ta nói gì đó? "

Lạc Thống lĩnh? !

Chấp pháp giả mọi người nghe vậy đều là tần khó hiểu, hồn nhiên chẳng biết tại sao thiếu nữ này xưng hô Hắc Thửu Vương vì Lạc Thống lĩnh.

Hắc Thửu Vương cũng là nhận biết Lục Tinh Liễu, nghe vậy trong lòng ám kêu không tốt.

Trông coi mọi người đều hướng mình ánh mắt nghi hoặc, tự biết việc này khó hơn nữa giấu giếm, đơn giản im miệng không đáp, làm bộ không nghe thấy thông thường, nhắm mắt dưỡng thần.

Mọi người thấy hắc Thửu vương thần sắc, nội tâm đều đã có đoán muốn.

Trịnh Tông trầm ngâm nửa khắc, hướng về phía trong điện phương hướng, dò xét tính mở miệng hỏi đến

"Tiểu cô nương, người nhưng là họ Lục? "

Lục Tinh Liễu nhận biết một thân áo bào trắng tử, thần nhiên đáp

"Đúng vậy, ta là Lục Thiên Nam nữ nhi. "

Lời vừa nói ra, chấp pháp giả mọi người sau khi nghe đều cảm thấy lấy làm kỳ, mấy tháng này sự tình, nói cho cùng đều là bởi vì Lục gia biến cố dựng lên, mà lúc này Lục gia Đại tiểu thư lại cực kỳ không thể tưởng tượng nổi xuất hiện ở đây phía trên tòa thánh điện, đại gia chỉ cảm thấy tình huống này xác thực khó hiểu.

Nhưng nếu nàng là cùng bên cạnh Khôi Bào Nam Tử cùng đi, ánh mắt của mọi người không khỏi tụ tập tại nơi áo bào tro khách trên người.

Nhưng thấy hắc thường thường hoạt động một chút bả vai, thường thường bắt một cái cái cổ, cái bụng, một bộ cả những dáng vẻ, hơn nữa trước gây nên, mọi người chỉ cảm thấy, coi như mở miệng hỏi, cũng chưa chắc hỏi đến ra cái gì tới, hơn phân nửa còn muốn tự đòi cái mặt mặt.

Trịnh Tông khẽ nhíu mày, trong chốc lát cũng nghĩ không ra cái như thế về sau, nhân tiện nói

"Đông Thanh Vương, nhưng là phải vẫn muốn như vậy trầm mặc xuống phía dưới? "

Chỉ thấy Đông Thanh Vương vì vi xiêm áo hạ thủ, vốn cả chút gây rối thánh điện, trong chốc lát liền yên tĩnh lại.

Nhưng thấy Đông Thanh Vương cũng không đáp Trịnh tông nói, mà là nhìn về phía Lục Tinh Liễu, lặng lặng nói rằng

"Lục cô nương, người đi theo ta hậu điện, ta hỏi người nói mấy câu, người nếu như thực chất lấy đáp, ta liền đảm bảo người nhà người đoàn tụ, như thế nào. "

Lục Tinh Liễu nghe xong chỉ cảm thấy mừng rỡ trong lòng, nếu có thể cùng phụ mẫu đoàn tụ, hỏi nói mấy câu lại tính là cái gì, mặc dù không biết người trước mặt trong lời nói vài phần thật vài phần giả, nhưng dù cho một phần hy vọng, cũng muốn thử một lần, Vì vậy liền đứng dậy muốn đáp ứng việc này.

Nhưng còn không đợi nàng mở miệng, chỉ thấy bên cạnh Tam Vô Đạo Nhân liền khoát tay áo, ngắt lời nói

"Không cần, Đông Thanh Vương, cái vật kia. . . Không có ở nàng ấy trong. "

Lục Tinh Liễu nghe vậy, nhướng mày, lại ngồi trở về.

"Người. . Nói cái gì? "

Đông Thanh Vương thanh âm hơi có chút phát lạnh, mọi người chỉ cảm thấy một cổ sát ý lóe lên một cái rồi biến mất.

"Hừ hừ, Đông Thanh Vương còn muốn làm cho ta nói minh bạch chút hay sao? " Tam Vô Đạo Nhân lạnh rên một tiếng, nói rằng

Lời vừa nói ra, đại gia nhao nhao cảm giác không khí đều trở nên lạnh như băng chút.

Đây tuyệt không phải ảo giác, thật là lạnh như băng rất nhiều.

Chỉ thấy hai người từ nói xong hai câu này, liền như hai vị thạch như một loại định trụ bất động, tất cả mọi người cảm thấy có chút kỳ quái, mà hắc Thửu Vương cùng Trịnh Tông thấy, thì âm thầm vận khởi nội lực.

Qua chỉ chốc lát, chỉ nghe "Thình thịch " một tiếng đột ngột nổ, Đông Thanh Vương cùng Tam Vô Đạo Nhân ở giữa nơi nào đó, phảng phất dẫn bạo liễu

ngành cân hóa được thông thường, lại có một cỗ cường đại khí lưu bạo liệt mở ra, khí lưu tinh thần thể rất mạnh, lại tọa các vị không có chỗ nào mà không phải là trên giang hồ đứng đầu hảo thủ,

Lúc này lại như tay trời gà không chặt hải đồng, bị khí này lăng xa xa đánh văng ra. Trịnh Tông cùng hắc Thửu Vương trước đó có chuẩn bị, còn hơi khá hơn một chút, chỉ là bị chấn đắc lui về phía sau hai ba thân vị khoảng cách, liền định trụ thân hình, mà mọi người còn lại thì ngay cả người mang cái ghế tất cả đều sau bay hai mươi, ba mươi mét xa, chỉ có chặt vật mới ngã trên mặt đất, xa nhất một vị hầu như đã phải đến điện tường cạnh. Mà Lục Tinh Liễu nhưng ở Tam Vô Đạo Nhân bảo hộ dưới chỉ là bị gió thổi tóc có chút mất trật tự, lại cũng không lo ngại.

Lúc này phía trên tòa thánh điện, Đông Thanh Vương cùng Tam Vô Đạo Nhân Lục xanh Liễu đối với tọa cùng ở giữa, hắc Thửu Vương cùng Trịnh Tông xa hơn một chút cùng trái phải hai bên, mọi người còn lại xốc xếch tán ở hai bên, nếu quan sát xuống phía dưới, liền như một cái "Ồ " chữ thông thường.

Trải qua biến cố này, mọi người như ở trong mộng mới tỉnh, mới biết thì ra vừa rồi hai người kia là đang âm thầm đấu một phen nội lực, trong lòng đều kinh hãi thán, hai người nhân không nháy mắt tay bất động, âm thầm có thể đem nội lực vận dụng như vậy, nếu cho là thật toàn lực chống đỡ, sợ rằng thánh điện này cũng muốn chịu đựng không được, bạo liệt mở ra.

Đông Thanh Vương thân làm Đông Thanh Giáo giáo chủ, thực lực cao cường, tất nhiên là tại mọi người như đã đoán trước. Mà lời nói và việc làm vô trạng Khôi Bào Nam Tử, chủ tịch mọi người đại thể không nhìn được, có thể cùng Đông Thanh Vương đấu cái sần sần với nhau, cái này lại không thể không khiến người ta vài phần kính trọng.

"Tam Vô Đạo trưởng, thân thủ khá lắm ở đâu. "

Đông Thanh Vương thần nhiên nói

Trịnh Tông đoàn người nghe vậy, quay đầu nhìn về phía lối thối lệch thếch Khôi Bào Nam Tử.

Mọi người lúc này mới biết, cái này áo bào tro khách đứng là trong tin đồn vô pháp vô thiên Tam Vô Đạo Nhân, trong bụng nhất thời thoải mái, chỉ cảm thấy hân hoan nên rất hợp "Ba không " chi hảo.

Mà thấy hân cùng Đông Thanh Vương động thủ, chấp pháp giả mọi người không khỏi mừng thầm.

Sở vì địch nhân của địch nhân, liền là bằng hữu rồi.

"Đông Thanh Vương, minh nhân bất thuyết ám thoại, ngày hôm nay các vị đang ngồi ở đây tới có thể nói đều là 'Người sáng mắt' rồi, ngươi cảm thấy việc này sao a? "

Tam Vô Đạo Nhân phui một cái tay áo bào lên bụi bặm, hỏi.

Nhẹ bổng, liền đem ánh mắt của mọi người lại toàn bộ tập trung vào trên đại điện thủ chỗ, Đông Thanh Vương trên người.

"Chư vị "

Đông Thanh Vương nhìn chung quanh thánh điện một tuần, vừa mới bị đánh văng ra mấy người, nhao nhao nhảy lại trở về vị trí cũ, bởi vì một kích kia phía dưới mỗi bên dưới thân người cái ghế đều bị chấn hồng, cho nên lúc này ngoại trừ hắc Thửu Vương cùng Trịnh Tông, còn có Tam Vô Đạo Nhân, Lục Tinh Liễu, Đông Thanh Vương, còn lại mọi người đều đứng thẳng trái phải hai bên, trong chốc lát trong đại điện bầu không khí lại bị đè nén một chút.

"Lục Thiên Nam phụ phụ đúng là Tệ Giáo. "

Dứt lời, Đông Thanh Vương dừng một chút, chậm rãi nhìn về phía tay trái Trịnh Tông, nói rằng

"Nhưng đây là chuyện giang hồ, nên giang hồ, mong rằng Trịnh thay mặt thống lĩnh tuân thủ chấp pháp đường mấy trăm năm qua quy củ, lần này không nên nhúng tay. "

"Ha ha, ha ha ha "

Trịnh Tông cười to hai tiếng, sắc mặt đột nhiên vừa chuyển.

"Vừa là chi quá mức, há lại có thể lại từ? Lục Thiên Nam đã sớm ẩn lui hơn mười năm, nếu cái này vẫn tính là chuyện giang hồ, sợ rằng thiên hạ này cũng không còn ta chấp pháp đường chuyển gì! Ta mặc dù không biết người dạy lần này đến cùng vì sao, nhưng mang về Lục Thiên Nam phụ phụ, đã ta lạc thành chấp pháp đường điểm máu chốt! "

Trịnh Tông thần sắc nghiêm nghị, tiếng như hồng chung, như đỉnh đóng cột.

"Ngươi lạc thành chấp pháp đường tính toán đầu ra đây, cộng thêm thị vệ đầu bếp, cũng bắt quá Bách phụ. Mà ta Đông Thanh Giáo riêng này Đăng Sơn trên, dù cho ngươi thập bội, ta xưa nay kính nể chấp pháp đường công chính vô tư, nhưng tổng cũng có một hạn độ, không biết Trịnh thay mặt thống lĩnh đến cùng có gì sức mạnh, có thể thủ vững cái này hay là điểm máu chốt? "

Đồng Thanh Vương giọng nói hơi rét, lộ vẻ đã không muốn nhiều hơn nữa phí miệng lưỡi.

"Ta chấp pháp giả từ trước đến nay lấy thiên hạ đạo nghĩa là nhiệm vụ của mình, nếu đạo nghĩa không thể đảm bảo, làm sao tiếc này mệnh? ! Đồng Thanh Vương, ta Trịnh Tông nếu như người nhất gan người sợ chuyện, hôm nay thì sẽ không trên người cái này Đãng Sơn tới, may là người Chư Vương đều là tới, xem Huỳnh Đế chúng ta nhưng có vẻ sợ hãi? ! "

Trịnh Tông ngang nhiên đứng thẳng, thần di chuyển sắc phi, trong mắt tinh quang hiện ra, những lời này nói chính khí bầm nhưng, cái khác tám gã chấp pháp giả nghe vậy nhao nhao tiến lên một bước, chỉ cảm thấy cảm xúc dâng trào, trên mặt đều viết đầy kiên nghị cương liệt, đều là một bộ thà làm ngọc vỡ tư thế, quả nhiên như hấn theo như lời, nghe được Đồng Thanh Vương phen này uy hiếp, mọi người chỉ có nghĩa vô phản cổ, thấy chết không sờn, thật không nửa điểm về sợ hãi.

Đồng Thanh Vương nghe thấy thế như rồng mây, song quyền căng thẳng.

Sở dĩ lúc trước hướng về phía chấp pháp đường các loại nhường nhịn, cũng chính vì vậy, đều nói cứng sự ngang, hoành sợ lẫm, lẫm sợ liều mạng. Đồng Thanh Giáo xem như là bắc hoang nhất "Hoành " thế lực, nhưng thế nhưng, chấp pháp đường cũng tuyệt đối là nhất "Lẫm " hơn nữa nhất "Không muốn sống " thế lực, tuy nói thật đánh nhau chính mình không sợ, nhưng nếu như diệt lạc thành chấp pháp đường, muốn gây nên bắc hoang chấp pháp tổng bộ thảo phạt không nói, từ nay về sau Đồng Thanh Giáo định sẽ bị thuộc về vì tà giáo, danh tiếng đến tận đây cũng liền thôi.

Giữa lúc trên điện mọi người giương cung bạt kiếm, Đồng Thanh Vương có chút do dự bất quyết lúc, Tam Vô Đạo Nhân làm mất đi chỗ ngồi đứng lên, đi về phía trước hai bước, đứng ở mọi người ở giữa, vắn vẹo một cái thắt lưng, đầu tới trước sau đó, lại tới sau về phía trước vòng vo hai vòng, phát ra cọt két tiếng vang.

"Ai . "

"Sách sách sách, các ngươi đám người này. . . Trong ngày thường đều tự xưng là tài trí hơn người, lại không biết sao, gặp phải chút chuyện như vậy, liền không có chủ ý? "

Mọi người vốn là nín một hỏa, nếu trên tay có binh khí nói, sợ là sớm đã chém giết.

Lúc này xem cái này Tam Vô Đạo Nhân không mẫn không lạt nói mấy lời như vậy, ánh mắt đều là tấn có chút bất thiện.

Nhưng Tam Vô Đạo Nhân lại không chút hoang mang, chỉ chỉ Đồng Thanh Vương nói rằng: "Ngươi nì, muốn trối lại Lục tiểu thư tới. " vừa chỉ chỉ Trịnh Tông nói rằng: "Ngươi nì, phải cứu Lục Thiên Nam phụ phụ đi ra ngoài. " dứt lời, lại quay người sang tới, hướng về phía đại gia giang hai tay ra vừa so sánh với, nói: "Vậy chúng ta đại gia đánh một trận, người nào thắng nghe ai không phải tốt? "

Lời này vừa nói ra, mọi người lại là nhủi chặt mi, đều thấy người này võ công tuy mạnh, lại đầu óc không tốt, lúc đầu hai bên liền chỉ lát nữa là phải động thủ, có gì Tu người lần nữa lời nói nhằm một phen? Nhưng ngại vì tình thế, nói thế nhưng cũng không ai dám lên tiếng nói rõ.

Nhìn thần sắc khác nhau mọi người, Tam Vô Đạo Nhân không nhanh không chậm lại hoạt động hai vòng cánh tay, nhàn nhàn tin bộ tựa như có ý từ ngữ Vương bên người đặc bộ mà qua, chậm rãi nói rằng: "Thế nhưng nha, cái này đã đã sát sát tổn thương tánh mạng người, thực sự làm trái thiên hòa. . . "

Tất cả mọi người là tin tức linh thông chủ, Tam Vô Đạo Nhân hung danh đều là tấn có nghe thấy, nghe xong những lời này đều đầy lòng thầm mắng: "Lẽ nào nơi này còn có so với người Tam Vô Đạo Nhân còn có vì thiên hòa hay sao? "

"Ta ngược lại thật ra có một phương pháp, chúng ta có thể hòa hòa khí khí đem vấn đề này giải quyết. . . " Tam Vô Đạo Nhân tiếp tục không nhanh không chậm nói rằng

"Ngươi có biện pháp nào? " Đồng Thanh Vương cao giọng hỏi, hấn cũng thật không muốn ở nơi này cùng đám này lẫm đầu thanh chấp pháp giả động thủ.

Tam Vô Đạo Nhân nghe xong, cũng không vội mở ra trả lời, đem phía sau bầu rượu bắt, hưng hăng đổ vài hớp, mùi rượu truyền đến, Chư Vương nhủi liên tục, tức giận sinh nhiều, nhưng đây chính là Đồng Thanh Vương vừa mới hỏi xong nói phủ đầu, thật bất tiện phát tác, mạnh mẽ đem lửa giận kiềm chế xuống đi, đầy lòng đều âm thầm thế, nếu có cơ hội nhất định phải đem cái này vô pháp vô thiên tên huyết tể thánh linh, lấy chuộc khinh nhờn tội.

"Ngươi đã cái này lão lục chim nói là chuyện giang hồ, vậy liền dựa theo quy củ của giang hồ làm, chúng ta hẹn cái thời gian, đánh nhau một hồi, xa luân chiến hình thức, hạn mức cao nhất ba người, người nào thắng, cái này Lục gia tiểu thư cùng Lục Thiên Nam phụ phụ người nào liền đều cho lĩnh đi, cái kia Trịnh đại mặt dài, ngươi xem coi thế nào? "

Tam Vô Đạo Nhân một câu nói này, có thể nói lại đem vô pháp vô thiên phát huy đến cực hạn. UU đọc sách www.uukanshu.com

Trên đời này dám xưng Đồng Thanh Vương vì "Lão lục chim ", chỉ sợ cũng liền duy nhất cái này một người. Khoan hãy nói, xưng hô này ngược lại thật có vài phần chuẩn xác, Đồng Thanh Vương bản liền người mặc xanh đậm áo choàng, trên mặt có bị xanh đội mũ xanh vây quanh, chỉ lộ mắt ưng vậy hai mắt ở bên ngoài, cộng thêm "Đồng giáp " bản thể cũng chính là chim một loại, trình độ nhất định mà nói, còn thật là cái "Lục chim ", cộng thêm niên kỷ của hấn bản cũng không nhỏ, phía trước thêm một cái "Lão " chữ, là được "Lão lục chim ", chấp pháp giả mọi người ôm một lời con tức mà đến, đột nhiên nghe được tiếng xưng hô này, không khỏi trong bụng kêu to thống khoái, trong bụng lại đối với người áo bào tro này ấn tượng tốt thêm vài phần.

Như vậy ấn tượng tốt cũng không có duy trì liên tục bao lâu, mọi người khuôn mặt liền lại nổi lên xanh đậm vẻ.

Tam Vô Đạo Nhân cuối cùng quay đầu hướng về phía Trịnh tông xưng hô, nửa điểm không có so với kia "Lão lục chim" cường đi nơi nào, nhưng đứng là cùng vậy chuẩn xác, Trịnh Tông từ nhỏ liền khuôn mặt so với thường nhân trưởng không ít, nhưng từ lên làm chấp pháp giả, như thế mấy thập niên qua, đều không người dám cầm "Mặt dài" mà nói sự tình, lúc này trước mặt mọi người bị kêu lên, luôn luôn trầm ổn như thường Trịnh thay mặt thống lĩnh, bị tức sắc mặt Trầm như hàn đàm thủy, một tấm mặt dài hầu như muốn thành một cái Liễu băng trụ.

Nhưng tức thì tức, lại trừng mọi người nghe xong Tam Vô Đạo Nhân đề nghị này, đều rơi vào trầm tư.

Tuy nói như thế hai cái thế lực lớn, như ước giá đánh cuộc vậy quyết định Lục gia ba người thuộc sở hữu, tổng có vẻ hơi tùy ý, nhưng lúc này Đông Thanh Vương cũng không muốn cho là thật đem chấp pháp đường tiêu diệt, mà Trịnh Tông cương liệt thuộc về cương liệt, nếu có chuyển cơ, cũng thật không muốn để mang theo liên can huynh đệ hùng hồn chịu chết, hai nhà hai phe đều có lo lắng, ngoại trừ phương pháp này, cũng thật nghĩ không ra tốt hơn chủ ý.

Tam Vô Đạo Nhân khán giả người thân sắc, liền phỏng đoán đến mọi người đã nhận rồi, Vì vậy cao giọng nói đến

"Vậy các ngươi liền mỗi bên gọi giúp đỡ, một tháng sau, lạc thành thành bắc dẫn phượng dưới lầu, chúng ta tái tụ, thế nào."

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31 : Phục sinh

Rất đau.

Rất đau, rất đen.

Rất đau, rất đen, thật lạnh.

Rất đau, rất đen, thật lạnh, rất trượt.

Rất đau, rất đen, thật lạnh, rất trượt, rất yên tĩnh.

Rất đau, rất đen, thật lạnh, rất trượt, rất yên tĩnh. . . Đường như thường thường có cái gì ở liêm ta?

Đầu lưỡi kia rất nhỏ, rất dài, còn phân hai cái rẽ. . . Rốt cuộc là thứ gì?

Ta không chết?

Nếu lúc này Trịnh Tông tới, nói không chừng biết hoảng sợ trông mắt rơi ra tới, sau đó đối với mình điên cuồng và vào miệng tử, để cầu thoát ly cái này mộng cảnh.

"Ta tốt hư. . . Ta làm sao không chết?"

Thiết Phong ngón tay vì vì giật giật, cảm giác được dưới thân tựa hồ vẫn là cái kia lại lạnh vừa trơn gì đó.

"Ta là ai? Ta làm sao vậy? Ta ở đâu?"

Mới vừa khôi phục ý thức, Thiết Phong liền ở trong đầu hỏi chính mình ba cái rất có triết học ý nghĩa vấn đề.

"Ta là Thiết Phong. Ta. . . Sống lại? Ta ở. . ."

Thiết Phong tự hỏi tự trả lời rồi một vấn đề, tự vấn tự đoán rồi một vấn đề, nỗ lực mở mắt, chuẩn bị thăm dò thăm dò một cái vấn đề kế.

Nhưng mí mắt rất trầm, có một loại bị băng dán niêm trụ cảm giác, hần lại hít một tiếng: Ta tốt hư!

Từ chối khoảng chừng nửa khắc đồng hồ, cuối cùng đem mí mắt vì vì kiếm một đường may, bắt quá cũng không lâu lắm, hần liền hối hận chính mình mở mắt hành động này rồi.

"Má của ta ơi!"

Vừa mới trợn mắt, đập vào mi mắt không đặc biệt, dĩ nhiên là một cái có Thiết Phong một nửa người lớn như vậy lớn Đại Xà đầu, lưỡi rắn vừa phun ra nuốt vào, đỉnh đầu một tà một hữu dài quá hai cái lớn chừng quả đấm nhọt, hắc nhãn vàng đồng xà nhãn trực câu câu nhìn mình chăm chăm. Sai ai ra trình diện cảnh tượng như vậy, Thiết Phong sợ đến nhất thời mặt không còn chút máu, xương lỏng lơ dửng thẳng.

Thiết Phong phỏng đoán, mình không phải là sống, sợ là vào địa ngục.

Không biết tại địa ngục lại được ăn sẽ như thế nào, thế nhưng vô luận thế nào, tư vị kia cũng nhất định là không dễ chịu, hắn tuyệt không muốn ném thử, Vì vậy liền lần nữa nhắm mắt lại, ngừng thở.

Giả chết.

"Sinh tiền " kinh nghiệm nói cho hắn biết, rất nhiều động vật chỉ ăn vật sống, không ăn vật chết.

Nhưng hắn không biết là, chiêu này đối với gấu dễ sử dụng, đối với xà cũng không dễ ý dùng.

"Tê, Lão Hắc, tiểu tử này tỉnh! "

"Ta biết hắn tỉnh, nhưng là lại bị nguoi sợ ngất đi thôi. "

"Tê, làm sao nguoi biết là bị ta dọa ngất rồi, mà không phải bị nguoi? "

"Hắn tỉnh lại con mắt hướng về phía nguoi, tự nhiên là bị nguoi sợ. "

"Tê, vậy hắn mũi còn hướng về phía nguoi, lỗ tai còn hướng về phía bò cạp nhỏ ca. "

"Ai, đều nói loài bò sát ngu không ai bằng, quả nhiên không sai. . "

"Tê! Nguoi cho ta đưa điện thoại cho ta nói rõ ràng! Cái gì gọi là ngu không ai bằng? "

"Chính là khen nguoi thông minh ý tứ. "

"Tê, hừ hừ, coi là tiểu tử nguoi có thể nói. "

"Xi "

Thiết Phong nghe hai cái này đối thoại, bẻ khí công tức thì bị phá, nhện không được cười lên, bất quá mới vừa nở nụ cười hai tiếng, liền lại trong bụng phát lạnh. . .

Đây rốt cuộc là người nào nói chuyện?

Cái gì gọi là "Loài bò sát ngu không ai bằng" ?

Trong khoảng thời gian ngắn, lòng hiếu kỳ rốt cục đánh bại sợ hãi, Thiết Phong mở hai mắt ra, vẫn nhìn bốn phía.

Nơi này là một cái rất rộng rãi sơn động, có điểm quang, nhưng rất tối, mặc dù như thế, ở ngay cả ngủ tám ngày Thiết Phong trong mắt, đã quá sáng, trong động đầy cỏ khô, còn có mấy khối tảng đá lớn, trên cỏ khô bần trú một đại than màu xám tro sinh vật, chiếm cả cái sơn động phân nửa diện tích lớn như vậy.

Chính là Thiết Phong trợn mắt thấy con cự xà kia.

Ở phía trên hang núi, chính là Thiết Phong mũi hướng về phía địa phương, treo ngược một cái so với bàn tay lớn một chút con dơi, hai cái so với thân thể còn lớn hơn cánh đem thân thể bao vây lại, lộ ra một cái mạng theo bên nhọn răng nanh, mọc đầy thật nhỏ lông đen khuôn mặt.

"Tê, Lão Hắc, hắn lại tỉnh, lúc này ta không nhìn hắn, hắn sẽ không ngất đi thôi? "

"Tự nhiên là sẽ không, bất quá tiểu tử này sắc mặt trắng bệch,

Sợ là bị nguoi đông lạnh phá hủy "

"Tê, hắn nhiệt độ còn cao hơn ta không ít, nếu hắn cảm giác lạnh tự nhiên sẽ đem nhiệt độ cơ thể hạ, chính hắn không phải hàng, làm sao có thể nói là bị ta đông lạnh phá hủy? "

"Ai, thật là một ngu muội dốt nát sinh vật. . . "

"Tê! Ngu muội vô tri là có ý gì? ! "

"Chính là khen nguoi kiến thức quảng, biết đến nhiều. "

"Tê, không tệ không tệ, ta liền thích người từ này lão điều miệng. "

Thiết Phong lúc này nghe được rõ ràng, trong lúc nhất thời nghẹn họng nhìn trân trối.

Cái này một cái Đại Xà cùng một con doi, đang nói chuyện?

Là bởi vì đến rồi địa ngục, nhân thú liền không phân biệt rồi sao?

"Các người. . . Là ai? "

Thiết Phong cúi miệng hỏi, bất quá mới vừa mở miệng đã cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi, chính mình lại chủ động cùng lưỡng con dã thú nói, còn hỏi bọn hắn là cái gì "Người".

"Tiểu tử, chúng ta không phải là cái gì 'Người', ta là Lão Hắc, hắn là Đại Xà, ngu không ai bằng, ngu muội dốt nát Đại Xà. "

Đại Xà nghe xong, khẽ gật đầu, hiển nhiên là đối với Lão Hắc giới thiệu thật là thoải mái.

Nghe vậy, Thiết Phong lại là sửng sốt, trong lòng kinh hãi: Nó. . . Đang cùng ta đối thoại? Một con doi, đang cùng ta đối thoại? ?

Bất quá nghĩ lại, ngẫu nhiên mình bạch, quả nhiên tại trong địa ngục nhân thú là có thể trao đổi.

"Chúng ta là ở uổng mạng địa ngục. . . Vẫn là đao sơn địa ngục. . . Hoặc là cái gì khác? "

Thiết Phong bị trước mắt quỷ dị tình huống sợ đến lại khôi phục chút khí lực, muốn giùng giàng, không muốn dưới thân vào tay chỗ rất trượt, không thể nào sử lực, mới vừa chuyển giật mình liền lại nằm rồi trở về.

"Tê, tiểu tử, đừng tại trên người ta lộn xộn, cái gì uổng mạng núi đao, đó là ý gì? "

Đại Xà đem to lớn kia đầu người bu lại, lưỡi rắn vừa phun ra nuốt vào, hầu như muốn đánh đến Thiết Phong trên mặt của.

Thiết Phong mới gặp lại cái này to lớn đầu rắn, vẫn như cũ trong lòng lộp bộp lộp bộp, vội vàng hướng sau cọ một cọ, lại ngược lại về phía trước trượt nửa phần, cách này đầu rắn càng gần.

"Trách không được như thế trượt. . . Thì ra ta ở cái này Đại Xà trên người. " Thiết Phong nghĩ thầm

"Tiểu tử, người không chết, hoặc giả nói là người bị cứu sống. . "

"Tê! Lão Hắc, ta và tiểu tử này còn chưa nói hết nói đâu, người chen miệng gì? "

"Hào hảo hảo, người nói trước đi, người nói trước đi. "

Đại Xà nhìn chăm chăm Thiết Phong, bên trái lung lay một cú đầu, bên phải lung lay một cú đầu, con người lúc lớn lúc nhỏ, qua một hồi lâu, chỉ có nghiêm túc hỏi:

"Tiểu tử "

"Chúng ta mới vừa nói đến cái nào rồi? "

Đôi khi, người từng trải chuyện quỷ dị nhiều lắm, sẽ gặp chết lặng, Thiết Phong lúc này đúng là như vậy.

Cùng hai cái này mập mờ không rõ gia hỏa xé gần nửa ngày, hắn rốt cuộc ra ba cái kết luận.

Đệ nhất, hai cái này sinh vật cũng sẽ không ăn chính mình.

Đệ nhị, hắn thực sự còn sống, nghe nói là bị một cái tên là lửa sinh vật cứu, nhưng cái này sinh vật rốt cuộc là cái gì, hai người này cũng nói không rõ, nhưng có thể cảm giác được hai cái này sinh vật đối với cái này "Lửa " rất là tôn kính, lại có chút sợ.

Đệ tam, đang bởi vì mình là bị cái này lửa dùng phương pháp đặc thù cứu, vì vậy lấy được có thể cùng dã cháy năng lực, còn như là phương pháp gì, hai người này cũng là không nói, cũng không phải là không biết, chỉ là không dám nói.

Thiết Phong trên người nửa chút khí lực cũng không có, di chuyển cánh tay một cái đều phải hung hăng thở gấp mấy khẩu đại khí, nếu cái này Đại Xà không ăn chính mình, đơn giản liền cũng nằm bất động.

Thẳng đến cái kia lệnh Thiết Phong khắc cốt铭心 tâm thời khắc.

Thiết Phong lúc đầu tỉnh lại còn buồn bực, tuy nói không biết hôn mê bao lâu, nhưng nghĩ đến bị phải chết thương tổn, thời gian này tuyệt sẽ không ngắn, vì sao đã tỉnh lại không có chút nào khát?

Vấn đề này, nhưng lại cũng không lâu lắm, đã bị giải đáp.

Tình sau đó ước chừng lưỡng ba canh giờ, Đại Xà phăng phát đột nhiên nghĩ đến cái gì thông thường, đưa thật dài cái cổ, hoặc giả nói là thân thể, ở bên cạnh một cái ao nhỏ trong hút một hộp lớn thủy, cũng không nuốt xuống, mà là quay đầu, hướng về phía Thiết Phong mặt của "Rào rào " một tiếng, hết thủy tưới xuống dưới.

Lần này hoảng sợ Thiết Phong không nhẹ.

"Người làm cái gì? ! " chột bị tưới một đầu thủy, hơn nữa còn là cái này Đại Xà trong miệng ỏi thủy, Thiết Phong lửa giận nổi lên.

"Tê, đương nhiên là uy người uống nước, đây là lửa giao phó, người hãy thành thật điểm, mở miệng. "

"Ta mấy ngày nay đều là như thế này uống nước? ! " Thiết Phong nghe vậy kinh hãi, không khỏi hơi khô nôn.

"Tê, mấy ngày nay đều là bò cạp nhỏ ca cạy ra miệng của người, ta cho người nuôi, tê, tiểu tử, người đây chính là thú vương vậy đãi ngộ. "

Thiết Phong nghe vậy, càng là trong dạ dày một hồi bốc lên, mặc dù không biết cái này bò cạp nhỏ ca là bức nào nhân vật, nhưng nghe thấy tên này, cũng không khỏi khiến người ta nhớ tới cái gì không phải đồ tốt tới.

"Đừng đừng đừng, ta có thể không phải dùng cái này thú vương đãi ngộ, ta không phải khát, người đừng cho ta dứt! "

Thiết Phong lắc đầu, sử xuất khí lực thật là lớn đem mép thủy tí lau. UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)

"Tê, hay sao, lửa nói người loại thú này mỗi ngày đều muốn uống nước, không uống nước sẽ mất mạng, người mất mạng ta cũng muốn mất mạng. "

Đại Xà dứt lời, lại đem đầu rắn dò xét đi ra ngoài, hút mạnh rồi một hộp lớn thủy.

"Lão tử là người, không phải thú vật, ta không uống nước sống rất tốt, uống trong miệng người thủy mới có thể chán ghét mất mạng! "

Thiết Phong giãy giụa nhớ tới, bất quá toàn thân vẫn như cũ không sử dụng ra được lực, xà này thân vừa tron, căn bản chuyển không được nửa điểm.

"Tê, ta là mãng xà Tộc, không phải độc xà Tộc, không phải sẽ không toàn mạng, người nhanh lên một chút uống, một hồi lửa nên tới. "

Lại đang Thiết Phong trên mặt rót một hộp lớn thủy, Đại Xà có chút nghiêm túc giải thích, nó cho rằng "Ác tâm " là bởi vì Thiết Phong sợ trúng độc ý tứ.

"Phi! Người cái này ngu xuẩn xà, người muốn ở không cầm miệng, một hồi các loại lửa tới, ta khiến nó đem người da rắn lột xuống, cho ta làm miếng lót đáy giày dùng! "

Thiết Phong biết bọn họ rất sợ cái kia là "Lửa " sinh vật, lợi dụng này uy hiếp nói, về "Lửa " có thể hay không nghe mình, Thiết Phong cũng là không có suy nghĩ nhiều như vậy, ngược lại trước mắt cái này Đại Xà cũng là một chỉ số IQ kham ưu tồn tại.

Đại Xà mặc dù không biết miếng lót đáy giày là vật gì, nhưng nghe Thiết Phong lần này uy hiếp, ngược lại cũng thật là không dám lại đi hấp nước, khổng lồ kia đầu người tựa hồ đang suy nghĩ cái gì, nhưng suy nghĩ hồi lâu cũng nghĩ không ra cái trò, liền ngẩng đầu, nhìn về phía đỉnh đầu tiểu Hắc phương hướng, chính là nhờ giúp đỡ ý tứ.

Nhưng này tiểu hắc lại đem vui đầu sâu hơn, hiển nhiên là hấn cũng không muốn nhiễm cái này vấn đề phiền toái.

Thiết Phong chứng kiến tình cảnh như thế, thật dài thở phào nhẹ nhõm, không nghĩ tới dùng "Lửa " danh hào hù dọa bọn họ, càng như thế dùng được.

Đang định Thiết Phong cho rằng cái này "Nước uống " phong ba quá khứ, muốn nhắm mắt lúc nghỉ ngơi, lại lại truyền tới một nhẹ nhàng thanh âm dễ nghe.

"Người nếu không thích Đại Xà uy, tới cho người ăn dù cho. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32 :Hồng Viêm

Thiết Phong nghe tiếng nhìn lại, nhìn thấy người đến, đại hỉ tình tình cảm bộc lộ trong lời nói.

Người tới là cái cùng Thiết Phong niên kỷ xấp xỉ nữ tử, sở dĩ nói là nữ tử mà không phải thiếu nữ, xác thực là bởi vì người tới tuy nói diện mục trắng nõn, manh mối thanh tú, cười tùm tùm một bộ thiếu nữ đáng đáp, nhưng vóc người nhưng bây giờ có chút quá mức làm tức giận, quần áo màu đỏ ngấn dưới áo, đầy đặn trên thân, hầu như đã muốn phá rồi đi ra, theo bước chân nhẹ nhàng một run một cái, lộ ra điểm một cái đường vòng cung, dụ cho người ý nghĩ kỳ quái. Mà bên ngoài vòng eo lại giống như rắn nước, một tay có thể phùng, vô cùng mịn màng trắng nõn da thịt bại lộ với bên ngoài, lặc một cái lặc một cái, càng làm cho người có chút không dời mắt nổi, còn phía dưới, đôi đào phong đồn càng là nóng bỏng nóng nảy, quần áo màu lửa đỏ vậy ngấn nỗ lực đắp lại, theo vòng eo đông đưa, lộ ra khí tức thanh xuân, cho dù ai nhìn cũng không khỏi phải có Hầu trào nạo tâm cảm giác.

Nếu nói là Lục Tinh Liễu là một như tinh linh mỹ nhân, cô gái trước mắt thời là một như ma quỷ vu vật, tuyệt đối là một hại nước hại dân tồn tại. Tào tử xây từng lấy "Đi đồ dùng hơi thở điều khiển, nghỉ giả lấy quên bữa ăn " hình dung mỹ nhân, cần ở chỗ này chỗ, không chỉ có chưa phát giác ra khoa trương, thật là cảm thấy trình độ còn có chút không đủ, ứng với đôi thành "Đi đồ đựng vách núi, nghỉ giả bữa ăn vào nước mắt " chỉ có thích hợp hơn.

Nhưng Thiết Phong sở dĩ đại hỉ, lại cũng không phải là bởi vì người tới xinh đẹp hoặc vóc người.

Chỉ là bởi vì, người tới là một người, là chân chánh một người.

Thiết Phong đầu đối diện cửa động phương hướng, ra sức đem cái cổ ngẩng lên chút, vừa cười vừa nói: "Cô. . . Cô nương, nhìn thấy cái đồng loại thật tốt! Ha ha, ngươi cũng là bị lửa đại nhân cứu sao? "

Thiết Phong trong ngày thường cũng không phục với người, cực nhỏ xưng bởi vì "Đại nhân " hoặc "Tiền bối " các loại, nhưng lần này bị tên kia vì "Lửa " sinh vật cứu tính mệnh, trong bụng cảm kích, tuy nói không biết cái này lửa là bực nào nghịch thiên sinh vật, lại có khỏi tử hồi sinh khả năng, nhưng nếu xưng hô "Lửa lớn thú " "Lửa đại vương " hay hoặc là "Lửa thú vương ", luôn cảm thấy có chút không được tự nhiên, đơn giản liền do trong nhân thể thói quen, xưng hô bên ngoài "Lửa đại nhân " rồi.

Mà sở dĩ lần này như vậy cảm kích, ngược lại cũng không toàn bộ bởi vì sống sót sau tai nạn vui sướng, càng nhiều hơn chính là nghĩ đến nếu không chết, vậy mình liền có cơ hội báo cái này "Giết mình thù " rồi.

"Ta. . . Coi là vậy đi, tiếng xưng hô này thật thú vị, ha ha ha " cô gái kia đến gần, nhìn Thiết Phong vẻ mặt thủy tí, mỉm cười: "Ngươi có phải hay không ngại Đại Xà nuôi thô bạo? "

Thiết Phong vốn muốn nói: Thô bạo, thực sự quá thô bạo! Nhưng nghĩ lại, dù sao bây giờ đang ở nhân gia địa bàn, cũng không biết cái này xuân manh Đại Xà nhân nại hạn độ là bao nhiêu, huống hồ cũng không muốn ở cái này trước mặt thiếu nữ mất mặt, liền đáp: "Hoàn hảo, hoàn hảo, Khái khái. " dứt lời còn mắt lé nhìn Đại Xà liếc mắt, chỉ thấy nó vẫn không nhúc nhích, mắt cũng không nháy một cái, như điều như một loại, Thiết Phong cho rằng nó vẫn còn đang suy tư chính mình mới vừa uy hiếp, liền cũng không còn quá để ý.

"Ta gọi Thiết Phong, cô nương ngươi tên là gì? "

Cô nương kia nghe vậy, tròn vo lớn con ngươi đảo một vòng, cười tùm tùm đáp: "Ta gọi Hồng Viêm, hôm nay ngươi còn không có uống nước đi, ta đút ngươi có được hay không. " giọng cô gái rất nhẹ nhàng dễ nghe, khiến người ta nghe xong rất thoải mái.

Bởi vì vừa rồi thiếu nữ lúc đi vào nghịch quang, Thiết Phong khán bất chân thiết, lúc này thiếu nữ đến gần, mới vừa nhìn đầy đà mê người trên thân, cùng vô cùng thiếu vài vóc mặt, không khỏi sửng sốt, mặt mỗ nóng lên, liền muốn quay đầu, không nhìn tên này vì Hồng Viêm thiếu nữ. Nhưng nghĩ lại, ta đường đường nam tử hán, cũng không thể giống như không có từng va chạm xã hội tựa như, bị con gái người ta gia nhìn thấp, Vì vậy liền đem chuyển qua một nửa đầu lại vòng vo trở về, trông mắt như lão tăng nhập định thông thường nửa điểm không phải chuyển động, thẳng tắp nhìn chằm chằm thiếu nữ sau lưng tường, trong chốc lát lại quên trả lời vấn đề của nàng.

Hồng Viêm thấy Thiết Phong hầy ngó qua chỗ khác, lại lộn lại, chỉ coi làm hẩn là ở lặc đầu, trả lời vấn đề của mình, là ý nói "Ta không uống thủy ", Vì vậy liền nhẹ nhàng vòng vo thân, bính bính khiêu khiêu hướng về phía chỗ kia ao nước nhỏ tử đi tới, ngâm một cái thủy, liền lại nhẹ bỗng đi trở về.

Thiết Phong lúc đầu sai ai ra trình diện thiếu nữ rồi đi, phương mới nhớ tới vừa mới thiếu nữ yêu cầu, cảm thấy kỳ quái: "Sao nàng hỏi ta có uống hay không thủy, chính mình ngược lại đi uống lên thủy tới? "

Đợi thiếu nữ cổ trưởng lấy cái miệng nhỏ đi lúc tới,

Không khỏi có chút kinh dị, nhưng là hầy còn làm bộ về mặt trấn định: "Đây là tình huống gì. . . Nàng ngâm một cái thủy, chẳng lẽ là muốn đút ta? Cũng muốn học Đại Xà cho ăn pháp hay sao? Đúng rồi, nàng nhất định là muốn đùa giỡn ta, liệu định ta sẽ sợ đến né tránh, sau đó cười nhạo ta. . . Hừ hừ, ta há có thể chịu người chế? " nghĩ tới đây, liền ổn định thân thể nửa điểm bất động, một bộ tính trước kỹ càng bộ dạng.

Còn không đợi cái này tư thế mở bao lâu, liền nhìn thấy cô gái kia đi tới lại cũng không ngừng chạy, phòng lên hai má liền muốn trực tiếp muốn miệng đối miệng đích thân lên đi, so với kia Đại Xà cho ăn thủy phương thức còn lớn hơn bạo một ít, lần này có thể dùng Thiết Phong cả kinh không là, lại cũng không kịp cái gì có thể hay không bị cười nhạo vấn đề, tự tay liền muốn đưa nàng đẩy ra, nhưng tay mới vừa giơ lên một tấc, chỉ cảm thấy thiếu nữ trước mắt ngoại trừ đi một tí bộ vị nhạy cảm, da thịt đều bại lộ với bên ngoài, xác thực không biết nên ở nơi nào hạ thủ, liền đem tay thu hồi lại, nghiêng đầu trốn một chút, cả kinh kêu lên: "Ngươi. . . Ngươi làm cái gì! "

Hồng Viêm sai ai ra trình diện Thiết Phong tránh né, trên mặt vì vì nghi hoặc, lại không thu tay lại, lần nữa hướng về phía Thiết Phong ngoài miệng phụ tới, sợ đến Thiết Phong như một cái cũng bị xâm phạm hoa cúc khuê nữ thông thường, liên tục tránh né, chỉ thấy Hồng Viêm đầu đi phía trái, Thiết Phong liền đầu hướng bên phải, mà Hồng Viêm đầu hướng bên phải, Thiết Phong liền đầu đi phía trái, hai người lại như thế một tả một hữu xé rách rồi gần mười cái qua lại, Hồng Viêm hàm chứa một ngụm thủy mặc dù không dễ chịu, nhưng cũng hiểu được cái này "Ngọa pháp " thú vị rất, Vì vậy liền cũng không trên hai tay, tiếp tục một tả một hữu như chim gõ kiến mổ một thông thường, tiếp tục "Choi ", mà Thiết Phong còn lại là như giết heo kêu to liên tục.

Lại qua hơn mười hiệp, Hồng Viêm sai ai ra trình diện Thiết Phong đầu một cái một cái giống như cá bắt lẳng cổ tựa như, thực sự quá buồn cười, một cái không có đình chỉ, liền "Ha ha ha " phá lên cười, trong miệng ngậm một ngụm thủy, cũng vì vậy đều phun đến rồi Thiết Phong diện mạo trên, bọt nước điểm một cái, óng ánh trong suốt.

"Người. . . Người làm cái gì ! Người một cô nương gia, làm sao như thế chẳng biết liêm sỉ! Chẳng phải nghe thấy nam nữ thụ thụ bất thân từ! "

Thiết Phong chỉ cảm thấy về mặt thủy tí, mặc dù xuất phát từ thiếu nữ miệng nếu so với Đại Xà miệng đỡ hơn một chút, nhưng là xác thực làm cho hần tức giận không cạn, dưới cơn nóng giận lại xuất khẩu thành thơ, học lên Lục Tinh Liễu vậy bị tự mình ôm oán rồi vô số lần "Về nha nha " ngôn ngữ tới.

Hồng Viêm cũng là vẫn "Ha ha ha " khi thì ngửa mặt, khi thì phụ thân cười không ngừng, của nàng cười vô luận là động tác vẫn là thanh âm, đều cực kỳ dừng cảm, hồn không có nửa điểm thiếu nữ căng thẳng ý tứ, tiếng cười giăng co một lát, mới ngừng lại, xoa xoa khóe mắt nước mắt, quay đầu hỏi: "Người mới vừa nói cái gì gia mà? " nhìn thấy Thiết Phong về mặt tức giận cộng thêm thủy tí bộ dạng, lại ở trước mặt hần "Ha ha ha " nở nụ cười.

Thiết Phong chỉ cảm thấy đánh ra sinh tới nay, lần đầu tiên bị một cô nương như vậy khi dễ cười nhạo, nhưng lại lệch trên người bây giờ lại không sử dụng ra được nửa điểm lực, tức giận hơn hần hần nấy khẩu đại khí, động linh cơ một cái, hướng về phía dưới người Đại Xà nói rằng: "Đại Xà huynh, người giúp ta đem người này đuổi ra ngoài, đến lúc đó ta nhất định đang cầu xin lửa đại nhân cho người. . . Cho người ăn ngon, đối với! Rất nhiều ăn ngon! " Thiết Phong cũng thật không biết cái này Đại Xà thích gì đồ đặc, liền chỉ phải lấy "Ăn ngon " tương dụ.

Nhưng không nghĩ Đại Xà đầu rần nửa điểm bất động, vẫn còn đang trang bị "Pho tượng " .

Thiết Phong thấy thế hung hăng bấm dưới người thân rần hai cái, nhưng lúc này vốn là vô lực, cái này bấm một cái cũng là ngay cả cù lét cũng không bằng, rơi vào đường cùng, chỉ phải đã khỏi "Lão Hắc " chủ ý.

"Lão Hắc huynh, người nghe được lời nói của ta đi? Tiểu đệ thân hãm nguy nan, người cũng không thể không nói nghĩa khí a! "

Chỉ thấy "Lão Hắc ", hai cánh đem toàn thân đều đắp gấu gao, diện mạo cũng không lộ ra nửa phần, trang bị "Pho tượng " võ thuật lại cùng Đại Xà như ra một môn.

Thiết Phong thấy thế âm thầm buồn bực, không biết hai cái này làm lời tựa như sinh vật sao lúc này đều không nói một lời, mà bên tai "Khanh khách " tiếng cười có thể dùng hần tức giận càng sâu, hết lớn: "Người đừng cười! "

Hồng Viêm nghe vậy, cho là thật ngừng tiếng cười, đi tới Thiết Phong bên cạnh không xa, mở to đôi mắt đẹp, cười tủm tỉm trông coi Thiết Phong.

Nếu đổi thành bình thường, trước mắt nhìn thấy một cái như vậy gọi cảm cay muối tử, Thiết Phong mặc dù không làm hần niệm, nhưng tỉ mỉ thưởng thức một phen vẫn là nên, nhưng lúc này hần chỉ cảm thấy thiếu nữ này chỉ là chẳng biết tại sao muốn trêu chọc chính mình, cũng là nửa điểm tâm tư thưởng thức cũng không có.

"Người rồi ta xa một chút có được hay không. "

Thiết Phong hết khả năng ôn hòa nhã nhặn nói đến, thức thì vụ giả vì tuần kiệt, lúc này hần cũng nên như thế một hồi tuần kiệt.

"Không muốn. " Hồng Viêm lắc đầu, quả quyết đáp.

"Tục ngữ nói ân. . . 'Nam nữ thụ thụ bất thân', người là cô nương gia, ta đối với người mà nói là người đàn ông xa lạ, người muốn cùng ta giữ một khoảng cách mới là, Khái khái. "

Thiết Phong sai ai ra trình diện cường bức hay sao, chỉ phải đổi làm thuyết giáo, vốn định nói có sách, mách có chứng những thứ khác ngôn luận, thế nhưng trong bụng chỉ có điểm ấy mực nước, vẫn là báỉ Lục Tinh Liễu ban tặng, chỉ phải đem câu châm ngôn này lại mang tới.

"Cái gì nam thú thú nữ nhân thú thú, huống hồ người cũng không phải là cái gì nam nhân xa lạ a, ta trước đây đều ký ở trên thân thể người, vì sao hiện tại liền muốn giữ một khoảng cách rồi? "

Hồng Viêm nghi ngờ suy tư dưới, lộ vẻ không hiểu ý tứ của những lời này, thân thể cũng không có về phía sau chuyển nửa điểm, trợn trợn thiếu nữ hương thơm thổi đi, không ngừng ăn mòn Thiết Phong ý chí.

Thiết Phong nghe được "Không phải nam nhân xa lạ ", hơn nữa "Ky ở trên thân thể người " ngôn luận, lập tức liền muốn sai lệch, UU đọc sách www.uukanshu.com chỉ cảm thấy thiếu nữ này nói thực sự quá trực tiếp, trong khoảng thời gian ngắn nghẹn họng nhìn trần trối, qua một lát mới tỉnh hồn lại, thầm nghĩ: Xem ra là cô nương này nhận lầm người, hơn phân nửa là coi ta là làm tình nhân của nàng, trách không được hành vi hoang đường như vậy. . . Được rồi, nàng còn không biết tên của ta!

"Khái khái, Hồng Viêm cô nương, ta gọi Thiết Phong, boong boong thiết cốt thiết, phong độ nhanh nhẹn gió, ta cũng không phải là tình lang của người. "

Dứt lời, nhìn một chút trước mắt cái này như yêu tinh vậy thiếu nữ, lại không khỏi có một loại nam nhân bản năng tiếc nuối.

"Sói xanh? Người cầm chính người cùng sói xanh so với? Ha ha ha, ta đương nhiên biết người là Thiết Phong, cũng biết người không phải sói xanh, xem ra đầu óc người hơn phân nửa còn có chút hồ đồ, hơn phân nửa là ba người bọn hắn không có chiều cổ tốt người thôi. "

Nghe xong lời của thiếu nữ, Đại Xà con người lại vì vì rụt một cái, mà Lão Hắc cánh cũng không khỏi run lên.

Thiết Phong trầm nghĩ: "Cái này Phong nha đầu lại vẫn nói ta đầu óc hồ đồ, sợ rằng thiên hạ này không còn có so với nàng còn mơ hồ không rõ rồi, bây giờ ta chỉ trước tiên cần phải theo nàng điếm, đẳng thân thể khôi phục một ít, nàng liền cũng không thể làm gì ta. " áp ứng theo đáp: "Đúng vậy, đúng vậy, ta còn có chút hồ đồ, nếu không Hồng Viêm cô nương người trước đề cho ta ở nơi này an tĩnh nghỉ ngơi một chút, chậm một chút. . . Ăn. . . Chậm một chút trở lại xem ta có được hay không. "

"Ăn. . . Có đạo lý, người bây giờ đầu óc không tốt, là nên nghỉ ngơi nhiều một chút. " Hồng Viêm nghiêm túc suy tư một chút, gạt đầu, vừa nhìn về phía trong động ba chỗ, nói rằng: " mấy người các người chiều cô thật tốt hán a !. "

Dứt lời, Hồng Viêm liền mại nhanh nhẹn tiến độ, bình bình khiêu khiêu rồi đi, lắc mông một cái lắc một cái, dụ cho người hà tư.

Đại thiếu nữ đi rồi, qua nửa chén trà nhỏ thời gian, Thiết Phong rốt cục không cần lại nín một lời tức giận, phát tiết vậy hét lớn:

"Đại gia người! Người chỉ có đầu óc không tốt! "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33 : xuất động

Thiết Phong vừa lớn tiếng gào thét vài câu, rốt cục cảm thấy tâm tình hơi chút bình phục một ít, thở dài một hơi, cả cả thân thể, nhắm mắt dưỡng thần đứng lên.

Mới vừa nhắm mắt lại cũng không lâu lắm, liền nghe cái bụng "Cô cô cô " kêu lên, một đôi ý dâng lên, sờ sờ xep đi xuống cái bụng, ngược lại lớn thở dài một hơi: "Nhờ có bọn họ quang nước uống, không có cho ăn cơm, nếu không... Lão tử thật muốn bị ác tâm chết tại đây rồi. " nhưng nghĩ lại lại muốn: "Ta nhưng bây giờ vẫn là không bỏ dậy nổi, phải như thế nào mới có thể tìm một ít thức ăn? "

"Tiểu tử, người, đói? "

Lúc này, Thiết Phong phía bên phải một cái hòn đá chỗ, dĩ nhiên phát ra một giọng nói, một chữ một cái, ngắn gọn mạnh mẽ.

"? ? ? "

Thiết Phong nhìn chung quanh một phen, không biết là tình huống gì, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, nhìn quanh trong lúc đó, lại phát hiện thân thể phía bên phải một cái hòn đá hướng cùng với chính mình xê dịch, chính là thanh âm phát ra phương hướng, không khỏi trong bụng lấy làm kỳ: "Ta. . . Thiên, xem ra ta không riêng có thể nghe đã thú nói, lại vẫn có thể nghe Thạch Đầu nói? ! Nhưng Thạch Đầu biết đi chuyển lại là chuyện gì xảy ra? ! "

"Nói - nói "

Hòn đá kia lại hướng phía Thiết Phong chỗ chuyển thêm vài phần.

"Thạch Đầu huynh, người là đang gọi ta? "

Thiết Phong quay đầu, nghi ngờ hỏi.

"Đối với. Nhưng ta, không gọi, Thạch Đầu, huynh "

Trả lời vẫn như cũ leng keng mạnh mẽ, xen lẫn một chủng loại lại tựa như kim loại tiếng ma sát, có vẻ rất là kiên cường.

"Tê, Tiểu Hạt ca, người không muốn hù dọa hắn, tiểu tử này lá gan rất nhỏ, động một chút là muốn ngất đi, chúng ta nên chiều cổ tốt hắn. "

Đại Xà đột nhiên lên tiếng, trong lời nói có vẻ đối với Thiết Phong rất là quan tâm đáng vẻ.

Nói xong, Thiết Phong chỉ thấy Thạch Đầu đông đông đông lật vài cái vóc, cút một bên đi, trong lòng buồn bực: "Thì ra cái này Thạch Đầu chính là 'Tiểu Hạt ca' ? Thật chẳng lẽ có Thạch Đầu có thể thành tinh? " đang nghĩ ngợi, lại phát hiện thì ra Thạch Đầu vị trí hiện thời, lại phát ra một giọng nói:

"Người ăn, cái gì? Giun? Con đẻ mèn? "

Thiết Phong nghe vậy lại là cả kinh, quay đầu nhìn kỹ lại, trước Thạch Đầu vị trí hiện thời, như có một cái lớn chừng quả đu đủ, thì ra nó mới là "Tiểu Hạt ca ", cũng không phải Thạch Đầu thành tinh, nhưng nó thể sắc cùng nham bích hoàn toàn tương đồng, cộng thêm di chuyển trong tia sáng hờn ám, nhưng lại thấy không rõ lắm là cái sinh vật gì.

"Khái khái, còn có không có lựa chọn nào khác. . . "

Thiết Phong hiện tại tuy nói là bụng đói kêu vang, nhưng coi như chết đói, cũng quyết định không muốn ăn giun con đẻ mèn các loại đồ đạc. . .

"Tiểu Hạt ca, hẳn là vượn loại sinh vật, thích ăn trái cây, không thích ăn côn trùng "

Lúc này, một bên Lão Hắc lên tiếng, Thiết Phong nghe xong liền tục gật đầu, mặc dù đối với cái này vượn loại sinh vật xưng hô không phải rất tán thành, nhưng trái cây so với côn trùng tốt hơn nhiều lắm, vội vã nói bổ sung: "Đối với, ta ăn trái cây, ta ăn trái cây. "

Tiểu Hạt ca nghe vậy, giật giật thân thể, không nói một lời hướng phía động đi ra ngoài rồi, Thiết Phong vẫn hí hóp mắt muốn nhìn một chút cái này là bực nào sinh vật, nhưng đến rồi cái động khẩu nghịch quang, lại càng thêm thấy không rõ lắm, chỉ có thể nhìn được một cái đường nét, tựa hồ rất tiêm, rất uy vũ đáng vẻ. . .

"Tiểu tử, đó là Tiểu Hạt ca, lòng dạ ác độc không nói nhiều, là một hạt từ "

Tựa hồ cảm thấy Thiết Phong nghi hoặc, Lão Hắc nói rằng:

Hạt từ?

Mỗi ngày cạy ra miệng ta chính là một hạt từ? !

"Nôn! "

Thiết Phong nghe xong câu trả lời này nhất thời nôn khan không ngừng, nhưng cái bụng trống không, cái gì cũng phun không ra, qua một hồi lâu chỉ có chậm lại, thờ hờn hờn hỏi: "Hô - hô, động này trong, trừ bọn người ra ba cái, không có khác kỳ kỳ quái quái đồ chơi a !? "

"Tê, tiểu tử, cái gì gọi là kỳ kỳ quái quái ngoạn ý? Người nói rõ ràng! "

Đại Xà mắt lim dim, nửa người lớn đầu rắn lại tham đi qua.

"Nói đúng là người rất lợi hại. "

Thiết Phong cũng học dạng nói, lại cho là thật sẽ dùng, Đại Xà nghe vậy lập tức gật đầu, lộ vẻ nhận đồng thuyết pháp này.

"Tiểu tử, ba người chúng ta ở nơi này trong động đồng thời sinh sống hơn bốn mươi năm " Lão Hắc đem đầu từ cánh trong lại lộ ra tới một chút,

Nói rằng: "Từ hán vẫn cái tiểu hôi xà, Tiểu Hạt ca còn là một tiểu trùng từ, ta lớn tuổi nhất, bọn họ liền gọi ta Lão Hắc, Đại Xà nhỏ tuổi nhất, mới vừa lúc tới, nó bàn khởi tới cũng liền so với người mong vuốt lớn hơn không được bao nhiêu, hay là ta một tay cho hán uy lớn. . . Ai có thể nghĩ sau lại lại đáng đáp lớn như vậy, sách sách sách, vì vậy lúc đầu con rắn nhỏ xưng hô, liền cũng đổi giọng gọi là rồi Đại Xà rồi, thế nhưng thể tích tuy lớn, thông minh này sao. . . Vẫn còn là giống nhau ngu không ai bằng, hống hống hống. "

Lão Hắc cười rộ lên miệng liệt thật dài, phối hợp cái kia vẻ mặt lông ngắn, làm cho rất cảm giác âm trầm, nếu bên ngoài người đến, tuyệt đối muốn sợ gần chết.

Thiết Phong khẽ gật đầu, thầm nghĩ: "Hai người này như bị người bên ngoài nhìn thấy, nhất định phải sợ đến linh hồn nhỏ bé cũng mất tích, nhưng lúc này ta cùng bọn họ chung sống một ngày, liền cảm giác bọn họ cũng không còn khủng bố đến mức nào, hơn nữa lớn như vậy cái xà, lại bị một cái tiểu con dơi uy lớn, thật sự là bất khả tư nghị! " nghĩ lại lại muốn: "Cái này con dơi cùng xà có thể sống lớn tuổi như vậy, cũng không coi là quá mức ngạc nhiên, nhưng này Tiểu Hạt ca là một hạt từ, hạt từ cũng có thể sống ba bốn mươi năm sao? "

Nhưng vấn đề này lại xác thực không tiện hỏi của ra, tựa như hỏi một cái trăm tuổi lão nhân người còn có thể sống bao lâu thông thường, Thiên biết Tiểu Hạt ca rốt cuộc là cái gì tính tình, nếu một biết biết mình hỏi như vậy, có thể hay không giận dữ liền cắn một cái.

Thiết Phong sai ai ra trình diện hai thú im lặng, lại quét mắt một vòng quanh mình quang ngốc ngốc nham bích, không khỏi thầm nghĩ, ở nơi này trong động ở thêm một năm, ta liền muốn chịu không nổi tịch tịch buồn chán, mấy tên này ở chỗ này ở bốn mươi năm, lại cũng không chê phiền muộn? Đúng rồi, nhất định là tâm tư của người nhiều, có truy cầu, đam mê này đã thú, cũng là mỗi ngày ăn xong liền thành, không có nhiều lắm truy cầu, vô dục vô cầu, liền cũng không có gì phiền muộn rồi. "

Trong khoảng thời gian ngắn, Thiết Phong liền muốn rất nhiều đã từng chẳng bao giờ suy tính qua vấn đề, nhưng ý niệm trong đầu vừa dứt, đối ý liền lại

dâng lên, Thiết Phong chỉ phải nhắm mắt bất động, âm thầm cầu khẩn Tiểu Hạc ca mau mau trở về, lúc này hần đối gấp gáp, liền cũng không ngại hạt từ chân ghệt.

Qua nhiều thời điểm, sắc trời đã tối, trong động nửa điểm sáng cũng không có, Thiết Phong đối bụng đến phải nhanh ngất đi thời điểm, rốt cục nghe được một hồi "Hự, hự " thanh âm truyền tới, trong nháy mắt mừng rỡ trong lòng, đoán là Tiểu Hạc ca đã trở về, lại chẳng biết tại sao đi lâu như vậy, nhưng lúc này lại cũng không nghĩ ra nhiều như vậy, vội vàng kêu một tiếng "Tiểu Hạc ca, nỗ lực lên, ta phải chết đói! "

Nói xong, "Hự " tần suất liền hơi nhanh một chút, qua không bao lâu, liền cọ đến rồi Đại Xà bên cạnh, nhưng bởi vì Đại Xà thể lớn vừa tròn, Tiểu Hạc ca lại không có biện pháp mang theo cái trái cây đi lên, Thiết Phong khoảng cách xa, tự tay lại với không tới, Vì vậy Tiểu Hạc ca liền dùng đuôi thu ruộng, phát sinh "Ba ba ba " thanh âm, giữa lúc Thiết Phong nghi hoặc lúc, liền nhìn thấy Lão Hắc phi xuống dưới, đem trái cây nắm lên, đưa đến Thiết Phong trong tay.

Thiết Phong sớm đã đói gần chết, trái cây tới tay cũng không để ý hần là vật gì, có độc không có độc, "Rắc " vài cái liền nuốt vào.

"Ăn? "

trái cây mùi vị rất nhạt, có điểm giống củ từ vậy cảm giác, vào bụng liền cảm giác toàn thân đột nhiên ấm áp, không có qua bao lâu, liền cảm giác trong bụng dường như có hơi yếu điện lưu truyền tới toàn thân, trong khoảng thời gian ngắn mỗi cái lỗ chân lông phảng phất Trương ra, từng đợt sóng cảm giác hưng phấn đánh thẳng vào đại não, sáng khoái vô cùng không ngớt, Thiết Phong tại loại này dưới sự xung kích, không kiềm hãm được phát ra hai tiếng, qua một lúc lâu từ, này cổ cảm giác đang chậm rãi tiêu thất, biến mất trong nháy mắt, liền cảm giác đầu óc hỗn loạn, vô cùng cảm giác hạnh phúc đã ngủ.

Thiết Phong ngủ sau đó, trong động phát ra ba cái thật to nuốt nước miếng tiếng.

"Tê, Tiểu Hạc ca, trách không được ngươi đi ra ngoài lâu như vậy, thì ra ngươi lại đem trái cây cho tiểu tử này đem ra rồi? ! "

Trong bóng đêm, Đại Xà hướng về phía dưới thân không xa Tiểu Hạc ca nói đến, về mặt hâm mộ và ghen ghét biểu tình.

"Viêm nói, hần muốn, bồi bổ. "

Tiểu Hạc ca vẫn như cũ ngắn gọn giới giang.

"Nếu là Viêm nói, cũng là không có vấn đề gì rồi, nhưng là. . . " Lão Hắc lên tiếng, Đại Xà đối với trái cây phán đoán toàn bộ là bởi vì mùi vị, mà Lão Hắc thân làm con doi vốn là có sóng âm định vị năng lực, ở nơi này ban đêm có thể nói là "Xem " thật hơn cả, chậm chậm lại bổ sung: "Nhưng năm đó chúng ta ba hợp phân một cái trái cây, ngươi liền có thể thân thể lực lượng bạo tăng, ta đôi mắt này cũng từ đây nhìn cực kỳ rõ ràng, sớm đã thoát ly con doi thị lực phạm trù, mà Tiểu Hạc ca càng là nghịch thiên kéo dài mười mấy năm thọ mệnh, đến nay còn thân cường thể kiện. . . . Thứ này từ trước đến nay đều là đàn thú đủ phân, không biết chính hần ăn một cái, sẽ phát sinh biến hóa gì, nếu cũng là giống như ngươi như vậy thể tích bạo tăng, đây chính là không ổn cực kỳ. . . "

Ba thú thảo luận vài câu, UU đọc sách www.uukanshu.com liền cũng đều ngậm miệng không nói, trong khoảng thời gian ngắn trong huyết động lần thứ hai rơi vào trầm tĩnh.

Thiết Phong cái này ngủ một giấc cực kỳ đã nghiền, phảng phất từ sinh ra bắt đầu chưa từng ngủ qua như thế thoải mái thông thường, biết ngày kế buổi trưa, chỉ có mơ màng tỉnh lại.

Đánh cái thật to hà hơi, lại thân rồi cái thật to vươn người, Thiết Phong liền "Cọ " một cái ngồi dậy, mới vừa mới vừa ngồi vững, hoạt động một chút cánh tay, trong bụng lấy làm kỳ: "Ta dĩ nhiên có thể động? "

"Xem ra quả nhiên là ta thiên tư dị bẩm! "

Thiết Phong lại hoạt động một chút cái cổ, phát ra vài tiếng "Ken két " âm thanh, dưới chân đạp một cái, liền từ Đại Xà trên người nhảy xuống, thấy kia hai thú đều đang nhắm mắt ngủ, mà Tiểu Hạc ca lại không thấy tăm hơi, đơn giản liền cũng vô thanh vô tức, đi ra ngoài, vừa mới đến cái động khẩu, chỉ cảm thấy bên ngoài ánh mặt trời sáng choang, thật là chói mắt, nhiệt độ lại so với bên trong động cao rất nhiều, liền lại lui trở về.

Chậm chậm, hơi chút thích ứng một ít, lại từng bước một từ từ dời đi ra ngoài, xuất động sau đó, chỉ thấy bên ngoài cảnh sắc một mảnh tốt, cửa động này tả hữu đều là cây cỏ, phía sau dựa núi lớn, phía trước chảy qua một giềng suối nhỏ, dòng sông dài mảnh mà chảy xiết, phát sinh sạch sáng lên âm thanh tới, chiếu phong thủy góc độ mà nói, này động bồi sơn ngầm thủy, ngược lại là một thật tốt bảo địa, lại đi ra ngoài được mấy bước, chỉ thấy quanh mình điệp múa chim hót, trong khoảng thời gian ngắn Thiết Phong tâm tình quá nhanh, chỉ cảm thấy hiện tại tại chính mình mới tính thực sự sống lại, vui mừng khó nhịn, liền đối với núi lớn hô lên.

"A -- lão tử -- sống --! "

Hô hai tiếng, thể thuận khí sướng, chỉ cảm thấy thời gian hết thảy phiền não đều quên đi, liền lại không ức chế được phá lên cười, toàn bộ sơn lâm đều phát sinh "Ha ha ha " tiếng vọng.

Giữa lúc Thiết Phong về mặt cười ngây ngô phát tiết xong thành, một cái cực kỳ nhẹ nhàng thanh âm liền truyền tới.

"Ha ha ha, xem ra ngươi khôi phục không sai, nghĩ đến hiện tại đầu óc hần là xong chưa? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34 : Viêm Đại Nhân

Tuy là chỉ chung đụng không lâu thời gian, nhưng Thiết Phong đối với cái thanh âm này cũng là ấn tượng cực kỳ khắc sâu, tuyệt đối là cái kia gọi Hồng Viêm thiếu nữ.

Nghe tiếng quay đầu nhìn lại, vốn đợi nói móc vài câu lấy tim về ngày hôm qua bãi, nhưng lời còn không ra khỏi miệng, lại ngậm đại, nặng nề nuốt ngậm nước miếng.

Đây quả thực là cái yêu tinh!

Hôm qua bên trong động cũng không có nhìn rất rõ ràng, ngày hôm nay ra đến trong động, ánh mặt trời tốt, mới hoàn toàn nhìn rõ ràng thiếu nữ năng động nhân ngữ quan, còn có lừa kia bạo nổ vóc người mê người, Thiết Phong tự xưng là không phải lấy nửa người dưới suy tính sinh vật, nhưng chợt thấy cái này kẻ gây tai họa cấp bậc hơn nữa lại ăn mặc vô cùng thiếu vải vóc thiếu nữ, trong nháy mắt như thú huyết sôi trào thông thường, lại có một loại thẳng nhào lên xung động, tìm tốt đại khí lực mới đem này cổ cảm giác kỳ dị áp chế xuống, mặc dù như thế, dưới bụng vẫn là hơi nhô ra một khối, vì vì cái người, để cầu không đến mức quá rõ ràng, nhưng là làm cho hắn cảm giác hết sức khó xử, hồn nhiên đã quên chính mình vừa mới muốn nói điều gì.

Chỉ như vậy thất thố, ngoại trừ mê người thiếu nữ, còn có hôm qua ăn trái cây nguyên nhân, nhưng đoạn mấu chốt này Thiết Phong thật là không biết.

"Hi hi, nhìn người bộ dáng này, thân thể là được rồi, đầu óc lại vẫn còn có chút hồ đồ, có phải hay không?"

Hồng Viêm bính bính khiêu khiêu đi tới Thiết Phong trước mặt, cũng học Thiết Phong vì vì kèm phụ thân tử, tà cái đầu, trông coi hắn mấy ngày kế tiếp trở nên càng góc cạnh rõ ràng khuôn mặt.

"Khái khái, là. . ." nói mới vừa nói phân nửa, Thiết Phong bỗng nhiên hoàn quá thân lai, vội vàng thẳng tắp bộ ngực, đề cao vài phần âm lượng nói: "Là một quý! Tiểu gia ta đầu óc liên từ tới không có làm hỏng!" dứt lời, nhân thân hướng bên cạnh nghiêng nghiêng, hai tay ở bên cạnh cà cà, không biết tại sao, đối mặt cái này vô cùng cay thiếu nữ, luôn luôn chút không quá tự tại.

"Người đã đầu óc tốt rồi, người có phải hay không nhớ lại ta tới rồi?" Hồng Viêm trực khởi liễu thân tử, , cười tùm tùm nhìn Thiết Phong, vẻ mặt đáng vẻ mong đợi.

Thiết Phong thầm nghĩ: Thiếu nữ này vừa thấy mặt đã cùng mình có vẻ rất tình tường bộ dạng, nếu nói là là nhận biết mình, cũng không phải không có khả năng.

Vì vậy chuyển qua nhân thân, tỉ mỉ nhìn chăm chăm thiếu nữ khuôn mặt nhìn lên. Theo lý thuyết khoảng cách gần như vậy quan sát một cái cô gái tuổi thanh xuân, xác thực có chút không lớn lễ phép, nhưng Thiết Phong với cái này cũng không hiểu, thiếu nữ cũng không để ý, Vì vậy liền như đồ cổ thương giám bảo thông thường, giằng co cân nhắc cái hô hấp võ thuật, vẫn không nhúc nhích.

"Khoan hãy nói, cho là thật khá quen. . . Nhưng yêu tinh này vậy muội tử, ta nếu gặp qua, lại có thể nào quên. . . Chẳng lẽ nói. . ." Thiết Phong trong lòng ám nghĩ một lát, như đột nhiên khai khiếu thông thường, bật thốt lên:

"Ta biết rồi! Người là ta thất lạc nhiều năm muội muội! Đúng hay không? !"

Hồng Viêm đầu tiên là vẻ mặt chờ mong, sau là thờ dài một hơi, sau đó chân mày vì vì một đám, nhẹ giọng nói: "Nói ta là người thất tán đã lâu muội muội, ngược lại cũng không hoàn toàn không đúng. . . Nhưng là người còn không nhớ nổi tên của ta tới sao?"

"Ta làm sao không nhớ nổi tên của người, người không phải gọi Hồng Viêm sao? Nói người thật là muội muội ta? ! " Thiết Phong nghe vậy mừng thầm, thầm nghĩ: "Ta nếu là có tình như vậy trí muội tử đó là cực tốt, bất quá ta phải gọi nàng mặc bình thường một chút mới là. "

"Đó là của ta đại danh lập! Người lên cho ta nhũ danh chăm địa người lại quên? ! Ta không để ý tới người! " Hồng Viêm giẫm hai cái chân, bị tức giận quay người sang đi.

Trông coi thiếu nữ xoay người bất động bóng lưng, Thiết Phong nghi ngờ một lát, chỉ cảm thấy cái này một thân hỏa y phục màu đỏ, cùng cực kỳ da thịt trắng nõn phân cực đại, nếu không nhúc nhích nói, cho là thật giống như nữ quý thông thường.

"Nữ quý?" nghĩ tới đây, Thiết Phong đột nhiên cả kinh, bật thốt lên nói rằng: "Người. . . Là hồng hồng " nói đến phân nửa, lại cảm thấy khả năng không

lớn, thiếu nữ trước mắt chỉ ít so với hồng hồng lớn hơn cái mười mấy tuổi, liền lại bỏ thêm câu " . . . tỷ tỷ? ! "

"Người có thể tính đoán được, nhưng ta không phải hồng hồng tỷ tỷ, người suy nghĩ lại một chút! " thiếu nữ xoay người lại, lại khôi phục cười tươi như hoa.

Sai ai ra trình diện thiếu nữ quay người sang tới, Thiết Phong nhất thời hiểu cảm giác quen thuộc đến từ đâu, tuy nói thiếu nữ này cười tươi như hoa, không giống hồng hồng vậy lạnh như băng,

Nhưng gương mặt kia đúng là đáng đáp rất giống, nhưng lấy tuổi của nàng, cũng không phải hồng hồng mụ mụ, nếu không phải tỷ tỷ thì là người nào? Chẳng lẽ nói . .

"Lẽ nào người là. . . Hồng hồng ca ca? "

Thiết Phong nói xong, còn lơ đãng hướng phía thiếu nữ dưới thân nơi nào đó nhìn một chút, chân trái vì vì về phía sau cọ xát nửa bước.

Thiếu nữ nghe vậy, dưới hai tay lời kéo khoe miệng, bẹn một bộ nhãn mặt, tức giận kêu lên: "Người sao không đoán ta là hồng hồng ông nội đâu! Ngươi chết rồi! " sau một lát, vuốt ve chính mình bởi vì dùng sức quá lớn kéo có chút đau khoe miệng, lớn tiếng nói: "Ta chính là hồng hồng laps! "

Thiết Phong rất phối hợp giả ra một cái phở vể mặt kinh ngạc, một giây tức thu, than nghiêm mặt, cười lạnh hai tiếng: "Hừ hừ, hồng hồng là một năm sáu tuổi tiểu cô nương, thân cao là một nửa của người cũng không đến, người cho rằng ta cứ như vậy dễ gạt? "

"Hanh, không để ý tới người, người còn nói sẽ trở lại gặp nhân gia, kết quả đều phải chết mới bị người đánh trở về, sau đó còn đem ta quên. . . " thiếu nữ bĩu môi, vẻ mặt không phải đáng vẻ cao hứng.

Thiết Phong nghe vậy cả kinh, lần này cũng không phải giả bộ rồi, cái kia lúc thật là đối với hồng hồng nói qua những lời này, nhưng lúc đó chỉ coi làm là hồng tiểu cô nương, cũng không có làm sao cho là thật, lúc này bị thiếu nữ này trước mặt nói ra, có thể nào không sợ hãi.

"Sao. . . Làm sao có thể? ! " Thiết Phong nghe vậy lại lui về sau hai bước, quét một vòng thiếu nữ trước mắt, thở dài nói: "Người làm sao có thể lớn như vậy? ! " dùng một chút, trên mặt ửng đỏ, lại nhẹ giọng bổ sung đến: "Ta là nói niên kỷ. . "

"Tộc của ta đều là như vậy, người lần trước nhìn thấy ta lúc, ta vừa mới. . . Ân mới sinh ra không lâu sau đâu. . . " Hồng Viêm cũng không có nghe được Thiết Phong câu này chỗ quái dị, tiến lên một bước, đáp.

Thiết Phong chỉ cảm thấy cái giải thích này thực sự không thể tưởng tượng nổi, cũng không biết thiếu nữ trước mắt có phải hay không còn đang đùa bỡn chính mình, trong khoảng thời gian ngắn chừng hai mắt, cũng không biết nên như thế nào đối đáp.

Qua một hồi lâu, mới hỏi: "Lần trước khi thấy người, người là tiểu cô nương, lúc này là được đại cô nương, tiếp qua chút thời gian, chẳng phải là người muốn biến thành một người vợ bà rồi? ! "

"Sẽ không laps, tộc của ta dung mạo cứ như vậy không sai biệt lắm, có thể còn có thể thoát nhìn thành thực một điểm, nhưng sẽ không biến thành lão bà bà, hi hi. "

Thiết Phong nghe vậy, lại vẫn còn có chút không quá tin tưởng, đối với hai câu này suy nghĩ nửa ngày, luôn cảm thấy là lạ, suy nghĩ đến "Tộc của ta thuyết pháp này, nhưng lại rất kỳ quái. . . Chẳng lẽ là bởi vì nàng là cái gì đặc thù dân tộc sao? " hướng phía bốn phía nhìn, lại nhìn thấy phía sau không xa huyết động, chứng kiến huyết động, liền nhớ tới bên trong ba cái sinh vật: Ba người bọn hắn dường như rất nghe thiếu nữ này nói bộ dạng. . . Nghĩ đến đây, bỗng nhiên cả kinh, phía sau mát lạnh, bất thốt lên:

"Người. . . Người sẽ không. . . Người không phải người sao? ! ! "

"Thì tính sao rồi, ca ca quả nhiên như Đại Xà theo như lời, nhất gan rất đâu " thiếu nữ nói đến phân nửa, cười khanh khách hai tiếng "Ta vốn cũng không phải là nhân tộc, Lão Hắc bọn họ không phải cũng giống vậy, làm sao người thấy bọn họ đều không có chuyện gì, sai ai ra trình diện ta ngược lại sợ đến như vậy, lẽ nào ta so với bọn hắn ba còn xấu hay sao? " nói xong lại đem chủy quyết, một bộ đáng vẻ ủy khuất, biến sắc mặt cực nhanh.

"Cái này. . . " Thiết Phong trong khoảng thời gian ngắn lại không phải phải nói cái gì tốt, kết hợp trước cùng "Hồng hồng " tiếp xúc đến xem, đối với với thiếu nữ trước mắt tự xưng không phải là nhân tộc ngôn ngữ nhưng lại tin chữ bất phân, nhưng Lão Hắc ba người bọn hắn tuy nói là thú, lại bản thân liền ngày thường bộ dáng kia, mà người trước mắt thấy thế nào đều rõ ràng là cái cô gái tuổi thanh xuân, đột nhiên nói nàng lại không phải là người, trong đó quái dị, nếu so với lúc đó nghe ba thú mở miệng nói chuyện càng sâu.

"Người cái tên này làm sao luôn là sừng sốt một chút, người nếu còn có vấn đề gì, chúng ta vừa đi vừa nói chuyện có được hay không? " Hồng Viêm dứt lời, tiến lên một bước, hai cánh tay khoác lên Thiết Phong cánh tay.

Chợt bị trước mắt "Không biết tên thiếu nữ sinh vật " khoác ở, Thiết Phong cảm giác vô cùng quái dị, tay nắm cửa lặng lẽ rút ra.

Là một cái như vậy lơ đãng động tác, rồi lại dẫn tới Hồng Viêm bất mãn mãnh liệt, bĩu môi nói rằng: "Ca ca người làm sao như vậy ghét bỏ ta? "

Thiết Phong đầu tiên là kinh ngạc, sau đó liền muốn đến: "Nghĩ đến nàng là bởi vì tự kiếm cớ nàng mà bắt mẫn. " vốn lấy trước hồng hồng là một tiểu cô nương, vô luận như thế nào dính cùng với chính mình cũng không có kiêng kỵ gì, tuy nói trước mắt Hồng Viêm vốn là cùng hồng hồng là một người, nhưng thấy thế nào đều là một cô thiếu nữ, hơn nữa còn là tư thái cực kỳ cay thiếu nữ, lại muốn như vậy, lại hết sức không ổn, tuy nói làm sao không

thỏa, Thiết Phong cũng nói không nên lời, luôn cảm thấy trong lúc nhất thời còn có chút không thích ứng được. Suy tư một lát, nói rằng: "Ta. . Không có ghét bỏ người, bất quá ta thân thể mới vừa khôi phục còn có chút. . Còn có chút hư, người trước làm cho tự ta đi một hồi, Khái khái, nói chúng ta đi nơi nào? "

Hồng Viêm ngoe đầu suy nghĩ một chút: "Thân thể hư không phải càng phải ta nâng mới đúng? " nhưng vẫn là ứng Thiết Phong, cũng không có lại đi cưỡng cầu, chỉ là đi tới kéo hẳn lại tay, cười cười, đáp: "Đi theo vị kia 'Viêm Đại Nhân' nói lời cảm tạ a. "

Thiết Phong lần này nhưng không có tránh thoát, vỗ vỗ ót nói: "Đối với! Chuyện trọng yếu như vậy thiếu chút nữa đã quên rồi! "

"Vậy người dự định một sẽ như thế nào với hẳn nói lời cảm tạ? " Hồng Viêm lôi kéo Thiết Phong, dọc theo suối nước bên cạnh, hướng phía thượng du phương hướng đi tới.

"Ăn cứu mạng, vô luận như thế nào báo cũng không quá đáng, hẳn nếu có chuyện gì để cho ta làm, ta liền ứng hẳn, nếu như không có gì muốn ta làm, ta liền cho hẳn dập đầu vài cái khấu đầu. " dừng một chút, quay đầu hỏi: "Người biết Viêm Đại Nhân sao? "

"Ta tự nhiên nhận thức. " Hồng Viêm đáp.

". . . Viêm Đại Nhân là cái gì. . Là cái gì. . Là cái gì? " Thiết Phong vốn muốn hỏi "Là sinh vật gì " chỉ cảm thấy hỏi như vậy dường như là lạ, lại muốn hỏi "Là vật gì " như vậy lại càng lộ vẻ bất kính, vì vậy dừng hai cái, đơn giản trực tiếp hỏi "Là cái gì " rồi

"Nó không cho ta nói với người, hi hi. " Hồng Viêm bỏ qua rồi Thiết Phong tay, bình bình khiêu khiêu về phía trước chạy mấy bước, khi thì bước vào suối nước, khi thì lại bước ra tới, khi thì cười duyên, khi thì kêu lên vui mừng, lộ vẻ là một bộ dáng vẻ rất vui vẻ.

Thiết Phong nhìn trước mắt vui vẻ thiếu nữ, tâm tình theo tốt hơn nhiều, vốn cũng muốn cùng đi đập một bước suối nước, cảm thụ một chút tự nhiên, nhưng mới vừa bước ra một bước, liền cảm giác hai chân tựa hồ có hơi mại không ra, cúi đầu vừa nhìn, chỉ có phát hiện mình mặc một thân trường bào màu xám trắng từ, toàn bộ một ăn mặc kiểu thư sinh, trách không được hành động bất tiện, vì vậy đập thủy kế hoạch liền thôi.

Hai người liền như thế dọc theo suối nước một đường hướng bắc đi trong vòng ba bốn dặm, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) gây mà hướng tây lại đi hơn một dặm điểm, đến trưa, đi tới một cái cực mỹ nơi đi.

Nơi này là một mảnh rừng trúc, nhưng không giống bình thường rừng trúc vậy đơn điệu, ngoại trừ gây trúc bên ngoài khắp nơi trên đất mở ra hoa tươi, đỏ Từ trắng, đại thể Thiết Phong đều không gọi được tên, mùi hoa làm nhân nhật Trúc Thanh khí truyền đến, ở giữa xen lẫn nhiều tiếng chim cùng, khiến người ta vui vẻ thoải mái, giống như vào tiên mà.

"Người đoán một chút 'Viêm Đại Nhân' biết là hạng người gì? " đến rồi rừng trúc, Hồng Viêm cười thần bí.

"Nghĩ đến ngay cả Đại Xà bọn họ đều vừa kinh vừa sợ, nhất định là cái vô cùng lợi hại tồn tại, có thể. . Có lẽ là. . . Ngược lại nhất định là rất uy vũ a !. " Thiết Phong vốn muốn nói "Có lẽ là lão hổ đại hùng bộ đáng khí phách sinh vật " nhưng lại muốn Viêm Đại Nhân khả năng cách nơi này không xa, một phần vận đã đoán sai, không khỏi xấu hổ, vì vậy lại không nói.

Hồng Viêm hi hi cười, nói: "Ta đi mời 'Viêm Đại Nhân' đi ra, người chờ ở đây ah. "

Chỉ thấy Hồng Viêm bước qua bụi hoa, Ẩn vào rừng trúc, liền không thấy.

Qua một lúc lâu vô thuật, Thiết Phong nghe được một giọng nói xa xa truyền đến: "Các người sai ai ra trình diện ta, lại không quỳ lạy? " thanh âm kia không linh lâu đời, lại lộ ra một uy nghiêm

Thiết Phong tự giác cái này Viêm Đại Nhân xác thực có ân cứu mạng, quỳ lạy một cái bản cũng không sao, nhưng lúc này lại nửa cái bóng cũng không thấy đến, đã biết sao nghe tiếng liền quy, chung quy lại có chút khuất không dưới thân, Vì vậy cao giọng đáp: "Tại hạ cảm giác sáu sắc Viêm Đại Nhân đại ân cứu mạng, nhược hiện thân gặp lại, tiểu tử tự nhiên quy tạ ơn! "

Một lời qua đi, liền lại nửa ngày không tiếng động.

Qua một lúc lâu, chỉ thấy Hồng Viêm từ một bên bình bình khiêu khiêu vọt ra, trên đầu còn nhiều hơn một cái năm màu vòng hoa, đến rồi Thiết Phong trước mặt đầu tiên là cười cười, sau đó lại mở làm ra một bộ bộ dáng nghiêm túc, nghiêm mặt nói:

"Ta dĩ hiện thân gặp lại, các người có thể quy cảm tạ không phải? "

Thanh âm chính như vừa mới đạo kia, độc nhất vô nhị.

Chương 35 : Nội lực mất hết

"Người đây là . . Có ý tứ? "

Thiết Phong rất là nghi hoặc nhìn thiếu nữ trước mắt.

"Người nói, ta tên gọi là gì? " Hồng Viêm khôi phục nguyên bản thanh thúy thanh thanh âm, nói rằng

"Người tên là Hồng Viêm, đây không phải là người cho ta nói sao? "

"Ta vốn tên là cứ gọi Tổ Viêm, bởi vì người lên cho ta hồng hồng, ta chỉ có là Hồng Viêm, hi hi. " Hồng Viêm nhảy hướng về phía Thiết Phong một bước, công qua rồi hai tay, hai người khoảng cách đã bất quá tấc hơn.

"Người tên là Tổ Viêm? Vậy người . . Người . . Lẽ nào người chính là Viêm Đại Nhân? ! " Thiết Phong lui về sau một bước, về mặt bất khả tư nghị hỏi.

"Ha ha ha, còn không có người nào sinh vật xưng hô như vậy ta, ta là gọi Viêm không sai, bất quá 'Viêm Đại Nhân' xưng hô cũng là người biên, chăm địa, người có phải hay không phải lay tạ ơn với ta rồi. " Hồng Viêm nói xong, lại nhếch miệng cười ha ha rồi hai tiếng, toàn thân run run, phảng phất thấy Thiết Phong kinh dị biểu tình là thể gian chuyện thú vị nhất.

"Cái này. . . " Thiết Phong rất do dự.

"Quả thực, nếu như nói thiếu nữ trước mắt thực sự là Viêm Đại Nhân lời nói, vậy cũng giải thích rất hay rồi vì sao trước bên trong động thời điểm, Đại Xà cùng Lão Hắc một cử động nhỏ cũng không dám, mà ngày đó 'Thay đổi luân Báo' dường như cũng là bị nàng sợ quá chạy mất, huống hồ cũng đúng như nàng theo như lời, 'Hồng Viêm' cùng 'Viêm' vốn là kém một chữ, chữ vẫn là chính mình cấp cho. . . Nàng vừa mới không đề cập tới vẫn không cảm giác được được, vừa nói như vậy, quả thực nàng là Viêm thực sự là cực kỳ giải thích hợp lý. . . " "Nhưng nếu nói để cho ta quy tạ ơn cho nàng, nhưng bây giờ là khó có thể a. . . Cái này. . . Cái này cùng trong tưởng tượng cũng kém nhiều lắm! " "Đại trượng phu đều ứng người, lại có thể nào dối ý? Huống hồ ta vốn là bị nàng cứu tính mệnh, cũng không thể bởi vì là cô gái liền nuốt lời a! " trong lúc nhất thời, Thiết Phong trong đầu lóe lên Chư suy nghĩ nhiều, đứng ngẩn ngơ bất định.

"Khanh khách, nhìn người lại còn coi thật, chúng ta chỗ này có thể không phải lưu hành quy tạ ơn loại này lễ nghi. " Hồng Viêm thấy Thiết Phong một giây ba biến biểu tình, lại vừa cười vừa nói: "Bất quá người mới vừa vừa mới nói 'Hắn nếu có chuyện gì để cho ta làm, ta liền ứng hắn', những lời này coi như cân nhắc không tính là? "

"Coi là, coi là! Hô. . . " Thiết Phong nghe vậy lại thờ dãi một hồi, không biết tại sao, luôn cảm thấy vô luận chuyện gì, dù sao cũng hơn cho thiếu nữ trước mắt quý xuống dập đầu tạ ơn muốn khá hơn một chút.

"Hắc hắc, biết là ca ca tốt nhất! " Hồng Viêm trong nháy mắt bật ra, chính mình vui sướng vòng vo vài vòng, vấy bẩn Tùy Phong phiêu khởi, có thể dùng Thiết Phong lúng túng không thôi, không dám nhìn thẳng, một lát sau, lại nhảy trở về, nói: "Vậy người liền theo ta ở chỗ này chơi vài ngày, cũng giống khi đó giống nhau, có được hay không! "

Thiết Phong nghe vậy trầm nghĩ: "Nha đầu kia thật là ngây thơ rục rờ, cứu ta một mạng, dĩ nhiên chỉ đơn giản như vậy yêu cầu, lại chẳng biết tại sao rất thích ta theo nàng. Ta lúc này mặc dù có thể đi, nội lực cũng là nửa điểm còn không có khôi phục, áo bào tro khách không phải là người xấu, Liễu nhi cũng sẽ không có nguy hiểm gì, đơn giản ở nơi này tu dưỡng vài ngày cũng không sao. " hắng giọng một cái, nói rằng: "Ta cùng người vài ngày là có thể, nhưng ta có cái yêu cầu. "

"Yêu cầu gì? " Hồng Viêm trừng mắt mắt to nhìn Thiết Phong, có vẻ hơi có chút khấn trương.

Thiết Phong trầm nghĩ: "Nha đầu kia thật tốt lừa gạt, ta lúc đầu đáp ứng nàng chuyện gì đều làm, nhiều đề yêu cầu nàng lại cũng nửa điểm không buồn. " nhắm mắt lại, trầm ngâm một chút, làm bộ rất vẻ mặt nghiêm túc, nói rằng: "Người phải thay đổi một thân trường chút quần áo và đồ dùng hàng ngày, đem trên người đều đắp lên, ta chỉ có ở nơi này chơi với người. "

"Hiện tại thiên nóng như vậy, tại sao muốn mặc như vậy nhiều a? " Hồng Viêm bĩu môi, có chút khó hiểu.

"Khái khái, bởi vì ... này dạng mới hiển lên rõ cùng ta cái này một thân tương đối dụng. " Thiết Phong bình chân như vại đáp

Hồng Viêm nghiêng đầu suy nghĩ một chút, bất quá hiển nhiên là muốn không ra trong đó có liên hệ gì, nhưng vẫn là gật đầu lia lịa, nói: "Vậy ta đây phải đi đổi! "

Kể tiếp mấy ngày, Thiết Phong xem như là ở nơi này rừng trúc ở. Hồng Viêm mặc dù thường xuyên kề cận Thiết Phong, nhưng hẳn từ trước đến nay dù cho cái đại đại liệt liệt tính tình, sai ai ra trình diện nha đầu kia thiên chân vô tà, chỉ cần không phải quá mức thân mật động tác nhưng lại cũng đều tùy ý chi rồi, huống hồ Hồng Viêm mỗi ngày lớn bán thời gian đều là đang ngủ, một ngày tỉnh cũng liền lưỡng ba canh giờ,

Đại đa số thời điểm Thiết Phong đều là mình đông đi dạo một chút, tây lác lác, luyện luyện kiếm pháp, thời gian qua ngược lại cũng thoải mái thích ý.

Nhưng cái này thoải mái thích ý thời gian, cũng vẹn vẹn duy trì liên tục đến Thiết Phong ngày thứ ba bắt đầu tu tập nội công, liền hết hạn rồi.

Thiết Phong từ ly khai cửa động kia tới nay, chỉ cảm thấy khí lực so với quá khứ lớn hơn hai lần, ngũ giác cũng biến thành cường không ít, nói hiện tại dài một bộ "Lỗ mũi chó" "Mắt ung" đều tuyệt không quá phận. Nhưng biến hóa lớn nhất, sợ rằng phải thuộc cái này một thân kinh mạch, nếu nói là thường nhân kinh mạch là từng cái yếu ớt non cành liễu, Thiết Phong kinh mạch hầu như đã thành từng cây một cường tráng cốt thép, không là ở chạy như điên, đứng chống ngược, thậm chí ở ngũ cốc luân hồi lúc tu hành nội công, cũng tuyệt không nửa điểm tẩu hỏa nhập ma chi Ngu, nhưng cái gọi là "Nhân vô thập toàn, nhân vô hoàn nhân", có cường hãn như vậy điều kiện đồng thời, lại cũng có một cái không thể nghịch chuyển vấn đề -- bởi vì lần kia nội lực nổ nát, Thiết Phong đan điền hủy hết, hơn nữa vô luận như thế nào cũng lại không khả năng khôi phục.

Như vậy cũng tốt so với một người có con ác thú miệng không lỗ, nhưng không có dạ dày.

Vô luận Thiết Phong tu luyện như thế nào, nội lực chỉ có thể ở trong kinh mạch tuần hoàn, một ngày dừng lại, tu hành nội lực liền đều tán đi, căn bản tồn không dưới dù cho một chút xú, hần vốn cũng không lại tựa như môn phái lớn, hoặc võ học thế gia xuất thân thiếu niên thông thường, tinh thông Chư pháp, bên ngoài sở thiện giả, sợ rằng chỉ có dựa vào lấy thiên phú cùng chăm chỉ tu luyện tới cường đại nội công rồi, mà giờ khắc này tình hình đối với nhìn kỹ võ công như sinh mạng Thiết Phong mà nói, không khác nào mất phu phụ nhân, chặt đứt đực chim xanh, trong đó khổ sắp đau đớn, thật không khác nào trời long đất lở.

Nhưng vô luận trong lòng như thế nào khổ sở, nếu đáp ứng rồi thiếu nữ trước mắt, vậy liền quyết không nuốt lời, tới ngày ấy về sau, mỗi ngày lúc nàng tỉnh lại, cũng đều giả trang ra một bộ cột nhà bộ dạng, theo nàng trêu chọc, theo nàng du ngoạn. Trong lòng càng khô, sẽ cười càng mờ, khổ lâu, liền cười điên rồi, để cầu ma túy chính mình. Thẳng đến ngày thứ bảy Hồng Viêm lần nữa thiếp đi thời điểm, Thiết Phong rốt cục lớn tiếng khóc rồi đi ra, tiếng khóc thẳng lên tận trời, lệ như mưa tầm tã mưa rơi.

Nam nhi không dễ rơi lệ, chỉ vì chưa tới chỗ thương tâm.

"Một điểm nội lực không sử ra được! Ta lấy cái gì báo thù. . Ta lấy cái gì báo thù. . Ta sống lại có ích lợi gì! " Thiết Phong ở cách rừng trúc ngoài hai dặm suối nước bên cạnh, vùng nửa đoạn gãy trúc, hướng về phía suối nước điên vậy vùng đánh, về mặt dữ tợn, đem quanh mình chim muông hoảng sợ đi tứ tán, tràn ra suối nước sớm đã thấm ướt y phục, nhưng hần vẫn nửa điểm không ngừng nghỉ, gãy trúc chặt đứt, liền cúi xuống thất lưng, dùng còn thừa lại một đoạn tiếp tục vùng đánh, cái này một đoạn lại chặt đứt, liền ngồi xổm người xuống dùng quả đấm vùng đánh, nắm tay đánh suối nước khó chịu, liền đơn giản xoay người đã khởi suối nước cạnh tảng đá lớn, phát sinh "Ba ba ba" thanh âm tới, một lúc sau, liền rịn ra nhè nhẹ vết máu, khắc ở trên tảng đá lớn, giống như mùa đông hoa mai thông thường, nhưng bởi vì hần thân thể bây giờ trở nên cực kỳ kiên cường dẻo dai, vô luận như thế nào lực mạnh, đầu khớp xương cũng là nửa điểm sự tình cũng không có.

"Ha ha, ta ngay cả xương của mình, đều đánh không gãy rồi sao. . "

Thiết Phong cười khổ một tiếng, khóe mắt lại chảy ra một tia nước mắt, thể lực tiêu hao hôn mê bất tỉnh, thân thể hướng phía một bên rồi ngã xuống, theo suối nước một đường xuống phía dưới phóng đi.

Qua không biết bao lâu, sắc trời đã đen thui, Thiết Phong mới chậm rãi tỉnh lại, chỉ cảm thấy cảnh vật trước mắt đại biến, cũng không biết người ở chỗ nào, qua một lát, mới chậm rãi bò dậy.

Hồn hồn ngạc ngạc đi mấy bước, chỉ nghe bên tai truyền đến hai âm thanh.

"Người tiện nô này chỉ có! Muốn làm gì! "

"Hừ hừ, Tư Mã tiểu thư, huynh đệ chúng ta bốn cái xuất sinh nhập tử hơn hai mươi năm, có thể nói cời mờ, vì thỏa mãn Đại tiểu thư của người tính tình, chạy đến cái này vạn thú rừng sâu chỗ, thường gặp yêu thú tập kích, ba người bọn họ vì hộ tống người mà chết, nhưng người nửa điểm ấy này cũng không có, mở miệng một tiếng tiện nô tài gọi có thể thoải mái? ! "

"Cha ta cho các người mỗi gia ba trăm lạng bạc ròng, các người đã sớm bán mình với ta, ta nghĩ thế nào gọi liền tại sao gọi, há là người tiện nô này mới có thể quản được? "

"Cha người làm người chúng ta là tin được, ai có thể nghĩ tới hần dĩ nhiên sinh người hỗn đản này nữ nhi, lão tử huynh đệ đều chết hết, còn muốn bạc có ích lợi gì? ! Bọn họ đều là bởi vì người mà chết, tiểu tiện nhân! "

"Người. . Người lại dám đánh ta! "

"Ha ha ha. . Ta không dám đánh người? Lão tử ta hữu là không muốn sống, lại có cái gì không dám làm? "

"A! Người dám. . Người cút ngay! "

"Hừ hừ, tiểu tiện nhân vóc dáng rất khá, nói vậy còn là một xử nữ a !? "

"Vương. . Vương nhị, ta sai rồi, ta sai rồi, người không nên như vậy! "

"Ha ha ha, bây giờ mới biết sai rồi. . Thế nhưng đã muộn! "

Giữa lúc hai người lòi xé thời điểm, một đạo hắc ảnh chợt hiện đi qua, cười ha ha rồi ba tiếng, hai người nhất kinh nhất hi, tình hình kinh tế động tác đều

ngừng lại.

"Tới, giết ta! "

Người tới chính là Thiết Phong, tự tiểu phi tiểu chậm rãi đi tới, nhờ ánh trăng, nhìn qua cực kỳ quý dị.

"Tiểu tử, ngươi là ai? "

Vương nhị cảnh giác trông coi người đến, tay phải bỏ vào ngực mình, tay trái vẫn như cũ cầm lấy bên cạnh nữ tử.

"Tới a, giết ta! "

Thiết Phong đến gần Vương nhị, lần người mà lên, một tay bắt được Vương nhị cần cổ, hét lớn

"Ngươi. . . Ngươi muốn làm gì? "

Vương nhị vốn cũng võ thuật không tính là yếu, nhưng bỗng nhiên nhìn thấy sát khí này ngất trời thiếu niên, sợ đến có chút choáng váng, vì vậy tránh cũng không còn tránh, liền bị Thiết Phong bắt được đi, bên phải đưa tay vào ngực cầm lấy dao găm, rục rịch.

"Ngươi tiểu tâm. . . " cô gái một bên nhắc nhở

"Ta gọi ngươi giết ta! Không hiểu sao? ! " Thiết Phong lại rống to một tiếng, tuy không nội lực, nhưng này cỗ sát tính hạ phạm khí thể liền cho Vương nhị sợ đến nhàn thở sắp nứt.

Vương nhị chỉ cảm thấy lạnh cả người, như rơi xuống địa ngục thông thường, nắm chủy thủ tay phải càng không dám móc ra, đường đường một cái tên lỗ mãng tử, lúc này lại bị dọa đến nước mắt chảy ra, hoàn toàn không vừa mới nửa điểm khí thế: "Ta. . Ta sai rồi, ta sai rồi, ta sai rồi, đại hiệp tha mạng, đại hiệp tha mạng! "

"Ha ha ha ha. . . "

Thiết Phong thả hán tử kia, ngửa mặt lên trời phá lên cười, cả người yếu hại đều bại lộ ở tại Vương nhị trước mặt, nhưng này Vương nhị sớm đã sợ đến can đảm cũng phá, nơi nào còn dám động thủ, thấy hán tử chính mình, té giống như liền trốn, dao găm đánh rơi một bên đều không tự biết.

"Đa tạ ngươi người cứu mạng rồi! "

Thấy kia Vương nhị đào tẩu, UU đọc sách www.uukanshu.com trên đất nữ tử vội vã đem y phục sửa sang lại, đứng lên hướng về phía Thiết Phong nói rằng

"Ha ha ha. . . "

Thiết Phong uyển như không nghe thấy thông thường, tiến lên mấy bước, nhặt lên trên đất dao găm, run rẩy đối với mình ngực do dự một lát, lại nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, run rẩy cây chủy thủ nhét vào một bên.

"Thiếu hiệp cũng không thể được hộ tống ta ra cánh rừng này, ta trở về làm cho cha cho ngươi ngũ trăm lạng bạc ròng, không phải, một ngàn lạng bạc! " nàng kia sai ai ra trình diện Thiết Phong giống như điên, trong lòng cũng có chút sợ, nhưng nghĩ tới nếu này người đi rồi, tự mình nghĩ ra cánh rừng này liền cũng khó như lên trời, Vì vậy liền tiến lên một bước, lấy dũng khí lớn tiếng nói.

Thiết Phong vẫn như cũ hồn hồn ngạc ngạc đi về phía trước, phảng phất hết thảy trước mắt đều cùng hán không có quan hệ gì, nàng kia thấy thế, lại tiến lên mấy bước, nói rằng: "Ngươi nếu như vẫn còn chần chừ. . . "

"Cút! "

Không có đối với nàng nói xong, Thiết Phong liền đem nàng cắt đứt, thanh âm kia trầm thấp âm u, phảng phất mang theo một cỗ sát khí, nàng kia nghe tiếng lại trong lòng căng thẳng, không dám tiếp tục đi về phía trước nửa bước, ngốc lăng nhìn trước mắt thân ảnh, chậm rãi rồi đi, qua một hồi lâu, mới hồi phục tinh thần lại, chỉ sai ai ra trình diện trước người mình không xa, nhiều một vòng hoa tựa như sự việc.

Thiết Phong như mất hồn nhi giống như đi tới, chỉ cảm thấy chính mình tuy là sống, nhưng lại không biết sống muốn làm gì.

Bang Lục Tinh Liễu tìm phụ mẫu?

Lấy chính mình thời khắc này thực lực đi quả thực là được trời buột.

Đi tìm Thiết Huyết Phong?

Không nói đến tìm được thì có ích lợi gì, lấy thực lực của chính mình có thể hay không sống tìm được cũng khó nói.

Đầu óc loạn tào tào, chỉ cảm thấy thế gian tất cả mọi chuyện đều không còn muốn sống, vậy không bằng tự tại này cùng cái này Hồng Viêm chơi cả đời quên đi, Thiết Phong đi tới bình minh, chỉ có lại đi trở lại rừng trúc, thể xác và tinh thần đều mỏi mệt, trực tiếp quỳ rạp trên mặt đất liền đang ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36 : Nhật Nguyệt Trì

Cái này vừa cảm giác, vẫn ngủ thẳng tới ngày kế buổi trưa, Thiết Phong mới chậm rãi mở mắt, lấy tay lau một cái mép bùn đất, ngồi dậy.

"Ca ca, người đã tỉnh? "

Chứng kiến Thiết Phong tỉnh lại, Hồng Viêm vui vẻ bu lại, đây là nàng lần đầu tiên nhìn thấy so với nàng tỉnh trẻ hơn Thiết Phong.

"Àn. . " Thiết Phong hoảng hốt hoảng đầu, vẫn có chút không rõ, nói: "Được rồi, người vì sao một mực kêu ca ca ta? "

Hồng Viêm nghiêng đầu rồi muốn, nói: "Người lớn hơn ta, lại là hùng, ta gọi ca ca người có gì không đúng? "

Thiết Phong nghe xong chỉ cảm thấy cái giải thích này rất đơn giản thô bạo, nhưng trong khoảng thời gian ngắn ngược lại cũng nói không nên lời có gì không đúng, ngược lại không giải thích được sinh ra như thế muối từ lại không có gì không tốt, đơn giản cũng sẽ không đi miết mãi theo đuổi. Đứng lên gật đầu, cười cười, sờ sờ Hồng Viêm đầu nhỏ, nói rằng: "Ngày hôm nay ta muốn nói cho người một tin tức tốt! "

"Người đừng nói trước, làm cho ta đoán một chút! " Hồng Viêm nghe nói như thế lập tức liền vui vẻ, nhảy nhót đất vây quanh Thiết Phong dạo qua một vòng, cười tủm tỉm nói rằng: "Trên người người như thế bản, nhất định là đi nơi nào tìm cho ta đến cái gì hảo ngoạn đích bảo bối, đúng hay không! "

"Khái khái, không phải, ta. . "

"Xuyt. . Ta đây đoán, người là tìm được cái gì hảo ngoạn đích nơi đi, muốn cùng đi với ta, có phải hay không! " Hồng Viêm lần nữa về mặt mong đợi hỏi.

Thiết Phong nghe vậy âm thầm xấu hổ: "Ta nhiều ngày như vậy tới nay, cho là thật không có chủ động vì nàng làm qua cái gì " đáp: "Cũng không phải "

"Đó là cái gì. . ? Hồng Hồng đoán không được rồi. . . " mặc dù nói là đoán không được, nhưng vẫn như cũ cười tươi như hoa, lộ vẻ là một bộ dáng vẻ rất cao hứng

"Ta về sau ở nơi này cùng người cùng Lão Hắc bọn họ, không đi! " Thiết Phong cười nói lấy, trong lòng lại không khỏi vì vì thương cảm, thầm nghĩ: "Lục cô nương, xin lỗi, ta Thiết Phong hiện tại phở nhân một cái, thực sự không có biện pháp lại cùng người tìm thầy u rồi. "

Hồng Viêm nghe vậy, nụ cười trong nháy mắt liền cứng lại rồi, một lúc sau liền ngoác miệng ra tới, một bộ dáng vẻ rất ủy khuất.

Thiết Phong nhìn nàng biểu tình lấy làm kỳ, nghĩ thầm: Cô nàng này không phải rất thích kẻ cận ta, sao ta nói không đi nàng ngược lại mất hứng?

"Lời này. . Là có ai dạy người nói như vậy sao? " Hồng Viêm nhẹ nhàng kéo lại Thiết Phong tay, thủy uông uông lớn con mắt trong nháy mắt.

"Không có a? Ta bản liền muốn như vậy, có gì không đúng sao? " Thiết Phong nghi ngờ hỏi

"Vì sao như vậy. . . Ta dĩ nhiên thua. . . " Hồng Viêm bỏ qua Thiết Phong tay, xoay người chính mình nói lầm bầm

Những lời này Thiết Phong cũng là nghe được nhất thanh nhị sở, ngạc nhiên không thôi, tiến lên mấy bước, hỏi: "Người nói cái gì. . ? Người thua cái gì? "

"Ca ca, người vì sao đột nhiên nói không đi? " Hồng Viêm đột nhiên quay người sang, như thể quay người lại suýt chút nữa thì cùng đi về phía trước Thiết Phong đụng vào nhau, nhưng nàng lại không thêm đề ý chút nào, lại cả kinh Thiết Phong lui một bước.

Thiết Phong nghe vậy nghĩ thầm "Ta lúc này nội lực mất hết, sở hội chiêu thức hết lần này tới lần khác đều là lấy cường đại nội lực làm căn cơ, bởi vậy hầu như có thể nói là võ công hoàn toàn không có, như vậy rồi đến trên giang hồ, sợ là chỉ có bị khi dễ phần. . . Nhưng ta Thiết Phong, thực sự cam tâm cứ như vậy vẫn tránh ở chỗ này? " trong khoảng thời gian ngắn, do dự bất quyết, cũng không biết nên trả lời như thế nào.

"Ai. . . Dĩ nhiên có bị nói trúng rồi, ghê tởm! " Hồng Viêm hung hăng dậm chân, lại quay đầu đi, về mặt phần hận lắm lắm, nhìn Thiết Phong lại là nghi hoặc không thôi. Một lát sau, chỉ có vòng vo trở về, nói rằng: "Ta theo Quy gia gia đánh đánh cuộc. " vuốt vuốt bởi vì nhiều lần quay đầu trở nên có chút hỗn loạn tóc, còn nói thêm: "Hắn nói người tới đến nơi này của ta ngày thứ chín, tất nhiên phải cho ta nói cùng loại 'Không cho phép người bị đi' những lời như vậy, đồng thời ta hỏi người vì sao, người nhất định là đáp không được, ta lúc đó muốn 'Tuy là ta rất hy vọng như vậy, nhưng ca ca càng thích ở trong

thành ngay ngô, sao lại thế nói ra những lời này, coi như nói, cũng chưa hẳn là ngày này', Vì vậy ta và Quy gia gia đồ ước liền như thế quyết định. "

Thiết Phong nghe xong, chỉ cảm thấy cực kỳ không thể tưởng tượng nổi.

Mấy ngày ở chung xuống tới,

Liền biết Hiểu cái này Hồng Viêm tâm tư cực kỳ đơn giản, chưa bao giờ biết nói nửa câu lời nói dối, nhưng mình lưu lại quyết định hoàn toàn là ý muốn nhất thời, làm sao có thể có người trước giờ dự liệu đạt được, nhưng lại có thể chính xác đến thời gian cùng sự trả lời của mình?

"Hắn. . . Hắn là ai? Các người lại đánh cái gì đồ? " Thiết Phong về mặt kinh ngạc hỏi

"Hắn không phải người, là ta Quy gia gia, hắn theo ta đồ nói nếu như ta thắng, hắn liền giúp ta khuyên người ở lâu dưới chút thời gian, nếu như hắn thắng ta liền muốn đem người mang tới chỗ của hắn đi. . . " Hồng Viêm biu môi nói rằng, tựa hồ nàng cũng không nghĩ tới dĩ nhiên biết đồ thua.

Thiết Phong nghĩ thầm: "Khuyên ta ở lâu dưới chút thời gian' yêu cầu hơn phân nửa là nàng nói ra, cái này 'Quy gia gia' dĩ nhiên có thể đoán được đây hết thảy? Trên đời thật có thần kỳ như vậy tồn tại? Vậy nó sẽ có hay không có biện pháp giúp ta khôi phục công lực? " Thiết Phong trong khoảng thời gian ngắn sinh ra các loại ý niệm trong đầu, lại dấy lên hy vọng, tâm tình chuyển tốt, cười đối với Hồng Viêm hỏi: "Người quản nó gọi 'Quy gia gia', người có phải hay không cũng là một con quy? "

"Tự nhiên không phải, Quy gia gia không cho ta theo người bên ngoài nói ta là cái gì Tộc, nói là nếu như ta nói, ca ca người sẽ có nguy hiểm. . . Trước ca ca tính mệnh gặp nguy hiểm cũng là Quy gia gia nói cho ta biết, hắn cái gì cũng biết. " Hồng Viêm nói, lại kéo Thiết Phong tay tới: "Chúng ta bây giờ đi tìm Quy gia gia có được hay không, ta nếu thua cuộc, phải mang theo người đi. "

Thiết Phong nghĩ: "Người cùng người khác nói là cái gì Tộc, sao ta sẽ gặp nguy hiểm? Cái này nhất định là 'Quy gia gia' lừa người. " gật đầu, liền theo Hồng Viêm đi, lúc này hắn cũng phi thường muốn biết một chút về cái này Quy gia gia rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Hai người đi hướng đông một cái trong, dọc theo suối nước một đường hướng bắc đi, chỉ thấy dòng suối càng ngày càng chiều rộng, tốc độ chảy càng ngày càng chậm, Hồng Viêm lại như cũ một đường sông nổi kỳ kỳ tra tra, Thiết Phong nhiều lần hoài nghi cô nương này có phải hay không là cá điều loại, có thể nào mỗi lần tỉnh lại đều có thể như vậy sinh động, hai người đi suốt sáu, bảy dặm đường, đi tới một cái to lớn tròn ao bên cạnh.

ao ước đoán đường kính có thể có vài dặm, nước ao cực kỳ trong suốt, hướng về phía nước kia nhìn lại, gần có thể thấy đáy, xa có thể ánh thiên, chính là "Trời nước một màu không hạt bụi nhỏ " cảnh tượng, tròn trịa quanh mình xanh um tươi tốt, cây cỏ đang thịnh, trì lòng có một hình trũng tiểu đảo, ước chừng nửa dặm phương viên, lúc đầu cùng bên bờ hợp với một ít kính, nhưng gần đây mưa nhiều, đường mòn liền biến mất không thấy, trên đảo cũng là cùng vậy lục thụ thành âm - sống già thành đại ca, sinh cơ bừng bừng.

"Nơi đây thật xinh đẹp! " Thiết Phong trong ngày thường đối với Hoa Thủy Chi Cảnh cũng không ưa, nhưng đến rồi nơi này vẫn như cũ không khỏi cảm thán nói

"Hi hi, nơi này chính là Quy gia gia chỗ ở " Hồng Viêm cười cười, chỉ về đằng trước nói rằng.

Hai người tiến lên mấy bước, Thiết Phong thoỉ phồng thoỉ phồng trong ao thủy, chỉ cảm thấy cửa vào mát lạnh mát mẻ, còn có một tia ngọt, nhiều hơn nữa thời tiết nóng cũng bị tách ra không thấy.

" 'Quy gia gia' ở ở cái ao này trong? " Thiết Phong hỏi

"Đúng vậy, nơi đây là 'Nhật Nguyệt Trì', người có thể hay không đoán được cái tên này căn nguyên? " Hồng Viêm dứt lời, giơ hai cánh tay, lại nằm ở bên cạnh ao thạch trên ghềnh bãi, may là Thiết Phong biết nàng hành vi không thể tính toán theo lẽ thường, nhưng thấy như này cho phép cất cánh mình, cũng không miễn ngăn ra.

"Ta đoán nhất định là bên trái một cái ngày, bên phải một tháng, đóng lại dù cho cái 'Rõ ràng' chữ, chính là nói cái này ao sáng sủa, đúng hay không? " Thiết Phong trầm ngâm một chút đáp.

Hắn vốn là trong bụng không có mấy giờ mực nước, lại không biết tại sao, nhìn thấy như vậy có ý thơ địa phương lại không nhận được nghĩ khoe khoang một phen, phối hợp một thân bản thủ trường bào, rất giống hơn một năm thi rớt nghèo kiết hủ lậu thư sinh, bất quá điều này hiển nhiên có chút chỉ số IQ kham ưu trả lời, nói là nhiều năm thi rớt nhưng lại nửa điểm không có oan hấn,

"Ha ha ha ha, ta nhận biết chữ, lẽ nào trong núi này chim trùng ngư thú cũng đều nhận biết chữ sao, người đi hỏi một chút Đại Xà bọn họ biết một cái ngày một tháng liền niệm sáng tỏ, hơn phân nửa nó phải về người câu 'Tê, tiểu tử, người nói rõ ràng đây là vì cái gì', ha ha ha ha " Hồng Viêm học Đại Xà giọng của học vô cùng rất thật, cho mình đều đùa cười ha ha, toàn thân không ngừng run rẩy, tuy nói sớm đã thay đổi một thân rộng thùng thình áo dài, nhưng nằm trên mặt đất lại không che giấu được vóc người mê người.

Thiết Phong nghe vậy, liền biết mình đoán nhất định là nửa điểm bên cũng không chiếm, nhưng ngoài miệng không chút nào không phải mềm, đáp: "Đại Xà nếu như thế hỏi, ta đã nói 'Một cái ngày một tháng đồng thời xuất hiện, vậy tất nhiên chính là sáng vô cùng, chỉ có chỉ số IQ cấp cao thú vật chỉ có có thể hiểu được đạo lý trong đó, lẽ nào người không hiểu?' " nó nhất định sẽ điểm một điểm Đại Xà đầu, nói rằng: "Tê, ta hiểu, ta đương nhiên hiểu! " "

Hồng Viêm nghe xong Thiết Phong trả lời cười càng mừng hơn, một hồi nữa, đột nhiên nhảy, kéo Thiết Phong muốn cùng nhau nằm thạch trên ghềnh bãi, Thiết Phong bắt đầu vì vi thoảng giã dựa, nhưng thấy Hồng Viêm hứng thú rất cao biểu tình, nghĩ đến: "Ta bình thường bần đất trong cũng nằm, sao bây giờ còn thay đổi làm kiêu? " nghĩ đến chỗ này, liền cũng theo nằm xuống.

"Người nhìn bầu trời là cái gì? " Hồng Viêm hỏi

"Thái dương a, làm sao vậy? " Thiết Phong đáp, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) lúc này đã gần đến hoàng hôn, bởi vì cặp mắt đã khác hẳn với thường nhân, nhìn thẳng một vòng mặt trời đỏ lại nửa điểm nhức mắt cảm giác cũng không có.

"Cái này ao tên là chim muông Tộc cấp cho, chúng nó mỗi lần bay qua phía trên luôn luôn chúng mê thất cảm giác, lúc ban ngày, liền cảm giác đỉnh đầu có một thái dương, dưới thân cũng có một thái dương, mà đến buổi tối, là được đỉnh đầu có một vầng trăng, dưới thân cũng có một vầng trăng, dường như cái này ao lại là ngày, lại là tháng, vì vậy chỉ có nổi lên cái 'Nhật Nguyệt Trì' tên, người không biết bay, tự nhiên thể nghiệm không được trong đó cảm giác kỳ diệu. " Hồng Viêm khuôn mặt nhỏ nhắn bị chiếu hồng phác phác, tăng thêm một phần minh diệu

Thiết Phong nói thâm trong lòng nói: "Ta không biết bay, lẽ nào người lại biết bay rồi hay sao. " trận trận gió nhẹ thổi qua, tựa hồ trong lòng sâu khó đều bị thổi đi, ở nơi này mặt trời đỏ chiếu rọi, Thiết Phong lần đầu tiên cảm thấy thì ra trên đời này ngoại trừ vô công cùng hành hiệp trượng nghĩa, còn có cho phép nhiều chuyện tốt đẹp, chỉ là mình trước đây cũng không phát hiện mà thôi. Nhắm hai mắt lại, lần đầu tiên chủ động kéo lại Hồng Viêm tay nhỏ bé, Hồng Viêm quay đầu hướng hân cười cười, hai người liền như thế lặng lặng nằm thạch trên ghềnh bãi, an hưởng cái này khó có thể yên tĩnh.

Qua một lúc lâu từ, hoàng hôn đã gần đến nửa, Thiết Phong phương chỉ có từ từ mở mắt, tựa hồ đột nhiên nghĩ đến cái gì, quay đầu, kéo kéo Hồng Viêm tay nhỏ bé, đã thấy nàng nửa điểm phản ứng cũng không có, ngồi dậy, nhìn một chút an hưởng khuôn mặt nhỏ nhắn, khoe miệng giật một cái.

"Nàng. . . Nàng rốt cuộc lại đang ngủ? ! "

Thiết Phong trước nghe xong nàng cùng Quy gia gia đồ ước sau, liền muốn nhất định phải gặp vừa thấy cái này thần kỳ tên, nhưng không nghĩ đều đến bên cạnh ao rồi, Hồng Viêm lại đi ngủ, lấy nàng ngủ pháp, trên cơ bản không đến trưa mai chắc là sẽ không tỉnh lại, nhưng trong thời gian này thời gian, thì như thế nào nầu, thờ dài một hơi, lâm bầm

"Ai. . . Cô nàng này thật là ngủ càng ngày càng lâu rồi. . . Xem ra chỉ có thể ta chính mình đi tìm 'Quy gia gia' rồi. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37 : Thần Quy

Thiết Phong từ trước đến nay chính là một nói làm liền làm tính tình, căn cứ mấy ngày nay tiếp xúc mấy cái tên suy đoán, cái này Quy gia gia hơn phân nửa là con rùa đen, hẳn từ nhỏ ở sân Long trấn trường lớn, cũng không có quá tiếp xúc qua những nước này trong sinh vật, nhưng nghĩ đến cái này con rùa dù sao không phải là ngư, tối ngủ hơn phân nửa là muốn ở trên bờ, nghĩ đến đây, liền dọc theo cái này ao bên, đi nhanh lên, tỉ mỉ nhìn chăm chăm bên bờ mỗi một chỗ kiểm tra, đi hẹn một khắc đồng hồ, giương mắt nhìn lên, thâm nghĩ: Cái này ao một tuần ít nói cũng có hơn hai mươi dặm, theo như như thế cái cách đi, ước đoán đi tới trưa ngày mai cũng đi không xong

Nghĩ lại lại nghĩ một chút: Hồng Viêm quả nó gọi Quy gia gia, nghĩ đến vậy người này thể tích hơn phân nửa không nhỏ, ta ngược lại cũng không đáng tìm như thế tí mị.

Nghĩ vậy, đơn giản liền đem trường bào từ cho kéo, ở bên hông thật chắc siết cái kết thúc, đem áo choàng đổi làm đai lưng, lấy một cái không phong nhả xem hình tượng, phát đủ chạy chạy, vừa chạy vào đề nhìn về phía trái phải hai bên, nếu có một chút giác đại hòn đá, liền muốn chạy tới kiểm tra một phen, nhìn có phải hay không là 'Quy gia gia', sau lại nhìn hơn nhiều cũng tổng kết kinh nghiệm, gặp phải một ít hình thù kỳ quái Thạch Đầu liền không đi thăm dò rồi, tốc độ tiến tới vừa nhanh chút.

Trong lúc cũng gặp phải rất nhiều chim muông, thấy Thiết Phong đều rồi rít né tránh, một đường qua đây, ở bên bờ nhưng lại phát hiện rất nhiều Thiết Phong không gọi ra tên tới bờ sát sinh vật, nhưng tuyệt không có một là con rùa, chạy trốn khoảng mười dặm, mới chậm rãi ngừng lại, uống một hớp, tựa ngồi thạch trên ghềnh bãi nghỉ chân.

Nghỉ ngơi cũng liền thời gian một chén trà công phu, Thiết Phong liền cảm giác lại không mệt mỏi, lúc này tuy nói nội lực hoàn toàn không có, nhưng thể lực cũng là muốn so với thường nhân cường lên rất nhiều, đêm hè trăng sáng sao thưa, nhưng trong rừng cũng không tiếng ve kêu, trong lúc rảnh rỗi, liền thuận tay gãy trên một nhánh cây, cho rằng trường kiếm múa.

Cổng cánh rừng, hướng về phía Nhật Nguyệt Trì, Thiết Phong lúc đầu múa cực nhanh, mặc dù nói không có nội lực, sử dụng chiêu này lấy tốc độ sở trường "Ngũ lên trời " nhưng lại cũng hữu mô hữu dạng, chỉ là ra chiêu thu chiêu chỉ tế còn không miễn có chút run rẩy bất ổn, ngũ thức dùng hết, liền thu tay lại đứng lặng bất động, mở làm ra một bộ "Son hà bảy đoạn " thức mở đầu tới, dọn xong sau đó liền như pho tượng, vẫn không nhúc nhích, môi khẽ nhúc nhích, ánh mắt ngưng tụ, nhìn chòng chọc lên trước mắt một tảng đá lớn, vẫn đứng rồi có thể có một khắc đồng hồ, mới vừa rồi sử xuất nhất thức

"Phá Khôn đoạn ", bỗng nhiên huy kiếm chém xuống, "Ba " một tiếng ở trên tảng đá lớn chém cái chỗ hổng, nhánh cây kia cũng theo tiếng mà chiết thành hai đoạn.

Xem trong tay cành cây, Thiết Phong than thở: "Ài, ta dùng nội công tu tập pháp môn làm cho tân sinh nội lực ở trong kinh mạch vận chuyển, sức lực chém xuống, nhưng lại cũng có thể phát sinh trước đây ba bốn phần công lực, nhưng cùng người lúc đối địch, lại có ai có thể đợi lấy ta đây sao không nhúc nhích sức lực? Huống hồ một kích này hao toàn bộ nội lực, tiếp theo đánh liên lại không cách nào có thể làm cho rồi, như vậy xem ra, chiêu này luyện quen nhất 'Son hà bảy đoạn' căn bản là phế đi, 'Ngũ lên trời' cũng chỉ là trông coi giống như chuyện gì xảy ra, một ngày cùng người bình khí giao nhau, lập tức cũng bị đánh bay ra ngoài, thuần túy chính là một động tác võ thuật đẹp, mà một chiêu cuối cùng 'Tấu mưa dạt gió dẫn' tuy nói cần nội lực không nhiều lắm, nhưng mỗi một thức với nội lực chừng không yêu cầu cực cao, trước đây thân thể vô ngại thời điểm ta đều không sử dụng được, lúc này nửa điểm nội lực cũng không có, muốn dùng chiêu này cơ bản cũng không khác nào người si nói mộng rồi. . ." Thiết Phong nhặt lên trong tay còn dư lại nửa đoạn cành cây, hướng về phía tri lòng dạ ác độc ngoan thầy qua, kích khởi từng vòng vẩn nước, tuy nói đã tiếp nhận rồi sự thật này, nhưng đi qua hơn mười năm mỗi ngày đều là dùng võ làm bạn, một buổi sáng trong lúc đó sở học chiêu số đều không thể có thể làm cho, mỗi khi nhớ tới cũng không khỏi có chút phiền táo cũng không cam lòng.

"Lão đầu, nếu người thấy ta thời khắc này đáng về, không biết còn có thể hay không Ở trên Thiên thiên buộc tiểu gia ta luyện kiếm. . Ha ha ha. . Ha ha ha. . ." nhớ lại từng tại sân rồng trần mỗi khi thể lực hao hết, bị thiết không phát buộc luyện công thời gian, Thiết Phong không khỏi lên tiếng phá lên cười, ban đầu vài tiếng cười trong sáng sáng, càng về sau liên lộ ra một bi thương, nghe được bản thân đều có một loại ưu tư cảm giác.

"Tiểu gia ta có cánh tay có chân, người nào lại quy định nhất định phải có nội lực mới có thể luyện thành võ công tuyệt thế rồi! Chẳng phải nghe thấy. . . Chẳng phải nghe thấy. . ." Thiết Phong muốn nói điểm cái gì an ủi mình, nhưng không nghĩ trong khoảng thời gian ngắn cho là thật cứ không ra cái gì ví dụ,

Đang nói vừa chuyển, lại nói: "Thần Quy nếu không gì không biết, nói vậy cũng có thể khiến cho ta phương pháp khôi phục, nhất định là như vậy! " Thiết Phong lúc này đem toàn bộ hy vọng đều quán chú đến đó "Quy gia gia " trên người, vì vậy xưng hào cũng đổi làm "Thần Quy " rồi, tự nói ở đây, liền lại một lần nữa phát đủ vòng quanh ao chạy như điên.

Lần này chạy nhanh hơn, trong lúc còn gặp được bốn năm đầu Sói như sói sinh vật, bắt quá cùng Thiết Phong cùng liếc mắt nhìn nhau một cái liền đều không lên tiếng đều chạy ra, đến rồi canh hai thiên, nhìn thấy phía trước trong lòng đất có một bất mắt màu đỏ, đi vào trước vừa nhìn, nguyên lai là mặc một thân áo dài ngủ say Hồng Viêm, chính mình lại vòng quanh cái này ao chạy một tuần, lại trở về nguyên điểm.

"A -- "

"Thần Quy đại gia, người đang ở đâu! "

Thiết Phong hướng về phía nước ao, lớn tiếng hô hô lên, còn như có thể hay không âm ỉ đến Hồng Viêm, cũng là chút nào không cần lo lắng, nàng ngủ lúc coi như cho vớt xuống sông đều sẽ tung bay ở mặt nước ngủ tiếp, tuyệt đối tỉnh không được, đây cũng là Thiết Phong không có cân nhắc qua đem nàng kêu nguyên nhân.

"Tiểu hữu, người đã đến rồi. "

Một đạo giọng ôn hòa truyền tới, giống như là một lão nhân hiền lành thông thường, Thiết Phong nghe được không khỏi sùng sốt, tuy nói hấn hô to "Người đang ở đâu ", nhưng cái này nhiều là vì phát tiết tâm tình, chút nào không nghĩ tới lại thực sự sẽ có đáp lại. . .

"Ách. . Ta. . Tôi. . Cái kia, người là Quy gia gia? "

Thiết Phong ấp úng hỏi, theo phương hướng của thanh âm nhìn lại, nhưng cũng không có tìm được cái này "Quy gia gia " bản thể ở đâu, trong lòng thầm than: Thì ra nó là ở trong nước, trách không được ta không tìm được. Một lát sau, lại trong bụng tự giễu: Ta sao không có sớm một chút nghĩ đến trước kêu lưỡng tiếng nói, làm sao khổ muốn vây quanh ao chạy như vậy một vòng lớn.

"Tiểu hữu, ta mượn tiền bất tiện, người tới rồi ta gần một chút, chúng ta nói không nên ồn ào quá nhiều đến rồi người bên ngoài. "

Đạo thanh âm này Thiết Phong nghe được rõ ràng, phân biệt phương hướng, là từ tri lòng trên đảo nhỏ truyền tới, vỗ vỗ ót của mình, lại lẩm bẩm: "Ta lại quên mất trên đảo này cũng là lục địa, xem ra cái này Quy gia gia vẫn là ở tại lục thượng. " nghĩ đến đây, gật đầu: "Tiểu gia ta quả nhiên đoán không lầm. "

Dọc theo bên cạnh ao lại chạy nửa khắc đồng hồ, đi tới một cái cự ly này tri tâm hơi gần địa phương, dọc theo một cái bị thủy chìm ngập đường mòn chầy tới, bước vào trong đảo, chỉ thấy trên đảo này cây cỏ san sát, nhưng là cùng lục thượng nhưng có chút phân biệt, lục thượng cây lớn nhiều lấy cây cao to làm chủ, đồ sộ đứng thẳng, mà trên đảo này cây lớn nhiều lấy bụi cây làm chủ, xanh um tươi tốt, cái này đảo cũng không tính bao lớn, đi không bao lâu liền đi tới trong đảo, lúc này Thiết Phong hấp thụ giáo huấn, không hề từng điểm từng điểm tìm kiếm, mà là lớn tiếng gọi vào:

"Thần Quy đại gia, người ở đây phụ cận sao? "

"Không cần lớn tiếng như vậy, ta đang ở dưới chân của người rồi. " thanh âm kia đáp

Thiết Phong nghe vậy cả kinh, vội vã nhảy qua một bên, thầm nghĩ: "Ta lại trùng hợp như vậy cho nó đáp? Đây chính là xác thực có chút bất kinh " lấy ra sau đó tập trung nhìn vào, trước nơi đặt chân ngoại trừ đất đá không có vật gì khác, ở đâu có sinh vật gì rồi, nhưng thanh âm kia lại quả thực từ phía dưới truyền đến không giả, chẳng lẽ cái này Thần Quy bị chôn? Trong khoảng thời gian ngắn ngạc nhiên bất định, nhìn bốn phía.

"Ha hả, không cần thối lại, dưới người của người cái này 'Tiểu đảo', dù cho ta. " thanh âm kia lại nói

Thiết Phong nghe thanh âm kia an tường ôn hòa, không nói ra được thân cận, như huynh như cha thông thường, quét một vòng cái này một dặm phương viên tiểu đảo, âm thầm kinh dị: "Cái này nếu nói là là tiểu đảo cũng không tính lớn, nếu nói là là một con quy, lại là có chút. . . Hơi lớn hơi quá! " trước hân nghe thanh âm kia nói "Mượn tiền bất tiện ", thăm nghĩ rồi rất nhiều chủng "Mượn tiền bất tiện " khả năng, lại vạn vạn không có đoán được chính mình tìm nửa ngày Quy gia gia dĩ nhiên là một tòa "Đảo ", nhưng cũng không khỏi không nói, đây đúng là cực kỳ "Mượn tiền bất tiện " .

Phải thay đổi làm thường lui tới, Thiết Phong nhìn thấy khổng lồ như vậy con rùa, tất nhiên lớn hơn hồ không tin, nhưng những ngày gần đây trải qua chuyện lạ xác thực không ít, đã bình tĩnh rất nhiều, sợ hãi than vài câu, trong lòng liền thần nhiên tiếp nhận rồi dưới chân tiểu đảo dù cho cái này Quy gia gia thuyết pháp.

"Người. Người là bị cái này đất đá đè lại cho nên không nhúc nhích được sao? Ta giúp người đem nơi đây cũng biết đi! "

Thiết Phong nhìn một chút cái này quanh mình phồn thịnh cây cỏ, nghĩ đến lão quy này hẳn là lại tương đối dài thời gian không còn cách nào xê dịch, không biết sao trong chốc lát lại có chút bi thương, thăm hạ quyết tâm nếu lão quy này có nhu cầu, vô luận như thế nào cũng phải trả hân tự do.

"Tiểu hữu thiện tâm, lão Quy tâm linh, nhưng lão Quy ở đâu nằm cũng giống như vậy, nếu bởi vì ta bản thân chi tư, quấy rầy mặt trên sống ở đã lâu chim muông, lão Quy trong lòng nhưng là băn khoăn rất. "

"Nhưng là. . " Thiết Phong nghe xong lời này, chỉ cảm thấy lão quy này tư tưởng thật là cổ hủ, nhưng trong khoảng thời gian ngắn lại có chút biện giải không rõ.

"Thần Quy đại gia, ngài là thế nào đoán được ta. . . Ta sẽ nói ở lại chỗ này không đi? " qua một lát, Thiết Phong hướng về phía mà một khối kê vòng tròn hình tảng đá lớn hỏi, sờ dĩ sẽ đổi lấy Thạch Đầu nói, chỉ là bởi vì hướng về phía không khí kêu gọi tựa hồ có vẻ hơi ngốc, liền đem cái này Thạch Đầu tưởng tượng thành "Thần Quy đại gia " bản thể.

"Tiểu hữu, người nói cho ta một chút, chí hướng của người là cái gì? " lão Quy cũng không có trả lời vấn đề của hân, mà là trực tiếp hỏi ngược lại

"Luyện võ công giỏi, hành hiệp trượng nghĩa. . . " cái này Thiết Phong đáp nhưng lại quả đoán, hơn mười năm qua mỗi khi nói, luôn là tràn đầy tự tin, phảng phất thiên hạ đều ở tay ta, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) mà giờ khắc này cái này tám chữ, nhưng nói không hề sức mạnh.

"Là luyện võ công giỏi trọng yếu, vẫn là hành hiệp trượng nghĩa trọng yếu? " lão Quy lại hỏi, nó mỗi lần hỏi rất đơn giản, thật giống như nhà bên đại gia hỏi hôm nay người ăn cái gì, về sau muốn làm gì thông thường.

Nghe xong vấn đề này, Thiết Phong âm thầm suy nghĩ: "Không luyện võ công giỏi, như thế nào hành hiệp trượng nghĩa? Nhưng nếu luyện võ công giỏi lại không phải hành hiệp trượng nghĩa, không được ác nhân? Hay hoặc là người vô dụng? " trong khoảng thời gian ngắn trầm ngâm không nói, lộ vẻ khó có thể đáp lại. Mà lão kia quy thì chút nào không nóng lòng, chỉ là yên lặng chờ đợi.

Trúc sâu cây mật côn trùng kêu vang chỗ, lúc đó có hơi lạnh không phải gió. Tuy là đêm giữa hạ, nhưng cái này trong đảo, hoặc là nói cái này lưng con rùa trên cũng là dị thường mát mẻ, Thiết Phong đem thất ở bên hông áo choàng hiểu, áp dưới thân thể, ngồi xếp bằng dưới đất, hướng về phía trong như gương mặt nước bình tĩnh có chút xuất thần, bên tai côn trùng kêu vang trập trập, thảo điệp tiếng tất tất tốt tốt, con ếch tiếng linh linh tán tán, lòng yên tĩnh thời điểm, mới phát hiện quanh mình cũng không tĩnh.

Nếu người bên ngoài hỏi ra như thế cái vấn đề, Thiết Phong tất nhiên tùy ý đáp "Đều trọng yếu ", nhưng vấn đề này xuất từ lão Quy miệng, Thiết Phong nhưng ở trong đầu nghiêm túc tự định giá đứng lên, nhưng nếu nói là cần gì phải coi trọng như vậy cái này chưa từng gặp mặt, hơn nữa lúc này coi như là chưa gặp gỡ lão Quy, Thiết Phong chính mình chỉ sợ cũng không nói rõ ràng.

Qua tốt một chút thời gian, Thiết Phong mới đứng lấy viên kia mâm hình tảng đá lớn nói rằng: "Hai người so sánh với, vẫn là hành hiệp trượng nghĩa trọng yếu một ít. "

"Tốt, tốt, tốt " lão Quy một nói liên tục ba cái "Tốt ", dừng một lúc lâu, lại nói: "Ồ rất nhiều năm trước, cũng có một người trẻ tuổi cùng người cùng loại, bất quá sự lựa chọn của hân cũng là người trước, liền bởi vì như thế, trên đời này nhắc lên một hồi lâu tình phong huyết vũ. . . "

"Hân. . Là ai? " Thiết Phong nghe vậy, lòng hiếu kỳ nổi lên.

Lão Quy trầm ngâm một trận, tựa hồ thờ thật dài, nói rằng:

"Tên của hân gọi Lệnh Ngộ. "

Chương 38 : Lệnh Ngô chuyện cũ

Đi? Tên này rất quen thuộc, dường như ở nơi nào nghe qua. . .

Lệnh Ngô. . . ?

Đem tên này thì thăm mấy lần, Thiết Phong bỗng nhiên nghĩ đến: Đây không phải là núi kia sai kiểm trải qua trên trang tên sách câu nói kia tác giả sao? !

[nay tao ám toán, số trời đã hết, lưu này nhất pháp, nguyên hậu thế tiểu tử tám ta oán thù, Lệnh Ngô thư]

Trên đời này lại có như thế xảo pháp?

" Lệnh Ngô rốt cuộc là người nào? " Thiết Phong hỏi

"Tính ra đã là hơn bảy trăm năm trước chuyện rồi, năm đó Lệnh Ngô cũng là so với người không lớn hơn mấy tuổi thiếu niên, hán đồng dạng cũng là ở chỗ này tìm được ta. . Người lại ngồi xong, ta chậm rãi kể cho người tới. "

Thiết Phong nghe vậy khóe miệng run lên, vì vì ngồi ngay ngắn chút, thăm nghĩ: Lão quỷ này đến cùng sống bao lâu?

Kỳ lúc trăng sáng cao chiếu, đem Thiết Phong bóng lưng tà ánh một bên, như một khối đá bô tát.

"Lúc đó thiên hạ có tam đại quốc gia cổ, lớn đương quốc tối cường, cốc Nhạn quốc cùng nam khương quốc hơi yếu, Lệnh Ngô lấy trọng lớn đương nước trấn quốc chi bảo "Lớn đương tâm kinh ", chịu bên ngoài cả nước truy sát, nhưng này "Lớn đương tâm kinh " chính là một môn cực kỳ kỳ quý bá đạo nội công phương pháp tu hành, tha là năm đó lớn đương Quốc hoàng thất vô số cao thủ, cũng là mấy trăm năm không người nào có thể luyện, Lệnh Ngô tuy nói là một trăm năm khó gặp thiếu niên thiên tài, nhưng cũng vẹn vẹn tu tập nửa khắc đồng hồ không tới vô thuật, liền suất nửa tẩu hỏa nhập ma, đi đời nhà ma. "

Nghe ở đây, Thiết Phong "Di " thán phục một tiếng, không nghĩ tới thế gian lại có như vậy công pháp bá đạo, luyện nửa khắc đồng hồ liền hầu như muốn mệnh, đây quả thực là dạy người tự sát pháp môn.

"Hắn lúc đó đã chịu nội thương, lại bị đuổi giết, cùng đường chỉ có trốn đến nơi này, ta lúc đó thấy hắn thương cảm, liền làm cho hắn giấu ở bên cạnh ta, trợ hắn ẩn nấp đứng lên, tránh thoát lớn đương quốc nhân truy sát. lần bị thương này, hắn hao tổn hơn ba tháng thời gian, mới miễn cưỡng dưỡng hảo, nhưng tổn thương vừa vãn ngày thứ hai, liền lại chưa từ bỏ ý định luyện bắt đầu "Lớn đương tâm kinh " tới, lúc này hắn mạnh mẽ đình nửa khắc đồng hồ, lại một lần nữa một số gần như bỏ mạng, thổ huyết cân nhắc thẳng không ngừng, lại qua nửa năm mới miễn cưỡng khôi phục, có thể khôi phục sau đó hắn vẫn như cũ còn muốn luyện, liền kiên trì như vậy thời gian càng ngày càng lâu, dưỡng thương thời gian cũng càng ngày càng lâu, giằng co chín lần, thời gian qua mười hai năm, trong lúc hung hiểm khó có thể nói hết, rốt cục vô thuật không phụ lòng người, ở lần thứ chín thời điểm, hắn lại luyện thành lớn đương thần công, lấy ngoài ba mươi niên kỉ, trở thành đương đại nội công hoàn toàn xứng đáng đệ nhất nhân. "

Thiết Phong ở một bên nghe được cảm xúc dâng trào, mỗi lần nghe được Lệnh Ngô cướp cò thụ thương, tâm liền theo chìm xuống, nghe được hắn lần nữa kiên trì, tâm lại cùng nổi lên, như vậy khởi khởi phục phục, thẳng đến nghe được "Trở thành đương đại đệ nhất nhân " lúc, cái này một lòng mới hoàn toàn buông, trong mắt bày đặt tia sáng kỳ dị, lộ vẻ đối với tên này vì Lệnh Ngô tổ tiên rất là kính phục.

"Sau lại hắn từ nơi này đi ra ngoài, phát hiện lớn đương quốc vì tìm tung tích của hắn, đem phụ mẫu hắn huynh đệ đều bắt đi khảo vấn, cuối cùng đều bị dần vật chết thảm. Lúc đó hắn nghe tin gần không kềm được, lẻ loi một mình vọt vào như tường đồng vách sắt vậy lớn đương hoàng đô, ngành sinh sinh đích giết ba vị Vương gia cùng hai vị tướng quân, nhưng dù sao quả bất địch chúng, mình cũng bị trọng thương, băng vào nội lực thâm hậu, nỗ lực chạy trốn, việc này oanh động toàn bộ thiên hạ, đưa tới sóng to gió lớn. Ở vậy sau này, Lệnh Ngô lập chí muốn tiêu diệt lớn đương quốc, vì một thân nợ máu, Vì vậy sau khi thương thế lành liền đầu thời đó tương đối yếu thế cốc Nhạn quốc, thành một vị tướng quân. Hết thấy võ học nhân sĩ, ở lương quân đánh với trung có thể phát huy tác dụng cực kỳ hữu hạn, nhưng này Lệnh Ngô lúc này võ công đã trấn hóa cảnh, cho là thật ở vạn quân từ đó có thể thắng lợi dễ dàng tướng địch thủ cấp, lớn đương quốc vì vậy bị đánh liên tục bại lui, dùng thời gian mười năm, để cốc Nhạn quốc có thể cùng lớn đương quốc cân sức ngang tài, lại đánh rồi năm năm, lớn đương quốc đã không dám cùng cái này cốc Nhạn quốc truyền kỳ tướng quân lại chính diện giao chiến. Mà vị Lệnh Ngô tướng quân, mười lăm năm tới có thể nói giết ra biển máu núi thấy, lúc đó hắn vừa tìm được ta, nói với ta hắn có chút hối hận, mặc dù nói mình một nhà bị giết, nhưng mình cũng giết lớn đương quốc thiên thiên vạn vạn quân sĩ, nhiều hơn nữa thù hận, cũng không muốn lại báo, huống hồ hiện tại thế tử của hắn đã mang thai mười tháng, coi như vì mình hải tử, cũng không phải nhiều hơn nữa tạo sát nghiệt rồi. Tới sau đó, hắn tìm được ngay lúc đó cốc Nhạn quốc quân,

Biểu đạt hắn muốn ẩn lui ý tưởng, cốc Nhạn quốc quân mặc dù vạn phần không muốn, cũng chỉ được bằng lòng, điều kiện là làm cho Lệnh Ngô giúp mình cuối cùng lấy thêm tiếp theo thành, mà Lệnh Ngô cũng cảm kích những năm gần đây cốc Nhạn quốc đối với tín nhiệm của mình, liền không hề nghĩ ngại đáp ứng, tiểu hữu, nếu là người cũng gặp phải loại tình huống này, người biết làm như thế nào? "

Thiết Phong đang nghe được mê li, đột nhiên phát hiện vấn đề chỉ hướng chính mình, suy tư một chút, đáp: "Cái này Lệnh Ngô lấy trọng lớn đương quốc bảo tuy không đúng, nhưng này lớn đương quốc đem toàn gia sát hại thủ đoạn cũng hơi bị quá mức tàn nhẫn, oan có đầu, nợ có chủ, ta nếu là của hắn nói, sẽ gấp đem lớn đương tâm kinh trả lại, sau đó tìm tìm được lớn đương quốc quân báo thù, mà phổ thông quân sĩ cũng đều là thầy u sinh đường, cần gì phải thương tổn bọn họ? "

"Tốt, tốt, ta đây an tâm. . ." lão Quy nói rằng, mấy câu nói đó nghe được Thiết Phong có chút mặc danh kỳ diệu, chính mình rõ ràng trả lời là một giả thiết trong vấn đề, lại có cái gì có thể yên tâm rồi, qua trong chớp lát, lão kia quay lại tiếp tục giảng đạo:

"Lệnh Ngô lĩnh cái này một lần cuối cùng nhiệm vụ, mang theo vài cái tín nhiệm nhất huynh đệ cùng thuộc hạ, liền lên đường, vốn tưởng rằng đây là một hồi dễ như trở bàn tay chiến đấu, chẳng ai nghĩ tới, cái này đúng là thiên hạ đại biến bắt đầu. . . Ai. . ."

Thiết Phong nghe đến đó, đột nhiên nghĩ đến núi kia sải kiếm trải qua trên "Nay tao ám toán, số trời đã hết" lời nói, một lòng lần nữa nói lên, lại như thế nào cũng không nghĩ ra, lấy lúc đó Lệnh Ngô thực lực cùng kinh nghiệm, lại có cái gì có thể giả hại được hắn?

"Lúc đó đã đem quốc quân yêu cầu đánh rớt xuống Nhạn thành vây chặt như nêm cối, mắt thấy không quá vài ngày là được bắt, nhưng không nghĩ đột nhiên bị đại biến, trong một đêm từ bốn phương tám hướng đột nhiên vọt tới hàng vạn hàng nghìn đại quân, có lớn dương nước, có nam khương nước, đều là tấn trang bị kim Khôi ngân giáp, đều là các quốc gia cốt lõi nhất chiến lực, như thần binh trời giáng thông thường, đảo mắt liền giết tới rồi trước trận, hiển nhiên mai phục không ngắn thời gian, càng làm cho hắn cảm giác khiếp sợ là, chính mình mang năm chục ngàn quân sĩ trong lại cũng phản bội hơn phân nửa, mắt thấy một ít đối với mình trung thành cảnh cảnh các huynh đệ bị hại, mặc cho một mình hắn võ công cao tới đâu, cũng tuyệt đối không thể hộ tống nhiều người như vậy chu toàn, trải qua năm ngày năm đêm khổ chiến, thủ hạ mình mọi người mấy đã toàn diệt, chỉ còn lại có cuối cùng bốn cái thân vệ liều mạng với hắn tính mệnh đột phá đi ra, giết ra khỏi trùng vây sau, các huynh đệ từng cái ngã xuống thân ảnh, như kiểu ác mộng quân quit lấy hắn, hắn không nghĩ ra, vì sao lớn dương quốc cùng nam khương nước người biết biết trước mai phục chính mình, càng không nghĩ ra, chính mình một tay mang theo thiết huyết quân, như thế nào lại cứ dao đối với mình vùng vẫy, đoạn thời gian, hắn dần dần, đối với cái này chút các loại tình huống, thậm chí ngay cả muốn cũng không dám nghĩ sâu, rất sợ đoán được cái gì làm người lạnh lẽo tâm gan thấu xương sự thực, dù hắn võ công sớm đã đệ nhất thiên hạ, lúc này cũng chỉ có bị thống cùng bất lực. Tình hình như vậy, cho đến sau lại mấy ngày một buổi tối, hơn bốn năm xuất sinh nhập tử, chính mình đội bọn hắn như huynh như đệ vậy thân vệ, lấy dao đâm vào lòng ngực của hắn. . ."

"A! "

Thiết Phong bản chỉ nghe có chút tức giận bất bình, sau đó nghe được bốn cái thân vệ động thủ thời điểm, càng là dường như đâm vào không phải Lệnh Ngô mà là mình thông thường, một cỗ lương khí từ đầu quán đến bối, lại từ bối quán đến chân, lớn tiếng sợ kêu lên.

"Nhưng hắn dù sao công lực cao cường, tại nơi lưỡi dao sắc bén vào cơ thể trong nháy mắt, thân thể một chuyển, tránh được hết thảy yếu hại, tuy là tiên huyết bắn ra bốn phía, nhưng bảo vệ tính mệnh, mà bốn gã thân vệ, ở đâm ra trong nháy mắt y phục hàng ngày độc chết, đến rồi lúc này, hắn lại sao có thể giả bộ làm nhìn không ra chân tướng, các loại mọi thứ đều chỉ rõ, là cốc Nhạn quốc quân bản đứng chính mình, nghĩ đến thê tử của chính mình vẫn còn ở cốc Nhạn quốc nội, hắn liền không để ý tánh mạng chạy như điên trở về, kỵ chết sáu con khoái mã, đánh chết hơn ba mươi ngàn trở người, rốt cuộc đã tới thê tử trước mặt, nhưng vợ con của hắn, lại sớm đã ngã xuống trong vùng máu. . ."

"Cái này cốc Nhạn quốc quân có thể nào như vậy! Khinh người quá đáng! ! Con bà nó! !"

Thiết Phong ở một bên nghe được sớm đã lòng đầy căm phẫn, hận không thể sinh ra sớm hơn 700 năm đem cốc Nhạn quốc quân giết đi mới tốt.

Lão Quy lại không để ý tới Thiết Phong sự phẫn nộ, tự mình nói:

"Tới sau đó, hắn liền lại bất chấp cái gì tình nghĩa đạo đức, hóa thân làm địa ngục ác ma, không chừa thủ đoạn nào giết chóc lấy tam quốc hàng đầu nhân vật, thời gian ba năm, tam quốc từ nước quân chủ lẫn nhau, cho tới tướng quân vương công, tại nơi Lệnh Ngô trắng trợn tàn sát dưới chết gần bốn trăm người, cái này bốn trăm người đổi thành bình thường, vậy cũng là ra lệnh một tiếng thiên hạ cũng muốn run ba cái tởn tại, mà lúc này, đều biến thành trắng như tuyết bạch cốt, năm đó bao vây tiêu trừ Lệnh Ngô âm mưu, cũng đến tận đây bị rõ ràng khắp thiên hạ, ở nơi này cổ kinh khủng bao phủ xuống, tam quốc bắt đầu nội chiến không ngừng, giang hồ thế lực cũng thừa dịp loạn ra hết, đều muốn chia cắt mình một khối thế lực, thiên hạ hoàn toàn đại loạn, động phoi thầy vạn dặm, tay không tác sát bách tính cũng không có thể may mắn tránh khỏi. Cũng không lâu lắm, ba cái quốc gia cổ ở dưới áp lực mạnh hết thảy giải thể, UU đọc sách www.uukanshu.com vương công quý tộc mai danh ẩn tích để cầu giữ được tánh mạng, trong khoảng thời gian ngắn lại không người dám nói kiến quốc lập triều, lịch sử xưng 'Lệnh Ngô chi loạn'. Sau đó Lệnh Ngô vừa tìm được ta, khi đó hắn đã toàn thân thiên sang bách không, phảng phất một người toàn máu thông thường, cường treo một hơi thở đem việc này nói cho ta nghe, giao cho ta một quyển sách, lại cho ta biểu diễn ba chiêu kiếm pháp, ngửa mặt lên trời hét to ba tiếng 'Ta không cam lòng', từ nay về sau liền chôn ở cái này vạn thú Lâm ở giữa. "

Thiết Phong càng nghe càng sợ, càng về sau nghe được "Biểu diễn ba chiêu kiếm pháp" thời điểm, trong lòng hơi động, mơ hồ cảm thấy chuyện này e rằng cùng tự có cực đại can hệ, trong lòng từ kinh dị chuyển thành lo sợ, suy tư một lát, lại mơ hồ cảm thấy cái này toàn bộ cố sự tựa hồ có một chút chỗ không đúng, nhưng nếu nói là là ở chỗ nào rồi, lại có chút nói không nên lời, trong khoảng thời gian ngắn trong đầu tâm tư hàng vạn hàng nghìn. Vẫn cứ như vậy đứng ngẩn ngơ hồi lâu, sắc trời đã hừng sáng, mới chậm rãi mở miệng hỏi:

"Quyển sách kia là cái gì? "

"Quyển sách kia là hắn kết hợp lớn dương tâm kinh mà chế một bộ tu luyện pháp môn, được xưng hiểu rõ thiên mà, người tam tài chí lý, xưng là 'Tam tài kiếm trải qua', nhưng bởi vì lúc tu luyện sản sinh nội lực vô cùng bá đạo, vì vậy liền chuyên môn vì thế sáng lập ba chiêu kiếm pháp, chính là khai thông tiết tẩn nội lực sở dụng. "

Thiết Phong nghe vậy, chau mày, trong đầu không được nhớ lại: Tam tài kiếm trải qua. . Tam tài kiếm trải qua. . ? ! ! Tam tài. . Núi sài? ! "

Niệm vài câu, đột nhiên kinh hô một tiếng: "A! Cái này. . Kiếm này trải qua ta dường như. . Ta giống như đã gặp! "

Lão Quy lại không đáp lời, một lát sau, Thiết Phong lại mở miệng hỏi:

"Không biết. . ba chiêu kiếm pháp có hay không tên. . ? "

Trầm mặc một hồi, lão Quy chậm rãi đáp:

"Dù cho người quen thuộc ba chiêu. . . Sơn hà bảy đoạn, ngũ lên trời, tấu mưa dạt gió dẫn. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39 :Xuất Lâm Nhập Thế

Thiết Phong nghe vậy, trong chốc lát lại không phải phải nói cái gì tốt, trong lòng nhiều lần tự định giá: "Ba chiêu này kiếm pháp là lão đầu vừa lừa vừa dụ buộc ta luyện, mà 'Sơn Sài Kiếm Kinh' là Liễu nhi theo tay đưa ta, hai người này dĩ nhiên có là hơn bảy trăm năm trước Lệnh Ngô sáng chế, hơn nữa hai người vẫn là một bộ gốc bù pháp môn, cái này. . . Việc này đều là thật sao? Lão nhân kia tại sao phải cố chấp như vậy dạy ta ba chiêu này kiếm pháp? Mà kiếm kia trải qua thì tại sao sẽ ở Lục gia xuất hiện. . . ? " trong khoảng thời gian ngắn các loại nghi vấn xông lên đầu, lại nghĩ lại: "Thiết không phát lão nhân kia thật chỉ là một cái xã dã rên sao? Vậy tại sao võ thuật biết cao như vậy? " Thiết Phong từ nhỏ liền cùng thiết không phát cùng nhau sinh hoạt, tuy biết võ công của hắn cao cường, nhưng sớm tập mãi thành thói quen, bây giờ quay đầu ngẫm lại phương mới phát giác được việc này cũng có chút không đúng, cái kia thân công phu đã không thua kém đại môn phái sư Phó trưởng lão, làm sao có thể dựa vào trời trời giáng thiết liền luyện ra?

Thiết Phong từ nhỏ thông minh, nhưng đột nhiên đối diện với mấy cái này vấn đề, trong đầu như trạng bị đầy đủ tương hồ thông thường, vô luận như thế nào cũng nghĩ không thông. Chỉ cảm giác mình phảng phất đi tới thế giới kia, phá vỡ chính mình trước kia hết thảy nhận thức.

"Tiểu hữu, có thể nói cho người biết ta đều nói cho người, không biết người muốn như thế nào quyết định? " lão Quy thanh âm lại chậm rãi truyền đến, vẫn như cũ âm áp hiền lành như cũ

Thiết Phong hôm qua vốn đã quyết tâm ở chỗ này an cư ở, nhưng lúc này nghe xong lão Quy nói các loại sự tình, đầu còn có thể Trầm được quyết tâm nghĩ, hận không thể lập tức lao ra cánh rừng này tìm ra chân tướng mới tốt, nói rằng: "Thần Quy gia gia, không biết ngài có hay không có thể khiến cho thân thể ta phương pháp khôi phục? "

"Có, xem phía sau người không xa cây nhỏ. " lão Quy đáp rất quả đoán.

Thiết Phong nghe vậy vui mừng quá đổi, vội vàng hướng phía sau nhìn lại, chỉ thấy một gốc cây cây thấp trên linh linh tán tán dài quá năm sáu cái quả đậm lớn trái cây màu đỏ, đem cành lá đề thật thấp, từng cái đều mượt mà dồi dào, nhưng lại không biết là vật gì.

"Dưới cây kia dù cho Lệnh Ngô nơi chôn xương, hắn ở chỗ này sau khi chết hơn một năm, liền dài ra cái này khóa kỳ thụ, cây này hội tụ toàn bộ vạn thú Lâm cây cỏ tinh túy ngưng tụ thành quả thực, quả thực rơi xuống sau lại phụng dưỡng cha mẹ vạn thú Lâm, có thể dùng cây cỏ càng thêm sum xuê, vòng đi vòng lại, tuần hoàn đền đáp lại. Nếu là có chim muông phân chia đồ ăn, thì có thể dễ cho thoát thai hoá cốt, có thể nói kỳ diệu. Hồng Viêm trước cho tiểu hữu ăn xong một quả, tiểu hữu liền tai thính mắt tinh, thể lực đại tăng, nếu đem bên ngoài nhổ tận gốc ăn, nói vậy có thể đức lại tổn hại đan điền, có thể còn có thể khiến cho người công lực nâng cao một bước. "

Thiết Phong nhớ lại hôm qua Tiểu Hạc ca mang tới quả thực, đột nhiên tỉnh ngộ: "Thế gian lại có như thế kỳ vật! Thì ra ta thể lực cường hãn tất cả đều là bởi vì trái cây này sở trí. " đứng dậy, hướng phía kỳ thụ đi mấy bước, vừa mới gơ tay lên, hơi sừng sờ, hỏi: "Nếu trái cây này có thần hiệu như thế, vậy vì sao trong rừng trũng chim đã thú không đem nó ăn? "

"Tiểu hữu, phải nói ta cũng nói rồi, tuyển trạch nhưng ở với người. "

Lão Quy nói ngắn ngủi một câu không rõ chỉ nói, liền không nói nữa.

Đổi thành những ngày qua Thiết Phong, biết được có này kỳ quả, tất nhiên không cần suy nghĩ liền đóng gói mang đi, mà giờ khắc này, lại tại chỗ đứng lặng, âm thầm trầm ngâm.

Từ chối một lúc lâu, Thiết Phong đem đưa ra tay thu hồi lại, nói rằng:

"Thần Quy gia gia, ta hiểu rồi. "

Cái này khóa kỳ thụ là là cả vạn thú Lâm tạo hóa, có thể tồn tại đến nay, nhất định là trong rừng chúng thú quý hiếm nguyên có, chúng thú còn như vậy, chính mình sao nhẫn nhổ tận gốc? Thần Quy tự nói với mình là lớn lao một phần tín nhiệm, lại có thể nào cô phụ.

"Chờ ngày mai Hồng Viêm tỉnh lại hướng nàng bái tạ sau, ta liền rời đi nơi này. "

Thiết Phong trong lời nói nhân thân cứng cỏi không phải dòi, nghĩ đến Lệnh Ngô cả đời mạng nhỏ đều ném vô số lần, chính mình vừa mới chịu một lần tổn thương liền ẩn cư tị thế, chẳng phải là lớn yếu hơn hẳn, chẳng biết lúc nào, Thiết Phong sớm đã đem Lệnh Ngô coi là trong lòng tương đối mục tiêu, trong lòng ngực về này từ ngạo khí lần nữa đốt lên.

"Tốt, tốt, tốt" lão Quy lại một lần nữa nói liên tục ba lần tốt, trong đó vui mừng ý so với trước kia càng sâu, sau đó còn nói thêm "Người đã quyết định ly khai, cùng Hồng Viêm nói lời từ biệt lại thì không cần rồi, nàng đã tinh huyết giảm nhiều, vốn sớm hôn mê, chỉ là mỗi ngày vì thấy người vì vậy chỉ có tỉnh lại,

Có thể kể từ đó liền khôi phục thật chậm, đây dựa lâu rồi thậm chí sẽ còn có chút hậu quả nghiêm trọng hơn."

"Cái này... Chỉ giáo cho?" Thiết Phong trước hỏi qua mấy lần mình rốt cuộc là như thế nào được cứu, nhưng là vô luận là Hồng Viêm vẫn là Lão Hắc bọn họ, đối với lần này đều không muốn trả lời, vấn đề này vẫn là đáy lòng của hắn rất lớn nghi hoặc.

"Người bị mang vận thú Lâm thời điểm, ở thường trong mắt người có thể nói là chết rồi, là Hồng Viêm tiêu tan rồi chính mình hơn phân nửa tinh huyết, mới đưa người cứu trở về, mà người kinh mạch cũng là bởi vì này đúc lại, kiên cường dẻo dai không gì sánh được, nhưng cái này vừa vừa thật khổ hải từ này... Ai."

"Nàng... Rốt cuộc là cái gì, lại vì sao đối với ta tốt như vậy?"

Thiết Phong kinh ngạc một lát, hỏi.

Hắn mặc dù không biết cái này "Tiêu tan hơn phân nửa tinh huyết" rốt cuộc là ý gì, nhưng theo cái này Thần Quy thuật lại, nghĩ đến đại giới tuyệt không thoải mái,

"Tiểu hữu, lão Quy ngày hôm nay nói quá nhiều... Cũng không biết bao lâu không có nói qua nhiều lời như vậy, thiên địa mặc cho người xông, chớ quên hôm nay nói như vậy liền tốt, lão Quy ta có thể muốn ngủ..."

Thiết Phong nghe vậy gật đầu, biết bên ngoài không muốn đáp vấn đề này, cũng không hề làm cường cầu, xoay người quỳ xuống đối với vòng tròn lớn thạch đập đầu ba cái, nếu không phải cái này Thần Quy đánh thức, chỉ mỗi mình tiêu cực ý khó trừ, càng chỗ hiểm yếu rồi Hồng Viêm mà không tự biết, hơn nữa lão quy này vốn là không biết bao nhiêu năm trước tiền bối, cái này ba cái khấu đầu là tuyệt đối nhận được.

Sai ai ra trình diện lão Quy không nói nữa, Vì vậy Thiết Phong liền xoay người rời đảo đi, mới vừa đạp đến bên bờ, đột nhiên nghĩ đến: Mình bị thương sự tình là Thần Quy đối với Hồng Viêm theo như lời, nghĩ đến hậu quả này hẳn chính là dự liệu được?

Ý niệm này chợt lóe lên, lại chưa tiến hành suy nghĩ sâu xa, đến rồi bên bờ, bước nhanh đi tới Hồng Viêm trước người, đưa nàng ôm ngang, chỉ cảm thấy nàng thể trọng rất, nhìn về phía an tường làm người hải lòng trắng nõn khuôn mặt, không khỏi nghĩ tới ban đầu ở vận thú Lâm lúc cho nàng trở thành "Nữ quý" thời điểm, nhếch miệng tự giễu cười, sau đó liền hướng lấy nàng trong ngày thường nghỉ ngơi rừng trúc chỗ sải bước đi tới.

Qua một cái lúc tới Thần, đến đó rừng trúc nhỏ, Thiết Phong đem thả vào ngày thường trong nàng thói quen nghỉ ngơi đồng cỏ chỗ, lại đi một bên đánh chút mới cỏ, viết dưới thân thể.

"Ta... Ai"

Hôm nay nghe lão Quy theo như lời, mới biết nguyên lai mình bị lớn như vậy ân, Thiết Phong vốn định đối với người say Hồng Viêm nói cái gì đó, nhưng mới vừa đã mở miệng, cũng không biết nên như thế nào biểu đạt, chỉ cảm thấy vô luận nói cái gì cũng có chút tái nhợt.

Thiết Phong đi tới một bên, chiết vài cái mảnh nhỏ cành cây, lại hái chút Hoa nhĩ, ngồi dưới đất nghiêm túc đan đứng lên, nhưng hắn chưa làm qua những thứ này việc tinh tế, tay chân to kém cỏi, qua rồi hơn một canh giờ, mới bịa ra rồi năm oai oai nữ nữ vòng hoa tới.

Lúc này sắc trời đã lớn lượng, Thiết Phong trông coi năm lớn nhỏ không đều vòng hoa lảm bảm: "Tuy nói không quá tròn, nhưng còn có một phen đặc biệt ý nghĩa, ân..."

Thiết Phong căn cứ mấy ngày trước đây tiếp xúc, chỉ nói cái này Hồng Viêm thích hoa hoàn, Vì vậy liền đem năm vòng hoa một tia ý thức toàn bộ đeo ở trên đầu của nàng, rất giống một cái thổ bồ đi mũ rom, mà hắn thấy tác phẩm của mình, lại cảm thấy tựa như một cái kim quang bắn ra bốn phía mạo vua, hải lòng gật đầu, ở bên cạnh trên đất viết lên chữ tới, vốn định viết "Ta sẽ trở lại" vài cái chữ to, mới vừa viết hai chữ, liền muốn đến mình bây giờ như trước nội lực hoàn toàn biến mất, cái hứa hẹn này thực sự không có lẽ, Vì vậy đứng dậy dùng chân đem viết xong hai chữ lau, hướng về phía Hồng Viêm nghiêm túc chấp tay, liền rời đi.

Từ rừng trúc ly khai, Thiết Phong đi tới ban đầu chính mình đường thương trong cái sơn động kia, vừa xong cửa sơn động, liền nghe được Lão Hắc cùng Đại Xà lại đang làm không biết một biện luận cái gì, Thiết Phong nghĩ tới trong động thời gian, chỉ cảm thấy như vậy từng trải cho là thật cực kỳ thần kỳ, nếu đi ra ngoài cùng ngoại nhân nói rồi, phải là không người có thể tin. Cười cười đi gần đi, cùng ba thú điều khiển vài câu liền nói chia tay, trước khi đi còn ác thú vị ngâm một hộp lớn thủy, hướng về phía Đại Xà đầu phun tới, tưới nó càng thêm trong suốt bóng loáng thêm vài phần, mà Đại Xà chỉ nói đây là "Vượn loại sinh vật" đặc thù nghĩ thức, vui vẻ hưởng thụ.

Thiết Phong từ hôm qua Tư Mã tiểu thư cùng Vương nhị đối thoại trúng phải biết, hiện tại đang ở vận thú rừng sâu chỗ, xuất động sau đó phân biệt rồi phương hướng, hướng phía hướng tây bắc đi tới, trong lúc trên đường cũng nhìn thấy không ít hung mãnh ác thú, cũng có lẽ là bởi vì Hồng Viêm tinh huyết nguyên nhân, cảm giác được Thiết Phong khí tức trên người đều là nhao nhao thối lui. Thiết Phong lúc này mặc dù có thể nói Thú ngữ, nhưng xuất

phát từ cho tới nay thâm căn cố đế tư duy, nên cũng không dám chủ động đi trừ chọc những mãnh thú này, khát tìm chút suối nước, đói thì ăn chút trái cây bắt một ít ngư, dưới đường đi tới đều là bình an qua tốt, nhưng cái này vạn thú rừng sâu chỗ núi sâu Lâm lão, Hoang không có dấu người, đường xá khó đi, đến rồi ngày thứ chín trên, mới thấy được một cái đội săn thú đoàn, tùy ý nói chuyện với nhau vài câu, hỏi thăm đứng lạc thành phương hướng, liền lại đi.

Lại qua ba ngày, đã đến lạc thành lân cận, Thiết Phong đã đi tới nơi đây mấy lần, mà lần này lại phát hiện lạc thành phụ cận trong rừng nếu so với mấy lần trước náo nhiệt mấy lần còn không ngừng, gặp mấy giả nhiều là võ giả trang phục, hoặc ba năm hán tử thành quần kết đội, hoặc trường xe lớn mã chậm rãi đi về phía trước, đi vào bên trong đi lại ôn kiện, Hồ Hòa lúc khí tức tràn đầy, hiển nhiên đều là các môn các phái đích hảo thủ.

Thiết Phong mấy lần tiến lên hỏi thăm, đại đa số người đối với cái này ăn mặc đồng nát tiêu từ đều là hồ hững, gặp phải vài cái lòng nhiệt tình chút chỉ có báo cho biết Thiết Phong, thì ra ngày gần đây lạc thành phụ cận sắp có một hồi ước chiến, ước chiến song phương là bắc hoang bá chủ đông xanh giáo cùng lạc thành chấp pháp đường, còn như ước chiến nguyên nhân cũng là chứng thuyết phân vân, có nói là đông xanh giáo muốn chiếm lấy lạc thành, có nói là chấp pháp đường thọc bọn họ tổ chim, còn có nói đông Thanh giáo chủ cùng chấp pháp đường thống lĩnh lão bà cầu kết, ngược lại vô luận nhiều thiên mã hành không suy đoán, ở những nhân sĩ giang hồ này trong miệng thêm dầu thêm mỡ một phen, đều chân tướng chuyện như vậy giống như, khiến người ta khó phân biệt thật giả, trong khoảng thời gian ngắn thành lạc thành đề tài sốt dẻo nhất.

Mà đám này măng phu phần lớn là không ở không được chủ, ngại vì chấp pháp đường uy vọng không dám ở bên trong thành quá mức làm cản, rảnh rồi nhàm chán, cái này ngoài thành cảm thú có thể tao ương, một đường qua đây Thiết Phong gặp được vô số thành quần kết đội tới trong rừng săn thú đoàn thể nhỏ, đám người này vốn là thủ pháp không lâm chuyên nghiệp, lại bản không phải là vì chắc bụng mà đến, vì vậy liệt sát một thủ thường thường muốn hồi lâu chỉ có chết, nếu là lúc trước nói, Thiết Phong tất nhiên không thêm quan tâm, nhưng lúc này hết lần này tới lần khác dã thú kia trước khi chết kêu rên hán đều có thể nghe hiểu, mà vạn thú Lâm săn thú vốn là cho tới nay chuyện thiên kinh địa nghĩa, Thiết Phong lại thật ở không có có lý do gì xuất thủ can thiệp, chỉ phải buồn bực một hơi thở như không nghe thấy tìm không thấy, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) tâm tình lớn hồng bét.

Lại hành một trong, Thiết Phong nhìn thấy một con tuổi không lớn lắm Ấu Lộc, bị bốn cái hơn hai mươi tuổi hoàng y hán tử vây quanh ở tứ giác, bốn một hán tử tay cầm trường tiên, lẫn nhau trong lúc đó cố ý để lại chút khoảng cách, chỉ cần Ấu Lộc lao ra, gần tới người liền một đánh xuống, mấy hơi thở vô thuật, Ấu Lộc liền dù sao in vài nói sâu đậm lẫn roi, có một đạo ngoan trực tiếp hít cái da tróc thịt bong, đứng ở trong bốn người gian, lạnh run.

"Lão nhị, cái này Lộc nhị thường xuyên hướng người bên kia phóng đi, nghĩ đến là nó cảm thấy người yếu nhược, sợ rằng hôm nay một hồi bữa nhậu này người là muốn mời, ha ha. "

"Đi người nha, chúng ta đồ cái này Lộc nhị ở nơi nào có thể chạy đi, nếu như cái này Lộc nhị không khỏi đánh, không đợi chạy ra đã bị ta vài cái quất chết, bữa nhậu này như thế nào coi là? "

"Người nào quất chết nó, bữa nhậu này đương nhiên hán tới mời, ha ha, cái này Lộc nhị bị chúng ta sợ đến không dám di chuyển lạc, chúng ta lui về phía sau lại rút lui hai bước thôi. "

Dứt lời, mấy người đều rút lui hai bước, Ấu Lộc sai ai ra trình diện có kẻ hồ đồ để lợi dụng, lại vọt tới trước rồi hai lần, lần nữa đổi về rồi lưỡng đạo lẫn roi, phát ra trợn trợn kêu rên.

Thiết Phong thấy thế, chỉ cảm thấy tức giận khó dần, từ một bên đi ra, cường hít một hơi, dùng hết số lượng hữu hảo giọng nói hỏi:

"Bốn vị đại ca thân thủ bất phàm, tiểu đệ bội phục, không biết là môn phái nào? "

bị gọi "Lão nhị " nam tử đưa lưng về nhau Thiết Phong, mặc dù không biết là người phương nào, nhưng nghe ngôn ngữ khách khí, liền đáp: "Đâu có, đâu có, mấy ca là Thiết quyền môn người, tiểu huynh đệ là. . . " dứt lời quay đầu liếc mắt một cái Thiết Phong, chỉ thấy hán toàn thân cao thấp đều dơ bản, tựa như một tên ăn mày nhỏ thông thường, không khỏi như vậy.

Thiết Phong cười cười, gật đầu, đáp:

"Thiết Khuyển Môn, ân. . . Tên này thức dậy rất tốt, trách không được mấy vị 'Cầu huynh' muốn vây quanh một đầu Ấu Lộc không thả, nguyên lai là muốn tôi luyện tuổi tới! "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40 : Ngoài ý muốn chiến đấu

"Tiểu tử, người mới vừa nói cái gì? "

Một người trong đó vóc dáng cao hán từ hời

Tuy nói như thế hời, nhưng mấy người lại không hện mà cùng bỏ quên màu nâu nhạt Ấu Lộc, hướng về phía Thiết Phong bất thiện đã đi tới, Ấu Lộc nhìn Thiết Phong liếc mắt, liền vội vàng vàng chạy trốn rồi.

Nhìn thấy dần dần có vây kín tư thế bốn người, Thiết Phong nhưng mặt không đổi sắc, cười đáp: "Ta nói là mấy vị là cầu, lớn hơn mặt một cái cứ điểm chính là cái kia cầu, lúc này có thể nghe rõ?" "

Nhất ngôn ký xuất, bốn người sắc mặt đều là hàn, trong giang hồ lẫn nhau có cừ oán nguyên bản bình thường, nhưng như vậy bình thủy tương phùng tiện lợi mặt nhục mạ cũng không thấy nhiều, mấy người liếc mắt nhìn nhau, nhưng thấy Thiết Phong thần sắc đậm nhiên, ngược lại không dám quá xem thường rồi hán, cao một hán tử hướng phía bốn phía nhìn, tìm không thấy có người khác, lại nói:

"Người là ai, nhưng là tới tìm ta Thiết Quyền Môn trả thù?" "

"Không phải. " Thiết Phong cười lắc đầu.

Tuy nói vẫn như cũ vẻ mặt bình thản, nhưng nội tâm lại khá không bình tĩnh, như thể một cỗ nhiệt huyết vọt tới, lúc này tinh táo lại liễu chi sau, chỉ cảm thấy lần này tình cảnh xác thực nguy hiểm, đã đem bốn người này đặc tội thấu, nhìn bốn người thần sắc cũng không hiền lành, mình bây giờ nội lực hoàn toàn biến mất lại không có binh khí, động thủ là nửa điểm phần thắng cũng không có.

"Vậy người có gì ? Nhục chứ chúng ta mấy người?" người nam tử cao lại nhíu hời

"Chính là muốn mạng. " Thiết Phong cười đáp.

Kỳ thực lúc này ngoài miệng nhận thức cái sai, có thể hóa giải cái này tình thế nguy hiểm, nhưng Thiết Phong từ trước đến nay chính là chỗ này tính tình, muốn tính mạng hán dễ dàng, muốn hán chịu thua cũng là khó như lên trời.

Bốn người nghe vậy đều là tức giận nổi lên, người nam tử cao hướng về phía lão Nhị kia nháy mắt, lão nhị gật đầu, đem trường tiên đeo ở hông, đứng dậy, hướng về phía Thiết Phong nói rằng:

"Hanh, ta Thiết Quyền Môn không phải lấy nhiều khi ít, tiểu tử ngươi sốt ruột chịu chết, liền ra chiêu thôi! "

"Tiểu gia ta cũng không ý mạnh hiếp yếu, cầu huynh nếu sốt ruột chịu chết, liền ra chiêu thôi! " Thiết Phong mỉm cười, đáp lại nói, thần sắc không thay đổi, nhưng hai mắt lơ đãng quan sát bên người các nơi, đã cất chạy trốn chết tâm tư.

Ba người nghe vậy mỗi bên dời mấy bước, chiếm ba cái phương vị, đem hai người vây vào giữa, mặc dù ngoài miệng nói không phải lấy nhiều khi ít, nhưng trong mơ hồ cũng cho bên ngoài gây rồi không nhỏ áp lực.

Ở giữa bị xưng lão Nhị hán tử nghe vậy cũng sẽ không nhiều trả lời, vọt tới trước mấy bước, một quyền vung ra, là trên giang hồ thường gặp nhất chiêu "Kỳ Chính Quyền " thức mở đầu, một thức này tứ bình bát ổn, 7 phần thủ ba phần công, nguyên là muốn thăm dò Thiết Phong sâu cạn.

Thiết Phong vốn cũng không thiện quyền cước, lại không có nội lực, sai ai ra trình diện một quyền này vung tới vội vã rút lui mấy bước, không dám cùng chi tướng khiêng, lão nhị sai ai ra trình diện một kích đặc thế, liền truy đem đi lên, một bộ "Kỳ Chính Quyền " liên tục không ngừng sử ra, làm cho Thiết Phong liên tục lui bước, mấy người sai ai ra trình diện Thiết Phong thân thủ phản ứng không chậm, lộ vẻ luyện qua chút võ thuật, nhưng mượn tiền trong lúc đó cước bộ phù phiếm, lại tựa như không hề nội lực thông thường, không khỏi đều là âm thầm kinh ngạc.

Cái này Thiết Quyền Môn mặc dù chưa tính là trên giang hồ đệ nhất thế lực, nhưng có thể đặt chân nhiều năm cũng tự có bên ngoài chỗ thích hợp, lão nhị đem một bộ này Kỳ Chính Quyền có thể dùng hồ hồ sanh phong, sai ai ra trình diện Thiết Phong thế yếu, lá gan cũng càng lúc càng lớn, từ 7 phần thủ thế đổi làm 7 phần thế tiến công, Thiết Phong nhất thời chật vật vạn phần, không bao lâu liền ngực nặng nề trúng một quyền, bay ngược ra.

Thiết Phong bản ý là muốn mượn một quyền này lực bay ra, sau đó độn vào trong rừng đào tẩu, nhưng ngã xuống đất sau chỉ cảm thấy ngực chỉ là vì vì đau đớn, tựa hồ nửa điểm thương thế cũng không có, không khỏi lấy làm kỳ, thần sắc trên mặt quái dị, nhu liễu nhu ngực, lại trong chốc lát đã quên chạy trốn.

Kỳ thực lão nhị một quyền này vừa trung Thiết Phong ngực ngọc tuyến Huyết, cái này một huyết vị trên tập nhâm mạch thiên bộ phận lạnh hàn khí, dưới tụ thiên trung nhiệt thời tiết nóng, là cơ thể con người chân khí thông chuyển yếu huyết chỗ, mà Thiết Phong lúc này kinh mạch kiên cường dẻo dai lại nội lực trống rỗng, như khô cạn đã lâu rộng thùng thình hà đạo, với nội lực cực kỳ khát cầu. Vì vậy quyền kia trên nội lực vào cơ thể lúc, liền toàn bộ bị hấp dẫn đi vào, nhân thể kinh mạch vốn là cực kỳ yếu đuối, tình huống bình thường chợt chảy vào như vậy nội lực tất nhiên xanh bạo trọng thương, nhưng Thiết Phong lúc này kinh mạch hết lần này tới lần khác lại là mạnh mẽ không gì sánh được, nội lực chảy vào sau đó liền theo nhâm mạch đi về phía trước, chuyển tới đốc mạch, tuần hoàn một tuần, theo hư hại vùng đan điền từ dật tán đi.

Tình hình như vậy nhìn như là đơn giản vừa khớp,

Kì thực cực kỳ khó được, thiên cổ cũng không thấy có đồng loạt.

Thiết Phong có thể được Tam Tài Kiếm Kinh, còn đây là một xảo.

Tam Tài Kiếm Kinh vốn là Lệnh Ngõ kết hợp Đại Dương Tâm Kinh sáng chế, cũng là một môn cực kỳ bá đạo pháp môn, mà lúc trước ở chấp pháp đường trong đại lao, tâm niệm sở động, trong lúc vô ý vận khởi "Tam Tài Kiếm Kinh" trong khẩu quyết, khẩu quyết này nếu lúc tu luyện không lấy tương ứng ba chiêu kiếm pháp giải quyết dư thừa nội kinh, mấy cùng tự sát không giống, huống chi lúc đó còn huyết vị bị phong, di chuyển đều không động được một cái, vì vậy trong lúc nhất thời nội lực hội tụ, thời gian cực ngắn liền đem kinh mạch chống được cực hạn, cho đến phá, trùng hợp là bởi vì sức lực không lâu sau, cộng thêm Trịnh tổng để cầu cẩn thận lưu một đạo ám kinh sở hộ tổng, thân thể lại chưa theo kinh mạch cùng nhau phá, còn đây là hai xảo.

Thiết Phong sau đó lại bị Hồng Viêm tinh huyết cứu giúp, kinh mạch không chỉ có đúc lại, lại trở nên cực kỳ kiên cường dẻo dai, mấy có thể nói đương đại không hai, còn đây là ba xảo.

Nhưng nếu là ở thường trên thân người, có như thể kinh mạch, nội lực cũng phải là cường hãn không ai bằng, nếu có ngoại lực xâm lấn phải là một cách tự nhiên sinh lực chống lại, mà Thiết Phong hết lần này tới lần khác cũng là đan điền bị hủy, nội lực nửa điểm cũng không có, lúc này mới có thể không tự chủ được hấp thu bên ngoài đi vào lực, còn đây là bốn xảo.

Có này bốn xảo, mới có tình cảnh vừa nãy, lần này thần kỳ việc hậu vô lai giả không dám xem thường, nhưng chưa từng có ai lại là tuyệt đối rồi, mà Thiết Phong lúc này lại không biết kỳ đạo, mới vừa ngược lại ngồi mà không lâu sau, liền chậm rãi đứng lên, mỉm cười, thân thể không việc gì.

"Lão nhị, không muốn trêu chọc, nhanh lên một chút giải quyết." cao một hán tử khề cau mày, quát lên.

Quanh thân ba người sai ai ra trình diện Thiết Phong trung một quyền này thần sắc đạm nhiên, vỗ vỗ thân thể liền đứng lên, đều là cảm thấy cái này lão nhị thù hạ lưu tình, đang đùa bốn tiểu tử này, Vì vậy cao một hán tử liền mở miệng nhắc nhở.

"Ta. . . Tốt!"

Mà lão Nhị kia còn lại là kinh dị không tên, một quyền này chính mình rõ ràng đã dùng chữ bát phân lực, coi như đánh tới trên người mình cũng tất nhiên muốn trọng thương không dậy nổi, vừa mới bắt trúng lúc liền cảm giác tiểu tử trước mắt này là nửa điểm chống lại cũng không có, lại không biết hán tử có thể nào lại tựa như người không có sao thông thường đứng lên, nhưng lúc này huynh đệ vài cái đều đang nhìn, lại không muốn nói ra trước mặt mọi người "Chính mình đã dùng toàn lực cũng không có trêu chọc" lời nói tới, gọi người nhìn thấp, chỉ phải kiên trì đáp ứng một tiếng.

"Ha ha, lão nhị, cũng không muốn lại đùa bốn a." Thiết Phong âm dương quái khí nói rằng

"Tiểu tử, lão nhị há là người có thể gọi?!"

Lão nhị quyền theo tiếng đến, lần nữa vọt tới, lần này cũng là có thể dùng giữ nhà võ thuật "Thiết Quyền Kinh", mỗi một quyền lực nói cực thịnh, so với trước kia uy thế cường rất nhiều, Thiết Phong sai ai ra trình diện kỳ thể đầu cường hãn, lần nữa nhanh mấy bước, lại qua chừng mười chiêu, Thiết Phong hai cánh tay giao nhau với trước ngực, miễn cưỡng ăn một cái quyền, một kích phía dưới, thân thể về phía sau "Bạch bạch bạch" lui hơn mười bước, liền đứng ở, hoạt động một chút cánh tay, chỉ cảm thấy cùng lần trước thông thường, nội kinh mới vừa vào thể không bao lâu liền biến mất, xác thực là nửa điểm thương thể cũng không có.

Sai ai ra trình diện tình hình như vậy, mấy người đều thấy có chút không giống tầm thường, cái này Thiết Quyền Kinh chính là nhất chiêu bá đạo quyền pháp, cũng không phải một mặt dựa vào cậy mạnh phá địch, mà là dựa vào theo sau một cỗ nội kinh, này cỗ nội kinh vô hình vô chất, đánh tới trước ngực trên hai cánh tay không khác nào trực tiếp đánh tới trước ngực, nếu không có có cực mạnh nội lực tuyệt đối không còn cách nào có thể kháng cự, còn như Thiết Phong có thể hóa giải nội lực năng lực, mấy người này lại là có năm mơ cũng chẳng ngờ rồi.

"Ai, biến thành người khác vừa vận, hán quá yếu. . ." Thiết Phong thờ dài, bày ra phó vè mặt vè mặt bất đắc dĩ, khi dễ nói.

"Người. . .!"

"Lão nhị, chờ một chút"

Lão nhị nghe vậy, khí tức giận trong lòng, đang định trở lên, lại bị người nam tử cao quát bảo ngưng lại ở.

"Tiểu huynh đệ, người rút cuộc là người phương nào, ta Thiết Quyền Môn cũng không phải rất không nói lý thế lực, chúng ta mấy người lần nữa cùng người đánh nhau, truyền đi cũng chưa chắc êm tai, nếu là có hiểu lầm gì đó, nói ra cũng là phải."

Người nam tử cao nhìn ra cái này hai quyền có chút quái dị, cũng suy nghĩ không ra thiếu niên trước mắt sâu cạn, vì vậy trong lời nói đã cho Thiết Phong thật to dưới bậc thang rồi, nhưng Thiết Phong lúc này đối diện hai quyền hiệu quả cảm thấy thần kỳ, lại ngược lại không muốn dừng tay rồi, mắt liếc nhìn lão Nhị kia liếc mắt, lắc đầu đáp: "Không phải có được hay không, hán vừa rồi đánh ta toàn thân trực dương dương, người này thủ kinh quá nhỏ, không bằng người đi ra chúng ta qua hai chiêu a!."

Lão nhị con tức nổi lên, vẻ mặt không cam lòng.

"Tiểu tử, đừng rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt. . . Ta nếu xuất thủ, chỉ sợ người ngày hôm nay mạng nhỏ sẽ giao cho ở chỗ này."

Người nam tử cao hai mắt khề híp một cái, tiến lên một bước, đáp.

Vô luận thiếu niên trước mắt như thế nào quỷ dị, hán đối với công lực của mình nhưng vẫn là rất tự tin.

Những lời này trong lời nói tự xưng là so với lão Nhị kia thực lực cao hơn rất nhiều, nhưng bên cạnh mấy người nghe xong lại thần sắc tự nhiên, lộ vẻ cũng không dị nghị, mà lão Nhị nghe vậy cũng là biết điều lui trở về.

"Ha ha, nói thật không ít, mau tới a !, tiểu gia ta ở nơi này không nhúc nhích chờ người. . ." Thiết Phong vội biếng đáp, tay còn cố ý dụi dụi con mắt, cùng trước mắt trận địa sẵn sàng đón quân địch mấy người tạo thành so sánh rõ ràng.

Kỳ thực cũng không hoàn toàn đúng Thiết Phong muốn nhục nhã trước mặt mấy người, hẳn xác thực cũng là nửa điểm quyền pháp sẽ không, cũng không biết nên mở cái gì tư thế mới tốt.

Vốn là giữa hè sau giờ Ngọ, trong một ngày an tĩnh nhất thời điểm, nhưng này người nam tử cao lúc này toàn thân đã vận đủ lực, đốt ngón tay kêu lập cập, không ra tay thì thôi, vừa ra tay liền cất sát khí, quanh mình chìm muông tựa hồ đều cảm giác được nơi này khí tức không giống tầm thường, trong khoảng thời gian ngắn nhao nhao rồi xa đi, đánh quanh mình cây cỏ đều phát ra "Đánh đánh" tiếng vang.

Mà Thiết Phong cảm giác được uy thế như vậy, cũng không khỏi trong lòng cẩn thận vài phần, thầm nghĩ: Cái này người nam tử cao cùng lão Nhị kia niên kỷ xấp xỉ, thực lực càng như thế khác nhau trời vực.

Nhưng thân thể lại nửa điểm bất động, thần sắc trấn định.

"Tiểu tử, ta tới rồi" cái này người nam tử cao đã sớm nhìn ra Thiết Phong công phu quyền cước thật là mới lạ, cũng không muốn nói chút cùng loại "Đề cho người xuất thủ trước" các loại lời nói nhảm, chỉ là tính cách tượng trưng nhắc nhở một câu, liền bày ra một bộ mãnh hổ chụp mồi vậy tư thế.

Bên cạnh ba người nhìn giả thế này vẻ mặt kinh ngạc, đây là Thiết Quyền Môn trung cương mãnh nhất chiêu "Phá Thiên Kinh" thức mở đầu, thấy tình cảnh này trong lòng đều là than thở: Sư tử vô thổ cũng dùng toàn lực, đại sư huynh quả nhiên cẩn thận!

Hai người giằng co ước chừng một cái hô hấp võ thuật, chỉ thấy người nam tử cao bỗng nhiên lao ra, mà Thiết Phong còn lại là tại chỗ bất động, hữu quyền ở cùng lúc súc bắt đầu.

người nam tử cao một quyền, quang mang ra quyền phong liền sinh ra một khiến người ta hít thở không thông uy áp, sau một khắc liền thật đả thật đánh vào Thiết Phong ngực, mà Thiết Phong ở chịu đánh lúc khớp hàm trối chặt, hầu như tại đồng nhất thời gian cũng mạnh mẽ công ra một quyền, nhắm thẳng vào người nam tử cao bên hông.

"Thình thịch" "Ping"

Lưỡng đạo trọng muộn hưởng, UU đọc sách www.uukanshu.com hầu như trọng điệp vang lên.

Đối oanh trong sát na, hai người đều là rút lui hoành bay ra ngoài, không cách nào không chế thân hình, rơi xuống trên mặt đất, giương lên một mảnh bụi bặm.

Thiết Phong một tay chống dưới người bãi cỏ, một tay đè xuống ngực ho khan hai tiếng, bị chút nhỏ nhẹ chấn thương.

Mà người nam tử cao nhưng trong nháy mắt uể oải xuống phía dưới, hai má phồng lên, cường nuốt rồi một ngụm máu tươi, chỉ một lúc sau lại phun phun ra, văng quanh mình cỏ xanh Ân Hồng một mảnh, thần sắc càng thêm uể oải vài phần.

Thiết Phong vừa rồi cường chịu một chiêu kia "Phá Thiên Kinh", nội lực lần nữa vào cơ thể, bất quá lần này lại không chờ bên ngoài tiêu tan liền trực tiếp dẫn tới hữu quyền, nắm đúng thời cơ trực tiếp đánh ra, trong kinh đạo thật không thể so vừa ráp xong "Phá Thiên Kinh" yếu hơn vài phần, mà người nam tử cao thiên toán vạn toán, cũng không còn tính tới cái này tới mềm mềm nhũn một quyền lại lại đột nhiên bạo phát uy lực như vậy, này đây không kịp chống đỡ, trực tiếp trúng quyền cùng Thiết Phong song song bay ra.

Thiết Phong kinh mạch có thể tự hành hóa giải ngoại lai nội lực, vì vậy chỉ chịu chút ngoại thương.

Mà người nam tử cao lại là không thể, bị đây cơ hồ tương đương với chính mình toàn lực một kích, trong nháy mắt liền vô lực tái chiến.

Thiết Quyền Môn mấy người thấy tình cảnh này, đầu tiên là thán phục một tiếng, sau nhao nhao hét lớn

"Tiểu súc sinh" "Người dám!" "Đại sư huynh!"

Vừa quát sau đó mới bắt chập vây quanh Thiết Phong, vội vã chạy đến người nam tử cao trước người, một người cho bên hông rịt thuốc, một người cho nuốt mấy hạt bạch sắc dược hoàn, sau đó từ lão Nhị kia đưa hẳn công ở rồi trên lưng, mấy người lưu lại vài câu ngoan thoại, liền vội vàng vàng ly khai.

Mà Thiết Phong bản cùng mấy người không quá mức đại thù, lúc này lại là tâm tình thật tốt, chỉ hài hước đáp lại vài câu, cũng không truy kích, đợi mấy người đi rồi, ngồi xếp bằng ở trên mặt đất, trong đầu vẫn còn ở trở về ánh mới vừa các loại, đã thấy kỳ dị, lại thấy hưng phấn, qua không bao lâu, chính mình liền đập chặt lưỡi, cảm thán nói:

"Sách sách sách, đặc sắc, thật con mẹ nó đặc sắc!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41 : Lạc Thành Phong Vân di chuyển

Lạc thành Cháp Pháp Đường sườn nội đường, một gã mặc vàng đen trường bào trung niên nhân đang ở nhiều lần đặc bộ, cau mày, đi một lúc lâu, dừng thân hình hướng phía cửa nhìn lại, thở dài, lại lắc đầu, đặt móng ngồi ở trong nội đường ghế trên, trên mặt nhưng là một bộ vô cùng lo lắng thần tình.

Qua tiếp cận nửa khắc đồng hồ, cửa đi vào một thị vệ trang phục nam tử, hướng về phía hoàng bào nam tử chào một cái, nói: "Trịnh Đại thống lĩnh, Yêu Nhị đại nhân cầu kiến! "

"Vào! "

Cái này hoàng bào nam tử chính là Trịnh Tông, lúc này khoảng cách từ đằng núi trở về đã có hơn nửa tháng, bởi vì vẫn không rảnh đi sai ai ra trình diện bắc hoàng đại thống lĩnh tiến hành khảo hạch, chỉ phải nhưng lấy "Đại Thống Lĩnh " chức vụ ra lệnh.

Một lúc sau, một gã áo bào trắng nam tử liền đi đến, chính là Yêu Nhị.

"Trịnh Đại thống lĩnh "

"Tọa! "

Trịnh Tông nói rằng, thần tình nghiêm túc.

"Điều tra đến đâu rồi? "

"Trịnh Đại thống lĩnh, trải qua nhiều lần tra xét biết được, lạc thành trong vòng ngàn dặm bên trong thế lực lớn nhỏ hầu như đều bỏ vào tin Cái bè, mặt trên minh xác viết chúng ta Cháp Pháp Đường cùng Đông Thanh Giáo ước đầu thời gian và địa điểm, tìm căn nguyên đi tìm nguồn gốc, phát hiện những thứ này thư tín đều là cùng một người ra số tiền lớn, ủy thác lạc thành trạm dịch tiêu cục phát ra, người này dù cho. . . " nói đến đây, Yêu Nhị thoáng do dự, khẽ thở dài một hơi, bất đắc dĩ nói: "Người này dù cho Tam Vô Đạo người. "

Trịnh Tông mặc dù sớm đã nghĩ tới loại khả năng này, nhưng lần này xác nhận sau đó nhưng không khỏi trên tay nổi gân xanh, đem ghế tay vịn nện ra năm đạo sâu đậm dấu ngón tay.

Có thể đem đầu gối bóp hăm mà không nứt, coi như là môn khó có thể công phu.

"Người, đi xuống trước đi! " Trịnh Tông từ lúc chào đời tới nay, lần đầu tiên bởi vì nội hỏa khí âm thanh run rẩy.

Yêu Nhị cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Trịnh Tông thần thái như thế, không dám ở lâu, vội vã lên ra ngoài.

Trịnh Tông cách không một chương đóng kỹ cửa, phút chốc đứng lên, dưới thân cái ghế trong nháy mắt hóa thành gỗ vụn đầu bột phấn, tàn nát đầy đất.

Cái này Tam Vô Đạo người, quả thực không còn cách nào thuyết phục!

Trịnh Tông nếu không phải tự trọng hình tượng, sớm đã đem hấn tám đời tổ tông cũng mắng lẫn.

Ngày ấy ở đằng trên núi, Đông Thanh Giáo, Cháp Pháp Đường, còn có Tam Vô Đạo người tam phương hẹn tỷ đấu, ngại vì lúc đó tình thế, Đông Thanh Giáo Chủ cùng Trịnh Tông đều là đồng ý, trở về mỗi bên cho đòi nhân thủ, cái này ước đầu định dễ dàng, đã có hai kiện sử dụng Trịnh Tông hao tâm tổn sức việc.

Đệ nhất, đánh cuộc này là Lục Thiên Nam một nhà thuộc sở hữu, nhưng Lục Thiên Nam phụ phụ ở Đông Thanh Giáo trong tay, nữ nhi bọn họ Lục Tinh Liễu nhưng ở Tam Vô Đạo trong tay người, cái này một tiết Đông Thanh Vương lúc đó không có nói, chính mình lại không thể không muốn, nếu như ngay cả đánh cuộc lợi thế cũng không ở cạnh mình, Cháp Pháp Đường như vậy há mồm chờ sung rụng thông thường cùng người ước đầu, với tin với để ý cũng không hợp.

Đệ nhị đầu, dù cho cái này Tam Vô Đạo người rốt cuộc là mục đích gì, Cháp Pháp Đường cùng Đông Thanh Giáo ước đầu, hấn lại nằm ở dạng gì nhân vật? Tuy nói người này điên điên khùng khùng, không tuân theo lễ pháp, nhưng tay bỏ công sức xác thực không kém, nếu như có thể mượn hơi hấn tới trợ quyền, Cháp Pháp Đường thì phần thắng tăng nhiều.

Hai chuyện này, muốn giải quyết, đều không thể không từ Tam Vô Đạo dưới người tay.

Nghĩ đến chỗ này tiết, Trịnh Tông ba phen mấy bận phải người đi tìm Tam Vô Đạo người, lúc đầu còn nghĩ nếu cái này ước đầu là hấn nói, nghĩ đến cũng sẽ tận lực phối hợp, nhưng không nghĩ phải vài nhóm người, cả kia Tam Vô Đạo nhân mặt cũng không thấy đến, càng khỏi nói thả người chuyện.

Sau đó bắt đắc dĩ, chỉ được đích thân đi trước, lần này mặc dù gặp được Tam Vô Đạo người, nhưng không nghĩ hấn đi lên liền giờ lên hồ lô lớn, định rồi cái quy tắc: Người uống một hớp rượu, có thể hỏi một chữ.

Trịnh Tông không muốn cùng hấn huyền quá căng, huống hồ cũng ôm muốn cho hấn trợ quyền ý tưởng, chỉ phải cố nén con tức, dựa theo quy tắc của hấn tới, nhưng không nghĩ Tam Vô Đạo người trong bầu rượu cũng là mạnh vô cùng, nói như vậy nội lực mạnh mẽ từ lực cũng tất không kém, nhưng mà lấy Trịnh tông nội lực, uống mười một hớp lớn liền lại không uống nổi rồi, nhu liệu nhu đầu, tận lực tỉnh giản mà hỏi: "Người và Lục cô nương ở Cháp Pháp Đường tới vừa vắn? "

Lúc này Trịnh Tông đã uống có chút ngất xiu, thăm nghĩ trước đem hai người mời đến Cháp Pháp Đường tới, trợ quyền sự tình về sau bàn lại.

Nhưng không nghĩ Tam Vô Đạo người nhếch miệng mỉm cười,

Nói ra cực kỳ làm giận một câu nói:

"Người hỏi nhiều một chữ, lần sau trở lại uống thôi. "

Trịnh Tông vừa mới bởi vì từ kính tư duy hơi có mờ nhạt, vận công khôi phục chút thần trí lại ức: Quả nhiên nhiều hơn một chữ.

Cùng Tam Vô Đạo người biện rồi vài câu, chỉ cảm thấy cùng người này nửa điểm cũng kéo không rõ ràng lắm, rơi vào đường cùng chỉ phải phát tay áo rời đi.

Ngày kế trước khi tới tỉnh tâm điều dưỡng, lại uống bát canh giải rượu, dẫn theo cái bát nước lớn, vừa tìm được Tam Vô Đạo người, lần này vận đủ khí, rốt cục ngay cả uống mười hai bát nước lớn, lần nữa hỏi ngày hôm qua vấn đề.

"Người và Lục cô nương ở Cháp Pháp Đường tới vừa vắn? "

Mà Tam Vô Đạo người chính mình đổ mấy ngụm lớn rượu, thật đơn giản đáp hai chữ:

"Không tốt "

Trịnh Tông cố nén tức giận van nài khuyên mấy câu, Hiểu chỉ lấy lý, lấy tình động

Cuối cùng vẫn như cũ không có kết quả mà chết, ôm nỗi hận rời đi.

Hấn mặc dù chính trực không phải a, nhưng thường ngày cũng là tánh khí nóng nảy chủ, bằng không lúc đó cũng sẽ không nói mấy câu liền cùng thiết gió náo cứng, nếu không phải là bởi vì sự tình quan trọng, thật là lại cũng không muốn gặp lại cái này Tam Vô Đạo nhân ghê tởm sắc mặt.

Nhưng việc này thực sự sự tình quan trọng!

Sau đó mấy ngày, Trịnh Tông chỉ phải mỗi ngày chạy tới, nhưng nhưng đều là thân mặc tiện trang, chọn ít người lúc. Bởi vì mỗi ngày một thân mùi rượu, hoảng hoảng du du đi ra ngoài, tự giác thực sự có chút mất mặt.

Đường đường Cháp Pháp Đường thống lĩnh, dựa vào uống rượu biện công sự, Trịnh Tông coi như là mở tiền lệ, đương nhiên, tiền lệ này toàn bộ bởi vì Tam Vô Đạo nhân công lao.

Mặc dù như thế, vẫn như cũ hiệu quả quá nhỏ, cái này Tam Vô Đạo người đã không đáp ứng thả Lục Tinh Liễu, cũng không nói chính mình có thể hay không bang Cháp Pháp Đường xuất thủ, duy nhất bảo đảm một điểm chỉ có: Lão tử sẽ không đưa nàng bắt ra lạc thành, cũng sẽ giúp đỡ các người thực hiện đồ ước.

Đến rồi ngày thứ bảy trên, Trịnh Tông rốt cục đánh mất tất cả tính nhẫn nại, phân phó hai gã chấp pháp giả ngày đêm thay phiên, quan tâm Lục Tinh Liễu hướng đi, mình thì thâm hạ quyết tâm: Lại cũng không đi tìm cái này không thể nói lý gia hỏa rồi!

Nhưng này cuộc sống bình thân còn không quá hai ngày, liền lại bắt đầu một vòng mới sứt đầu mẻ trán

Lúc đầu biết được lạc thành những ngày gần đây tới vài cô giang hồ thế lực, còn không thái quá coi trọng, dù sao lạc thành là bắc hoang trọng thành, lúc đó có thể lực tụ tập cũng không nhiều ngạc nhiên, chỉ phân phó xuống phía dưới tiểu tâm giữ gìn bên trong thành trật tự cũng được. Sau đó mấy ngày, đã tìm đến lạc thành giang hồ thế lực cũng là càng ngày càng nhiều, hơn nữa có chút thế lực ở lâu biên thủy, buông tuồng quán, giọng cũng đã lớn vừa thõ, sau khi vào thành liền sào sảo nhượng nhượng(bảy mồm tám mồm chỗ vào), khắp nơi tuyên dương đến đó vì quan sát Cháp Pháp Đường cùng Đông Thanh Giáo ước đầu mà đến, trong khoảng thời gian ngắn truyền cả thành đều biết, Trịnh Tông nghe tin đã sầu lo lại kinh sợ, lập tức đã đem bên cạnh một bàn một ghế hóa thành bột mịn. . .

Không thể không nói, ngày gần đây Cháp Pháp Đường bàn ghế tiêu hao cho là thật nếu so với bình thường lớn hơn rất nhiều.

Lần này ước đầu vốn là có chút không hợp Cháp Pháp Đường làm việc quy củ, thật là hành động bắt đắc dĩ, vì vậy trở về lạc thành sau đó, Trịnh Tông

vẫn nghiêm mọi người không được tiết lộ nửa phần, rất sợ để người chú ý.

Mà tình huống lúc này, nào chỉ là để người chú ý, như vậy lực ảnh hưởng không khác nào đệ nhất thiên hạ mỹ nữ mở tròng tỳ vũ chiêu thân, ngay cả thư sinh tay trái gà không chặt lang cũng muốn tới tham gia náo nhiệt, trong khoảng thời gian ngắn lạc thành bên trong giang hồ nhân sĩ nhiều gấp mấy lần không ngừng, có thể dùng luôn luôn tự nhận là chống lại sóng gió Trịnh Tông mấy ngày nay hầu như đầu đau muốn nứt, trong khi biết được việc này người khởi xướng là Tam Vô Đạo người thời điểm, hầu như liền muốn "Nổi giận đừng dùng dựa vào lan can chỗ, ngửa mặt lên trời thét dài " rồi, cho là thật hận không thể đưa hấn rút gân lột da, nhưng ngại vào thời khắc này tình hình, hết lần này tới lần khác lại không thể thật đem hấn thế nào, tâm tình quả thực kém tới cực điểm

"Trịnh Đại thống lĩnh, Yêu Tam đại nhân đến, nói có chuyện quan trọng cầu kiến! " chỉ một lúc sau, lại có một thị vệ đi đến

Mà Trịnh Tông nghe xong Yêu Tam tên, sắc mặt dừng lại, thở phào nhẹ nhõm, khoát tay một cái nói:

"Làm cho hấn vào đi. "

Một lúc sau, Yêu Tam đi đến, thần sắc nếu so với trước kia Yêu Nhị tốt hơn rất nhiều, nhìn thấy bị đập nát đầy đất đầu gối bả vụn, hơi sùng sờ, đối với Trịnh Tông làm cái lễ, nói rằng: "Trịnh Đại thống lĩnh. "

"Các người đi ra ngoài đi, đem ngoại môn đóng kỹ. "

Trịnh Tông liếc nhìn Yêu Tam, hướng về phía cửa hai gã thị vệ nói rằng:

Lường thị vệ đi rồi, Trịnh Tông mở miệng nói: "Có thể có kết quả? "

"Ta lần này đi gặp được Tư Mã thành chủ, ước định ngày mai buổi trưa tới dâng môn bài phụng! "

Yêu Tam là một mặt to mày rậm hấn tử, trông coi Trịnh Tông, vẻ mặt thành thật lẫn nhau

"Ha ha, tốt! Tư Mã thành chủ nhưng có nói những ngày gần đây đi nơi nào? "

Trịnh Tông nghe vậy khó được lộ ra nét mừng, vỗ vai hấn một cái bâng hời

"Tư Mã thành chủ nói hấn mấy ngày nay đi một chuyến Hoang đô thành, còn dẫn theo chút đặc sản trà nổi tiếng Phật động tâm, vốn muốn cho ta chuyển giao với Đại Thống Lĩnh, nhưng bởi vì Cháp Pháp Đường quy củ, ta lại không thu. "

Trịnh Tông nghe vậy cười cười, gạt đầu, ý bảo hấn ngồi xuống chậm rãi nói, hai người phân tọa trái phải hai bên sau, lại hỏi:

"Tư Mã thành chủ khí sắc vừa vặn? "

"Khí sắc rất tốt, mặc dù tuổi gần thất tuần, vẫn như cũ tinh thần phấn chấn. "

"Lúc đó cùng người gặp lại lúc, đều có người nào ở bên cùng đi? "

"Chỉ có Tư Mã thành chủ cùng hấn con lớn nhất họ Tư Mã Phong công tử, trong lúc còn lại tới nửa mấy cái hạ nhân, mấy lần trước ta đến nhà hấn cũng đều là họ Tư Mã Phong công tử chiêu đãi ta, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) một thân rất là kiện đàm luận. "

"Tư Mã gia còn có một nhị nữ tử cùng một tiểu nữ nhi, có từng thấy? "

"Cái này ngược lại không từng thấy đến, có người nói hấn nhị nữ tử là một mê võ nghệ, không thích lời nói, mà hấn vậy tiểu nữ nhi hành sự quái đản tùy hứng, nghĩ đến cũng sẽ không tham dự trường hợp này. "

Trịnh Tông nghe vậy nhắm mắt suy nghĩ sâu xa một lát, lại tựa như lẩm bẩm vậy nói: "Người nói. . . Cái này Tư Mã thành chủ đức cao vọng trọng, nhưng vì sao dạy dỗ ba cá nhi nữ lại tính tình khác nhau đâu. . . "

Yêu Tam sùng sốt, nói rằng: "Cái này. . . Thuộc hạ sẽ không biết rồi "

"Hấn mấy ngày nay đi về phía là chủ động cùng người nói, cũng là người hỏi? "

Qua một hồi lâu, Trịnh Tông hỏi lần nữa.

Yêu Tam nghe vậy trầm ngâm một cái, đáp: "Ta hỏi 'Ngày gần đây lạc thành khá không bình tĩnh, không biết Tư Mã thành chủ có nghe qua?' mà hấn đáp 'Ai nha! Nói ra thật xấu hổ, lão phu mấy ngày nay đi một chuyến Hoang đều, sau khi trở về chỉ có nghe nói trong vòng một tháng này lạc thành đã xảy ra rất nhiều chuyện, còn may mà các vị chấp pháp đại nhân giữ gìn a, nếu cái này xảy ra chút loạn gì, lão phu thân làm thành chủ, cái này mặt mũi chỉ sợ là muốn mất hết! Ai!' "

Cái này Yêu Tam làm việc cực kỳ cẩn thận tỉ mỉ chăm chú, học Tư Mã thành chủ nói không chỉ có không sót một chữ, thậm chí giọng nói đều bắt chước giống như đúc, mặt to lông mày rậm một khắc trước còn vẻ mặt nghiêm túc, sau nhất khắc liền thần sắc tung bay, trông coi liền khiến người ta có vài phần buồn cười.

"Ha ha " Trịnh Tông sau khi nghe, cực kỳ khó được cười to hai tiếng, nói rằng: "Người phân phó, ngày mai buổi trưa ở đại sảnh chuẩn bị trà ngon tiệc rượu, đến lúc đó người và Yêu Nhị cũng tới tiếp khách, nghênh tiếp Tư Mã thành chủ. "

Chấp Pháp Đường hành sự từ trước đến nay giản lược, tuy là đơn giản trà tiệc rượu, nhưng đối với Chấp Pháp Đường mà nói đã cực cao quy cách, huống chi Trịnh Tông cùng hai vị chấp pháp giả đồng thời tiếp khách, vì vậy Yêu Tam sau khi nghe hơi sững sờ, chỉ có cao giọng đáp:

"Là! "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42 :Hắc Thửu Vương Mông Thiên

Vạn Thú Lâm, lạc thành bên ngoài cách đó không xa, một gã mặc Khôi Bạch Trường Bào lão giả, một gã mặc thanh hoàng ăn mặc hán tử, đang kẻ vai đi về phía trước, lại tựa như bọn họ như vậy trang phục, hầu như đã thành chỗ này thầy trò tiêu phôi, mỗi ngày như vậy quần áo nón này tổ hợp, không có 100 cũng có 80, mà cái này nhìn như cực kỳ không có gì lạ hai gã nam tử, lúc này đang thấp giọng trò chuyện với nhau:

"Hắc Thửu Vương, cái này họ Tư Mã chính nghĩa gần nhất xuất hiện ở lạc thành, lại cùng "Bọn họ " liên hệ nhiều lần, lão nhi này tuy nhiều năm không động đao binh, nhưng ở vài thập niên trước xác thực là uy danh không nhỏ, "Bọn họ " nếu cho hắn tương trợ, giáo chủ. . . Giáo chủ tuy có thể đem hắn giải quyết, nhưng nói không chừng cũng muốn tiêu hao thêm phí chút khí lực. "

"Hanh, Hồng Chuẩn Vương, người chăm địa những năm gần đây không riêng võ thuật bước lui, còn học được những thứ này a dua nịnh hót rồi lời rồi? Cái này họ Tư Mã chính nghĩa năm đó đánh bại này đối thủ, còn sống hiện tại cũng đều được các môn các phái tông chủ trưởng lão, dưới tay hắn võ thuật há có thể yếu đi? Giáo chủ thực lực tuy mạnh, nhưng cũng không dám xem thường thắng bại số, người cũng biết 'Tuy có thể đem hắn giải quyết' rồi. "

Hai người này chính là Đông Thanh Giáo ngồi xuống hắc Thửu Vương cùng Hồng Chuẩn Vương, rồi ước chiến thời kì đã không xa, lại biết được Tư Mã thành chủ xuất hiện, sự tình quan trọng, bởi vì hai người này tự mình đã tìm đến lạc thành tra thăm dò hư thực.

"Người. . Người dám vọng đoán giáo chủ thực lực? ! " Hồng Chuẩn Vương sắc mặt cực kỳ không vui, nhưng lại như cũ không dám quá mức lớn tiếng.

Hồng Chuẩn Vương tổn hại cánh tay sau thực lực đại giảm, cộng thêm tuổi không nhỏ, võ thuật càng là khó có thể tiến thêm, vì vậy bài danh chỉ có lần nữa rơi xuống cho đến Đông Thanh Giáo chúng Vương chi mật, thường ngày tới kỳ người bên ngoài cảm thực lực của hắn lui bước nói sự tình, cái khác mấy Vương niệm tình hắn ngày xưa công lao, từ không ngay mặt đề cập, hắc Thửu Vương hành sự lại từ trước đến nay trực lai trực vãng, bất chấp những thứ này cảm kỳ.

Hắc Thửu Vương nói rằng: "Ta nhìn kỹ giáo chủ như huynh trưởng, tự nhiên kính hắn ủng hộ, lại cũng sẽ không mê muội lương tâm nói khoác nịnh hót, thiên hạ người tài ba cao thủ còn rất nhiều, nếu đến lúc đó thật có cường địch xâm phạm, nhưng là một đôi lời 'Giáo chủ thân công vô địch' liền có thể giải quyết? Hanh, lần này ước đấu sự tình quan trọng, người cũng không dám nói thắng họ Tư Mã chánh nghĩa thực lực, nếu giáo trung giáo chúng đều lấy người vì tấm gương, chỉ sợ ta giáo cũng sẽ không có như vậy cơ nghiệp rồi. "

Hồng Chuẩn Vương nghe phen này chút nào không nể mặt hán ngôn luận, không khỏi trong cơn giận dữ, trách mắng: "Hắc Thửu Vương, người cũng đừng quên, lão phu mấy người đánh hạ mãnh này cơ nghiệp thời điểm, người còn không biết ở chỗ nào! Bây giờ có tư cách gì ở chỗ này nói khoác mà không biết ngượng tới? ! "

Hắc Thửu Vương cười nhạt hai tiếng, nói rằng: "Giáo chủ chính là niệm tình người ngày cũ công lao, chỉ có nhiều lần chiếu cố cho người, mà người lại vì về điểm này đáng thương bộ mặt khắp nơi quát tháo, chớ không phải là lấy cho mọi người đều sợ rồi người hung danh, là có thể Tôn người kính người? Xem ở đồng môn phân thượng ta mới tốt nói khuyên nhủ hai người câu, chớ phải chờ tới ngày nào giáo chủ đều đối với người lại không lòng tin lúc hối hận nào không ngớt! "

Mấy câu nói đó đều là dấm đến Hồng Chuẩn Vương chỗ đau, hán vốn là vô cùng tốt bộ mặt người, nghe xong mấy câu nói đó trên mặt xanh lúc thì đỏ một hồi, vô danh liệt hỏa hùng hực dậy lên, dọi vừa dứt lời, cánh tay trái lộ ra, nhắm thẳng vào hắc Thửu Vương bên hông, thép rồng chế chỉ giả dưới ánh mặt trời lập lòe chiếu sáng.

Hai người khoảng cách rất gần, hắc Thửu Vương mặc dù võ công so với Hồng Chuẩn Vương cao hơn rất nhiều, nhưng không ngờ đến cái này khô lão giả lại thật bởi vì nói mấy câu biết tay tay với chính mình, trong lúc nhất thời né tránh không kịp, quần áo bị phá vỡ một đại đường vết rạch, bên hông cũng bị vẽ ra một đạo nhọt nhọt vết máu, nhú mảy, giờ tay lên đón chào.

Hồng Chuẩn Vương một kích kiến công vốn dọi trở lên, nhưng bị một cường hãn chương phong che trùm đầu ngực, tiếp theo một cái chớp mắt liền bị một nguồn sức mạnh xa xa đánh văng ra, chặt vật ngã xuống đất, ngẩng đầu thấy đến hắc Thửu Vương mang trên mặt một bộ khinh bỉ thêm thương hại biểu tình, tay áo bào khẽ động, "Hốt hốt hốt " ba tiếng, ba cái viên châu hình ám khí cấp tốc bay ra, thẳng đối với hắc Thửu Vương ba chỗ yếu đi, thân thể nhảy lên một cái, sử xuất "Gió quét rác " thân pháp, theo ám khí sau lao ra, trong tay áo trái giả cánh tay nhắm thẳng vào bên ngoài bên hông.

"Hanh "

Hắc Thửu Vương thấy thể cười lạnh một tiếng, cánh tay phải nhảy một cái, đem ba cái viên châu ám khí cùng Hồng Chuẩn Vương cánh tay trái đồng thời đánh văng ra, tay trái ở ngực nhẹ vỗ một cái, liền lui bước đi. Thấy hãn còn muốn trở lên, tay trái ở trên hư không nhẹ nhàng nắm chặt, chỉ thấy Hồng Chuẩn Vương ngực đột nhiên bạo liệt mở ra,

Quần áo rách hết, bị một cổ khí lăng bỗng nhiên xông phi, tung một đạo uyển chuyển đồ thị, cho đến đụng vào phía sau hơn hai mươi mét trên một cây đại thụ mới dừng lại thể đi.

"Trẻ gió chương kinh! Hắc Thửu Vương, Khái khái, ngươi đối với đồng môn thực sự là hảo thủ đoạn. . . "

Hồng Chuẩn Vương từ thân cây chỗ trượt xuống, ngồi liệt trên mặt đất, chỗ sau lưng bị vỗ cây lau xuất ra đạo đạo vết máu, thở hổn hển, kịch ho khan không ngừng, thần sắc dữ tợn, lộ vẻ cực kỳ đau đớn.

Chiều này trẻ gió chương kinh là hắc Thửu vương thành danh chiêu số, trước lấy ám lực rót vào, sau đó mới làm nổ đã thương địch thủ, là một bộ đã quý đi lại bá đạo chương pháp, hắc Thửu Vương nhập giáo trẻ nhất, lại danh liệt thủ tọa, nhiều ý vào bộ này kỳ công nguyên cơ.

"Giao gió gạt bão, hanh. . . Ân? "

Hắc Thửu vương triều lấy Hồng Chuẩn Vương phương hướng đi hai bước, vốn muốn cho hãn trên chút thuốc mỡ, để tránh khỏi thương thể khuếch trương trọng, mới vừa đi tới phân nửa, lại thoáng nhìn khoảng cách Hồng Chuẩn Vương phía bên phải hơn hai mươi bước trên đất trống lại ngồi có một người, người này quần áo đơn sơ, thần sắc đại ra, niên kỷ cũng không lớn.

Đem thuốc mỡ xa xa ném cho Hồng Chuẩn Vương, hắc Thửu Vương liền hướng người nọ đi tới, cho đến phụ cận, người nọ nhìn lại, đánh giá hắc Thửu Vương, mà hắc Thửu Vương cũng vẫn không nhúc nhích, đánh giá trước mắt quái dị thiếu niên, hai người vừa đứng ngồi xuống, đều là không nói được một lời.

Võ học nhân sĩ sở dĩ linh giác cường, thường có thể phát hiện lân cận có người, phần nhiều là lấy nội lực vì cảm ứng, nội lực càng mạnh người, lực cảm ứng cũng liền càng mạnh.

Mà hắc Thửu Vương mặc dù có thể luyện thành trẻ gió chương kinh, không chỉ có nội lực cường hãn, hơn nữa Tu thao tưng chính xác tỉ mỉ. Mà cụ bị hai điểm này, ở cảm ứng quanh mình cả người lẫn vật năng lực trên càng phải so với thường nhân cao hơn rất nhiều, Phàm ai cũng đều có nội lực, vô luận võ giả tu tài, nhưng thực ngũ cốc, tuyệt không ngoại lệ, chỉ là mạnh yếu khác biệt, chưa tu luyện qua người trong lực yếu kém, lại giấu ở đan điền, không được pháp quyết không còn cách nào sử dụng, này đây thường lấy "Không có nửa điểm võ thuật " tự cho mình là, nhưng gặp phải nội công tinh xảo nhân sĩ, như trước có thể phát giác. Mà giờ khắc này thiếu niên ở trước mắt, đã đến khoảng cách như vậy, vẫn như cũ chút nào nội lực ba động cũng không cảm thụ được, lúc này mới không khỏi khiến cho hắc Thửu Vương rất là kinh ngạc.

"Ngươi là ai? " "Ngươi là người phương nào? "

Hai người đồng thời mở miệng hỏi.

Gã thiếu niên này chính là Thiết Phong, trước cùng Thiết quyền môn người tranh đấu, dù sao chịu hơi có chút vết thương nhẹ, đang nghỉ ngơi khôi phục, nhưng không nghĩ trong lúc vô ý nghe được hắc Thửu Hồng Châm cất hai Vương nói chuyện với nhau, bởi vì thính lực cực khác với thường nhân, mặc dù lưỡng người nói chuyện lúc thanh âm không lớn, nhưng Thiết Phong lại hầu như nghe cái một chữ không rơi, bởi vì hai người trong lời nói vẫn chưa đề cập "Chấp Pháp Đường " hoặc "Đông Thanh Giáo ", vì vậy Thiết Phong quả thực không biết bọn họ là cần gì phải phe thế lực, chỉ trong mơ hồ thấy cho bọn họ tựa hồ đang kiêng kỵ một cái tên là "Họ Tư Mã chính nghĩa " đối đầu, nhưng việc không liên quan đến mình, không đáng tham dự những thứ này giang hồ tranh đấu, đang muốn rời đi, nhưng nghĩ lại: Ta trước tới nơi này, bọn họ nói ta lại không phải cố ý nghe trộm, cần gì phải đi?

Vốn cho là bọn họ hai người càng chạy càng xa coi như, lại vạn vạn không nghĩ tới hai người này một lời không hợp liền đánh nhau, còn hảo xảo bắt hảo có một lão đầu bị đánh tới trước mặt mình cách đó không xa, mà thanh hoàng ăn mặc hãn tử võ công lại là cực kỳ mạnh mẽ quý dị, nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Thiết Phong không khỏi sững sờ một chút, mà một màn này cũng vừa may bị xoay người lại hắc Thửu Vương xem ở trong mắt.

"Ta hỏi trước, ngươi trước đáp! " Thiết Phong nói rằng

Hắc Thửu Vương vừa cẩn thận nhìn một chút Thiết Phong, tự định giả một phen, đáp: "Ta trước đáp lại ngại gì, ta gọi là Mông Thiên, tiểu huynh đệ, ngươi tên là gì, nhà ở phương nào? "

Mông Thiên là hãn nhập giáo trước tên, nhưng coi như Đông Thanh Giáo chúng cũng chưa từng biết được, trên giang hồ cho dù có người nghe nói, cũng tuyệt không biết Mông Thiên chính là Đông Thanh Giáo hắc Thửu Vương, vì vậy hãn rất sung sướng liền nói cho Thiết Phong.

"Ta gọi Thiết Phong, nhà ở Liệp Long Trấn, nhân xưng Liệp Long Trấn Tân Tinh, Thiết gia thiên tài là cũng! " Thiết Phong vênh vao hống hách đáp, hãn vốn cũng không phải là cái gì danh nhân, còn ước gì hy vọng chính mình danh khí lớn hơn một chút, tự nhiên cũng không cần phải che giấu thân phận gì,

lại hỏi: "Mông Thiên lão huynh, công phu của ngươi không sai, chiêu đó tên gọi là gì? "

Hắc Thử Vương nghe vậy hơi sững sờ, hẳn vốn muốn người này nội lực như vậy sạch sẽ, chắc là chẳng bao giờ luyện qua công phu, nhưng lại sinh mấy con bệnh nặng ma ốm, nhưng không nghĩ trong lời nói tựa hồ đối với chính mình võ thuật cảm thấy rất hứng thú, do dự một chút, nhân tiện nói: "Ta đây tay võ thuật là trẻ gió chuông kinh, tiểu huynh đệ nhưng cũng luyện qua chút võ thuật? "

"Trước đây luyện qua, nhưng là lại bị người phê đi, ai, không nhắc cũng được. . . " Thiết Phong lắc đầu nói rằng.

Cái này hắc Thử Vương to nhưc đầu miệng, sanh thật là hào khí, cộng thêm trước hắc cùng với Hồng Chuẩn Vương đối thoại, Thiết Phong đối với hắc ấn tượng cũng không kém.

"Hay lắm, hay lắm. . " hắc Thử Vương lăm bầm lầ bầu một tiếng

"Ngươi nói cái gì? "

"Khái khái, ta nói đáng tiếc, đáng tiếc a. . . Tiểu huynh đệ là bị người nào thương, có thể hay không cho ta xem thương thế, lão huynh ta mới bước chân vào giang hồ hồi lâu, có lẽ có pháp y chữa. " hắc Thử Vương lão khuôn mặt hơi đỏ lên, nói rằng

Hắc đang lo muốn tìm một người trà trộn trong thành chủ phủ, nhưng ngại vì Tư Mã thành chủ thực lực, người bình thường ngoại nhân tuyệt đối khó có thể gần bên người mà không bị phát hiện, mà trước mắt Thiết Phong loại này không hề nội lực người lại hành động ngôn ngữ tự nhiên tình huống, với hắc mà nói, đơn giản là lão Thiên đưa tới trước mắt hỗ trợ hoàn thành nhiệm vụ hoàn mỹ chọn người, này đây ân cần đối đãi.

"Người này uy vọng rất cao, Mông lão huynh nếu cùng hắc một phe tất nhiên muốn tiêu diệt ta, Mông lão huynh làm người chính trực, nếu không phải hắc một phe hơn phân nửa lại muốn vì ta xuất đầu, đến lúc đó có thể lại muốn liên lụy đến lão huynh ngươi, cho nên ta không nói cho thỏa đáng a. Thương thế này cũng khỏi lo lắng, đan điền hoàn toàn bị hủy, nếu không có Đại La Kim Tiên hạ phạm sợ rằng cũng trị không hết rồi. " Thiết Phong khoát tay nói rằng, về mặt đáng về bất đắc dĩ.

Hắc Thử Vương trong lòng âm thầm thấy kỳ lạ: Đan điền bị hủy, trách không được một điểm nội lực cũng không có! Bất quá tiểu tử này lại vẫn sanh long hoạt hổ sống, thật là chuyện lạ!

"Ai, tiểu huynh đệ, ngươi nói làm tổn thương ta đúng là không trị được, ngươi ta bình thủy tương phù, ta tùy tiện hỏi ngươi cừu gia, cũng là ta đường đột, những vết thương này thuốc cùng bạc ngươi cầm, mặc dù từ nay về sau không luyện được võ công, đi về nhà làm những gì nghề nghiệp, cũng có thể đổi một an ổn, nguyên cũng không nhất định ở trên giang hồ đã đã sát sát, UU đọc sách www.uukanshu.com ai nói không phải nhân họa đắc phúc đâu, ha ha! " dứt lời, hắc Thử Vương đem vài cái bình thuốc cùng hai đại thỏi bạc nhét vào Thiết Phong trong tay, lại nói: "Đừng khách khí, ta chỉ là gặp lại ngươi nhớ lại đệ đệ của ta. . . Hắc nếu sống, cũng cùng ngươi niên kỷ không sai biệt bao nhiêu, cùng là ở trên giang hồ làm người gây thương tích, bất quá hắc lại không ngươi vận khí tốt như vậy, tại chỗ liền không cứu sống nổi. . . Ai "

Không thể không nói, Thiết Phong lúc này xác thực rất thiếu bạc, trời đất tuy lớn, không có tiền nửa bước khó đi a!

Thiết Phong mặc dù đối với cái này hắc Thử Vương ấn tượng không sai, nhưng này lưỡng thoi bạc ít nói cũng có số trăm lượng, ban đầu lần gặp gỡ có thể làm ra chuyện như vậy nhân quả thực không nhiều lắm, cảnh này khiến Thiết Phong không khỏi âm thầm cảnh giác vài phần, nhưng lại thấy hắc nói chân thành, cộng thêm mình bây giờ trên người thật vô lợi có thể đồ, dù cho cho mình cầm đi bán chỉ sợ cũng không bán được những thứ này giá, suy nghĩ một chút, liền cũng không chút nào kiêu cách nhận.

"Mông huynh trọng nghĩa! Tiểu đệ hiện nay quả thật có chút nghèo túng, liền bắt hòa lão huynh khách khí, ngày sau phát đạt, tất nhiên trả lại gấp đôi! Không phải, gấp năm lần xin trả! " Thiết Phong cười cười, đáp.

"Ha ha ha, có ý tứ "

Những bạc này đối với hắc Thử Vương mà nói tự nhiên không tính là cái gì, nhưng vốn tưởng rằng Thiết Phong chỉ ít cũng sẽ hơi chút từ chối một phen, sai ai ra trình diện bên ngoài cực kỳ thông khoái liền nhận, trong lòng cũng không khỏi thầm nghĩ thú vị, chỉ cảm thấy tiểu tử này nhưng lại tính cách rất hợp chính mình lòng ham muốn, nếu là có cơ hội không ngại bảo vệ hắc tính mệnh, lớn cười vài tiếng, lại nói: "Thiết huynh đệ, ta còn có việc, trước hết không phải phụng bồi, núi xanh còn đó, chúng ta hữu duyên tái tụ! "

Thiết Phong đứng dậy, chấp tay làm cái lễ, nói: "Mông huynh đi tốt, vạn sự thuận lợi! "

Thấy kia hắc Thử Vương quay đầu đi chừng mười bước, nửa điểm quay đầu ý tứ cũng không có, Thiết Phong trong lòng thâm nghĩ: Người này tựa hồ thật không chỗ nào cầu!

Đợi cho hắc đi tiếp cận hai mươi bước lúc, Thiết Phong thét lên:

"Mông huynh, xin dừng bước! "

Chương 43 :Kết Nghĩa Kim Lan

Hắc Thử Vương nghe vậy trong lòng hừng khởi, nếu Thiết Phong lại không lên tiếng lẫn nhau hô, chỉ sợ hẳn liền được bản thân hồi lưu lưu lại đi về tới rồi.

"Chuyện gì, Thiết huynh đệ?" Hắc Thử Vương xoay người lại, sai ai ra trình diện Thiết Phong hướng cùng với chính mình vẫy tay, liền bắt chấp đoạn cái gì cái giá, bày ra về mặt biểu tình nghi hoặc đi tới, kỳ thực trong lòng nhạc khai liễu hoa.

Đợi cho hắn đến gần, Thiết Phong hỏi: "Mông lão ca, ta xem ngươi giữa hai lông mày tựa hồ có hơi ngưng tụ, có phải hay không gần nhất đụng tới cái gì cù kết chuyện?"

, thu người tiền tài cùng người tiêu tài, nếu cái này Hắc Thử Vương thật đi lên sẽ cảm tiền làm cho hắn làm việc, Thiết Phong coi như đáp ứng, cũng tất nhiên cũng ngoan kính đến hơn một bậc, mà Hắc Thử Vương mở làm ra một bộ thi ân bất cầu báo tử thế, Thiết Phong nếu cứ như vậy cảm tiền đi, trong lòng thật là có chút băn khoăn, này đây chỉ có lại gọi hắn lại. Nhưng cái gọi là giữa hai lông mày lại tựa như có vẻ khó khăn gì gì đó, đó là chỉ do chuyện phiền rồi, cũng không thể nói "Ta ở ngoài mây chục thước liền nghe được các ngươi nhỏ giọng nói chuyện với nhau", chỉ phải tùy ý biên tạo một lý do.

"Ai, người trong giang hồ, người nào không có chút việc khó. . . Vi Huỳnh cũng là đắc tội cường đại cừu gia, không nhắc cũng được, không nhắc cũng được. . ." Hắc Thử Vương mở làm ra một bộ càng thêm sầu khổ biểu tình, nói rằng

Thiết Phong nhíu lông mày, ý vị thâm trường gật đầu, nói: "Ân. . Mông Huỳnh nói có lý, giang hồ này lên tội cừu gia việc tiểu đệ không nên tham dự vào, ân. . . Tiểu đệ nhiều lời, Mông Huỳnh cứ tùy tiện. "

Hai người này đều là tâm tư cực kỳ sinh động người, Hắc Thử Vương Mông Thiên vì để cho Thiết Phong cho hắn toàn tâm toàn ý làm việc, liền cố ý xếp đặt làm ra một bộ thanh cao tư thế tới, sau sai ai ra trình diện tiểu tử này trung xảo, liền buông lỏng chút, lần này liền bị Thiết Phong nhìn thấu đầu mối, thầm nghĩ trong lòng: Lão già kia xưng hắn từ kia vì "Hắc Thử Vương", tại sao có thể là thoáng vẫy tay liền thí diễn thí diễn chạy tới nhân vật? Nói vậy vẫn có câu ở ta, quả nhiên là một cáo già a. . .

Nghĩ đến đây, liền cố ý theo lời của hắn nói xong, mở thực muốn nhìn cái này trước mắt nam tử chê cười.

Hắc Thử Vương trong lòng đã nghĩ kỹ phải như thế nào sinh động như thật cho Thiết Phong nói ra một cái cảm động rất sâu cổ sự tới, nhưng không nghĩ tiểu tử này dĩ nhiên đột nhiên không hỏi, không khơi cực kỳ xấu hổ, nếu như lúc này lại cáo từ ly khai, vậy lại cũng không có lý do gì quay đầu đã trở về, chỉ phải kiên trì nói rằng: "Thiết huynh đệ, ta với ngươi nhất kiến như cố, gặp lại ngươi tựa như chứng kiến ta thân đệ đệ thông thường, không nói ra được thân thiết, Vi Huỳnh việc này, nói cho ngươi biết nguyên cớ cũng là không sao cả. . ."

Hắn vốn cũng không thiện nói những thứ này trái lương tâm ngôn luận, cộng thêm trước đó không bị, vì vậy những lời này nói là lơ lửng bình thản, nửa điểm "Không nói ra được thân thiết" cảm giác cũng không có, nhưng vì để cho Thiết Phong cam tâm tình nguyện giúp mình làm việc, lại không thể không như vậy, nhưng cứ như vậy thì càng lộ vẻ làm bộ.

Nói phân nửa, liếc thấy Thiết Phong biểu tình tự tiểu phi tiểu, Hắc Thử Vương trong lòng lão đại cảm giác khó chịu, thầm nghĩ: Mẹ kiếp, lão tử phen biểu diễn này cảnh bị tiểu tử này khám phá!

Chỉ phải tiếp tục mặt dày nói rằng: "Vi Huỳnh chỗ môn phái, cùng cái này lạc thành thành chủ họ Tư Mã chính nghĩa hơi quá tiết, nhưng cái này họ Tư Mã chính nghĩa tuổi tác đã cao, lại nhiều năm không động đao binh, cũng không biết trong tay hắn võ thuật hiện tại như thế nào, trong lòng không có cuối cùng, vốn muốn đi tham trên tìm tòi, nhưng người thành chủ kia Phủ phòng vệ thâm nghiêm, lấy Vi Huỳnh tuổi này khuôn mặt là thực sự hồn không vào. . ."

Thiết Phong nghe hắn trong lời nói nói cùng lúc trước chính mình nghe được cơ bản không kém, liền cũng không thái quá làm khó dễ hắn, tiếp tục diễn cái này ra kịch một vai rồi, nói rằng: "Mông Huỳnh nhưng là muốn tìm một lại tựa như ta tuổi như vậy thiếu niên, trà trộn người thành chủ kia Phủ đi?"

"Ta kỳ thực vốn đang không nghĩ tới, đang vì chuyện này phát sầu, nhìn thấy Thiết huynh đệ ngươi chỉ có sinh ra ý nghĩ như vậy, nhưng lại nghe ngươi thân thể thương cảm, cùng ta đệ đệ lại có vài phần giống nhau, chuyện này dù sao nguy hiểm không nhỏ, này đây không đành lòng nói ra. . ."

Lời này ngược lại có sáu bảy phần không giả, này đây nói muốn chân thành rất nhiều.

Thiết Phong trước đó vài ngày ở Cháp Pháp Đường bị Trịnh Tông sở hại, đối với Cháp Pháp Đường là nửa điểm ấn tượng tốt cũng không có, mà họ Tư Mã chính nghĩa lại là phủ thành chủ thủ lĩnh, hắn đối kỳ trung quan hệ không hiểu nhiều lắm, chỉ cảm thấy thành chủ này Phủ cùng Cháp Pháp Đường hơn phân nửa là một nhà, này đây nghe nói có người muốn cùng cái này Tư Mã thành chủ đánh nhau,

Trong lòng sớm cử ra hai tay chống đỡ, nói rằng: "Hắc hắc, cái này lạc thành quanh thân nguy hiểm nhất mấy chỗ địa phương, lão đệ cũng đều đi một lần rồi, trà trộn phủ thành chủ cũng không thể coi là chuyện nguy hiểm cỡ nào. . . Mông lão ca muốn ta làm như thế nào, cứ việc nói là được. "

"Thiết huynh đệ có gan có mưu, huynh đệ bội phục, bất quá Tư Mã thành chủ võ công tuyệt sẽ không quá yếu, nếu như bị hấn phát giác, Vi Huỳnh cũng là khó cứu, Thiết huynh đệ có thể. . . "

"Yên tâm yên tâm, ta hiện tại không có dùng khả năng của, liền thừa lại là gan khá lớn, huống hồ ta thấy này đạo mạo nghiêm trang lão nhân cũng là lão đại không vừa mắt, Mông Huỳnh chuyện này ta cũng là bang định rồi! " Thiết Phong khoát tay áo, ngắt lời nói

Trong rừng gió mát thời cơ đến, lưỡng người thần sắc tung bay, quần áo phiêu phiêu, từ xa nhìn lại hơi có chút loạn nghị thiên hạ đại sự mùi vị.

Hắc Thử Vương nghe vậy gật đầu, suy tư một lát, chính sắc nói rằng: "Thiết huynh đệ, trên giang hồ lại tựa như người như vậy nghĩa khí thiếu niên nhưng là không nhiều lắm, nếu không chê Vi Huỳnh lớn tuổi, nguyện cùng người kết thúc vì huynh đệ, người xem coi thể nào! "

Hắc Thử Vương bản là đơn thuần muốn lợi dụng thiếu niên này, nhưng thấy thiếu niên này cơ trí thông minh, hành sự lời nói thật là ra nhân ý đồng hồ, không khỏi nổi lên lòng yêu tài.

Thiết Phong xem thần sắc chân thành, mặc dù lúc trước trải qua cho mình hạ sáo thăm dò, nhưng những thứ này ở trên giang hồ cũng không thể coi là chuyện ghê gớm gì, hơi sững sờ, liền đồng ý. Lúc này thân ở trong rừng, không quá mức hương án sự việc, hai người liền đồng cái đồng đất làm án kiện, Hắc Thử Vương lấy nội lực đốt ba cái mảnh nhỏ cành cây làm hương, ở cách đó không xa mở đến trên đất Hồng Chuẩn Vương kinh dị trong ánh mắt, ngay tại chỗ mở nổi lên cảm, nghĩ sau đó, Thiết Phong cười hỏi:

"Mông Huỳnh, nếu ta hai người đã anh em kết nghĩa, vậy liền tha cho ta tò mò hỏi một câu, không biết người trước kia là thật không nữa có như vậy một người em trai? "

Hắc Thử Vương vì vì liếc mắt một cái bên cạnh thân Hồng Chuẩn Vương phương hướng, lắc đầu, đáp: "Không có, là Vi Huỳnh thuận miệng bịa chuyện, lão đệ chớ để ý ha ha. "

Thiết Phong thấy hấn tuy nói ung dung, nhưng trên mặt đã có một đau thương thần sắc chợt lóe lên, ngược lại liền đổi thành một cái phó khuôn mặt tươi cười, trong bụng âm thầm thấy kỳ lạ, nói rằng: "Hắc hắc, không có gì đáng ngại, bất quá ta nói 'Liệp Long Trấn Tân Tinh, Thiết gia kỳ hiệp' xác thực là thật, ha ha, lão huynh về sau nghe thể danh hào đừng không biết được rồi. "

"Ha ha "

Hai người nhìn nhau cười to, qua một lát, Hắc Thử Vương mới nói: "Đáng tiếc nơi này không có rượu, nếu không... Nhất định phải cùng người uống quá một phen! "

"Nói rằng uống quá, ta ngược lại nhận thức một cái quái dị người, gặp người liền muốn cùng người đối ẩm, đến lúc đó lão huynh nếu dụng phải hấn, muốn không phải uống chỉ sợ cũng khó đâu! Hắc hắc, được rồi, người nói muốn thăm dò Tư Mã lão đầu thực lực, ta có thể võ công này hoàn toàn biến mất, coi như trà trộn người thành chủ kia Phù, thì như thế nào mới có thể thăm dò đi ra? "

Hắc Thử Vương lấy ra một cái hà bao tựa như sự việc, nói rằng: "Động thủ là vạn vạn không được, họ Tư Mã chính nghĩa lúc còn trẻ liền võ công cực cao, toàn bộ lạc thành cũng chưa chắc có so với thực lực của hấn mạnh tồn tại, nghĩa đệ có thể tuyệt không có thể xung động. Vật này là mềm hóa lõi, đến lúc đó người xâm nhập vào phủ thành chủ, chỉ cần thừa dịp họ Tư Mã chính nghĩa chưa chuẩn bị thời điểm, đem thứ này dây nhỏ gạt, nhẹ nhàng phóng tới họ Tư Mã chánh nghĩa cửa phòng ngủ dưới, chỉ cần hấn mở cửa một cái, cái này mềm hóa lõi sẽ làm nổ, phát sinh động tĩnh không nhỏ, đến lúc đó người ghi lại họ Tư Mã chánh nghĩa phản ứng, Vi Huỳnh liền có thể nhìn ra lão nhi này thực lực cân lượng rồi. Bất quá đến lúc đó còn cần người uy khuất một cái, mặc vào người thành chủ kia Phù người làm ăn mặc, phần vài ngày già sai vật. "

Thiết Phong tiếp nhận hà bao, chỉ thấy hà bao trên tơ vàng thêu hai tước nhĩ, thật là tinh xảo, tả hữu chỉ phôi một phen, sai ai ra trình diện hà bao đầu trên quần quít lấy một cái chỉ bạc dây nhỏ, đánh cái hồ điệp trừ, muốn tới đây chính là cùng loại kíp nổ thứ đồ thông thường rồi, nếu không phải Mông Thiên thuật lại, cho dù ai đều vạn vạn không nghĩ tới cái này lại tựa như cô nương gia khuê các thiếp thân hà bao vậy đồ chơi nhỏ, đúng là một bao hóa lõi, nghĩ tới đây, không khỏi lấy làm kỳ.

"Thứ này uy lực như thế nào? " Thiết Phong hỏi

"Đồ chơi này không lớn, trang bị không được bao nhiêu hỏa dược, chỉ là nội bộ khí thất nhiều, nổ lên tới thanh âm khí lưu quá nhiều, lại không tổn thương được người. " Hắc Thử Vương đáp

"Lão gia huynh vì sao không tìm chút uy lực lớn điểm, nếu như buổi tối phóng tới hấn môn hạ, nghĩ đến cũng sẽ không bị phát giác a " Thiết Phong nghi ngờ hỏi.

Hắc Thử Vương nghe vậy lắc đầu, chính sắc nói rằng: "Huynh đệ, ta chỉ trích trên giang hồ bản thiêu tiểu môn tiểu phái, đánh không lại nhân gia bỏ mạng không tính là mất mặt, nếu như dùng tà môn ma đạo phương pháp đem đối đầu đã thương, sợ rằng về sau liền ở trên giang hồ lại cũng không gốc đầu lên được, điểm này người cũng phải nhớ cho kỹ! Vi Huỳnh sớm Thời đã làm chút không quá quang thái việc, đến nay. . " nói phân nửa, tựa hồ đột nhiên nghĩ đến chút gì, chuyển khẩu lại nói: "Huynh đệ, bộ này quần áo và đồ dùng hàng ngày người cũng cầm, quần áo này chủ nhân là phủ thành chủ một cái mới tới già sai vật, chủ yếu phụ trách một ít bùng trà rót nước công tác, tên là tiểu Thất, trong phủ nhiều người không biết được, đến lúc đó hôm nay người đi lạc thành thay bộ này quần áo và đồ dùng hàng ngày đi vào, có người tra hỏi người đã nói 'Phụng mệnh của tiểu thư đến mua chút hoa cao ngắt', sau đó liền sẽ không có người lan người. " vừa nói, một bên từ trong bọc xuất ra một bộ quần áo và đồ dùng hàng ngày cùng giày, giao cho Thiết Phong trong tay.

Thiết Phong gật đầu, hỏi: "Đến lúc đó ta xuất phù sau đó, nên đi nơi nào Hoa đại ca người?" "

Hắc Thứ Vương nghe vậy, hướng phía bên cạnh một cây đại thụ đi tới, huy chưởng chợt đánh ra, nhưng thấy cái kia đại thụ không chút sứt mẻ, quanh mình thảo điệp chưa từng run rẩy một cái, qua lưỡng cái hô hấp võ thuật, giữa lúc Thiết Phong đang lúc nghỉ hoặc, cái kia năm sáu người to đại thụ từ trong đến ngoài phát sinh "Oanh " một tiếng, cành lá run run, tất tất tốt tốt đi xuống, nhưng thân cây ngoại bộ lại nhìn không ra biến hóa gì.

Hắc Thứ Vương đem lá rụng trên người vỗ vỗ, nói rằng: "Huynh đệ, cây to này nội bộ đã tổn hại, không quá mấy ngày sẽ gãy toàn thân khô vàng, đến lúc đó thật xa liếc mắt là có thể chứng kiến, chúng ta sau năm ngày buổi trưa liền ở nơi này dưới tàng cây gặp lại như thế nào?" "

Thiết Phong sai ai ra trình diện tay này võ thuật chỉ cảm thấy rất là thần kỳ, có thể xuyên thấu qua cây đồng hồ trực đá thụ tâm, vốn muốn mở miệng thỉnh giáo, nhưng lại nghĩ đến chính mình lúc đầu sở học võ thuật sẽ không có luyện thành, cộng thêm nội lực hoàn toàn không có, học nhiều hơn nữa võ thuật thì có ích lợi gì, ám thờ dài một hơi, đáp: "Tốt. "

Hắc Thứ Vương lại dặn dò vài câu cùng loại "Chú ý an toàn " "Hành sự cẩn thận " các loại tới, liền ôm quyền thi lễ, quay đầu vác lấy Hồng Chuẩn Vương rời đi, mà Thiết Phong ở lưỡng người đi thật xa sau còn nghe được Hồng Chuẩn Vương không được nhắc tới cùng loại "Tiết lộ ta giáo cơ mật " các loại tới, không khỏi thầm nghĩ: "Không biết lão nhi này là ai, độ lượng thật nhỏ! " sau đó thấy Hắc Thứ Vương cho quần áo và đồ dùng hàng ngày, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) liền thẳng hướng lạc thành phương hướng đi tới, đến rồi buổi chiều, lần nữa bước vào lạc thành đại môn.

Sở dĩ đáp ứng Hắc Thứ Vương, một nửa là muốn nhìn phủ thành chủ cùng chấp pháp đường chê cười, một nửa là xuất phát từ hảo ngoạn đích thiếu niên tâm tính, vào lạc thành sau, trông coi hi hi nương nương nhiệt nhiệt nháo nháo phố, lại không khỏi có chút thấy vật nhớ người, suy nghĩ rồi Lục Tinh Liễu cô gái nhỏ kia rồi.

"Không biết nàng mấy ngày nay thế nào?" "

Thiết Phong tự nội lực mất hết sau đó, mỗi khi nhớ tới Lục Tinh Liễu đều có chút lòng mang hổ thẹn, chỉ cảm thấy chính mình chịu người tín nhiệm lại khó có thể làm tròn lời hứa, tiềm thức luôn là lảng tránh vấn đề này, nhưng đến rồi lạc thành, này ngày giờ các loại hồi ức xông lên đầu, chỉ cảm thấy vô luận như thế nào tổng yếu cho người ta một câu trả lời thỏa đáng, cũng không thể như vậy chuồn mất, hạ quyết tâm sau, liền hướng lấy "Như thanh âm khách sạn " đi tới.

Đến khách sạn sau, chỉ thấy "Hôm nay có phòng " bài từ lại lập ở trước cửa, sau khi vào cửa, nhưng không thấy tiểu tử kia tính toán, trực tiếp đi vào dạo qua một vòng, chỉ thấy trước ở sườn viện lưỡng cái cửa phòng trói chặt, rồi xuống một tầng di chuyển bụi, lộ về hồi lâu không người ở rồi, ở trong sân dạo qua một vòng, đến ngày đó luyện kiếm chém giả sơn chỗ, trông coi giả sơn chỗ hồng, chợt một ý niệm trong đầu tuôn ra: Vô lão Quy theo như lời, ta lúc đầu lần nữa luyện kiếm, chắc là trong lúc vô ý kích phát tam tài kiếm trái qua khẩu quyết, nói như vậy, ta khi đó đem cái này mấy khối tảng đá lớn chém đứt không phải là ảo giác! Nhưng là vì sao sáng sớm tỉnh lại liền hợp tốt như lúc ban đầu? !

Tỉ mỉ nhớ lại một phen, cau mày, trong lúc vô ý liếc thấy một cái nhỏ vàng người chim rơi vào trên đỉnh núi giả sừng nhọn chỗ, kỳ kỳ tra tra kêu, lại tựa như đột nhiên nghĩ tới cái gì, bật thốt lên kêu lên: "Đá lớn này. . . Bị người đòi qua rồi! Thì ra núi đá giả tài cũ kỹ, tuyệt không như vậy góc cạnh! Nói như vậy, cái lỗ hồng này hơn phân nửa cũng là người khác ngay tạo! "

Một tiếng này gọi, đem chim chóc kia cả kinh bỗng nhiên bay lên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Thân Hãm Khuê Phòng

Nhưng ai có thể nhàn rồi buồn chán đem giá đại thạch cho thay đổi? !

Giá đại thạch ít nói mấy nghìn cân, người nào lại có thần lực này đưa nó thần không biết quỷ không hay thay đổi? !

Trong lúc nhất thời các loại ý tưởng xông lên đầu, cái này mặc dù không phải là cái gì phải chết đại sự, nhưng tình hình là quá qua không thể tưởng tượng nổi, không thể không khiến người suy nghĩ sâu xa.

Qua ước chừng hơn nửa canh giờ, ám thờ dài một hơi: Ta đã không nghĩ ra, cần gì phải ở nơi này tăng thêm phiền não?

Xoay người ly khai sườn viện, đi ngang qua đại sảnh lúc phát hiện tiểu tử kia tính toán như trước không ở, hồn hồn ngạc ngạc đi ra ngoài, lúc gần hơn, hoàng hôn, lạc thành trên đường lại là tiếng hò hét không ngừng, thường thường còn kèm theo vài tiếng khắc khải, nhiều Thiết Phong tâm phiền khí táo, hướng người qua đường hỏi thăm một chút, phân biệt rồi phủ thành chủ phương hướng, đi thẳng đi, một khắc đồng hồ võ thuật, liền đi tới thành Bắc

thành chủ cửa phủ.

Người thành chủ kia Phủ đại môn so với Cháp Pháp Đường còn rộng rãi hơn, chính thể trang hoàng cũng không lại tựa như Cháp Pháp Đường vậy rộng lớn nghiêm túc, tông mộc ngói xám, có vẻ càng cổ hương cổ sắc một ít, đại môn hai bên dựng đứng hai cây hai người rộng bao nhiêu màu sơn nước son cột gỗ tử, sau cột cửa gỗ hai bên khắc lại một bộ văn thơ đối ngẫu, vẽ trên "Chỗ ngồi thanh trúc chiều nhạt nguyệt" vẽ dưới "Đường tiền thả lỏng Bách đôi yên hà". Phía trên là thổ hoàng sắc bằng gỗ mái hiên, trước thủ chỗ khắc hai cái phủ Hoàng Long, dương nanh múa vuốt, vàng nước son đã lộ về màu đất, nhưng uy nghiêm cũng không giảm. Trước cửa đại lộ bằng phẳng sạch sẽ, khách qua đường mặc dù hi hi nhưong nhưong, nhưng đều là tần thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ.

"Đứng lại! Người là ai?"

Phủ thành chủ trước cửa hai gã thị vệ ngăn cản trực tiếp đi vào trong gần Thiết Phong.

Thiết Phong hơi sững sờ, hơi quá liễu thần lai, cúi đầu đáp: "Khái khái, ta. . Ta là Tiểu Thất, là trong phủ mới tới hạ nhân, phụng mệnh của tiểu thư đi mua chút Hoa Cao, mới vừa vừa trở về. ."

"A, tiểu thư hạ nhân ah, trách không được chúng ta không biết, ha ha ha ah. . Vào đi thôi!" thị vệ kia dùng một loại có chút nhìn có chút hả hê giọng

Thiết Phong thấy kia người một bộ có chút quý dị biểu tình không khỏi sững sờ, nói thầm trong lòng nói: Thành chủ này Phủ thị vệ chẳng lẽ là ngu ngốc?

Đội đi sau khi đi vào, rất xa nghe hai cái thị vệ bắt đầu trò chuyện:

"Người nói cái này mới tới có thể ở mấy ngày?"

"Nếu ta nói. . Nhiều lắm ngày người không phải hai ngày nữa."

"Hắc hắc, ta đoán hẳn không quá tới hôm nay sẽ bị đuổi ra ngoài, có dám hay không cùng ta đánh cuộc?"

"Tới hôm nay? không đến mức a!, tiểu tử này sinh ra dung mạo thông minh khuôn mặt, mới có thể cố gắng cái một hai ngày. . ."

"Người đã nói có dám hay không cùng ta đánh cuộc a!!"

"Là như thế nào đồ pháp?"

"Đổ một lượng bạc! Nếu là hẳn tới hôm nay bị đuổi đi rồi, coi như ta thắng, không đi coi như người thắng, người xem thế nào?"

"Hanh, cái này chỉ lát nữa là phải trời tối, có gì không dám, đổ!"

"Ha ha, lão Vương, vậy chuyện này ta nhưng quyết định, không thể thay đổi rồi!"

"Người. . Là biết chút ít cái gì sao?"

"Hắc hắc, tiểu tử này là phụng mệnh mua Hoa Cao. . Người xem một chút trên người hẳn nơi nào giống như dẫn theo Hoa Cao bộ dạng? Lấy tiểu thư tính khí. . Hừ hừ. ."

"Tê. . Nãi nãi của người! Người sớm biết mới đến lôi kéo ta! Lão tử không cùng người đánh cuộc. . .!"

"Không phải có được hay không, quyết định chuyện không thể đổi ý!"

Thiết Phong thính lực bức nào cường hãn, hai người nói chuyện với nhau nghe được một chữ không rơi, là càng đi về phía trước, biểu tình càng cương, tựa hồ thành chủ này nhà tiểu thư là cái vô cùng không phải dễ phục vụ chủ, nghe tới người kia nói chính mình "Dáng vẻ này dẫn theo Hoa Cao bộ dạng" lúc, khóe miệng giật một cái, trong bụng hô to không tốt: Hồngбет! Dĩ nhiên đã quên mua một Hoa Cao tiến đến, cái này ngu ngốc thị vệ cũng không nhắc nhở ta dưới? ! Cái này Mông Thiên cho ta lẫn lộn cái thân phận gì đây là!"

Kỳ thực việc này ngược lại trách không được Mông Thiên, trong phủ thành chủ hạ nhân đãi ngộ đều là cực tốt, cơ bản đều là khuôn mặt cũ rồi, chỉ có hầu hạ tiểu thư người hầu, mới có ba ngày nay hai đầu bị đá xuất phủ cảnh ngộ, vì vậy Hắc Thấu Vương Mông Thiên mới có cơ hội hạ thủ.

Thiết Phong vào sân, cân nhắc đến: Mặc kệ thế nào, ta nếu làm cái này "Tiểu Thất", luôn cùng tiểu thư kia đi chào hỏi, có thể tiểu thư này gian nhà ở chỗ nào?

Phủ thành chủ rất lớn,

Vào cửa một viên đón khách thả lỏng, hai bên đều là đá phiến đường, đi qua một phòng khách Đường, chỉ thấy hai bên mỗi bên là ba bốn gian nhà lớn, có sáng có tối, càng đi về phía trước là một hành lang, theo hành lang đi vòng vo nửa ngày, vừa mất chỗ ngoại trừ hoa viên giả sơn đều là cây cỏ phòng ốc, cao thấp trang hoàng đều không kém rất nhiều, căn bản nhìn không ra cái nào gian là tiểu thư ở.

Sắc trời đã hơi hắc, rơi vào đường cùng chỉ phải tìm cái hạ nhân hỏi thăm, gã sai vặt kia nghe cái này mới tới tới tở ngay cả tiểu thư phòng cũng không tìm tới, "Xuy xuy" nở nụ cười hai tiếng, chỉ rõ đường, Thiết Phong cố nén oán khí, theo đạo kia đường đi tới, rốt cuộc đã tới truyền thuyết kia trung hết thấy

tôi tớ cũng không nguyên tới gần tiểu thư trước phòng, nhà kia đèn đuốc sáng trưng, ở vào trong thành chủ phủ chỗ, là một gian độc đồng, từ bên ngoài nhìn lại, ngoại trừ muôn lượng một ít, thật cũng không cảm giác cùng phòng khác từ khác nhau ở chỗ nào.

Bình tĩnh một cái nổi lòng, Thiết Phong tiến lên gõ cửa.

"Đương đương đương " "Đương đương đương " "Đương đương đương đương đương làm "

Liên tiếp gõ hơn mười tiếng, lại nửa điểm phản ứng cũng không có, Thiết Phong hơi có chút không kiên nhẫn, sai ai ra trình diện phòng cửa không có khóa, đơn giản liền đi thẳng vào, cái nhà này cũng liền dài rộng bảy tám mét bộ dạng, đối với người dân thường mà nói tự nhiên là thật lớn cái gian nhà, nhưng đối với thành chủ này thiên kim mà nói lại có vẻ khó tránh khỏi có chút keo kiệt, bên trong không có một bóng người, lại tràn ngập một mùi thơm thoang thoang, nếu không phải trên bàn ghế trên xiêm áo chút bố ngẫu đồ trang sức các loại khuê nữ nhà sự việc, sợ rằng Thiết Phong muốn hoài nghi mình đi lộn địa phương.

"Dì? Đây là? ! "

Vào trong đi mấy bước, bị trên bàn thả một cái vòng tròn hoàn sự việc hấp dẫn chú ý

"Cái này. . Đây không phải là Hồng Viêm biên vòng hoa sao, chạy thế nào tới nơi này? "

Thiết Phong cầm vòng hoa, ngơ ngác sững sờ, cách hoa này hoàn bện lúc đã qua chừng mười ngày, mặt trên rất nhiều cánh hoa đều xù, nhưng trên còn có chút vết nước, hiển nhiên là trong lúc có người cẩn thận tỉ mỉ chăm sóc, nhưng chung quy không chống nổi cái này không có rễ chi diệt héo rũ.

Lật qua lật lại thường thức một phen, bỗng nhiên nghĩ tới một chuyện:

Lúc đầu ở Vạn Thú Lâm ở chỗ sâu trong trong lúc vô ý cứu một cái sắp sửa bị thủ hạ bắt nạt nữ tử, mình đương thời chính là nản lòng thoát chí, không muốn bảo hộ cô gái này, liền ném một cái có chứa Hồng Viêm hơi thở vòng hoa cho nàng, để cho tự cầu đa phúc.

Nghĩ vậy, Thiết Phong kinh hãi: Nàng kia điều ngoa vô lễ, bị thủ hạ xưng là "Tur Mã tiểu thư ", mà thành chủ này tên là họ Tur Mã chính nghĩa. . . Sẽ không như thế xảo a !? Đang nghĩ người gian, đột nhiên một đạo nén giận giọng nữ cắt đứt suy nghĩ của hắn:

"Ai cho ngươi tiến vào? ! "

Đạo thanh âm này, ần chứng Thiết Phong trong lòng suy đoán.

Thiết Phong lúng túng xoay người lại, đầu đèn thật thấp, tuy là khi đó chính trực nửa đêm, một mảnh đen nhánh, cũng không biết cái này Tur Mã tiểu thư có hay không thấy rõ chính mình khuôn mặt, nhưng dù sao đang ở phủ thành chủ, cái này hiểm hại là không dám mạo.

Hắng giọng một cái, đáp: "Ho khan, ta là Tiểu Thất, tiểu thư. . . Chào ngươi. "

"Chào ngươi? ! Tốt ngươi một cái quý. . . Ai cho ngươi đụng nó ! ! "

Chứng kiến Thiết Phong trên tay vòng hoa, thanh âm cô gái lại bén nhọn thêm vài phần, tiến lên đoạt lấy, giơ tay lên một cái tát liền đối với Thiết Phong má trái phiến đi.

Cô gái này chưa luyện qua công phu, nếu đánh tới ngực cánh tay, vì có thể an ổn ở nơi này trong phủ lại hỗn thêm mấy ngày, Thiết Phong cũng là nguyên ý cứng rắn kháng qua, nhưng không nói hai lời đánh liền khuôn mặt, đây cũng là không còn cách nào có thể nhịn, này đây bên trái nhấc tay một cái, liền đem một tát này cho đỡ ở.

Nàng kia thấy thế đầu tiên là sùng sốt, chẳng bao giờ nghĩ tới lại có hạ nhân dám ngăn trở chính mình một tát này, sau đó rút tay ra cánh tay, mảy liễu loại bỏ dụng thẳng, chỉ vào Thiết Phong mũi nổi giận nói: "To gan lớn mật, ngươi dám. . . " nói phân nửa, chỉ cảm thấy Thiết Phong khuôn mặt thoát nhìn tựa hồ có hơi nhìn quen mắt, ngược lại hỏi: "Ngươi là ai? ! "

Thiết Phong thảm than một tiếng: Nữ nhân này quả nhiên điều ngoa thêm ngốc ghê.

Vì vậy bất đắc dĩ lần nữa giới thiệu một lần: "Ta là Tiểu Thất, là mới tới. "

Cô gái này chính là Tur Mã tiểu thư, tên là Tur Mã Tuyết, nàng từ trước đến nay cũng không đem những này hạ nhân làm người xem, mới tới người hầu càng là ngay cả mặt mũi dung đều không nhớ ra được, này đây nghe bên ngoài nói là Tiểu Thất ngược lại cũng vô cảm khác thường, chỉ là trực câu câu nhìn chăm chăm Thiết Phong mặt cửa, nhìn thấy hắn toàn thân cũng không được tự nhiên, trong lòng lo sợ bất an.

"Khái khái. . Tiểu thư, cái này. . Ta còn có việc. . . " Thiết Phong áp ứng nói, thầm nghĩ nhanh lên một chút ly khai chỗ thị phi này.

"Ngươi nói cái gì? ! Ngươi nói ngươi còn có việc? " Tur Mã Tuyết thậm chí hoài nghi mình là nghe lầm.

"Ta là nói. . Ta là nói. . . "

Còn không đợi Thiết Phong nói xong, Tur Mã Tuyết liền ngắt lời nói: "Ngươi có thể qua Vạn Thú Lâm? "

"Đi qua. " Thiết Phong đáp nhưng lại quả đoán.

"Người đi Vạn Thú Lâm đi làm gì? "

Tư Mã Tuyết hỏi, ánh mắt cho tới bây giờ chưa rời Thiết Phong mặt hơn nửa phần.

Ngày ấy nàng được Thiết Phong cứu giúp, vừa nặng kim thương yêu hộ tống không thể được, trong lòng không khỏi rất là buồn bực, nhưng bình an sau khi về nhà lại mỗi khi nhớ tới lúc đầu tình cảnh, đáy lòng luôn có một loại dị dạng tình cảm, tựa hồ muốn đem thiếu niên kia bắt trở lại nghiêm khắc đánh một trận, vừa tựa hồ muốn nói với hắn hội thoại, nói chuyện tâm tình, mỗi khi hiện lên thiếu niên kia kiên nghị vừa tựa như phong mã gò má, trong lòng luôn là "Đánh đánh " trực nhảy, mình cũng nói không nên lời là cái dạng gì cảm giác.

Nhưng dù sao ngày ấy tia sáng vô cùng ám, khán bất chân thiết, chỉ cảm thấy trước mắt tiêu tới cùng ngày ấy thiếu niên dung mạo rất là tương tự, nhưng giọng nói thần thái lại không hề cùng dạng, này đây đều quên tức giận, thậm chí trong lòng còn có một tia khản trương.

"Có lúc đánh chút thỏ con hoẵng, có lúc phách chút rom cùi. . " Thiết Phong đáp.

"Người có chưa từng đi Vạn Thú Lâm ở chỗ sâu trong? ! " Tư Mã Tuyết lớn tiếng hỏi, lộ vẻ tâm tình có chút kích động.

"Vạn Thú Lâm ở chỗ sâu trong cơ bản không có mấy người dám đi, thế giới tốt đẹp như vậy, ta còn muốn sống thêm một hồi lâu. . . " Thiết Phong lại đáp

"Người còn muốn sống thêm một hồi. . . Nhưng là hắn. . . Hắn cũng là muốn đi tìm cái chết. . . " Tư Mã Tuyết thần sắc ảm đạm, ngồi ở một bên không nói được một lời, một khắc trước còn mặt cười nén giận, sau một khắc tựa như mất hồn nhĩ giống như, nhìn Thiết Phong cực kỳ khó hiểu.

Lặng thán một hồi lâu, Tư Mã Tuyết lại đứng lên, trong phòng vòng vo hai vòng, tự mình lẩm bẩm: "Hắn không sẽ là chết a !. . . Hắn không sẽ là chết a !? Hắn như chết rồi ta phải như thế nào. . . Hắn như chết rồi ta phải như thế nào? "

Lại vòng vo hai vòng, chứng kiến cúi đầu không nói Thiết Phong, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) sừng sốt một chút, hỏi: "Người thế nào còn ở đây? ! "

Thiết Phong nghe vậy khoe miệng run lên, thầm nghĩ: Rõ ràng là người ở đây thần thần thao thao không cho ta đi, cái này người của phủ thành chủ đầu óc đều không thể nào linh quang! Đáp: "Khái khái, ta đây tự ra đi. "

Đợi cho Thiết Phong đáp ra khỏi cửa phòng cửa, vừa định thả lỏng một khẩu đại khí thời điểm, Tư Mã Tuyết thanh âm lại vang lên

"Chờ đã! "

Thiết Phong mới vừa về mặt vô cùng nghi hoặc quay đầu, Tư Mã Tuyết lại nói: "Người đừng lộn lại, đưa lưng về phía ta! "

Nhìn chằm chằm Thiết Phong bóng lưng nhìn một lát, Tư Mã Tuyết lại hướng ngoài cửa lớn tiếng hét lên: "Tiểu tam, tiểu tứ, tới đây cho ta! "

Không có quá nhiều một hồi, Thiết Phong liền nhìn thấy hai cái cùng mình trang phục không hai gã sai vặt vội vã chạy tới, liếc mắt một cái chính mình, sau đó đối với Tư Mã Tuyết chào một cái, có chút khản trương cúi đầu nói: "Tiểu nhân ở, tiểu nhân ở. " vừa dứt lời, một ... khác gã sai vặt cũng chạy vội tới, vẫn là đồng dạng phản ứng.

"Ân? " Tư Mã Tuyết tựa hồ nghĩ đến cái gì chỗ không đúng, nhìn về phía Thiết Phong, lại hỏi: "Người vừa mới xưng hô người như thế nào tự mình tiến tới đây? "

Thiết Phong nghe vậy kinh ngạc, đáp: "Tiểu nhân không nhớ rõ. . . "

Tư Mã Tuyết khẽ nhún mày một cái, rồi hướng hai cái mới tới gã sai vặt nói rằng: "Các người cho ta đi trên đường tìm một mấy tên ăn mày, cùng hắn hình thể không sai biệt lắm, đem bọn họ y phục cho cầm lại Phủ, dùng thủy thẩm ướt rồi, đưa đến phòng ta tới! "

hai gã sai vặt tuy nói đối với yêu cầu này cực kỳ khó hiểu, nhưng lại không dám chút nào nghịch ý của nàng, đáp đáp một tiếng ngay cả vội vàng chạy ra ngoài rồi.

"Người đi ngoài cửa chờ xem "

Tư Mã Tuyết nói rằng, xoay người, lại bồi thêm một câu:

"Không cho phép đi loạn! "

Thiết Phong sau khi ra cửa, thật dài thở phào nhẹ nhõm, thầm thở dài nói:

"Nguy hiểm thật! Nhờ có nữ nhân này chỉ số IQ không cao. . . "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45 :Bên trong phủ sát khí

Có lẽ là lạc thành cư dân vốn là tương đối giàu có và đông đúc, cộng thêm buổi tối tên khát cái cũng không dễ tìm, lưỡng giả sai vật qua rồi hơn một canh giờ chỉ có hàng xích hàng xích chạy trở lại, trong tay mỗi bên cầm một cái bộ rách rưới y phục.

Tư Mã Tuyết liếc nhìn trên mặt đất đồng nát ẩm ướt lợc quần áo và đồ dùng hàng ngày, phân phó lưỡng tên sai vật lui xuống, xuất môn liền phân phó Thiết Phong thay.

Thiết Phong cau mày nhìn một chút bản thủ y phục, quả đoán đáp: "Không đổi! "

"Người nói cái gì? ! " Tư Mã Tuyết không thể tin tưởng nhìn trước mắt gia hỏa

Thiết Phong cùng cái này Tư Mã Tuyết chung sống một trận, chỉ cảm thấy cô gái này mặc dù sinh khuôn mặt tuấn tú, là một không thể thấy nhiều mỹ nhân, nhưng tính cách thực sự quá bất hảo tùy hứng, vô cùng không phải thảo vui, trong lòng đã quyết định chủ ý: Nếu nàng bức phải gấp, ta liền cho nàng đánh cho bất tỉnh khóa ở trong phòng, bố trí xong vật kia sự tình, mau ly khai địa phương quỷ quái này, mặc dù khi dễ một cái tay trái gà không chặt nữ nhân có chút không quang thái, nhưng dù sao cũng là nàng vô lễ trước đây.

"Ta nói ta không đổi! " Thiết Phong cương ngạnh đáp

"Người. . . Người lập lại lần nữa? " Tư Mã Tuyết lại hỏi, giọng nói lại so với trước kia mềm nhũn chút.

"Người chó quá mức! " Thiết Phong lớn tiếng nói rằng

Giữa lúc hấn nắm tay nắm chặt, hạ quyết tâm phải ra tay lúc, nhưng không nghĩ nàng đột nhiên thần sắc đại biến, vốn là vẻ mặt phẫn nộ, một giây đồng hồ là được khuôn mặt tươi cười, một giây kế tiếp vừa khóc lấy đối với mình nhào tới, trong miệng còn không ngừng lầm bầm: "Người là hấn. . . Người là hấn. . . Thần thái này. . . Giống nhau như đúc! "

Thiết Phong thấy kia vừa khóc vừa cười, có vẻ có vài phần đáng thương thần thái, trong lúc nhất thời không có nhịn xuống tay, hiện lên thân thể, hỏi: "Người làm cái gì? "

"Người là tới tìm ta sao? Người đừng đuổi ta đi có được hay không. . . Người muốn cái gì ta đều có thể cho người, theo ta mà nói hội thoại. . . " Tư Mã Tuyết trong lúc nhất thời khóc lê hoa dài vữa, thấy Thiết Phong nhíu liên tục.

Thiết Phong sai ai ra trình diện tình cảnh này, trong lòng cũng có chút không quyết định chắc chắn được có muốn hay không hạ thủ, nhưng thấy cô gái này khóc cười vui giận hoàn toàn không để ý trường hợp, cũng không biết chung quanh đây có người hay không, như bị bắt gặp nhưng là thật to không ôn, Vì vậy nói rằng: ". . . Vào nhà trước a !. "

Tư Mã Tuyết nghe vậy nhất thời lại vui vẻ ra mặt, vội vã đáp ứng rồi hai câu, sau khi vào nhà đóng cửa lại, bắt chuyện Thiết Phong ngồi xuống, lần đầu tiên đi ngược lại nổi lên nước trà tới, tuy nói khiến cho bên trong bên ngoài khắp nơi đều là, vẫn là chà lau sạch sẽ cho Thiết Phong phụng tới.

Nếu có người ngoài ở đây này, chó nói kinh diệu cảm, sợ rằng mũi lỗ tai tròn mắt đều phải đồng thời bị sợ rớt xuống!

Thiết Phong thờ dãi một hồi, chỉ cảm thấy lúc này tình cảnh thực sự quá quỷ dị.

Cô gái này phản ứng rất quỷ dị, hiện tại nhà địa phương cũng rất quỷ dị, thậm chí thân phận của mình đều có chút quỷ dị. . .

Trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm thế nào cho phải, nếu cô gái này đối với mình lại lãng nhụy vài câu, liền có thể không thẹn với lương tâm hạ thủ, nhưng nàng lúc này đột nhiên ân cần đối đãi, nếu trực tiếp xuất thủ cho người ta đánh gãy xiu, Thiết Phong luôn cảm thấy có chút băn khoăn.

"Khái khái, ta không biết người ở đây nói người nào, nhưng ta chính là Tiểu Thất. . Không phải là cái gì 'Hấn' . " Thiết Phong do dự một chút, nói rằng.

Thà rằng tròn mắt nói mò, cũng không muốn cùng cô gái trước mắt này có nhiều hơn nữa liên quan.

"Sẽ không. . thần sắc người bên ngoài là không giả bộ được. . Người. . Người là chê ta ngày thường xấu sao? " dứt lời, mang qua cái ghế, ngồi xuống Thiết Phong bên cạnh.

"Không phải, người xinh đẹp rất, chính là dụng tâm không được tốt! " Thiết Phong nghe cô gái này kỳ quái ngôn ngữ lão đại không kiên nhẫn, đơn giản

liền nói thẳng thẳng ngữ.

Tư Mã Tuyết nghe xong những lời này "Khanh khách " cười, lẩm bẩm: "Vây là tốt rồi, vây là tốt rồi . "

Một hồi nữa, chỉ nghe ngoài cửa vang lên tiếng đập cửa, Thiết Phong trong lòng căng thẳng, liền nghe được có người gọi vào: "Tiểu thư, ngươì mỗi ngày ngân nhĩ canh đến rồi "

Tư Mã Tuyết nghe tiếng sắc mặt phát lạnh, đứng dậy nổi giận nói: "Cút cho ta! "

"Tiểu thư, cái này là lão gia. . . "

Còn không đợi một câu nói hết, Tư Mã Tuyết liền lao ra cửa, một cước đem gã sai vặt kia đá cái té ngã, trên tay chén kiêu té rớt, ngân nhĩ canh hộp với gốm sứ mảnh nhỏ tán lác đầy đất.

"Còn không mau cút đi? ! " Tư Mã Tuyết lớn tiếng mắng

"Nhỏ cái này cút. . Nhỏ cái này cút. . . Nhỏ tối nay sẽ cho ngươì bùng tóì. . . " gã sai vặt kia theo một cước này lực, sau lần hai vòng, sau đó cũng không quay đầu lại trốn.

Thiết Phong sai ai ra trình diện cô gái này quá mức điêu ngoa, vừa muốn quát bảo ngưng lại, chợt ngửi được một cực kỳ bí ẩn quái dị mùi vị, đứng dậy tỉ mỉ ngửi một cái, phát hiện mùi này là từ sái dưới đất ngân nhĩ canh trung truyền ra, dạo qua một vòng, nhúu chắc mây lại trở về chỗ ngồi.

Đợi Tư Mã Tuyết xoay ngươì, Thiết Phong thử dò xét hỏi: "Tư Mã tiểu thư, cái này ngân nhĩ canh. . Ngươì mỗi ngày đều muốn uống sao? "

"Trước đây nương ở thời điểm, thích nhất cho ta làm. . . Ngọt tí tách ta cũng thích ăn. . Nhưng nương đi, cha phái ngươì làm cho ta mùi vị muốn phai nhạt thật nhiều đâu. . . Ngươì rót cực bằng lòng bồi ta nói chuyện? ! " Tư Mã Tuyết lại ngồi vào bên cạnh tới, nói rằng: "Ngươì muốn là ưa thích, ta để cho bọn họ lấy thêm tới một phần có được hay không? "

"Không phải. . . Được rồi, ngươì để cho bọn họ ở đem ra phần a !. " Thiết Phong đang muốn cự tuyệt, đột nhiên nghĩ đến cái gì, đổi lời nói chuyện

Lúc này trong phòng hai ngươì tựa hồ thân phận đổi vị trí, phảng phất ăn mặc ngươì hầu ăn mặc Thiết Phong thành chủ tử, mà ăn mặc thật xinh đẹp Tư Mã Tuyết lại thành nha hoàn, nhưng Tư Mã Tuyết trong mắt hoàn toàn không có thể tục lễ pháp, làm việc toàn bằng tính tình, mà Thiết Phong thì một mực suy nghĩ lúc này các loại tình hình quý dị, này đây ngươì nào cũng không cảm thấy có gì không ổn.

Tư Mã Tuyết phân phó hạ nhân lại đi chuẩn bị một phần, quay đầu liền cùng Thiết Phong bứt lên ngày qua, trọng tâm câu chuyện phần lớn là bên cạnh mình việc vật, hoặc là phơi bày một ít cô nương gia thích sự vật, Thiết Phong chỉ là không yên lòng ứng phó, qua không bao lâu, liền lại tặng một phần ngân nhĩ canh đi lên, Tư Mã Tuyết đuổi đi gã sai vặt kia, tự mình bùng tóì, mà Thiết Phong mới vừa ném một ngụm, sách tóm tắt khác thường:

"Đây là. . . Điền cỏ! "

Nghĩ vậy, Thiết Phong đáy lòng "Lộp bộp " một cái.

Cái này điền cỏ là một mặt ít lưu ý dược vật, phơi khô sau đó, tại cái khác trong dược lẫn vào một chút xúu liền có thể bắt đầu ma túy giảm đau công hiệu, cùng cây thuốc phiện cùng loại, nhưng dược hiệu mạnh hơn nhiều, không khổng chế tốt liền muốn đả thương ngươì thần trí, vì vậy đại thể đại phu lang trung cũng không dám kinh thường dùng, như thời gian dài ăn càng là giống như tên gọi của nó, khiến ngươì điên.

Loại dược thảo này dược tính liệt, mùi vị lại vô cùng nhạt nhẽo, sấm lấy tràn đầy mặt ngân nhĩ canh trung, coi như làm nghề y cả đời lão lang trung cũng ném không bán được tới, nhưng Thiết Phong lúc này ngũ giác cũng lớn khác hẳn với thường nhân, vì vậy chỉ có phát giác được.

Xác nhận mùi này trong nháy mắt, kết hợp gã sai vặt kia nói "Ngươì mỗi ngày ngân nhĩ canh đến rồi " câu nói kia, Thiết Phong không khỏi xương bối đều là hàn, một cảm giác mát từ đỉnh đầu chạy đến dưới chân, chợt cảm thấy sợ run lên.

"Uống ngon sao? " Tư Mã Tuyết hỏi, vẻ mặt chờ mong.

"Ấn. . " Thiết Phong đáp

"Ta đây cũng gọi bọn hần mỗi ngày làm cho ngươì một phần có được hay không! "

Tư Mã Tuyết phảng phất một cái đạt được kích lệ hải từ thông thường, cực kỳ hải lòng.

Thiết Phong từ chối cho ý kiến, nói rằng: "Tiểu thư, ta có thể hay không hỏi ngươì cái vấn đề. . "

"Ngươì nói đi, ngươì hỏi cái gì, ta liền đáp cái đó! " Tư Mã Tuyết cười cười, một bộ không có tim không có phổi đáng vẻ, nếu ngươì bên ngoài nhìn ngươì nào cũng không thể cùng Tư Mã gia điêu ngoa tiểu thư liên tưởng đến nhau đi.

"Ngạch, ngươì năm nay bao nhiêu tuổi? " Thiết Phong hỏi.

Sai ai ra trình diện cô gái này cười hải lòng, cho là thật toàn thân không được tự nhiên, có loại cực kỳ cảm giác không được tự nhiên.

"Ta hiện năm mươi tám tuổi rồi, trước đó vài ngày chỉ có qua sinh nhật, lúc đó tới thật nhiều. . . "

Thiết Phong rất sợ nằng còn nói cái thao thao bất tuyệt, ngắt lời nói:

"Người nói cho ta một chút cha mẹ của người có được hay không? "

Còn không đợi Tư Mã Tuyết trả lời, ngoài cửa lần nữa truyền đến "Đông đông đông " tiếng đập cửa.

"Tuyết nhi, người ở đây sao? "

Thanh âm kia hồn hậu, nhưng có chút già nua, hiển nhiên không phải hạ nhân.

Thiết Phong nghe tiếng bỗng nhiên cả kinh, vội vã đứng lên, cuống quýt đem trên tay ngân nhĩ canh để ở một bên, sải đi một tí ở góc bàn trong tay, dùng y phục lơ đãng tay nắm cửa cả cầ.

"Ta không ở! Người rời phòng ta xa một chút! " Tư Mã Tuyết lớn tiếng gọi vào, vọt tới trước cửa, đem phòng môn phản khóa.

"Tuyết nhi, cha nghe người ta nói mới tới cái hạ nhân tay chân vụng về, nếu như chọc người tức giận nói cho cha, ta đưa hắc đầu ra Phù đi. "

Thiết Phong nghe vậy âm kêu không tốt: Ngoài cửa nhưng là chính chủ rồi, hắc cũng không có nữ nhân này dễ gạt như vậy!

"Không có chọc ta sức sống, người nên đi đi đâu cái nào, quan tâm thiên hạ của người đại sự được rồi! "

"Tuyết nhi, người mở cửa phòng ra, cha cho người bồi cái không phải vẫn không được? " dứt lời, lại "Đông đông đông " gõ ba cái cửa phòng, mỗi một tiếng cũng làm cho Thiết Phong trong lòng bất ổn, lo sợ bất an.

"Không ra! Người nếu như không đi nữa, ta liền gọi mẹ rồi! " Tư Mã Tuyết lại gọi vào

"Tiểu nha đầu không cho phép nói lung tung! " ngoài cửa thanh âm trong lúc bất chợt nghiêm khắc vài phần. UU đọc sách www.uukanshu.com

"Ta tiểu nha đầu nói lung tung làm sao vậy! Người có đi hay không, người có đi hay không? ! Không đi nữa ta gọi rồi, ba, hai. . . " Tư Mã Tuyết thanh âm cũng theo lớn thêm vài phần.

"Tuyết nhi. . Ai, ta đi, ta đi! Người sớm đi nghỉ ngơi, gần nhất trong thành không bình phục ổn, nếu ở trong phủ nhìn thấy cái gì người không biết, trước tiên nói cho cha. "

Dứt lời, người ngoài cửa ánh liền không thấy.

Thiết Phong liếc nhìn lần nữa chậm rãi đi tới là lướt thân ảnh, nghĩ đến hai người bọn họ gian đối thoại, chỉ cảm thấy cô gái này phần lớn thời gian tuy nói ngôn ngữ ngang ngược, nhưng tư duy coi như rõ ràng, cũng không có điên giống, lại không biết làm sao, một mặt đối với mình liền vui buồn thất thường, khiến người ta xác thực có chút khó có thể nắm lấy.

Mà trong lúc nói chuyện với nhau dung cũng phân là bên ngoài quý dị, tựa hồ "Gọi mẹ " cái từ này ở hai người bọn họ trong lúc đó thật là miễn cảm

"Đó là ta cha, hắc thanh âm nói chuyện khó nghe rất, không có hù được người đi? " Tư Mã Tuyết ngồi vào một bên, cười tủm tỉm nói rằng.

"Không có. . Cha người. . . " Thiết Phong vừa định hỏi chút gì, đột nhiên nghĩ đến: Người nọ sẽ không nghe được ta nói chuyện a !? Liền sửa lời nói: ". . Cha người thật quan tâm người. . "

Tư Mã Tuyết thần sắc trong nháy mắt buồn bã xuống tới, không nói được lời nào.

Thiết Phong chỉ cảm thấy ở quý dị này bầu không khí dưới, mỗi qua nhất khắc đều thật là dày vò, đứng dậy hướng về phía Tư Mã Tuyết thi lễ một cái, nói: "Tiểu thư, thời điểm không còn sớm, người sớm đi nghỉ ngơi đi, ta đi xuống trước. "

Tư Mã Tuyết giơ tay lên, há mồm muốn nói cái gì đó, nhưng lời đến khóe miệng lại nuốt trở vào, thẳng đến Thiết Phong đi tới cửa trước người tay mở khóa, chỉ có làm bộ đáng thương nói rằng: "Người. . . Người lại muốn đi rồi sao. . . Người lại không phải theo ta rồi sao? "

Mà Thiết Phong chạm được chốt cửa trong nháy mắt, trong lòng rung mình:

Ngoài cửa có người, có sát khí!

Chương 46 : Sự nghi ngờ bí mật

Thiết Phong lui trở về trong phòng, trong lòng hô to không ổn

Vốn tưởng rằng lẫn vào phủ thành chủ, rón rén cất xong mềm hóa lõi liền đi, phải là một thật dễ dàng sự tình, lại không nghĩ rằng mới vừa đến nơi này tiểu thư phòng liền gặp rất nhiều quái sự, phảng phất đã lâm vào một cái mê loạn trong vòng xoáy.

"Người đã trở về. . . Người lại không đi thật không? " Tư Mã Tuyết vừa cười vừa nói

Tuy nói là mỹ nhân ở bên cạnh, Thiết Phong cũng là nửa điểm thương thức ý tứ cũng không có, chỉ cảm thấy cô gái này một hồi nộ một hồi cười, lưu rú nói không ngừng, quá nhiều đặc nhân tâm phiền khí táo, Vì vậy liền cũng không để ý.

"Người là chê ta phiền sao. . . Ta cho người hát cái tiểu khúc? Hoặc là kể cho người chút cổ sự có được hay không. . . "

"Người có thể hay không an tĩnh một hồi? " Thiết Phong thanh âm hơi lớn một chút, nói rằng

Tư Mã Tuyết nghe vậy sững sốt, vẻ mặt ủy khuất ngồi xuống một bên, tựa hồ nước mắt đều ở đây vành mắt trung đảo quanh, nhưng là cho là thật không nói một lời rồi.

Thiết Phong xem biểu hiện như vậy, thờ dài một hơi, trong bụng cũng hơi có không đành lòng, không biết tại sao, chính mình ngày hôm nay trở nên có chút không hiểu táo bạo, hai ngón tay ở mi tâm nhéo nhéo, ra sức suy tính.

Quang minh trăng sao cao, bao la vân vụ di chuyển, ngoài phòng trời cao thán lãnh, hàn quang bỏ ra như trường thác rơi cửu thiên, dưới ánh trăng, núi đá cây cỏ cái bóng đều kéo mờ nhạt trọng điệp, hiện ra cùng ban ngày tuyệt nhiên bất đồng hình dạng, đã có tân kỳ, lại lộ vẻ quỷ bí.

Mấy cổ sát khí, lại tựa như điên vừa tựa như không điên tịnh lệ nữ tử, ở nơi này trên lý thuyết nói lạc thành an toàn nhất chỗ ở trong thành chủ phủ, càng lộ ra hết sức quỷ dị.

Thấy thế nào, đều là không an tĩnh một đêm.

". . Sáu ngũ khiếm chuyển phục, cửu bốn hay không nghịch Càn, hướng doanh chưa tể cân nhắc, vĩnh cửu trình cuối cùng lấy truyện. . . "

Từ ở Lão Quy biết được kiếm này trải qua lai lịch, Thiết Phong liền đối với mình võ học tu luyện lần nữa dấy lên hy vọng, tuy nói sức không được nội lực, nếu như kiếm này trải qua uy lực thật có Lão Quy theo như lời cường đại như vậy, chính mình lúc đối địch lâm thời vận nội công lên pháp quyết, dùng tân sinh nội lực bám vào chiêu số thượng sử ra, không phải là không một loại phương pháp?

Huống chi mình đan điền toàn bộ phá, mặc cho pháp quyết này uy lực cường thịnh trở lại, mình cũng có thể không có kỵ chút nào vận chuyển, gây nên vua cũng thua thẳng liêu, ân. . Đúng là như vậy.

Nhưng ý tưởng tổng là tốt. . . Hiện thực, người nào còn nói được chuẩn đầu.

Thiết Phong ngồi xếp bằng xuống, cứ như vậy nhắm mắt mặc niệm pháp quyết.

Giữa hè muỗi không ít, mặc cho võ công của người cường thịnh trở lại, cũng không phòng được cái này diện mục khả tăng sinh vật, muốn trong ngày thường nghe cái này "Ông ơng " thanh âm, Thiết Phong tất nhiên một cái tát xuống phía dưới, muốn không thấy máu, muốn không thấy xác. Mà lúc này lại vẫn không nhúc nhích, còn như lão tăng nhập định thông thường, vẻ mặt trang trọng nghiêm túc.

Câu thường nói "Võ thuật không phụ lòng người ", mà ở cái này đêm dài đằng đẵng, sợ rằng phải "Vác " rồi Thiết Phong cái này "Hữu tâm nhân " rồi.

Qua tiếp cận nửa canh giờ võ thuật, phát hiện trong cơ thể trong kinh mạch nửa điểm phản ứng cũng không có, tĩnh như tranh vẽ, tĩnh như đêm, tĩnh như một bãi tử thủy.

Lẽ nào pháp quyết này không giống cái khác nội công pháp môn, cần đã tọa tu luyện?

Nghĩ tới đây, Thiết Phong cũng không kịp một bên Tư Mã Tuyết ánh mắt kinh dị, trong phòng hoặc đi hoặc đứng, hoặc chạy động hoặc nhảy lên, trong miệng mặc niệm pháp quyết, vẫn làm lại nhiều lần đến toàn thân là hãn, mới vừa rồi thở hổn hển ngừng lại.

Nhưng là vẫn như cũ nửa điểm dùng cũng không có.

"Mẹ kiếp ! Thứ này rốt cuộc dùng như thế nào? ! Đến rồi thời khắc mấu chốt sẽ không linh? ! ! " Thiết Phong trề môi nói khổ mắng, vẻ mặt không cam lòng.

"Kiếm quyết này đến cùng như thế nào mới có thể khiến đi ra? "

"Chẳng lẽ là chịu tâm tình ảnh hưởng? Hoặc là cái gì khác? "

Thiết Phong âm thầm nhớ lại nói: Kiếm quyết này hiển linh hai lần, một lần là ở như thanh âm khách sạn, từ gian phòng mới vừa lúc đi ra, một lần là ở chấp pháp đường trong đại lao, cái này hai lần một lần đang múa kiếm, một lần bị điểm huyết vị vẫn không nhúc nhích, nhưng giống nhau là đương thời đều tâm tình tương đối kích động, hơn nữa khẩu quyết đều là mình trong lúc vô ý sở niệm.

Vẫn ngẫm nghĩ tiếp cận một khắc đồng hồ, Thiết Phong rút cuộc ra rồi một cái kết luận:

"Mẹ kiếp , ta sẽ không nên đến địa phương quỷ quái này tới! "

Lại thở dài một hơi,

Đã đến nơi này thì an tâm đi thôi, lại như thế nào quán quýt cũng là chuyện vô bổ, không bằng bình tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn. Sai ai ra trình diện nàng kia vẫn như cũ một bộ dáng vẻ đáng thương, trong lúc rảnh rỗi, liền hỏi: "Ngươi tên là gì? "

"Ta gọi Tư Mã Tuyết. " sai ai ra trình diện Thiết Phong nói chuyện, Tư Mã Tuyết lại vừa cười vừa nói: ". . . Ngươi không phải trang bị Tiểu Thất rồi? "

Thiết Phong bắt đầu đi lác đầu, lúc này tình huống nhìn như bình thường, kỳ thực nguy cơ tứ phía, vô luận là trang bị Tiểu Thất cũng tốt, trang bị bảy đại gia cũng được, căn bản chuyện vô bổ.

"Tư Mã Tuyết tiểu thư, ngươi ở nơi này thời gian qua được an ổn sao? " Thiết Phong hạ thấp giọng hỏi.

"Không an ổn. . Rất không yên ổn đâu. . . Ngươi không đến, nơi nào đều không an ổn. . . . Ngươi? " Tư Mã Tuyết vẻ mặt nhạo báng nói rằng, cái này kỳ quái ngôn ngữ nghe Thiết Phong cực kỳ nghi hoặc khó hiểu

"? "

Thấy hần nhủ không đáp, Tư Mã Tuyết vừa tựa như làm nũng vậy nói: "Ngươi lại muốn hướng về trước vậy. . . Đem ta bỏ lại. . Chính mình ly khai sao? "

Thiết Phong trước vẫn không có chăm chú nghe cô gái này nói, hiện tại nghĩ kỹ lại, nàng trong lời nói tuy là quái dị, nhưng cũng không lại tựa như hồ ngôn loạn ngữ, vì sao hai câu này nói như thế đột ngột?

Hướng về Tư Mã Tuyết trên mặt nhìn lại, thấy nàng biểu tình tựa hồ có hơi mất tự nhiên, nhưng nhãn thần cũng là rất trong suốt sáng sủa. Thầm nghĩ: Nàng không điên! Nàng là có ý làm như vậy làm! . . . Nàng kia tại sao muốn làm bộ cái dạng này?

Suy nghĩ một chút, bật thốt lên đáp: "Ta không đi, ta có thể dù sao cũng phải tìm một chỗ nghỉ ngơi đi, ở ngươi cái này trong phòng thực sự không tiện lắm. "

"Có cái gì bất tiện. . . Ngươi nếu thích, chúng ta đều là ngươi. . . Ngươi lại theo ta tán gẫu một chút có được hay không, nhà của ta có rất nhiều cây đào, ngươi có thích hay không đào? Ta có thể giúp ngươi tới. . . "

Thiết Phong nhìn trước mặt cười tùm tùm thiếu nữ, đưa nàng nói trong lòng mặc niệm hai lần.

Bỗng nhiên sùng sốt, hai mắt đồng lại một cái, tựa hồ đột nhiên ý thức được cái gì.

"Nàng nói đào, đây không phải là ở nói chuyện tào lao, mà là. . . Tựa hồ đang ám chỉ ta đào tẩu! "

Hắng giọng một cái, đáp: "Tiểu thư, ta là hạ nhân, ngươi muốn ăn đào lời nói ta giúp ngươi trích tới là được, mấy viên cây đào ở địa phương nào? "

"Ta không ăn. . . Đây cây đào ở nơi nào kia mà. . . Ta nhớ được phương Bắc bên tường có giờ học đại thụ. . hình như là cây tùng kia mà. . Cây đào ở đâu ta không nhớ được lap. " Tư Mã Tuyết trước trầm tư một chút, sau đó dùng sức lắc đầu, tựa hồ rất khôn hoặc đáng vẻ, lại nói: "Cây đào rất cao. . Ngươi coi như tìm được chỉ sợ cũng không thể đi lên, trích không xuống a !? "

Thiết Phong gật đầu, cười cười, nói rằng: "Tiểu thư yên tâm, Tiểu Thất tự có biện pháp, còn cần gì những thứ khác sao, ta cùng nhau đều lấy tới? "

"Được rồi. . . Nếu như ngươi đi ngang qua hồ nước, UU đọc sách www.uukanshu.com cho ta bắt cái con rùa tới có được hay không. . . Còn có. . . Ngươi cũng không thể được ôm ta một cái tới. " Tư Mã Tuyết nói rằng, biểu hiện trên mặt thoạt nhìn cực kỳ mâu thuẫn, tựa hồ có hơi thương cảm, lại tựa hồ có hơi chờ mong, trong mơ hồ còn kèm theo một tia quyết tuyệt.

Thiết Phong tiến lên một bước, thỏa mãn nàng cái này nhìn như có chút vô lễ yêu cầu, âm thầm nghĩ tới: "Mặc dù không biết cô gái này đến cùng gặp phải dạng gì tình huống, nhưng nàng thần trí rất rõ ràng, nửa điểm cũng không còn điên. . . Nhưng đi qua nàng cử chỉ này cùng ngôn luận đến xem, thành chủ này Phủ rất nguy hiểm! Tuyệt không giống như thoạt nhìn đơn giản như vậy. "

"Tiểu thư, ngươi thoạt nhìn khí sắc không được tốt, ứng với ăn chút đường quy. "

Ngán ngùi ôm qua đi, Thiết Phong hơi thi lễ, liền quả quyết từ gian phòng ly khai.

Va chạm vào chốt cửa sắt na, cảm thấy bên ngoài sắt khí như trước!

Ngoài phòng cây cỏ thừa thốt, mặc dù là đêm khuya, bên trong phủ vẫn là ròi rạc có vài chiếc mờ nhạt cũ đèn, chiếu đường mòn tựa như một cái lại trường vừa mịn Xích liên xà, xiêu xiêu vẹo vẹo, gồ ghề phập phồng.

Dọc theo đường mòn đi về phía trước, Thiết Phong tận lực cước bộ mềm mại, nhưng lại như cũ phát hiện phía sau mờ mờ theo kịp rồi hai người, cũng may nghe bên ngoài tiến độ, hẳn không phải là cao thủ gì.

"Vì sao Tư Mã tiểu thư ngoài phòng biết có nhiều người như vậy giám thị? Rốt cuộc chuyện này như thế nào? " Thiết Phong âm thầm kinh nghi

Thiết Phong mặc dù đối với cái này bên trong phủ đường không quen, nhưng thân thủ linh hoạt, tha hai vòng lại đem phía sau hai người cho thoát khỏi đi, tìm được một cái gian nhà phía sau né một hồi, sai ai ra trình diện cũng không quá nhiều người đuổi theo, thăm nghĩ: Có lẽ là ta quá cẩn thận, dù sao chỉ là nguy trang giả sai vật, nghĩ đến cũng không trở thành kinh động toàn phủ.

Liếc nhìn chân trời bắc đầu, phân biệt phương hướng, một đường bắc đi, cũng không lâu lắm liền đi tới Tư Mã Tuyết trong lời nói ám thị bên tường cây tùng chỗ, đang định Thiết Phong sức lực lần tới là, phía sau một giọng nói cả kinh hẳn lưng đều là lạnh:

"Tiểu . . Thất, ngươi ở nơi này làm gì chứ? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47 : Xem quyền Ngộ Kiếm

Thanh âm này rất trầm thấp, rất già nua, Thiết Phong ấn tượng rất thâm, đang là kia đôi lấy Tư Mã tiểu thư tự xưng "Cha " nam tử.

Xoay đầu lại, nhờ ánh trăng, mắt thấy một lão già ăn mặc giản dị, vóc người đã cao vừa gầy, hai tay phía sau, nhàn đình tín bộ lại tựa như hướng đi chính mình, hai mắt tinh quang lúc hiện tại, khí độ bất phàm.

Chính là thành chủ Tư Mã chính nghĩa.

Thiết Phong lần này lần vào phủ thành chủ cũng chính là vì kiểm tra thực hư người này thực lực mà đến, nhưng vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, mới vừa không đến thời gian nửa ngày, dĩ nhiên dưới tình huống như vậy mặt đối mặt gặp nhau.

"Tư Mã thành chủ, chào ngươi. " nếu người này là Tư Mã Tuyết phụ thân, không cần đoán, liền biết là người nào.

Cũng không biết ý đồ đến, lại không cách nào né tránh, Thiết Phong đơn giản ngẩng đầu lên, đứng mực lên tiếng chào.

"Tiểu tử, tâm tính rất trầm ổn nha. " Tư Mã chính nghĩa đi tới Thiết Phong trước người hai thước chỗ, ngừng lại. "Nói đi, ngươi trà trộn ta phủ thành chủ làm cái gì tới? "

Thiết Phong xem lão già này uy phong lẫm lẫm khí thế, đáy lòng xác thực thật là khâm trọng, nhưng vẫn như cũ mặt không đổi sắc cười nói: "Tiểu tử nghe tiếng đã lâu Tư Mã thành chủ đại danh, nghĩ đến này thấy hình dáng, lúc này nhìn thấy, quả nhiên như trong truyền thuyết khí độ phi phàm a. "

"Ha ha, tiểu bằng hữu, ngươi muốn nói cái gì muốn thấy hình dáng, rồi lại vì sao chạy đến nơi đây, chẳng lẽ ngươi cho rằng lão phu là một viên cây tùng hay sao? "

"Hắc hắc, cái này trở về vội vàng, nghĩ tay không sai ai ra trình diện Tư Mã thành chủ tóm lại bắt kính, chỉ phải lâm thời muốn chút biện pháp mượn hoa hiến Phật. " Thiết Phong mặt dày nói rằng, liếc mắt sau lưng tường cao, thăm nghĩ: "Lúc này có thể thật to không ổn!

"Thiếu cùng lão phu chuyện phiếm, Tuyết Nhi chẳng bao giờ đối với người từng có như vậy nhan sắc, các ngươi trước nhưng là nhận thức? "

Thiết Phong nghe vậy động linh cơ một cái: "Có thể lão gia tử này chỉ là đã cho ta cùng nữ nhi của hắn tư hội, này đây phái người theo dõi, nếu là như vậy, có chút tức giận cũng không quá mức ngạc nhiên. . Nghĩ đến hắn còn không biết ngân nhĩ canh việc. " nghĩ lại lại nghĩ một chút: " Tư Mã tiểu thư rồi lại vì sao ám chỉ ta đào tẩu đừng trở về? "

Gật đầu, đáp: "Ta từng ở vạn thú Lâm đã cứu tiểu thư một lần. "

Vừa mới dứt lời, chỉ thấy người trước mắt thân hình lóe lên mà quay về, Thiết Phong ngực đau xót, bay ngược ra, đụng phải sau lưng trên tường rào, chấn khai rất nhiều lá rụng cục đá, ngẩng đầu nhìn trước mắt lão già, cuối cùng hoàn toàn không có sai ai ra trình diện người trước mắt là như thế nào xuất thủ.

Thở hổn hển lưỡng câu chửi thề, ngồi dưới đất chỉ vào Tư Mã chính nghĩa mắng: "Lão quỷ, ngươi làm gì? "

Vừa dứt lời, trước mắt lần nữa lóe lên, chính mình lại không biết tại sao liền đứng lên, trông coi đột nhiên ra hiện tại bên cạnh mình, phù cùng với chính mình lão già, Thiết Phong khóe miệng giật một cái: Lão gia hỏa này võ thuật thực sự không thể tưởng tượng nổi!

Tư Mã lòng chính nghĩa cuối cùng thầm kêu một tiếng tà môn, ở Thiết Phong trên người đập rồi vài cái bụi, thấy hấn về mặt không thích mau tránh ra, nhân tiện nói: "Tiểu bằng hữu, xin lỗi, lão phu vốn tưởng rằng ngươi có đặc thù gì pháp môn ẩn dấu nội lực, nhưng không nghĩ ngươi cho là thật nữa điểm nội lực không có. " dừng một chút, còn nói thêm: "Thứ cho lão phu nói thẳng, lấy ngươi công phu này, là như thế nào ở Vương Nhị thủ hạ cứu Tuyết Nhi? "

"Ngươi làm sao biết là ở Vương Nhị thủ hạ cứu được? "

"Tự nhiên là Tuyết Nhi theo ta nói. "

Thiết Phong nhu liệu nhu còn có chút đau đớn ngực, không vui nói: "Ta không phải nói cho ngươi, ta nói cứu dù cho cứu, ngươi có tin hay không cùng ta cũng không có quan hệ gì! "

"Ha ha, ngươi cái này tính khí cùng Tuyết Nhi ngược lại cũng tương hợp. " Tư Mã chính nghĩa ngẩng đầu nhìn trời một cái, xoay đầu lại hỏi: "Không biết đối với tiểu nữ ẩn tượng như thế nào? "

"Hanh, ngược lại dù sao cũng hơn ngươi lão gia hỏa này hiểu thẳng một ít. " Thiết Phong lơ đãng hướng phía bên cạnh bước một bước

Tư Mã chính nghĩa cũng không để ý, vừa cười vừa nói: "Tiểu nữ năm nay mới vừa tròn mười tám, chính là kết hôn niên kỉ, tiểu bằng hữu nếu như có ý, từ nay về sau liền ở rể nhà của ta, ngươi xem coi thế nào "

Thiết Phong nghe vậy sùng sốt, vạn không nghĩ tới lão già này mới vừa ngang ngược đánh chính mình một chưởng, sau đó lại biết nói ra những lời này, không nói đến vốn là cùng cái này Tư Mã Tuyết nửa điểm cảm tình cũng không có, liền hướng về phía cái này trong phủ quý dị tình huống, nói cái gì cũng không thể bằng lòng.

"Không tốt. "

Ở rể phủ thành chủ, có thể nói là một buổi sáng lên trời, vô số người cầu còn không được cảnh ngộ, Tư Mã chính nghĩa sai ai ra trình diện Thiết Phong cự tuyệt như vậy quả đoán, không khỏi sùng sốt, hỏi: "Tiểu bằng hữu nhưng là đã có người trong lòng? "

"Đối với, đã có người trong lòng, Tư Mã lão gia tử, việc này ngươi liền khỏi phải nghĩ đến rồi. "

Thiết Phong đáp xong sau, không khỏi trầm nghĩ: Không biết Liễu nhi hiện tại ra sao. Nghĩ vậy, trên mặt nóng lên: Ta sao lại thế lúc này nghĩ đến nàng?

"Tiểu hữu, ngươi hôm nay ở Tuyết Nhi trong phòng ngủ người nửa đêm, nếu cứ đi thẳng như thế, sợ là muốn bị hủy Tuyết Nhi đích thanh bạch danh tiếng a. . " Tư Mã chính nghĩa lắc đầu, nói rằng

Thiết Phong mỉm cười, nói rằng "Tư Mã đại nhân, ngươi lời nói này cũng là thú vị, ngài an bài nhiều như vậy cơ sở ngầm, ngày đêm không ngừng coi chừng tiểu thư phòng bốn phía, cho là thật đủ nghiêm cẩn. "

Vốn là tùy ý phản kích nói móc một câu, nhưng không nghĩ Tư Mã chính nghĩa trong nháy mắt nhú chặt mi, hơi có chút nghiêm túc hỏi: "Ta hỏi ngươi một lần nữa, có nguyện ý hay không ở rể ta Tư Mã gia? "

"Ta nói không muốn, ngươi có thể đem ta như thế nào? " Thiết Phong hừ lạnh một tiếng nói rằng.

Tư Mã chính nghĩa nhắm mắt trầm ngâm một hồi, nhìn về phía Thiết Phong, ý vị thâm trường hỏi: "Tiểu bằng hữu, Trịnh Tông đại nhân ngày gần đây như thế nào? "

Trịnh Tông nói đến vẫn tính là Thiết Phong "Giết mình cứu nhân ", nhưng hấn vẫn không biết người này tính danh, vì vậy đột nhiên nghe thế không chút liên hệ nào vấn đề, không khỏi sùng sốt, nói: "Ai là Trịnh Tông? "

Nói xong, Thiết Phong chỉ nghe một tiếng hừ lạnh, sau đó thấy hoa mắt, bên cạnh cuồng phong nổi lên, thoắt được bản thân không tự chủ được sau lùi lại mấy bước, cho đến áp vào phía sau thân cây, chỉ có trú ở thân hình, tập trung nhìn vào, chẳng biết lúc nào nơi nào lao ra một người, trong một sát na lại cùng Tư Mã chính nghĩa giao thủ, Tư Mã chính nghĩa cũng là ứng đối cực nhanh, trong lúc vội vàng nghênh địch không hốt hoảng chút nào, chương pháp nghiêm nhiên có độ, công phòng trong lúc đó vô cùng uy thế.

Hai người quyền qua cước lại, thân hình đều là như quỷ my, không lâu sau liền giao thủ hơn mười chiêu, quanh mình cuồng phong cũng là càng thổi càng

ác liệt, mơ hồ muốn xếp thành một hồi vòng xoáy, nhưng quý dị là, bọn họ quyền cước giao nhau lúc lại đều nửa điểm âm thanh cũng không có, lại không biết dùng cái gì chừng vô thuật.

Hai người hựu đối mấy quyền, xa nhau trái phải hai bên, gió xoáy tứ tán dẹp loạn, Tư Mã chính nghĩa lớn tiếng hỏi:

"Người là người phương nào? "

"Ha ha, lão tử là người phương nào, làm sao cần phải đối với người nói? " người nọ đáp

Thiết Phong nghe tiếng "Di! " một cái dưới, bật thốt lên nói rằng: "Tửu quý, là người! "

Người tới chính là ba vô đạo người.

Hai người chưa từng để ý tới Thiết Phong, Tư Mã chính nghĩa nhú mày, lại nói: "Ta lần nữa cùng tương lai tiểu tể nói, người tới này có quan hệ gì đâu? "

"Hừ hừ, ta nếu không tới, người cái này tương lai tiểu tể sợ rằng phải bị người cái này thất sát chưởng kinh thùng ra mấy cái lỗ thùng lạp, Tư Mã thành chủ cho là thật như theo như đồn đãi vậy quang minh lỗi lạc! "

Thiết Phong nghe được câu này căng thẳng trong lòng: Xấu hổ! Ta gặp phải cái này nhóm cao thủ, sợ rằng thật là chết như thế nào cũng không biết! Ta thiếu cái này tửu quý một cái nhân tình.

Giữa lúc Thiết Phong do dự gian, Tư Mã chính nghĩa cùng ba vô đạo người lần nữa giao thủ, hai người này vừa ra tay, quanh mình thì dường như có một đạo khí tức chảy loạn, tựa như nhóm lửa lúc hỏa trên ngọn phượng về này vận vẹo không khí thông thường, rõ ràng cách xa nhau không xa, lại luôn cảm giác khản bất chân thiết, cho là thật có loại xem thần tiên đánh nhau cảm giác.

"Trách không được mong thiên gọi ngàn vạn lần chó cùng lão gia hỏa này động thủ. . . Cái này. . . Cái này quá mạnh mẽ! "

Lúc đầu đây là Thiết Phong chạy trốn tuyệt thời cơ tốt, nhưng thấy hai người này xuất thủ đều là cử trọng nhưc khinh, từng chiêu tuyệt không thể tả, trong lúc nhất thời xem tâm triều dâng trào, lại mại không ra chân, chỉ mong cách gần đó chút, thấy rõ điểm mới tốt, nhưng mới vừa bước ra một bước, liền đột nhiên bị một cương phong, đánh Thiết Phong phản lùi lại ba bước.

Cuồng phong chuyển càng ngày càng nhanh, càng khuếch trương càng lớn, trong nháy mắt hoa thành một cái sáu thước vòng xoáy, hầu như đem bên trong vòng xoáy bên ngoài chia làm hai cái thế giới, thần kỳ hơn là, cuồng phong ra mặt đất cát đá đều nửa điểm bất động, coi như khoảng cách chỉ một cái khoảng cách, cũng không chút nào chịu bên trong ảnh hưởng, mà Thiết Phong lúc này nửa người ở bên trong vòng xoáy, càng là trong lòng giật mình: Cái này. . . Cái này là làm sao làm được? Điều này sao có thể?

"Tiểu tử, đến gần hai bước qua đây! "

Giữa lúc Thiết Phong ngây người gian, ba không nói thanh âm của người truyền ra.

"Ân? "

Thiết Phong sai ai ra trình diện hai người ở trong vòng xoáy tâm kịch liệt như thế giao thủ, lại vẫn có thể nói ra lời, trong lòng không khỏi càng là bội phục.

Vì vì do dự một chút, theo lời tiến lên, không muốn mới vừa bước ra một bước, sách tóm tắt như một chiếc thuyền con vào sóng lớn, thân hình trong nháy mắt xoay bất định, hầu như cũng bị quyền bay ra ngoài, cắn chặt răng, nỗ lực chờ mấy hơi thở, tìm tốt đại công phu cuối cùng cũng đứng ở, quần áo lại phiêu tốt lại tựa như một mặt Chiêu Hôn Phiến.

Âm thầm chờ hạ lưu Trường Giang Hồ thường thấy nhất thổ nạp pháp lên khẩu quyết, trong kinh mạch vì vì sinh một chút nội lực, nắm tay lần nữa tiến lên một bước dài, mà bước bán ra, nhất thời khiến cho hần nhân thủ sắp nứt, con lốc kia mang theo nội lực, hầu như bức người không thở nổi, trong lúc nhất thời miệng méo mắt lác, nước bọt đều biểu rồi đi ra, nhưng bằng đáy lòng một tính bướng bỉnh, như trước lung la lung lay đứng ở.

"Tiểu tử, tiến lên nữa hai bước! "

Thiết Phong bên tai mặc dù tiếng gió rít gào, ba không nói thanh âm của người lại như trước rõ ràng truyền vào.

"Có ý tứ? " Thiết Phong nghe vậy âm thầm nghĩ, không biết còn có nên hay không đi về phía trước.

Hần hiện tại có thể nói thật là miệng đầy hồ, ngay cả lời đều không nói được, nhưng nghĩ lại: Nhân gia hai người ở chỗ này giao thủ, ta nếu ngay cả mấy bước này đường đều không đi vào được, chẳng phải là quá yếu? Coi như là đao phong, ta cũng phải xông vào một lần!

Hạ quyết tâm, Thiết Phong mạnh mẽ cắn hớp răng trên răng dưới thang, lại tiến lên một bước dài, đã cách hai người không đủ hai thước khoảng cách.

Mỗi mại một bước, cương phong đều so sánh với trước cường hần rất nhiều, coi như nội lực toàn thịnh quân nhân, chiêu số tinh diệu sư phó, hay hoặc là sài lang hồ báo, ở chỗ này chỉ e rằng sẽ bị cái này cuồng bạo khí lưu đánh bay đi.

Mà Thiết Phong, lại đứng lại.

Con lốc mang theo nội lực, mới vừa bước tiến vào trong nháy mắt liền toàn thân run rẩy kịch liệt, quần áo cánh bị ngạnh sinh sinh thổi vờ tan bay đi, hai mắt nhắm nghiền, dưới chân hư phiêu, tựa như lúc nào cũng muốn ngã quỵ, da đều bị thổi ám sát ám sát làm đau, đan trong đầu lại lớn vì hưng phấn: Đây là. . . Đây là cái gì. . . ?

Đi đến nơi đây, Thiết Phong loáng thoáng có một chút cảm giác: Tựa hồ chính mình chiêu số uy lực không đúng nguyên nhân, cũng không ở chỗ thiết không phát nói nội lực không đủ, mà là có nguyên nhân khác!

Lần nữa bước ra một bước!

Không chết được, liền đi về phía trước.

Cái này bước ra một bước, cách lưỡng người đã hơn một thước khoảng cách, bên tai ngoại trừ tiếng gió thổi, còn nghe được rồi hai người giao thủ "Bùm bùm" âm thanh.

"Thì ra bọn họ giao thủ không phải là không có thanh âm, mà là bị cái này con lốc như bình chương vậy chặn! "

Mạnh mẽ tron mắt thoáng nhìn, vừa lúc cùng Tư Mã chính nghĩa nhìn sang mắt nhìn nhau trên, chỉ thấy lão giả kia vẻ mặt bất khả tư nghị, hiển nhiên là muốn không thông không hề nội lực Thiết Phong, vì sao có thể đi tới hai người giao thủ gần như vậy trước chỗ, nhưng cái này kinh ngạc chỉ là trong nháy mắt, sau đó tựa như hàng vạn hàng nghìn bàn tay vung ra, hai người chưởng pháp đều là cực kỳ kiên cường, người nào cũng chưa từng lui lại nửa bước, đều là thật đá thật ngạnh kháng "Đùng đùng đùng đùng" thanh âm so với năm rồi pháo còn muốn dày đặc rất nhiều, tay áo bào chỗ song song hủy hết, giao phong càng thêm kịch liệt, .

Thiết Phong thấy kia Tư Mã chánh nghĩa kinh ngạc nhãn thần, không khỏi kêu to thống khoái, hầu như muốn lớn bật cười, nhưng liền cái này vì vi thất thân, suýt chút nữa bị bên cạnh bão gió thổi bay ngang ra ngoài, trong lòng cả kinh, nhanh lên buộc chặt tâm thần, cùng cái này cương phong ra sức chống lại lấy

Ba vô đạo người liếc nhìn Thiết Phong phương hướng, hừ hừ rồi hai tiếng, đối kỳ có thể đi đến nơi đây cũng thật là thoả mãn, sau đó huy chưởng trước nghênh, cũng không nói một lời rồi. UU đọc sách www.uukanshu.com

"Đến gần. . Đến gần. . Cho ta xem sạch bọn họ giao thủ, ta liền có thể biết ta kiếm pháp trung kém là cái gì! "

Thiết Phong mấy lần muốn mạnh mẽ mở mắt, nhưng nhân thể con người vốn là hết sức yếu ớt địa phương, căn bản không nhìn được cái này cương phong tàn phá, này đây mỗi lần vừa mới mở lại đóng trên, căn bản thấy không rõ cách đó không xa hai người là như thế nào xuất thủ.

"Không được! Cơ hội này thiên tái nan phùng, ta đều đi tới nơi này. . Làm sao có thể bởi vì không mở mắt ra được liền không nhìn! "

Run rẩy nâng hai tay lên, cắn răng một cái, Thiết Phong mạnh mẽ đem mình mí mắt gỡ ra tới, chỉ kéo dài nửa giây không đến, liền cảm giác tròng mắt đau đớn một hồi, nước mắt không bị khống chế biểu rồi đi ra.

". . . Nhưng là vẫn có chút mờ nhạt. . Chỉ thiếu chút nữa. . Ghê tởm, vì sao thấy không rõ! "

Cuồng phong xao động, thân thể phiêu diêu, không thể thờ nổi, cực kỳ khó chịu.

Lại cố gắng không được bao lâu.

"Không được! Còn muốn tiến lên một bước! "

Ở hai người ánh mắt kinh dị dưới, Thiết Phong phấn đấu quên mình lại về phía trước bán ra một bước dài, một tay moi mí mắt, mạnh mẽ lạng lẽ một cái khe hở, đặt chân trong nháy mắt, gió như đao vất, trong gió kẹp yếu đuối lá khô, bị nội lực gia trì, lại cho trên người vẽ ra mấy đạo tinh mịn vết máu.

"Đó là. . . A! "

Tới chỗ này, dựa vào sau cùng một tia ý chí mở ra phân nửa con mắt, phảng phất rút đi lực lượng của toàn thân, trong nháy mắt lại hôn mê bất tỉnh.

Cổ nhân nói: Đã sớm sáng tỏ, tịch tử khả hĩ.

Thiết Phong lúc này tâm tình cũng cùng.

Thân thể lại tựa như một con mũi tên rời cung, không tự chủ được bạo xông ra, ở trong gió lốc tự thấp mà cao xoắn ốc tăng lên, đánh nhiều cái vòng tròn lớn, sau đó liền thật cao vút lên chừng mười thước, hướng về phía một bên cách đó không xa cây tùng rơi đi.

Giữa lúc Thiết Phong gần hạ xuống lúc, biến cố lại nổi lên.

"Ân? " "Người nào? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48 :Phá chướng

Lạc Thành bắc hai mươi dặm, dẫn phượng sơn, vô danh động.

Bên trong cửa hang lập một nam tử, hai tay chấp sau lưng, thân hình cao lớn uy vũ, toàn thân hắc y, ngay cả diện mạo đều cái đặc nghiêm nghiêm thật thật, chỉ lộ ra một đôi sâu ồ nhãn, trông mặt khác hẳn với thường nhân, chuyển đậm thanh sắc, nhìn quanh trong lúc đó, lộ ra một uy nghiêm của cấp trên.

"Du sơn cúi xuống bình dã, vạn hắc bạc trắng Vân. Đang ở mây trắng trên, không biết Vân vòng quanh người. . . Dẫn phượng sơn, dẫn phượng sơn, đã không phượng, tại sao dẫn phượng sơn. " nam tử kia hướng về phía ngoài động sơn xuyên khe rãnh thờ dài một tiếng, chậm rãi nhìn về phía bên trong động một thiếu niên, nên thiếu niên tứ ngưỡng bát xoa nằm trên mặt đất, quần áo phá hơn phân nửa, thân thể cực kỳ bất nhã. "Lại là lục dương hào, cửu bốn số, hoặc nhảy tại uyên, khó bề phân biệt, lần này làm, không biết đúng sai. . Ai có thể nói rõ ràng đúng sai, hanh, lão Thiên cũng không thể! "

Nam tử kia chậm rãi mở quá mức, rồi hướng ngoài động nhìn lại, xem mây tia sương mù lượn quanh, Thần ngày mới sinh, mặc cho gió núi tàn sát bừa bãi, tự vị nhưng bất động, một lát không nói.

Bên trong động bất tỉnh nhân sự thiếu niên, chính là Thiết Phong.

Hôm qua ở phủ thành chủ, xem hai người đấu quyền, sau ngất xỉu lúc, liền bị cái này Hắc Y Nam Tử một bả xách đi, mà Tư Mã chính nghĩa cùng Tam Vô Đạo người tuy có phát hiện, nhưng hai phe đều có đồ kỵ trong chốc lát không thể ngừng tay, đợi hai người thu tay lại lúc, cái này Hắc Y Nam Tử cùng Thiết Phong sớm đã không biết tung tích.

Nam tử kia dẫn theo Thiết Phong một đường nhảy vọt, ở nóc nhà vài cái pháp phòng liền ra Lạc Thành, một đường hướng bắc bay nhanh, dẫn theo một người, tốc độ lại không thua kém một chút nào hãn huyết bảo mã, ra Lạc Thành không bao xa, Thiết Phong liền bị cái này bởi vì cao tốc sinh ra gió lớn thổi về mặt mờ mịt tỉnh lại.

Tình cảnh này, một cách tự nhiên muốn hỏi một ít "Người là ai " "Ta ở đâu " "Muốn đi đâu " các loại vấn đề, sai ai ra trình diện nam tử này không để ý chút nào, liền muốn tránh thoát, còn không chờ phản phó lực, cái ột liền lại trung một chưởng, hai mắt trước trùng, sau nhắm một cái, lần nữa hôn mê bất tỉnh.

"Ai u. . Đau quá! Tê! "

Mặt trời lên cao, Thiết Phong chỉ có khoan thai tỉnh dậy, vừa mới nhích người, nhất thời nhe răng trợn mắt, toàn thân đau đớn không ngớt.

". . . Ai, năm nay cũng không phải năm bốn mạng, chằm địa như vậy nhiều tai nạn, ai u. . . Ta đây cái cổ, ta đây thắt lưng. . . Ai u! Tiểu gia ta vẫn là vững vững vàng vàng năm a !. . . Nói. Đây là đâu? "

Thiết Phong ngẩng đầu nhìn lại, chỗ hình như là một hang núi, so với lúc đầu đại xà sơn động lớn hơn rất nhiều, hơn nữa sáng sủa rất nhiều, vách động trơn nhẵn, dưới thân bằng phẳng, không chút nào lại tựa như bình thường sơn động vậy ướt át lồi lõm, không khỏi miên man suy nghĩ nói: "Chẳng lẽ ta kiếp trước là thổ địa công công, vừa gặp phải nguy hiểm gì, liền biết một cách tự nhiên chuyển dời đến trong sơn động? "

Suy nghĩ một chút, mình cũng cảm thấy ý tưởng này thật là thú vị, ngửa đầu gọi vào: "Son thần son thần, nghe ta điều khiển, bốn tiên khát, mau mau cầm chút thủy tới! Ha ha. . Tê! "

Vừa dứt lời, chỉ nghe một trận gió vang, sau đó "Ba " một tiếng, bên đầu lại nhiều hơn cái Trụ hình tròn mộc, tản ra mới mộc mùi thơm ngát, nội bộ rộng ruột chỗ chứa đầy một vùng nước trong. Thiết Phong sững sốt, lại không biết vật này là ở đâu như thế nào xuất hiện, tựa như từ dưới đất đột nhiên mọc ra thông thường.

"Son thần hiển linh? "

Bất chấp trên người đau đớn, cái cổ khẽ nâng lên, "Sùng sục sùng sục " đem nước uống cái lưu sạch, sái đến trên ngực, trên cổ khắp nơi đều là, uống thôi sau đó, đem viên kia mộc thuận tay ném một cái, nằm xuống nhếch miệng cười, kêu to thống khoái.

"Son thần son thần, lại cho ta tới con gà quay thì tốt rồi, tiểu gia ta đã đói bụng rất! "

Nói xong, chỉ nghe một hồi đập cánh tiếng, cũng không lâu lắm, liền bay tới một mùi thịt, nhất thời Thiết Phong nghiêm khắc nuốt nước miếng, thèm ăn nhỏ dãi.

Chẳng được bao lâu, ngực trầm xuống, trước mắt liền xuất hiện một con nướng có chút tiêu loài chim, tuy nói không phải gà nướng, lại làm quá mức

tháo, bộ lông nội tạng cũng không xử lý, nhưng Thiết Phong vẫn như cũ mừng rỡ đại khoái đóa di lên, trong lòng còn không ngừng cảm tạ nơi đây hiển linh "Son thần " .

"Ngươi còn nghĩ muốn cái gì? "

Đội Thiết Phong ăn bảy tám phần lúc, một giọng nói truyền tới, thanh âm kia ôn hòa ôn hòa, khiến người ta nghe xong rất có cảm giác an toàn.

Đem trong miệng thức ăn nuốt xuống,

Giờ lên cái cô thấy được người tới, không khỏi sùng sốt, thầm nghĩ: Son thần thật là tới!

"Ta muốn. . Ách. . Trên người nếu có thể không đau thì tốt rồi. "

Nam tử kia nghe vậy tiến lên hai bước, cách không vung ra một chương, Thiết Phong chỉ cảm thấy toàn thân tựa hồ bị một nhu hòa ám áp lực lượng bao vây, toàn thân lỗ chân lông đều là tẩn mẫn, từng cổ một dòng nước ấm trải qua, không nói ra được sáng khoái thích ý.

Giằng co nửa khắc đồng hồ võ thuật mới tỉnh hồn lại, thoải mái một hớp lớn khí, biết vậy nên tinh thần đại chấn, hoạt động một chút vòng eo cánh tay, dĩ nhiên hoàn toàn không đau, không khỏi hô to thần kỳ, đứng dậy, sai ai ra trình diện trước mắt nam tử ngu dốt cực kỳ kín, tựa hồ uống nước ăn đều không thể nào phương tiện đáng vẽ, lại là sùng sốt, nói rằng: "Cảm ơn ngươi. . . Ách. Ngươi chính là son thần? "

"Ha ha. " nam tử lắc đầu, chậm rãi nói rằng: "Thế nhân di chuyển bá thổ địa, cầu mưa bá long vương, hành quân chiến tranh bá quân thần, cái này cao thấp thần minh đâu chỉ hàng trăm số, thiên hạ lại như cũ hoang đường bất kham, như vậy xem ra, cái này thần minh chưa chắc là thứ tốt gì, ta có thể không phải làm cái gì chó má son thần. "

Thiết Phong lúc đầu thuận miệng vừa hỏi, nhưng không nghĩ nghênh là như thế thao thao bất tuyệt, lúc đó bách tính đối với thần minh hết sức tôn kính, coi như đây lòng không tin, cũng không muốn cho là thật ngôn ngữ mạo phạm, mà nam tử này trong giọng nói lộ về một điểm kính ý cũng không có, trong lúc nhất thời có thể dùng hần hoạt kê không nói.

"Ta hỏi ngươi, ngươi còn nghĩ muốn cái gì? "

"Cái này. . Cái này. . Lễ nào ta nghĩ muốn cái gì ngươi liền cho cái gì, ngươi có mục đích gì? "

"Ngươi nếu không có gì mong muốn, ta đây liền đi. "

Nam tử kia cũng không trả lời, xoay người định rời đi.

Thiết Phong thấy thế cuống quýt chạy chậm hai bước, ngăn ở trước người của nó, ngượng ngừng cười, nói: "Hắc hắc. . Khái khái, ta muốn luyện võ công giỏi. . Ngươi có thể cho không thể? "

"Ngươi đem hội võ thuật, sử xuất ra xem cho ta một chút. " Hắc Y Nam Tử dừng bước lại, nói rằng

Thiết Phong nhìn nam tử này thần thái hành vi, đối với lời nói tin chữ bát phân, quan sát một chút cái này mấy trượng vuông vẫn trống rỗng son động, hơi lộ ra lúng túng nói: "Cái này. . Văn bối chỉ biết kiếm pháp, nhưng là động này trung không có kiếm. . . "

"Chó má chỉ biết kiếm pháp! "

thanh âm nam tử ôn hòa thoải mái, ngôn ngữ lại thật là không chịu gò bó, làm cho một mảnh liệt phản, tựa hồ có loại ôn văn nhĩ nhĩ quan trọng nguyên ở trước mắt cười nói "Ta đi đại gia ngươi " đã nhìn kỹ cảm giác.

Hừ hừ rồi hai tiếng, lại nói: "Kiếm pháp lễ nào dùng đao thương gây gộc liền không thể khiến cho? Chương pháp lễ nào liền không thể nương trường kiếm dùng đến? Thiên hạ võ công trăm sông đổ về một biển, nếu không có muốn phân cái mười tám vậy binh khí, vậy liền rơi xuống cực thấp ngòi! "

Thiết Phong suy nghĩ một chút, chỉ cảm thấy lời nói này rất tà hồ, tựa hồ có đạo lý, vừa tựa hồ không có đạo lý, nhưng cho dù có đạo lý, cũng đều là hư vô mờ mịt đạo lý lớn, giả sử chân chính trở thành như vậy, trực tiếp dùng cánh tay sử xuất cái "Son hà bảy đoạn ", há lại không là người khác chưa "Đoạn ", cánh tay mình sẽ trước chặt đứt?

Nam tử kia lại nói: "Ta hỏi ngươi, ngươi xem hai người kia đấu quyền đều suýt chút nữa đã hôn mê, nhìn ra được gì? "

Một khi nhắc nhở, Thiết Phong mới vừa rồi chợt nhớ lại chuyện lúc trước, suy nghĩ một cái, đáp: "Bọn họ xuất thủ lúc. . . Tựa hồ có một loại. . Tựa hồ có một loại. . "

"Khí thế, đúng hay không. " nam tử kia nhắc nhở.

"Đối với! Có một loại duy ta vô địch khí thế! " Thiết Phong mở trừng hai mắt, lại tựa như bừng tỉnh đại ngộ vậy kêu lên.

"Vậy ngươi cảm thấy dạng gì võ thuật, mới có thể có bức này khí thế? " nam tử kia nhìn chăm chăm Thiết Phong, hỏi.

"Tự nhiên là cương mãnh vô cùng võ thuật, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, thà gãy không cong. "

Thiết Phong song quyền nắm chặt, thần sắc hưng phấn không thôi, tựa hồ tìm tới chính mình chiêu pháp trung văn sở thiếu sót chỗ, nhưng cái này hưng phấn tinh thần không có qua được bao lâu, lại bị trước mắt nam tử tạt một chậu nước lạnh.

"Chó má, chó má, rầm chó không kêu! "

Thanh âm vẫn ôn hòa như cũ hờn hậu.

"Người hội trong công phu, có nhất chiêu gọi sơn hà bảy đoạn, có nhất chiêu gọi ngũ lên trời, đúng hay không? " nam tử kia lại nói.

"Đi? " Thiết Phong hơi sùng sờ, gật đầu, không nghĩ tới nam tử này dĩ nhiên biết mình công phu tên.

Chỉ thấy nam tử kia tay phải hướng bên cạnh nhất chiêu, đột nhiên liền nghe được "RẮC...A....Ặ...!! Kéo " vài tiếng giòn vang, sau đó nhìn thấy năm, sáu cây mang theo lá cây cành cây từ ngoài động phiêu vào, rơi vào hai người bên người.

Thiết Phong tự giác đã nhiều ngày sở kiến cao minh võ thuật rất nhiều, nhưng chứng kiến chiêu thức ấy lúc, như trước không khỏi thán phục, đang định hần suy nghĩ nhánh cây này là như thế nào bay tới lúc, Hắc Y Nam Tử chọn nhỏ nhất một cây, hoành ở trước ngực, nói:

"Ta không dùng sức, người tùy ý, nghĩ biện pháp chém đứt nó. "

Thiết Phong xem nhánh cây kia cũng liền chỉ một cái phẩm chất, lá cây khô vàng, mặt vỡ chỗ cao thấp không đều, vốn là lấy từ một viên cây khô, sợ rằng thoáng rung động lớn một chút mình cũng biết chiết đi, nghi ngờ nhìn chòng chọc lên trước mắt nam tử, trong bụng khó hiểu: Ai cho hần tự tin? Cái này một thân niềng vải đen trang phục và đạo cụ?

Ôm không lấy cường lần yếu ý tưởng, cũng tuyển cây không quá to cành khô, không nhiều hơn do dự, giơ tay lên chém liền.

"Ăn? "

Trong tay mình cành cây chặt đứt, trong tay nam tử lại hầu như không chút sút mẻ.

Lại chọn mấy chi, lần lượt chém tới, không muốn kết quả lại là giống nhau, không khỏi thán kêu tà môn. Đợi trên mặt đất cành cây đều bẻ gãy sau, nam tử kia lại đánh tay khê vẩy, trên mặt đất đoạn mộc lá khô bay ra, sáu, bảy cây mới cành cây lần nữa từ ngoài động bay tới.

"Người nói, ta tùy ý, cũng không khách khí. "

Thiết Phong chào hỏi một tiếng, lấy một chi bất động, âm thầm sức lực, trong lúc mắt lé liếc đi, chỉ thấy Hắc Y Nam Tử bình tĩnh thông thả, rõ ràng nhánh cây kia đã giòn vừa mịn, lại không biết tại sao, ở trong tay hần lại làm cho một loại kiên nhược bản thạch cảm giác.

Qua khoảng chừng nửa khắc đồng hồ võ thuật, tiểu tâm không chế bên trong kinh mạch lực vận với bàn tay, giơ lên một cây chồi mới cao qua đỉnh đầu, bỗng nhiên chém xuống.

Chính là nhất chiêu cực kỳ cương mãnh "Yên thẳng đoạn "

Mặc dù cành cây sở sử dụng, lần này nhưng cũng mạnh mẽ mãnh liệt, phát sinh "Hô " một thanh âm vang lên, coi như đập phải núi đá cứng rắn thổ, cũng muốn phá xuất một vết thương tới, lúc này chém về phía cành khô, có thể nói đại tài tiểu dụng cực kỳ.

Nhưng cái này "Đại tài tiểu dụng ", hiển nhiên là Thiết Phong một phía tình nguyện suy nghĩ.

Hai cành giao phong, cũng không như trong tưởng tượng cành khô thảo điệp bay tứ phía tràn cành, như trước chỉ là nhẹ nhàng "Rắc " một thanh âm vang lên, một giả đoạn, một giả như trước không việc gì.

"Ăn? ! "

Thiết Phong nhìn chòng chọc trong tay đoạn chi, UU đọc sách www.uukanshu.com đứng chết trân tại chỗ.

Bất luận nhìn thế nào, cái này đều không phù hợp thường thức!

"Tiểu tử kia, ta hỏi người, chính người tin tưởng người có thể chặt đứt cái này nhánh cây sao? "

Nam tử kia đột nhiên mở miệng nói, giọng nói bình thản không sóng.

Đối với tiếng xưng hô này, Thiết Phong vẫn là bao nhiêu có chút khó chịu, trước Tư Mã chính nghĩa gọi mình "Tiểu bằng hữu ", thế nhưng người ấy vốn là số tuổi không nhỏ, còn tình hữu khả nguyên, mà giờ khắc này nam tử này mặc dù nhìn không ra niên kỷ, nhưng nghe thanh âm nghĩ đến sẽ không quá lão.

"Tiền bối, ta gọi Thiết Phong. " lại dùng một chút, đáp: "Đương nhiên tin tưởng! "

"Thực sự? "

Thiết Phong nhìn về phía nam từ kia nhặt hai mắt màu xanh, không biết tại sao, trong bụng một hư, siểm siểm nói rằng: "Khái khái, lúc bắt đầu là tin tưởng. Sau lại liền. "

"Thối lắm, thối lắm! " Hắc Y Nam Từ như trước dùng một loại rất dày nặng trầm ổn ngữ điệu nói rằng: "Người nếu làm thật tin tưởng, thì sẽ không vài cái liền muốn dao động. "

"Người đánh ngay từ đầu liền trong lòng không có chắc, tự nhận nội lực hoàn toàn không có thành phế nhân, nếu không.. Có thể nào tin tưởng mình ngay cả một cành khô cũng chém không đứt? ! "

Thiết Phong nghe vậy, như trong ngực một cái nhớ búa tạ, song quyền nắm chặt, cúi đầu nhắm mắt, trầm mặc không nói.

Chính mình không dám đối mặt với nội tâm, như thế nào giải khai khúc mắc.

Không sai, nói cho cùng, nội tâm đối với mình là hoài nghi.

Cao thủ giang hồ không đứt, ta Thiết Phong nội lực hoàn toàn không có.

Nhưng ta sẽ sợ sao?

Trong lúc nhất thời, một loại chán chường cùng ngao khí ở trong lòng kịch liệt tranh chấp, không ai nhường ai.

Tu luyện không được dừng lại ở võ công thủ pháp, nặng hơn với bên trong tâm.

Qua tiếp cận một khắc đồng hồ, nhưng cảm giác dòng máu khắp người sôi trào, trong cơ thể mơ hồ có một cỗ hơi thở bốc lên không ngừng, hai mắt bỗng nhiên mờ, tinh quang hiện ra, trong ánh mắt, nhiều hơn một cỗ như sắt đá vậy kiên nghị cùng thà gãy không cong quặt cường.

"Trở lại! "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Chân chính liệt dương

Lại một cái cành khô, quang ngốc ngốc, bình thần không có gì lạ, Thiết Phong nắm trong tay, bình tĩnh trầm ổn, phảng phất một thanh tuyệt thế lợi kiếm.

Hai mắt nhìn thẳng phía trước.

Mặc hần có khô cành cây, hoặc là cốt thép thiết cốt.

Mặc kệ ngàn vạn người Ta vẫn hướng tới!

Cùng là nhất thức yễn thảng đoạn.

cái cành cây ở giữa không trung gọt ra một đạo xinh đẹp đường vòng cung, như trường hồng quán nhật, như nghệ hồng phân thiên, chưa từng có từ trước đến nay, kháng Long cũng không hồi hận.

Lần này, vẫn chưa bỏ về phía cành khô, mà là trực tiếp bỏ về phía rồi trước mắt Hắc Y Nam Từ mặt. Hai cành ở nam từ trước mắt cách đó không xa giao nhau, bốn mắt cũng đối lập nhau, đều là không nửa điểm nhường đường.

Gió nổi lên gió lại rơi, hai cành đã hết đoạn, tác dụng chậm nhưng chưa tiêu, còn lại kiếm khí ở trong động trên vách tường vẽ ra một đạo nửa tắc sâu vết trầy, cho Thiết Phong mình cũng hoảng sợ đứng chết trân tại chỗ, không thể tin được truyền thuyết này trúng kiếm khí lý thể võ thuật, dĩ nhiên là chính mình gây nên.

"Ha ha, ha ha ha ha. " qua một lúc lâu, Thiết Phong hào khí sinh nhiều, cười to hồi lâu mới chậm rãi dừng lại, tùy ý liếc mắt đầy đất đoạn chi, đối với lên trước mắt nam từ chấp tay cúi đầu, chân thành nói rằng: "Cám ơn nhiều! Ta vẫn cho là, khí thể vừa nói chỉ hư vô mờ mịt, nhưng không nghĩ cho là thật có thể phát huy lớn như vậy lực lượng, thì ra những cao thủ, cũng không chỉ dựa vào nội lực chiêu số thủ thắng! "

Nam từ kia lắc đầu, nói: "Thế một trong nói, từ xưa đến nay, nhưng từ trước đến nay không vì người giang hồ sở trọng, bởi vì nội lực tu luyện, người

người đều có thể phát hiện, mà thế, xác thực như lời người nói, có chút hư vô mờ mịt, không chỉ có không được tu luyện pháp, thường nhân cũng tuyệt khó khổng chế, cũng là bước vào cao thủ kỳ không thể thiếu một bước. "

"Tiền bối, theo ý người tới, cái này Lạc Thành đều có cái nào cao thủ? " Thiết Phong biên tướng trong lòng đất cành khô đá về phía một bên, vừa hỏi.

Nam tử kia thấy thế, tay khẽ vẫy, hết thấy cành khô hết thấy lại bay ra ngoài, cho là thật như đang sống.

"Ha ha, cái này Lạc Thành chính là ngấm hoa hỏi Liễu noi, có thể có mấy người cao thủ. . . "

"Cái này. . . Ách. . . Tương đối nha, tiền bối tùy ý nói lên vài cái, ta về sau gặp cũng tốt có một phòng bị không phải? "

Thiết Phong kiến giải dưới rõ ràng sạch sẽ, liền đặt móng ngồi xuống, không thể không nói, mới vừa rồi vậy vung chém thật phí không ít thể lực cùng tinh lực.

"Người ngày hôm qua thấy tên kia vì Tư Mã chánh nghĩa lão đầu, vốn là tay hảo thủ, thất sát chương kinh, đoạn nhân sinh máy móc, lúc còn trẻ từ trước đến nay quả quyết sát phạt. Nhưng lần này thấy hấn võ thuật nhưng lại bước lui chút, nghĩ đến là làm đồ bỏ thành chủ, việc vất vả rất nhiều, thêm cao tuổi lại lớn, hiện tại là gan lại nhỏ, sợ rằng về sau cũng liền điểm ấy trình độ. "

Thiết Phong nghe được "Điểm ấy trình độ " lúc, khoe miệng giật một cái, nếu không phải là bởi vì người trước mắt này hoàn toàn chính xác thâm bất khả trắc, đổi thành người bên ngoài nói như vậy, tất nhiên muốn thương hấn lão đại cái liếc mắt.

"Còn có? "

Nam tử kia dừng một chút, lại nói: " chấp pháp đường Lạc Thống lĩnh, khách quan nói coi là là một thiên tài, ba mươi tuổi xuất đầu liền luyện thành một tay tơ bông đoạn ngọc võ thuật, cùng người đối địch nhánh hoa thảo điệp đều có thể dùng làm ám khí, nếu cho hấn chút thời gian, tương lai có thể có thể thành một đời hảo thủ, bất quá người này tính tình cổ hủ, lại tự cho là đúng, bản. . Ta không thích. "

Thiết Phong nghe vậy, âm thầm đem ghi lại, còn như chấp pháp đường nội bộ biến cố, hấn cũng là không biết.

"Còn có? "

"Từ bi môn Phân đà chủ dừng Ai, đồng giáp dạy một chút chủ, còn có ngày gần đây Lạc Thành vài cái lão bất tử tên, những người này cũng đều coi là là có chút kỹ năng, người nếu có cơ hội, đến lúc đó cùng bọn họ qua hai chiêu, thủ hạ mềm, thử một lần liền biết, ha ha. "

"Ah - ah - ah, ta cũng không phải ngốc, mấy người này nghe thấy tên thì không phải là người dễ trêu, trả qua hai chiêu. . . " Thiết Phong làm bầm đến, cách một hồi, lại hỏi: "Cái họ kia ngô tửu quý võ thuật như thế nào? "

Nam tử kia nghe vậy sùng sốt, thầm nghĩ: Họ Ngô tửu quý là ai?

họ Ngô tửu quý tất nhiên là Tam Vô Đạo người, nhưng cái gọi là họ Ngô, chỉ do là hấn biên tạo ra lừa gạt Thiết Phong đùa, này đây nam tử này cũng là không biết.

Nhưng cũng may tâm tư khác chuyển cực nhanh, thoáng suy tư dưới, liền biết Thiết Phong nói là người phương nào, nói: "Là người cuồng sinh,

Võ thuật không kém, hành sự điên cuồng ngạo, trên giang hồ biết hấn nhân, không có vài cái muốn cùng hấn cho là thật động thủ, cho là thật xem như là vua cũng thua thẳng liền, duy nhất có thể chế hấn, chỉ sợ sẽ là hấn sư huynh. . . "

Nói xong, sai ai ra trình diện Thiết Phong tựa hồ còn muốn mở miệng hỏi, giành nói trước:

"Tiểu tử kia, ngươi sao vấn đề nhảm nhiều, lúc này mỗi hỏi nhiều mấy vấn đề, chỉ sợ cũng ít hơn luyện một phút rồi? "

"Đi? " Thiết Phong đầu tiên là ngẩn ngơ, sau là vui vẻ. Nói: "Ý của tiên sinh là, bằng vào ta tình huống này, võ thuật còn có thể lại liền cường chút? "

"Lời nói nhảm, tiểu tử ngươi có phải hay không ngốc, cho là mình rất mạnh rồi? "

Thiết Phong lúng túng cười mĩa hai tiếng, khó được không có mở miệng phản kích, cả nhà tâm tư còn đắm chìm trong mới vừa đạo kiếm khí kia ở giữa, tại hấn trong nhận thức, cái này đích xác rất mạnh rồi.

"Chính ngươi ở nơi này luyện thôi, khi nào có thể một hơi thở vung ra ba đạo kiếm khí, ta trở lại dạy ngươi. "

Nam tử kia dứt lời, lại kéo vào rồi mấy cái cành cây, thân hình lóe lên, liền biến mất không thấy, đoạn đích thị cực kỳ tiêu sái thích ý, rất có phó quay lại như gió cảm giác.

"Trang bị thần bí gì. . . " Thiết Phong làm bầm một câu, liền đứng dậy, đi tới cái động khẩu không khỏi cả kinh, chỉ thấy cửa động này ở vào lập xoay mình trên vách núi đá, quanh mình chỉ có mấy viên chặt đứt chi cây khô, gió núi tàn sát bừa bãi, chim vượn cũng khó đạt đến, ngoài động nửa điểm lấy chân chỗ cũng không có, có thể nói là không thể đi lên cũng sợ sợ, cái này Hắc Y Nam Tử vừa đi, chính mình lại xem như là khốn ở chỗ này.

"Mẹ kiếp , đây là địa phương nào? ! Cũng không biết hấn nói chuyện có tính hay không, người này nếu là không trở về, ta chẳng phải là muốn đói chết

tại đây rồi? ! "

Thiết Phong hiển nhiên đối với cái này không có nói mấy câu liền bay đi nam từ thật là bất mãn, hướng về phía ngoài động lớn tiếng kêu la.

Phát tiết thuộc về phát tiết, lúc này ngoại trừ luyện kiếm, cho là thật cũng không nó pháp có thể tưởng tượng, huống chi Thiết Phong lúc này chính là hăng hái, coi như hắc y nhân kia không đem hấn quan ở chỗ này, mình cũng muốn luyện trên một lúc lâu mới có thể bỏ qua.

Điều chỉnh một tình cảm xuống, nhặt lên một cây cành cây, liền vung múa, chỉ đem "Son hà bảy đoạn " thất thức đổi lại sử dụng, hướng về phía sơn động kia tường, phảng phất mình bình sinh cừu địch thông thường, thẳng đến đêm khuya, chỉ có bởi vì thực sự tinh thần uể oải ngừng lại.

Nằm dưới đất ăn mặc khí thô, trông coi đỉnh nhếch miệng cười, không khỏi nghĩ tới trước đây ở sân rồng trần mỗi ngày luyện kiếm thời gian, trong lòng âm áp, thâm hạ quyết tâm, các loại sau khi xuống núi, nhất định phải trở về đi xem.

Đội khí tức bình phục chút, Thiết Phong tà quá mức, nhìn về phía trên vách động sáu bảy nói sâu cạn không đồng nhất vết kiếm, lẩm bẩm: "Cái này chỉ dựa vào kiếm thể vung ra kiếm khí, một đạo đã cực kỳ không dễ, mỗi lần sử xuất đều phải bắn trúng hết thầy tinh thần, căn bản vô lực liên tục lại vung một đạo. . . Cái này ngay cả vung ra ba đạo, không biết như thế nào cho phải. "

Suy nghĩ một lát, vẫn như cũ không có ý định gì, nghỉ một chút rồi một hai canh giờ, còn không đội hừng đông, liền lần nữa vung múa, nhánh cây kia sớm đã quang ngóc ngóc bị đùa dỡn nửa điểm tiêu chi cũng không có.

Liên tiếp bốn ngày, Thiết Phong mỗi ngày đều là mỗi đêm ngày múa kiếm, nơi này mặc dù không lo lắng dã thú, nhưng là liền vì vậy nửa điểm thức ăn cũng tìm không được, trên mặt đất trước con kia nướng cầm, đã sớm nửa điểm mảnh xương vụn cũng không thừa lại, cái bụng đã đói bụng đến phải thăm thì vang lên cả ngày, đây là nhờ có trong lúc hạ trăng mưa to, nếu không... Như vậy luyện pháp, sợ rằng khát cũng muốn chết khát rồi.

Nhưng bốn ngày tới, thành quả cũng coi như rõ rệt, hiện tại hấn chỉ cần tinh lực tập trung, hầu như có thể vững vàng vung ra một đạo kiếm khí, tuy nói lấy lúc này uy lực còn xa không tính là cao thủ, nhưng thiên hạ có thể nội lực hoàn toàn không có luyện ra kiếm khí, chỉ sợ cũng duy nhất cái này một nhà.

Bất quá làm cho Thiết Phong phi thường buồn bực là, cái này một đạo kiếm khí uy lực càng ngày càng mạnh, nhưng chớ nói huy động liên tục ba đạo, coi như huy động liên tục lưỡng đạo, cũng là vụn vụn không sử ra được, nếu như thế trạng thái lại bỏ đói cái một hai ngày, sợ rằng đứng cũng muốn không đứng lên nổi.

Ngày thứ sáu, Thiết Phong đứng ở cái động khẩu, người đã gầy nhom rồi tầm vài vòng, vẫn còn ở khổ tu cái này huy kiếm phương pháp.

Sắc trời đã gần đến hoàng hôn, ở ngọn núi này ở giữa, ngược lại cũng có chút kiểu khác phong thái, có thể nói "Mặt trời chiều thiên ngoại Vân thuộc về tần, loạn sai ai ra trình diện núi xanh vô số sơn ", bên người Mộ Vân lượn lờ, xem đại địa bao la, phảng phất thiên hạ đều ở đáy mắt, lúc đầu cao cao tại thượng một vòng mặt trời đỏ, lúc này lại bị núi chặn lại một cái nửa, trong lúc nhất thời Thiết Phong khá có cảm giác, đã quên trong bụng đói bụng, trong lòng ngực hào khí xảy ra.

Liệt dương đoạn, liệt dương đoạn, liệt dương cao tới đâu, chung quy có thể đoạn!

Người thường thường ở cang ác liệt hoàn cảnh, mới có thể kích khởi viễn siêu bình thường tiềm lực, mấy ngày khổ luyện cùng mình tương, cộng thêm đói bụng dẫn vật, có thể dùng Thiết Phong thể lực tinh lực đều bị dồn đến một cái cực hạn, lúc này bỗng nhiên nhìn thấy cái này nửa vòng mặt trời chiều, trong lòng xảy ra nhất niệm: Ta mấy ngày luyện kiếm, chung quy chỉ là muốn vung ra ba đạo kiếm khí, nhưng cái này muốn đoạn liệt dương, ba đạo kiếm khí sao đủ?

Son hà bảy đoạn, muốn gây thiên địa này mới được!

Giờ lên huy vũ nhiều ngày, sớm bị mài đến sạch sẽ tron nhẵn cành cây, nhắm thẳng vào nửa vòng mặt trời đỏ, tay trái hai ngón tay ngón tay mà, toàn thân trong nháy mắt có loại điện lưu chảy qua cảm giác.

Rồi mới hướng!

"Ha ha ha "

Còn không chờ phân phó kiếm, Thiết Phong không tự chủ được lớn cười vài tiếng, như đồ trắng vậy trên mặt của, hiện ra vẻ đắc ý.

Một kiếm này, UU đọc sách www.uukanshu.com có thể trầm nhật nguyệt!

Núi gió thổi qua, thổi qua Thiết Phong trần trụi trên thân, tựa hồ cũng thổi đi sau cùng do dự.

Một tay vung ra, chính là liệt dương đoạn, kiếm khí tung hoành tàn sát bừa bãi, lại phát sinh một tiếng "Hốt " tiếng xé gió vang, trong đó uy lực muốn mạnh hơn xa ở trong động sử dụng mặc cho một kiếm, kích động ra kiếm khí qua hơn mười mét phương tiêu tan, đưa tới gió xoáy trận trận.

Lúc này Thiết Phong trong lòng lại không có ba đạo kiếm khí ý tưởng, thậm chí đem cái này liệt dương chém xuống mới tốt.

"Ha ha! "

Cười lớn một tiếng, lại vung ra một kiếm.

Tiếng cười bình phục vang, kiếm thế càng cường.

Lại một kiếm, đạo thứ hai kiếm khí vung ra, so với đầu một cái xa hơn năm sáu thước.

Ba kiếm, bốn kiếm, ngũ kiếm. . Mỗi cười một tiếng, liền vung ra một kiếm, uy thế càng so với trước một kiếm mạnh lên rất nhiều, kiếm khí huy vũ càng ngày càng xa, đợi cho đệ ngũ kiếm lúc, đã từ cười to đổi làm rống giận, tiếng hô mang theo kiếm ý, thẳng đối với liệt dương phương hướng phóng đi, Thiết Phong thần sắc trên mặt cũng tùy vào ý đổi làm dữ tợn, mặt trời chiều chiếu rọi, phảng phất là Tu La đến trái đất thông thường.

Không phải trăm mặt trời này, quyết không bỏ qua!

"Rống! "

Đệ thứ sáu!

Kiếm khí vung ra, ngược gió mà đi, lao ra gần 40m mới tiêu tán, một kiếm này vung ra, bên cạnh cách đó không xa phát ra "Di " một đạo kinh dị tiếng, nhưng Thiết Phong tâm thần tất cả huy kiếm trên, hoàn toàn không có phát hiện, chỉ là thần sắc càng thêm dữ tợn, mấy đã gần đến Ma.

Đạo thứ 7!

"Rống! "

Lúc này Thiết Phong hai mắt huyết hồng, chỉ cảm thấy chính mình có thể chém bằng tất cả, trong thiên địa lại không trở ngại.

Đang định hấn lại muốn giơ tay lên lúc, cái ót chỗ chợt trúng một nguồn sức mạnh, "A " một tiếng, tình hình kinh tế cảnh cây rơi xuống, trong nháy mắt bất tỉnh nhân sự, sắc mặt chung quy bình tĩnh.

Một đạo hắc ảnh đưa hấn muốn ngã xuống thân thể tiếp được, hận thiết bất thành cương nói rằng:

"Tiểu tử này sợ là đầu óc có bệnh a !! "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50 : Lãng Quên Thiết Phong

Cái này một tháng kể tiếp, Thiết Phong đã ngất xỉu mấy lần, tính được, bình quân xuống tới mỗi mấy ngày nữa sẽ bởi vì các loại nguyên nhân bất tỉnh nhân sự, chết đi sống lại gì gì đó, hầu như đã thành cơm thường.

Sáng sớm hôm sau, một hồi mang theo đốt trời lông vũ vị mùi thịt bay tới, Thiết Phong đầu tiên là mũi giật giật, sau đó mở trừng hai mắt, bỗng nhiên tỉnh lại, rất có chừng ai mang bệnh sợ ngồi dậy cảm giác.

Có người nói: Chỉ khí thúc dục người tỉnh, hiện tại xem ra, chỉ sợ cái này đối bụng nếu so với chỉ khí càng dùng được chút.

Trợn mắt sau đó, sai ai ra trình diện bên đầu chỗ bày đặt vài chỉ nướng khét thơm bốc hơi nóng nhí nào đó loài chim, tự tay liền bắt, bị nóng "Gào " kêu to một tiếng, sau đó tay trái ngược lại tay phải, tay phải ngược lại tay trái ngã trái qua, "Hự " một ngụm liền cắn đi tới, trong lúc nhất thời gió thu liếc điệp, gió cuốn mây tan, mấy cái nháy mắt nướng cầm liền đổi thành rồi mấy cây to đầu khớp xương, thậm chí mấy cái to cốt thượng còn có mấy đạo vết răng, còn như mảnh nhỏ giòn một chút, sớm bị Thiết Phong nuốt vào bụng, so với hồ báo hoàn toàn chỉ có hơn chứ không kém.

"Hương! "

Thiết Phong lớn kêu một tiếng, liếc mắt một cái đưa lưng về phía mình hắc y thân ảnh, cực kỳ qua loa lấy lệ đạo câu tạ ơn, lại bắt qua một cái nướng cầm, ăn ngon nghiền, vẫn ăn năm con nướng cầm, uống sáu bảy thùng nhỏ thủy, mới vừa rồi cực kỳ thỏa mãn rên rĩ một tiếng, trong lòng thầm nghĩ: Người này nhìn như một bộ thanh cao lãnh ngạo đáng đáp, nghĩ đến nhưng lại cẩn thận tỉ mỉ chu đáo, chẳng lẽ là gia đình xuất thân?

Nhờ có lấy Hắc Y Nam Tử không phải biết đọc tâm thuật, nếu biết Thiết Phong ý tưởng như vậy, sợ rằng phải hung hăng thổ hai cái lão huyết, sau đó cho hấn ném xuống vách đá.

"Hắc, người nói chuyện ngược lại cũng rất giữ lời nha, cảm tạ, hắc y nhân sư phụ! "

Thiết Phong sờ sờ lưu viên cái bụng, vui vẻ nói rằng.

"Ai cho người gọi như vậy! "

Nam tử kia quay đầu đi, mi giác nhận lại, trong lời nói khó được băng hàn thêm vài phần.

"Người che được nghiêm nghiêm thật thật, lại chỉ điểm ta võ thuật, chúng ta tự nhiên coi là cái thầy trò rồi, đợi tiếp sau đó, cấp bậc lễ nghĩa thì sẽ bỏ đi. . "

Còn không đợi thoại âm rơi xuống, hắc y nhân kia trong mắt thanh quang đông lại một cái, Thiết Phong chỉ cảm thấy một sát khí mãnh liệt từ bốn phương tám hướng kéo tới, lập tức độn tán đi, cả kinh hấn trong nháy mắt đầy lòng lạnh lẽo, câu nói kế tiếp cũng là nói không được nữa.

"Tiểu tử kia, ta đã nói với người, ta dạy cho người võ thuật tự ta có đạo lý của ta, đừng tại tự mình đa tình, người cùng ta nửa điểm quan hệ cũng không có. "

Sát khí kia tuy là chỉ có trong nháy mắt, lại cực kỳ chân thực, khiến người ta không hoài nghi chút nào hẳn lúc nào cũng có thể sẽ hạ sát thủ.

Thiết Phong trông coi hắc y thân ảnh, suy nghĩ một lát, cũng hoàn toàn đoán không ra mắt thấy nam tử dụng ý, người này lời nói cứ chỉ trong không biết tại sao, tổng làm cho một loại cực kỳ mâu thuẫn vì hòa cảm.

Nhưng thì tính sao đâu, bao ăn quán uống còn dạy võ công, tiện nghi không chiếm thì phí.

"Công phu của người cường, nghe lời người rồi. " Thiết Phong giang tay ra, nói rằng

Hắc y nhân kia từ chối cho ý kiến, lộ vẻ không muốn ở vấn đề này trên trò chuyện nhiều, hỏi: "Người còn nhớ được ngày hôm qua vung ra sáu đạo kiếm khí cảm giác? "

Thiết Phong suy nghĩ một chút, tình cảnh kia lại tựa như gần ngay trước mắt, lại bùng tình cách một thế hệ, lúc đó chính mình như ma vương phụ thể thông thường, nhưng huyết dịch kia sôi trào cảm giác cũng là cực kỳ rõ ràng, gật đầu, nói: "Sáu đạo kiếm khí? Ta làm sao nhớ kỹ là bảy đạo. . . " nhu liễu nhu đầu, tựa hồ đột nhiên nghĩ đến cái gì, quái thanh kêu rên nói: "Là người! Là người cho ta đánh cho bất tỉnh rồi đứng hay không! . . . Ai u. . Ta đầu này u, ngài đây là bắt ta đầu làm đóng cửa rồi, muốn mở liền mở, muốn quan liên quan, muốn đánh cho bất tỉnh liền đánh cho bất tỉnh. . . "

Thiết Phong thấy kia người không nói một lời, lặng lẽ liếc hẳn một cái bên hông khác một bà ô vô trường kiếm, lại giả vờ bi thống kêu khóc nói: "Ta đầu này. . Sợ là để lại bệnh căn rồi. . Cũng không biết có người hay không có thể cho ăn lót dạ thường. . "

"Hanh, người nhớ kỹ bảy đạo cũng là không giả, tiểu tử kia con nghe mới sanh không sợ cạo loạn sử dụng một trận, nếu không cho người đánh ngất xỉu, sợ rằng liền muốn hao hết toàn thân khí huyết, vào ma chương! "

Nam tử kia cũng không để ý tới Thiết Phong làm như vậy làm, tự mình đi ra sơn động.

Thiết Phong mặc dù cái bụng chống đỡ không muốn đa động,

Nhưng vẫn là đi theo, ra cái động khẩu, hỏi: "Có ý tứ? Nhập ma chương? "

"Người cũng biết bộ kiếm pháp này căn nguyên? "

"Thúc thúc ta dạy, còn như căn nguyên nha. . Hẳn không cùng ta nói. "

Thiết Phong mặc dù nghe Lão Quy nói kiếm này đưa tới trải qua, dù sao không biết người trước mắt nội tình, nhưng không nghĩ nói thẳng, hướng hồ những lời này chỉ đáp "Hẳn không cùng ta nói ", cũng không coi là nói sáo.

"Cổ Phật gia có nhất bí pháp, tên là mượn lẫn nhau, là một bộ tăng phúc ý chí pháp môn, tu tập giả thấy một luồng mưa phùn, mà khi đó vì thác rơi cừu thiên, thấy một khối toái thạch, mà khi đó vì núi to che đỉnh, mưa phùn toái thạch là thật thực tướng, mà bay thác núi to dù cho cho mượn lẫn nhau, tập trung tinh thần, lấy mượn chỉ tướng thay thế chân thực lẫn nhau, cũng tin tưởng vững chắc không nghi ngờ, liền vì 'Mượn lẫn nhau' . "

Sai ai ra trình diện Thiết Phong về mặt ngọc lẳng biểu tình, thoáng dừng một chút, lại nói: "Phương pháp này vốn là thầy thuốc pháp, sử dụng thân mắc bệnh nan y người kiên tin chính mình trắng như cự măng man ngư, lại dựa vào ôn thuốc lẫn nhau tu bổ, kích phát sở hữu tiềm năng, thường thường có thể từ điểm vương trong tay giành được tính mệnh, nhưng là có một vĩ đại tệ đoan. . . Nếu người tu hành cho mượn chỉ tướng viễn siêu tự thân có khả năng, nếu không bệnh không thể bình phục, còn có thể điên mà chết, tử trạng cực kỳ dữ tợn thể thảm, chính vì nguyên nhân này điểm, bị một ít ngu dân đốt nát xưng là tà pháp, trong khoảng thời gian ngắn vì thiên hạ sở lên án, cũng không lâu lắm, liền tuyệt tích với giang hồ, hanh, thiên hạ không biết có bao nhiêu thần công kỳ pháp, đều là như thế bị tai họa, đau nhức này, đau nhức này! "

Thiết Phong thấy hẳn nói càng ngày càng cao ngang, tựa hồ không giống ở đối với mình nói, mà là lầm bầm phát tiết tâm tình thông thường, không khỏi khòe miệng giật một cái, nói: "Cùng vui cùng vui. . Khái khái, nhưng cái này bất kể là mượn voi (giống) cũng tốt, mượn sải lang hồ báo cũng tốt, lại cùng ta có quan hệ gì đâu. . . Ta lại không bệnh. "

Hắc Y Nam Từ giống như xem kẻ ngu si vậy ánh mắt liếc nhìn Thiết Phong, nói rằng:

"Người bộ này son hà bày cất võ thuật, chính là Cổ chi kỳ nhân đem người thầy thuốc này pháp dẫn vào rồi võ học, kết hợp ý chí cường đại lực, lấy 'Thiên địa son hà trời trăng sao' chỉ tướng, thay thế gấp mấy bất đồng địch thủ chỉ tướng, sở dĩ mỗi một kiếm vận lực pháp môn cực kỳ phức tạp thấp hiệu, toàn bộ bởi vì dùng 'Mượn ý tưởng' chỉ cổ, nếu không được phương pháp này đơn thuần dùng nội lực sử xuất, ngoại trừ hao tổn rất lớn nội lực bên ngoài, xác thực không có gì những đặc điểm khác. Người hôm qua lấy suy nhược thân đem ý chí mạnh mẽ nhắc tới muốn trăm nhật nguyệt hoàn cảnh, chính là trong lúc vô ý kích phát phương pháp này, trong cơ thể tiềm năng kích sinh, nhưng đến lúc này, không phải đạt đến mục đích lại tuyệt sẽ không dùng lại nghỉ, cuối cùng chỉ có lưỡng cái kết quả -- "

"Nếu không người đem thái dương cho chém xuống tới, nếu không người khí kiệt mà chết! "

Thiết Phong nghe vậy, hít một hơi lạnh khí: Ta cũng không phải Hậu Nghệ. . . Lấy thực lực của chính mình, tự nhiên là người sau rồi. . Không nghĩ tới chuyện hôm qua càng như thế hung hiểm, luyện công dĩ nhiên cũng có thể luyện người chết?

"Đây không phải là tẩu hỏa nhập ma ý tứ? Nguyên đến chiều này. . Lại nguy hiểm như vậy? ! " Thiết Phong thờ dãi nói

"Nguy hiểm nhưng lại cũng có chút, nhưng chỉ cần người đừng dính vào, về sau sử dụng cái này mượn ý tưởng lúc, lượng sức mà đi, thực lực chưa đạt đến trước, không muốn Huyền suy nghĩ gì phá núi đoạn hải, nếu không.. Chỉ biết ngược lại còn bị hại. " Hắc Y Nam Từ quan sát một chút Thiết Phong lại nói: "Bất quá. . Người thể chất này nhưng lại cố gắng để cho ta hết ý, vốn tưởng rằng người vùng đệ ngũ kiếm thời điểm liền muốn đã hôn mê, không nghĩ tới người quơ sáu kiếm còn không ngừng nghỉ. . Ha ha, thú vị. "

Thiết Phong cười khan hai tiếng, nói: "Ta thiên phú dị bẩm, tự nhiên. . Tự nhiên. . Nói người làm sao biết nhiều như vậy? "

Nam từ kia quay đầu, híp đôi mắt một cái, hỏi: "Người muốn biết? "

Thiết Phong nhìn hấn đạm mạc nhãn thần không tự chủ trong lòng căng thẳng, bất đắc dĩ sửa lời nói: "Khái khái, không muốn, không muốn biết. . "

Hắc Y Nam Từ hướng phía ngoài động viên phương nhìn một cái, mi giác lần nữa nhú một cái, xoay người hướng phía trong động đi tới, vừa đi vừa nói chuyện láy: "Tiến đến! "

Thiết Phong theo lời đi vào, sai ai ra trình diện nam từ kia vươn hai ngón tay, đầu ngón tay khí tức không ngừng phụt ra hút vào, như Bích xà lè lưỡi, không khỏi sùng sốt, nói: "Làm sao? "

"Người cũng biết chiều đó 'Ngũ lên trời', vì sao gọi 'Ngũ lên trời' ? " nam từ kia hỏi.

"Cái này. . Thật không biết. " lần này Thiết Phong lại đáp quả đoán.

"Àn. . "

Nam từ kia nhắm mắt trầm ngâm một lát, giữa lúc Thiết Phong vẻ mặt mong đợi trông mắt đều nhanh rơi ra lúc tới, chỉ nghe thấy rất kích thích nhân một câu nói:

"Không biết coi như. . . "

"Ách. . ? ! "

Thiên hạ nhất làm giận việc, không ai bằng treo đủ người lòng ham muốn mà hơi ngừng, bộ này đường cho là thật ngoài Thiết Phong dự liệu, vội vàng nói: "Cái này. . Cái này. . Ta bất loạn nói chính là. . Ai u, ta đầu này còn đau, xem ra là lưu lại mầm bệnh rồi. . "

"Hanh, khỏi tại nơi cần quấy, chiều này ngũ lên trời, là một bộ thuần khảo nội lực đã thương người pháp môn, ta chỉ biểu diễn cho người một lần, ngược lại người cũng không dùng được, lĩnh ngộ bao nhiêu nguyên cũng không nhiều lắm phân biệt. "

"Chờ đã. . Ách. "

Còn không đợi Thiết Phong trả lời, liền ở tại kinh ngạc trong ánh mắt, đầu ngón tay khí tức bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi.

"Nhất thức đập Ứng truy yêu nguyệt. "

Tay run một cái, trong nháy mắt nghìn vạn lần bóng ngón tay lóe ra, dưới chân ngọt không ngừng nghỉ, bên trái chột hiện bên phải lác, tiến độ phiêu dật huyền diệu, mỗi đạo bóng ngón tay bắn ra một đạo vô hình vô sắc nội kinh, curop quanh thân không khí phát sinh "Xuy xuy" âm thanh, trong lúc nhất thời vách núi đất đá chấn động rớt xuống, thiên sang bách không.

"Thứ hai sợ lang đi vách đá. "

Còn không đợi thức thứ nhất thể kiệt, nam từ kia liền đổi thành một ... khác bộ pháp, lúc nhanh lúc chậm, điều khiển cũng biến đổi, đầu ngón tay kiếm khí hướng chung quanh tản ra, như hàng vạn hàng nghìn châm tuyến đan vào, lại đem thạch bích chui ra từng đạo sâu lỗ tới.

Thiết Phong nhìn hoàn toàn đứng chết trân tại chỗ, mờ mịt vô phương ứng đối, hoàn toàn không thể hiểu được.

Chỉ thấy nam tử kia mỗi niệm một câu khẩu quyết, liền đổi một bộ pháp cùng điều khiển, trong động trong lúc nhất thời kiếm khí tung hoành, đẹp mắt không gì sánh được.

"Ba thức tạt Báo cúi xuống Vân độ. "

"Bốn thức mãnh hổ roi thể gian. "

"Ngũ thức vượn bay tế mặt trời đỏ. "

Ngũ thức sử dụng hết, Thiết Phong chỉ cảm thấy bên cạnh lúc đó có lợi hại kinh khí xẹt qua, hoảng sợ một cử động cũng không dám, trong huyết động cũng lại không nữa điểm lạnh lạnh phương, chỉ thấy nam tử kia ngũ thức đem hết, đầu tiên là hai tay hai ngón tay mỗi bên tả hữu lộ ra, tiếp theo một cái chớp mắt tay trái hai ngón tay hướng mà, hai ngón tay phải nhìn trời, đầu ngón tay phong mang đại tác phẩm.

Chỉ một cái xuyên phá vạn dặm thiên!

Trong lúc bắt chợt, bốn phương tám hướng không biết từ nơi này tuôn ra không vài đạo kiếm khí, đan thành một tấm màn sáng, như trăm kiếm hướng Tôn thông thường, nhắm thẳng vào đỉnh, động trên hòn đá liền tiếp roi xuống, nhưng còn không đợi hạ xuống nửa tấc, liền lại bị đến tiếp sau mà đến kiếm khí đánh thành bột mịn, "Xuy xuy" âm thanh chỉ giằng co thời gian mấy cái nháy mắt, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) lại hướng đỉnh nhìn lại, chỉ thấy huyết động kia sợ bị sinh sôi cất cao rồi gần cao một trượng, trung ương còn có một cái hai ngón tay lớn bằng lỗ nhỏ, tới bãi triều nhìn lên đi. . .

Lại thấy được một tia sáng!

Hắc y nhân sử dụng hết chiêu này, liền nếu không có Thiết Phong ngốc lãng nhãng thần, trực tiếp lác mình tới bên cửa hang, dọc theo lập xoay mình vách núi sườn đi như gió, như giẫm trên đất bằng, vẫn hướng hướng đông bắc được rồi tiếp cận trong vòng ba bốn dặm, thả người nhảy, như bằng hư ngự không thông thường lên như điều gấp gió, ba bốn cái hô hấp võ thuật liền đáp tới một đỉnh vách núi, sai ai ra trình diện đỉnh núi có một lão giả, tiên phong đạo cốt, tóc bạc phiêu phiêu. Hắc Y Nam Tử tiến lên hai bước, nói: "Làm sao? Muốn cùng ta động thủ? "

Lão giả kia xoay người lại, mày kiếm đông lại một cái, nói: "Người chỗ này làm gì? "

"Du sơn ngoạn thủy, lâm tảo thiên hạ mỹ cảnh! " Hắc Y Nam Tử ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, đưa tay che ở trước mắt, trong kẽ tay lộ ra mấy đạo sáng.

"Hanh, khuyên người chỉ là đơn thuần xem núi du cảnh, làm người qua đường. . . Có thể thấy được sự đệ ta rồi? " lão giả kia râu tóc đón lấy gió núi phiêu dật, nhàn thần thâm thúy.

"Tự nhiên là người qua đường, trên đời ai mà không người qua đường đâu? " Hắc Y Nam Tử lắc đầu, dùng rất ngoạn vị giọng:

"Người sự đệ ở Lạc Thành thật là một cái tiêu sái thích ý, không có dọa rồi ngài uy danh! "

Lão giả nghe vậy như có mây, lạnh rên một tiếng, vài cái lóe ra liền biến mất hình bóng.

Cùng lúc, Hắc Y Nam Tử cũng thi triển khinh công, ngay cả phi mang nhảy, như Nhạn chim thông thường, chưa qua bao nhiêu công phu đi liền rồi vài dặm, đang định lại nhảy lúc, đột nhiên sừng sốt, lâm bảm:

"Phá hủy, cho tiểu gia hòa kia quên ở trong động rồi, lấy công phu của hần hơn phân nửa là không thể đi xuống! "

Cũng liền thoáng do dự trong nháy mắt, lại lăm bảm nói rằng:

"Quên đi, giằng co mấy ngày, đã đói bụng rất, tiểu gia hòa kia. . . Nhìn chính hần tạo hóa a !! "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51 : Phong Khởi Vân Dưng

Hôm nay, Lạc Thành trên đường rất náo nhiệt.

Lạc Thành Vân Thủy Lâu lần nữa đầy ngập khách, bên trong ăn khách lối ăn cũng là hình tượng khác nhau, có đại khoái đồa di, như quý đỏi chuyển thể vậy lùm cỏ hán tử, cũng có nhai kỹ nuốt chậm, khi thì phê bình một phen công tử áo gấm, bên này quần tam tụ ngũ cao giọng đàm tiếu, bên kia độc bá một bàn tự rót tự uống, bên này vài cái trang phục thiếu niên khoa trương xuy hư mấy ngày gần đây đặc biệt hiểu biết, bên kia vài cái cụ già lão giả tổ lấy lúc còn trẻ rung động lòng người phấn khích chuyện cũ, nói đến hưng phấn chỗ mặt đỏ lừ lừ, cười đến giống như đũa bẻ.

Ngoài cửa chờ đầy nhậu nhẹt giang hồ nhân sĩ cũng đều đứng hàng nổi lên hàng dài, môn quy nghiêm cao ngất mà đứng, bên tai bên cạnh phân tranh náo như không nghe thấy, môn quy thả lỏng hoặc dựa cây cột hoặc dựa vào cái bàn, người nói người một đao mấy ngàn cân Trầm, ta nói ta một đêm bảy tám chục lần, đi ra khỏi nhà không ai nhận thức, ngược lại không sợ đem Ngưu thôi tới bầu trời, mồ hôi nước bọt biếu đầy cái nào đều là, dưới ánh mặt trời lượng sáng long lanh. Mà một ít Phi khẩu xuất thân càng là trực tiếp hoặc nằm hoặc ngồi ở cửa tửu lầu than thành một mảnh, trong miệng thỉnh thoảng còn hùng hùng hồ hồ, lộ vẻ đối với tửu lầu này làm cho mình ở bên ngoài chờ lấy cực kỳ bất mãn, mắng khá hơn rồi nói không chính xác sẽ phạm vào của người nào kiêng kỵ, nói ba xạo bắt hòa liền lẫn nhau đối với mắng lên, tuy là đều không dám ở nơi này Lạc Thành trên đường cái ban ngày ban mặt móc ra lượng dao nhỏ tới, nhưng roi cái răng, đánh lệch mũi gì gì đó đều được chuyện thường.

Huyền náo từ buổi trưa bắt đầu, vẫn giăng co lưỡng ba canh giờ, mới bị một tin tức cắt đứt.

Thành chủ Tư Mã chính nghĩa tòng phủ trung hiện ra.

Tư Mã chính nghĩa, lúc còn trẻ liền danh tiếng cực đại, trọng nghĩa khinh tài, làm quen không ít giang hồ bằng hữu, tình hình kinh tế võ thuật lại vừa cứng, mới bước chân vào giang hồ mấy chục năm, lại mấy chưa nghe nói có cái gì bại tích, từ cưới ba cái lão bà sau đó, quy ẩn giang hồ, Mao Toại tự đề cử mình làm Lạc Thành thành chủ, khiêm tốn rất, những năm gần đây lại không làm sao sẽ cùng người động qua tay chân rồi, mặc dù như thế, đại gia như trước cho hán tính là rồi trong chốn võ lâm ngôi sao sáng vậy tồn tại, nếu đi tới Lạc Thành, đại thể người muốn nịnh bợ kiến thức một phen, tối thiểu cũng muốn đánh đỏi mặt.

Mà trừ cái này một điểm, còn có một chút càng hấp dẫn người chính là: Nghe đồn Tư Mã chính nghĩa cấp cho chấp pháp đường trợ quyền.

Muốn hỏi đã nhiều ngày Lạc Thành nóng bỏng nhất trọng tâm câu chuyện là cái gì, từ thất tuần lão già, cho tới ba tuổi hài đồng, đều sẽ nói cho người là chấp pháp đường cùng đông giáp dạy ước đầu, phàm là có một chút về hai người này gió thổi cỏ lay, liền muốn ở trong đám người sôi sùng sục, thậm chí vì vậy còn hóa cái gì thiên cơ tiên sinh, bách hiệu sinh, thần đoạn tử liên can đi giang hồ dị nhân, thường thường bọn họ của trung một tin tức liền có thể bán làm cân nhắc trăm lạng bạc ròng, so với bình thường gia đình nửa đời tiền khổ cực còn nhiều hơn, nhưng trong đó tin tức chân thực tính, cũng là không được biết rồi, nhưng lại có mấy người chân chính quan tâm thiệt giả đầu.

Đoàn người hướng phía phủ thành chủ vọt tới, ngoại trừ vài cái tự cho là thanh cao tồn tại, đám người còn lại đều gia nhập này cô hồng thủy, trong lúc nhất thời Lạc Thành thành bắc đen thui lù một mảnh, còn lại ba phương hướng lại hầu như trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, ngay cả không ít thương gia đều đóng cửa, cũng vì cái này hồng thủy tráng kiện công hiến một phần lực lượng của mình.

Mà đang ở cái này hồng thủy cuối cùng, có một dãy cái khăn che mặt thiếu nữ, mặc bạch y quần trắng, rất xa theo biển người đi về phía trước, mấy lần muốn xoay người lại rồi đi, đều là vì vì do dự một chút, lại vòng vo trở về, theo đoàn người, cho rằng hải triều sau bọt sóng.

"Ai. . Cái này đánh cuộc còn có bảy ngày rồi, nhiều người như vậy, hy vọng đến lúc đó không muốn xảy ra loạn gì mới tốt. . Thấy u, các người vẫn khỏe chứ. "

Thiếu nữ này tuy là thờ dài, nhưng thanh âm lại cực kỳ nhẹ nhàng êm tai, khiến người ta không khỏi ám sinh thương thức yêu quý ý.

Chính là Lục Tinh Liễu.

Từ ngày đó từ đấng Sơn Đông giáp giáo thánh diện sau khi trở về, liền do Tam Vô Đạo người mang theo mướn cái tòa nhà lớn để ở, đã biết phụ mẫu kiện ở, Lục Tinh Liễu tâm tình sáng sủa rất nhiều, nhưng nghĩ đến một tháng sau ước đầu, hay là muốn không khỏi khẩn trương chút.

Vì giám bớt những thứ này tâm tình khẩn trương, nàng mỗi ngày chỉ là đọc sách làm vẽ, tâm tình tốt luyện luyện công phu, ngây ngô buồn bực liền chính mình đi ra ngoài đi dạo một chút, cũng là ung dung tự do, duy nhất không thoải mái là tổng mơ hồ cảm giác tựa hồ có người cùng cùng với chính mình, nhưng qua vài ngày nữa, lập tức thoải mái: Dù sao mình là ước đầu "Lợi thế", có người nhìn chăm chăm cũng là hợp tình hợp lý.

Trong lúc Tam Vô Đạo người nhưng lại cả ngày mang mang hoạt hoạt -- cùng người cùng rượu, đánh lộn, làm tượng điêu khắc gỗ.

Đối với, làm tượng điêu khắc gỗ.

Lục Tinh Liễu cũng hoàn toàn thật không ngờ, cái này điên điên khùng khùng, vô pháp vô thiên tên, lại có như vậy văn nhã yêu thích, hơn nữa hán điều cực kỳ tinh mỹ toàn diện, chìm xà hồ báo, đao thương kiếm kích, là lướt kiêu tiêu thiếu nữ, tục tăng to con đại hán cái gì cần có đều có, hoa văn cần thận, thiếu Câu chỏ tron trượt san bằng, nhưng có một không giống tâm thường đặc điểm: Hết thấy điêu khắc nhân vật cũng không có khuôn mặt.

Lục Tinh Liễu đem các loại tượng điêu khắc gỗ gọi "Vô diện điêu", trong lúc mấy lần hỏi Tam Vô Đạo bởi vì sao như vậy, nhưng hán mỗi lần chỉ là cười không đáp, Lục Tinh Liễu trong lòng cho ra một cái phán đoán, cái này áo bào tro đại hán đại khái cũng là một có chuyện xưa người.

Hơn nữa hơn phân nửa là quý cổ sự.

Thời gian cứ như vậy qua hai mươi ngày tới, chính là Thiết Phong trà trộn phủ thành chủ bị mang đi ngày thứ hai, cũng là Trịnh Tông cùng Tư Mã chính nghĩa ước định gặp mặt thời gian, Lục Tinh Liễu chính như thường lui tới vậy ở trên đường đi dạo, sau đó liền nghe người ta nói tới thành chủ ra cửa sự

tình tới, nàng vốn không nguyện góp cái này náo nhiệt, nhưng nghe nói Tư Mã chính nghĩa là vì chấp pháp đường trợ quyền mà đến, này lại sự tình cùng mình cùng một nhịp thở, vì vậy liền đi theo, mới có khi trước một màn.

Còn như mạng che mặt, xác thực là bởi vì đã nhiều ngày Lạc Thành người đến thực sự quá tạp, một cái nữ thiếu nữ ở trên đường chạy ngược chạy xuôi, khó tránh khỏi mang đến một ít phiền toái không cần thiết, này đây như vậy.

Lục Tinh Liễu sai ai ra trình diện cái này nhiều người thực sự làm khó dễ, Vì vậy thả người nhảy, ở quanh mình mọi người kinh dị dưới ánh mắt, trực tiếp bước lên bên cạnh mái hiên, mới vừa lập ở chân, liền nghe xuống phía dưới tiếng khen ngợi, tiếng vỗ tay, tiếng la nổi thành một mảnh.

Lạc Thành lúc này người tuy nhiều, nhưng chân chính danh môn thế gia hoặc là đại bang đại phái dù sao cũng chỉ chiếm số ít, đã có tuổi đích hảo thủ tự trọng thân phận, tự không muốn giữa ban ngày ở nóc nhà hành tẩu, mà người thiếu niên có như vậy khinh công cũng là không nhiều lắm, vì vậy Lục Tinh Liễu chiêu thức ấy đúng là hấp dẫn vô số sùng bái cùng ánh mắt trân trọng.

Đọc theo nóc nhà hướng bắc nhảy vọt rồi bảy tám lần, khoảng cách phủ thành chủ đại môn đã không xa, nơi này chớ nói phía dưới đoàn người, ngay cả mỗi cái trên mái hiên cũng đều đứng mấy người, đại thể đều là cấm y bội ngọc thiếu niên lang, hoặc cùng người bên cạnh chuyện trò vui vẻ, hoặc ở một góc ngạo nghễ độc lập, tựa hồ cũng đối với mình có thể cao nhân máy thước cực kỳ đặc ý.

Sai ai ra trình diện Lục Tinh Liễu hạ xuống, một công tử ca bộ dáng nam tử mỉm cười đã đi tới, nói rằng: "Tiểu thư, tại hạ suối chảy sơn trang Thiếu trang chủ phương Viên, sai ai ra trình diện tiểu thư khinh công phiêu dật linh động, vô cùng kính phục! Không biết sư xuất căn gì phải môn? "

Lục Tinh Liễu dù sao không phải là cái gì khuê phòng thiếu nữ tính tình, từ nhỏ theo Lục thiên nam gặp qua không ít quen mặt, nhìn trước mắt nam tử trong lòng thâm nghĩ: "Người này cười đến tốt đối trả, lời nói mặc dù xinh đẹp, chẳng Thiết Phong 'Uy, người công phu này đặt chỗ học' nghe thân thiết một ít. "

Nghĩ đến Thiết Phong trong ngày thường này làm người ta dở khóc dở cười hành vi, không khỏi mỉm cười, nam tử kia thấy Lục Tinh Liễu trong mắt tiêu ý, tràn đầy tự tin cho rằng là của mình ngọc thụ lâm phong đã động rồi trước mắt giai nhân, móc ra bên hông chiết phiến tiêu sái mở ra, lộ ra một bộ màu mực nước từ trên núi chảy xuống đồ, nhẹ lay động rồi hai cái, nhỏ bé ngưỡng bốn hai năm độ đầu đối với thiên không, nhắm mắt hít sâu một hơi, đang định ngâm thủ hợp với tình hình câu thơ khoe khoang một phen, mới vừa vừa mở mắt, lại Mãnh phát hiện:

nhìn như kiều tích tích giai nhân thả người nhảy, khinh khinh xảo xảo trực tiếp rơi vào bảy tám trượng bên ngoài trên mái hiên, cho là thật nhẹ như phi yến thông thường, cao hơn chính mình rồi không biết bao nhiêu cái cấp bậc.

Ghê tởm hơn chính là, "Giai nhân " lại từ đầu đến cuối không để ý tí nào chính mình một cái. . .

Trong lúc nhất thời, cái này Thiếu trang chủ phương Viên khí cấp bại phôi hét to vài tiếng "Không biết điều " .

Sau một khắc, liền ở quanh mình các vị thiếu niên tài giỏi đẹp trai tiếng cười nhạo trung mặt đen lại nhảy xuống mái hiên, hẳn thực sự không mặt mũi ở chỗ này rồi.

. . .

Nơi này đã đối diện phủ thành chủ đại môn, Lục Tinh Liễu nhìn chung quanh một vòng, chỉ thấy bên này mấy người nhìn qua nếu so với trước kia này trầm ổn rất nhiều, có tăng có câu, có lão giả có thiếu niên, rộng ba, bốn trượng mái hiên đứng bảy người, sai ai ra trình diện Lục Tinh Liễu hạ xuống đều là vì vi thoáng nhìn, sau đó liền chẳng ngó ngang gì tới.

Sau đó cái này trên mái hiên lại nhảy tới một người cầm trong tay đại phủ hán tử, cùng một hơn 40 tuổi phong vận dư âm mỹ phụ nhân, đều là thân pháp phiêu dật, rơi xuống đất không tiếng động, hai người lẫn nhau trao đổi cái ánh mắt, sau đó đều trầm mặc không nói.

Phòng trên im ắng, phòng dưới lại cực kỳ huyền ảo, thường thường liền truyền đến "Người thả ta chân! " "Đỡ tay làm sao! Đồ lưu manh! " "Người buồn gì! " "Nhìn người trách địa! " đặng đặng tiếng mắng chửi, nếu không phải chấp pháp đường phải là không ít thị vệ, sợ rằng tùy thời muốn bạo phát một hồi loạn chiến, nhưng mặc dù như thế, như trước cực kỳ không bình tĩnh, phảng phất sóng lớn đêm trước mạch nước ngầm, bắt đầu khởi động không ngừng.

Qua khoảng chừng nửa canh giờ, như vậy huyền ảo theo phủ thành chủ một lão giả xuất hiện mà hơi ngừng.

Chính là Lạc Thành thành chủ, Tư Mã chính nghĩa.

Tuy nói có người cho hắn miêu tả qua bên ngoài như thế nào tranh cãi âm ỉ hỗn loạn, nhưng khi thật nhìn thấy như vậy đen thui lùi đoàn người, cũng không khỏi sùng sốt, lập tức hướng về phía mọi người chấp tay, cao giọng nói rằng: "Chư vị hương thân hảo hán, anh hùng nữ hiệp, bằng hữu huynh đệ, Tư Mã chính nghĩa lễ độ! Ta đại biểu Lạc Thành phủ thành chủ, hoan nghênh các vị đến. "

"Tư Mã thành chủ tức giận sắc " "Hoặc! Anh khỉ! " "Tư Mã thành chủ uy phong không giảm năm đó a! " "Tốt! "

Trong lúc nhất thời đoàn người lẫn nửa tiếng hò hét không ngừng, bởi vì Tư Mã chính nghĩa làm người trượng nghĩa, phần nhiều là tán thưởng chi từ, nhưng cũng không khỏi xen lẫn vài tiếng "Lão nhân này chính là thành chủ " "Cũng chẳng có gì ghê gớm sao " .

giữ phủ đại hán thì đối với phụ nhân kia quay đầu, chỉ chỉ phía dưới, mà phụ nhân kia chỉ là vì vi lắc đầu, hai người động tác tuy nhẹ, tuy nhiên cũng bị Lục Tinh Liễu nhìn ở trong mắt.

Tư Mã chính nghĩa hướng về phía đoàn người khoát tay áo, đợi mọi người yên tĩnh lại, nói: "Chư vị rất nhiều đều là gương mặt quen rồi, cũng không có thiếu trên giang hồ nhân tài mới xuất hiện, các người như vậy thần sắc phong thái, lão phu nhìn ở trong mắt cũng là cảm thấy vui mừng, nhưng dù sao phủ thành chủ chỉ có nhiều ... thế này địa phương, lão phu cũng chỉ có một người, mong rằng chư vị chớ trách lão phu chiêu đãi không chu toàn, lúc này ta muốn đi chấp pháp đường, cùng mấy vị đại nhân thương nghị mấy ngày sau cùng đồng giáp giáo luận bàn giao lưu việc, mong rằng chư vị thoáng làm cho chút địa phương, coi như cho lão phu cái mặt mũi, chớ quấy rầy Lạc Thành dân chúng an bình, ta đi đầu đã cảm ơn! "

Dứt lời, Tư Mã chính nghĩa làm cái tứ phương lễ, sau đó liền về phía trước sai bước đi tới. Mấy câu nói đó nói tiên phát chế nhân, nếu chúng không ít người đã nghe nói chính mình mục đích của chuyến này, đi đầu cho thấy đi ra, có thể đem gần nghênh đón không có chơi không có vấn đề giảm ít một chút.

Mới vừa bước ra không có mấy bước, chỉ nghe một người lớn tiếng gọi vào:

"Tư Mã thành chủ, lại không biết cái này chấp pháp đường vì sao phải cùng đồng giáp giáo quyết đầu a? Đây là chúng ta đều quan tâm sự tình, đoàn người nói có đúng hay không a! "

Không thể không nói, những lời này vô cùng kích động tính, một lời hạ xuống, liền đi theo trên dưới một trăm người hô ứng, tràng diện lần nữa hỗn loạn bất kham, lộ vẻ tất cả mọi người đối với vấn đề này không nhỏ hiếu kỳ.

Còn như có hay không bác Tư Mã thành chủ mặt mũi của, đoàn người cũng là cũng không có lo lắng quá mức, ngược lại bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, UU đọc sách www.uukanshu.com mặc hấn lại đại thần thông, cũng tìm không được trên đầu mình.

giữ phủ tráng hán cùng phu nhân lần nữa liếc nhau một cái, vẫn như cũ không nói được một lời.

"Chư vị. . "

Tư Mã chính nghĩa mới vừa nói hai chữ, chỉ thấy lưỡng đạo ngân quang kéo tới, vung tay áo một cái, mọi người chỉ nghe "A " kêu to một tiếng, sau đó liền nhìn thấy cách đó không xa một người đàn ông trung niên sắc mặt trong nháy mắt chuyển từ trắng thành xanh, lại từ xanh biến thành đen, thất khiếu chảy máu mà chết. Quanh mình mấy người "Hô " một cái tách ra một bên, rất sợ nhuộm đến chút độc khí, mấy vị kiến thức rộng rãi kinh hô một tiếng "Đây không phải là xích xà công Ân vô tồn sao? Đồn đãi hấn một tay độc châm có thể dùng xuất thần nhập hóa, sao ngày hôm nay cho mình độc chết? " "Tê. . Đồn đãi hấn cùng Tư Mã thành chủ có đại thù, nghĩ đến là xuất thủ đánh lén không có kết quả, ngược lại bị chính mình độc châm làm hại! " mấy người vây lên, trong lúc nhất thời châu đầu ghé tai.

"Chư vị yên lặng một chút. " Tư Mã chính nghĩa một tiếng mang theo nội lực, lần át hết thấy thấp giọng nghị luận, xa xa truyền ra, mọi người nghe vậy đều là thâm nghĩ: Tư Mã chính nghĩa lớn tuổi như vậy, nội lực lại cường hấn như vậy.

"Lão phu hôm nay xác thực có chuyện quan trọng, đoàn người đều là giang hồ xuất thân, quan tâm song phương luận bàn việc ta có thể hiểu được, nhưng lần này chưa đến người ta hai bên cho phép, nguyên do trong đó thử cho lão phu thật khó phụng cáo, chúng ta dựng thân thể gian nan nhất đạo nghĩa, người người đều biết phi lễ chớ nói, mong rằng đại gia lý giải! "

Tư Mã chính nghĩa không then là có thể gánh Nhâm thành chủ nhiều năm, mấy câu nói đó nói cực kỳ cao minh, đầu tiên là giải thích mình cũng là giang hồ xuất thân, cũng không có xuất ra cao cao tại thượng cường ngạnh tư thế, sử dụng rất nhiều không nhìn được người sinh nhiều hảo cảm, sau mang ra đạo nghĩa vừa nói, có lý có chứng cứ, trực tiếp ngăn lại mọi người miệng, nếu hỏi nhiều nữa, lộ vẻ là có chút tự hãm bắt nghĩa.

Lục Tinh Liễu bên cạnh đại hấn cùng mỹ phụ nhìn nhau gật đầu, sau một khắc, trực tiếp tại mọi người kinh dị ánh mắt phi thân nhảy ra, cho đến Tư Mã chính nghĩa trước người, mỹ phụ kia nói:

"Hảo một cái nặng nhất đạo nghĩa! Tư Mã chính nghĩa, người còn nhận được ta? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52 : Vân Lai Vũ muốn tới

"Làm sao người tới nơi này? " Tư Mã chính nghĩa những lời này nói giọng của nhu hòa rất nhiều, cùng trước cùng quần hào trả lời rất là bất đồng, nhưng trong thần sắc lại lộ ra một vẻ kinh ngạc.

"Tư Mã chính nghĩa, trước người nói đạo nghĩa vân vân, đến cùng có tính không nói! " mỹ phụ kia không để ý chút nào người bên cạnh chỉ trích, lớn tiếng

hỏi.

Một tiếng hạ xuống, quanh mình liền phát sinh tất tất tốt tốt tiếng thảo luận, mọi người nhìn về phía mỹ phụ trong ánh mắt sinh ra vẻ mong đợi.

Xem nào nhiệt ai sẽ sợ phiền phức lớn, huống hồ những người này đại thể bản chính là vì xem nào nhiệt mà đến.

Đoàn người càng chặt chẽ rồi chút.

"Vân muội tử, ta nói tự nhiên giữ lời, lão phu trọn đời ứng với nhóm người sự tình, cũng chưa từng có thất hẹn. " Tư Mã chính nghĩa chính sắc nói rằng.

Mọi người nghe thế "Vân muội tử " xưng hô, trong khoảng thời gian ngắn cảm thán tiếng, chắc lưỡi tiếng không ngừng, tâm tư lung lay điểm, thậm chí trong đầu đều tự hành bỏ tức Tư Mã chính nghĩa cùng cái này mỹ phụ chắc chắn kiều điểm hình ảnh.

Xem ra cái này Tư Mã chính nghĩa, ngày hôm nay là bị phong lưu khoản nợ đã tìm tới cửa. Mọi người đều nghĩ như thế

Nhưng đương thời ba vợ bốn nàng hầu vốn là bình thường, cái gọi là anh hùng phối mỹ nhân, cái này Tư Mã chính nghĩa đã là cái đại anh hùng, lại là một lão Anh hùng, lại lớn vừa già, nhiều xứng chút mỹ nhân cũng là tự nhiên, đoàn người mừng rỡ xem cái này đặc sắc tiết mục, nhưng trong lòng vẫn chưa cho cái này trở thành người nào sinh chỗ bản, ngược lại, không ít người còn ảo tưởng thủ nhi đại chi, cũng hưởng hưởng cái này tề nhân chi phúc, chỉ có nếu Can nữ hiệp mây liễu khăn tóc, đối với cô gái này cảnh ngộ cảm thấy đồng tình, nhưng muốn hỏi cụ thể cái gì cảnh ngộ, liền lại nói không nên lời rồi, dù sao thì là đồng tình.

"Tốt! Tư Mã chính nghĩa, ở đây anh hùng hào kiệt làm chứng, ta lại tin người một lần, không được phụ ta! " mỹ phụ kia dứt lời, hướng về phía bên cạnh cầm đại phủ trắng hán nháy mắt, hai người lập tức thả người nhảy lên, vài cái lóe ra liền không thấy, phía dưới tiếng khen, hư thanh, tiếng hò hết lần nữa kệp lại thành, khép lại thành một mảnh.

Tư Mã chính nghĩa nhướng mày, sau đó lại làm cái tứ phương lễ, hướng về phía mọi người nói: "Chư vị chê cười! " sau đó lần nữa sai bước đi tới.

Mỹ phụ kia tự sau khi rơi xuống đất chỉ nói ba câu nói, nhưng chính là bởi vì ngôn ngữ ngắn gọn ám muội, càng có thể dụ cho người vô hạn mơ màng, mỹ phụ kia mới vừa đi, mọi người tựa như đốt phí nước sôi, sảo sảo nhượng nhượng(bảy mồm tám mồm chõ vào) không dứt, thậm chí đem sự kiện nhân vật chính Tư Mã chính nghĩa đều quên ở một bên, quán trà người kể chuyện cũng từ đây nhiều một mới tiết mục ngắn, danh viết "Ai nói anh hùng đã chấp tội, còn vì hồng nhan dám giận dữ. " chán nản thư sinh cũng bắt đầu múa bút thành văn, tên sách < ba Hiệp nhớ >, cho là thật mở một con đường khác phát hóa một bà, vậy cũng là nói sau.

Mất thấy Tư Mã chính nghĩa bước nhanh đi vào chấp pháp đường, quanh mình mọi người liền ở chấp pháp đường thị vệ khuyên bảo dưới, cũng không lâu lắm cũng tất cả giải tán đi, nên bài bạc bài bạc, nên đánh nhau đánh lộn, tuy nói như trước không biết cái này chấp pháp đường vì sao cùng đông giáp giáo ước đầu, nhưng là đều thấy hôm nay chuyển đi này không tệ.

Lục Tinh Liễu cũng rất muốn hỏi một chút cái này Tư Mã chính nghĩa ước đầu nắm chặt, nhưng thực sự không gặp thời máy móc, chỉ phải thôi, chán đến chết, một thân một mình ở trên đường đi lang thang, bất tri bất giác lại đi tới như thanh âm cửa khách sạn, "Hôm nay có phòng " bài tử đã thu ở tại một bên, đi vào trong đi, sai ai ra trình diện cái này tiểu hòa kế lại gục xuống bàn khô khô ngủ say, không khỏi thâm cảm thấy thú vị: Nếu bàn về việc ngủ, cái này tiểu hòa kế cũng là nhất phương ngôi sao sáng rồi.

Tiểu tử kia tính toán bị đánh thức sau sừng sốt, nhìn trước mắt che mặt nữ tử, nói: "Nữ hiệp, bản điểm hôm nay đầy ngập khách. . . "

Lục Tinh Liễu cười cười, tháo xuống cái khăn che mặt, tiểu tử kia tính toán lại một sừng sờ, dừng một lúc lâu mới đem "Rồi " chữ nói ra.

"Chủ quán, người còn nhớ cho ta không phải? "

"Nhớ kỹ, nhớ kỹ. . . Đương nhiên nhớ kỹ. " ngày ấy hẳn bị Tam Vô Đạo người lấy "Bầu rượu đập bàn công " đánh thức, mỗi khi nghĩ đến còn có chút lòng còn sợ hãi, sao có thể đã quên ba cái kia tổ tông.

"Ta giao cho người đồ đạc, người không có nuốt riêng a !? " Lục Tinh Liễu xem tiểu tử kia kể quần thái chợt cảm thấy buồn cười, cười tủm tỉm hỏi.

"Không có, không có, sao dám, sao dám . Ho khan "

Tiểu tử kia tính toán vừa nói, bên từ ngăn tủ phía dưới móc ra một phong thư tới, lại nói: "Khái khái, ngài cho trường kiếm cũng ở nơi đây, nhưng nhỏ cảm không nổi. . "

Lục Tinh Liễu sai ai ra trình diện phong thư trên "Thiết Phong độc thư " bốn chữ lớn,

Không khỏi cười một tiếng, phàm là thư đại thể đều viết "Nào đó một cái hôn khái " "Trí nào đó một cái " các loại, lại tựa như như vậy thô bạo trực tiếp phương pháp sáng tác nhưng lại hiếm thấy, không khỏi âm thầm bội phục mình khi đó dụng tâm lương khổ.

"Hắn lâu như vậy vẫn không có đã trở lại? " Lục Tinh Liễu đem thư phong ấn ở trong tay chỉ phối một cái, hỏi.

"Ách. . Đúng vậy. . Hắn không có trở về. . . "

Tiểu tử kia tính toán mới vừa nói phân nửa, liền sai ai ra trình diện Lục Tinh Liễu nhìn chăm chú vào tin kia phong ấn phía sau sáp hỏa phong ấn nước

son, sau đó mắt lim dim nhìn về phía chính mình, không khỏi rất là khẩn trương, kêu to lên: ". . . Oa nha, không phải ta hũy đi! "

Một tiếng qua đi, liền như một làn khói tựa như chạy không thấy.

Nguyên lai là tiểu tử kia tính toán lòng hiếu kỳ rất nặng, vẫn liền đoán không ra ba người này quan hệ đến cuối cùng như thế nào, đợi Lục Tinh Liễu cho phong thư này, mỗi ngày lòng ngứa ngáy khó nhịn, tổng muốn mở ra nhìn một cái, bắt đầu mấy ngày còn mạnh hơn đi kèm chế ý tưởng này, từ lâu rồi rồi, sai ai ra trình diện lại không người đến lấy, đơn giản liền trực tiếp tháo dỡ ra, bắt quá mở ra sau đó lại hoàn toàn thất vọng, bởi vì Lục Tinh Liễu rất sợ lấy Thiết Phong trình độ văn hóa xem không hiểu, trong tin thư nội dung viết cực kỳ đơn giản, trên cơ bản đều là lấy "Ta đi nơi nào đó rồi " "Ta muốn làm cái gì " các loại câu viết thành, cuối cùng là một ít lời cảm tạ, lại nửa điểm dự cho người hà tư ngôn ngữ cũng không có, cùng tiểu hòa kế lúc đầu nghĩ hương thư điểm tin một trời một vực, trong lúc nhất thời cảm thấy không thú vị, thăm than hai cái, lại tự móc vài đồng tiền bạc, chuyên môn đi mời thành nam Phù lão thọ thủ công lần nữa cho che lại, vốn tưởng rằng làm thiện y vô phùng, nhưng không nghĩ như trước bị tâm tế Lục Tinh Liễu nhìn ra, này đây thấy nằng thán sắc khê biến, lập tức liền chạy ra ngoài.

"Phun, cái này tiểu hòa kế thật không đáng tin cậy! " trông coi trốn tựa như chạy đi tiểu nhị, Lục Tinh Liễu giận không chỗ phát tiết, thầm nghĩ: Nhờ có thư này trung không có viết cái gì vô cùng thân thiết nói như vậy.

Lập tức lại một giật mình, mặt cười ửng đỏ: Ta lại làm sao có thể sẽ cho tên ngốc đó viết cái gì vô cùng thân thiết nói như vậy rồi!

Nghĩ đến Thiết Phong lâu như vậy đều chưa từng tới khách sạn này, Lục Tinh Liễu là đã có chút lo lắng, lại có chút mất mát.

Nếu như hán gặp phiền toái gì tới không đến, lâu như vậy, cũng không biết có thể bị nguy hiểm hay không.

Nếu như hán cũng không có gặp phải phiền toái gì. . . Chỉ là đơn thuần không muốn giúp mình. . . Bất quá thì tính sao đâu, giang hồ thiên địa lớn, bèo thủy hai người gặp, ai cũng không nợ của người nào.

Trong lúc nhất thời trong lòng như đồ ngũ vị bình, cực kỳ mâu thuẫn, Lục Tinh Liễu trông coi dán tại trên quầy nhật tiến đầu kim một cái tổ hợp chữ, suy nghĩ xuất thần.

Qua một hồi lâu, cảm giác cửa khách sạn đi tới hai người, xoay người nhìn, ba người đều là sừng sốt.

Người tới một người trong đó, đang là trước kia ở trên mái hiên sở kiến, cầm trong tay đại phù trắng hán, mà một người khác cũng không phải mỹ phụ kia, mà là một người vóc dáng cao gầy, nhìn qua có chút bệnh trạng nam tử.

Trắng hán kia vừa thấy Lục Tinh Liễu, liền sắc mặt cực kỳ bất thiện, tay phải nắm chặt đại phù, tựa hồ sau một khắc liền muốn xông lên phía trước. Mà Lục Tinh Liễu không biết trắng hán này bởi vì sao một thấy mình liền bày ra cái dáng vẻ như vậy, lặng lẽ đem tin kia phong ấn thu hồi, cảnh giác nhìn trước mắt hai người.

"Cô nương, chào ngươi. " bệnh thoi thóp người nam tử cao tiến lên một bước, nói rằng. Khí tức rất suy yếu, phảng phất một bộ phải chết dáng vẻ.

"Tốt. "

Lục Tinh Liễu tính cách tượng trưng đáp một câu, lơ đãng hướng bên cạnh thoáng rút lui một bước, dưới chân mơ hồ đạp cái chữ T.

Hai người kia từ Lục Tinh Liễu bên cạnh đi qua, ba người sóng vai lúc, giữ phù nam tử trong ánh mắt địch ý tràn đầy, mà người nam tử cao lại mỉm cười, gật đầu ra hiệu một cái, sau đó trực tiếp thẳng hướng lấy khách sạn chủ viện đi đi. Lục Tinh Liễu nhìn về phía bóng lưng của hai người, khê lắc đầu một cái, đối với hai người này phản ứng không hiểu ra sao, ra khách sạn, lần nữa bước trên Lạc Thành phân tranh gây phổ xá trong, tựa hồ mấy người này ứng với lại không đồng thời xuất hiện.

. . .

Bây giờ nói dài cũng không dài lắm, bảo ngắn cũng không ngắn lắm, đồn đãi Nữ Oa nương nương bây giờ có thể làm ra cái chủng tộc, nhưng người dân thường bây giờ ăn và ngủ đảo mắt liền qua, ở nơi này phân phân nhiều nhiều thế giới kích không dậy nổi nửa điểm sóng gió.

Chính là đồng giáp giáo cùng chấp pháp đường ước đầu thời gian, thiên sau đó người nguyện, là một điểm dương thiên, phạm vi nhìn tốt.

Cái này dẫn phượng sơn đồn đãi từng có phượng hoàng sống ở, vì cầu diễm lãnh, người đương thời ở sườn núi xây này "Dẫn phượng lâu " .

Mặc dù danh viết lâu, kỳ thực chính là một ngũ giác Đình, đứng ở dẫn phượng sơn sườn núi, cao chừng hai trượng, phía dưới năm to thạch trụ, mỗi Trụ mỗi bên điều một con phượng, hình thái khác nhau, mặc dù lâu năm sắc nhạt, ở nếp nhăn chỗ như trước khả biện ngũ phượng chia ra làm Xích, xanh, vàng, Tử, trắng ngũ sắc. Đình đỉnh từ rộng thùng thình ngói xanh đặt được, UU đọc sách www.uukanshu.com Cô Vân: Nghe phượng hoàng chỉ mình, lấy đúng mười hai Luật. Vì vậy cái này dẫn phượng trên lầu mỗi mặt mái ngói không nhiều không ít mười hai mảnh nhỏ, san sát nối tiếp nhau, thật chính tề.

Nơi đây, chính là theo như đồn đãi đồng giáp giáo cùng chấp pháp đường ước đầu nơi.

Dẫn phượng dưới lầu phượng một chỗ không xa trên đất trống, dày đặc áp đè dày áp người, lợi hại chút vài cái môn phái độc chiếm trung tâm một khu vực, hơi yếu một ít tán ở bốn phía, cũng không thiếu có chút tiếng tăm lớn tán nhân ngạo nghệ độc lập, bề nghệ tứ phượng. Trong lòng đất cũng không thiếu vết máu, nơi này trị an dù sao không cần Lạc Thành, những người giang hồ này sĩ vì tranh đoạt một cái tốt quan chiến vị trí, đã xảy ra không ít

tranh đấu.

Mảnh đất trông này, là rất nhiều tự nhận kinh nghiệm lão luyện người tài ba dị sĩ thảo luận phân tích ra, có lý có chứng cứ --

Dẫn phượng lầu diện tích không lớn, định không thi triển được, phụ cận chỉ có như thế một khối đất bằng phẳng, bọn họ ứng với ở chỗ này quyết đấu.

Mọi người kiên chân mà đợi, từ sáng sớm chờ đến buổi trưa, lại từ buổi trưa trông được hoàng hôn, lại không thấy chút nào chấp pháp giả cùng đông giáp giáo dù cho một người, đoàn người không khỏi có chút xao động bất an, rất ít người suy đoán bọn họ nhất định là len lén so với xong, nhưng không nghĩ làm cho đại gia nhìn thấy, Vì vậy liền khoát khoát tay, xuống núi, Lâm trước khi đi vẫn không quên châm chọc một câu "Các người sẽ chờ a !, xem đến khi mặt trời lặn có người hay không tới. "

Nhưng đại đa số người cũng là không cam lòng, không xa thiên bách lý tới rồi, nhiều là vì tham quan học tập cuộc chiến đấu này, coi như đến khi mặt trời lặn, dù cho đến khi ngày sau mặt trời mọc, cũng phải tiếp tục các loại.

Chán đến chết.

Nhỏ nhả chút nướng mỹ cảnh ngâm thơ đối câu, nóng nảy chút trừng hai mắt đánh lộn chữ má nó, cũng không thiếu một ít môn phái trong gia tộc sư huynh sư muội, thiếu nam thiếu nữ ở ánh nắng chiều dưới mắt đi mày lại, viết tự nhận đặc sắc bất phàm nhân sinh.

Ngọt mà một tiếng hô to, cắt đứt tất cả mọi người tâm tư.

Ngắn gọn, mạnh mẽ, liền năm chữ:

"Nhìn, Đỉnh trên có người! "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53 : Trận đấu

Nóc đình rất bình, giống như một nón lá, ở giữa có một đỉnh nhọn, đồ đặc hai bên tất cả trang web một cái người, đông một gã hơn sáu mươi tuổi đàn ông gầy nhom, mặc vàng đen áo choàng, mặt dài mũi ưng, mày nhíu lại ra một sâu đậm chữ xuyên, đón lấy mặt trời chiều, giống như một thân thể cường tráng thạch điêu, phía tây là một cái nhìn qua hơn ba mươi tuổi mạo mỹ nữ tử, mặc tử y quần tím, thon thả phong đồn, Thu mục hàm sóng, trong lúc giờ tay nhắc chân mang theo mị hoặc ý, khiến người ta nhìn không nhận được nghĩ xông lên an ủi một phen.

Chính là Trịnh Tông cùng Từ Diên Vương.

Trịnh Tông liếc nhìn bên trái phía trên sườn núi nơi nào đó, lại xoay đầu lại, nhìn về phía cô gái trước mắt, lạnh lùng nói: "Người xuống tới làm gì? "

"Hắc, Trịnh Tông Thống lĩnh, tiểu muội cứu mộ đại danh, cũng muốn tới lãnh giáo một chút ngài cao chiêu, ngược lại cũng phải cần đánh, từ tiểu muội cùng, không thể so một đại nam nhân cùng, muốn có gọi cảm hơn chút sao. . Ngài nói có phải thế không? " Từ Diên Vương Mị nở nụ cười hai tiếng nói rằng.

Trịnh Tông trông coi phái này hoá trang biểu tình lão đại không kiên nhẫn.

Trước sai ai ra trình diện đông giáp giáo cả đám người đã tới lên núi nơi hông tè tự, hấn nhảy đến đây, nghĩ người lăm mắt nhiều, chính mình dẫn đầu lên sân khấu, tốc chiến tốc thắng, miễn qua sinh nhiều rắc rối. Vốn tưởng rằng coi như đông giáp Vương tự trọng thân phận không chịu người đầu tiên xuất thủ,... ít nhất ... Đông giáp giáo thủ Vương hắc Thửu Vương cũng phải xuống tới, vạn vạn không ngờ tới chính là, đông giáp giáo phái ra người dĩ nhiên là xếp hàng thứ hai Từ Diên Vương.

Đây quả thực là nhục nhã.

"Từ Diên Vương, ta là chấp pháp đường thay mặt thống lĩnh, người gọi ta 'Trịnh Tông Thống lĩnh' lại là có chút không ổn rồi. Người cái này linh xà tay cùng mây tím ngàn dặm vô thuật, ở trên giang hồ tiếng lành đồn xa, xuống lần nữa tuyệt không dám coi thường, nhưng dù sao đao kiếm Vô Nhân, quyền cước vô tình, ta lớn tuổi người rất nhiều, người lại là nữ tử thân, ở chỗ này phi đầu lộ diện tranh đấu có nhiều bất tiện, khuyên người chính là về trước đi, cùng quý giáo mấy Vương ti mi cân nhắc một phen mới quyết định a !. "

Trịnh Tông những lời này coi như là cho chân bậc thang, coi như Từ Diên Vương lúc này phi thân trở về, đại gia cũng cũng nghĩ nhiều bởi vì nữ tử thân

nguyên nhân, cũng không phải võ thuật trên yếu đi.

"Trịnh Đại - thống lĩnh, người đối xử với mọi người gia thật đúng là tốt đâu, có phải hay không xem tiểu muội còn có mấy phần tư sắc luyện tiết hạ thủ, cho nên mới nói như thế à? "

Từ Diên Vương thoáng vịn vào một cái vòng eo, phía dưới truyền đến trận trận thét to cùng tán thưởng, còn mang theo vài tiếng thấp kém trên đầu nói như vậy, nhưng nàng lại không thèm để ý chút nào, bằng chân như vậy.

"Người rút cuộc muốn thế nào? " Trịnh Tông không nhịn được hỏi.

"Trịnh Đại thống lĩnh chó vợi, tiểu muội không có ý khác, thăm nghĩ cùng ngài mây mưa thất thường, vành tai và tóc mai chạm vào nhau một phen. . . "

"Câm miệng! Người cô gái này chăm địa nửa điểm không biết cảm thấy thế, trước mặt mọi người hồ ngôn loạn ngữ, giống kiểu gì! "

Từ Diên Vương bị một hồi trách móc, trong nháy mắt đổi thành vẻ mặt đáng vẻ ủy khuất, phảng phất một hồi sẽ qua nhi đều phải bài trừ nước mắt tới, diễm đam đáng yêu trông coi Trịnh Tông, phảng phất là cái bị phụ thân trách mắng hải tử. Trịnh Tông lại trách cứ vài câu, nàng liền càng làm ra vẻ, khi thì còn kèm theo vài tiếng nức nở. Phía dưới mọi người tuy lớn đa tâm biết cô gái này định là cố ý gây nên, nhưng như trước truyền đến trận trận hu tiếng, khỏi khỏi phục phục.

Trịnh tông tư lịch ở mỗi bên thành chấp pháp đường trung đều phải coi là là già rồi, từ chừng hai mươi niên kỷ gia nhập vào chấp pháp đường, đến nay đã gần đến bốn mươi năm, tư để hạ sinh hoạt cũng là cực kỳ đơn giản, một số gần như ngồi thiền, tuổi gần 60 đúng là chưa từng cưới vợ, chỉ vì hấn cảm thấy "Cùng người kết tóc, khó tránh khỏi muốn sinh tư tâm ", nếu không phải chấp pháp đường cao tăng cảm thấy hấn tính khí thực sự quá táo bạo, tốt cùng nhân đầu ngoan, chỉ sợ sớm đã thành một thành thống lĩnh, mặc dù như thế, cũng không trở ngại hấn trọn đời trừng trị ác Khẩu hung đồ vô số.

Tuy nói rất nhiều chính nghĩa quang hoàn gia thân, nhưng ở trước mắt bao người cùng cái này là loi đưa tình áo bào tím nữ tử đứng đối diện nhau, lại cho là thật là lần đầu tiên, tình hình như vậy chính mình cũng không liên xuất thủ đoạt công, lại không thể lời nói mau lẹ, thần sắc nghiêm nghị chửi nhau, tốt nói khuyên nhủ thì càng là nói không nên lời, trong khoảng thời gian ngắn rất là xấu hổ.

Ánh tà dương đã gần đến muộn.

"Bớt ờ làm bộ làm tịch, người đông giáp giáo không muốn đối người, vậy liền ra tay đi, nhưng ta ta tuyệt sẽ không bởi vì người là nữ tử mà thủ hạ lưu tình. "

Chữ tình vừa, chỉ nghe suru suru vài tiếng nhẹ - vang lên, lúc này hấn đứng mặt đông tây, tia sáng chói mắt, thấy không rõ là vật gì,

Cũng không biết có độc không có độc, tay áo bào chấn động, đem cái này vô danh ám khí đánh bay, lại lúc ngẩng đầu, chỉ thấy Từ Diên Vương đã nhảy lên thật cao mấy thước, vừa may cùng mặt trời chiều trọng điệp, nương quang thế, hai tay lật tham run rẩy chuyển, vô số tiểu bi thép tựa như ám khí bay ra, thẳng đối với phía dưới mà đến.

"Người biết lưu tình, hắc hắc. "

Trịnh Tông sai ai ra trình diện cô gái này thân ở giữa không trung, không chỉ có ám khí không chút nào mất chính xác đầu, hơn nữa còn có dư lực nói chuyện, không khỏi thu hồi lòng khinh thường, lưỡng tay áo làm nhiều việc cùng lúc, đem vô số bi thép chấn tứ tán bay ra, bùm bùm, đẹp mắt chói mắt, phía dưới thường thường chuyển tới vài tiếng kêu to, là là bởi vì cái này bi thép lấp bắp sờ trí, nhưng dù sao khoảng cách giác viễn, lại bị Trịnh Tông tiết hơn phân nửa lực đạo, nhưng lại không có người nào thương vong, chỉ là cái này vây xem vòng tròn trong khoảng thời gian ngắn liền khuếch trương lớn hơn rất nhiều, dưới đình nhùng ra một đạo sườn dốc đất trống, chỉ có một chút tự cho mình siêu phàm cao thủ vẫn còn ở lân cận quan chiến.

Nhất chiêu đem hết, Trịnh Tông lập tức cướp được Từ Diên Vương nơi đặt chân, vốn muốn thừa dịp nàng hạ lạc lúc xuất chưởng đón chào, nhưng không nghĩ cái này Từ Diên Vương khinh thân công phu cực kỳ độc đáo, người đang giữa không trung lại không biết tại sao đột nhiên thay đổi cái hướng, khinh khinh phiêu phiêu rơi vào đầu đông, phía dưới cả đám các loại âm thanh ủng hộ không ngừng.

"Từ Diên Vương, người cái này mây tím ngàn dặm võ thuật, quả nhiên danh bất hư truyền. "

Từ Diên Vương tóc dài bị gió Đông Nam thổi tứ tán lay động, lấy tay thất mấy bó buộc, ở trong ngực móc ra cái xanh cây trâm màu trắng tới, ngay trước Trịnh tông mặt, vẫn ung dung mỹ mỹ chó cái bụi tóc, đem mặt trên sợi tóc nhận nhận chân chân sửa lại một chút, cánh tay cổ trắng nõn, không chút nào thua ở ngọc bích tuổi tác thiếu nữ, thân hình ở dưới ánh tà dương vẽ bề ngoài vô cùng động nhân, so với chi thiếu nữ lại muốn nhiều hơn rất nhiều ý nhị.

"Còn may mà Trịnh Thống lĩnh lưu tình tương nhượng lý. "

Trịnh Tông nhỏ một tiếng, hai tay âm uẩn quyền kinh, ngại vì bộ mặt, thật ngại quá lập tức xuất thủ, trong lòng nghĩ: "Theo yêu nữ đánh bó tay bó chân, rất biệt khuất! "

Qua mấy hơi thở võ thuật, hai người giao thủ lần nữa lên, Trịnh Tông quyền chưởng lực Mạnh, khỏi xương uy tới râu tóc đều là phiêu, mỗi một cái quang chưởng phong là có thể kinh người ba phần, mà Từ Diên Vương mặc dù tình hình kinh tế võ thuật không kém, nhưng nữ tử dù sao lực đạo so nam tử chỗ thua kém rất nhiều, gần người tương chiến, trong lúc nhất thời liền rơi xuống hạ phong.

"Ai u. . Trịnh Tông Thống lĩnh, nhĩ lão sờ tay người ta cánh tay làm gì lý. "

"Trịnh Thống lĩnh, nghe nói ngài còn là một lão Đồng tử, nếu không chúng ta đừng đánh, tiểu muội cho ngài. . "

Trịnh Tông vốn muốn tốc chiến giải quyết, trong vòng mười chiêu đem yêu nữ này bắt, nhưng không nghĩ cái này Tử Diên Vương lĩnh xà tay võ thuật một sử xuất ra, cả người phảng phất là cái cá chạch thông thường trượt không phải lưu tay, cộng thêm đôi phương là nữ tử, roi tay chỗ dù sao có chút kiêng kỵ, này đây mười bàn tay ngược lại có tám chiêu là thất bại, mặt khác hai chiêu bị Tử Diên Vương đỡ đi, mặc dù đánh cánh tay nàng làm đau, nhưng cũng không quá mức thương thế.

"Câm miệng! "

Trịnh Tông từ trước đến nay đem danh tiếng đem so với tính mệnh còn nặng hơn, sai ai ra trình diện cái này Tử Diên Vương miệng đầy đồ trâu lái nhái, tuy nói nói bất tận không thật, cũng khó tránh khỏi bị hữu tâm nhân nghe xong truyện làm trò cười, lửa giận sinh nhiều, quyền thế đột nhiên biến đổi, lực đạo tốc độ lần nữa nói thêm vài phần, trong lúc nhất thời Tử Diên Vương tả chi hữu chuyết, cực kỳ nguy hiểm, lại không khe hở mở miệng chế giễu.

"Cái này Trịnh Tông không phải thua thiệt có thể làm chấp pháp đường thống lĩnh, căn cơ công phu quả thực đủ cứng, so với chúng ta lão ca hai mạnh hơn nhiều! " phía dưới, một hơi mặt người đàn ông trung niên cùng đồng bạn nói rằng.

"Cất, nhân gia là Phó thống lĩnh, còn không có chuyện chính thức, mạnh hơn người đó là đương nhiên, so với ta nha. . Hừ hừ. . "

"Ta nói. . Người liền khỏi thôi, xem người ta cái này phổ thông một cái dài ngắn quyền, đem mỹ phụ kia một cái đánh lui một trượng có thừa, lấy công phu của người, đi tới khẳng định hai chiêu đều không đi được. "

"Ai nói hai ta chiêu đều không đi được! Ta sử xuất độc môn thập tự chương tới, nói không chừng liền có thể đi hơn năm sáu chiêu. "

"Lúc này thừa nhận nhân gia so với người căn cơ công phu mạnh a !. . Ha ha. ! "

"Cười đại gia người. . Nói, nàng kia là ai, nàng cái này ngay cả phi mang nhảy lui vô số bước, nhưng cũng không theo đình trên ngã xuống, cho là thật tà môn! "

"Ha ha, lúc này người cô lậu quả văn a !, nàng nhưng là đông giáp giáo ngồi xuống sáu Vương một trong, Tử Diên Vương. "

"Nàng kia cũng không thể sinh ra cứ gọi Tử Diên Vương a !? Họ nàng quá mức danh người nào, bao nhiêu niên kỷ, người hãy nói xem. "

"Cái này. . Cái này. . . "

. . .

Hai ba chục chiêu sau, mọi người chỉ nghe "Ba ba ba " ba tiếng, liền nhìn thấy một đạo bóng tím bay ngược dựng lên, hướng phía Đình diêm bên ngoài lao ra, nguyên lai là Trịnh Tông sử xuất cái liên hoàn chương pháp đoạt công ba cái, mà Tử Diên Vương bị buộc không còn cách nào thoái lui, chỉ phải cường can hai cái, lại bị đệ tam chương ở giữa đầu vai.

Đang định đại gia muốn kinh hô trận chiến đấu này phân ra thắng bại thời điểm, đột nhiên bóng tím kia trên không trung đánh cái vòng tròn, lại nửa điểm không thể nào mượn lực chỗ hướng lên trời vọt lên, theo lại một trận đùng đùng âm khí đánh rơi tiếng, đoàn người liền nhìn thấy bóng tím kia lần nữa vững vàng rơi xuống, chỉ là quần áo hơi có chút hỗn loạn, ngực phập phồng bất định.

"Người thừa dịp còn không có thụ thương, đi xuống đi, nếu không... Lần tới có thể không có cơ hội như vậy. " Trịnh Tông lạnh rên một tiếng, thần nhiên nói.

"Trịnh Đại thống lĩnh, nhĩ lão chỉ sợ là phải thua. "

Tử Diên Vương sửa sang áo lại một cái, nụ cười nằng.

"Nói khoác mà không biết ngược! "

Thái dương đã mất rồi núi, dẫn phương Đình ba mặt phân biệt chọn mấy cái cao đèn, đem Đình trên chiếu một mảnh sáng, lộ vẻ những người đứng xem có chuẩn bị mà đến, nhưng lại so với chấp pháp đường cùng đông giáp giáo hai phe đương sự chuẩn bị còn toàn diện chút.

Trịnh Tông một bước kiểm được, thấy kia Tử Diên Vương tựa hồ vẫn chưa chuẩn bị né tránh, thậm cảm thấy kinh ngạc, đang định một chương vung ra, chỉ nghe bên tai suu suu rung động, đúng là từ bốn phương tám hướng mà đến, không khỏi trong bụng lớn ho khan, tập trung nhìn vào, thì ra vừa mới một lớp âm khí cùng mấy lần trước bất đồng, lại đều cùng Tử Diên Vương trên tay hợp với một cây mảnh nhỏ nhỏ đèn mức mà trong suốt sợi tơ, bởi vì tia sáng quá mờ, mới vừa rồi không có thấy rõ ràng.

Hết lớn một tiếng, toàn thân chân khí ngoại phóng, hai tay liên tiếp gọi, vẫn như cũ không khỏi trúng mấy phát bi thép, mặc dù bi thép từ dây nhỏ không chế kinh lực không tính là rất mạnh, vẫn là đem Trịnh Tông đánh dưới chân của một cái lão đảo, mà Tử Diên Vương mượn cơ hội lần người mà lên, chụp liên tục đá đá, bóng tím liên tục, lại cho Trịnh Tông trong chốc lát làm cho cực kỳ chật vật.

"Tốt! "

Lại là một tiếng đến từ quần chúng ủng hộ.

"Cút ngay cho ta! "

Trịnh Tông trợn mắt trừng trừng, bị đánh nhau thật tình, vài cái trọng quyền theo rống giận liên tiếp vung ra, hai người lẫn nhau lại trao đổi chùng mườì chiêu, ông tay áo đều là đã có chút tổn hại, chỉ thấy Từ Diên Vương ra quyền kinh đạo càng ngày càng nhỏ, tựa hồ đã hậu lực không đủ, Trịnh Tông bắt huyệt ngăn cản, một cái đẩy chưởng bình thường đánh, đối với nàng cái ngăn cản sau sử xuất cầm nã thủ vô thuật đem bắt giữ, một chưởng này phổ thông, nhưng thật ra là trải qua rất nhiều tính toán, lấy Từ Diên Vương thực lực xác thực thì không cách nào tránh được cũng không cách nào có thể kháng cự rồi, mắt thấy liền muốn phân ra thắng bại.

"Có thể chiến đấu đến nước này, người cũng là đáng rồi! "

Đình phía dưới mấy vị cao thủ, cũng là nghĩ như vậy, sai ai ra trình diện một chưởng này ra, đều là gặt đầu, trong lòng ám kêu một tiếng tốt, mà xa xa khán giả cũng là nhân thần sớm đã theo không kịp hai người bọn họ tốc độ, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) chỉ để ý ủng hộ, lại không biết đến cùng ai hơn chiếm ưu thế chút.

Tháng cao gió nổi lên.

Một chưởng này gần bắn trúng lúc, lại biến cố nảy sinh, trịnh trọng chỉ thấy Từ Diên Vương không tránh không né cũng không cái không đỡ, ngược lại, lại đem bộ ngực hai luồng đứng ngạo nghễ tuyết trắng tới đỉnh, mặc hần là thiên toán vạn toán cũng không còn tính tới có nước cò, bây giờ vô luận là phách là bắt đều cực kỳ bất tiện, lúc đầu trong buổi tối một chưởng này cũng không còn mấy người thấy rõ, nhưng Trịnh Tông câu cửa miệng "Quân tử thận độc ", tuy nói là cô gái này chẳng biết xấu hổ, nhưng mình cũng tuyệt không nguyện như vậy lấy xuống, này đây chưởng lực vung đến phân nửa bỗng nhiên vừa thu lại, chân khí trong cơ thể bốc lên, đang ở cái này lực kiệt trong nháy mắt, chân nhỏ chỗ bị nhất câu, nơi ngực lại trũng một chưởng, lại cũng đặt chân bất ổn, ngửa mặt liên tề, hần lại không Từ Diên Vương vậy thân diệu kinh công, gần bay ra trong nháy mắt, thông vội vàng nắm được một vật, đất cùng nhau hạ xuống.

"Ai u "

Theo "Oành " "Oành " hai tiếng, cùng một tiếng khê kêu, hai người đồng thời rơi đến bên ngoài đình trên mặt đất, thì ra Trịnh Tông trước bắt được chính là Từ Diên Vương chân, lực mạnh lôi kéo phía dưới, cũng sắp bên ngoài lộ ra nóc đình.

"Khanh khách, Trịnh Đại thống lĩnh, người làm nhân gia đau quá đâu, vấn này chúng ta đồng thời rút xuống, xem như là ngang tay thôi? " Từ Diên Vương đứng dậy, nhu liễu nhu cái mông, trông coi Trịnh Tông trên mặt phảng phất ăn thi một dạng biểu tình, cười duyên nói rằng.

"Người . Vô sỉ! " Trịnh Tông trừng mắt một cái bên cạnh nhân mạng nộ cười vài cái quần chúng, sợ cho bọn họ nhao nhao đẩy mấy bước, phát tay áo xoay người, vài cái nhảy vọt, đập đèn rồi giữa sườn núi, biến mất ở rồi mọi người phạm vi nhìn ở giữa.

Mặc dù nói không có ngã xuống tự thua đích quy tắc, nhưng hần cũng thực sự không mặt mũi lại nhảy lên đình.

Mà Từ Diên Vương trải qua phen tranh đấu này cũng lại không dư lực, ở bên chờ một hồi lâu khí, mới vừa rồi nhảy bay ra, đến rồi giữa sườn núi một chỗ khác.

Trận đầu này, xem như là đánh ngang tay rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Bạch Y Nhân

Dẫn Phượng Lâu chỗ tiếp theo sườn dốc, hơn mười người hán tử ngồi vây quanh một đoàn, có đám ngực giậm chân, có than thở.

"Ha ha ha, nhà cái, ta cảm tạ ngài . Vậy tại hạ, liền không cần khách khí nhận? " một cái khập khiễng, sung mặt sung mũi thiếu niên khom lưng, ôm trong lòng đất thật lớn một đồng bạc, cười to nói, tuy là câu hỏi, lại thôi bạc ôm chắc hơn.

Ở bốn phía đuốc chiếu rọi xuống, hoạt thoát thoát giống như một chưa thấy qua tiền kẻ ngu si.

"Tự nhiên tự nhiên, nguyên thua cuộc, thiên kinh địa nghĩa, ai, tiểu huynh đệ, ta ngô cao thấp mở trang vài chục năm, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy giống như người vậy vận may đương đầu thiếu niên, lúc này nhưng làm lão Ngô ta quan tài bản đều phải nhập vào rồi. " một cái mập mạp người đàn ông trung

niên trưởng thở dài một tiếng, lắc đầu.

"Hắc hắc, nhà cái chó vội, làm ăn này nha, có thua thiệt có kiếm, khe nhỏ sông dài, ngài cái này trọng tín trọng nghĩa người, lão Thiên sẽ không bạc đãi. "

Lúc trước Trịnh Tông cùng Tử Diên Vương lên sân khấu lúc, bên này liền mở tràng đánh cuộc, dù sao so sánh với nhau Trịnh Tông danh tiếng lớn hơn rất nhiều, vì vậy cái này trên chiếu bạc Trịnh tông đồ mã là đặt ngũ bồi một, là ý nói đồ Trịnh Tông thắng, nếu như đánh cuộc đúng, ngũ lượng bạc liền có thể biến thành sáu lượng, có thể nói tăng hai thành. Tử Diên Vương đồ mã là đặt một bồi bốn, dù cho nói đặt một lượng bạc, mua đúng lời nói, cả gốc lẫn lãi là được năm lượng, có thể nói lật gấp năm lần. Bởi vậy, đại gia tuy nói trong lòng đa số xem trọng Trịnh Tông, nhưng cũng không thiếu được bí quá hoá liều, để câu bạo kiếm người, vì vậy ngược lại chưa xuất hiện cái gì nghiêng về một phía thế cục.

Đang định tất cả mọi người muốn mua định rồi tay lúc, lại nghe thấy một tiếng kêu như rồng: Nếu như bằng nhau tính như vậy?

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người ha ha ha ha cười không ngừng, lúc này đông giáp giáo cùng chấp pháp đường là ước đấu, lại không phải là cháu đi thăm ông nội, cao thủ tranh chấp một lấy vô ý liền lộ rõ cao thấp, làm sao có thể đánh ngang tay?

Nhà cái liếc nhìn thiếu niên kia hoá trang, cũng là hài hước nói rằng: Áp một bồi trăm, người tới áp a !, ha ha.

Thiếu niên kia mắt nửa ngày tỉnh thần, lật móc ra hơn hai mươi lượng bạc, nói: Ta đề cho bằng!

Mọi người sai ai ra trình diện cái này tựa hồ thân thể đều không thể nào phương tiện thiếu niên, dĩ nhiên trên người dẫn theo nhiều bạc như vậy, không khỏi cảm thán nói: Đây mới gọi là chân chính người gốc nhiều tiền a.

Cũng có người hảo tâm nhắc nhở: Thiếu niên, đây sẽ không là người chữa bệnh tiền a !, có bệnh rất tốt chữa, không thể cam chịu a. . . .

Thiếu niên mặc dù mặt đen lại, lại dứt khoát quyết nhiên thò bạc vỗ vào trên chiếu bạc, phát sinh "Lâm" một thanh âm vang lên.

. . .

Cái này khắp khiêng, sung mặt sung mũi thiếu niên chính là Thiết Phong, ngày ấy bị quên ở trong động sau, đầu tiên là mắng to một lát, sau đó đào hầm, tạc động, tu hành thần lần công chờ đã suy nghĩ rất nhiều chủ ý, để câu từ nơi này giữa sườn núi trong huyết động đi ra ngoài, nhưng kết quả hết thấy vô hiệu, trải qua cả đêm thâm tư thực lực, rốt cuộc tìm được một cái có thể khiến cho hấn chạy khỏi nơi này phương pháp:

Nhảy xuống.

Đập gãy mấy cây cây tùng, phá vỡ vô số vết thương, cuối cùng cũng rơi đến một chỗ dốc thoải, sau đó lại một bỗng nhiên lăn lông lốc, không biết qua bao lâu, rốt cục cũng ngừng lại, dù hấn lúc này thân thể và gân cốt cực kỳ cường tráng, cũng không miễn nhe răng trợn mắt kêu rên nửa ngày, phảng phất phát tỉnh tựa dã thú, nhưng lại hấp dẫn không ít giống cái sinh vật vậy xem.

Mặc kệ thế nào, không chết là tốt rồi.

Lúc đã sáng sớm, tùy ý lượn chút rơi xuống trên mặt đất chín mươi trái cây rừng ăn, một đường đi về phía nam, đến vào buổi trưa, cuối cùng cũng gặp được ba người, hoành nằm dưới đất biểu tình an tường, đi tới vừa nhìn, dĩ nhiên có sớm đã không có khí, bởi bộ tương đối quần áo vừa người thay đổi trên, lại ở trên người bọn họ phiến liễu phiến, lúc này mới có tiền cò bạc chừng hai mươi lượng bạc.

Lại đi một hồi từ, trên đường người càng ngày càng nhiều, thỉnh thoảng cũng có thể chứng kiến một hai cụ bởi vì đánh nhau chết sống mà chết thi thể, hơi nghe ngóng một chút thì biết rõ, thì ra đang ở cách đó không xa trên núi có một trận ước đấu, ước đấu song phương là chấp pháp đường cùng đông giáp giáo, mặc dù không biết cái này đông giáp giáo vì thần thánh phương nào, nhưng chấp pháp đường cùng người đánh lộn, Thiết Phong thật là hứng thú đạt đảo, mặc dù khắp khênh, nhưng bốn tẩu cũng không coi là chậm, một đường hấp dẫn không ít kinh ngạc ánh mắt, cũng đang bởi vì như vậy hoá trang, ngược lại cũng không có thiếu người xuất phát từ quan ái trong lòng.

Cho cái này "Tàn tật thiếu niên" để cho con đường tới.

Sau khi đến, vừa vọt qua Trịnh Tông lúc xuất hiện, chứng kiến tầm kia làm cho hấn ký ức sâu hơn mặt, trong lúc nhất thời liền giận không chỗ phát tiết, nếu không phải khổ về chân này bất tiện, hấn không thể cũng lên đi cùng hấn làm hơn một phen.

Âm thầm mắng vài tiếng, lại đi trước chen lấn chen, đột nhiên sai ai ra trình diện có người mở đánh cuộc, ngửa tay tiến lên tham gia náo nhiệt, tuy là trong lòng biết cái này Trịnh Tông lão nhi thực lực dứt khoát không kém, nhưng cũng tuyệt không muốn mua hấn thắng, nếu nói là mua hấn thua a !, ngẫm lại lại cảm thấy không quá có thể, ôm không phải mần mần với mọi người vậy thái độ, đơn giản tự ra cái danh tiếng -- mua bình.

Sau đó liền có lúc trước một màn kia.

. . .

"Tiểu tử, cho người mượn chút lành, đến tới, đại gia hơi chút đứng ra điểm, kế tiếp muốn bắt đầu. "

Mông Vân mồm đá té ở lại, vàng trắng cô độc lẳng trung lật.

Trong núi ánh trăng rất đẹp, ánh trăng như bọc vậy rũ xuống, bày khắp sơn xuyên đại địa, cũng bày khắp mọi người cực kỳ hưng phấn, ý do vị tẫn

khuôn mặt.

Dẫn Phượng Lâu đứng lại đứng một người, người này một thân thanh sam, dáng người ngao nghể đứng thẳng, trên mặt chẳng biết tại sao quán đầy thanh bố, chỉ lộ ra hai cái như ung mâu vậy duệ nhãn, ở bốn phía dưới ánh đèn tinh quang tần bản.

Nếu trước khi nói Từ Diên Vương khinh công là tiêu sái phiêu dật, người này khinh công còn lại là rất mạnh trực tiếp, từ sườn núi đến nóc đình, cơ hồ là thời gian một cái nháy mắt liền tới, nhãn công tốt có thể chứng kiến cái thanh ảnh, nhãn công kém chỉ cảm thấy lòng tràn đầy nghi hoặc, phảng phất người này là từ đình trên mái hiên đột nhiên mọc ra tựa như.

"Người kia là ai? Vì sao đem mặt đều che lại? "

"Tê. . Còn thật không biết, có lẽ là xấu xí. . "

"Xuyt. Chớ nói bậy bạ, phía trên này khẳng định đều là cao thủ, tiểu tâm họa là từ ở miệng mà ra a. "

Đang định mọi người thảo luận gian, chợt nghe Đình trên nhàn nhạt một tiếng truyền đến, thanh âm không lớn, lại truyền cực xa.

"Tur Mã chính nghĩa, xuống đây đi. "

Nghe được cái tên này, trong đám người lần nữa sôi trào, Đông Thanh Vương thân làm đông giáp giáo chủ, mọi người mặc dù cũng biết thực lực của hắn không yếu, nhưng đông giáp giáo thường ngày cũng không nhiều gây thù hằn, coi như gây thù hằn, cũng tất nhiên sẽ ngay cả cây tiêu diệt, cộng thêm Đông Thanh Vương hành sự tương đối khiêm tốn, vì vậy chân chính đã biết hắn võ thuật, hơn nữa sống trên đời, xác thực không có còn dư mấy cái. Mà Tur Mã lão gia tử lại bất đồng, lúc còn trẻ là một đám đánh đám liều tính tình, thường thường một lời không hợp đánh liền đi lên núi, độc thân cùng nhân gia nhất phái đối nghịch, thân kỷ là lại thường thường có thể toàn thân trở ra, sự tích của hắn võ công sớm truyền quảng làm người biết, vì vậy đoàn người đều lấy hắn vì lần này ước đấu đại chủ giác.

Tur Mã chính nghĩa phi thân xuống, mặc dù đơn giản nhảy cũng không có gì cuốn hút, vẫn là nghênh đón không ít tán thưởng.

Mặt của hai người bàng đều là ở bốn phía dưới ánh lửa ánh màu đỏ bùng, phảng phất hai muốn tranh hùng hỏa lang.

Bốn phía mọi người thấy đều là một hồi hoan hô, còn chưa xuất thủ, cao trào đã một hồi tiếp lấy một hồi. Cháp pháp đường Trịnh Tông nhất đẳng, cũng là buồn bực được ngay, không hiểu cái này Đông Thanh Vương vì sao người thứ hai liền ra sân.

Cái này nam tử áo xanh chính là Đông Thanh Vương.

"Đến tới, ván này có khán đầu rồi, Tur Mã thành chủ đặt hai chung một, đông giáp giáo chủ đặt hai bồi ba, ngang tài ngang sức, đặt một bồi mười, đến tới, mua định rồi tay, xuất thủ không hối hận u! "

Tại nơi ngô lớn nhỏ thét to dưới, trong nháy mắt lần nữa thật lớn nhất hỏa nhân xông tới, trên đem thua thiệt sạch lui về phía sau rút lui, lúc này nhiều tiền về phía trước tới, quanh mình cây đuốc chiếu nơi này thông minh như ban ngày, mùi rượu mùi thịt, xen lẫn tiếng cười mắng tiếng thốt lên kinh ngạc tiếng xa xa truyền đến, vô cùng náo nhiệt.

"Ta mua Tur Mã thành chủ " "Ta cũng là " "Ta mua đông giáp giáo chủ. " "Ta theo! "

Đại gia Hô Hòa rồi một lúc lâu, trong túi bạc đại thể cũng đào sạch sẽ, ở trên chiếu bạc đồng thật lớn mở ra, đợi nhìn về phía trên đem nhất người đại thắng Thiết Phong thời điểm, lại chỉ thấy hắn như có điều suy nghĩ nhìn về phía nóc đình, trầm ngâm không nói, đang khi mọi người chuẩn bị mỗi bên cân nhắc mỗi bên gia tiền thời điểm, lại nghe được một tiếng:

"Ta còn đề cho bằng. "

Dẫn Phượng Lâu đứng, hai người đã đối lập một lúc lâu, tuy là đêm giữa hạ, nhưng ở cái này dẫn phượng sơn trên, như trước gió núi vu vu, thổi ba sào cao trên đèn hỏa điểm giống như tiểu quỷ khiêu vũ tựa như, trôi tới trôi lui.

"Tur Mã thành chủ, không tri kỷ ngày có nhìn thấy được ta giáo Hắc Thử Vương? " Đông Thanh Vương dẫn đầu mở miệng trước nói.

Thanh âm không lớn, gió to quét qua, phía dưới mọi người người nào cũng không nghe thấy, coi như không xa sườn núi chỗ Trịnh Tông cũng chỉ có thể nghe cái loáng thoáng.

Tur Mã chính nghĩa đầu tiên là sừng sốt, sau đó trầm ngâm một hồi, hồi ngược lại: "Tiểu tặc kia là người đông giáp dạy người? "

Hai người lại một lần nữa trầm mặc không nói, trong mắt đều tràn đầy nghi hoặc, tựa hồ cũng đối với câu hỏi của đối phương thật là khó hiểu, nhưng bất tri bất giác sát ý lại càng ngày càng đậm.

Sai ai ra trình diện cái này như núi bất động vậy hai người, không ít người đã không chịu nổi tính tình nhao nhao bắt đầu la hét, phía dưới loạn thất bát tao một mảnh, phảng phất bọn họ mới thật sự là nhân vật chính.

Cái này la hét âm ỉ không có qua được bao lâu, chỉ nghe "Oanh " một thanh âm vang lên, như đất bằng phẳng bắt đầu sấm sét, trong lúc nhất thời cuồng phong gào thét, quanh mình cây đuốc bị thổi sáng tới chớp chòn, rồi đình gần thậm chí ngã xuống nhiều người, có chút là bị thổi, UU đọc sách www.

uukanshu. com có chút là bị sợ, cũng là người nào cũng không hiểu đến cùng vừa mới chuyện gì xảy ra.

Gần bên mấy người cao thủ chỉ có nhìn thấy, nguyên lai là hai người bọn họ đã chạm nhau một chưởng, một kích qua đi lại trở về vị trí cũ, phảng phất cũng không có nhúc nhích qua thông thường, cái này cuồng phong đúng là chưởng lực sở trí, nghĩ tới đây, trong lòng đều thấy bất khả tư nghị.

Kỳ thực bọn họ đã được rồi ba chưởng.

"Đông Thanh Vương, hảo công phu! " Tư Mã chính nghĩa run cánh tay một cái, nói rằng.

Đông Thanh Vương lơ đãng nhìn một chút phía dưới nơi nào đó, nói rằng: "Tư Mã thành chủ, cũng vậy. "

Hai người ngôn ngữ tuy là tán thưởng, tuy nhiên cũng mơ hồ mang theo thấy lạnh cả người, trả lời gian phân biệt lòng bàn tay âm thầm sức lực, mọi người mặc dù không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng nhao nhao sinh ra một cảm giác khẩn trương, phảng phất trong không khí lưu đều hỗn loạn chút.

Đông Thanh Vương khí thế càng nói càng cao, tựa hồ trên người đều nhân nhật đắp một tầng lực quang, mà Tư Mã chính nghĩa cũng không kém bao nhiêu, bên cạnh nổi lên trận trận gió toàn, dưới chân ngói đều hơi có chút run rẩy.

Chưa từng xuất thủ, bằng vào khí thế đã dao động tâm thần người.

Một kích này đánh ra, dưới thân cái này dẫn phượng Đình sợ rằng đều muốn không còn tồn tại, mà một bên xem cuộc chiến Trịnh Tông còn lại là cau mày âm thầm kinh dị: Hai người này hơn phân nửa không nhìn được, không biết tại sao vừa ra tay đã đến như vậy người chết ta sống cánh, phảng phất là có cái gì thiên đại thù hận thông thường.

Phía dưới mọi người lại tựa như cảm nhận được này cỗ uy thế, sớm đã nín hơi ngưng mắt nhìn, linh giác miễn cảm nhao nhao hướng rút lui một chút.

Giữa lúc toàn trường tiêu điểm tập trung vào đó thời điểm, một nam tử lại thiếu lặng lẽ xuất hiện ở nóc đình cánh bắc, an tĩnh, bình thản, mang theo một tia tiên khí nhi, toàn thân áo trắng không nhiễm một hạt bụi, ở dưới ánh trắng cực kỳ làm người khác chú ý.

Người này vừa ra, tròng thượng mọi người biểu tình khác nhau, cũng là cùng vậy kinh hãi, mà cách đó không xa Trịnh Tông thấy được cái này mặt, càng là trực tiếp kêu lên sợ hãi tới:

"Sao. . Làm sao có thể! "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55 : Dời bước Thương Ngô Đình

Bạch Y Nhân nhìn thoáng qua Trịnh Tông phương hướng, lại không đáp lời, quay đầu hướng về phía Tư Mã chính nghĩa nói rằng: "Tư Mã thành chủ, ta chấp pháp đường cùng người tỷ đầu, ngài có thể tới giúp đỡ, ta lạc người nào đó vô cùng cảm kích, nhưng một con ngựa thì một con ngựa. . " dùng một chút, lại nói: "Chuyện hôm nay, ta đã tới, cũng không nhọc đến ngài phí tâm. "

Luôn luôn ôn trọng lão đạo Tư Mã chính nghĩa, nhìn thấy người này, thần sắc cũng không khỏi có chút quái dị:

"Lạc Thống lĩnh? ! Ngươi. . . Làm sao. . "

Người tới chính là theo như đồn đãi đã "Ngộ hại " Lạc Thống lĩnh, mặc dù chấp pháp đường vẫn chưa công bố ra ngoài việc này, nhưng cũng không có thiếu tin tức linh thông, biết nội tình người. Tư Mã chính nghĩa vốn là giọng lớn, trong lúc vội vàng chưa kịp hạ giọng, kêu lên cái này "Lạc Thống lĩnh " ba chữ thời điểm, quanh mình cũng phát ra "Di " "A " "Ân " mấy tiếng.

Xa xa đang ở bài bạc Thiết Phong cũng sững sốt, đột nhiên ngừng thao túng bạc hai tay, nhìn chăm chăm bóng lưng kia, thần tình trang nghiêm, như có điều suy nghĩ. Phụ cận mọi người cách xa, vẫn chưa nghe tiếng Lạc Thống lĩnh ba chữ, xem thiếu niên này thần sắc đột biến, nhao nhao nhìn chăm chú.

Ai cũng không dám nói, rất sợ bỏ lỡ cái gì, phảng phất một đám đội mồm lớn Anh.

Chỉ thấy thiếu niên kia qua một lát chỉ có ngưng trọng gât đầu, nói lầm bầm: Cái này thân bạch y phục thật là đẹp trai, ngày khác ta cũng làm một bộ, cùng người khi đánh lộn muốn nhiều hơn rất nhiều uy phong. . .

Trong lúc nhất thời quả đám nổi lên bốn phía, tiếng mắng đại tào.

...

"Lạc Thống lĩnh, cửu ngưỡng đại danh, hạnh ngộ hạnh ngộ. " Đông Thanh Vương chấp tay, nói rằng.

"Đông Thanh Vương, chào người " Lạc Thống lĩnh xoay người đáp lễ lại, lại nói: "Quý giáo hắc Thửu Vương lúc này đang tiêu sái an ổn chặt, Đông Thanh Vương lại là không cần lo lắng. "

"Không biết hắc. . " Đông Thanh Vương nghe vậy vui vẻ, đang định hỏi lại, quan sát bốn phía một chút, chỉ cảm thấy lúc này thật là bất tiện, lại nói: "Vây liền đa tạ Lạc Thống lĩnh cho biết rồi. "

Dứt lời, lại thi lễ một cái.

Lạc Thống lĩnh mỉm cười, vuốt cằm nói: "Đông Thanh Vương đợi thuộc hạ như huynh đệ, thảo nào có thể xây này cơ nghiệp, làm người ta bội phục không thời a. "

"Quá khen, quá khen, chỉ cầu sống tạm bợ cùng loạn thế mà thôi " Đông Thanh Vương lại trả lời

Hai người lại hàn huyên vài câu, Tư Mã chính nghĩa cũng là có vẻ hơi xấu hổ, thấy bọn họ nói lên không ngừng, cũng không biết chính mình nên thân ở chỗ nào mới tốt, chỉ phải chen lời nói: "Lạc Thống lĩnh, không biết chuyện hôm nay, phải làm như thế nào a? "

Lúc đã canh hai, gió thổi qua cành cây, phát sinh "Sàn sạt " âm thanh, mang theo tiếng ve kêu người gọi, thật là một xao động buổi tối.

"Tư Mã thành chủ, bình tĩnh chớ nóng. "

"Cái này Dẫn Phượng Lâu đã đứng sừng sững mấy trăm năm, như bị bọn ta bị hủy, thật là đáng tiếc. . " Lạc Thống lĩnh liếc mắt phía sau đen thùi lùi đoàn người, phảng phất lăm lăm lại tựa như nói. Sau đó quay đầu, hướng về phía Đông Thanh Vương lại nói: "Nơi này bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, lo lắng rất nhiều, không bằng dời bước dẫn phượng sơn Thương Ngô Đình, sau ba ngày thống thống khoái khoái lại đánh một trận, như thế nào? "

Nói thế nhưng lại rất hợp Đông Thanh Vương ý, hắc vốn không nguyện ở chỗ này cao điệu đánh nhau, huống hồ lúc này hắc Thửu Vương còn không biết tung tích, cũng không miễn có chút lo lắng, đang định một ngụm đáp ứng thời điểm, nhưng không nghĩ bị kêu to một tiếng cắt đứt.

"Hay sao, lão tử không đồng ý! "

Trước mấy người đều là thấp giọng nói chuyện với nhau, vốn là không muốn đem tin tức này lại tiết lộ đi, cũng không biết người nọ là như thế nào nghe được, hơn nữa đạo thanh âm này còn cực kỳ to rõ, có thể dùng quanh mình mấy nghìn người không muốn nghe cũng không thể.

Ba người hướng phía thanh âm phương hướng nhìn lại, chỉ thấy một áo bào tro nam tử nhảy tới, vừa mới đứng vững, liền chép bắt đầu một cái lớn hồ lô rượu hung hăng đổ hai cái, mùi rượu tận trời.

Người này mặc dù đối mặt mấy này dưới cả đám các loại, nhưng không có mấy người nhận biết hắc, trong lúc nhất thời đều lữ nhón nháo thảo luận tới thân phận của người này tới, cũng có tự nhận tài trí hơn người văn sĩ, liền "Lão tử không đồng ý " vài triển khai xâm nhập tham thảo, có người nói hắc là trằng thượng người khác cha, muốn khuyên nhủ hài nhi rời xa này chỗ hung hiểm. Có người nói hắc chính là noi theo thi tiên một đời đại nho, muốn lấy "Lão tử " Đạo Đức Kinh nói như vậy cùng mọi người một luận ưu khuyết điểm. Đều nói được tượng mô tượng dạng, nhưng lại có không ít người gật đầu biểu thị tín phục.

Không phải Tam Vô Đạo người còn có thể là ai.

Đình trên ba người nhưng lại đều nhận biết hắc, lại không người cam tâm tình nguyện nhìn thấy như thế một tấm e sợ cho thiên hạ bất loạn khuôn mặt.

Tư Mã chính nghĩa mấy ngày trước đây mới vừa cùng người này không giải thích được tranh đấu một hồi, khiến cho quý phủ hậu viện một mảnh hỗn loạn, còn vì vậy làm cho giả mạo "Tiểu Thất " gia hỏa bị người cướp đi, thì đối với cái này Tam Vô Đạo người nhất là không kiên nhẫn, lạnh rên một tiếng, nói: "Người cái này mắng từ từ đâu tới, bọn ta hành sự làm sao cần phải trải qua người đồng ý, chẳng lẽ cho là mình thực sự là Thiên Vương lão tử rồi hay sao? "

Tam Vô Đạo người nâng cốc ẩm buồng, không lo lắng không lo lắng lau miệng, lại đánh cái vang dội rượu cách, cười to hai tiếng, âm dương quái khí nói rằng: "Ồ ô u, nói lão tử không xen vào. . . Ha ha, đã như vậy, vậy lão tử liền đi trước rồi, hy vọng đến lúc đó không cần có người cầu ta lưu lại mới tốt. . "

"Chậm đã! " Lạc Thống lĩnh sai ai ra trình diện người áo bào tro này xoay người liền muốn rời đi, liền vội vàng tiến lên một bước nói: "Không biết Đạo Trưởng có gì cao kiến? "

Bởi vì cái này Tam Vô Đạo người giọng quá nhiều, rơi vào đường cùng Lạc Thống lĩnh cũng chỉ được đem thanh âm thả đến nỗi bình thường thông thường.

Dù sao Lục Tinh Liễu vẫn còn ở trong tay người này, nếu quả thật làm cho hắc đi như vậy rồi, sợ rằng chấp pháp đường sẽ cực kỳ bị động. Mà trằng thượng người bên ngoài lại không biết nội tình, sai ai ra trình diện cái này Lạc Thống lĩnh lại chủ động mở miệng muốn để lại, đều thấy có chút kỳ dị.

"Dì? " Tam Vô Đạo người có chút ngoạ vị hỏi: "Người nào biết thân phận ta, chẳng lẽ. . Người gặp qua ta? "

Lạc Thống lĩnh vi vi kinh ngạc, nói: "Đạo trưởng danh tiếng rất lớn, ngẫu nhiên từng gặp qua một lần. "

"Ha ha, ta lại từng thấy chào người vài lần rồi. . Lạc - thống lĩnh. " Tam Vô Đạo thân thể người nghiêng về trước rồi một chút, biểu tình quỷ dị, cách trong chốc lát, lại nói: "Ta không phải là Thiên Vương lão tử, cũng không có gì cao kiến, cho dù có, cũng bị người nào đó thả xú thí cho huân không có. " dứt lời, làm bộ ở trong lỗ mũi phẩy phẩy, hướng phía rồi xa Tư Mã chính nghĩa phương hướng xê dịch.

"Cuồng vọng! "

Tư Mã chính nghĩa tự nhận là mấy năm nay đã sửa tâm bình khí nhạ, sớm đã không có lúc còn trẻ xung động tinh thần, nhưng thấy trước mắt nam tử này lại ở trước mặt mọi người không hề che giấu nhục nhã, nơi nào còn có khả năng chịu được tính tình, giờ tay lên dù cho một đũa giết chuông kinh, vô sắc vô hình, bỗng nhiên kích ra.

Chuông kinh mới ra, chỉ thấy Lạc Thống lĩnh bàn tay một phen, kế tiếp liền cảm thấy hai cổ chuông kinh hội tụ, hướng lên trời bay ra, phát sinh một đạo tiếng xé gió vang.

"Ân? "

Tư Mã chính nghĩa hơi ngần ra, vừa mới lần này mặc dù không phải toàn lực làm, nhưng là dẫn theo năm sáu phân lực nói, nhưng không nghĩ bị cái này Lạc Thống lĩnh nhẹ bỗng hóa giải, tuy nói phá pháp có chút mưu lợi, thế nhưng cũng không khỏi không đối với vị này tuổi quá trẻ chấp pháp đường thống lĩnh nhìn với cặp mắt khác xưa.

"Tư Mã thành chủ, vị đạo trưởng này đối với ta chấp pháp đường mà nói rất trọng yếu, tại hạ bị bắt đắc dĩ xuất thủ, hy vọng lượng thứ. "

Lạc Thống lĩnh nói khách khí, nhưng Tư Mã chính nghĩa nghe lại luôn cảm thấy trong lòng không thoải mái, phảng phất là đang nói "Vị đạo trưởng này trọng yếu, mà người Tư Mã chính nghĩa lại râu ria. " thông thường, hướng hồ. . Rượu này mong từ nơi nào giống như là một đạo trưởng bộ dáng?

Tư Mã chính nghĩa lạnh rên một tiếng, đang định bán chấp pháp đường cái mặt mũi, tạm không cùng người áo bào tro này tính toán, rồi lại nghe một câu thanh âm chói tai lại truyền tới:

"Cái gọi là còi chuông phải do người buộc chuông, Lạc Thống lĩnh, cái này ngu xuẩn lão đầu là người chấp pháp đường mời tới, chúng ta vài cái ở nói vậy, nếu đổi một cái Từ Diên Vương vậy chờ mỹ nhân cùng ngược lại còn có chút thú vị, lão già này tử. . . Vẫn là sớm cút ngay tốt nhất a. " dứt lời, lại một uống thả cửa.

Tam Vô Đạo người nói chuyện là đã đọc rõ chữ rõ ràng, giọng lại lớn, dưới trăn mọi người nghe được là thật sự rõ ràng, thấy áo bào tro nam tử càng như thế nói móc châm chọc Tư Mã thành chủ, đều thầm nghĩ: Người này đại ngôn năng hề chói chang, điên cuồng đến nỗi này, chứ không phải là điên rồi?

Nhưng cũng có người không có tim không có phổi khen lớn: "Thống khoái! Thống khoái! Lão già này tử đã sớm nên cút ngay rồi. "

Người này chính là Thiết Phong, một bên mọi người nghe thế gan lớn ngôn luận, nhao nhao cảm thấy: Tiểu tử này không riêng đi đứng không lanh lệ, xem ra đầu óc cũng có chút khuyết điểm.

Trịnh Tông nghe vậy cau mày, chỉ cảm thấy hôm nay cục diện này xấu hổ khó giải, hướng hồ hấn đến nay như trước không hiểu, hấn rõ ràng tận mắt nhìn thấy Lạc Thống lĩnh thi thế, lại là trước mắt bao người cho hoá tảng rơi, làm sao có thể lại xuất hiện ở nơi này. Tuy nói Lạc Thống lĩnh hành sự thường thường ra nhân ý đồng hồ, nhưng cái này hóa thành bụi, còn có thể liều mạng ra một người sống tới hay sao?

Từ Diên Vương nhưng lại vui vẻ ra mặt, mặc dù đối với cái này Tam Vô Đạo người vốn cũng không có ấn tượng gì tốt, nhưng bị hấn làm nhiều người như vậy mặt khen làm mỹ nhân, làm một nữ tử, trong lòng vẫn là mừng rỡ không thôi.

Tư Mã chính nghĩa nghiêng răng nghiêng lợi, căm tức nhìn trước mắt cuồng vọng nam tử, trong không khí lần nữa tràn ngập lên một khản trương mùi vị, tựa hồ một hồi kịch đấu khoảng cách liền tới.

"Tư Mã thành chủ, giáo huấn một chút người không biết trời cao đất rộng này! " "Tư Mã thành chủ, ta ủng hộ người! " "Đấu vô đấu vô! "

Quạt gió thổi lửa người cho tới bây giờ cũng sẽ không thiếu.

"Lạc Thống lĩnh, chuyện cho tới bây giờ, không biết người muốn thế nào quyết đoán. " Tư Mã chính nghĩa song quyền ở trong tay áo nắm chặt, hướng về Lạc Thống lĩnh phương hướng nhìn lại.

Dù sao mình là chấp pháp đường mời, không tin hấn biết bởi vì một điên điên khùng khùng ngoại nhân, phạt chính mình mặt mũi, cùng người này đánh nhau vốn là mấy trăm chiêu bên trong không phân được cái thắng bại, được Lạc Thống lĩnh tương trợ, hôm nay bãi sẽ gặp dễ tìm trở về rất nhiều.

Lúc này có thể nói là cây kim so với cọng râu, Tam Vô Đạo người mặc dù không nói lời nào, nhưng người ở tại tràng người nào cũng sẽ không tin tưởng hấn là cái loại này tốt nói khuyên bảo liền có thể giải quyết chủ, UU đọc sách www.uukanshu.com lời vừa nói ra, cơ hồ là buộc Lạc Thống lĩnh làm một lựa chọn rồi.

Đông Thanh Vương sắc mặt bình thản, cũng rất tò mò cái này chấp pháp đường rất có sắc thái truyền kỳ trẻ tuổi thông lĩnh, biết xử lý như thế nào như vậy khó giải quyết tình hình.

Lúc đã canh ba thiên, nguyệt minh, ngôi sao cũng không hi, vụt sáng vụt sáng, phảng phất bầu trời thần tiên đang nhìn trong lòng đất phạm nhân chê cười.

Lạc Thống lĩnh nhìn một chút tự mình uống rượu Tam Vô Đạo người, lại nhìn một chút nổi giận đùng đùng Tư Mã chính nghĩa, khẽ lắc đầu một cái, trầm ngâm hồi lâu, mới vừa rồi nhẹ giọng nói:

"Tư Mã thành chủ, bây giờ kia, người thấy được thôi?"

Những lời này nói rất nhẹ, rất nhu, Tư Mã chính nghĩa chợt gian sắc mặt đại biến, nếu không phải dưới bóng đêm khảm bất chân thiết, có thể người bên ngoài còn tưởng rằng hắn trung cái gì trí mạng kịch độc.

"Là người. . Là người. Lạc Thống lĩnh, ta. . Người. . " Tư Mã chính nghĩa nhìn một chút Lạc Thống lĩnh, lại nhìn một chút Tam Vô Đạo người, thần sắc cực kỳ phức tạp, tựa hồ có khiếp sợ, vừa tựa hồ có hối hận, qua một lúc lâu từ, chỉ có vô lực nói rằng: "Lạc Thống lĩnh, ta Tư Mã chính nghĩa. . . Ai. . Ta đi. . "

Mọi người tại đây sai ai ra trình diện cái này trong ngày thường phóng khoáng hào mại lão thành chủ, mặc danh kỳ diệu áp ứng vài câu liền phi thân rồi đi, đều thấy bất khả tư nghị, trong lúc nhất thời hai mặt nhìn nhau, cũng không người nào biết ám hiệu này lại tựa như đối thoại rốt cuộc là cái có ý tứ.

Mất thấy trận này hết sức căng thẳng đại chiến lại đột ngột trừ khử ở vô hình, đại đa số người đều là thất lạc chặt, cảm giác này phảng phất là đầy cỏi lòng mong đợi đi đi dạo thanh lâu, quần đều cỏi, lại chỉ nghe thấy nói "Tiểu nữ tử bán nghệ không bán thân", huống hồ cái này bán nghệ, đúng là đại biến người sống, biến đổi biến đổi, cô nương đã không thấy tăm hơi.

Dưới trận mọi người mặc dù thờ dài thờ ngắn, bị thương thất ý nhược thất, Đình trên Tam Vô Đạo người cũng là thật là thoả mãn, ngửa mặt lên trời cười ha ha, nói:

"Ba ngày lâu lắm, liền rõ thiên!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56 : Sinh tử yển

“Đệ nhất ly, kính trời đất này, kính này Lạc Thành ngàn dặm cảnh đẹp, non sông gấm vóc!”

Thành chủ phủ chính sảnh nội, khách khứa hơn mười vị, phân tòa tả hữu, thịt cá đầy bàn, canh dịch văng khắp nơi, rượu đã qua ba tuần, cơm đã qua ngũ vị, lại như cũ đầy ly đôi tràn, khí thế ngất trời, hảo một bộ cảnh tượng nhiệt náo. Mọi người nghe được thủ tọa người lên tiếng, sôi nổi dừng cùng quanh mình người khoác lác nói chuyện tào lao,

Nâng chén ý bảo, rồi sau đó đem rượu ngon đều đều chiếu vào trước mắt phiến đá xanh trên mặt đất, trong lúc nhất thời trong phòng rượu hương bốn phía, trong không khí đều tràn ngập say lòng người hơi thở.

“Đệ nhị ly, kính chư vị anh hùng lão hữu, cảm tạ chư vị tín nhiệm lão phu, lấy này vô dụng chi thân, đảm nhiệm thành chủ mười bảy năm, nếu không phải chư vị, lão phu hiện tại còn không chừng ở nơi nào, cùng người chửi má nó đánh nhau kia!”

Tư Mã chính nghĩa thanh như chuông lớn, đàm tiếu chi gian sử đại gia cực cảm thân thiết.

“Ha ha ha” “Tư Mã thành chủ, ta tôn người nào đó liền bội phục người này ngay thẳng tính tình!” “Ta làm!”

Mọi người uống rượu đều dùng gương mặt đại bát to, mấy chén xuống bụng, đều mặt đỏ như hã, tiếng cười tiếng hô càng vang, quơ chân múa tay, nhạc mà vong ưu.

“Quân gia, lại nâng đi lên hai mươi vò rượu ngon!”

Rượu đến, đãi hạ nhân cấp khách khứa nhất nhất rót đầy, Tư Mã chính nghĩa đứng dậy, chưa cầm bát rượu, lại chấp tay.

“Chư vị.”

Mọi người cũng buông chén rượu, nhìn về phía Tư Mã thành chủ.

“Ta Tư Mã chính nghĩa đánh tiểu liên cha mẹ song vong, bảy tuổi tập võ, mười ba tuổi khi sư phụ bị kẻ thù làm hại, bị bắt bỏ mạng giang hồ, cho người ta kéo qua xe, dắt quá mã, đưng quá con hát, bán quá nghệ, dù sao trừ bỏ hãm hại lừa gạt trộm, là cái gì đều đã làm, tích cóp hạ tiền tới, không vì cái gì khác, chỉ vì thuê sát thủ, cho ta sư phó báo thù.”

“Chư vị chắc hẳn suy nghĩ, có phải hay không bởi vì đối đầu quá cường, ta không dám chính mình xuống tay, mới ra này hạ sách?”

Ở đây mọi người tuy không đáp lời, nhưng phần lớn đều khẽ gật đầu, lấy Tư Mã chính nghĩa tính cách thế nhưng cẩn thận như vậy, nghĩ đến định là như thế.

“Ha ha ha..”

Tư Mã chính nghĩa cười to vài tiếng, lại không đáp chính mình đề vấn đề này, tự cổ tự giảng:

“Ta mười tám tuổi khi, cuối cùng tích cóp hạ năm trăm lượng bạc, tìm được rồi một người vì ‘ hòa thụ ’ sát thủ, trước thanh toán một nửa, gồm đối đầu tình huống báo cho với hắn, lúc sau liền ở một chỗ địa phương, an an ổn ổn chờ tin tức, tâm tình mỹ tửu, mỗi ngày đều tràn ngập chờ mong, tựa hồ đại thù đã báo dường như.”

Đoàn người nghe thế, lại không khỏi phát ra vài tiếng nghi hoặc, cái gì tên là “Hòa thụ” sát thủ, ở đây mọi người là nghe cũng chưa từng nghe qua, nghĩ lại tưởng tượng ngay sau đó thoải mái: Năm trăm lượng bạc đối bình dân bá tánh tới nói không phải số nhỏ, nhưng nếu là thỉnh sát thủ nói, chỉ sợ cũng chỉ có thể thỉnh cái ba bốn lưu, chưa từng nghe qua đảo cũng không hiếm lạ.

Nhưng cũng có không ít người nghi hoặc chỗ cũng không tại đây, mà ở cân nhắc Tư Mã thành chủ vì sao phải làm trò sở hữu khách khứa mặt, nói ra như vậy một phen lời nói tới.

“Ta mỗi ngày ở nơi cửa một cây trên đại thụ dùng tiểu đao khắc lên một đạo thâm ngân, thẳng đến trước mắt thứ mười hai nói thâm ngân thời điểm, ‘ hòa thụ ’ đã trở lại, tới thời điểm, hắn xuân phong đắc ý, ngày thường băng băng hàn hàn trên mặt lại tươi cười đầy mặt, mà ta cũng giống nhau, ôm còn thừa hai trăm nhiều hai sáng long lanh bạc, đối hắn lớn tiếng hô cùng, hi cười đón chào.”

Mọi người nghe thế lại đều giác thú vị, tuy nói sát thủ cũng là người, nhưng chưa từng thấy quá cái nào sát thủ thấy cổ chủ là cười ha hả tới, bất quá Tư Mã chính nghĩa tiếp theo câu nói, lại sử đại gia cũng cười không nổi.

“Kia ‘ hòa thụ ’ thấy ta lại không tiếp bạc, ‘ bạch bạch ’ hai hạ liền đánh gãy ta hai cái đùi, tự cấp ta ném xuống huyền nhai phía trước, nói cho ta chân tướng, nguyên lai là ta kia đối đầu, cho hắn gấp mười lần với mình tiền thưởng, kêu hắn trở về đem ta xử lý rồi..”

Tư Mã chính nghĩa nói bình bình đạm đạm, phảng phất này bị xử lý người không phải chính mình giống nhau. Mọi người lại tất cả đều ồ lên, đảo không phải bởi vì này sát thủ thất tín bội nghĩa, mà là này đột nhiên biến chuyển, khiến cho đại gia hết sức đau lòng kia thiếu niên thâm thông trải qua, thậm chí đều đã quên, thiếu niên này hiện giờ đó là trước mắt Tư Mã thành chủ.

“Ta ngã xuống huyền nhai, tiếng gió ở ta bên tai hô hô thổi, ta bắt đầu khi nghĩ, chết liền đã chết, lại có gì đó đâu, thật rơi xuống một thời gian, trong lòng rồi lại sợ hãi, nói cái gì cũng không muốn chết, kia huyền nhai có hơn trăm trượng cao, liền tính lão phu giờ phút này như thế ngã xuống, lại cũng không khỏi muốn thành một quán thịt nát, huống chi đó là ta công phu càng là thừa thốt thô thiển, vốn không nên có nửa điểm mạng sống đạo lý, nhưng ông trời cố tình liên thích chỉ đùa một chút, khi ta sắp rơi xuống đất là lúc, chỉ cảm thấy một cổ tử như hòa lực đạo hướng về phía trước nâng lên, đem kia rơi xuống chỉ thể hăng hái triệt tiêu, đợi cho rơi xuống đất khi, không chỉ có không chết, thậm chí đều bất giác có nửa phần đau đớn, liền phảng phất là ta chính mình nằm xuống tới giống nhau. Ta ngẩng đầu vừa thấy, trước mắt là cái gương mặt hiền từ cao tăng, đi đến ta trước người, ‘ bạch bạch ’ hai hạ, cũng không biết dùng cái gì thủ đoạn, liền đem ta gãy chi cấp phục hồi như cũ, kia thủ pháp so phía trước ‘ hòa thụ ’ đánh gãy khi còn muốn mau chút.”

Lúc này đại gia hòa lại đều không nói lời nào, trong lòng toàn âm thầm cân nhắc, này đến cái dạng gì công phu, mới có thể đem một cái từ hơn trăm trượng cao nhai rớt xuống người cấp vững vàng tiếp được.

“Kia cao tăng cho ta giảng, hắn pháp hiệu vì ‘ không độ ’, ta lúc ấy cũng không biết pháp hiệu là ý gì, vì thế liền vẫn luôn xưng hắn vì ‘ không độ đại hiệp ’ tới, kia cao tăng chỉ cười cười lại cũng không phản bác, hiện tại nghĩ đến khi đó chính mình thật sự hoang đường khẩn. Này không độ đại sư cùng ta ở chung một tháng có thừa, cho ta nói rất nhiều võ công cùng làm người đạo lý, làm ta cả đời đều được lợi không ít, mà này một tháng ở chung, ta nhưng thật ra càng ngày càng không nghĩ báo thù, lại không phải bởi vì ta đã hiểu cái gì Phật gia đạo lý hoặc là bị cảm hóa linh tính, mà là ta đối này thế đạo hiểu biết càng nhiều, là gan liền càng nhỏ, không sợ đại gia chê cười, nói đơn giản, chính là ta túng, đã trải qua một lần sinh tử, lại càng sợ đã chết..” Tư Mã chính nghĩa nói đến này, hít sâu một hơi, lại nói:

“Lúc trước ta hỏi đoàn người ta ra này hạ sách nguyên nhân, cũng không phải bởi vì đối đầu rất mạnh, ở đây chư vị nếu gặp được ta năm đó kia đối đầu, chỉ sợ nếu không mấy chiêu là có thể cho hắn đánh bại, chân chính nguyên nhân chính là ta yếu đuối, khiếp đảm, khi đó ta chớ nói giết người, liền đã thương người cũng không dám, chính là thiên tính cho phép.”

Đại gia nghe đến đó, sôi nổi sùng sốt, tuy trên đời yếu đuối người không ít, huynh đệ bị hại lại tránh lui ba thước giả, thế nữ chịu nhục lại không dám phát một lời giả cũng không thiếu số ít,

Nhưng lại trăm triệu không nghĩ tới, luôn luôn lấy dám đánh dám liều mạng xưng Tư Mã thành chủ, niên thiếu khi lại là cái như thế tính tình, càng làm cho

người không nghĩ tới chính là, này nghe tới không lớn sáng rọi trải qua, Tư Mã chính nghĩa lại nói tiếp lại không hề kiêng dè, này ngược lại khiến người nghiêm nghị khỏi kính, đây lòng nửa điểm cười nhạo chỉ ý cũng không có.

“Kia không độ đại sư đi phía trước cuối cùng cùng ta sở nói, đó là ta báo thù việc. Phật gia bốn giảng tu an nhĩ, đem hại mình giả làm thiện thức, nhưng kia không độ đại sư lại chưa như thế dạy ta, mà là xin khuyên ta đi báo thù, nhưng lại muốn lòng mang ‘ chính nghĩa ’ hai chữ, việc này ta đến hôm nay vẫn cứ khó hiểu, nhưng đại sư sở hành lời nói, lại há là ta này thô nhân có thể suy đoán. Ngày ấy không độ đại sư nói rất nhiều, qua đi ta rộng mở thông suốt, yếu đuối khiếp đảm toàn bộ qua đời, đến tận đây đổi tính, cần tu võ nghệ, rốt cuộc ở nhược quán chi năm tự mình chính tay đâm kẻ thù, lúc sau ta liền thay tên vì ‘ Tư Mã chính nghĩa ’, thế làm người đường đường chính chính, tắc lòng không muội.”

Tư Mã chính nghĩa mấy câu nói đó nói nói năng có khí phách, đồng dạng hùng hồn, phía dưới mọi người hoặc nói thẳng khen ngợi, hoặc âm thầm kính nể, toàn tâm có điều cảm. Đồng thời cũng thực ngạc nhiên, nguyên lai này Tư Mã thành chủ tên thế nhưng không phải cha mẹ sở khởi, mà là chính mình sở sửa.

Qua sau một lúc lâu, Tư Mã chính nghĩa chậm rãi gờ lên chén rượu, thần sắc lại rất là ngưng trọng.

“Này đệ tam ly rượu, lão phu cuối cùng một lần lấy thành chủ thân phận kính đại gia, từ đây trên đời này chỉ có Tư Mã chính nghĩa, lại không hề có Tư Mã thành chủ, trong đó nguyên do, một chốc một lát cũng nói không rõ ràng lắm, chỉ có thể vọng chư vị lý giải... Lão phu trước làm vì kính!”

Giữa sân mọi người gờ bát rượu, là ngời nhìn một cái ta, ta nhìn xem ngời, đều là kinh nghi bất định, nghe Tư Mã chính nghĩa này phiên lời nói, tựa hồ là nói từ đây lúc sau liền muốn từ đi thành chủ chức giống nhau, kinh dị sau một lúc lâu, lại là không một người đi uống trong chén rượu.

“Thành chủ đại nhân.”

Đang định đoàn người ngậy người gian, chỉ thấy từ bên ngoài đi vào hai người, bên trái là cái mỹ phụ nhân, bên phải là cái tráng hán, cầm trong tay đại rìu, lại không biết như vậy hoá trang là như thế nào làm bên ngoài thị vệ cho đi.

Kia thanh thành chủ đại nhân, đúng là kia mỹ phụ nhân phát ra.

Tư Mã chính nghĩa nhìn về phía này hai người, ánh mắt kiên nghị, vô hỉ vô bi.

“Ngời lại muốn nuốt lời sao?” Kia mỹ phụ nhân lại hỏi.

Tư Mã chính nghĩa thờ dãi một hơi, nói: “Vân nhi, thực xin lỗi.”

“Tư Mã thành chủ, giờ phút này đôi ý, có phải hay không chậm điểm?” Kia mỹ phụ lạnh giọng nói.

“Ngời này phụ nhân là người nào, Tư Mã thành chủ tại đây mở tiệc, ai hứa đến ngời tới lại nha lại nhai!”

Trong bữa tiệc một ô y hán tử xem bất quá mắt, lớn tiếng trách cứ nói.

Vừa dứt lời, mọi người chỉ thấy một thân hình hiện lên, ngay sau đó đó là một tiếng kêu rên, lúc trước lên tiếng hán tử thế nhưng bị chặn ngang phách cắt thành hai đoạn, trên mặt như cũ vẫn duy trì một bộ đồng dạng hùng hồn thần thái, tựa hồ còn không có phản ánh lại đây, chính mình nhất sinh cứ như vậy kết thúc, máu tươi phun trong rượu, trên bàn, trên áo trên mặt nơi nơi đều là, chết tương cực kỳ thâm, tập trung nhìn vào, đúng là kia cầm đại rìu hán tử việc làm, UU đọc sách www.uukanshu.com ở đây mọi người phần lớn đều là lang bạt giang hồ mấy chục năm hảo thủ, nhưng trong giây lát thấy vậy bạo ngược huyết tính trường hợp cũng không khỏi sợ hãi, sôi nổi cách này cầm rìu tráng hán xa chút, không còn có phía trước ca hát cười hô không khí, thay thế chính là khẩn trương cùng ngưng trọng.

Tư Mã chính nghĩa giờ phút này cũng là chau mày, vừa mới kia một chút gần nhất là khoảng cách khá xa, thứ hai là cũng không nghĩ tới này tráng hán ra tay như thế quả quyết, cần bản không kịp ngăn cản.

“Vân nhi, ngời... Ngời sao trở nên như thế.. Như thế..”

“Như thế tàn nhẫn, có phải hay không? Tư Mã thành chủ, ngời khi nào nói chuyện cũng bắt đầu trở nên áp a áp ứng? Ta biến như thế, còn không phải bái gia tiện nhân ban tặng!” Kia mỹ phụ lạnh giọng kêu lên, rồi sau đó liền cất tiếng cười to lên, tiếng cười tê lương, lại rốt cuộc không người dám mở miệng quát bảo ngưng lại.

“Ta Tư Mã chính nghĩa sống đến như vậy tuổi cũng đủ, Vân nhi, ngời nếu khúc mắc nan giải, đem lão phu tánh mạng lấy đi đó là, ta tuyệt không đánh trả, nhưng muốn cho ta lại làm chút trái lương tâm việc, kia lại là không thể.” Tư Mã chính nghĩa lời lẽ chính đáng nói.

Thanh âm bằng phẳng kiên nghị, lại đem kia tiếng cười cấp che lại qua đi.

“Ha ha, ta biết ngời Tư Mã thành chủ hiện ngang lâm liệt, trí sinh tử với ngoài suy xét, lại không biết ở đây khách khứa cùng người nhà ngời, nếu đều nhân ngời những lời này mà mất đi tính mạng, đến lúc đó ngời còn có thể hay không như cũ như thế chính nhan tàn khốc.” Kia phụ nhân kêu lên chói tai.

Mọi người chỉ cảm một cỗ sát khí từ phía tây bát phương đánh úp lại, giờ phút này tiến đến dự tiệc lại cũng không huê bình khí, trong lúc nhất thời đại đa số người đều mặt lộ vẻ sợ sắc, số ít mấy cái cũng chỉ là ra vẻ trầm ổn, âm thầm nhìn chung quanh, tìm kiếm phương pháp thoát thân.

Mà Tư Mã chính nghĩa nghe vậy còn lại là sắc mặt đại biến, thái độ khác thường, toàn bộ mặt dữ tợn giống cái lệ quỷ giống nhau, thất thanh kêu lên:

“Người.. Người không phải nàng, người không phải nàng, nàng tuyệt đối không thể nói ra loại này lời nói tới! Lão phu thế nhưng bị người lừa.. Người là ai, người là ai?!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57 : “Lóe sáng” lên sân khấu

Thương ngô đình, từng danh thương ngô phong, dẫn phượng sơn tới cao phong, đồn đãi thời cổ nơi này từng có khóa 500 năm cây ngô đồng, bị dưới chân núi bá tánh một lần tôn sùng là thần thụ, ngày lễ ngày tết tất có hiến tế, hương khói không ngừng, sau có cùng hung cực ác yêu nhân cũng tới đây cầu thần thụ phù hộ, chọc đến ông trời tức giận, giáng xuống lôi kiếp, đem nơi này tước vì trọc phong, bốn phía sạn đạo đường mòn cũng đều bị tước thành lập đầu vách đá, là về sau xưng thương ngô đình.

Nơi này danh khí tuy đại, nhưng ngày thường lại là dân cư hân đến, không có tương đương khinh công tạo nghệ, tuyệt khó đăng đình.

Đêm trước mọi người ở dẫn phượng đình thương thương nghị mấy phen, cuối cùng vẫn là từ kia tam vô đạo người đề nghị, Tư Mã chính nghĩa dẹp đường hồi phủ, mà Chấp Pháp Đường cùng đông thanh giáo mọi người tắc phân công nhau mà đi, chỉ còn một ít không quan hệ quần chúng hai mặt nhìn nhau. Lạc thống lĩnh cùng Chấp Pháp Đường mọi người hơi chút tiếp đón một chút, liền an bài bọn họ về trước Lạc Thành Chấp Pháp Đường, mang theo Trịnh Tông hai người tùy ý ăn chút ăn thịt, rồi sau đó liền mã bắt đình đề lên đường, đường xá tuy không xa xôi, nhưng núi rừng rậm rạp, cỏ cây mọc lan tràn, ngựa xe không thể hành, vận khởi khinh công bốn ba một đêm, thẳng đến ngày kế buổi trưa, mới vừa rồi đăng tới rồi thương ngô trên đình tới.

Trịnh Tông rốt cuộc tuổi tác không nhỏ, lại bốn không lấy khinh công tăng trưởng, tới rồi nơi này sớm bị mồ hôi đánh thấu quần áo, a xích a xích vận thật lớn mấy hơi thở, cấp khó dần nổi hỏi:

“Lạc thống lĩnh, không biết người khi nào tu luyện thành mượn xác hoàn hồn phương pháp, cũng không biết sẽ ta một tiếng, này nhưng đem lão phu giấu thâm lâu.. Này nửa năm qua, ta cũng không biết cho người thiếu nhiều ít trân quý đã lâu vô học bí tịch, công pháp quyền sách, người nhưng đến nghĩ biện pháp trả lại cùng ta..”

Lạc thống lĩnh tuy so Trịnh Tông tuổi trẻ rất nhiều, nhưng vô luận thủ đoạn nhân phẩm toàn làm Trịnh Tông cực kỳ chịu phục, bởi vậy Trịnh Tông ở đối mặt vị này Lạc thống lĩnh khi, cũng không lấy lớn tuổi liền bùng lên nửa điểm cái giá, này đây này Lạc Thành chính phó hai vị thống lĩnh ngày thường ở chung cực kỳ hòa hợp, nơi này đã vô người ngoài, ngôn ngữ nói chuyện với nhau liền tùy ý rất nhiều.

“Trịnh huynh đệ, mượn xác hoàn hồn kia chờ hoang đường nói đến người cũng chịu tin? Ta thả hỏi người, người thấy ta xác chết thời điểm, có từng tỉnh tể kiểm tra qua?”

Trịnh Tông nghe này “Trịnh huynh đệ” xưng hô cực giác kỳ lạ, hai người tuy nói thực lạc, nhưng dựa vào Chấp Pháp Đường quy củ, cho là lấy chức vị tương xứng mới đúng, điểm này phạm là có điểm kiến thức bình dân áo vải đều là biết được.

“Cái này.. Bọn họ vận tới người xác chết khi..” Trịnh Tông nói một nửa, tổng cảm thấy làm trò một cái đại người sống nói ra “Người xác chết” cực kỳ biệt nữ, nhưng nhất thời lại nghĩ không ra cái gì mặt khác xưng hô, ho khan hai tiếng, lại tiếp tục nói: “.. Kia xác chết vận tới khi, chúng ta đại gia hòa đều rõ ràng nhìn thấy Chấp Pháp Đường kim bào cùng Lạc tự kim bài, hơn nữa kia khuôn mặt thần thái cùng người cũng giống nhau như đúc, bột cổ chỗ miệng vết thương càng là làm không được giả, lại như thế nào.. Lại như thế nào.. Lại như thế nào..” Hắn liên tiếp nói ba cái “Lại như thế nào”, hiển thị đối việc này như cũ không có đầu mối, nhưng giờ phút này Lạc thống lĩnh sinh long hoạt hổ đứng ở trước mặt, vô luận nói như thế nào, hắn Trịnh Tông là bị hù đi qua, nghĩ vậy, không khỏi cúi đầu thờ dài.

“Người còn nhớ rõ ba năm trước đây Vương Bá cùng kia Đồng chương quỳ án tử?”

Trịnh Tông tuy không biết Lạc thống lĩnh vì sao đột nhiên nhắc tới việc này, như cũ nghiêm túc đáp: “Đương nhiên, kia Vương Bá cùng tiệm vải Đồng chương quỳ đều là chiều cao chân đoan đáng người, kia Vương Bá thừa dịp Đồng chương quỳ ra cửa, liền cấp chính mình sửa dung đối trang một phen, nghênh ngang đi vào tiệm vải, đem bên trong trang ba trăm tám mươi hai lượng hiện bạc hết thảy lấy đi rồi, bắt quả người này không quá mấy ngày liền bị hai cái thị vệ bắt giữ quy án, đảo cũng không nhảy ra bao lớn bọt sóng tới.”

Tựa loại này không quan hệ tánh mạng sự tình, chấp pháp giả lại là sẽ không dễ dàng ra tay, nhưng vô luận lớn nhỏ, mỗi một kiện Trịnh Tông đều là thuộc như lòng bàn tay, liền ngân lượng số cũng sẽ không nhớ lầm nửa điểm.

Đáp xong lúc sau, chỉ thấy Lạc thống lĩnh ngậm miệng không nói, thở dài một hơi, một bộ hận sắt không thành thép bộ dáng, nhìn Trịnh Tông còn tưởng rằng chính mình nơi nào nói sai rồi, lại tự cô tự cân nhắc nửa ngày, cũng không cân nhắc ra cái nguyên do tới.

“Tê.. Dịch dung cải trang..”

Qua hảo một thời gian, Trịnh Tông mới ngộ đạo giống nhau, hít sâu một hơi, Lạc thống lĩnh cũng hướng hần đầu đi tán dương ánh mắt.

Chỉ thấy kia Trịnh Tông thần thái biến đổi, lớn tiếng trách mắng: “Ngươi là dịch dung cải trang đúng hay không! Ngươi là người phương nào, dám giả mạo Lạc thống lĩnh?!”

Lạc thống lĩnh nghe vậy một cái lão đảo, trên mặt mới vừa dâng lên một tia mong đợi nháy mắt tan thành mây khói, một sửa thường lui tới nho nhã: “Lão tử muốn thật là dịch dung cải trang tới còn có thể nói cho ngươi?! Có thể hay không động điểm đầu óc!”

Trịnh Tông thu hồi chuẩn bị đại đánh một hồi tư thế, thăm ngẫm: Lời này có lý a. Còn nói thêm: “.. Đúng vậy.. Ngươi hẳn là Lạc thống lĩnh.. Kia ai là dịch dung đổi trang đâu?”

Lạc thống lĩnh tức giận nói: “Thi thể a, mẹ nó, thật là cái du mộc đầu óc...”

Trịnh Tông từ trước đến nay đó là cái cứng nhắc tính tình, làm việc trước nay đều là có nề nếp, làm từng bước, gặp được việc này kỳ dị việc thật sự có chút như lọt vào trong sương mù, bị chỉ ra chân tướng lúc sau, trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy già đại tao, cực kỳ xấu hổ cười cười, nói: “Ngạch.. Lạc thống lĩnh, ta cùng ngươi nói giỡn tới.. Khụ khụ..”

Liên vì sao sẽ có như vậy một cái dịch dung cải trang thi thể, Trịnh Tông đều ngượng ngừng lại truy vấn.

Hai người lại nói chuyện với nhau vài câu, chỉ thấy năm đạo thân ảnh theo thứ tự từ bên vách núi dò ra, bình bình ổn ổn dừng ở một bên, trong đó ba người người mặc thanh, tím, bạch, tam sắc đoàn bào, đúng là đông thanh vương cùng dưới tòa tím diện bạch chí nhị vương, lại vẫn cứ không thấy hắc thứu vương, mà nhị vương bên cạnh các mang theo một người, không thể không nói, có thể nhiều hiệp một người bay lên này thương ngô đình, có thể thấy được này đông thanh giáo khinh thân công phu tạo nghệ xác thật không giống bình thường, nhưng tương so này kỳ diệu khinh thân công pháp, kia bị hiệp đi lên hai người, lại là càng hấp dẫn Lạc thống lĩnh cùng Trịnh Tông chú ý.

Bạch chí vương sở hiệp là một nam tử, bốn mươi tới tuổi tuổi, thô mi mắt to, thẳng lưng rộng bối, bàn tay so người bình thường to rộng rất nhiều, chưởng duyên che kín vết chai, hiển thị cái người biết võ, mà tím diện vương bên cạnh còn lại là một nữ tử, nhìn như cũng có hơn ba mươi tuổi tuổi tác, da bạch thân tể, ngũ quan tinh xảo, ưu nhã trung mang theo một tia tiêu tụy, tuy là làm người sở chế, lại thần thái tự nhiên, cũng không tầm thường phụ nhân như vậy hoảng sợ thần sắc.

Kia nam tử Lạc thống lĩnh cùng Trịnh Tông đều là nhận biết, đúng là dẫn phát lần này ước đầu vai chính chi nhất, mất tích hồi lâu, nhân xưng “Thiết chương khai sơn” lục thiên nam, bên phải phụ nhân hai người tuy không biết đến, nhưng tình cảnh này, cũng có thể đoán được cái tám chín phần.

Đúng là lục thiên nam chi thể, lục tinh liễu mẫu thân.

Thương ngô đình rất là to rộng, ít nói cũng có cái mùi mấy trường trường khoan, giờ phút này vừa qua khỏi buổi trưa, ban ngày chiếu qua đầu, này trên đình trừ bỏ lẽ loi bảy người cùng bảy cái lùn đoàn bóng dáng không còn hần vật, nhưng thật ra có vẻ có vài phần hoang vắng.

Mấy người đứng vững sau, bạch thứu vương cùng tím diện vương liền đem hai người thả khai, đông thanh vương cùng Lạc thống lĩnh lẫn nhau hàn huyên vài câu, lục thiên nam liền cướp mở miệng nói:

“Hai vị thống lĩnh, ta lục thiên nam thật sự hổ thẹn, cổ nhân vân tích thủy ân thượng cần dừng tuyên báo, mà hai vị vì ta đến đây làm mạo kỳ hiểm, đại động can qua, cô chi kịch mạnh, nguyên thiệp cũng khùng thượng không kịp cũng, này chờ ân tình nguyên bản thì bao lớn lễ cũng không quá, nhưng nề hà lúc này ta tay chân không tiện, lại chỉ phải trước nhớ kỹ.. Hổ thẹn, hổ thẹn..”

Lục thiên nam thoát nhìn khuôn mặt tục tăng, nói lên lời nói tới nhưng thật ra hào hoa phong nhã, phảng phất một cái toan thư sinh giống nhau, cùng hần diện mạo thật là không hợp, nhưng ở đây vài vị phần lớn đều đã sớm kiến thức qua, này đây cũng không nhiều lắm phản ứng, nhưng Trịnh Tông lại là chỉ nhận biết này gương mặt, vẫn chưa từng có nói chuyện với nhau, chợt vừa nghe này thao thao bất tuyệt nói lời cảm tạ từ, không khỏi sùng sốt, thấy Lạc thống lĩnh chỉ gật gật đầu lại không đáp lời, liền là bởi vì hai bên thân phận chi cố, nhưng hẳn từ trước đến nay hành sự vâng theo lễ chi nhất đạo, tuy là hai bên bốn làm quan phủ cùng con tin miễn cảm quan hệ, như cũ giản lược đáp: “Thuộc bốn phận việc, hai vị không cần phải lo lắng..”

Thấy Trịnh Tông tiếp lời, lục thiên nam lại không chút nào cố kỵ chính mình thân phận, mở miệng lại nói.

“Ai, việc này nói đến cũng là ta vấn đề, nếu không phải..” Lục thiên nam nói một nửa, thoáng nhìn một bên bạch chí vương đầu tới không tốt ánh mắt, lắc lắc đầu, lại sửa lời nói: “Hai vị thống lĩnh, hiện giờ ta Lục gia đã tán, thật là không dám cam đoan nói cái gì báo đáp việc.. Ai, dù sao ta Lục mô nhân là nhớ kỹ hai vị đại nhân hảo, về sau vô luận làm lão quái vẫn là tiểu quỷ, luôn là muốn ở các vị đại tiên trước mặt cho các người nói tốt vài câu, kỳ thật cái gọi là ‘ làm thiện trời giáng chi trăm tường ’, mặc kệ ta có thể hay không đem nói ngọt đưa tới, hai vị lại là đều đương ứng có hảo báo..”

“Nói ngọt đảo cũng không cần, ta sớm nghe nói về Lục đại hiệp cao thượng..” Trịnh Tông nói một nửa, đột nhiên thoáng nhìn Lạc thống lĩnh trên mặt có chút hơi mang hài hước biểu tình, lại là sùng sốt, giọng nói còn chưa lạc, liền nghe lục thiên nam thao thao bất tuyệt lại lần nữa vang lên:

“Tiểu tử nào dám xưng cái gì cao thượng, bất quá là thủ này địa bàn, đồ cái chắc bụng thôi, mà Trịnh Phó thống lĩnh còn lại là thủ chính vì tâm, ghét không sợ, khớp xương không đến, có Diêm La bao lão, trên giang hồ ai nghe xong không kính nể vài phần..” Lục thiên nam nói một nửa, tựa hồ cảm giác

vắng về Lạc thống lĩnh, liền lại nói:

“Lạc thống lĩnh cũng là tô thể độc lập, hoành mà không lưu..”

“Khụ khụ.. Lục đại hiệp, người muốn khen liền khen Trịnh lão chính là, ta lại là không cần.” Lạc thống lĩnh khách khí nói, hiển thị đã sớm hiểu biết này lục thiên nam mở miệng thao thao bất tuyệt tính tình.

Lục thiên nam câu chuyện liền lại chuyển hướng về phía Trịnh Tông, lải nhải lải nhải nói cái không ngừng.

Mà Trịnh Tông giờ phút này còn lại là đầy mặt xấu hổ, mỗi khi nghe hắn thao thao bất tuyệt xong, chính mình không nói một lời tắc có vẻ có chút không hợp với “Lẽ”, nếu tiếp lời nói, hắn liền lại lần nữa lưu loát giảng ra thật lớn một thiên ngôn luận, giờ phút này cuối cùng đã biết vì sao lúc ấy Lạc thống lĩnh chào hỏi khi chỉ là khẽ gật đầu lại không đáp lời.

Nguyên lai này lục thiên nam tuy tên tuổi vang, nhưng lại là cái thật đánh thật nói lao.

Kia một bên phụ nhân lại là tâm ngọt ý hiệp nhìn, này nam nhân năm đó chính là dựa vào này trương có thể nói ba hoa chích chèo miệng, đậu chính mình cười đến ngửa tới ngửa lui, lúc này mới phương tâm ám hứa, hoảng lên đã hai mươi năm, hai người trải qua ngọt ngào cùng khổn khổ, giờ phút này tuy nửa điểm không thể động đây, lại vẫn như cũ làm trò này vài vị cao thủ mặt cũ tập không thay đổi, không khỏi làm người cảm xúc rất nhiều.

Lục thiên nam bị giam giữ ở đông thanh giáo sau núi lâu ngày, lúc này ra tới nào còn có thể nhẫn được lời này lao tính tình, cũng mặc kệ kia Trịnh Tông trả lời nhiều có lẽ, dù sao chính mình là có thể đến đến đến nói lên không dễ yên, thường thường còn muốn “Chiếu cố” một chút còn thừa mấy người cảm thụ, hỏi một chút bạch chí vương có mệt hay không, nói chuyện đông thanh vương công phu cao, cảm thán này dẫn phượng sơn ngàn nam cạnh tú, khen kia tím diên vương mạo như xuân hoa, thường thường còn muốn trích dẫn vài câu toan thơ cũ từ, nói mọi người đều là không thể nề hà, nhưng lại cũng đều an an tĩnh tĩnh chịu, UU đọc sách www.uukanshu.com tựa hồ còn đang chờ đợi cái gì.

Hôm qua tam vô đạo người liền ước hảo, hôm nay một trận chiến sau, các hội thuộc sở hữu, này đây đông thanh giáo mới đem lục thiên nam vợ chồng cấp mang theo tới, bởi vậy một trận chiến này, lại là cần thiết chờ kia tam vô đạo người cùng lục tinh liễu tới mới có thể bắt đầu.

Đãi này lục thiên nam lải nhải gần hơn nửa canh giờ, mọi người chỉ nghe được vài tiếng “Ca ca” tiếng vang, phảng phất có thứ gì ở tạc vách đá giống nhau, cực có tiết tấu, thanh âm tuy không lớn, nhưng ở đây mấy người đều là hảo thủ, lại là nghe được rành mạch.

Trịnh Tông, Lạc thống lĩnh, đông thanh vương mấy người lại đều tự trọng thân phận, không muốn dẫn đầu bò đến bên vách núi xem xét, mà bạch chí vương cùng tím diên vương càng là có mệnh trong người, cũng không dám nhẹ động.

Qua ước chừng mười lăm phút công phu, kia “Ca ca” thanh càng thêm vang dội, trong lúc còn kèm theo vài tiếng thở dốc, liền huyết đạo bị phong lục thiên nam vợ chồng đều nghe được này động tĩnh, cũng bởi vậy lục thiên phía nam mới ngậm miệng không nói.

Thanh âm càng ngày càng gần, tần suất càng ngày càng hoãn, kia tiếng thở dốc lại càng lúc càng lớn, mọi người đều khẩn trương hoặc khó hiểu, vì sao sẽ có loại này thanh âm truyền đến, phảng phất hình như có ai ở leo núi giống nhau.

Lại qua gần nửa khắc chung công phu, ở mọi người kinh dị ánh mắt hạ, chỉ thấy một con mạng theo lên núi cương thảo cánh tay, từ bên vách núi lộ ra tới.

Kia lên núi cương thảo sáng long lanh, dưới ánh mặt trời cực kỳ chói mắt.

Đoàn người lúc này mới minh bạch, nguyên lai thật là có nhân tài leo núi.

Bất quá nhìn đến như vậy cảnh tượng, trong lòng nghi hoặc chỉ tình tắc càng sâu, liền lâm lâm lục thiên nam đều nói không ra lời, không biết này thương ngô đình quyết chiến mà, như thế nào có người như thế leo lên đi lên, chẳng lẽ là tới tìm sơn tham lão nông lạc đường? Nhưng kia cánh tay chắc nịch khảm trí, lại càng tựa thiếu niên tay.

Đang lúc đại gia nghi hoặc gian, một đạo trong trẻo thanh âm lại truyền tới:

“Mẹ nó, này phá địa phương quá cao.... Mặt trên có hay không người?? Ai tới cho ta đáp bắt tay!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 58 : Các người có thể đi rồi!

Này thanh âm rơi xuống, bên cạnh mấy người đều là bất động, chỉ có Lạc thống lĩnh cười hơi hơi nâng nâng tay, kia cánh tay chủ nhân phảng phất đã chịu một cỗ hấp lực giống nhau, không tự chủ được liền bay đi lên, giữa không trung “Dì” một tiếng, rồi sau đó liền an an ổn ổn dừng ở mấy người trung gian.

Mấy người thấy Lạc thống lĩnh này bộ “Cách không lấy người” công phu, đều trong lòng tán thưởng không thôi, lực thiên nam càng là lớn tiếng kêu câu “

Hào!”, Liền ở đây võ công mạnh nhất đông thanh vương cũng không cảm thán nghĩ: Chiêu thức ấy ta nhưng thật ra cũng có thể, bất quá muốn ta thi triển ra tới, kia tiểu tử chỉ sợ muốn ăn không nhỏ đau khổ, lại là khó có thể như vậy bình bình an an rơi xuống.

Bên cạnh mấy người là kinh ngạc cảm thán, mà Trịnh Tông nhìn đến thiếu niên này khuôn mặt, lại là hoảng sợ: “Người.. Người.. Người như thế nào cũng sống?!”

Cái gọi là cũng tự, người trước tất nhiên là nói được Lạc thống lĩnh.

Trịnh Tông từ trước đến nay gan lớn cương liệt, liền tính vậy đi lên mười đông thanh vương như vậy hảo thủ, cũng tuyệt không sẽ lộ nửa điểm khiếp sắc, nhưng nếu nói hai ngày trong vòng, lại một lần nhìn đến một khối “Sống sờ sờ thi thể”, như vậy cảnh tượng thực sự làm hắn khó có thể tiếp thu.

Mà này hán trong mắt “Sống sờ sờ thi thể”, đúng là thiết phong.

Đêm qua mấy người thương nghị di chiến thương ngô đỉnh khi, người khác nghe không được, nhưng thiết phong tỉnh giấc tự người phi thường, đã cùng đồn đãi trung thiên nhĩ thông không thua kém chút nào, bởi vậy bọn họ đối thoại đều đều ghi tạc trong lòng, căn cứ “Náo nhiệt không xem, thực không dưới nuốt” tâm lý, trước đem trước mắt thắng tới thật lớn một đồng bạc lấy mười đôi chín cùng kia nhà cái Ngô lớn nhỏ đối làm ngân phiếu, cũng cực kỳ xa hoa lấy ra trong đó hai trăm lượng, thuê một cái thiện sử khinh công hảo thủ, suốt đêm lưng đeo chính mình đi vào kia thương ngô đỉnh hạ, kia hảo thủ tới rồi địa phương, nhìn đến kia lập đầu vách đá trong lòng thẳng bồn chồn, chớ nói công cá nhân, liền tính chính mình là lợi một mình cũng là kiên quyết phi không đi lên, bởi vậy vô luận thiết phong như thế nào lấy giá cao tương dụ, cũng chỉ có thể xua xua tay, nhận lấy hai trăm lượng rồi đi, rốt cuộc thân vô kim cương, không dám ôm kia đồ sứ sống, bạc tuy hảo, dù sao cũng phải có mệnh tới hoa mới được.

Kia hảo thủ đi rồi, thiết phong còn lại là hết đường xoay sở, chớ nói chính mình giờ phút này chân cẳng không linh hoạt, liền tính tứ chi kiện toàn, võ công đỉnh là lúc, tường nhảy lên này cao nhai cũng không khác hẳn với người si nói mộng, nhưng nghĩ chính mình hơn phân nửa lộ đều chạy tới, chỉ kém này mấy chục trọng cao đỉnh, như vậy triệt có thể nào cam tâm?

Vì thế liền tại đây bốn phía biên trảm tư biên tìm kiếm, nhìn xem có hay không cái gì có thể giúp chính mình lên núi ngoạn ý nhi. Công phu không phụ lòng người, mới vừa đi dạo chỉ chốc lát, liền nhìn thấy một sơn gian hái thuốc người, thiết phong hai mắt sáng ngời, vội vàng bồn tiền lên đi, không nói hai lời, lại xa hoa móc ra hai trăm lượng ngân phiếu, muốn mua hắn kia bộ lên núi trang bị, kia hái thuốc người nơi nào gặp qua bạc này người gốc tiền nhiều phá sản thiếu niên, không cần suy nghĩ liền đáp ứng rồi, vội không ngừng đem kia bộ cương thảo thiết lí tá xuống dưới, hận không thể đem quần áo quần cộc cùng nhau đều cởi ra bán cho hắn, rồi sau đó lấy hảo ngân phiếu nhanh chân liền đi, sợ thiếu niên này đổi ý giống nhau.

Thiết phong mặc tốt này một thân, bắt đầu là sơn thể còn hơi chút bằng phẳng, chỉ dựa vào cương thảo bắt lấy vách đá liền có thể hành, đến sau lại kia hơn mười trọng lại là thẳng tắp bình vách tường, thiết phong cũng không nửa điểm leo núi kỹ xảo, chỉ phải mỗi một bước đều tiêu phí thật lớn sức lực, đem kia vách đá tạc ra một cái thâm động, lúc này mới dám hành, cứ việc như thế, mỗi khi xuống phía dưới nhìn lại khi đều không cảm mồ hôi lạnh chảy ròng, mặc niệm vài tiếng cái này phù hộ cái kia phù hộ, sau đó tiếp tục hướng lên trên bò.

Bò đến đỉnh núi, rốt cuộc ở Lạc thống lĩnh tiếp ứng hạ, thờ hồn hên “Lóe sáng” lên sân khấu.

...

“Lão thất phu! Người còn có mặt mũi nói, trả ta mệnh tới!”

Thiết phong nhìn thấy Trịnh Tông, đứng dậy liền muốn tiến lên động thủ, mới vừa tiến lên hai bước, hai mắt lưu lưu vừa chuyển, liền lại ngã ngồi trên mặt đất, sửa làm chửi ầm lên lên.

Đến nỗi vì cái gì lại không động thủ?

Nói giỡn, giờ phút này bàn tay trần chân lại tàn, có thể nào đánh thắng được gia hỏa này.

“Người này lão thất phu, mặt trường như cái phễu, râu tóc tựa lão cẩu, còn nghĩ cái gì gặp chuyện bất bình một tiếng rống, lại không biết động dục heo mẹ đều không nhìn. Người mắt như chọi gà phiến, người trào tựa chân vịt run, có phải hay không thận hư khó càng lâu? Tiểu gia ta cho người một câu khuyên, người này bệnh, tình điểm tiền, dù sao lấy người này mặt già, coi như bánh xe ta đều ngại điên. Không bằng tẩy trắng nõn, áp thành tuyền, dán ở trên cửa có lẽ còn có thể đối điểm tiền, xem người thế nữ phạm pháp lại làm gian, phương thảo bích mấy ngày liền. Nản lòng thoái chí hạ, một đao nhạc vô biên, từ nay về sau da nếu nõn nà ngọc, cục ảm cô cũng điên, không tiện uyên ương không tiện tiền, nhân người một người chiếm hai bên...”

Luận ngâm thơ câu đối thiết phong không thành thạo, luận mắng chửi người nói, chỉ sợ ở đây các vị vô năng ra này hữu, châu này mắng, kia mắng chính là vui sướng tràn trề, thống khoái đến cực điểm, nói đến cao trào chỗ, liền luôn luôn làm nhắm lực thiên nam đều không cảm cam bá hạ phong, thậm than thật sự là anh hùng xuất thiếu niên, này đón mắng, thật kích thích.

Mà Trịnh Tông còn lại là từ vừa mới bắt đầu về mặt hoảng sợ chuyển làm sắc mặt xanh mét, thậm chí liền tiểu tử này vì sao có thể sống lại đều đã quên tìm tòi nghiên cứu, hắn từ trước đến nay hảo mặt mũi, liền bác hoàng Đại thống lĩnh cũng ngại với hắn điểm này, chưa bao giờ trước mặt mọi người tương mắng quá, không nghĩ hôm nay lại bị một cái tiểu tử mắng mấu chó phun đầu, tuy mười câu có ba bốn câu nghe không hiểu, nhưng nghĩ đến tuyệt không phải cái gì lời hay, ngại với mặt mũi lại ngượng ngùng đối với thân tàn miệng tiện thiếu niên ra tay, trong lúc nhất thời lửa giận hừng hực, không thể

nào phát tiết, thiếu chút nữa bối quá khí đi.

Mắng thật lớn một trận, rồi cuộc dừng lại nghỉ khẩu khí, Trịnh Tông đang định nói hai câu “Tiểu súc sinh” linh tinh phát phát hỏa khí, lại thấy kia thiếu niên bị lục thiên nam kêu qua đi, vốn tưởng rằng lục thiên nam là muốn lấy trưởng giả tôn sư răn dạy một phen, lại không nghĩ hẳn không chỉ có không răn dạy, ngược lại cùng kia tiểu tử thảo luận khởi vừa rồi kia một đại đoạn mắng trong lời nói câu hàm nghĩa tới, mà thiết phong còn lại là một câu một câu tinh tế giải thích, ở đây mọi người đều là nghe được đều là mở rộng tầm mắt.

“Khụ khụ, Trịnh Phó thống lĩnh, người đừng nghĩ nhiều, ta chỉ là thấy cái mình thích là thèm, nghe thế sao thấy nhiều biết rộng sở không nghe thấy câu liên nhện không được tìm tòi nghiên cứu một phen... Trịnh Phó thống lĩnh, người sẽ không trách móc đi?”

Lục thiên nam thoáng nhìn Trịnh Tông kia càng thêm xanh tím, liền “Tri kỷ” giải thích nói.

Mà này một giải thích, Trịnh Tông sắc mặt cơ hồ muốn đen, chính ứng phía trước sở khen “Nhu Diêm La bao lão”, mà còn lại mọi người đều là có chút buồn cười, đã giác thiếu niên này tình phát với trung, ngôn không chỗ nào chọn, điệu ngữ liên châu, thực sự thú vị, lại giác nơi đây lúc này tựa hồ lưu hân tại đây, rất là không tiện, nhất thời đảo cũng không biết lấy này kỳ quái tiểu tử như thế nào cho phải.

Đang định mấy người các tướng các gia sự thời điểm, lại thấy bên vách núi một người nhảy đi lên,

Người này bạch y váy trắng, khuôn mặt tinh xảo, đông thanh giáo mấy người cùng Chấp Pháp Đường hai vị thống lĩnh nhìn đều là đã giác kinh dị lại giác nghi hoặc, trong lúc nhất thời không khí ngưng trọng rất nhiều.

Đúng là lục tinh liễu.

Mọi người kinh dị chính là nàng tuổi còn trẻ, sao có thể có thể bằng vào khinh công chính mình nhảy lên tới, nghĩ như thế nào đều có chút không thích hợp, nghi hoặc chính là kia e sợ cho thiên hạ không loạn tam vô đạo người chạy đi đâu?

“Cha, nương!”

Lục tinh liễu đi lên lúc sau, liếc mắt một cái liền thấy lục thiên nam vợ chồng, cửu biệt gấp lại, hỉ cực mà khóc, một phen liền phác đi lên, nước mắt trong suốt, dưới ánh mặt trời lóa giống một viên viên lؤلؤل toản, bạch chí tím diên nhị vương vốn muốn ngăn cản, lại thấy đông thanh vương tay một so, liền ngừng lại, tùy ý nàng đi.

Ba người gặp nhau, đang định lẫn nhau tổ khổ tâm, lục tinh liễu lại đột nhiên nhìn thấy bên cạnh kia trang điểm quái dị thiếu niên xoay người lại, trong nháy mắt, bốn mắt nhìn nhau, đều từ đối phương trong mắt thấy được nồng đậm kinh ngạc.

“Là ngươi?!” “Sao ngươi lại tới đây?!”

Kia trang điểm quái dị thiếu niên, đương nhiên chính là thiết phong.

Thiết phong tất nhiên là không biết trận này ước đấu vai chính, chính là lục tinh liễu toàn gia, mà lục tinh liễu cũng không biết biến mất đã lâu thiết phong, vì sao lại ở chỗ này xuất hiện, thật là còn cùng chính mình phụ thân một bộ thực thân thiện bộ dáng.

Lúc này không riêng gì thiết phong cùng lục tinh liễu, mọi người trên mặt đều tràn ngập nghi hoặc, đều là không nói, tràng thượng không khí trong lúc nhất thời trở nên có chút quái dị lên.

Bất quá này quý dị không khí không bao lâu, liền bị một tiếng kẹp mùi rượu cười to đánh gãy.

“Ha ha ha, chư vị.. Đều rất nhanh sao..!”

Đúng là tam vô đạo người, công gia chiêu bài đại tửu hồ lô, đột ngột ở bên vách núi xuất hiện. Giờ phút này mọi người mới vừa rồi nghĩ đến, vừa mới kia thiếu nữ sở dĩ có thể nhảy lên tới, có lẽ là người này việc làm, nhưng rồi rầm sử cái gì thủ đoạn mới có thể khiến nàng nhảy đến nơi này, đoàn người trong lúc nhất thời lại là không nghĩ ra được.

“U a? Tiểu tử ngươi như thế nào cũng ở?” Tam vô đạo người thấy thiết phong, trên mặt khó được lộ ra một tia nghi hoặc.

Thiết phong còn lại là hơi hơi sùng sốt, chỉ cảm thấy lần này náo nhiệt xem thật sự đáng giá, ở Lạc Thành số lượng không nhiều lắm mấy cái người quen cơ hồ toàn đến, lại không biết kia kết bái đại ca mộng thiên đi nơi nào.

“Hắc, ngươi có thể tới, ta như thế nào liền không thể ở?” Thiết phong trêu ghẹo nói.

Tam vô đạo người ngửa mặt lên trời rót một ngụm rượu, nói đến:

“Ha ha, tiểu tử ngươi tổng có thể làm lão tử ngoài dự đoán... Uống không uống?” Dứt lời, đem bầu rượu về phía trước đưa qua.

Thiết phong kỳ thật cũng không tốt rượu, đặc biệt là tam vô đạo người hồ kia không biết tên rượu mạnh, nhưng lúc này đoàn người đều nhìn chăm chăm chính mình, có thể nào yếu đi khí thế, đơn giản tiếp nhận bầu rượu, “Rầm” chính là một mồm to, trong lúc nhất thời sắc mặt đỏ lên, trên mặt nhả ra trăm ngàn điều nếp gấp, cay nói không ra lời.

Một bên lục tinh liễu thấy che miệng cười, thầm nghĩ: Gia hỏa này vẫn là giống nhau ái cật mạnh.

Mà lục thiên nam tắc đột nhiên mở miệng nói: “Rượu ngon, rượu ngon a! Cổ biện tam rượu chi vật, một rằng sự rượu, nhị rằng tích rượu, tam rằng thanh rượu, không biết huynh đệ này hồ trung rượu ra sao loại a?”

“Ha ha ha, khó được có hiểu rượu người, lại là so với kia chút chỉ biết bóp mũi man uống hiểu thắng nhiều.” Tam vô đạo người ta nói bải, quay đầu nhìn liếc mắt một cái Trịnh Tông, tự nhiên là trào phúng hần ngày đó ở Lạc Thành như uống thuốc canh giống nhau, nhắm mắt cuồng uống mười hai chén lớn rượu mạnh sự tình.

Trịnh Tông lại là không để ý tới, âm thầm cân nhắc, không biết có phải hay không phạm vào thái tuế, ngày gần đây như thế nào mọi chuyện không thuận, chịu nói móc so trước nữa đòi thêm lên còn nhiều.

Tam vô đạo người nghênh ngang tiến lên đạp vài bước, tới rồi giữa sân, vỗ vỗ chính mình hồ lô lớn nói:

“Ta này hồ trung vật, là có việc cũng uống, không có việc gì cũng uống, cũng phân biệt không ra là sự rượu vẫn là tích rượu, tóm lại không phải kia thần thần đạo nói thanh rượu là được, ha ha.”

“Có nói là thiên tử hô tới không lên thuyền, lão huynh có này rượu ngon, nghĩ đến chớ nói thiên tử, liền tính Thiên Vương lão tử tới cũng chưa chắc chịu được rồi. Hôm nay này mặt trên vài vị, đều là Lạc Thành trung đứng đầu đại nhân vật, mấy vương uy phong lẫm lẫm, anh khí bức người, hai vị thống lĩnh cũng là khí vũ phi phàm, chính trực không a, lão huynh càng quả nhiên là một cái tiêu sái tự tại, vị tiểu huynh đệ này, cũng là ách... Cũng là ý tưởng độc đáo, mồm miệng lanh lợi.”

Lục thiên nam là đã đã làm phỉ, lại từ quá thương, xông qua sơn trại hạ quá giang, hơn nữa này trời sinh tự mang nói lao tính tình, có thể nói này Lục gia nửa giang san, đều là dựa vào này há mồm nói ra. Tuy nói giờ phút này đã làm người chế, nhưng có nói là duỗi tay không đánh khuôn mặt tươi cười người, nói mấy câu chỉ gian liền đem mọi người đều khen một lần, mặc kệ thực cùng không thân, đều có thể khen hào phóng khéo léo, tuy nhiệt liệt, lại không hiện làm ra vẻ, này đây mọi người tuy giác hần lại nhai có chút dong dài, nhưng thật ra cũng không đối hần có gì không ấn tượng tốt.

Duy độc thiết phong khoe miệng vừa kéo, tựa hồ khen hần hai câu lời nói thật là miễn cưỡng...

Nói xong hơi dừng một chút, rốt cuộc hỏi ra đáy lòng chân chính vấn đề:

“Các vị anh hùng tụ tập tại đây chỉ điểm giang sơn, ta lục thiên nam hiện tại lại là đầy đầu mò mịt, mong rằng vị nào lão huynh cho ta nói một chút, này... Hiện tại đây là cái tình huống như thế nào?”

“Ha ha, người người này nhưng thật ra thú vị, la dong dài, không xuất gia làm hòa thượng đi truyền pháp nhưng thật ra Phật môn chỉ hám, đơn giản cho người nói một chút, cũng là vô phương.” Tam vô đạo người cười to hai tiếng, UU đọc sách [www. uukanshu.com](http://www.uukanshu.com) đầu tiên là đi tới Trịnh, Lạc hai vị thống lĩnh trước mặt, cánh tay trái ngăn, nói: “Hai vị này thống lĩnh kia, là chuẩn bị tiếp hai người các người về nhà.”

Lại đi đến đông thanh vương trước mặt, ở bạch chí cùng tím diên nhị vương cực kỳ bất thiện ánh mắt hạ, giống như giới thiệu nhiều năm lão hữu giống nhau, còn nói thêm: “Vị này đông thanh vương đâu, tưởng cho các người bảo bối nữ nhi cùng nhau trối lại đi, hỏi một chút về kia..”

“Lớn mặt!” “Câm mồm!”

Nói một nửa, chỉ thấy bạch chí vương giờ lên trường kiếm, mà tím diên vương móc ra một cây roi mềm, thẳng chỉ tam vô đạo người.

Hiển nhiên là những lời này có điểm phạm vào kị.

Kia hai tên gia hỏa sự mới vừa móc ra tới, mọi người lại chỉ thấy bóng xám chợt lóe, lại vừa thấy khi, chỉ thấy kia bạch chí vương trong tay binh khí đối làm roi mềm, mà tím diên vương thế nhưng đối thành trường kiếm, đương sự hai người từ đầu chí cuối đều không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ cảm thấy trong nháy mắt trong cơ thể hơi thở cứng lại, rồi sau đó phảng phất trúng cái gì ma thuật tà pháp giống nhau, trong tay binh khí thế nhưng cứ như vậy không thể hiểu được đổi chỗ, trong lúc nhất thời kinh dị mạc danh, chân tay luống cuống.

Này “Tay không đổi binh khí” công phu, lại không biết muốn so “Tay không đoạt đao sắc” cao mình nhiều ít lần.

Mà đông thanh vương cùng Lạc, Trịnh hai thống lĩnh còn lại là mất sắc chút, rõ ràng nhìn thấy đây là kia tam vô đạo người việc làm, tuy nói ra tay đột nhiên, chiếm cái tiên cơ, lại cũng khó hiểu lấy này bạch chí tím diên nhị vương công phu, vì sao thế nhưng không hề có phản ứng, này nếu là chân chính đối địch, chẳng phải là làm người ngay lập tức chỉ gian liền cảm táng mạng, nghĩ đến đây, đều là mảy đại nhân: Người này công phu hảo tà hồ, cũng không biết là cái gì môn đạo!

“Cũng khổ vài vị mấy ngày nay chạy ngược chạy xuôi, nhảy nhót lung tung, nếu là náo nhiệt đủ rồi, lại không mặt khác sự nói...” Tam vô đạo người đứng ở giữa sân, thanh thoi thanh thoi rút một mồm to rượu, ổn định vững chắc đem tầu hồ lô treo ở trên lưng, đối với mấy người nói:

“... Vậy các người có thể đi rồi!”

Chương 59 : Tam vô đạo người thực lực

Này không có thảo diệp, không có cát đá, cũng không có thú kêu ve mình, một câu lạc, chỉ còn bên tai từng trận tiếng gió “Ồ ồ” thổi, như khóc như tố, như oán như mộ, quay lại cổ vô tích, động tức như có tình.

Đồng thanh vương tiến lên một bước, như cũ đôi tay phụ bối, chuyển qua nửa cái thân hình, ánh mắt vi hàn.

“Tam vô đạo người, ngươi chính là cũng muốn tham dự này đấu?”

..

Tím diên vương cùng bạch chí vương yên lặng đem binh khí trao đổi trở về, thu hồi về xấu hổ, mang lên ngưng trọng. Lạc, Trịnh Nhị vị thống lĩnh như suy tư gì, đánh giá giữa sân này áo bào tro nam tử. Lục thiên nam vừa định nói cái gì đó, bị lục tinh liễu sử cái ánh mắt ngăn cản xuống dưới, chỉ có thiết phong về mặt mơ hồ, thâm nghĩ: Tam vô đạo người? Nguyên lai cái này “Ngô tiên bối” lại có cái như thế không đáng hoàng danh hào, lại không biết là ở đâu cái đạo quan xuất gia.. Xuất gia..

Nghĩ đến “Xuất gia” hai chữ, lại nghĩ nghĩ người này ngày thường quái dị hành vi, không khỏi không nhịn xuống xì một tiếng bật cười, ít nhiều giờ phút này đại gia tinh lực đều ở kia tam vô đạo nhân thân thượng, đảo cũng không ai đi để ý tới hắn.

“Ta không phải muốn tham dự cái gì chó má ước đấu, ta đến mang đi bọn họ mấy cái, ai muốn cản ta, mỗi người tự hiện thân thông đó là, ha ha.”

Tam vô đạo người ta nói bãi, chậm rãi đi hướng lục thiên nam phương hướng, bước chân vững vàng, bình tĩnh, tựa quá ông ngoại tán bộ giống nhau.

“Dừng lại bãi.” Bạch chí vương thấy này tam vô đạo người đã đi đến chính mình trước người không xa, đưa ngang ngực trường kiếm cản lại.

Kia tam vô đạo người lại là không để ý tới cũng không ngừng, tự cố chậm rãi đi tới, nhìn như sân vắng tan bộ, lại cho người ta lớn lao áp lực, liền đồng thanh vương cũng mi giác đại nhân, do dự không quyết.

Qua hai cái hô hấp công phu, mọi người chỉ nghe “Ong” một tiếng, ngay sau đó chính là mấy đạo bóng kiếm, đúng là bạch chí vương giữ nhà công phu loạn bát phong kiếm, này bộ kiếm pháp người thường nhìn hỗn loạn vô cùng, tựa một người điên phát cuồng loạn vũ giống nhau, kỳ thật kết cấu nghiêm cẩn, công thủ có độ, một thật tam hư, thượng bẩy hạ tam, không chút cầu thả.

Kiểm ra ảnh từ.

Mà kia tam vô đạo người còn lại là không chút hoang mang, duỗi tay tùy ý hoặc giá hoặc chắn, hoặc bát hoặc dẫn, không quá mấy cái hiệp liền thăm dò kiếm lộ, tay phải tìm tòi, phảng phất cảm hoa giống nhau, ở thật mạnh bóng kiếm trung trực tiếp kẹp lấy chuôi này trường kiếm, này một kẹp giống như vòng sắt, vô luận kia bạch chí vương như thế nào vận lực rút xỏ, lại là không chút sút mẻ, qua một hồi lâu, mới thấy kia cầm mũi kiếm bàn tay to một xỏ bắn ra, trường kiếm “Ầm” một tiếng dừng ở bên chân.

Trường kiếm vừa ra, lại thấy ba viên bi thép dẹt phá khí thanh thẳng đối tam vô đạo người mà đến, chỉ thấy hắn tùy tay một bát, đều bắn ra bốn phía mà đi.

Rồi sau đó đó là một tiếng khê kêu.

“Bạch chí vương, người này có yêu pháp, ngươi tới trợ ta!”

Bạch chí vương mặt lộ vẻ về xấu hổ, rõ ràng là tím diên vương tới tương trợ, lại sợ trước mặt ngoại nhân ném chính mình mặt mũi, phản nói thành làm chính mình tới trợ năng, bất chấp kinh sợ, nhặt lên trên mặt đất trường kiếm, lại lần nữa khinh thân mà thượng.

Tam vô đạo người lấy một địch nhị, lại như cũ mặt không đổi sắc, nhẹ nhàng tự tại, kia bạch chí vương thay đổi ba bốn bộ kiếm pháp, lại hoàn toàn không làm gì được người này, mỗi đối nhất chiêu chỉ có thể rất cái năm sáu thức, rồi sau đó liền bị người thanh trường kiếm “Ầm” một tiếng ném ở trên mặt đất, nhưng hôm nay đã đều không phải là lời đài luận vô, tuy biết áo bào tro khách đã có lưu thủ, lại cũng bất chấp cái gì mặt mũi, như đánh không chết tiểu cường giống nhau, càng thua càng đánh, trường kiếm nhiều lần bỏ nhiều lần nhặt, không quá nhiều một hồi công phu, trên người liền vết thương chồng chất, lại nhiều là bị chính mình chuôi kiếm cùng tím diên vương bi thép gây thương tích.

Tím diên vương tình hình lại là hơi chút hảo chút, trừ bỏ đồng thanh giáo mấy người ngoại, còn lại người chờ đều chưa bao giờ gặp qua nàng này bộ tiên pháp, này bộ tiên thuật thật là độc đáo, không giống tầm thường trường tiên thủ pháp như vậy lấy quất đánh ném đánh là chủ, mà là đi rồi cái ít lưu ý quán quanh buộc dính chiêu số, mà kia roi cũng là có chút bất đồng, nhưng trường nhưng đoản, co dãn cực cường, giống như trường xà giống nhau, thường xuyên giữa không trung đột ngột đánh cái cong, cực kỳ quý dị, nhưng tương ứng, tương nắm giữ bức này kỳ môn binh khí khó khăn cũng là có

thể nghĩ.

Mà tím diên vương tuy các mảy trượng ngoại, thao này quái tiên lại giống như cánh tay giống nhau linh hoạt, dưới ánh mặt trời giống như một cái hung ác trường mãng, chính chọn người mà vòng. Đồng thời sử khinh công tả khuynh hữu nhảy, lại tay trái từ trong lòng thường thường phát ra mảy viên bi thép, tuy nói cơ hồ đều bị kia tam vô đạo người dẫn tới bạch chí vương trên người, nhưng này một lòng tam dùng bản lĩnh, làm người không thể không khâm phục không thôi.

Đến nỗi kia tam vô đạo người, mọi người lại không có khâm phục, chỉ có sờ không được đầu óc, đều giác hấn vô công quái dị khó lường.

Hấn chiêu số chọt vừa thấy đi, tổng hội làm nhân sinh ra một loại “Này ta cũng có thể làm được” ý tưởng, cẩn thận tưởng tượng, lại giác không đúng, liền giống như nhìn thấy một cái lão thợ đan tre nửa, giống nhau tay, biên giống nhau cây trúc, dùng nhìn như giống nhau thủ pháp, nhân gia biên chính là vững chắc rắn chắc cái làn, mà người biên chính là một lấy liền tán đại sọt, trong đó sờ kém tuyệt phi mặt ngoài công phu.

Ba người lại đấu hai mươi tới cái hiệp, bạch chí vương lại trung mảy chiêu, đã bị một chút nội thương, lại hãy còn một vòng lại một vòng xông lên đi, kêu to liên tục, giống cái bị thương sư tử, mà tím diên vương cũng cảm trường tiên quay lại chỉ gian càng thêm đình trệ, tựa rót chỉ giống nhau, vài lần đều thiếu chút nữa giữa không trung đánh kết, trong tay bi thép sớm đã không hề phóng ra, giờ phút này trừ bỏ đau khổ chống đỡ, cũng không còn hấn pháp.

“Đồng thanh vương, người nếu lại không ra tay, này hai con chim nhỏ chỉ sợ muốn chịu không nổi...”

Tam vô đạo người ta nói bãi, hai tay chấn động, bạch chí vương trường kiếm lại lần nữa bị đánh bay một bên, kia quái tiên cũng trình xoắn ốc trạng bay trở về, tím diên vương cả kinh, dùng ra tím hà ngân dậm công phu, không trung tiết vài cổ lực, mới vừa rồi thu tới tay trung, rơi xuống đất lúc sau, chỉ cảm thấy nửa cái chân đã đập tới rồi bên vách núi, trong lòng thầm kêu nguy hiểm thật

“Các người trước tiên lui ở một bên đi.” Đồng thanh vương tiến lên một bước.

Bạch chí vương nghe vậy, oán hận trừng mắt nhìn tam vô đạo người liếc mắt một cái, nhặt lên vũ khí, đi tới một bên, tím diên vương cũng theo qua đi, móc ra mảy viên nâu thuốc viên cho hấn ăn đi xuống.

Thiết phong lơ đãng chấn Lục gia mảy người trước người, thần sắc nhẹ nhàng, nhưng trong lòng lại là biết, này hai người động khởi tay tới, chỉ sợ cũng không như vậy bình tĩnh.

Dưới ánh mặt trời, mảy chỉ xám trắng đại điều trải qua, tựa cảm nhận được nơi này không khí không tầm thường, liên tục đập vài cái cánh, vội vàng bay đi.

Không quá đến bao lâu, đột ngột một tiếng bạo vang, hai người giấy lát chỉ gian liền giao khởi tay tới, sờ sờ quyền chưởng cũng là cực kỳ giản dị, người đánh nhất chiêu hắc hồ đào tâm, ta tới nhất thức ngời son ôm nguyệt, người tới một bộ thông cánh tay quyền,

Ta ra một phát thăm long tay, người tới ta đi, đều dùng chính là trên giang hồ đơn giản nhất phổ cập chiêu số, nhưng giao thủ khi phát ra “Thùng thùng” thanh cực kỳ vang dội, chấn chấn nhân tâm phòng thẳng run, phảng phất một đám trắng hấn tại bên người nhìn trông to.

Liên như vậy một cái chớp mắt công phu, hai người liền chém ra bảy tám chưởng, lại quá đến mảy chiêu, liền thành mười tới chưởng, hai người ra chiêu càng lúc càng nhanh, thanh âm càng ngày càng vang, mảy chục hiệp sau, phảng phất có mảy trăm đạo chưởng ảnh đồng thời xuất hiện, đại gia càng là liền đôi mắt cũng không dám chớp một chút, sợ rơi rót cái kia xuất sắc nháy mắt, đôi đánh thanh bùm bùm nổi thành một mảnh, đã giòn lại cao, giống như ăn tết phóng pháo trúc đường như liên châu vang lên.

Trên dưới một trăm chiêu qua đi, chỉ thấy hai người tàn nhẫn đánh bốn chưởng, đều là chân khí cổ đẳng, đồng thanh vương mượn một chưởng chỉ lực sau cang, rồi sau đó chỉ nghe “Đột nhiên” một tiếng, một trường liên đường như sự vật bay ra.

Tam vô đạo người thấy sáng ngời màu trắng đồ vật đối chính mình ngực mà đến, không biết vật gì, chưởng phong rung động, đem kia sự việc đẩy ra, lại không nghĩ ngay sau đó lại cùng dạng sự việc đối với hạ thân đánh úp lại, chỉ phải nghiêng người một tránh, kia sự việc một đầu chui vào mặt đất vài thước, kích khởi không ít đá vụn thổ tiết.

Mọi người lúc này mới thấy rõ, đó là đồng thanh vương binh khí.

Này binh khí cực kỳ độc đáo, lại là hai căn xích sắt, chớ nói Chấp Pháp Đường cùng Lục gia mảy người, liền tính bạch chí tím diên nhị vương cũng chưa từng gặp qua đồng thanh vương sử quá binh khí, này đây đều là sừng sốt, lại không biết này sự việc là từ đâu móc ra tới.

Tuy nhìn không ra hai người sâu cạn, nhưng đồng thanh vương đã trước sáng binh khí, tựa hồ là ở vừa rồi đưa quyền thượng thể nhưng yếu đi một bậc, nghĩ đến đây, đoàn người các hoài tâm tư.

Tựa hồ kia tam vô đạo người cuồng ngôn, đều không phải là chỉ là khoe khoang đại khí.

Trịnh Tông thấy này áo bào tro đạo nhân thực lực, chau mày, nhìn hướng một bên Lạc thống lĩnh, lại thấy hấn vẻ mặt như suy tư gì bộ dáng.

Mà thiết phong lại từ bắt đầu liền ở một bên cân nhắc một vấn đề: Ta nếu là cùng này thanh bào gia hỏa đánh có thể hay không đánh thắng được đâu?

Ta hiện tại chân bị thương. Có lẽ có điểm khó, chân hảo hấn là là có thể đánh qua.

Có lẽ có thể đánh quá đem.

Có lẽ.. Có thể đánh cái ngang tay đi..

...

Mẹ nó, không nghĩ, ai muốn cùng này lấy cái phá xích sắt quái gia hỏa đánh.

...

Hai căn xích sắt trên mặt đất ma xát, phát ra “Thứ lạp thứ lạp” táo vang, ngay sau đó, liền lại thu hồi tới rồi đồng thanh vương trong tay.

“Tam vô đạo người, người xuất đao đi.”

Chỉ thấy kia tam vô đạo người vỗ vỗ tay áo, dù bận vẫn ung dung lại uống một hớp rượu lớn, đem hồ lô quai trở về, hai chân triều bên dịch hạ, lau khòe miệng nói: “Không cần, lão tử còn không có muốn giết người.”

Cái này không chỉ có đồng thanh vương sắc mặt băng hàn, liền bốn là đối địch Trịnh Tông, đều cảm thấy gia hỏa này có chút càn rỡ, ở đây chúng đều cảm thấy này “Vô pháp” “Vô thiên” “Vô đạo” tam vô chi danh quả nhiên không giả.

Phong tựa hồ lớn điểm.

Đang định đồng thanh vương do dự muốn hay không khinh hấn tay không khi, chỉ nghe phía sau có dị vang, bản năng hướng bên trái một tránh, lại không nghĩ ngay sau đó cánh tay trái bỗng nhiên đau xót, ông tay áo đột ngột bị xé rách mở ra, vài vụn điều một sợi một sợi, theo một cô mặc danh xuất hiện trận gió cực nhanh xoay tròn.

Thứ gì?!

Ở đây vài vị đều là một tiếng kinh ngạc cảm thán, chỉ có thiết phong hơi chút bình tĩnh chút, ngày ấy ở “Như âm khách điểm” cùng gia hỏa này đánh cuộc kiếm, hấn đó là dùng này nhất chiêu thắng chính mình, vốn tưởng rằng chỉ là chính mình kiến thức hạn hẹp, không biết thiên hạ còn có này kỳ công, giờ phút này nhìn đến mọi người biểu tình, thiết phong lại là rất là vừa lòng, xem ra kiến thức hạn hẹp không riêng gì chính mình một...

Đồng thanh vương dùng ra khinh công, cực nhanh né tránh một trận, thấy kia trận trận gió tốc độ mặc dù ngắn thời gian hướng bắt quá chính mình, nhưng lại là xương mu bản chân chỉ năm giống nhau, theo đuổi không bỏ, hướng hồ nó vô hình vô chất, có nói là phong không thể bắt, ảnh không thể bắt, vô luận là dùng xích sắt vẫn là nội lực công kích, chỉ có thể ngăn ngại ảnh hưởng, lại là không thể tiêu diệt, không biết là cái gì quý dị chiêu số.

Nếu khó có thể chạy ra này trận gió truy tung, đơn giản đôi tay run lên, hai căn xích sắt như trường long giống nhau đối với tam vô đạo người thẳng cầm mà đi, uy thế so với kia tím diện vương trường tiên không biết cường nhiều ít lần. Lại không nghĩ kia xích sắt tới rồi tam vô đạo nhân thân trước năm tắc, phảng phất đã chịu cái gì cự lực giống nhau, không tự chủ được liền xoay chuyển lên, rồi sau đó thẳng triều mặt bên bay đi, tả càng tả, hữu càng hữu, thế nhưng thương không đến kia tam vô đạo người nửa điểm.

Đồng thanh vương biến sử khinh công trốn tránh trận gió, liền vút ra xích sắt lại thử vài lần, kết quả tất cả đều là như thế, không cảm thấy kêu tà môn.

Còn lại mấy người thấy này đem đồng thanh vương truy không dám đình chân trận gió cũng là đại giác ngạc nhiên, nội lực ly thể đã thương người công phu thiên hạ nhưng thật ra không ít, nhưng này có thể hồi thành như vậy một cô trận gió, hơn nữa uy lực vô cùng lớn chiêu số, lại là chưa từng nghe thấy, mà kia tam vô đạo người giờ phút này thân hình bất động, UU đọc sách www.uukanshu.com hai mắt nhắm nghiền, phảng phất đang làm cái gì tà pháp giống nhau, càng là làm người cảm giác hết sức quý dị.

“Tím diện vương, chúng ta muốn hay không đi giúp một chút vội?” Bạch chí vương thấy này có chút khó giải quyết tình hình, nhỏ giọng mở miệng hỏi đến.

“Giáo chủ tuyệt không hi chúng ta hỗ trợ..” Tím diện vương trầm ngâm một chút, lại nói: “Người thương thế nào? Còn có thể sử ám khí không thể?”

“Có thể..”

“Kia này tam căn ngân châm người cầm, một hồi giáo chủ trường tác lại đến, người bắn hấn hạ bản, ta bắn hấn thượng bản, giờ phút này có chút không ổn, cũng bất chấp rất nhiều.” Tím diện vương nặt mạng ưu sắc, đem ba cái ngân quang bóng lưỡng tiểu châm giao cho bạch chí vương, nhẹ giọng nói.

Liền này nói chuyện công phu, đồng thanh vương cánh tay phải lại bị một cô tân sinh trận gió thổi qua, tái sinh mấy đạo vết máu, tuy không quá đáng ngại, nhưng đã có chút chật vật, kia trận gió vô hình vô sắc, di động cực mau, nơi này lại không có gì cô cây hỗn loạn trong đó, chỉ có thể băng vào thanh âm kia tránh né, nếu không phải đồng thanh vương khinh công cường hãn, đôi làm người khác chỉ sợ đã sớm bị giáo đi vào.

Thương ngô đình tuy rộng lớn, kia cũng là đối thường nhân lời nói, ở đồng thanh vương bay nhanh trần trọc né tránh hạ, này thương ngô đình liền dường như thường nhân một cái phòng nhỏ giống nhau, không một hồi liền từ này đầu bay tới kia đầu, kia đầu chạy vội tới này đầu, mà lưỡng đạo trận gió truy đuổi, khiến cho lấy đồng thanh vương đã khó chịu lại bất đắc dĩ, chỉ chờ mong này tam vô đạo người sớm chút nội lực không kể, lại là trong tay ở khó có thể chém ra xích sắt, mà kia tím diện vương cùng bạch chí vương cũng bởi vậy tay cầm ám khí không được thời cơ, khuôn mặt thượng sớm đã bao phủ một tầng tinh mịn mồ hôi.

Giằng co cũng không liên tục đến bao lâu, chỉ thấy kia tam vô đạo người đầu hơi hơi lệch về một bên, đột nhiên trọn mắt, nhìn về phía phương xa nơi nào

đó, hai hàng lông mày một ngưng, ngay sau đó “Uống” một tiếng rống to, tả hữu cánh tay mở ra.

Lại là bốn đạo trận gió lao ra, này bốn đạo lại không phải chỉ hướng đông thanh vương.

Mà là phân chỉ giữa sân trừ Lục gia cùng thiết phong ngoại mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60 : 1 vật hàng 1 vật

Lớn tiếng thổi mà chuyển, ô khóc đồng cửu thiên.

Tím diên vương nhìn thấy hai cổ kẹp mấy viên bi thép gió xoáy hướng tới chính mình vọt tới, bi thép ở cao tốc xoay tròn hạ kéo điều sáng long lanh cái đuôi, chợt vừa thấy phảng phất là một cây chỉ bạc giống nhau, nếu đánh tới nhân thân, tất nhiên không thể thiếu mấy cái lỗ thủng, nàng nhìn thấy bức này tư thế nào còn dám có nửa phần dừng lại, giá khỏi bạch chí vương đó là nhất chiêu tím hà ngàn dặm,

Tật triệt mà ra, kia bạch chí vương bỗng nhiên bị như vậy một xả, trường kiếm lại một lần ầm rơi xuống, bị tùy theo mà đến trận gió cuốn vào trong đó, trong nháy mắt liền hình thành một cái tinh cương bánh quay chèo, hãy còn theo gió xoay tròn phiêu diêu, sử này cổ trận gió thoát nhìn càng thêm loá mắt một ít.

Mà Cháp Pháp Đường hai vị thống lĩnh bên này tình hình còn lại là càng vì mạo hiểm, tím diên, bạch chí nhị vương bên kia trận gió, tốt xấu hỗn loạn phía trước di dừng ở mà bi thép còn có thể nhìn ra cái hình dáng, bên này lại chỉ có thể nghe thấy bén nhọn một cổ tiếng vang, trước mắt cái gì cũng nhìn không thấy, nhưng nếu thật là tại chỗ bất động, chỉ đương nó là gió nhẹ thổi qua, phật quang thêm thân, nói vậy ngay sau đó liền muốn huyết thiên, tới rồi Diêm Vương điện đưa tin.

Lạc, Trịnh Nhị người nhìn nhau liếc mắt một cái, Lạc thống lĩnh nghiêm mặt nói: “Người trước hạ nhai!”

Trịnh Tông tuy nói lòng có không cam lòng, nhưng nghe kia càng ngày càng gần tiếng rít tới, dưới chân lại là không dám trì hoãn, bỗng chốc về phía sau chạy băng băng mà ra, đợi cho đông bên vách núi khi, chỉ cảm kia trận gió đã gần đến, cổ bối chỗ bị tước sinh đau, dưới tình thế cấp bách bất chấp dấn vách tường hạ nhai, chỉ phải thẳng ngơ ngác trước nhảy mà ra, giữa không trung lại không thể nào mượn lực, hạ trụ mười tới trường mới rút tới rồi một chỗ sườn dốc thượng, râu tóc thượng đều nhiễm không ít máu tươi.

Dọc theo sườn dốc xuống phía dưới xoay tròn quay cuồng, hảo không chặt vật, nếu không phải nhân này nội lực thâm hậu, chỉ sợ này một trụ chỉ lực liền muốn mạng già, cứ việc như thế, giờ phút này Trịnh Tông lại cũng là hai chân bị thương nặng, khó có thể hoạt động, cả người vết thương vô số, hồn nhiên không có so thiết phong ngày đó nhảy son khi tốt hơn nửa điểm.

Rơi xuống lúc sau, chưa trước xem xét niệng vết thương, mà là kinh sợ trước hướng phía sau nhìn thoáng qua, bên tai một mảnh yên tĩnh, lại không nghe được kia bén nhọn “Ồ ồ” tiếng vang, lúc này mới yên lòng, hãy còn thở hỗn hển, trái tim còn “Bang bang” vang lên.

Lạc thống lĩnh tuy nội lực không kịp này tam vô đạo người, khinh công cũng không cập kia đông thanh vương, nhưng với “Khống khí thuật” một đạo lại là rất có sở trường, cái gọi là “Tơ bông đoạn ngọc” công phu, đó là lấy khí ngự vật phương pháp, nhưng thật ra cùng này vài cổ trận gió chiêu số có điều tương đồng, chỉ là một giả có chất, một giả vô hình, nội lực sở kém pha đại mà thôi.

Bởi vậy tràng thượng mọi người trừ bỏ tam vô đạo người bản nhân, chỉ có này Lạc thống lĩnh đối vài cổ trận gió vị trí cảm ứng nhất tinh chuẩn, tại đây hai cổ trận gió trụ đuôi hạ tả hữu tránh, đảo cũng có thể nỗ lực kiên trì một đoạn thời gian, trong lòng cũng ôm cùng đông thanh vương cùng ý tưởng: Bức này uy lực chiêu số, tuyệt đối không thể liên tục lâu lắm.

“Các ngươi cũng đi xuống đi!” Đông thanh vương né tránh gian nhìn thấy tím diên bạch chí nhị vương đã bị bức thật là chặt vật, vài lần đều bị bức ra bên vách núi, lại ý vào một tay tím hà ngàn dặm công phu mới đưa đem bay trở về.

“Giáo chủ, ta đưa bạch chí vương đi xuống liền hồi!” Tím diên vương khi nói chuyện tiết một cổ khí, khiến cho hai người lại lần nữa bị buộc đến bên vách núi, trận gió tàn sát bừa bãi, bạch chí vương căng chân cùng giày thượng y lý đều bị phá, huyết nhục lâm lâm, lại cắn răng chưa phát ra kêu thảm thiết.

“Không cản trở lên.”

Hai vương nghe vậy lại đều không dám lại trả lời, quyết đoán từ bên vách núi đến tây nhảy ra, tuy cùng Trịnh Tông cùng đang ở giữa không trung mà rơi, nhưng tím diên vương khinh công mấy đã đạt tới băng hư mượn lực chi cảnh, tuy phụ một người, cũng so Trịnh Tông lạc muốn tiêu sái thích ý rất nhiều,

hai người rơi xuống đất, đều là ngã đầu té ngã, nhưng lại không có trọng thương, muốn so Trịnh Tông tình hình tốt hơn vô số lần.

Tím diện vương rơi xuống đất sau liền dục lại lần nữa thả người mà đi, lại bị nỗ lực ngồi dậy bạch chí vương một phen giữ chặt, nói: “Giáo chủ pháp lệnh, không cản trở lên.” Tím diện vương lược một do dự, đôi bàn tay trắng như phấn nắm chặt, lại cũng là thật sự không dám lại nhảy, hiển thị này “Giáo chủ pháp lệnh” bốn chữ cực có trọng lượng.

Mà bạch chí vương thấy luôn luôn tự trọng hình tượng tím diện vương quần áo hỗn độn lại không sửa sang lại, thần sắc âm đạm phảng phất ném hòn dường như, cũng là mảy mẩy nhứt nhứt, biểu tình phức tạp, trong mắt cũng hiện một tia rồi rầm, cũng nói không rõ ý vị.

Hai vương hạ nhai sau, kia lưỡng đạo trần gió như có sinh mệnh giống nhau, kẹp bánh quai chèo trường kiếm kia nói đánh úp về phía đông thanh vương, một khác nói đánh úp về phía Lạc thống lĩnh, chớ nói hai vị đương sự, liền Lục gia tam khẩu cùng một bên thiết phong nhìn này tư thế đều không khỏi có chút kinh hồn táng đảm, tiếng rít phảng phất cự long ngâm nga, đặc biệt là hai cô trần gió ngẫu nhiên có giao hội khi, kia chói tai “Tư tư” tiếng vang càng là giáo nhân tâm phiền ý loạn, phảng phất ngàn vạn chỉ muỗi ong mật ở bên tai liên hoan giống nhau.

Hơn nữa này tư thanh còn càng thêm thường xuyên.

Qua ba lượt cái hô hấp công phu, chỉ thấy kia tam vô đạo người đôi tay vừa thu lại, giao nhau nắm cùng trước ngực, trong miệng phảng phất ở lẩm bẩm nhắc mãi cái gì khẩu quyết giống nhau, ngay sau đó đôi tay lại mở ra:

“Tự!”

Ở mọi người kinh dị ánh mắt hạ, hai bên ba cô trần gió đột nhiên thế nhưng lẫn nhau đè ép giao hòa, mà xát dựng lên bốn nhọn thanh thứ người màng tai sinh đau, không quá đến bao lâu, sáu cô trần gió liền ngưng tụ thành hai cô thật lớn trần gió long cuốn, gần hai trượng phẩm chất, thẳng chỉ trời xanh, vô luận uy thế tốc độ đều so phía trước cường hãn một mớ lớn, đông thanh vương cùng Lạc thống lĩnh nhìn thấy như vậy thiên địa chỉ uy, nào còn dám nghĩ chống lại tránh né, thi triển thủ đoạn, phi đường như hướng tới bên vách núi phóng đi, tuy là như thế, ở lâm nháy ra phía trước vẫn là bị này cô trần gió long cuốn một ít lực đạo vào thể, toàn thân miệng phun một cỗ máu tươi, máu tươi ly thể nháy mắt bị giáo thành huyết vụ, cấp kia long cuốn nhiệm một tia đỏ thắm.

Gió nổi lên bất giác trong rừng táo, điều tán mới biết nơi này u.

Trong nháy mắt cực tảo cực tĩnh chỉ gian thay đổi, khiến cho tất cả mọi người đều có chút ngây người, long cuốn đổi làm gió nhẹ, khắp nơi nhìn xung quanh, thiên địa chưa sửa, toàn là giống nhau trống vắng mờ mịt, không khỏi sinh ra vũ trụ mênh mông, kiết kiết độc thân nhĩ cảm giác, ngay sau đó, lại bị vài tiếng bi thép rơi xuống đất “Lạch cạch” thanh, cùng kia sắt thép bánh quai chèo rơi xuống đất “Ầm” thanh xả trở về hiện thực.

Tam vô đạo biến người uống một mồm to, “Thảm thì” thanh từ yết hầu chỗ truyền đến, rượu mạnh từ bên miệng ngẫu nhiên có sái ra, một cái viên rượu châu dưới ánh mặt trời tinh ónh dịch thấu, thương ngộ trên đỉnh mùi rượu tận trời.

Thu hồi bầu rượu, thờ hồn hển hai khẩu đại khí, chậm rãi hướng tới bốn người đi tới.

“Đội lát nữa giải người huyết đạo, người mang theo lão bà hài tử cùng lão tử đi, nhưng có ý kiến?”

Lục thiên nam nghe vậy, sửa sửa suy nghĩ, nói: “Lão huynh thần uy lạnh thấu xương,

Thật là làm lục mỗ khai mắt, đến nỗi cùng không đi theo người, cái này.. Cái này.. Ta cũng không mặt khác lựa chọn không phải?”

“Ha ha, người biết liền hảo!”

Tam vô đạo người tiến lên một bước, ngón tay về phía trước một chút, chính đến lục thiên nam vai trước nửa tắc khi, lại ngưng trụ vẫn không nhúc nhích, đột nhiên giống như thạch điêu, làm người khó hiểu.

Nháy mắt biến cố lại khởi.

Đang lúc mấy người nghi hoặc gian, lại bỗng nhiên nhìn thấy này áo bào tro nam tử sau lưng đi ra một người, râu tóc bạc trắng, mày kiếm anh mục, rất có xuất trần cảm giác, nhưng quý dị chính là, ở đây mọi người là đã không nghe thấy cái gì thanh âm, cũng chưa thấy được người nào ảnh, dường như người này liền như thế trống rỗng xuất hiện giống nhau.

Mà tam vô đạo người cảm nhận được đột nhiên bị phong huyết đạo, lại thấy mấy người kinh dị ánh mắt, tức khắc chửi ầm lên lên: “Mẹ nó cái bát tử, lại là người này lão li miêu, trừ bỏ đánh lén lão tử còn có thể hay không làm việc khác?!”

Này trống rỗng xuất hiện lão giả, thiết phong cùng lục tinh liễu nhưng thật ra gặp qua một mặt, ngày đó ở hoa rơi ven hồ đó là người này đột ngột lao tới, hỏi thiết phong tên, cảnh cáo bọn họ đừng tiếp xúc cái gì từ quý, lại nói một ít không thể hiểu được lời nói, khiến cho hai người là không hiểu ra sao.

Kia lão giả tay áo run lên, đem tam vô đạo người về phía sau đánh lui một chút, lại vẫn là vẫn duy trì một lỏng tay điểm ra tạo hình.

“Áp chế nội lực tránh ta cảm ứng, lại thỉnh nhiều thế này yêu ma quỷ quái nhiều người nghe nhìn, người này chạy trốn công phu nhưng thật ra tiến bộ không ít.”

“Lão li miêu, người liền ở trên núi tu người đại đạo, lão tử ra tới tiêu sái tự tại, lại e ngại người chuyện gì nhi, mỗi ngày quán đông quán tây, phiền cũng

không phiền!?” Tam vô đạo người về mặt khó chịu nói.

“Người nếu ra tới chỉ là uống rượu ngắm trăng, ta tự sẽ không quản, nhưng người làm xằng làm bậy, nhiều một phương gả chó không yên, nhưng còn có lý, cùng ta trở về!” Kia lão giả ăn mặc giản dị, ánh mắt lại sắc bén vô cùng, một phen kéo lấy tam vô đạo người cánh tay, liền dục nhảy đi.

“Từ từ.” Tam vô đạo người la lên một tiếng, thấy vô pháp phản kháng, ngữ khí nhất thời mềm xuống dưới, nói: “Sur.. Huynh, người đừng vội, ta lần này không phải làm xằng làm bậy tới.”

Mọi người nghe này xưng hô, mới vừa rồi biết, này lão giả lại là này vô pháp vô thiên gia hòa sư huynh, thăm than: Quả nhiên là vô quyết dày có móng tay nhọn.

Mà thiết phong phía trước ở dẫn phượng trong sơn động liền nghe kia hắc y nhân sở giảng, này tam vô đạo người chỉ có hán sư huynh có thể chế được hán, hiện tại xem ra, kia hắc y nhân theo như lời quả nhiên không giả.

“Vậy người là vì chuyện gì?” Kia lão giả bắt lấy tam vô đạo nhân thủ cánh tay không bỏ, trên mặt không hề cảm tình nói.

Tam vô đạo người đối với Lục gia mấy người phương hướng chọn chọn đôi mắt, nói: “Nặc, cứu người.”

“Thánh nhân cần tự cứu, UU đọc sách www.uukanshu.com người tầm thường đều có thiên địa cứu, thiên địa bất nhân, tử sinh mệnh cũng, người lại vì gì muốn cứu?”

Lục thiên nam vốn muốn tìm cơ hội cùng này thần bí lão giả bắt chuyện vài câu, lấy cầu thoát thân, này phiên ngôn ngữ xuống dưới, lại là đem một bụng lời nói đều nghẹn trở về, sắc mặt xấu hổ.

“Cái này.. Cái này.. Sư huynh, luận những cái đó lung tung rồi loạn đạo lý lớn ta biện bất quá người, nhưng người cũng nói qua ‘ tiên đạo quý sinh, vô lượng độ người ’, ta này không phải gặp người chịu khổ, mới nhìn không được ra tay ‘ độ một lần ’ sao..”

“Người khác đều có người khác mệnh số, người tự tiện nhúng tay, chỉ biết khiến người kiếp nạn càng sâu.”

“Ai..” Tam vô đạo người thở dài, cũng biết cùng sư huynh nói lý lẽ trước nay liền không thắng quá, đơn giản mắt nhắm lại, nói: “Vậy người đem bọn họ huyết đạo giải thả, ta đi theo người đó là.”

“Vừa không là người phong, cũng không cần phải người tới nhọc lòng, đi đi.”

Kia tam vô đạo nhân thân khu vực vĩ, mọi người chỉ thấy kia lão giả xách theo hán giống như xách theo tiểu kê giống nhau, mấy cái lắc mình liền tới rồi mười trượng ngoại bên vách núi.

“Lão li miêu! Người như vậy đi rồi với tâm gì an?! Đưa bọn họ như thế đặt ở nơi này, một hồi những người đó...” Kia tam vô đạo người ở giữa không trung, nói một nửa liền bị phong bế á huyết, đột nhiên im bặt.

Mọi người chỉ cảm thấy hán thanh âm có chút dồn dập, tựa hồ đang lo lắng cái gì giống nhau, lại không biết “Những người đó” mặt sau muốn nói chút nói cái gì, “Những người đó” lại là chỉ này đó.

Liền tại đây hai mặt nhìn nhau công phu, tam vô đạo người cùng kia lão giả liền hoàn toàn biến mất không thấy, chính như đoàn người không biết hán là dùng cái gì thủ đoạn tới giống nhau, cũng không ai thấy rõ hán là dùng cái dạng gì thủ đoạn rồi đi.

Nghĩ đến lúc trước giao chiến, mấy người như cũ có chút lòng còn sợ hãi, nhưng chính mắt nhìn thấy đồng thanh giáo mấy người bị thương mà đi, Cháp Pháp Đường hai thống lĩnh cũng là từ cao nhai nhảy xuống, lẫn nhau nhìn nhìn, trong lúc nhất thời còn hoãn bất quá thần tới.

Tựa hồ là.. Tự do?

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 61 :Mặt trời lặn phong lại khởi

“Ha ha, cái gọi là đại nạn không chết, tất có hạnh phúc cuối đời, Liễu Nhi, chúng ta toàn gia lịch này trắc trở, nghĩ đến về sau định là phúc khí tràn đầy!” Lục thiên nam cười to vài tiếng nói.

“Cha, người trước đừng có cười, chúng ta mau cho người huyết đạo giải trước rồi đi nơi này lại nói. Bằng không mấy người kia quay đầu lại trở lên tới, chúng ta chẳng phải là lại phải bị bắt đi?” Lục tinh liễu trừng mắt nhìn liếc mắt một cái này yên vui phải cha,

Nói.

“Hắc hắc, điểm này nhưng thật ra vô phương, mắt nhìn bọn họ một đám bị kia hung ác đạo trường trận gió bức đi xuống, như thế như vậy độ cao trực tiếp nhảy xuống, mặc hấn công phu lại cao cũng nhiều lắm giữ được nửa điều tánh mạng, nơi nào còn có khả năng lại nhảy lên tới, bất quá kia áo tím nữ tử khinh công thật sự tà môn, tiêu sái khản, giống cái chim én đường như.. Nếu là bọn họ bên trong có thương tích đến nhẹ, chỉ sợ cũng chỉ có nàng, bất quá nàng một lòng một dạ tất cả tại bọn họ kia đại giáo chủ trên người, lại chưa chắc có công phu để ý tới chúng ta lâu.”

“Cha, người làm trò nương mặt không được khẩu khen mặt khác nữ tử, tiểu tâm một hồi nương năng động, hảo hảo ‘an ủi’ người một phen.” Lục tinh liễu nghe vậy, trong lòng cũng nhẹ nhàng một ít, liền cũng đi theo trêu chọc hai câu.

Lục thiên nam liếc mắt bên cạnh phụ nhân, thanh thanh giọng nói, chính sắc nói: “Khụ khụ, nàng nơi nào có người nương như vậy hoa dung nguyệt mạo, châu huy ngọc lệ, nhậm nàng lại tu luyện cái mấy chục thượng trăm năm, cũng là so ra kém con mẹ người một phần vạn!”

“Lại tu luyện mấy chục thượng trăm năm, tự nhiên tu thành một đồng bạch cốt lập, chớ nói ta nương, chỉ sợ liền cha người đều so ra kém lâu, khanh khách.”

“Hảo hảo, hai người đứng ở kia không được ra ngoan khoe cái xấu, nhân gia tiểu huynh đệ còn ở bên cạnh nhìn đầu, người vận đủ nội lực, ở cha người ngực thần tàng huyết, vai hạ vân kỳ môn phân biệt ẩn, thử xem xem có hiệu quả hay không.”

Lục thiên nam thê tử chính là y giả xuất thân, tuy không có võ công, lại am hiểu trị bệnh cứu người phương pháp, này đánh huyết phong lực công phu, nguyên bản chính là từ y học truyền đến võ học, này đây lại là không làm khó được nàng, nhưng có thể hay không coi bỏ, lại vẫn là đến xem lục tinh liễu nội lực có thể hay không giải khai nơi này khớp xương.

Đến nỗi nàng trong miệng “Tiểu huynh đệ”, tự nhiên đó là thiết phong.

Lúc này hấn cùng này một nhà ba người đã ở bên nhau, chỉ cảm hơi có chút xấu hổ, cũng không biết chính mình xem như cái gì thân phận, vốn định đánh cái tiếp đón chính mình như vậy rồi đi tính, lại không biết làm sao, lại có chút nói không nên lời, giống như trong đầu có hai cái tiểu nhân đánh nhau giống nhau, do dự, ngậm miệng không nói, liền lục phu nhân nhắc tới chính mình cũng không từng phát giác.

Lục tinh liễu lý hạ vừa mới bởi vì đoàn tụ hưng phấn đến có chút hỗn độn sợi tóc, tiến lên một bước, vận đủ nội lực, dựa vào lục phu nhân cách nói liền ẩn đi lên, phê đi hơn nửa ngày lực, chỉ cảm thấy nội lực mới vừa vào thể liền dường như đụng vào một mặt thật dày sắt thép vách tường, nhậm nàng như thế nào vận lực xuyên vào, lại là nửa điểm khẩu tử cũng phá không khai, qua một thời gian, một viên viên mồ hôi liền từ khuôn mặt chảy xuống dưới, dọc theo tiêm tiểu cằm, “Lạch cạch lạch cạch” tích ở trên mặt đất.

“Liễu Nhi, tính, ta này trong cơ thể này huyết đạo là đông thanh vương thân thủ sở phong, người công phu cùng tên kia kém quá nhiều, tự nhiên là không giải được, không chuẩn quá mấy cái canh giờ, nó chính mình giải cũng nói không chừng, cha cả đời hiệu động, người nương lão nói ta là cái con khi tính, giờ phút này an an ổn ổn đứng ở này, đảo cũng có khác dạng tư vị, ha ha.”

Lục thiên nam biết này huyết đạo căn bản không có khả năng bị nàng coi bỏ, bởi vậy vừa rồi không có mở miệng bẩm báo, thấy phu nhân nói, lại không hảo phát nữ nhi một mảnh hiếu tâm, này đây đãi nàng sử lực không có kết quả phía sau mới nhắc nhở, nhưng cái gọi là mấy cái canh giờ sau tự giải dư dư, lại là lung tung bịa đặt, đông thanh vương này phong huyết thủ pháp tuy không bằng Trịnh Tông kia “Thất tinh tuyệt mạch tay” phức tạp cường hãn, nhưng rốt cuộc nội lực tu vi phải mạnh hơn rất nhiều, nếu nếu là tự giải, chỉ sợ không cái mấy ngày mấy đêm là tuyệt đối không thể.

Mà huyết đạo trường kỳ phong bế, đối thân thể tác hại rất nhiều, lục phu nhân tự nhiên biết điểm này, nhưng giờ này khắc này, xác thật là nửa điểm biện pháp cũng không có.

“Ta có thể hành! Cha, lại làm ta thử xem!”

Lục tinh liễu vẻ mặt quật cường, không hề có từ bỏ ý tứ, giờ phút này lục thiên nam huyết đạo khó hiểu, mấy người liền tại đây hỏi đầu trên dưới không đi, thời gian lâu rồi, nếu kia đông thanh giáo lại có người tới, ngập đầu tai ương giây lát liền đến.

Lục thiên nam cùng phu nhân cũng biết này tiết, lại cũng thập phần bất đắc dĩ, liếc nhau, âm thầm thở dài, xem nữ nhi từng giọt mồ hôi từ trên cổ chảy xuống, đau lòng không thôi.

Xa phong đài vũ sắc, mặt trời lặn dao xuyên quang, khi lấy hoàng hôn, hoàng hôn đem bốn người lôi ra lưỡng đạo bóng dáng, một thô một tế, từ thương ngô đình trung ương cơ hồ chạm được bên vách núi, giống như nhìn nhau hai tòa cao phong.

Không bao lâu, kia nói tế bóng dáng hơi chút về phía trước xê dịch.

“Cái kia.. Nếu không ta tới thử xem đi..”

Tế bóng dáng chủ nhân đúng là thiết phong, thấy lục tinh liễu liều mạng đều mau coi lực, cũng là trong lòng có chút lo lắng, cảm lòng không đậu tiến lên một bước nói.

Bất quá mới vừa một mở miệng, liền hối hận muốn mệnh, hận không thể hung hăng phiến chính mình hai bàn tay.

Mẹ nó, ta một chút nội lực cũng không có, còn mẹ nó học nhân gia trang anh hùng, này chẳng phải là quang đất kéo ma, xoay quanh mắt mặt?

Lục tinh liễu nghe vậy đại hỉ, ngẫm bực chính mình thể nhưng đã quên hấn tồn tại, lại không biết này nội lực sớm đã hoàn toàn biến mất, đầy cõi lòng chờ mong thiết phong đem phụ thân huyết đạo coi bỏ, mà lục thiên nam vợ chồng còn lại là trong mắt tràn ngập cảm kích, ít nhất tìm cái cố, có thể làm lục tinh liễu ngừng tay tới.

Đến nỗi thiếu niên này có thể đem này đông thanh vương thân thủ phong huyết đạo coi bỏ, hai người lại là không ôm có nửa điểm hy vọng.

Nhìn này ba đạo thành ý tràn đầy ánh mắt, thiết phong chỉ phải kéo khắp khiêng chân, căng da đầu tiến lên vài bước, không nhanh không chậm đem kia lên núi trào tá ở một bên, trên mặt lộ ra cứng đờ tự tin tươi cười, trong lòng mắng to chính mình miệng tiện.

...

“Uống!” “Ha!” “Hắc!”

Hoàng hôn hạ kia tế bóng dáng, biến hóa vài cái tạo hình, phảng phất một cái thành tinh lão thụ giống nhau.

Lục gia ba người nhìn chằm chằm này trước mắt triển eo duỗi cánh tay thiếu niên, không biết đây là cái gì thần kỳ công pháp, chẳng lẽ là giải huyết phía trước còn muốn nhảy một đoạn vũ thư hoãn cảm xúc?

Thiết phong không chỉ ở “Thư hoãn cảm xúc”, đồng thời cũng suy nghĩ, như thế nào có thể đem đọi lát nửa mắt mặt hàng đến thấp nhất... Nếu là trước mắt đại hấn, lục tinh liễu cha phát hiện chính mình một lỏng tay điểm thượng, nửa điểm nội lực cũng không có, còn không biết làm gì cảm tưởng.

Nhiệt thân xong, sớm chết sớm siêu sinh đi.

Thiết phong hai cánh tay kẹp với bên hông,

Cực kỳ nghiêm túc nhìn lục thiên nam, ánh mắt kiên nghị, chợt vừa thấy đi, rất có thiếu niên cao thủ phong phạm

Thậm chí đều làm lục thiên nam vợ chồng bốc cháy lên một tia chờ mong.

Thời gian một phân một giây quá khứ, ba người chỉ nói hấn ở vận công, không dám đã quấy rầy, vẫn luôn giằng co nửa chén trà nhỏ công phu, chỉ nghe kia thiếu niên ho nhẹ hai tiếng.

“Khụ khụ”

“Nội cái..”

“Thần tàng huyết cùng vận kỳ môn ở đâu..”

Một lời đã ra, Lục gia ba người cơ hồ có một loại tưởng cho hấn đã đi xuống xúc động.

Giống vậy mới tới một cái nhìn qua rất có phong phạm đầu bếp, đi vào trong nhà lại chỉ vào một đường dài sự việc hỏi: Đây là thịt gà vẫn là thịt bò.

Kỳ thật đó là một cái tào phớ làm.

Thiết phong tuy biết trong cơ thể huyết đạo, nhưng đều này đây “Vai hạ hai tắc huyết” “Tê thượng nửa tắc huyết” tới mệnh danh, mà thiết vô phát cang là thảo, trực tiếp tay cầm tay, giáo đều là “Cái này ao hầm chỗ” “Cái kia cứng rắn chỗ”. Này đây thật nghe được này đó huyết vị tên khoa học, thiết phong thật sự là nửa điểm không biết, mà vừa rồi lục tinh liễu vận công khi lại là đưa lưng về phía chính mình, không có thể nhìn đến thanh, vạn bất đắc dĩ, chỉ phải xấu hổ mở miệng tường thuật..

“.. Liễu Nhi, chú ý nghĩ lễ, đừng chỉ lo cười, trước cấp vị này thiếu hiệp nói đi.”

Một nếu lục phu nhân hàm đường cực hảo, dẫn đầu nói.

Lục tinh liễu nghe vậy, chính chính cười đến có chút câu lũ thân hình, khoe miệng lại hãy còn mang vài phần ý cười, một phen túm chặt bị cười nhạo đầy mặt hắc tuyến thiết phong, tay cầm tay ở thần tàng vận môn hai nơi so đo.

Đương thời nam nữ đại phòng cực nghiêm, lục thiên nam vợ chồng một cái tập võ, một cái từ y, tuy đối việc này xem khai sáng rất nhiều, nhưng thấy nữ nhi như thế tự nhiên dặt trự thiếu niên này tay, lại cũng không khỏi khác khỏi một phen cân nhắc.

Thiết phong phân biệt huyết vị, nghĩ dù sao người đã ném qua, còn sợ cái gì.. Đơn giản da mặt dày, tựa xoa mặt giống nhau ở hai cái huyết vị chỗ xoa xoa.

Một xúc dưới, lại không nghĩ bỗng nhiên hai cỗ nội lực từ thần tàng, vận môn kích ra, theo thiết phong bàn tay chảy vào trong cơ thể, vận chuyển nửa cái chu thiên, từ tổn hại dần dần lại dật tan đi ra ngoài.

Mà thiết phong đột nhiên bị này lưỡng đạo cường hãn nội lực nhập thể, trong lòng cả kinh, không biết sao, bản năng liền đem hai tay thu trở về.

Lục thiên nam rõ ràng cảm giác thiếu niên này cũng không có một tia nội lực, nhưng xem hãn liên thần tàng vân kỳ môn vị ở đâu cũng không biết, nghĩ đến như thế đảo cũng là rất là hợp lý, lại không biết hãn vì sao như điện giật giống nhau thu tay lại, không khỏi hãn xấu hổ, liền nói:

“Tiểu huynh đệ, hảo ý của ngươi lòng ta lãnh, tuy nói này huyết đạo vẫn là không giải được, nhưng kinh ngươi như vậy nhấn một cái, lực mỡ này thân thể đảo cũng thoải mái rất nhiều, ha ha.”

Nói xong, quay đầu lại đối lục tinh liễu nói:

“Liễu Nhi, nếu ngươi cùng này tiểu huynh đệ đã sớm hiểu biết, làm sao lại cũng không cho ta và ngươi nương giới thiệu giới thiệu?”

Nhưng nghe lục thiên nam vừa nói, lục tinh liễu mới vừa rồi nhớ tới, chính mình cha mẹ giống như cùng thiết phong còn không quen biết.

Vì thế liền đem chính mình ngày đó từ Vạn Thú Lâm ra tới, như thế nào chạy đến sân long trấn, lại như thế nào từ Lạc Thành đi mà lại phản, phản mà lại đi, thẳng đến sau lại gặp được kia tam vô đạo người, thượng đẳng sơn đù loại một năm một mười nói ra tới, chỉ là đem trong đó cùng thiết phong tương đối ái muội phân đoạn đều ẩn đi, mỗi khi giảng đến thiết phong mất mặt địa phương, thiết phong đều nhìn không được muốn đứng ra lược thêm giải thích, cũng cấp lục tinh liễu thi cái ánh mắt, nhưng nàng lại là không để ý tới. Mỗi đến hung hiểm chỗ, lục thiên nam vợ chồng cũng không khỏi phát ra một tiếng kinh ngạc cảm thán.

Bốn người tại đây một cái giảng, ba cái nghe, đều là mùi ngon, sắc núi cao mặt trời lặn, ôn nhu tràn đầy, dường như một bức họa, một đầu thơ, khắc vào mấy người trong óc, sẽ trở thành cả đời quý giá hồi ức.

“Ha ha ha, Thiết gia tiểu huynh đệ, nói như vậy, ngươi chính là ta Lục gia đại ân nhân!”

Chuyện xưa nói xong, lục thiên nam cười to hai tiếng, vỗ vỗ thiết phong bả vai nói.

Ân??

Bốn người nhìn kia trương dừng ở thiết phong đầu vai bàn tay to, bao gồm lục thiên nam chính mình, toàn bộ ngây ngẩn cả người.

Huyết đạo giải?

Sao lại thế này?

Tất cả mọi người đều là cùng vấn đề.

Lục thiên nam hãy còn có chút hồi bất quá tới thần, lại gơ tay xuống phía dưới vỗ vỗ, trên tay hãn kính đạo dữ dội đại, đau thiết phong trong lúc nhất thời nghe răng trợn mắt.

“Ha ha ha, thiết huynh đệ, ngươi của này giải huyết công phu thật sự thần kỳ, thế nhưng có thể làm ta không chút nào tri giác dưới tình huống, liền đem đông thanh vương nội lực cấp tiêu, ha ha ha ha, vi huynh bội phục, bội phục khấn kia!”

Lục thiên nam hoạt động một chút thân thể, phát hiện lại vô nửa điểm trắc trở, thống khoái đều phải bay lên, nhìn chăm chăm thiết phong phảng phất giống xem quái dị, không được miệng khen, hồn nhiên không nghĩ tới hãn thể nhưng thật có thể đem này huyết đạo cấp giải. UU đọc sách www.uukan.shu.com

Mà “Ân nhân” thiết phong chính mình còn lại là không hiểu ra sao, lại không biết này rốt cuộc là cái tình huống như thế nào, xoa xoa bị chụp sinh đau bả vai, ngượng ngùng nói: “Lão huynh khách khí.. Lão huynh khách khí..”

Đông thanh vương ở lục thiên nam trong cơ thể phong huyết nội lực giống vậy là một quán vô nguyên chi thủy, thường nhân phá pháp như lửa nung, muốn đem này quán thủy nung * nói tự giải, mà thiết phong trong cơ thể lực thiếu hụt, kinh mạch lại quá mức cường đại, giống vậy một cái thật lớn giác hút, lập tức đem này một đại than thủy cấp hút đi, tương so với hỏa nung nhẹ nhàng thích ý vô số lần, chỉ là giờ phút này chính hãn cũng không biết trong đó đạo đạo, bên cạnh mấy người liền càng là khó hiểu, chỉ nói hãn có cái gì lạ vô công.

Lục tinh liễu nghe thiết phong cùng lão cha chỉ gian xung hô, không cảm có chút vô ngữ, tức giận nói: “Cha, ngươi trước đem nung huyết đạo giải lại nhạc a có được hay không?”

Lục thiên nam hung hăng chụp tam hạ ốt, trầm kêu một tiếng “Thế nhưng đã quên này tra”, rồi sau đó liền đi tới lục phu nhân trước mặt, ra sức vận khởi công tới, không quá một hồi, trên mặt cũng bao phủ một tầng tinh mịn mồ hôi.

Đạo không phải ngại với mặt mũi không làm thiết phong ra tay, thực sự là thần tàng huyết vị trí ở ngực chỗ, mượn tay với người thật là không tiện.

Qua ước chừng mười lăm phút công phu, lục thiên nam mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong miệng còn không ngừng nhắc mãi “Này đông thanh vương nội lực quả nhiên cường hãn dư dư”.

Mà lục phu nhân hoạt động một chút cánh tay, lại đối thiết phong nghiêm túc nói lời cảm tạ vài câu.

Một điều về tổ cấp, son chiếu lạc đàn nhai.

“Đi thôi, chúng ta trước hết nghỉ biện pháp xuống núi đi lại nói!” Lục thiên nam bàn tay vung lên, hô.

Mấy người triều nam đi rồi vài bước, thiết phong đột nhiên nghỉ chân bất động, ngăn cản ba người.

“Không thể về phía trước đi rồi..”

Đang định ba người ngậy người gian, thiết phong cau mày, nhìn nhìn phía trước, lại nhìn nhìn tả hữu hai đầu, nói:

“Có sát khí!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62 :Hiểm cảnh

Vừa dứt lời, chỉ thấy trước mắt bên vách núi nhảy lên một người, ăn mặc một thân bình thường nông gia quần áo, miệng mũi chồm lại mang theo cái hắc mặt đỏ, chỉ lộ hai cái tam giác mắt, làm người nhìn không rõ chân dung.

Lục thiên nam ôm quyền làm thi lễ: “Tại hạ Lạc Thành lục thiên nam, không biết phía trước là trên giang hồ vị nào bằng hữu?”

Người nọ bên trái phía bên phải lại phân biệt nhảy lên một người, một giả thương nhân trang điểm,

Một giả người đánh cá trang điểm, lại cùng là che mặt, ba người đối mặt này Lục gia tam khẩu cùng thiết phong, lại không ai trả lời.

“Các vị bằng hữu, ta lục mỗ tự hỏi hành sự còn tính lối lạc, nếu có cái gì đắc tội chư vị việc, còn thỉnh nói thẳng.”

Sương chiều nặng nề, đầu tinh sơ hiện.

“Phốc phốc” vài tiếng vang, lại có sáu người nhảy lên, tựa u linh hiện thế, vô thường lấy mạng giống nhau, phân trạm bốn người phía sau hai sườn, nói rõ là tưởng phong đường lui.

Mọi người biểu tình đều ngưng trọng rất nhiều.

Thiết phong quay đầu lại thoáng nhìn, chỉ thấy những người này trang điểm đều cùng bình thường người buôn bán nhỏ vô dị, nếu ngày thường thấy tuyệt không sẽ lại nhìn đề nghị mắt, ai có thể nghĩ đến, này này mạo xấu xí sáu người thế nhưng đều có thể nhẹ nhàng nhảy đến này cao ngất chênh vênh thương ngô trên đỉnh.

Lục phu nhân nhìn tiêm có vậy kín chi thể chín người, thấy tình thế không ổn, đi đến thiết phong bên cạnh, nhẹ giọng nói: “Thiết thiếu hiệp, nếu có cơ hội, còn thỉnh trước mang Liễu Nhi rời đi.”

Thiết phong nhìn liếc mắt một cái khăn trương có chút cuộn tròn lục tinh liễu, lại nhìn nhìn quanh mình lặng yên đến gần chín người, hơi hơi mỉm cười, an ủi nói: “Lục phu nhân, đừng sợ.” Lại đi đến lục tinh liễu bên cạnh, gần từng chữ một nói: “Lục tinh liễu.”

Lục tinh liễu nghe xong này nói thanh âm, mới vừa rồi từ sợ hãi trung thoáng phục hồi tinh thần lại, ống tay áo lại là như cũ run rẩy không ngừng.

“Ngươi nói, kia tửu quỷ cường không cường?”

Đột nhiên nghe thế sao một cái không vào đề vấn đề, lục tinh liễu sững sốt, như nói mở đáp: “Đương nhiên..”

“Phải biết rằng, ngày đó ngươi ở kia như âm khách điểm, chính là làm hán cũng ăn bẹp.” Thiết phong tiến lên một bước, cảm kia run rẩy cánh tay, hạ giọng, nghiêm túc nói: “Tin tưởng ta, cũng tin tưởng chính ngươi, chúng ta sẽ không có việc gì.”

Lục tinh liễu hơi hơi gật gật đầu, hạo xi cắn chặt.

Gió lạnh từng trận, quạ minh thanh thanh, sân này thương ngô trên đỉnh hết sức yên tĩnh.

Lục thiên nam liếc liếc mắt một cái mặt sau ba người, tiến lên một bước, cao giọng nói: “Các vị bằng hữu vừa không nguyện lộ diện, lại không chịu trả lời, kia nói vậy chính là muốn chi giáo tại hạ mấy chiêu, không biết vị nào trước tới, lục mỗ tiếp theo đó là!”

Lục thiên nam thấy này mấy người nên bước trầm ổn, nhảy lên cao nhai lại hô hấp không chút nào dồn dập, nghĩ đến đều là cao thủ, nếu một ứng mà thượng, hôm nay là tuyệt không khả năng may mắn còn tồn tại, chỉ phải ôm một tia hy vọng, dùng ngôn ngữ chèn ép bọn họ chiếu trên giang hồ quy củ, một chọi một tới.

Chỉ thấy kia chín người trung bốn người chậm rãi đi hướng lục thiên phía nam hướng, hai người đi hướng thiết phong ba người phương hướng, còn lại ba người phân thủ tam giác.

Này mấy người có binh khí là cái cuộc sài bồng, có rất nhiều khảm đao đại rìu, cũng có mấy người bàn tay trần, tuy ở chiều hôm hạ không có đao kiếm như vậy minh hoàng bất mất, nhưng giờ phút này lại không ai dám đem này đó ngoạn ý khinh thường.

Hiển nhiên những người này cũng không tưởng nói cái gì giang hồ quy củ.

Tiếp theo nháy mắt, lục thiên nam liền cùng kia bốn người đánh làm một đoàn, chỉ thấy hán quyền thế sắc bén, múa may gian phát ra thanh thanh bạo vang, uy thế đại thịnh, như phát cuồng hùng sư giống nhau, vừa ra tay liền sử toàn lực, bình sinh chiêu chiêu đều dùng ra, hiển thị này “Khai sơn thiết chương” danh nghĩa không giả.

Nhưng kia bốn người cũng không phải tầm thường bọn đạo chích, một cái sử sài đao huy “Ào ào” vang lên, một cái cầm cái cuộc cũng là vũ uy vũ sinh phong, còn lại hai người đều dùng chính là đoản binh ở bên du đầu, như hoa đốm rắn độc chọn người mà phê, khiến người nửa điểm lơ lửng không được.

Thiết phong bên này thấy hai người bỗng dưng vọt tới, che ở hai nàng trước người, mang lên vừa mới nhật lên lên núi cương thảo nghiêng phía chính là một hoa, nhưng hán tất nhiên là không có đạt tới “Trăm binh đều có thể vì kiếm” cảnh giới, này một hoa tuy sáng long lanh nhìn qua làm như có thật, kỳ thật lại không có bao lớn lực đạo, chỉ có thể ỷ vào ánh mắt bén nhọn, cương thảo sắc bén, để đã thương địch thủ.

Kia hai người đều là hảo thủ, không để ý tới kia cương thảo, một giả cầm sài bồng tạp hướng trước mắt thiếu niên bên hông, một giả huy quyền khi thân thượng tiền thẳng đánh ngực, đúng là vậy Ngụy cứu Triệu phương pháp.

Hai nơi đều là nhân thân nhược điểm, thiếu niên này nếu không đem kia kỳ môn binh khí hồi thủ, lần này liền muốn bị bị thương nặng.

Giao phong hung hiểm, nhưng lại nói không thượng kịch liệt.

Chỉ nghe được ba tiếng vang, liền thấy thiết phong xa xa bay ra mười mấy bước xa, mà kia sử sài bồng nông dân cánh tay thượng cũng là máu tươi ào ạt chảy ra, tay trái ở góc áo kéo xuống khối vải thô, thuận thực đem huyết lưu chỗ băng bó lên, hiển thị không nghĩ tới tiểu tử này thế nhưng không giả không đỡ, dùng bực này “Giết địch tám trăm, tự tổn hại mấy ngàn” biện pháp tới.

Lục tinh liễu ở phía sau lại đã sợ tới mức ngây người, tình cảnh này cùng ngày đó ở Vạn Thú Lâm trung kiểu gì tương tự, sở dĩ giả chỉ là ngày đó ở rộng lớn rừng cây, hôm nay lại là ở Ngụy nguy cô nhai, như thế xem ra lại là so ngày đó còn muốn hung hiểm gấp trăm lần.

Lục phu nhân lại là đầy mặt vội vàng, nhưng giờ phút này trên người cũng không có thuốc mỡ linh tinh sự việc, hướng hồ đại địch ở phía trước, cũng không biết muốn như thế nào cứu viện này ngã quy trên mặt đất thiếu niên.

Mọi nơi nhìn lại, trừ bỏ mấy cái hung ác quái nhân, đó là đen kịt mệnh mạng một mảnh, liền tính thật có thể chạy trốn tới bên vách núi nhảy xuống, giống nhau tan xương nát thịt, nghĩ vậy, không khỏi ai thán một hơi, vẻ mặt buồn bã.

Tuyệt vọng thời gian cũng không có quá thật sự lâu, chỉ thấy kia cầm hán tử đem sài bồng đổi làm tay trái, cùng kia sử quyền người nhìn nhau liếc mắt một cái, đập bộ trở lên, thẳng đối với lục phu nhân yếu hại tiếp đón, hiển thị không tưởng lưu người sống ý tứ, sợ tới mức lục tinh liễu một tiếng kêu sợ hãi, lôi kéo lục phu nhân liền chạy.

Kia hai người đã có thể nhảy lên này thượng ngô đỉnh, khinh công há có thể kém, lục tinh liễu hai người còn không có chạy trốn ba bốn bước, liền bị đuổi theo thượng, đang định võ thuật thêm thân khi, chợt thấy tối sầm ảnh hoành lóe mà ra đem này một quyền một bổng chấn xuống dưới, rồi sau đó kia hắc ảnh thật mạnh nện ở trên mặt đất, phát ra nặng nề một tiếng trầm vang.

“Dì?”

Hai người bật mặt thấy ngầm kia thân ảnh cũng không khỏi sửng sốt.

Thiếu niên này yếu hại chỗ vừa mới đã trúng kia thật đánh thật hai hạ đòn nghiêm trọng, lại vì gì còn có thể hành động tự nhiên?

Mặc kệ nói như thế nào, lần này lại ai hai hạ, hơi thở toàn vô, lại là chết chắc rồi.

Thiếu niên này đầu gục xuống trên mặt đất, mục không thể minh, sắc mặt nghiêng lệch, phảng phất rút lưỡi tiểu quỷ dường như, như vậy chết tương nhưng thật ra thật sự có chút khoa trương.

Hai người toàn nghĩ như thế.

Lục thiên nam phát giác bên này biến cố, quyền phong đại chấn, rống giận liên tục, nhưng lại là tượng phật đất qua sông, mặc hấn như thế nào dịch chuyển, lại là hướng không ra bốn người này vây công, chỉ đối lấy vài đạo miệng vết thương.

Mà lục phu nhân trước mặt kia hai người đột nhiên lại lần nữa xông lên, đương lướt qua kia thiếu niên “Thi thể” khi, dưới chân lại đồng thời truyền đến một cỗ xuyên tim đau đớn, cúi đầu vừa thấy, hai người một giả chân trái, một giả chân phải, đều bị kia lên núi cương thảo xỏ xuyên qua mà ra, gân cốt đứt đoạn, huyết nhục mơ hồ, tuy nói hai người đều là tự nhận kiên nghị hán tử, đột nhiên bị đau nhức, cũng không khỏi một trận kêu rên.

Bực này chiến tích, tất nhiên là thiết phong việc làm, tuy lúc trước thân trung hai quyền hai bổng, nhưng trong đó tuy chứa lực đạo phần lớn đều bị kia “Bùn mã nhập Hải Thần công” tá đi, này đây không ngại.

Này thần công chính là nói giờ phút này tự thân đặc dị tá người nội lực pháp môn, kỳ thật đó là ngoại lực quán thân mà nhập, bị kinh mạch hấp dẫn vận chuyển một vòng, lại từ tổn hại đan điền tán nhập khắp người chảy ra, cái gọi là thần công, cũng là chính mình khổ trung mua vui chi xưng.

Mà này nghe tới có vài phần kỳ quái “Bùn mã nhập Hải Thần công”, tên tự nhiên cũng là thiết phong sở khởi, hấn biết từ ngữ vốn là không nhiều lắm, thật vất vả nghĩ đến một cái trâu đất xuống biển, lại cảm thấy này ngư cụ chậm rì rì, không lớn chuẩn xác, hồn nhiên không có này hăng hái phát tiết nội lực hình ảnh cảm, đơn giản liền đem này ngư cụ sửa làm mã, nhân này “Rất có tài hoa” tên, chính mình còn dào dạt đắc ý hồi lâu.

Nội lực đã tá, hơn nữa thiết phong gân cốt lại bị kia Vạn Thú Lâm trung kỳ quả sở cổ, này đây này võ thuật thêm thân nhìn như thê thảm, kỳ thật đều là chút bị thương ngoài da, nhưng giác chính mình cùng kia hai người võ công chênh lệch quá lớn, lại không có gì tiện tay binh khí, đành phải ngừng thở nằm trên mặt đất làm bộ một bộ chết không nhắm mắt bộ dáng.

Mà kia hai người đối chính mình thủ hạ lực đạo thật là tự tin, xem kia khoa trương hoá trang đảo cũng không sinh nghi, thiết phong tái kiến kia hai người lao ra khi, đột nhiên cương thảo cắm xuống, “Phốc” liền xỏ xuyên qua đi vào, kia cương đầu ngón tay phong liên cứng rắn đá núi đều có thể đào khai, dư đội sắc bén, mà kia hai người công phu lại cường lại cũng tu luyện không ra “Thiết chân công” tới, như thế liền có lúc trước kêu rên rung trời.

“Tiểu huynh đệ, làm tốt lắm!”

Lục thiên nam thoáng nhìn bên này cảnh tượng, đại tán một tiếng, nhân này một tiếng lại trúng hai hạ quyền cước, lại dường như không biết đau dường như, ngược lại cười to hai giọng nói.

Thiết phong đang định trừu trào bỏ thượng một thứ, lại nghe thấy bên tai vang lên trọng vật luân đánh thanh âm, ngồi dưới đất về phía sau một tránh, như cũ bị một cái cước bính nện ở cái trán, triều sau phiến cái té ngã, trong lúc nhất thời đầu vầng mắt hoa, mắt đầy sao xẹt.

Đứng là phía trước vây công lục thiên nam kia nông phu trang điểm, sử cái cước người.

Tinh nguyệt phô thiên, mang màu lạnh chính, ánh trắng bất nhân, chiếu biến thể gian thiên vạn lí, chiếu đến thương ngô trên đỉnh mười ba đạo nhân ảnh pháp pháp phòng phồng, đan chéo đan xen, phẳng phát là vừa ra lấy thiên vì khách múa rối bóng.

“Thiết phong, ngươi có việc không có?!” Lục tinh liễu tiến lên một bước, đem ngưỡng mặt ngã xuống đất thiết phong nâng dậy, thấy hấn trên trán một quán vết máu, cấp đều sắp khóc ra tới: “Nuơng!”

“Xả miếng vải, cho hấn đầu bao thượng.”

Lục tinh liễu dưới tình thế cấp bách “Thứ lạp” một tiếng liền từ ống tay áo chỗ kéo xuống lão đại một khối bố tới, cấp tay cấp chân cho hấn băng bó thượng.

Thiết phong sờ sờ bị kia vài bố trắng lặc sinh đau cái trán, cười khổ hai tiếng:

“Không có việc gì.. Ta còn thành.”

Đạo mắt thoáng nhìn đến kia tháp sắt cảm cái cước đại hấn, vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm chính mình ba người, ánh mắt hàn như băng, so với kia trong rừng hồ báo còn đáng sợ vài phần.

Rốt cuộc hồ báo vì chắc bụng mà giết người, UU đọc sách www.uukanshu.com mà này đó không rõ địa vị kẻ thần bí lại là vì giết người mà giết người.

Này cái cước đại hấn thiên tính cẩn thận, tuy không cho rằng này trước mắt thiếu niên có cái gì cao minh công phu, nhưng như cũ chờ kia bàn chân bị thương hai người phong bế huyết đạo dừng lại huyết, mới vừa rồi chậm rãi lại đem ba người vây quanh.

“Thiết huynh đệ, ngươi dùng cái gì binh khí?”

Cùng bốn người đánh nhau sửa làm ba người, lục thiên nam áp lực hơi hoãn, lớn tiếng hỏi.

“Ta dùng trường kiếm.” Thiết phong nói một nửa, liền đoán được lục thiên nam trong lời nói ý tứ, mắt thấy này chín người cũng không có ai là mang theo trường kiếm, liền sửa lời nói: “.. Dao cũng thành.”

“Hảo, lục mỗ này liền cho ngươi lấy đem sài đao tới, ha ha!”

Kia sử sài đao hán tử nơi nào có thể không rõ này ý, một phen cương đao vũ chính là thủy bát không tiến, không biết trước mắt này đã thân phụ mấy đao miệng vết thương đại hán nơi nào tới cản trở tiền vốn.

Ngay sau đó, mọi người chỉ thấy kia vốn đã hoàn cảnh xấu lục thiên nam trên mặt hình như có hồng quang hiện lên, nháy mắt quyền thể đại trưởng, mỗi một quyền đều phát ra “Hô hô” thanh tới, bức cho chính vây công ba người thể nhưng đều lui về phía sau nửa bước.

Mà lục phu nhân nhìn đến như vậy chợt nghịch chuyển cảnh tượng lại nửa điểm không có vui sướng, trên mặt càng bao phủ một tầng thật sâu lo lắng.

Không quá đến mấy cái hiệp, chỉ nghe “Đột nhiên” một tiếng, lục thiên nam cánh tay trái trúng một đao, máu tươi biểu ra một chút, lại giống như chỉ giả giống nhau không chút nào để ý tới, dùng ra cái “Di sơn đảo hải” thủ pháp, lại liều mạng lại chịu một chưởng, đem kia sài đao mạnh mẽ đoạt lại đây.

Đoạt đao lúc sau dùng ra nhất chiêu “Quan co”, lại đem ba người bức khai một chút, đối với thiết phong phương hướng một ném mà ra:

“Tiếp hảo, nếu có cơ hội..”

Lời còn chưa dứt, biến cố lại sinh.

Chỉ nghe một tiếng giòn vang, một cái thon dài hắc ảnh đem giữa không trung hăng hái phi ném sài đao tiết xuống dưới, “Ầm” một tiếng, rơi xuống ở trên mặt đất, nung ánh trắng, lờ ra điểm điểm hàn quang.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63 :Tinh đoạn

Này nhất kiếm ném xem như cực nhanh.

Nhưng ai cũng không có dự đoán được, kia sử cái cước cường tráng nam tử, thể nhưng cẩn thận như vậy, vì ngăn cản này sài đao, không tiếc đem chính mình binh khí đều cấp ném đi ra ngoài, hai người tương giao, kích ra mấy tinh sáng lạn bắt mắt hỏa hoa, kia trường cái cước ẩn chứa tám chín phần lực đao, bản thân lại rất nặng, lập tức phi rơi xuống thương ngô đỉnh hạ, qua hồi lâu, mới truyền đến một tiếng rất nhỏ trầm đục.

Sài đao vừa rơi xuống đất, liền thấy một kiêu gầy màu trắng thân ảnh đối với kia tháp sắt hán tử vọt qua đi.

Hán tử kia tuy đem miệng mũi đều che trụ, lại như cũ tàng không được kia trong mắt nồng đậm khinh thường.

“Liều Nhi?!”

Nhìn đến này đạo thân ảnh, lục phu nhân kêu sợ hãi một tiếng.

Thiết phong cũng là lấy không chừng nang này cử ý đồ, không biết có nên hay không theo sau tương trợ.

Kia tháp sắt nam tử tuy nói mất binh khí, nhưng kia gương mặt đại bàn tay chụp lại đây, quang chương phong liền cho người ta cực đại áp lực.

Chỉ thấy lục tinh liễu trong nháy mắt thân hình liền lóe tam hạ, diệu mà lại diệu liền tránh thoát tam chưởng, nhìn qua cực kỳ tiêu sái lưu loát. Thuận thể khi thân thượng tiền, một cái thủ đao bổ tới kia tháp sắt đại hán đại cánh tay, nhưng hai người rốt cuộc thực lực chênh lệch không nhỏ, kia đại hán cánh tay phảng phất cương đúc giống nhau, lần này không chỉ có không có việc gì, còn ngược lại đem lục tinh liễu bàn tay chấn sinh đau.

Lục thiên nam thoáng nhìn một màn này, lại cười to hai tiếng:

“Xinh đẹp! Liều Nhi, chiêu này ‘ tam tiên uống ’ sử xinh đẹp! Cuối cùng kia một cái điểm hấn yết hầu liền càng tốt.”

Lục tinh liễu một kích sau triều hữu một triệt, thân mình một khuất uốn éo lại lóe hai chiêu, chỉ nghe một tiếng hừ lạnh, kia đại hán về phía trước một hướng, gương mặt đại bàn tay dất một cổ kính phong chụp tới, phong kín trên dưới tả hữu các phương vị, rơi vào đường cùng song chưởng cùng đẩy ra.

Hai người người rốt cuộc thực lực chênh lệch không nhỏ.

Này một kích dưới lục tinh liễu liền bay ngược mà ra, ở không trung đánh bốn năm cái chuyển, dùng ra một tay “Vạn toàn kính” giảm bớt lực pháp môn, rơi xuống đất lúc sau, liền khải mang vướng lui mấy bước, mới miễn cưỡng ổn định thân hình, sắc mặt lại nháy mắt tái nhợt rất nhiều.

Ngay sau đó, chỉ thấy lục tinh liễu lại bồn tập lên, liền này tháp sát đại hán đều không cảm tưởng, này nữ oa tử chẳng lẽ là điên rồi.

Còn không đợi đại gia bày ra kinh dị biểu tình, đột nhiên một đạo bạch quang hiện lên, rồi sau đó thiết phong trước mặt nham thạch trên mặt đất liền nghiêng cắm vào một phen sài đao.

Đúng là lục tinh liễu việc làm, mũi đao hoàn toàn đi vào nham trung ba tấc, chuôi đao bị chấn động run rẩy không ngừng, mà chính nàng còn lại là thờ hồn hên, hiển thị này mấy tay cố sức không nhỏ.

Mọi người lúc này mới minh bạch, nguyên lai này thiếu nữ không biết tự lượng sức mình tiến đến, vốn là vì này đem sài đao, đều nghĩ, này nữ oa tử hảo công phu, hảo tính kế, hảo khí phách.

Đáng tiếc trong nháy mắt liền phải thành một khối khê mặt bộ xương khô.

Thiết phong đem cương trào dỡ xuống, sài đao nắm trong tay, tay trái nhẹ nhàng mon trón chuôi đao, nhìn quét một vòng quanh mình này chín tên cường đại kẻ thần bí, trong lòng lại không được tính toán.

Trời tối như mực dường như, bầu trời đêm phẳng phất là một trương thật lớn bàn cờ, điểm điểm tinh đầu phảng phất là một cái viên bạch tử, lại nhìn không thấy Hắc tử ở phương nào, cũng không biết này chấp hắc chính là Thiên Đế vẫn là Diêm Vương.

Tháp sát đại hán cùng kia bị thương bàn chân hai người trao đổi một chút nhan sắc, rồi sau đó liền cực kỳ ăn ý phân công nhau lao ra.

Thiết phong thấy kia một quyền một bổng lại lần nữa đánh úp lại, thế nhưng hãy còn không để ý tới, hai mắt ngưng thật nhìn thẳng phía trước, phảng phất thế giới sụp đổ đều sẽ không e ngại hấn nữa điểm, ngay sau đó, một đao chém ra, thẳng chỉ kia công hướng lục tinh liễu tháp sát nam tử.

Một bên mấy người thấy thiếu niên này dưới chân cũng không hoạt động, lập tức hướng tới hai trượng ngoại huy đao, chẳng lẽ là phạm vào điên bệnh, liền lục thiên nam thoáng nhìn một màn này, cũng giác thập phần khó hiểu.

Nhưng kia quả đấm cùng đại bổng lại sẽ không bởi vì này đó nghi hoặc chút nào ngừng lại, hai người đều là thu hạ tử thủ mệnh lệnh mà đến, một quyền đánh về phía giữa lưng, một bổng đánh hướng đỉnh đầu, kia huy bổng hán tử thậm chí đều đem mặt thoáng oai oai, tựa hồ muốn tránh khai chút sắp vỡ toang mà ra máu cùng óc.

“A!” “A!”

Cơ hồ đồng thời hai tiếng kêu to.

Thiết phong tay trái che lại đầu, máu tươi đem kia trên đầu banh vải bó trắng nhiễm hồng một mảnh, còn có một tiểu cổ theo hữu thái dương chậm rãi lưu lại, giờ tay dùng ống tay áo cọ cọ, thật mạnh ho khan hai hạ, rồi sau đó thượng thân không được kích thích, thế nhưng truyền ra từng trận tiếng cười.

“Ha ha, lại đến a! Các ngươi hai cái xú thôn phu, có phải hay không không ăn cơm a?! Tiểu gia ta đứng làm người đánh đều đánh không chết, thuộc bông?”

Kia hai người lại là chưa từng để ý tới này vài câu nói móc, mà là kinh sợ nhìn về phía mặt khác một tiếng kêu to ngọn nguồn chỗ.

Chỉ thấy kia tháp sát hán tử ngã xuống trên mặt đất, trên mặt như cũ vẫn duy trì hoảng sợ thần sắc, toàn bộ cường tráng thân hình bị chặn ngang chặt đứt, chia làm trên dưới hai đoạn, lẻ sách chỗ san bằng, lại mang theo một cổ tiêu hồ hương vị, máu kẹp gan toái khối tràn ngập đầy đất, hướng tới bên cạnh một chỗ trống chỗ ào ạt tụ tập.

Chết không thể chết lại.

“Tiểu huynh đệ, làm được..”

Lục thiên nam vừa định khen hai câu, lại có chút lực bất tòng tâm, cánh tay trái đã bị tiếp đón mấy đạo miệng vết thương hoàn toàn sử dụng không thượng lực, cả người phảng phất sóng to gió lớn trung thuyền nhỏ, lung lay sắp đổ.

Kiểm khí?!

Kia sử bổng cùng sử quyền hai người kinh nghi nhìn nhau liếc mắt một cái, phía trước cảm giác được tiểu tử này trong cơ thể cũng không một chút nội lực dao động, này đây đối thiếu niên này cũng không bao lớn cảnh giác, nhưng mắt thấy này đạo kiếm khí chém ra, hơn nữa kia như người sắt giống nhau chống lại đánh năng lực, chỉ có thể cho thấy một chút:

Thiếu niên này nội công lại là viễn siêu với mình.

Đến nỗi thiết phong kia lấy mượn trưng lấy thế phương pháp, bọn họ còn lại là chưa từng nghe thấy, càng không thể có thể tưởng được đến.

Lục tinh liễu thấy lục thiên nam tả chi hữu vụng, tựa hồ lại rất không được bao lâu, vài lần xông lên tương trợ, lại cũng chưa quá mấy chiêu liền bị đánh trở về, cánh tay thượng, bụng nhỏ chỗ các bằng thêm hai cái miệng vết thương.

Thiết phong đối với diu hán lên lục phu nhân nỗ lực cười hạ, rồi sau đó liền hét lớn: “Kia ném gia hỏa người thô kệch tử, tiểu tâm người đầu trục!”

Dứt lời, làm bộ đem sài đao cao cao giơ lên, một bộ sắp muốn đánh xuống bộ đáng.

Kia phía trước bị lục thiên nam mạnh mẽ đoạt đao hán tử nghe tiếng cũng là trong lòng lo sợ, nghĩ đến vừa rồi kia nói sắc bén kiếm khí, trên tay nháy mắt dùng tám phần thể công sửa làm tám phần thủ thế, này vậy công ba người vốn là lấy hán chủ công, cứ như vậy, lục thiên nam áp lực nhưng thật ra nhỏ không ít.

Kỳ thật vừa mới kia thấp sát hán tử bị giết, kiếm khí sắc bén cố nhiên chiếm năm phần, khinh thường thiếu niên này, bị đánh cái trở tay không kịp cũng muốn chiếm năm phần, nếu là tiểu tâm đối địch, tuyệt không đến nỗi bị này một đao lấy tánh mạng.

Nhưng kia bị thiết phong xô xuyên qua bàn chân hai người lại chỉ đương thiếu niên này nội lực võ công đều viễn siêu với mình, này đây thấy hán đao cử quá đình, trong lúc nhất thời còn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lại có máu hỗn mờ hôi từ bên mái chảy ra, thiết phong lại là không hề để ý tới, giờ sài đao vẫn không nhúc nhích, ở dưới ánh trăng phảng phất giống một tòa tân điêu tấm bia đá.

Nhất chiêu không ra, còn có thể kinh sợ trụ địch nhân, này một đao chém ra đi, chỉ sợ ở bên cạnh thủ đường lui ba người cũng muốn nhịn không được một ủng mà thượng.

Trong lúc nhất thời, không khí quý dị an tĩnh rất nhiều, chỉ còn lục thiên nam tiếng rống giận không dứt bên tai.

Sao trời đoạn, núi sông bảy đoạn thứ bảy thức, đem địch nhân coi như điểm điểm đầy sao.

Nhưng giờ phút này thiết phong lại nhìn không ra cái gì đầy sao, chỉ có phiền muộn cùng huyết tính, tập trung không được tinh lực.

Đầu vầng mắt hoa, sử không ra.

Không thể không nói, thường nhân nếu ăn này tam chưởng tam bổng thêm một vào đầu côn, cũng đủ đã chết bảy cái qua lại, tuy là lấy thiết phong thân thể, tuy bất trí chết, cũng bị không nhỏ thương, toàn thân khổ không nói nổi.

Lục phu nhân trong mắt lo lắng càng gì, lục thiên nam đã cùng kia ba người qua hơn trăm chiêu, chiêu chiêu toàn lực mà làm, trên mặt như cũ hồng quang vi khởi, hồng quang hạ, lại là cực kỳ tái nhợt khuôn mặt.

Độc thân chiến tam đại cao thủ, có thể chiến đến đây khi có thể nói là chiến tích cực kỳ huy hoàng.

Canh giữ ở một bên ba người vẫn là động, một giả trần trụ thượng thân sao xuống tay riu, một giả khô gầy khô tiểu cảm roi ngựa, còn có một người đầu đội đầu lập, trong tay cầm cái cần câu dường như sự việc.

Kia chết đi thấp sát nam tử đột nhiên tự cháy lên, ánh lửa chiếu mọi người sắc mặt cam hồng, phảng phất địa ngục ác quỷ, tiếp theo nháy mắt, cam hồng biến mất, mấy hạt than hôi ở nùng liệt sát khí trung phiêu tán.

Thiết phong thấy kia hướng tới chính mình đến gần ba người, ngược lại nhắm lại hai mắt, thậm chí nhĩ không nghe thấy kia tiếng đánh nhau, mũi không ngửi kia than cốc mùi vị.

Hết sức chăm chú.

Lục tinh liễu vài bước nhảy ra, đem lục phu nhân mang ra ba người vòng vây, mới ra vòng hai bước, lại bị kia bàn chân bị thương hai người ngăn cản xuống dưới, kia hai người lại là đứng vội mà động thủ, ánh mắt đều nhìn chăm chăm thiết phong phương hướng.

Thiếu niên này như cũ không có một tia nội lực dao động, đầy mặt huyết ô, tựa hồ sinh mệnh lực cũng không nhiều, lại không biết làm sao, tổng cho người ta mang đến một tia cảm giác bất an.

Kia ba người đã đi đến thiết phong trước người một trượng chỗ, lại không vội mà ra tay, cẩn thận nhìn chăm chăm cái này tay cử đơn đao thiếu niên.

Lục thiên nam cùng lúc lại trúng một chùy, hồng quang càng thịnh, sắc mặt càng bạch, rống giận càng tần, âm điệu lại tiệm thấp.

Phong đều quát dòn dập chút.

Phong Tây không trung tím điện chột lóe, chiếu son lĩnh đại xuyên sáng choang một cái chớp mắt.

Muốn thời tiết thay đổi.

Thiết phong mở hai mắt, sắc mặt giềng cổ không gọn sóng, như cương thi giống nhau, bình tĩnh đến cực điểm, nếu không phải trong miệng còn ở ngáp ngừng nhắc mãi cái gì, UU đọc sách www.uukanshu.com chỉ sợ có người sẽ đương hán thật đã chết.

“Ba cái.. Sáu cái.. Tám..”

“Mười một cái..?”

Ầm ầm ầm một trận tiếng sấm, trầm thấp thanh âm tựa hồ chấn đến đại địa đều run rẩy.

“Mười một cái.”

Kia thanh đao động.

Trong nháy mắt ba đạo kiếm khí tạt ra, quanh mình ba người tuy sớm có chuẩn bị, vẫn là bị này sắc bén kiếm khí chặt đứt một phen binh khí, bị thương hai người cánh tay.

Kia ba người chính nghĩ dừng này trục bánh xe biến tốc hiểu biết thiếu niên này, lại không nghĩ khẩn liền lại là nghênh diện mấy đạo kiếm khí đánh úp lại, trong lúc nhất thời luống cuống tay chân, kia loa thần hán tử hấp tấp gian cánh tay đều bị gọt bỏ một cái, máu tươi cao cao bắn khởi, lại đào dạt tưới xuống, cụt tay đau đớn, thế nhưng không cái được giờ phút này kinh ngạc.

Sao có thể?!

Vây công lực thiên nam ba người cũng ngừng lại, cản lại lực tinh liễu hai người cũng xoay lại đây.

Tám người đem thiết phong bao quanh vây quanh.

Vân che nửa tháng, chân trời lại xuất hiện một đạo tia chớp, phảng phất là một cây đôi chiều nhánh cây, mỗi căn tiểu chạc cây đều rõ ràng có thể thấy được, chỉ tồn một cái chớp mắt, ngay sau đó liền về vì tĩnh lặng.

Sao trời đầy trời, dục đoạn sao trời, này vài đạo nơi nào đủ?

Kiểm khí tung hoành, mỗi một đạo đều có thể dễ dàng muốn nhân tính mệnh, lại có tình không cần tiền đường như, ba đạo mặt sau tiếp theo lục đạo, lục đạo mặt sau lại tiếp theo mười tới nói.

Đậu mưa lớn tích theo một tiếng tiếng sấm rơi xuống, bùm bùm nện ở nham chế trên mặt đất, kích ra tầng tầng hơi nước.

Thiết phong bức bách này thức sao trời đoạn ra tới, đã sớm thất thần chí, cũng không biết chém ra nhiều ít đạo kiếm khí, cũng không biết này dừng ở trên mặt chính là hạt mưa vẫn là huyết tích, cũng không biết quanh mình những người này là ở kêu rên vẫn là ở ngâm xương.

Thậm chí đều không biết rốt cuộc là giết sáu người, tám người, hoặc là mười một người.

Thăng đến cuối cùng trước mắt tối sầm, liền cái gì cũng không biết.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64 : Tìm thầy trị bệnh

Thiết phong lần đầu tiên ngồi xe ngựa.

Này xe ngựa năm đầu hẳn là không ngăn, tiến lên gian loáng thoáng có thể nghe được “Kéo kẹt kéo kẹt” thanh âm, giống gào khóc đòi ăn nào đó cảm loại. Chỗ ngồi nhưng thật ra thực khoan, thiết gió lớn nửa người thể đều nằm ngang ở mặt trên, đùi phải bởi vì ngẫu nhiên xóc nảy gục xuống xuống dưới, theo tiến lên tiết tấu hơi hơi đong đưa.

Bên ngoài ngày chính đại, ánh mặt trời xuyên thấu qua giấy cửa sổ đánh vào tiến vào,

Cấp kia trương trát mỡ vải bố trắng trên đầu, phủ lên vài đạo âm đậm quang sáng.

Bất quá này quang sáng đối hẳn tới giảng đã đủ sáng.

Thiết phong hai mắt mở ra một cái phùng, cái thứ nhất cảm giác được cũng không phải oi bức độ ẩm, cũng không phải kia nhân nhạ mùi mốc, mà là phần đầu đau nhức.

Cái loại này đau là từ trong ra ngoài xuyên tim cảm giác, phảng phất có người đem đầu cái xóc lên, dùng một cái rì sắt thiết phiến ở đầu lâu bên trong cạo gió.

Khắc chế một thời gian, rốt cuộc vẫn là nhịn không được nghẹn ngào tru lên lên.

“Dì?”

“Thiết huynh đệ, kiên nhẫn một chút, đến phía trước trong thị trấn có cái cực có danh tiếng đại phu, ta đi thỉnh hán cho ngươi nhìn một cái.”

Thiết phong nghe này thanh âm có chút quen thuộc, lại không rảnh tự hỏi đây là người nào, cũng không có tinh lực tự hỏi hiện tại đang ở phương nào, chỉ là đôi tay hung hăng ấn đầu, lấy câu có thể thoáng rồi chậm lại một phân thống khổ.

Xe ngựa ở trên quan đạo một đường gió roi chạy như bay, được rồi mười mấy dặm đường, qua một tòa cầu đá, đi thêm cái hai dặm nhiều, tới rồi một chỗ trấn nhỏ.

Này thị trấn mà chỗ hẻo lánh, không giống sầm long trấn như vậy náo nhiệt la hét âm ỉ, lão nhân ở cửa ghé nằm thượng phơi nắng, ngẫu nhiên có tiếng ngáy khò, tiểu đồng tinh lực tràn đầy khắp nơi chạy vội, đậu cầu thảo trùng, vui vẻ vô cùng. Sinh hoạt bình đạm nhân nhả thôn dân, lại đều bị này quê người người trong xe truyền đến từng trận rên rĩ tê gào thanh dẫn đi chú ý.

Kia đánh xe người đem tốc độ xe thả chậm xuống dưới, hỏi thăm một phen, rồi sau đó đánh xe ở một tán ra nùng liệt thảo được mùi vị cửa hàng trước ngừng lại.

Cửa hàng tiểu nhị thật xa liền nghe được kia trận kêu rên, cuống quýt đón ra tới, bất chấp hỏi nhiều lời nói, trước đem hai người dẫn tới hậu đường, giúp đỡ trước mắt hán tử đem phía sau biểu tình thông khổ, trên đầu bao mấy đạo vải bố trắng thiếu niên nằm ngang ở một trương giường đệm thượng, lúc này mới nói:

“Không biết.. Này tiểu huynh đệ là như thế nào thương? Xem này trên mặt miệng vết thương đều kết vảy, tựa hồ không phải này hai ngày gây thương tích a?”

Kia đánh xe người chấp tay nói câu tạ, nói:

“Nói ra thật xấu hổ, ta không hiểu y thuật, cũng không biết ta này huynh đệ như thế nào thương.. Ta mang theo hán trần trọc sáu cái thôn trấn, thỉnh mười dư cái đại phu cũng không có biện pháp, tiền tam bốn ngày vẫn luôn hôn mê bất tỉnh, liền ở vừa mới mới tỉnh lại, này vừa tỉnh tới liền như thế như vậy.. Thiết huynh đệ, thiết huynh đệ, ngươi còn có thể nói chuyện sao? Cấp vị này đại phu nói một chút thương thế của ngươi.”

Thiết phong nỗ lực đem đôi mắt đẩy ra một phùng, thấy được lưỡng đạo quan tâm ánh mắt: “Mông.. Mông đại ca?”

Kia đánh xe người gật gật đầu, đứng là hắc thủ vương mông thiên.

“Ta.. Ta cũng không nhớ rõ là như thế nào thương.. Ta.. A! Đầu đau quá!”

Tiểu nhị xả một chút thiết phong khăn ấn chính mình đầu cánh tay, một xả dưới, thế nhưng không chút sứt mẻ. Mông bầu trời trước giúp một phen, lúc này mới đem cánh tay phải cấp bình thả xuống dưới, nhưng thấy gân xanh bạo khởi, cơ bắp run nhè nhẹ, hiển thị cực kỳ căng chặt.

“Tê.. Vì tiểu huynh đệ này mạch tượng hai bên thật trung gian không, tựa mạch khâu, nhưng cũng không ngừng có vài sợi loạn tẩu, lại tựa bị thương thần chí, mà kia mạch tượng lại khi hoãn khi cấp... Cái này.. Cái này..”

Nhìn thấy kia tiểu nhị trên mặt hồ thẹn thẹn sắc, mông thiên nói:

“Ai, mặc thần y, ngài cũng không cần quá mức sốt ruột, phía trước thỉnh mười mấy cao minh y sư cũng là như vậy nói.. Bất quá này một đường tàu xe mệt nhọc, còn tưởng quấy rầy một phen, làm ta này huynh đệ tại đây nghỉ ngơi nghỉ ngơi.. Này bệnh tình sao, chúng ta lại chậm rãi nghiên cứu.”

Kia tiểu nhị nghe vậy sùng sốt, hỏi:

”Dì? Ngươi sao biết đến sư phó của ta danh hào?”

“Ta vì ta này huynh đệ thương thế một đường hỏi thăm, vô luận là thôn dân vẫn là phía trước những cái đó đại phu, đều là nói này ‘ tiền âm trần ’ thượng mặc thần y xa gần nổi tiếng, nhân xưng ‘ không xúc thi ’, nói là người này phạm là còn có tánh mạng ở, bị này mặc thần y tay cấp vuốt, vậy không chết được.. Nghe ngươi nói tới, này mặc thần y chính là tiểu thần y người sư phó?”

Kia tiểu nhị nghe vậy liền tục xoa tay, nói:

“Ai u.. Đại gia, ngài kêu ta ‘ tiểu thần y ’ chính là chiết sát ta.. Ta bất quá là mặc thần y xem cửa hàng tiểu nhị, hán lão nhân gia thấy ta ngày thường còn tính cần mẫn, cũng liền có rãnh dạy ta hai tay, ‘ tiểu thần y ’ gì đó ngài tại đây nói nói còn hảo, muốn đi ra ngoài vừa nói, kia chính là muốn kêu người khác cười rớt người khác hàm răng..”

“Kia cái này.. Lại không biết mặc thần y hán lão nhân gia hiện tại nơi nào, có thể không đâu làm phiền cho ta này huynh đệ nhìn một cái, vô luận nhiều ít bạc ta đều lấy đến.” Mông chân trời nói còn hướng tới hậu đường các nơi nhìn nhìn, chỉ thấy này hậu đường bài trí thật là bình thường, diện tích lại không

lớn, nếu bảo đi kia đại được ngăn từ cùng mấy trương giường bệnh không xem, cơ hồ thật là bình thường bá tánh nhân gia không có gì hai dạng khác biệt.

Kia tiểu nhị cười khổ lắc lắc đầu nói:

“Đại gia, ngài xem này cửa hàng bài trí liền ứng có thể đoán được, sự phó của ta tuyệt không phải hảo tài người, cho người ta xem bệnh chỉ thu cái duy trì sinh kế bạc, thật là gặp được một ít nghèo khổ nhân gia, còn tự xuất tiền túi cho người ta lấy được, hần lão nhân gia chân thực nhiệt tình, nếu thấy vị tiểu huynh đệ này thống khổ biểu tình, chỉ sợ người ngăn đón không cho trị đều không thành đâu..”

Hai người nói chuyện với nhau gian, thiết phong như cũ rên rĩ không ngừng, trên mặt phảng phất nhả ra một vụn điều nếp gấp.

Kia tiểu nhị dừng một chút lại nói: “Đáng tiếc hôm nay cái ngài tới thật sự không khéo.. Sự phó hần lão nhân gia trước đó vài ngày đi lâm trần đến khám bệnh tại nhà đi, phòng chừng nhanh nhất cũng đến quá cái năm sáu ngày tài năng phản hồi tới..”

Mông thiên chau mày, lại nghe một đạo khăn khăn thanh âm truyền đến.

“Mông.. Đại ca, người đừng có gấp, tiểu đệ ta này. Tê.. Ta này một chốc một lát còn không chết được!”

“Thiết huynh đệ, người lại kiên nhẫn một chút, ta sẽ đi tìm được mặc thần y thuyết minh tình huống, mau chóng đem hần lão nhân gia thỉnh trở về!”

Mông thiên quay đầu lại đối kia tiểu nhị hỏi: “Không biết mặc thần y đi nơi nào, muốn đi như thế nào?”

“Sự phó hần lão nhân gia đi phía đông ước trăm dặm vân khẩu trấn.. Nhưng là này dọc theo đường đi lại có không ít gặp ghềnh đường núi, ngựa xe khó đi a,

Nếu không ta cho hần lão nhân gia gửi phong thư, viết rõ bên này tình huống là được..”

Mông thiên lắc lắc đầu, móc ra một đại thỏi bạc tử, nói: “Viết thư nhưng thật ra không cần, ta đều có phương pháp, tiểu huynh đệ, này đó bạc người trước cầm, nếu là có thể sử dụng cái gì được có thể cho ta này huynh đệ giảm bớt hạ, vô luận bao nhiêu tiền đều dùng, nếu là ta thiết huynh đệ muốn ăn cái gì uống cái gì, còn làm phiền người thỉnh người hỗ trợ chiếu cố hạ, đến lúc đó nếu là này đó bạc không đủ, ta trở về lại bổ..”

Kia tiểu nhị thấy như vậy một đại thỏi bạc tử đầu tiên là sùng sốt: Nhiều như vậy bạc, chỉ sợ mua này cửa hàng đều đủ rồi.

Vốn định đem này bạc lui về, nhưng cũng biết này liên quan vết sẹo hần tử là cứu người sốt ruột, nếu lui trở về chỉ sợ hần khó có thể an tâm, đơn giản liền trước nhận lấy một bên, hạ quyết tâm, chờ sự phó đã trở lại lại nói.

“Đại gia, ta này hậu viện có thất ngựa lông vàng đốm trắng, tuy không phải cái gì ngàn dặm lương câu, nhưng cũng có thể làm chút thay đi bộ chi dùng, ta mang người đi đấy..”

“Không cần, ta huynh đệ này hai ngày còn muốn làm ơn người!”

Mông thiên nói xong, nhanh như chớp không thấy, tốc độ cực nhanh lệnh người không thể tưởng tượng, kinh kia tiểu nhị hung hăng xoa nhẹ hai hạ đôi mắt.

Mông thiên đi rồi, kia tiểu nhị thấy thiết phong kêu thống khổ, liền đi khai một liều thuốc giảm đau phương, mà thiết phong uống hồi lâu lại nửa điểm không thấy hòa hoãn, như cũ đau tựa hồ não nhân đều phải tạc nứt ra giống nhau.

Kia tiểu nhị thấy thế lại thay đổi ba cái phương thuốc nhất nhất ném thử, lại như cũ nửa điểm hiệu quả cũng không có, chỉ phải thàn than một hơi, lại không dám lại cho hần ăn mặt khác phương thuốc.

Thẳng đến ngày kế, thiết phong kia kịch liệt đau đớn cũng nửa điểm không gặp hảo, nhưng rốt cuộc qua lâu như vậy nhưng thật ra thích ứng một chút, không hề như vậy kêu rên không ngừng, chỉ là kia không hề huyết sắc khuôn mặt, so với kia hôn mê mấy ngày còn muốn kém hơn rất nhiều.

Kia tiểu nhị thấy thiết phong như vậy thần sắc, thỉnh thoảng liền tới đây cùng hần liêu hai câu lời nói, sợ hần chịu không nổi này đau đớn làm ra cái gì quá kích sự tình tới.

Mà thiết phong giờ phút này liên tính là cái tuyệt sắc thiên hương mỹ nhân bỏ nhào vào trong lòng ngực, chỉ sợ cũng là nửa điểm dư thừa tâm tư không có, huống chi này đây người thảo dược khí tiểu nhị. Này đây đáp thượng câu không hạ câu, sau lại cường đánh tinh thần nghiêm túc nói một câu: Người yên tâm, tiểu gia ta trong túi còn có tiền không tốn xong, tuyệt đối sẽ không tự sát!

Lúc này mới có thể an tĩnh.

An tĩnh nửa ngày, thiết phong trong đầu không được tưởng, chính mình ở kia thương ngô trên đỉnh đến tột cùng làm cái gì?

Chỉ nhớ rõ ngày ấy dùng ra nhất chiêu sao trời đoạn, tựa hồ giết rất nhiều người, lại liền giết ai, như thế nào giết hoàn toàn đều không nhớ rõ, cuối cùng có thể nhớ rõ một màn, chính là quanh mình người một bộ thấy quý kinh hãi biểu tình.

Chẳng lẽ là mông thiên đại ca cuối cùng thượng nhai tới đã cứu ta..?

Kia Liễu Nhi cùng nàng cha mẹ lại đi nơi nào?

Mông thiên đại ca là đồng thanh giáo người, kia bọn họ có thể hay không. Lại bị đồng thanh giáo chop tới?

Không biết làm sao, thiết phong giờ phút này nghĩ đến bọn họ một nhà ba người bị đồng thanh giáo chop tới, trong lòng thế nhưng có một tia hy vọng như thế cảm giác, đến nỗi vì sao có thể sinh ra như vậy quái dị cảm giác, chính hắn cũng nói không rõ.

Chỉ cảm thấy đầu càng đau.

“Lý đại ca, Lý đại ca!”

Thiết phong không nghĩ lại tự hỏi mấy vấn đề này, lớn tiếng kêu gọi lên, mà “Lý đại ca” đó là đối kia tiểu nhị xưng hô.

“Ta muốn ăn thịt bò!”

...

Lại qua hai ngày, ở tới ngày thứ ba giữa trưa, thiết phong đang ở trên giường ngồi ngay ngắn, cắn chặt hàm răng chống đỡ này đau đớn xâm nhập, chợt nghe một trận dồn dập bước chân, rồi sau đó liền gặp được mông thiên công một vị lão giả chạy vội tiến vào.

Chỉ thấy kia mông thiên bộ pháp cực ổn, hai chân tuy mau, thượng thân lại nửa điểm không run, nhưng phía sau lão giả râu tóc cũng đã cực kỳ hỗn loạn, dính ngoài miệng trên mặt nơi nơi đều là, nhìn qua đảo có vài phần buồn cười, hiển thị đã trải qua không ngắn bốn ba.

“Hô, lão phu tự hành y tới nay, cũng tự hỏi gặp qua không ít giang hồ cao thủ, giống đại hiệp người như vậy sức của đôi bàn chân lại là chưa từng nghe thấy kia.. Lão phu bội phục, nếu người trong thiên hạ đều có người này hai hạ công phu, chỉ sợ những cái đồ ngàn dặm lương câu cũng chỉ có thể giết ăn thịt lâu..”

Kia lão giả từ mông thiên trên lưng xuống dưới, hơi sửa sửa quần áo.

“Mặc thần y quá khen, UU đọc sách www.uukanshu.com ai, tại hạ như thể mạo phạm, trong lòng vẫn là hổ thẹn khấn, thần y không trách tội xuống dưới, thật sự là khoan hồng độ lượng..”

Mông thiên những lời này thật sự là phát ra từ nội tâm

Ngày đó đi tìm được mặc thần y, vừa vặn đuổi kịp kia người bệnh cũng vừa mới vừa trị xong, đem bên này tình huống giản lược giảng thuật sau, liền tại đây lão nhân cho phép hạ công hắn ngành sinh sinh chạy như điên trở về, tuy nói hắn khinh công tạo nghệ cực cao, nhưng mặc thần y rốt cuộc tuổi tác không nhỏ, cũng sẽ không võ công, bị này một đường tới nay gió thổi ánh sáng mặt trời cũng thực sự ăn không ít đau khổ.

“Lão phu thổi trúng gió là có thể cứu một rất tốt thiếu niên tánh mạng, này nếm mùi đau khổ đến lại nhiều cũng không mệt a.” Mặc thần y vẫy vẫy tay, cũng không cần phải nhiều lời nữa, lập tức đi tới trước giường, thấy thiết phong sắc mặt, không dấu vết nhũ hạ mày, rồi sau đó ôn hòa nói: “Tiểu bằng hữu, có thể hay không đem cánh tay vươn tới làm lão phu nhìn một cái.”

“Mặc thần y vất vả, tiểu tử trước tạ qua!”

Mặc thần y đầu tiên là một lòng tay đáp ở thiết phong trên cổ tay, không bao lâu, giống điện giật vừa thu lại.

Rồi sau đó lại là hai ngón tay đáp ở thiết phong trên cổ tay.

Lúc sau lại thay đổi chỉ tay lại lần nữa lập lại một phen, trên mặt biểu tình thật là ngưng trọng.

Mông thiên tuy không hiểu y thuật, lại cũng nhìn quá không ít mặt khác đại phu cho người ta thăm bệnh, rốt cuộc mạch tượng hữu hạn, đỉnh thiên bất quá mấy chục loại, thường thấy bất quá mười tới loại, phần lớn đại phu bắt mạch hơi hơi tìm tòi liền biết, lại chưa từng gặp qua này đem tới đem đi, liền kèm đem lỗ tai phụ đi lên nghe thăm bệnh pháp.

Nếu không phải này mặc thần y tên tuổi đại, hơn nữa dọc theo đường đi đối một thân phẩm cũng có chút hiểu biết, đối làm người khác như vậy thăm bệnh, chỉ sợ mông thiên liền muốn đem hắn một phen xả đi, mắng to lang băm

Qua một hồi lâu, mặc thần y mới vừa rồi đem tay thu trở về, xoa xoa ót thượng mô hôi, hít sâu một hơi, quay đầu đối với mông thiên nói:

“Cái này.. Chúng ta trước mượn một bước nói chuyện..”

Chương 65 : Nghe đồn

“Lão thần y, tiểu tử biết, giống nhau đại phu nói như vậy, sợ là này người bệnh sắp không được rồi, chẳng lẽ là ta này cũng không mấy ngày hảo sống?” Thiết phong thấy kia biểu tình cứng đờ lão già, trêu chọc nói.

“Kia đảo không phải.. Cái này. Cái này. Bất quá..”

“Mặc thần y, ngươi cũng không cần kiêng kị cái gì, ta này huynh đệ tuy nói tuổi không lớn, nhưng cũng là ở sinh tử đóng lại đi qua vài nói người, Thần y nói thẳng đó là.”

Mặc thần y thấy này hai người đều như vậy nói, lại lắc lắc đầu, thở dài, cũng không đề cập tới “Mượn một bước nói chuyện” sự tình tới.

Thiết phong thấy trong lòng lại phạm vào nói thầm: Này thượng tuổi người như thế nào đều thích lắc đầu thở dài, không biết là cái gì tật xấu.

“Tiểu bằng hữu, ngươi tên là gì a? Mặc thần y hỏi.

Thiết phong nghe xong những lời này đầy mặt hắc tuyến, không thể nói tới không đứng chỗ nào, chính là cảm thấy thực biệt nữ.

“Khụ, ta kêu thiết phong.”

“Thiết phong tiểu bằng hữu, ngươi năm nay bao lớn rồi?”

“.. Mười bảy.”

Mặc thần y chuyển hướng mông thiên, lại hỏi: “Hắn nói rất đúng sao?”

Mông thiên cứng đờ gật gật đầu, không biết ý gì.

Chỉ thấy kia mặc thần y lại duỗi thân ra tới hai ngón tay, hướng tới thiết phong hỏi:

“Đây là mấy?”

“.. Nhị.”

“Kia này lại là mấy?” Mặc thần y lại duỗi thân ra tới một cái tay khác, hỏi.

“.. Bốn.”

Mặc thần y gật gật đầu, trên mặt lại mang theo một tia nghi hoặc.

“Kia này hai cái thêm cùng nhau là nhiều ít?”

“... Lão nhân, ta là không đọc quá nhiều ít thư.. Nhưng cũng không đại biểu ta là cái nhọc trí được chứ!” Thiết phong rốt cuộc nhịn không được này đó quái dị vấn đề, tức giận kêu lên.

“Di..? Này liền quái dị thực.. Quái dị thực..”

“Mặc thần y..” Đây là mông thiên cũng có chút không chịu nổi tính tình “Còn thỉnh ngài lão nói trắng ra chút, ta này huynh đệ rốt cuộc là không đứng chỗ nào?”

“Hai vị chờ, dung lão phu lật xem một quyển y thư..”

Lời vừa nói ra, thiết phong cùng mông thiên đều là hai mặt nhìn nhau, liền tính là bình thường đại phu, cho dù là lang băm, cũng kiên quyết không có đến khám bệnh tại nhà đến một nửa đi phiên thư đạo lý, này lão già danh khí nhậm đại, huống hồ cũng là xác xác thật thật trị hết vô số bệnh hoạn, điểm này tuyệt đối giả bộ không được, lại sao lại hành sự như thế ra người không ngờ?

Này trên giang hồ nổi danh y thư cũng liền như vậy mấy quyển, chẳng lẽ hắn làm nghề y nhiều năm như vậy tới, liền này đó y thư còn không có nhớ rõ xuống dưới?

Chỉ thấy kia lão già xoay người ở phía sau đường lẫn lộn hơn nửa ngày, mới từ được ngăn tủ mặt sau móc ra một quyển thổ hoàng sắc da trâu vờ tới,

trong phòng vốn là không ám, hẳn lại vẫn như cũ điểm trần đuốc đèn, dùng tay áo đem kia bìa sách thượng tro bụi sát sạch sẽ, chỉnh tề bình bái ở trên bàn, rồi sau đó chấp tay trước ngực, đối kia đa trâu thư nghiêm túc đã bái tam bái, lúc này mới đầy mặt tức mực đọc lên.

Mông thiên thấy không rõ thư danh, chỉ cảm thấy này lão giả hành vi cử chỉ thật là không thể tưởng tượng, phảng phất kia hoàng võ không phải y thư, mà là cái gì so tánh mạng còn đáng giá bảo bối giống nhau.

Thiết phong lại là rõ ràng nhìn thấy mặt trên viết “Tập học tam” ba cái chữ to, nghĩ thầm: Này y thư tên thật sự kỳ quái.

Qua ước chừng hơn nửa canh giờ, mặc thần y mới thật cẩn thận đem kia y thư thu trở về, đảo cũng không bởi vì hai cái người ngoài tại đây có cái gì kiêng dè, vẫn là phóng tới chỗ cũ.

“Hai vị đợi lâu.” Mặc thần y còn nói thêm “Y lão phu xem ra, vị này tiểu hữu ngũ tạng lục phủ đều không ngại, kinh mạch mạnh mẽ càng là không thể tưởng tượng, khí huyết lược có thiếu hụt, nhưng cũng không phải cái gì cùng lắm thì sự tình.”

“Đó chính là nói, ta này tiểu huynh đệ thương thế không quan trọng?” Mông thiên nghe vậy, cấp khó dần nổi hỏi đến.

Mặc thần y lắc lắc đầu, lại thở dài, nói: “Này tiểu huynh đệ có hai nơi tổn hao nhiều, tuy đều sẽ không thương cập tánh mạng, nhưng.. Nhưng này hậu quả cũng là.. Ai.”

Thiết phong đối này mặc thần y áp a áp ứng hành vi cực kỳ không kiên nhẫn, nếu không phải nhân gia hảo tâm vì chính mình nhìn bệnh, đổi làm người khác chỉ sợ đã sớm cấp đá đi ra ngoài.

“Thần y lão gia tử, ta có thể hay không có chuyện gì một hồi nói xong lâu, kinh ngài như vậy một kéo, ta này đầu sọ là một hồi đều phải tạc rớt.”

“Thiết tiểu hữu, ngươi này đan điền chỗ có một tổn hao nhiều, tựa hồ là nhân ngươi tu luyện nào đó đặc thù nội công mà không được này pháp, làm cho đan điền trưởng hủy, đan điền tổn hại giống như gãy chỉ khó tặc, chỉ sợ điểm này lão phu cũng là bất lực.. Bất quá đảo thật sự là lần đầu tiên gặp qua đan điền tan vỡ lại kinh mạch không ngừng, còn có thể hảo hảo tồn tại người, cũng coi như là bất hạnh trung vạn hạnh.. Nhưng theo ta kia y thuật sở ghi lại, ngươi loại tình huống này hiếm thấy lại thật là hung hiểm, đến nỗi như thế nào cái hung hiểm pháp, như thế nào trị liệu, kia y thư thượng lại là không viết, mà lão phu cũng là không biết, thật sự hổ thẹn khản...”

“Mặc thần y, không biết một khác chỗ ‘tổn hao nhiều’ lại là nơi nào, ta này đau đầu nhưng có y pháp?” Đối với đan điền tổn hại sự tình thiết phong sớm đã hiểu rõ, đến nỗi thư trung sở ghi lại hung hiểm dư dư lại là vẫn chưa để ý, rốt cuộc lâu như vậy tới nay, trừ bỏ sử dụng ra nội lực ngoại đảo cũng không có gì không khoẻ, thậm chí còn bởi vậy luyện thành “Bùn mã nhập Hải Thần công”.

“Này đệ nhị chỗ tổn hao nhiều, cũng là lão phu không nghĩ ra địa phương, tiểu hữu ‘tỳ’ ‘cốt’ ‘mạch’ ‘gan’ đều không ngại, nhưng này kỳ hăng chi phủ lại tổn hao nhiều.. Lại không biết.. Lại không biết tiểu hữu nói chuyện sao còn có thể cùng thường nhân vô dị.”

“Đây là có ý tứ gì, thần y lão tiên sinh, ngài có thể nói hay không nói đơn giản một chút?”

Thiết phong vừa dứt lời, mông thiên lại giành trước nói: “Những lời này ta nhưng thật ra hiểu được, mặc thần y là nói ngươi tứ chi phát đạt, đầu óc lại có vấn đề.. Nói đơn giản, chính là thành ngực tử, ha ha.”

Mông thiên mới nói xong, không nhịn xuống cười to hai tiếng, chung ở thiết phong kia muốn phun ra hỏa ánh mắt nhìn chăm chú hạ, mới im miệng.

Mẹ nó, bị một cái đại phu chẩn bệnh ra bản thân là một cái ngực tử, đối ai cũng đều thực khó chịu đi.

Trừ phi thật khò.

Thiết phong lúc này rốt cuộc minh bạch này mặc thần y bắt đầu khi hỏi những cái đó quái dị vấn đề nguyên nhân.

“Cái này.. Vị này mông thiên tiểu hữu lời nói tuy tháo, nhưng xác thật không giả, nhưng thiết tiểu hữu ngôn ngữ hành sự rồi lại không giống như là.. Không giống như là..”

“Không giống như là cái ngực tử đúng không! Ngươi lão già này có phải hay không ai mời đến cố ý nói móc ta tới,

Tiểu gia ta chính là đau đầu chút, làm sao kêu ngươi vừa thấy liền thành ngực tử?”

Mông thiên cản lại phần mà ly tòa thiết phong, đối với mặc thần y nói: “Thần y chớ trách, ta này tiểu huynh đệ tính tình xúc động chút.”

“Không ngại sự, không ngại sự, thật là ta y thuật không tinh...”

Mặc thần y dứt lời, lại quay đầu lại đem kia bốn đa trâu y thuật phiên ra tới, lại không mở ra, thẳng đối với kia thổ hoàng sắc bìa sách sừng sờ, như suy tư gì.

Mông thiên thoáng an ủi thiết phong hai câu, thấy hẳn tựa hồ sắc mặt không tốt, không nghĩ nhiều lời, đơn giản liền ngồi ở một bên, âm thầm tính toán muốn hay không trực tiếp đánh xe đi hoang đều, tìm kiếm cao nhân tương trợ.

Hậu đường nội sau một lúc lâu vô ngữ, các có điều tương.

Qua một thời gian, kia vương họ tiểu nhị tiến vào ở được cửa hàng lấy hai phó thảo được, thấy mặc thần y trong tay da trâu vớ đầu tiên là sừng sốt, muốn nói lại thôi, trên mặt lộ ra một bộ quái dị biểu tình, rồi rầm một hồi, cầm thảo được đi ra ngoài, trước khi đi còn cau mày nhìn thiết phong liếc mắt một cái.

Qua một hồi lâu, mặc thần y cầm cái kia da trâu vớ chậm rãi đã đi tới, mộng thiên gật đầu ý bảo một chút.

“Ta tuy trị không hết vị tiểu huynh đệ này, nhưng có một người có lẽ có thể.”

Mộng thiên nghe vậy tinh thần chấn động: “Chẳng lẽ này phụ cận còn có so ngài lão cao minh thần y?”

“Nàng có phải hay không thần y không biết, lại là so lão phu muốn cao minh không biết nhiều ít lần.” Mặc thần y lắc lắc đầu, lại chậm rãi nói: “Kỳ thật lão phu vốn là không phải cái gì thần y, mà là một cái dạy học tiên sinh.”

Thiết phong cùng mộng thiên nhìn nhau liếc mắt một cái, lại không biết lời này từ đâu mà nói lên.

“Ta mười hai năm trước nhiễm bệnh hiểm nghèo, lúc đầu tứ chi chết lạng, ba tháng lời phía sau cũng giảng không ra, lại qua ba tháng mỗi ngày nôn ra máu không ngừng, thỉnh vô số đại phu lang trung nhìn quá, ai cũng nói không nên lời cái đạo đạo tới, ta dưới gối lại không có con cái, nghĩ tã hữu là không sống nổi, đơn giản liền đi này Trần Bắc hai mươi dặm một chỗ hung mà ‘tuyệt âm gián’ chuẩn bị lại cuộc đời này, nghĩ nơi đó dân cư hãn đến, đến lúc đó sau khi chết không người quấy rầy, lại không nghĩ ở kia ‘tuyệt âm gián’ thế nhưng gặp một người, người nọ vốn dĩ gặp mặt liền muốn giết ta, nhưng thấy ta là một lòng muốn chết mà đến, cũng không biết làm sao lại không giết, tùy tay quăng cho ta một quyển sách, cũng nói một đồng ư hiệp ta nói dư dư, tóm lại là không chuẩn ta chết ở kia địa phương.”

Hai người nghe xong đồn giấc đại kỳ, chỉ nghe qua có người bị uy hiếp đến chết, lại không biết người này là như thế nào uy hiếp người khác mới có thể làm hãn không chuẩn chết.

“Ta cảm kia quyển sách trở về, chiếu thư thượng ghi lại nội dung tự học, có lẽ là cầu sinh sót ruột, dựa vào kia thư thượng viết, thế nhưng không thể hiểu được đem chính mình cấp y hảo, cổ nhân từng nói ‘y giả khó tự y’, hiện tại xem ra cũng chưa chắc chuẩn. Bất quá ta lúc ấy cũng không phải cái gì y giả, nói như vậy lại cũng là có thất bất công.”

Có lẽ cảm thấy chính mình nói có điểm đề thi hiếm thấy, mặc thần y dừng một chút, cầm trong tay kia da trâu vớ đặt tới hai người trước mặt:

“Này bốn y thư, chính là vị kia thần nhân cho ta.. Các hương thân nghe nói ta chính mình đem chính mình bệnh hiểm nghèo cấp y hảo, liền có chút cái gì quái bệnh cũng đều tìm ta nhìn, mà ta cũng dựa vào này y thư ghi lại biện pháp, nhưng thật ra mười lăm bên trong có thể y hảo chín lăm, này một truyền mười truyền trăm, dần dà này thần y chỉ danh liền truyền khai, này từ xưa đến nay ‘thần y’ thật nhiều, chỉ sợ cũng theo ta này đương đến nhất không thể hiểu được..”

Mặc thần y dứt lời, cười khổ hai tiếng.

Mộng thiên lúc này mới thấy rõ kia “Tập học tam” ba chữ, âm thầm cân nhắc: Y học một đạo bác đại tinh thâm, chút nào không thứ với võ học, bằng vào như vậy không chớp mắt y thư liền có thể thành thần y, này thật sự là có chút không thể tưởng tượng. Huống hồ sách này tên là “Tập học tam”, chẳng lẽ còn có “Tập học một”, “Tập học nhị”? Này tập học liền như thế cường hãn, lại không biết người nọ “Chủ học” lại là cái gì.

Hỏi: “Không biết này kỳ nhân hiện tại còn có thể hay không tìm được?”

Mặc thần y nghe vậy, chắc chắn đáp: “Này thần nhân từng cho ta nói, nàng liền ở kia ‘tuyệt âm gián’ nội, bắt quá..”

Đang lúc hãn nói một nửa khi, kia vương họ tiểu nhị đi đến, nói: “Vị này đại gia, còn làm phiền ngài giữ cửa khẩu mã xe dịch thượng một dịch, một hồi phải có người bệnh tới đây, xe ngựa giữ cửa chặn, sợ là một hồi không hảo tiến kia.”

Mộng thiên đột nhiên vỗ đùi:

“Xin lỗi, ta thế nhưng cấp này tra đã quên, mặc thần y, thiết huynh đệ, chờ ta đi một chút sẽ trở lại!”

Mộng thiên đi rồi, UU đọc sách www.uukanshu.com thiết phong nói: “Thần y lão gia tử, ngài tiếp tục giảng, đến lúc đó ta chuyển đạt cho hãn thì tốt rồi.”

“Hảo, hảo.. Ta vừa rồi giảng đến nơi nào tới..?”

“Ngài giảng đến kia ‘tuyệt âm gián’.” Thiết phong nhắc nhở nói.

“Đúng đúng, kia tuyệt âm gián, bá tánh đều đồn đãi nơi đó là cái mười phần hung mà, sở dĩ kêu ‘tuyệt âm gián’, là bởi vì nơi đó ngẫu nhiên có kỳ âm truyền ra, ly xa chút còn hảo, chỉ là có chút tâm phiền ý loạn, mà bước vào kia tuyệt âm gián phạm vi tắc nghe tiếng tắc vọng, trước khi chết nghe được thanh âm cũng tự nhiên đó là ‘tuyệt âm’. Mà chúng ta ‘tiên âm trần’ tên ngọn nguồn, cũng cùng này kỳ quái thanh âm có lớn lao quan hệ, đến nỗi kia thần nhân vì sao có thể ở tuyệt âm gián sinh hoạt, lão phu lại cũng là không biết, nhưng nàng lão nhân gia cao thâm khó đoán, tất nhiên là phạm nhân khó..”

Còn không đợi mặc thần y giọng nói rơi xuống, thiết phong liền đột nhiên cảm giác một cỗ sát khí.

Chỉ thấy kia vương họ tiểu nhị bộ mặt dữ tợn, đột nhiên làm khó dễ, cầm một phen chói lọi chủy thủ hướng tới chính mình đâm tới.

Thiết phong tuy nói đầu đầu muốn nứt ra, trên người lại không có gì đại thương, kia tiểu nhị cũng không có luyện qua võ công, chủy thủ đến trước ngực, liền bị thiết phong một phen chế trụ thủ đoạn, nhẹ nhàng liền cấp đoạt xuống dưới.

Như vậy biến cố thật sự có thể nói điện quang hỏa thạch, đương mặc thần y phản ứng lại đây khi, kia chói lọi chủy thủ đã giá tới rồi kia tiểu nhị trên cổ.

“Ngươi là ai, cùng ta có cái gì thù?!”

Thiết phong hỏi chuyện gian, mộng thiên cũng từ bên ngoài lóe tiến vào, duỗi tay phong bế kia tiểu nhị ba chỗ huyết đạo, kéo dài tới một bên.

“Vương Ngũ. Ngươi đây là?” Mặc thần y nửa nâng tay phải, lại cũng là cực kỳ khó hiểu.

Kia tiểu nhị một sử lực, phát giác cả người không thể động đậy, đầy mặt phẫn hận đối với thiết phong gọi vào:

“Hừ, ta không quen biết ngươi, cũng không có gì thù, nhưng ngươi muốn hại ta sư phó, ta Vương Ngũ lại là cái thứ nhất không chuẩn!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66 : Tuyệt Âm

“Sư phó, ngươi lưu trữ hữu dụng chi thân có thể cứu ngàn người vạn người, vì sao phải bởi vì một cái tiểu tử đi tặng chính mình tánh mạng?!”

Ba đạo ánh mắt đều nhìn về phía mặc thần y, một đạo không tha, lưỡng đạo khó hiểu.

“Mông đại hiệp.. Còn lao ngại tha Vương Ngũ, chúng ta đi ra ngoài nói chuyện.”

Mông thiên tướng vương tiểu nhị hoành đặt ở một bên giường đệm thượng, nói: “

Huyết đạo nửa canh giờ tự giải.”

“Còn lao đại hiệp cho hấn á huyết cũng tạm thời phong.”

Thiết phong ôm đầu đứng lên, cũng đi theo hai người đi ra ngoài, trước khi đi trước còn nhìn thấy kia tiểu nhị về mặt bi thống biểu tình.

Sánh ngoài không có cửa sổ, măn nhà ở nông đậm thảo dược vị, mặc thần y đem trước sau lưỡng đạo môn đều “Kéo kẹt” nhốt lại, chính trực giờ Thân, ánh mặt trời rất tốt, lộ ra môn phùng bắn vào, trên mặt đất quá mức nấy cái mũi nhọn đường như dây nhỏ.

Tiếp đón hai người ngồi xuống, mặc thần y chậm rãi nói: “Này thiết tiểu hữu chi tậ tuy tạm thời tánh mạng vô ưu, nhưng này đau nhức nhiều là ý thức phát ra, tự nội mà ngoại, vô pháp tự tiêu. Liên tính thiết tiểu hữu có thể vẫn luôn ngao được nhất thời, cũng không có khả năng ngao được một đời a, cứ thế mãi, tất nhiên điên cuồng.”

“Mặc thần y, không biết kia tiểu nhị lời nói là ý gì?” Mông thiên hỏi.

Mặc thần y trầm ngâm sau một lúc lâu, đem âm lượng đề thấp chút, nói: “Kia thần nhân từng ngôn ‘ chờ ngươi y hảo chính mình, lại đem tánh mạng trả lại trở về. ’ ta năm đó bệnh hiểm nghèo sớm đã khỏi hẳn nhiều năm, vốn cũng nên đi ‘ trả lại ’ này tánh mạng, nhưng gần nhất đầu, mấy năm gần đây tìm ta y bệnh người bệnh không ngừng, ta cũng không đành lòng buông tay mặc kệ, thứ hai đầu, này toi mạng việc rốt cuộc phi bản tâm mong muốn, này đây cứ như vậy kéo hồi lâu.”

Mông thiên nghe vậy lại biểu tình nhẹ nhàng rất nhiều: “Mặc thần y, nói như thế tới đạo cũng đơn giản, ta mang theo thiết huynh đệ đi chính là, ngại tại đây gốc, cũng không cần ‘ trả lại ’ cái gì tánh mạng, đến nỗi người nọ có thể hay không trị liệu, còn lại là xem ta thiết huynh đệ cơ duyên.”

Mặc thần y lắc lắc đầu. Nói: “Nơi đó địa thế phức tạp, phạm vi mười dặm nội có vô số cây cối dòng suối lùn xuyên, hơn nữa kia tuyệt nhân tính mệnh quái âm, không nói đến các ngươi có thể hay không tìm được đến, liên tính gặp được vị kia thần nhân, nàng hơn phân nửa cũng là không chịu trị liệu, lộng không hảo còn muốn bồi thượng này toàn trấn người tánh mạng.”

“Chỉ giáo cho?” Mông thiên hỏi.

“Kia thần nhân tính cách có chút cổ quái, ngày đó cũng này đây toàn trấn nhân tính mệnh tới uy hiếp ta tồn tại trở về.. Cái này.. Mặc kệ nói như thế nào, vẫn là đừng ngộ nghịch nàng cho thỏa đáng a..”

“Hừ, bắc hoang cảnh nội như thế nào có người dám như thế đối bá tánh xuống tay! Chẳng lẽ là muốn phiên thiên!” Mông thiên lời lẽ chính đáng nói.

Thiết nghe phong phanh ngôn nhưng thật ra khỏe miệng vừa kéo, thầm nghĩ: Ta này đại ca nói chuyện nhưng thật ra thú vị, người khác nếu thấy này hiên ngang lâm liệt kính nhi, chỉ sợ còn tưởng rằng hần là Cháp Pháp Đường người lý, ai có thể nghĩ đến lại là Cháp Pháp Đường đối đầu.

Mông thiên lại nói: “Mặc thần y, ngài không cần lo lắng, có ta mông thiên ở, này toàn trấn người tánh mạng tất nhiên là không ngại, ngài lão cũng không cần mất công chạy thượng một chuyến.” Dứt lời, chấp tay, lại đối thiết phong nói: “Đi thôi!”

Còn không đợi mặc thần y cản lại, mông thiên liền túm thiết phong ra cửa.

“Mông đại ca, ách.. Như vậy thành sao?”

“Đừng bà bà mụ mụ, lên xe!”

Mông thiên đánh xe hướng bắc hành, lúc đầu còn tính san bằng, qua một trận liền có cây mọc thành cụm, địa thế càng ngày càng cao, cây cối đan xen, được rồi năm dặm chỗ lại không cách nào đi thêm, chỉ phải xuống xe lên đường.

Thiết phong tuy tứ chi không ngại, nhưng tại đây phần đầu đau nhức dưới lặn lội đường xa lại cũng khó có thể, mông thiên đơn giản tựa như phía trước bôi mặc thần y giống nhau cấp thiết phong cũng bôi ở trên lưng, đi trước mười dặm hơn, hai người hô nghe được một trận du dương tiếng sáo truyền đến, như khóc như tố, như ai như mộ, lại là cực kỳ êm tai, gọi chi tiếng trời cũng nửa điểm bất quá.

Mông thiên cảnh giác nhìn về phía bốn phía, chỉ cảm thấy này thanh âm là từ bốn phương tám hướng mà đến, cũng không biết thanh nguyên vì sao chỗ, lại tiến lên một trận, chỉ lược cảm thấy có chút ngực bức bối, thầm nghĩ: Trên giang hồ có đem nội lực dung nhập âm luật vô công, lấy cao mình nội công đem người chấn thương, nhưng này nói thanh âm cũng không nội kinh ẩn chứa trong đó, chính là thuần túy âm luật, lại không biết làm sao, thế nhưng có thể có này nhiếp nhân tâm thần chi hiệu.

Mà thiết phong cũng là biểu tình ngưng trọng, hình như có sở cảm.

Hai người một đường lại cao được rồi vài dặm, tới rồi một chỗ gò đất, nơi này cũng không phải rất cao, nhưng thấy phía trước không xa mây mù lượn lờ, phảng phất đặt mình trong tiên cảnh, vô luận là đi tới hoặc là lui về phía sau, phảng phất kia mây mù cũng đi theo chính mình đi, bảo trì một cái cố định khoảng cách, không xa hơn, cũng không càng gần.

Triều phía dưới nhìn lại, hình như có sơn, hình như có thủy, làm như cuối, lại làm như có đường, rất có loại sơn trọng thủy phục cảm giác, bàng bên tai tiếng trời tiếng sáo, làm người càng cảm mờ mịt khó dò.

Thiết phong từ mông thiên trên lưng xuống dưới, hai người đi rồi vài bước, chỉ thấy một khối tảng đá lớn bia, mặt trên viết ba cái chữ to: Mười dặm cấm.

“Mông lão ca.” Thiết phong tay mon trón kia tấm bia đá, quay đầu hỏi: “Người thật sự có như vậy một cái đệ đệ, đúng hay không?”

“Ha? Người như thế nào đột nhiên nhớ tới vấn đề này tới?” Nghe được này hỏi, mông thiên hơi hơi kinh ngạc một chút.

Ngày đó lần đầu tiên thiết phong cùng mông thiên lần đầu tiên gặp mặt khi, mông thiên liền từng trọng lúc vô ý ngôn nói “Nhìn đến người liền nhớ tới ta kia làm người làm hại đệ đệ.” Nhưng sau lại hai người kết nghĩa sau hỏi việc này, mông thiên lại thẳng thừa là bịa đặt láo toét, cũng không có như vậy một cái đệ đệ.

“Hắc hắc, mông lão ca nghĩ sao nói vậy, này nói dối công phu vẫn là kém một chút, người mấy ngày nay mang theo ta trần tục tìm thầy trị bệnh, hiện giờ lại cam mạo kỳ hiểm, thậm chí.. Này nguy hiểm còn có khả năng liên lụy người khác, nghĩ đến không riêng bởi vì kim lan chi nghĩa.. Cũng là nhìn thấy ta liền nhớ tới người kia bị thương đệ đệ, có lẽ người năm đó cũng mang theo người đệ đệ từng có như vậy một đoạn tìm thầy trị bệnh trải qua, đúng hay không?”

Mông thiên cười khổ hai tiếng, nói: “Xem ra người này đầu óc nhưng thật ra nửa điểm không hư, rất thông minh, kia mặc thần y lại là mật chặt đứt.. Việc này ta về sau lại cho người giảng, hiện giờ chúng ta thừa dịp hừng đông, đi trước tìm được kia kỳ nhân lại nói.”

“Ừ ừ.” Thiết phong cản lại đi trước mông thiên, chính sắc nói: “Mông đại ca, đã nhiều ngày chiếu cố tiểu đệ ta là cảm kích thực, bất quá có cái vấn đề người cần thiết hiện tại, giờ phút này, lập tức, nghiêm túc trả lời ta.”

“Ngày ấy thương ngộ trên đỉnh rớt cuộc đã xảy ra cái gì?”

Mông thiên vận vận nội tức, triệt tiêu một bộ phận kia tiếng sáo mang đến mặc danh bị thương suy nghĩ,

Trầm ngâm sau một lúc lâu, đáp: “Ta thượng đỉnh khi, mưa to tầm tã, chỉ có thể loáng thoáng nhìn thấy một ít than thiêu dấu vết, còn có chút húa lung tung rồi loạn đoạn bình, khi ta hạ nhai lúc sau, mới ở một chỗ dưới tầng cây phát hiện người, hơi thở mỏng manh, cả người bị rớt cái thối.”

“Theo ta một người?”

Thiết phong nghiêm túc nhìn chăm chăm mộng thiên hai mắt.

“Liên ngươi một người.”

Mộng thiên chắc chắn đáp.

Mây bay lơ lửng vô gốc rễ, thiên địa rộng xa tùy phi dương.

Kia tiếng sáo điệu biến đổi, tức khắc mờ mịt du dương lên, nếu nói phía trước là một người ở ai oán nói hết, giờ phút này lại biến thành không có vương bận, trần truồng tới, trần truồng đi, phảng phất xa đi này thân cũng không có gì khó lường.

Qua một hồi lâu, mộng thiên nói: “Này ma âm thật là tà môn, có thể nhiễu loạn tâm trí, tiểu tâm đi trước.”

Hai người mới vừa bước ra vài bước, mộng thiên chỉ cảm nội lực đều bị kia cổ ma âm dẫn đường, tựa dục phá thể mà ra, cuống quýt buộc chặt tâm thần, lại không dám phát một ngữ.

Mà tương so dưới thiết phong còn lại là nhẹ nhàng rất nhiều, kia ma âm có thể dẫn người nội tức, nhưng thiết phong lại là nửa điểm nội lực cũng không, thậm chí đối này mạn diệu âm luật còn có chút hưởng thụ.

Hai người đã nghe không ra này thanh âm từ chỗ nào truyền đến, đơn giản dọc theo một cái trường khe một đường bắc hành vẫn luôn đi rồi ba bốn dặm, bên tai âm luật thanh là vừa không biến đại, cũng bất biến tiểu, phảng phất vẫn luôn có người ở bên tai diễn tấu giống nhau, cực kỳ quý dị.

Thiết phong này một đường đi tới, cảm thấy tựa hồ đau đầu đều đều hảo chút, bước chân cũng đi theo nhẹ nhàng một chút, nhưng thấy mộng thiên vẻ mặt tức mục bộ dáng, không khỏi hỏi: “Mông đại ca, ngươi không sao chứ?”

Mộng thiên lắc lắc đầu, lại là chưa mở miệng trả lời.

Vừa dứt lời, chỉ nghe quanh mình kia tiếng sáo đột nhiên ngừng cao rất nhiều, đột ngột biến điệu hạ, mộng thiên nháy mắt sắc mặt đỏ lên, hai mắt đều bày mấy cái tơ máu.

Mà thanh âm kia tựa hồ cố ý như thế, khi thì bị thương lòng lý, như anh hùng chịu chết, khi thì uyển chuyển tình tứ, như nữ tử lẫn nhau ngữ, lại khi thì tấu ra thất ngôn, tựa hồ trong lòng chưa xốt bất tận, hoặc đột ngột sửa vì đoản âm cấp mình, tựa thiên quân vạn mã thương (súng) kích tương giao.

“Ra tới!”

Chỉ nghe mộng thiên bỗng nhiên một tiếng rống, quanh mình cát đá thảo điệp đều giống như sống giống nhau, như ngàn vạn bạc đao bi thép tứ tán bắn ra, ngộ chi tắc chi đoạn, ngộ thạch tắc thạch nứt, đánh hạ nhánh cây thạch tiết tiếp tục tứ tán bắn ra, trong lúc nhất thời trong rừng cát đá phi dương, che trời.

Thiết phong thấy này quanh mình dị tượng không cảm cả kinh, ám đạo: Hảo cường!

Này đầy trời như đao trận giống nhau cảnh tượng giằng co năm sáu cái hô hấp công phu, đương những cái đó thảo chi cát đá rơi xuống, lại thấy ánh mặt trời là lúc, quanh mình cảnh tượng sớm đã một mảnh hỗn loạn, cây cối phách nứt, thổ thạch quay cuồng, chi thượng lá xanh phần lớn đã rách nát bất kham, dường như hàng tỉ chi châu châu quá cảnh giống nhau.

Mộng thiên thở hổn hển, thiết phong kinh một trương miệng chậm chạp bé không thượng.

Kia tiếng sáo lại không có.

Hỗn loạn bên trong lại chậm rãi xuất hiện một cái cảm trong tay ống sáo cao gầy thân ảnh.

“Hảo tuấn công phu, hảo xuẩn người.”

Thanh âm kia thanh lãnh băng hàn, phảng phất không chứa một tia cảm tình giống nhau.

Thiết phong nhìn thấy cái này thân ảnh nhưng thật ra có chút ngoài dự đoán, vốn tưởng rằng này bị mặc thân y tôn sùng là thần nhân gia hỏa hơn phân nửa là cái cùng kia tam vô đạo người sư huynh giống nhau xuất trần lão giả, lại không nghĩ người tới lại là vừa thấy lên thực yêu dị nữ tử. UU đọc sách w www.uukanshu.com

Nàng kia dáng người cao gầy, bất mất không gì hơn một đầu tề mộng tuyết trắng tóc dài, ngũ quan tựa đao tước dường như, góc cạnh rõ ràng, giống từ tranh đi ra người dường như, thuộc về cái loại này nhìn thượng liếc mắt một cái liền lại sẽ không quên khuôn mặt. Máu mắt đỏ thắm, ở cực bạch màu da cùng ăn mặc hạ phụ trợ cực kỳ bất mất, từ xa nhìn lại liền có một loại khiếp người cảm giác.

Mộng thiên hiển nhiên cũng là không nghĩ tới người tới lại là này giống nhau hoá trang, nhưu mảy nói: “Ngươi ta chưa bao giờ gặp mặt, không biết vì sao vừa lên tới liền phải lấy nhân tính mệnh?”

“Hừ, tự mình đa tình, ta này ‘ độ hồn khúc ’ người nếu nội tâm quang minh, kia nó liền như tiếng trời, người nếu chấp niệm thâm trú, kia nó đó là quỷ quái, đều là người nội tâm quấy phá, đầu ra ta lấy tánh mạng của người?”

Kia quái dị nữ tử đi đến thiết phong trước người, nhìn chăm chăm hấn bình tĩnh nhìn hồi lâu, ánh mắt kia thẳng làm người phát mao, rồi sau đó hỏi:

“Người là ai?”

“Ách.. Ta là thiết phong, tiên tử người hảo..”

Nàng kia tiến lên một bước, lại nói:

“Ta hỏi người là ai?”

Thiết phong đầu tiên là ngạc nhiên, rồi sau đó đáy lòng nói thầm nói: Chẳng lẽ gia hòa này lỗ tai không tốt?

Lại lớn tiếng đáp: “Ta là nhân xưng ‘ sẵn lòng trần tâm tính ’, Thiết gia kỳ hiệp thiết phong là cũng!”

Mông thiên thấy này nữ tử lời nói việc làm quái dị, hai người lại vừa mới giao thủ một hồi, trong khoảng thời gian ngắn không biết như thế nào mở miệng mới hảo, chính tự hồi gian, lại thấy một đạo bóng xanh hiện lên, ngay sau đó liền nhìn thấy cực kỳ kinh hãi một màn.

Chỉ thấy một vật sự từ thiết phong trước ngực cắm vào, phía sau lưng thọc ra, màu đỏ thắm máu tươi nháy mắt trào ra, trang bị trên mặt kính giận biểu tình, cực kỳ làm cho người ta sợ hãi.

Đúng là nàng kia trong tay ống sáo.

Máu theo kia xanh nhạt ngón tay ngọc, từ sáo chân trường tuệ chảy xuống, kéo thành một cây đo đậm dây nhỏ, bạn gió nhẹ dâng tới dâng đi.

Giống một cây đo đậm tế hồ lô dâng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67 :Đầu không đau

“Người dám..!”

Nàng kia mặt không đổi sắc liếc liếc mắt một cái sắp lâm đỉnh bàn tay, nhàn nhạt nói:

“Muốn hấn chết, cứ việc chụp được chính là.”

Mông thiên nhìn nhìn thiết phong kia gục xuống hạ đầu, cùng vô lực rũ xuống hai tay.

Kia ống sáo xỏ xuyên qua chính là trái tim.

Máu tươi còn đang không ngừng trào ra,

Dưới mặt đất hồi thành một quán.

Này.. Này há có thể còn có cách sống?

Kia run rẩy bàn tay chung quy vẫn là không có chụp được đi.

Chỉ thấy nàng kia đem ống sáo một rút, quỷ dị chính là thể nhưng không có máu tươi phun ra, mà thiết phong thân thể cũng vẫn chưa nhân này ống sáo triệt hồi mà ngã xuống.

Ngay sau đó thấy nàng dùng kia dính đầy máu tươi ống sáo ở thiết phong trước ngực chỗ tạt điểm vài cái, không biết là dùng cái gì pháp môn, kia ngực lỗ nhỏ thể nhưng lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ ở khép lại, nếu không phải chính mắt nhìn thấy, chỉ sợ mặc cho ai cũng sẽ không tin tưởng sẽ có này kỳ sự.

Trên đời thế nhưng thực sự có sinh tử người, nhục bạch cốt pháp?

Mông thiên bắt tay chương chậm rãi thả xuống dưới, mày lại vẫn như cũ nhú chặt.

Này một cây sáo đi xuống tất nhiên bị thương nội phủ, có lẽ trái tim đều bị xò xuyên qua cũng nói không chừng, quang khép lại ngoại thương chỉ sợ vẫn là vu sự vô bổ.

Nghĩ đến đây, mới vừa buông bàn tay lại nắm chặt lên.

Nàng kia lui về phía sau một bước, cách mặt đất hạ kia quán huyết hồng xa chút, ổng sáo vung, hơi hơi nổi lên một tầng sương mù, trên tay cùng sáo thượng máu tươi liền không thấy.

Lúc đó vốn là cực tĩnh, phía trước kinh mông thiên như vậy một tay, quanh mình liền nửa tiếng chim hót cũng đã không có.

Nhưng vào lúc này, lại đột nhiên phát hiện ở đây bốn ứng nhất an tĩnh người vọt tới trước lên.

Thập phần đột ngột, không hề nửa điểm dấu hiệu.

“Yêu nữ! Ngươi cũng dám giết ta!”

Mông thiên cản lại bạo hướng mà ra thiết phong, đầy mặt kinh dị hỏi đến:

“Huynh đệ. Ngươi.. Ngươi đã khỏe?!”

Xuyên thủng trái tim thật còn có thể cứu đến sống?

Hơn nữa khôi phục còn như vậy nhanh chóng?

Thiết nghe phong phanh ngôn sừng sốt.

.. Đúng vậy, ta giống như không chết..?

Nhìn nhìn ngực kia đã hoàn toàn khép lại miệng vết thương, hỏi:

“Ta hôn mê qua đi đã bao lâu?”

“.. Cũng liền nói mấy câu công phu đi.”

Thiết phong đầy mặt nghi hoặc, hiển nhiên cũng là không nghĩ ra là đã xảy ra cái gì.

Nhưng vừa mới kia một chút lại thật sự là đâm thủng ngực mà qua, tử vong cảm giác cực kỳ chân thật, kia trong nháy mắt, thật là cho rằng chính mình muốn chết.

“Ngươi như thế nào như vậy nhược?” Nàng kia hừ lạnh một tiếng, phảng phất sự không liên quan mình giống nhau hỏi.

Nhìn đến kia trương yêu dị gương mặt, thiết phong ảm ảm đoán được chút, chỉ sợ là nàng sử cái gì quỷ dị thủ đoạn.

“Phé con mẹ nó lời nói, ta thọc ngươi một chút thử xem? Xem ngươi này quý nữ nhân có thể so sánh ta cường nhiều ít?!”

Nàng kia cười nhạo hai tiếng.

“Ngươi thật là ta đã thấy yếu nhất.. Tồn tại.”

Mông thiên thấy nàng kia xoay người liền dục rời đi, quyết đoán lắc mình ngăn ở nàng trước người.

Chấp tay nói:

“Phía trước nhiều có đắc tội, ta này tiểu huynh đệ bị thương, còn làm phiền trước.. Cô nương ra tay trị liệu.”

Này nữ tử nhìn qua tuổi thực sự khó dò, làn da bóng loáng trắng nõn như thiếu nữ giống nhau, nhưng trong ánh mắt lại có một loại mạc danh bình tĩnh cùng tang thương, nguyên nhân chính là vì này cực không tương xứng ánh mắt, mông nơi hiểm yếu chút kêu ra một tiếng “Tiền bối” tới.

“Mông đại ca, không cần cầu này quý nữ nhân, ta liền tính đau đã chết cũng không cần này quý gia hỏa trị liệu! Chúng ta đi thôi!” Thiết phong ở phía sau lớn tiếng gọi vào.

“Ha ha, không cần ta trị liệu, thực hảo, thực hảo... Ta đây nhưng thật ra hỏi ngươi, ngươi đầu còn đau không đau?”

Nàng kia tiếng cười cũng thực yêu tà, không giống ở trong tai truyền vào, mà tựa ở mọi người trong lòng phát ra giống nhau.

Thiết phong giờ phút này mới phát hiện, đầu thế nhưng thật sự không đau, thậm chí cảm giác đầu óc trung còn có một ít khác thường biến hóa, cũng không nói lên được sao lại thế này, phảng phất thế giới trở nên càng rõ ràng chút.

“Quý nữ nhân, tuy nói ta không biết ngươi làm cái gì yêu pháp, nhưng tiểu gia liền xem ngươi khó chịu, càng không sẽ lãnh ngươi tình, có loại ngươi lại cho ta lòng trở về chính là!”

Thiết phong đầy mặt quật cường, đôi cái này thiếu chút nữa lấy chính mình tánh mạng nữ nhân không có nửa điểm sắc mặt tốt.

Mông thiên đối với thiết phong liền thi ánh mắt, tuy nói tự hỏi võ công thượng chưa chắc liền thua nàng, nhưng lấy người này quái dị tính cách, tương ngành tới buộc nàng cấp thiết phong nhìn bệnh lại là không có khả năng, lần này cơ hội ngàn năm một thuở, hà tất một hai phải sinh này miệng lưỡi chỉ tranh.

“Cô nương, ta này tiểu huynh đệ đan điền còn có một chỗ thương thế, ngài nếu hỗ trợ cùng nhau cấp trị hết, ngày sau tất có hậu báo!”

“Ha ha ha..” Nàng kia cười đến thời điểm tựa hồ trong mắt màu đỏ càng điểm chút.

“Ngươi có cái gì tư cách cho ta hậu báo? Ngươi có cái gì năng lực cho ta hậu báo? Ngươi có thể để cho ta rời đi này ‘mười dặm cấm’ sao?”

Mông thiên trầm ngâm sau một lúc lâu, âm thầm suy nghĩ những lời này ý vị: Chẳng lẽ nàng là bị nhốt ở chỗ này? Đây bốn phía cũng cũng không cái gì ngăn cản, phải rời khỏi lại có gì khó?

Nhưng này yêu cầu quá mức quý dị, nhưng thật ra không dám một ngậm đồng ý tới.

“Chỉ cần ngươi chịu trị liệu, năng lực trong vòng, mặc cho ra roi đó là.”

“Hào một cái ‘năng lực trong vòng, mặc cho ra roi’, vậy ngươi đi đem này quanh mình mười một cái trong thị trấn người hết thấy cho ta sát sạch sẽ, ta liền cho hấn trị liệu, lấy ngươi võ công, này chỉ sợ là ‘năng lực trong vòng’ bãi?”

Mông thiên nghe vậy, chau mày, tựa hơi hơi do dự một cái chớp mắt, vẫn là lắc lắc đầu.

“Hừ hừ, các ngươi những người này thật sự dối trá thực, nói chuyện liền như đánh rắm giống nhau, nếu không.. Ngươi liền đem chính ngươi giết cũng thành.”

Thiết phong nổi giận nói: “Ta xem ngươi này quý gia hòa mới là đánh rắm, tiểu gia ta sống được hảo hảo, nào dùng đến ngươi nhiều chuyện?” Thiết phong tiến lên một phen kéo lại mông thiên.

“Mông đại ca, chúng ta đi!”

Xoay người đi rồi mười tới bước, chỉ nghe xong mặt lại truyền đến một đạo lạnh băng thanh âm.

“Đan điền bị hủy, lấy ngươi này công lực, nhiều nhất cũng là có thể sống cái..”

“.. Ba năm.”

“Tiểu gia ta liền tính sống ba ngày, cũng tốt hơn ngươi này vô nhân tính quý nữ nhân!”

...

Hai người bạn tiếng sáo đi ra này tuyệt âm giản.

“Thiết huynh đệ,

Ta còn có rất nhiều quan trọng sự tình trong người, xác thật là không thể đem tánh mạng giao cho nàng, ai..”

Thiết phong nhìn thấy mông thiên vẻ mặt hồ thẹn thần sắc, không khỏi sửng sốt: “Mông lão huynh, ngươi.. Không phải là còn tin nàng nói chuyện ma quỷ đi?!” Dứt lời, bày ra một bộ cực kỳ khinh thường biểu tình: “Ta coi nàng hơn phân nửa là sợ ngươi võ công mới nói như thế, cũng chưa chắc có cái gì thật bản lĩnh.”

Mông thiên lắc lắc đầu.

“Nàng thực không đơn giản.”

Hai người lại đi trước nửa dặm, bước lên tới khi dốc thoải, lúc này ngày đã tây lặn, đem đám mây đều nhuộm thành lửa đỏ nhan sắc.

“Mông lão huynh, ngươi nói ngươi có rất nhiều quan trọng sự tình trong người, lúc này là muốn đi đâu nột?”

“Ta muốn đi hoang đều một chuyến, chấm dứt một chút sự tình.”

Hoang đều là bắc hoang lớn nhất chủ thành, đương mộng thiên nhắc tới này hai chữ khi, tựa hồ có chút ngây người.

“Vi đông thanh giáo?”

Mộng thiên nghe thiết phong nói ra chính mình thân phận lại không chút nào kinh ngạc, cười lắc đầu, nói:

“Vi ta chính mình.”

...

Kia lượng cũ xe ngựa mấy ngày liền lên đường xóc nảy cơ hồ đều phải tan cái giá, lại đến tiên âm trấn khi sớm đã mặt trời lặn Tây Sơn, các gia điểm nổi lên ngọn đèn dầu, lại không có ồn ào náo động, ngẫu nhiên có truyền đến vài tiếng khuyển kêu còn trùng kêu vang.

Thiết phong đem kia bộ nhiễm huyết quần áo thay đổi đi xuống, hai người tìm cái chưa về mẫu thiết kế tiểu tiệm ăn, kia chủ quán nhìn thấy trên bàn như vậy đại một thoi bạc đôi mắt đều đặn, hận không thể đem cửa hàng để nhai đều phiên ra tới, đó là có cái gì ăn ngon thượng cái gì, không quá nhiều một hỏi, đó là tràn đầy hảo một bàn lớn tử thơm ngào ngọt đồ ăn, mạo hiểm nhiệt khí, đương gian một con phi gà càng là nướng đến tư tư lưu du.

“Tới tới tới, mộng đại ca, nhiều thế này nhai tử thật đúng là vất vả, tiểu đệ ta kính ngượng một ly!”

“Ha ha ha, cũng là đã lâu không có như vậy thống khoái ăn uống qua, làm!”

Hai người đều là đói bụng hồi lâu, một ly qua đi, liền sôi nổi vui đầu khổ lắm, không nhiều trong chốc lát công phu liền đói làm đầy bàn cặn.

Thiết phong đánh no cách, nhớ lần trước hưởng như vậy mỹ thực vẫn là lần đầu đi Lạc Thành ở vân thú lâu thời điểm, kỳ thật khoảng cách cũng bất quá ngắn ngủn hơn một tháng, lại không biết làm sao sẽ có loại phẳng phát giống như cách một thế hệ cảm giác.

Hai người nói chuyện phiếm vài câu, thiết phong hỏi: “Mông lão ca, xem ra này hắc cái gì vương vị trí đương thật là thoải mái kia, ngượng này đói bộ quần áo cũng là trăm lượng bạc, ăn cái cơm chiều cũng là trăm lượng bạc, này đại thoi bạc tử vong, la lên một tiếng ‘ không cần thôi lại ’, là cỡ nào tiêu sái! Tiểu đệ liền bội phục này hào sảng kính nhi! Đã nhiều ngày chính là làm ngượng đại đại tiêu pha!”

Mộng thiên nghe xong những lời này thế nhưng trên mặt hơi hơi hiện một tia xấu hổ, nhưng nhưng không bị thiết phong phát hiện.

“Khụ khụ, cái này sao.. Tiền nải vật ngoài thân, ta huynh đệ hai người nào còn chú ý cái này, này nếu là đói làm ngượng, chẳng lẽ sẽ làm vì huynh đói bụng ra cửa, ăn mặc huyết ô lên đường? Ra cửa bên ngoài, ăn được uống hảo nhất quan trọng, không nói chuyện bạc, không nói chuyện bạc, làm!”

“Ha ha, đúng đúng đúng, tiểu đệ ngày nào đó phát đạt, cũng tất nhiên là muốn như thế! Làm”

Hai người lại đói ẩm mấy chén, thiết phong tửu lượng không thành, đã hơi hơi có một ít men say.

“Mông lão ca, nói đến bạc, tiểu đệ năm đó ta cũng là phát quá tài người, người không biết, ngày ấy ở dẫn Phụng Lâu hạ, ta dựa vào hơn người trí tuệ cùng gan dạ sáng suốt, lấy hai mươi tới lượng bạc kiếm tới ước chừng hai ngàn hai! Hai ngàn lượng bạc a! Người cũng biết đó là bao lớn một đồng, chồng lên có thể có... Có thể có như vậy cao! UU đọc sách www.uukanshu.com”

Thiết phong nói đến cao hứng chỗ, đứng dậy ở chính mình bên hông khoa tay múa chân một phen, men say bạn đắc ý, quả thực muốn ngượng thượng thiên.

“Huynh đệ mưu lược ta đã sớm lĩnh giáo qua, tự nhiên là lợi hại, tới tới tới, có nói là ‘ cử bôi yêu mình nguyệt, đối ảnh thành tam nhân ’, chúng ta ca hai làm!”

Bên ngoài tuy nói là đêm tối, nhưng này minh nguyệt lại là không có, nhiều lắm có thể tính làm một vòng ám nguyệt, còn bị đám mây chặn hơn phân nửa, huống hồ hai người lúc này ở phòng trong, nếu không có muốn nói “Đối ảnh thành ba người”, chỉ sợ cũng muốn đem chủ quán kéo tới thâu cái số mới có thể miễn cưỡng đủ dùng, nhưng giờ phút này thiết phong lại tự nhiên sẽ không tưởng nhiều như vậy.

“Đối, làm!”

Lại là mấy chén xuống bụng.

“Đáng tiếc huynh đệ không kia phát tài mệnh ai.. Này bạc ở trên người còn không có che nóng hồi..”

“Thiết huynh đệ, hảo hán không đề cập tới năm đó dừng, quá khứ sự tình ta không nói, uống rượu, uống rượu!”

Thiết phong lại xả khối thịt gà bỏ vào trong miệng, uống rượu đến nhiều, đầu lưỡi đều có chút chết lặng, cũng ném không ra là cái gì cái hương vị.

“Không đúng a...” Thiết phong xoa xoa đầu, lại đem chính mình áo ngoài xóc lên, hướng tới nội bộ nhìn nhìn.

Trên mặt nghi hoặc càng sâu.

“Ta kia ngân phiếu vẫn luôn là bên người phóng tới, mà áo trong lại vẫn là ngày đó kia bộ không thay đổi a..”

Tưởng tượng đến kia ngàn lượng bạc trắng, thiết phong rượu kính thể nhưng tỉnh một chút, nương ánh đèn lúc này mới chú ý tới mộng thiên trên mặt một tia xấu hổ thần sắc.

“Người.. Người.. Hoa chính là..”

Mộng thiên xấu hổ cười cười, lo chính mình uống một ly.

“Khụ khụ, chính là người nói, ‘ tiểu đệ ngày nào đó phát đạt, cũng tất nhiên như thế ’ vì huynh tự nhiên biết người tâm ý...”

Thiết nghe phong phanh ngôn bưng tỉnh đại ngộ, tức khắc cảm thấy đau mình, ngay sau đó liền lớn tiếng kêu rên nói:

“Chủ quán, thôi tiền lẻ!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68 :Bị trói

Hai người thực tắt, nghỉ tạm một đêm, ngày kế bị đủ quần áo ăn thịt, lại đem kia xe ngựa đôi làm hai thất cao đầu đại mã.

Thiết phong vốn định hồi sân long trấn nhìn một cái, mà sân long trấn ở đông, hoang đều ở tây, hai người liền ở trấn khẩu nói xong lời từ biệt, nhưng mới vừa được rồi không đến hai dặm, rồi lại lâm vào do dự cùng rối rắm.

Vì sao mà hỏi?

Nhớ lại? Trùng kiến thợ rèn cửa hàng?

Cũng hoặc là lùi bước?

Cân nhắc một phen, lại chiết trở về, một đường về phía tây đuổi theo mộng thiên.

“Mộng đại ca, từ từ!”

“Hắc, ta cũng đi theo người hoang đều đi dạo.”

“U a? Người không đi tìm người kia tiểu tình nhân nhĩ?” Mộng thiên hiển thị cũng không nghĩ tới thiết phong lại lộn trở lại, trêu chọc nói.

“... Cái gì tiểu tình nhân..?”

Thiết phong hơi tưởng tượng, liền đoán được: Hắc nói hơn phân nửa là lục tình liễu.

Liền nói: “Xi, nhân gia là tiểu thư khuê các, lại như thế nào nhận ta nghèo tiểu tử vì tiểu tình nhân.. Nói như vậy cũng không đúng, tiểu gia ta vốn dĩ cũng là thành cái giàu có và đông đúc nhân sĩ, lại kêu người như vậy một đường tiêu tiền như nước cấp tai họa, lại làm trở về nghèo tiểu tử!”

Mộng thiên từ trước đến nay không lớn coi trọng tiền tài, thiết phong kia hai ngàn hai “Cự khoản”, đã nhiều ngày xuống dưới đã bị tiêu xài cái hơn phân nửa, mỗi lần nhớ tới này tra tới thiết phong liền cau giận không thôi.

Tiêu tiền nhưng thật ra hành, người ít nhất đừng hơn phân nửa đều cho người ta đánh thưởng đi ra ngoài a!

“Ha ha, dù sao huynh đệ người gan dạ sáng suốt cùng trí tuệ còn ở không phải, đến lúc đó lại như vậy vốn nhỏ đánh cuộc to một phen, tự nhiên liền có thể thiên kim tan đi còn phục tới.”

“Ấn..?” Hai người chính ấn dây cương từ hành, thiết phong tựa đột nhiên nhớ tới một chuyện, một xả dây cương, ngừng lại.

Tựa hồ chính mình cùng này mộng đại ca xem như chỉ biết quá hai mặt, một lần là ở kia Vạn Thú Lâm trung, mới từ thần quy nơi đó trở về là lúc. Mà một

khác thứ chính là mấy ngày hôm trước ở kia mặc thân y trong nhà.

“Ngươi sao biết Liễu Nhi cùng chuyện của ta? Chẳng lẽ ngươi gặp qua ta cùng nàng cùng nhau thời điểm?”

Mông thiên vốn muốn dừng lại, nghe xong vấn đề này, lại cười gượng hai tiếng, “Bạch bạch” hai roi, dưới tòa tuấn mã liền phụ hấn bay nhanh mà đi.

“Ha ha, ngươi nếu thông minh liền chính mình đoán a.”

...

Hai người một đường tây hành, tuy có lương câu, nhưng lại không vội mà lên đường, một ngày chỉ hành cái hai ba trăm, còn lại thời gian liền ăn ăn uống uống, du ngoạn luận bàn, rất có vài phần phóng ngựa giang hồ tự tại cảm.

Đương nhiên, này tiền túi cũng là cùng tự tại.

Lại nói này luận bàn, hai người sở luận bàn hạng mục cực tạp, đua uống nước sôi, đua đổi chiều nhánh cây, thậm chí đua nhảy vực bể khí.

Thiết phong cố nhiên là cái không chịu thua tính tình, thấy võ nghệ thượng so bất quá, liền nghĩ ra này rất nhiều quái dị hạng mục phụ tới, thế nào cũng phải mấy hạng thắng qua này mông đại ca mới thành.

Lần này đi đường bốn không vội, mà mông thiên là cái ngay thẳng thống khoái tính tình, vô luận đua cái gì đều cùng nhau đồng ý, lại không chút nào tương làm, hấn nội công so thiết phong thâm hậu vô số lần, nội lực sở đến, tất nhiên là phần lớn hạng mục đều viễn siêu thường nhân.

Này đây này năm ngày sau tới, thiết phong nhưng thật ra thật sự không có thắng quá mấy hạng.

Một ngày này, trong rừng nơi nào đó, hai cái nam tử vẫn không nhúc nhích ngồi đối diện, mặc cho dải nắng dầm mưa, điều lạc trùng phàn, lông mi đều không mang theo run một chút, giống như pho tượng.

Này vẫn không nhúc nhích hai người đúng là thiết phong cùng mông thiên.

Sở dĩ tại đây lù lù bất động như tọa hóa lão tăng giống nhau, chính là thiết phong tâm nghĩ ra tỷ thí biện pháp:

Đua định lực.

Nhậm người nội công võ nghệ lại cường, tổng cũng đến động mới được, này vẫn không nhúc nhích, lại không tin ngươi còn có thể phiên thiên.

Định lực quyết định bởi với tinh thần tâm tính, mà thiết phong từ ngày ấy từ tuyệt âm gián sau khi trở về, tự giác so trước kia khi tinh thần dư thừa gấp trăm lần, tựa hồ đầu óc đều càng linh quang rất nhiều, tuy không biết sao, nhưng chung quy không phải chuyện xấu. Mà giờ phút này lấy này nói tới cùng mông thiên tương đua, tự nhiên là tin tưởng tràn đầy, trong đầu đã ảo tưởng tới rồi mông thiên đôi tay kia một quán nhận thua biểu tình.

Mà không phải đặc ý mà làm giận một câu: Tiểu lão đệ, ngươi còn không được, luyện nữa luyện đi, ha ha.

Câu cửa miệng nói, tháng năm sơn vũ nhiệt, tam phong mây lửa chung.

Đang là giữa hè, đúng là oi bức phục thiên, hai người liền cứ như vậy từ sáng sớm ngồi xuống hoàng hôn, trên người quần áo là làm ướt lại bị phơi làm, phơi làm lại bị sưng nước, nếu đứng dậy, chỉ sợ dưới thân đều phải hóa ra một cái thật lớn bàn đào ẩn tới.

Hai người liền liền như thế ngồi xếp bằng ngồi, nhìn kia hai con ngựa nhĩ đều vậy mí mắt càng ngày càng nặng, một bộ muốn ngủ rồi bộ dáng.

...

“Nhị báo, ta nói ngươi. Ta nói ngươi có phải hay không đầu óc choáng váng! Ngươi nói cho ta nghe một chút đi, ngươi liền nói cho ta nghe một chút đi, ngươi này đồng ý chính là cái cái gì chó má sai sự!”

“Không trách đều kêu ngươi hỏi câu, thật mẹ nó là cái lòng lang dạ sói gia hòa, lão tử ta cứu ngươi một cái mệnh, ngươi không chỉ có không dập đầu cảm tạ ta đại ân, đảo còn oán trách khỏi ta tới?!”

“Ô ô ô, ngươi còn có lý? Chúng ta bồi thiếu trại chủ luyện quyền, hấn xem ở trại chủ mặt mũi thượng, tổng không đến mức đem chúng ta mạng nhỏ muốn? Ngươi này nhưng hảo, ngu dân tận trời khoắc lác, nói cái gì ra tới tìm mấy cái rắn chắc sông bia ngắm tới, đến lúc đó ta ca hai tay không mà về, không thể thiếu một đôn nhục nhã không nói, này bồi luyện cũng vẫn là tránh không khỏi, thiếu trại chủ dưới sự giận dữ, này đôn nắm tay còn không chừng triều nào tiếp đón đâu.”

“Mặt mũi cái rắm! Này hồ gia tác trên dưới trên dưới một trăm hào người, liền thuộc ta ca hai nhập nhất văn, tư cách nhất nộn, bằng không thiếu trại chủ cũng sẽ không tuyển hai ta luyện quyền, lão trại chủ mặt mũi thượng kêu ngươi câu huynh đệ, ngươi liền đặc ý trời cao không thành, ta hai cái không mau lập chút công lao, mỗi ngày ăn no chờ chết, đoàn người đều nhìn chúng ta không dậy nổi, về sau còn không thể thiếu rất nhiều nhục nhã.”

“Hừ, chúng ta lão ca hai tới đây chính là muốn sắm một phen sự nghiệp, lại không phải tới thảo nhục nhã, nếu không cũng đừng tìm cái gì sông bia ngắm, buổi tối trộm lư trở về, đem ngươi kia đồ lẳng lơ mang đi, nơi này không lư gia, đều có lư gia chỗ.”

“Thả người mẹ thí, người thiếu cho ta trong miệng không sạch sẽ, nàng là lão bà của ta, là người tẩu tử! Lại cho ta đồ lãng lơ đồ lãng lơ kêu, cũng đừng trách ta trở mặt không biết người!”

“Nha hô?! Người trả lại cho ta quạt thượng! Nếu không phải người phi đoạt kia đồ lãng lơ, hai ta cũng không đến mức rơi xuống như vậy đồng ruộng, liền đương cái thổ phi đều bị ghét bỏ, còn không phải đều mẹ nó trách người tình tròng thượng nào? Ta hôm nay còn càng muốn kêu, người có thể đem ta thế nào,

Đồ lãng lơ, đồ lãng lơ, tiểu...”

Trong rừng hai cái hán tử vịn đánh làm một đoàn, người đánh một quyền, ta đá một chân, dùng đều là trên giang hồ nhất thô thiển công phu.

Nhưng này hai người thân thể rắn chắc, tay kính cực đại, không quá nhiều một hồi, liền song song mặt mũi bầm dập, thờ hồn hèn quán nằm ở trên mặt đất.

“Đi thôi, đừng mẹ nó nhiều lời, tìm bìa giấu đi!”

“Ai mẹ nó nhiều lời, tới kéo ta một phen!”

Bên trái người nọ cao chút, ăn mặc áo ngắn, cánh tay thượng văn một đầu báo đốm, đúng là kia được xưng là “Nhị báo” nam tử, bên phải người nọ hơi lùn chút, ăn mặc một cái tro đen sắc kính trang, đúng là kia “Hôi cầu”.

Hai người cho nhau nâng đỡ, tại đây trong rừng trên đường chậm rãi hành tẩu, trong miệng lại hãy còn hùng hùng hổ hổ không thôi.

Đi trước ước chừng nửa dặm lộ, đột nhiên nhìn thấy hai thất màu nâu tuần mã buộc ở thụ bên, tuy nói gục xuống đầu, lại dấu không được kia kén xù khoan mũi, vừa thấy đó là giá cả xa xỉ lương cầu.

Hôi cầu cùng nhị báo nhìn nhau liếc mắt một cái, trong lòng đều là đánh cùng chủ ý: Đêm này hai thất bảo mã (BMW) đưa cho thiếu trại chủ, hán một vui vẻ, có lẽ liền miễn chúng ta hành sự bất lực.

Dây cương chính giải một nửa, chợt nghe kia nhị báo một tiếng kêu: “Dĩ?! Này.. Có hai người?!”

Hôi cầu theo hán chỉ hướng chỗ nhìn lại, quả nhiên kia buộc ngựa thụ sau ngồi xếp bằng hai người, vẫn không nhúc nhích, nhìn thấy chính mình cũng nửa điểm phản ứng không có, này đây vừa rồi bọn họ chỉ lo dẫn ngựa, lại chưa chú ý tới.

Nghĩ đến hơn phân nửa là này hai con tuần mã chủ tử, hôi cầu thấy thể thao khỏi bên hông đoàn côn liền phải nện xuống, lại bị nhị báo ngăn cản xuống dưới:

“Đừng nóng vội.. Này hai người.. Hình như là chết?”

Nhị báo đến gần chút, dò xét một chút hai người hơi thở.

“Tê.. Hình như là sống được à?”

Dứt lời còn ở kia hai người trước mắt quơ quơ, thấy bọn họ tròng mắt cũng bất động một chút, chỉ cảm thấy càng kỳ.

Hôi cầu đem hai con tuần mã đã dắt lại đây, nhị báo lại nói: “Này hai người hình như là si ngốc, sẽ không động.”

“Người nắm, ta đến xem.” Tên kia vì hôi cầu nam tử nói.

Đi qua đi ở trong đó một thiếu niên bên hông đá hai chân, chân chấn sinh đau, kia thiếu niên lại vẫn như cũ không chút sứt mẻ.

“Như thế thú vị, ha ha, trời cũng giúp ta, gặp được hai ngốc tử, nhưng thật ra cấp ta ca hai tình một phen quyền cước, có thể nói được đến lại chẳng phí công phu!”

“Đừng ở kia thôi, mau chút dắt mã trở về đi!”

...

Này hai con tuần mã đúng là mộng thiên cùng thiết phong kia hai thất, mà kia hai cái cương thi nhân nhi, liền đúng là so đấu định lực mộng thiên cùng thiết phong.

Nếu luận tư lịch, này đông thanh giáo hắc thứu vương hiển nhiên có thể đương này hai cái tiểu phi tử tông, nhưng trên đời thiên có như vậy xảo sự, giờ phút này chỉ phải lẳng lặng nhìn này hai người ở chính mình mí mắt phía dưới đem hai con tuần mã dắt đi rồi.

Mà này tuần mã cũng là thiết phong hoa hơn trăm lượng bạc sở đổi, xem ở trong mắt, cũng là đau ở trong lòng, âm thầm đem này hai cái mao tặc tử tông nặng tám trăm biến.

Cứ việc như thế, thiết phong cùng mộng thiên lại là như cũ vẫn không nhúc nhích, trong mắt đều có một cỗ tàn nhẫn kính.

Cái gọi là có thể thua bạc triệu tài, lại không thể thua này một hơi.

...

“Ài..?” Kia hai người dẫn ngựa đi ra mười tới bước, nhị báo lại đột nhiên ngừng lại.

“Chúng ta hai người là ra tới đang làm gì tới?”

“Tim có thể cho thiếu trại chủ luyện công sống bìa ngắm a..”

Hồi câu nói xong, chỉ thấy nhị báo một cái kính ở hướng kia hai cái “Pho tượng” chỗ bừa bãi.

Hai người nhìn nhau một chút, đều từ đối phương gấu trúc trong mắt nhìn ra vui sướng, không hẹn mà cùng buột miệng thốt ra:

“Có!”

Kia thiếu niên liền sinh rắn chắc, bên cạnh đao sọc đại hán càng là cơ bắp như sắt thép giống nhau, này chẳng phải là trời cũng giúp ta?

Bầu trời không rót bánh có nhân, lại rót hai cái sống bìa ngắm, này lại là so bánh có nhân hữu dụng nhiều.

Hai người đối thoại thiết phong cùng mộng sáng sớm đã nghe vào trong tai, lại trong mắt đều là cùng trấn định, chớ nói giờ phút này chỉ là thô thẳng thêm thân, liền tính là đao nhỏ thọc tiến vào, phạm là từ bỏ tánh mạng, cũng không mang theo trốn tránh một chút.

Cứ như vậy, hai người bị lấy một cái ngồi xếp bằng ngồi định rồi tư thế, chặt chẽ cột vào lập tức, đôi mắt như cũ nửa điểm không nháy mắt.

Đao không phải nói kia hồi câu cùng nhị báo chiếu cố bọn họ luận bàn.

Mà là thật sự bề bất động.

Mộng thiên không nói đến, thiết phong liền tính là nội lực toàn vô, nhiều năm tu luyện, hơn nửa ngày ấy Vạn Thú Lâm trung kỳ quả cường hóa, đơn luận cơ bắp lực lượng tổng cũng so này hai cái mãnh hán tử mạnh hơn không ít.

Gió nhẹ thổi qua, cỏ cây rào rạt, hoàng hôn vô hạn hảo, thời điểm đã không còn sớm.

Từ xưa đến nay cười vô số, tựa bọn họ hai người như thế như vậy ngồi xếp bằng tướng quân hoá trang, chỉ sợ là cỗ nhân người tới đều không.

Này quái dị bốn người nhị kỳ tổ hợp cứ như vậy một đường bắc hành, lật qua một cái lùn sườn núi, lướt qua một cái thien khô, hai bên cỏ cây càng thêm sum xuê, trong núi ban đêm cực dễ lạc đường, nhưng kia hai người lại tựa ngựa quen đường cũ, nghĩ đến bọn họ tuy nói là nhập trại nhất văn, chỉ sợ cũng không phải quá ngắn thời gian.

Lại đi rồi năm sáu dặm, trước mắt rốt cuộc xuất hiện một cái cây đuốc san sát hàng rào.

Kia hàng rào cũng không lớn, cũng hoàn toàn không tựa tầm thường sơn trại như vậy tọa lạc tại sườn núi hoặc ngọn núi cao và hiểm trở, mà là kiến ở một chỗ không lắm đâu trên sườn núi, trại trước cũng không gì hiểm yếu, là một mảnh bình nguyên, phẳng phất cỗ đại binh lính dựng trại đóng quân giống nhau, lâm bực này vô bốn mua bán như thế tuyền mã, bằng không chính là không mang đầu óc, bằng không chính là không có sợ hãi.

“Từ từ!”

Bốn người tới rồi sơn trại cửa, liền bị hai cái cầm đao hán tử ngăn cản xuống dưới, trong đó một người mũi đao chỉ vào kia trên lưng ngựa như cương thi ngồi xếp bằng hai người hỏi:

“UU đọc sách [www. uukanshu.com](http://www.uukanshu.com) đây là thứ gì?!”

Không thể không nói, mặc cho ai đại buổi tới nhìn như vậy hai cái đồ vật, đều sẽ cảm thấy hết sức kỳ quái.

“Đại đao ca, con khi ca, hắc hắc, huynh đệ hôm nay phúc tinh cao chiếu, đem thiếu trại chủ phân phó sai sự cấp làm tốt, đến lúc đó tiêu đệ nếu được ban thưởng, không thể thiếu đoàn người!” Nhị báo tiến lên một bước, cười ha hả nói.

“Này hai cái là thiếu trại chủ muốn sống bìa ngắm?”

“Đúng là!”

Kia cầm đao người đầy mặt nghi hoặc vây quanh thiết phong cùng mộng thiên dạo qua một vòng, thấy này hai người liền tròn mắt đều không chuyển một chút, thấp phần quái dị, đối với kia hồi câu hỏi: “Bị phong bế huyết đạo?”

“Ách.. Xem như đi..” Hồi câu đáp.

Kia con khi ca người cũng như tên, muốn so này hỏi cầu nhị báo khôn khéo rất nhiều, đi lên phân biệt khẩu hạ hai người mạch môn.

Thiết phong cố nhiên là nội lực toàn vô, mà mộng thiên hỏi thi thủ đoạn liền đem nội lực ẩn tàng rồi lên.

Tên là “Con khi ca” hán tử đem tay từ mộng thiên trên cổ tay thu hồi, lại nhìn về phía nhị báo hỏi cầu hai người trong ánh mắt nhiều một tia kính nể.

Trên giang hồ phong huyết công phu từ trước đến nay chỉ có danh môn đại gia sẽ khiến cho, người bình thường chính là khó có thể tiếp xúc đến, vào rừng làm cướp không hỏi lai lịch, chỉ xem thủ đoạn, này hai người đã sẽ bức này cao minh công phu, tự nhiên làm người xem trọng một phần.

“Vào đi thôi, hai vị lập công lớn, phát đạt nhưng đừng quên các ca ca, ha ha”

Hai người nghe vậy đại hỉ, vốn tưởng rằng bọn họ sẽ ý vào lão nhân thân phận muốn xảo trá làm tiền một phen, lại không nghĩ liền như thế thuận thuận lợi lợi vào được.

Bốn người này nhị kỳ được rồi một nửa, còn không đợi vui mừng bao lâu, chỉ thấy tên kia vì “Đại đao ca” nam tử đột ngột mà tay phải giương lên.

Một mặt hàn quang nhấp nháy, mang theo “Táp” một thanh âm vang lên.

Thẳng đối mộng thiên mặt mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Người tới là người nào?

Đang lúc ba người kinh hãi gian, chỉ thấy kia trường đao cơ hồ là dán mộng thiên chớp mũi ngừng lại, đao phong đánh mộng thiên cái trán ngọn tóc rung động, lại là như cũ đôi mắt nửa nhắm không nháy mắt.

Mọi người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Thiết phong ở nghiêng phía sau nhìn thấy kia phiếm hàn quang trường đao, âm thầm kính nể, tự hỏi đối vị chỗ chi, nhiều lắm dám để cho này trường đao phách đến trước mặt một tác khoảng cách,

Tuyệt không dám giống như vậy sử lưỡi dao dán đến trên mặt tới.

“Hai vị huynh đệ, ngày gần đây chúng ta cùng kia Long Môn trại nổi lên chút ăn tết, trại chủ tự mình phân phó có người sống nhập trại muốn cẩn thận chút, này đây lão ca ta thử một phen, huynh đệ sẽ không để ý đi?”

Nhị báo cùng hỏi cầu nhéo đem mồ hôi lạnh, liên tục gật đầu: “Hắn là, hắn là.”

Bốn người nhập trại, lập tức đi tới hàng rào mặt sau một chỗ đất trống thượng, chỉ thấy kia đất trống bốn phía lập rất nhiều cây đuốc, chiếu đến mình như ban ngày, nơi sân trung có năm cái hán tử chân dẫm bước đi hình chữ T, cầm trong tay một cái nửa người cao đại bao cát che ở trước ngực, mỗi người trông tam đầu trước khuynh rất nhiều.

Mà bao cát đối diện phương hướng là một cái gậy thiếu niên, sắc mặt trắng nõn, hàm dưới hơi hơi nhếch lên, từ xa nhìn lại liền cho người ta một loại ngạo khí lẫm người cảm giác.

Chỉ thấy kia thiếu niên hoạt động một chút cánh tay thủ đoạn, khớp xương niết lạc khách vang lên, đột nhiên tiến lên một bước, tam quyền hai chân đánh ra, kia mấy cái nửa người cao bao cát sôi nổi bạo liệt, cát đất sái đầy đất đều là, mà kia cầm bao cát hán tử bị này cổ mạnh mẽ cũng sôi nổi lùi lại, hai cái tráng chút lui mười mấy bước mới dừng lại, ba cái gậy chút trực tiếp đặt mộng ngã ngồi trên mặt đất, đảo lẩn một vòng, trên mặt vẫn là một bộ lỏng còn sợ hãi biểu tình, phảng phất là đang nói: Thiếu trại chủ hảo cường.

Quanh mình âm thanh ủng hộ, vỗ tay thanh không ngừng.

Âm thanh ủng hộ trung, mấy người đi lên rửa sạch nơi sân, lại có mấy người ôm tân bao cát đi lên.

“Thiết, thật không kính!” Kia thiếu niên bĩu môi, tùy ý đá một chân hạt cát, hạt cát giờ lên biểu hảo xa, hãy còn vẫn là một bộ không đã ghiền bộ dáng.

Thiết phong nhìn thấy như vậy cảnh tượng lặng lẽ nuốt hạ nước miếng: Tiểu tử này lớn lên đỉnh tú khí, tay kính lại là như vậy đại, không biết một hồi thật muốn đem tiểu gia đương sống bia ngắm, thật là như thế nào cho phải..

Kia gầy thiếu niên vừa vận liếc đến bên này, trên mặt hơi hơi một hoặc, lớn tiếng hỏi: “Bên kia hai cái ngồi Phật là thứ gì?”

Nhị báo nghe vậy cơ linh chạy chậm tiến lên vài bước, quỳ một gối xuống đất, vẻ mặt tranh công tương.

“Thiếu trại chủ, này hai cái cũng không phải là cái gì ngồi Phật... Đây chính là chiếu ngài phân phó, tìm tới sống bia ngắm! Nhân tiện còn dất hai thất hảo mã!”

“U a?! Động tác nhưng thật ra rất nhanh.. Mang lại đây, cho ta nhìn một cái!”

“Là!”

Kia nhị báo cấp hồi cầu sử cái ánh mắt, hai người thành thạo liền đem kia cột lấy hai người dây thừng giải mở ra, như nâng thạch điêu giống nhau, thật cẩn thận đem hai người phóng tới kia sân luyện công trung ương.

Gầy thiếu niên ở thiết phong cùng mộng thiên trên người néo néo, lại nhẹ nhàng chụp đánh hai hạ, tựa hồ thật là vừa lòng.

“Này hai người là bị nguoi phong bế huyết đạo?”

Đối mặt thiếu trại chủ vấn đề, nhị báo lúc này cũng không dám đáp ứng ba phải cái nào cũng được.

“Không phải.. Chúng ta phát hiện này hai người khi chính là cái dạng này, cũng không biết là như thế nào cái tình huống, nhưng hồi cầu thân thủ kiểm tra thực hư quá, này hai người rắn chắc thực, tin tưởng có thể ai quá thiếu trại chủ một quyền nửa chân.”

Hồi cầu cũng bổ sung nói: “Đối, đối, bọn họ đều là một thân cơ bắp, đánh thượng một quyền chấn đến lão tử thủ đoạn sinh đau.”

Nếu là ở hãn chỗ như thế tự xưng “Lão tử”, chỉ sợ nhiều ít có chút bất kính ý tứ, nhưng này sơn trại trung đều là chút thô nhân, dơ khẩu nói được quán, này đây ai cũng không cảm thấy có dị.

“Ha ha, các nguoi làm được không tời, đi xuống đi.”

Hồi cầu cùng nhị báo nhìn nhau giống nhau, hơi hơi sùng sốt, đáp ứng rồi một tiếng, xoay người chậm rãi rời đi, trên mặt đều có chút mất mát biểu tình.

Này liền.. Đi xuống?

“Đem kia hai con ngựa cũng dất đi, tính thưởng các nguoi!”

Hai người nghe tiếng liên tục khấu tạ, lúc này rốt cuộc nhạc nở hoa, vội không ngừng dẫn ngựa rời đi, trong lòng đã bắt đầu tính toán lúc sau muốn thượng nơi nào phong lưu khoái hoạt.

Kia thiếu niên đi đến giữa sân, nhìn quét một vòng, ngao nghể hỏi: “Mọi người, các nguoi nói, muốn nhìn cái gì công phu?”

Thanh âm kia thanh thanh lượng lượng, một tiếng qua đi, bốn phía đều ồn ào lên.

“Thiếu trại chủ, tới một tay hồ gia mười tám đánh, làm các huynh đệ mở mở mắt đi!” “Roi sắt chân!” “Thiếu trại chủ, ngài liền tùy tiện thi triển vài cái quyền cước, chúng ta đoàn người nhìn đều đã ghiền khản kia!”

Kia thiếu niên ngửa mặt lên trời đánh cái ha ha, vẫy vẫy tay.

“Hảo!”

“Ta liền cho các nguoi trước tới chiêu roi sắt chân, đoàn người dựa sau chút!”

Kia thiếu niên nhìn trước mắt ngồi xếp bằng hai người, tuy có nghĩ thầm đem này hai người huyết đạo cởi bỏ lại buông ra đánh, nhưng hãn cũng không sẽ giải huyết thủ pháp, giờ phút này đúng là khí phách hăng hái khi, tự nhiên không nghĩ xám xịt đi tìm lão cha xin giúp đỡ, đơn giản liền từ bỏ, mặc cho bọn họ như thế hảo.

Thiết phong thấy hãn hướng tới chính mình đi tới, trong lòng lão đại không thoải mái: Mẹ nó, bắt nạt kẻ yếu đồ vật, nguoi liền không thể lấy kia khổ người đại khai đao... Không đối lão tử cũng không mềm, nguoi này khinh tiểu sợ đại đồ vật..

Không đúng, lão tử cũng không nhỏ!

...

Đang lúc thiết phong do dự có nên hay không né tránh khi, chỉ thấy kia thiếu niên bỗng nhiên cúi phải nâng lên, quét ngang mà ra, thẳng đối chính mình

cánh tay trái mà đến, cao tốc dưới, kia ống quần dính sát vào cẳng chân, đầu ra một cái côn sắt đường như hình dáng.

Thiết phong hung hăng cắn chặt răng, trong nháy mắt thăm hỏi kia thiếu niên mấy vị tổ tông.

Mẹ nó, liều mạng!

Một kích dưới, thiết phong tức khắc sùnn phi mà ra, tựa cái sắt thép oa oa giống nhau, dưới mặt đất cổ lưu lưu lẫn lộn lên, cũng may này sân luyện công còn tính khô mát, không có gì bùn đất, ít nhất có thể bảo trì cái diện mạo sạch sẽ, lần mười tới vòng, cuối cùng bị một cái bao cát ngăn cản xuống dưới, bối triều phía dưới hướng lên trời ngừng trụ.

Như cũ là như vậy ngồi Phật tư thế, thậm chí trên mặt nhàn nhạt mỉm cười đều không có biến hóa nửa điểm.

“Thiếu trại chủ này một chân hảo nhanh nhẹn, này con mẹ nó... Thật nhanh!” “Thiếu trại chủ này công phu thật sự là lô hỏa thuần thanh, anh hùng xuất thiếu niên, hổ phụ vô khuynh tử a!” “Hảo!”

Bốn phía âm thanh ủng hộ lại lần nữa vang lên,

Nhưng thấy kia thiếu niên bị đá lúc sau biểu tình tư thế đều bất biến, tựa hồ không có cái loại này bẻ gãy nghiền nát hành hạ đến chết khoái cảm, đều có chút cảm thấy không lớn đã ghiền, trong lúc nhất thời ồn ào thanh không dứt.

“Thiếu trại chủ lại đến một cái!” “Thiếu trại chủ lại đến một chân!”

Mà kia thiếu niên lại cảm thấy rất là quái dị, hần tất nhiên là biết này một chân uy lực, liền tính kia giờ phút này đang ở ngửa mặt lên trời xem tình gia hỏa bị phong bế huyết đạo, nhưng chịu này mạnh mẽ sao có thể có thể nửa điểm cũng bất động? Chẳng lẽ này phong huyết thủ pháp thế nhưng cao minh đến tận đây, làm hần cả người như chết cứng giống nhau, biểu tình đều không thể biến hóa nửa điểm?

Đến nỗi thiết phong vì bảo trì này “Ưu nhã” tư thái tiêu phí bao lớn sức lực, điểm này lại là kia thiếu niên dự kiến không đến.

Mông thiên thấy một màn này lại cũng cảm thấy rất là ngạc nhiên, hần tất nhiên là không biết thiết phong sẽ có kia “Bùn mả nhập Hải Thần công”, trong lúc nhất thời cũng đoán không được vị này nghĩa đệ là như thế nào tiếp được chiêu thức ấy, trong lòng tán thưởng thanh: Tiểu tử này đối chính mình nhưng đủ tàn nhẫn!

Đám người tụ tập càng ngày càng nhiều, sau lại hướng về trước tới hỏi thăm vừa mới đã xảy ra chuyện gì, trong lúc nhất thời đều là mặt mày hớn hờ, phảng phất chính mình muốn gặp chứng thiên thần ra đời.

Kia gầy thiếu niên nhìn nhìn đoàn người chờ mong ánh mắt, gơ tay một so, mọi người liền đều an tĩnh xuống dưới.

“Đồng đầu các huynh đệ, các ngươi lại tránh ra chút, hôm nay ta cái có hứng thú, liền cấp đại gia mở mở mắt, nhìn ta này một chân có thể cho này hần tử đá bay rất xa!”

Thiết phong đã bay đến một bên, cái gọi là “Này hần tử” tự nhiên chỉ chính là mông thiên.

Thấy phía đông đám người tránh ra thật lớn một khối đất trống, kia thiếu niên vừa lòng gật gật đầu.

Thoáng vận khẩu khí, bỗng nhiên một cái xoay người, đứng là nhất chiêu “Tồi mi khom lưng”, này nhất chiêu có hai loại biến pháp, một là mượn vừa chuyển chi lực, thẳng đánh địch thủ mi sườn, đả nhân giả chấn, thuận thế trầm xuống, sửa đá đối thủ bên hông, một khác biến tắc phản chi, trước hư hoảng đá người bên hông, kỳ thật đánh đầu người sườn huyết Thái Dương.

Một chân hoặc nhưng tồi mi, hoặc nhưng khom lưng, “Tồi mi khom lưng” tên chính bởi vậy tới.

Tuy nói này mông thiên lúc này là vừa không sẽ chấn cũng không sẽ lóe, nhưng gần nhất là này thiếu trại chủ vẫn luôn liền như thế luyện, thứ hai cũng là cố ý khoe ra, này đây này hư hoảng lại là không thiếu được.

Bạn mọi người chờ mong ánh mắt, này nhớ roi sắt chân tới rồi mông lè trên sườn năm tấc, vội vàng trượt xuống, phảng phất có luồng đạo chân ảnh giống nhau, chỉ là mặt trên kia nói càng ngày càng hư, mà phía dưới kia nói càng ngày càng thật, mà kia thật ảnh ngay sau đó thật mạnh đụng vào mông thiên bên hông.

Mọi người đôi mắt đều trùng giống chuông đồng như vậy đại, thậm chí không ít người đã nhìn hướng về phía đông đầu lạc điểm chỗ.

Mà vị này thiếu trại chủ lại không có phía trước như vậy thích ý tự tại, một kích dưới, giống như đá tới rồi một tòa thành thực Thiết Sơn, phát ra ‘Bành’ một tiếng trầm vang, đùi phải nháy mắt bắn ngược mà ra, lần này sớm sử toàn lực, hơn nữa vận lần không thể đoán được sẽ có này tình cảnh, bắn ra nháy mắt đau nhức xuyên tim, phảng phất so đi khi lực đạo còn lớn vài phần, liền như vậy ngăn, chân trái đi theo đứng không vững, đảo ngược một vòng, liền lấy một cái chó ỉn cút tư thái thật mạnh ngã quỵ trên mặt đất, tái khởi tới khi, sớm đã máu mũi trường lưu.

“Thiếu trại chủ đánh đến.” “UU đọc sách [www. uukanshu.com](http://www.uukanshu.com) phiêu..” “Hảo....”

Vốn đã chuẩn bị tốt reo hò, liền lời chúc mừng đều nghĩ kỹ rồi mọi người, thấy này không thể tưởng tượng một màn nhất thời ghen lòi, phản ứng chậm một chút còn lo chính mình nói “Thiếu trại chủ hảo tuần công phu”.

Thiết phần chấn giác đến quanh mình đột nhiên yên tĩnh không khí, chỉ hận chính mình đầu sùòn không nhiều trương cái đôi mắt, vì này định lực so đấu, chỉ phải không cam lòng nhìn chăm chăm sao trời, hồn nhiên đoán không được đã xảy ra cái gì, tâm ngửa khó nhin.

Mấy cái cơ linh chút hán tử phục hồi tinh thần lại, vội vàng tiến lên nâng.

Kia thiếu niên đứng dậy, nhìn thấy quanh mình mọi người đồng tình ánh mắt, trong lúc nhất thời lửa giận nổi lên.

Đồng đầu đất trống vẫn như cũ còn vì chính mình giữ lại, chính mình lại không thể hiểu được bị cản trở về, này mẹ nó tính chuyện gì!

Thẹn quá thành giận đẩy ra tiến lên nâng mấy người, tiến lên hai bước tùy tay đoạt một phen trường đao, xoay người liền đối với mộng thiên cổ chém tới.

Mọi người tuy nói huyết tinh trường hợp cũng thấy được quán, nhưng chặt đứt cổ, này huyết sẽ phun thật xa, chung quy không nghĩ làm nó nhiễm ở chính mình trên người, này đây đều âm thầm lui một bước.

Đang lúc kia trường đao sắp thêm thân khi, đoàn người chỉ nghe “Đương” một thanh âm vang lên, đao cánh thượng bình ra một tia hoà tinh, rồi sau đó kia ẩn chứa tức giận trường đao liền rời tay mà ra, xa xa bay đi một bên, cùng đá phiến mặt đất ma sát phát ra “Măng măng” chói tai thanh âm.

Lúc này đoàn người lại càng kỳ.

Chẳng lẽ là đụng phải quý?

Đang lúc mấy người kinh nghi bất định khi, một đạo hàm uy thanh âm vang lên:

“Ly nhi, ngươi ở hồ nháo cái gì?!”

Nghe thế nói thanh âm, thiết phong nhảy mất trong lòng đại chấn, gần như muốn quay đầu đi.

Mà mộng thiên nhìn thấy kia đạo thân ảnh, cũng suýt nữa nhú mày.

Chỉ thấy hán tử kia khuôn mặt tục tăng, ước chừng bốn mươi tuổi trên dưới, mũi cao rộng nhĩ, đầy miệng râu quai nón.

Lục.. Thiên nam?!

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70 : kiêu hùng hồ không cố kỵ

“Hồ trại chủ.” “Đại đương gia.” “Lão đại!”

Nhìn thấy này hán tử, mọi người đều tiến lên làm thi lễ, vô luận xưng hô như thế nào, trong mắt đều là mang theo một loại phát ra từ nội tâm sùng kính.

Hồ gia trại có thể tại đây dừng chân, tuyệt đại đa số công lao đều phải quy công với vị này trại chủ.

Hán tử kia nhìn thấy mộng thiên, trong mắt hiện lên một tia kinh dị, cùng một ít mặt khác khó có thể nắm lấy thần sắc.

Bốn mắt nhìn nhau.

Mà mộng thiên ở đông thanh giáo khi tự nhiên là cùng lục thiên nam gặp qua nhiều lần, mà trước mắt nam tử vô luận thanh âm tướng mạo cơ hồ đều cùng lục thiên nam giống nhau như đúc, nhưng nhìn kỹ tới, ánh mắt gian lại là nhiều một ít sát khí, giờ tay nhắc chân chỉ gian lại thiếu vài phần nho nhã, nhiều vài phần khí phách.

Chẳng lẽ nói lục thiên nam còn có cái sinh đôi huynh đệ?

Còn họ Hồ?

“Nghĩa phụ!”

Tên kia vì hồ ly thiếu trại chủ tiến lên nhất bái, nói:

“Người này có yêu pháp, nhi tử hoài nghi hẳn là Long Môn trại phái tới gian tế!”

“Hừ.”

Chỉ nghe được một tiếng hừ lạnh, ngay sau đó bang một tiếng giòn vang, thiếu trại chủ hồ ly liền nháy mắt treo không lưu lưu xoay ba vòng, rồi sau đó một đầu thua tại trên mặt đất, tái khởi tới khi, trên mặt đã nhiều một đạo đồ thảm bàn tay ấn.

Lại là không lưu tình chút nào.

Mọi người thấy một màn này, toàn đảo hút một ngụm khí lạnh, không nghĩ tới trại chủ hôm nay con tức nhăm đại.

Hồ ly ngẩng đầu lên, máu mũi chưa làm, khoe miệng lại nhiều một tia vết máu. Hai đám nắm chặt, nhìn về phía nghĩa phụ trong mắt tràn ngập quật cường cùng khó chịu.

Chống mặt đất gian nan đứng dậy, phun ra một ngụm hỗn vết máu nước miếng, xoay người liền đi.

“Đem hẳn ngăn lại tới!”

“Ta xem ai dám?!” Hồ ly giận dữ hét.

Mọi người nghe xong lưỡng đạo thanh âm, cơ hồ vô phùng liên tiếp vang lên, nhưng hiển nhiên là này Đại trại chủ nói muốn càng dùng được chút, trong lúc nhất thời bốn năm cái hán tử nảy lên đi, kia hồ ly thấy man tính phát tác, bùm bùm không hề kiêng kị, vài cái quyền cước liền đem bọn họ đánh bay một bên.

Rồi sau đó lại nảy lên tới sáu bảy người, thoáng nhiều đỉnh một hồi, lại đều là bay ngược mà ra, trong nháy mắt này Diễn Võ Trường thượng “Bánh bánh bánh” không dứt bên tai, vẫn luôn thay đổi ba đợt, rốt cuộc đem kia hồ ly thiếu trại chủ giam giữ xuống dưới, hẳn thở hỗn hển, hãy còn giấy giữa không thời, dường như nổi cơn điên đã thú giống nhau, nhưng phía sau hai cái hán tử đều là trại trung hảo thủ, giờ phút này đều là toàn lực mà làm, một người một cái cánh tay, khăn khăn không bỏ.

Thấy hai người đem này bắt giữ, hồ trại chủ lạnh giọng nói:

“Quý xuống!”

Hồ ly tuy nói lòng tràn đầy khó chịu, nhưng lại là lần đầu gặp qua nghĩa phụ đối chính mình như vậy sắc mặt, trong lúc nhất thời đảo cũng không dám làm trái.

“Không phải quý ta, quý bên kia!”

Một lời đã ra, đoàn người kinh hãi nhìn thấy, hồ trại chủ tay so “Bên kia”, thế nhưng là kia “Ngồi Phật” hán tử phương hướng, lần này đều bị kinh dị mạc danh, đều cảm thấy chính mình hoa đôi mắt.

Liên tính này sống bìa ngắm luyện pháp có chút tàn nhẫn, nhưng đại gia nhất quán đều là mũi dao thượng liêm huyết quán, cũng không phải cái gì đại thánh nhân, lại không muốn hán tánh mạng, sao có thể có thể bởi vì điểm này việc nhỏ liền cùng người ngoài uốn gối?

Mà trại chủ luôn luôn bênh vực người mình, lần này lại làm sao thiên vị thượng người ngoài?

“Vì cái gì?!”

Hồ ly trong mắt càng là tràn ngập khó hiểu cùng phẫn nộ.

Hán tử kia lại không khỏi phân trần, tiến lên một bước trực tiếp phong hẳn huyết đạo, ngạnh sinh sinh sử chi xoay người, quỳ gối mong thiên trước mặt.

Làm xong hết thấy sau, quỳ một gối xuống đất, hơi hơi cúi đầu:

“Không biết hắc thủ vương giả lâm, còn xin thứ cho khuyến tử mạo phạm chi tội!”

Cái này mọi người ăn cả kinh phi tiêu!

Hồ trại chủ từ trước đến nay cường ngạnh, chưa bao giờ gặp qua hẳn như thế thần sắc tư thái, này bang nhân nhiều là tầm thường giặc cỏ, lại không biết này “Hắc thủ vương” là thần thánh phương nào?

Nhưng thấy trại chủ đều nửa quỳ, trong lúc nhất thời mọi người sôi nổi quỳ một gối xuống đất, động tác nhất trí một mảnh.

Mông thiên cũng là đồng dạng kinh ngạc, chính mình ở đông thanh giáo lưu hành một thời sự từ trước đến nay cực kỳ điệu thấp, liên tính các đại phái môn chủ trưởng lão đối chính mình cũng không mấy cái quen biết, nơi này khoảng cách Lạc Thành đã có ngàn dặm xa, này trại chủ vì sao có thể nói ra

chính mình thân phận?

Hơn nữa hấn phía trước ánh mắt, tựa hồ thật là không tầm thường.

Chỉ có thiết phong như cũ trong mắt chỉ có đầy sao điểm điểm, thăm hện chính mình không có nhiều lần thượng một vòng, vô pháp nào bỏ rớt cuộc đã xảy ra cái gì.

Hoi do dự một phen, mộng thiên vẫn là thờ dài, đứng dậy, đánh giá một phen trước mắt giống quá lục thiên nam hấn tử, trong lòng đã làm định nghĩa:

Kiều hùng!

“Hồ trại chủ, hảo nhân lực a.”

Còn không đợi kia “Hồ trại chủ” lên tiếng, thiết phong nhưng thật ra cái thứ nhất nhảy lên, cười to vài tiếng:

“Đại ca, lúc này cuối cùng là ta thắng đi?”

“Không thể thiếu ngươi một đón rượu ngon hảo đồ ăn!” Mộng thiên bắt đắc dĩ lắc lắc đầu, lại nói: “Hồ trại chủ, chúng ta mượn một bước nói chuyện.”

Hồ trại chủ tuy đối hai người đối thoại làm cho không hiểu ra sao, nhưng cũng chỉ là tạm thời áp xuống nghi vấn, tay phải ngăn, nói:

“Thỉnh!”

Mà thiết phong cũng đến tận đây mới nhìn thấy kia trại chủ tướng mạo, đích xác xa xem cùng lục thiên nam giống nhau như đúc, nhưng gần xem thần thái rõ ràng bất đồng, trong lòng âm thầm lấy làm kỳ, cũng nghĩ đợi cho ít người chỗ dò hỏi cái rõ ràng.

Dẫn dắt hai người dọc theo một chỗ bậc thang hành, bậc thang hai bên các đứng mười tới danh hấn tử, tuy không bằng đông thanh giáo như vậy uy vũ chỉnh tề, nhưng lại càng nhiều một cỗ hung hãn huyết tính khí.

Đi rồi ước trên dưới một trăm cấp bậc thang, gặp được tam gian đại phòng, đều là dựa vào một chỗ lùn sơn mà kiến, với đồ vật hai sườn các có một toà nhà hình tháp, nghĩ đến là làm vọng chi dùng.

Hồ trại chủ đối trung gian đại cửa phòng khẩu hai cái hấn tử giao đãi vài câu, ba người liền đi vào, phòng trong đèn đuốc sáng trưng, lại thật là bình thản, vẫn chưa có bên ngoài nhìn qua như vậy nghiêng mặt đất.

“Hắc thú vương, còn có vị này..”

“Ta kêu thiết phong.”

“Hắc thú vương, thiết phong tiểu huynh đệ, nơi này là ngoại thất, người đến người đi nhiều có bất tiện, ta mang hai vị tiến nội thất nói chuyện như thế nào?”

Mộng thiên một đường đi tới, trong lòng đã có một chút so đo, liền nói: “Hồ trại chủ dẫn đường đó là.”

Thiết phong lại là đầy mặt nghi hoặc.

Này nhà ở cũng không có gì ngăn cách, trang sức lại đơn giản thực, nơi nào có cái gì trong ngoài thất chi phân?

Còn đang nghi hoặc,

Lại thấy kia trại chủ dọn khai một cái ghế mây, đem phía dưới thăm hướng về phía trước vạch trần, lộ ra một cái không lắm bắt mắt lỗ thùng, từ trong lòng móc ra một cái kim loại sự việc, đem kia lỗ thùng lấp kín, chỉ nghe “Ầm ầm ầm” vài tiếng, phòng trong vách tường một chỗ dường như đại môn giống nhau mở ra, lộ ra tới một cái rộng mở đường đi.

Không nghĩ tới, này phòng trong thế nhưng có khác động thiên!

“Thỉnh.”

Mộng thiên nhìn thấy này thông đạo nhưng thật ra cũng không nhiều lắm kinh ngạc, ở như thế gò đất kiến trại, lấy trước mắt nam tử tính cách, nếu không có bức này mật đạo kia lại ngược lại kỳ quái.

Tuy nói này ba người lần đầu gặp mặt liền như thế, có vẻ có chút đột ngột, nhưng mấy người các có điều tương, này đây hồ trại chủ chỉ lo mang, mà thiết phong cùng mộng thiên chỉ lo đi.

Một đường đi trước, kia trong dừng đạo lại không hắc, hai bên đều lượng cháy đem, cũng không giống tầm thường sơn động như vậy bức mình, xem ra kiến này thông đạo khi cũng đến hoa không ít tâm tư.

Đi rồi ước chừng nửa khắc chung công phu, liền tới rồi một gian rất là rộng mở thạch ốc, này trong phòng trống rỗng, chỉ có sáu đem ghế đá phân phóng

hai bên, trên vách tường tước san bằng, giống nhau là trụi lủi, khoảng cách treo lục căn cây đuốc, ánh lửa lóng lánh gian, lại không khói đem nơi này chiếu có vài phần quý dị, đối đầu còn có một chỗ cửa đá, cũng không biết thông tới đâu.

Thiết phong phòng chừng một chút khoảng cách, này thạch ốc hơn phân nửa là ở kia lùn trong núi ương, như thế đại một gian sơn trong cơ thể thông gió thạch thất, nói vậy phải tốn rất nhiều công phu.

“Hai vị mời ngồi!”

Thiết phong từ trước đến nay liền đối với này đó tàng đầu tàng đuôi hành vi rất là nhìn không thượng, nếu không có bởi vì này trại chủ diện mạo cùng lục thiên nam giống nhau như đúc, chỉ sợ liền tiến đều không nghĩ tiến vào, vì thế mới vừa ngồi xuống, liền âm dương quái khí nói:

“Hò Đại trại chủ, người nơi này xây cất như thế bí ẩn, xem ra cũng không thiếu làm nhận không ra người hoạt động a.”

Mà hò trại chủ lại là không bực, chỉ là nhàn nhạt cười cười:

“Ha ha, thiết huynh đệ nói đùa, ta đã đã vào rừng làm cướp vì khẩu, nếu chỉ là mỗi ngày làm chút thấy được người hoạt động, quân chi mới là thiên hạ kỳ sự.”

Mông thiên ở bên lại là không nói một lời.

Hôm nay việc tuy xáo, nhưng trong đó cũng tất có không khéo chỗ.

Đãi hai người đều ngồi định rồi, hò trại chủ lại lần nữa đối với mông thiên quỳ một gối xuống đất, chính sắc nói:

“Hắc thứu vương, như mông không bỏ, ta hò gia trại một trăm linh ba người, từ đây nguyện cung ngài sử dụng!”

Đi thẳng vào vấn đề, thật là kiêu hùng hành vi.

Mông thiên khoảng cách hò trại chủ thượng có một thước rất xa, tay phải vừa nhấc, kia hò họ hán từ lại cảm giác dưới thân đột nhiên xuất hiện một cổ lực đạo, vốn muốn chống đỡ, do dự một chút lại thu lực, thuận theo tự nhiên đứng lên.

“Như thế kỳ, người ta lần đầu gặp mặt, lời này lại từ đâu mà nói lên?”

Kia hò trại chủ tới rồi bên cạnh ghế đá ngồi định, đáp:

“Hắc thứu vương, ngài tự nhiên là chưa thấy qua tại hạ, bất quá tại hạ lại lâu nghe đại danh, cũng đối đồng thanh giáo ái mộ đã lâu, chỉ là bất hạnh vẫn luôn chưa đến dẫn tiến.”

“Trường hợp lời nói liền không cần phải nói.” Mông thiên liếc liếc mắt một cái kia từ bên ngoài chậm rãi đóng lại cửa đá, nếu có điều chỉ hỏi: “... Người nói ta chưa thấy qua người này khuôn mặt, đúng không?”

Hò trại chủ nghe vậy trầm ngâm một chút, đùa nghịch một chút tay trái ngón trỏ thượng thiết chiếc nhẫn, tựa hạ cái gì quyết tâm giống nhau, ngừng đầu hỏi:

“Ngài chính là chi. Lục thiên nam?”

Lời này vừa nói ra, mông thiên cùng thiết phong đều là tụ tập hoàn toàn tinh thần, không thể không nói, từ hán trong miệng nghe thế ba chữ, chỉ sợ có thể làm người liên tưởng ra rất nhiều sự tình.

“Hò trại chủ thật là cái ngay thẳng người nội.” Mông thiên nói.

“Nói nào lời nói, ta đã cố ý đến cây nhò, tự nhiên nói theo sự thật!” Hò trại chủ lắc lắc đầu, còn nói thêm: “Nói vậy các người xem ta tướng mạo cũng đoán được vài phần, lục thiên nam chính là ta thân đệ đệ.”

Thiết phong nhìn không được xen mồm nói: “UU đọc sách www.uukanshu.com ai hắc?! Hò trại chủ, chúng ta tuy nói không biết người tên là gì, nhưng Lục đại hiệp họ Lục, người lại là họ Hò, này lại là cái gì đạo lý?”

“Hai chúng ta từ nhỏ đã bị cha mẹ sở bỏ ly tán, bị người thu dưỡng lớn lên, cũng không biết vốn dĩ họ gì, gọi là gì, chỉ là ta dưỡng phụ họ Hò, mà kia người nhu nhược dưỡng phụ họ Lục, này đây vẫn luôn như vậy kêu, chỉ là trên giang hồ biết hán lục thiên nam nhiều, biết ta hò không có kỳ thiếu là được, nhưng như thế cũng hảo, miễn cho cùng kia người nhu nhược tề danh, ném tô tông người!”

Thiết phong thấy hán một ngụm một cái người nhu nhược kêu, đảo cũng thấy ngạc nhiên, này huynh đệ hai người tựa hò cũng không phải nhiều hòa thuận.

Có lẽ còn có chút thù hận.

“Chỉ sợ hò trại chủ cũng là mấy năm trước mới biết được có như vậy một cái huynh đệ đi?” Mông thiên hỏi

“Đúng là.. Ta 5 năm trước mới biết, lại là không nghĩ tới ta kia huynh đệ ham an nhàn, hoàn toàn không có nửa điểm nam tử khí khái!”

“Hiển hách, nếu là người trong thiên hạ đều như hồ trại chủ ngài như vậy có nam tử khí khái, kia trên đời này sợ là muốn xuất sắc thực lâu.” Thiết phong lại lần nữa nói móc nói.

Trước mắt người này cùng lục thiên nam lớn lên cơ hồ giống nhau như đúc, nhưng liếc mắt một cái nhìn qua, phảng phất liền có thể nhìn ra tốt xấu chi phân tóe, cái gọi là mặt từ tâm sinh, nghĩ đến cũng là có đạo lý.

Hồ trại chủ lại chưa để ý tới thiết phong châm chọc, đối mộng thiên hỏi: “Hắc thứu vương, quý giáo đông thanh vương cùng dưới tòa lục vương đều là võ công cao cường, giáo trung đệ tử ngàn vạn, những năm gần đây có thể nói là tung hoành toàn bộ bắc hoang, thật sự là phong cảnh vô hạn kia.”

“Phong cảnh vô hạn cũng không dám nói, đông thanh giáo có này phiên cơ nghiệp, lại cũng không phải dựa lung tung giết chóc được đến.” Mộng thiên đáp

Hồ trại chủ thờ dài một hơi.

Cách một lát, lại chậm rãi nói:

“Ai.. Nhưng này vài thập niên cơ nghiệp, hiện giờ mấy muốn hủy trong một sớm, chẳng phải làm người bóp cổ tay thờ dài...”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Đông thanh giáo chi biến

Này một câu roi xuống, thạch thất nội không khí ngưng trọng rất nhiều.

“Không biết hồ trại chủ sở chỉ chuyện gì?”

Mộng thiên mặt ngoài thần sắc như cũ, trong lòng lại không giống như vậy đạm nhiên, hắn ngày đó trực tiếp từ kia thương ngô đình hạ mang theo thiết phong ra tới, cũng chưa thấy được tham chiến mấy người sau lại đến tột cùng như thế nào, nghĩ lấy đông thanh vương võ nghệ nghĩ đến sẽ không có cái gì trở ngại, vẫn luôn liền không quá mức lo lắng,

Nhưng giờ phút này nghe hắn nói như thế, có lẽ thật đã xảy ra chuyện gì cũng nói không chừng.

“Tê... Chẳng lẽ hắc thứu vương chưa biết được Lạc Thành chi biến?”

“Hồ trại chủ cũng học người bán khôi cái nút tới?”

“Ai..” Hồ không có ký lại thờ dài một hơi, nói: “Nghe đồn đông thanh giáo cùng Cháp Pháp Đường từng có một trận chiến, trận chiến ấy sau lưỡng bại câu thương, đông thanh vương cùng Lạc thống lĩnh song song mất tích, Trịnh Phó thống lĩnh bị trọng thương, mà quý giáo bạch chí vương lại cùng tím diên vương phản bội, bạch chí vương phản giáo mà ra, còn lại mấy vương lại chịu người xâm nhập, đều là treo màu a...”

Mộng thiên cười nói: “Hồ trại chủ, xem ra ngươi nghe này nghe đồn không khỏi bất tận không thật a... Nói bên nhưng thật ra còn giống như vậy hồi sự, nhưng này đồn đãi nói trắng ra chí vương cùng tím diên vương phản bội, này lại định là người khác tung tin vịt.”

“Lão huynh như thế khẳng định, chính là bởi vì kia bạch chí vương đối tím diên vương nhiều năm theo đuổi?”

“Ngươi nhưng thật ra biết đến không ít.”

“Bọn họ phản bội, cũng nguyên nhân chính là như thế.” Hồ không có ký lại thường thức hai vòng tay trái chiếc nhẫn, chậm rãi nói: “Phật giảng ‘ nhân sinh tám khổ ’, trong đó liền có một khổ kêu ‘ cầu không được ’, quý giáo bạch chí vương theo đuổi tím diên vương nhiều năm, nhưng người sau lại nửa điểm không nhúc nhích tâm quá, đòi chỗ tương chi, sẽ là cỡ nào tâm tình? Ngày ấy một trận chiến sau, tím diên vương chiến cơ hồ côi lực, mà bạch chí vương lại chỉ là bị chút ngoại thương, hai người chưa đến đông thanh vương lệnh, tự không dám rút về, này đây liền tìm chỗ huyệt động nghỉ ngơi qua đêm, tím diên vương tin tưởng vững chắc chư vương chi nghĩa, tự sẽ không phòng bị này bên người người. Nhưng bạch chí vương lại chưa chắc là cùng quang minh tâm tư, đối âu yếm nữ nhân theo đuổi mấy năm, thậm chí chuyên môn vì nàng mà nhập giáo, không thể tưởng được nữ nhân này một lòng một dạ chỉ ở nàng giáo chủ trên người, lấy này xem ra, suốt cuộc đời cũng khó có kết quả. Mà giờ phút này từ từ đêm dài, trai đơn gái chiếc, tuy nói tím diên vương chưa chắc là củi đốt, nhưng bạch chí vương lại là một đoàn hùng hực liệt hỏa...”

“Được rồi.” Mông thiên ngắt lời nói, hiển thị không nghĩ lại nghe hắn tiếp tục nói tiếp, trong lòng đối việc này cũng là tin sáu bảy phần, xem ra mấy ngày nay, Lạc Thành chỉ sợ thật sự không như vậy thái bình.

“Hò trại chủ thế nhưng đối ta giáo việc hiểu biết như thế kỹ càng tỉ mỉ, liền bạch chí vương vì sao nhập giáo đều biết đến rành mạch, xem ra sở đồ phi tiểu a.”

“Không dám, giờ phút này đông thanh vương còn chưa về, kia lão huynh ngài đó là này đông thanh giáo đệ nhất đem ghé gập, cũng có thể nói là này bắc hoang đệ nhất đem ghé gập, mà lão đệ ta sao.. Trừ bỏ này hồ gia trại, cũng còn có chút mặt khác tài nguyên, nếu ngài không chê, ta nguyện làm này đưa than ngày tuyết người.”

Thiết phong trầm mặc hồi lâu, trước mắt này nam tử lời nói tuy không biết thật giả vài phần, nhưng trong đó rất nhiều địa phương đều là giả bộ không được, nếu không phải hoa rất lớn tâm tư, tuyệt đối không thể đối ngàn dặm ở ngoài sự tình rõ như lòng bàn tay, trong lúc nhất thời rất nhiều ý tưởng ở trong đầu quanh quẩn.

Trước mắt nam tử đối đông thanh giáo cực kỳ hiểu biết, lại là lục thiên nam thân sinh huynh đệ.

Lục thiên nam bị trào, kia nói vậy hắn là biết đến, lại là bình yên nếu tổ, cũng không nửa điểm động tác —— ít nhất nhìn qua là như thế, rốt cuộc người còn ở ngàn dặm ngoại.

Thương ngô đỉnh một trận chiến xem như thực bí ẩn sự tình, hắn lại liền kế tiếp chi tiết đều biết đến rành mạch.

Ngày ấy thương ngô trên đỉnh vây công chúng ta chín người rốt cuộc là ai? UU đọc sách www.uukanshu.com

Kết hợp trước đó vài ngày phát sinh đủ loại, đột nhiên một cái thật lớn nghi vấn trào ra trong óc, ngay sau đó buột miệng thốt ra: “Lục gia bị hại, cùng người có hay không quan hệ?!”

Hồ không có kỳ hơi do dự một cái chớp mắt, liền đáp: “Thiết tiểu huynh đệ, ta tuy không biết người là người phương nào, nhưng này vấn đề hỏi lại thật là thông minh.. Nếu sớm chút thời gian, ta tất không thể nhận, nhưng giờ phút này lại là vô phương..”

Ở hắn nói những lời này khi, thiết phong tinh tế quan sát một phen trên mặt hắn thần sắc, kia trong mắt lơ đãng kinh ngạc cùng nghi hoặc cho thấy, tựa hồ “Không biết người là người phương nào” những lời này đảo không giống nói vậy, nhưng hắn liền bạch chí vương cùng tím diện vương phản bội chi tiết đều có thể nói như thế rõ ràng, lại sao lại không biết ta?

... Chẳng lẽ lão tử liền như vậy không có tồn tại cảm?!

Thiết phong nghĩ đến đảo cũng không tồi, phạm là cơ sở ngầm truy tung, tình nguyện xem cao thủ ăn viên đậu tằm, uống học suối nước, chỉ sợ cũng không muốn tiêu phí tinh lực chú ý một cái không hề nội lực không quan hệ thiếu niên, đến nỗi thiếu niên này có thể không thể hiểu được tàn sát mấy đại cao thủ, kia lại là người sở khó liệu.

“Ta kia bảo đệ lục thiên nam tuy nói yếu đuối, nhưng lại hảo võ, vì thế ta liền đem phía trước ngẫu nhiên đến một quyển kỳ thư, trong lời đồn năm đó kia lệnh ngô sở luyện ‘ tam tài kiếm kinh ’ giao cho hắn, cũng giao đãi hắn vận chớ đánh rơi, hắn tuy nói đối ta này thân ca ca việc làm nhìn không thương mắt, lại vẫn là muội bản tâm đem kia kiếm kinh nhận lấy, kỳ thật kia quyển sách bất quá là tên tuổi đại, kỳ thật căn bản không coi là là cái gì cao minh võ học, nhưng chúng ta người tập võ lại có mấy cái có thể đề được này dụ hoặc, không chỉ có ta kia bảo đệ như thế, ngay cả đỉnh đỉnh đại danh đông thanh vương cũng không có thể ngoại lệ...”

Thiết phong âm thầm cười nhạo: Hừ hừ, nói này kiếm kinh không xu dính túi, kia lại là người kiến thức thiếu... Bất quá này kiếm kinh quý dị nhưng thật ra thật sự, ta phải hồi lâu, thế nhưng cũng không biết nó như thế nào cách dùng..

“Kia mấy phong thư, là người gửi tới?” Mông thiên hí híp mắt hai mắt, ngắt lời nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 72: Mông thiên lựa chọn

“Đúng vậy.. Lại không phải không nghĩ tới hắc thú vương có thể như thế chính trực... Tin tới rồi người tay, đã không giao cho đông thanh vương, cũng không tính toán chính mình tư nuốt, lại vẫn đi nhắc nhở lục thiên nam đi... Nếu không phải ta này bảo đệ phạm vào tư tâm, chỉ sợ thật đúng là sắp hỏng

rồi kế hoạch, nhưng quý giáo hồng chuẩn vương lại là không ngại như vậy chính trực, thu tin liền lập tức giao cùng đồng thanh vương, lúc này mới có sau lại sự tình.

”

“Như vậy nói, mấy ngày nay tới giờ Lạc Thành đủ loại, đều là nguoi một tay việc làm lâu?” Mông trời giá rét thanh hỏi.

“Này lại không dám đương. Ta cũng chỉ cho một quyền kiếm kinh, gửi mấy phong thư, nói là ta việc làm, không bằng nói là nhân tâm việc làm... Lục thiên nam hảo võ thành sĩ, đồng thanh vương một lòng nghĩ kế hoạch lớn bá nghiệp, đối này công pháp cũng là ninh tin này có không tin này vô, Cháp Pháp Đường Trịnh Tông là cái quật hán tử, không biết biến báo, không mấy ngày liền nói nhao nhao lên núi cùng đồng thanh giáo nhất quyết chết trạm Duy độc vị kia Lạc thống lĩnh... Hành sự nhưng thật ra thường thường ngoài dự đoán mọi người một ít, bất quá một trận chiến này lúc sau, cũng là mất tích không thấy, gần nhất Lạc Thành ra rất nhiều biến cố như cũ chưa từng hiện thân, nghĩ đến cũng là đỡ nhiều lành ít.”

Thiết nghe phong phanh ngôn trong lòng rung mình: Nguyên lai ngày ấy giả mạo Lạc thống lĩnh đi Lục gia chính là mông thiên... Đúng vậy! Liễu Nhi nói người nọ trên mặt mang theo một đạo đao sẹo, làn da ngăm đen, chẳng phải là chính là ta này đại ca tướng mạo, ta thể nhưng sớm không nghĩ tới điểm này, xem ra đại ca đi Lục gia, là đi nhắc nhở lục thiên nam xử lý này phỏng tay khoai lang.. Mà lục thiên nam sở dĩ sau lại phân phát Lục gia, mang theo thể nữ đào tẩu, tự nhiên là bởi vì luyện tiết này kiếm kinh..

Nghĩ lại lại tưởng tượng: Không đúng, có lẽ là bởi vì hồ không có ký giao đãi! Hẳn đối Lục đại hiệp giao đãi vạn chớ đánh rơi, này hồ không có ký đối hẳn bất nhân, nhưng lấy Lục đại hiệp tính cách, lại không thể đối này bất nghĩa, nghĩ đến này Lục gia chi biến, có thể nói đều là này hồ không có ký sở thao tác! Đối chính mình huynh đệ cũng có thể như thể tính kế xuống tay, thật sự là răn rết tâm địa!

Không đúng, răn rết cũng không có như vậy tâm địa!

“Lục đại hiệp là nguoi thân huynh đệ, nguoi nhưng thật ra cũng có thể hạ thủ được!”

Thiết phong đối một thân phẩm cực kỳ khinh thường, nổi giận nói.

Mà hồ không có ký chỉ là yên lặng lắc lắc đầu, lại không nói tiếp, tựa hồ việc này ở hẳn trong mắt chỉ là chuyện thường ngày giống nhau.

Mông thiên nhắm mắt trầm ngâm một trận, trên mặt lại không có hồ không có ký đoán trước trung như vậy khiếp sợ cùng oán giận.

“Nguoi như thế có sức hãm hại ta giáo, không biết lại nơi nào tới dừng khi nói muốn đến cây nhò với ta?”

“Hắc thú vương.” Hồ không có ký đem ghế đá dịch gần chút, lại nâng tới một cái ghế đá, đặt ở ba người trung gian, như chỉ điểm giang sơn giống nhau, ngón tay ở mặt trên so nói: “Này bắc hoang tuy nói vẫn luôn lấy đồng thanh giáo vì đệ nhất đại giáo, nhưng rốt cuộc này bắc đất hoang đại, nơi này đâu, có tam môn ngũ phái, nếu trong đó mấy phái liên khởi tay tới, thể lực lại cũng không dung khinh thường.”

Khi nói chuyện, hẳn liền ở kia ghế đá thượng dùng ngón tay vẽ họa, chỉ thấy kia ghế đá từ như mềm bùn giống nhau, liền ngạnh sinh sinh xuất hiện một cái nửa tắc thâm vòng tròn tới.

Liền thạch tiết cũng chưa từng rơi xuống nửa điểm.

“Mà nơi này đâu, đó là như ta hồ gia trại như vậy vào rừng làm cướp thể lực, tuy nói so ra kém những cái đó đại môn đại phái nội tình thâm hậu, nhưng gần nhất đâu, thắng ở người nhiều, toàn bộ bắc hoang lớn lớn bé bé hàng rào không nói hơn một ngàn, này hơn trăm cái vẫn phải có, thứ hai đâu, những năm gần đây, chúng ta này đó hàng rào cơ hồ đều ninh thành vại cổ đại thẳng, lúc này mới có thể ở Cháp Pháp Đường tiêu diệt ra đời sống sót, hai vị liên tính nhìn không thượng chúng ta này hành vi, lại tổng không thể cũng không coi chúng ta này ngăn vạn khẩu năm tay.”

“Này một khối, chính là Cháp Pháp Đường.. Này một thành Cháp Pháp Đường bốn không coi là rất mạnh, nhưng này bắc hoang lại có bảy thành ba mươi tám trấn, mỗi một khối chỗ hoặc đại hoặc tiểu nhân đều có Cháp Pháp Đường thể lực, lại được đến không ít thành chủ phủ, thám hiểm đoàn, thương hội duy trì, này đây nhiều năm như vậy tới, này Cháp Pháp Đường tựa như một cái lại xú lại ngạnh cục đá, ai cũng không nghĩ cái thứ nhất đi găm.”

Hồ không có ký mỗi nói một đoạn, liền ở kia ghế đá thượng họa cái vòng, không quá nhiều trong chốc lát, kia ghế đá thượng liền nhiều bốn cái vòng tròn.

Tuy nói hẳn này cử cố ý khoe ra, nhưng cũng không thể không thừa nhận, gia hòa này đỉnh đầu công phu không giả.

“Hắc thú vương.”

“Đồng thanh vương cho tới nay liền có xưng bá đại lục ý tưởng, bằng không cũng sẽ không phân công tứ vương đi Đông Hải Tây Linh, điểm này nguoi sẽ không không biết, liền tính ta không để này đó thủ đoạn, Cháp Pháp Đường này quan chung quy cũng là vòng bắt quá đi, lúc này Lạc Thành Cháp Pháp Đường thể lực bị giết hơn phân nửa, vô luận trong đó thị phi đúng sai, quý giáo này hắc oa cũng không thể không bỏ, về sau lại tưởng hòa thuận chỗ chi tuyệt lại khó có thể.”

“Mà ta không dám nói đại biểu bắc hoang trăm trại, ba bốn mươi trại vẫn là dám nói, này mấy ngàn người đều xuất hiện, nhất định có thể đem Cháp Pháp Đường các nơi gấp rút tiếp viện chặn đứng. Chỉ cần hắc thú vương dẫn dắt đồng thanh giáo đem Lạc Thành Cháp Pháp Đường nhổ tận gốc, vung tay một hồ, này bị ức hiếp đã lâu bắc hoang trăm trại tất có hơn phân nửa đều có thể hàng phục với quý giáo!”

“Chỉ cần này đó thể lực có cái long đầu dẫn dắt, nhậm đối đầu thể lực lại đại, cũng tuyệt khó phòng ngự này gần vạn bỏ mạng đồ đệ, đến lúc đó còn có thể không đem toàn bộ bắc hoang thu vào trong túi? Sợ là xưng bá này đại lực cũng sắp tới! Đến lúc đó chỉ cần đừng quên huynh đệ một phần phú quý đó là.”

“Là lựa chọn nhân nhất thời khí phách nhiều một địch thủ, hoặc là xem lâu dài ích lợi liên hợp tung hoành, toàn xem hắc thú vương nhất niệm chi gian. Tin tưởng nếu ngày nào đó đồng thanh vương trở về, tất là duy trì người sau.”

Hồ không cố kỵ ở ghế đá thượng hai cái vòng tròn gian liên điều tuyến, hiển thị đại biểu cho bắc hoang trăm trại cùng đồng thanh giáo, lại ở một vòng tròn chỗ vẽ cái ×, kia tự nhiên là đại biểu cho Cháp Pháp Đường.

Bốn phía cây đuốc trung Xích Diễm bay múa, phảng phất ác ma đắc ý tươi cười.

Thiết phong nghe xong này phiên lời nói sau, trong lòng bất ổn, có một cỗ mặc danh hàn ý.

Chính mình bốn đối này to như vậy bắc hoang chỉ có một mơ hồ khái niệm, nhưng kinh hồ không cố kỵ như vậy một phân tích sau, lại cảm giác trong đó mạch lạc tức khắc rõ ràng vạn phần, các thể lực lớn đều giống như quân cờ giống nhau, có như mã, chỉ có thể đi ngày, có giống như, chỉ có thể đi đêm, cũng có, bước ra một bước, liền rút cuộc vô pháp quay đầu lại.

Kia đó là binh.

Nếu thật thật như hần theo như lời, đồng thanh vương mất tích, kia này kết bái đại ca, hắc thú vương mộng thiên, có thể nói chính là đồng thanh giáo đệ nhất nhân, mà nay ngày này phiên lời nói, UU đọc sách www.uukan.shu.com cũng lại là thuyết phục lực cực cường, hồ không cố kỵ đã muốn hợp tác, muốn cho đồng thanh giáo diệt Lạc Thành Cháp Pháp Đường, kia nói dối nói bừa là nửa điểm ý nghĩa cũng không có.

Nhưng hần nói là thật nói... Không thể không nói, đồng thanh giáo lựa chọn cùng này đó son trại liên minh thể lực hợp tác, thật sự là lựa chọn tốt nhất.

Hơn nữa cũng là không còn hần pháp lựa chọn.

Chỉ sợ đây là hồ không cố kỵ tự tin!

...

...

Ta đây thiết phong muốn như thế nào?

Thiết phong tuy bởi vì Trịnh Tông nguyên nhân, đối Cháp Pháp Đường ấn tượng cũng không có thật tốt, nhưng cho tới nay ăn sâu bén rễ chính nghĩa lý niệm, lại cũng làm hần tuyệt khó trơ mắt nhìn Cháp Pháp Đường bị giết, bằng không ngày đó ở Lạc Thành cũng sẽ không cam mạo kỳ hiểm đi tra xét kia Cháp Pháp Đường hạ hóa được kho.

Bảy trăm năm tới, quét khỏi vô số thể lực, Cháp Pháp Đường đã sớm không thể dựa vào vũ lực một nhà độc đại, đối với Cháp Pháp Đường, đồ mất có chi, ghen ghét có chi, e sợ cho diệt này không mau cũng có chi.

Nếu đây đất Cháp Pháp Đường xuất hiện biến cố, hơn nữa này hồ không cố kỵ từ giữa thao túng, khó tránh khỏi sẽ sinh ra một loạt phản ứng dây chuyền, đến lúc đó còn không biết thiên hạ phải có bao nhiêu người trôi giạt khắp nơi, bao nhiêu người thê ly từ tán.

Hai người ánh mắt, đều ngấm nhìn ở mộng thiên trên người.

Tiếp theo câu nói, có lẽ sẽ ảnh hưởng toàn bộ đại lực xu thế.

Thế giới chính là như thế thần kỳ.

Mộng thiên chậm rãi mon trón kia bị họa vòng hoành điểm điểm ghế đá, nhắm mắt trầm ngâm hồi lâu, đầu ngón tay lại như cũ ở cảm thụ kia đầu tay góc cạnh xúc cảm

Không khí nháy mắt tĩnh đáng sợ, chỉ nghe ba người dài lâu phập phồng tiếng hít thở.

Qua thật dài một đoạn thời gian, mộng thiên tựa lâm nào đó quyết định giống nhau, bỗng nhiên mở hai mắt, tay phải ở ghế đá thượng một hoa, kia tượng trưng cho đồng thanh giáo cùng bắc hoang trăm trại liên minh chỉ ngón lại thâm nửa tấc.

“Hồ trại chủ, nếu người lời nói phi hư, xác thật là như vậy đạo lý.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Kết minh

“Nhận được không bỏ, hồ không cố kỵ lại lần nữa bá kiến hắc thú vương!”

Hồ không cố kỵ khoe miệng bày ra ra nhàn nhạt tươi cười, thanh âm rất lớn, có vẻ thực chân thành.

“Hồ trại chủ, đứng lên đi, ta từ trước đến nay không chú ý nhiều thế này lễ tiết.”

Mông ngày mới muốn đỡ đến hồ không cố kỵ cánh tay khi, hai người chợt thấy một đạo kiếm quang hiện lên, hồ không cố kỵ về phía sau một ngưỡng, liền lại thấy mấy đạo bóng kiếm đâm tới.

Chỉ thấy thiết phong huy trường kiếm, kiếm quang ánh chói quang, thẳng đối hồ không cố kỵ đánh úp lại.

“Hắc thú vương, vị này thiết tiểu huynh đệ chính là đồng thanh dạy người, không biết vì sao như thế a?”

Hồ không cố kỵ biện né tránh kiếm chiêu biên nói, đảo cũng là không thêm đánh trả, hắc thân hình tuy đại, lại né tránh cực kỳ linh hoạt, mỗi khi mũi kiếm tới người trước, tổng có thể giống như cảm ứng giống nhau trốn đi.

Thiết phong trường kiếm vũ tuy mau, nhưng thế nhưng nhất thời nề hà hắc không được.

“Thiết huynh đệ, dừng tay đi.”

“Mông đại ca, ngươi có biết ngươi vừa mới đáp ứng rồi cái gì?”

“Tự nhiên biết.. Ta dù sao cũng là đồng thanh dạy người, mọi việc cần thiết lấy đồng thanh giáo ích lợi làm trọng, vì ta giáo sinh tồn, không thể không như thế.”

“Chấp Pháp Đường nếu là hủy hoại, toàn bộ Lạc Thành đều phải rối loạn, đến lúc đó sẽ có bao nhiêu thảm sự phát sinh, mông đại ca, ngươi có thể nào bị hắc cấp che mắt? Chúng ta đem nó giam giữ đi, đến lúc đó đem sự tình nói rõ.. Cũng chưa chắc hai nhà liền sẽ không chết không ngừng!”

Thiết phong biên giảng lời nói, đỉnh đầu hầy còn không ngừng nghĩ, kiếm chiêu không ngừng đệ ra, ô thanh từng trận.

“Tiểu huynh đệ, này lại là ngươi không hiểu, này Chấp Pháp Đường không cầu tài, không cầu lợi, lại nặng nhất một cái ‘ danh ’ tự, tốt nhất mặt mũi, nếu là trong lén lút giết mấy cái chấp pháp giả cũng còn hảo thuyết, hiện giờ này Lạc Thành chấp pháp giả từ thương quá nửa, người trong thiên hạ đều nhìn ở trong mắt, tuyệt phi vài câu ngôn ngữ có thể hóa giải.”

Hồ không cố kỵ một bên né tránh, một bên không nhanh không chậm nói chuyện, tựa hồ thiết phong này mấy thức kiếm pháp cũng không có cho hắc mang đến rất lớn áp lực.

Hai người cứ như vậy đi rồi hai mươi tới chiêu, thiết phong xuất kiếm đồng thời, cũng ở quan sát đến mông thiên thần sắc, tuy nói với thân phận với đạo lý, hắc lựa chọn không gì đáng trách, nhưng thiết phong lại còn ôm có một tia ảo tưởng:

Vị này với chính mình có ân đại ca, sẽ không làm ra loại này lựa chọn.

“Tiểu huynh đệ, ta xem ở hắc thú vương mặt mũi thượng bất hòa ngươi so đo, nếu ngươi lần nữa tương bức, Hồ mỗ chỉ sợ không thể không ra tay tự bảo vệ mình.”

Thiết phong thấy mông thiên vẻ mặt bình tĩnh, hồn nhiên không có muốn ra tay ý tứ.

Đã giác thất vọng, lại âm thầm ngưng tụ tinh thần.

Kiểm vũ càng lúc càng nhanh, khí thế cũng đề càng ngày càng cao.

Ẩn ẩn phát ra chút rất nhỏ tiếng huyết gió.

Hồ không cố kỵ tuy không tin này xuất kiếm vô lực tiểu tử sẽ đối chính mình có cái gì uy hiếp, nhưng loại này khí thế thượng bị áp bách cảm giác lại khiến cho hắc cực kỳ không thoải mái.

Giơ tay một chương, thẳng đánh thiết phong vai trái, tuy nói chỉ dùng tam thành lực đạo, cũng tuyệt phi tiểu tử này có thể kháng cự.

Thiết phong thấy một chưởng này không chỉ có không kinh, ngược lại trong lòng mừng thầm.

Chờ chính là cơ hội này!

Nganh ăn này một kích, lẳng không bay ngược ra đồng thời, trường kiếm thượng lại phát ra một cỗ cực kỳ ẩn nấp lực lượng dao động.

Cao thủ so chiêu nhất kị khinh địch, tuy là trong tay nhiễm quá vô số máu tươi hồ không cố kỵ, ở đối mặt thiết phong khi cũng khó tránh khỏi sẽ phạm vào loại này sai lầm, một chưởng qua đi, liền ngao nghễ đứng thẳng, chờ đợi kia thật mạnh thân hình rơi xuống đất thanh cùng tiếng kêu rên —— đó là hồ không cố kỵ trầm nghe không nị thanh âm.

Thấy hồ không cố kỵ không hề cảnh giác thân hình, thiết phong khước miệng giờ lên nhàn nhạt một mặt mỉm cười, này nhất kiếm chém ra, liền tính hấn không chết, cũng muốn thấy hồng!

Trên thân kiếm sinh ra một mặt cực đậm thanh mang.

...

“Bạch bạch”

Đang định huy kiếm khi, chỉ nghe hai tiếng trầm đục.

Thanh mang nháy mắt tiêu tán.

“Mông thiên đại ca... Ngươi?!”

Thiết phong cảm nhận được chính mình đột nhiên cứng đờ giống nhau tứ chi, cùng sau lưng hai nơi đau đớn, không thể tưởng tượng kêu lên:

“.. Ngươi thế nhưng đổi ta ra tay?!”

Tưởng quay đầu, lại cũng là không thể.

Mông thiên đi ra, đem thiết phong trường kiếm đoạt được, “Hốt” một tiếng, cắm vào nguyên bản vỏ kiếm trung.

“Thiết phong, ngươi tuy là ta mông thiên huynh đệ, lại cũng không thể tùy tiện trở ngại giáo trung đại sự, hồ trại chủ đã đến cậ nhò cùng ta, ngươi như thế ra tay, còn đem vi huynh đề vào mặt...? Cái gọi là ‘đã cầu còn muốn xem chủ nhân’..”

“.. Hồ trại chủ, ta mông thiên là cái người thô ráp, nếu dùng từ không lo, chớ để ý.”

Hồ không cố kỵ nhìn về phía thiết phong trong mắt có một mặt hơi hơi kinh ngạc, vừa mới kia một cái chớp mắt, tựa hồ có một loại tim đập nhanh cảm giác, kia cảm giác lại không giống cái gì nội lực dao động, chợt lóe lướt qua, khó phân biệt thật huyền.

Bất quá nhìn thấy mông thiên tướng thiết phong giam giữ trụ, vẫn là yên tâm rất nhiều.

Bài trừ một mặt mỉm cười, nói: “Hắc thú vương, ta đã trung thành với ngươi, ngươi ái như thế nào xưng hô liền như thế nào xưng hô, ngài là trời xanh thượng quan sát đại địa hùng ung, ta chính là giúp ngài đi săn tiên nhiệt ăn thịt chó săn.”

“Hồ không cố kỵ, chính ngươi nhìn chính mình kia phó nô tài sắc mặt, không cảm thấy ghê tởm sao?! Ta xem ngươi kia không trường đầu óc nhi tử đều so ngươi phải mạnh hơn rất nhiều!”

“Ha ha, nhất định ý nghĩa thượng giảng, ngươi nói đảo cũng không tởi, nếu không phải ta kia làm xằng làm bậy nhi tử, chỉ sợ cũng không có hôm nay chi mình.”

Thiết gió lớn mắng hảo một trận, hồ không cố kỵ lại toàn là khuôn mặt tươi cười đón chào, vô luận nói nhiều khó nghe, đều tất cả tiếp được, UU đọc sách www.uukanshu.com trong lúc nhất thời, thiết phong đảo cũng thật không hiểu lại nói hấn chút cái gì hảo.

“Mông thiên đại ca, ngươi luôn luôn chính trực, hiện giờ thật muốn cùng loại này không hề liêm sỉ kẻ cấp hợp tác sao?!”

“Thiết huynh đệ, đắc tội.”

Mông thiên hai ngón tay một chút, phong bế thiết phong á huyết, lại nói: “Hồ trại chủ, nếu sự đã gõ định, ta tức khắc liền chạy về Lạc Thành, cũng không ở ngươi này ở lâu.”

“Hắc thú vương, còn xin dừng bước.” Hồ không cố kỵ gọi lại mang theo thiết phong cửa trước khẩu đi đến mông thiên.

“Tại hạ trước đó vài ngày cùng Long Môn trại người nổi lên chút xung đột, thỉnh quanh mình bảy trại trại chủ tiến đến hỗ trợ trợ quyền, giờ phút này đang ở trại trung, hắc thú vương không ngại gặp một lần, về sau gặp gỡ cũng miễn cho xung đột người một nhà.”

“Cũng hảo.”

Mông thiên giàn đáp đáp câu, rồi sau đó liền đem thiết phong đứng ở một bên, tự cố tự ngồi xuống, thân nhiên tự tại.

“.. Hắc thứu vương chờ, ta đi ra ngoài đem kia mấy cái đương gia hô qua tới bái kiến.”

Mông thiên tùy ý vẫy vẫy tay.

Hồ không cố kỵ cũng không có hướng tới tới khi phương hướng, mà là hướng tới đối đầu cái kia cửa đá đi đến, lấy một cái cổ định nhíp ở trên vách đá “Thịch thịch thịch” gõ lên, không quá nhiều trong chốc lát, kia vẫn luôn nhắm chặt thật dày cửa đá liền triều tả mở ra tới, phát ra “Khách kéo kéo” tiếng vang.

Đang định ra cửa, hồ không cố kỵ lại phát hiện vai phải thượng đột ngột nhiều một bàn tay, trong lòng giật mình: Ân? Người này khinh công hảo quý dị, đến ta bên cạnh ta thế nhưng không có thể phát giác!

Xoay người, cung kính bái nói: “Hắc thứu vương.”

“Hồ trại chủ, ta coi người này lưỡng đạo cửa đá làm nhưng thật ra thú vị, đều là từ huyền thiết khoáng thạch mẫu chế thành, từ bên ngoài có thể mở ra, từ bên trong lại là mở không ra... Nếu có ngoại địch xâm lấn, chỉ cần dẫn tới nơi này, đại môn một quan, nhậm này đó địch thủ võ công lại cao, cũng muốn vây chết ở này... Có phải hay không.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74 : cháy nhà ra mặt chuột

Hồ không cố kỵ cười gượng hai tiếng, nói: “Này thạch thất vẫn luôn là làm nói chuyện dùng, lại là chưa bao giờ nghĩ tới như thế sử pháp..”

Mông thiên đi ra môn, nhẹ nhàng vuốt ve một chút kia bên ngoài thao túng cơ quan lỗ thủng, lại đi rồi trở về, cười nói:

“Lấy hồ trại chủ này mưu trí cùng diệu pháp tác phong, lại là dùng không đến như thế.”

Dứt lời, lại đi rồi trở về,

Tùy tiện tuyển cái ghế đá ngồi xuống.

Hồ không cố kỵ cũng không biết mông thiên này cử ý gì, hơi hơi mị hạ đôi mắt, liền xoay người rồi đi.

Thiết phong thấy hồ không cố kỵ đi rồi, mông thiên trên mặt liền lộ ra một bộ trầm tư thần sắc, rất muốn há mồm hỏi chuyện, nhưng bất hạnh vô pháp phát ra tiếng.

Qua ước chừng mười lăm phút công phu, liền nhìn thấy đối đầu kia đường đi trung xuất hiện một bóng người, tinh tế phân biệt, cùng sở hữu tám tiếng bước chân, còn kẹp một chút “Leng keng leng keng” lục lục tiếng vang.

Không quá nhiều một hồi, hồ không cố kỵ liền cùng mặt khác bảy cái khuôn mặt hung hãn nam tử đi đến, này bảy người binh khí không rời thân, quần áo khác nhau, có ăn mặc tầm thường áo ngắn, có trần trụi thượng thân chỉ xuyên cái da thú quần, cũng có xuyên ung dung hoa quý, phía trước lục lục tiếng vang đó là người này phát ra.

Này bảy người hơn nữa hồ không cố kỵ vừa hiện thân, thiết phong liền cảm thấy một cỗ cực cường cảm giác áp bách, đặc biệt là trước mặt cái kia ăn mặc đẹp đẽ quý giá dường như thổ địa chủ giống nhau, đi đường leng keng leng keng cao gầy nam tử, nhàn nhạt cười dưới cho người ta một loại không thể hiểu được tim đập nhanh cảm giác.

Giống bị rắn độc theo dõi cảm giác.

Này bảy người đều là cao thủ!

“Gặp qua hắc thứu vương!”

Bảy cái hán tử cùng kêu lên nói, này bảy người thanh âm cao thấp phẩm chất khác nhau, quây với nhau, cho người ta một loại quái dị cảm giác.

Mông thiên gật đầu ý bảo hạ, lại như cũ không dậy nổi thân, hồ không có kỵ tiến lên, nhất nhất đối này giới thiệu.

Giới thiệu xong sau, hồ không có kỵ lại đi tới thiết phong bên cạnh, nói đơn giản câu: “Vị này chính là hắc thú vương bằng hữu, thiết phong tiểu huynh đệ.”

Mọi người thấy thiết phong, nhiều chỉ là khinh thường gật gật đầu, chỉ có trong đó hai người tiến lên làm bộ làm tịch chào hỏi, chào hỏi qua sau, liền như rất có ăn ý giống nhau, một tả một hữu đứng ở bên cạnh hẳn.

Lại là “Khách kéo kéo” vài tiếng, kia nói cửa đá lại gắt gao mà nhốt lại.

Không khí bỗng nhiên cổ quái rất nhiều.

“Hắc thú vương.”

Hồ không có kỵ tiến lên một bước

“Ngươi đối chúng ta tám người cũng coi như là hiểu tận gốc rễ, chúng ta đã muốn đồng minh hợp tác, có phải hay không cũng khai công bằng nói chuyện chính ngươi?”

Thanh âm kia trung rõ ràng thiếu một tia cung kính, nhiều một phân uy hiếp.

“Ha ha.”

“Hồ trại chủ đối ta đồng thanh dạy giải như thế tinh tế, chẳng lẽ còn cần mông mỗ làm một phen tự giới thiệu?”

Sáu người ần ần đem mông thiên bao cái nửa vòng.

“Đúng là như thế, mới càng muốn xác nhận một chút.” Hồ không có kỵ không nhanh không chậm dọn cái ghế đá từ, ngồi xuống, nói: “Hắc thú vương, tên thật mông thiên, 5 năm trước nhập giáo, mới vừa vào giáo liền phá cách thẳng liệt đồng thanh giáo thứ sáu vương, ba năm thời gian, dựa vào một tay nhìn qua điệu thấp vạn phần trệ khí chương công phu, đánh bại còn lại năm vương, lấy được đồng thanh giáo đầu đem ghế gấp, mà những năm gần đây, hành vi bí ẩn, cực nhỏ lộ diện, ra tay số lần cũng không nhiều lắm, bất quá phàm là ra tay, tuyệt không sẽ bắt lực trở về, bởi vậy thâm đến đồng thanh vương coi trọng.”

“Nói không sai, rất tinh tế, làm sao cần mông người nào đó lại giới thiệu?”

“Hắc thú vương, này tình báo là chết, người lại là sống.” Hồ không có kỵ dừng một chút, lại tiếp tục nói: “Nếu người là sống, luôn là phải có theo đuổi, có tồn tại mục đích, có thất tình lục dục.. Tỷ như tại hạ đây, chính là tưởng huy hoại Chấp Pháp Đường, vị này thành tiên sinh đây, chính là hảo tài, mà ta kia bảo đệ đây, chính là cái võ sĩ, thấy võ học công pháp không đòi mất được..”

“Mà ngài đây, trọng nghĩa khinh tài, tất nhiên là không hảo tài, biết được nơi nào võ học bí tịch là nhìn cũng không đi nhìn thượng liếc mắt một cái, kia cũng không hảo võ, nói ra thật xấu hổ, ta trước sau từng phái quá hai nữ tử tìm được quá hắc thú vương, vô luận các nàng dùng ra muôn vạn mị hoặc thủ đoạn, ngươi thế nhưng nửa điểm không dao động, kia đó là cũng không hảo sắc, đồng thanh vương một lòng muốn xưng bá thiên hạ, mấy năm nay đồng thanh giáo lại trở nên điệu thấp rất nhiều, trong đó định là không thể thiếu ngươi nguyên nhân, thuyết minh ngươi cũng không có gì bá chủ tâm tư...”

“Lấy này xem ra đây, về ngươi tình báo càng là nhìn qua điệu thấp hợp lý, ta càng là cảm thấy trong đó có đại đại không hợp lý, mà nhập giáo trước ‘mông thiên’ cái này thân phận, càng là không minh bạch, phảng phất trống rỗng xuất hiện giống nhau, hy vọng lão huynh cho chúng ta đoàn người hảo hảo giải thích giải thích... Để tránh sau này hợp tác trung tâm sinh ngăn cách.”

Thiết phong ở bên nghe tới cũng đi theo trong lòng rung mình: Tựa hồ chính mình thật sự đối vị này đại ca hiểu biết không nhiều lắm.

“Hồ trại chủ” mông thiên nhân nhật cười cười, nói: “Ta biết ngươi tin tức linh thông, lại vạn không nghĩ tới ngươi thế nhưng tin tức linh thông đến tận đây.. Xem ra ngươi sau lưng này tòa chỗ dựa, vẫn là phi thường rắn chắc a.. Cái gọi là cái gì hồ gia trại trên dưới một trăm tới khẩu người, chỉ là một cái nguy trang bãi?”

“Quá khen, quá khen, hôm nay ngươi nói theo sự thật, UU đọc sách www.uukanshu.com chúng ta thẳng thần thành khẩn hợp tác, tự nhiên ta thế lực, đó là ngươi thế lực.. Nếu vẫn như cũ không tin được ta chờ, kia này đó thế lực, sợ cùng lão huynh về sau cũng liền không có gì can hệ.”

“Ha ha”

“Ngươi chính là cho rằng, bằng vào này thạch thất, liền có thể ăn định ta mông thiên?”

Hồ không có kỵ sắc mặt bình đạm, lạnh lùng nói: “Hắc thú vương đã biết này cửa đá là huyền thiết mẫu quặng sở chế, tấn nhưng đi thử thử nó cường độ.”

“Hồ trại chủ, nếu biết ta sở thiện chính là một tay ‘trệ khí chương’ công phu, rồi lại vì sao đại ý đến tận đây a?”

Mông thiên vừa dứt lời, tay phải hướng phía trước tả một so, mấy người đều là cầm trong tay binh khí, âm thầm cảnh giác.

Lại thấy hán chỉ so một cái rất nhỏ biên độ rồi sau đó ngưng trụ bất động, rồi sau đó liền nghe được “Khách kéo kéo” một trận tiếng vang.

Mọi người kinh dị nhìn thấy: Phía sau cửa đá nhưng vẫn mình khai!

“Ngăn lại hán!”

Hồ không cố kỵ tiếng nói vừa dứt, liền có ba cái hán tử cùng nhau lao ra, gọi được cửa đá phía trước.

Mông thiên lại là như cũ ngồi ngay ngắn bất động, cười nói: “Hồ trại chủ, ta chiêu thức ấy ngươi xem coi thế nào?”

“Hừ, nguyên lai ngươi chỉ thấy làm bộ kinh ngạc cảm thán này cửa đá kết cấu, lại là vì mai phục này một cỗ ám kinh ở cơ quan thượng. Hào tâm kè! Xem ra hắc thủ vương này liên minh chi tâm, thật sự là cực kỳ không thành a!”

“Lăn nhau, lăn nhau.”

“Có thể khai được này cửa đá, liền ý nghĩa ngươi có thể bình yên rồi đi?”

Hồ không cố kỵ một ngữ rơi xuống, sáu người đều móc ra binh khí tới, chỉ có kia ăn mặc đẹp đẽ quý giả cao gầy nam tử không dao động, chỉ là lẳng lặng đánh giá mông thiên, thường thường còn liếc liếc mắt một cái thiết phong phương hướng.

“Hồ trại chủ.”

“.. Ngươi lại tưởng sai rồi!”

Mông thiên không chút hoang mang duỗi tay hướng hữu một so, mọi người lại nghe được “Khách kéo kéo” vài tiếng.

Cửa đá lại lần nữa gát gao nhót lại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75 : Điểm danh chết?

“Hắc thủ vương, ngươi sẽ không tự đại đến, cho rằng chính mình có thể thắng đến quá chúng ta tám người đi... Này thạch thất sợ là không ngươi bày ra khinh công không gian!”

Bốn người xông tới, hồ không cố kỵ thủ cửa đá phương hướng chưa động, hai người đứng ở thiết phong hai bên, kia quần áo đẹp đẽ quý giả nam tử như cũ đứng ở tại chỗ bất động, phảng phất sự không liên quan mình giống nhau.

Tam binh trường đao ra vô,

Một cây côn sắt cũng hoành khởi.

Bốn người đồng thời bước chân động lên, lấy một cái cố định tàn suất hướng mặt bên chậm rãi hành tẩu, tự thượng đi xuống nhìn lại, dường như một cái thuận kim đồng hồ xoay tròn mâm tròn.

Mông thiên liếc mắt bốn người bộ pháp, hai mắt nhú lại.

“Tứ tượng khôn long trận..”

“Không nghĩ tới bực này đạo môn bí trận đều bị các ngươi đạo đi.”

“Hắc thủ vương kiến văn rộng rãi! Hồ mỗ nhưng thật ra đối với ngươi thân phận càng ngày càng tốt kỳ, ngươi nếu cho rằng một tay ‘trệ khí chương’ liền có thể ứng đối, chỉ sợ hôm nay liền phải là hung phi cát lâu.”

Hồ không cố kỵ một ngữ rơi xuống, kia bốn người binh khí liền từ bốn cái xảo quyết góc độ đâm thẳng lại đây, này trận pháp vốn là ứng phối hợp trường kiếm sử dụng, mấy người tuy là sử dụng đao sử côn, không bằng trường kiếm ở “Thứ” chỉ nhất đạo am hiểu, nhưng cũng may bọn họ đều là nội lực

cao cường hảo thủ, cho dù là kia đầu hồ thô vẩn côn, chỉ sợ cũng không ai này một thọc.

Mông thiên cũng không cảm bình khí, liền lấy một đôi thịt chưởng đối địch, chưởng pháp nghiêm ngặt có độ, cũng không thấy né tránh chi gian có bao nhiêu tấn mãnh, nhưng cố tình là có thể ở kia ánh đao côn ảnh trung du tẩu không ngừng, phảng phất trên người các nơi đều dài quá đôi mắt đường như.

Trong lúc nhất thời này thạch thất nội như gió thu quá cảnh giống nhau, lục căn cây đuốc minh diệt không chừng, hoảng mấy người bóng dáng trên mặt đất giao nhau lập lòe không thôi.

Bốn người này mỗi lần chỉ công một chiêu, rồi sau đó liền quyết đoán rút về một bước, nếu mông thiên không truy kích thì thôi, mấy người theo thứ tự tiến tay, vẫn duy trì cố định tiết tấu, vừa không đoạt một bước, cũng không chậm một phân.

Chỉ cần mông thiên về phía trước truy kích, mặt khác ba người liền đồng thời ra tay, phân chi quanh thân yếu huyết.

Lấy ba đạo miệng vết thương đối một chưởng hiển nhiên không lớn có lời, này đây năm người vẫn luôn qua ba bốn mươi chiêu, bên kia cũng thảo không được cái gì hảo, chỉ là bốn người đầu một trận, đều rút đi tươi cười, lộ ra bản sắc hung ác ánh mắt, hô cùng tiếng la ở thạch thất nội quanh quần bát giác, sáu cái ghế đá từ, đao có một nửa đều bị đá tới rồi một bên đi.

Mông thiên lại là như cũ sắc mặt đậm nhiên, biên ra tay đồng thời còn biên quan chú bốn phía mấy người hướng đi, trong tay khi ra sức khí đánh ra, bị đánh ra một đạo kinh khí, bốn người thể công liền sẽ hoãn thượng vừa chậm.

Kia hoa phục cao gầy nam tử, lại dù bận vẫn ung dung ở sửa sang lại quần áo, tuy nói người này vẫn chưa ra tay, nhưng cho người ta áp lực lại tuyệt không dung khinh thường.

Vô luận là kia quái dị phục sức cùng thần thái, vẫn là kia rắn độc ánh mắt.

“Hắc thủ vương, ngươi nếu lại không sử dụng chút giữ nhà bản lĩnh tới, sợ là thể lực cũng không được hồi lâu a.”

“Ha ha, hồ trại chủ, ngươi nếu muốn nhìn chút mới lạ công phu, kia nhưng thật ra cũng không khó, ta có môn công phu gọi là ‘điểm danh chết’, không biết ngươi có nghĩ kiến thức một phen?”

Mông thiên ngoài miệng nói chuyện, đỉnh đầu lại không thấy hoảng loạn, hai câu lời nói gian, lại đi rồi năm sáu chiêu đi.

“Hừ, đồng dạng.”

“Bên kia hán tử, ngươi chính là kêu vương vệ năm bãi?” Mông thiên kêu lên

Wang vệ năm đứng là phía trước canh giữ ở thiết phong bên phải người, hán vốn là cái mạng người, da thú quần đùi, trần trụi thượng thân, cơ bắp mạnh mẽ, nghe mông thiên hỏi chuyện, đao cũng không cần nghĩ ngợi đáp câu: “Là ta, ngươi có thể thế nào?”

“Chư vị nghe hảo”

Mông thiên trong tay phát kính, đem bốn người hơi hơi bách khai một chút, lại nói:

“Ta số ba cái số, vị này vương trại chủ sẽ chết với bỏ mạng.”

Kia vương vệ năm khoảng cách mông thiên ít nhất có ba bốn trượng xa, mọi người nghe xong lời này toàn tận tâm trung cười lạnh, hán nếu có như vậy công phu, còn hà tất cùng chúng ta tại đây dây dưa không thôi?

Hồ không có kỳ lại âm thầm ngưng thần, này hắc thủ vương luôn luôn hành sự cẩn thận, không biết lúc này như thế nào còn khoe khoang khởi đại khí tới, ngốc một lát chẳng phải là muốn tự rước lấy nhục?

“Tam.”

Wang vệ năm ngược lại tiến lên một bước, hừ lạnh một tiếng, cố tình không tin cái này tà.

“Nhị.”

Vậy công mông thiên bốn người tiết tấu nhanh hơn chút, thúc dục nội lực, mỗi một kích đều rất nặng, trong không khí đều phát ra từng trận ô ô thanh tới, làm hán không rảnh hán cổ, mừng đến xem này từ khi nhà mình mất.

“.. Một!”

Mông thiên vừa dứt lời, mọi người căn cứ chế giễu tâm tư, không hẹn mà cùng nhìn hướng về phía kia vương trại chủ phương hướng.

Mà kia vương trại chủ, cũng nhìn chính mình ngực, thần sắc lại có chút làm cho người ta sợ hãi.

Hán kia ngực chỗ.. Thế nhưng trường ra tới một cây trường kiếm! Máu ào ạt chảy ra, theo bụng nhỏ, từ kia da thú quần đùi ngoại lưu lại, sái đầy đất.

Vương vệ năm hoảng sợ trừng mắt ngư đèn mắt, nắm đại rìu đôi tay không được run rẩy, sinh mệnh ở cực nhanh trôi đi.

Vây công mông thiên bốn người cũng bởi vậy hơi hơi cứng lại, trận pháp hỗn loạn một cái chớp mắt, kia cảm cơn người suất nữa bị mông thiên bàn tay đánh trúng, bốn người liên tục cường vận mấy khẩu chân khí, mới hoãn lại đây.

Chẳng lẽ hán thật sự sẽ “Điểm danh chết” công phu?!

Thậm chí có người đều âm thầm oán trách khỏi hồ không cố kỵ bắt đầu khi làm giới thiệu tới.

Thẳng đến kia cảm rìu đại hán âm âm ngã xuống, khoi dậy điểm điểm huyết hoa, mọi người mới biết chiêu này bí muốn.

Thế nhưng là tên kia đã bị phong bế huyết đạo thiếu niên.

Cơ hồ bị đại gia quên đi thiếu niên!

“Ha ha ha”

“Tiểu gia không phát uy, các người thật đúng là khi ta là không khí!”

Không thể không nói, UU độc sách thiết phong hiện tại trong lòng đặc biệt thống khoái, làm lâu dài tới nay bị làm lơ đối tượng, giờ phút này rốt cuộc hung hăng xoát một lần tồn tại cảm.

Thỏa thuê đắc ý!

Hồ không cố kỵ nao nao, rồi sau đó liền nghĩ thông suốt trong đó đạo đạo, ngón tay cái nhếch lên:

“Hảo thủ đoạn!”

“Lấy trệ khí chương công phu phong này tiểu huynh đệ huyết đạo, sau đó lại thừa dịp đại gia thả lỏng cảnh giác, thu hồi kia cổ nội lực, giết vương trại chủ cái trở tay không kịp.”

Mông thiên cười cười, lại không trả lời.

Hán vốn dĩ thật là như thế này tưởng, lại không ngờ kia cửa đá đóng cửa khi, nhót đánh vào thiết phong trong cơ thể kia lưỡng đạo chân khí thế nhưng đột ngột cùng chính mình cảm ứng biến mất không thấy.

Tuy không biết vì sao sẽ như thế, nhưng thoáng nhìn thiết phong đối với chính mình trộm sử ánh mắt, liền biết được hán huyết đạo đã giải.

Sở dĩ muốn biến ra cái “Điểm danh chết” công phu, hoàn toàn là vì hấp dẫn hán tử kia lực chú ý, cấp thiết phong sáng tạo tốt nhất cơ hội, quả nhiên, một kích bị mất mạng.

Giết kia vương trại chủ thiết phong, đúng là khí phách hăng hái khi, run lên trường kiếm thượng huyết tích, đột nhiên đột nhiên đột nhiên vũ cái kiếm hoa.

“Hừ hừ, tiếp theo cái ai thượng?!” Nhìn về phía phía trước canh giữ ở chính mình bên trái hạt y nam tử.

Còn không đợi kia nam tử nói chuyện ra tay, chỉ thấy hoàng ảnh chợt lóe, rồi sau đó đó là một trận “Leng keng leng keng” lục lạc tiếng vang.

Thiết phong nháy mắt ba chỗ huyết đạo các trung một lỏng tay, lại lần nữa cảm kiếm bất động.

“Thật nhanh!”

Mọi người đều nghĩ như thế.

“Tiểu bằng hữu, đại nhân đánh giặc, người an tĩnh điểm.”

Ra tay đúng là kia ung dung hoa quý nam tử.

Mông thiên thấy một màn này, trong mắt cũng nhiều một tia ngưng trọng cùng khó hiểu.

Không riêng bởi vì hán tốc độ, càng quan trọng là ——

Vừa rồi kia phong huyết thủ pháp.

Đúng là Chấp Pháp Đường độc môn công phu: Tam thăm hải

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76 :thần bí phương vô thù

Mông thiên một chường hút quá một cái ghế đá, mọi người cho rằng hần muốn đem này làm binh khí, ngưng thần ứng đối.

Thiết phong lại nhìn thấy hần khoe miệng một mặt nhàn nhạt ý cười.

Chợt thấy này trên tay kim quang chợt lóe, chỉ nghe được “Lách cách” một thanh âm vang lên, hòn đá kẹp nội lực tứ tán bay ra, đại khối còn hảo thuyết, rất nhiều tiểu hòn đá “Sưu sưu” bắn ra, như muôn vàn quỹ đạo khó tìm bá đạo ám khí,

So ngày đó tím diên vương ném bi thép thủ pháp phải cường hãn vô số lần, rất khó trốn tránh, quanh mình bốn người nháy mắt thể thi chiêu, trong đó hai người ngực bụng chỗ bị xuyên ra mấy cái huyết động, kêu thảm thiết liên tục, tuy nói không có lập tức liên chết, nhưng cũng mạng nhỏ muốn đi chín thành chín.

Mặt khác hai người tránh đi yếu hại, cánh tay chổ, trên đùi cũng treo màu, bị hòn đá hoa huyết nhục mơ hồ, thờ hồn hể, biểu tình dữ tợn.

Mà những cái đó hòn đá thể đi cực cấp, tới rồi ngoài thân nửa trượng chổ, liền như sóng giống nhau, vốn dĩ cực nhanh bắn ra, đột nhiên phương hướng quay nhanh, phăng phát phía dưới có to như vậy từ tính, bùm bùm đều dừng ở trên mặt đất, nghiêm nhiên hình thành một cái đường kính trượng hứa đá vụn vòng luẩn quẩn.

Chỉ là thạch vòng thượng, còn lay dính một chút đỏ sậm vết máu.

Từ tượng trận phá!

Ai cũng chưa từng nghĩ đến, giằng co hồi lâu năm người, thế nhưng tại đây bá đạo nhất chiêu dưới liền phân ra thắng bại.

“Ân?”

Mọi người biết này hắc thủ vương là lấy ra chút thật công phu, nhưng chiêu thức ấy lại là nương ghế đá từ phát ra, không ai nhìn ra lần này rốt cuộc là cái gì con đường.

Hồ không có ký nhìn chiêu thức ấy, chau mày, hiển nhiên là không dự đoán được này hắc thủ vương thể nhưng có này chờ công lực, quang đánh nát kia ghế đá từ tự hồi cũng có thể. Nhưng mông thiên một chường này đánh ra nháy mắt, nội lực liền bám vào kia ghế đá thượng, nhưng kia ghế đá mảnh nhỏ thành trăm hơn một ngàn, phương hướng lại bất đồng, có thể nào đồng thời lấy nội lực thêm vào?

Không chế tí mĩ.

Này một kích lúc sau, không khí tức khắc an tĩnh rất nhiều, mọi người đều có sở tư, lục đạo cây đuốc rốt cuộc ổn định xuống dưới, phăng phát sáu đóa tế cao hồng liên nộ hoa.

“Hắc thủ vương, ngươi rốt cuộc lấy ra thật bản lĩnh.”

Kia ăn mặc hoa lệ nam tử về phía trước đi rồi hai bước, bước vào kia nói thạch vòng, lại là một trận leng keng tiếng vang.

“Phương vô thù.. Ngươi hảo a.”

Hai người nhìn nhau thật lâu sau, trong mắt đều lộ ra một tia mạc danh thần sắc.

Phương vô thù đúng là tên kia ăn mặc ung dung hoa quý nam tử tên, phía trước hồ không có ký cấp mông thiên giới thiệu quá.

Chỉ thấy phương vô thù tay phải nâng lên, lòng bàn tay trình bốn mươi lăm độ nghiêng hướng về phía trước phương, tay trái hoành cùng cánh tay phải dưới nách, mu bàn tay hướng phía trước.

Lần này kia góc áo lục lạc lại chưa từng vang lên.

Thực ổn.

“Đến đây đi.” Phương vô thù nhẹ nhàng nói.

Mông thiên tinh tế xem kỹ một phen kia khuôn mặt, tựa hồ tưởng từ vẻ mặt của hắn trung tìm ra một tia manh mối.

Hữu Càn, tả ly, bảy bắt bảy đánh.

Bảy bắt bảy đánh là một bộ áo quần ngắn bắt công phu, tam thăm hải là một bộ phong huyết thủ pháp, hai người đều là Cháp Pháp Đường Phó thống lĩnh hoặc trở lên nhân tài có tư cách tiếp xúc võ công.

Mông thiên bày nhất thức tiến tay thức.

Người kia là ai.

Vì sao lại ở chỗ này..?

“Tắc thước thiên nhai.”

Hai người đều ngưng trụ bất động, phảng phất toàn bộ thạch thất không khí đều đi theo ngưng kết giống nhau.

Như hai chỉ tùy thời phác ra liệt báo.

Bỗng nhiên nghe thấy vài tiếng rất nhỏ rên rĩ, rồi sau đó lại quy về yên tĩnh.

Phía trước trọng thương trên mặt đất hai người, rốt cuộc vẫn là không có thể thừa nhận trụ này trời cao cái đỉnh hít thở không thông cảm, gục xuống đầu, cơ hồ đồng thời nuốt khí.

Lại là mấy cái hô hấp công phu.

Mông thiên cùng phương vô thù đồng thời động, các tiến lên hai bước, hai chân như rễ cây chui vào trên mặt đất, bốn điều cánh tay tựa dương liễu, tựa sắt thép, trong phút chốc đan chéo ở cùng nhau, phát ra rất nhỏ thanh âm, như khô chi ruột bông rách chạm vào nhau giống nhau.

Vô luận là bảy bắt bảy đánh vẫn là tắc thước thiên nhai, đều này đây xoa, xả, dất, chế, vướng là chủ bắt công phu, trung gian còn kèm theo một ít áo quần ngắn chiêu thức cùng khớp xương kỹ xảo, nhìn như không có phía trước bị bốn người vây công vận may thế to lớn, nhưng này tựa mau tựa chậm gần người đầu pháp kỳ thật hung hiểm vạn phần, người bán một cái trục bánh xe biến tốc, ta sử một cái hư hoảng, như hai cái danh thủ quốc gia đánh cờ giống nhau, hơi có vô ý, thua hết cả bàn cờ.

Cực cụ mỹ cảm.

Thiết phong nhìn hai người kịch liệt quyết đấu, không khỏi ngơ ngẩn có chút xuất thần.

Núi sông bảy đoạn, là ngự thể phương pháp, quyết định bởi với tinh thần, ý thức, hoặc là nói là tín niệm.

Nắm lên trời, là vận lực phương pháp, sở cần cực kỳ cường hãn nội lực mới có thể dùng ra.

Tẩu vũ bát phong dẫn..

Lại là như thế nào đâu?

Ngày đó ở Lạc Thành như âm khách điểm khi, từng cùng lục tinh liễu so chiêu khi dùng ra quá một lần, còn bởi vậy thấy rất nhiều cảnh xuân.

Lần đó là toàn bằng nội lực sở sử, tuy nói thấy chút hiệu quả, nhưng như cũ có rất đại không thích hợp, chân chính đối địch khi, đều là sinh tử đấu, chưa chắc có rất nhiều có thể giằng co hồi lâu cơ hội, nếu nhân gia nhất chiêu mãnh đánh lại đây, sợ là không thể “Dẫn”, chỉ có thể chạy thoát.

Đang lúc thiết phong xuất thần gian, chợt nghe đến thanh thúy vài đạo đối võ tay âm, rồi sau đó liền nhìn thấy mông thiên tả chưởng cùng phương vô thù hữu chưởng khản khản tương đề, lại là đua thượng nội lực, mà hai người một cái tay khác như cũ chụp đánh ném đánh quá chiêu, phảng phất so lúc trước nhanh hơn chút.

Khi thì như ướt át bắn thiêu, khi thì lại chưởng ảnh muôn vãn, mơ hồ không chừng.

Mông thiên khuôn mặt tức mục rất nhiều, mà phương vô thù trên người tiếng chuông cũng bắt đầu leng keng rung động.

Vô luận nội lực so đấu vẫn là gần người triển đấu, đều là cực phí tâm thần sự, hai người như thế nhất tâm nhị dụng so đấu, hiển nhiên đều không thoải mái, không nhiều một hồi, hai người trên mặt đều phủ lên một tầng tinh mịn mồ hôi.

Hồ không cố kỵ tựa lơ đãng giống nhau, tay chân nhẹ nhàng hướng hữu phía trước đạp hai bước, đúng là mông thiên hậu bối phương hướng.

Thiết phong thoáng nhìn một màn này, cũng không dám nửa miên man suy nghĩ, tâm cơ hồ đều phải nhắc tới giọng nói mất, UU đọc sách [www. uukanshu.com](http://www.uukanshu.com) này hai người giờ phút này tay nắm tay mười đánh nhau, chưa quyết thắng phụ trước, là nửa điểm thân hình cũng dịch không được, mà này hồ không cố kỵ nếu từ sau đánh lên, chỉ cần lấy đao kiếm đâm thẳng mông thiên cánh tay trái hoặc là ngực trái, quyết định vô phát né tránh.

Hồ không cố kỵ lại tiến lên hai bước, đã muốn chạy tới kia thạch vòng bên cạnh, tay để vào chính mình trong lòng ngực.

“Hắc thứu vương, ngươi cần gì phải liều mạng như vậy, kia mấy người chết liền đã chết, chỉ cần ngươi đối chúng ta mấy người chân thành tương đãi, vị này phương trãi chủ liền sẽ lập tức dừng tay, chúng ta mấy người như cũ còn sẽ thành tâm phụng dưỡng ngươi vì vương.”

Nghe xong lời này, thiết phong âm thầm lấy làm kỳ: Đây hồ không cố kỵ thảo gian nhân mạng, vô tình đến lệnh người giận sôi, bất quá này mấy người quan hệ cũng là đại đại không thích hợp, nếu là tâm thường trợ quyền, nói như thế nào cũng muốn lấy lễ tương đãi, tựa hấn như vậy nói “Này mấy người chết liền đã chết”, còn lại kia mấy người thế nhưng cũng không có gì phản ứng, phảng phất là duy hấn mệnh lệnh thị tòng, chút nào không dám làm trái giống nhau... Đây hồ không cố kỵ vô công cũng không thấy đến so còn lại người cao nhiều ít, vì sao sẽ như thế?

Huống hồ, tuy không biết kia cùng hồ không cố kỵ khởi xung đột “Long Môn trãi” ra sao hứa thế lực, nhưng thỉnh này đó cao thủ trợ quyền, có thể hay không quá chuyện bé xé ra to một ít?

“Hắc thứu vương, chúng ta đã tại đây đầu nửa đêm, nếu là ngươi còn không tín nhiệm ta chờ, thậm chí tồn tử vong cùng kia Cháp Pháp Đường hòa thuận ở chung tâm tư, kia chỉ sợ ta chỉ có thể đem ngươi chấm dứt tại đây, lại phí chút tâm tư, tìm quý giáo những người khác hợp tác rồi.”

Hồ không cố kỵ móc ra một phen chói lợi chủy thủ, bước vào kia đá vụn vòng trung, khoảng cách mộng thiên phía sau lưng đã không đến một tay khoảng cách.

“Ta số tam hạ, đây là cuối cùng cơ hội.”

“Tam.”

Mộng thiên cùng phương vô thù như cũ kịch liệt giao xuống tay, ai cũng không nói một câu.

“Nhị.”

Hồ không cố kỵ đem chủy thủ nhắm ngay mộng thiên giữa lưng, chủy trên người chiếu ra điểm điểm ánh lửa.

“Một.” “Một!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: coi khinh ta thiết phong đại giới

Lưỡng đạo thanh âm

Mọi người còn chưa tới kịp tự hỏi một khác nói thanh âm là chuyện như thế nào, liền nghe được “Âm” một tiếng, kia chủy thủ dừng ở trên mặt đất, bên cạnh còn có hai căn dính đầy máu tươi đoạn chỉ.

Hồ không cố kỵ vội vàng sau vượt qua hai bước, kéo xuống miếng vải điều, đem đỏ máu không ngừng tay phải băng bó lên.

Phần nộ có chút run rẩy.

Từ trước đến nay tự phụ hấn,

Cũng không từng nghĩ đến, hôm nay sẽ ở một cái tiểu tử trong tay ăn cái đại bẹp, còn chặt đứt hai ngón tay!

Vì cái gì hấn năng động?

Thậm chí có thể sử dụng kiếm khí đã thương người?!

Ra tay đúng là thiết phong.

Lần đầu tiên bị phong huyết đạo khi, bởi vì mộng thiên phong huyết thủ pháp chủ yếu là lấy cách là chủ, thật cẩn thận khống chế hai cổ nội lực ở thiết phong trong cơ thể, bởi vậy mới có thể ở này kinh mạch cường đại hấp lực còn dư ở hồi lâu, thẳng đến lần đó cửa đá đóng cửa khi mới vừa rồi bị “Bùn mả nhập Hải Thần công” hóa giải.

Mà lần thứ hai phương vô thù lại không nhiều như vậy bận tâm, thậm chí thiết phong chết sống cùng hắn cũng không nhiều lắm quan hệ, hoàn toàn là dùng nội lực rót nhập cường hoành phong huyết thủ pháp, kể từ đó, kia nói nội lực nhập thể, trong khoảnh khắc liền bị hóa giải sạch sẽ, sở dĩ thiết phong đứng hồi lâu không nhúc nhích, hoàn toàn là tự nguyện.

Hắn đang tìm cầu một cái một kích bị mất mạng cơ hội.

Nhưng mộng thiên cùng phương vô thù độc đấu, thiết phong lại không hạo ra tay, vô luận như thế nào nói, này lấy nhị địch một bộ giết người này, truyền ra đi mộng đại ca mặt mũi thượng cũng khó coi. Mà kia hồ không cố kỵ lại không so đo này đó, chỉ ôm một cái “Thuận ta thì sống nghịch ta thì chết” ý tưởng, mắt thấy kia chủy thủ liền phải thứ hướng mộng thiên, rơi vào đường cùng, thiết phong chỉ phải ở bất chấp che dấu, một đạo kiếm khí phá ra, đánh hắn cái trở tay không kịp.

“Đáng tiếc.. Liền chặt đứt hai ngón tay.”

Thiết phong thở dài, lắc lắc đầu, tựa hồ đối này nhất kiếm uy lực không lắm vừa lòng.

Rốt cuộc này hồ không cố kỵ thực lực muốn so thiết phong cường quá nhiều, này nhất kiếm, đã đủ để kiêu ngạo.

Ở đây mọi người, bao gồm phương vô thù, lại đều đối thiếu niên này cảnh giác vài phần.

Có thể tự giải này nặng tay phong huyết đạo, việc này vốn là cực kỳ hiếm lạ, nhưng thượng không đủ để đối mọi người cầu thành uy hiếp.

Kia đạo kiếm khí lại bất đồng.

Ly thể kiếm khí công phu tại tầm thường bá tánh trong mắt tất nhiên là hiếm lạ, nhưng này mấy người đều là trong đó hảo thủ, liền tính không dễ kiếm, cũng nhiều có thể đánh ra chương phong dao mang, đó là nội lực gây ra.

Mà kia đạo kiếm khí chém ra khi, lại không có nửa điểm nội lực dao động.

Chỉ có mặt khác một loại mạc danh nguy hiểm cảm giác.

Thiết phong kiếm khí chính là kiếm thể gây ra, chém ra một cái chớp mắt tinh thần cùng thể đều nhắc tới tối cao, loại này hư vô mờ mịt đồ vật thường nhân tự nhiên khó khăn cảm ứng, nhưng võ học tu tới rồi nhất định cảnh giới, liền có thể nhận thấy được một ít bí ẩn lực lượng hoặc là nguy hiểm, có nhân xưng chỉ vì biết trước lực, có nhân xưng chỉ vì giác quan thứ sáu.

Vừa mới kia một cái chớp mắt, chỉ cảm thấy trước mắt thiếu niên đột nhiên liền giống như bề ngỗ thiên hạ thần minh, tuy nói chợt lóe lướt qua, nhưng lại rất chân thật.

Đó là làm người vô pháp bỏ qua tồn tại.

Hồ không cố kỵ là cái phi thường cẩn thận người, tuy hận không thể toái này xương cốt, đấm này thịt, phẫn nộ, nhưng thấy như vậy tình cảnh, vẫn là bảo trì một phần thanh minh.

Hắn không biết thiếu niên này để, cũng không biết cái loại này kiếm khí là một loại đại hao phí tuyệt học, vẫn là có thể vẫn luôn không ngừng chém ra.

Tóm lại, cũng không dám nữa khinh thường cái này tướng mạo thường thường thiếu niên.

“Ba vị trại chủ, giết thiếu niên này!” Hồ không cố kỵ lạnh giọng lệnh nói.

Ba người y mệnh mà đi, thập phần nghe lời.

Vốn dĩ tiến thạch thất tới có tám người, trừ bỏ bị mộng thiên giết chết hai người cùng bị thiết phong giết chết vị kia, liền chỉ còn lại có năm người, lại bảo đi hồ không cố kỵ cùng đang ở cùng mộng thiên so đấu phương vô thù, liền chỉ còn lại có như vậy ba người, mà này ba người trung, lại có hai người chân cầm cánh tay thượng đều có không nhỏ thương thế.

Tuy là như thế, như cũ không phải thiết phong có thể dễ dàng đối phó.

Thiết phong thấy chậm rãi vây thượng ba người, nắm chặt chuỗi kiếm, lấy thể ngự kiếm pháp môn tuy nói bá đạo, nhưng tề đoan cũng không tính tiểu, vận lực quá mãnh, hơi có vô ý liền sẽ cướp cò, nhẹ giả tinh thần hồng mắt, trọng giả liền trực tiếp thành ngốc tử, hơn nữa xuất kiếm trước cần đem thể lực nhắc tới tối cao, này thể đã chịu tinh thần ảnh hưởng, liền như người hi vọng ai nhạc, tổng cũng muốn có cao trào cùng thung lũng, giống vậy một người, miễn cưỡng cười vui tất khó lâu trường, qua đi tranh luận miễn sẽ có chút mạc danh cảm giác mất mát, điểm này không thể tránh được.

Mà thiết phong vừa mới kia đạo kiếm khí thẳng chỉ số ngoài trượng hồ không cố kỵ, tiêu phí lớn lao tâm thần, trong khoảng thời gian ngắn tuyệt khó lại chém ra đạo thứ hai.

Bất quá nói đến kỳ quái, lần này huy kiếm lúc sau, đao cũng không có phía trước vài lần cái loại này phảng phất bị rút cạn dường như mỗi một cảm, tựa hồ tinh thần khôi phục thực mau, không biết cùng ngày ấy thần bí thời sáo nữ tử trị liệu có hay không quan hệ.

Nàng rốt cuộc là người nào đâu?

Cái này ý tưởng hơi tưng lút qua, thấy trước mặt ba người xông lên, thiết phong liên tục triệt bước, dùng ra nhất chiêu năm lên trời kiếm pháp tới, vừa ngăn địch, mới vừa giao khỏi tay tới liền tả chi hữu vung, nếu không phải ba người kiêng kỵ hấn lại phát kiếm khí, sợ là lập tức muốn thêm miệng vết thương.

Hồ không cố kỵ nhìn một màn này, mảy thư hoãn rất nhiều, cúi đầu tới, không biết ở tự hỏi cái gì.

Mông thiên nhân trung lại xuất hiện một mặt lo lắng, này ba người như thể không màng thân phận vậy công, thiết phong chỉ sợ cũng không được hỏi lâu. UU đọc sách www.uukanshu.com

Tay trái kinh lực lại bỏ thêm vài phần, cánh tay phải như roi vút loạn vũ, bạo vang không ngừng.

Phương vô thù sắc mặt ngưng trọng, còn mang theo một mặt không thể tưởng tượng, hiển thị không nghĩ tới trước mắt nam tử bức này chém giết hạ lại vẫn có hậu kính.

Chẳng lẽ còn không thí ra hấn sâu cạn, chính mình muốn trước bạo át chủ bài?

Cường đề ra một hơi, sắc mặt hơi hơi đỏ lên.

Thoát cương, cần tay, đoạn đường, ngọc đẹp loạn kính, bất trung có đánh, đánh trúng mang bắt.

Không thể không nói, Cháp Pháp Đường này bộ bảy bắt bảy tay đâm pháp luyện tới cao chỗ sáng, thật sự là thiên hạ nhất đẳng nhất bất công phu, bảy hơn trăm năm nội tình, tuyệt phi là cái giàn hoa.

Thiết phong đã lui đến ven tường, lại không thể tránh lui, lại qua ba năm chiêu, ba người đồng thời tiến tay, thiết phong cuồng quít né tránh, chặn trong đó hai đao, vẫn là đuôi chỗ trúng một đao, đúng là kia phía trước vẫn luôn canh giữ ở chính mình bên trái hấn từ việc làm.

Đao vết thương tuy không thâm, nhưng trình độ nhất định thượng ba người dò ra thiết phong chi tiết, tin tưởng tăng nhiều, đến tận đây liền muốn chuyển làm thế công.

Bình khí tương giao “Đang đang” thanh, quyền chưởng đánh nhau “Ping ping” thanh, còn có kia Tư Mã cảm trên người lực lực thanh, ba người ở thạch thất trung hết đợt này đến đợt khác, phảng phất một khúc không thể nào mỹ diệu chương nhạc.

Mông thiên thoáng nhìn bị buộc đến góc thiết phong, nhú mảy, tay phải hiện lên một mặt nhậm nhật kim quang.

Thực đậm.

Nhìn đến này nói hơi hơi vàng sáng, phương vô thù là đã trịnh trọng, lại có chút đắc ý —— chung quy là người trước nhậm không được.

Làm ta xem xem người át chủ bài đi.

Theo vàng sáng càng ngày càng cường, thạch thất nội không khí trở nên càng ngày càng áp lực, có loại mưa gió sắp đến cảm giác.

Giữ lực mà chờ.

Mông thiên đề ra khẩu khí, đang định nhất chiêu trọng chưởng đẩy ra, lại bị một đao tiếng kêu cấp đánh gãy.

“Mông đại ca, người không cần nóng vội, này ba con tạp cá không làm gì được ta!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: gian trá hồ không cố kỵ

Thiết phong lại thêm lưỡng đao miệng vết thương, trên người ba chỗ miệng vết thương càng đau, trong lòng ngạo khí lại càng gì, mông thiên cùng kia áo gấm nam tử liều mạng hỏi lâu, việc làm thua người không thua trận, ai muốn trước dùng này không muốn để lộ ra át chủ bài, kia ai đó là thua một trận.

Thành trời buộc, đó là thiết phong tuyệt không có thể nhẫn.

Có lẽ chính là đến từ khung trung ngạo khí cùng quật cường.

Mông thiên hơi hơi do dự một chút,

Hơi hơi gật gật đầu.

Vàng sáng tan đi, hai người như cũ mưa rền gió dữ đánh nhau.

Như gió cuốn mây tan, lời đình quá cảnh, đông phong áp không ngã gió tây, băng sơn không lần át được ngọn lửa, bùm bùm lại là một đống vang, so đấu nội lực cái tay kia cũng phát ra chút tư tư thanh tới, đầu ngón tay thượng bốc lên từng trận nhiệt khí, xuyên thấu qua này trận nhiệt khí nhìn về phía mặt sau vách tường đều trở nên có chút vận vẹo.

Phượng vô thù nghiêng đầu liếc liếc mắt một cái thiết phong, thăm mắng hai câu, suýt nữa trúng chiêu, cuồng quát buộc chặt tâm thần, lại lần nữa vững vàng đứng lên.

Hắn tự nhiên không ngờ tới này hắc thú vương lại có như thế thực lực, mông thiên cũng không ngờ tới này lai lịch không rõ nam tử thế nhưng cũng cường hãn như vậy, hai người lại là trong lòng các có điều kỳ, toàn không muốn bại lộ ra khả năng hiện ra thân phận át chủ bài, trong lúc nhất thời cầm cự được khó phân thắng bại.

Vậy công thiết phong kia ba người ngày thường vốn là là cái tính tình hướng chủ, nghe thế “Tạp cá” xưng hô nào còn có thể lại lưu thủ.

Đột nhiên đột nhiên đột nhiên.

Trong nháy mắt thiết phong lại trúng mấy đao, liền phía sau trên vách tường đều đao ấn ngang dọc đan xen, thạch tiết đầy trời phi dương, băng nơi nơi đều là, giờ phút này cơ hồ đã không giống như là ở cùng ba người giao thủ.

Càng như là bị ba người vây ấu.

Thiết phong tả chi hữu vụng sinh đỉnh, bị đá đến trên mặt đất, lại một cái trước lần lưu đi ra ngoài, tuy rằng trên người thượng càng ngày càng nhiều, nhưng chiến ý lại càng ngày càng nung, cảm xúc lại càng ngày càng tăng vọt.

Lại cho ta nửa khắc chung công phu.

Ta liền có thể chém này ba con tạp cá!

Tại đây kịch liệt thể lực tiêu hao hạ, tinh thần lại đang không ngừng khôi phục.

Thanh thúy binh khí giao phong thanh không dứt bên tai.

“Thùng thùng”

...

“Đồng - thùng thùng”

“Thùng thùng - đồng”

Vài tiếng vang nhỏ.

Mọi người chính kích đầu gay cấn, ai cũng chưa từng phát giác.

Trừ bỏ cửa đang ở gỗ vách tường nơi nào đó hồ không có ký.

Không quá nhiều trong chốc lát, lại là “Khách kéo kéo” một tiếng, kia nói cửa đá lại lần nữa mở ra, mới vừa khai hơn một nửa, một bộ hắc y hồ không có ký liền đầu đều không trở về một bước nhảy ra.

Thậm chí đều không nghĩ lại quay đầu lại có lệ hai câu, hoặc đối trá giao đãi một tiếng.

Khách kéo kéo..

Cửa đá lại lần nữa nhắm chặt.

Động tác cực nhanh, hành vi chi đột ngột, thế cho nên mọi người thế nhưng nhất thời không có phản ứng lại đây đây là ý gì.

Lại qua năm sáu chiêu, mấy người trên tay tiến chiêu mới không hện mà cùng hoãn xuống dưới.

Tựa hồ.. Việc này có chút không đúng.

Mông thiên cùng phượng vô thù đồng thời trước chụp một chương, tại đây một kích dưới, hai người tách ra hai bên.

Vây công thiết phong ba người lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, cũng triệt tay.

Chỉ có thiết phong lại không chú ý tới đã xảy ra cái gì, thấy ba người triệt thoái phía sau, liền truy kích đi lên, lại bị phi thân nhảy tới mông thiên ngăn cản trụ.

“Mông lão ca.. Ngươi này?”

“Tinh điểm thể lực đi, kia hồ trại chủ đều đào tẩu.”

“Hừ hừ, tinh hấn thức thời! Định là bị tiểu gia uy thế dọa chạy!”

Thiết phong thở hổn hển, hãy còn về mặt đặc ý, phảng phất thật là như vậy hồi sự dường như, lại nhìn về phía mọi người, phát hiện mỗi người đều sắc mặt ngưng trọng nhìn về phía cửa đá phương hướng, lại không ai để ý tới chính mình, không cảm âm thầm kinh ngạc.

Mông thiên quay đầu tới, cười nói: “Ngươi nói như vậy đảo cũng không tồi, nếu không phải kia hồ trại chủ bị ngươi kia đạo kiếm khí sợ tới mức ném hòn, quang mông người nào đó, chỉ sợ còn không đáng hấn hy sinh nhiều như vậy đặc lực thủ hạ, ha ha.”

Hy sinh..?

Có ý tứ gì?

“Hắc thứu vương.” Phượng vô thù đi lên trước hai bước, dẫm quá kia thạch vòng, phát ra kéo kẹt kẹt tiếng vang: “Chúng ta mấy cái tự nhiên là có biện pháp đi ra ngoài, nhưng thật ra các ngươi hai vị.. Hừ hừ, sợ là muốn tại đây dưới chân núi hôn mê.”

“Phượng trại chủ, tới rồi lúc này còn hà tất mạnh miệng...?”

“Vị này hồ Đại trại chủ liên thân đệ đệ đều chịu hại, sợ là ngươi mấy cái phân lượng còn không đáng hấn lại mạo hiểm nguy hiểm trở về cứu giúp a.”

Hồ không cố kỵ sở dĩ rời đi, cũng là phát giác này hắc thứu vương cùng kia thiếu niên vô công có chút ra ngoài chính mình dự kiến, hấn thực không mừng loại này vượt qua không chế cảm giác.

Này bảy người đã tử thương gần nửa, mà kia vô công tối cao phượng vô thù chính mình còn khó có thể hoàn toàn khống chế, đơn giản liên phong cửa đá, cùng nhau vây chết ở nội.

Hiện giờ đông thanh giáo nếu thiếu hắc thứu vương, hơn nữa đông thanh vương mất tích, bạch chí vương phản loạn, tím diên vương trọng thương, chỉ sợ cũng thừa cái hoa thân xác, hơi thi thủ đoạn liền không khó sử còn lại mấy vương nghe lệnh, lui một bước giảng, ít nhất cũng có thể sử chi cùng Cháp Pháp Đường khai chiến.

...

Tới rồi lúc này, tất cả mọi người xem mình bạch trong đó đạo đạo.

Chỉ sợ đoàn người đồng loạt bị kia hồ không cố kỵ cấp hồ!

“Chúng ta giờ phút này ai cũng không cần cố chống cự nữa, đều biết ngươi ở ngoài cửa cơ quan thượng để lại một cỗ nội kinh, còn thỉnh đem này cửa đá mở ra... Nếu muốn lại đấu, đi ra ngoài một trận tử chiến không muộn!”

“Ha ha.. Uống ngươi dài quá một trương thông minh mặt, lấy hồ không cố kỵ cẩn thận trình độ, ngươi cho rằng hấn lần này đi ra ngoài còn sẽ lưu trữ ta kia cỗ nội kinh?”

Phượng vô thù cũng là nhất thời nóng vội, chưa từng nghĩ lại, nghe mông thiên nói như thế, lại cũng không nhưng phản bác. UU đọc sách www.uukanshu.com

Trong lúc nhất thời đoàn người đều trầm ngâm không nói.

Sáu bính cây đuốc tựa hồ đều âm đạm chút.

Thiết phong ngẩng đầu, nhìn về phía đỉnh đầu nơi nào đó, chỉ cảm thấy giờ phút này thạch thất trần nhà cùng phía trước bị đánh ngã xuống đất khi sở nhìn như chẳng có chút bất đồng, nhưng trong lúc nhất thời còn nghĩ không ra là có cái gì khác nhau.

Kia phía trước vây công thiết phong ba người phân biệt chạy tới lưỡng đạo cửa đá bên kia điều tra, hãy còn chưa từ bỏ ý định, leng keng đương dùng đao bổ ra thật lớn một chuỗi hỏa hoa, nhưng kia cửa đá lại liền thạch tiết đều không có rớt xuống nửa điểm, chỉ có một ít nhân hơi âm sinh thạch rêu bị chém ra một đạo lại một đạo dấu vết.

Qua sau một lúc lâu, phương vô thù lại lần nữa mở miệng nói: “Hắc thủ vương, chuyện tới hiện giờ ngươi cũng không cần lại giấu dốt, dù sao ai cũng trốn không thoát đi, đều như đều chết cái mình bạch, chúng ta mấy cái vốn là vì thăm mình ngươi thân phận mà đến, đều như cấp đại gia hỏa nói đi.”

“Phương trại chủ, ngươi một khi đã như vậy nói, như thế nào nói một chút chính ngươi..? Hay là còn sợ chúng ta mấy người đến lúc đó bắt ngươi đi lĩnh thưởng đi?” Mông thiên đáp.

“Ngươi nói cái gì?!” Phương vô thù nghe xong những lời này, một cổ sát khí bỗng nhiên xuất hiện.

“Ngươi lỗ tai cũng không điếc, đầu óc cũng không ngốc, tự nhiên biết ta đang nói cái gì.” Mông thiên vẻ mặt bình đạm.

Hai người giằng co một trận, hiển thị cũng biết giờ phút này không nên lại động thủ, phương vô thù hừ lạnh một tiếng, liền đi tới một bên, cố định đã tọa.

Kia chém cửa đá ba người rốt cuộc đã chết tâm, ngồi ở một bên, cho nhau thương thảo có hay không có thể đi ra ngoài biện pháp.

Thiết phong cùng mông thiên cũng ngồi ở một bên, nhỏ giọng nói chuyện với nhau.

Thạch thất trung nhất thời trở nên nặng nề không ít, một loại quái dị không khí làm người tựa hồ hô hấp đều khó khăn chút.

Sáu binh cây đuốc càng ngày càng ảm đạm, qua không trong chớp lát, chỉ nghe một trận rất nhỏ “Tư tư” tiếng vang.

Thế nhưng dập tắt một phen.

Châm hết?

...?

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: cái gì kêu đến lý không buông tha người

Mười lăm phút công phu, lại tư tư diệt hai thanh, thạch thất trung nháy mắt ảm đạm không ít, chỉ còn cự mấy người khá xa tam đem còn ở lay động thiêu đốt.

Nhấp nháy nhấp nháy, phảng phất tùy thời tắt.

Lúc này mới khiến cho mọi người chú ý, trong lúc nhất thời đều nhú mày.

“Không hảo!” Đột nhiên nghe được một tiếng kêu sợ hãi.

“

Trên đỉnh có mấy cái viên không bị người cấp ngăn chặn!”

Thiết phong rốt cuộc nhớ tới kia thạch thất trần nhà cùng phía trước khác nhau.

Mọi người hướng tới hần tầm mắt phương hướng nhìn lại, tuy không biết kia bị lấp kín viên không ở nơi nào, nhưng hơi một tự hỏi liền trong lòng hiểu rõ.

Mà lúc này mọi người đều giác nặng nề, lại không phải không khí gây ra, mà kia tam binh cây đuốc tắt, cũng tuyệt phi là ngẫu nhiên!

Chân tướng chỉ có một ——

Này thạch thất khí không bị ngăn chặn, có người muốn đem bọn họ sống sờ sờ nghiền chết ở chỗ này!

Đỉnh lách lách.

Xi.

Đột nhiên một đạo lục lạc tiếng vang lên, ngay sau đó chính là ba tiếng té vang. Còn không đợi phía trước vây công thiết phong kia ba người bày ra một bộ bị phản mặc danh biểu tình,

Phía trước vây công thiết phong ba người đồng thời che lại chính mình yết hầu, liền kêu thảm thiết đều không kịp phát ra một tiếng kêu thảm, liền nháy mắt chết oan chết uổng, trên mặt đều tràn ngập không cam lòng cùng phẫn nộ.

Lại là một trận leng keng leng keng tiếng chuông, kia ba cái kim hoàng sắc sự việc về tới phương vô thù trong tay.

Rồi sau đó hần liền lại lần nữa lão thần khắp nơi đánh lên ngòi tời.

Ám khí?!

Thiết phong lúc này mới phát hiện, nguyên lai phương vô thù trên người mang kia leng keng vang quái dị sự việc lại là nào đó ám khí, cũng không biết cái gì tài chất, giết người lúc sau thể nhưng không dính nhiễm nửa điểm máu tươi, phảng phất mới vừa tỉnh té lau chùi một phen dường như.

Hắn vì sao phải ra tay giết này ba người..?

... Chỉ sợ chỉ là vì thiếu mấy trương hô hấp miệng đi.

Thiết phong đối vị này phương vô thù hung ác trình độ nhận thức lại thượng một cái tân độ cao.

Lại không biết vì sao không đối chính mình ra tay.

...

Lại có hai căn cây đuốc đập tắt.

Giờ phút này thạch thất trung ánh sáng đã trở nên cực ám, sở thừa ba người lại như cũ không nói một câu, nhưng thật ra cùng ngày đó đưa định lực thời điểm có chút tương tự.

Chẳng qua ngày hôm trước nhiều lắm thua một hồi trò chơi, giờ phút này lại muốn thua chính là tánh mạng.

Ba người đều là cùng bình tĩnh, ít nhất mặt ngoài nhìn như thế, đưa chính là một hơi, căng chính là một cái bãi.

Thẳng đến một trận xôn xao tiếng nước, đánh vỡ này trận giằng co.

Chỉ thấy thạch thất trên đỉnh khai mấy cái viên động, một ào ạt dòng nước từ giữa chảy ra, kia lưỡng đạo cửa đá liền không khí đều thấu không ra đi, tự nhiên này dòng nước cũng vô pháp lộ ra, không nhiều một hồi, trên mặt đất giọt nước liền không qua mấy người mất cả chân.

Mực nước càng ngày càng cao, phảng phất từ giữa nhìn ra chính mình sinh mệnh còn thừa chiều dài.

Như thế xem ra, ba người nhưng thật ra không cần sầu không khí không đủ.

Chỉ sợ bị thủy chết đuối còn muốn nhanh hơn chút.

...

“Mông đại ca, ngươi thiếu ta đôn rượu và thức ăn, không biết đến lúc đó chúng ta tới rồi tiệm ăn điểm chút cái gì hảo?”

“Ha ha, kia không theo huynh đệ ngươi, muốn ăn cái gì liền điểm cái gì chính là!”

“Một khi đã như vậy, kia tiểu đệ nhưng đến trước tiên hảo hảo quy hoạch một phen, cũng không biết lão huynh đỉnh đầu bạc có đủ hay không kia.”

“Không ngại sự, không ngại sự, đến lúc đó không đủ chúng ta liền đi tìm kia hồ trại chủ muốn đi..”

Hai người như không có việc gì người giống nhau ngươi một câu ta một câu nói chuyện với nhau lên, phương vô thù tuy trong lòng biết hai người cố ý như thế, lại còn không khỏi có chút tâm phiền ý loạn, bẻ khí hai mắt, chẳng quan tâm.

Thời gian một chút qua đi, thủy đã không tới bên hông, mặt trên còn nổi lơ lửng một cái mộc bài còn có chút dính huyết toái giấy, không biết là cái nào trại chủ tự nhân sự việc.

Cuối cùng một cây cây đuốc cũng tiêu diệt, thạch thất hắc như thâm trầm cảnh trong mơ, trợn mắt nhắm mắt cũng không có gì khác biệt, chỉ còn kia tí tách lịch tiếng nước còn có thể chứng minh chính mình còn tại đây trên thế giới tồn tại.

Thực áp lực.

“Hắc thứu vương.” Phương vô thù vẫn là dẫn đầu mở miệng, hần tự giác chính mình mệnh vẫn là muốn so này hai người quý giá chút.

“Một hồi thủy không qua cánh tay, chúng ta không thể nào phát lực, chỉ sợ cũng không còn có đi ra ngoài cơ hội.”

“Ân, người nói không sai.” Mông thiên nhàn nhạt đáp.

“Chúng ta cùng nhau thử một lần, nhìn xem có thể hay không phá vỡ này cửa đá, như thế nào?”

“Có thể a, bất quá.. Ta chỉ biết này nhất chiêu trệ khí chương, còn phải làm phiền phương trại chủ nhiều phát chút lực.”

“Người..!”

Phương vô thù tuy rằng không cam lòng, phần nộ, lại vẫn là không có mông thiên như vậy tùy ý lấy chính mình mạng nhỏ vui đùa.

Thủy đã không qua bụng nhỏ, ần ần đều có một tia hít thở không thông cảm.

Chờ ta đi ra ngoài, ta sẽ giết của các người!

Phương vô thù âm thầm thầm nghĩ.

“Người đem kia cửa đá thượng che kín nội lực, càng nhiều càng tốt, ta tới nghĩ cách phá vỡ.” Phương vô thù lạnh giọng nói.

Nếu quyết định hợp tác, hẳn nhưng không nghĩ ở so đầu cái gì đồ bỏ định lực công phu, ném mặt, tất nhiên là có thể dùng máu tươi tới rửa sạch tim về.

Hừ lạnh một tiếng, cố ý hướng tới thiết phong hai người phương hướng sử một cỗ ám lực, rồi sau đó nhảy ra mặt nước, dựa vào ký ức, vài bước liền đạp tới rồi hồ không có kỵ đi ra cửa đá trước.

Mặt nước lại bay lên một chút.

Thiết phong cảm nhận được kia kích khởi từng trận nước gợn cơ hồ muốn chụp tới rồi chính mình trên mặt, không khách khí kêu lên: “Hừ hừ, leng keng vang gia hỏa, người muốn nói ‘thình’ tự, chúng ta mới bằng lòng đi, bằng không chúng ta liền liền tại đây phao, vừa lúc tiểu gia ta mấy ngày không tắm rửa!”

Dứt lời, còn cố ý ở chính mình trên người tìm chỗ không miệng vết thương địa phương, làm bộ làm tịch xoa hai hạ, chẳng phải biết này đen sì đừng nói là phương vô thù, liền tính bên cạnh mông thiên cũng là nửa điểm nhìn không thấy.

“Tiểu tử, phải biết rằng họa là từ ở miệng mà ra!” Phương vô thù uy hiếp nói, hàm răng trung đều phát ra một ít “Kèo kẹt kèo kẹt” thanh tới.

“Họa ra không ra ta là không biết, dù sao ta là biết người mạng nhỏ mau không lâu.. Có loại người liền lời kéo ngạnh đừng chịu thua, chúng ta liền tại đây háo, ai trước mở miệng ai chính là vương bát nhử tử!”

Cái gì kêu đắc thế không buông tha người, ở thiết phong này thuyết minh vô cùng nhuần nhuyễn, không chút nào cấp nửa cái bạc thang.

Chớ nói phương vô thù,

Liền mông thiên đều cười khổ lắc lắc đầu.

Ta này thiết Phong huynh đệ thật sự là không sợ trời không sợ đất.. Như thế xem ra, phía trước kia tràng tỷ thí nhưng thật ra thua không oan!

Mực nước cơ hồ đã muốn tăng tới dưới nách.

Nếu lại cao một ít, không qua cánh tay, huy chương lực đạo tất nhiên muốn đã chịu cực đại trở ngại, này nói cửa đá sợ là thật phá không khai. UU đọc sách www.uukanshu.com

“Thình—— hai vị lại đây, trợ ta giúp một tay.” Phương vô thù cơ hồ muốn cắn hàm răng.

“Không thành, khách khí chút, ôn nhu chút.” Thiết phong lắc lắc đầu, như cũ không quá vừa lòng.

Thủy rất lạnh.

“Thình hai vị lại đây.. Trợ ta phá vỡ này cửa đá.” Phương vô thù “Ôn nhu” giọng nói trung thể nhưng đều có chút run rẩy.

“Ha ha, đã ghiền.”

Mông thiên đại cười hai tiếng, một phen mang theo thiết phong bay lại đây.

Hắn cũng không dám lại kéo, sợ thiết phong nhắc lại ra cái gì chuyện xấu, này mặt nước trở lên tới chút, thật sự là có chút phiền phức.

Tới rồi cửa đá chỗ, đem thiết phong đặt ở một bên, tại chỗ vận vận khí.

Mực nước đã tới rồi mộng thiên đầu vai.

Bang!

Một chưởng đối với cửa đá đánh ra, phảng phát tựa như không biết võ công người tùy ý đánh một chưởng dường như, thực không chớp mắt.

Đúng là một tay trệ khí chưởng kinh, ngày đó thiết phong lần đầu tiên thấy mộng thiên thời, hấn liền lấy này pháp đập một viên đại thụ, mấy ngày lúc sau, kia đại thụ liền khô héo mà đã chết.

Nhưng này huyền thiết quặng mẫu lại muốn so với kia thân cây mật độ lớn vô số lần, độ cứng so chi cường hấn càng là khó có thể lượng kế, muốn đem nội lực bao trùm hẳn này đá dày môn, thực sự cũng muốn tiêu phí không ít sức lực.

Phương vô thù nhìn thấy mộng thiên bỏ chạy, tiến lên một bước dùng tay xoa kia nói cửa đá, cảm nhận được bên trong một cỗ no đủ lực lượng, hơi hơi nhú nhú mây.

Này “Trệ khí chưởng kinh” thật sự thần kỳ..

Lại không biết hấn bốn môn công phu là cái gì, mới có thể diễn biến ra bức này võ công.

Không dám quá mức trì hoãn, phương vô thù song chưởng nâng lên, ngưng ở giữa không trung, không nhiều một hồi, liền phát ra nhàn nhạt hồng quang, ánh mặt nước đều có chút đỏ lên, cũng chiếu đến hấn bộ mặt dữ tợn, phảng phát địa ngục ma quỷ.

Nhìn đến này hồng quang, mộng thiên hai mắt nhú lại.

Thật là hấn!

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80 : 1 sóng lại khởi

Oanh!

Lưỡng đạo tia chớp vết rạn, lộ ra một tia cực kỳ âm đạm hồng quang, tại đây đen nhánh một mảnh thạch thất trung lại thật là bắt mắt.

Oanh! Oanh!

Khách!

Lại là mấy chưởng, cửa đá nháy mắt nứt thành tam khối, một khối còn khảm ở vách tường trung, mặt khác hai khối nặng nề mà tạt đến trên mặt đất, phát ra hai tiếng trầm trầm trầm đục, bên ngoài ánh lửa thấu nhập,

Thạch thất nội dòng nước nháy mắt phát tiết mà ra, như đập lớn quyết đề.

Cũng may kia đường đi trung cây đuốc còn tính cao, lúc này mới không có thể bị này cuồng bạo sóng nước hướng diệt, cứ việc như thế, ngọn lửa vẫn là bị này dòng nước đánh sâu vào dưới mang đến gió lạnh thổi ra các loại kỳ dị hình dạng.

Phương vô thù còn không đợi này sóng nước tan đi, trực tiếp theo dòng nước phương hướng trực tiếp chạy đi, nửa khắc đều không nghĩ tại đây dừng lại.

Mộng thiên kéo lại bị chảy xiết dòng nước cơ hồ muốn hướng chạy thiết phong, từng người mãnh hút mấy khẩu đại khí, nháy mắt thân thanh khí sáng, liếc nhau, cười ha ha lên.

Không thể không nói, nhậm người võ công lại cao, cũng không thắng nổi này hít thở không thông tra tấn, hơn nữa cái loại này chết hắc áp lực, hai người đều có một loại ở quý môn quan trung đi một chuyến cảm giác.

“Huynh đệ, xin lỗi, một người bị nhiều như vậy thương, lần này là ta thác lớn.” Mộng thiên nhìn thiết phong một thân rậm rạp đao thương, tự trách nói.
“Không nghĩ tới tại đây hoang vắng địa phương thế nhưng sẽ có bức này cao thủ.”

“Ha ha, nông đại ca, không phải ta cùng ngươi thôi, liền này đó tiểu thương, với ta mà nói quả thực chính là chuyện thường ngày, liền nửa điểm cảm giác...”

Thiết phong đắc ý vỗ vỗ chính mình bộ ngực, tác động cánh tay trái miệng vết thương, khoe miệng vừa kéo.

“.. Cũng liền có như vậy nửa điểm cảm giác..”

Này đường đi rộng mở, không quá nhiều một hồi, kia một phòng thủy liền tan đi hơn phân nửa, đã tới rồi mắt cá chân chỗ, thạch thất nội mấy thi thể cũng bị vọt tới cửa, đụng vào kia âm âm sập cửa đá toái khối thượng, kia thật lớn toái khối không chút sút mẻ.

Mông thiên nhìn này đầy đất thi thể, bắt đắc dĩ lắc lắc đầu, nói: “Đi thôi, cũng không biết bên ngoài giờ nào.”

Hai người vượt qua thi thể cùng cửa đá đi hải, ở kia rộng mở đường đi trung song song đi trước, thiết phong hỏi: “Mông lão ca, ngươi phía trước nói cái gì ‘trào hấn lĩnh thường’, đó là có ý tứ gì.. Hấn là đắc tội môn phái nào sao?”

“... Không đúng a.. Hấn bực này thực lực còn đối này đồ bỏ ‘treo giải thưởng’ có chút kiêng kỵ, môn phái nào có thể có như vậy lực ảnh hưởng.. Chẳng lẽ là Cháp Pháp Đường?”

Mông thiên thấy thiết phong tựa hồ hành tẩu có chút cố hết sức, thoáng hoãn hoãn bước chân, nói: “Không tồi, đúng là Cháp Pháp Đường treo giải thưởng.”

“Ngươi cũng nghe kia hồ không có kỳ nói, này thiên hạ trại chủ thành trăm hơn một ngàn, tầm thường đạo tặc tự nhiên không tư cách bước lên Cháp Pháp Đường treo giải thưởng bảng, nói cách khác, có thể đăng này bảng cũng đều là trí dũng song toàn khó chơi gia hỏa, không điểm năng lực chính là không thành, mà vị này phương vô thù, ta nếu không nhìn lầm nói, hấn sở sử chính là một môn gọi là ‘châm lửa lửa cháy lan ra đồng cỏ công’ công phu, nếu thật là như thế...”

“Ân..”

“.. Nếu thật là như thế, ta còn là không nói cho ngươi cho thỏa đáng.”

“Phốc!”

Thiết phong chính mùi ngon nghe, đột nhiên một cái lão đảo, thiếu chút nữa té ngã một cái.

.. Mẹ nó, nói nhiều như vậy, cuối cùng tới cái không nói cho ta cho thỏa đáng?! Này hợp lại là cố ý chọc giận ta tới?!

“Uy..! Chúng ta không mang theo như vậy nhử đi, ngươi nói cho ta ta cũng sẽ không cho hấn ăn?”

Mông thiên lắc lắc đầu.

“Đạo không phải sợ ngươi đem hấn thế nào.. Người này tính tình bạo ngược, vất vả che dấu nhiều năm, chính là không nghĩ bại lộ xuất thân phân tới. Cháp Pháp Đường có một bộ chuyên môn cổ vũ hắc ăn hắc thủ đoạn, nếu hấn thân phận bại lộ, chỉ sợ từ đây hắc bạch lưỡng đạo đều dung không dưới hấn, mặc hấn võ công lại cao, tổng cũng không thể mỗi ngày mỗi đêm phòng người hãm hại.”

“Bởi vậy ngươi không biết còn hảo, hấn nếu đã biết ngươi hiểu rõ hấn thân phận, chỉ sợ trả giá lại cao đại giới cũng muốn trí ngươi vào chỗ chết.”

Hai người chậm rãi về phía trước đi tới, ly cửa động đã không xa, một mặt âm đạm lãnh quang theo cửa động chiếu tiến vào.

Bên ngoài thiên còn không có toàn lượng.

“Nói.. Này Cháp Pháp Đường cấp chính là cái gì treo giải thưởng? Liền như vậy mê người?” Thiết phong nghi hoặc phải hỏi nói

Mông chân trời đi biên nói:

“Cháp Pháp Đường nhiều năm như vậy, cũng không biết tiêu diệt nhiều ít tà giáo cao thủ, son tặc trù thủ phi, đạt được cao minh công pháp thần binh lợi khí vô số kể, hơn nữa vàng bạc tài bảo, linh đan diệu dược, sợ là không bao nhiêu người sẽ đối này đó treo giải thưởng không động tâm, mà trừ bỏ này đó ở ngoài, còn có một loại gọi là tha tội lệnh đồ vật, chỉ cần ngươi phạm đắc tội hành so này treo giải thưởng người hành vi phạm tội tiểu, kia liền có thể dựa vào này lệnh toàn bộ miễn, đây mới là đối này đó trại chủ phi nhân lớn nhất dụ hoặc.”

“Nếu có đến tuyền, đại bộ phận người vẫn là hướng tới một loại ăn mặc không lo an ổn sinh hoạt, rốt cuộc Cháp Pháp Đường trải rộng khắp thiên hạ, tương cuộc sống an ổn, tránh không được này một quan..”

“Không đúng a..” Thiết phong phảng phất bỗng nhiên nhớ tới cái gì, nói: “Liền tính ngươi không nói, tên kia chẳng lẽ liền không biết ta biết hấn thân phận? Hấn lại không nghe được chúng ta này phiên đối thoại.”

“Ha ha, vậy ngươi sợ là coi khinh hấn.” Mông thiên cười cười, nói: “Chúng ta đối thoại hấn nghe chính là một chữ không lậu, giờ phút này chúng ta lại về phía trước mại ba bước, liền sẽ có leng keng leng keng âm khí phát lại đây, có lẽ âm khí mặt sau còn sẽ đi theo một cái trọng chường.”

Dứt lời, hai người ngừng lại.

“Có phải hay không a, phương trại chủ?”

“Hừ.”

Chỉ nghe một tiếng hừ lạnh, rồi sau đó đó là một trận liệt liệt quần áo tiếng vang.

Mơ hồ nhìn thấy một cái bay đi bóng người.

“Đi thôi thiết Phong huynh đệ, có lẽ này phương trại chủ chỉ là đơn thuần ở cửa vớt khô quần áo.. Kia cũng là nói không chừng, ha ha.”

“Ài, cũng không biết khi nào công phu có thể luyện đến mông đại ca này cảnh giới..”

Hai người đi ra đường đi, tuy rằng thiên còn chưa toàn lượng, chỉ có mệnh mông bạch quang, nhưng tức khắc tầm nhìn trống trải, chỉ cảm thấy tâm tình rất tốt.

Mình nguyệt ẩn cao thụ, sông dài không hiểu thiên.

Đúng là sáng sớm khi.

Phía sau là một tòa lùn sơn, mà trước mắt lại là một mảnh đất bằng, rải rác lập mấy khóa thấy không rõ chủng loại cao thụ, thụ trước còn có một đạo không lấm hải hòa thân ảnh, ướt đầm dề quần áo đem hân thân hình sấn càng thêm cao gầy,

Nếu không phải kia đầy mặt hung quang, đảo như là cái quái quần áo cây gỗ.

Đúng là phương vô thù.

“Hắc thứu vương.” Phương vô thù lạnh lùng nói.

“Còn muốn động thủ sao?” Mông thiên hơi một sử lực, trên người chột nổi lên một tầng hơi nước, quần áo nháy mắt liền làm.

“Ngươi nói đi?”

“Ta sẽ không vạch trần thân phận của ngươi, ngươi cũng không cần phải phi cùng ta đua cái chết sống.” Mông thiên lắc lắc đầu, nói: “Ta biết ngươi cũng là cái người đáng thương.”

Từ từ.

Phương vô thù quần áo cũng nháy mắt chừng làm. UU đọc sách www.uukanshu.com

“Ta không biết ngươi rốt cuộc là người nào, cũng không muốn biết, chỉ hỏi ngươi một câu.” Phương vô thù về phía trước mại hai bước, khoảng cách thiết phong cùng mông thiên đã không đủ năm bước xa.

“Ta muốn tiêu diệt Cháp Pháp Đường, ngươi sẽ ngăn cản sao?”

“Thiết Phong huynh đệ, ngươi dựa sau trạm chút.”

Mông thiên trầm ngâm một trận, gió nhẹ thổi qua, mang đến từng trận lạnh lẽo.

Đãi thiết phong lui về phía sau mười tới bước, mông thiên tài nói:

“Sẽ.”

Mùa thu mau tới.

Trong nháy mắt, thiết phong liền cảm nhận được một trận sắc bén sát khí.

Một cổ mạng theo cực đại hận ý sát khí.

Mắt thấy lại là một trận ác đấu.

...

“Ha ha ha, nói rất đúng! Chúng ta đúng là muốn tiêu diệt kia Cháp Pháp Đường!”

Vốn dĩ gương cung bạt kiếm hai người, sôi nổi nhìn về phía nơi xa người tới, đều là hai mắt nhú lại.

“Hò không có ky, ngươi còn dám trở về..?”

Phương vô thù thanh âm rét lạnh như vạn năm băng cứng.

Người tới đứng là hò không có ky, bình tĩnh hướng đi hai người.

“Không có vinh viễn bằng hữu cùng địch nhân, lại có vinh viễn ích lợi, không phải sao?”

“Ta có thể giúp ngươi giết vị này hắc thú vương.”

Hò không có ky nói rất khinh xảo, phảng phất là ăn cơm uống nước đơn giản.

Mông thiên nhìn chăm chăm vị này chậm rãi đến gần nam tử, không biết hắn từ đâu tới đây dừng khí như thế nói ầu nói tả.

Thiết phong cảnh giác nhìn về phía bốn phía, có một loại quen thuộc thả bất tường dự cảm.

“Ngươi tính kế thiên hạ sự, lại tính kế không đến nhân tâm.” Phương vô thù chậm rãi xoay người lại, sắc mặt lạnh vô cùng.

“So với ích lợi.. Ta càng hận bị người lừa gạt!”

Chỉ nghe leng keng leng keng vài đạo tiếng chuông.

Rồi sau đó đó là một phiếm hồng quang bàn tay.

Thắng chỉ hò không có ky!

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81 : Nguy cơ

Thiết phong lần đầu tiên gặp qua như thế khổ người đại ám khí. 【 mới nhất chương đọc 】

Cũng hoặc là nói phi đến như thế tấn mãnh trái cây.

Cũng chỉ có thiết phong thấy rõ, đó là một cái thanh đến có chút xanh lè quả táo.

“Bang!”

Trái cây đón nhận mạnh mẽ đánh úp lại phiếm hồng bàn tay, nháy mắt cơ hồ bạo thành quả bùn, mạo hiểm nhiệt khí, tản ra một chút thanh hương hơi thở.

Mà này lực đạo cường hãn một chương, cũng bởi vậy bị chấn đến thu trở về.

Lại ngừng đầu khí, mấy người liền nhìn thấy một cái che mặt nam tử đứng ở hò không có ky bên cạnh.

Một cừu hắc y, tấn gian cũng lộ ra vài sợi hắc bạch giao nhau sợi tóc, hai mắt tinh lược, thoạt nhìn còn có vài phần hào khí.

Cao thủ!

Thiết phong nhìn chăm chăm này đạo thân ảnh, giống như đã từng quen biết.

Người này ta giống như gặp qua.

Là ai đâu

Phương vô thù thu hồi bàn tay, lớn tiếng hỏi:

“Các hạ người nào?”

“Người đi đi, lão phu không nghĩ sát”

Kia lão giả thanh âm thực nghẹn ngào.

“Giết hần.” Không đợi hần nói xong, hồ không cố kỵ liền ngang ngược ngắt lời nói.

“Cẩn chủ nhân cầu, lưu trữ có tác dụng gì?”

Lại là một trận gió, thổi tới một chút trường điệp cùng hoa cúc cánh.

Thiết phong hơi hơi cúi đầu nhìn lại.

Này lá cây vẫn là xanh đậm, lại không biết sẽ rơi xuống nhiều như vậy.

Nhân nhật hương khí, theo gió nhẹ bay tới.

Tựa hồ là hoa quế cánh.

Kia hắc y lão giả nhìn thoáng qua hồ không cố kỵ, cắn răng tiến lên một bước.

“Như vậy, liền đắc tội!”

Gió cuốn vân khói, không nói hai lời, hai người liền giao khởi tay tới, từng trận bạo vang, cuồng bạo đến cực điểm.

Thiết phong tuy nhìn không ra bọn họ võ công con đường, công pháp truyền thừa, lại cũng có thể nhìn ra phương nào càng ưu thế chút.

Chỉ thấy này hai người mới vừa một giao khởi tay, phía trước không ai bì nổi phương vô thù liền có vẻ rất là cố hết sức, mỗi lần giả khai kia lão giả một chưởng tổng muốn rời khỏi hai ba bước mới có thể hóa giải kia phân lực đạo, mười chiêu bên trong đảo có chín chiêu là hồi thủ, không bao lâu liền hiện xu hướng suy tàn.

Chẳng lẽ là hần phía trước ở thạch thất nội tiêu phí nội lực quá nhiều?

Trong nháy mắt, thiết phong liền phủ quyết cái này ý tưởng, bởi vì kia che mặt lão giả xuất chưởng gian đích xác uy thế cực thịnh, không giống bình thường, mỗi một chưởng chém ra, đứng ở này hơn mười bước ngoại đều có thể cảm thấy một trận lạnh nhân tâm giật mình kinh khí, khó có thể tưởng tượng trực diện này chưởng lực phương vô thù, rốt cuộc thừa nhận rồi cái dạng gì áp lực cùng kinh đạo.

Kia hồ không cố kỵ rốt cuộc là cái gì thân phận, có thể nào sai sử khởi như thế cao thủ thậm chí ngôn ngữ chi gian liền nửa điểm khách khí đều không có!

Lại qua hai mươi tới chiêu, phương vô thù đã trần trọc dịch chuyển vài cái vòng lớn, chỉ thấy kia hắc y lão giả đột nhiên nhảy lên, đơn chưởng đánh xuống, đúng là trên giang hồ tập võ tiểu nhi đều sẽ sử nhất chiêu “Đồ ập xuống”, nhưng từ trong tay hần dùng ra, phảng phất là Thái Sơn quán đảnh giống nhau, chưởng phong áp phương vô thù cơ hồ đều phải thấu bất quá khí tới, hai tay hướng về phía trước nỗ lực một trận.

“Khách.”

Phương vô thù quý một gói xuống đất, đem mặt đất đều áp ra một cái thiên hồ, bốn phía bụi đất bay lên, phảng phất là một người từ mười trượng đài cao rơi xuống kích khởi dương trần, bị một chưởng này, chỉ cảm thấy toàn thân nháy mắt tê mỗ, thể nhưng nhất thời trạm không dậy nổi thân tới, thật lớn khuất nhục thậm chí khiến cho hần làm lơ cánh tay phải đau nhức.

Cổ họng một ngọt, đem máu tươi sinh sôi nuốt trở vào.

Trong ánh mắt nhiều một cổ tuyệt vọng.

Kia lão giả rơi xuống đất sau, than nhẹ một hơi.

Đang định một chưởng chấm dứt này tánh mạng, lại đột nhiên cảm giác nghiêng phía sau có một cổ cường hãn kinh khí đánh úp lại, xuất phát từ võ giả bản năng nghiêng trong đất đánh ra một chưởng.

“Bang.”

Thanh thúy một thanh âm vang lên.

Hai chưởng tương giao, kia lão giả cùng người tới đều thối lui vài bước.

Như vậy biến cố cực kỳ tấn mãnh, mọi người cơ hồ cũng chưa phục hồi tinh thần lại.

Phương vô thù nương này một khẩu, rốt cuộc đứng dậy, cánh tay phải như chặt đứt tuyến rừ xuống, thở hổn hển, mặt dữ tợn, bên hông lục lạc phát ra leng keng leng keng tiếng vang, nhìn về phía người tới trong ánh mắt nhiều một mặt phức tạp thần.

“Hắc thứu vương?!”

“Ngươi ngươi vì sao phải cứu ta!”

Người tới đứng là mộng thiên.

“Phương vô thù”

“Ngắm lại ngươi mười một năm trước lập hạ quá cái gì lời thề đi.”

Ngữ khí thực bình đạm, không mang theo nửa điểm cảm tình dao động.

Thực tĩnh.

Ở phương vô thù trong tai, tỷ như nhất vang tiếng sấm còn muốn vang dội trăm vạn lần.

“Ngươi ngươi như thế nào biết? Ngươi như thế nào biết?! Ngươi rốt cuộc là ai ngươi mẹ nó rốt cuộc là ai?!”

Thê lương thanh âm ở quanh quần, phần nộ, không cam lòng, hồi hận, bạo ngược, tựa hồ các loại cảm xúc đều ẩn chứa ở này nói trong thanh âm.

Thần phong cấp, kẹp trùng điều ai đề.

“Ta nói cho ngươi ta nói cho các ngươi! Bên ta vô thù chỉ mang thù, không nhớ ân!” Phương vô thù nổi giận gầm lên một tiếng.

Nghi tư đế.

“Đừng cho là ta sẽ bởi vậy có nửa phần nương tay, đừng cho là ta sẽ các ngươi lợi dụng ta, phản bội ta, làm bộ làm tịch cứu ta, giả mù sa mưa làm người ghê tởm các ngươi đều phải chết, các ngươi đều phải chết!”

“Leng keng leng keng”

Mấy cái lập lòe, gầm lên giận dữ, kia nói run rẩy thân ảnh liền biến mất không thấy.

Tĩnh tế nghe tới, kia tiếng chuông thực nhẹ, thực giòn, tựa như cái loại này tiểu đồng tay cầm nửa tháng rung chuông thanh âm.

Thiết phong nhìn đến mấy viên trong suốt bọt nước phiêu nhiên rơi xuống.

Cũng không có trời mưa.

Phong chợt khởi, tỉnh sợ lạc, UU đọc sách www.uukanshu.com thảo phát chi biến, mộc nghe chi điệp thoát, một đêm đầu bạc nhiều.

Phương vô thù đi rồi, kia lão giả nhìn về phía mộng thiên, thâm thúy trong ánh mắt mang theo một tia mâu thuẫn.

Mà mộng thiên cũng nhìn về phía kia lão giả, giếng cổ không gợn sóng.

“Giết hần.”

Hồ không cố kỵ kêu lên.

“Ta kêu ngươi hiện tại giết hần!”

Thấy này hai người bất động, thanh âm càng đề ra vài phần.

“Ngươi cái chó má người nhu nhược, liền biết cậy vào uy hiếp người khác, chính mình luyện kia một thân công phu là vì ăn phân mau chút không thành?”

Thiết phong kéo cả người là thương thân hình, sải bước về phía trước đi đến, thanh âm lãnh löt.

Hồ không cố kỵ nhìn đến hần, đột nhiên sững sờ.

Muốn chết?

“Tiểu tử, ta hồ không cố kỵ tự hỏi không phải cái gì quân tử nhưng thật ra rất bội phục đảm lượng của ngươi đâu.”

Bạch bạch bạch

Ba đạo võ tay thanh, cùng thiết phong tiếng kêu giống nhau lạnh lót.

“Bất quá can đảm lại đại, cũng cứu không được một người tánh mạng.”

Mệnh tự vừa ra, nghe được một trận cực kỳ hỗn loạn tiếng bước chân vang, không nhiều trong chốc lát, liền từ phía sau lùn son hai sườn trào ra tới mấy chục hào người, ở hồ không có kỵ chỉ thị hạ, không ai để ý tới mông thiên cùng kia lão giả, chỉ là đem thiết phong bao quanh vây quanh.

Đi đầu nghiêm nhiên đó là kia thiếu trại chủ hồ ly.

Hồ không có kỵ tiến lên hai bước, đám người tự giác triều hai bên hơi hơi tản ra, làm một chỗ đất trống.

Thiết phong chỉ thấy một đạo hắc sự việc đánh úp lại, kéo đau đớn thân hình, nỗ lực một trốn, quay đầu liền nhìn thấy hồ không có kỵ một quyền thẳng đối chính mình ngực đánh tới, đang định huy kiếm giả chắn khi, lại thấy đến hắc bỗng nhiên biến quyền vì chưởng, hướng hữu xẹt qua, thủ đoạn chấn động chết lặng.

Nước chảy mây trôi.

Lại ngẩng đầu khi, thấy kia hồ không có kỵ lại về tới tại chỗ.

“Àm”

Một thanh trường kiếm bị hắc ném ở một bên.

Đúng là thiết phong phía trước trong tay kia đem

“Ly nhi, ngươi không phải thích sống bìa ngắm luyện công, cái này liền về ngươi.”

“Đánh chết cũng không phương.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82 : huyết hoán huyết, thương đổi thương

Hồ không có kỵ nhìn ra tới, trước mắt thiếu niên này chỉ là ở kiếm pháp thượng còn có chút hứa hứa hậu, quyền cước lại lơ lửng khản. 【 vô pop-up tiểu thuyết võng 】

Chỉ có kia không biết như thế nào chém ra kiếm khí, không thể không kiêng kị vài phần.

Đoạt trường kiếm, nhìn nhìn hắc kia toàn thân mấy chục đạo thương khâu, nói hắc là sống bìa ngắm, kia đều là đánh giá cao hắc.

“Là”

Hồ ly đáp ứng rồi một chút,

Thần phức tạp.

Chính mình nhân này không thể hiểu được thiếu niên cùng kia kêu hắc thứ vương hán tử, bị buộc trước mặt mọi người quỳ xuống, đó là tuyệt đối sỉ nhục!

Bất quá làm ta cùng này thoát nhìn lung lay sắp đổ, tựa hồ một trận gió thổi qua đều phải ngã xuống thiếu niên tỷ thí, thậm chí còn cần phụ thân ra tay đoạt hắc trường kiếm đó là mất mặt! Miệt thị!

Cái nào hài tử không nghĩ được đến phụ thân tán thành.

“Phụ thân, hài nhi còn thỉnh ngài thanh trường kiếm còn cho hắc, ta không nghĩ khi dễ như vậy nhục gia hỏa”

“Làm càn! Kêu ngươi thượng ngươi liền thượng!”

Hồ ly bị này một câu trách móc, lại cũng không dám tranh luận, nhìn nhìn ngăm kia sáng chói trường kiếm, lại nhìn nhìn kia cả người là đao ngân, miệng vết thương tươi đẹp bất mắt thiếu niên, nghiêng đầu không nói.

Từ trong lòng móc ra một cái tiểu sứ, ném qua đi.

“Tiếp theo.”

Thiết phong tiếp được kia xanh trắng đan xen tiểu sứ, vạch trần mộc tắc, liền nghe tới rồi một cổ thanh hương, nhìn về phía hồ không cổ kỵ kia trầm đến mau tích ra thủy giống nhau mặt, hô to đã ghiền.

Kim sang linh được!

“Ha ha ha, hồ trại chủ, xem ra ngươi này nhi tử không lớn nghe ngươi lời nói a.”

“Hừ, lấy ngươi này đó không quan trọng công phu, hay là cho rằng dựa vào chút thuốc trị thương, liền có thể nhảy ra cái gì bọt sóng tới?!”

Ha hã a

Thiết phong tay phải cao cao giơ lên.

Mọi người đều lộ ra một tia khó hiểu thần.

Bang!

Sứ tạt đến trên mặt đất quăng ngã cái dập nát, thuốc viên sái đầy đất, thanh hương bốn phía.

“Ta thiết phong chê ngươi hồ gia được ghê tởm!”

“!!”

Hồ không cổ kỵ thấy một màn này giận cực phản cười, chưa bao giờ nghe nói có như vậy kiêu ngạo tiểu tử.

“Hảo hảo hảo! Ly nhi, ngươi còn không thương sao?!”

Hồ ly hàm răng cắn kẽo kẹt kẽo kẹt vang, rút cuộc bất chấp hấn thương không thương, ngươi không cho ta mặt mũi, ta cần gì phải để ý cái gì công bằng đối chiến!

Hồ mà một thanh âm vang lên.

Một quyền.

Thiết phong hai tay tương giao chắn trước ngực, như cũ bị oanh bay mười mấy bước xa, quanh mình vây quanh một vòng người lại hướng ra phía ngoài triệt triệt.

Xoa xoa có chút tê dại cánh tay, ám đạo: Tiểu tử này sức lực thật lớn!

“Xú hồ ly, lại đến a!”

Hồ ly hận nhất người khác lấy hấn tên hài âm nói sự, nghe được thiết phong kêu la, lửa giận nổi lên, thả người nhảy, chân hậu sinh trần, huy quyền liền tạt qua đi.

Mọi người thấy như vậy một màn, đều cảm thán: Thiếu trại chủ muốn động thật.

Thiết phong thấy hấn dáng người gãy thanh âm thượng có vài phần non nớt, lại không nghĩ giờ tay gian thể nhưng sẽ có như vậy lực đạo.

Vội vàng huy cánh tay lại chắn, này một quyền chạm đến miệng vết thương, đánh nhau là lúc hảo một trận xuyên tim đau đớn.

Lại lui năm sáu bước.

Còn không đợi đứng vững thân mình, thiết phong liền lại lần nữa mắng to lên.

“Tới a! Không ăn cơm đi?!”

“Đông!”

“Xem ra các ngươi này phá sơn trại thức ăn không thể nào hảo a!”

“Đồng!”

“Không trách người kia cầu cha không tin người, liền điểm này cân lượng, cấp tiểu gia rách giày cũng không nhất định có thể dè dặt.”

“Đồng! Đồng! Đồng!”

Thiết phong mắng một câu, hồ ly liền đánh một quyền, hồ ly đánh một quyền, thiết phong lại mắng một câu, quyền kinh càng ngày càng nặng, mắng cũng là càng ngày càng tàn nhẫn, hơn ba mươi chiêu đao mất liền quá, mọi người vòng vây chỉ phải theo thiết phong nhiều lần bị oanh phi mà chậm rãi di động tới, nhìn qua đao có vài phần buồn cười.

Hồ không có kỵ mảy lại càng nhấn càng sâu, chỉ cảm thấy trước mắt này nhìn như vẫn luôn ở bị đánh thiếu niên có chút không thích hợp.

Hồ ly lực đạo hẳn là biết đến, này phần nộ dưới tuyệt không lưu thủ chi lý, liền tính chính mình nhậm này nhảy điên cuồng gió lốc vũ nắm tay đánh hạ, chỉ sợ cũng khiêng không được nhiều như vậy chiêu, vì sao thiếu niên này lại như cũ tiếng mắng lang lang, chẳng lẽ thân thể là làm bằng sắt không thành?

Hồ ly thấy thiết phong ra tay không hề chiêu pháp, cũng vô lực đánh trả, đơn giản cũng liền không để cái gì kịch bản, dùng nhất thống khoái, không chút nào biến chiêu phương thức một quyền quyền oanh qua đi.

Mà thiết phong thấy này trực lai trực văng nắm tay, đao cũng không cần tốn nhiều tâm tư tránh đi yếu hại, cũng là cùng một quyền quyền đón nhận đi, tuy nói vẫn luôn là thiết phong lui bước, hồ ly vọt tới trước, nhưng hai quyền tương giao khi, quyền cốt thượng đau đón lại là giống nhau như đúc.

Thiếu niên ngạo khí lang vân, ai cũng không chịu trước đình, thiết phong trong miệng lại như cũ tiếng mắng không ngừng.

Trong nháy mắt lại là mười chiêu hơn.

Hồ không có kỵ trong mắt nghi hoặc càng sâu.

Người này dã tiểu tử có thể nào là đối thủ của ta!

Hồ ly càng đánh càng giận, càng đấu càng tàn nhẫn.

Cùng này lung lay sắp đổ gia hỏa đấu lâu như vậy, quả thực là sỉ nhục!

Trên nắm tay đã nhuộm đầy máu tươi, có chính mình, cũng có hắn.

“Uống!”

Bạn thanh thúy tiếng hô, hồ ly ngưng tụ toàn thân lực đạo, dắt ngàn quân lửa giận, lại là một cái trọng quyền.

Lại phát hiện trước mắt thiếu niên cũng không tựa phía trước như vậy giá chắn, hoặc là đối oanh.

Hắn rốt cuộc vô lực sao?

Lại vì cái gì còn đang cười.

Phanh!

Một quyền thẳng đánh tới thiết phong ngực, còn không đợi hắn đặc ý nửa khác, liền cảm nhận được bụng nhỏ một trận đau nhức, đau cơ hồ muốn biểu ra nước mắt tới.

Lùi lại mười tới bước.

Mọi người ồ lên.

Đây là hồ ly lần đầu tiên lùi lại.

Chậm rãi cúi đầu, nhìn về phía chính mình kia bụng nhỏ chỗ huyết quyền ấn, lại nhìn về phía đối diện kia nửa mở con mắt, cười ngâm ngâm thiếu niên.

Lửa giận tận trời.

Phanh!

Phanh!

Bang bang!

Hai người lại lần nữa đối oanh lên, lần này tình hình lại là có chút quỷ dị.

Thế gian tuyệt khó có như thế đầu pháp!

Người đánh ta bả vai, UU đọc sách www.uukanshu.com ta liền làm người eo bụng, người quét ta ngực, ta liền đánh người mặt.

Lấy huyết hoán huyết, lấy thương đổi thương!

Thiết phong huyết biểu ra càng nhiều, trong lòng lại là càng thống khoái.

Luận liều mạng, tiểu gia ta sợ quá ả?!

Bất tri bất giác trung, thắng lợi thiên bình thế nhưng lặng yên nghịch chuyển.

Thiết phong có một thân cương cần thiết cốt, hơn nữa “Bùn mã nhập Hải Thần công” hóa giải dư thừa kinh lực, cố nhiên có thể đình được thiếu niên này từng quyền đến thịt đòn nghiêm trọng, mà mỗi chịu một quyền, lại đem này một quyền nội lực ở trong cơ thể lưu chuyển một vòng, nắn lực oanh ra, cơ hồ còn nguyên còn cấp đôi phương.

Hồ ly tuy nói so thường nhân so sánh với, lực đạo cùng chống lại đánh lực đều đã hôn nhân cực thượng thừa, nói là thiên phú dị bẩm cũng nửa điểm không khoa trương, bằng không một lòng một dạ tính kế người khác hồ không có kỵ cũng sẽ không thấy cái mình thích là thềm, đem này thu làm nghĩa tử.

Cứ việc như thế, kia cũng vẫn là phạm thai, tại đây chờ cường độ đối oanh hạ, không quá mấy cái hiệp liền mặt tái nhợt như tờ giấy, một lúc sau nhĩ, liền một ngụm máu tươi phun ra, sái đầy đất.

Tươi đẹp đáng sợ.

Hồ không có kỵ nhìn về phía hồ cách này thâm thâm bộ dáng, lại cũng chưa ra tay giúp đỡ, thật cũng không phải bởi vì hắn hoàn toàn đánh mất nhân tính.

Thiếu niên thiên tài, ở bao che hạ chỉ có thể huỷ hoại hắn, có chút đồ vật, cần thiết đến là chính hắn tới thừa nhận.

Vì phụ giúp người báo thù này đó là.

Ý bảo một chút, trong đám người đi ra ba cái hán tử, đem hồ ly kéo đi xuống.

Thiết phong tùy ý tiếng cười cùng hồ ly không phục mắng to hỗn làm một đoàn, la hét âm ỉ không ngừng.

Quanh mình mọi người nhìn về phía thiết phong trong mắt toàn chứa đầy phẫn nộ cùng hung ác, phảng phất một đám đối khuyển, đái chủ nhân ra lệnh một tiếng, liền có thể đem con mồi xé thành mảnh nhỏ.

Ở mọi người cơ hồ quên đi góc trung, lưỡng đạo thanh âm vang lên.

“Khăn che mặt gỡ xuống đi.”

“Người là hắn sao?”

“Hắn là ta.”

“Ta không tin.”

“Khô hải vô nhai thượng có đường.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83 : Mông thiên chân chính thân phận

Bọn họ hai người đối thoại tuy nhẹ, thiết phong lại rõ ràng nghe vào trong tai.

.. Có ý tứ gì

.. “Hắn” lại là chỉ ai.

Chỉ thấy kia lão già đột nhiên mở tròng hai mắt, trong mắt hiện ra ra bao nhiêu loại mạc danh thần sắc.

Tựa hồ câu kia “Khô hải vô nhai thượng có đường” là cái gì ma chú giống nhau.

“Ai..”

Một hơi than ra vô số đau khổ.

Một phen kéo xuống chính mình che mặt miếng vải đen,

Lộ ra một trương uy phong lẫm lẫm gương mặt.

Thiết phong xuyên thấu qua đám người thấy này khuôn mặt, cơ hồ muốn kêu sợ hãi ra tiếng tới!

Trách không được thanh âm kia có chút quen thuộc..

Thế nhưng là hắn..!

Đúng là Lạc Thành thành chủ, Tư Mã chính nghĩa!

Thiết phong trong lúc nhất thời suy nghĩ muôn vàn.

Ngày ấy ở dẫn Phurong Lâu thủ trưởng mã chính nghĩa đi rồi, cũng không có ở thương ngô đình hiện thân quá.

Lại vì gì lại đến nơi này

Lại nghe lệnh với hồ không cố kỵ!

Này trong đó lộn xộn phức tạp biến hóa, trong lúc nhất thời căn bản tưởng không rõ ràng lắm.

Không xong! Này Tư Mã chính nghĩa cơ hồ có thể cùng đông thanh vương đánh cái ngang tay, hôm nay này thế cục chỉ sợ là đại đại không ổn!

Quanh mình mọi người theo thiết phong kinh dị ánh mắt nhìn lại, đảo thật còn có mấy người nhận biết Tư Mã chính nghĩa gương mặt này, trong lúc nhất thời châu đầu ghé tai, sột sột soạt soạt thanh âm không ngừng.

Hồ không cố kỵ này giải khóa, hiển nhiên cũng không quá minh bạch bọn họ hai người vừa mới đối thoại hàm nghĩa.

...

Thần ngày sơ khởi, đuổi đi hắc ám, mang đến quang minh, nghiêng nghiêng chiếu hạ, đem mọi người bóng dáng kéo đến lão trường.

Trong không khí lại vẫn là có một tia hàn ý.

“Ta.. Xin lỗi.. Ai..” Tư Mã chính nghĩa nhìn mông thiên, lắc lắc đầu, trong mắt thế nhưng hiện ra ra nồng đậm vẻ xấu hổ.

“Nguyên lai người thế nhưng thật là hắn! Nói như vậy, ngày ấy người tìm kia tiểu tử tới thử ta thế nhưng không phải muốn khảo so ta công phu, mà là.. Mà là cho ta một cơ hội, ta nhưng vẫn chấp mê bất ngộ, thế cho nên sau lại.. Ta.. Ta hảo hồ đồ a!”

Tư Mã chính nghĩa càng nói càng kích động, ngôn ngữ gian tựa hồ ẩn chứa vô tận tự trách.

Hồ thẹn, hối hận!

Ách.. “Kia tiểu tử” là chỉ ta sao

Nghe xong mấy câu nói đó, thiết phong ần ần cảm giác được, chính mình này đại ca mông thiên thân phận tựa hồ thực đặc thù.

Hắn biết rõ kia phương vô thù quá vãng, lại không muốn thấy đông thanh giáo cùng Chấp Pháp Đường tương lục, xem ra còn cùng vị này Tư Mã thành chủ có cực đại quan hệ.

Còn trong lúc vô ý nhắc tới, gặp qua ta cùng Liễu Nhi cùng nhau thời điểm.

Tựa hồ hắn gặp qua ta rất nhiều lần.

Sẽ là ai đâu

...

“Sau đó đâu” mộng thiên lẳng lẳng hỏi, phảng phất ở thăm vắn phạm nhân giống nhau.

Người khác không biết ý gì, Tư Mã chính nghĩa cũng hiểu được những lời này ý tứ.

“Ngày ấy từ dẫn Phụng Lâu đi rồi, ta mở tiệc chiêu đãi khách khứa, vốn muốn đến tận đây từ thành chủ chức vị, tìm cái yên lặng địa phương, ăn chay niệm phật, quãng đời còn lại chuộc tội. Yên hội qua đi, lại tới hai người, còn có.. Còn có bọn họ, đem sở hữu khách khứa giết được không còn một mảnh, lại đem ta, đem ta..”

“Tư Mã chính nghĩa, ngươi có phải hay không nói được quá nhiều!” Còn không đợi Tư Mã chính nghĩa dứt lời, hồ không cố kỵ liền lạnh giọng ngắt lời nói.

Vừa dứt lời, liền cảm thấy một trận thanh phong phát quá, cuốn lên mấy cái trường lá cây ở không trung đánh cái toàn, còn không đợi kia trường điệp rơi xuống đất, liền dường như đột nhiên biến thành lưỡi dao lưỡi dao sắc bén, cực kỳ đột ngột tước ra, làm người căn bản không kịp chút nào phòng bị.

Đột nhiên.

Bóng xanh chợt lóe.

Hồ không cố kỵ tả mặt xuất hiện một đạo nửa tắc thâm miệng vết thương, da tróc thịt bong, cực kỳ làm cho người ta sợ hãi.

“Đừng cho là ta không thể lấy tánh mạng của ngươi.” Mộng thiên lạnh lùng nói đến.

Hồ không cố kỵ hoảng loạn lui về phía sau hai bước, không hề có để ý tới kia trên mặt đang ở lấy máu miệng vết thương, phảng phất nhìn thấy cái gì quái dị, tay phải run rẩy chỉ vào mộng thiên.

“Tơ bông đoạn ngọc!”

“Ngươi.. Ngươi.. Thế nhưng là ngươi!”

Khiếp sợ, sợ hãi, nghi hoặc, không thể tin tưởng.

Mọi người lúc này càng là không hiểu ra sao.

Tư Mã chính nghĩa nói “Ngươi là hán.”

Trại chủ đại nhân lại nói “Thế nhưng là ngươi!”

Trên mặt đều là cùng kinh hãi thần sắc, người này rốt cuộc là ai.

Tâm ngửa khó nhìn.

Trong lúc nhất thời, không khí trở nên có chút quái dị.

Nghe được “Tơ bông đoạn ngọc” mấy chữ này, thiết phong cũng tức khắc ngừng ra, sừng sốt trụ.

Ngày ấy ở nhai thượng trong sơn động, kia người bị mặt truyền thụ chính mình kiếm thế một pháp khi đàm luận quá này Lạc Thành cảnh nội cao thủ, từng giảng “Kia Tư Mã chính nghĩa bảy sát chưởng kinh, đoạn nhân sinh cơ, là cái hảo thủ.” Rồi sau đó một câu liền nhắc tới tơ bông đoạn ngọc võ công, lúc ấy người nọ nói được là “Này ‘ tơ bông đoạn ngọc ’ công phu, cùng người đối địch, có cây cành lá đều có thể dùng làm ám khí, mà Lạc Thành nội có một ngày mới, ba mươi tuổi xuất đầu liền luyện thành bậc này công phu, kia đó là....”

“Lạc thống lĩnh.. Ngươi thế nhưng chính là Lạc thống lĩnh!!” Hồ không cố kỵ đánh gãy thiết phong suy nghĩ, thanh âm khó được có chút bén nhọn

Một ngữ rơi xuống, khắp nơi kinh ngạc.

Không khí nháy mắt liền an tĩnh xuống dưới.

Từ mọi người biểu tình có thể thấy được, đối bọn họ tới giảng, này Lạc thống lĩnh danh hào hiển nhiên muốn so hắc thủ vương vang dội vô số lần.

Đó là một loại chuột gặp được miêu vương cảm giác, đến từ bản năng khản trương.

Hồ không cố kỵ tâm tình lại cực kỳ phức tạp, đã có một loại siêu thoát khổng lồ không an toàn cảm, cũng có một loại kỳ phùng địch thủ chiến ý, càng có một loại như hãm cảnh trong mơ không chân thật.

Mặc hán ngàn tính vạn tính, nằm mơ cũng không nghĩ tới, đông thanh giáo hắc thủ vương thế nhưng chính là Lạc thống lĩnh.

Khó có thể tin!

Nhưng này “Tơ bông đoạn ngọc” công phu là Lạc thống lĩnh thành danh kỹ, lại một chút tuyệt đối làm không được ngay.

.. Đúng vậy, trệ khí chương công phu, UU đọc sách [www. uukanshu.com](http://www.uukanshu.com) cùng kia tơ bông đoạn ngọc công phu, đều là một môn khổng khí pháp, sở đừng giả bất quá là một giả yêu cầu đánh tới nhân thân, một giả có thể đem kinh khí phụ với tơ bông phía trên sử chi đã thương người.

Hơn nữa Lạc thống lĩnh cùng hắc thú vương tựa hồ chưa bao giờ ở cùng trường hợp xuất hiện quá..

Tựa hồ sớm nên nghĩ đến

Có lẽ chỉ là không thể tin được đi.

Hồ không cố kỵ cường tự trấn định, ý đồ đi tiếp thu này quý dị sự thật.

...

Không riêng hồ không cố kỵ khiếp sợ vạn phần, thiết phong cũng là cùng kinh dị mạo danh.

.. Thiết hay giả

Ngày ấy ta ở thương ngô trên đỉnh gặp qua Lạc thống lĩnh.. Mông thiên lão ca thoát nhìn so với hắn có thể lớn hơn mười tuổi, lại so với hắn chắc nịch rất nhiều, sắc mặt cũng là hoàn toàn bất đồng.

Bọn họ ở đâu ta chơi sao

“Thiết huynh đệ, xin lỗi.. Hắn nói không tội, xuất phát từ một ít nguyên nhân, việc này nhưng vẫn không thể cùng người giảng, trong đó phức tạp đạo lý về sau lại cùng người thuyết minh, người chỉ khi ta là mông thiên liên hảo, nếu không phải này bang gia hòa, ‘ Lạc thống lĩnh ’ đã sớm không ở trên đời này..” Mông thiên quay đầu, chậm rãi nói.

“Ách...” Thiết phong ngạc nhiên sững sờ, nhưng cũng chung quy tiếp nhận rồi cái này cực kỳ hư ảo sự thật.

Mông đại ca thật là Lạc thống lĩnh.

Đầu thực vụng.

“Lúc trước ta dùng dịch dung phương pháp làm ‘ Lạc thống lĩnh ’ chết đi, đảo cũng không có bọn họ suy đoán các loại phức tạp lý do, vốn là là ta có chút cả nhân nguyên nhân, không muốn lại đương này ‘ Lạc thống lĩnh ’, không hơn. Nếu không có là Tư Mã thành chủ phạm phải kia sự kiện, sợ là này ‘ Lạc thống lĩnh ’ liền không bao giờ sẽ ở trên đời hiện thân..” Mông thiên quay đầu, lại nói:

“Tư Mã thành chủ, người đã đang ở nơi này, lượng người cũng có chút bất đắc dĩ khổ trung, ta hỏi người mấy ngày nay tới giờ sự tình, người cũng chưa chắc sẽ theo thật lấy đáp, nhưng có cái vấn đề, ta lại không thể không hỏi.”

Mông thiên nhìn thẳng Tư Mã chính nghĩa kia hơi có chút né tránh hai mắt.

“Người vì sao muốn tạc hủy Chấp Pháp Đường”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84 : quyền khuynh phong vân tán

Trong nháy mắt, Tư Mã chính nghĩa giống như có muôn vàn sâu khổ nói không nên lời, nhìn nhìn hồ không cố kỵ, lại nhìn nhìn nơi xa thiết phong, cuối cùng mới quay đầu tới nhìn về phía mông thiên, dục nói còn hừ, chung quy chỉ là “Ừng ục” nuốt thành nước miếng. 【 toàn văn tự đọc 】

“Tư Mã huynh.”

“Người còn thành sao?” Hồ không cố kỵ hỏi.

“Ta không biết, ta đâu óc thực loạn.”

“

Ta không bức ngươi.” Hồ không cố kỵ đi vào vài bước, thầm nghĩ: Hôm nay không thể quá kích thích hắn, vạn nhất thật phát khởi cuồng tới không quan tâm, vậy thập phần khó giải quyết.

“Ngươi cùng vị này mộng đại hiệp, hoặc là nói là Lạc thống lĩnh có bạn cũ, nhất thời ra không được tay, ta có thể tha cho ngươi trở về hảo hảo ngâm lại, nhưng hôm nay kia tiểu tử lại cần thiết muốn chết, ngươi chỉ cần làm vị này mộng đại hiệp không rảnh cứu giúp có thể, này có thể bãi?”

“Này”

“Đánh rầm, tiểu gia ta cũng không cần cứu giúp, nhưng ngươi này lão ô quy cũng chớ có thả chó cắn người, có loại hai ta tỷ thí tỷ thí!”

Thiết phong ngạo nghễ đứng dậy.

Hồ không cố kỵ nghe xong thiết phong những lời này lại cảm thấy chính hợp tâm ý, tuy nói hắn ngày thường không mừng chính mình ra tay, nhưng đối mặt này cả người là thương tiểu tử, lại nào còn có nửa phần kiêng kỵ.

“Ha ha, dù cuồng vọng! Ta cũng không nghĩ dụng binh nhận khi dễ ngươi, nếu ngươi nói như vậy, kia chúng ta liền khoa tay múa chân hai hạ quyền cước hảo!”

Lời này nói được nhưng thật ra cao minh cùng vô sỉ chiếu cố, hắn trời sinh tính cẩn thận đáng sợ, không muốn thiết phong bắt được trường kiếm, liền dẫn đầu dùng ngôn ngữ chèn ép, buộc hắn lấy quyền cước tỷ thí, tuy nói biết qingren không khỏi sẽ mắng hắn mặt dày vô sỉ, nhưng rốt cuộc cũng là cái vạn vô nhất thất biện pháp.

Huống hồ ở đây trừ bỏ chính mình ngoại kiến thức quá kia kiếm khí biết qingren, cũng chỉ có mộng thiên cùng thiết phong.

“Lão tặc, so quyền cước tiểu gia cũng không sợ ngươi, nhiều không cần, liền ba chiêu, ta liền cho ngươi đánh hồn về tây thiên!”

Thiết phong kêu ý chí chiến đấu sục sôi, phảng phất nhất định phải được giống nhau.

“Tiểu tử cần rõ, còn vọng tưởng dùng ra ba chiêu tới? Ta nếu hai quyền còn đánh nữa thôi chết ngươi!”

Hồ không cố kỵ nói một nửa, vốn định nói “Vây tính ta thua”, nhưng nghĩ vậy tiểu tử đủ loại quỷ dị chỗ, tuy là hắn đối chính mình công phu rất là tự tin, cũng cảm thấy có chút không ổn, nhưng giờ phút này này gần trăm đôi mắt nhìn chăm chăm, tổng cũng không thể nuốt xuống đi, vì thế sửa lời nói:

“Ta đây tạm tha ngươi một mạng!”

Thiết phong thấy hắn vào bộ, chịu đựng thân thể thương đau đón, vênh vác tự đắc về phía trước đi rồi hai bước, tuy nói đối có thể hay không tiếp được này hai quyền trong lòng vẫn là không để, nhưng giờ này khắc này, lại không dung đến nửa điểm lùi bước.

“Thiết Phong huynh đệ, ngươi”

“Mộng đại ca, yên tâm hảo! Này lão tặc hòa hậu còn chưa đủ.”

Mộng thiên thấy được vừa rồi hắn cùng hồ ly chiến đấu, lường trước hắn là sẽ một ít kim chung trảo lĩnh tính võ công, nhưng này loại võ công luôn là có cái thừa nhận giá trị, nếu đối đầu công lực vượt qua chính mình quá cường, sợ là trực tiếp muốn phá công. Lại lo lắng hỏi nói mấy câu, thấy thiết phong lần nữa kiên trì, liền cũng chỉ đến tin hắn, nhưng trong ánh mắt lại tàng không được kia cổ lo lắng.

Tư Mã chính nghĩa tự nhiên là nghĩ như thế vừa lúc, miễn quá chính mình một hồi rối rắm.

Hồ không cố kỵ sử cái mắt, hồ gia trại trên dưới một trăm tới hào người sôi nổi thối lui đến một bên, cấp hai người nhường ra sung túc không gian tới.

Sáng chói ra ngày, đem đại địa chiếu sáng rất nhiều, nhìn như cực kỳ không bình đẳng hai người, liền như thế tựa đầu võ đài đối tới rồi cùng nhau.

Hồ không cố kỵ nghịch quang, hắn thực không thích tại đây loại cảnh tượng hạ tự mình ra tay đối địch, thúc giục nói:

“Tiểu tử, ngươi ra tay trước đi, miễn cho nói ta chưa cho ngươi cơ hội.”

Thiết phong vẫn là lần đầu tiên ở ban ngày gần gũi nhìn đến này trương cùng lục thiên nam giống quá gương mặt, không khỏi hơi hơi có chút ngại người, trong đầu lơ đãng lờ ra một chút đoạn ngắn, không có tới từ sống lưng sinh một cỗ hàn ý.

Lục thiên nam

Thương ngô đình

Giống như cũng từng có một màn này.

“Tiểu tử.”

“Tiểu tử!”

Hồ không cố kỵ nhìn thấy cặp kia mắt bỗng nhiên nhắm lại không đáp một ngữ thiết phong, lửa giận ám sinh.

“Nếu ngươi làm tốt toi mạng quyết định, ta liền không khách khí!”

Người tùy thanh động, “” tự vừa mới rơi xuống, ần chứa bá đạo kinh lực một chương cũng tùy theo rơi xuống thiết phong ngực, ngay sau đó, không khí tựa hồ đều đọng lại.

Trong tưởng tượng mở bụng, hoặc là bị chấn ầm ầm bay ra đều không có phát sinh, thiết phong ngực trúng này một cái trọng quyền, chỉ là lui nửa bước, ngã ngồi ở trên mặt đất, phảng phất là tiểu nhi đánh nhau không cẩn thận té ngã như vậy, làm người có loại cực không chân thật cảm.

Thiết phong lúc này mới bình thường trở lại.

Phía trước hiện lên một ít thương ngô trên đỉnh chính mình huy kiếm đoạn ngắn, lại dường như trào không được điều giống nhau, vô luận như thế nào hồi ức, cũng là nhớ không nổi càng nhiều, phảng phất này đoạn ký ức bị giảm phá thành mảnh nhỏ, còn ném hơn phân nửa. Mà hồ không cố kỵ huy quyền công lại đây khi, tắc không hề cảm giác, cũng quyền vô phòng bị, đều từ thân thể bản năng tự chủ phòng ngự, lại phảng phất sinh một cỗ mặc danh lực đạo, đem kia một quyền triệt tiêu hơn phân nửa, còn thừa quyền kinh bị “Bùn mã nhập Hải Thần công” hóa giải, này đây này một trọng quyền mặt ngoài thể nhưng nhìn qua so lúc trước hồ ly một quyền còn muốn kém chút.

Mọi người đều tấn ồ lên, trong lòng đều tưởng, trại chủ chung quy là không đánh lòng, vẫn là lưu thủ.

Mà mộng thiên cùng Tư Mã chính nghĩa lại cảm nhận được này một quyền thượng sở mang kinh lực, hoàn toàn vô pháp lý giải thiết phong là như thế nào vẫn không nhúc nhích kế tiếp, thế nhưng như thanh phong Phật thân giống nhau.

Mộng thiên tâm trung thâm than, chính mình thật là vẫn luôn coi khinh vị này thâm tàng bất lộ nghĩa đệ.

Ở đây nhất xấu hổ không gì hơn hồ không cố kỵ, đây mặt không thể tin tưởng, thậm chí so biết mộng thiên là Lạc thống lĩnh khi kinh ngạc còn mãnh liệt chút. Nửa hé miệng, tựa hồ muốn hỏi chút cái gì, UU đọc sách www.uukanshu.com chung quy vẫn là ghen trở về, võ đạo chi tâm đều đã chịu một chút dao động.

Này rốt cuộc là chuyện như thế nào?

Chớ nói hần không hiểu, ở đây gần trăm người bao gồm thiết phong chính mình, ai cũng không hiểu, nhưng cố tình loại này nhìn như không có khả năng sự tình, nó lại đã xảy ra.

Thiết phong đứng dậy, xoa xoa ngực, cường đánh lên tinh thần cười cười.

“Thế nào, ta nói các ngươi này phá hàng rào đều là mềm trào cua, tiểu nhân không được, lão cũng không được, ngươi nhưng thừa nhận không?”

Quanh mình chúng phi nghe xong nháy mắt ồ ào lên.

“Chúng ta trại chủ thủ hạ lưu tình, ngươi sao dám như thế càn rỡ!” “Tiểu tử, chán sống?!” “Trại chủ, ngươi không đánh lòng nhiều tạo giết chóc chúng ta tới!”

Đang lúc chúng hùng hùng hổ hổ, phi loạn kêu loạn cơ hồ muốn một ủng mà thượng khi, hồ không cố kỵ vẫy vẫy tay, mà liền như vậy một động tác, làm tất cả mọi người an tĩnh xuống dưới.

“Ngươi đi đi, ta hôm nay không nghĩ giết ngươi.”

Hồ không cố kỵ những lời này, tựa hồ nói lao lực sở hữu sức lực.

Mộng thiên cùng thiết phong, hôm nay hần là một cái cũng không nghĩ buông tha, nhưng đã biết này mộng thiên đó là Lạc thống lĩnh, hơn nữa Tư Mã chính nghĩa hiện tại cảm xúc có chút không ổn định, hần xác thật là không dám lại nhiều làm kéo dài, hôm nay thua này một trận, chỉ phải ghi tạc trong lòng.

“A ha ha”

Thiết phong vốn đang tưởng nói móc hai câu, lại chỉ cảm thấy trong thân thể nửa điểm sức lực cũng sử dụng ra, mặc hần lại như thế nào thiết đức đồng đánh, chung cũng có cái cực hạn, này một đêm trung đầu tiên là bị tam đại cao thủ vây công, lại bị kia hồ ly mấy chục quyền, cuối cùng hơn nửa hồ không cố kỵ một chương, cơ hồ xem như đã ép khô chính mình.

Mộng thiên một bước nhảy tới, giá khởi cơ hồ muốn ngã xuống thiết phong, nhìn nhìn hồ không cố kỵ, lại nhìn nhìn Tư Mã chính nghĩa.

“Sau này còn gặp lại!”

Hồ không cố kỵ nhìn về phía kia cơ hồ mất đi ý thức thiết phong, trong phút chốc lại có chút hối hận, nhưng chung quy vẫn là kiềm chế ở đi thêm ra tay.

“Sau này còn gặp lại!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85 : Quỷ thần khó lường thuật dịch dung

Đãi thiết phong lại tỉnh lại khi, đã là buổi trưa, dựa vào một viên thô to cây đa phía dưới, trên mặt có một loại dị vật cảm, còn không đợi dùng tay sờ, liền bị trong không khí bay tới từng trận mùi thịt hấp dẫn đi chú ý. 【 phong vân tiểu thuyết đọc vớng 】

“Ăn đi, bụng đói no rồi, khôi phục sẽ mau chút.”

Thiết phong ngẩng đầu, một con thiêu đến tiêu hương phi gà liền lên đỉnh đầu cách đó không xa, vừa lúc chặn từ lá cây trung lậu ra tới điểm điểm chói mắt ánh mặt trời.

Tiếp nhận gà nướng, liền không chút khách khí ăn uống thỏa thích lên, cơ hồ không như thế nào nhai liền một ngụm nuốt đi xuống, suýt nữa bị xương cốt tạt yết hầu.

“Mông thiên lão ca này trù nghệ thật là chẳng ra gì, đều tiêu”

“Bất quá này gà lớn lên vẫn là rất phi.”

“Ngươi ở kia lắm bữa cái gì đâu? Ăn cái gì miệng còn không nhân rồi?”

“Này liền tính ta thỉnh ngươi kia đón a, về sau nhưng đừng lại nói ta thiếu ngươi.” Mông thiên ngồi vào một bên, nhắm mắt ánh mặt trời, hưởng thụ tới chỉ không dễ yên tĩnh.

Thiết nghe phong phản ngôn lập tức dừng miệng.

“Liền này?! Ngươi cũng quá keo kiệt không phải, nói tốt một bàn rượu và thức ăn không có?!”

Vừa dứt lời, chỉ thấy trong tay tiêu hương phi gà “Đằng” một chút bay lên, đánh cái đường cong, biểu ba lượng tích gà du, rồi sau đó liền rơi xuống mông thiên trong tay.

“Nghe ngươi, muốn rượu và thức ăn cũng đúng, này gà cũng đừng ăn.”

Mông thiên hào sảng cười, thiết phong đầu tiên là sùng sốt, rồi sau đó đầy mặt khó chịu.

Nướng chín phi gà bay đi?!

“Ngươi!”

“Ngươi tay trái làm sao vậy?”

Thiết phong lúc này mới nhìn thấy mông thiên trên cánh tay trái cột lấy một cái vải bố trắng, mặt trên còn chảy ra điểm điểm đỏ tươi nhàn, hiển nhiên là bị thương không lâu.

“Không có việc gì, bị điểm vết thương nhẹ.”

Mông thiên nhẹ nhàng bằng quơ nói một câu, rồi sau đó liền đem kia gà nướng lại ném trở về.

Thiết phong thành thạo liền đem kia gà nướng ăn hơn phân nửa, dư lại một cái hoàng nộn gà mông, mạo hiểm nhiệt khí, phảng phất ở hướng hấn vẩy tay, do dự một phen, vẫn là cấp nuốt mất.

“Vừa mới có bao nhiêu người đuổi giết chúng ta?”

Thiết phong nhớ rõ rành mạch, từ kia hồ gia trại ra tới thời điểm, móng thiên vẫn là lông tóc không tổn hao gì.

“Trên dưới một trăm tới cái đi.”

“Đại khái.”

Móng thiên đáp bình tĩnh, lại không khó nghĩ đến trong đó gặp phải chính là kiểu gì kinh tâm động phách.

“Ta”

Thiết phong tựa hồ có rất nhiều vấn đề muốn hỏi, nhưng lại trong lúc nhất thời không biết từ nơi nào nói lên, chỉ hỏi một cái nhất không liên quan.

“Người đi hoang đều làm gì?”

“Diệt Cháp Pháp Đường.”

“A?!”

Nhìn đến thiết phong kinh dị biểu tình, móng thiên lại là ha ha cười, bị nhiệt liệt dương quang hoảng tới rồi đôi mắt, bãi quá mức, lại ra vẻ quan tâm hỏi:

“Người thật đúng là tin kia, có phải hay không thương đến đầu tới tới tới, chạy nhanh cho ta xem, ha ha”

“Thiết”

Thiết phong khòe miệng vừa kéo, gần nhất tiếp xúc kỳ ba sự thật ở quá nhiều, khiến cho hấn đầu óc đều có chút vụng vụng hồ hồ.

“Ai hiếm lạ.”

Dứt lời phiến quá mức đi, bụng lại kêu một tiếng, một toàn bộ phì gà xuống bụng, thế nhưng cảm giác còn có chút đói.

“Hào hào, không đùa người, ta vốn là muốn đi tìm bác hoang Đại thống lĩnh từ đi thống lĩnh chức, nhưng giờ phút này đã xảy ra này rất nhiều biến cố, sợ là khó có thể như nguyện.”

Móng thiên nhìn thấy thiết phong lại lần nữa đem đầu nữa xoay lại đây, còn nói thêm:

“Này hồ không cố kỵ sau lưng thế lực che dấu rất sâu, ta phía trước hoài nghi là mấy đại môn phái cấu kết thành chủ phủ, dục đối Cháp Pháp Đường bất lợi, nhưng lần này xem ra, này thế lực cường đại trình độ cùng tình báo lĩnh thông đều đại siêu ta đoán trước, cần thiết đến tìm Đại thống lĩnh hảo hảo thương nghị một phen như thế nào ứng đối, bằng không chắc chắn gây thành đại họa.”

Thiết phong trầm tư tiếp cận nửa khắc, móng thiên chán đến chết đuối tay hút tới một con thỏ hoang, khẽ vuốt hai hạ lại cấp thả chạy đi.

“Móng đại ca, người vì cái gì làm như vậy?”

“Cái gì?”

“Người vì cái gì muốn từ đi thống lĩnh chức vị?”

Móng thiên trường lớn lên thở dài, thần thức không thôi.

“Bởi vì ta trong lòng có thù, đã không xứng lại đương này thống lĩnh.”

“Người đệ đệ thù?”

“Không sai.”

“Vậy người nhập đồng thanh giáo mục đích cũng là vì này?”

“Không sai.”

“Lại phát hiện kia đồng thanh vương không phải hung thủ?”

Móng thiên lắc lắc đầu, cười khổ nói:

“Người này đầu nhỏ hạt dưa như thế nào như vậy liền hảo sử”

“Này thiên hạ chấp pháp giả ít nói cũng có thể có mấy ngàn người, mỗi người hơn phân nửa cũng đều có cha mẹ thê nhi, chẳng lẽ bọn họ liền đều không có cái gì thù hận? Vì sao phải bởi vậy liền từ đi này chức vị?”

“Bọn họ là bọn họ, ta là ta.”

Nói những lời này khi, mông thiên trên mặt mang theo một chút quật cường cùng kiêu ngạo.

“Có thù riêng giả tự lui, đây là Chấp Pháp Đường quy định.”

Rồi sau đó lại bổ sung nói.

Lúc này đến phiên thiết phong thờ dài, âm thầm nghĩ: Phía trước kia hắc y nhân nói “Này Lạc thống lĩnh làm người cứng nhắc, ta không thích” đại khái chính là ý tứ này.

“Thiết Phong huynh đệ, về Trịnh Tông sự tình, ta đại biểu hắc tại đây trình trọng hướng ngươi nói lời xin lỗi.”

Mông thiên đột nhiên đứng dậy, đối với thiết phong thật sâu làm cái áp.

“Ta không nghĩ tới hắc chop tới ngươi sẽ phé đi ngươi đan điền, nói cách khác vô luận như thế nào ta cũng muốn ra tay tương trợ bất quá ngươi yên tâm, về sau ta có cơ hội, nhất định sẽ tìm mọi cách trợ ngươi khôi phục.”

Thiết phong thấy thế giãy giụa suy nghĩ đứng dậy, một tác động miệng vết thương cả người đau nhức, thế nhưng không đứng lên, ngược lại càng trượt xuống dưới một chút.

“Mông đại ca, ngươi đừng như vậy, hắc là hắc ngươi là ngươi, ngươi hà tất phải vì hắc giải vây?”

Nhìn thấy mông thiên như cũ bảo trì cái kia tư thế bất động, rơi vào đường cùng lại lần nữa nói:

“UU đọc sách www.uukanshu.com ta không bởi vậy hướng hắc trả thù là được, lão ca, ngươi trước đứng lên đi, ngươi như vậy xem đến ta quái biệt nữ”

Mông thiên đứng dậy.

“Một nữ là một nữ, ngươi tìm không trả thù chuyện này đại ca nguyên bản cũng chỉ có thể cho hắc cầu cái tình, cũng không thể bức ngươi, chỉ là gần nhất này Chấp Pháp Đường thật là không bình tĩnh, hy vọng ngươi đáp ứng đại ca dừng ở chỗ này thời điểm cho hắc thêm phiên thì tốt rồi.”

Thiết phong vươn một bàn tay, mông thiên một tay đem hắc kéo lên.

“Yên tâm ta hiện tại này thân mình bản, chỉ sợ muốn tìm lão nhân kia phiên toái cũng là lòng có dư lực không đủ a.”

Thiết phong cảm thụ được kia một thân tinh mịn đau đớn, “Tề” một tiếng, đảo hút một ngụm khí lạnh.

Bị thương khi còn không có cảm thấy nhiều đau, qua đi bình tĩnh trở lại mới là thật sự xuyên tim!

“Ân ngươi tính toán đến đâu rồi.”

“Còn muốn đi theo ta đi hoang đều sao?” Mông thiên hỏi.

“Không đi đi, ta này một thân đau xót, sợ là đuổi khỏi lộ tới lao lực thực.”

“Ân, đối, có lý có lý, nhanh lên dưỡng thương mới hảo.”

Ách?

Hắc như thế nào đáp như vậy thống khoái, kia phảng phất gian kế thực hiện được giống nhau biểu tình là tình huống như thế nào

Còn không đợi thiết phong nghĩ thông suốt, mông thiên liền lại cướp nói:

“Khụ khụ, ta cho ngươi làm dịch dung, ngươi chỉ cần không cho nó gỡ xuống tới, liền không ai nhận được ngươi, cũng sẽ không có ai đuổi giết ngươi.”

Thiết nghe phong phanh ngôn vừa kéo, ba bước cũng làm hai bước đi đến bên cạnh cái ao bạn, nhìn nhìn chính mình kia tú khí như văn nhược thư sinh tân gương mặt, thật sự là kinh ngạc vạn phần, rốt cuộc mình bạch vừa mới cảm thấy trên mặt dị vật cảm là từ đâu mà đến.

Không trách hắc có thể wēizhuāng hắc thứu vương nhiều năm như vậy, này tay dịch dung bản lĩnh cũng quá xuất thần nhập hóa! Quả thực là mẹ ruột tới đều không quen biết!

Nghĩ lại tưởng tượng không đúng a

“Ta thảo! Ngươi liền cho ta dịch dung đều làm tốt còn hỏi ta muốn hay không đi theo ngươi, hợp lại ngươi đã sớm dự mưu tốt cho ta ném ra!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86 :náo nhiệt lữ đồ

Trên quan đạo, bốn người bốn kỵ ẩn dây cương từ hành, một nam một nữ hai áo lam thanh niên hài hòa song song ở phía trước, mặt sau hai cái tuổi trẻ nam tử lại không được cái cộ âm ỉ, tựa hồ ai cũng không phục ai. 【 phong văn tiểu thuyết đọc vông 】

“Đại sư huynh, người nói lúc này xem kiểm đại hội vì sư phó vì sao như thế coi trọng, thậm chí liền đem Đại sư huynh đều cấp phái tới?”

Nàng kia thanh âm thực nhu, ngọt có chút quá phận,

Nghe được nhân tâm ngửa.

Còn không đợi kia “Đại sư huynh” trả lời, mặt sau hai cái nam tử liền đình chỉ la hét âm ỉ, đoạt đáp lên.

“Sư phó nói qua, lần này thiệp mời là Đại thống lĩnh thân thủ sở thư, nghĩ đến nghĩ đến cùng năm rồi là rất có bất đồng!”

“Đúng đúng đúng, không chỉ có như thế, lần này chờ tuyển danh ngạch còn từ năm cái phá lệ gia tăng tới rồi bảy cái, đây chính là gần trăm năm tới lần đầu a!”

“Đại quý, tiểu bạch, ta cùng Đại sư huynh nói chuyện, hai người cầm cái cái gì miệng! Các người đều biết đến sự tình, cha ta có thể không cùng ta nói?!”

Nàng kia một tiếng kiều sát, hiển nhiên nàng tính tình cũng không có thanh âm như vậy ôn nhu.

“Tiểu sư muội, hai vị sư đệ nói không sai, lần này xem kiểm đại hội lại là so năm rồi muốn coi trọng một ít, tới rồi hoang đều sau muốn thận trọng từ lời nói đến việc làm, không thể quá nhậm”

“Không thể quá tùy hứng làm bậy, ném ta bạch giang kiểm môn thể diện.”

Còn không đợi kia cầm đầu nam tử nói xong, ba người liền chính tề đáp, giống như bồi thư học sinh, chung quy đều là thiếu nam thiếu nữ tính tình, nói xong đều là một trận cười to.

“Ài, quản không được các người”

Bốn người một đường đi trước, ba người đều giống mới sinh ra chim sẻ, rú rít nói cái không ngừng, cầm đầu nam tử trầm ổn ít lời chút, người khác không hỏi hấn lời nói hấn liền không nói một lời, mỗi lần trả lời đều vẻ mặt nghiêm túc tương, lại làm kia ba người cười đến càng hoan. Nơi này ly hoang đều cũng liền ba bốn trăm dặm lộ, khoảng cách xem kiểm đại hội thượng đã nhiều ngày, mấy người liền ở nàng kia đề nghị hạ không nhanh không chậm hành, đảo mắt liền tới rồi buổi trưa.

“Đại quý, đại quý, người xem, nhìn xem bên phải kia đại thụ phía dưới, nơi đó giống như ngồi một người.”

“Đi đi đi, liền người kia phá ánh mắt, đều có thể đem cục đá xem thành con báo, còn nói cái gì làm chúng ta tiểu tâm, nhưng đừng ở trang cái gì thiên lý nhãn mắt mặt.”

Tiểu bạch đầy mặt tướng đến đỏ bừng: “Lần này là thật sự! Nơi đó thật ngồi một người, không tin người xem!”

Hắn cảm xúc kích động, thanh âm liền đề cao không ít, bị phía trước trộm đánh giá Đại sư huynh thiếu nữ nghe được, về phía trước vừa thấy, quả nhiên có người ảnh.

“Đại sư huynh, nơi đó tựa hồ thực sự có một người chúng ta muốn hay không đi xem?”

Thiếu nữ cười ngậm ngậm nói, tựa hồ vì chính mình tìm được rồi cùng Đại sư huynh nói chuyện với nhau đề tài thực vui vẻ.

“Đi.”

Bốn người đem mã phân biệt buộc ở một bên, lập tức hướng tới trong rừng đi đến, nơi này vùng hoang vu dã ngoại dân cư thưa thớt, đảo không cần lo lắng có người ăn cắp.

Lần này kia tiểu bạch thật sự không nhìn lầm, không đi bao xa, liền nhìn thấy một viên đại sam dưới tàng cây mặt dựa vào một người, lớn lên giống cái tú khí thư sinh, lại quần áo rách nát trần đầy huyết ô, cũng không biết bị kiểu gì đại hình, kia thiếu nữ nhìn thoáng qua liền không đành lòng che mặt quay đầu đi chỗ khác, dừng bước chân, qua một hồi lâu mới lại xoay lại đây.

“Các người hảo.”

Kia lớn lên giống tú khí thư sinh người, đúng là dịch dung cái trang sau thiết phong, nhìn thấy bốn người này lại đây, dẫn đầu chào hỏi, vì làm chính mình có vẻ chính mình vẫn nhã chút, lại bổ sung một câu:

“Núi xanh còn đó, lục thủy trường lưu, nhìn thấy các người thật cao hứng.”

Bốn người nghe xong câu này tiếp đón đều là sững sốt, gần nhất là không nghĩ thông suốt lời này ý tứ, thứ hai cũng không nghĩ tới thiếu niên này thế nhưng nói chuyện còn có thể như vậy nhanh nhẹn, không phải trong tưởng tượng cái loại này thanh âm run run rẩy rẩy muốn chết bộ dáng.

Kia cầm đầu nam tử về phía trước đi rồi vài bước, cúi xuống thân tới, xem xét thiết phong thương thế, thấy hắn thoát nhìn tuy thể thâm, nhưng mạch tượng vững vàng hữu lực, không cảm âm thâm lấy làm kỳ, nhưng cũng yên tâm vài phần.

“Ách tiểu huynh đệ, người còn được chứ?”

“Hắc hắc, còn hảo còn hảo, một chốc một lát còn không chết được.”

“Ta đỡ người đứng lên đi?”

“Không cần, ta chính mình còn có thể khôi.”

Kia thiếu nữ véo véo bên cạnh hai người, nhẹ giọng trách mắng: “Đại sư huynh ở phía trước cứu người, các người liền tại đây nhìn?! Muốn chết a!”

Kia hai người cánh tay ăn đau, hú lên quá đi, vội không ngừng chạy vội qua đi, như động dục mẫu tinh tinh giống nhau chạy vội tới thiết phong trước mặt, hỏi han ân cần, rút ra không tới còn lẫn nhau la hét ầm ĩ vài câu.

Một trận ân cần qua đi, lại không màng kia đầy người huyết ô, cướp cấp thiết phong nâng tới rồi chính mình trên vai, phảng phất kia vết máu chính là chính mình vinh dự huy chương, xem đến kia cầm đầu nam tử liền tiếp lác đầu dờ khóc dờ cười, nhưng hai người đã là làm việc thiện sự, cũng không tiện giờ phút này làm trò người ngoài phê bình chút cái gì.

Năm người vừa đi, kia thiếu nữ liền một bên nhiệt tình cấp thiết phong làm giới thiệu, đảo không phải bởi vì đối này kỳ quái thiếu niên có cái gì hảo cảm, mà là bởi vì thiếu niên này là sư huynh cứu duyên cớ.

Trải qua kia thiếu nữ một phen giảng giải cùng kia đại quý cùng tiểu bạch thường thường xen mồm, thiết phong cũng đối bọn họ có chút hiểu biết.

Bạch giang kiếm môn, môn phái này lúc ấy nhưng thật ra nghe môn thiên giảng quá, là bắc hoang nổi tiếng nhất “Ba phái năm môn” chi nhất, lấy một bộ sông dài mặt trời lặn kiếm pháp nổi tiếng, tọa lạc bắc hoang nam diện đại bạch bờ sông, thực lực không kém, thanh danh cũng thực hảo.

Này cầm đầu diện mạo cực kỳ hiện lão, tính cách cực kỳ cũ kỹ nam tử tên gọi làm cổ sơn, UU đọc sách www.uukanshu.com là bọn họ sư huynh, kia diện mạo diễm mỹ, ngực bình thân tế nữ tử gọi là Thẩm khinh hà, là bạch giang kiếm môn chương môn Thẩm không thiên con gái một, còn lại kia hai người phân biệt là ngoại hiệu vì đại quý phong đều, cùng ngoại hiệu vì tiểu bạch bạch bạch trung.

Không thể không nói, nghe được kia tiểu bạch kỳ quái tên, thiết phong thiếu chút nữa cười ra tiếng tới.

Bốn người thấy này đầy người miệng vết thương thiếu niên tự nhiên không thể lại đem này ném ở chỗ này, mà thiết phong giờ phút này cũng là không chỗ để đi, nghe bọn hắn đi trước hoang đều, đơn giản cũng liền cùng nhau đi trước.

Mấy người đều là tự quen thuộc thiếu niên, liền như vậy từ dưới tàng cây đi đến trước ngựa vài trăm thước lộ liền trở nên thực lạc lên, thiết phong nói chính mình là bị kẻ thù làm hại, mấy người thấy hắn cả người miệng vết thương rậm rạp, đoán rằng là muốn ép hỏi hắn sự tình gì, nhưng đây là nhân gia việc tư, tự nhiên không tiện hỏi.

Tới rồi trước ngựa, cổ sơn lạnh nghề túi lấy bộ quần áo cấp thiết phong thay đổi, thiết phong vừa mới đổi hảo tẩu hời, liền nhìn thấy phong đều cùng bạch bạch trung nhân chính mình kỳ ai mà tranh chấp lên, này hai người đều muốn cho thiết phong thượng chính mình mã, trong lúc nhất thời tranh mặt đỏ tai hồng, sau lại ở cổ sơn quát lớn hạ mới ngừng lại được, thống nhất phương án, từ thiết phong tới làm quyết định này.

Thiết phong cảm nhận được bốn người bắn ra thân thiện ánh mắt, không khỏi có chút khóe miệng run rẩy, rõ ràng chính là cười ngựa đơn giản như vậy sự, lại khiến cho phảng phất có một loại tuyến thân cảm giác quen thuộc, càng xấu hổ chính là, lựa chọn vẫn là hai cái đại nam nhân

“Khụ khụ, vậy luân kỳ đi, cũng đừng một con ngựa, ta họ thiết, người họ Bạch, vậy từ người này bắt đầu hảo”

Mấy người tuy không hiểu này cao minh logic, nhưng cũng nhận đồng cái này lựa chọn, thiết phong thượng bạch bạch trung mã sau, kia hai cái kẻ dờ hơi dùng nhằm vào “Luân kỳ” những lời này thảo luận lên, bạch bạch trung nói hắn là bốn người luân kỳ ý tứ, phong đều nói đương nhiên là hai chúng ta thay phiên kỳ ý tứ, an tĩnh trong rừng lại lần nữa la hét ầm ĩ không dứt.

Hào một hồi náo nhiệt lữ đồ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87 : Trả thù tới cửa

Năm người một đường tây hành, thẳng đến ban đêm mới đến tới gần trong thị trấn nghỉ tạm, kia ba người người nhìn thấy thiết phong kia hồ lang ăn tương đều cả kinh ngây dại, tuy là cổ son so mấy người kiến thức rộng rãi, cũng chưa thấy qua có bọc này lượng com ăn thiếu niên, không cảm âm thâm lấy làm kỳ.

Thiết phong chính mình cũng không biết sao lại thế này, từ lần trước bị kia “Mười dặm cảm” nữ tử trị liệu qua sau, liền cảm giác tựa hồ lực lượng dần dần so trước kia lớn rất nhiều,

Không phải nội lực, mà là thuần túy cơ bắp lực lượng, nhưng tương ứng, mỗi ngày lượng com ăn cũng đi theo lớn rất nhiều, phảng phất này dạ dày thành động không đầy đường như, như thế nào cũng điền bất mãn, một người có thể ăn ra người khác bốn năm lần lượng com ăn, ăn xong rồi cũng không thấy bụng có nửa điểm cổ trướng, đi đến nơi nào tổng muốn nghênh đón một mảnh kinh ngạc cảm thán thanh âm, mấy ngày qua đi, cũng coi như là đều thói quen.

“Cách ~”

Nuốt vào cuối cùng một khối to thom ngào ngạt đầu heo thịt, thiết phong xoa xoa miệng, đánh cái vừa lòng no cách.

“Thiết huynh đệ.. Muốn lại đến điểm cái gì?”

Cổ son nhìn nhìn kia thật lớn một bàn cặn, cương cười hỏi.

“Ách.. Không cần, lần này làm Cổ huynh tiêu pha..”

Thiết phong gãi gãi đầu, rất là ngượng ngùng mà nói.

Dù sao cũng là ăn thịt người miệng đoàn a.

“Tiêu pha không thể nói, có thể thấy vậy kỳ cảnh cũng là thù vì không dễ a.. Chúng ta này vài vị sư đệ vốn là vì du lịch một phen, tăng trưởng kiến thức mà đến, thiết huynh đệ nhưng thật ra thỏa mãn bọn họ tâm nguyện.” Cổ son cười đáp.

“Áo.. Như thế rất tốt.. Nếu không, lại đến hai chi thiêu gà?”

...

Một đoạn tiểu nhạc đệm qua đi, kế tiếp mấy ngày, hành trả thù là thẳng đường, mấy người lần này đều là đại biểu bạch giang kiếm môn tới xem lễ, dọc theo đường đi đều xuyên môn phái đặc có thâm lam bố sam, bạch giang kiếm môn ở trên giang hồ mức độ nổi tiếng rất cao, phần lớn người giang hồ đều nhận biết này thân trang phục, vô luận người nào tiến lên tiếp đón bái phỏng, cổ son đều nghiêm túc mà nhất nhất đáp lễ, nghiêm nhiên đã có một bộ tông sư bộ dáng.

Mà này càng tới gần hoang đều, mấy người liền hành càng thông thả, hoan thanh tiểu ngữ cũng trở nên thiếu rất nhiều, người tập võ sáu giác mẫn cảm, từ buổi sáng bắt đầu khởi, mấy người liền loáng thoáng có chút tâm thần bất an, tựa hồ bị người truy tung cảm giác, nhưng vài lần dừng lại xem xét, cũng nhìn không ra cái gì manh mối, chỉ phải thời khắc cảnh giác, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Đi được tới buổi trưa, khoảng cách hoang đều đã không đủ hai mươi dặm, mọi người vừa mới muốn từng một hồi, vốn tưởng rằng chuyến này liền thuận lợi muốn kết thúc, vừa định cho nhau trêu chọc hai câu, lại không muốn nghe tới rồi một tiếng cực kỳ đột ngột trường tê, chỉ thấy cổ son kéo lấy ngói xuống con ngựa trắng dây cương, đột nhiên liền trú ở tại chỗ, mấy người cũng đi theo ngừng lại, trên mặt đều mang theo một tia nghi hoặc.

Còn không đợi mọi người hỏi ra khẩu, liền nghe được cổ son cao giọng kêu lên: “Phía trước là nào môn phái nào bằng hữu, tại hạ bạch giang kiếm môn cổ son, không biết nhưng có chỉ giáo?”

Ba người nghe xong những lời này, đều cẩn thận hướng bốn phía xem xét, mà thiết phong lại cảnh giác mà nhìn chăm chăm hai bên cao thụ.

Trên cây có người, người có sát khí, tại đây hoang đều lân cận dám như thế làm người kiên quyết không nhiều lắm.

“Nếu các vị bằng hữu không muốn gặp nhau, vì tại hạ mấy người tánh mạng an nguy, chỉ phải ra tay tương thỉnh!” Cổ sơn không thấy đáp lại, lại lần nữa cao giọng kêu lên, tay cầm chuôi kiếm, chân đạp yên ngựa, ánh mắt nhìn thẳng phía trước, như cũ một bộ trầm ổn bộ dáng.

Vừa dứt lời, liền rào rạt từ hai bên trên cây nhảy xuống năm người, người mặc thanh y, ngang ngược ngăn ở trước ngựa, mặc cho ai đều có thể nhìn ra kia vẻ mặt không có hảo ý.

“Cổ sơn sư huynh, hảo bản lĩnh.”

Cầm đầu người nọ kiêu ngón tay cái, cười như không cười đã đi tới.

“Huynh đệ tưởng cho người cái kinh hi, lại không ngờ sớm bị người phát hiện.”

Người này làn da ngăm đen, thân hình cao lớn, nhìn ra có thể có hơn ba mươi tuổi, trên mặt lại mang theo một cỗ không ứng thuộc về cái này tuổi trẻ bừa bãi.

Thiết phong nhìn về phía người tới, năm người đều là sử kiếm, bất quá đại đa số môn phái trường kiếm đều là dừng ở trên eo, lấy kỳ lễ kính ý tứ, mà này năm người trường kiếm muốn thô to rất nhiều, đều dừng ở sau lưng, tương so dưới muốn nhiều vài phần sắc nhọn, thiếu vài phần hàm súc.

Không thể không nói, này mấy người tuy nói nhìn biệt nữ khó chịu, kia phía sau khí phách đại kiếm nhưng thật ra gọi lên thiết phong hứng thú.

Cổ sơn khẽ cau mày, hiển thị cũ thức, nói: “Khương tìm, người chính là lại muốn tới sinh sự?”

“Sinh sự không dám nhận, chính là tới đến xem cổ nhân...”

Cầm đầu tên kia vì khương tìm nam tử đối với bên cạnh tùy ý phun nước miếng, kiêu ngạo đi đến năm người bên cạnh người cách đó không xa, cơ hồ muốn đem gây chuyện thị phi mấy chữ viết ở trên mặt.

Thiết phong thấy một màn này ngược lại thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn cũng coi như là gặp qua rất nhiều cao thủ người, xem người này đi đường nên bước, so với chính mình sợ lo lắng hồ không có kỵ kém hơn lão đại một đoạn, đối chính mình nhưng thật ra đủ không thành quá lớn uy hiếp, chẳng qua trên cây còn có một đạo bí ẩn sát khí, này phân không biết, lại không thể không làm thiết phong lo lắng vài phần, cũng không biết này cổ sơn có hay không phát hiện.

Khương tìm khinh miệt nhìn mọi người liếc mắt một cái, lại mang theo một bộ nghiền ngẫm ánh mắt đi tới Thẩm khinh hà trước ngựa, ngả ngón nói:

“Khinh hà sư muội, người vẫn là như vậy thủy linh a, chắc chắn chắc, chính là này đáng người vẫn là kém một chút hòa hậu, không bằng làm sư huynh ta cho người giúp đỡ, xoa nắn một phen?”

“!!!”

“!!!”

Có thể đã thương người không chỉ là vô công, cũng có ác độc ngôn ngữ, mà có chút ngôn ngữ, cơ hồ tương đương với trực tiếp xé rách da mặt.

Khương tìm này phiên lời nói, hiển nhiên liền tại đây liệt!

“Người!...” Thẩm khinh hà tuy nói ngày thường tùy tiện, nhưng rốt cuộc vẫn là cái thiếu nữ, giờ phút này trước mắt bao người bị hấn như thế xoi mói, nói thẳng đùa giỡn, quả thực phần nộ tới rồi cực điểm, sắc mặt đỏ lên, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nói cái gì cho phải, nhưng vô luận nói cái gì đó, nữ tử cùng nam tử đối mặt, không chỉ có bất nhã, trong lời nói chung quy vẫn là muốn ăn một.

Bạch bạch trung cùng phong đều hai người nghe vậy trực tiếp phi thân xuống ngựa, lại vô ngày xưa như vậy nhẹ nhàng biểu tình, giờ kiếm thẳng chỉ khương tìm, môn phái tranh chấp, không hỏi nữ quyền, đây là trên giang hồ trong lòng hiểu rõ mà không nói ra quy củ, phá này quy củ, thù hận tranh luận lấy hóa giải.

Thấy bạch bạch trung nhị người rút kiếm, mặt khác bốn người cũng đi theo đón nhận, UU đọc sách www.uukanshu.com sáu thanh trường kiếm dưới ánh mặt trời bị chiếu mình hoành chói mắt, cổ sơn như cũ nại được tính tình chưa từng xuống ngựa, nhìn về phía giấy lát gian giương cung bạt kiếm mấy người, mày càng sâu nhíu vài phần.

Này năm người đều là trọng kiếm môn nhân, trọng kiếm môn cùng chỗ bắc hoang “Năm môn” chi liệt, cùng bạch giang kiếm môn từ đời trước khởi liên tổ có thù oán, nhưng hai phương lẫn nhau có điều kị, mấy chục năm tới đảo cũng chưa hoàn toàn đâm thủng cuối cùng kia tương giấy cửa sổ, mà lần này này khương tìm đột nhiên làm khó dễ, tình hình tuyệt phi tầm thường.

Muốn khai chiến?

Bất quá lấy cổ sơn đoàn người thực lực, này năm người chưa chắc nề hà được bọn họ, sự ra khác thường tất có yêu, điểm này mới là làm cổ sơn càng thêm lo lắng, không biết bọn họ rốt cuộc có cái gì tự tin dám như thế hành sự.

“Khương tìm, người lời này là đại biểu trọng kiếm môn theo như lời, vẫn là đại biểu chính người.”

“Ha ha, kia lại có cái gì khác nhau? Người nhưng thật ra nói nói xem.”

“Hai phái vẫn luôn là có chút ăn tết, đảo cũng không tính cái gì bí mật, người trọng kiếm môn nếu thật sự tương khai chiến, nghĩ hiểu chiến thư, tuyên định địa điểm, ta bạch giang kiếm môn lại là không chỗ nào sợ hãi, nhưng người như vậy như giang hồ bọn đạo chích giống nhau mở miệng bất kính, không biết truyền đi ra ngoài, các người thể diện thượng có không có quang.”

“Cổ sư huynh, luận kia ra về đạo mạo ngôn ngữ, huynh đệ ta cam bái hạ phong, người cũng không cần lại lải nhải lấy câu khoe ra, lại không biết luân đình đầu công phu, người ta ai càng tốt hơn?!”

Hô!

Trù tự vừa ra, khương tìm liền ngang ngược vô lý mà sao khởi sau lưng trọng kiếm, nhất kiếm chém xuống, thân kiếm hơi hơi bao phủ một tầng bạch quang, phát ra rất nhỏ tiếng rít tới.

Cổ núi cao cao nhảy lên một bên, tránh thoát này một kích, dưới tòa con ngựa trắng lại bởi vậy bị chặn ngang trở thành hai đoạn, nội tạng máu vậy đầy đầy đất, lệnh người buồn nôn, Thảm khinh hà thấy một màn này mặt đẹp như cườm điêu phẫn, không nỡ nhìn thẳng kia đầy đất huyết tinh, đôi bàn tay trắng như phấn nắm chặt, nhìn về phía khương tìm đại kiếm lại càng nhiều một tia kinh hoàng.

“Bạch quang kiếm ý..” m. Đọc, càng chất lượng tốt đọc thể nghiệm

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88 : giao thủ

Có nói là tiên lễ hậu binh, nhưng đã đôi phương không nói lễ, kia liền cũng chỉ dư lại khẩu kiếm hơi. 【 phong văn tiểu thuyết đọc vông 】

Còn lại mấy người giằng co bất động, cổ son cùng khương tìm nháy mắt liền giao nổi lên tay tới, hai người đều có thể tính làm là trẻ tuổi nhân tài kiệt xuất nhân vật, ra chiêu chỉ gian thu phát có độ, nghiêm nhiên có cổ đại gia phong phạm, lúc đầu chia đều thu, ba mươi chiêu sau, kia nắm giữ bạch quang kiếm ý khương tìm liền hơn một chút.

Thiết phong giá lập tức trước hai bước, hỏi:

“Thảm nữ hiệp này bạch quang kiếm ý là cái thứ gì a, thoát nhìn còn rất cường?”

Vừa mới nằng kia một tiếng nhắc mãi thiết phong nghe vào trong tai, bắt đầu khi còn chưa thể nào coi như một chuyện, nhưng sau lại thấy hai người giao thủ, mỗi lần hai kiếm đánh nhau khi, khương tìm trong tay trọng kiếm liền muốn phát ra hơi hơi bạch quang mang, kia trọng kiếm vốn là thể mạnh mẽ trầm, hơn nữa này nói quang mang thêm vào một kích là có thể cấp cổ son trường kiếm chấn khai số tác, cũng liền bởi vì nguyên nhân này, làm cho cổ son dần dần sinh xu hướng suy tàn.

Mà này huy kiếm kỹ xảo, tựa hồ còn nhìn có như vậy điểm quen mắt.

“Đó là trọng kiếm môn tứ tuyệt kiếm ý là một môn kỳ lạ xuất kiếm pháp môn, xài chung thanh, hồng, bạch, vô bốn trọng, mỗi cao một trọng, liền có thể tăng cường số phân kiếm chiêu uy lực, nghe nói tới rồi tới cao không ánh sáng kiếm ý cảnh giới, có thể lại không đề nội lực dưới tình huống chém ra vô hình kiếm khí, sắc bén vô cùng nhưng là thật là nguy ai cũng không biết, liền tính hần trọng kiếm môn trác sư trọng kiếm môn trác chương môn cũng không đạt được cái này cảnh giới. Cứ việc như thế, kia bạch quang kiếm ý cũng là môn có thể hóa hủ bại vì thần kỳ công phu, trọng kiếm môn vốn dĩ chiêu thức không coi là nhiều tinh nghiến, nhưng liền dựa vào chiêu thức ấy, lại có thể ở trong chốn giang hồ vững vàng đứng chân.”

Thảm khinh hà vốn định nói “Trọng kiếm môn trác sư bá”, nhưng trong lòng đối khương tìm oán khí chưa tiêu, đơn giản liền nhất quán tôn xưng cũng không cần, trực tiếp xưng là “Trọng kiếm môn trác chương môn”.

“Ách? Là như thế này sao?”

Thiết phong nghe xong này phiên giảng giải, cuối cùng biết vì cái gì nhìn qua còn có chút quen mắt.

Này còn không phải là kia lấy thế ngự kiếm pháp môn sao?

Vẫn là suy yếu không biết nhiều ít lần phiên bản!

Cái quý gì “Không ánh sáng kiếm ý chi cảnh”?!

Kia chẳng phải là lấy ngự thế pháp chém ra một đạo kiếm khí?

Bọn họ chương môn đều sẽ không?

Chiều như vậy xem ra tiểu gia ta có phải hay không có thể cho bọn hắn đương chương môn đi?!

Thiết phong nghĩ đến đạo cũng không được đầy đủ sai, nếu đơn luận đối thế chỉ nhất đạo nắm giữ, thiết phong giờ phút này xác thật so với kia trọng kiếm môn chương giáo còn mạnh hơn thượng không ít, nhưng nếu thật giao khởi tay tới, nhân gia lại dùng ra bên mà vô công, chỉ sợ thiết phong liền muốn lập tức hất chân sau.

Từ xưa đến nay rất nhiều vô công tuyệt đỉnh người đều ý thức được “Thế” tầm quan trọng, cũng có không ít người tưởng lấy này sáng chế một bộ tuyệt học, nhưng nhiều là học theo Hàm Đan, thoát nhìn giống mô giống dạng, kỳ thật so này bốn môn vô công còn muốn kém rất nhiều hòa hậu, liền giống như ai đều biết kia hồ, báo, vượn, tượng cơ hấp lực lượng cường hãn vô cùng, nhưng thật muốn tu luyện ra kia chờ lực lượng người, lại nhiều này đây chung thân tàn phế mà chấm dứt.

Này trọng kiếm môn sáng lập giả vu hiển là hơn trăm năm trước thiên tài nhân vật, kia tứ tuyệt kiếm ý cũng đúng là hãn sáng chế, nhưng gần nhất đầu, kia sức của một người chung quy hữu hạn, sáng chế phương pháp tu luyện còn có rất nhiều tỉ vết, thứ hai đầu, này ngự thế phương pháp cùng thường quy kiếm pháp rất là bất đồng, còn cần sáng chế đối ứng kiếm chiêu, mới có thể phát huy ra trong đó uy lực, mà trọng kiếm môn hơn trăm năm sưu tập các môn các phái kiếm pháp vô số, như cũ không có tìm được có thể phù hợp này tứ tuyệt kiếm ý kiếm thuật chiêu thức tới, cũng nguyên nhân chính là này này, trọng kiếm môn kiếm pháp tạo nghệ vẫn luôn bị người sở âm thầm lên án, rất nhiều người chỉ nói bọn họ dùng chính là bằng môn tà đạo mưu lợi phương pháp, mấy thế hệ chương môn cũng đều khổ mà không nói nên lời.

Tương so này trọng kiếm môn tu hành phương thức, thiết phong sở tu ngự thế pháp là theo mượn tương pháp sáng chế, tuy nói dùng ra tới thượng có không nhỏ hậu hoạn, nhưng đơn luận này sở mượn uy lực tới giảng, đã là tuyệt đối xưa đầu bằng nay, bằng không cũng sẽ không nắm đó bị xưng chỉ tà pháp mà thất truyền.

Có ngự thế pháp, còn cần kiếm chiêu, này nhất chiêu “Núi sông bảy đoạn” tuy nói thoát nhìn thường thường vô kỳ, nhưng lại là nắm đó lệnh ngô hoa rất nhiều tâm huyết sáng chế, lệnh ngô vốn là là ngàn vạn năm khó gặp vô học kỳ tài, cả đời bên trong lại đồng chinh tây chiến, đạt được công pháp trân bảo vô số, sáng chế vô công càng là từ thân son biển máu trung tâm luyện ra tới tinh hoa.

Cường hãn ngự thế pháp cùng tinh luyện ngự thế kiếm thuật hợp lại càng tăng thêm sức mạnh, bởi vậy thiết phong mới có thể tương đối thoải mái mà chém ra kiếm khí, trong đó đạo đạo tự nhiên muốn cao hơn kia tứ tuyệt kiếm ý vô số cấp bậc tới, nói là một cái thanh thiên thượng, một cái hổ sâu, kia đều không quá, chỉ là chính hắn còn không biết thôi.

“Sóng dữ cái thiên!”

“Kiếm quang treo ngược!”

“Son khóc hải đồng!”

“Đi ngược dòng lưu!”

Hai người chỉ gian giao phong càng thêm kịch liệt, Thẩm khinh hà thấy thiết phong hỏi một câu liền lại không ngôn ngữ, nghĩ đến hơn phân nửa là bị này cường hãn kiếm chiêu cấp dọa sợ, bạch bạch trung cùng phong đều nhìn về phía cổ son trong ánh mắt cũng đều hiện lên nồng đậm lo lắng, còn có một tia khó hiểu.

Sư huynh biết rõ này khương tìm luyện thành bạch quang kiếm ý, lại vì gì còn vẫn luôn cùng hắn chính diện đua kiếm?

Rốt cuộc hai người đấu sự nóng sáng, lời này lại đều ở trong lòng quanh quẩn, ai cũng không hỏi xuất khẩu, cũng không biết là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, vẫn là có khác sở đồ.

Mà thiết phong quan chiến cũng là trong đầu ở không được tự hỏi

Kia gọi là gì khương tìm gia hỏa, có thể thanh kiếm thế bám vào ở trường kiếm thượng, nhưng ta mỗi lần đều chỉ có thể chém ra kiếm khí, có đôi khi không khỏi có vẻ quá cao điệu tựa như phía trước kia hồ không có kỳ, thấy ta chém ra kiếm khí trong nháy mắt liền cảnh giác một vạn lần, không biết ta có biện pháp nào không hướng hắn giống nhau, cũng thanh kiếm thế bám vào ở trường kiếm thượng

Chỉ sợ đương sự khương tìm nếu là hiểu rõ thiết phong ý tưởng, kia này một ngum đồ tươi lão huyết là không tránh được muốn phun vừa phun.

Thiết phong ý tưởng này liền giống như một cái có thể coi thường ngàn cân cự đỉnh đại hán, ném xuống kia cự đỉnh, xuống tay cùng chạy đường tiểu nhị học tập, khiêm tốn hỏi: Chính mình có thể hay không đem một nắm lưu lát thật vững vàng đoạn đến trên bàn tới. Kia chạy đường tiểu nhị nghe nói, chẳng phải là muốn biểu đạt một phen giai hồ ai thay, buồn cười, lại là lên một tiếng, sĩ khả sát bất khả nhục

Hai người lại qua hai ba mươi chiêu, cổ son đã đánh đến có chút thở hổn hển, bước chân cũng không bằng ngay từ đầu khi vững vàng, khương tìm thấy càng là tâm phi khí dương, có thể đem này đè nặng chính mình vô số năm đối thủ đánh ngã, đó là kiểu gì mau thay, trong lúc nhất thời bạch quang tàn hiện, không quá mười tới chiêu, liền một cái trọng trăm, trực tiếp đem cổ son đánh bại trên mặt đất.

“Ha ha ha, cổ sư huynh, không nghĩ tới đi, này phong thủy thay phiên chuyển, sáng nay chỉ sợ cũng muốn tới nhà ta!”

Khương tìm cảm cường điệu kiểm, thẳng chỉ ngã quy trên mặt đất thở hổn hển cổ son, trong lòng vô cùng thống khoái.

“Còn đừng nói, xem ngươi bộ dáng này, ta đảo thật là không quá nhẫn tâm giết ngươi đâu”

Khương tìm một ngữ rơi xuống, bạch bạch trung cùng phong đều Thảm khinh hà đồng thời giận mà ra tay, cùng mặt khác bốn người đấu lên, khê kêu, rống giận, trường kiếm giao kích thanh liên miên không dứt, ý đồ đột phá đến cổ son trước mặt, lại đều bị kia bốn gã thanh y nhân ngăn cản xuống dưới.

Mà thiết phong lại như cũ ngồi trên lưng ngựa, nhìn một màn này như suy tư gì, mấy người chính đấu đến hàm chỗ, đảo cũng không có người để ý cái này tay không tiểu tử.

Khương tìm lại quay đầu lại phân phó một câu: “Đừng bị thương kia tiểu nha đầu, một hồi ta còn có mặt khác tác dụng.”

Ngôn ngữ là lúc, đây mặt nụ cười âm thầm, tưởng này tác dụng đảo cũng không nhiều lắm khó đoán, trong khoảng thời gian ngắn kia mấy người giao phong càng thêm mãnh liệt, rống giận tiếng càng sâu.

“Nói đi.”

Cổ son ngã trên mặt đất, thở hổn hển hai khẩu khí thô, nói:

“Hai phái mấy chục năm không nói tường an không có việc gì, nhưng chung quy cũng còn có cái điểm máu chốt, ngươi khương tìm như thế quái đản hành sự, sẽ không sợ trở về chỉ hòmén phái trưởng lão đem ngươi đuổi đi?!”

“Ha ha ha”

“Uu đọc sách www.uukanshu.com cổ sư huynh thật là ngốc lãng buồn cười, ta hôm nay nếu tới, liền không tính toán cho các ngươi lưu lại người sống, huống hồ chuyện tới hiện giờ cũng không sợ nói cho ngươi, này mệnh lệnh vốn dĩ chính là môn phái trưởng lão thương nghị quyết định!”

“Chê cười! Giết chúng ta sẽ có cái gì hậu quả, các ngươi không có khả năng không biết, quý phái trách chương môn chẳng lẽ liền có tin tưởng thừa nhận được ta bạch giang kiếm môn lừa gạt?”

“Trước kia là thượng có kiêng kị, mà giờ phút này lại bất đồng ngày xưa cổ sư huynh, ngươi như thế nào không hỏi xem ta là như thế nào đột nhiên liền lĩnh ngộ này bạch quang kiếm ý?”

“Ngươi vui nói liền nói, không vui nói cũng không ai cầu ngươi!”

“Ha ha, cuối cùng làm ngươi ở miệng chiếm cái tiện nghi cũng là vô phương, rốt cuộc tới rồi âm tào địa phủ, cũng không biết còn có hay không ngươi này triển lãm mồm miệng nơi.”

“Lời nói thật cùng ngươi nói, lần này hành động chính là người khác ra đại lượng vàng bạc tài bảo, vô công bí tịch, ủy thác ta trọng kiếm môn diệt ngươi bạch giang kiếm môn, ta này kiếm ý cũng là đã chịu trong đó một quyền “Trường kiếm quyết” tâm pháp dẫn dắt, lúc này mới nhất cử đột phá cái chắn, ngươi ngấm lại xem nhân gia lấy ra bức này thứ tốt, chúng ta chương môn trưởng lão còn gì sợ đặc tội một cái vốn đã kết thù nhiều năm môn phái? Mà ý vào này phê vàng bạc vô công, chỉ sợ ngươi bạch giang kiếm môn rốt cuộc phi ta phái địch thù lâu!”

“Là ai ai muốn tiêu phí này chờ đại giới trí ta bạch giang kiếm môn cùng từ địa?!”

Cổ son híp mắt hai mắt, lấy hấn đối khương tìm tính cách hiểu biết, giờ phút này chỉ sợ lời nói cụ là tình hình thực tế, có thể làm một cái trăm năm nội tình môn phái nháy mắt tăng lên thực lực võ học công pháp, kia càng tuyệt phi là tầm thường chi vật xem.

Tới thực tế tình hình muốn so với chính mình trong tưởng tượng phức tạp nhiều.

“Hừ hừ, đoán xem xem là ai đâu”

Khương tìm trong lúc vô ý thoáng nhìn bạch bạch trung mấy người giao phong, nhú mày, tựa hồ đột nhiên nghĩ tới cái gì không rất hợp đầu địa phương, khê hừ một tiếng, giọng nói bỗng nhiên vừa chuyển.

“Diêm Vương có lẽ có thể nói cho ngươi!”

Hồ!

Trọng kiếm thẳng trăm mà xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89 : cẩn thận kiếm lão già

Mấy đạn hoá tinh hiện lên, cổ son lại lần nữa cảm kiếm mà đứng, tây đi trên mặt hoảng sợ, khôi phục tới rồi ngày xưa trấn định thần. 【 phong văn tiêu thuyết đọc vông 】

“Người người là trang?!” Khương tìm lạnh giọng quát, vừa mới cổ son kia mấy cảm trong tay kiếm trên chọc thủ pháp tinh diệu vô cùng, hồn nhiên không giống phía trước như vậy vô lực chống cự bộ dáng.

“Bằng không sợ người cũng sẽ không như thế thành khăn.”

“

Cáo già” khương tìm cơ hồ là từ kẽ răng trung căn ra tới mấy chữ này.

Hắn phía trước cũng cùng này cổ son giao thủ qua vài lần, vốn dĩ đối hắn võ công con đường cũng là có vài phần hiểu biết, nhưng lần này lại đây tự giác luyện thành bạch quang kiếm ý, tự giác lại đối phó hắn hẳn là vấn đề không lớn, hơn nữa từ lúc bắt đầu liền đề nặng cổ son đánh, mười qua lại hợp xuống dưới liền đánh mất cuối cùng một tia cổ kị, thẳng đến vừa mới trong lúc vô ý thoáng nhìn bạch bạch trung cùng phong đều huy kiếm khi mới ý thức được một chút

Này bạch giang kiếm môn sông dài mặt trời lặn kiếm pháp đều này đây linh động tăng trưởng, cũng không phải lấy chính diện đua kiếm là chủ a cổ son lại vì gì xá trường liên đoàn, vừa mới bắt đầu liền vẫn luôn ở cùng ta chính diện giao phong?

Nghĩ đến đây, tuy là hắn đầu óc nhất quán không thể nào linh quang, cũng cảm thấy việc này có điểm không đúng, giờ kiếm liền dục trước chấm dứt này hậu hoạn.

Mạnh mẽ nhất kiếm chém xuống, lại không nghĩ đột nhiên bị phản kích, lúc này mới có phía trước một màn.

Làm trò vài vị sư đệ mặt đem tàn nhẫn lời nói phóng ra, lại ngây ngô đem chính mình môn phái ý đồ cấp nói ra tới, này nếu là đến cuối cùng gọi người ta trốn thoát, chính mình chỉ sợ cũng không mặt mũi ở sư môn ngày người.

“Làm người sống lâu cái nửa khác, kết quả vẫn là giống nhau!”

Kẽ răng lại bài trừ một câu, đột nhiên bạch quang đại phóng, hai người lại đua làm một đoàn, đều lấy ra giữ nhà công phu, trong lúc nhất thời sát khí nghiêm nghị, tranh tranh không dứt.

Thâm khinh hà mấy người thấy một màn này, đều đại thở dài nhẹ nhõm một hơi, tinh thần tăng gấp bội, trong tay trường kiếm vũ như lượng diệt bạch hoa.

Này bạch giang, trọng kiếm nhị môn tranh chấp đã lâu, có thể nói ai cũng có sở trường riêng.

Phần lớn bạch giang kiếm môn đệ tử mới vào là lúc, dựa vào cao siêu kiếm chiêu chiếm tiện nghi, trọng kiếm môn đệ tử giống nhau đều đầu không lại, tu luyện mấy năm sau, đương trọng kiếm môn đệ tử nắm giữ nhất định kiếm thế bí quyết sau, hai người lại đánh nhau, kết quả liền cao thấp lập xoay.

Nhưng này trọng kiếm môn tu luyện pháp môn rốt cuộc có tí vết, nếu như tu luyện cái mười mấy năm sau, bạch giang kiếm môn người trong kiếm thuật vững bước tăng trưởng, mà trọng kiếm môn người trong lại cực dễ tới cổ, trì trệ không tiến, hơn nữa kiếm chiêu thô sơ giản lược sở trói buộc, thường thường giờ phút này lại đánh nhau lại muốn yếu đi bạch giang kiếm môn một bậc, chỉ có đột phá cổ, đạt tới kia bạch quang kiếm ý hậu kỳ, thậm chí không ánh sáng kiếm ý chi cảnh, mới có thể ổn áp đối thủ một đầu.

Hiển nhiên, này khương tìm cũng không tại đây giới.

Hai người lần này tranh chấp, chỉ thấy cổ son trong lúc nhất thời trong tay diệu chiêu tàn hiện, thủ đoạn cực kỳ lão đạo, chỉ cần khương tìm thoáng lộ ra sơ hở, tất nhiên có thể bức cho hắn cực kỳ nguy hiểm, liên tục hỏi thủ, mặc hắn khương tìm trên thân kiếm lực đạo lại cường, tựa như trọng quyền đánh tới bông thượng, không thể nào sử lực, không quá nhiều một hồi, liền mặt trắng đến đỏ bừng, hai phần là khí, tám phần là ghen ghét.

Thiết phong ở một bên đều nhìn có chút bất đắc dĩ, xem kia khương tìm trường kiếm mỗi lần lại có thể nhiều đệ nửa phần, liền có thể đã thương địch thủ

Kiến công, nhưng cố tình mỗi lần đều chiêu không để lão liên bị bức hời, thực sự có chút chặt vật.

Hắn lại không biết, này cao thủ gian đánh nhau mỗi nhất chiêu đều là thiên chuy bách luyện, này nửa phần khoảng cách giống như lách trời, há là nói làm là có thể làm được.

Nghĩ lại tưởng tượng, có điểm không đối

Ta không phải hẳn là duy trì cô đại ca, đối này tặc tử lo lắng cái gì

Cổ son dần dần thích ứng khương tìm lực đạo, càng đánh càng ổn, mà khương tìm lâu công không dưới, lại dần dần nóng nảy lên, mỗi quá bốn năm kiếm liên phải kẹp găm lên giận dữ, thế nửa điểm không giảm, kiếm chiêu lại càng thêm hỗn độn.

Gió thu cuốn hết lá vàng, chim hót tỳ bà đạn.

Lại mười chiêu sau, khương tìm căng chân liền gặp một đạo kiếm thương, tuy là đơn thuần da thịt ngoại thương, huyết cũng chưa lưu nhiều ít, nhưng đối này tâm cảnh lại có lớn lao ảnh hưởng.

Kiểm thế một đạo nhất gắng tu tâm, tâm thần không xong, đỉnh đầu liền càng không xong.

Đùi, bên hông, cánh tay, ngực, khoeo mắt, liền tiếp trúng kiếm, đang định khương tìm chuẩn bị kéo ra khoảng cách điều chỉnh kiếm thế, chợt thấy cần cổ một, nghiêng đầu liền gặp được kia cực kỳ đáng giận trường kiếm.

Kia bốn gã thanh y nhân thấy một màn này, cụ là kinh dị mạc danh, không nghĩ ra này tình thế như thế nào như thế cần khôn nghịch chuyển.

Hai người thở hổn hển, tương đối không nói một câu.

Không khí trở nên có chút ngưng trọng.

Không quá nhiều một hồi, liền nhìn thấy khương tìm thân thể có chút kích thích lên, lúc đầu là mỏng manh hết giận thanh, không quá nhiều một hồi, liền chuyển thành âm trầm cười lạnh.

“Hừ hừ hừ”

“Ha ha ha”

“Cổ son, ngươi có phải hay không cho rằng ta muốn nói ta thua, muốn sát muốn xẻo tự nhiên muốn làm gì cũng được, hoặc là vòng ta một mạng linh tinh?”

Khương tìm dùng ngón tay nhẹ nhàng bắt bắt cổ trước mũi kiếm, lại không chút sứt mẻ.

“Trọng kiếm môn huynh đệ, đều dùng tay đi.” Cổ son hơi một phát lực, mũi kiếm liền hơi hơi đâm thủng hần cổ làn da, hiện một đạo bắt mắt tơ máu.

Mọi người thấy khương tìm bị bắt, chỉ phải chiếu cổ son theo như lời, sôi nổi ngừng kiếm, lại không vào vô, đều ở lẫn nhau cảnh giác, tròng thượng nhảy mắt an tĩnh rất nhiều.

“Khương tìm, ngươi còn có gì lời nói nhưng nói?”

“Cổ son, ngươi cho rằng ngươi thắng sao không cần bày ra kia phó làm người chán ghét tự cho là đúng biểu tình.”

“Hừ hừ hừ, ngươi không khỏi nghĩ đến cũng quá ngây thơ rồi!”

“Cổ đại ca tiểu tâm phía sau!” Khương tìm vừa dứt lời, thiết phong liền nhận thấy được kia trên cây bỗng nhiên xuất hiện một cổ mảnh liệt sát ý, vội vàng mở miệng nhắc nhở.

Cổ son chỉ cảm phía sau một tia lạnh lẽo đánh úp lại, bỗng nhiên triệt bước lấy kiếm hồi đương, hiểm mà lại hiểm tránh đi yếu hại, nhưng kia đột nhiên nhất kiếm thế đạo cực thịnh, phảng phất sao băng đánh tới, trong nhảy mắt liền bị kia sợi dư lực chấn đến hai chân cách mặt đất, thẳng tắp đụng vào phía sau một trượng ngoại trên đại thụ, đánh rơi xuống rất nhiều thâm lục lá cây.

Trường kiếm “Àm” dừng ở một bên, cổ họng một ngọt, đỏ thắm máu tươi trực tiếp cấp ngực nhiễm, liền chịu này một kích, nhảy mắt thần uể oải rất nhiều.

Mãn tràng ồ lên.

“Sư huynh!” Thảm khinh hà thấy kia đột nhiên bắn ra đầy người máu tươi, cũng không biết cổ son thương thế như thế nào, sợ tới mức đều có khóc nước nỏ, cấp dục lao ra, lại bị vừa mới nhảy xuống thiết phong ngăn cản xuống dưới.

“Ngươi làm gì!” Nhìn giữ chặt chính mình thiếu niên, thảm khinh hà phát ra một tiếng giận mắng, rồi sau đó liền dục đem thiết phong vùng thoát khỏi lại lần nữa lao ra.

Tuy nói thiết phong thân là nam tử, UU đọc sách www.uukanshu.com nhưng rốt cuộc không có nội kinh làm chống đỡ,

Thảm khinh hà lại là vẫn luôn cần tu khổ luyện, nội lực tràn đầy, mạnh mẽ tránh thoát hạ suýt nữa rời tay, bắt đắc dĩ khinh thân mà thượng, một phen ôm nàng kia tinh tế vòng eo, ngửi được kia hương thơm thiếu nữ hơi thở, nháy mắt tâm thần rung động, thoáng nhìn kia vừa mới xuất hiện khô gầy lão giả, trong khoảnh khắc lại phục hồi tinh thần lại.

Kia nhất kiếm rất mạnh! Người này bất đồng giống nhau!

Cực nhỏ có thượng tuổi lão kiếm khách nguyên ý sử trọng binh, gần nhất đầu, là tự trọng thân phận, cảm như vậy binh khí không khỏi có vẻ quá mức cao điệu, thứ hai đầu, liên tính thượng tuổi võ công càng thêm thâm hậu, nhưng thể lực lại khó có thể như tuổi trẻ khi như vậy dư thừa, nhưng này lão giả hiển nhiên không ở này thường quy một liệt.

Kia trọng kiếm toàn thân đen nhánh, không có nửa điểm ánh sáng, giống một khối than đen giống nhau, cũng không biết cái gì tài liệu đúc thành, căn cứ kia mũi kiếm trên mặt đất tùy ý trụ ra cái thiên hồ sở xem, không thể thiếu trăm cân trọng.

Này lão giả cảm bức này binh khí, từ trường hứa ở ngoài trên cây nhảy xuống, giờ kiếm thẳng lấy cổ phía sau núi ngực, toàn bộ quá trình thế nhưng ngay lập tức chỉ gian liền hoàn thành, có thể như thế cử trọng nhược khinh, tuyệt không đơn giản! Cũng nguyên nhân chính là vì như thế, thiết phong mới thà rằng đại đại thất lễ, cũng muốn ngăn lại này trước mắt xúc động nữ tử.

Mà Thảm khinh hà bị thiết phong ôm, trong nháy mắt lại như tao điện giật!

Nàng là chương môn con gái duy nhất, đánh ra sinh tới nay mười tám năm, chưa bao giờ từng có cùng nam tử từng có cái gì thân mật hành động. Huống hồ nữ tử eo mỏng chỗ là cực kỳ mẫn cảm nơi, ngày thường cho dù có người nhìn chăm chăm xem, đều sẽ lập tức bị về vì lúm máng tiêu mà giờ phút này lại quần áo đơn bạc bị một cái quen biết không lâu tiểu tử ôm, quả thực không thể nói lý!

Thiết gió nhẹ hào không có ý thức được này cử sẽ tạo thành cái gì khủng bố kết quả, thấy nàng rốt cuộc ổn trụ, buông lỏng ra kia mảnh khảnh vòng eo, xấu hổ hướng bên cạnh đi rồi vài bước, lại ở kia phảng phất muốn ăn thịt người dưới ánh mắt, cực kỳ tâm đại bẻ ra Thảm khinh hà bàn tay:

“Khụ khụ, ngưng ngưng, mượn trường kiếm cho ta dùng dùng một hồi trả lại ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90 : Ra tay chưa toại

Thiết phong ở cân nhắc, trận này mặt nên như thế nào xử lý mới hảo. 【 vô pop-up tiểu thuyết vồng 】

Cổ son như vậy phòng chừng đứng lên đều khó có thể, khương tìm thương thế tuy nhẹ chút, nhưng hữu cánh tay cùng tả đùi kia hai kiếm thương khâu thâm hậu, xem hấn đi đường đều khắp khiêng bộ dáng, nghĩ đến cũng lại dùng không ra mấy thành công phu.

Kia bốn cái thanh y nhân võ nghệ muốn nhược thượng không ít, chỉ có này trọng kiếm lão giả, công lực thâm hậu,

Đầy mặt lệ khí, lại là quân đầy đủ sức lực, không hảo giải quyết.

Cần thiết ngấm lại biện pháp

Đang lúc thiết gió lớn nào bay nhanh vận chuyển khi, đột nhiên cảm giác cái mỏng đau xót, “A u” một tiếng, kêu sợ hãi một nhảy, thành công hấp dẫn toàn trường ánh mắt, tuy nói chỉ có một cái chớp mắt.

“Ai a! Ngươi làm gì?”

Quay đầu lại thấy kia Nga Mi dựng ngược Thảm nữ hiệp, vốn dĩ giận mắng một tiếng, nói đến sau lại thế nhưng mềm xuống dưới.

“Thanh kiếm trả ta.” Thảm khinh hà lạnh giọng nói.

Tiểu tử này bẻ ra bàn tay lấy trường kiếm công phu lại là cực kỳ thành thạo, thừa dịp ta ngây người một cái chớp mắt thế nhưng liền không thể hiểu được cầm trong tay binh khí cấp lấy đi rồi!?

“Thảm nữ hiệp, lão nhân này lợi hại, ngươi đánh không lại hắn.”

“Ta há có thể không biết!”

Dứt lời, Thảm khinh hà định tiến lên đoạt lại trường kiếm, thiết phong rơi vào đường cùng chỉ phải liền tránh mang xa, phảng phất là lười bảo kiếm không nghĩ còn giống nhau, thực sự là xấu hổ không thôi.

Nhưng giờ phút này thật thanh trường kiếm giao cho nàng, chỉ sợ lấy nàng tính tình trong nháy mắt liền phải lao ra đi, cùng kia trọng kiếm lão giả đưa cái người chết ta sống, hôm nay việc liền càng khó làm.

Cổ sơn chưa để ý tới bên này kỳ quái biến cố, xoa xoa bên miệng vết máu, lấy tận lực bình tĩnh ngữ khí nói:

“Trác sư bá, ngươi lấy đại trưởng lão tôn sư, đối hậu bối ra tay đánh lén, có phải hay không đối ngài mặt mũi thượng không quá đẹp a.”

“Cổ sư diệt, lời này lại không đúng rồi, ta chính mắt gặp ngươi đối ta trọng kiếm môn đệ từ ra tay tương bức, trường kiếm đều phóng tới trên cổ, này to máu còn ở mặt trên treo đầu, tổng không thể trở mặt nhìn hắn bị ngươi giết, ngươi nói đúng không?”

“Trong đó thị phi đúng sai ngươi trong lòng đều hiểu, nhiều lời vô ích, ta chờ lần này là bị Cháp Pháp Đường thiệp mòi, tiến đến xem lễ mà đến, nơi này ly hoang đều không đủ hai mươi dặm, không biết trác sư bá hôm nay muốn như thế nào?”

Từ xưa được làm vua thua làm giặc, cổ sơn cũng là tất cả bất đắc dĩ, này cẩn thận kiếm lão giả tên là trác vạn quân, là trọng kiếm môn đương kim chủ môn trác vạn nhận đại ca, được xưng “Chính tay kiếm vô địch”, chính là nói không người có thể chính tay đưa kiếm đem hắn chiến bại, đại kiếm khiến cho cực kỳ lực trầm, so chỉ khai sơn đại rìu đều không thua kém chút nào.

Người vô toàn năng, tương ứng, linh biến trình độ liền muốn so mặt khác ngang nhau cao thù yếu đi rất nhiều.

Nhưng hắn cổ sơn tự nhiên tự nhiên không ở này “Ngang nhau cao thù” chi liệt, toàn thịnh thời kỳ cũng tuyệt đối không thắng nổi này trác vạn quân mấy phát lão trọng kiếm, huống chi hiện giờ trọng thương trong người, tình thế so người kém, đành phải dọn ra hoang đều Cháp Pháp Đường tên tuổi đảm đương làm cứu mạng rom rạ.

“Ha ha, ngươi hù được người khác, lại hù không được ta, Cháp Pháp Đường từ trước đến nay không để ý tới giang hồ sự, chớ nói ta thượng ở ngoài thành hai mươi dặm, liền tính ta ở cửa thành đem các ngươi cấp giết, lại cũng không có người sẽ vì các ngươi xuất đầu a”

Cổ sơn gian nan đỡ thân cây đứng lên, nhìn về phía rơi xuống ở bên trường kiếm, thoáng dịch nửa bước, liền cảm giác ngực phiền muộn dị thường, buồn khụ hai tiếng, suýt nữa lại trào ra một ngụm máu tươi tới, tự biết lần này bị thương nghiêm trọng, chỉ phải đánh mất cầm kiếm lại đầu ý tưởng.

“Hai phái tranh chấp, không thương người ngoài, vị kia tiểu huynh đệ, ngươi đi trước đi.”

Cái gọi là “Người ngoài tiểu huynh đệ”, kia tất nhiên là chỉ thiết phong, cổ sơn thấy hôm nay thật khó may mắn còn tồn tại, đành phải nỗ lực dừng lại liền lụy vô tội.

Thảm khinh hà tuy đối thiết phong có chút oán khí, nhưng rốt cuộc không đến mức vì thế liền phải một mòi hấn tánh mạng, nghe được cổ sơn lên tiếng, liền cũng ngừng tay.

Thiết phong nắm trường kiếm lại là ngăn ra, nhất thời còn không quá minh bạch này có vài phần di ngôn ý vị ngôn ngữ.

A?

Ta vì cái gì phải đi? Đi nào đi?

“Ta không”

“Tiểu tử này cùng các ngươi một đạo mà đến, lại làm sao có thể nói là cái gì người ngoài?!”

Còn không đợi thiết phong nói xong, liền bị kia trọng kiếm lão giả cao giọng đánh gãy.

“Các ngươi lý giải sai rồi, ta không”

Trác vạn quân trung khí mười phần, giọng muốn so thiết gió lớn quá nhiều, lại một lần nhẹ nhàng liền phủ qua hấn thanh âm.

“Các ngươi mấy cái, đưa bọn họ vây quanh! Khương tìm, ngươi đi phong cổ sơn huyết đạo, sau đó đem hắn cấp trời lại.”

Bốn cái thanh y nhân thủ mấy người tứ phương, khương tìm lại không nhúc nhích, hơi hơi chần chờ một chút, hỏi:

“Trác sư bá, không trực tiếp đem hắn giết sao? Dù sao đại thù đã kết hạ, còn sợ bọn họ trả thù không thành?”

“Bạch giang kiếm môn vẫn là có một ít kiếm pháp là có thể xem, chúng ta trực tiếp cho bọn hắn giết, lấy kia quật lão gia hỏa cá tính chỉ sợ sẽ không

khuyết phục, đến lúc đó chúng ta cũng vớt không được quá thật tốt chỗ, đem này mấy người trước bắt trở về, làm cho bọn họ ngoan ngoãn giao ra chút võ công chiêu pháp tới, đem lão nhân kia nhấc nhả một phen, đây mới là quan trọng sự.”

“Ngô trác sư bá cao minh!”

Khương tìm tán thưởng một câu, mới vừa về phía trước mại một bước, tựa đột nhiên lại nghĩ tới cái gì. Lại lần nữa ngừng lại, quay đầu lại hỏi:

“Cái kia kia một hồi có thể hay không đem nằng đem nằng ta tự mình bắt nằng trở về có thể sao?” Biên nói, biên chỉ chỉ Thẩm khinh hà phương hướng.

Này khương tìm chuyện khác cũng không linh quang, nhưng chính mình về điểm này chuyện này nhưng thật ra khôn khéo thực, hấn mơ ước Thẩm khinh hà mỹ mạo đã lâu, hôm nay thật vất vả tìm được cái xuống tay cơ hội.

Trọng kiếm môn quy củ nhiều, đưa bọn họ bắt sau khi trở về chỉ sợ chính mình liền không chính mình chuyện gì nể, như vậy chuyện quan trọng đến hồi trước cái mình bạch mới hảo, chỉ cần trác sư bá ám dẫn, này dọc theo đường đi như thể nào đều hảo thuyết.

Trác vạn quân sao có thể không biết hấn điểm này tiểu tâm tư, tuy đối này tình trờng thượng nào một chút vạn phần xem thường, nhưng chung quy cũng là môn phái đứng đầu võ học thiên tài, hừ lạnh một tiếng, cũng không nói nhiều lời nói, liền xem như ngầm đồng ý.

Khương tìm được lệnh, hưng phấn đến cực điểm, cũng đã quên đau đớn trên người, ba bước cũng làm hai bước hướng cổ sơn phương hướng phóng đi, nhìn đến hấn kia về mặt không cam lòng biểu tình, trong lòng thống khoái đều phải thượng thiên. UU đọc sách www.uukanshu.com

Trong lúc nhất thời càng vội các gia sự, các quét các gia hôi, cuối cùng được không còn nhân, rốt cuộc có thể làm thiết phong lời lẽ chính đáng phát biểu một phen ngôn luận.

“Khụ khụ.”

Thiết phong tiến lên một bước, trong lòng thầm mắng một câu: Mẹ nó, rốt cuộc đến phiên tiểu gia lên tiếng!

Ưỡn ngực ngẩng đầu, giọng kiếm khí phách chỉ vào trác vạn quân.

“Trác lão nhân, ta tới cùng ngươi một trận chiến!”

Nói năng có khí phách!

Thiết phong cảm giác chính mình trở nên lóe sáng rất nhiều!

Đoàn người đều là sừng sốt, không khí an tĩnh một chút, liền khương tìm bó dây thừng tay đều ngừng lại.

Nhưng bị ai chính là, này an tĩnh cũng chỉ giằng co ước chừng một cái chớp mắt công phu, liền lại từng người bận việc khởi đình đầu sự tình tới, nên giằng co giằng co, nên bó người bó người, lại là không ai để ý này vô danh tiểu tử ăn nói hùng biện.

Mà điểm danh quyết chiến đối tượng trác vạn quân càng là mí mắt đều không có nâng nửa điểm, võng nếu không nghe thấy, trong lòng tính toán, là chính mình ra tay giải quyết này mấy tiểu bối hảo, vẫn là cho bọn hấn một cái rèn luyện cơ hội.

Hoàn toàn, bị làm lơ.

Phong quát đến suu suu, thế nhưng có vẻ có chút thê lương cô tịch.

Thiết phong chỉ cảm thấy chính mình hiện tại cái này tạo hình đặc biệt xấu hổ, trong lòng một hoành, cũng bất chấp chú ý cái gì công bằng quyết đấu, ngẩng đầu mà bước liền hướng tới trác vạn quân phương hướng đi đến.

Canh giữ ở một bên thanh y hán tử thấy thế phát ra một tiếng khinh miệt hừ lạnh, ngăn cản qua đi, không nói hai lời giọng lên trọng kiếm chém liền, thẳng đối thiết phong cánh tay phải tiếp đón.

Tranh!

Hai kiếm tương giao, phát ra một tiếng kim loại đứt gãy chói tai tiếng vang.

Rồi sau đó đó là “Phốc” một tiếng trầm vang, một cái trọng vật tạt tới rồi trên mặt đất, mọi người hướng tới kia tiếng vang ra nhìn lại, chỉ thấy một đạo cây cỏ cỏ cỏ trần kích khởi.

Thỏ trần tan đi, phía dưới nằm một đoạn to rộng mũi kiếm.

Mà thanh y hán tử si ngốc đứng lại bất động, miệng trương lão đại, trên tay trọng kiếm biến thành đoản xẻng bộ dáng, mặt võ chỗ cùng trên mặt đất mũi kiếm vô cùng phù hợp.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91 : Chính tay kiếm vô địch? Ta chính là người địch!

Thảm khinh hà là bạch giang kiếm môn chương môn con gái duy nhất, sở bội binh khí bắc ve kiếm tự nhiên là cái vũ khí sắc bén.

Cái này tất cả mọi người đều biết.

Bất quá cái này chém sắt như chém bùn pháp có phải hay không có điểm quá phận..?

Nhất kiếm liền đem kia có thể có một thước khoan đại kiếm cấp chặt đứt?!

Thiết phong rất đắc ý.

Trừ bỏ thành công khiến cho coi trọng ngoại, càng quan trọng, vừa mới kia một chút, hấn thành công đem kiếm khí chứa tới rồi trường kiếm bên trong.

Tuy nói còn có chút phun ra nuốt vào không chừng, nhưng đã thực không rõ ràng.

Ra cửa bên ngoài, đánh nhau khoác lác vẫn là nhất định phải, nếu không còn gọi cái gì giang hồ.

Nhưng cao điệu tổng cũng muốn phân trường hợp, rõ ràng đánh không lại còn như vậy cao điệu, bị người ghen ghét không nói, còn muốn rút dây động rừng đồ tăng phiền não.

Này nhất kiếm đã cam đoan uy lực, lại không đến mức kêu người xem nhìn kiếm khí kinh rót cảm, cái này kêu nét đẹp nội tâm, thiết phong gật gật đầu, thực vừa lòng.

“Đi đi đi, người không được, đi xuống luyện nữa luyện đi.”

Thiết phong một tay đem kia sợ ngây người đoạn kiếm nam đẩy ra, nghênh ngang hướng tới trắc vạn quân phương hướng đi đến.

“Thế nào, lão gia hòa, có dám hay không cùng tiểu gia ta chơi một tay?”

Tầm gọi mọi người kinh dị ánh mắt, thiết phong cảm giác chính mình sức lực đều lớn hơn nữa chút.

Tuy nói lời nói ý tứ không thay đổi, nhưng lần này lại không thể không làm người coi trọng, có người nói, tại đây trên thế giới, nắm tay đại người phóng cái rầm, đều so nắm tay tiểu nhân người làm đầu thơ dễ nghe chút, thật cũng không phải toàn vô đạo lý.

“Tiểu tử, người tên là gì, nào môn phái nào?”

“Tiểu gia ta đi không đổi danh, ngài không đổi họ, Thiết gia kiếm phái thiết phong là cũng!”

Không sai, môn phái là biên, thiết phong cảm thấy giờ phút này đúng là hiện uy phong khí, nhân gia đều có cái khí phách môn phái danh, ta nếu là trực tiếp báo cái “Săn long trấn tiểu thị rền”, chẳng phải là một chút liền có vẻ yếu đi?

Tuy rằng trừ bỏ hấn ở ngoài cũng không có người để ý.

Trắc vạn quân âm thầm cân nhắc: Thiếu niên này nhìn còn không đến hai mươi, vừa mới kia nhất kiếm uy lực pha đại, ta như vậy tuổi khi cũng trăm triệu huy không ra như vậy lực đạo, xem ra này “Thiết gia kiếm phái” không đơn giản, về sau đến lưu ý điểm... Cũng không biết là không phải bạch giang kiếm môn mình hữu.

Vẫy vẫy tay, nói: “Người vừa không là bạch giang nhất phái, hôm nay việc cùng người không quan hệ, người đi đi.”

“???”

“.. Ta không đi.”

“Vậy người muốn làm gì?”

Thiết phong bắt đắc dĩ thở dài, nói:

“Ngươi là điếc.. Vẫn là choáng váng? Ta nói ba lần.. Ta muốn chiến bại ngươi!”

Trác vạn quân không giận phản cười, hần bốn không nghĩ tại đây vào đầu nhiều sinh sai lầm, lại không nghĩ thiếu niên này khinh cuồng đến tận đây, tuy nói hần cùng bạn cùng lứa tuổi so sánh với có vài phần tạo nghệ, nhưng cùng chính mình động thủ, chẳng phải tự tìm tử lộ giống nhau?

Cũng không trách trác vạn quân cười nhạo, ở đây tất cả mọi người rất rõ ràng này trọng kiếm lão giả thực lực, tuyệt phi thiết phong có thể kháng cự.

“Thiết huynh đệ, ngươi đi đi, khụ khụ khụ..”

“.. Ngươi này phiên tâm ý tại hạ tâm linh!”

“Cổ sư huynh nói đúng.. Ngươi muốn thích, đem ta này trường kiếm cầm đi chính là, nếu có cơ hội nói cho ta cha, làm hần không cần trúng này kẻ cấp gian kế!”

Trác vạn quân xách lên trên mặt đất đại kiếm, như thường thức tác phẩm nghệ thuật nhẹ nhàng dùng tay mon trón mặt trên hắc long hoa văn, rõ ràng là hơn trăm cân đại gia hỏa, ở trong tay hần liền phảng phất là một khối mỏng tấm ván gỗ.

“Tiểu tử, lại cho ngươi cuối cùng một lần cơ hội.”

“Đánh!”

Gió thu khơi hồ mây trắng phi, cỏ cây lạc hồ nhận nam về.

Tựa hồ ông trời đều cảm giác được hai người chiến ý, phất tới một trận gió lạnh, coi như này thoát nhìn cực kỳ không bình đẳng hai người quần chúng.

Xác thật không bình đẳng.

Thân phận, danh khí, tuổi, thực lực, thậm chí trong tay binh khí.

Không một ngang nhau.

Duy nhất nhưng đưa, chính là kia tầng tầng tăng lên khí thế.

Rõ ràng là một cái khô quắt lão giả cùng thoát nhìn thực văn nhược thiếu niên, “Đánh” tự vừa ra, liền dường như đột nhiên thành hai tôn chiến thần, chưa ra tay, có một loại vô hình cảm giác áp bách đã cực kỳ làm cho người ta sợ hãi.

Áp lực!

Trác vạn quân cố nhiên thực lực cường, thiết phong càng là cũng nửa điểm không dám khinh địch, sức thể mạnh nhất tam kiếm, ánh mắt như cương ngã cứng cỏi, địch không thể, ta không thôi.

“Ra tay đi, tiểu tử.”

“Tôi điểm điểm có tiền đi.”

“Có ý tứ gì?”

“Chính diện đưa tam kiếm, người thua quỳ xuống, đập đầu, kêu một trăm thanh gia gia.”

“Ha ha ha, ngươi nói.. Cùng ta chính diện đưa tam kiếm?!”

“Đúng là.”

“Khương tìm, nói cho hần, lão phu ngoại hiệu là cái gì?”

“Tiểu tử, chạy nhanh thu hồi ngươi mạnh miệng đi! Ta sư bá nhân xưng ‘chính tay kiếm vô địch’!”

“Hôm nay liền có địch.”

“Cần rồi!”

“Có dám hay không?!”

“Lại thêm một cái, người thua giao ra chính mình tu luyện võ học công pháp, nhưng hảo?”

“Công pháp của ngươi ta coi không thượng, giao ra vũ khí của ngươi đi.”

Phong lớn hơn nữa.

Hai người khí thế đều mấy đã leo lên đỉnh núi.

Chỉ đợi cuối cùng một cái cơ hội.

Thiết phong chậm rãi nhắm mắt ngưng thần, thân thể hơi hơi trước khuynh, trường kiếm đề với vai trái đỉnh, lại trợn mắt khi, trước mắt lão giả cũng đổi làm một tòa núi đá.

Núi sông bảy đoạn, Bàn Sơn đoạn!

Mọi người hai mắt đều nháy mắt không nháy mắt nhìn chăm chăm hai người, lại cũng cơ hồ không có thấy rõ hai người là như thế nào ra tay.

“Đương!!”

Này một tiếng hạo vang!

Một thò một té hai thanh trường kiếm tương giao, chạm vào ra một cái tương đương bắt mắt ánh lửa, quanh mình không khí tựa hồ đều đi theo thẳng ôn rất nhiều, hai người một chạm vào tức phân, hai chân cộ mặt đất triều sau hoạt ra, mang ra một cái bụi đất long, chiến trường nháy mắt chướng khí mù mịt.

Như cũ từng người bảo trì này một cái trước khuynh thân hình, đem dưới chân thổ địa vẽ ra bốn đạo trường xà.

Trác vạn quân hoa đến đoàn chút, thiết phong hoa trường chút. UU đọc sách www.uukanshu.com

Này một kích, thế nhưng cũng chưa chiếm cái gì tiện nghi!

Trác vạn quân hoạt động một chút cánh tay phải, kinh dị mạc danh!

Trừ bỏ kinh dị thiếu niên này lực đạo, càng có rất nhiều, ở vừa mới kia nhất kiếm giữa, ần ần cảm nhận được một cỗ kiếm thế hương vị.

Cùng bốn môn trong truyền thuyết không ánh sáng kiếm ý cực kỳ gần.

Thậm chí còn muốn càng cường chút!

Sao có thể?!

Quanh mình mọi người càng là cả kinh có chút nói không ra lời, phi trần vào mắt, cát đất bị hút vào trong mũi, cổ nên đánh hắt xì, đại khí cũng không dám suyễn, sợ bỏ qua chút cái gì.

Hai người lại lần nữa giăng co lên.

Trác vạn quân trọng trên thân kiếm lại ần ần bao phủ một tầng bạch quang, muốn so khương tìm vừa mới kia nói ám rất nhiều.

Nhưng mọi người đều biết, này bạch quang chân chính tu dấu đi là lúc, mới là trọng kiếm môn võ công đại thành.

Thiết phong một kích lúc sau, liền cảm giác toàn bộ thân thể máu đều phải sôi trào giống nhau, cực kỳ hưởng thụ này cỗ chiến ý, cơ hồ nhìn không tới mọi người biểu tình, hét lớn một tiếng, khí thế đề càng cao một phân.

Đương vốn tưởng rằng nghiêng về một phía chiến đấu xuất hiện một chút trì hoãn, mọi người tâm đều mau nhắc tới giọng nói mất.

Đoàn người nghĩ hai người trải qua như vậy một phen đòn nghiêm trọng, tổng muốn hoãn khẩu khí.

Sự thật chứng minh, bọn họ lại tưởng sai rồi.

Mới vừa đứng vững.

Lại động!

Hai người vẫn chưa tiến lên vài bước tái chiến, mà là trực tiếp tại chỗ lao ra.

Nhân vừa mới hai cỗ phản đẩy mạnh lực lượng, hai người đã bị chấn xuất hiện ba bốn trượng khoảng cách, lại cực có ăn ý đều làm lơ này đoạn khoảng cách, lập tức giờ kiếm về phía trước bốn tập.

Vốn dĩ thiên hạ tuyệt không như thế ra chiêu chi lý, bức này huy kiếm, cơ hồ tương đương muốn đem chính mình tiếp theo kiếm chém nơi nào nói cho đối thủ giống nhau.

Nhưng hai người đều biết —— đối phương, tuyệt đối sẽ không lóe.

Kiểm thế vừa ra, không trăm không thôi!

Ô ——

Huru ——

Quang!! m. Đọc, càng chất lượng tốt đọc thể nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92 : không đánh?

Giao thủ trong nháy mắt, mọi người phát ra một tiếng thét kinh hãi!

Kiểm vẫn là kia hai thanh kiếm, người vẫn là kia hai người. 【 mới nhất chương đọc 】

Hai người chấn khai nháy mắt, mấy sải huyết hoa cực kỳ bắt mắt bắn tới rồi giữa không trung, không nhanh không chậm, đài hai người lại lần nữa tách ra hai bên, mới uyển chuyển nhẹ nhàng xối đến trên mặt đất, cùng bùn đất hỗn vì nhất thể, đem mặt đất trù mấy tinh đỏ thẫm.

Hai người rõ ràng là trường kiếm tương giao,

Vì sao có huyết?

Mọi người mang theo một tia nghi hoặc hướng hai bên nhìn lại.

Chỉ thấy thiết phong trên chuôi kiếm đỏ thắm một mảnh, máu không được từ lòng bàn tay chảy ra, theo mồm to hô hấp tiết tấu, yếu điệu chảy tới mũi kiếm, trải qua mũi kiếm, một giọt một giọt chậm rãi chảy xuống.

Một kích dưới, liền trực tiếp đánh rách tả tơi hổ khẩu!

Trác vạn quân tình huống tốt hơn một chút, hấn vốn là am hiểu cứng đối cứng đấu pháp, hơn nữa trong tay đại kiếm cực có trọng lượng, kịch liệt giao phong mang đến chấn động muốn so thiết phong nhẹ một ít, nhìn lên cũng không có quá rõ ràng thương thế.

Tuy nói như thế, trên mặt hấn sớm đã không có phía trước như vậy trầm ổn thích ý thần thái, cẩn thận nhìn lại, có thể nhìn đến kia nắm trọng kiếm bàn tay to đều có một chút run rẩy, một nửa là bởi vì cự lực gây ra, một nửa là bởi vì tâm thần kịch dâng, nhìn về phía chính mình đại kiếm trong ánh mắt thể nhưng có chút buồn bã.

Tự nghệ thành tới nay, sở ngộ sở hữu địch thủ trung, không có một người có thể chính diện ngăn trở này nhất kiếm, liền tính võ công đứng đầu người, cũng chỉ đến tránh đi mũi nhọn, múa may binh khí nói bóng nói gió.

Mấy năm chưa từng chân chính động thủ.

Hôm nay này cơ hồ toàn lực nhất kiếm lại bị một cái tiểu bối lấy một ít bé nhỏ không đáng kể đại giới chấn xuống dưới.

Huống hồ kia thiếu niên trong tay bắc ve kiếm chỉ là một phen uyển chuyển nhẹ nhàng té kiếm, không nói kiếm như mỏng cánh, nhưng dày nhất chỗ cũng bất quá nửa cái ngón út phẩm chất.

Mà hấn trác vạn quân cảm chính là một phen long vãn vẫn thiết kiếm, thanh kiếm này vốn là một chinh khối vẫn thiết đúc ra, thân kiếm cơ hồ là kia té kiếm bảy tám lần thô, trọng lượng càng là vượt qua mấy chục lần.

Nếu không tính binh khí ưu thế.

Này nhất kiếm kỳ thật là thua.

Âm đạm

Trác vạn quân nhiều năm như vậy tới, lần đầu tiên cảm giác được ảm đạm.

Chính mình thật sự già rồi?

Gió thu hiu quạnh, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Ta đều đang làm cái gì đâu?

Kia thiếu niên khí phách đáng người, cùng cứng cỏi ánh mắt, đảo cùng chính mình năm đó có vài phần giống nhau.

Ai vô niên thiếu khinh cuồng, chung có anh hùng xé bóng.

Mọi người trên mặt đều hiện một tia mờ mịt, không hiểu này kịch liệt giao phong hai người, vì sao đột nhiên đều ngưng trụ bất động.

Cứ như vậy.

An tĩnh hồi lâu.

“À?”

Một tiếng thở dài.

“Không đánh các ngươi đều đi thôi.”

Kia nói thanh âm có vẻ già nua rất nhiều, tận trời khí thế nhảy mất trừ khử.

“Sur bá, ngài đây là?!”

“Ta cả đời làm trọng kiếm môn, hiện tại cũng nên nghỉ ngơi.”

“Là các ngươi người trẻ tuổi thời đại.”

Trác vạn quân đem trọng kiếm tỉ mỉ lau chùi một phen, thu được trên lưng.

“Thiết phong, ngươi có tư cách làm ta nhớ kỹ tên của ngươi này đệ tam kiếm lại là không cần lại so.”

Thiết phong đồng tử cũng khôi phục bình thường nhan, nhìn về phía kia nói phụ đại kiếm già nua bóng dáng, lại có loại không biết tên thương cảm, cũng không biết nói cái gì cho phải.

Một bước, hai bước, kia nói bóng dáng phảng phất lại vô vương bận đường như, chậm rãi hướng về nơi xa đi đến.

Đột nhiên!

Sơ qua yên tĩnh lại bị một thanh từ trên trời giáng xuống trường kiếm đánh vỡ.

Đó là một cây thanh thanh trường kiếm, thân kiếm so giống nhau trường kiếm muốn dài quá hai ba thành, ổn định vững chắc cắm ở trên mặt đất, kiếm tuế đón gió tung bay, phảng phất khô vàng sợi tóc.

Ngắn ở trác vạn quân trước mặt.

Tùy theo mà đến còn có một người lão giả, mặt bình đạm, từ trên trời giáng xuống, lảng lảng dừng ở này trước người.

Trọng kiếm môn nhân thấy người này, sôi nổi tiến lên nghênh đón, thần cung kính.

“Gặp qua chương môn!”

Nhìn thấy người này, bạch giang kiếm môn một đám người trong lòng lại đánh lên thành thạch.

Người tới đứng là trọng kiếm môn chương môn trác vạn nhận!

Ai cũng chưa từng nghĩ đến, hần thế nhưng tự mình tới!

Trọng kiếm môn chương môn thân đến, này cũng không phải là hảo ngoại.

Mới vừa có khởi tình hình lại sinh biến cố, muốn đổi làm ngày thường, xuất phát từ lễ tiết tổng muốn tiến lên đánh cái tiếp đón, nhưng giờ phút này hai phái đã xé rách màn pí, đảo cũng tình đi này đó giả mù sa mưa khách sáo.

Chỉ thấy trác vạn nhận hơi hơi gật đầu, ý bảo mấy người đứng ở một bên, cũng không có nhìn hướng cổ sơn mấy người, chỉ là nhàn nhạt liếc mắt một

cái thiết phong, rồi sau đó quay đầu liền nói:

“Đại trưởng lão.”

“Ngươi đây là muốn đi đâu?”

Trác vạn quân nhắm mắt lắc lắc đầu, nghẹn ngào nói:

“Chương môn sư đệ, ta mệt mỏi.”

“Ta huynh đệ hai người lang bạt giang hồ mấy chục tái, lập chí làm vinh dự cạnh cửa, mắt nhìn liền phải đạt thành mục đích, ngươi muốn vào giờ phút này lùi bước?”

“Chương môn sư đệ, phúc họa tương y, chúng ta thu bọn họ vài thứ kia, có lẽ nguyên là không nên, nếu ông trời phái như vậy một cái kỳ quái thiếu niên tới ngăn cản, chúng ta không ngại liền thuận ý trời đi”

“Sư huynh. Uống ta như vậy tín nhiệm ngươi! Kỳ thật việc này ngươi từ đầu tới đuôi vẫn luôn liền phản đối có phải hay không?”

“Tín nhiệm?”

Trác vạn quân nhận trong mắt hiện một tia suy sụp, rồi sau đó lại lần nữa chậm rãi lắc lắc đầu.

“Môn trung ba vị trưởng lão, ngươi nhất định kém ta tiến đến, rồi sau đó lại tự mình theo dõi giám sát, sợ là đối ta cũng chưa chắc có bao nhiêu tin”

“Làm càn!” Trác vạn quân nhận lạnh giọng uống đến.

Thấy chương môn tức giận, chúng môn nhân đầu thấp cơ hồ muốn áp tới rồi ngực, trác vạn quân cũng thật sâu làm thi lễ.

“Thứ ta nói lỡ, còn thỉnh chương môn trách phạt.”

Trầm mặc sau một lúc lâu.

Thiết phong thấy kia trác vạn quân nhận trong mắt đột lóe một cái chớp mắt sát khí, rồi sau đó lại đổi làm một trương ôn hòa gương mặt, tiến lên nâng dậy trác vạn quân, mặt mang xin lỗi nói:

“Sư huynh xin đứng lên, là sư đệ nói đến trọng.”

Đứng dậy sau.

“Ài”

“Sư huynh, ngươi biết, ta cũng là có bất đắc dĩ khổ trung, vô luận quá khứ là phi đúng sai, trọng kiếm môn nếu là dối ý, chỉ sợ với nghĩa với lễ đều có một gần đây tiếng gió khản, trọng kiếm môn không thể thiếu ngươi, UU đọc sách www.uukanshu.com đây cũng là ngươi cả đời tâm huyết nơi, không phải sao?”

“Chương môn sư đệ, ta trác vạn quân sống hay chết đều ở trọng kiếm môn, điểm này kiên quyết không thay đổi, lần này trở về ta nguyện dốc lòng thụ đồ, quyết sẽ không cô phụ tiên sư kỳ vọng, đến lúc đó xem hậu bối con cháu đi trên giang hồ tranh cãi nữa cái uy danh! Chính là chúng ta chúng ta đều già rồi a.”

Nhậm ngươi vỗ công lại cao, cũng tranh bắt quá năm tháng, trác vạn quân trong lời nói tựa mang theo vô tận tang thương.

Phong lại khởi.

“Là bởi vì tiểu tử này chặn lại ngươi kiếm?”

“Liền tính không có hấn, chung quy cũng có như vậy một ngày.”

Trác vạn quân nhìn về phía thiết phong, ánh mắt băng hàn, tựa hồ muốn dùng ánh mắt giết hấn giống nhau.

Chăm chú nhìn sau một lúc lâu, lại chậm rãi chuyển qua đầu tới.

“Nếu ngươi nói sinh tử đều là trọng kiếm môn nhân, ta đây này chương môn mệnh lệnh ngươi nghe vẫn là không nghe?”

Trác vạn quân ngừng đầu, đối thượng trác vạn quân ánh mắt, lại nghiêng đi đầu đi, chung quy không có nói tiếp, thần phục tặc.

“Sư huynh, nếu không phải ngươi, ta đã sớm chết đã không biết bao nhiêu lần, năm đó bao nhiêu lần vứt bỏ tánh mạng cứu ta, ta cũng đều ghi tạc trong lòng.”

“Người bản lĩnh so với ta cao, nghĩ đến đối ta này chừng môn trong lòng nhiều ít cũng là có chút không phục, ta cũng lý giải”

“Chừng môn, ta không”

“Làm ta nói xong.”

“Người một lòng tưởng thoái ẩn, sự đệ ta lại như thế nào cường bức cũng vô dụng, huống hồ vô luận là xem ở bối phận vẫn là xem ở tình cảm, ta cũng không nên ngăn cản.”

“Nói mệnh lệnh có chút xa lạ, ta còn tưởng cầu người giúp ta cuối cùng làm một chuyện, người chuyện này làm thành, về sau ta liền sẽ không lại đối với người hạ bất luận cái gì mệnh lệnh, người là nguyện ý thụ đồ, nguyện ý du lịch, toàn từ chính người mà định.”

“Nhưng bằng chừng môn phân phó!” Trác vạn quân gật gật đầu.

“Hào.”

Trác vạn nhận đầu cũng bất động, giờ ra bàn tay hướng tới thiết phong phương hướng một lòng tay.

“Giết hần”

“Ta biết người tu thành không ánh sáng kiếm ý!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93 : Làm cho người ta sợ hãi đệ 3 kiếm!

Mọi người ánh mắt lại lần nữa đánh úp lại, tập trung tới rồi trác vạn quân kia khô gầy bóng dáng thượng. 【 vô pop-up tiểu thuyết vòng 】

Không ánh sáng kiếm ý chi cảnh?

Đồn đãi trung trọng kiếm môn kiếm thuật tối cao tạo nghệ.

Này thân phụ trọng kiếm lão giả lại luyện thành?!

“Kiếm lệ nội nhãn, phù quang ám thu, thế phát với đủ rồi cuộc ngực, như cập bờ lục bình, xỏ xuyên qua trước sau, đã thương người vô hình”

“

Ta nói không sai đi, sư huynh.”

Trác vạn quân đầu tiên là ngăn ra, sau là thở dài.

Nghe hần niệm ra khẩu quyết, liền biết được hần từ vừa mới chính mình kia nhất kiếm trung nhìn ra manh mối.

Sở dĩ giấu dốt, là bởi vì trác vạn nhận đã tâm cực đại, nếu biết chính mình luyện liền không ánh sáng kiếm ý, tất nhiên muốn cùng các môn phái tranh cái ưu khuyết điểm.

Có người càng thượng tuổi, danh lợi liền xem đến càng đậm, có người tuổi càng lớn, liền càng phải cuối cùng ở điên cuồng giao tranh một phen, hần trác vạn quân thuộc về người trước, mà chừng môn trác vạn nhận hiển nhiên là thuộc về người sau.

Gỡ xuống trọng kiếm, xoay người lại, nhìn về phía thiết phong.

Trác chừng môn thấy thế hơi hơi mỉm cười, làm mờ ra.

Thiết phong trên tay huyết đã ngưng, trác vạn nhận mới ra hiện thời, Thảm khinh hà mấy người liền tiến đến cổ son bên cạnh, đem hần nâng lên.

Nhìn kia đi mà quay lại trọng kiếm lão giả, đều là thăm thờ dài một hơi, này cuối cùng nhất kiếm tỷ thí chung quy vẫn là không tránh được.

“Thiết huynh đệ, dùng ta kiếm đi.”

Dứt lời, cổ son đem bạch bạch trung giao cho chính mình, phía trước rơi xuống một bên trường kiếm ném qua đi.

Thanh kiếm này tuy không bằng trác vạn quân như vậy ngăm đen thô to, nhưng tốt xấu cũng so Thẩm khinh hà chuôi này bắc ve tể kiếm muốn trọng thượng rất nhiều, nếu như bọn họ lại dùng đánh bừa phương thức đối oanh, cũng có thể thoát đề một ít hoàn cảnh xấu.

Thiết phong tiếp nhận trường kiếm, ở trong tay ước lượng, thanh kiếm này tuy thoát nhìn giản dị tự nhiên, lại cùng chính mình trước kia vẫn luôn dùng kia đem hắc thiết kiếm có vài phần giống nhau, thập phần hợp tay, gật gật đầu, đem phía trước kia đem bắc ve kiếm ném còn trở về.

“Người cẩn thận một chút” Thẩm khinh hà tiếp nhận kia nhiễm máu tươi trường kiếm, đầy mặt lo lắng.

Hắn thật sự có thể hành sao?

Thiết phong tay trái vỗ vỗ bộ ngực, hơi hơi mỉm cười, thiếu niên tư thế oai hùng, nhìn Thẩm khinh hà khó được trên mặt hiện một mặt đỏ ửng, mình điễm chọc người liên.

Kỳ thật thiết phong nhìn qua bình tĩnh tự nhiên, trong lòng cũng không phải nhiều nắm chắc.

Vừa mới kia nhất kiếm cơ hồ đã đến cực hạn, đơn luận huy kiếm lực đạo hùng hồn tới giằng, hắn còn không có gặp qua có như vậy cường hãn gia hỏa.

Thủ đoạn sinh đau.

Tuy nói không biết kia không ánh sáng kiếm ý cụ thể là cái tình huống như thế nào, nhưng nghĩ đến còn muốn so vừa mới kia nhất kiếm cường không ít, bằng không kia trọng kiếm môn mấy người nghe thấy cái này tin tức lúc sau cũng sẽ không biểu hiện như vậy khiếp sợ cùng sùng bái.

Tái giống như thương ngô trên đỉnh như vậy điên cuồng tiêu hao quá mức tinh thần mạnh mẽ đề thể?

Chỉ sợ lúc này lại chưa chắc có người cứu giúp.

Không chỉ có không ai cứu giúp, càng không ổn chính là, còn có một cái như hổ rình mồi trọng kiếm môn chương môn trác vạn nhận.

Thiết phong tuyệt không tin tưởng chính mình ngã xuống lúc sau, hắn có thể phóng mấy người bình yên rời đi.

Như thế nào cho phải?

Trác vạn quân chậm rãi đến gần, tay cầm hắc long vẫn thiết trọng kiếm, đưa ngang ngực ở phía trước.

“Còn có cái gì nguyện vọng sao? Nói ra, lão phu sẽ tận lực giúp người hoàn thành.”

Thiết phong nghe xong lời này tức khắc ngăn ra, có điểm không phản ứng lại đây là có ý tứ gì.

Nghĩ lại tưởng tượng, liền nghĩ thông suốt: Lão già này là nhận chuẩn ăn định ta?!

Thiết phong nhất quán tính tình, nhất chịu không nổi bị người khinh thường, nghe xong này nhìn như quan tâm, kỳ thật miệt thị ngôn ngữ, nháy mắt đánh mắt cuối cùng một tia lo trước lo sau.

Mẹ nó, liều mạng! Mặc kệ nó!

“Người có cái gì nguyện vọng lại là không cần phải nói! Bởi vì tiểu gia ta xem người khó chịu, người nói ta cũng sẽ không giúp người hoàn thành!”

Hô

Một lời rơi xuống, mọi người đều không tự giác sau này lui một bước, phảng phất trong lòng đột nhiên áp lực khối thật lớn thạch bàn, rõ ràng khoảng cách hai người mấy trượng bên ngoài, còn có thể cảm nhận được một loại hít thở không thông cảm giác áp bách.

Loại này đối kháng thực quý dị.

Rõ ràng hai người phân biệt đứng thẳng bất động, nhìn qua gió êm sóng lặng, hết thấy tĩnh hảo, nhưng cổ tình làm nhân tâm thần cực kỳ bất an, phảng phất ác quỷ chậm rãi tiếp cận, nhiếp nhân tâm phách, tùy thời muốn lấy tánh mạng.

Trác chương môn nhìn về phía thiết phong trong ánh mắt cũng nhiều một tia ngưng trọng.

Hắn cả đời tu luyện quá không ít võ công, đối các môn các phái nhiều ít đều có điều hiểu biết, một lòng nghĩ bác nạp chúng trường, hoàn thiện bốn môn võ công tì vết.

Nhưng thiết phong này kiếm lộ, hắn lại là chưa từng nghe thấy, đó là một loại thuần túy kiếm thể, không chứa một tia nội lực, chưa từng ra tay, trường

Kiểm trung liên ẩn chứa một loại đã mờ mịt lại sắc bén hơi thở, làm người như trực diện sát thân.

Càng khủng bố chính là, tựa hồ này hơi thở còn xa không phải hấn cực hạn, phảng phất có thể như vậy vẫn luôn tăng trưởng đi xuống

Tuy nói thực không nghĩ thừa nhận, nhưng cũng không thể không nhận đồng một sự thật thiếu niên này nắm giữ dựa thế pháp chỉ sợ muốn tỉ trọng kiếm môn cao mình rất nhiều!

Hấn rốt cuộc là người nào, bắc hoang trong vòng tuyệt không bức này võ công, nói cách khác ba phái năm môn chi liệt chỉ sợ cũng không trọng kiếm môn chuyện gì nhỉ.

Trác vạn quân đem trường kiếm cử qua đỉnh đầu, dưới chân lại không hoạt động.

Thiết phong đem trường kiếm để thượng vai trái, hai người trung gian còn khoảng cách hai ba trượng khoảng cách, cứ như vậy song song ngưng trụ bất động, phảng phất đạo sĩ cách làm giống nhau.

Thiết phong hai mắt dần dần xuất hiện một tia điên cuồng, khoe miệng không tự chủ được giờ lên nửa phần, trác vạn quân kiếm nắm cực ổn, phảng phất là cử sơn thân mình. UU đọc sách www.uukanshu.com

Đang lúc mọi người nghi hoặc hai người vì sao như thế khi, kia hai thanh trường kiếm không hện mà cùng lại lần nữa động!

“Bánh!”

Kiểm khí!

Mọi người lúc này mới minh bạch, trách không được hai người dưới chân bất động, nguyên lai là tưởng dựa kiếm khí đã thương người!

Kia thiếu niên thể nhưng cũng có thể chém ra kiếm khí?!

Một hoành một tung lưỡng đạo kiếm khí sát ra, cơ hồ ở trường kiếm chém ra trong nháy mắt liền đụng ngã cùng nhau, lưỡng đạo kiếm khí bốn đều vô hình vô, va chạm lúc sau lại phát ra một tiếng vang lớn, giống như đất bằng khởi sấm sét.

Sấm sét qua đi, tức khắc cuồng phong gào thét, ô thanh đầy trời, thảo điệp bay tán loạn hỗn độn, mọi người đều dùng tay che khuất hai mắt, bị hai kiếm tương giao khí lăng bức liên tiếp lui về phía sau.

Bực này thuần túy lực lượng giao kích, muốn so phía trước hai thanh trường kiếm tương giao sinh ra dư ba lớn quá nhiều.

Thanh thế cực kỳ khủng bố!

Phong trần tan đi, mấy người lại trợn mắt khi, chỉ thấy kiếm khí tương giao chỗ trên mặt đất thế nhưng xuất hiện một cái thiên hố, hồng cây cỏ bùn đất phiến ra tới, che đầy thiên hoàng cát đá tầng ngoài, khô chi lá úa tan đầy đất, phảng phất phác một tầng nâu nhạt giao nhau mỏng thăm.

Lại nhìn về phía hai người.

Ít nhất không đảo, cũng không phi, có hô hấp, đều còn đứng.

Trạng nếu mạnh khỏe.

Kính phong tan đi.

Đó là chết giống nhau yên tĩnh.

Qua một hồi lâu, vài đạo thanh âm đồng thời vang lên.

“Thiết huynh đệ ngươi còn được chứ?” “Thiết phong?”

“Sư huynh?” “Sư bá”

Không có đáp lại.

Hai người đều ở gât gao nhìn chăm chăm đối phương, ánh mắt như gió trung ánh nến, lập loè lại không tắt.

Phảng phất ở làm cuối cùng so đấu.

Mọi người lại kêu gọi vài tiếng, đang do dự muốn hay không tiếp cận khi, lưỡng đạo thân ảnh đồng thời nhoáng lên, mọi người tiềm thức liền về phía sau trốn rồi nửa bước, ở ngưng thần khi, liền nhìn thấy hai người đồng thời về phía trước ngã quỵ, trực tiếp tạt đến trên mặt đất, cuộn lên vài miếng cũ điệp cùng vài sợi tể trần.

Trong tay lại như cũ nắm từng người trường kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94 : đây là ai tay?!

Thiết phong cảm giác chính mình tựa hồ làm một cái rất dài mộng, trong mộng thực loạn, cũng thực ảo. 【 mới nhất chương đọc 】

Cổ hết sức mở to mắt, dưới thân là thổ, trước mắt là thiên cùng thụ, còn có ánh trắng.

Ảnh cao đàn mộc ngoại, hương mẫn một vòng trung.

Đó là một vòng trăng tròn.

Nguyên lai ta nằm trên mặt đất.

Thiết phong trầm nghĩ.

Đầu lại có chút đau, tuy rằng không giống lần trước như vậy kịch liệt,

Lại vẫn là thực không thoải mái.

“Vi cái gì đâu?”

Thiết phong lẩm bẩm.

“Ta nhớ rõ ta cùng kia trọng kiếm lão gia hỏa liều mạng một đạo kiếm khí, sau đó liền ngất đi rồi”

“Nhưng vì cái gì ta còn tại đây không bị giết, cũng không bị trảo.”

Liếm liếm khô khốc môi, phun ra mấy viên cát đá.

“Cũng không ai cứu.”

Rất mệt, đầu đều không nghĩ động một chút, càng không nghĩ lên, chỉ nghĩ dùng trí nhớ tới giải quyết này đó phức tạp vấn đề.

Nhắm mắt lại, cảm thụ thanh phong quét vào mặt, nghe thanh thanh côn trùng kêu vang.

Còn có đau nửa đầu.

Sau một lúc lâu qua đi.

Mở to mắt, thờ dài một tiếng.

“À?”

“Vẫn là không nghĩ ra.”

Cường ngồi dậy, ngồi dậy, cả người vô lực, cũng may trên người đảo không có gì quá nhiều thương thế, chỉ là tay phải có điểm đau.

Nương thanh lãnh ánh trắng, có thể nhìn đến kia đầy đất hỗn độn.

Lộn xộn dấu chân, sâu cạn không đồng nhất vết kiếm, nhỏ vụn thảo mộc, một viên bị chặn ngang chém đứt cây thấp

Đó là cái gì?

Thiết phong nhìn đến một cái dính đầy huyết hình trụ sự việc.

Dùng góc áo tùy ý xoa xoa dính đầy bùn đất tay phải, chỉ lau hơn một nửa huyết ô, lòng bàn tay vẫn là một mảnh đỏ sẫm.

Cố hết sức đứng dậy, cọ qua đi, sau đó thiếu chút nữa kinh lại té lăn quay.

“Tê!”

Đó là một con cụt tay!

Bên ngoài là một tầng tay áo.

Thiết phong nhận được, đó là bạch giang kiếm môn phục sức.

Cụt tay nắm ngón tay còn bao thành một cái thùng trạng, vẫn duy trì một cái cầm kiếm tư thế, trong tay lại không có kiếm.

Thiết phong không biết đây là ai tay, nhưng có thể nhìn ra tới, là cái nam nhân tay phải.

“Nơi đây vừa mới tắt có đại chiến a!”

Lắc lắc đầu, thiết phong một chút cũng chưa vì chính mình đến ra cái này suy luận mà kiêu ngạo.

Rốt cuộc như vậy tình cảnh, gốc tử đều có thể đã nhìn ra.

“Nếu ta còn sống ở này, thuyết minh trận này đại chiến tất nhiên không phải nghiêng về một phía cục diện”

“Chính là ai có thể cùng kia Trác gia nhị lão chống lại đâu?”

Nhớ tới Thảm khinh hà, phong đều, bạch bạch trung ba người kiếm chiêu thân pháp, không khó được ra một cái kết luận: Bọn họ ba cái là không có khả năng.

Tới khi mây thót ngựa nhí sớm đã kinh không có bóng dáng, lại có một cái bao vây quát ở cách đó không xa cây thấp chi thượng, thiết phong từng bước một đi qua, gỡ xuống bao vây phiến đao một phen, phát hiện một ít lương khô cùng bạc vụn, khổ trung mua vui cười cười.

Ngồi xổm trên mặt đất, không khách khí móc ra màn thầu làm nghẹn lên, tay phải cũng không nhàn rỗi, cực kỳ thành thạo đem bạc thu được chính mình trong lòng ngực, bao vây ném ở một bên, trong miệng còn không ngừng nhắc mãi: Ta này không phải trộm, không phải đoạt, là nhặt.

Lại đứng dậy khi, bốn cái đại bạch màn thầu đều đã vào bụng, tuy không lắm no, cũng may cũng có thể tạm thời đỡ đói.

Vỗ vỗ bụi đất, sờ sờ chính mình mặt, tựa hồ không có gì biến hóa, tuy không có nước ao chiếu rọi, nhưng có thể cảm nhận được, hẳn là vẫn là kia phó thư sinh bộ dáng, không cảm lại lần nữa cảm thán: Mông thiên đại ca này thuật dịch dung cũng không biết dùng cái gì tài liệu, hảo rắn chắc.

Cẩn thận xem xét một chút lộn xộn mặt đất, hoặc là nói chiến trường.

Hỗn độn dấu chân nhắm hướng đông, mà trên mặt đất vết máu lại về phía tây.

Vì cái gì sẽ là hai cái bất đồng phương hướng?

Thiết phong trong lòng có cái mơ hồ đoán rằng.

Này máu hơn phân nửa là kia cụt tay người, có lẽ kia cụt tay người về phía tây đi, mà mỗi một người, độc thân dẫn dắt rời đi Trác gia nhị lão, nhắm hướng đông chạy.

Nói đến cùng, thiết phong cùng này bạch giang kiếm môn mấy người giao tình cũng không coi là bao sâu, kỳ thật chính là mấy com chi nghĩa, cùng trác vạn quân đưa kia mấy kiếm sớm đã trả hết này phân nhân tình.

Lần này thể nhược, lại đi tham dự bức này môn phái tranh đấu, chỉ sợ mạng nhỏ càng thêm nguy hiểm.

Mà lại hướng tây không đến hai mươi dặm, đó là hoang đều, có ăn có uống, có ấm giường có ổ chăn, nói là bắc hoang cảnh nội an toàn nhất địa phương cũng không chút nào khoa trương.

Hơi trầm ngâm một phen.

Cẩn chặt rằng.

“Đông đi!”

Dọc theo kia hỗn độn dấu chân, một đường đi về phía đông.

Tuy là ban đêm, cũng may trăng tròn, đảo cũng không tính ám, càng đi đông đi, chỉ thấy kia trên mặt đất dấu chân càng thêm hỗn độn, lại đi xa chút, liền không có giao chiến dấu vết, bước chân đều cực đại, dấu chân hảo phân biệt rất nhiều, tựa hồ là hai người ở truy đuổi.

Nhìn đến nơi này, thiết phong trong lòng lại xuất hiện một vấn đề: Vì cái gì là hai người? Chẳng lẽ trọng kiếm môn kia hai cái lão gia hòa phân công nhau hành động?

Nếu như vậy, tây đầu mấy người chỉ sợ cũng đại đại không ổn!

Do dự một chút, dứt khoát kiên quyết tiếp tục nhắm hướng đông đi đến, chỉ là bán ra bước chân trở nên lớn rất nhiều.

Đi trước nửa dặm, liền gặp được quanh mình lại hỗn độn lên, loạn chi lá rụng tan đầy đất, xem ra nơi này trải qua thật lớn một hồi đánh nhau.

Lúc này không dám nhiều ngốc, tiếp tục đi trước, kỳ lạ chính là, lại đi phía trước chút lại thành ba đạo dấu chân.

“Như thế nào đánh đánh còn nhiều một người?”

Đầu đầu.

Lúc này được rồi một dặm lộ, liền loáng thoáng nghe được chút tiếng đánh nhau âm, thiết phong đã có chút khẩn trương, lại có chút an tâm, thực mâu thuẫn.

Khẩn trương chính là này thanh âm tuy rằng còn nghe được không rõ ràng, nhưng tần suất lại là cực cao, chạy dài không dứt, hiển nhiên là cao thủ ở tranh đấu.

An tâm chính là xem ra còn không tính quá trễ, kia dẫn dắt rồi đi trắc chừng môn kẻ thần bí xem ra thượng không quá đáng ngại.

Đương nhiên, này cũng đều là thiết phong chính mình suy đoán. UU đọc sách [www. uukanshu.com](http://www.uukanshu.com)

Không cần lại phân rõ dấu chân, trực tiếp dọc theo thanh âm đi đến, lúc này hành nhanh hơn chút, kia tiếng đánh nhau càng ngày càng rõ ràng, tuy rằng lúc nhanh lúc chậm, nhưng lại chưa từng gián đoạn.

Ước chừng lại được rồi một dặm lộ, có thể rõ ràng nghe được kia giao thủ thanh, thiết phong bước chân phóng nhẹ rất nhiều, tận lực tránh đi một ít chỗ chi lạn điệp, để tránh dẫm ra chút kéo kẹt tiếng vang, kinh động kia đánh nhau người.

Rốt cuộc giờ phút này hai tay trống trơn, tri kỷ không biết bị, không hề tự tin, không dám dễ dàng hiện thân.

Về phía trước đi đến, nhẹ nhàng mà đẩy ra một bụi bụi cây, dò ra nửa cái đầu, rốt cuộc gặp được giao chiến chánh chủ.

Ba người đánh nhau.

Hai người kiếm lộ uy mãnh, một giả kiếm chiêu linh động.

Khi thì kiếm chứa băng hàn lãnh quang, khi thì vũ như múa bút vậy mực.

Đấu kịch liệt, lại không mất mỹ cảm.

Trong đó hai người thiết phong nhưng thật ra nhận biết, đúng là kia trọng kiếm môn chương môn trắc vạn nhận, cùng với sư huynh trắc vạn quân.

Trắc chương môn tuy khiến cho là một phen trường kiếm, lại dùng trọng kiếm chiêu số, đại khai đại hợp. Mà hần sư huynh trắc vạn quân tuy nói hùng hổ, nhưng lại không bằng phía trước như vậy lực lớn uy mãnh, nghĩ đến vừa mới cùng chính mình đối đầu kia vài cái, đối hần cũng tiêu hao không nhỏ.

Còn có một người đưa lưng về phía thiết phong, thấy không rõ chính mặt, nhưng lấy kia lam bạch phục sức tới xem, hẳn là chính là bạch giang kiếm môn người.

Xem ra không đoán sai, đúng là người này dẫn dắt rồi đi hai người bọn họ.

Leng keng leng keng.

Kịch liệt giao phong.

Rốt cuộc lấy một địch nhị, huống hồ này hai người đều là kiếm trung hảo thủ, kia lam áo bào trắng từ trung niên ứng đối thật là có hết sức.

Thiết phong thực do dự, không biết nên không nên giờ phút này hiện thân tương trợ, lại muốn như thế nào tương trợ.

Phong cao thâm, bụi cây trung.

Đang lúc hết sức chăm chú, do dự không chừng là lúc, đột nhiên bị dọa đến vong hồn toàn mạo, cơ hồ muốn kêu to ra tiếng tới.

Đó là một bàn tay!

Cũng không phải kia tay lớn lên cỡ nào hoảng sợ.

Mà là cái tay kia, thế nhưng không hề dự triệu đặt ở đầu vai của chính mình!

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95 : quỷ lão nhân cùng chốc da kiếm

Thiết phong cả người lông tóc dựng đứng, ném ra đầu vai bàn tay, cuống quýt hướng bên cạnh triệt một bước, cũng may kia ba người đấu đến kịch liệt, đảo không chú ý tới bên này phát ra thật nhỏ thanh âm

Quay đầu lại, liền thấy được một cái xa lạ gương mặt, một trương Thiên Lô mặt, mặt trên lại có không ít nếp nhăn, tóc đen xoã tung hỗn loạn, nhìn qua có vài phần lồi thối.

“Ngươi là người hay quỷ.”

“

Ta là quỷ.”

Đó là một đạo rất là âm trầm thanh âm.

“”

“Ngươi là người.”

Thiết phong hơi hơi thở phào nhẹ nhõm

“Quỷ không có nói chính mình là quỷ.”

“Ngươi lại chưa thấy qua quỷ, ngươi như thế nào biết quỷ sẽ nói chính mình là cái gì?”

“Ta ta không thèm nghe ngươi nói nữa.”

Thiết phong liếc chiến trường liếc mắt một cái, thấy bọn họ ba người đấu càng thêm kịch liệt, lại nói:

“Ngươi là người nào? Ngươi như thế nào tại đây?”

“Vậy ngươi lại là người nào? Ngươi lại như thế nào tại đây?”

Thiết phong ngăn ra, nhẹ giọng nói:

“Ta hỏi trước, ngươi nói trước.”

“Ai quy định ai hỏi trước, đối phương liền phải trước nói?”

Thiết phong trừng mắt nhìn liếc mắt một cái cái này người mặc vải bố quần áo lão giả, thấp phần vô ngữ.

Lần này tình huống vốn dĩ liền có chút phức tạp, nào có tâm tư cùng như vậy một cái không thể hiểu được gia hỏa kệp triển không rõ.

Hướng bên cạnh lại cọ cọ, hai mắt ở quanh thân nhìn quét lên, hy vọng có thể tìm được rắn chắc nhánh cây, hoặc là mặt khác cái gì có thể tham gia quân ngũ nhận đồ vật.

Giờ phút này quanh mình đều là bụi cây, nhánh cây lại tể lại giòn, tuyệt không khả năng coi như binh khí đại sứ, nơi xa nhưng thật ra có mấy khóa đại thụ, thiết phong âm thầm cân nhắc muốn hay không dịch qua đi, bò lên trên thụ bẻ căn nhánh cây xuống dưới.

Nhưng kể từ đó, tất nhiên muốn phát ra chút động tĩnh, hướng hồ nhánh cây lại như thế nào rắn chắc, coi như kiếm sử chung quy vẫn là cực không thuận

tay, trong lúc nhất thời do dự không quyết.

“Tiểu gia hòa, ngươi là muốn tìm nó sao?”

Kia lão giả không biết từ nơi nào, phiến đào ra một cái lại hất lại lớn lên sự việc, đưa tới thiết phong trước mặt.

Thiết phong nhìn về phía kia đồ vật, tựa hồ là một phen có góc cạnh gãy gộc?

Vì cái gì còn có cái chuôi kiếm dường như cấu tạo

Chẳng lẽ là một thanh độn không thể lại độn trường kiếm?

Lại nhìn về phía kia lão giả khi, trong lòng đối thân phận của hắn có một cái suy đoán —— nhất mốt lão nhân.

Mặc kệ nói như thế nào, thứ này vẫn là so nhánh cây muốn rắn chắc chút, thiết phong một phen nhận lấy, vừa muốn nói lời cảm tạ, còn chưa từng mở miệng, rồi lại là sững sốt.

“Ngươi ngươi như thế nào lại đây?”

Dứt lời, còn liếc mắt kia lão giả dưới chân, thấy hắn xuyên một con song phá giày vải, chân phải ngón tay cái đột phá trời buộc, bại lộ ở bên ngoài, chỉ gian còn gấp một mặt toái lá cây. Cũng may là đứng trên mặt đất, không phải trời nổi giữa không trung, lúc này mới thoáng yên lòng.

Không phải quý.

Lại vẫn là tưởng không quá thông, vừa mới hai người rõ ràng có cái một hai trọng xa, gia hòa này là như thế nào vô thanh vô tức đến chính mình bên cạnh?

“Ta là thổi qua tới.”

Thiết phong khước miệng vừa kéo, thầm nghĩ: Gia hòa này tựa hồ có thể biết được ta tưởng cái gì giống nhau.

Hơi hơi gật gật đầu, cũng không nghĩ hoa dư thừa tâm tư ở cái này quý lão nhân trên người, sao khỏi trường kiếm liền muốn tiến lên đi gia nhập kia mấy người chiến đấu, mới vừa bán ra nửa bước, rồi lại bị một phen kéo lại.

“Ngươi làm gì?”

Nhìn về phía chính mình cánh tay thượng kia trương thô ráp bàn tay to, thiết phong quay đầu lại hỏi.

Lại như cũ không dám lớn tiếng, còn không nghĩ kinh động đánh nhau mấy người.

“Ngươi không nên tới bên này.”

“Có ý tứ gì?”

“Chẳng phải nghe phía đông mặt trời mọc phía tây vũ?”

Kia lão giả nói một nửa, buông lỏng ra thiết phong cánh tay, liền tự tại tiêu sái rậm rì tránh ra.

Lúc này thiết phong lại xem đến rõ ràng, người nọ tuy nói là đập lên trên mặt đất, nhưng đi ngang qua khô chỉ toái điệp thời điểm nửa điểm tiếng vang cũng không có, thậm chí đi qua lúc sau, kia dưới chân lặn lá cây còn bảo trì nguyên lai hình dạng, như vậy tình huống nói là phiêu, cũng chọn không ra cái gì tật xấu tới.

Đã sớm nghe nói hoang đầu cao thủ nhiều như mây, tùy ý nhìn thấy cái nhất mốt lão nhân, thế nhưng đều là võ công cao thủ?!

Thiết phong thấy kia thân ảnh rời đi, đảo cũng không vội vã trở lên, mà là cân nhắc nổi lên cuối cùng lưu lại câu nói kia ý tứ.

“Phía đông mặt trời mọc phía tây vũ?”

Phía đông phía tây

Phía tây vũ

Phía tây có nguy hiểm?!

Tuy nói không biết lão nhân này nói chuyện có vài phần đáng tin cậy, nhưng hắn nếu là có cái gì ác ý, cần gì phải cấp chính mình một phen phá thiết kiếm, sau đó lại cấp chính mình chi khai?

Bên tai lách cách lang cang thanh không dứt.

Trầm ngâm một phen, thiết phong quyết định tin hẳn một phen.

Về phía tây đi!

“Lão gia hỏa kia nếu là dám trêu chọc tiểu gia, ta phi đem hắn tìm ra băm thành tám khối!”

Thiết phong lâm bầm lâu bầu lưu lại một câu tàn nhẫn lời nói, lại lần nữa tay chân nhẹ nhàng rời đi.

“Đây là đang nói cho ta nghe đâu a”

Đãi hắn vừa mới rời đi, phía trước kia lão giả liền lại lần nữa đứng trở về, bắt đầu đi lác lác đầu.

“Nhiều ít năm không bị người uy hiếp qua”

“Tiểu tử này có ý tứ, lại không biết hắn có biết hay không tiếp theo câu là ‘nói là vô tình lại có tình’”

Thiết phong một đường phi nước đại, không bao lâu liền trở về ban đầu kia tỉnh lại địa phương, dựa vào thụ biên, a xích a xích thở hổn hển, đem kia phá thiết kiếm nơi tay đầu đùa nghịch mấy phen.

Này ngoạn ý không khỏi cũng quá phá!

Lại lạn lại tú còn như vậy trọng, không biết lão nhân kia nơi nào nhất được ngoạn ý.

Đối với bên người thân cây tùy ý múa may hai hạ, hồn nhiên không giống bình thường trường kiếm như vậy bỏ ra lưỡng đạo vết kiếm, mà là tạp ra hai cái ao hăm.

Cúi đầu nhìn nhìn kia thiết kiếm.

Cả người đen nhánh, lại không phải cái loại này huyền thiết linh tinh cao cấp tài liệu đen nhánh, mà là cái loại này rớt đến trong sông vô số năm đột nhiên nào một ngày bị người vớt ra tới không biết dính đây thứ gì cái loại này đen nhánh. UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)

Thân kiếm xen vào té kiếm cùng trọng kiếm chi gian, gồ ghề lồi lõm, cũng không biết mặt trên ngật đáp là thứ gì, tuy là thiết phong ở thợ rèn phô hỗn nhiều năm như vậy cũng nhận không ra đó là loại nào tài liệu, càng không nghĩ dùng tay đi chạm vào.

Như vậy ghê tởm ngoạn ý, vẫn là giao cho địch nhân đi chạm vào đi

“Ài.”

“Tổng so không tay cường, cầm đi.”

“Ta gọi ngươi chóc da kiếm hảo”

“Chóc da kiếm.”

Còn rất thuận miệng.

Đi thôi.

Về phía tây đi đến, lại không bằng lúc trước như vậy nhẹ nhàng, tựa hồ này tây hành mấy người cố ý tuyển một ít khó đi lộ, còn cố ý thiết chút nguy trang, chuyên môn cấp truy tung người dẫn đường thiên trên đường đi.

Thiết phong vài lần bị mang thiên, tâm tình rất là khó chịu, nếu dựa vào loại này không đáng tin cậy mạnh mẽ đuổi theo, chỉ sợ tới rồi lúc sau rau kim châm đều lạnh.

Đang lúc bó tay không biện pháp khi, thiết phong chớp mũi hơi hơi giật giật.

Trừ bỏ huyết tinh khí, tựa hồ còn có một trận nhàn nhạt hương thơm.

Kia hương vị không lâu trước đây nhưng thật ra ngửi qua một lần, đó là ôm Thẩm khinh hà vòng eo kia một hồi.

Đó là độc đảo thiếu nữ hương thơm.

“Giống như Tây Nam biên hương vị càng trọng chút.”

“Ít nhiều tiểu gia ta thiên tư dị bẩm!”

Dọc theo hương vị một đường tây hành, không để ý tới những cái đó thủ thuật che mắt, rốt cuộc thông thuận rất nhiều.

Ước chừng được rồi hai ba, sắc trời đã minh mông tỏa sáng, ly thật xa liền nghe được một trận tức giận mắng, cùng ngay sau đó cuồng ngạo tiếng cười.

“Khương tìm, người cái súc sinh! Trọng kiếm môn mặt đều kêu người mất hết!”

“Ha ha ha”

“Cổ son, người cứ việc mắng, người mắng một câu, ta liền xé xuống nàng một kiện quần áo, người mắng thống khoái, ta xé cũng thống khoái!”

Chỉ nghe “Thứ lap” một tiếng, rồi sau đó đó là một tiếng bén nhọn kêu sợ hãi...

Trước định cái tiêu mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Thư tạm trú di động bản đọc địa chỉ web:

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: ta kêu thiết vân, nữ hiệp người hảo..

Thầm kêu một tiếng “Không tốt!”

Thiết phong đoạt được rồi vài bước, cũng lại bất chấp có thể hay không phát ra cái gì tiếng vang tới, lập tức hướng tới thanh âm kia phương hướng phóng đi.

Trong lúc lại nghe được vài tiếng cuồng ngạo cười to cùng một ít thô bỉ bất kham ngôn ngữ, nhưng lần này lại nghe không đến cổ son thanh âm.

Tâm đề càng cao.

Phía trước nơi nào đó.

Mấy khóa sam thụ thẳng tắp đứng sừng sững,

Mặt đất có chút cỏ dại cùng tảng đá lớn khối, vết máu, trường kiếm cùng thi thể.

Không coi là nhiều ẩn nấp.

Người sống cùng sở hữu năm người, đều là thiết phong quen biết.

Cổ son nằm liệt ngồi ở thụ chân, đầy đầu huyết ô, trên mặt mang theo một mặt ngày thường chưa bao giờ gặp qua phần nộ cùng cừ hận.

Ở hán hai sườn các trạm một người, trên người cũng có chút miệng vết thương, cũng đều là hoành tủng băng bó vài đạo, một tả một hữu đem trường kiếm đặt tại cổ son cổ trước, trên mặt lại là bất nào đó lửa nóng tươi cười, nhìn phía trước nơi nào đó.

Đối diện là ngông cuồng tận trời khương tìm, trường kiếm đã bối trở về trên lưng, trong tay cầm một đoạn xé rách lam áo choàng, hưng phấn khoe ra.

Mà này bên cạnh cách đó không xa trên mặt đất, là một người quần áo bất chỉnh thiếu nữ, cũng chính là kia lưỡng đạo lửa nóng ánh mắt tiêu điểm.

Trên người hơn phân nửa quần áo đều bị xé rách sạch sẽ, chỉ còn một ít bên người nội y, gian nan thủ vệ cuối cùng mấy chỗ thần bí, đôi tay vô lực dẫu ở trước ngực, trường kiếm đã sớm rút tới rồi nơi xa, hoa lê dính hạt mưa, sắc mặt ửng hồng, môi cơ hồ muốn cắn xuất huyết tới, tựa hồ ở ra sức khác chế cái gì.

“Thảm sư muội, ta liền ở chỗ này, nếu có cái gì yêu cầu hỗ trợ cứ việc đề, không cần khách khí, ha ha ha ha.”

Khương tìm dứt lời, đem trong tay lam áo choàng ném đến một bên, cố ý ở Thảm khinh hà trước mặt đỉnh đỉnh eo, cách đó không xa hai gã trọng kiếm môn nhân phát ra vài tiếng phối hợp bạc cười.

Thảm khinh hà ánh mắt càng thêm mê ly, hô hấp càng ngày càng thô nặng.

Nhìn trước mắt nam tử, tựa hồ kia nói đáng giận gương mặt càng ngày càng xa, càng ngày càng mơ hồ, trong nháy mắt liền đổi làm một khác khuôn mặt,

Kiên nghị, nho nhã, tự tin, giống như ở kêu gọi chính mình tiến đến.

Ngó sen cánh tay hơi hơi nâng lên, ngưng ở giữa không trung, cận tồn cuối cùng một tia lý trí ở làm kịch liệt đấu tranh.

Tuyết trắng cánh tay cực kỳ bắt mắt.

Hạo xi khe buong lỏng, trên người khô nóng càng sâu, a một hơi, tay ngọc lại hướng phía trước hoạt động một chút, khoảng cách khương tìm bên hông đã bắt quá số tắc.

“Sur muội!”

Cổ son hét lớn một tiếng, khiến cho Thẩm khinh hà vươn tay phải như điện giật thu hồi, hơi tìm về một chút thanh minh.

Khương tìm thấy thế đầu tiên là giận dữ, rồi sau đó liền đổi làm một bộ tà ác biểu tình.

“Hai vị sư đệ, ta vừa mới nói cái gì tới?”

“Sư huynh, người vừa mới nói này họ cổ mỗi một câu nói, ngài liền phải kéo xuống kia Thẩm sư kia tiểu đệ từ một kiện quần áo!”

“Ha ha ha đáp không tới! Kia vị này Thẩm sư muội trên người còn có vài món quần áo a?”

“Hai kiện!”

“Các người nói, là trước mặt trên, vẫn là trước phía dưới hảo?”

“Tốt nhất mặt đem!”

Kia hai người ánh mắt nóng cháy nhìn chăm chăm trên mặt đất thiếu nữ, tựa hồ ngày xưa sư môn dạy dỗ toàn bộ ném ở một bên, từ bản năng thú tính xúc động thay thế được sở hữu lý trí.

Khương tìm về phía trước một bước, bàn tay to vươn, bạn bạc đang mỉm cười.

Cổ son mắng to không ngừng, mỗi mắng vài câu liền phải khụ ra một búng máu, hiển nhiên bị thực trọng thương thế.

Thô ráp bàn tay đã bắt được Thẩm khinh hà trước người cuối cùng phòng tuyến, chỉ cần nhẹ nhàng một xả, kia đó là vô hạn mê người cảnh xuân.

“Dừng tay!”

Nhưng vào lúc này, một tiếng kêu to hấp dẫn đi mọi người chú ý.

Đúng là vội vàng tìm đến thiết phong.

Khương tìm nhìn về phía người tới, đầu tiên là sùng sốt, rồi sau đó phát ra một trận cuồng ngao cười to.

Vừa muốn nói cái gì đó, liền cảm giác ngực đau xót, tựa hồ toàn bộ thế giới đều dừng hình ảnh ở.

Khiếp sợ, kinh hãi, an tĩnh.

Chết giống nhau an tĩnh.

Nguyệt hoa thu, vân đạm mù sương thụ.

Chậm rãi cúi đầu, chỉ thấy ngực chỗ không biết khi nào xuyên ra một phen trường kiếm, mũi kiếm ở lồng lảnh, giống như trong trời đêm nhất lượng tinh.

“Này này vì cái?”

Nửa câu lời nói cũng chưa nói xong, liền chặt đứt khí.

Trọng kiếm môn tân tấn thiên tài, đến chết cũng không biết chính mình là bị ai giết chết.

Kia thiếu niên rõ ràng là xuất hiện tại tiền phương, vì cái gì sẽ có một phen trường kiếm đâm vào chính mình phía sau lưng?

Đây là hấn cuối cùng tưởng một vấn đề.

Mọi người đều hoảng sợ không thôi.

Bao gồm thiết phong.

Chuẩn xác mà nói, một màn này cấp thiết phong mang đến kinh dị càng muốn vượt qua người khác gấp mười lần gấp trăm lần.

Đãi khương tìm thân thể ảm ảm ngã xuống, phía sau lộ ra một khác đạo thân ảnh.

Một cừu hắc y, dính máu trường kiếm, là lướt hấp dẫn đáng người.

Đó là một nữ tử.

Lại hướng lên trên xem, khuôn mặt trắng nõn lạnh lẽo, ngũ quan giống như tinh linh tinh xảo, quay đầu nhìn trọng kiếm môn còn lại hai người, trong mắt bất nòng đậm lửa giận.

Thiết phong nhìn kia khuôn mặt, cả kinh trường kiếm đều rơi xuống mà, giống như chưa giác.

Hung hăng xoa xoa đôi mắt, chỉ thấy nàng kia trên mặt đất thi thể xé xuống tới một khối trường bố, cấp Thẩm khinh hà cái ở trên người.

Không nhìn lầm, kia trương gương mặt tuyệt không sẽ nhìn lầm!

Là lục tinh liễu!

Phảng phất lại một vụn cái vấn đề ở trong đầu quanh quẩn.

Ngốc lăng đương trường, như bị sét đánh.

Chát phác xa xa nhìn.

Lục tinh liễu đem Thẩm khinh hà cái hảo sau, cũng không có tiêu phí bao lớn sức lực, liền đem kia hai cái bị thương trọng kiếm môn nhân trực tiếp giết chết.

“Cổ cổ son tã quá nữ khụ khụ tã quá nữ hiệp.”

Cổ son đứt lòi, lại khụ ra không ít máu tươi.

Lục tinh liễu ngồi xổm xuống thân mình, tra xét một chút cổ son miệng vết thương, UU đọc sách [www. uukanshu.com](http://www.uukanshu.com) thấy hần bị thương sâu nặng, nhưng giờ phút này đã vô châm thạch, cũng không được thảo, vô pháp khả thi.

“Bên kia bằng hữu? Có không tới giúp đỡ?”

Lục tinh liễu hướng tới thiết phong phương hướng liền hô ba lần, thiết phong mới hồi phục tinh thần lại.

Nhặt lên trên mặt đất chốc da kiếm, vội không ngừng chạy đi.

Tới rồi hai người trước mặt, lục tinh liễu đứng dậy, nhìn về phía người tới, tổng cảm thấy có một loại không thể hiểu được quen thuộc cảm.

Nhưng chính mình lại rõ ràng không biết đến gương mặt này.

Chưa từng thâm tưởng, liền nói:

“Thiếu hiệp, có không hỗ trợ đem vị này cổ đại hiệp nâng đến phía trước suối nước bên, trước rửa sạch một chút miệng vết thương.”

Thiết nghe phong phanh ngôn lại là ngẩn ra: Nàng không quen biết ta?

Ngay sau đó thoải mái ——

Ta này trên mặt còn mang theo mộng đại ca dịch dung, nàng tự nhiên không quen biết ta.

Thiết phong hơi hơi gật gật đầu, cúi xuống thân tới, dựa vào lục tinh liễu nói, cùng nàng thật cẩn thận đem cổ son nâng qua đi, vì tránh cho tác động hần miệng vết thương, đi rất chậm.

Rõ ràng chỉ có năm sáu trọng khoảng cách, phảng phất đi rồi mấy năm giống nhau, thường thường liếc hướng lục tinh liễu kia tinh xảo khuôn mặt, suy nghĩ muôn vãn.

“Thiếu hiệp, có thể, lại đi phía trước đi liền trực tiếp nâng nước vào trứng.”

Đã tới rồi bên dòng suối, thấy kia thiếu niên còn không ngừng về phía trước đi, lục tinh liễu bất đắc dĩ nhắc nhở nói.

Trong lòng mặc tưởng: Người này như thế nào như vậy lăng?

Thiết phong lấy lại tinh thần, vội vàng trú hạ bước chân, xấu hổ cười cười.

Cổ son nằm thẳng trên mặt đất, thoáng hoàn một hơi, nói:

“Thiết huynh đệ, cảm ơn tạ ngươi.”

“Không khách khí, không khách khí, hửn là, hửn là”

“Ngươi họ thiết?”

Lục tinh liễu nghe xong những lời này, nghi hoặc ngẩng đầu, nhìn về phía thiết phong hai mắt.

“Ách đúng vậy, ta họ thiết, ta kêu thiết vân, nữ hiệp ngươi hảo”...

Trước định cái tiểu mục tiêu, tỷ như 1 giây nhớ kỹ: Thư tạm trú di động bản đọc địa chỉ web:

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: ý loạn tình mê trình nữ say, thiếu niên nổi lòng 0 quay lại

Thiết phong cố ý đề thấp chút thanh âm, nhưng thật ra làm nàng nhất thời không có nghe được tới.

“

Thiết vân?”

Lục tinh liễu yên lặng nhắc mãi một chút tên này, cũng không lại hỏi nhiều, phủng chút suối nước, hai người đem cổ son miệng vết thương đơn giản làm cái rửa sạch.

Thiết phong một bên rửa sạch khi một bên thoáng nhìn bên cạnh mấy cái thi thể, thờ dài một hơi.

Có hai cái gương mặt rất quen thuộc, thân trung vô số kiếm thương, chết tương thực thể thâm, đúng là bạch bạch trung cùng phong đều, trong đó phong đều còn thiếu một cái cánh tay.

Mặt khác mấy cái đều là trọng kiếm môn nhân, chết tương nhưng thật ra đẹp chút, rốt cuộc bạch giang kiếm môn cũng không đi cuồng bạo con đường, trong bóng có kim, một kích trung.

Nhưng vô luận như thế nào, nửa ngày trước vẫn là sống sờ sờ mạng người, giờ phút này liền như vậy âm đạm tan mất.

“Ái”

Cổ son thấy thiết phong cũng không có báo tên thật, tuy có chút nghi hoặc, lại cũng không quá mức để ý, rốt cuộc trên giang hồ loại chuyện này thật sự không ít.

Bên này vừa mới xử lý xong, liền nghe được bên cạnh phát ra một trận như nói mớ rên rĩ.

Thiết phong hướng tới thanh âm nhìn lại, chỉ thấy Thảm khinh hà đem cái ở trên người trường bào đều xả xuống dưới, lộ ra tảng lớn tuyết trắng thân thể, đôi tay ở chính mình trên người, bên hông không được trao vuốt, trên mặt mang theo một bộ quái dị biểu tình, thấy một màn này, thiết phong vội vàng khác chế quay đầu đi chỗ khác.

Mà cổ son tuy nằm trên mặt đất không dám ngẩng đầu, chỉ nghe thế nói thanh âm, trên mặt liền phủ lên một đạo mây đen, chau mày, cơ hồ muốn đem chua xót hai chữ viết ở trên mặt.

Lục tinh liễu đi qua đi, lại đem nàng thân mình cấp che lại trụ, lại không nghĩ Thảm khinh hà lập tức lại đem kia trường bào xả mở ra, cũng may không có người khác nhìn thấy như vậy cảnh xuân, đôi tay ở giữa không trung loạn trao, cơ hồ muốn bắt đến chính mình trên người tới.

Xé rách mấy cái qua lại, rơi vào đường cùng, lục tinh liêu lại đi bên cạnh thi thể thượng lấy kiện còn tính hoàn hảo áo tơi, khoác đến trên người nàng, lại cấp đánh cái bẻ tắc, để tránh chính nàng loạn xạ.

Nhìn kia biểu tình quái dị Thẩm khinh hà, cũng không biết nàng trung chính là cái gì độc, như thế nào giải, trong lúc nhất thời không có chủ ý.

Cổ son vận vẹo cổ, thoáng nhìn một màn này.

“Nữ hiệp, làm phiền người lấy chút nước lạnh, chiếu vào ta sư muội trên mặt, thử xem xem có hiệu quả hay không.”

Lục tinh liêu theo lời mà đi.

Thiết phong nghe kia từng đợt tiếng rên rỉ, phảng phất có người cầm cái lông chim ở hán trong lòng khảy giống nhau, cô tình hán giờ phút này tỉnh giấc lại rất là nhanh nhạy, tưởng bề nhĩ không nghe thấy cũng là không thể, miệng khô lưỡi khô, cực kỳ khó chịu.

Trong rừng đã phóng tới đệ nhất lũ ánh mặt trời, thực nhẹ, thực ấm, phảng phất trong thiên địa đều trở nên trắng vài phần.

Lục tinh liêu bắt đầu đi lác lác đầu,

Phản trở về, hỏi:

“Cổ đại hiệp, nước lạnh cũng không thành, không biết nàng trúng cái gì độc? Nhưng có giải pháp?”

“Cái này cái này”

Cổ son một trận do dự, tuy là lão luyện như hán, cũng không biết nên như thế nào cùng trước mắt vị này hắc y nữ hiệp giải thích.

Hán tất nhiên là biết này cũng không phải cái gì độc dược, mà là một loại tên là trinh nữ say cương cường xuân dược, nhập thể lúc sau, câu động bản năng tình dục, làm này dục hỏa đốt người, giải pháp tự nhiên nói khó cũng khó, nói đơn giản cũng đơn giản, chỉ cần nghĩ cách đem này cổ dục vọng phát tiết ra ngoài có thể.

Mà giờ phút này, có thể cho nàng “Giải độc”, chỉ sợ chỉ có trầm mặc hồi lâu, không biết ở tự hỏi gì đó thiết phong.

Thẩm khinh hà là cái hoàng hoa khuê nữ, chính mình tuy thân là sư huynh, cũng rất khó bang nhân làm loại này lựa chọn.

Nhưng còn có mặt khác lựa chọn sao?

“Cổ đại hiệp?”

“Khụ khụ, không cần cổ đại hiệp cổ đại hiệp kêu, cổ mỗ thật sự chịu chi hổ thẹn, nếu như không bỏ, kêu ta đại ca thì tốt rồi không biết nữ hiệp như thế nào xưng hô?”

“Ta họ Lục.”

Cổ son hơi hơi gật gật đầu.

“Lục nữ hiệp, thiết huynh đệ, ta muốn hỏi một chút, hai vị qua đi có từng quen biết?”

“Chưa từng gặp qua.” “Ách không không quen biết.”

Thiết phong rốt cuộc trợn mắt nói nói đối công phu còn không quá về đến nhà, một câu liền bị cổ son nhìn ra chút manh mối.

Tuy rằng như cũ đoán không ra này hai người có cái gì quan hệ, nhưng nghĩ đến không phải người lạ người như vậy đơn thuần.

“Thiết huynh đệ, ta hỏi lại người, người có từng có gia thất có lẽ thân?”

“Không có.”

Cái này đáp nhưng thật ra quyết đoán, tự tin cũng đủ.

“Ta vị này sư muội tuy nói ngày thường có chút bướng bỉnh, nhưng tâm địa thiện lương, võ công nhân phẩm đều là thượng đẳng, không biết thiết huynh đệ đôi nàng ấn tượng như thế nào?”

Thiết phong cùng lục tinh liêu cũng đều là người thông minh, nghe đến đó, tuy rằng cổ son chưa từng nói rõ, nhưng kết hợp kia Thẩm khinh hà cùng cổ son lúc trước phản ứng, trong đó đạo đạo cũng đều đoán được mười chỉ bảy tám.

“Cổ đại ca lời này là có ý tứ gì?”

Thiết phong khóe miệng vừa kéo, khó được ngôn ngữ có chút hoảng loạn, rốt cuộc việc này vốn là cực kỳ khó giải quyết, huống hồ giờ phút này lục tinh

liều ở một bên, càng là trong lòng cảm thấy trong đó thập phần không ổn.

Lục tình liễu thấy thế, lại liếc liếc mắt một cái kia nhìn như xa lạ lại có chút mạc danh hình bóng quen thuộc, thức thời rời đi, đi tới Thẩm khinh hà bên cạnh, nhẹ nhàng vì nàng dùng nước lạnh chà lau diện mạo cùng dính một chút bùn đất thân mình.

Đãi nàng đi rồi, cổ son mới nhẹ giọng nói:

“Thiết huynh đệ, ta sư muội trúng một loại kêu ‘trinh nữ say’ hạ lưu mê dược, cần thiết cần thiết muốn cùng người giao hợp mới có thể cởi đi dược hiệu, bằng không nhẹ thì thần chí thất thường, nặng thì tẩu hỏa nhập ma kinh mạch thác loạn, võ công hoàn toàn biến mất không nói, tánh mạng cũng kham ưu”

“Ai thiết huynh đệ người hiểu ta nói ý tứ sao?”

Nghe bên tai kia như có như không liên tục không ngừng tiếng rên rỉ, thiết phong đã sớm suy nghĩ không chừng, nghe như vậy vừa nói, càng là tâm phiền ý loạn, hơn nữa ần ần đau đầu, thực vướng.

Liếc liếc mắt một cái cách đó không xa lục tình liễu cùng Thẩm khinh hà.

Càng hôn mê.

Cái này kêu chuyện gì?!

Không thể không nói, thiết phong giờ phút này đối với tới nơi này thế nhưng có một tia hồi hận.

“Này này cô đại ca, này sao được a?!”

“Nơi này ly hoang đều không xa, chúng ta mang nàng trở về lại nghĩ cách là được a”

Cổ son nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

“Không còn kịp rồi nếu có mặt khác phương pháp, ta cũng sẽ không như thế khó xử thiết huynh đệ người.”

“Cổ son đại ca, Thẩm nữ hiệp vẫn luôn khuynh tâm với người a, liên tính là liên tính là cũng đến là người a.”

Thiết phong tâm loạn như ma, phảng phất gặp trên đời này khó nhất lựa chọn sự tình, trong lúc nhất thời có chút nói năng lộn xộn, nói một nửa, nhớ tới cổ son giờ phút này trạng thái, tự nhiên là không thể nề hà, lắc lắc đầu, lại nỉ non nói:

“Ta không thành, ta không thể làm như vậy ta”

“Ai nha!”

Dứt lời, dậm dậm chân, lại hung hăng lắc lắc đầu.

Cổ son thấy thế, thờ dãi một hơi, đãi thiết phong an ổn xuống dưới, lại nhẹ giọng nói:

“Thiết huynh đệ người vô luận như thế nào đều không ứng, chính là bởi vì lục nữ hiệp?”

“Ta”

Thiết phong tức khắc nghẹn lời.

Kỳ thật chính mình cũng không biết vì sao sẽ như thế rối rắm.

Thẩm khinh hà khuôn mặt giả hảo, tuy nói đáng người không tính đầy đặn, nhưng cũng có khác một phen mê người chỗ, lại là bạch giang kiếm môn chương môn con gái duy nhất, có thể như thế, điểm phúc muốn tiện sát người khác, tuyệt đối không tính ủy khuất chính mình.

Giờ phút này lại là tánh mạng quan thiên, UU đọc sách www.uukanshu.com với tình với nghĩa đều không nên như thế rối rắm do dự, hướng chỉ một ngậm phù quyết.

Chẳng lẽ thật sự như hấn theo như lời, là bởi vì Liễu Nhi?

Nếu giờ phút này Liễu Nhi không ở, ta lại sẽ như thế nào làm?

Đầu đau quá a.

Cổ son tựa hồ hạ cái gì quyết tâm giống nhau, lại nói:

“Thiết huynh đệ, tính ta làm ơn người! Người chỉ lo giúp sư muội vượt qua lần này kiếp nạn.”

“Mặt sau sự tình, vì huynh ta giúp người cùng nhau gánh hạ.”...

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: thu nàng..... Làm đồ đệ?

Thiết phong nghe xong cổ sơn nói, đáy lòng âm thầm có khí.

Cho ta tưởng tượng thành người nào?

!

“Kia đảo không cần, đại trượng phu dám làm dám chịu!”

Lục tiếp theo câu nói, trong lòng một hoành, buồn đầu, xanh mặt, thẳng đến Thảm khinh hà bên này đi tới.

Lục tỉnh liễu thấy thế, mặt đẹp đỏ lên, làm mở ra, đài thiết phong cấp Thảm khinh hà bế lên đi rồi, nhìn kia nói bóng dáng, ngây người hồi lâu, tổng cảm giác trong lòng vắng vẻ, phảng phất ném thứ gì giống nhau.

“Có lẽ là chính mình đa tâm đi”

Lắc lắc đầu, lại đi xuôi nước bên rửa rửa tay, lấy ra một cái màu vàng nhạt lụa khăn tay, đem trên tay vệt nước lau khô, nghiêm túc chiết trở về.

Đi tới cổ sơn bên cạnh.

“Người thế nào?”

Cổ sơn thờ dài, lại không trả lời vấn đề này.

“Thiết huynh đệ thật là người tốt.”

“Các người quen biết thật lâu?”

“Cũng coi như không thương thật lâu, nguyên nhân chính là như thế, hấn còn có thể đối ta này bèo nước gặp nhau người liên tiếp khuyh lực tương trợ, lúc này mới thực sự khó được.”

“Bèo nước gặp nhau người khuyh lực tương trợ”

Lục tỉnh liễu ni non vài tiếng, đem tóc dài như thác nước triển khai, sửa sửa, lại khinh khinh xảo xảo ở phía sau dừng cái búi tóc.

“Có thể cho ta nói một chút sao?”

Thiết phong hoành ôm Thảm khinh hà, cảm thụ được trước người giai nhân như lan a khí, không cảm cũng có chút tâm thần kích động.

Cũng không biết đi rồi bao lâu, rốt cuộc tìm được rồi một chỗ ẩn nấp hang động.

“Nơi này vì cái gì sẽ có cái đại chiếu?”

Nhìn thấy trong động rải rác pho rất nhiều rom rạ, thiết phong âm thầm lấy làm kỳ, đó là rất lớn một đồng, phảng phất tùy ý vứt giống nhau, nhưng vô luận nghĩ như thế nào, cũng không có khả năng là trong động thiên nhiên trường ra tới.

Bên cạnh còn có nào đó cùng loại động vật khung xương giống nhau đồ vật, không biết vật gì.

Mặc kệ nó.

Đem Thảm khinh hà tay từ chính mình trên người lột ra, đem kia lửa nóng thân thể mềm mại cẩn thận trí tới rồi một đoàn còn tính hậu thảo đoàn thượng.

Nhìn kia mê ly ánh mắt cùng dụ hoặc tiếng rên rĩ,

Thiết phong bắt đắc dĩ thờ dài.

“Hiện tại làm sao bây giờ?”

Thiên đã sáng, tuy nói cửa động về phía tây, bắn không tiến ánh mặt trời tới, nhưng cũng sẽ không cảm thấy quá mờ.

Nhìn về phía kia khuôn mặt.

Xác thật thực mỹ.

Mây đẹp môi đỏ, triều vụng đầy mặt, từ các phương diện kích thích thiết phong cảm quan.

Cổ họng “Ừng ực” một tiếng, nuốt nuốt nước miếng, lại vẫn là có chút miệng khô lưỡi khô.

Một cổ nhất nguyên thủy dục vọng này lên trong lòng.

Đồng thời vọt tới còn có mặt khác một loại không biết tên cảm giác, cảm giác này tựa hồ có chút quen thuộc, cũng khiến cho thiết phong cả người càng nhiệt.

Về phía trước mại hai bước, cúi xuống thân tới, tay phải xoa kia mặt đẹp một cái chớp mắt, một cổ tội ác cảm đột nhiên sinh ra.

Đang định đem tay thu hồi, lại bị Thẩm khinh hà ôm đỡ trụ, hướng tới chính mình bên tai, chớp mũi, cảm thậm chí càng phía dưới kéo đi.

Thiết phong hai mắt bỏ thượng tư máu, bản năng cùng lý trí ở làm kịch liệt đấu tranh.

Hận không thể trừu chính mình hai bàn tay, làm chính mình tỉnh táo lại.

Nhưng hẳn biết, như vậy cũng vu sự vô bổ.

Thẩm khinh hà trên mặt mê ly cùng ửng hồng càng sâu.

Mà thiết phong lại cảm thấy một cổ hùng lực liệt hỏa ở toàn thân các nơi thiêu đốt, toàn thân tràn ngập lực lượng, rất muốn phát tiết một phen.

Cái này cảm giác rất kỳ quái, phảng phất chính mình là một cái trưởng đầy khí da cá cầu.

Tựa hồ đã từng từng có loại này cảm thụ.

Thở hổn hển, tay trái trên mặt đất tùy tay nắm lên một cái hòn đá, hơi hơi một sử lực, liền nghe được “Kèo kẹt kẹt” vài tiếng.

Thiết phong mở ra tả chương, nhìn kia một tay nhỏ vụn thạch mặt, hơi hơi có chút ngây ngời, lại chưa từng nghĩ lại, trước mắt tay ngọc loạn trào sò loạn, cũng không phải do chính mình nghĩ lại.

Tựa hồ đã chịu cảm nhiễm, hai người hô hấp đều trở nên càng thêm trầm trọng, thiết phong nhắm hai mắt, cắn chặt răng, tựa hồ hạ cái gì quyết tâm giống nhau.

Đang ở cái này vào đầu, lại bị một cái thâm trầm thả rõ ràng tiếng rống giận đánh gãy.

Không thể không nói, mặc kệ thiết phong chủ quan như thế nào tưởng, đối làm ai dễ mà mà chỗ, lúc này cũng tổng hội có loại mãnh liệt tức giận sinh ra, người chi thiên tính, không thể nề hà.

Nhìn về phía cửa động, quang bị che khuất hơn phân nửa, loáng thoáng có thể nhìn thấy một cái thật lớn hình dáng.

Tuy thấy không rõ đó là thứ gì, nhưng có thể xác định chính là, gia hỏa này tuyệt đối không phải người.

Trên đời không có lớn như vậy người.

Thiết phong sao khời trên mặt đất chốc da kiếm, kia sợi không biết tên cảm giác càng rõ ràng.

Đồng thời cũng nghĩ tới, cảm giác này đã từng từng có hai lần: Một lần là ở kia Lạc Thành tiên âm khách điểm, một lần là ở Chấp Pháp Đường đại lao.

Đó là một loại khí lực tràn đầy cảm giác, tựa hồ là tam tài kiếm kinh mỗi lần phát động điềm báo.

Trong đầu đột nhiên hiện ra một đạo khẩu quyết, đồng thời trong miệng cũng lẩm bẩm niệm ra tới.

“Khuyên không lấy này hối, vô vọng dừng thanh tuyền, trung hành độc phục tồn, nhu đầu chung nhưng tế”

Cường đại, hưng phấn, làm người kích động.

Xác thật là cái loại cảm giác này!

Kia nói hình dáng đến gần, càng ngày càng rõ ràng.

Thiết phong thấy rõ, đó là một con gấu.

Ước chừng hai ba người cao thật lớn gấu đen, sắc mặt dữ tợn.

Thiết phong đứng dậy, phát ra từ bản năng gầm nhẹ một tiếng, tiến lên vài bước, nhắm mắt lại một đống chém lung tung, một cỗ lực lượng cường đại từ khắp người trung trào ra.

Kia gấu khổng lồ tựa hồ cũng cảm nhận được kia cỗ lực lượng, một khắc trước còn rống giận liên tục, sau một khắc liền lộ ra một bộ nhân tính hóa sợ hãi biểu tình, đang định thoát đi, lại bị theo sát mà đến trường kiếm lập tức trăm trung.

Kia chốc da kiếm rõ ràng cực độ, nhưng giờ phút này bị cự lực thêm vào, lại phẳng phát đao thiết đập hủ giống nhau, liền thanh âm đều không có phát ra nửa điểm, liền đem kia rắn chắc gấu khổng lồ trăm thành vô số thịt khối, máu nội tạng la lối khóc lóc đầy đất, theo cửa động chảy ra, còn tản ra một chút tiêu hương thịt nướng vị.

Nhìn kia phá thành mảnh nhỏ hùng thi, thiết phong thở hồn hên, nháy mắt thanh tỉnh rất nhiều.

Vốn tưởng rằng đan điền tổn hại sau, liền rút cuộc dùng không ra này quái dị kiếm kinh pháp quyết tới, không nghĩ tới, môn công phu này sở sản nội lực lại không phải từ đan điền, mà là từ khắp người bỗng nhiên xuất hiện. Phẳng phát trong cơ thể có hàng tỉ viên viên, đều xét ở mệnh cống hiến lực lượng.

Không thể tưởng tượng!

Hơn nữa mỗi dùng một lần, đều sẽ so lúc trước một lần xuất hiện lực đạo còn muốn đại chút, trách không được này kiếm kinh từng bị coi như tự sát pháp môn, loại trình độ này nội lực, tuyệt phi nhân thể có thể dễ dàng chứa đựng.

Cũng may thiết phong chỉ dùng lần thứ hai liền đan điền rách nát, còn giữ được một cái mạng nhỏ, giờ phút này lại lần nữa trào ra này cỗ mạnh mẽ, dư thừa bộ phận tất nhiên là có thể tự chủ tan đi.

Nhìn chính mình này một thân huyết ô, cười khổ hai tiếng, sớm đã đánh mất tính trí.

Nhưng nhất đầu đầu vấn đề còn chưa giải quyết a

Nhìn chiếu thượng kia đầy mặt thống khổ biểu tình Thẩm khinh hà, thiết phong lại lần nữa bắt đắc dĩ thở dài, đi qua.

Chung quy vẫn là vô pháp khả thi sao

Chẳng lẽ liền không có cái gì mặt khác pháp môn, có thể cho nàng đem trong cơ thể này cỗ dục hỏa tiêu tán đi ra ngoài?

Nói ta vừa mới vì cái gì sẽ như vậy, này tam tài kiếm kinh rút cuộc này đây cái gì vì lời dẫn mới có thể kích phát?

Thiết phong vừa đi vừa suy nghĩ rất nhiều vấn đề.

Phía trước lần đầu tiên kích phát, chính là bởi vì từ Liễu Nhi phòng ra tới, sinh ra rất nhiều phi phi chi tưởng.

Lần thứ hai là ở kia Cháp Pháp Đường đại lao, bị kia không phân xanh đỏ đen trắng nhược trí Trịnh Tông cấp tức giận đến

Mà lần này

Này trong đó có cái gì liên hệ sao?

Cũng không biết nàng hiện tại là cái gì cảm giác nhưng nói vậy cũng là có loại khí lực ghen phát tiết không ra đi thôi?

Thiết phong đi đến Thẩm khinh hà trước mặt, ngồi xổm xuống dưới, thử tính hỏi:

“Ngươi tên là gì?”

“Thẩm khinh hà, ta ta thật là khó chịu”

“UU đọc sách www.uukanshu.com thiết ngươi tới ôm ta một cái được không nhanh lên”

Thiết nghe phong phanh ngôn ngữ phào nhẹ nhõm.

Nàng vẫn là có thần chí.

Thanh thanh giọng nói.

“Thảm nữ hiệp, ta biết ngươi khó chịu, còn thỉnh ngươi tận lực thanh tĩnh chút.”

Thiết phong lại lần nữa lộ ra Thảm khinh hà ôm chính mình bên hông tay ngọc, bất đắc dĩ nói:

“Ta dạy cho ngươi cái pháp môn, ngươi thử xem, nhìn xem có hay không dùng”...

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99 : ái muội truyền kiếm

Trong sơn động, hai người ngồi xếp bằng đối diện, chấp tay trước ngực, phảng phất hòa thượng đã tọa giống nhau.

Đào không phải bởi vì học tập này tam tài kiếm kinh pháp môn cần thiết như thế —— trên thực tế,

Này kiếm kinh thượng cũng không có bất luận cái gì về tu hành tư thế cùng sử dụng phương pháp ghi lại.

Chỉ là thiết phong cảm thấy như vậy muốn chính thức chút, cũng có thể trợ giúp hai người hơi chút buộc chặt tâm thần, rốt cuộc đối diện này xinh đẹp nữ tử một lời không hợp liền muốn thoát y thường.

“Ta trước giáo ngươi tám câu khẩu quyết, ngươi dụng tâm nhớ hảo thân mình cùng tay không cần lộn xộn, nhện xuống, bảo trì tạo thành chữ thập tư thế, tượng tượng chính mình là cái cao tăng”

“Sau đó nghe ta giảng.”

Hoa không nhỏ công phu, thiết phong mới đưa Thảm khinh hà miễn cưỡng an ổn xuống dưới.

“Càng hòa vọng thẳng sí, héo súc cảm pháp tuyệt. Viên như rồng như tuyền vĩnh, bố tư bố đình tà.”

“Khuyên không lấy này hối, vô vọng dừng thanh tuyền. Trung hành độc phục tồn, nhu đầu chung nhưng tế.”

Nếu đổi làm ngày thường, tuy nói này bốn mươi cái tự toàn vô quy luật, nhưng sinh sôi ngành nhớ kỹ cũng hoa không đến quá lớn công phu.

Nề hà hiện giờ Thảm khinh hà uống thuốc đã lâu, duy trì cuối cùng một tia thần chí mấy đã tiêu phí sở hữu tâm lực, lại phân tâm ghi nhớ này đoạn không thể hiểu được khẩu quyết, tất nhiên là gian nan dị thường.

Hai người cứ như vậy một giáo một học, tiêu phí tiếp cận một canh giờ công phu, mới khiến nàng đem mấy chữ này miễn cưỡng ghi nhớ, tuy rằng thuật lại khi thường thường còn muốn sai thượng một hai chữ, nhưng thấy nàng kia mị người thần thái đáng người, muốn học đến thuần thực nắm giữ, chỉ sợ hôm nay là khó khăn.

Rốt cuộc thiết phong là huyết khí phương cương thiếu niên, không phải thánh nhân, có thể cùng một y quan không chính nữ tử đối diện, tự chế đến này một bước, đã cực kỳ không dễ.

“Hảo đứng lên đi.”

Thảm khinh hà theo lời đứng dậy, thiết phong lại là nao nao.

Tựa hồ quần thực khản, đứng lên có chút không quá lịch sự.

Hơi do dự một cái chớp mắt, vẫn là căng da đầu đứng lên.

Rốt cuộc trừ bỏ khẩu quyết, còn muốn dạy nàng nhất thức xuất kiếm pháp môn mới thành.

Bằng không kia cỗ nội lực thật sự bùng lên, chỉ sợ muốn căng đến nàng nổ tan xác mà chết.

“À?”

Thiết phong thở dài một hơi, từ nhỏ liền có cái đại hiệp mộng hấn, đã từng ảo tưởng quá vô số loại có một ngày thành tông sư, khai sơn thụ đồ cảnh tượng.

Khí phách hăng hái, vênh váo tự đắc, ánh mắt sở đến, toàn là sùng bái ánh mắt.

Chính là trăm triệu không nghĩ tới, chính mình lần đầu tiên truyền thụ người khác công phu, thế nhưng là ở như thế xấu hổ hoàn cảnh!

Câu lũ bối, cầm một phen phá không thể lại phá chốc da kiếm, đối mặt một cái thần chí không rõ nữ nhân.

“Cầu ngày ông trời!”

Thầm mắng một tiếng, thiết phong đi đến Thẩm khinh hà trước người, đem trường kiếm nhét vào tay nàng trung, chuẩn bị giáo nàng nhất thức “Núi sông bảy đoạn” trung kiếm pháp, ngựa chết coi như ngựa sống chạy chữa, thử xem có thể hay không làm nàng tự chủ kết hợp kiếm kinh pháp quyết, đem trong cơ thể kia cổ dục lực tiết đi ra ngoài.

Tuy nói ý tưởng này vô căn vô theo, hoàn toàn là thiết phong thiên mã hành không suy đoán, nhưng lại ần ần cảm thấy, tựa hồ có vài phần được không, bởi vậy mới không tiếc tiêu phí nhằm đại lực khí tới giáo nàng.

Này “Núi sông bảy đoạn” trung kiếm pháp vốn là lấy thể điều khiển, nếu lấy nội lực dùng ra, thật là làm nhiều công ít, nhưng giờ phút này cố tình tốt chính là làm nhiều công ít, cũng chỉ có như vậy hiệu suất thấp đáng sợ vận kiếm phương thức, mới có thể đem kia cổ tự khắp người trung sinh ra mạnh mẽ đều tràn ra.

Vấn đề lại tới nữa.

Phía trước giáo khẩu quyết còn hảo thuyết, này giáo kiếm pháp, lại trong lúc nhất thời lại khiến cho thiết phong sầu khổ lên ——

Giống nhau đại chút môn phái, truyền thụ một ít phức tạp kiếm pháp, chỉ cần sư phó trước giảng hảo, chân khí từ nào mấy cái huyết vị lần lượt vận chuyển, kiếm huy đến nơi nào thời điểm, lại nên như thế nào làm biến hóa, trước đem này đó pháp môn nhớ lao, sau đó ở luyện tập thời điểm sửa đúng liền hảo.

Nhưng thiết phong học kiếm thời điểm lại muốn tháo quá nhiều, thiết vô phát giáo kiếm, trước nay đều là tay cầm tay, lấy “Khí đi cái này huyết vị” “Kính tán với nơi đó” tới giáo, năm đó tiết học cũng không cảm thấy có cái gì không ổn.

Nhưng lúc này tình cảnh xưa đâu bằng nay, không phải thiết vô phát giáo thiết phong, mà là thiết phong muốn dạy thụ một người chưa lấy chồng nữ tử, mà này huyết vị vận chuyển, nửa điểm qua loa không được, thiết phong vừa không biết kia huyết vị tên, cũng không biết có cái gì mật khác miêu tả phương pháp, duy nhất nhưng dùng thủ đoạn, cũng là trực tiếp nhất thủ đoạn, chính là thượng thủ ấn cùng chỉ.

Kia núi sông bảy đoạn bảy thức kiếm pháp đều là vận lực phiền phức khăn, huống hồ có chút huyết vị vốn là trên cơ thể người chỗ mẫn cảm, hai người giờ phút này vốn là đã xấu hổ có thập phần, lại như thế như vậy sờ soạng một phen, chẳng phải là tăng thêm con tức?

Thiết phong do dự sau một lúc lâu, thấy Thẩm khinh hà cả người tựa muốn xui lờ giống nhau, kiếm đều mau bắt không được.

Dùng ra toàn lực, hung hăng khắp một chút chính mình đùi, sử đầu óc càng thanh tỉnh vài phần.

Không thể nề hà, chỉ phải như thế, ít nhất cũng tốt hơn ô người trong sạch!

“Thẩm nữ hiệp mạo phạm.”

Tuy nói trong lòng biết nàng giờ phút này chưa chắc sẽ để ý này đó, nhưng cũng muốn nói thượng một câu liêu lấy.

Rồi sau đó thiết phong liền tuyển nhất thức “Bàn Sơn đoạn”, đem này vận lực pháp môn kỹ xảo tay cầm tay truyền thụ.

Lần này học nhưng thật ra so học kia tới nghĩa khẩu quyết muốn mau thượng không ít.

Rốt cuộc Thẩm khinh hà vốn là luyện thực bốn môn kiếm pháp, thiên hạ kiếm pháp nhiều ít cũng có chút tương thông, đối kiếm pháp ngộ tính muốn so đối kia không thể hiểu được khẩu quyết cường đến nhiều.

Chỉ là này học kiếm quá trình không khỏi có chút ái muội, anh anh ninh ninh không ngừng, mặt đỏ thớ hồng hồng, trong động không khí tựa hồ đều đi theo nhiệt vài phần.

Nếu có tiêu phu đầy tớ thấy, chắc chắn đêm không thể ngủ, tâm như vượn mã, chính trực mặc khách thấy, định là trước thăm dò nhả vọng, rồi sau đó trở về soạn nhạc một thiên văn chương, ô hô ai tai, than dài thối đời ngày sau.

Qua ước chừng nửa canh giờ, Thẩm khinh hà rốt cuộc xem như học xong này thức kiếm pháp.

Thiết phong dịch khai một bên, trường phun một hơi, hung hăng hất hất đầu, ý đồ đem một ít không nên ghi nhớ hình ảnh đều vứt ra đi.

“Như thế nào, ngươi hiện tại cái gì cảm giác?”

“Nhiệt nhiệt ta nóng quá!”

Dứt lời, chính là “Thứ lạ” một thanh âm vang lên, chỉ thấy Thẩm khinh hà một tay đem chính mình trên người áo choàng cấp xé xuống dưới.

Này đột ngột hình ảnh khiến cho thiết phong khóe miệng vừa kéo, nhưng trong lòng lại là vui vẻ: Nàng lực lượng đã trở lại! Xem ra hấp dẫn!

Hơi hơi quay đầu đi, lại nói:

“Ngươi không chế tốt tâm thần, mặc niệm ta vừa mới dạy ngươi khẩu quyết, cảm giác thân thể càng nhiệt khi, chiếu kia huy kiếm pháp môn đối với vách đá chém!”

Thẩm khinh hà mấy đã mau không có tâm trí, giờ phút này nghe cái gì chính là cái gì, chỉ sợ có người giáo nàng một đầu đâm chết, nàng đều sẽ theo lời mà đi.

Không thể không nói, thiết phong nghĩ ra phương pháp này thực dã man, thực thô bạo, nhưng cũng rất có hiệu.

Không bao lâu, thiết phong liền nghe thấy một trận “Quang quang quang” thanh âm.

Nghe thế trận vang dội thanh âm, rốt cuộc thoáng yên lòng.

Xem ra là thành!

Cũng không biết nàng được vật sở dẫn phát kia cổ dục niệm có thể hay không theo nội lực cùng phát tiết ra ngoài.

Hơi hơi liếc liếc mắt một cái.

Không thể không nói, UU đọc sách www.uukanshu.com một cái cơ hồ nửa thân trần mỹ nhân, cầm lạn kiếm như dã nhân giống nhau tạc vách tường, này thật là một bức kinh sợ nhân tâm tả thế gian khó gặp hình ảnh

Chỉ thấy nàng trường kiếm huy càng ngày càng chậm, tóc dài đã sớm lộn xộn tứ tán bay múa, phảng phất một cái đại quỷ giống nhau, chỉ là sợi tóc gian ngẫu nhiên lộ ra ánh mắt, lại trở nên càng ngày càng thanh minh, tựa hồ thần chí cũng ở đi theo nhanh chóng khôi phục.

Thấy như vậy một màn, thiết phong lại lần nữa thở hắt ra.

Trong lòng đã cảm thấy may mắn, cũng có chút nam nhân bản năng tiếc nuối.

Ước chừng qua nửa khắc chung, kia “Quang quang quang” thanh âm rốt cuộc ngừng lại, Thẩm khinh hà đã hao hết thân thể cuối cùng một tia sức lực, ở té xỉu trước, gian nan quay đầu, suy yếu nói bốn chữ.

“Cám ơn ngươi.”...

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100 : Chạy vội đi,

Thiết phong đi ra phía trước, đem chính mình áo ngoài cởi xuống dưới, cho nàng mặc tốt, đem kia dính rất nhiều tro bụi, rơi rụng đầy mặt sợi tóc nghiêm túc sửa sửa, lộ ra một bộ thượng cổ chút đồ ứng kiều tiểu khuôn mặt, nhìn kia mặt đẹp cùng thân thể mềm mại, không cầm lại nuốt nuốt nước miếng.

“Ta đây là làm sao vậy?”

Đem Thẩm khinh hà an trí ở một bên, thiết phong cường chế trụ bụng hạ một cổ tà hỏa, như chạy lang thang tựa, nhẹ nhàng vượt qua kia nát đầy đất hừng thi toái khối, chạy đi ra ngoài, không muốn lại ở kia tràn ngập ái muội không khí huyệ động trung ngây ngốc nửa khắc.

Ánh mặt trời rất tốt, cỏ cây minh sất, thu sớm thiên, cành lá tốt tươi, không có nửa điểm hiu quạnh cảm giác.

Cảm giác gần đây khi ẩm áp rất nhiều.

Giãn ra một chút tứ chi, tâm tình cũng tươi đẹp lên.

Không đánh mà thắng, vấn đề giải quyết.

Bắt quả còn có một chút không nghĩ ra

Rốt cuộc là cái gì nguyên nhân mới kích phát kia tam tài kiếm kinh pháp quyết?

Nghĩ đến này vấn đề, thiết phong lại chạy vội trở về, thấy Thẩm khinh hà về mặt ngủ say bộ dáng, nhặt lên trên mặt đất chốc da thiết kiếm, lại lần nữa chạy ra tới.

Nắm trường kiếm, ngưng thần bất động, trong miệng thỉnh thoảng nhắc mãi khỏi kia kiếm kinh pháp quyết.

Nghe chim hót phong cùng.

Qua sau một lúc lâu, thờ dài một hơi.

“Không có cảm giác.”

“Thấy quý?!”

“Khẳng định là không đúng chỗ nào tựa hồ này kiếm quyết muốn kích phát, yêu cầu cực độ hưng phấn, hoặc là tâm tình kích động?!”

Lung tung chặt đứt chút trường thảo, thiết phong đem trường kiếm ném ở một bên, ngồi dưới đất, lưng dựa ở một cây đại thụ bên phát ngốc.

Nhìn bầu trời mây trắng, khi thì cuốn thành một đoàn, khi thì lại thư làm một quán, thay đổi liên tục.

“...”

Chẳng lẽ võ học công pháp cũng sẽ cùng này vân giống nhau, đã chịu cảm xúc lôi kéo?

Phẫn nộ, dục hòa cũng hoặc là mặt khác cảm xúc?

Lão nhân từng cho ta giảng quá: Hết thấy nội công tu luyện, nhất kị tức giận, tâm tư không chừng, chú ý một cái tâm bình khí hòa, bằng không trong khoảnh khắc liền phải đi hòa nhập ma.

Chẳng lẽ này “Tam tài kiếm quyết” sử dụng lại là tương phản?!

Không hợp lý a

Huống hồ này cảm xúc nơi nào là chính mình có thể khống chế được,

Thiên hạ cũng không có một môn tu luyện làm người ta nói kích động liền kích động pháp môn a

Cho dù có, cứ thể mãi, người này không điên mới là lạ.

Tổng không thể mỗi lần cùng người quyết đấu trước, đều giống phía trước như vậy nhĩ tấn tư ma một phen.

Không nói đến có hay không loại này khả năng, cho dù có, ta thiết phong chỉ sợ cũng muốn thành thiên hạ lớn nhất chê cười.

Thiết phong lo chính mình loạn suy nghĩ nửa ngày, rốt cuộc vẫn là lấy một tiếng thờ dài làm chấm dứt.

“Ái?”

Một đêm chưa ngủ, ẩm quang gió nhẹ hạ, một trận buồn ngủ đánh úp lại.

Xê dịch thân mình, bày cái thoải mái tư thế, nặng nề đi ngủ.

Vài dặm ngoại, một người người mặc xanh trắng đơn xen áo, ước chừng năm mươi tới tuổi trung niên nam tử bình thường về phía tây phi nước đại, đúng là bạch giang kiếm môn chương môn, Thẩm khinh hà phụ thân, Thẩm không thiên.

Nếu thiết phong nhìn thấy, có lẽ có thể nhận ra này đạo thân ảnh, phía trước cùng Trác gia nhị lão đánh nhau, đúng là người này.

Ngày đó hắn thu được Cháp Pháp Đường Đại thống lĩnh tự tay viết thư từ khi, tuy rằng tin thượng chưa từng nói rõ, nhưng hắn cũng thông qua đủ loại dấu hiệu nhận thấy được, lần này Cháp Pháp Đường xem kiếm lễ chỉ sợ muốn cùng năm rồi bất đồng.

Không quá nhiều ít thời gian, liền lại nghe nói Lạc Thành Cháp Pháp Đường cùng đông thanh giáo hỗn chiến, toàn Lạc Thành quan trọng nhất ba người vật, đông thanh vương, Cháp Pháp Đường Lạc thống lĩnh, thành chủ Tư Mã chính nghĩa đồng thời mất tích, đây chính là trên giang hồ rất nhiều năm chưa từng phát sinh đại tin tức, này càng nghiệm chứng chính mình lúc trước ý tưởng, chỉ sợ Cháp Pháp Đường lần này phải có chút đại động tác.

Vì thế ở phái ra cổ sơn mấy người sau, chính mình cũng tướng môn phái công việc phân phó đi xuống, theo sau liền đứng dậy bắc hành.

Sở dĩ không đi theo cổ sơn bọn họ cùng nhau đi, gần nhất là tưởng cho bọn hắn chút rèn luyện cơ hội, thứ hai đâu, vốn cũng ồm nếu không có việc gì liền hồi ý tưởng, nếu lấy chương môn thân phận thân đến, lễ nghĩa, người hầu, nơi từ từ, các loại phương diện đều có điều bất đồng, không khỏi có vẻ có chút quá lớn trương kỳ cổ.

Một đường đi tới, lại cũng chưa từng nhìn thấy cái gì dị thường, vốn tưởng rằng sẽ là thuận lợi hành trình.

Trăm triệu chưa từng nghĩ đến chính là, trọng kiếm môn Trác gia hai người, thế nhưng thừa dịp lần này cơ hội, không màng thân phận trực tiếp cùng tiểu bối động thủ!

Đương hắn lúc chạy tới, thiết phong cùng trác vạn quân đã tương đua thoát lực, song song ngắt trên mặt đất, mà phong đều cũng ở mấy người vây đấu trung tổn hại một tay, mấy người nhìn thấy chính mình tới rồi, lúc này mới sôi nổi dừng tay.

Nghe cổ sơn giản lược kể rõ, tức giận nổi lên, không nói hai lời trực tiếp kiếm chỉ trác vạn nhận, còn không đợi nhất chiêu sử lão, liền dương đông kích tây chuyển lấy khương tìm, bắt khương tìm sau, lấy này tánh mạng uy hiếp, phân phó cổ sơn mấy người đi trước rồi đi.

Trác vạn nhận tuy thập phần không cam lòng, chung quy vẫn là không nghĩ lấy môn trung thiên tài đệ tử tánh mạng nói giỡn, bắt đắc dĩ, thả mấy người rồi đi, bên ngoài thượng phân phó mấy cái đệ tử chiếu cổ hảo ngắt trác vạn quân trưởng lão, trên thực tế thừa dịp Thảm không thiên chưa chuẩn bị ám thi ánh mắt, làm cho bọn họ sau đó truy kích.

Đãi kia mấy người đi rồi, Thảm không thiên tự trọng thân phận, không muốn nhẹ hủy lời hứa, vẫn là đem kia khương tìm thả khai, rồi sau đó liền cùng trác vạn nhận đấu làm một đoàn, tuy nói hắn võ công so trác vạn nhận hơi cao, nhưng nói như thế nào cũng là muốn hơn trăm hiệp có hơn mới có khả năng phân ra cao thấp, huống hồ trác vạn nhận một đường nhắm hướng đông đi, kéo dài bất chiến, càng là trong khoảng thời gian ngắn khó có thể nê hà.

Hai người thả chiến thả tẩu, một đường trần trọc chiến vài dặm, thời gian đã qua hồi lâu, phía trước choáng váng trác vạn quân cũng tỉnh dậy lại đây, nghe môn hạ đệ tử giảng hai vị chương môn đánh nhau rồi, nào còn dám trì hoãn, thoáng vận khẩu khí, liền cũng đi theo đuổi theo, lúc này mới có thiết phong lúc trước nhìn thấy kia một màn.

Thảm không thiên lấy một địch nhị có chút gian nan, nhưng tình thế như thế, cũng không thể nê hà, chỉ phải ngưng thần tiếp chiến.

Trong lúc nhiều lần cực kỳ nguy hiểm, mỗi lần đều may mà lại hạnh chuyển nguy thành an.

Lúc đầu còn tưởng rằng là kia trác thị nhị lão thể lực đại hao, ra chiêu thiên lầm, nhưng số lần nhiều, lại có chút kỳ quái.

Rốt cuộc hai người đều là trên giang hồ cao thủ, tuyệt không khả năng năm lần bảy lượt sai lầm, huống hồ mỗi lần quan trọng thời điểm, luôn có chút vô cây, đá vụn linh tinh đồ vật phảng phất thiên trợ giống nhau, giúp chính mình giúp một tay.

Ba người rốt cuộc không ngu, thời điểm lâu rồi, đều mơ hồ đoán được, tựa hồ có cao nhân đang âm thầm tương trợ Thảm không thiên.

Trác gia nhị lão phát hiện như thế, trong lòng biết hôm nay lại nhiều dây dưa cũng vô dụng, đơn giản thu tay lại bãi đấu, cũng không nghĩ bức kia âm thầm ra tay người. Mà Thảm không thiên quan tâm đệ tử cùng nữ nhi, tùy ý xả khối vô cây, lấy trường kiếm khắc tự, ném cấp trác vạn nhận, xem như hạ chiến thư, rồi sau đó liền xoay người rồi đi.

“Lại không biết người nào tương trợ với ta ngày sau biết được, tất yếu hảo hảo báo đáp một phen.”

Một vòng ban ngày đã cao cao treo ở trên bầu trời, Thảm không thiên một bên bồn tẩu, trên mặt khuôn mặt u sầu lại nửa điểm không giảm, người tập võ linh giác khác hẳn với thường nhân, hắn tổng ẩn ẩn cảm thấy có chút tâm thần bất an.

“Cổ sơn hành tẩu giang hồ nhiều năm, phỏng người truy tung hắn là không có gì vấn đề, bọn họ tây đi được tới hoang đều, tự nhiên có thể an ổn không ngại có lẽ, đã tới rồi hoang đều đi.”

“UU đọc sách www.uukanshu.com ta còn đang lo lắng cái gì đâu?”

Lo lắng đồng thời, cũng có chút hối hận, không có kêu lên một hai vị trưởng lão đồng hành, nếu là như thế, hôm nay tình thế tuyệt không sẽ như vậy bị động.

“Cũng may phía trước thấy Hà Nhi không có gì thương thế, thật không nghĩ tới, lần đầu tiên làm nàng ra xa nhà, liền gặp như thế biến cố.”

Nghĩ đến Thảm khinh hà, hắn trong lòng bất an cảm càng cường chút.

Lúc trước khương tìm xem chính mình nữ nhi kia nói không chút nào che dấu ánh mắt, vô luận như thế nào cũng khó có thể làm hắn tâm an.

“Nếu dám chạm vào nàng thân mình một chút, ta Thảm không thiên truy biến chân trời góc biển cũng muốn đem hắn băm thây vạn đoạn!”...

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: nàng vẫn là điên rồi?

Thảm Bất Thiên chạy không phải trường Thời Gian, liền nghe thấy được một mùi máu tanh, trong lòng hơi hồi hộp một chút, vận khởi khinh công toàn lực đi về phía trước, không nhiều hơn lâu, liền gặp được bờ sông dưới tàng cây nằm dưới đất núi cổ, cùng cách đó không xa đang đứng chôn mấy cỗ thi thể kia Lục Tinh Liễu.

Ba người gặp lại, vốn là sùng sốt, Thảm Bất Thiên dẫn đầu mở miệng trước, lấy tận lực trấn định giọng nói hỏi:

"Chuyện gì xảy ra? Mấy người bọn hắn đi nơi nào? "

Núi cổ nghiêng đầu, khẽ sáp đáp: "Sư phụ. . Đều tại ta. . Bạch sư đệ cùng Phong sư đệ, đều gặp trọng kiếp cửa độc thủ. . "

"Trọng kiếp môn. . . "

Thảm Bất Thiên lúc này chỉ có nhìn thấy, Lục Tinh Liễu vui lắp thi thể địa phương, lộ ra một cái trắng xanh đan xen góc áo, đó là Bạch Giang kiếm môn phục sức.

Tiến lên dò xét một cái núi cổ thương thế, thấy hắn tuy là khó có thể hành động, cũng may còn không nguy hiểm đến tính mạng, lúc này mới thoáng yên tâm chút.

"Hà nhi đâu? Nàng thế nào. "

"Thảm sư muội lúc này chắc là tính mệnh không ngại, bất quá. . Việc này có chút nói rất dài dòng rồi. . "

Nghe được vấn đề này, núi cổ quán quýt không gì sánh được, nhưng tất cả không dám lừa gạt sư phụ, chỉ phải đem mấy người như thế nào bị tấn công, hai vị sư đệ như thế nào bị hại, Thảm Khi Hà thì như thế nào bị hạ độc, cuối cùng Thiết Phong cùng Lục Tinh Liễu thì như thế nào đến đây cứu giúp nhất ngũ nhất thập nói ra, làm nói đến cuối cùng Thiết Phong ôm đi Thảm Khi Hà đoạn, nhưng cũng không dám nhiều lời, chỉ vội vội nói câu "Sư muội trúng độc rất nặng, chỉ phải làm phiền Thiết huynh đệ. "

Đội những thứ này đều nói, Thảm Bất Thiên lại hỏi mấy câu, Lục Tinh Liễu mới vừa rồi đến đây gặp lại.

"Chất nữ Lục Tinh Liễu, bái kiến Thảm chương môn. "

"Ngươi là. . ? "

"Gia phụ Lục thiên nam,

Từng nhiều lần nhắc qua ngài. "

"Chất nữ nhanh đứng dậy nhanh! "

"Thì ra ngươi là Lục huynh đệ nữ nhi, không nghĩ tới ngươi đều lớn như vậy. . Ta với ngươi phụ giao tình thật dày, ngươi kêu ta Thảm bá bá là được. "

"Ân, Thảm bá bá. "

Thảm Bất Thiên không hổ là một đại chương môn, tuy nói lúc này đột gặp đại biến, vẫn như cũ thần tình tự nhiên.

"Lúc này còn phải đa tạ ngươi, nếu không phải ngươi đứng lúc xuất thủ tương trợ, còn không biết. . Ai. . "

Thở dài một hơi, lại hướng phía núi cổ hỏi:

" 'Thiết Vân' là ai, tuổi còn trẻ dĩ nhiên có thể cùng trác vạ quân liều cái 5-5 số? "

"Cái này. . . Sẽ không biết rồi, người này là chúng ta lúc trước nửa đường cứu, hần từng Đối trác vạ quân nói hần là 'Thiết gia kiếm phái' nhân, nhưng đồ nhi nghĩ thâm, cái này hơn phân nửa không thật, cũng không biết hần rốt cuộc là sư thừa người phương nào, nhưng xác thực là một hiệp nghĩa chi sĩ! "

Thẩm Bất Thiên gật đầu.

"Ân. "

"Đã là như thế, nói vậy sẽ không phụ rồi Hà nhi. "

Núi cổ nghe xong những lời này, trong lòng quán quyết càng sâu, nhưng trong chốc lát lại không biết như thế nào mở miệng, lúc trước còn chuẩn bị gạt sư phụ, đơn giản đã nói là mình gây nên, nhưng lúc này xem ra, là tuyệt đối không thể rồi.

Do dự không ngớt.

. . .

Thẩm Khi Hà rất không biết làm sao.

Nàng khi tỉnh lại phát hiện mình quần áo chỉnh tề, tóc có chút loạn, nhưng cũng không trở thành tóc tai bù xù.

Lúc trước mặc dù nói trúng thuốc mê, nhưng nhưng vẫn là có trí nhớ, không chỉ có, hơn nữa ấn tượng cực kỳ khắc sâu.

Rõ ràng được nhớ kỹ lúc đó mình mỗi một câu nói, chính mình xé rách ra y phục, còn có cuối cùng ngã xuống đất trước nhìn thấy tám kia thanh tú khuôn mặt.

"Là hần. . . Cho ta mặc quần áo a !. . . "

Ni non một cái câu, cũng không biết là được tính còn chưa tiêu tan hoặc là cái gì những nguyên nhân khác, cảm giác mình toàn thân chấn động mềm yếu, gương mặt trong nháy mắt trở nên hồng hực nóng hổi.

"Phun! Nghĩ bậy nghĩ bạ gì đó. . . "

Đứng dậy, nắm lỗ mũi vượt qua dưới đất gấu thi khối, ra động, nhìn thấy tựa ở bên cây ngũ thiếu niên, trong lòng lại xông ra một hồi cảm giác khác thường.

Rón rén đi tới một giòng suối nhỏ bên cạnh, đem chính mình gương mặt, cánh tay, còn có trên tóc vết bẩn nhận nhận chân chân dọn dẹp một phen, rồi hướng suối nước sửa sang lại hồi lâu, mới vừa rồi đứng lên.

Ngồi xổm lâu, đột nhiên vừa đứng, huyết dịch không phải tới, suýt nữa lại muốn mới ngã xuống, bụng đầu lung lay mấy bước, lúc này mới định trụ thân hình.

Nơi này tuy không phấn trang điểm, nhưng ở Thẩm Khi Hà hết sức chăm chú xử lý dưới, cũng đem mình giả trang có một phen đặc biệt nắn.

Ở trên đường trở về, vừa đi còn vừa nghĩ: Ta và hần lại không thể nào dạng, vì sao ta sẽ như thế lưu ý đâu?

Đối, ta không thêm đề ý, ta không thêm đề ý. . . Ta tại sao sẽ ở ý!

Trước những chuyện kia liền đi qua! Ta vẫn là ta! Ta là ưa thích sư huynh!

Thẩm Khi Hà cho mình kiên định đánh cổ động, lúc này mới bước nhanh đi trở về đi, tựa hồ lại khôi phục dĩ vãng nữ hiệp phong phạm.

Nhưng không thể ức chế chính là, khoảng cách Thiết Phong càng gần, lòng của nàng liền nhảy càng nhanh, khi đi đến bên cạnh hần lúc, hầu như muốn thót lên tới cổ họng, khản trương không được, chưa từng có loại này cảm giác khác thường.

Sờ sờ mặt mình, nóng bỏng như muốn lửa cháy.

Giữa lúc hai tay mình không được vỗ mặt, trong miệng không ngừng nhắc tới "Không khản trương, không khản trương. . . " thời điểm, lại bị một đạo có chút thanh âm khản khản kinh ngạc giật mình.

"Người. . . Được rồi. "

". . . Sao? "

Thiết Phong cũng nghĩ không phải ngắn Thời Gian, bị nàng đây cái này dày vò một trận, tự nhiên tỉnh lại, sai ai ra trình diện trước mắt Thẩm Khi Hà không được tự chụp mình khuôn mặt, cộng thêm trong miệng lại tựa như niệm một loại thần chú nói lầm bầm, không khỏi có chút hoài nghi, nàng có phải hay không thần chí xảy ra vấn đề gì.

"A! "

Đáp lại Thiết Phong, là một đạo tiếng kêu chói tai.

Nhờ có bên cạnh không ai đi ngang qua, nếu không... Nhất định phải cho rằng thiếu niên này là muốn làm ra cái gì mưu đồ bất chính chuyện.

"Ngươi. . Ngươi ngươi ngươi. . Ngươi đã tỉnh lại lúc nào! "

"Ta tỉnh lại trong chốc lát rồi. . Ách. . Ngươi vừa mới đang làm gì đó? "

"Cái gì làm cái gì! Ta không làm gì sao! Ngươi chỉ có làm cái gì! "

"A. . ? "

Nghe thiếu nữ lời nói không có mạch lạc nói, cộng thêm xoay người như chạy trốn chết thông thường chạy đi bóng lưng, Thiết Phong không khỏi than thở một tiếng:

"Cái này có thể phá hủy. . Nàng vẫn là điên rồi! "

Đứng dậy, vỗ vỗ mông lên bụi bặm, nhặt lên bên cạnh Trường Kiếm, dừng tại rồi trên lưng.

Sầu mi khổ kiếm.

Đang ở hán cân nhắc một hồi nên như thế nào trở về giao cho lúc, Thẩm Khi Hà lại đã trở về.

"Thẩm. . Nữ hiệp, ngươi vẫn ổn chứ? "

Thiết Phong tiến lên mấy bước, một bả cánh giác bắt được Thẩm Khi Hà cánh tay, rất sợ nàng lại phát điên lên tới chạy không có, dù sao luận khinh công, chính mình còn không như của nàng.

Thẩm Khi Hà sai ai ra trình diện thiếu niên này bắt được chính mình, tiềm thức chính là muốn đưa cánh tay quất ra, mới vừa khiến cho nửa phần lực, lại không biết tại sao, mặc danh kỳ diệu sinh một không nữ, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) thanh âm cũng biến thành phi thường ôn nhu, thậm chí chính mình cũng không nghĩ tới, nàng dĩ nhiên có thể phát sinh như thế nhu thanh âm tới.

"Ta. . Hoàn hảo, ta rất khỏe. "

Thiết Phong nghe xong đạo thanh âm này, đầu khớp xương đều phải mềm, nổi da gà rơi đầy đất, nghĩ thầm: Cũng may còn tính mệnh không ngại. . Chỉ phải mang nàng trở về đi xem, có cái gì ... không chữa trị phương pháp.

". . Chúng ta trở về đi thôi? "

Thẩm Khi Hà cúi đầu, tiếng như tế văn nói:

"Ta không nhúc nhích. . . "

Nói xong, gương mặt đỏ hơn. . . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Đệ 102 Chương con rể Khảo Hạch đi qua? ! Tiểu thuyết: Ta chỉ biết ba chiêu tác giả: Mập không đáng sợ

Thẩm Khi Hà ghé vào Thiết Phong trên lưng, lâu thật chắc, rất sợ buông lỏng tay sẽ ném cái gì tựa như.

Thiết Phong cảm thụ được phía sau giải nhân đang bên tai hà hơi như làn, cũng không khỏi có chút tâm động thần di.

Vui thích thời gian luôn là có vẻ đặc biệt ngắn ngủi, hai dặm đường, phảng phất thời gian mấy cái nháy mắt liền đi qua.

Tuy nói cái này "Gánh vác giai nhân tinh thần thoải mái ", nhưng Thiết Phong dù sao vẫn là sức của đôi bàn chân hữu hạn, đi càng về sau lúc, đã được quá chậm, một đường nói chuyện với nhau không ít, Thiết Phong cũng xác định cái này Thẩm Khi Hà thần chí đã khôi phục bình thường, chính là trở nên có chút vui buồn thất thường, bất quá nghĩ đến cũng không được bao lâu, ăn thật ngon trên hai bữa, tắm rửa, cũng liền khôi phục.

Trải qua như thế một phen, quan hệ của hai người nhưng có chút thật không minh bạch đứng lên, người yêu là tuyệt đối không thể nói rõ, không phải muốn nói, thầy trò cũng là khít khao hơn chút, nhưng Thẩm Khi Hà xuất phát từ một ít thiếu nữ bí ẩn tâm tư, vạn vạn không muốn thừa nhận cái gì "Quan hệ thầy trò ", mà Thiết Phong cũng hiểu được như thế thu tên học trò, tựa hồ có hơi mặc danh kỳ diệu, người bên ngoài thật hỏi tới thu đồ đệ này nguyên do cũng khó mà mở miệng, đơn giản cũng không nói cái này tra.

Hai người trong lúc nói cười, liền cứ như vậy khoan thai xuất hiện ở Thẩm Bất Thiên mấy người trước mặt.

"Cha? ! "

Thẩm Khi Hà nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc, ngạc nhiên hét lớn.

Nàng tuyệt đối không ngờ rằng, cha của mình gặp phải ở chỗ này.

Mà Thiết Phong nghe tiếng này hô to, lại nhìn thấy trước mắt nam tử nghiêm khắc thần sắc, không khỏi rất là xấu hổ, liền vội vàng đem Thẩm Khi Hà từ trên lưng đề xuống.

Thẩm Bất Thiên nghĩ thầm: Tuy nói hai người bọn họ hơn phân nửa đã thành phu thê, nhưng dù sao chưa hành đại lễ, cái dạng này xuất hiện trước mặt người ở bên ngoài, chẳng phải là quá không ra gì? !

Lớn tiếng uống được: "Hà nhi, người cai này còn thể thống gì! "

Tuy nói tiếng quát nghiêm khắc,

Nhìn thấy như con thỏ nhỏ vậy nhảy đến trước mặt mình, hoàn hảo không hao tổn Thẩm Khi Hà, vẫn là cung chiêu sờ sờ đầu của nàng, bắt đặc dĩ thờ dài, đơn giản hỏi mấy câu, lại từ trong lòng móc ra một cái ngân màu trắng trâm cài tóc đưa cho nàng, nói: "Nữ nhi gia, cũng không chú ý điểm hình tượng. "

Núi cổ cùng Thiết Phong Đối loại này nữ nhi gia phụ tùng tự nhiên không phải quá đề ý, nhưng Lục Tinh Liễu cũng là liếc mắt liền nhìn ra này cây trâm chế tạo tinh xảo, tài liệu sáng sủa không rãnh, là thượng đẳng hàng cao cấp, nghĩ đến là cái này Thẩm chương môn lão đã sớm chuẩn bị xong, muốn tặng cho nữ nhi lễ vật.

"Cảm tạ cha! "

Thẩm Khi Hà kết quả trâm cài tóc, vẻ mặt vui sướng, tuy nói trong ngày thường tùy tiện, dù sao thiếu nữ hoa quý, chung quy để kháng không nổi cái này lóe sáng lộng phụ tùng mê hoặc.

Thẩm Bất Thiên cho nàng dẫn kiến Lục Tinh Liễu, sau đó cũng không nói gì nữa.

Lục Tinh Liễu ban đầu lúc sai ai ra trình diện nàng kia từ "Thiết Vân " bối thượng xuống tới, chẳng biết tại sao, bỗng dưng trong lòng sinh một không thích, lập tức sách tóm tắt chớ nên, cũng không biết chính mình thế nào sẽ có loại này quái dị cảm thụ, đợi Thẩm Bất Thiên dẫn kiến sau, liền tiến lên một bước, nói: "Thẩm thư thư, ta tới giúp người a !. "

"Tốt, tạ ơn Tạ muội muội rồi. "

Hai vị thiếu nữ đi tới một bên dưới tàng cây, nhiệt lạc hàn huyên.

Chỉ còn lại có nhìn nhau đối diện Thiết Phong cùng Thẩm Bất Thiên, có vẻ càng lúng túng.

"Ách gặp qua Thẩm chương môn "

Đội Thẩm Khi Hà thoáng đi ra sau, Thiết Phong tiến lên hai bước, cúi đầu thi lễ một cái, lại chưa từng thấy đáp lại, lại tiến lên một cái bước, lần nữa thi lễ nói:

"Tiểu tử thiết Vân, gặp qua Thẩm chương môn. "

Vẫn là không có phản ứng.

Núi cổ nằm trên mặt đất, nhìn thấy một màn này cũng không khỏi lấy làm kỳ, chương môn bình thường đều là bình dị gần gũi, cấp bậc lễ nghĩa chu đáo, hôm nay chằm chằm sai ai ra trình diện thiết ân công chào hỏi cũng không làm cái đáp lại?

Thiết Phong hai lần tìm không thấy đáp lại, không khỏi âm thầm nộ.

Cái này Thảm chương môn khó tránh khỏi có chút quá kiêu căng khinh người.

Đơn giản ngẩng đầu lên, chấp tay, đó là ngang hàng tương giao cấp bậc lễ nghĩa, lớn tiếng nói:

"Thảm chương môn "

"Lớn tiếng chút! "

Lời còn chưa dứt, liền bị Thảm Bất Thiên lấy nội công thâm hậu úp tới.

Thiết Phong âm thầm buồn bực: Người này chẳng lẽ có bệnh?

Dù sao nuốt không trôi khẩu khí này, lại dùng lớn hơn thanh âm hô:

"Thảm chương "

"Quá nhỏ, lại lớn tiếng chút! "

"Thảm chương "

"Quá nhỏ, quá nhỏ! "

"Thảm "

"Lại lớn tiếng chút! "

Hai người cứ như vậy như phân cao thấp thông thường, hô mui mấy qua lại, thanh âm đều cả kinh trong rừng chim trùng đều hướng phía tứ phương bay đi, Thảm Bất Thiên mỗi lần đều lấy nội lực vượt trên Thiết Phong thanh âm, điểm này sử dụng Thiết Phong buồn bực không thôi, nhưng cũng không thể tránh được, núi cô tất nhiên là bất minh sở dĩ, thân thiện trò chuyện nữ cũng sớm bị quý đệ này đối thoại cắt đứt, lại cũng không người nào biết tình huống, càng là không có cách nào tiến lên ngăn cản.

"Con mẹ nó người có bị bệnh không! "

Thiết Phong mắng to một tiếng, lần này Thảm Bất Thiên lại đột nhiên ngậm miệng không nói, có thể dùng đạo thanh âm này vang tận mây xanh.

Lục Tinh Liễu nghe xong đạo thanh âm này, thấy thần thái kia, luôn cảm thấy về này cảm giác quen thuộc sâu hơn.

Mà Thảm Khi Hà cũng là sợ nói không ra lời, về mặt đều là lo lắng thần sắc, nàng vạn vạn không nghĩ tới, Thiết Phong cùng cha mình mới vừa gặp mặt đúng là bộ dáng như vậy.

Vừa định tiến lên khuyên nói hai câu, lại bị Thảm Bất Thiên cho ngăn lại.

"Nói khó nghe chút, nhưng dù sao không phải là người nhu nhược, người nếu như một mặt nhường nhịn, vì Hà nhi, ta tất một kiếm giết người. "

Thiết Phong lúc đầu đều làm xong lớn đánh một trận chuẩn bị, nghe thế lại nói, không khỏi ngăn ra.

Có ý tứ? Vì Hà nhi? Thảm Khi Hà? Giết ta làm lìn j`?

Đầu óc không tốt sao!

"Tiểu tử, ta có một vấn đề, nếu như người cảm thấy bất tiện, cũng có thể không đáp. "

"Vừa mới nghe người gọi tiếng trung khí không đủ, làm như nội lực hoàn toàn không có, không biết người là như thế nào cùng trác vạn trọng liễu cái năm mươi năm mươi? "

"Ta cảm thấy được bất tiện, ta không đáp! "

Việc này vốn là khó có thể nói rõ ràng, hướng chỉ trước mắt trung niên nam tử này một bộ thảm vấn đáng về, Thiết Phong tự thì không muốn nói, nếu không có xem ở núi cô cùng Thảm Khi Hà mặt mũi của, sợ rằng càng là liên cảnh cũng không muốn đề ý người này.

Thảm Bất Thiên cũng không để ý, dù sao chuyện liên quan đến nữ nhi chung thân, vì mau sớm thăm dò thiếu niên này tính tình, bắt đắc dĩ chỉ có bày ra như thế một bộ tư thế, cùng lắm thì sau đó kéo xuống chính mình cái mặt già này nói lời xin lỗi chính là, ngược lại đến lúc đó đều là từ gia con rể, lại nói tiếp cũng không thể coi là nhiều mất mặt.

Nghĩ rất rõ ràng.

Thấy hắn vừa hỏi không đáp, liền lại hỏi:

"Người sư thừa môn phái nào, trong nhà phụ mẫu có thể An? "

"Thầy ta thừa môn phái nào không muốn cùng người nói, trong nhà phụ mẫu cũng không An. "

Thẩm Bát Thiên thấy hắn đáp thống khoái, lại cũng không giống dối trá, trong lòng thật to thở dài một hơi.

Hắn nhìn thấy hai người vô cùng thân thiết trở về, tất nhiên là nghĩ xong hai người việc hôn nhân, nhưng dù sao sự tình xảy ra đột ngột, không khỏi lo lắng thiếu niên này phụ mẫu trưởng bối từ đó làm khó dễ phản đối, nếu không có đoạn mẩu chốt này, xem vừa mới thiếu niên kia cùng nữ nhi mình nói chuyện với nhau thân thái, nghĩ đến cũng sẽ không có quá lớn trở ngại.

Lúc đã buổi trưa, ánh nắng tươi sáng, xuyên thấu qua lá cây, trên mặt đất cùng mọi người trên người ánh xảy ra chút điểm vết lốm đốm.

Mà trong đó một đạo ánh đầy quang sáng thân ảnh, lại đột nhiên gian sâu đậm cung kính xuống phía dưới.

"Tiểu huynh đệ, Trầm mỗ vừa mới mạo phạm, lần nữa cho người bồi cái lễ. "

Tổng thể mà nói, thiếu niên trước mắt này, coi là là thông qua mình khảo hạch.

Thiết Phong thấy kia Thẩm chương môn đột nhiên thì trở nên giọng nói, càng là cảm thấy kinh ngạc, nhưng đối với hắn ấn tượng thay đổi rất nhiều, trong lòng có cái phán đoán: Người này tuy nói cùng nữ nhi của hắn giống nhau vui buồn thất thường, nhưng cũng không phải là rất không nói lý người. "

Đáp lễ lại, đáp: "Ách thì tên tiểu tử vừa mới cũng có chút vô lễ, Khái khái, Thẩm chương môn, tắc cá, người đồ đệ cùng nữ nhi cũng an toàn, nếu như không có chuyện gì, ta đây liền đi trước rồi. "

Thiết Phong trong ngày thường hành sự tự tại quán, không phải thói quen những thứ này vẫn trứ trứ cấp bậc lễ nghĩa, nghĩ nếu chuyện chỗ này, nhanh đi Hoang đều thật to ăn no nề mới là đạo lý cứng rắn.

Thẩm Bát Thiên nghe vậy, gật đầu, nói:

"Ân, UU đọc sách www.uukanshu.com chúng ta bên này ngày gần đây cũng không có thiếu sự tình cần xử lý, cùng trọng kiếm môn bút trưởng này còn tốt hơn tốt thanh toán thanh toán. "

"Không biết thiết tiểu huynh đệ khi nào tới ta Bạch Giang kiếm môn? "

Thiết Phong ngạc nhiên hỏi: "A? Ta đi các người Bạch Giang kiếm môn làm cái gì? "

"Tự nhiên là cùng Hà nhi thành hôn. "

Thẩm Bát Thiên đáp đương nhiên, tựa hồ rất buồn bực thiếu niên này tại sao lại hỏi ra loại vấn đề này thông thường.

"Ách? ! "

"Thẩm chương môn người có phải hay không làm biết cái gì rồi " . . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103 : ta là hứng thú cho phép

"Thẩm chương môn, người có phải hay không làm biết cái gì rồi. . ? "

Thiết Phong tốt không còn gì để nói.

"Ân? "

Thẩm Bát Thiên hai mắt đồng lại một cái.

"Ta hỏi ngươi, Hà nhi trên người độc, có phải là ngươi hay không hiểu? "

"Không sai. . . "

Thiết Phong đáp sau, lập tức chột.

Trách không được người này đối với mình bằng mọi cách thăm vấn, nghĩ đến là bởi vì ta cùng nữ nhi của hắn xảy ra cái gì không thanh bạch sự tình.

Đang định giải thích nữa lúc, lại đột nhiên nghe được "Suru " một tiếng phá không vang, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy được phía đông trên bầu trời tràn ra một đóa to lớn đỏ đậm hóa liên hoa, tuy là ban ngày, vẫn như cũ rất bắt mắt.

Thảm Sát Thiên thấy này đạo lửa khói, nhướng mày.

Đó là hóa liên phái triệu tập môn nhân ám hiệu.

Lẽ nào hóa liên phái cũng phái tới nhóm lớn người?

Hóa liên phái ở chếch bắc hoang một góc, địa bàn rất lớn, môn nhân rất nhiều, hành sự ngang ngược bá đạo, không xa nghìn dặm ồ ạt tới đây, chuyện này tuyệt đối có cái gì không đúng.

Nghĩ tới đây, Thảm Sát Thiên trực tiếp ném cho Thiết Phong một cái lệnh bài, nói rằng:

"Thiết tiểu huynh đệ, ngươi lại suy nghĩ tí mĩ một cái, nếu muốn tìm ta, đi tới Bạch Giang kiếm môn, bọn họ nhìn thấy lệnh bài thì sẽ rất chiêu đãi. "

" 6 chất nữ,

Lần này việc xảy ra gấp, không thể lần nữa làm nhiều dây dưa, mấy người chúng ta cái này thì đi Hoang đều, ngươi cùng không theo chúng ta cùng nhau? "

"Thảm bá bá, các ngươi đi trước đi, chất nữ sẽ không theo quấy rầy. "

"Cũng tốt, nơi đây gần nhất không an ổn, ngươi một cô nương gia đi ra khỏi nhà cẩn thận chút. "

Thảm Sát Thiên dặn dò một câu, ôm ngang lên núi cô, liền muốn ly khai.

"Hà nhi. "

"Hà nhi, đi! "

Thảm Khi Hà trong lòng có chút không rõ không nữa, vẫn là cẩn thận mỗi bước đi theo ly khai.

Nàng rất muốn Đối Thiết Phong nói một câu "Ngươi phải nhớ kỹ đến xem ta. "

Chung quy chỉ là ngập ngừng một môi dưới, không có nói ra.

Thiết Phong cứ như vậy lẳng lẳng nhìn chăm chăm đột ngột rời đi mấy người bóng lưng, thì thảo lắm bả:

Cái này tình huống gì?

Nói cũng không nói xong, nói đi là đi?

Chương môn quả nhiên không phải là bình thường người làm. . Tư duy chính là không giống người thường.

Cũng may mấy người này đi, cũng có thể nghỉ một hơi thở, lúc này chỉ còn lại Thiết Phong cùng Lục Tinh Liễu hai người, bầu không khí trong nháy mắt trở nên an tĩnh rất nhiều.

An tĩnh có vài phần quái dị, Liên thỉnh thoảng gió thổi lá cây mang tới tiếng xào xạc đều dị thường rõ ràng.

"Thiết Vân thật không? "

". . . Là. "

"Ngươi cũng chỉ dùng kiếm? "

Thiết Phong cũng không nói không cho phép vì sao phải nói dối mình là thiết Vân, chẳng qua là lúc đó đầu óc vừa kéo, liền bật thốt lên.

Nhưng lúc này nếu tự thừa thân phận, vậy thì càng là bất tiện.

Nhanh lên nói sang chuyện khác mới là đạo lý cứng rắn.

"Ách. . Đúng vậy, Liễu. 6 cô nương, người muốn đi đâu? "

"Ta muốn đi Hoang đều. "

"Vây vừa nãy vì sao không phải cùng Thẩm chương môn bọn họ cùng đi? "

"Ta tại sao muốn theo chân bọn họ cùng đi? "

". . . Không có gì. "

Thiết Phong lượm vài cái thất lạc ở mà vô kiếm, nỗ lực đem bên hông khác lại da kiếm nhét vào, đều là không có kết quả, kiếm này quá lớn.

Bất đắc dĩ thở dài, âm thầm quyết định, đến Hoang đều sau đó, được đánh tiện tay vô kiếm đi, nếu không... Thực sự chương tai gai mắt.

Giữa lúc hần muốn như nhau ngày xưa vậy cướp đoạt trên thi thể tài vật lúc, liếc thấy Lục Tinh Liễu đạo kia tựa hồ đang âm thầm quan sát ánh mắt của mình, lập tức thu tay lại, đổi thành trợ giúp thi thể sửa lại một chút y phục.

Rất đông cứng.

"Cùng đi? "

Lục Tinh Liễu đột ngột hỏi.

". . Người ở đây hỏi ta sao? "

"Nếu không... Đâu? "

". . Đi đi đâu. . . "

"Hoang đều a. "

Thiết Phong đứng dậy, nhìn Lục Tinh Liễu trong ánh mắt nhiều hơn một sợi kinh ngạc, nói:

"Người làm sao biết ta đây muốn đi Hoang đều? "

"Bụng của người cũng gọi rồi năm sáu tiếng. "

. . .

Nhân sinh có đôi khi chính là quỷ dị như vậy, hai người tùy ý thu thập một phen, cứ như vậy qua loa lên đường.

Dọc đường trầm mặc chiêm cứ chủ đạo, Lục Tinh Liễu cảm thấy thiếu niên này thấy thế nào đều có chút quái dị cùng quen thuộc, mà Thiết Phong cũng không dám nhiều lời, rất sợ tâm tư này lung lay thiếu nữ nghe ra đầu mối gì, cứ như vậy yên lặng đi tới.

Trong lúc còn gặp nhất hòa nhân, là một người cỡi con ngựa cao to, áo choàng màu trắng trên thêu ba đóa hoa liên hoa.

Người nọ đứng ở Thiết Phong trước mặt, lớn tiếng hỏi "Tiểu tử, có thấy qua hay chưa mấy người kỵ hắc mã đi ngang qua, trở nên người mang trên mặt nửa há ngân mặt nạ màu trắng. "

Tuy nói nơi này cách rồi Hoang cũng không xa, nhưng giống như hần theo như lời như vậy công nhận độ cao gia hòa, Thiết Phong là thật không thấy, huống hồ coi như thấy rồi, cũng không muốn trả lời cái này vô lễ người câu hỏi.

Thuận miệng đáp vài câu, nhóm người kia liền đi, ngược lại cũng chưa làm cái gì làm khó dễ.

Còn chưa tới hoàng hôn, hai người liền đi tới Hoang đều lân cận, lui tới giang hồ nhân sĩ cũng càng ngày càng nhiều, đại thể đều là khiêm tốn lễ độ, đi tới Hoang đều, trang bị cũng muốn giả trang ra một bộ ôn hoà mặt, hồn nhiên đã không có phía trước cái loại này xơ xác tiêu điều khí tức.

Nghĩ đến một hồi vào thành, hai người hơn phân nửa muốn lúc đó chia tay, Thiết Phong vẫn là không nhận được hỏi:

"6 cô nương, người lần này đi Hoang đều là làm cái gì? "

"Ta là tới tham gia chấp pháp đường xem kiếm đại hội. "

"Cùng núi cỏ bọn họ giống nhau, cũng là đến dự lễ? "

"Không phải, ta là tới tham gia khảo hạch. "

Khảo Hạch?

Thiết Phong nghe xong đáp án này, trong khoảng thời gian ngắn còn có chút mộng.

Hắn lúc đầu không được rõ lắm cái này chấp pháp đường xem kiếm đại hội là xem cái gì.

Lúc này nghe được "Khảo Hạch ", càng là không có nhận thức.

"Ngươi ni? "

Lục Tinh Liễu hỏi.

"Ngươi tới Hoang đều là đang làm gì? Dù thế nào cũng sẽ không phải đơn thuần vì ăn no bụng a !. "

"Ăn. . . "

Thiết Phong trầm ngâm một chút.

Kỳ thực thực sự không biết mình tới Hoang đều là đang làm gì.

Tham gia náo nhiệt?

Nói như vậy chẳng phải là quá mất mặt.

"Ta cũng là tới tham gia khảo hạch! "

"Ah? "

Lục Tinh Liễu giờ giờ lên mày liễu, lộ vẻ nhưng câu trả lời này nhưng lại hơi có chút xuất hồ ý liệu.

"Ngươi nói ngươi cũng là đến tham gia chấp pháp giả tuyển chọn khảo hạch? "

Lúc này có thể đến phiên Thiết Phong giật mình.

Hắn vạn vạn không nghĩ tới cái này hay là Khảo Hạch, lại chính là tuyển chọn chấp pháp giả ý tứ!

Thiên hạ một vạn chủng chức nghiệp, sợ rằng cùng mình không...nhất liên quan đúng là chấp pháp giả rồi!

Nhưng mới vừa quăng ra lời nói, cũng không thể lập tức lại nuốt trở về không phải.

"Ách. . Đúng đúng. . Ta chính là tới tham gia chấp pháp giả tuyển chọn khảo hạch. "

Thiết Phong rất muốn cho mình một cái miệng rộng tử, chính mình không có việc gì không nên cùng cái này hong gió nha.

"Ngươi tại sao lại muốn tới tham gia? " Lục Tinh Liễu lại hỏi.

". . . Vậy ngươi tại sao lại muốn tới đâu? "

"Cha ta muốn ta tới, hắn muốn ta hoàn thành nguyện vọng của hắn. "

Nhắc tới Lục Tinh Liễu cha, Lục Thiên Nam, Thiết Phong trong lòng có vô số vấn đề muốn hỏi, nhưng cái này phủ đầu cũng là dứt khoát không mở miệng được.

Lại luôn cảm thấy 'Hoàn thành nguyện vọng của hắn' thuyết pháp này là lạ.

"Nguyện vọng gì? Làm chấp pháp giả? "

"Không kém bao nhiêu đâu. UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) "

Lục Tinh Liễu nghiêng rồi đầu, tựa hồ không muốn trong vấn đề này sâu nói.

"Ngươi vẫn chưa trả lời vấn đề của ta, ngươi tại sao tới tham gia tuyển chọn? "

Thiết Phong trong lòng ám thử dài một hơi.

Cái đề tài này đúng là vẫn còn không có dời đi được mở.

Đoan chánh một cái biểu tình, nghiêm trang đáp:

"Hứng thú cho phép. " . . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104 : Cự Thành Hoang

Hoang đều cho người ấn tượng đầu tiên chính là lớn, lớn vô cùng!

Đó là một loại đặc thù "Ngoài tường tường " thành thị.

Nơi này vốn là Cổ lớn dương nước thủ đô, lại nói tiếp, còn là năm đó "Lệnh ngô chi loạn " tại chỗ, cũng chính là lệnh ngô lấy trộm lớn dương tâm kinh địa phương, làm thời cổ thủ đô, bản coi như là cái không nhỏ thành thị.

Nhưng ở hiện nay trong loạn thế, thiên hạ bách tính nguyện vọng lớn nhất là có thể tìm được một chỗ an ổn chỗ, mà chấp pháp đường bắc hoang Tổng Bộ chỗ ở Hoang đều, dĩ nhiên là thành lưu dân, người bán hàng rong, phủ thương hướng tới địa phương, tuy nói cạnh tranh so với chỗ hấn kịch liệt hơn, nhưng ít ra là một tòa có thể sử dụng đạo lý, mà không chỉ là dùng quả đấm giải quyết vấn đề thành thị.

Cũng chính vì vậy, đến đây thảo sinh kế bách tính theo Thời Gian càng ngày càng nhiều, nguyên bản lớn dương quốc dần dần không chứa nổi nhiều người như vậy miệng, hai trăm năm trước, ngay lúc đó Hoang đô thành chủ cùng chấp pháp đường thương lượng, lấy được thương hội chống đỡ, quyết định xây dựng thêm Hoang đều -- tại nguyên bốn tường thành bên ngoài, lần nữa xây càng cao càng chiều rộng tứ diện tường ngoài, mời không ít người giỏi tay nghề, khai sơn viết sông, chặt lỗi thổ, tốn thời gian bảy năm chỉ có hoàn thành cái này hành động vĩ đại, trải qua lần này xây dựng thêm, Hoang đều cũng được bắc hoang thậm chí toàn bộ lớn 6 chiếm diện tích lớn nhất một tòa thành lớn, đây cũng là chỗ ngồi này ngoài tường tường, ngoài thành thành căn nguyên.

Mà ở cái này cao ngất bên ngoài dưới cửa thành, lúc này lại sinh ra lưỡng đạo có chút nhận người chú mục thân ảnh.

Nữ tử toàn thân áo đen, ở nơi này dòng người nhốn nháo rộn ràng trung tuy nói có chút không giống người thường, nhưng vẫn không tính là quá mức đặc lập độc hành, mà một bên thiếu niên liền có vẻ hơi cá tính.

Thiếu niên kia vết máu đầy người, bên hông còn chớ một bả gươm to thiết côn, đi bắt đầu đường tới còn nhìn chung quanh, tựa hồ chút nào không có cảm giác mình ăn mặc có chút không khỏe.

Chính là Thiết Phong cùng Lục Tinh Liễu.

Cái này Hoang đều nhân viên pha tạp, cũng thường xuyên sẽ có chút bị thương, hay hoặc là cùng người tranh đấu trở về giang hồ nhân sĩ, nhưng trên cơ bản đều là cảnh tượng vội vã, nhanh lên đổi nhất thân hành đầu, lại tựa như Thiết Phong như vậy nghênh ngang tuyệt không thấy nhiều.

Dù sao ở Hoang đều bên trong khu vực sát nhân nhưng là không lớn hào quang sự tình, như bị chấp pháp giả nhìn thấy, có thể không thể thiếu một phen đề ra nghi vấn, tuy nói chấp pháp đường quy củ không phải vấn giang hồ sự tình,

Nhưng giang hồ nhân sĩ, đại thể cũng không thiếu được một ít đen tối lịch sử, một phần vạn không nghĩ qua là nói lộ ra cái gì, mặt mũi khó coi không nói, dòng này trình sợ rằng cũng phải dây dưa xuống.

Còn như Thiết Phong vì sao nhìn chung quanh, tự nhiên là muốn một lòng một dạ tìm chút chắc bụng vật.

. . .

Hai người đi vào thành tới, Thiết Phong không nói hai lời, liền kéo Lục Tinh Liễu đi tìm từ quán tiệm cơm, sạ thấy trong cửa thành cách đó không xa bên cạnh có một nhà diện phố, nấu ăn tiểu nhị đang hướng một ngum lớn phủ trong mức canh, nóng hôi hươu khí tràn ngập ra, cầu dẫn được trong bụng con sâu thềm ăn càng cân rờ, cấp hồng hồng vọt tới.

"Hai bát lớn mặt! "

"Không phải, tứ đại bát! "

Nhìn thấy Thiết Phong không dẫn nổi kiếm ăn đáng đáp, Lục Tinh Liễu hầu như cười ghé vào bàn ăn trên, có thể tính thấy được cái gì gọi là quý đối hạ phẩm.

"Dân dĩ thực vi thiên, ta hôm nay phương mới chính thức biết. "

Thiết Phong nghe một bên truyền tới mặt hương, nuốt một ngụm nước bọt, kẹp lên một đôi đũa trúc, điều đầu hoàng nào gõ một cái án kiện mặt.

"Cổ nhân nói: 'Ăn đủ no mới biết lễ nghi, mặc đủ ấm chỉ có sẽ khai tâm.' người nha, tự nhiên là không ăn bất thành. "

Lục Tinh Liễu đầu tiên là ngẩn ra, sau đó càng cười đến sung sướng:

"Ha ha, đó là 'Thương lắm thực nhi tri lễ tiết, áo cơm đủ biết vinh nhục', người cái tên này, đáng đáp trái ngược với cái thư sinh, tướng mạo Văn Văn nhã nhã, nói tới nói lui nhưng lại xù xì chặt. "

Đang khi nói chuyện, bốn bát nhiệt khí bốc hơi mùi nước đã bùng lên, Thiết Phong nâng lên bát tới, trước sách rồi một hộp lớn nước canh, thuần thực mà đem tràn đầy ba chén canh mặt hết thấy càn quét sạch sẽ, vô hạn lưu luyến liếm liếm khóe miệng, thỏa mãn than thở:

"A ~~~ no rồi, no rồi. . "

Bỗng dung, tiếng vó ngựa như phong lôi gấp gáp tấu, một đội nhân mã từ trước mắt vội vã đi, giương lên không ít bụi bặm, dẫn đường người rất lớn bắt mắt, nhưng đám kia người đông thể mạnh, hơn nữa quay lại vội vàng vàng, nhiều lắm chỉ có thể chờ bọn hắn đi rồi hùng hùng hổ hổ một phen.

Chỉ có một lúc sau nê, lại một đội nhân mã cướp Trần bay qua, cùng trước đội cùng vậy phục sức, trước mặt bụi bặm chưa rơi, phía sau bụi bặm lại bỏ thêm đi tới, dần dần cho con đường này đan dệt ra một tấm vàng đen màn che.

Hoang đô thành lớn Địa Đại, tại ngoại thành khu là sự chấp thuận đi ô-tô điều khiển mã, nhưng đại thể tình huống đều là chậm rãi vào, dù chưa văn bản rõ ràng cấm không cho phép phi ngựa đi nhanh, nhưng dù sao Hoang đều cao thủ nhiều như mây, hơi không lưu ý, không chừng liền chọc vị ấy tính khí không tốt cao nhân, cùng loại này bên đường ngựa chạy tình huống, tuyệt không thấy nhiều.

"Làm cái gì vậy? Lớn lối như vậy? " Thiết Phong nhìn quanh.

nấu ăn tiểu nhị ai thán nói:

"Những thứ này là hòa liên phái người. . Có người nói cũng là được mời tới tham kiến xem kiếm đại hội, thực sự là không hiểu nổi, chấp pháp đường sao lại thể mời loại này dã man bang phái tới. "

"Nơi nào là dã man! Căn bản là dã nhân! "

Bên cạnh một gã thực khách nghe xong những lời này, trong nháy mắt liền kích động rất nhiều, Liên bàn ăn trên nắm vô kiếm tay đều theo run rẩy.

"Vị đại ca này. . Không biết cái này cái gì hòa liên phái, rốt cuộc làm gì người người oán trách chuyện tới? Không ngại nói cho chúng ta một chút? " Thiết Phong nhìn như vậy phản ứng, tò mò hỏi.

"Không phải sợ các ngươi chê cười, ta vốn là nghìn dặm xa xôi tham gia chấp pháp giả Khảo Hạch tới, nhưng là đám này hòa liên phái súc sinh. . Bọn họ dĩ nhiên trực tiếp đem Khảo Hạch chỗ ghi danh vây lại, muốn đi qua, bằng không liền cho bọn hắn giao cái gì cầu nhật "Cung phụng", kỳ thực chính là vơ vét tài sản tiền tài! Bằng không sẽ không để cho ngươi vào, coi như cứng rắn xông qua, sau đó cũng tuyệt không khiến người ta sống yên ổn. "

"Nhất định chính là một đám lưu manh! "

Nghe xong như vậy trả lời, Thiết Phong cảm thấy càng kỳ.

"Lẽ nào bọn họ làm việc như vậy, Hoang đều chấp pháp đường mặc kệ? "

"Tiểu huynh đệ, ngươi có chỗ không biết. "

"Nếu như bọn họ dám vơ vét tài sản bình dân bách tính, chấp pháp đường tất nhiên là muốn xen vào, nhưng cái này chấp pháp giả Khảo Hạch không phải so với bình thường, nếu quyết ý phải làm chấp pháp giả, những mầm mống này trở ngại tự nhiên muốn ý nghĩ của mình từ giải quyết. . . Thế nhưng như ta loại này không nơi nương tựa, đi đâu đi cùng một cái như vậy thế lực lớn đối kháng! "

"Cũng đang bởi vì như vậy, ta đã tới Hoang đều chừng mười ngày, nhưng ngay cả danh đô không có báo trên, nếu cứ như vậy xám xịt trở về, cũng quá không cam lòng. . Ai. . Chỉ mong ngắm lão Thiên phái cái Anh Hùng tới, đem các loại rác rưởi giải quyết hết mới tốt! "

Mọi người nghe vậy đều là thờ dài, nghĩ đến Đối cái này hòa liên phái hành sự đều có chút bất mãn, nhưng chính như thực khách nói, đan thương thất mã dù sao không có cách nào khác cùng loại này người đông thể mạnh đại môn phái chống đỡ được, một Thời Gian đều có chút bất đắc dĩ, tốt ở chỗ này còn ở chấp pháp đường phủ hộ dưới, những người Man này nên cũng không dám làm ra quá mức hòa sự tình tới.

...

Hai người ăn no uống, kết liễu sổ sách, liền rời đi.

"Ta nghĩ tới một cái người, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) hẳn võ thuật không tính là quá mạnh mẽ, nhưng nếu là nghe nói tình hình như thế, tất nhiên muốn đứng ra, coi như đánh không lại, cũng phải cùng cái gì đó 'Hỏa liên phái' đấu một trận, người nói người này nực cười không buồn cười?"

Song song đi ở trên đường, Lục Tinh Liễu lại tựa như rất tùy tiện hỏi.

"Àn. . . Ta ngược lại thật ra thật bội phục thứ người như vậy, là một hảo hán tử. "

"Không cho phép người nhóm thấy, có thể rất chơi thân cũng khó nói. "

Thiết Phong xấu hổ mà chặt vật trò chuyện.

"Ngô. . . Có lẽ là a !. . Có cơ hội có thể cho tại hạ dẫn kiến một chút. " . . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105 :thuận tay 1 thiêu chính là Trấn Điểm Chi Bảo?

Hoàn hảo kịp thời xuất hiện một nhà vải trang, cắt đứt Thiết Phong giới trò chuyện.

Trong tiệm tiểu nhị rất cơ linh, thấy Thiết Phong cái này một thân vết máu, lập tức liền đoán ra thất thất bát bát, trực tiếp đem hai người dẫn tới tiểu thiếp thợ may gian.

Chỗ hán vải trang đại thể người đến còn cần chọn vải, dựng sắc, số lượng thể, cắt y, mà Hoang đều nhân viên lui tới khá tạp, rất nhiều giang hồ nhân sĩ ngừng nghỉ tức đi, không muốn chờ lâu, hướng hồ đại thể Đối kiểu dáng cũng không nhiều lắm yêu cầu, vì vậy rất nhiều vải trang đều đẩy ra "Thợ may" thuyết pháp, thiếu tốt liền đổi, thay xong đi liền, rất là tiện lợi.

"Thiếu hiệp, nữ hiệp, ngài nhị vị tới là thời điểm, gần nhất nhiều người bán nhanh, những thứ này quần áo rất nhiều đều là bản điểm chuyên môn thỉnh Thần châm Vương tề đại hôn chế, dùng đều là thượng đẳng chất vải, cam đoan rắn chắc chịu xuyên! "

Thiết Phong mặc dù nhìn không ra cái này dùng tài liệu thật xấu, nhưng không thể không nói, nơi này quần áo muốn so với mình đã từng thấy phần lớn quần áo đều tinh xảo nhiều, nút buộc, đường may, ống tay áo, mỗi một chỗ đều và ngân tế trí.

Thuận tay tuyển món nhìn như khiêm tốn, ở trên người so đo, cảm thấy cũng không tệ lắm, đơn giản phát hiện tràng thay đổi trên.

Sở dĩ chọn một cái này, ngược lại không phải là bởi vì Thiết Phong muốn tác phong khiêm tốn chút, mà thật là bởi vì xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, chỉ có trước từ ở núi cổ bọn họ trong bọc hành lý lật đào ra mấy mươi lượng bạc, đi tới Hoang đều, cái này ăn, mặc, ở, đi lại đều còn cần phải, muốn mua cái quần áo tốn hao nhiều lắm, đó cũng không giá trị đếm.

"Tiểu nhị, ta liền chọn cái này, người mang vị này nữ hiệp cũng đi chọn một thân a !. "

Tiểu nhị kia sai ai ra trình diện Thiết Phong cũng không hỏi giá, không nói hai lời liền đổi lại quần áo, thần tình trong nháy mắt vui vẻ, nhiệt tình cũng ngẩng cao rất nhiều.

"Đắc lộc! "

Tiểu nhị dùng một loại xem thần tài biểu tình, hướng về phía Thiết Phong giờ ngón tay cái lên.

"Đại gia ngài cái này sẽ thiêu, ngài chọn cái này Kim Tí phi ngọc áo lót là của chúng ta Trấn Điểm Chi Bảo, đao chặt bất phối, búa bổ bất lạn, hết lần này tới lần khác thoát nhìn lại hòa bình thường bộ y chút nào không khác biệt, là thần châm Vương tề đại những năm gần đây đặc ý nhất tác phẩm! "

"Đại gia ngài ở nơi này chờ, ta mang vị này nữ hiệp đi chọn. "

Đại tiểu tử kia tính toán cùng Lục Tinh Liễu vui vẻ đi rồi, Thiết Phong trái tim đều đi theo vừa kéo, tiểu nhị kia khen than mình ánh mắt ngôn ngữ, nghe được trong tai thật là nửa điểm không cao hứng nổi, kéo kéo trên người mình "Kim Tí phi ngọc áo lót", đột nhiên có điểm hối hận.

Thuận tay khouri một cái chính là Trần Điểm Chi Bảo? !

Chờ đợi võ thuật, lại nữa rồi nhất hỏa nhân, đều là cầu thả trang phục, trên người mỗi người đều vác lấy một bả sáng loáng cương đao, mỗi tiếng nói cử động đều lộ ra cổ hung hãn khí độ. Từ khác tiểu nhị đưa vào tới,

Tùy ý chọn vài món cái áo phải đi thanh toán bạc, một bộ tiền muôn bạc biển đáng vẽ, trước khi ra cửa dẫn đầu hán tử kia còn không e dè nhìn chăm chăm Thiết Phong nhìn lại nhìn, cau mày lắc đầu, cái này mới rời khỏi.

Thiết Phong còn đang nghi hoặc, Lục Tinh Liễu liền từ bên cạnh gian phòng đi ra, chỉ thấy nàng đổi lại quần áo trang phục màu trắng, đem tư thái đồ thị về bề ngoài cực kỳ động nhân, Vu Minh nhị trung bình thêm ba phần anh khí, phảng phất thiên tiên tới dò xét thế gian.

"Thiết Phong thiếu hiệp, ngươi xem ta đây thân như thế nào? "

Lục Tinh Liễu thanh âm vẫn là như vậy nhẹ nhàng.

"A. . . Tốt, đẹp quá. . "

Thiết Phong đột nhiên từ ngốc lãng trung phục hồi tinh thần lại.

"Ân. . ? Lục cô nương, Thiết Phong thiếu hiệp là ai. . ? "

". . Không có gì, một cái cô tên của người, mới vừa thấy ngươi thân thái cùng hán tử có điểm giống, thuận miệng gọi sai, thực sự xấu hổ. "

Gật gật mày liễu, lại nghiêm túc kêu một tiếng.

"Thiết Vân thiếu hiệp. "

Tiểu nhị vui vẻ từ sau Đường đi ra.

"Nhị vị, cái này hai bộ quần áo đã thỏa mãn? "

Thiết Phong kỳ thực rất muốn kiểm có, nói không hài lòng.

Có thể là mới vừa chờ đợi võ thuật, đã lấy tay hung hăng kéo kéo trên người Kim Tỉ phi ngọc áo lót, hết lần này tới lần khác cái này nhìn như thông thường bộ y, dĩ nhiên bên chắc không thể tưởng tượng nổi, tuy nói tiểu nhị kia được xưng bên ngoài "Đao chém bất phôi, phủ trăm bất lạn " khó tránh khỏi có chút khoa trương, nhưng mình hiển nhiên không có khả năng tỷ đầu cho là thật đi chặt chém một cái.

Chỉ có thể yên lặng gật gật đầu.

"Được rồi! "

"Ta nuôi lớn gia đi trả bạc! "

Thiết Phong quay đầu mỉm cười, làm cho Lục Tinh Liễu ở chỗ này chờ, cho thống khoái bước đuổi kịp hưng phấn hầu như muốn nhảy dựng lên tiểu nhị, nhỏ giọng kêu lên:

"Tiểu nhị, tiểu nhị. . "

"Tiểu nhị! "

"A? ! Đại gia, ngài gọi? "

"Lời nói nhảm, không phải ta còn có thể là người nào. "

"Đại gia, ngài phân phó! "

"Chúng ta đây là đi chỗ nào? "

"Oh ~ đại gia, nhớ đã quên nói, ngài chọn thứ này giá cả tương đối cao, cho nên phải đi chường quỹ chỗ trả bạc, tiểu nhân không dám thu. "

Thiết Phong trong nháy mắt cước bộ chậm rất nhiều, cảm giác mình phảng phất đi tới năm đó nhà kia sẵn rỗng trần lò rền.

Chẳng lẽ là nghiệp báo sắp tới?

"Đại gia, ngài là chân bị thương rồi sao? Tiểu điểm cũng có chút thuốc trị thương, ngài nếu như cần tiểu nhân giúp ngài đi lấy đi. "

"Không cần. . . Ân. . Tiểu nhị, ngươi có phải hay không đã quên điểm cái gì? "

"Ân. . ? Ta. . Quên cái gì? "

"Ah. . ! Ngài là nói ngài thay cho rồi bộ kia bản. . Ngạch quần áo cũ, ta cho ngài đều gói kỹ, đến lúc đó ngài trực tiếp cùng nhau mang đi chính là! "

"Khái khái. . "

"Tiểu nhị, ta là nói, ngươi còn không có nói cho ta đây hai bộ cái áo bao nhiêu bạc. . "

"Oh. . ! Cái này a, đại gia ngươi yên tâm, gần nhất chúng ta chỗ này làm ăn khá, chương quỹ hài lòng, đem số lẻ đều cho xóa đi, ngài cái này hai kiện cộng lại bình thường muốn năm trăm ba mươi lượng bạc, hiện tại năm trăm lượng đã đủ! "

". . . "

". . . Ngươi là nói, cái này hai kiện cái áo 'Chỉ cần' ngũ trăm lượng bạc rỗng? "

"Đối, không sai a. . . "

Tiểu nhị vừa dứt lời, chưa phát hiện Thiết Phong thần sắc dị thường, trực tiếp đẩy ra một cánh cửa.

"Hà chương quỹ, đây chính là chúng ta quý khách, Thiết thiếu hiệp, hần đem Kim Ti phi ngọc áo lót cùng Bạch Liên cảm áo lót cho chọn đi, tiểu nhân không dám lấy tiền. "

Bất tri bất giác, Thiết Phong liền bị dẫn tới nội đường, chỉ thấy một cái kiển ba ba đen gầy lão đầu cô linh linh ngồi ở chỗ kia, hướng về phía một cái bạch ngọc án tử, thao túng một cái cũ bàn tính, dài một tầm nhìn qua liền không nói được mặt của, lệch thành kiến chính mình còn muốn mạnh mẽ bài trừ một cương thi vậy nụ cười.

"Ai u, quý khách ngài khỏe, thiếu hiệp một nhìn qua liền khí độ bất phàm! Cái gọi là Anh Hùng xứng bảo kiếm. . "

Hà chương quỹ vốn muốn nói "Anh Hùng xứng bảo kiếm, đại hiệp lấy ngọc áo lót ", nói nói phân nửa, liếc thấy Thiết Phong bên hông chớ thổ Hắc Sắc lại thiết kiếm, thần sắc hơi có chút xấu hổ, phía sau câu kia không nói nên lời rồi.

"Thiếu hiệp ngài là dùng ngân phiếu vẫn là. . . Hiện ngân? "

Ngũ trăm lượng bạc rỗng không phải con số nhỏ, nếu như hiện ngân cầm ở trên người, đó cũng là thật là lớn một bao, chương quỹ mặc dù sai ai ra trình diện thiếu niên này thân vô biệt vật, nhưng vẫn là theo thói quen hỏi một câu.

"Ân. . Chương quỹ. . "

"Ta muốn hỏi một câu, liền là đơn thuần hỏi một câu a. . . "

"Ngươi nơi này có không có loại này thuyết pháp, mua đồ đâu, về trước đi thử vài ngày, cũng cứ như vậy ba bốn ngày a !. . . Thử tốt rồi trở về trả lại tiền. . "

"Ồ ta già già, đã có người làm như thế. . Ngô. . Sinh ý rất tốt. "

Nhưng không nghĩ, UU đọc sách www.uukanshu.com vừa nói như vậy xong, Hà chương quỹ sắc mặt đột biến, so với ca diễn biến sắc mặt còn nhanh hơn chút.

"Tiểu Lừa, ngươi đi gọi Vương nhị Vương tam huynh đệ qua đây. "

Một hồi lúng túng trầm mặc qua đi, chỉ thấy hai cái tráng hán từ ngoài cửa đi vào, một tả một hữu đứng ở Thiết Phong trước người.

Bực này tình hình quả thực không quá quen thuộc. . . Thiết Phong đã từng giống như thiết không phát khô qua vô số hồi, nhưng không nghĩ bây giờ phong thủy muốn luân lưu chuyển rồi.

"Thiết thiếu hiệp, nơi đây sinh ý nhất quán không sai, phương pháp ngươi nói cũng là không cần! "

"Một tay giao tiền, một tay giao hàng, đây là Hoang đều quy củ cơ bản nhất, nếu có người không hợp quy củ, coi như chấp pháp đường cũng không quản được! "

Giữa lúc chương quỹ nghĩa chánh ngôn từ phát biểu hết ngôn luận, muốn đứng lên vỗ án lấy tráng uy danh thời điểm, đã thấy đến một người tiểu hỏa kế mao mao táo táo phá cửa xông vào, nhìn thấy trận thế này đầu tiên là sững sờ, sau đó vẫn là kiên trì đi tới chương quỹ bên cạnh, ở chương quỹ kia cực kỳ không kiên nhẫn dưới con mắt, mạnh mẽ tiến lên đưa lỗ tai khê nói:

"Từ bi cửa người đến. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106 :cười ha hả Từ Bi Môn cao thủ, Thích Thương

Chương quỹ nghe được Từ Bi Môn ba chữ này, nhỏ giọng lầm bầm một câu: "Chín tháng mới vừa qua phân nửa. . Làm sao lại người đến? "

Trên mặt không kiên nhẫn thần tình nhất thời tiêu thất, chính sắc nói rằng:

"Mau mau cho mời! "

Dứt lời, Đới Vương Nhị Vương Tam làm cái nhan sắc, hai người muốn phong tướng cho Thiết Phong mang ra khỏi.

Thiết Phong cũng không gãy dựa, đang yên lặng trầm tư.

Vừa mới thì thăm tuy nói nói nhẹ vô cùng, vẫn bị hấn nghe tiến vào.

"Từ Bi Môn " tên này trước đây nghe qua hai lần, tựa hồ ở trên giang hồ cũng không phải là nhiều có tồn tại cảm một thế lực, làm việc khiếm tốn, cũng không gây chuyện thị phi.

Lần đầu tiên là Lục Tinh Liễu ở lạc thành nói, nói là Từ Bi Môn là một thương hội, dĩ hòa vi quý.

Lần thứ hai là mắt xanh hắc y nhân truyền thụ chính mình kiếm pháp, luận lạc thành hảo thủ lúc, đơn giản đề cập qua một câu "Từ Bi Môn Phân đà chủ, đông giáp dạy một chút chủ, còn có ngày gần đây lạc thành vài cái lão bất tử, đều xem như là hảo thủ. "

Đang mở cửa võ thuật, một cái từ mi thiện mục trung niên nhân lẻ loi một mình đi đến, mập cùng cầu tựa như, một người liền đem cửa gỗ cho chiếm hết, cầm y ngọc bảo, vẻ mặt vui phát tượng, Vương Nhị Vương Tam thấy người này, liên tục nhường đường, cửa này cũng không còn trở ra thành, không thể làm gì khác hơn là lui về, đứng ở một bên.

"Hà chương quỹ, hai tháng chưa từng thấy, thoát nhìn ngày càng tinh thần a! "

"Đâu có đâu có, còn không nhiều kéo Thích lão bản phúc, gần nhất làm ăn này, rất khỏe mạnh! "

"Tiểu Lừa, còn không mau một chút lo pha trà! Hay dùng ta hai ngày trước mang về trà mới Phật động tâm! "

Hà chương quỹ một hồi lâu nhiệt liệt hàn huyên, thích họ Bàn Từ chỉ là không yên lòng đáp lời, trong lúc liếc nhìn Thiết Phong cùng phía sau hấn hai vị hấn tử, hơi lộ ra chút suy tính thần sắc, lại cũng không nói nhiều ngữ.

Đội tiểu Lừa rồi trở về sau, bên trong phòng một cỗ mùi trà đậm đà bày khắp cả phòng, Thiết Phong mặc dù không hiểu nhiều trà, cũng có thể đoán được đây không phải là tục phẩm.

Tiểu nhị kia đem hai chén nước canh tiên xanh nước trà đưa đến rồi Thích lão bản cùng chương quỹ trước mặt, đồng thời còn giao cho chương quỹ một quyển cũ kỹ sổ sách.

Thích lão bản giờ lên sứ Thanh Hoa chén trà, phẩm chơi một phen, lại không dùng trà.

"Trắng trung chột hiện xanh, cây mẫu đơn tiềm thai xương, hoa ngất Tạc sương. "

Quay đầu, hiền lành cười cười.

"Hà chương quỹ, ngươi chén trà này nhưng là thượng phẩm. "

Hà chương quỹ nghe vậy ngượng ngừng cười, lơ đãng đem trên mặt bàn sổ sách thu vào, sau đó lại từ dưới bàn ám quỹ ra móc ra một quyển, liên tục không ngừng đẩy tới.

"Nơi nào, nơi nào. . . Thích lão bản kiến thức rộng rãi, tất nhiên là không vào được ngài pháp nhãn. "

Tự xem đi tới nở mày nở mặt, nói cho cùng, kỳ thực chính là cho người xử lý cửa hàng, nhưng là vạn vạn không phải dám đắc tội rồi trước mặt vị này thần tài, người Đại lão này bản Thích Thương mặc dù biểu tình cười ha hả, nhìn qua vô cùng thân mật, trong lời nói có thể chưa chắc là ý tứ này, nếu như quang lấy khóc cười để phán đoán bên cạnh tâm tình người ta, đã biết chương quỹ chỉ sợ sớm đã không làm nổi.

Cái này Thích lão bản không phải thưởng thức trà, chỉ hỏi ly, nghĩ đến hơn phân nửa là đối với mình làm có bất mãn rồi.

Thích Thương cũng không đưa tay đón, chỉ là cười híp mắt hỏi:

"Chưông quỹ, người trà này là trà ngon, nhưng ly nhưng phải càng đáng giá tiền chút, không biết người lúc này lên cho ta chính là trà, vẫn là ly a? "

Hà chưông quỹ đầu tiên là sùng sốt, lập tức phản ứng kịp:

"Là ly, là ly, Thích lão bản yên tâm! Cái này sổ sách đều là ta tự tay sờ sờ, tuyệt không kém một phần một chút nào! "

Nói chuyện đồng thời, vài giọt mồ hôi lạnh từ thái dương ra chảy xuống, nương thưởng thức trà che giấu, lặng lẽ dùng ống tay áo chà cào.

Khăn trương không ướt.

Chính mình trung gian kiểm lời túi tiền riêng quán, bắt quá cái này Thích lão bản cũng cho tới bây giờ mở một con mắt nhắm một con nhãn, lại không biết lần này làm sao so với bắt đầu thật tới.

Thích lão bản nhấp một miếng trà, đem chén trà cùng sổ sách đồng thời phóng tới trước mắt cây lim án từ trên.

"Không cần. "

"Ta lần này tới chính là đi ngang qua, cùng Hà chưông quỹ chào hỏi, ngày gần đây Hoang đều nhiều người, khổ cực người. "

"Đâu có đâu có, phải, phải! "

Thích Thương liếc nhìn bị hai vị đại hán kẹp ở giữa Thiết Phong, lại nâng chung trà lên, tự tiểu phi tiểu nói rằng.

"Hà chưông quỹ chỗ này đãi khách quy củ thật đúng là độc đáo đâu. . "

Hà chưông quỹ đoán không ra ý tứ của những lời này, cũng không biết hẳn có phải hay không giận chính mình hội kiến lúc cảm tạ người, liền đáp:

"Những ngày gần đây Hoang đều ngưng long hỗn tạp, luôn luôn nhiều như vậy mắt không mở tới trong cửa hàng muốn xuyên bá vương y, tại hạ lập tức liền xử lý tốt. "

Dứt lời, còn Đới Vương Nhị Vương Tam huynh đệ nháy mắt.

Giữa lúc hai huynh đệ kia muốn đi cảm Thiết Phong bên trái cánh tay phải thời điểm, đột nhiên ngực nóng một cái, lập tức bị một nguồn sức mạnh dao động ngã xuống đất, đánh thẳng đến sau lưng trên vách tường, ở một cái dụng này phía dưới, hai cái như tháp sắt hán tử một Thời Gian lại giằng giằng che ngực, không dậy được thân.

"Tê. . ! "

Gian nhà tất cả mọi người đồng thời hít vào ngụm khí lạnh.

Đánh bại hai cái tráng hán không đặc biệt, chính là Thích Thương nước trà trong chén.

Thầy hôm nay cho tới như, có thể lấy tiểu tiểu nước trong ly trà chia ra tấn công vào hai người đem đánh bại, hơn nữa sẽ không vắng đến ở giữa Thiết Phong trên người, chiêu thức ấy võ thuật, coi như là chút nào không biết võ công người thường nhìn cũng có thể đoán ra trong đó có bao nhiêu độ khó.

Thiết Phong mặc dù không lấy vì hai huynh đệ kia có thể làm gì mình, nhưng nhìn thấy một màn này, không khỏi cũng lớn vì kinh dị, không nghĩ tới mập giống như cầu một dạng Thích lão bản, lại có thân thủ như thế!

"Tiểu. . Tiểu tiểu tiểu tiểu Lừa, ở. . Khắp nơi tự cấp Thích lão bản chén trà rót đầy. . "

Hà chưông quỹ chiến chiến căng căng phân phó đến, hẳn nghe tiếng đã lâu cái này Thích Thương lão bản người bị võ nghệ, lại cũng chưa từng thấy hẳn xuất thủ qua, vốn tưởng rằng lấy hẳn hình thể, nhiều lắm biết chút đơn giản quyền cước, không ngờ tới cái này mặt cười Phật tựa như nam tử võ thuật càng như thể tinh thâm!

Hắn vừa ra tay liền đánh bại rồi Vương thị huynh đệ, chẳng lẽ là bởi vì thiếu niên kia?

Cái này thao quê người khẩu âm thiếu niên, chẳng lẽ là khỏi sắt bản? !

Nghĩ tới đây, trong lòng thẳng thành thích, âm thầm nghĩ, một hồi được hung hăng mắng mắng không mở tiểu Lừa một trận, đây là cái gì nhãn lực độc đáo! Không vấn an rồi lại mang đến? !

Tiểu Lừa nếu biết chưông quỹ trong lòng suy nghĩ, một hồi kêu oan là không thiếu được, chính mình nhưng là nghiêm ngặt dựa theo chưông quỹ giáo dục tới: Gặp phải tuổi còn trẻ khách nhân, đặc biệt nam nữ cùng nhau, tận lực nhạt đất tiền bán, có vấn đề gì dẫn tới ta tự mình xử lý.

Còn như xử lý thành kết quả gì, tất nhiên là tiểu nhị kia sẽ không để ý rồi, chỉ để ý đảng hoàng lấy chính mình tiền công là tốt rồi.

Thiết Phong mình cũng cảm thấy rất thần kỳ, cái này mập mạp tên, hiển nhiên là đang giúp mình a.

Nhưng mình đã không biết được hần, hần cũng sẽ không thưởng thức được bản thân tờ này giả khuôn mặt, không nghĩ ra tại sao lại như vậy.

...

"Hà chương quỹ, người ngồi xuống, chớ hoảng sợ, thật ngại quá, vừa mới tay run dưới. "

Thích Thương về mặt đầy cõi lòng áy náy biểu tình.

Hà chương quỹ không dám nói tiếp, trên khuôn mặt giả nua mạnh mẽ nặn ra một tia cũng không am hiểu nịnh nọt thần sắc, theo lời mà đi, tiểu tử kia tính toán cũng lần nữa phụng dâng nước trà, sau đó thận trọng cúi đầu đứng qua một bên, đi ra hẳn lâu như vậy, hần cũng chưa từng thấy như vậy tự thế.

Không khí phi thường an tĩnh, đem "Sách " một tiếng thưởng thức trà tiếng đột nhiên mười phân rõ ràng.

"Cái này vị tiểu huynh đệ thiếu người bao nhiêu bạc? "

"Không phải. . Không dám không dám, vị quý khách kia cũng không có thiếu ta bạc. . "

Hà chương quỹ đáp xong, liếc thấy Thích lão bản khép hờ một đường nhãn, lộ vẻ Đối sự trả lời của mình không hài lòng lắm, Vì vậy Liên vội vàng đổi lời nói nói:

"Kỳ thực cũng không nhiều. . Chính là ngũ trăm lạng bạc rỗng chuyện nhi. . . "

"Ấn. . "

"Cái này vị tiểu huynh đệ trưởng ta giúp hần kết liễu, cầm, bình thường ghi khoản tiền. "

"Cái này. . Cái này cái này trong nơi này tốt. . "

Hà chương quỹ nhìn chằm chằm cái bàn kia trên một tấm mới tinh ngân phiếu, phảng phất đây chính là trên thế giới nhất nóng hỏa thiếp.

Nhưng ở vậy không quá bình tĩnh ánh mắt dưới, hay là đem cái này phòng tay ngân phiếu thu vào.

Thích Thương gật đầu, UU đọc sách www.uukanshu.com đứng dậy, quay đầu hướng cửa đi tới, tiểu tử kia tính toán ngốc lảng tại chỗ, Liên môn đều quên đi mờ, Hà chương quỹ hưng hăng quả rồi tiểu nhị kia liếc mắt, liên tục không ngừng vọt tới trước cửa, râu bạc trắng nhào tới khoe mắt đều chưa từng để ý tới, thận trọng đem cửa phòng kéo ra, lại cung cung kính kính đứng ở một bên, hoạt thoát thoát giống như một tiểu ông bạn già.

Thích lão bản lại là mỉm cười, kéo to mập thân thể liền muốn chen ra khỏi cửa phòng, nói:

"Cửa này có thể thay đổi chiều rộng chút. "

Lời còn chưa dứt, mọi người chỉ nghe "Bá " một tiếng, sau đó liền nhìn thấy đại môn kia bên trái dày tường gỗ tét tốt một cái lớn chỗ rách, phá toái vụn gỗ tứ tán bay ra, mà bị kiếm khí đánh nát vụn tấm ván gỗ cũng hét lên rồi ngã gục, thua thiệt ngoài cửa không ai, nếu không... Không thiếu được vài tiếng thét chói tai.

Ở dưới một kích này, môn quả nhiên thay đổi chiều rộng.

Liên là thủ đoạn khó tránh khỏi có chút thô bạo.

Đang định Hà chương quỹ muốn hét lớn một tiếng: "Người phương nào lại dám lớn mật như thế! " lúc, Thiết Phong lại không lo lắng không lo lắng thu hồi Trương Kiếm, dẫn đầu lên tiếng:

"Thích lão bản, người giúp ta thanh toán bạc, ta giúp người sửa lại môn, không phải tha không nợ. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: dưới ánh trăng đàm luận (1)

"Không sai, không sai. "

Thích Thương nhìn thoáng qua bên cạnh bị phách hư tường gỗ, vết đứt quá mức chiều rộng, lộ vẻ là bị cực đại lực đạo đánh rách tả tơi.

Liếc mắt một cái Thiết Phong phương hướng, hít mắt trong đôi mắt của lòa ra một tia kinh dị, sau đó cười lớn ly khai.

Hà chương quý vỗ về cái trán, ngốc lảng một lát, thẳng đến tiểu tử kia tính toán kêu mấy lần, lúc này mới phục hồi tinh thần lại.

"Chương quý, chương quý. . . "

"Hà chương quý! "

"A. . ? "

"Tiểu tử kia đi. . . "

"Cái gì? ! "

" giựt nợ tiểu tử đi. "

Hà chương quý xoay tay lại sẽ ở đó tiểu nhị trần truồng trên ót đánh một cái bạo lật.

"Cái gì giựt nợ tiểu tử! Đó là quý khách, người cái này Lừa đầu sớm muộn gì muốn bầy chết ta! "

"A tê. . Quý khách, quý khách. . " tiểu nhị bung cái trán nhe răng trợn mắt.

"Đều mẹ nó ở nơi này dờ ra? Không kiếm sống rồi? ! Đem trong lòng đất cho ta thu thập xong! "

"Tiểu Lừa, người xem rồi cửa hàng, ta đi ra ngoài một chuyến. "

"A. . Chương quý người đi đâu vậy? "

Ba!

Lại là một cái bạo lật.

"Người quản ta đi cái nào? ! "

. . .

Thiết Phong mang theo Lục Tinh Liễu sau khi ra cửa, vẫn là thủy chung không nghĩ ra chuyện này.

Đạo kiếm kia là hấn cố ý thử dò xét.

Từ ông chủ mập trong ánh mắt cho thấy, hấn cũng không biết mình có thể phát sinh tia kiếm khí như vậy, vậy đã nói rõ, người này cũng không phải là bởi vì thường thức được bản thân võ công do đó tương trợ.

Đây cũng là kỳ.

Một không biết được đã biết khuôn mặt, hai không biết được võ công của mình,

Lấy thân phận của hấn tại sao lại vô duyên vô cớ tương trợ?

"Lục cô nương, người biết 'Tứ Bi Môn' cái thế lực này? "

"Đương nhiên, đó là thiên hạ lớn nhất thương hội, bán đạo người không người không biết, không người không hiểu. "

" hấn rõ ràng là một thương hội, rồi lại vì sao làm cái 'Tứ Bi Môn' tên, nghe trái ngược với cái chùa miếu các loại. "

"Ta đây liền không rõ lắm, có người nói cái này 'Tứ Bi Môn' người sáng lập là một võ nghệ cao cường tăng nhân. "

". . Tăng nhân? Thiên hạ nhất đại thương hội người sáng lập lại là một hòa thượng. . ? ! "

Ở Thiết Phong trong ấn tượng, hòa thượng hình tượng là lấy cái màu đồng bát khắp nơi hoá duyên cái loại này, thế sự còn không hỏi, hưởng chỉ kính thương kiếm tiền.

Hai người lại hàn huyên vài câu, Lục Tinh Liễu cũng đáp không ra nhiều lắm về cái này "Từ Bi Môn" sự tình tới, hai người một đường đi về phía trước, bất tri bất giác liền đi qua tốt mấy con phố, lúc đã hoàng hôn, nhà nhà đốt đèn thông minh, thỉnh thoảng lại truyền đến chút cơm nước hương khí, người đi đường ít dần.

Thiết Phong cũng có chút bất đắc dĩ, vốn tưởng rằng vào thành, hai người tất nhiên là muốn mỗi người đi một ngã rồi, nhưng không nghĩ bên cạnh vị này Lục cô nương không chút nào muốn ly khai ý tứ, mười câu trong lời nói nhưng lại tất nhiên mang theo một đôi lời thăm dò thân phận mình ngôn ngữ, các loại nói bóng nói gió, nếu không phải vẫn cất cánh giác, sợ là thật muốn cho nàng moi ra lời rồi.

Nhưng bất kể nói thế nào, cái này sắc trời đã tối, cũng không thể nương nài cùng cùng với chính mình màn trời chiếu đất, vẫn phải là tìm một nơi ở mới được.

Người trong giang hồ, cái này ăn, mặc, ở, đi lại, cũng không dễ dàng.

Ngày gần đây Hoang đều người ngoại lai nhiều, có phòng trống ở lại sở cực kỳ khó tìm, hầu như gia cửa nhà đều đứng thẳng hoặc cao hoặc thấp bài tử, trên bảng hiệu không hẹn mà cùng đều có khắc "Hôm nay đầy ngập khách" bốn chữ lớn, một đường đều là như thế, Thiết Phong rơi vào đường cùng tùy ý tuyển một nhà tên là "Biển mây lâu" khách sạn đi vào, bản nghĩ tìm lão bản thương lượng một chút, xem có thể hay không dàn xếp một cái, quét tước ra một chỗ phòng các loại.

Vạn vạn không nghĩ tới, biển mây lâu lão chương quỹ niên kỷ cũng không nhỏ, thấy chính mình phảng phất thấy cha tựa như, không nói hai lời liền phái người đi lên lầu, một hồi sảo sảo nương nương(bảy mồm tám mồm chỗ vào) bình bình bâng bâng sau, như kỳ tích xuất hiện hai gian phòng hảo hạng, xác thực làm cho Thiết Phong thể hội một bà cao cấp quý khách đặc quyền đãi ngộ, mà lão chương quỹ lại ân cần phụng dâng nước trà quả thực, cúi người gật đầu chào hỏi nhiều cái qua lại, lúc này mới lưu luyến lại tựa như rời đi.

"Thấy quý rồi."

Thiết Phong đem bao vây binh khí ném ở một bên, để nguyên quần áo nằm thư thái mềm mại chiều rộng trên giường, lại chút nào không buồn ngủ.

"Tiểu gia ta cứ như vậy được hoan nghênh?"

Đã không biết là lần thứ mấy hỏi chính mình cái vấn đề này.

Đánh vào rồi Hoang đều sau đó, rõ ràng có thể cảm nhận được về này dư luận xôn xao cảm giác, mỗi cái người giang hồ mỗi tiếng nói cử động, thậm chí biểu hiện trên mặt, đều nổi hung phấn cùng xao động.

Thiết Phong từ trước đến nay tự ngạo, nhưng cũng không phải là kẻ ngu si, hẳn tự biết lấy thân phận của mình, theo lý thuyết tuyệt đối không thể thứ nhất là đạt được nhiều loại thượng tôn đãi ngộ.

Còn như lão chương quỹ lý do -- ta xem thiếu hiệp tuần tú lịch sự, ngày sau tất thành đại khí.

Cái này càng là mê sảng hết bài này đến bài khác.

Ta thành không thành tài được cùng ngai lại có quan hệ?

Thiết Phong ngồi dậy, nhu liễu nhu đầu, nỗ lực lấy nắm tóc phương thức sinh động một cái đại não, lý thanh mạch suy nghĩ.

Chấp pháp đường xem kiếm thi đấu náo nhiệt, Từ Bi Môn thương hội đối với mình không hiểu chiều cố, hỏa liên phái ngang ngược bá đạo, Bạch Giang kiếm môn cùng trọng kiếm cửa ân oán gút mắt, còn có một chút áo quần lố lằng giang hồ nhân sĩ.

Còn có trước mắt tới tham gia chấp pháp giả khảo hạch Lục Tinh Liễu, cùng còn không biết người ở nơi nào đại ca mông thiên.

E rằng còn có bên ngoài chính hắn không biết đồ đạc.

Nếu như thiên hạ muốn chọn ra một khối đất thị phi lời nói, sợ rằng trước mắt Hoang đều, tuyệt đối hoàn toàn xứng đáng.

Hiển nhiên nơi này con đường riêng phương thức thất bại.

Tốt ở hành hạ như thế ngày kế, Thiết Phong đau đầu nhưng dần dần tiêu tan rất nhiều.

Nghĩ đến cách vạch Lục Tinh Liễu, trong lòng lại vẫn mơ hồ có chút bất an ổn.

Nàng vốn cũng không phải là cái thích động võ Lý nhi, trước thấy nàng giết chết trọng kiếm môn hai người lúc cũng là cực kỳ quả đoán, cả người đều lộ ra một sát khí ác liệt, mặc dù chỉ là trong nháy mắt, lại trốn không thoát Thiết Phong cảm ứng.

Tựa hồ phân biệt sau đó, nàng cả người đều sinh rất nhiều biến hóa, tuy nói bề ngoài trông coi vẫn là như vậy thanh tú mỹ lệ, lại có một loại biến hóa khác thường, nhiều hơn một cô sắc bén cảm giác.

Nhưng lại xứng thanh kiếm.

"Không hiểu. "

...

Cái này biến mây lâu còn có một sân, tại hẳn chỗ khả năng bình thường chặt, nhưng ở Hoang đều cái này tắc đất tắc vàng địa phương, cái này bề rộng dài vài trượng tiểu viện không khác nào ở tuyên kỳ khách sạn sa hoa, đồng thời đã ở hướng trong đó khách trọ kẻ, các người một đêm cân nhắc mười lượng bạc hướng đi của.

Sân đồ đặc hai đầu mỗi bên có một thanh cây mây chiếc ghế gỗ, ghế trên mỗi bên ngồi một người, đều ngửa đầu, hết sức chuyên chú nhìn trên bầu trời luân đầy trăng, cách không xa, nhưng đều là tâm thần hăm sâu, ai cũng không có chú ý tới với nhau tồn tại.

Đêm này trong rất yên tĩnh, không có gió, không có thiên, người đi giang hồ xa, một vòng Thu ảnh chuyển kim sóng, phi kính vừa nặng mài.

Lại là trăng tròn.

Qua một lúc lâu, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) đồng thời một tiếng thở dài.

Bốn mắt nhìn nhau, hai người lúc này mới chú ý tới lẫn nhau.

"Thiết thiếu hiệp, đã trễ thế này, còn chưa ngủ? "

"Ngô. . Đang chuẩn bị ngủ đâu. "

"Chờ đã. "

Làm hết lên một tiếng, một thanh sáng loáng Trường Kiếm bay ra, vắt ngang ở tại muốn xoay người rồi đi Thiết Phong trước mặt.

Thiết Phong bắt lại kiếm kia chuôi, một bả kéo ra ngoài, kéo ra trong nháy mắt, một cảm giác quen thuộc tự nhiên mà sinh.

Đem Trường Kiếm để ngang trước mặt, nhìn đen nhánh mũi kiếm, phảng phất như nói đã qua.

Lúc trước lúc cũng không có chú ý, thanh kiếm này, lại chính là chính mình từ sân rồng trần mang ra ngoài thanh kia!

Mới vừa lãng thần vài giây, trong lòng liền hô to không ổn, quả nhiên, một đạo trong trẻo lạnh lùng thanh âm từ phía sau vang lên.

"Nói cho ta biết, người là ai? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108 :dưới ánh trăng đàm luận (2)

"Ta "

Nghe xong đạo thanh âm này, Thiết Phong trong lòng căng thẳng.

"Người biết một người tên là Thiết Phong nhân sao? "

Lục Tinh Liễu tiến lên hai bước, lại thay đổi một loại vấn pháp.

Trăng sáng chiếu xéo, đem mảnh khảnh Ảnh Từ kéo dài hơn, kéo đến dưới mái hiên, lại đánh tới đen thui góc nhà bên cạnh.

Vấn đề này rất khó đáp.

Thiết Phong do dự một chút, cũng không xoay người, cầm kiếm chuôi tay phải chắc hơn chút nữa, ngón tay đều chen hơi trắng bệch.

"Người muốn tìm cái này gọi Thiết Phong nhân? "

"Đúng vậy. "

"Người tìm hấn làm cái gì? "

Một hồi yên lặng ngẩn ngui.

Thu rất trống, đêm rất lạnh, Thiết Phong lại cảm giác người sau lưng tựa hồ so với cái này đêm rét lạnh hơn.

"Giết hấn đi. "

Ba chữ vừa, liền nghe được vài tiếng nhẹ nhàng vầy vầy tiếng, sau đó liền ở trên đỉnh cách đó không xa bay ra rồi mấy con màu đồng màu nâu tiểu Tước chim.

Lại là một hồi như chết trầm mặc.

Thiết Phong không nghĩ tới, nàng dĩ nhiên sẽ nói ra ba chữ này.

Mơ hồ cảm thấy, tựa hồ có hơi không đúng.

Lại nói không nên lời là không đúng chỗ nào.

Tâm loạn như ma.

Cánh tay ở ống tay áo bên trong hơi run rẩy, lại bị cường ép xuống, chân mày nhíu như lớn tỉnh giữa hồng cầu.

Chẳng lẽ là bởi vì ngày ấy thương Ngô Đồng trên đỉnh sự tình?

Thiết Phong đến nay mới thôi, Đối lúc đầu thương Ngô Đồng trên đỉnh ký ức vẫn là chút nhỏ vụn đoạn ngắn, nếu như nói thiếu nữ trước mắt thật có ý giết lời của mình, cũng chỉ có một khả năng.

Vậy chính là mình lúc đầu loạn kiếm phía dưới, sát hại Lục thiên nam phu phụ.

"Người "

"Phụ mẫu vẫn khỏe chứ? "

Thiết Phong không nghĩ tới, chính mình nói ra thật không ngờ khản giọng.

"Không tốt, bọn họ đều mất. "

" "

Thiết Phong phỏng đoán qua loại nàydãn, đây cũng là trong lòng hấn sợ hãi nhất một loạidãn.

Nghe được thiếu nữ trước mắt chính mồm nói ra, phảng phất bùng tim của mình chìm đến rồi thâm thúy đen nhánh lòng sông, bị chảy xiết vòng xoáy từng điểm từng điểm cán nát, cuốn xuống, chìm đến đáy sông, hóa thành Sa cùng bụi.

"Cảm a ! "

Thiết Phong xoay người, đem đầu tay Trường Kiếm đưa cho Lục Tinh Liễu, lại có chút không dám nhìn khuôn mặt tươi cười, bất quá không khó nghĩ đến một bộ lạnh như băng biểu tình.

Trong lòng bách vị tạp trần.

"Liễu nhi. "

Nếu xuất phát từ những nguyên nhân khác, hấn có thể lấy tiếp tục giấu giếm chính mình, nhưng đã biết chuyện này, nội tâm kiêu ngạo nhưng không để cho phép hấn trốn tránh.

"Người là Thiết Phong? "

Lục Tinh Liễu đang nói câu nói này thời điểm, rõ ràng giọng nói có vẻ run rẩy, nhưng Thiết Phong còn đắm chìm trong một loại đau thương tự trách trong không khí, chưa từng phát giác.

"Là. "

"Người "

"Đến đây đi "

Thiết Phong không biết nói cái gì cho phải.

Nếu là mình giết Lục thiên nam phu phụ, nói cái gì cũng là chuyện vô bổ.

Vốn có thể phản kháng, cũng có thể đào tẩu, lại không biết tại sao sinh một đau thương, cảm giác thế giới đều dần dần vô vị.

Nàng muốn giết, để nàng giết quên đi.

"Cô cô cô "

"Cô cô cô "

Trời thu dĩ nhiên sẽ có oa mình.

Trần lý lão nhân nói, mùa thu con ếch, mình chính là tịch mịch.

Sinh từ nhắm mắt lại, không có gì lớn.

Tâm tình từ lúc bắt đầu về này Đối sự hải tử vong, từng bước chuyển thành một loại hào hiệp.

Thiết Phong chính mình cũng không biết thế nào sẽ có loại tâm tình này, tựa hồ một kiếm này xuống tới sau đó, sẽ kiếm cớ ràng buộc, vân du tiêu bên ngoài.

Thời Gian từng giây từng phút trôi qua, Thiết Phong nhắm mắt đợi đã lâu, cũng không nghe thấy có động tĩnh gì.

"Làm "

Một tiếng Trường Kiếm rơi xuống đất tiếng.

Thiết Phong mở mắt ra, ngực nhiều một màu trắng Ảnh Tử, không như trong tưởng tượng đau đớn, có chỉ là một loại khiến người ta tâm thần sáng khoái mềm mại, cũng không có tiên huyết, có khi là ô ô không ngừng nước mắt.

Trông coi dưới cổ tóc đen rung động, ngửi hương thơm thiếu nữ khí tức, cảm thụ được bên hông cánh tay ngọc vờn quanh, Thiết Phong hoàn toàn không biết làm sao, lần đầu tiên thấy được hai cánh tay của mình nhiều như vậy dư, treo ở giữa không trung, nhưng lại không có chỗ sắp đặt.

Qua một lúc lâu, chỉ có dò xét tính khoáng lên trước mắt giai nhân vai công, trong nháy mắt, phảng phất chính mình toàn bộ tâm đều mềm nhũn ra, một loại khác thường tâm tư tràn đầy toàn bộ đại não, lần đầu tiên cảm thấy, tựa hồ trên đời còn có so với luyện thành tuyệt thế thần công càng khiến người ta kích động sự tình.

"Cô cô cô "

"Cô cô cô "

Vẫn là cái kia oa mình, tựa hồ trong đó cũng theo ngưng một si ý, cái gọi là ý trung nhân, nhân trung ý, thì này vô tình tranh hoa điều cũng tình si, đại để như vậy.

Thời Gian đều như ngừng lại giờ khắc này.

Một cái lê hoa đài vũ, một cái vẽ mặt mờ mịt, ai nói biểu tình hạnh phúc không thể là như vậy?

Qua một lúc lâu.

Thiết Phong là bị vài cái đôi bàn tay trắng như phấn đập tỉnh.

"Ta "

"Ta vừa mới chỉ là đột nhiên có chút tâm tình không đúng, ta không phải muốn ôm người, ta không có ý tứ gì khác người đừng suy nghĩ nhiều! "

"Người đừng suy nghĩ nhiều! "

Lục Tinh Liễu tựa hồ đột nhiên phục hồi tinh thần lại, hoảng sợ vội vàng che ngực rút lui hai bước, bất quá trên mặt một đỏ ửng hiển nhiên là đang cùng lời nói không có mạch lạc ngôn ngữ hát tương phản.

"Người. "

"Không giết ta? "

Lục Tinh Liễu hung hăng quả một cái nhần cái này cực kỳ không hiểu phong tình thiếu niên, hận không thể muốn cho hắn đem cái này phá hư phong cảnh lời nói nuốt vào.

"Lừa gạt người! Kê ngu si! "

"Người cũng thật là lợi hại a, dọc theo đường đi đấu với ta trí so dũng khí, đấu có chết không thừa nhận người là Thiết Phong? ! "

"Nếu không phải gạt một lừa người, thật không biết người còn muốn lừa gạt ta bao lâu! "

Lục Tinh Liễu cau gợn tròng mắt một cái, UU đọc sách www.uukanshu.com Thiết Phong thấy bộ dáng này, nơi nào còn có thể không hiểu, nguyên lai là chính mình quá lo lắng, nghĩ đến thiếu nữ trước mắt cũng không phải là thật muốn tới giết chính mình, một Thời Gian mừng rỡ tình không thể đã, phảng phất từ địa ngục đi lên thiên đường, hoàn toàn không để ý thiếu nữ trước mắt sự phẫn nộ biểu tình, cười khúc khích xông tới, một bả liền ôm rồi nàng.

"Người làm gì thế? ! "

Lục Tinh Liễu lần nữa đem cái này rậm rạp đụng đụng thiếu niên đẩy ra một bên.

Thiết Phong tự biết thất lễ, cười mĩa hai tiếng.

"Ha ha ha ah "

"Nói đi, vì sao hai người lần ngay cả chào hỏi không đánh liền đi? ! "

Thiết Phong nghe vậy sững sờ.

"Hai lần? "

Lập tức hai người liền nhắc tới lúc đầu ở như thanh âm khách sạn lần đầu tiên phân biệt sau sự tình tới, Thiết Phong đem bên trong đan điền bị phế đi cùng bị Hồng lửa cứu một tiết cho thô sơ giản lược dẫn tới, sau đó cho tới ngày ấy thương Ngô Đồng trên đỉnh sự tình lúc, Thiết Phong cũng rốt cục đem treo một lòng để xuống.

Lúc đầu Thiết Phong phát cuồng sau đó, không khác biệt chém loạn chém lung tung, Lục thiên nam thấy không ổn, mang theo thê nữ trực tiếp từ nhai thượng nhảy xuống, dù sao dẫn theo hai người lúc rơi xuống đất bị chút vết thương nhẹ, nhưng cũng không tính là trở ngại, làm Thiết Phong đem đỉnh núi người đều giết chết té xỉu sau, Lục thiên nam lần nữa trên Nhai, đem Thiết Phong cũng cho ôm xuống, mấy người chạy trốn tới trong một cái sơn động nghỉ ngơi, không bao lâu lại nghe được tựa hồ có người tiếp cận, mặc dù không biết là địch là bạn, nhưng dưới tình huống đó lại không dám mạo hiểm, chỉ phải đem Thiết Phong thả ở trong huyết động, lấy rom rạ che lại cái động khẩu, đồng thời xé mảnh vải để lại chữ.

Thiết Phong nghe đến đó thời điểm, nhú mày.

Có điểm không đúng.

Mông Thiên đại ca nói qua, là ở một cái dưới cây lớn cứu được bản thân, cũng không phải là ở trong động a, huống chi mình cũng chưa từng thấy cái gì để lại chữ vải.

Lấy đối với mông ngày giải khai, hắn tuyệt đối không có khả năng tại loại này sự tình lừa gạt mình, mà Lục Tinh Liễu càng là không có khả năng dối trá.

Đây là chuyện gì xảy ra?

"Người ở đây bao lâu rồi cái gì chữ? "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109 : Quả quyết sát phạt

Lục Tinh Liễu gương mặt đỏ lên.

"Không có gì. "

"Nói chung, chính là để cho bọn người chúng ta tới, nhưng người chính mình đi! "

"Ta. . "

"Sau lại các người lại đi trở về? "

Nói đến đây, Thiết Phong nhìn thấy Lục Tinh Liễu sắc mặt tối sầm lại, khóe mắt lấp lấp một đạo không che giấu được đau thương.

"Thầy u bọn họ. . . "

"Bọn họ đã bị hại. . . "

. . .

Hai người hàn huyên vài câu, đem ghế mây dời đến cùng nhau, kê vai hướng về phía bầu trời đêm, hướng về phía trăng tròn mang tâm sự riêng, suốt đêm không nói chuyện.

. . .

Ngày kế buổi trưa, Hoang đều nội thành nơi nào đó.

"Tiểu tử, đứng lại! "

"Của môn phái nào? "

"Các người. . Làm cái gì? "

"Ta. . Ta là con ngựa trắng tông người. "

Một gã thanh y thiếu niên đi trên đường, vài tên ngang ngược bạch y nhân ngăn cản ở, lúc đầu hăm dọa trắng nõn mặt, thấy mấy tờ hung thần ác sát khuôn mặt, cùng vài hộp đột nhiên rút ra sáng loáng đại đao, trong nháy mắt liền kinh sợ xuống dưới.

"Cha ta là con ngựa trắng Tông tông chủ, phùng con ngựa trắng. "

Thiếu niên kia nói chưa dứt lời, một câu nói này hạ xuống, trong nháy mắt vài tên bạch y nhân trong mắt lóe lên ánh sáng nóng bỏng.

"Oh. . Ngưỡng mộ đã lâu, ngưỡng mộ đã lâu. . . Nếu là con ngựa trắng Tông thiếu chủ, vậy chúng ta cũng không phải làm khó người, một ngàn lượng bạc, người liền có thể tới rồi. "

"Các người. . Các người. . "

"Ta là tới tham gia chấp pháp giả khảo hạch, các người sao dám拦 ta! "

"Ba! "

Nhất thanh thùy hưởng, thiếu niên trắng nõn trên mặt nhiều hơn một nỗi đỏ nhạt dấu bàn tay, kế tiếp dù cho một hồi cười vang.

"Khen người hai câu người nhưng lại trời cao,

Lão Tử lan đúng là người, người nào mẹ nó bắt kẻ người là con ngựa trắng Tông vẫn là hắc Lừa Tông, đến nơi này nhi! Nhìn thấy không có. "

Dứt lời, một gã bạch y vội vội tiến lên hai bước, một tay nhéo thiếu niên kia cổ áo, một tay vỗ vỗ lồng ngực của mình, trên thêu một đóa lửa đỏ liên hoa, thêu tinh xảo, nhưng lại cùng hãn tướng mạo cực kỳ không hợp.

"Đều phải giao cung phụng! "

"Hóa. . Hóa liên phái? ! "

"Các người chính là không chuyện ác nào không làm hỏa liên phái. . ? ! "

"Ba! "

Thiếu niên má phải lại xuất hiện một màn cân đối dấu bàn tay, theo đỏ nhạt hiện lên, bạch y vội vội bên trái nhẹ buông tay, thiếu niên kia đặt móng liền ngã xuống ở trên mặt đất, cực kỳ chặt vật.

"Ha ha ha. . . " "Liên các nàng này lại tựa như gia hỏa, còn tôi tham gia cái gì chấp pháp giả Khảo Hạch? " "Muốn ta xem a, không bằng đi đi Hồng Lâu Khảo Hạch Khảo Hạch, không đúng có thể hỗn đầu bài, ha ha ha ha. . . "

Nhìn mọi người cực kỳ khinh miệt làm trò cười, thiếu niên kia bụm mặt đứng lên, run rẩy ngón tay lên trước mặt cười nhạo không chỉ bạch y nhân.

"Các ngươi. . Các ngươi khi dễ người, các ngươi là phản tử xấu! "

"Cha nói qua, gặp phải phản tử xấu ta có thể xuất thủ. . Có thể ra tay giết người xấu! "

Dứt lời, thiếu niên kia rút ra một bả cực kỳ xinh đẹp Trường Kiếm, mũi kiếm như nước vậy, vừa nhìn dù cho danh phẩm.

"Hắn vừa mới nói cái gì. . . "

"Hắn dường như nói, hắn Lão Tử nói cho hắn biết, có thể ra tay giết phản tử xấu. . "

"Vậy hắn rút kiếm làm cái gì. "

"Tựa hồ là muốn giết chúng ta đâu. "

. . .

"Ha ha ha ha ha. . . "

Lại là một hồi lâu cười vang.

"Tiểu tử, ngươi Lão Tử có không có nói cho ngươi biết, ở Hoàng đều sát nhân là hậu quả gì? "

bạch y mọi rợ tiến lên hai bước, khinh miệt đem kiếm kia đâm đẩy đến một bên, cư cao lâm hạ nhìn cái này lùn hơn mình một cái đầu mặt tiểu tử.

"Cha nói qua. . Đi ra bên ngoài không nên gây chuyện. . "

"Nhưng là. . . "

"Chính là một rắm! "

"Lão Tử không có kiên trì cho ngươi lời nói nhảm, nhanh lên cầm cung phụng tới! "

Dứt lời, quanh mình vài tên bạch y tên lỗ mãng đều đi theo xông tới.

"Ta. . . "

Giữa lúc vài tên Bạch Liên phái người chuẩn bị quyền cước tương gia lúc, lại nghe được phía sau cách đó không xa truyền đến một đạo thanh âm vang dội.

"Ta giúp hắn cầm! "

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hai bóng người xuất hiện ở trước mặt mọi người, bên trái thiếu niên mày kiếm hơi sam, bên hông chĩa một bả không thể nào lịch sự Trường Kiếm, bên phải thì là một gã mặt như thiên tiên vậy thiếu nữ, quần áo bạch y, mặt cười đôi mắt đẹp, cho dù ai nhìn cũng không khỏi tâm thần rung động.

Chính là Thiết Phong cùng Lục Tinh Liễu.

"Tiểu tử, ngươi là ai? "

"Ta là bạn hắn, hắn cung phụng ta giúp hắn cầm. "

Thiết Phong bình tĩnh đi lên trước, ở quanh mình mấy người hung ác dưới ánh mắt đem ngã ngồi xuống đất thiếu niên kéo lên.

"Ta. . Ta. . . "

"Đại hiệp cảm ơn nhiều. Ta gọi phùng Mạnh nhưng. . Đại ân, ngày sau tất báo. . ! "

Thiết Phong nhìn lên trước mặt cái này du đầu phản diện thiếu niên, bắt đầu dĩ lắc đầu, vừa mới hắn rút kiếm nhất khắc, Thiết Phong mơ hồ cảm nhận được một Cường Hãn lại mịt mờ ba động, nếu thiếu niên này thực sự huy kiếm chém ra, sợ rằng trước mắt mấy cái này hỏa liên phái môn người cây bần không phải là đối thủ của hắn.

Cũng không biết người này có phải hay không luyện công luyện phá hủy đầu óc, lại bị người quật hai cái chùy ba từ đều không hoàn thủ, tin tưởng vững

chắc cha hấn cha nói "Không phải gây sự chân lý " .

Cũng là một kỳ lạ.

"Tiểu tử, ngươi nói ngươi thay hấn cầm cung phụng, vậy cũng cũng được, ba người các ngươi, tổng cộng ba ngàn lượng, giao ra đây a !. "

Một chương bàn tay to bày ở trước mắt.

Bên cạnh vài tên bạch y nhân đem ba người bao bọc vây quanh, trong đó có mấy người không đứng đắn nhân thân một mực Lục Tinh Liễu trên thân thể nằm mại đảo quanh, Thiết Phong vốn cũng không nghĩ tại cái này Hoang đều bên trong huyền quá lớn, nhưng thấy cái này mấy đạo làm người ta khó chịu nhân thân, trong nháy mắt liền đập lên trong lòng lo lắng.

"Không thành vấn đề. "

Lục Tinh Liễu gặp được Thiết Phong khoe miệng lau nụ cười, lạng lẽ lui về sau hai bước, nằng biết, kế tiếp sợ rằng tất nhiên không thể hòa bình rồi.

...

"Một ngàn năm trăm lượng đỉnh nặng, ngươi có thể cầm nổi sao? "

". . . Ngươi có thể cầm ra được, ta tự nhiên có thể cầm nổi. "

"Vậy nếu như. . "

". . Không có tay đâu? "

Vừa dứt lời, mọi người chỉ thấy hắc quang lóe lên, sau đó liền lại một cây cánh tay đứt tay bay lên thật cao, "Lạch cách " một tiếng lại rơi trên mặt đất.

Ngay sau đó là một hồi làm người sợ hãi kêu rên, phùng Mạnh nhưng thấy cái này máu tanh một màn, phun lớn kêu một tiếng, trong nháy mắt bỏ chạy không biết tung tích.

Hỏa liên phái mọi người sai ai ra trình diện thiếu niên này cũng dám bên đường làm tổn thương ta hòa hoạn Liên phái người, rống giận tiến lên muốn phong tướng cho bên ngoài bắt giữ, nhưng không nghĩ mới vừa dòi hai bước, lại là mấy đạo hắc quang lóe ra, tất cả mọi người chân nhỏ đau xót, mới ngã trên mặt đất, nhất gương thật to, phảng phất có thể nhét vào hai cái trứng gà, trừng mắt hai mắt kinh hãi nhìn lên trước mắt cái này như ác ma vậy thiếu niên, còn có chính mình bị một kiếm chặt đứt gãy chi.

Lương kiếm ra, trong lòng đất sinh ra một cánh tay, còn có mười hai chặn chân nhỏ, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) không dung tình chút nào.

Tràng diện phi thường Huyết tinh, cả kinh kê tới sau cũng không dám lại đặt chân nơi đây, rất sợ khuấy vào thị phi.

Giải quyết hết những thứ này chặn đường giả, Thiết Phong cũng không muốn lại cùng bọn họ làm nhiều lời nói nhảm, trực tiếp mang theo Lục Tinh Liễu đi vào, quay đầu lúc, lại phát hiện trên mặt hấn cũng không như trong tưởng tượng kinh dị cùng Đối mấu này tình trạng diện ghét bỏ, ngược lại còn bắt lấy một đám nhiên, phảng phất những người này kêu rên không thể trong lòng hấn kích khởi cái gì ba động.

Quả nhiên, nằng và trước đây không giống nhau.

"Ngươi vừa mới con mắt làm sao vậy? "

Lục Tinh Liễu vừa đi lấy vừa hỏi.

"Cái gì con mắt làm sao vậy? "

". . . Không có gì. "

"Chúng ta đi thôi. "

Thiết Phong nghi ngờ nhìn thoáng qua thiếu nữ trước mắt, lại nhu liễu nhu hai mắt của mình.

Không biết ý gì.

Chương 110 : bị đá bay Bát Diện Ma Đồng

Một hồi dồn dập tiếng huýt gió qua đi, Thiết Phong liền ngấm trộm nghe sai ai ra trình diện bốn phương tám hướng xuất hiện rất nhiều mất trật tự tiếng bước chân, đoán chừng có ít nhất hơn trăm người, tuy nói nghe vào còn có chút khoảng cách, nhưng hiển nhiên đều là hướng lấy phương hướng của mình tới.

Không khó đoán được, cái này hơn phân nửa là hỏa liên phái người.

Thiết Phong cùng Lục Tinh Liễu tiếp tục hướng phía trước đi tới, nên tới tổng yếu tới, đơn giản trước tiên đem chuyện cần làm làm xong lại nói.

Dọc theo đường đá đi thẳng, nơi này vốn là một cái mã nơi đổi, chu vi đều bị hỏa liên phái người sở đánh đắm, vì vậy dĩ thường trống trải, được rồi khoảng chừng một khắc đồng hồ, một cái bụi màu rậm nắng nhà ngói chiếu vào rồi hai người tầm mắt.

Nhà ngói không lớn, vốn là Tiểu Mã quan trụ sở, đoán chừng nhiều lắm cũng liền có thể cho phép dưới mười mấy người bộ dạng, nếu không phải cửa phòng hai bên tất cả trang web lấy một cái hướng Thiết Phong gặt đầu tỏ ý mặc chấp pháp đường trường bào nam tử, sợ rằng cho dù ai nhìn, cũng không nghĩ ra cái này đơn sơ địa phương chính là chấp pháp đường khảo hạch chỗ ghi danh.

Không như trong tưởng tượng hi hi nhưn nhưn xếp thành hàng dài, ngược lại, mấy có thể coi vì trước cửa có thể giăng lưới bắt chim rồi.

Cửa ngoại trừ hai chấp pháp giả bên ngoài, một người không có.

"Ách. . . Xin hỏi, nơi này là chấp pháp đường khảo hạch chỗ ghi danh?"

Thiết Phong tiến lên chấp tay, một bên hỏi, một bên thân lấy đầu hướng phía phòng trong nhìn lại.

"Không sai, chúc mừng, ngày hôm nay hai vị là người thứ hai tới đây ghi danh. "

Một gã áo bào trắng nam tử cười đáp, Đối thiếu niên trước mắt trên người dính một chút vết máu sớm đã thấy nhưng không thể trách.

"Ngày gần đây người báo danh, cơ hồ không có vài cái y quan ngăn nắp sạch sẽ là có thể đi tới đây, cho dù có cá biệt nộp "Cung phụng " tiến đến, trên cơ bản cũng đều bị phòng trong người cho đuổi ra ngoài, như nhị vị như vậy, đã là chính tề rất. "

Nam tử kia sai ai ra trình diện Thiết Phong ở ngoài cửa do dự không vào, tưởng hấn lo lắng cho mình mặc nguyên có, còn chuyên môn nhiệt tâm nhắc nhở một câu.

Kỳ thực Thiết Phong cũng không có suy nghĩ nhiều như vậy.

Chỉ là bị bên trong cánh cửa loáng thoáng truyền tới đối thoại dẫn đi chú ý.

"Ta thật không phải là hối lộ bọn họ mới tiến vào, ta là thừa dịp bọn họ không chú ý. . . Lưu tiến vào! "

"Người chạy vào tới? Chỉ người vốc người này còn muốn làm lấy mặt của nhiều người như vậy chạy vào tới! Người là biết cái gì tuyệt đỉnh khinh công, vẫn sẽ ần thân a? "

"Ta sẽ ần thân. . . "

"Vân vân. . . Ngài đừng đánh ta à. . . ! Ta là nói,

Ta sẽ thủ thuật che mắt, ta sẽ biến thành tảng đá, nếu không ngài ngồi xuống trước, ta cho người thay đổi tới nhìn một cái. "

"Đi đi đi! Làm đây là địa phương nào rồi? ! Đây là chấp pháp giả Khảo Hạch chỗ ghi danh, không phải người xiếc ảo thuật địa phương, người sẽ phải xiếc ảo thuật hấn là đi đâu đông tìm đoàn kịch hát nhỏ đi, biết không? ! Nhanh lên mang theo người cái này phá túi vải rách phá gây gộc rồi đi cho ta nơi đây! "

. . .

Theo một hồi đình đình đang đang cùng tiếng kêu rên, một cây đen thui to thiết côn linh lợi lăn đến Thiết Phong trước mặt, Thiết Phong đem cây gây kia nhặt lên, âm thầm buồn bực: Đồ chơi này ta giống như đã gặp đâu. . .

Ý niệm này phát lên còn chưa kịp suy nghĩ nhiều, liền trái tim theo vừa kéo, chỉ thấy một cái hoàng y Bàn Tử bốn chân vọt lên, đối với mình ngược lại bay tới, phi tốc độ rất nhanh, vội vàng phía dưới hoàn toàn tới không kịp trốn tránh, sau một khắc liền phác thông một cái, sau đó là "Ai u " hai tiếng, Thiết Phong cùng vậy cũng bay tới tên cùng nhau tài liệu cái lão đại té ngã.

Có thể nói là người ở cửa đứng, họa từ trên trời rơi xuống.

Thiết Phong tuy rơi làm đau, bay tới Bàn Từ càng là khó chịu, va chạm phía dưới dư lực chưa tuyệt, lại về phía trước lần nữa vòng, khuôn mặt Xửu chấm đất, Mông dít hướng phía thiên, phảng phất một cái mang thai hải tượng thông thường.

Thấy hai người như vậy hoá trang, Lục Tinh Liễu đều nhanh cười đến gãy lưng rồi, mà một bên hai vị áo bào trắng chấp pháp giả cũng nhin không được, ngại vì hình tượng không dám cười to, nhưng cũng đến mức cực kỳ khó chịu.

"Ai u . . Ai u . . Ngã chết ta rồi. . . ! "

"Người ngược lại để cho gọi lên! Nhanh lên cho người cái này hai to chân lấy ra! "

Thiết Phong tức giận rống lên hai câu, hung hăng bấm bóp áp tại chính mình trên đầu vai trắng kiện bấp đùi.

Hai người phân biệt giùng giằng ngồi xuống sau, nhìn một chút đối phương, đều từ trong mắt của đối phương thấy được một mảnh liệt kinh ngạc.

"Là người? ! "

"Khe nằm, là người? ! "

. . .

Thiết Phong rốt cuộc biết vì sao thanh âm kia cùng hắc bổng từ đều có một loại không rõ cảm giác quen thuộc rồi.

Cái này ngược lại bay ra ngoài ngu xuẩn tên, dĩ nhiên là lúc đầu ở lạc thành từ lâu nhìn thấy, được xưng "Tám Diện Ma Đồng " Mặc mỡ!

Đầu kia trên mặt dính đầy bụi, không chút nào không che giấu được trên mặt hắc vô cùng lập thể cảm thịt béo.

Mặc mỡ mới vừa đứng dậy, liền buồn bực cúi đầu chạy, mới vừa chạy hai bước, lại trù trù đứng lên, do dự một chút, xoay đầu lại, lại đi trở về.

"Khái khái, Thiết huynh đệ Lục cô nương, đã lâu không gặp. . . "

Thiết Phong tuy nói không biết hàng này vì sao mỗi lần nhìn thấy mình cũng phảng phất thấy quý thông thường, nhưng thấy hắc đi mà quay lại, nói vậy hơn phân nửa lần này là muốn cầu cạnh mình rồi.

"Hắc Bàn Từ, người sao không chạy? "

"Chuyện này. . . Khái khái. . . Tiểu đệ sai ai ra trình diện Thiết huynh đệ nhất kiến như cố, thân thiết còn đến không kịp, nơi nào sẽ. . . "

"Cuộn cuộn cút, đừng ác tâm ta, người có chuyện gì muốn cầu ta, nói thẳng a !. "

Thiết Phong về mặt chê trông coi tầm kia giả vờ thân mật béo phì.

"Thiết huynh đệ thật là liệu sự như thần, như sao Văn Khúc hạ phạm, Gia Cát Khổng Minh trên đời. . . "

"Liều nhi, chúng ta vào đi thôi. "

"Chờ đã! "

Mặc mỡ nhìn thấy Thiết Phong chuẩn bị vào nhà, kích động đoạt trước một bước, đem cũng không nhiều chiều rộng cửa phòng chặn lại.

"Cái này ân. . . Tiểu đệ quả thật có sự tình muốn nhờ. "

"Nói đi, tuy là ta cảm thấy cho ta sẽ không giúp người. "

"Ách. . . Thiết huynh đệ, không nói gạt người, ta là tới báo danh tham gia chấp pháp giả khảo hạch. . . "

Tuy nói Thiết Phong ở chỗ này nhìn thấy hắc đã đoán ra như vậy, nhưng lúc này nghe được hắc chính mồm nói ra những lời này để, vẫn cảm thấy hết sức buồn cười.

Không nói đến cái này Bàn Từ võ công cũng không cao, là hắc cái này đức hạnh dung nhan trị, từ điểm nào nhất xem đều cùng chấp pháp giả nửa điểm bên dự không hơn, không trách trong phòng kia người cho hắc đã đi ra, đổi thành người nào chứng kiến như thế một bộ rất giống bọn bịp bợm giang hồ sắc mặt, sợ rằng đều có tị hiềm chi xung động.

"Khái khái, nhưng là bên trong lão nhân này, không phải nói ta là giả danh lừa bịp đồ, Liên báo danh cũng không cho ta báo. . . Ta ở cái này cũng không cái gì người quen, các người là nhận thức ta, Thiết huynh đệ, làm phiền người giúp ta đi vào chứng minh một cái, chỉ cần người giúp huynh đệ lần này, ta về sau lên núi đao xuống biển lừa muôn lần chết không phải. . . "

"Đắc đắc đắc, ngươi cũng đứng lên núi xuống biển, ta không cần phải, ta đi vào giúp ngươi làm chứng một cái chính là. " Thiết Phong tránh được một cái gấu ôm, nhìn kỹ xảo cực mạnh Bàn Tử, bắt đắc dĩ nói.

Ba người vào cửa, vòng qua mở ra lam không tước bình phong, mới vừa đi ra hai bước, liền nghe được một hồi tiếng mắng.

"Ngươi hỗn tiểu tử này tại sao lại đã trở về? ! ! "

Mặc mỡ gấp kẹp mập vai, nỗ lực đem mình giấu ở Thiết Phong phía sau, thọt Thiết Phong hông cửa, nhỏ giọng nói rằng.

"Thiết huynh đệ. . . Ngươi nhanh lên nói cho hần, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) nếu không.. Hần lại phải cho ta đá ra ngoài đi. . "

Thiết Phong nhìn thấy trước mắt là cái lão già mặt đầy nếp nhăn, ánh mắt lấp lánh hữu thần, mắng người đến trung khí mười phần, hiển nhiên là một hảo thủ.

"Tiền bối, ta là sẵn rỗng trần Thiết Phong. "

"Ta là lạc thành Lục gia trưởng nữ Lục Tinh Liễu. "

Lão già kia gạt đầu, ý bảo hai người tới trước một bên, giả thế kia hiển nhiên là chuẩn bị trước thu thập cái kia hỗn tiền vào Bàn Tử.

"Tiền bối. "

Thiết Phong lần nữa chấp tay.

"Ngài đừng vội, ta giúp hần làm chứng, hần không phải bọn bịp bợm giang hồ. "

Đang ở Mặc mỡ trong mắt tràn đầy ước ao, lóe mấy sao mong đợi quang mang lúc, lại nghe được một câu làm cho hần thổ huyết không chỉ nói.

"Hần là lạc thành tư xuân Các thường trú, nhiều lắm coi là một giang hồ khách làng chơi. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111 : Vây khốn

Lão già kia nhưng lại không có trước tiên lại đem Mặc Mỡ ném, mà là ánh mắt từ Thiết Phong trên mặt của chậm rãi trượt đến bên ngoài bên hông, rơi vào bên hông thanh thiết kiếm kia trên, trong khoảnh khắc đó, nhãn thần lộ rõ ra một tia kinh dị, sau đó lại trở về Thiết Phong còn dính một chút thuốc nhuộm biểu tình rất mất tự nhiên trên gương mặt tới.

thuốc nhuộm, dù cho lúc sáng sớm tẩy đi dịch dung còn dư lại vết tích.

"Ngươi nói ngươi là người nào? "

"Tiểu tử Liệt Long Trần Thiết Phong. "

Thiết Phong lần nữa chấp tay.

"Ngươi là môn phái nào? "

". . . Ta không môn không phái. "

Nghe xong Thiết Phong trả lời, lão già kia trong mắt nghi hoặc càng sâu.

Thiết Phong trông coi đạo kia tựa hồ hận không thể muốn đem mình lấy hết thương thức một phen biểu tình, lưng trần lạnh cả người, phi thường lo lắng lão gia hỏa này có cái gì bất lương ham mê.

"Lão tiền bối? "

"... Lão tiên bói? ! "

Tiến lên hai bước, bàn tay ở trước mắt hấn hung hăng hoảng liều hoảng, tìm tốt đại công phu, mới đưa lão già kia từ chính hấn trầm tư trên thế giới kéo lại.

Chẳng lẽ người này đã có tuổi đều ít nhiều có chút si ngốc biến thái?

Thiết Phong không khỏi âm thầm nghĩ tới.

"Àn... "

"Các ngươi là báo lại danh khảo hạch đúng vậy? "

"Ách, nàng là, ta không phải... "

Lão già kia tuy nói là câu hỏi, lại không chút nào đợi mấy người trở về đáp ý tứ, còn không đợi Thiết Phong nói xong, liền mắt tích hai cái màu nâu sậm huy chương đồng qua đây, khoát khoát tay nói rằng:

"Được rồi được rồi, các ngươi đi thôi, lão phu muốn lắng lắng. "

Đang định Thiết Phong còn muốn tiến một bước giải thích "Ta không phải tới tham gia khảo hạch " thời điểm, lại bị Lục Tinh Liễu kéo lại, ngón tay ở môi anh đào trước thờ dài một cái.

Nàng tự nhiên biết, nhân gia đều hạ lệnh trực khách rồi, lại đi quấy rối, nhất định là không chiếm được cái gì tốt sắc mặt.

Mà Mặc Mỗ lộ vẻ nhưng bất động như vậy lí lẽ, trông coi hai cái cổ hương cổ sắc bài từ đặc biệt đỏ mắt,

Vội vã kiếm được đi một bước, cười rặng rờ hỏi đạo:

"Đại gia, ta đây đâu? "

"Kêu người nào đại gia đâu? ! "

Vừa dứt lời, liền nhìn thấy thân thể mập mạp lần nữa bay lên trời, làm gào một tiếng, tinh chuẩn lướt qua bình phong, sau đó "Phác thông " một tiếng trọng vang, đúng vậy vật nặng đập tới mặt đất thanh âm.

Hai người thấy một màn này, trong lòng đều nghĩ: Lão nhân này xuất thủ chân không nề mặt a... "

Bái biệt sau khi ra cửa, cũng không có nhìn thấy trong tường tượng một tên mập ngược lại trên mặt đất ê a rên rĩ hình ảnh, mà là nhìn thấy Mặc Mỗ đạp bước nhanh, vội vã chạy trở về, vẻ mặt hoảng sợ đáng vẽ, trên mặt thịt béo bởi vì sợ nặn ra mấy đạo nếp may, phi nước đại phía dưới, suýt chút nữa cùng mới vừa đi ra cửa Thiết Phong đụng phải cái dây cối lòng.

Thiết Phong cảnh giác ngăn cản cái này tay chân vụng về tên, ánh mắt lướt qua bản thủ thân thể mập mạp, gặp được đem hấn sợ đến như vậy thủ phạm.

Chỉ thấy gian nhà ngoài mười trượng chen lẫn tốt một vòng to người, đều là mặc đồng dạng để trắng hóa liên phục sức, trên mặt cũng là mang theo cùng vậy hung thần ác sát biểu tình, thấy chính mình xuất hiện, có mấy người trong nháy mắt liền tức miệng mắng to đứng lên, phảng phất ba nghìn ác quỷ hạ phạm thông thường.

Phi thường không có tổ chất.

Chính là nghe tin chạy tới hóa liên phái mọi người.

Hóa liên phái mấy ngày nay tới tác uy tác phúc quán, nghe nói hôm nay có người xuất thủ không chút lưu tình phế đi bọn họ nhiều cái huynh đệ, sao có thể nuốt trôi khẩu khí này, cái gọi là giết gà dọa khỉ, cái này không, cũng không lâu lắm, liền đem Thiết Phong con này "Kê " vậy.

Mười trượng là một cái giới hạn, là mấy ngày nay lục lọi ra tới khoảng cách, chỉ cần không vào khảo hạch chỗ trong phạm vi mười trượng, không đứng bách tính xuất thủ, Chấp Pháp đường đều là bỏ mặc không quan tâm.

Cửa hai gã chấp pháp giả nhìn giả thế này, có chút ngoạn vị trông coi một màn này: Người này chọc cho phiền phức không nhỏ a, xem ra hôm nay mấy người bọn hấn là không ra được... "

Còn như hỗ trợ, lại là không thể, tham gia chấp pháp giả khảo hạch cũng không phải là trêu chọc, từng cái chấp pháp giả đều là núi đao biển lửa trung đi ra chiến sĩ, mà không phải trong vườn hoa che chở trăm bề đóa hoa, trách nhiệm của bọn họ là bảo vệ bình dân, mà chút tham gia khảo hạch người, làm quyết định nhất khắc, liền không còn là bình dân nhóm.

"Hai người... Hai hai hai vị đại ca, cái này... Cái này cái này bên ngoài đám người kia là đang làm gì, cảm giác không phải rất có thiện ý a... "

Mặc Mỗ dắt hai vị kia chấp pháp giả đại ca tay áo, run rẩy nói rằng.

"Liên chém bay mấy cái tạp ngr, dĩ nhiên tới nhiều người như vậy, cái này hỏa liên phải chẳng lẽ đều là cân nhắc ong vò vẽ. . . "

Thiết Phong nhìn cách đó không xa bức tường người, lăm bằm lầu bầu lầu bằm, hấn nghĩ tới rồi hỏa liên phải có lẽ sẽ muốn trả thù, nhưng hiển nhiên không nghĩ tới, bọn họ dĩ nhiên vì thế phải tới nhiều người như vậy.

Mà Mặc Mỗ nghe xong Thiết Phong nhắc tới, không chút nào nguyên tắc liên liên xông ra ngoài, hét lớn:

"Chào các vị hán, bị thương các người người chính là hấn a. . Không liên quan gì tới ta. . Để cho ta đi ra ngoài đi. . . "

Kêu to qua đi, đã thấy đến này "Hảo hán " tựa hồ không có nửa điểm nhượng đường ý tứ, Mặc Mỗ thận trọng về phía trước cộ xát mấy bước, mới vừa đi tới mọi người trước người, liền bị một cước đạp trở về, làm một hồi hùng hùng hổ hổ thanh âm, che ngực, cực kỳ ủy khuất lại chạy trở về hai vị "Nắm Pháp đại ca " bên cạnh, còn quay đầu chế cười đối với Thiết Phong nói đến: "Khái khái. . . Ta là giúp các người tiền lên thăm dò một cái thực lực của bọn họ, không cần cảm tạ ta. . . "

Thiết Phong vô cùng im lặng nhìn gương mặt béo phì kia: Da mặt này chân không phải là giả!

Nhìn cửa hơn trăm người, Thiết Phong cũng có chút do dự, nhiều ... thế này người, coi như đứng bất động cho mình chặt, sợ rằng cũng phải chặt lên không ít thời gian, huống chi hỏa liên phải ác danh phía dưới, tất nhiên không hư, không có khả năng cái này hơn trăm người đều là pháo hôi vậy nhân vật.

Quả thực có thể trốn ở chỗ này, bên ngoài này hỏa liên phải mọi người còn không dám kiêu ngạo đến trực tiếp tới chỗ ghi danh động thủ.

Nhưng đến lúc này đâu, cái này vênh vào hồ hết tới rồi, đảo mắt coi như rùa đen rút đầu, hơi bị quá mức mất mặt. . .

Thứ hai đâu, nhìn đối diện giá thế kia, sợ rằng tình thế này cũng chưa hẳn là tốt như vậy tránh đi qua.

Kế sách hiện nay, chỉ phải sử dụng điểm rất thủ đoạn kinh sợ một cái bọn họ, đang ý nghĩ từ hỗn quá khứ.

"Thiết. . Thiết huynh đệ, người làm cái gì đi? "

Mặc Mỗ gọi lại căn răng cắn đầu đi tới Thiết Phong.

"Tự nhiên là xông ra đi. "

"Không được A Thiết huynh đệ! Cái này bên ngoài người nhiều lắm, người xông quá khứ sẽ chết. . . ! "

Thiết Phong nghe vậy trầm nghĩ: Xem ra cái tên mập mạp này vẫn còn có chút lương tâm.

Giữa lúc hấn tiêu sái khoát khoát tay, chuẩn bị đại khí nói ra một câu "Đừng lo lắng " thời điểm, câu nói tiếp theo lại có thể dùng hấn đối với Mặc Mỗ mới mọc lên một tia ấn tượng tốt trong nháy mắt phá rồi. UU đọc sách www.uukanshu.com

"Ngược lại người tả hữu cũng phải đi. . . Nếu không đem chấp pháp khảo hạch ghi danh bài từ giao cho ta lại đi a !. . . "

...

Tuy là Mặc Mỗ là về mặt ân cần nói ra những lời này, nhưng Thiết Phong cũng nghe rõ.

Hàng này nơi nào là lo lắng an nguy của mình, mà là mơ ước mình "Di vật " đâu.

Thiết Phong xoay người lại chính là hai cái bạo lật đánh tới Mặc Mỗ trên đầu: "Đại gia người, có thể nói hay không nói điểm lời hữu ích! Phán ta chết? ! "

"Không phải không phải không phải. . . Thiết huynh đệ, người hiểu lầm ta. . . "

"Khái khái, ta chỉ là. . . Ta có thể hợp tác với người! "

"Hợp tác cái gì? " Thiết Phong đã đối với mập mạp này lời bịa đặt đầy miệng bản lĩnh có nhiều lĩnh giáo, tha là như thế, vẫn là không có nghĩ đến hấn cũng dám khoe khoang đến tận đây:

"Ta giúp người đem bên ngoài này phách lối tên sợ chạy, người đem cái kia chấp pháp giả khảo hạch ghi danh bài từ cho ta. . . "

Chương 112 :Bị ép vào tiệc rượu

Khảo hạch báo danh bài tử, Thiết Phong tự nhiên là không quan tâm, hấn vốn là không có muốn tham gia cái gì đồ bỏ khảo hạch.

Huống hồ hấn rất muốn nhìn một chút người này đến cùng muốn diễn cái nào một ra, hóa liên giáo những người này cũng không phải là hiền lành, vài câu hoa ngôn xảo ngữ muốn cho bọn hấn lừa gạt đi đúng vậy tuyệt đối không khả năng.

"Thành. "

Thỏa đàm sau đó, Mặc Mỗ đi nhanh đập thượng trước, trong nháy mắt liền thay đổi một bộ tràn đầy tự tin khuôn mặt, nhược không biết người của hấn nhìn, có thể thực sự cho rằng đây là một cái hăm hở thiếu niên anh hùng.

Chính là mập một chút.

"Các ngươi nghe cho kỹ, ta 'Bát Diện Ma Đồng' Mặc Mỗ người đang này, các ngươi hôm nay làm càn, chỉ sợ là chọn sai rồi thời điểm! "

"Thực thời chính mình rút đi, không thực thời khóc lóc om sòm phát niệu, rửa sạch cái cổ, lãnh giáo một chút gia gia bạo nổ tương lưu côn pháp! "

"Uống! "

"Uống! "

...

Thiết Phong nhìn cực kỳ làm bộ, khoảng cách địch nhân còn ở ngoài mấy trượng múa côn thân hình, rất muốn tiến lên nhắc nhở một câu: Ngươi quần muốn nứt rồi.

Lại bị Lục Tinh Liễu ngăn lại, lắc đầu, trong đôi mắt đẹp phảng phát viết ba chữ: Theo hấn a !.

Không có người biết bên này chẳng biết xấu hổ bày đặt hào ngôn, một bên thần thần thao thao huy vũ gây to cũng không dám tiến lên tên đang làm gì.

Hóa liên phái đám người thấy cái này điên điên khùng khùng tên, càng là tiếng mắng không ngừng, nếu không phải ngại vì mười trượng chi giới hạn, chỉ sợ sớm đã muốn lên trước cho hấn đập thành nhục binh.

Ban ngày dựa theo gió thu, tiếng mắng mang theo hét lớn, phảng phát cái này hết sức căng thẳng đại chiến biến thành một hồi tức cười nhất xiếc thú.

"Oanh! "

Giữa lúc cái kia hóa liên phái mọi người nín một hỏa, gần bạo động lúc, một tiếng mang theo gào thảm nổ vang, lại hấp dẫn chú ý của mọi người.

Chỉ thấy Mặc Mỗ đầu côn chỉ chỗ, mặt đất nhảy ra khỏi một tấm hơn một trượng vòng tròn lớn hăm hại, nguyên bản đá phiến bị chấn hi toái, nhảy ra khỏi chảy vàng bùn đất, mà vừa mới đứng ở phía trên hóa liên phái người, ở nơi này Bạo Liệt trùng kích phía dưới, cũng như đoạn tuyến phong tranh thông thường tứ tán bay ra, gây tay chân đứng vậy thương nhẹ, bị thương có nặng vài cái tiên huyết vải đầy mặt đất, mắt thấy là không sống nổi.

Dĩ nhiên không có một người nhìn thấy mập mập này là thế nào xuất thủ!

Thấy lần này,

Mọi người cho là thật ăn xong đại nhất sợ!

Lấy côn Ngự Khí, ở ngoài mấy trượng tuôn ra như vậy uy lực, chiêu thức ấy, có thể dùng đại gia nhao nhao đều đối với Mặc Mỗ đầu lấy một loại tựa hồ xem quái vật vậy ánh mắt.

Cái này tuyệt không phải người bình thường có thể làm được.

Thiết Phong cũng giống vậy hoảng sợ không nhẹ, vạn vạn không nghĩ tới, cái này kinh sợ bao tựa như mập mập, lại có công lực như vậy!

Bất quá. . . Tại hấn thời điểm xuất thủ cũng không có bất kỳ dù cho một chút xú ba động a.

Cái này công phu gì thế?

Rất tà môn!

"Các huynh đệ đừng sợ, đứng ra một điểm, loại uy lực này chiêu số trong thời gian ngắn tuyệt đối dùng không ra lần thứ hai! Chúng ta thù ở nơi này, chờ bọn hắc hiện ra lại vì bị thương các huynh đệ báo thù! "

Một người cảm đầu kêu to một tiếng, hỏa liên phái môn người nhất thời tản ra chút, tuy nói đối với vừa mới lập tức vẫn là lòng còn sợ hãi, nhưng nghĩ tới nói thể hữu lý, vẫn là bỏ đi chút trong lòng khiếp ý.

"Tặc mập mạp, ngươi có gan đi ra! " "Tiểu tử, bị thương em trai ta, ta muốn cảm ngươi đầu người tới! " "Mẹ kiếp ! Ngươi sẽ chết rất thâm! "

...

Trong lúc nhất thời tiếng mắng trọng điểm đều chuyển tới Mặc Mỗ trên người, mà Mặc Mỗ cũng không chút khách khí, đi theo đám bọn hắc mắng nhau: "Các ngươi đám này không có tư chất tên! Thiếu cho ta hùng hùng hổ hổ, nếu không chạy, Tiểu Tâm gia gia phát uy Zô bạo nổ các ngươi đình con mắt! "

Một câu nói mắng ra, trên mặt thịt béo giữ ra tầng tầng cuộn sóng.

Trên tay gây gộc không ngừng nghỉ chút nào, tựa hồ đang súc lấy công kích một lần nữa.

Đang khi mọi người cho rằng tình hình như vậy muốn giằng co một trận thời điểm, lại lại nghe được "Oanh " "Oanh " hai tiếng lớn hơn nổ vang, cách đó không xa đá phiến mặt đường lần nữa bình thiêm hai cái hố to, mà ở hố to bốn phía, lại thêm hơn mười vị kêu rên không chỉ đại hán, có khi là bị này cổ bạo lực trùng kích gây thương tích, có khi là bị đánh phi lạc dưới té bị thương, còn có là bị vỡ cực nhanh bay ra bình khí cùng hòn đá sở kích thương, ba thanh hố to như ác ma miệng rộng, tận tình cắn nuốt mọi người sinh cơ.

Hai vị chấp pháp giả liếc nhau một cái, đều từ ánh mắt của đối phương trong nhìn thấu một tia kinh dị, dù bọn hắc trải qua Bách Chiến, cũng chưa từng thấy qua quỷ dị như vậy mà cường đại chiêu số, trông coi đầy đất phần còn lại của chân tay đã bị cụt cùng vết máu, nhưng không khỏi nhũn mày, tuy nói Chấp Pháp đường không ngăn người bị khảo hạch cùng bọn chúng đánh nhau, nhưng tràng diện như vậy, khó tránh khỏi có chút quá máu tanh. . .

...

Hỏa liên phái mọi người trải qua như thế vài cái, chân đều có chút như nhũn ra.

Người nào cũng không biết đạo người trước mắt này là cái quái vật gì.

"Các huynh đệ, đừng sợ, hắc đã đèn tắt đầu. . . "

Oanh!

Giữa lúc cái kia hỏa liên phái đoàn nhân trấn an chứng tình cảm ý nghĩ lúc, đang ở hắc đang dưới chân lại là một tiếng nổ vang, cự lực trùng kích phía dưới, làm cho hắc còn đến không kịp hét thảm một tiếng liền bị đánh ngã rồi quá khứ, thân thể nhảy lên thật cao, đập trúng bên ngoài hơn mười trọng một viên cây thập bên cạnh, bất tỉnh nhân sự.

Theo người đầu lĩnh kia ngất xỉu, vốn là bị cái này vài cái cả kinh chưa quyết định mọi người, trong nháy mắt sẽ thấy không có chiến ý, như chim muông vậy tan đi đi, trọng nghĩa chút còn biết khiêng trọng thương đồng bạn, tích mệnh chút hận không thể cha mẹ nhiều hơn nữa cho mấy chân, không liều mạng mà chạy như điên ra, ở nơi này bốn phát "Bạo nổ tương lưu côn pháp " oanh tập kích dưới, tràng diện trong nháy mắt liền do khản trương biến thành hỗn loạn, lại từ hỗn loạn biến thành quanh quẩn.

Hỏa liên phái mọi người chặt vật tan đi sau, Mặc Mỗ xoa xoa bên mặt bởi vì tâm tình kích động mà lưu lại mồ hôi, đắc ý đi trở về, một tấm thịt đỏ đỏ bàn tay bày ở Thiết Phong trước mặt.

"Thiết huynh đệ, hắc hắc, thế nào, huynh đệ ta không đúng không đúng khoác lác a !! "

Thiết Phong thấy hắc mặt không đỏ không thờ mạnh bộ dạng càng cảm thấy kinh ngạc, luôn cảm thấy vừa mới hắc có thể dùng mấy chiêu đặc biệt quái dị, vậy chờ uy lực chiêu số, thấy thế nào cũng không giống là trước mắt cái này nhìn như rất yếu mập mạp dùng đến, nhưng lần này đều là mọi người tận mắt nhìn thấy, ai cũng nói không nên lời đến cùng không đứng chỗ nào, dù sao thì là rất không chân thật.

Đem cổ đồng sắc khảo hạch thiết bài ném rồi quá khứ, hỏi đạo:

"Ta hỏi ngươi, vừa mới vài cái, là ngươi đánh? "

Ánh mắt của mọi người đều tập trung ở Mặc Mỗ đắc ý vô cùng thịt trên mặt, hiển nhiên đối với vấn đề này đều có đồng dạng nghi vấn.

"Đúng vậy tự nhiên, ngoại trừ ta còn có ai, ha ha ha ha. . . "

Dứt lời, UU đọc sách www.uukanshu.com Mặc Mỗ còn tự mô tự dạng huy vũ vài cái Thiết Bồng.

"Khái khái, nếu các vị đều an toàn, Mặc Mỗ liền cáo từ trước. "

"Chờ đã! "

Thiết Phong có một loại cảm giác, trước mắt cái này Mặc Mỗ tựa hồ cùng thường nhân bất đồng, còn ẩn tàng rất nhiều bí mật.

Hơn nữa vừa mới mấy cái, tuyệt đối có chuyện.

"Người đã gọi Thiết huynh đệ, ta tự nhiên cũng không thể bạc đãi người, ngược lại lúc này không có chuyện gì, không bằng chúng ta đi có một bữa cơm no đủ, uống quá một phen! "

"Cái này cũng không cần. . . "

Mặc Mỗ vốn định cười một nói từ chối, mới vừa quay đầu, lại không cười được, chỉ thấy một đen thui mũi kiếm đang đối với mình, tuy là đã động lại xấu, nhưng muốn ở trên người hắn đâm cái lỗ thủng vẫn là có thể làm được, thấy cảnh tượng như vậy, ngay cả vội vàng đổi lời nói đạo:

"Khái khái, Thiết huynh đệ, người làm sao tổng đánh đầu. . . Huynh đệ lẫn nhau, tại hạ ở đâu có không đi lý lẽ. . . Người trước thanh kiếm buông có được hay không, ta đi, ta đi. . . "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113 :Rượu đạo bất tận khổ vui mừng, kiếm chém không đứt tụ tán

"Ngày xưa nộ Mã Thiên Nhai, cuối cùng không chống nổi tóc đen tóc bạc. . . Phụng nhi, nếu người ở, người cũng sẽ ủng hộ ta, đúng không. "

Tại Hoang Đô một nhà quán rượu nhỏ tầm thường nhất trong góc phòng, ngồi một người đàn ông tuổi trung niên, hơi dài tóc đen tùy ý xõa, màu xanh trong con ngươi phảng phất viết đầy tang thương, vuốt vuốt một chiếc ly rượu không, như có điều suy nghĩ. Cả người tràn ngập một không giống đương đại khoảng cách cảm giác, cùng tiệm rượu nhiệt liệt ngồi đầy bầu không khí tạo thành so sánh rõ ràng.

"Khách. . Khách quan. . Ngài rượu và thức ăn toàn. "

Tiểu nhị thận trọng đem kỷ bàn mới ra nôi thịt để ăn mờ tối, cùng trước kỷ bàn đồ ăn góp thành tràn đầy một cái bàn.

Duyệt vô số người kinh nghiệm nói cho hắn biết, trước mắt khuôn mặt này anh tuấn nam nhân tuyệt đối không phải một cái người dễ trêu, tuy nói vào điểm tới nay vẫn vô cùng an tĩnh, phảng phất không có nhân vật gì cảm giác thông thường, ngăn đề điều, nhưng chính là người như vậy, nếu như chờ hắn có tồn tại cảm một ngày, sợ rằng liền muốn khuấy lật trời.

"Lại tùy ý trên chút đồ ăn, hai bầu rượu. "

"Nhưng là khách quan. . Ngài trước này chưa từng di chuyển đâu. . . "

"Thì tính sao? " nam tử kia trong lời nói lộ một cổ cường đại khí tràng, khiến người ta không dám nghi vấn chút nào.

"Tốt, tốt, ta đây phải đi, ta đây phải đi. . . "

Tiểu nhị kia tính cách tượng trưng phẩy phẩy miệng của mình, một bên vội vả rồi đi báo đồ ăn, một bên trong lòng thăm mắng mình, nhân gia điểm liền điểm, người nhiều cái gì miệng.

. . .

"Kỳ quái, người này là ai vậy. . ? "

Trung niên nam tử kia nhìn chằm chằm chén rượu, cực kỳ hiếm thấy nhú mày một cái, trên mặt lộ ra Nhất Thiểm rồi biến mất nghi hoặc.

Lắc đầu, tự rót tự uống rồi một chén nước rượu.

. . .

"Khách quan, ngài đồ ăn. . . "

"Dì? "

"Cái này. . Cái này. . Người đâu. . ? Người đâu? ! "

Tiểu nhị bung hai người mâm bốc hơi nóng thịt bò, nếu không phải nhiều năm luyện thành thuần thực tài nghệ, sợ rằng lần này liền muốn đem hai người bàn thái trừ ở bên cạnh thực khách trên đầu.

Vừa mới ngồi ở chỗ đó nam nhân. . Dĩ nhiên đột ngột không thấy!

Đem khay bỏ lên bàn,

Tiểu nhị vừa tàn nhẫn dụi dụi con mắt.

Quả thực không thấy, bắt quá trên bàn sinh ra lão đại một thoi bạc, tỏa sáng lấp lánh.

. . .

Đang định hấn ngậy người gian, cửa đi vào hai người vị khách nhân, một người trong đó tựa hồ người mang tuyệt kỹ, nghe hương khí liền có thể món ăn danh báo ra.

"Cacbon nướng bò thịt, tương hương giò, cá hấp chung, nóng rau chân vịt. . . "

"Liền nơi này! "

"Tiểu nhị, có còn chỗ không có? "

Người nọ vừa kêu lấy nói, bên tự giác đi đến.

"Tiểu nhị? "

"Uy! "

Tiểu nhị kia đã nhận ra trên vai thêm một con tay, cái này chỉ có trở lại thần lai, quay đầu áy náy cười cười, chỉ thấy một mập một gầy hai cái thân ảnh chiếu vào rồi tầm mắt.

Chính là kiếm ăn đến đây Thiết Phong cùng Mặc Mỗ, còn như Lục Tinh Liễu, gọi tên thân thể không khỏe, liền suất đi về trước.

"Thật ngại quá khách quan, ngài phải đợi. . . "

Tiểu nhị liếc mắt bàn kia nửa điểm không động thức ăn ngon, nhãn châu - xoay động.

". . . Ngài an vị cái này a !, chờ một chút, ta giúp ngài thu thập. "

Thiết Phong ngồi xuống, cầm tiểu nhị kia đoan mâm tay.

"Tiểu nhị, một bàn này từ đồ ăn nhìn qua cũng không động tới, ngươi rút lui nó để làm chi? "

"Cái này. . Cái này là trên một bàn khách nhân điểm. "

"Quên đi, khỏi phiền toái, những thứ này đang cùng ta lòng ham muốn, tiểu nhị, ngươi bận ngươi cứ đi liền thành ~! "

"Ai. . Ai. . Tốt. "

Tiểu nhị kia đập chặc lưỡi, liền lưu luyện không rời rời đi.

Thiết Phong bắt chuyện Mặc Mỗ ngồi vào đối diện, béo tốt thân thể mới vừa ngồi xuống, cổ dưới cái ghế liền phát ra một tiếng rên rĩ thõng khô.

"Đến tới, huynh đệ ta trước mời ngươi một ly! "

"Tắc cá. . Tắc cá không được a, tiểu đệ không thể uống rượu. . "

"Cái gì không thể uống? ! Ngươi mập như vậy vẫn không thể uống, đến tới! "

"Không được a. . ! Thực sự không được a! "

"Cái gì không được, lại nói người không được thì đem thiết bài tử trả lại cho ta! "

Thiết Phong dứt lời, liền muốn bắt đầu chém giết chấp pháp giả khảo hạch báo danh bài, Mặc Mỗ thấy thế che ngực rút về phía sau, phảng phất hộ tống cùng với chính mình của quý vậy che chở Trương Thiết bài.

"Đừng đừng đừng. . Thiết huynh đệ, ta sai rồi! Ta uống, ta uống một điểm còn không được sao. . "

Dứt lời, dùng một loại cực kỳ vẻ mặt thống khổ nhỏ nhỏ nhấp một miếng, phảng phất ở uống độc được thông thường, sau khi uống xong còn hung hăng ho khan vài cái, trên mặt tựa hồ cũng viết vài cái chữ to: Ta không được.

Thiết Phong bắt đầu nhìn một màn này:

Xem ra người này thực sự không có gì tử lượng a.

Nhân châu - xoay động, sinh lòng nhất kế.

"Mặc huynh đệ, ta tấm bảng này cho ngươi, ta đây khả năng liền chỉ phải trở về nghĩ biện pháp lại lộng một cái, tại hạ chưa bao giờ nói láo, đến lúc đó lão nhân kia hỏi, ta chỉ được ăn ngay nói thật. . "

"Đừng đừng đừng. . ! Ta. . . "

"Ta uống nữa là được. . Ngài biệt giới a. . "

Một chén nước rượu hạ đồ, Mặc Mỗ mặt béo nhất thời trở nên phấn đỏ lên, thoát nhìn xúc cảm thật tốt.

"Ha ha, thống khoái! "

"Tới, cái này chén thứ ba. . . "

...

Giữa lúc hai người "Nâng cốc ngôn hoan " lúc, Hoang đô thành bên ngoài, một gã bạch y nữ tử tay cầm trường kiếm, toàn thân vi vi run, phảng phất đang cực lực áp chế cái gì, gương mặt tinh xảo trên lộ ra một vẻ vốn không nên thuộc về của nàng thống khổ cùng dữ tợn.

"Ta không muốn. . Ta không muốn. . Tại sao sẽ như vậy? ! "

Màu mắt vi vi trắng bệch, cầm kiếm tay run kịch liệt hơn rồi.

"A! "

Chỉ thấy thanh trường kiếm kia như như gió lốc hướng về phía nhất khắc cường tráng thân cây quơ, kiếm pháp cũng không tinh tế, nhưng tràn ngập một cỗ cường đại sát khí, đến mức, vụn gỗ bay tán loạn, như cắt tào phờ thông thường, mỗi một kiếm đều mang đến một đạo sâu đậm vết kiếm.

Hơn mười kiếm qua đi, viên kia gần cao mười mét đại thụ âm âm rồi ngã xuống, khơi dậy tận trời dương trần, trong lúc nhất thời thảo diệp phiêu tán rơi rụng, chim muông tứ tán, lân cận người vốn là lại càng hoảng sợ, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Vài tên đang ở phụ cận săn thú hần tử nghe tiếng đã tìm đến, gặp được bạch y nữ tử kia bóng lưng, chỉ thấy nàng cầm kiếm đứng ở đó sụp đổ vĩ đại thân cây bên cạnh, hai tay không được run run, tuy là khoảng cách mấy trượng xa, vẫn là cảm giác được một cách rõ ràng một cái cô sát khí mãnh liệt.

Mấy người liếc nhau một cái, do dự đi lên trước mấy bước.

"Cô nương. . Ngươi vẫn ổn chứ? "

"Các ngươi. . Các ngươi đừng tới đây! "

"Ngươi. . . "

"Ta nói! Các ngươi tránh ra, không muốn tiếp cận ta! "

Nàng kia quay đầu, mấy người kinh hãi nhìn thấy, nàng kia khuôn mặt cực kỳ tinh xảo, nhưng con ngươi dĩ nhiên là màu xám trắng, khiến người ta nhìn liền không khỏi sinh một hoảng sợ.

"Tránh ra a! "

Mấy người đều từ trong mắt của đối phương nhìn thấu nghi hoặc cùng do dự, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) đang khi bọn hần quần quýt có muốn hay không dựa theo cái này lời của cô gái trực tiếp bỏ chạy lúc, chỉ thấy mấy vệt sáng trắng lờ lờ ra, sau đó mất tới sầm lại, liền vĩnh viễn thoát khỏi trần thế nổi khổ.

"Xin lỗi. . Xin lỗi. . "

Trông coi trên mặt đất kia dù sao mấy đạo thi thể, bạch y nữ tử con người khôi phục bình thường nhan sắc, một nước mắt từ trong ánh mắt ồ ồ chảy xuống, theo trắng nõn gương mặt, chảy qua rồi kiều tiểu cằm, tí tách, tích đáp đánh tới trên mặt đất, tràn ra mấy lau bụi nhỏ cùng bọt nước.

"Ta lại giết người rồi. . . "

"Phát tác càng ngày càng thường xuyên. . . "

"Cha, nương, ta phải làm sao. . ? "

Nữ tử quy ở mấy cỗ thi thể kia trước, không biết làm sao, trên mặt viết đầy bất lực.

"Thiết Phong. . "

"Người cũng không tiếp thụ được như vậy ta đi. . . "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114 : Phách lối Hỏa Liên Phái

"Tra được Đông Thanh Vương hành tung sao? "

"Báo cáo Lạc Thống lĩnh, những ngày gần đây tới nay, Đông Thanh Vương chẳng bao giờ ở trên giang hồ xuất hiện. "

"Đông Thanh Giáo bây giờ là người nào chủ sự? "

"Hiện nay là Kim Kiều Vương đang xử lý giáo trung sự vật. "

"Nói như vậy. . Từ Diên Vương lúc này cũng là không về? "

"Đúng vậy, Lạc Thống lĩnh. "

Mông Thiên ngồi một tấm màu hồng nước son trên ghế gỗ, nghe xong người tới hội báo, nhắm mắt trầm ngâm hồi lâu.

"Tọa. "

Bạch Bào Hán Tử do dự một chút, liền ở Mông Thiên bên tay trái ghế trên ngồi xuống.

"Ta để cho người tra chính là cái kia gọi 'Đồ không có ký' nhân, có thể có tin tức? "

"Người này. . Có thể đã ở rồi Hoang Đô. "

Mông Thiên nhướng mày, hỏi đạo:

" 'Có thể' là có ý gì? "

"Trước đó vài ngày có thị vệ bẩm báo nói Tại Hoang Đô phụ cận vùng ngoại ô gặp qua người này, sau đó chúng ta liền phái hai người vị huynh đệ đi tra xét, kết quả. . . Kết quả hai vị này huynh đệ đều chết bởi Phi Mệnh. . "

"Có từng kiểm tra thực hư vết thương? "

"Kinh mạch cụ đoạn, thất khiếu chảy máu, chắc là trúng cực kỳ Man Hoành Chưởng Kinh. "

"Man Hoành Chưởng Kinh. . . "

"Chẳng lẽ là Thất Sát Chưởng Kinh. . ? "

Không có quá nhiều một hồi, chỉ thấy môi hắn trong nháy mắt liền xẹp thành rồi một trái cà tím, tâm tình trong nháy mắt từ phía trước tăng vọt đôi lần bi thương, co quắp vài cái qua đi, liền một bả đánh về phía Thiết Phong, cường tráng hai cánh tay thật chắc ôm Thiết Phong, nước mắt không được chảy xuống, ủy khuất tới cùng.

Mấy hơi thở vỗ thuật sau, hắc liên gào khóc đứng lên, "Oa oa " tiếng không ngừng, phảng phất là cái không dứt sữa mập hài tử.

"! ! ! "

Thiết Phong rất mộng, hoàn toàn không biết đạo đây là đầu vừa ra, phí hết đại kính, vẫn như cũ đẩy không ra cái này cô ở trên người mình to mộng thân thể, cùng cách đó không xa tiểu nhị đối diện lúc, trong ánh mắt song song viết đầy xấu hổ.

Tiểu nhị vội vã thức thoi quay đầu đi chỗ khác, không đành lòng nhìn thẳng cái này hai nam nhân ôm đầu khóc rống hình ảnh, mà thấy như vậy một màn, Thiết Phong tâm tình càng là như ăn nửa con con chuột chết.

Qua tốt một hội, Mặc Mỗ chỉ có ngẩng đầu lên, một bà nước mũi một bà lệ nói:

"Ta muốn về nhà, oa. . . "

"Nơi đây ăn không ngon, xuyên không tốt, còn có người Thiên Thiên đã đã sát sát. . Oa. . ! "

". . . Cái gì? "

Thiết Phong đối với cái này đáp phi sở vẫn trả lời làm cho càng hôn mê.

Thực sự không nghĩ ra cái này tham gia chấp pháp giả khảo hạch cùng "Muốn về nhà " trong lúc đó có liên hệ gì, chẳng lẽ ai không làm cho hấn về nhà?

". . Nhà ngươi ở đâu? "

"Nhà của ta ở thành. . . "

"Người không liên quan đều mẹ nó cút ra ngoài cho lão tử! "

Còn không đợi Mặc Mỗ nức nở nói xong, liền bị một tiếng hấp tấp chợt quát cắt đứt rồi.

Mọi người ngẩng đầu một cái, liền nhìn thấy cửa tràn vào bảy tám cái hán tử cao lớn, đều mặc để trắng hòa liên phục sức, đại đa số người đều biết, cái kia hòa liên chính là sát tinh tiêu chí.

"Khách khách. . . Khách quan, không biết ngài. . . "

Tiểu nhị run rẩy tiến lên, lời còn chưa nói hết, đã bị cầm đầu hán tử một bạt tai cho phiến ra cửa đi, té xuống đất, rơi xuống rặng cửa ở cánh cửa chỗ thâm thì đảo quanh.

Lúc này, mọi người mới nhìn thấy, đứng ngoài cửa càng nhiều hơn Bạch y nhân, ít nói cũng có hơn mười hào, tựa hồ toàn bộ phố đều bị phong tỏa.

Phải biết rằng, nơi này là nội thành, dám Tại Hoang Đô nội thành làm như thế, thật là cực kỳ lớn lối.

"Chư vị hảo hán, tại hạ Thiên Cầu Tông Hà Viễn Sơn, không biết mấy vị đây là ý gì? Phong ấn đường phố trực người, lẽ nào muốn không nhìn Hoang Đô luật pháp hay sao? "

Một gã Trường Sam người đàn ông trung niên đứng dậy, hướng về phía cái này ngang ngược mấy người nổi giận nói.

"Người nói cái gì? " cầm đầu tên kia to con Bạch y nhân tiến lên hai bước, đi tới Trường Sam người trước mặt, lộ ra một bộ "Ta tốt như không nghe sạch " biểu tình.

Trường Sam trung niên thấy cái này cao hơn chính mình ra nửa đầu tên, tuy là cũng gấp bội cảm thấy áp lực, bất quá từ đối với Hoang Đô bên trong pháp quy tín nhiệm, vẫn là nghĩa chánh ngôn từ quát hỏi đạo:

"Phong ấn đường phố trực người, lẽ nào muốn không nhìn luật pháp? ! "

"Ta là nói trước một câu. " Bạch y nhân thần nhiên nói.

Trường Sam trung niên nghe vậy sững sờ, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) đạo:

"Tại hạ Thiên Cầu Tông Hà Viễn Sơn, không biết mấy vị ý gì? "

"Oanh! "

Vừa dứt lời, chỉ thấy Bạch y nhân tay phải về phía trước tìm tòi, sau đó một trào ném đi, một khắc trước còn uy phong nghiêm nghị Trường Sam trung niên cứ như vậy treo trên bầu trời dựng lên, đem rượu quán cửa sổ gỗ dựng nầu như, ngã xuống ngoài tiệm trên đường, hung hăng nhỏ một bãi nước miếng lão huyết.

Một nửa là rơi, một nửa là tức giận.

"Cái này sống núi ta Thiên Cầu Tông xem như là ghi lại! "

Ngoài cửa một câu ngoan thoại mới vừa truyền vào, mọi người liền nhìn thấy Trường Sam nam tử bị mấy người trói gô lên, không biết muốn vận chuyển về nơi nào.

Mà cùng hắn đồng hành mấy người, lúc này cũng đều lạnh run, đứng cũng không được, ngồi cũng không xong, càng không dám tái phát một lời.

Bạch y nhân vỗ tay một cái, làm bộ sửa lại một chút mình y của

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115 : Quỷ dị Hỏa Liên Hoa

"Ta lại nói một lần cuối cùng, trừ bọn họ ra hai cái, không liên hệ nhau đều cút ra ngoài cho ta! "

Bạch y nhân một lời hạ xuống, liền có mấy người người nhất gan nam tử như một làn khói chạy đi.

Còn lại còn muốn tự trọng thân phận đoan chút cái giá các tiền bối, thấy có mấy người mới đầu, liền cũng tìm được đầy đủ mình thoải mái lý do, có vậy vậy ổng tay áo, có quãng ra hai câu không đến nơi đến chốn ngoan thoại, tụ ba tụ năm kết bạn chạy ra, đội đi tới mấy dặm bên ngoài chỗ không người, tựa hồ rốt cục nổi lên được rồi từ ngữ, cùng chung mối thù mắng to thôi Hỏa Liên Phái ngang ngược tới, nếu không phải vừa mới ăn có điểm chống đỡ, nhất định phải lấy tay ra làm một trận lớn.

Bạch y nhân nói một câu nói sau cùng này sau, liền không nói được một lời, chỉ là bất lấy một nhìn về phía người chết ánh mắt, nghiền ngẫm nhìn trước mắt hai người, mà quanh mình tới vậy Hỏa Liên Phái người cũng càng ngày càng nhiều, đem cái này vốn cũng không lớn tửu quán vây nghiêm nghiêm thật thật, đều không nói một câu, tựa hồ ăn ý đang đợi cái gì.

Sau khi mọi người tản đi, trong tửu quán an tĩnh rất nhiều, chỉ còn tửu kính cấp trên Mặc Mỗ vẫn còn ở không được cần nhàn kêu.

"Huynh đệ. . . Đây là Thúy Hoa lâu vẫn là Minh Ngọc lâu a. . . Nơi này cô nương đều tốt trắng, chính là đáng đáp trắng thật chút, bắt quá cũng tốt. . . Chịu được kính nhi ~! "

Mặc Mỗ hít mắt nhìn lại, chỉ cảm thấy trước mắt đều là bạch hoa hoa một mảnh, mang theo một ít hồng thông thông trang sức, lường trước là đi tới mình sân nhà.

"Huynh đệ ta đã nói với ngươi, ta đi tới nơi này nhi, muốn nói có cái gì lưu luyến. . . Đây cũng là thừa lại nữ nhân ~! Nơi này nữ nhân then thùng trung mang theo một tia không bị cản trở, nhiệt liệt trung lại bao hàm một tia uyển chuyển, tan mất quần áo một khắc kia, châu tròn ngọc sáng hai người gặp, liền thắng lại nhân gian vô số ~! "

"Hắc hắc. . . Trong đó tư vị, chỉ có ngươi tự mình thể hội mới có thể hiểu biết chính xác a. . . Hắc hắc hắc. "

"Hay hơn. . . Chỉ cần tìm chân bạch, kiểu nữ nhân gì đều có thể thấy rõ lấy, ở nhà của chúng ta bên kia, cũng không cái này chuyện tốt. . . Ha ha ha. . . "

"Ngày hôm nay nơi này chọn không sai. . . ~! Càng hăng! "

. . .

Thiết Phong nghe được phi thường không nói, đồng thời cũng nghe rõ, mập mập này đã say không được, cho đám này ngoan đánh đấm đánh đấm Hỏa Liên Phái người trở thành thanh lâu đại cô nương, muốn khuyên ngăn trở hán một cái cũng không thể nào mở miệng, dù sao người nào cũng không biết đạo khuyên như thế nào ngăn trở một cái chân say người.

Đồng thời Thiết Phong trong lòng cũng đang suy nghĩ phương pháp thoát thân, không nghĩ tới cái này Hỏa Liên Phái thật là thuộc ong vô vè, hơn nữa còn là rất cần rờ cái chủng loại kia, dĩ nhiên thực có can đảm Tại Hoang Đô bên trong tụ tập nhân mã động thủ.

Trước mắt cái này Hỏa Liên Phái người có ít nhất mười mấy cái, bên ngoài còn có bao nhiêu, càng là khó có thể dự liệu, từ vừa mới Bạch y nhân xuất thủ đến xem,

Người này cũng không Dong Thủ.

Trông cậy vào cái này say huân huân mập mập là không thể nào, có thể cậy vào, chỉ có trường kiếm trong tay rồi.

Nghĩ tới đây, cầm kiếm tay phải chắc hơn chút nữa.

Hỏa Liên Phái cả đám sớm đã mặt đỏ tới mang tai, hận không thể đem cái này hai người trước mắt đập xương rút gân, nhưng bọn hắn ngại Vu trưởng lão lệnh, chỉ để ý vậy, không dám di chuyển.

Lúc trước đã có môn phái không ít hảo thủ tổn thương với rồi hai người bọn họ thù, Hỏa Liên Phái cũng không muốn tuân thủ cái gì chó má quy củ giang hồ, thậm chí vạn vô nhất thất đưa bọn họ giết chết.

"Huynh đệ, đến tới, ta đây nhĩ có mấy hạt chiến thần hoàn, ngươi ăn nó, có thể cho ngươi sức chiến đấu đề cao vô số cấp bậc ~! "

Thiết Phong tiếp qua một cái cổ hương cổ sắc bình thuốc, mới vừa vào tay cũng cảm giác một ôn nhuận, mở ra miệng bình, liền nghe thấy được một khác thường hương khí, tại này cổ hương khí hun đúc dưới, tựa hồ cả người đều trở nên lâng lâng.

Tuy nói cảm thấy cái tên mập mập này có chút không quá khéo phổ, nhưng hắn cũng biết, người này y thuật phương diện có một phen đặc biệt tạo nghệ, nếu nói là chân có gì không bình thường đan dược ngược lại cũng không phải là không thể.

"Cái này 'Chiến thần hoàn' là đang làm gì. . . ? "

"Ngươi ăn sẽ biết. . Bảo đảm đề cho ngươi còn táo một nắng lớn, thương yết một đường tia ~ ăn sau đó, chỉ nàng nhóm những thứ này, tuyệt đối không phải là đối thủ của ngươi ~! "

"Đây là ta phế đi thật lớn tinh thần sưu tập dược liệu luyện chế, yên tâm, tiểu đệ sẽ không bắt ngươi ~! "

Thiết Phong sững sốt, hiển nhiên là không có quá nghe hiểu cái này như phật kệ vậy ngôn ngữ, cầm lấy bình sứ trong tay, lại nhìn một chút say huân huân bắt lấy không hiểu nụ cười mặt, cũng không biết có nên tin hay không hẳn.

Người này rượu đến cùng tỉnh không có tỉnh a?

Viên thuốc này ta có ăn hay không?

Giữa lúc do dự gian, liền nhìn thấy mặt trước cách đó không xa Bạch y nhân hướng hai bên tản ra, nhường ra một con đường, không có quá nhiều một hồi, liền nhìn thấy cả người hóa áo choàng màu đỏ ông già gây nhom ở đoàn người vây quanh đi đến, lão già này hốc mắt lõm xuống, Hồng lông mi râu đỏ, cũng không biết luyện loại điều nào võ thuật mới có thể luyện thành như vậy kinh người phần lẫn nhau.

"Lửa trường lão, chính là bọn họ, còn có một nữ tử, không biết tung tích. "

Lúc trước không ai bị nổi Bạch y nhân vẻ mặt khiêm tốn, hướng về phía lão già kia cúi đầu, cung kính nói rằng.

lửa trường lão nhìn về phía Thiết Phong cùng Mặc Mỗ, tựa hồ rất không hài lòng.

Vốn tưởng rằng có thể gây tổn thương cho mười mấy tên giáo chúng định là cái gì bất phàm tồn tại, này đây chỉ có đại động nhân mã tới này lập uy, nhưng không nghĩ, trước mắt đứng là hai gã thoát nhìn bình thường không có gì lạ thiếu niên.

Địch thân ra ngựa một lần, liền giết như thế hai cái tuổi quá trẻ tiểu tử kia, thật là khiến người không thoải mái.

"Các ngươi qua đây, trước quỳ xuống. "

Lão già kia thanh âm rất khàn giọng, rất đặc biệt, có loại hầu bị cháy hồng cảm giác.

Lão nhân này đầu óc chẳng lẽ cũng cháy hồng?

Thiết Phong âm thầm nghĩ.

Vừa muốn nói điểm cái gì, đã thấy đến Mặc Mỗ vẻ mặt say mê sẽ xông về phía trước, vẫn không quên kéo Thiết Phong một bả.

"Hắc hắc, ai u ~! Ngày hôm nay cô nàng này biết chơi a ~! Không biết là cái gì hạng mục mới. . . Thiết huynh đệ, chúng ta nhanh lên quá khứ! "

Thiết Phong vội vã tay nắm cửa rút ra.

"Hắc mập mập. . Ngươi uống nhiều! Đó không phải là ngươi cô nàng. . "

"Ai nói không phải. . Gia có tiền ~ tới nha, yên tâm! "

. . .

Hai người xé rách rồi nửa ngày, lửa trưởng lão nhìn đã sớm Lão Đại không kiên nhẫn, không nghĩ tới thật có tiểu bối vô tri đến tận đây, lại không phải đem mình để vào mắt.

Lửa trưởng lão Khô Mộc vậy hai mắt khép hờ, tay phải bình tha, nội lực tuôn ra, ở lòng bàn tay hội tụ thành một cái mắt trăn có thể thấy khí xoáy tụ, tốc độ cao xoay tròn, theo về này khí xoay tròn càng lúc càng nhanh, chỉ nghe "Thình thịch" địa một tiếng vang nhỏ, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) trong nháy mắt khí xoáy tụ liền dính vào một đồ đậm, theo xích hồng sắc chậm rãi bành trướng, cũng không lâu lắm, liền đem khí xoáy tụ chú thành một cái đóa độ lửa liên hoa, ưu nhã trấn phóng, xinh đẹp tinh xảo.

Cái này đóa tia lửa xuất hiện, có thể dùng trong không khí nhiệt độ trong nháy mắt tăng lên rất nhiều, tuy là ban ngày, quanh mình mọi người như trước trở nên sắc mặt đỏ bừng, một nửa là bị hỏa quang kia chiếu, một nửa là thấy cái này đóa Hỏa Liên Hoa kích động.

"Lửa trưởng lão hoàn toàn xứng đáng là dưới chương môn đệ nhất nhân!" "Chúc mừng lửa trưởng lão hỏa liên thân công đại thành!" "Hai cái tiểu bối còn không mau quy, có thể còn có thể lưu nửa thì!"

Hỏa Liên Phái người thấy cái này Hỏa Liên Hoa, tiếng ca ngợi bên tai không dứt, mà lửa trưởng lão tựa hồ cũng đối với mấy cái này tán thưởng vô cùng hưởng thụ, mặc dù không phải hiện ra nhan sắc, nhưng trên tay lại càng thêm một cái thuộc bản phận lực, cái đóa kia kỳ dị Hỏa Liên Hoa trở nên đỏ hơn.

Mở hai mắt ra, phật rồi phật râu dài, lại phát hiện hai người kia vẫn không có phải lạy ý tứ, hừ lạnh một tiếng, đạo:

"Tiểu bối, đừng trách lão phu lòng dạ ác độc, ngươi đắc tội người không nên đắc tội, đây là ngươi nên được."

Dứt lời, tay phải vì đưa tới, cố ý có thể dùng cái đóa kia tươi đẹp hỏa liên chậm rãi về phía trước bay ra, muốn sử dụng hai người trước mắt nguyên vẹn thưởng thức tử vong trước tuyệt vọng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Làm người tuyệt vọng Hỏa Anh Liên Hoa

Nhìn tình xảo quỷ dị Hỏa Liên Hoa, Thiết Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

Hắn cho tới bây giờ chưa thấy qua quỷ dị như vậy võ công con đường, cũng không biết đạo trực tiếp một kiếm hướng phía cái này Hỏa Liên Hoa chặt lên đi gặp có cái gì hậu quả, lời kéo say huân huân Mặc Mỗ vội vàng thối lui mấy bước, nhặt lên một bả cũ chiếc ghế gỗ liền mất tích đi tới.

Tương giao trong nháy mắt, không có gì bạo tạc, cũng không có cái gì âm thanh, thậm chí cái kia hỏa liên chậm rãi quỹ tích bay đều cũng không có bởi vì cái này trích đi qua cái ghế làm ra cái gì chênh đi.

Mà cái ghế kia ghế nát mặt lại bị Thiệu ra một cái hình bầu dục tà động, đồng thời còn bị đốt rụi ba cái mộc chân, bành kỳ một tiếng té xuống đất, tứ phân ngũ liệt, còn lại bộ phận vẫn còn ở đâm rồi đâm rồi thiếu đốt.

Thiết Phong thấy một màn này, tâm dưới có nguyên tắc phán đoán.

Cái này hỏa liên cũng không phải là vô căn chi hỏa, mà là lấy cao thâm nội công ra một loại chiêu số.

Loại này chiêu số rất là vương tay chân, lấy Thiết Phong công lực, muốn chính diện đem thứ này đánh bại, độ khó không phải lớn một cách bình thường.

Từ quán vốn cũng không coi là quá lớn, Thiết Phong lời kéo Mặc Mỗ bên trái vọt bên phải nhảy, thường thường ra bên ngoài Trương bàn ghế khay, cũng không lâu lắm, liền đầy đất đóng hỗn độn.

Nhưng cái kia hỏa liên lại giống như dài quá con mắt thông thường, tại nơi lửa trưởng lão dưới sự thao túng, chỉ là không nhanh không chậm hướng phía Thiết Phong phương hướng ép tới, Hỏa Liên Phái cả đám thấy một màn này, trên mặt tiểu ý sâu hơn, trong miệng càng là chút nào không keo kiệt a dua nịnh hót chi từ, đem lửa trưởng lão phùng đến cơ hồ cười thành một đóa hoa cúc nở rộ, cùng Thiết Phong bên kia cắn răng nhủ tạo thành so sánh rõ ràng.

Lại né tránh mấy hiệp, mất tích chừng mười Trương bàn ghế, mộc thối tàn chỉ tán đầy đất, trong không khí đều truyền đến một hồi than khóc vị, mà cái kia hỏa liên lại nặng nửa điểm không giảm, theo như vậy tư thế xuống phía dưới, sợ rằng còn không đợi cái kia hỏa liên bị hao tổn diệt, cái này quán

ruột nhỏ sợ rằng phải đốt.

Thiết Phong đem đã say ngủ thật say Mặc Mỗ ném ở một bên, hung hăng cắn răng, cầm kiếm cẩn lập.

Son hà bảy cất kiếm khi có thể nói là Thiết Phong vì số không nhiều có thể cậy vào con bài chưa lật,

Hắn vốn không nguyện đem tiêu hao đang cùng cái này hòa liên đụng nhau trên.

Nhưng lúc này nhược không giải quyết rồi cái này khó giải quyết đồ đạc, mình và Mặc Mỗ tính mệnh sợ rằng trong khoảnh khắc sẽ mất tích.

Mà trực tiếp hướng về phía lửa trường lão huy kiếm?

Hơn mười khóa con mắt nhìn mình chăm chăm, lửa trường lão tuy là tuổi tác không nhỏ, nhưng tuyệt đối không phải là cái Dong Thủ, liền trực tiếp như vậy huy kiếm quá khứ, sợ rằng phải có thể đánh trúng, đó mới là không có đạo lý.

Hít sâu một hơi, Thiết Phong cầm kiếm bàn tay lần nữa nắm thật chặt, trong mắt vẻ kinh hoàng đổi thành cứng cỏi, giờ tay lên nhắm ngay màu lửa đỏ quý dị liên hoa liền hung hăng bỏ đi tới.

Lần này tới vậy công mọi người đại thể đều là hảo thủ, có vài người mơ hồ cảm thấy thiếu niên kia kiếm này bất phàm, trừng mắt hai mắt trực câu câu nhìn chăm chăm, phần lớn người nhưng đều là ôm chế giễu tâm thái, ánh mắt lộ ra không che giấu chút nào cười nhạo, cười nhạo thiếu niên kia không biết tự lượng sức mình.

Lửa trường lão chân mày nhưng cũng lơ đãng run lên, hắn vốn tưởng rằng là mập mạp kia có cái gì công pháp tà môn, không có nghĩ tới người thiếu niên này cũng không đơn giản.

Đen nhánh mũi kiếm nội lực vì vi phun ra, hai người giao phong một khắc kia, một cỗ khí lăng kích dao động ra, phảng phất đất bằng phẳng nổi lên một trận cuồng phong, có thể dùng khuấy phá trong lòng mỗi người bình tĩnh, rồi gần môn nhân trong khoảnh khắc đó thối miệng mũi đều có chút biến hình, mà một ít phái nữ môn nhân càng là thét lên che quần dài, cảnh giác trông coi chu vi, phảng phất muốn từ sắc mặt của mọi người trên tìm tòi nghiên cứu ra có người hay không chứng kiến vừa mới kinh điển cảnh xuân.

"Oanh! "

Ở dưới một kích này, hòa liên tiêu thất, Thiết Phong mặc dù bởi vì một kích này bị đẩy lui năm, sáu bước, nhưng không có gì thương thế, sắc mặt viết đầy kinh dị, ngược lại không phải là kinh dị chính mình một kiếm này uy lực, mà là kinh dị thiết kiếm màu đen tại bức này bạo lực tàn phá dưới, dĩ nhiên như trước nửa điểm không tổn hao gì.

Cái này lại da kiếm chỉ sợ không phải đơn thuần phế liệu a.

Thiết Phong nhìn chuỗi này đen thui thiết kiếm, vì vi ngây người.

Mà hắn không có nhận ra được là, lúc này lửa trường lão sắc mặt trở nên cực kỳ không vui, Trầm được dường như muốn chảy ra nước.

Tuy nói vừa mới một Kiếm Uy lực vĩ đại, nhưng mình đặc ý nhất chiêu bị cái này miệng còn hôi sữa tiểu tử phá đi, có thể dùng luôn luôn sĩ diện hảo hắn tức giận không thôi.

Đặc biệt khi hắn nghe được vài cái như trước không rõ tình huống môn nhân vẫn còn ở không có miệng nói khen chính mình thần công cái thể thời điểm, phảng phất ăn một con con chuột chết vậy, sắc mặt càng thêm xanh mét không ít.

"Người, không sai. "

"Tuy là không biết đạo võ công của ngươi xuất phát từ môn phái nào, nhưng có thể tiếp được lão phu một chiêu này, ngươi ở dưới cửu tuyền cũng có khoái lạc vốn liếng. "

Lửa trường lão bỏ lại vài câu lạnh như băng ngôn ngữ, hai tay nhất tề nâng lên, nhắm lại hai mắt, không khí lần nữa lâm vào vắng vẻ.

Một mịt mờ ba động ở hai tay của hắn tụ tập, Thiết Phong mặc dù không biết lão giả này muốn làm cái gì, nhưng cũng không phải đơn thuần bày ra cái khủng bố tư thế hù dọa chính mình.

Lúc này vốn là tốt nhất thời cơ xuất thủ, thế nhưng vừa mới tiếp được cái đó kia hòa liên, lúc này cánh tay còn có chút tê dại, miễn cưỡng có thể giờ lên kiếm tới, nhưng không sử dụng ra được nửa điểm lực đạo.

Hôm nay tình huống này sợ là không tốt lắm rồi.

Mặc Mỗ tiếng ngáy cực kỳ không hợp thời vang lên, có thể dùng Thiết Phong càng có một loại đem hắn ra bên ngoài khi thị khiến xung động.

"Được rồi. . . "

Thiết Phong móc ra trong ngực cái kia cỗ hương cỗ sắc bình thuốc, nhẹ nhàng mở đỉnh ốc Tiểu Mộc bỏ vào, ngửi được vẻ này khiến người ta tinh thần

rung một cái hương khí, trong lòng tràn đầy quán quýt.

". . . Không biết đạo cái này 'Chiến thần hoàn' rốt cuộc là đang làm gì. "

"Nếu tên là 'Chiến thần hoàn', có phải hay không nào đó kích người công lực thần được? "

Thiết Phong đối với y dược phương diện vốn là dốt đặc cán mai, nhưng cũng hiểu được "Là Thuốc có 3 phần Độc " đạo lý, cái này nguồn gốc không rõ một chai dược hoàn, hẳn thực sự không dám đơn giản ném thử.

Vốn là không quá đáng tin Mặc Mỗ, cộng thêm say đến rồi tỉnh rồi mù, nói viên thuốc này "Nguồn gốc không rõ " thực sự không có nửa điểm oan uổng nó.

Do dự một hồi, Thiết Phong vẫn là toàn trên một nút, đem thuốc kia cái chai thu về.

Nếu còn chưa tới son cùng thủy tận, Thiết Phong cũng không muốn đem mạng nhỏ tiền đặt cược ở trên mặt này.

"Thình thịch "

Nhẹ nhàng một thanh âm vang lên, lửa trường lão hai tay trái phải nơi bàn tay đồng thời nâng lên một đóa tươi đẹp độ lửa liên hoa, điểm đầu thật cao biểu thời, ra Gers lạp Gers lạp nhẹ giọng, cùng đây đất Hỏa Tinh cacbon tiết chúng giúp đỡ lẫn nhau , phảng phất tạo thành một bộ ông sao vây quanh ông trăng đỏ, chỉ bất quá cái này trăng cùng sao, đều nóng bỏng khiến người ta khó có thể tiêu thụ.

Mở già nua lại không chút nào hỗn độn hai mắt, lửa trường lão hàm dưới vì vì giờ giờ lên, tựa hồ năm tháng cũng không có mang đi hẳn cuồng ngạo, hướng về phía tướng này người chết lần nữa bắn ra ánh mắt hài hước.

"Tiểu tử, có thể chết ở cái này Hỏa Anh Liên Hoa xuống, ngươi tuổi này vẫn là đệ nhất nhân. . . "

"Đi Địa Phủ kể rõ nói khoác sự kiêu ngạo của ngươi đi thôi! "

Thiết Phong rất muốn cãi lại, nói móc một phen cái này lời nói nhằm rất nhiều lão gia này.

Nhưng hắn vẫn làm không được, bởi vì hai đóa tươi đẹp hỏa liên, ở lửa trường lão vừa dứt lời trong nháy mắt, liền ở trong mắt chính mình kịch liệt phóng đại, một bức xạ nhiệt đánh trận đầu đập vào mặt, phảng phất là mới vừa mở vùng lòng hấp, nhiệt người đều có chút không mở mắt ra được.

Hiển nhiên lúc này không có mới vừa tốt tính nhân nại rồi.

Thiết Phong trong lòng có chút không có chắc, chính mình cũng có thể cảm giác được tay kia tâm rị ra vết mồ hôi, ở nơi này hai đóa khiếp người hỏa liên dưới uy hiếp, tâm thần phảng phất đều bị rút đi hơn phân nửa, chậm chạp bắn trúng không được tình lực.

"Nhanh lên một chút, nhanh lên một chút. . . "

"Thiết Phong. . Ngươi được. . ! "

"Uống! "

Hướng về phía hai đóa hỏa liên một kiếm vùng ra, lần này so với trên một Kiếm Uy thế yếu nhược rồi rất nhiều, thiết kiếm cũng giống như mất đi linh tính, trở nên cực kỳ bình thường.

Xuất kiếm nhất khắc, Thiết Phong biết là, chính mình thất bại. Một khắc kia kinh sợ thay thế khí thế chưa từng có từ trước tới nay, vốn huoi ra kiếm khí cũng theo cầm hóa.

Bởi vùng ra một kiếm quán tính, lần này lại cũng tránh cũng không thể tránh rồi.

Không cam lòng nhắm hai mắt lại, cũng không có cảm thụ được nhiệt độ nóng bỏng, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) thậm chí cũng không có bất cứ động tĩnh gì, phảng phất thế giới đều xuất hiện ngăn ngại đình trệ.

"Bánh! "

Một tiếng nổ vang, một so với trước kia mạnh hơn khí lăng tuôn ra, Thiết Phong cùng mọi người đều không chút lưu tình hất bay rồi rất xa, trong tửu quán bị cô khí lăng này quét dọn sạch sẽ, phảng phất cả mặt đất bụi đều quét hút rồi đi.

Đại đa số người cũng không biết đến cùng xảy ra cái gì.

Chỉ có mấy người mắt thấy nhìn thấy, hai đóa hỏa liên, sắp tới đem bắn trúng thiếu niên lúc, đột nhiên quỹ tích xoay mình chuyển, một tả một hữu hung hăng đụng vào nhau, dẫn bạo liễu lực lượng cường hãn.

Đẹp loạn sau đó, chỉ thấy một gã sắc mặt ngăm đen, trên mặt một đạo bất mắt thẹo hán tử xuất hiện ở giữa sân, phảng phất một tòa kiên cố núi lớn, vắt ngang ở trước mặt mọi người. . . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Chấp Pháp đường người đến

"Mông lão ca. . ."

Thiết Phong nhìn đạo kia nặc cũ hoàng bào bóng lưng, lập tức liền nhận ra người tới, vậy liền là của mình kết nghĩa đại ca, Mông Thiên.

Hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Mông Thiên người xuyên chấp pháp đường áo choàng, tuy nói đã biết được thân phận của hắn, không khỏi vẫn có chút cảm giác là lạ.

Có lẽ là bởi vì Chấp Pháp đường ở Thiết Phong trong lòng là cũ kỹ khắc nghiệt đại biểu, mà Mông Thiên tuy nói hành sự đoan chính, lại còn không đến mức ở cũ kỹ nhóm

Mông Thiên nghiêng đầu vì vi gật một cái, nhãn thần thoáng nhìn nằm úp sấp ngược lại trên đất Mặc Mỗ lúc hiện lên vẻ nghi hoặc, sau đó lại vòng vo trở về.

"Các hạ Tại Hoang Đô bên trong như vậy hành sự, có phải hay không qua điểm?"

"Chấp pháp đường người. . .?"

Lửa trường lão nhìn về phía Mông Thiên, nhãn thần híp lại, hắn tự nhiên nhận thức đây là Chấp Pháp đường thống lĩnh áo choàng, lại không biết được cái này sắc mặt xanh đen mặt.

"Chấp Pháp đường không phải vấn giang hồ sự tình, người tới nơi này muốn quản cái gì nhân sự?"

Thiết Phong nhìn thấy lửa trường lão nói ra "Chấp Pháp đường" ba chữ thời điểm, rõ ràng không giống người khác vậy mang theo chút Hứa Sùng kính hoặc là kiêng kỵ, mà là một loại trần trường chẳng đáng, đây là hắn ngoại trừ ngày đó đồ không có kỵ mấy người ở ngoài lần đầu tiên đối với người khác trên mặt nhìn thấy loại vẻ mặt này.

Hơn nữa lần này vẫn là ngay trước Chấp Pháp đường thống lĩnh mặt.

"Các hạ Tại Hoang Đô bên trong thành phong ấn đường phố đã thương người, lại không coi là là cái gì việc vớ vẩn." Mông Thiên quét một vòng vậy theo cũ lủ rủ la hét ầm ĩ không chỉ Hòa Liên Phái môn nhân, trong lòng thâm than: Cái này Hòa Liên Phái thật là càng ngày càng lớn lối.

"Chấp Pháp đường, hảo một cái Chấp Pháp đường. . . Người đã nói như vậy, đúng vậy nhận đúng muốn cùng lão phu không qua được?"

"Lửa trường lão,

Người mang theo Hòa Liên Phái nhân rồi đi luôn, ta cũng sẽ không thái quá làm khó dễ người, nhưng nếu là khư khư cố chấp, đây nên không qua được, hay là muốn làm khó dễ một chút."

"Ha ha ha. . . Tuổi còn trẻ, nói khoác mà không biết ngượng!"

Lửa trường lão vốn là oán khí mười phần, lúc này nghe xong cái này chút nào không nổi mặt mũi mấy câu nói, càng là giận quá thành cười, thanh âm khàn khàn giống như trong trời đông giá rét dạ kiêu.

". . . Ta ngược lại muốn nhìn một chút, người Chấp Pháp đường thống lĩnh thủ hạ chính là võ thuật có vài phần cân lượng?"

Vừa dứt lời, Thiết Phong liền nhìn thấy lửa trường lão toàn thân một căng, cũng không thấy hắn khom người mại đủ, cứ như vậy như tám thép Zombie thông thường trực đĩnh đĩnh trước liền xông ra ngoài, may là trong lòng biết hắn là có ý định ở môn nhân trước mặt khoe khoang một phen, nhưng thấy đến cái này kỳ dị võ thuật vẫn là không nhìn được trong lòng kêu một tiếng tốt.

Mông Thiên sai ai ra trình diện cái này hồng ảnh vọt tới, đôi kỳ bên người đánh ra hai người đạo chường phong, đội bóng người màu đỏ tới gần, song chường bình thường đẩy về trước, lúc trước đánh ra hai người đạo chường phong cũng như dài quá con mắt thông thường tả hữu kẹp tới.

Lửa trường lão lúc đầu hướng về phía cái này tuổi quá trẻ thống lĩnh trong lòng thật có vài phần chẳng đáng, lúc trước đỡ mình hòa liên cũng là dùng mưu

lợi thuật, nhưng lúc này bên tai lưỡng đạo quý dị kinh khí lại không thể không làm cho hấn ngưng thần Tiểu Tâm đối phó, cái này kinh phong tới góc độ xảo trá tại quái, tả hữu hai bên thật khó né tránh, chỉ phải về phía trước đòn nghiêm trọng, đón nhận Mông Thiên hai chương, nương dưới một kích này phản xung lực lần nữa trực đỉnh đỉnh lui về, mà lưỡng đạo kinh phong không có mục tiêu, đã ở Mông Thiên dưới sự thao túng trừ khử ở vô hình.

Cái này vọt một cái, một kích, vừa lui, có thể nói là dùng cực kỳ lưu loát, lửa trưởng lão trong lúc vội vàng đem Mông Thiên quý dị này thủ đoạn công kích hoàn mỹ hóa giải, có thể nói không phụ võ học Tông Sư tên.

Bất quá toàn bộ quá trình ngoại nhân lại khó có thể nhìn ra trong đó từng đạo.

Mông Thiên trệ khí chương võ thuật phát ra kinh khí không tiếng động vô hình, xem đối với người khác trong mắt, lửa trưởng lão dẫn đầu làm khó dễ, mãnh liệt hai chương bình thường kích ra, mà Mông Thiên còn lại là tại chỗ bất động bình tĩnh ứng đối, sau khi giao thủ, lửa trưởng lão lại bị chương lực đánh cho đường cũ lộn trở lại, tựa hồ lúc này đây liều mạng chương yếu nhược một cái tru.

Lửa trưởng lão thấy quanh mình môn nhân tựa hồ muốn a dua một phen lại nói không ra lời biểu tình, hiển nhiên cũng nghĩ đến cái này một điểm, vốn lấy thân phận của hấn tự nhiên là không có cách nào khác mở miệng giải thích, nghĩ tới đây, nhất quán lưu ý mặt mũi sắc mặt hấn lại trở nên xanh mét không ít.

"Không sai."

"Không sai."

Lửa trưởng lão lần nữa bình nâng lên hai tay.

"Không phải. . . Sai."

Ở người thứ ba "Không sai" lạnh lùng từ trong hàm răng nặn đi ra lúc, lại là hai đóa hỏa liên, mỹ mỹ nâng ở trên tay, đỏ tươi nhan sắc phảng phất Xích liên rần song đồng, vô tình nhìn chòng chọc lên trước mắt con mồi.

Lưỡng đạo hỏa liên hình thành lúc, mọi người lại là một đạo tiếng khen, nếu nói là lúc trước vẫn là a dua chiếm phía, nhưng bây giờ là thật phát từ đáy lòng tán thán, Hỏa Liên Phái môn này Hỏa Anh Liên Hoa võ thuật đem nội lực ngưng tụ thành hỏa diễm, uy lực mạnh mẽ, nhưng cũng tiêu hao rất nhiều, mà lửa trưởng lão lần này đã liên tục ngưng ra năm đóa hỏa liên, như trước mặt không đổi sắc, chỉ lần này một điểm, đủ thấy thật sâu như sa mạc Gobi nội lực tu vi.

"Chấp pháp đường thống lĩnh, ta khuyên ngươi nếu như thức thời liền sớm một chút tránh ra, hôm nay ta lấy hai tiểu tử này tính mệnh liền thôi, nếu không hừ hừ. . ."

"Ngươi Hoang Đô Chấp Pháp đường chỉ sợ cũng chưa chắc có thể chịu tới quan kiểm đại hội ngày rồi!"

Lời nói này phi thường kiêu ngạo!

Thiết Phong không biết đạo, là ai cho lão giả này dũng khí, có thể khiến cho hấn dám trực tiếp uy hiếp Hoang Đô Chấp Pháp đường, cũng không biết là vênh vênh nghĩ tại trong lời nói chiếm chút tiện nghi, lấy trắng thành uy, hay là thật có cái gì không muốn người biết con bài chưa lật cùng âm mưu.

Nhưng từ lão giả kia ngôn ngữ thái độ cùng Hỏa Liên Phái khi trước sở tác sở vi đến xem, đáp án rất đại khả năng là người sau.

"Xem ra cái này Hoang Đô cũng không như trong tưởng tượng bình tĩnh như vậy đâu. . ." Thiết Phong siết quả đấm một cái, âm thầm nghĩ.

Nhìn hai đóa ở lửa trưởng lão lòng bàn tay xoay chậm chậm độ lửa liên hoa, Thiết Phong nắm chặt thiết kiếm, trông coi từng cái phách lối không ai bì nổi khuôn mặt, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, chẳng biết tại sao, trước mắt cực kỳ nguy hiểm tình trạng lại có thể dùng nội tâm hấn trở nên có chút xao động cùng điên cuồng.

Rất muốn thống thống khoái khoái đánh một trận.

Mông Thiên cũng không đáp lời, bởi vì hấn biết, trước mắt rầm rĩ Trương lão giả, cũng không vài câu tận tình khuyên can dùng được.

"Vây lên!"

Mông Thiên một tiếng hô to, nương nội lực truyền rất xa, sau đó liền nghe một hồi lâu tất tất tốt tốt tiếng bước chân của.

Lửa trưởng lão mặc dù không nhìn thấy bên ngoài cụ thể chuyện gì xảy ra, thế nhưng không khó đoán ra, vừa mới một tiếng lệnh, hơn phân nửa là trước mặt Chấp Pháp đường thống lĩnh hạ lệnh cho đã biết những người này vây lại.

Nghe được sau đó tới hai gã môn nhân vội vàng hội báo, càng là chứng thực ý nghĩ của hấn.

Hoang Đô làm Chấp Pháp đường tổng bộ, ngoại trừ mười mấy tên chấp pháp giả bên ngoài, quang mỗi bên cấp những hộ vệ khác liền có mấy ngàn người, cộng thêm một ít hộ vệ đoàn tình báo đoàn các loại cơ cấu, tổng thể nhân số sợ rằng phải có hơn vạn, coi như một số người rải ở chung quanh các nơi, quang Hoang Đô bên trong thành, lúc này cũng có mấy ngàn người.

Hỏa Liên Phái thân vị bắc hoàng "Tam môn ngũ phái" nhóm, nhưng ngầm vũ lâm nhân sĩ đại thể đều cho rằng cái này Hỏa Liên Phái có thể đứng hàng tam môn ngũ phái đứng đầu, hành sự quái đản, môn nhân rất nhiều, mặc dù như thế, muốn cùng Cháp Pháp đường đối kháng, nếu muốn ở về số người thù thắng, cũng là những thứ này môn phái giang hồ tuyệt đối khó có thể làm được.

"Các người Đại Thống Lĩnh đều chuyện không dám làm, UU đọc sách www.uukanshu.com người dám làm. . . Ha ha ha! "

"Người cũng biết ở chỗ này cùng ta Hỏa Liên Phái động thủ, ý vị như thế nào? "

Lửa trường lão cười lạnh nói rằng, lòng bàn tay bày hai đóa Hỏa Liên Hoa trung tâm ngọn lửa đốt cao hơn, nhỏ nhẹ tư tư thanh vang, làm cho trong không khí tràn ngập một mảnh liệt cảm giác khẩn trương.

"Lửa trường lão, sợ người là có chút suy nghĩ nhiều. "

Mông Thiên tiến lên hai bước, cười lạnh hai tiếng, thanh sắc câu lệ nói rằng:

"Nếu ta có thể dẫn người vây quanh nơi này, tự nhiên là đạt được Đại Thống Lĩnh bày mưu đặt kế. "

"Động thủ! " . . .

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Bẫy cha

Theo ra lệnh một tiếng, bên ngoài vang lên binh binh bång bång âm thanh, tiếng mắng tiếng quát đan vào một mảnh, hiển nhiên là Cháp Pháp Đường người cùng Hỏa Liên Phái môn nhân nộp lên tay tới.

Viêm Trường Lão đầu tiên là nhú mày một cái, hiển nhiên Mông Thiên quả đoán ngoài dự liệu của hắn.

"Lẽ nào phía tây những người đó đến rồi. . . ? "

"Không có khả năng a. "

Viêm Trường Lão thì thảo thì thăm một hồi, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

"Không có khả năng! "

"Thập Phương viện thủ, sợ rằng bây giờ nhiều lắm đến rồi một hai phần mười a ! . . . "

"Lão đầu tử kia nhiều lắm sẽ làm người 'Cẩn thận xử lý' các loại, cũng không dám buông lời muốn người trực tiếp khai chiến, nhưng lại phân phó người phải tận lực tránh cho trực tiếp giao chiến. "

"Cháp Pháp Đường thống lĩnh, ta nói không sai chứ? Ha ha ha! "

Mông Thiên tuy là mặt không đổi sắc, Thiết Phong lại nhìn thấy đeo ở sau lưng hai tay của nắm thật chặt.

Thiết Phong mặc dù không biết Viêm Trường Lão nói "Thập Phương viện thủ" là có ý gì, vốn lấy Mông Thiên phản ứng đến xem, sợ rằng nói không ngoa, không biết đạo cái này Hỏa Liên Phái rốt cuộc là từ đâu tới sức mạnh dám cùng Cháp Pháp đường gọi nhịp, nhưng bây giờ tình hình như vậy xem ra, chỉ không phải vô cùng đơn giản liền có thể hóa giải cục diện.

"Nhất bang yêu ma quỷ quái, cũng muốn lên lên mặt đài. . . "

Mông Thiên lạnh rên một tiếng, dùng quả quyết hành động xông phá một tia do dự.

Toàn thân nhảy một cái, nhất thời bốn phương tám hướng đều có kinh khí dâng lên, đánh tới hướng phía Mông Thiên phương hướng tụ tập, cũng không lâu lắm, đang ở trước mắt tạo thành một cái mạng theo vụn gỗ, sứ vụn, thậm chí còn có một chút canh thừa hình cầu gió toàn, mà gió toàn trực diện, chính là Viêm Trường Lão tám kia cắn răng nghiêng lợi thương khuôn mặt cũ.

Tựa hồ toàn bộ tửu quán đều đi theo kết kết lác lác.

Thiết Phong gấp qua một chiều này, trước đây Mông Thiên ở mười dặm cấm sử xuất một chiều này, trực tiếp xoắn nát rồi quanh mình mấy chục thước cây cò, uy lực cực thịnh.

Mà Viêm Trường Lão lòng bàn tay hai đóa Xích Diễm liên hoa, cũng là hỏa tâm tăng vọt, thật cao điểm đầu hầu như muốn vọt lên cao hơn một thước, toàn bộ hoa sen hình dạng đều trở nên có chút vặn vẹo, chút nào không biến mất biểu diễn trong đó cuồng bạo uy lực.

Câu thường nói "Gió xin tỵ lửa thế, hoặc trợ phong uy", mà bây giờ, cái này toàn bằng nội lực ngưng tụ thành gió toàn cùng hỏa liên lại phảng phất hai cái có sinh mệnh Ác Ma, rất xa nhìn nhau, găm thét, nhục hữu cơ hội, đem không chút do dự đem đối phương Thôn Phệ.

Uy lực này mạnh mẽ chiêu thức nhục va vào nhau lúc,

Sợ rằng tửu quán này đều muốn không chịu nổi trong đó lực đạo, ầm ầm thành phế tích.

Cũng không gần đại biểu cho hai chiều, hoặc là hai người, cũng đại biểu hai cỗ thể lực này hùng hực va chạm, trong đó hậu quả, càng là tuyệt không chỉ là hủy diệt một tòa tửu quán đơn giản như vậy.

Giữa lúc hai người khí thế gần rút đến tối cao, mọi người mắt không chớp nhìn chăm chăm khí xoáy tụ cùng hỏa liên lúc, một đạo thanh âm thanh lượng lại vang lên.

Đúng vậy thuộc về sớm bị quên ở một bên, lần này sự kiện chân chính nhân vật chính -- Thiết Phong.

"Chờ đã! "

Thiết Phong thanh âm mặc dù trong trẻo, lại khó nén trong đó một tia phảng phất kích động quá độ mà đưa đến run rẩy.

"Nếu vị này họ Viêm lão đầu nói đây là chuyện giang hồ, vậy không bằng cứ dựa theo quy củ giang hồ để giải quyết a !! "

Nghe được đạo thanh âm này, vẻ mặt của mọi người đều trở nên đặc sắc đứng lên.

Mông Thiên chân mày sâu mặt nhăn, nếu không có luận Thiết Phong như thế nào suy nghĩ, hẳn thắng thừa giang hồ ân oán nói, sợ rằng hôm nay Cháp Pháp đường quả thực khó có thể tìm được cùng Hòa Liên Phái lý do xuất thủ rồi.

Mà hẳn cùng Viêm Trường Lão tỷ thí, kết quả cơ hồ là rõ ràng -- chỉ ít hiện nay mà nói Mông Thiên là muốn như vậy.

Viêm Trường Lão nghe xong những lời này, lòng bàn tay gần ném ra hỏa liên cũng thu hồi lại, "PHỐC " một tiếng, trừ khử ở vô hình, trên mặt cũng lộ ra không chút nào che giấu cười trào phúng dung.

"Ha ha ha ha. . . Không nghĩ tới, tiểu tử này nhưng lại rất có dũng khí, sợ liên lụy các người Cháp Pháp đường, chính mình đi ra muốn chết rồi! "

"Vị này Cháp Pháp đường thống lĩnh, vừa mới lời của tiểu tử đó, người có thể nghe rõ ràng? "

Mông Thiên cũng thu công, rất không hiểu Thiết Phong hành vi, nhưng mới vừa nghiêng đầu, lại kinh dị "Di " một cái tiếng.

Lúc này ánh mắt của mọi người chỉ có tụ tập quá khứ, lần nữa chăm chú dò xét nói ầu nói tả thiếu niên.

Chỉ thấy hần sắc mặt tựa hồ trở nên có chút ửng hồng, tựa hồ xuất hiện cái gì không cùng một dạng biến hóa, nhưng lại không nói rõ ràng là không đứng chỗ nào.

Bao quát vừa mới đắc ý vô cùng Viêm Trường Lão ở bên trong, mấy vị công lực cao thâm môn nhân lại nhao nhao nhú mày -- tiểu tử này tựa hồ nội lực so với vừa mới tràn đầy rất nhiều!

Cái này không đúng!

trên mặt thiếu niên lộ ra một vẻ tươi cười quái dị, quang tiêu tán ra lực đạo đánh liền quần áo liệt liệt vang lên, quả thực cùng vừa mới tưởng như hai người!

"Bá! "

Một đạo tể vi bạch quang hiện lên, lúc trước không ai bị nổi Bạch y nhân liền hai tay bóp lấy cổ của mình, thống khổ nói không ra lời, chỉ ở cổ họng phát sinh vài tiếng "Hậu hậu " khí vang, liền xụi xuống tại Địa, không có sức sống.

Theo hần cúi xuống mặt rồi ngã xuống, mọi người mới nhìn thấy sau cổ một cái to bằng ngón tay lỗ máu, vẫn còn ở cốt cốt giữ lại tiên huyết, như một cái màu son mảnh nhỏ xả theo cổ leo xuống, kể nó chủ nhân oán niệm cùng không cam lòng.

Nhanh!

Một kiếm này thật nhanh!

Nhìn lấy bên cạnh mình cách đó không xa đột nhiên ngã xuống đệ tử, Viêm Trường Lão đầu tiên là cả kinh, sau đó dù cho không áp chế được hừng hực lửa giận!

Hắn chẳng bao giờ nghĩ tới, hôm nay chính mình thân chí, lại vẫn biết hao tổn đệ tử.

Người có thể ném đi được rồi!

"Tiểu tử, ngươi dám! "

"Ha ha, lão đầu, ta có cái gì không dám? "

"Mông lão huynh, ngươi rồi đi trước cái này a !, để ta giải quyết những súc sinh này là tốt rồi. "

Thiết Phong mặc dù thả hào ngôn, kỳ thực nội tâm rất phức tạp.

...

Vừa mới dưới xung động, liền ăn một miếng nấy viên Mặc Mỗ cho "Chiến Thần Hoàn " .

Dược lực hoa nở trong nháy mắt, cũng cảm giác một điện lưu từ đỉnh đầu quán đến rồi lòng bàn chân, sau đó liền toàn thân khô nóng khó nhịn, tựa hồ cả thể giới đều đặt lên một tầng màu hồng.

Một loại giống đực sinh vật bản năng, ở đối khát rống giận, thậm chí ngay cả xem hướng Hóa Liên Phái nữ đệ tử nhân thân, đều nhiều hơn một loại không rõ ý tứ hàm xúc, phảng phất là phát tình mãnh hồ.

Chính là quý dị này nhân thân, làm cho này lúc đầu hàm chứa tức giận trắng trứ uy danh các nữ đệ tử nhao nhao không tự chủ lui một bước, hai tay khoanh nhẹ che ngực, không khỏi xông lên thấy lạnh cả người.

Coi như Thiết Phong đối với dược lý lại không tinh thông, lần thiết thân xử địa ném thử sau đó cũng hiểu, cái này "Chiến Thần Hoàn " hơn phân nửa là xuân dược các loại đồ đặc, hơn nữa dược hiệu mạnh phi thường!

Quả nhiên bị gài bẫy!

Giữa lúc hắn thờ hồn hèn yên lặng ân cần thăm hỏi Mặc Mỗ tổ tông mười tám thế hệ thời điểm, đột nhiên cảm giác ngoại trừ vẻ này khó có thể tiêu trừ dục niệm ở ngoài, mặt khác một lực lượng vô danh cũng theo đó tuôn ra, loại lực lượng này cũng là có thể dùng Thiết Phong rất hưng phấn, chính là đã lâu nội lực.

Dò xét tính rồi mặc niệm vài câu Tam Tài Kiếm Kinh pháp quyết, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) trong nháy mắt cường hãn vô cùng nội lực từ tứ chi bách hài trung tuôn ra, tựa hồ trong lúc giờ tay nhắc chân đều tích chứa nổ tính lực lượng.

"Này sao lại thế này? "

Thiết Phong biểu tình ngay cả thay đổi nhiều loại, lại như cũ không nghĩ ra tại sao lại xảy ra chuyện như vậy.

Lẽ nào kiếm kia trải qua lời dẫn dĩ nhiên là. . . ? !

Nghĩ tới nào đó không thể tưởng tượng nổi khả năng, Thiết Phong biểu tình trên mặt trở nên đặc sắc hơn, phảng phất 100 chủng biểu tình hỗn tạp với nhau, lấy một loại co giật phương thức cực hạn mà sống động địa bày ra.

Theo lực lượng càng trào càng nhiều, toàn thân phảng phất là trướng đầy nước khí cầu, đã lâu lực lượng tràn đầy cảm giác có thể dùng Thiết Phong hào khí xảy ra, thuận tay vung ra nhất chiêu ngũ lên trời, cái này liền có vừa mới một màn kia.

...

"Nóng quá! "

"Hô. . . "

"Họ Viêm lão gia này, xem kiếm! "

Chương 119 : Ngũ Đăng Thiên VS Anh Hỏa Liên Hoa (Thượng)

Chẳng ai nghĩ tới, cái này vừa mới suýt nữa bỏ mạng thiếu niên dĩ nhiên nói ra tay tự ra tay, không chút do dự!

Lưỡng đạo tể vi bạch quang thẳng đối với Viêm Trường Lão hai người sừng đâm tới, có lúc trước Bạch y nhân ví dụ, người nào cũng sẽ không sẽ cho rằng cái này lưỡng đạo mảnh nhỏ như nước chảy kiếm khí chỉ là giống như bên ngoài nhìn qua vậy nhu nhược.

Mông Thiên ở Thiết Phong xuất thủ nhất khắc, nhảy đến một bên, mặc dù không biết Thiết Phong trên người chuyện gì xảy ra, nhưng xem cái này lưỡng đạo kiếm khí bén nhọn, có thể thực sự có thể cùng Viêm Trường Lão hơi chút liều mạng hơn mấy chiêu, đến lúc đó thực sự lực không hề bất, chính mình lại tìm một cơ xuất thủ cứu giúp đủ cho.

Viêm Trường Lão nhìn thấy cái này hai người đạo kiếm khí, cũng không chuyển chân, hai tay vi vi phiếm hồng, ở sừng trước một ngăn hồ sơ, "PHỐC " một tiếng hai người đạo kiếm khí liền biến mất nhĩ ở vô hình.

Cảm thụ được tay kia tâm hơi cảm nhận sâu sắc, Viêm Trường Lão mi tâm lại là đông lại một cái.

Tốt kiếm khí bén nhọn!

Trong nháy mắt thăm dò qua đi, Thiết Phong huy kiếm điểm nhanh, kiếm khí ba hư một thật tấn công về phía Viêm Trường Lão, kiếm quang lăm lăm, tiêu tán kiếm khí như lưỡi dao sắc bén thông thường đem quanh mình tám ván gỗ mái ngói đánh phá thành mảnh nhỏ, không có quá nhiều một hồi Hỏa Liên Phái môn nhân liền tiếng kêu rên liên hồi, bị thương mấy người, lẫn nhau đỡ rút lui đi ra ngoài.

"Ha ha! "

Nội lực điên cuồng hiện lên, lại bị Thiết Phong điên cuồng hơn tiêu xài lấy, cũng chỉ có cái này biến thái công pháp, mới có thể bù đắp được ở đây hoàn toàn bản "Ngũ lên trời " số lượng cao nội lực tiêu hao.

"Viêm lão đầu, ngươi sao không hoàn thủ rồi? ! "

Viêm họ lão giả ở nơi này như màn mưa vậy kiếm khí dưới áp chế, song chương múa nước tát không lọt, khiến người ta rất khó tưởng tượng đạt được, một cái nhìn qua như vậy lớn tuổi chính là lão giả dĩ nhiên có thể thân thủ linh hoạt như thế. Tuy nói còn có dư lực tiến hành phản kích, nhưng lần đầu tiên gặp phải loại này chiêu số, vô luận là tựa hồ vô cùng vô tận nội lực, vẫn là tựa hồ có hơi sanh sợ kiếm chiêu, đều khiến cho hắn cảm giác ngạc nhiên không thôi, thậm chí kéo dài thăm dò, thăm dò thiếu niên này rốt cuộc là đường chết gì, thậm chí bên cạnh môn nhân thụ thương kêu rên đều ở trong lòng hắn kích không dậy nổi bao nhiêu sóng lớn.

Đội này Hỏa Liên Phái môn nhân toàn bộ triệt hồi, trong tửu quán liên tĩnh rất nhiều, cái này ngũ lên trời kiếm khí chính là mảnh nhỏ, thẳng, nhanh, ba phần giết 7 phần thu, cùng son hà bảy đoạn cái loại này cực hạn cuồng bạo vừa vặn tương phản, theo đuổi là một loại ngưng tụ không tan, nếu không phải là bởi vì Thiết Phong thật đang không chế không đủ thuần thực, sợ rằng ban đầu một cái liền phải phế Viêm Trường Lão hai đôi nhục chương.

Thiết Phong kiếm chiêu mang theo tiếng cười, tận tình tự nhiên, trong lòng là thống khoái không gì sánh được, hồi lâu tới nay không sử dụng ra được nội lực khô ầu, tựa hồ vào giờ khắc này toàn bộ theo kiếm khí bén nhọn rơi đi ra ngoài, một loại mãnh liệt hưng phấn liên tục không ngừng, chống đỡ nội lực nguồn suối.

Dưới so sánh, Viêm Trường Lão áp lực theo Thiết Phong kiếm chiêu trực trắc thối lui từng bước tăng cộng lại.

Hơn hai mươi chiêu qua đi,

Chỉ thấy lửa đỏ lão giả song chương về phía trước đẩy, Thiết Phong liền cảm giác một bức xạ nhiệt phô diện nhĩ lại, tuy không thực chất tính thương tổn, nhưng đột nhiên nhiệt độ cao cũng có thể dùng nội lực của hắn bị kiểm hãm, trong tay chậm lại, mà Viêm Trường Lão mượn cơ hội này tay trái đẩy ra hết tay kiếm khí, tay phải khí xoáy tụ nhỏ bé thôi, cực kỳ nhanh chóng ngưng tụ thành lướt qua một cái độ lửa liên hoa.

Chiêu thức ấy nhìn như đơn giản, trên thực tế vô luận là tính toán vẫn là nhất tâm nhĩ dụng võ thuật, đều là cực kỳ khó có thể.

Cái này Anh Hỏa Liên Hoa tuy nói uy lực mạnh, nhưng cũng có một tề đoạn, chính là ngưng Liên lúc không thể một lần là xong, cần tập trung tinh thần Tiểu Tâm thao túng, hơi bất lưu thần ngưng kết thất bại không nói, sợ rằng còn có thể nội lực phản phệ bị thương chính mình, Thiết Phong tuy nói biết đến không tưởng tận, nhưng là đoán ra cái bảy tám phần mười, này đây vừa mới không ngừng lấy kiếm khí áp chế, chính là muốn lấy sét đánh không kịp bưng tai thế công giải khai chiến đấu, không muốn để cho lão gia hỏa kia ngưng tụ thành công kích kia lực cực kỳ kinh người "Hỏa Anh Liên Hoa " .

Diễm lệ hỏa hồng dâng lên nhất khắc, liền bị Viêm Trường Lão không chút do dự ném, tấn mãnh lôi ra một đạo độ lửa hồng tuyến, trực bức Thiết Phong mặt đi, mà lão đạo hắn tựa hồ sớm đã ngờ tới một chiêu này cũng không thể cho thiếu niên ở trước mắt mang đến chân chính thương thế, thu tay lại sau đó cũng không có khoảng khắc dừng lại nghĩ, toàn thân nội lực hướng phía song chương lòng bàn tay tụ tập, đội Thiết Phong phệ đi thật lớn lực để ở độ

nhất hóa hỏa liên lúc, lại là hai hóa cang điểm lệ độ lửa liên hoa ngưng tụ ở tại Viêm Trường Lão lòng bàn tay, xoay chậm chậm, đẹp không sao tả xiết.

Nhưng Thiết Phong lúc này để thương thức không được loại này nữa.

"Vật quý này. . . Quả nhiên không có dễ đổi phó như vậy. "

Thiết Phong nhìn hai người lau hỏa liên, Mãnh thờ mạnh mẽ cái, không nghĩ tới vừa mới nhìn qua khéo léo tinh xảo đồ đặc, vừa mới chính mình huy động liên tục rồi bảy tám đạo kiếm khí mới đem năng lượng hao hết.

Dù sao chiêu này ngũ lên trời cũng không phải là lấy chính diện chém giết tăng trưởng, đối với cái này chúng thuần túy lấy chân khí ngưng tụ thành chiêu số, ứng phó vẫn là so với son hà bảy đoạn kém không ít.

"Tiểu tử, nói thật, ta đối với ngươi lại có một vẻ kính nể. "

Viêm Trường Lão nâng hai hóa hỏa liên, nhìn trận địa sẵn sàng đón quân địch Thiết Phong, tựa hồ nắm chắc phần thắng thông thường, lại cũng không vội mở ra công kích.

"Không phải không thừa nhận, có thể lấy tuổi như vậy, có ngươi bức này võ công tạo nghệ, đúng là hiếm thấy, mặc dù không biết ngươi dùng cái gì tà pháp, nhưng vô luận như thế nào, có thể cùng lão phu liều mạng đến một bước này, ngươi đã có thể kiêu ngạo. "

"Kiêu ngạo ngươi bà ngoại! "

Thiết Phong chứng kiến bị hỏa quang chiếu rọi màu đỏ bùng giữa nua sắc mặt, vô cùng không kiên nhẫn, nhìn ngọn lửa kia dữ phát tăng cao độ lửa liên hoa cũng không dám làm nhiều kéo dài, chủ động vung ra hai người đạo kiếm khí, thẳng đến lão già kia tả hữu hai cánh tay.

Thấy cái này hai người đạo kiếm khí, Viêm Trường Lão cũng sắp trong bụng chưa nói xong lời nói nuốt xuống, trong lòng đối với thiếu niên này khó chịu trình độ càng tăng lên vài phần, hai hóa độ lửa liên hoa cũng mang theo một tiếng hừ lạnh hăng hái bay ra.

Không có son hà sắp đổ uy thế, càng giống như là từ thần bao hàm nụ cười hai mắt.

Kiểm khí chôn vùi, Anh Hỏa Liên Hoa vẫn còn ở Thiết Phong trong mắt không ngừng phóng đại, trong lòng ý niệm trong đầu bay lộn: Thứ này tốt khó đổi phó, cũng không biết lão già hỏa kia còn có thể ném ra bao nhiêu!

Rốt cuộc là không đứng chỗ nào, không nên đánh không lại hẳn?

Thiết Phong trong tay không ngừng nghỉ, trong đầu lại đang hiện lên lấy lúc đó mắt xanh người ở trong động dạy mình "Ngũ lên trời " một màn, mơ hồ cảm giác được, chính mình tựa hồ sử dụng một chiêu này thời điểm có điểm chỗ không đúng.

Nhưng tình hình lại không kịp nó suy nghĩ nhiều, đối mặt cái này ẩn chứa bạo ngược lực lượng hai hóa hỏa liên, chỉ phải liều mạng!

Hung hăng mấy kiếm bổ ra, dùng là son hà bảy cắt sắc bén kiếm khí, hai người giao nhau, một tiếng ầm vang nổ vang, Thiết Phong trực tiếp bị năng lượng đó chợt tàn ra dư ba dao động bay đến tứ quần đảo trên tường mới ngừng lại được, UU đọc sách www.uukanshu.com tường bụi vụn gỗ bay tán loạn không ngừng.

Lại đứng lên lúc, một bắt mắt vết máu từ lòng bàn tay dọc theo thiết kiếm chậm rãi chảy xuống, mà được xưng "Đao thương bất nhập " tơ vàng phi ngọc áo lót cũng bị chấn đặc hư hại hơn phân nửa, bất quá Thiết Phong nhưng không có mắng to gian thương tính lực, bởi vì phía trước cách đó không xa, lại là hai hóa sáng loáng màu lửa đỏ liên hoa nâng ở rồi lão già kia lòng bàn tay.

Như vậy kịch liệt tiêu hao, có thể dùng Viêm Trường Lão sắc cũng trở nên có chút tái nhợt, nhưng tương giác Thiết Phong chặt vật hoá trang mà nói, vẫn là có vẻ bùng lòng không ít.

Mông Thiên nhìn thấy một màn này, hai tay nắm tay, củ kết muốn không nên ra tay đem một chiêu này ngăn lại.

Còn không đợi hẳn quần quýt bao lâu, liên vang lên Thiết Phong thanh âm, thanh âm kia trung không có gì hoảng sợ cùng bất an, thậm chí so với trước kia còn phải bình tĩnh rất nhiều.

"Mông đại ca, ngươi rời khỏi nơi này trước, ta sợ một hồi không khống chế tốt ngộ thương rồi lão huynh. "

Mông Thiên vốn định khuyên can hẳn không nên miễn cưỡng, nhưng nhìn thấy Thiết Phong khóe miệng cho thấy một đạo cực kỳ nụ cười tự tin, ngầm nghĩ khoảng khắc, vẫn là nghiêm túc gật đầu.

"Vậy ngươi Tiểu Tâm. "

Chương 120 :Ngũ Đăng ThiênVS Anh Hỏa Liên Hoa (Hạ)

Nhìn thấy nhảy ra thân ảnh, Viêm Trường Lão khẽ nhíu mày một cái đầu, không rõ thiếu niên này phách lối sức mạnh tại sao.

"Lão đầu, đừng tại hết nhìn đồng tới nhìn tây rồi, đối thủ của ngươi là ta! "

Thiết Phong lại nuốt xuống hai hạt "Chiến Thần Hoàn ", cảm thụ được trong cơ thể mơ hồ sinh ra lực lượng, hào khí xảy ra.

Tuy nói cái này ăn xuân được tăng lực lượng phương thức vô cùng kỳ quái, nhưng ít ra kết quả là tốt.

Theo Mông Thiên mang theo ngất xỉu Mặc Mỗ bay ra, vòng ngoài giao thủ tiếng cũng hơi thờ xuống dưới, không khí khó có được nghênh đón chốc lát vắng vẻ.

Vậy càng như là bão tố trước khi tới an bình.

"Tiểu tử, ngươi rốt cuộc là người nào? "

Viêm Trường Lão trông coi tràn đầy tự tin nụ cười, trong lòng cảm giác có chút quái dị, đó là một loại thoát ly nắm trong tay cảm giác bất an.

Mà câu hỏi, lộ vẻ nhưng đã cho thấy hắn từ đáy lòng thừa nhận thiếu niên này là cùng mình đồng cấp bậc đối thủ.

"Ta chính là cái kia người nỗ lực phái quân tâm phải đi lan kết quả không có ngăn lại, cuối cùng đích thân xuất thủ còn muốn mất tích mạng nhỏ lấy ngươi mạng già người! "

Nghe thế sao một trường đoạn câu, Viêm Trường Lão đầu tiên là sửng sốt, khi hắn phản ứng kịp ý tứ của những lời này lúc, liền nghe được "Hốt hốt " hai tiếng, đang muốn không chế hỏa liên đánh ra, lại phát hiện hai người đạo kiếm khí đúng là đánh ở bên cạnh mình, cũng không phải đối với mình mà đến.

Ân?

Thoát lực đánh trật?

Hay là cố ý tỏ ra yếu kém dẫn ta mắc câu?

Viêm Trường Lão vòng vo vài cái tâm tư, cũng nhìn không hiểu Thiết Phong cái này là đang làm gì, đơn giản không tránh không né, nâng cao tinh thần ngưng mắt nhìn, nhìn một cái thiếu niên này muốn làm hoa dạng gì.

Lại là một hồi nhon cắt khí lưu âm thanh, Thiết Phong trường Kiếm Vũ cực nhanh, mỗi một ám sát đều mang một đạo kiếm khí, tuy nhiên cũng dường như trước lưỡng đạo vậy, trực tiếp đánh tới Viêm Trường Lão bên cạnh nơi nào đó, đem bên người tường gỗ mặt đất đều đâm ra chắc chắn cái thâm thủy động nhỏ.

Nếu nói là ban đầu lúc còn miễn cưỡng giải thích vì cớ lực không chế không thích đáng, nhưng cái này mười nhiều đạo toàn bộ lệch khỏi quỹ đạo kiếm khí nhưng không cách nào dùng không chế không thích đáng để giải thích, Viêm Trường Lão nghe bên tai suu suu thanh âm, tuy nói khó hiểu thiếu niên này lớn như vậy hao tổn nội lực là đang làm gì, nhưng từ trước đến nay võ giả trực giác nói cho hắn biết, không thể lại theo đuổi hắn như vậy xuống phía dưới.

"Ta không biết đạo ngươi đang làm cái gì trò gian trá, bất quá mặc cho ngươi như thế nào làm lại nhiều lần, cũng đến đây chấm dứt! "

"Uống! "

Lòng bàn tay hai đóa hỏa liên bình thường đẩy ra,

Thiết Phong kiếm thế vừa chuyển, son hà bảy đoạn mang theo ngũ lên trời đem nỗ lực ngăn lại, trên mặt diện cuồng thần sắc càng sâu, rồi rãnh như trước còn hướng phía Viêm họ lão giả tả hữu đâm ra vài đạo kiếm khí, một màn quỷ dị này có thể dùng Viêm Trường Lão sắc mặt có chút thâm trầm, mà trong lòng về này dự cảm bất tường lại càng ngày càng rõ ràng, nấn ná ở trong lòng lái đi không được.

Chính là này cố không rõ cảm giác, có thể dùng Viêm Trường Lão cũng điên cuồng điều vận nội lực, tiêu hao rất nhiều Anh hỏa liên hoa không mệnh giá một đóa tiếp lấy một đóa ném, mà Thiết Phong cũng dùng hết tất cả khí lực khổ khổ chống đỡ, cũng không lâu lắm, trên người trên mặt đã bị nổ ra rất nhiều tiên huyết, nhìn qua cực kỳ chật vật, nhưng nụ cười trên mặt lại trở nên càng thêm xán lạn, hai người ngươi tới ta đi như vậy, lại tiến nhập một cái không thể tưởng tượng nổi nội lực so đấu, nhược phương nào trước lực không hề bắt, chỉ sợ cũng muốn ở trong nháy mắt kế tiếp mất tích mạng nhỏ.

Theo Thiết Phong tiên huyết cùng kiếm khí rơi, Viêm Trường Lão sắc cũng biến thành càng ngày càng khó coi, nguyên bản mặt đỏ lừ lừ khuôn mặt, lúc này đã biến được trắng bệch như tờ giấy, cả người đều tựa như thành một cái sẽ phải đoạn khí mệnh mỏng lão nhân, cái kia lúc đầu cực kỳ tự tin nội tâm cũng bị hầu như vô cùng vô tận kiếm khí từng bước đánh tan, dù hấn vạn phần không muốn thừa nhận, lại không thừa nhận cũng không được, tựa hồ thiếu niên ở trước mắt nội lực tu vi so với chính mình càng tốt hơn.

Theo thời gian trôi qua, thắng lợi thiên binh từ từ nghiêng về Thiết Phong, mà quyền kia đến lấy đậm nhiên cùng khinh thường thương khuôn mặt cũ, lúc này cũng biến thành vô cùng dữ tợn cùng điên cuồng, hai mắt đỏ ngầu nhìn chăm chăm thiếu niên kia, mà đỏ ngầu con ngươi hơi run rẩy, tựa hồ phía sau ẩn một vài chục năm chưa từng xuất hiện điên cuồng.

"Oanh! "

Lại là một cái đối oanh, Thiết Phong lần nữa bị đánh đến rồi bên tường, trên mặt hưng phấn lại cùng trong miệng tiên huyết tạo thành mảnh liệt phản, hấn có thể cảm thụ được, cái kia hỏa liên uy lực so với trước kia yếu đi chút.

"Ha ha. . . Họ Viêm lão gia này, rốt cục không nhanh được a !. "

Ni non một cái tiếng, Thiết Phong một lần nữa đứng lên, thở hổn hển, khó khăn tiến lên hai bước, chuẩn bị nghênh tiếp vòng kế tiếp giao phong.

Lại phát hiện, Viêm Trường Lão tựa hồ đứng lại bất động.

Chuẩn xác mà nói, chỉ là thân thể cùng chân bất động, hai tay lại căng thậm chí có chút run rẩy, nhiều lần giao phong có thể dùng hấn lửa đỏ tay áo bào sớm đã vỡ tan, lộ ra hai cái mảnh mẽ có lực cánh tay, bắp thịt căng lão Cao, phảng phất ở hướng thể nhân biểu thị công khai nỗ lực lượng, cho dù ai cũng không nghĩ ra cái này cánh tay trắng kiện là đến từ một gã năm quá thất tuần lão nhân.

Chân khí điên cuồng bắt đầu khởi động, hướng phía giữa hai tay hầu như lấy mắt thường có thể thấy được Tốc Độ tụ tập, mỗi qua một cái hô hấp, Viêm Trường Lão sắc mặt trở nên càng thêm tái nhợt vài phần.

Hấn tựa hồ cũng nhận rõ sự thực, chấm dứt trận này đối với mình càng ngày càng bất lợi nội lực so đấu, nhưng cái này khí thể hung hăng hành vi tuyệt không phải là cái gì thu tay biểu hiện, mà là đang uẩn dục cái gì cử động điên cuồng, muốn thống khoái chấm dứt trận này si nhục chiến đấu.

Cảm thụ được đột nhiên khủng bố ba động, Thiết Phong không khỏi cũng có chút tim đập nhanh, mặc dù có ý tận tình chiến đấu một hồi, nhưng còn không đến mức bị vậy không đành xong ra nội lực xong thành kẻ ngu si, hấn cũng không muốn kiến thức cái này nhìn cực kì khủng bố con bài chưa lật.

"Hót hót hót " ba đạo kiếm khí.

Ngoài ý liệu, Viêm Trường Lão cũng không có phát tay đi ngăn cản, mà là bằng vào dưới chân cấp thiết di động tiến độ đem cái này ba đạo mau lẹ vô cùng kiếm khí toàn bộ mau tránh ra, mà trong tay ba động khủng bố còn đang không ngừng tụ tập.

"Ân? "

Nhìn thấy một màn này, Thiết Phong càng thêm không dám dây dưa, nghiêm khắc rút ra trong cơ thể hiện lên nội lực, kiếm khí như không lấy tiền tựa như vung ra, liều mạng đến thời khắc này, đã không phải cần gì kỹ xảo, chỉ cần phô thiên cái địa kiếm mạc, chỉ cần bắn trúng lão già kia một chỗ yếu hại, liền có thể thành công chung kết lần này làm người ta thể xác và tinh thần đều mệt chiến đấu.

"Nhất thức đập Ứng truy yêu nguyệt. "

Ở nơi này lớn cường độ tiêu hao dưới, ngẩng lên trời kiếm chiêu cũng dùng càng ngày càng tiện tay, Thiết Phong nhớ lại lúc đầu Hắc y nhân truyền thụ, không khỏi cũng học người kia đáng đáp niệm một câu khẩu quyết, thần hình tiêu sái quơ múa.

"Thứ hai sợ lang đi vách đá. "

"Ba thức tạt Báo cúi xuống Vân độ. "

Mỗi niệm một câu khẩu quyết, dưới chân liền đập bất đồng tiến độ, cùng lúc đó có mấy đạo kiếm khí bén nhọn vung ra, mà lấy Viêm Trường Lão võ thuật, cũng khó mà hoàn toàn tách ra, mấy kiếm phía dưới, liền bị chút vết thương nhẹ, bất quá hấn vẫn như cũ vẫn duy trì một loại nửa người trên bất động tư thế, thậm chí toàn thân đều bởi vì ... này chúng trước nay chưa có tiêu hao run rẩy.

Mà vỡ dù phát run rẩy giữa hai tay, cũng dâng lên hai cổ khí xoáy tụ, mơ hồ hiện lên lam quang, Thiết Phong mặc dù không biết cái này là vật gì, nhưng này lam quang nổi lên nhất khắc, toàn bộ tửu quán nhiệt độ trong sát na liền cao rất nhiều, mà Viêm Trường Lão trên hai cánh tay quần áo và đồ dùng hàng ngày, cũng bị bất thành linh nhiệt độ cao trực tiếp nhiễm thành tro tàn, bất quá điên cuồng thương khuôn mặt cũ, cũng là không có thả lỏng nửa điểm.

"Bốn thức mãnh hổ rơi thể gian. UU đọc sách www.uukanshu.com "

Thiết Phong càng thêm mãnh liệt huy kiếm, bốn phía tường đã thiên sang bách khổng, toàn bộ tửu lâu đều phát sinh chi chi thanh âm, dùng cái này phát triển, cả nhà sụp đổ cũng chỉ là vấn đề thời gian.

"Ngũ thức vượn bay tể mặt trời đỏ. "

Cuối cùng mây đạo kiếm khí vung ra, Viêm Trường Lão cánh tay trái cùng đùi phải lần nữa bình thiêm lưỡng đạo vết thương, nhưng cũng không có rổng giận cùng kêu gào, mà là truyền ra một hồi cuồng ngạo thậm chí có chút bệnh trạng tiếng cười.

"Ha ha ha ha. . . "

Viêm Trường Lão không phải đang tránh né, mà Thiết Phong cũng thu tay lại, thờ hồng học.

Trong không khí phảng phát xuất hiện ngăn ngùi yên tĩnh.

Nhân thân đảo qua quanh mình đông hốt động, theo bức xạ nhiệt nhìn về phía trước, chỉ thấy hai đóa quái dị U Lam Hỏa Liên, chậm rãi toàn tại nơi Viêm Trường Lão lòng bàn tay.

Đúng vậy hai đóa u lam liên hoa, nếu so với trước kia hỏa liên nhìn qua nhu hòa rất nhiều, nhưng không ai biết hoài nghi ẩn chứa trong đó hủy diệt uy lực.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121 :Ngũ Đăng Thiên cuối cùng 1 kiếm VS kinh khủng U Minh Hỏa Liên

"Tiểu tử, ta thừa nhận ngươi rất mạnh, ta cũng biết ngươi còn có dư lực. "

"Khái khái. . . "

Viêm Trường Lão nặng nề ho hai tiếng, cổ họng sùng sục một cái, đem xông lên tiên huyết lại nuốt xuống, nhưng bởi vì càng đấu côi lực, vừa mới nuốt xuống tiên huyết lại không bị khống chế lại từ khóe miệng bùng lên, tiên huyết mới vừa hắt tới ngực, liền bị U Lam Hỏa Liên nhiệt độ cao nướng tí tách rung động, chỉ có gần một nửa sái rơi ở trên mặt đất.

"Nhưng lần này, ngươi sợ là lại cũng không chạy thoát. . . ! "

Theo máu tung tóe nước bắn, Thiết Phong liền gặp được một bộ làm cho hắn có chút sợ hãi hình ảnh.

Chỉ thấy Viêm Trường Lão cũng không có đem u lam hỏa liên ném, mà là như trong lòng Bão Nguyệt thông thường, đem hai đóa hỏa liên nhừ cùng một chỗ, hỏa liên chạm nhau nhất khắc, phát ra cực kỳ tiếng vang chói tai, hai đóa hỏa liên bị một đạo cũng không có nhiều thật dày ngọn lửa màu đỏ tách ra, phảng phát âm dương ngư thông thường ở lão già kia bởi vì nhiệt độ cao nướng có chút tiêu trên lòng bàn tay xoay chậm chậm, cái này lau màu đỏ còn bị như Ác Ma vậy u lam từng bước ăn mòn, không khó đoán ra, ngọn lửa màu đỏ kia ngăn cách biến mất nhất khắc, cái này thoát nhìn u lãnh vô cùng âm dương ngư sẽ phát sinh hủy diệt bạo tạc.

Lúc này hai người lau hỏa liên điểm đầu tàn sát bừa bãi, phi thường bất ổn, tựa hồ Viêm Trường Lão cũng là bởi vì cái này một điểm, cho nên cũng không có trước tiên tiến hành công kích, còn đang điên cuồng rút ra trong cơ thể vì số không nhiều nội lực, mà theo nội lực dùng mảnh vào, hai người lau nhừ trộn chung u lam liên hoa cũng từ từ bắt đầu ổn định lại.

Thiết Phong minh bạch, nhược các loại âm dương U Liên hoàn toàn ổn định, chỉ sợ sẽ là hãn thời điểm công kích.

"Con mẹ nó! Lão nhân này điên rồi! "

Nhìn thấy một màn này, Thiết Phong ý nghĩ đầu tiên chính là quay đầu nhanh chân liền chạy!

Hắn thậm chí hoài nghi, lão nhân này có phải hay không luẩn quẩn trong lòng muốn tự sát.

Tại bức này uy lực chiêu số dưới, coi như bị thương địch nhân, sợ rằng mình cũng khó có thể may mắn tránh khỏi.

Nếu như muốn Thiết Phong cho chiêu này làm cái tên, vậy hắn đem không chút do dự nói ra bốn chữ -- chơi với lửa có ngày chết cháy.

Mới vừa lui lại hai bước, Thiết Phong liền dừng lại, từ đã bị kiếm khí xuyên phá tường lỗ thủng trung, liếc thấy vậy không biết nguyên nhân gì gây người

bất động Mông Thiên, cùng nằm trên mặt đất say bất tỉnh nhân sự Mặc Mỗ, hai người liền ở chính hấn một phương hướng phía sau ngoài mấy trượng.

"Mông đại ca? "

Thiết Phong không biết đạo luôn luôn nhanh nhạy Mông Thiên tại sao lại ở nơi này ngay miệng ngậy người, bất quá lúc này lại không được phép hấn suy nghĩ nhiều.

Coi như mình may mắn có thể né tránh,

Sợ rằng hai người này cũng khó mà may mắn tránh khỏi rồi.

Nhìn gần ngưng tụ thành âm dương hóa liên, Thiết Phong tâm niệm thay đổi thật nhanh, trong lúc nhất thời muốn rất nhiều ứng biến phương pháp, nhưng không có một loại có nắm chắc có thể ở công kích kinh khủng này sống sót.

"Mẹ kiếp ! "

Thiết Phong này sinh ác độc cắn răng, ngược lại lại tiến lên rồi nửa bước, lần nữa uống hai khỏa "Chiến Thần Hoàn ", nhắm lại hai mắt, hết sức chăm chú điều động lực lượng của toàn thân.

"Liều mạng! "

Theo một hồi nhỏ nhẹ âm thanh, Thiết Phong liền cảm giác được phía sau lưng một hồi bức xạ nhiệt cuộn cuộn, Viêm Trường Lão một chiêu này cũng ngưng kết thành hình, tại nơi u lam có chút biến thành màu đen âm dương ngư bốn phía, cuộn cuộn con tức tận trời, thậm chí đem tái nhọt râu tóc đều Thiêu đi không ít, Thiết Phong vẫn là lần đầu tiên gặp qua bức xạ này hủy diệt đồ đặc, cuộn cuộn tập nhân bức xạ nhiệt, làm cho một loại cuồng liệt không chân thật cảm giác.

"Tiểu tử, nói đến còn phải cảm ơn ngươi. . . "

"Ha ha ha ha. . . "

Viêm Trường Lão càn rỡ cười lớn, hấn mặc dù chẳng bao giờ sử xuất qua cái này điên cuồng chiêu số, nhưng nếu sử xuất ra, trước mắt ghê tởm thiếu niên liền tuyệt không may mắn còn tồn tại lý lẽ, đáng kể vướng víu khiến cho hấn lửa giận làm đầu óc mê muội, thậm chí không có suy nghĩ một chiêu này sau đó chính mình nên như thế nào trừ hàng.

"Bái ngươi ban tặng, lão phu thành công ngưng ra chiêu này U Minh Hóa Liên, giết ngươi sau đó, lão phu liền là đương kim vô lâm đệ nhất nhân rồi! "

"An tâm đi chết đi! "

Nhìn lời quang điện thiểm khùng bố U Liên, Thiết Phong cũng không cần mệnh vậy rút ra nội lực toàn thân, không tự chủ được phát sinh hét lớn một tiếng.

Lúc trước bắn vào bên người lão giả kiếm khí, như đầy sao vậy khảm nạm ở các nơi, ở Thiết Phong nhận biết lóng lánh ánh sáng sắc bén.

May là Viêm Trường Lão trải qua Bách Chiến, cũng vạn vạn không nghĩ tới, nhìn như loạn đả một mạch kiếm khí mới là chiêu này ngũ lên trời chân chính sát chiêu.

"Sống hay chết, thì nhìn một kiếm này rồi. "

"Một kiếm xuyên phá vạn dặm thiên! "

Theo rống to một tiếng, chỉ thấy từng đạo kiếm khí như laser vậy từ chung quanh hướng phía U Liên tụ tập, phăng phát có thể phá tẫn vạn vật, đến mức mọi thứ đều hóa thành bột mịn.

"Cái này. . . "

"Đây là cái gì? ! "

Viêm Trường Lão cỡi lực, nửa quy trên mặt đất, nhìn thấy thiên vạn đạo bạch quang, khàn khàn tru lên, không muốn tin tưởng cái này nhìn thấy trước mắt một màn, cũng không thể tin được nhìn thấy trước mắt một màn này.

kinh ngạc thậm chí thảng được bị vài đạo kiếm khí Quán Thế ra mang tới đau xót.

Mà những kiếm khí kia ở Thiết Phong dưới thao túng, chủ yếu mục tiêu cũng không phải Viêm Trường Lão, mà là cực kì khủng bố U Lam Hóa Liên.

Hấn biết, cái này hỏa liên không phá, sợ rằng Phương Viên vài dặm đều phải lọt vào hủy diệt.

U Lam Hóa Liên bị không vài đạo kiếm khí đánh khó có thể đi tới, mà này sắc bén kiếm khí, cũng bị U Liên năng lượng trong nháy mắt Thôn Phệ trừ khử, đất bằng phẳng thôi cuồng phong, tiếng oanh minh mang theo điện thiểm, bức xạ nhiệt che kiếm quang, hai cái gần lực kiệt người mắt không chớp

nhìn chăm chăm cái này tựa hồ phải diệt thế cảnh tượng, mà vẻ mặt của bọn họ cũng đều bị hai cái này lực lượng kinh khủng giao phong sinh ra tinh thần lẫn lộn có chút biến hình.

Kiểm khí cùng U Liên, dĩ nhiên tạo thành quỹ dị giằng co.

Thậm chí U Liên mơ hồ có một chút bị kiểm khí áp chế xu thế.

Thiết Phong nhìn thấy một màn này, lại nửa điểm không cao hứng nổi, bởi vì hắn biết, U Liên xích hồng sắc ngăn cách đã càng lúc càng mờ nhạt, làm ngăn cách triệt để tiêu diệt lúc, mới thật sự là bạo phát.

Theo kiểm khí cùng U Liên chém giết, thiên sang bách không Lâu Vũ rốt cục ở nơi này tứ ngược lực lượng dưới âm âm sụp đổ, trọng nóc nhà lúc rơi xuống, lại hầu như chưa từng các loại rơi xuống đất liền bị kiểm khí kia khuấy thành bột mịn, có bị nhiệt độ nóng bỏng nhuộm thành rồi cacbon mặt.

Khí lẫn mang theo đá vụn tro bụi lao ra, lúc này Mông Thiên chỉ có vẻ mặt kinh hãi trở lại thần lai, toàn thân nhảy một cái, để ở này tuôn ra khí lẫn, buông xuống trong ngực Mặc Mỗ, bỗng nhiên đứng dậy, song quyền nắm chặt, lại nhất thời gian nghĩ không ra bọn họ tại sao lại liều mạng đến một bước này, cũng nghĩ không ra nên như thế nào dẫn đi cái này sức mạnh mang tính hủy diệt.

Mà quanh mình này hỏa liên môn nhân đã sớm đánh tan ra, chỉ còn dư mấy cái bị thương đi đứng trốn không thoát vẫn còn ở kết rên rỉ, tuyệt vọng trông coi cái này mặt thế vậy cảnh tượng, trong lòng mặc tưởng đời này Quang Huy cùng tiếc nuối.

Hết thấy kinh hãi cùng giằng co, đều theo U Liên hào quang màu đỏ biến mất nhi chung kết rồi.

Một tiếng vang nhỏ qua đi, Thiết Phong liền cảm thấy một loại năng lượng kinh khủng tuôn ra, hắn biết, cái này hỏa liên là muốn nổ lên.

"Vẫn là ngăn không được sao. . ."

Dùng sức cuối cùng khí lực, miễn cưỡng hươi ra mấy đạo kiểm khí, không ngoài dự liệu bị u lam âm dương liên hoa chôn vùi, tuy là cũng có thể dùng nó mờ đi chút, lại không ngăn cản được kết quả sau cùng.

"Ầm" một tiếng, trường kiếm đập xuống đất.

Thiết Phong lực lượng đã hoàn toàn chi nhiều hơn thu.

Lưỡng đạo U Liên ngưng tụ thành một, trong nháy mắt gió nổi mây phun, hầu như nửa Hoang Đô đều cảm nhận được ba động khủng bố.

Phụ cận mỗi người trong mắt đều lộ ra một tuyệt vọng, thậm chí ngay cả Viêm Trường Lão chính mình, cũng không nghĩ tới một chiêu này uy lực dĩ nhiên khủng bố đến tận đây. UU đọc sách www.uukanshu.com

U Liên nổ lên trong nháy mắt, thế giới tựa hồ đều yên lặng.

An tĩnh qua đi, đều là dài hơn một đoạn an tĩnh.

Chẳng ai nghĩ tới, cái này chiến đấu kịch liệt, dĩ nhiên là lấy như chết trầm tĩnh mà kết thúc.

Cuối cùng, đoạn này an tĩnh bị một hồi tiếng gáy cắt đứt, đúng vậy vẫn như cũ ngủ say Mặc Mỗ.

. . .

Thiết Phong ngón tay vì vì giật giật, dường như muốn dưới đất chui lên chồi.

"Ta dường như. . ."

"Ta dường như không chết. "

Giữa giữa mở hai mắt ra, đập vào mi mắt là một cái toàn thân bản thù áo tang lão giả.

"Là hắn cản lại kinh khủng kia bạo tạc? "

Đây là Thiết Phong ngất xỉu trước suy tính cuối cùng vấn đề.

Chương 112:Đại Thống Lĩnh gió không lo

"Đại Thống Lĩnh. . . "

Bụi mù tán đi, Mông Thiên nhìn thấy đạo kia cũng không phải là nhiều cường tráng già nua thân ảnh, treo một lòng rớt cục rơi xuống.

Chính là bắc hoang Cháp Pháp Đường người lãnh đạo tối cao, bắc hoang Đại Thống Lĩnh, gió không lo.

Gió không lo không chỉ có quyền chưởng đạo kiếm xuất thần nhập hóa, một tay kỳ môn võ thuật càng làm cho người khó lòng phòng bị, lúc còn trẻ từng lấy một nhánh cây chặt đứt 10 đôi danh người đối diện cánh tay, lúc đó người giang hồ xưng bên ngoài "Phù Liễu khách ", sau lại vào Cháp Pháp đường, tuy nói lại như xưng hô này người đã không nhiều lắm, nhưng người nào cũng sẽ không quên hấn năm đó uy danh.

Bất quá coi như không có như vậy danh hiệu, quang một cái bắc hoang Cháp Pháp đường Đại Thống Lĩnh một cái xưng hô, cũng đủ để cho hết thầy giang hồ nhân sĩ tức nhiên khởi kính.

Ở thời đại này, bắc hoang Đại Thống Lĩnh, cơ hồ là bắc hoang minh chủ vô lâm tượng trưng.

Một hồi rồi rắc tiếng bước chân, mang theo một ít hữu khí vô lực kháng nghị cùng gãy dựa, Cháp Pháp đường chúng người ép sợ mất mặt Hóa Liên Phái môn nhân vây quanh, nhất tề kêu lên:

"Gặp qua Đại Thống Lĩnh. "

Đạo thanh âm này trung ẩn chứa mười phần tôn kính, vô luận là đối với thực lực, tác phong, vẫn là thân phận.

Ngay vừa mới rồi thế ngàn cân treo sợi tóc, áo tang lão giả từ một bên lao ra, bay vào bão táp trung tâm nhất, sử xuất một tay lưu loát "Thập Phương đóng cửa chưởng ", lấy sức một mình, ngạnh sinh sinh địch đem uy lực kia kinh khủng u Lam Liên hoa lực lượng toàn bộ áp chế xuống, có thể dùng một lần kinh khủng tai nạn trừ khử ở vô hình.

Tuy là mọi người cũng chưa tận mắt nhìn thấy kinh tâm động phách quá trình, nhưng là đều hiểu như vậy thủ đoạn xuất thần nhập hóa phải là Đại Thống Lĩnh gây nên, bởi vì ở đây ngoại trừ nhìn như phi thường bình thường lão giả, không ai có ngăn lại cái loại này khủng bố ba động thực lực.

"Tất cả giải tán đi. "

Phượng không lo hướng về phía Mông Thiên tùy ý khoát khoát tay, tiếng nói bình thản, bình tĩnh, tựa hồ vừa mới kinh tâm động phách một màn chỉ là tiểu nhi đánh lộn thông thường.

Nếu không phải Thiết Phong đã hôn mê, có lẽ sẽ nhận ra đạo thanh âm này, chính là Tại Hoang Đô phụ cận gặp phải, bị hấn xưng chi "Quý lão đầu ", lại giao cho hấn một bả lại da kiếm lão giả.

"Đại Thống Lĩnh, vậy những thứ này người. . . " Mông Thiên còn có chút hoảng hốt hỏi đạo, không hiểu rõ lắm câu kia "Tất cả giải tán " hàm nghĩa.

Mà những người này, lộ vẻ lại chính là ngón tay bị bắt xuống gần trăm danh Hóa Liên Phái môn nhân.

"Tàn, tất cả giải tán, người theo ta qua đây. "

Mông Thiên dựa theo Đại Thống Lĩnh mệnh lệnh quay đầu dặn dò vài câu,

Nhân thân từ không rõ sống chết Viêm Trường Lão trên người thu hồi, phất qua hôn mê trên đất Thiết Phong, lại rơi xuống bên cạnh cách đó không xa còn đang đánh hô Mặc Mỗ trên người, sờ đi lúc trước tâm tình vậy không ổn định, nhiều là bởi vì tầm kia mặt mang đồ ứng thục ục mặt.

Tuy nói có chút không dám tin vào hai mắt của mình, nhưng lại là hấn đã chết rất lâu em trai mặt.

"Hấn nhọc sống. . . Chỉ sợ cũng nhanh đến thành gia lập thất chi niên đi. "

"Đây không phải là hấn. . . "

"Đây là chuyện gì xảy ra, lẽ nào thiên hạ thật có tướng mạo như vậy người ở gần? "

"Đi thôi. "

Đại Thống Lĩnh nhìn thấy nhất quán trầm ổn Mông Thiên phảng phất mất tích rất giống biểu tình, không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu, quay lưng lại đi xa.

"Quái lạ, quái lạ. "

. . .

Hoang Đô Cháp Pháp đường bên trong, hai người ở đi chậm rãi lấy, một người xanh đen trên gương mặt mang đi một tí khó có thể ẩn núp sầu lo cùng nghi hoặc, mà tên còn lại lại là một bộ vạ sự đều vì Vân Yên bình tĩnh, như cụ ông lưu loan giống nhau ở nơi này lạnh lạnh có thứ tự Cháp Pháp đường trung giảm chặn tại chỗ đi tới, thường thường ngáp một cái gãi gãi phía sau lưng, tùy ý hành vi lại không trở ngại đã qua cháp pháp Vệ sùng kính nhân thần.

"Ai, ai, ai . . ? "

"Người đi đâu? "

Mông Thiên nghe thấy được đạo thanh âm này, bỗng nhiên trở lại thần lại, nhìn thấy Đại Thống Linh đã quẹo vào một gian tiểu thiếp, quay đầu về mặt bất đắc dĩ nhìn chính mình, mà chính mình vừa mới còn buồn bực đầu đi về phía trước lấy.

"Ách. . . Đại Thống Linh. "

"Lớn cái rắm, tiến đến, cài cửa lại. "

Hai người sau khi vào phòng phân ngồi xuống tới.

"Làm sao, tìm được đệ đệ người rồi? "

"Ta cũng không biết đạo. . . Hẳn quả thực cùng đệ đệ ta giống nhau như đúc, nhưng đệ đệ ta hẳn là so với hẳn năm dài hơn nhiều mới đúng. . . "

Mông Thiên lăm bằm nói phân nửa, đột nhiên mở tròng hai mắt, kinh dị "Di " một cái tiếng.

"Đại Thống Linh. . . Người đã sớm biết ta chuyện của em trai? ! "

"Lời nói nhảm, người mở miệng một tiếng Đại Thống Linh kêu, cái này Đại Thống Linh. . . Chính là như vậy tốt lừa dối? "

Mông Thiên về mặt cười cười xấu hổ, không nghĩ tới như vậy chuyện bí ẩn dĩ nhiên đã sớm bị người trước mắt động tất.

" họ Mặc tiểu tử kia cũng thực là có điểm kỳ quái, lời nói cử chỉ cực khác với thường nhân, ta trải qua phái người tra xét, cũng là không có lộ ra thân phận của người này. "

"Bất quá người ngược lại không cần phải lo lắng, hẳn mặc dù tuổi còn trẻ, lại tinh thông một thân kỳ môn phương pháp, nhanh nhạy khiếm tốn, sợ rằng người trong giang hồ muốn thương tổn rồi hẳn chính là độ khó không nhỏ, ha ha. "

Mông Thiên nghe xong Đại Thống Linh lời ấy, phảng phất ăn một viên thuốc an thần, trạng thái cũng từ mới vừa mất hồn mất vía trung chậm trở về.

"Đại Thống Linh, chúng ta. . . Vì sao vừa mới muốn thả Hòa Liên Phái, lẽ nào cứ như vậy vẫn dung túng của bọn hắn? "

Gió không lo tùy ý chi phối một phen trên bàn bạch ngọc chén trà, cũng là cũng không có trực tiếp trả lời vấn đề này.

"Người cũng biết ta vì sao phái người tới xử lý chuyện này? "

"Ta. . . Không biết. " Mông Thiên chăm chú lắc đầu.

"Bởi vì ta hoài nghi người. "

Gió không lo nói thần sắc phi thường thần nhiên, Mông Thiên tuy có chút kinh ngạc, nhưng cũng không có những ý nghĩ gì khác, dù sao Đại Thống Linh nói như thế, quyền kia thân dù cho đã tín nhiệm mình một loại biểu hiện.

"Đồng Thanh Giáo bị người sử dụng như thương, mà người ở trong đó, tuy không phải bản ý, lại đưa đến thôi ba trợ lan tác dụng. "

"Ta. . . ? "

"Người cũng biết ta Cháp Pháp đường vì sao không đề ý tới giang hồ tranh đấu? "

Mông Thiên trầm ngâm một chút, đạo: "Không phải tranh danh tranh lợi, bảo tồn thực lực, hi vọng cho thiên kế tiếp đáng kể an ổn. "

"Đây chẳng qua là người thấy biểu tượng, ha ha ha. . . "

"Cái gì thiên hạ an ổn, đúng vậy lừa các người những thứ này thẳng suy nghĩ. "

"Có ý tứ? " Mông Thiên đối với loại thuyết pháp này vô cùng khó hiểu: "Vậy không phải chúng ta cho tới nay mục tiêu? "

"Địa phương có người chính là giang hồ, mà giang hồ. . . Làm sao có thể an ổn? "

"Người là thánh nhân sao? Người có tư tâm đúng hay không. UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) "

Mông Thiên suy nghĩ một chút, vẫn còn do dự gật đầu.

"Ta đã nói với người, ta cũng có tư tâm. Chúng ta còn như vậy, người trong thiên hạ càng sâu, địa phương có người, thì có tranh đấu, có chém giết. Sở dĩ chúng ta không phải liên quan đến chuyện giang hồ, đúng vậy muốn đem những này tranh đấu từ khắp thiên hạ áp súc đến trong chốn giang hồ, làm cho người giang hồ đi cạnh tranh, đi giết, đi tìm chết, bọn họ chết khá hơn rồi, chúng ta mới có thể cho thế giới này đổi tới một người mặt ngoài an ổn. "

"Lại nói tiếp rất ích kỷ, tựa hồ cùng Chấp Pháp đường theo như lời 'Lòng mang thiên hạ thương sinh linh' quy củ cũng không hợp, nhưng -- "

"Đây cũng là sự thực. "

Gió không lo kể xong lời nói này, liền im miệng không nói, tự mình chơi chén trà nhỏ, một bộ dáng vẻ mùi ngon, mà Mông Thiên lại đem mày nhíu lại ra rãnh vú sâu hoắm, tựa hồ vừa mới lời nói kia hung hăng đánh sâu vào hần từ trước đến nay thế giới quan.

Qua một lát, Mông Thiên như trước lắc đầu.

"Đại Thống Lĩnh, ta vẫn là không hiểu. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123:ị bắt hiện hành

"Người nha, chính là đầu thẳng, toàn cơ bắp. "

Gió không lo tùy ý khoát tay áo, lại nói: "Ta cũng biết người có lòng tốt, ngăn Đông Thanh Vương cùng các môn các phái tranh đấu, cũng quả thực giảm bớt rất nhiều thương vong, nhưng là chính vì vậy, trên giang hồ thương vong thiếu, vui vẻ hòa thuận rồi, lửa này cũng liền dẫn tới ta Chấp Pháp đường chỗ này tới rồi. "

"Cái này. . . " nghe xong những lời này, Mông Thiên tựa hồ muốn nói gì, nhưng đã mở miệng đâu, cũng không biết kể từ đâu.

"Người trước khỏi đánh tới, hãy nghe ta nói hết. " gió không lo ngắt lời nói.

"Trở lại bắt đầu về vấn đề tới, cái này Hóa Liên Phái, may là dốc toàn bộ lực lượng, muốn lấy sức một mình cùng Chấp Pháp đường đánh nhau chết sống, quân chi còn chưa đủ bản. "

"Chúng ta cũng có cớ, tiêu diệt bọn hần cũng đều không khó, nhưng người có nghĩ tới không, chúng ta đem Hóa Liên Phái này không có đầu óc yêu ma quý quái hết thấy bắt, sau đó thì sao? "

"Sau đó. . . ? " Mông Thiên có điểm ngẩn ngơ, trong ngày thường luôn luôn tâm tư lung lay chính hần lại vẫn còn có chút theo không kịp Đại Thống Lĩnh tư duy, bình thường lấy Lạc Thành mà nói, cái này liền sẽ không còn có sau đó, chẳng lẽ còn có người dám cướp ngục tới hay sao?

"Ách, ta không biết. "

"Ai nha, thật là dần vậy người! "

Gió không lo hu một cái tiếng, hận thiết bất thành cương nói rằng:

"Hóa Liên Phái dám lớn lối như vậy, người lẽ nào liền không nhìn ra điểm cái gì? "

". . . Phía sau bọn họ có thể lực khác chống đỡ? "

Nghĩ vậy, Mông Thiên chợt vỗ ót một cái.

"Ai nha! Ta lúc trước sao lại không nghĩ đến! "

"Bất quá. . . Bất quá cái này Hòa Liên Phái vốn chính là bắc hoang hiểm có đại môn phái, có ai có thể giật dây được động đến bọn hắn? Bắc hoang có cấp bậc này thế lực sao. . . ? "

Gió không lo thờ dài, nói rằng:

"Đây cũng chính là lo lắng của ta u, người có thể rốt cục nghĩ đến chính đề đi lên ~ "

"Khái khái, Mông Thiên ngu dốt, thực sự xấu hổ. "

"Xấu hổ cũng không cần, về sau thông minh cơ linh một chút là tốt rồi ~ "

Nghe được câu này Mông Thiên khoe miệng vì vì kéo ra, câu này hắn giáo huấn qua chừng vô số lần lời nói, đúng là vẫn còn rơi xuống trên đầu mình tới.

"Rút Hòa Liên Phái,

Khẳng định còn có bên ngoài cháu của hắn muốn tìm sự tình, tìm không cho chúng ta ngủ ngon giấc, mục đích cuối cùng, chính là cho chúng ta Cháp Pháp đường cũng kéo vào giang hồ cái này lớn vòng xoáy, đến lúc đó, thật là là thân bất do kỷ rồi ~ "

". . . Lẽ nào chúng ta cứ như vậy một nhẫn nhịn nữa? "

"Tự nhiên không phải. "

"Ta mời chút bằng hữu tới làm chứng, thiên hạ này nha, mặc cho con mẹ nó âm mưu quỷ kế gì, nói cho cùng, quân dụng nhất vẫn là cái này! "

Gió không lo dứt lời, một bên vỗ vỗ quả đấm của mình, một bên đứng lên, đi tới Mông Thiên trước mặt, nhẹ giọng nói rằng:

"Ta lần này gọi người tới đây, là muốn nói cho người biết, không nên đem trông mắt rơi đến Lạc Thành một mẫu chữ bát phân địa, người chết, mâu thuẫn a, này đều là nổi mặt ngoài, chân chính cây, là ở chúng ta dưới chân, ở chỗ này! "

Dứt lời, chỉ chỉ kiên cố đá phiến mặt đất, sau đó liền rả rích nhiều địa đi về phía cửa rồi.

"Đại Thống Lĩnh. "

" thế lực sau lưng là ai có manh mối sao? "

Gió không lo cũng không quay đầu lại, khoát tay áo.

"Có đầu mối, cũng không còn manh mối. "

"Có ý tứ? "

"Chúng ta lớn nhất manh mối, chính là. . . Không tra được thế lực đó bất kỳ đầu mối nào. "

. . .

Thiết Phong khi tỉnh lại, là ở khách điểm gian phòng của mình.

Cật lực ngồi dậy, toàn thân mềm dường như mới hái xuống cây bông, Zô lăng thần nửa ngày cũng nhớ không nổi đến cùng chuyện gì xảy ra, ký ức còn dừng lại ở chính mình nhìn thấy áo tang lão già nhất khắc.

Gỡ một cái đầu của mình, lại néo néo huyết Thái Dương.

Vẫn là nghĩ không ra.

". . . Lão gia hỏa kia bóng lưng nhưng lại trông coi có một tia nhìn quen mắt. "

"Quên đi, nếu không chết, ăn liền đại sự hàng đầu. "

Thiết Phong nhưng lại nghĩ rất thoáng, bất quá tâm lớn hắn, ở kéo một môi thân thể đứng lên nhất khắc, vẫn là bị dọa sợ đến một cái cơ linh.

Chỉ thấy Mặc Mỗ nằm tại chính mình cách đó không xa trên mặt đất, ôm một cái đồ thị diêm dúa lờ lợc binh hoa, cửa thủy chảy đầy đất.

"Hàng này còn không có tỉnh? ! "

"Làm sao ở lão tử trong phòng? ! "

Không thể không nói, cho dù ai tỉnh lại nhìn thấy một cái như vậy thô bỉ nam tính mặt, tâm tình tổng cũng không tốt đến cảm đi.

"Ngủ như chết người quên đi! "

Thiết Phong hướng phía bắp đùi cường tráng đá hai cái, sau đó vẫn là lựa chọn lấy chắc bụng Vi Tiên.

"Chường quý, chường quý! "

Sau khi ra cửa, Thiết Phong hét to hai tiếng, sau đó liền có một đoàn đã ăn mặc gã sai vặt tiến lên đón.

"Ai u, khách quan ngài phân phó. "

"Đi? "

Thiết Phong ở chỗ này mỗi lần đều là chường quý kia tự mình ân cần chiêu đãi, lúc này đổi một tiểu nhị, thật là có chút không thích ứng.

"Các người chường quý không ở? "

"Ai u, đại gia thần cơ diệu toán! Chúng ta chường quý buổi trưa thời điểm đi ra. "

"Ân. . . Khái khái, vậy các người chường quý trước khi đi, có hay không phân phó người chút gì? "

Thiết Phong biết, chường quý phân phó không có phân phó, quan hệ đến chính mình có muốn hay không đào bạc.

Cái này bữa trưa miễn phí khác chỗ ngồi cũng không dễ tìm.

"Đại gia ngài thật là cái gì cũng biết a! Chúng ta chường quý trước khi đi có ý phân phó nói, đại gia mọi yêu cầu nhỏ đều giúp đỡ ngài làm. "

Tiểu nhị kia nói phân nửa, còn có ý lao về đằng trước rồi góp, nhỏ giọng giảng đạo:

"Nếu là có cái gì ngài không tiện mở miệng, cho nhỏ cái ánh mắt, hắc hắc, nhỏ đều hiểu! "

"Đi đi đi! "

Thiết Phong lời nói mau lẹ, thần sắc nghiêm nghị cùng tiểu tử kia tính toán rạch ra giới hạn.

"Người làm ta là người như thế nào? ! "

Một tiếng này không tính là quá vang dội tiếng quát, lại cho gã sai vặt kia sợ đến lui về sau nửa bước.

"Đại gia. . . "

"Người mới là đại gia, ta tuổi còn trẻ rất. Ta đói rồi, muốn ăn thịt, có hay không. "

"Có có có có, ta đây liền cho ngài đi phân phó. "

Dứt lời, tiểu tử kia tính toán liền lợi lợi tác tác xoay người rồi đi, rồi lại bị Thiết Phong một bả lôi ở.

"Đội lát nữa. "

"Khách quan ngài phân phó. "

"Khái khái. "

Thiết Phong nuốt một ngụm nước bọt, giảm thấp xuống chút thanh âm.

"Ân. . . Người vừa mới nói nháy mắt gì gì đó, là có ý gì? "

"Hắc hắc. " tiểu nhị kia tựa hồ thích vô cùng cái đề tài này, sau khi nghe được, lập tức lại bu lại, mi phi sắc vũ nói:

"Khách quan ~ chúng ta Hoang Đô có ba cái nổi tiếng nhất ~ bên trong cái ôn nhu hương, từng cái oanh mập Yến gầy, tuyệt sắc khuynh thành cái gì cũng có, ngài là chọn người danh cũng tốt, giao cho một cái ngài yêu thích cũng tốt, vô luận là người nào, nhỏ đều giúp ngài mời về phòng tới, hầu hạ. . . Ngó, hầu hạ ngài dùng cơm. "

Cái này chuyển từ có thể nói là chuyển phi thường đông cứng rồi.

Thiết Phong trong cơ thể còn có một chút khi trước "Chiến Thần Hoàn " dược lực tàn dư, nghe tiểu nhị kia phi thường trực bạch tiếng lóng, ngược lại thật là có chút trong lòng ngứa một chút, hướng hồ cái này thỉnh thoảng phong lưu một lần, người tình ta nguyện, ngược lại cũng sẽ không có cái gì áp lực tâm lý.

"Ân. . . Nếu là các người chường quỹ giao cho, ta cũng không tiện làm khó dễ người, Khái khái, vậy thì cho người cái cơ hội biểu hiện được rồi, mời người nào liền từ người làm chủ đem. "

Gã sai vật kia con mắt linh lợi vừa chuyển, lập tức liền đáp ứng.

"Tốt, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) khách quan. . . "

"Chờ đã. "

Thiết Phong đột nhiên nghĩ đến, chính mình trong gian phòng đó tựa hồ còn có một ngủ được như chết heo vậy Mặc Mỗ, mời người tới cũng là không thuận tiện lắm.

"Quên đi, ta cũng muốn đi một chút đường hoạt động một chút, nếu không người dẫn ta đi được rồi. "

"Được rồi! Vậy chúng ta đi ngay? "

"Đi ngay. "

Hai người thật vất vả đạt thành nhất trí, lại bị một cái thanh âm sâu kín cho dẫn đi chú ý.

"Thiết Phong, người đây là muốn đi đi đâu? "

"Cái gì mời về phòng tới? Lại hầu hạ cái gì? "

Thiết Phong nhìn trong thang lầu xinh đẹp thân ảnh, trên mặt trong nháy mắt thay đổi hơn mười chủng biểu tình, cảm giác đây tựa hồ là từ lúc chào đời tới nay khó xử nhất một khắc.

"Liều Nhi. . . Bên trong cái. . . Đã lâu không phải sai ai ra trình diện. "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biệt Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124 : Bất an đêm mưa

Kính Phong loạn triển phù dung thủy, mặt mưa tà xâm cây sấn dây, tường.

Trời mưa buổi tối, luôn là có vẻ đặc biệt an tĩnh, phảng phất trong thiên địa chỉ còn lại có tuôn rơi tiếng nước mưa.

Một nhà không tính là đặc biệt thu hút bên trong khách sạn, Thẩm lán Hà ngủ được rất không thực tế, lật qua lật lại, tâm thần bất an.

Căn phòng cách vách Bạch Sơn đã thương thế ổn định lại, mà Thẩm không nhường liền ở dưới lầu, khó được an ổn nghỉ tạm một đêm, mỗi ngày nên vì Bạch Sơn cần y hoi thuốc, mà hần trắng Giang kiếm môn vốn là cùng Hòa Liên Phái có chút sống núi, nơi này Hòa Liên Phái thế lớn nhiều người, như bị nhận ra thân phận, nói vậy không thể thiếu một phen nói móc làm khó dễ, này đây đã nhiều ngày mặc dù không phải tới giấu đầu yếm vỹ, nhưng xuất môn hành tẩu cũng tránh không được muốn nhiều mấy phần cẩn thận một chút.

"Người nào? "

Thẩm lán Hà ngọc thủ án chặt đầu giường chuôi kiếm, chợt ngồi dậy, nhanh nhạy trông coi bốn phía.

Tiếng mưa rơi tích tí tách, cũng không lâu lắm, liền gặp được văn bụi lão đầu chuột từ án từ phía dưới thoát ra, theo cửa sổ "Xèo xèo chi " địa chạy ra ngoài.

Nhìn thấy một màn này, Thẩm lán Hà thấy buồn cười, lắc đầu, thờ dài một hơi.

"Xem ra là ta quá nhạy cảm. . . "

Đứng dậy đi tới trước cửa sổ, đôi mắt đẹp nhìn phía ngoài như mũi tên mưa phùn, mưa kia điểm tưới cái này ngoại thành thổ địa trở nên lầy lội bất kham,

thiên địa một mảnh thâm trầm, không giống quá khứ ở trắng Giang kiếm môn ngắm Giang lúc cái loại này "Mưa rơi lòng sông hiện lên đào hoa " ý thơ cùng mỹ cảm.

Nghĩ tới trắng Giang kiếm môn, lại nghĩ lại nghĩ tới trước đó ngày chết đi không công trung cùng phong ấn đều, nghĩ hai cái cả ngày khắc khẩu không nghĩ tên cứ như vậy vĩnh cửu cảnh yên lặng xuống, không khỏi làm cho thiếu nữ nội tâm đặt lên một tầng đau khổ.

" . . . Hoang Đô người đến người đi, so với kiếm môn trung lãnh sinh ra. "

"Vẫn là trong nhà tốt. "

Khê thờ dài một hơi, ngọc thủ nhẹ nhàng dời chống đỡ khung cửa sổ mảnh nhỏ cây gỗ, đóng lại cửa sổ, phòng trong có vẻ càng tĩnh.

"Nếu trong nhà tốt, chúng ta đây mang người về nhà đi. "

Một đạo thanh âm đột ngột ở sau người vang lên, sợ đến Thẩm lán Hà tâm trực tiếp chạy đến cổ họng.

Còn đến không kịp phát sinh một tiếng kêu sợ hãi, sau cổ ở giữa một cái chường, ánh mắt như nước trong veo trong nháy mắt liền mất đi thần thái, ngắt rồi quá khứ.

"Đi môn? "

"Đi cửa sổ. "

Phòng trong đột nhiên xuất hiện hai gã Hắc y nhân trao đổi một cái ánh mắt,

Chịu nổi Thẩm lán Hà liền muốn rời đi.

Mới vừa bước ra hai bước, liền nghe được sau tai kinh phong đánh tới vang, vì vi Nhất Thiểm tránh thoát một đạo bạch quang, một thanh lượng lác lư trường kiếm tà cắm vào khung cửa sổ cùng bệ cửa sổ.

"Buông ta xuống sư muội! "

Bạch Sơn từ ngoài cửa nghe tiếng nhảy vào, ném trường kiếm sau một chường sau đó theo tới, thẳng đến ôm ngang Thẩm lán Hà đạo kia thân ảnh màu đen, người biết được Bạch Sơn võ nghệ, cũng không dám khinh thường, chỉ phải đem trong lòng người ném ở một bên.

Hai người tiến lên đón Bạch Sơn tay chường, dù sao lúc này còn Tại Hoang Đô bên trong thành, lúc đầu trong lòng đã làm đường chạy tính toán, nhưng không nghĩ đánh tới tay chường đồ có kỳ thể, vừa tiếp xúc với phía dưới liền phát giác một chường kia cực kỳ yếu đuối, Vì vậy chiêu số vừa chuyển, thuận thế mấy chiêu đã đem trọng thương chưa lành Bạch Sơn bắt tới.

"Cái này cũng được, đi! "

Hai người giam giữ Bạch Sơn sau đó, trực tiếp nặng tay che hấn huyết đạo, ném trên mặt đất một cái bằng giấy sự việc, mà hậu quả đoạn phá cửa sổ ra.

Làm Thẩm không nhường đã tìm đến lúc, bắt lấy Bạch Sơn hai người sớm đã mất tung ảnh.

"Hà nhi? ! "

Một ám áp nội lực theo Thẩm lán Hà phía sau lưng dưng mãnh vào, không nhiều một hội, thiếu nữ liền lo lắng đã tỉnh lại.

"Cha. . . "

Chưa tỉnh hồn Thẩm lán Hà thấy này đạo khiến người ta vô cùng có cảm giác an toàn thân ảnh, lê hoa đài vũ liền kéo đi đi tới.

"Vừa mới. . . Vừa mới ta trong phòng có phi nhân! "

Thẩm không nhường nhìn thấy bệ cửa sổ chỗ cắm trường kiếm, trong lòng có chừng cảm giác không ổn.

"Son nhi kiếm? "

Phù mở Thẩm lán Hà, đang muốn đứng lên đi nhỏ xuống thanh trường kiếm kia, lại bị cách đó không xa một phong thư hấp dẫn đi chú ý.

Mở ra phong thư, nương âm đạm ánh trắng thấy được vài cái phóng túng đại tự:

[Thẩm không nhường, muốn con gái người tính mệnh, liền tới ngoài thành mười dặm sườn núi, nhớ kỹ, liền người tự mình một người tới, cho người một canh giờ thời gian, trễ một khắc Chung thiếu một ngón tay]

Thấy phong thư này, kết hợp bệ cửa sổ trường kiếm và hôn mê Thẩm lán Hà, Thẩm không nhường trong nháy mắt đã đem mới vừa trải qua đoán cái tám chín phần mười.

"Không tốt! "

Quay đầu ném một cái mộc chế lệnh bài, đạo:

"Cầm cái này, đi thành Đông Thủy Vân xây tìm Ân chương môn, ta đi một lát sẽ trở lại. "

...

Nội thành, Vân Hải lâu.

Thiết Phong nửa đêm bị một hồi tiếng ngáy đánh thức, bất đắc dĩ nhìn một chút vẫn như cũ ngủ say trên đất Mặc Mỗ.

Nghĩ đến ban ngày Lục Tinh Liễu một bộ muốn nói lại thôi biểu tình, mà lấy Thiết Phong chết lặng, cũng không khỏi cảm thấy có chút quái dị.

"Bắt đầu từ ngày mai tới hẳn là đi hỏi một chút Liễu Nhi, nàng tựa hồ. . . Không đúng lắm. "

Thiết Phong tập trung tại hai cánh tay, đôi mắt càng tư thế thoải mái, lần nữa nhắm hai mắt lại.

Dưới mái hiên đầu viên ngồi trích thủy có tiết tấu gõ cửa sổ diêm, "Lộc cốc " tiếng kẹp trên mặt đất Mặc Mỗ "Hô ah " tiếng, quấy đến khiến người ta khó có thể yên giấc.

Cũng không lâu lắm, Thiết Phong thất lung một cái, trực tiếp từ trên giường nhảy đến.

"Mưa này dưới không ngừng, thực sự đủ chán ghét. "

Sau khi ra cửa, trực tiếp đi tới Lục Tinh Liễu trước cửa phòng, giờ tay do dự một lát, lại lộn trở lại.

"Cái này hơn nửa đêm, ta đi gõ cửa có phải hay không không tốt lắm. . . "

"Bất quá. . . Không cho phép nàng cũng ngủ không được đâu? "

"Đối với, mưa lớn như vậy, rất có thể. "

Thiết Phong ý dâm một hồi, tựa hồ rất kiên tin ý nghĩ của chính mình, lại chiết trở về.

"Đồng đồng đồng. "

"Liễu Nhi? "

Nhẹ nhàng gõ ba cái, đợi một trận, không nghe thấy đáp lại.

"Đồng đồng đồng. "

Thanh âm thoáng lại lớn diêm.

"Ân? "

"Xem ra còn đang ngủ đâu. "

"Ai. . . Ta hay là trở về đi thôi. "

...

Sáng sớm hôm sau, ánh mặt trời sáng rỡ từ cửa sổ bắn vào, đuổi đi ẩm ướt cùng hàn lãnh, nhưng không phải là bởi vì trong lòng đất còn dư thủy tí, sợ rằng rất nhiều người đều không biết đạo ngày hôm qua suốt đêm mưa phùn.

Mà Thiết Phong, là bị một tiếng như giết heo kêu sợ hãi làm tỉnh lại.

"Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi đối với ta làm cái gì? ! "

Mơ mơ màng màng mở hai mắt ra, liền nhìn thấy dưới đất Mặc Mỗ hai tay tự ôm tự khóc che ngực, hai mông còn không ngừng hướng về sau cọ đi, miệng rộng trương đắc phăng phất có thể bỏ vào kế tiếp sào riêng.

"Ta không nghĩ tới. . . Ngươi dĩ nhiên là người như thế! "

"Ngươi nổi điên làm gì đâu? Rượu còn không có tỉnh? "

Thiết Phong trông coi phảng phất bị xâm phạm khuê nữ biểu tình, phi thường không nói.

Ai sẽ đối với hấn làm cái gì?

"Rượu, rượu. . . Rượu! "

"Được rồi! "

"Trách không được người khuyên ta uống rượu, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) thì ra người là muốn thừa dịp ta say. . . "

"A! ! Ta không sống được ta! "

Mặc Mỗ gào khóc hoán một hồi, làm bộ sẽ một đầu đụng vào trên vách tường đi, Thiết Phong không muốn để ý tới cái này bệnh tâm thần lại tựa như gia hỏa, tự mình đi ra ngoài, khép cửa phòng, làm cho hấn tự thân tự diệt.

"Đồng đồng đồng. "

"Liều Nhi, Liều Nhi? "

"Ân? "

"Đồng đồng đồng. "

"Tùng tùng tùng tùng đồng. "

Một hồi hơi có chút dồn dập sau khi gõ cửa, bên trong gian phòng vẫn là nửa điểm động tĩnh cũng không có.

"Nàng không có khả năng ngủ chết như vậy. . . "

Thiết Phong đột nhiên cảm giác sự tình có cái gì không đúng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 125: 10 trong sườn núi

Bất chấp lui tới khách nhân nhân thần cùng tiếng mắng, một cước đá ra, cửa phòng lên tiếng trả lời mở ra, chỉ thấy phòng trong trống tuếch, hai miếng cửa sổ bốn mở ra mở rộng ra, trên mặt đất còn di lưu lấy một ít đêm qua mưa tí.

Lục Tinh Liễu bao vây sự việc cũng đều không thấy.

Thiết Phong quét mắt một vòng, cũng không có phát hiện có tranh đấu vết tích, thoáng yên tâm chút, hướng hồ chân có biến cố gì, lấy mình ngũ giác hấn là cũng không trở thành không hề phát hiện.

Xoay người, cũng không để ý vội vội vàng vàng đã tìm đến tiểu hỏa kế, trực tiếp trở về phòng.

"Không chết đâu người? "

"Khái khái, Thiết huynh đệ, ta dường như hiểu lầm người. . . "

Mặc Mỗ chậm rãi chống đỡ đứng người lên, ngượng ngùng nói rằng:

"Người thật giống như cũng không có làm gì ta. . . "

"Phế mẹ nó nói, ai sẽ đem người thế nào? ! "

Tức giận trừng mắt liếc hấn một cái, Thiết Phong mà bắt đầu thu thập bọc hành lý tới, tâm tư nhưng vẫn là tại nơi bắt cáo nhi biệt Lục Tinh Liễu trên người.

"Vì sao? "

"Vì sao? "

Không nghĩ ra.

Thu thập phân nửa, đột nhiên liếc thấy còn có chút không biết làm sao Mặc Mỗ, trông mắt sáng ngời.

"Hắc mập mập! "

"A. . . Ail! "

"Người biết coi bói quẻ có phải hay không! "

"Cái này. . . Cái này. . . Biết một điểm, một chút nhi ~ "

"Đừng nói nhảm, ta mời người ăn đem cơm cho, làm làm thù lao, người cho ta tính một chút Lục cô nương đi đâu. "

"Cái này ~ Thiên Cơ không thể. . . "

"Có tính không? ! "

"Tính một chút! Coi là! Người trước đem giày lấy ra huynh đệ! Ta vậy liền coi là! "

Mặc Mỗ ở dưới dâm uy, sàu mi khổ kiếm vô cùng không tình nguyện móc ra một đồng đinh đinh đương đương ngoạn ý, tẩm ván gỗ, mai rùa, cái vỏ phương đầu, cái này một đồng tên sự tình móc ra, nhất định chính là bọn bịp bợm giang hồ Bồn Tôn.

Làm bộ tốt một phen làm lại nhiều lần,

Mặc Mỗ đập chặt lưỡi, trông coi đầy đất đồ ngỗng ngang, lộ ra một bộ trong lòng đã có dự tính biểu tình.

"Người cái này bói toán cũng không hỏi chút ngày sinh tháng đẻ các loại? Vứt coi là? " Thiết Phong nhìn đó không phải là rất thủ pháp chuyên nghiệp, nghi ngờ hỏi đạo.

Tựa hồ những thứ khác bọn bịp bợm giang hồ không phải như vậy khiến cho.

"Không cần không cần, người bên ngoài coi là là Phục Hy quẻ, ta coi là là Nữ Oa quẻ. "

Thiết Phong cũng không biết đạo hán nói thật hay giả, ôm hoài nghi tâm tính hỏi đạo:

"Kết quả đâu? "

"Cái này. . . Lục cô nương tựa hồ mệnh hãm Bạch Hổ Cung, bốn phía sát khí tận trời, trung khuyết còn có một Ân cướp, dường như, dường như, khả năng, e rằng tác cá không phải rất là khéo a. . . "

"Có thể nói hay không nói tiếng người? ! " nghe thế không minh bạch một câu, Thiết Phong càng là không có gì hảo sắc mặt.

"Lục cô nương ở thành tây, phụ cận sát khí rất nặng, chắc là, hình như là. . . Chết không ít người, hơn nữa. . . "

"Người nói thiệt hay giả? " nghe xong Mặc Mỗ lời nói, Thiết Phong cau mày ngắt lời nói:

"Người không sẽ là phía dưới muốn nói 'Dùng tiền tiêu tai' một bộ kia a !? ! "

"Ta cũng không bạc cho người! "

Hai người lại là một phen nói chuyện với nhau, Thiết Phong xem Mặc Mỗ sinh động như thật thần tình tựa hồ không phải muốn ngoa tiền, nhưng lại cảm thấy hán nói có chút không thể tưởng tượng nổi, ôm ninh tin là có không phải tin là không tâm thái lôi kéo hán vội vã rời phòng.

"Mang ta đi người nói chỗ kia. "

"Thiệt huynh đệ, lúc này người không thể đi, quái tượng trên biểu hiện. . . "

"Đừng nói nhảm, đi! "

. . .

Mười dặm sườn núi, kỳ thực chính là một chỗ người ở hi hữu tới đất hoang, thời cổ là một bãi tha ma, nguyên nhân chính là như vậy, năm đó Hoang Đô

xây dựng thêm lúc cũng không có đem khối này địa hoa đi vào.

Buổi sáng ánh mặt trời tốt, nhưng Thiết Phong tâm tình nhưng cũng không là như vậy nắng, đi ô-tô ra Hoang Đô sau đó, một đường chạy tới nơi này, ven đường rồi rạc gặp được không dưới hai ba chục cổ thi thể, huyết dịch đã bị nước mưa cọ rửa sạch hơn phân nửa, còn sót lại một ít vẫn còn chưa ngưng tụ thành cục máu, hiển nhiên mấy người này cũng chưa chết thật lâu.

Thi thể vết thương đều là một kích bị mất mạng, nghĩ đến cái này động thủ người kiếm pháp tạo nghệ rất cao.

Hoang Đô ngày gần đây nhân viên pha tạp, có ân oán giang hồ nhân sĩ cơ bản ước đâu đâu sẽ đi ngoài thành giải quyết, nơi này có thi thể cũng không thể coi là là nhiều hiếm thấy sự tình, nhưng thi thể này lại trình độ nhất định ám hợp Mặc Mỗ quái tượng, cái này lại làm cho Thiết Phong giữa chân mày nhiều hơn một cổ đau buồn âm trầm.

"Mập mạp, nếu không nguoi tính lại coi là? Cụ thể một chút? "

"Đại ca, ta đều cho ngài quên đi ba trở về, thực sự không có cách nào khác lại cụ thể rồi. . . "

Mặc Mỗ về mặt cầu xin, đầu lắc giống như một mập phì trống bỏi.

Hai người đọc một chút lải nhải đi một hồi, Thiết Phong nhìn chung quanh gian, dĩ nhiên thoáng nhìn xa xa có hai bóng người đi qua.

"Đi? "

Nhìn tựa hồ thân ảnh có chút quen thuộc, tâm thần căng thẳng, kéo Mặc Mỗ một đường bước nhanh thêm chạy chậm, không nhiều một hồi, liền đi tới hai đạo thân ảnh kia trước mặt, một viên nổi lòng lo lắng cũng rút cục để xuống.

Lúc trước bị Mặc Mỗ một trận nhuộm đầm, vốn tưởng rằng lần này qua đây khó tránh khỏi muốn gặp chút nháp nhô, không nghĩ tới sự tình nhưng lại xuất kỳ thuận lợi.

Chỉ là nghĩ không thông, hai người bọn họ làm sao sẽ chạy đến cùng đi.

"Liều Nhi? "

Hai đạo thân ảnh kia chính là Lục Tinh Liều cùng Thảm lán Hà, từ hai nhân phong Trần một mối dáng vẻ đến xem, sợ rằng một đêm này các nàng qua được tất nhiên không thể nào sống yên ổn.

"Các nguoi làm sao tới rồi? "

Lục Tinh Liều nhìn thấy rồi Thiết Phong hai người, trên mặt lóe lên một kinh ngạc. Mà Thảm lán Hà trên gương mặt tươi cười không giúp thần sắc cũng thoáng bình phục chút, bất quá vẫn như cũ không che giấu được ánh mắt kia cấp thiết, bởi vì lo lắng đưa tới vì vì trắng bệch hai người môi vì vì giật giật, lại không nói ra tiếng.

"Quên đi, nếu đã tới, cùng đi chứ. " còn không đợi Thiết Phong trả lời, Lục Tinh Liều còn nói thêm, phảng phất rất nóng lòng về phía tây bước đi.

Thiết Phong thấy như vậy thần sắc, đoán chắc là chuyện gì xảy ra, Vì vậy kéo về mặt Lão Đại không tình nguyện Mặc Mỗ, bốn người một đường đồng hành.

Vừa đi lấy, Thảm lán Hà đại thể rồi nói dưới đêm qua tao ngộ, Thảm không nhường đi rồi, nàng ở ngoài cửa sổ tìm này bị vò thành một cục giấy viết thư, do dự một hồi, lo lắng lần át sợ hãi, UU đọc sách www.uukanshu.com vẫn là không có dựa theo phụ thân phân phó đi tìm câu Ân chương môn phù hộ, mà là thẳng hướng lấy "Mười dặm sườn núi " chạy đi, đi tới phân nửa lúc lại vô tình gặp được rồi Lục Tinh Liều, đại thể dặn dò vừa đưa ra từ, Lục liền cùng nàng cùng nhau đi tới, bất quá đến nơi này, tìm nửa đêm, lại như cũ chưa thấy Thảm không nhường cùng Bạch Sơn nửa cái bóng.

Thảm lán Hà tâm tư đều ở đây an nguy của phụ thân trên, sớm đã không có chủ ý, cũng không còn ý thức được chính cô ta nói có chỗ kỳ quái gì, mà Thiết Phong lại nghe phi thường nghi hoặc, nàng rõ ràng là mưa ban đêm ra cửa, sao lại thể "Vô tình gặp được " Lục Tinh Liều. . . ? Cái này vô tình gặp được sợ là quá ngẫu nhiên một chút.

Mà Lục đối với lần này giải thích là ở trong phòng nghe đến bên ngoài thanh âm mới ra ngoài.

Đối với cái giải thích này, Thiết Phong như trước cảm thấy là lạ, tựa hồ có chỗ nào không đúng, nhưng cái này ngay miệng dù sao lấy tìm kiếm Thảm không nhường làm chủ, lại cũng không có quá mức miệt mài theo đuổi.

Mấy người đi suốt khoảng chừng hơn nửa canh giờ, mới bị Thảm lán Hà một tiếng kêu sợ hãi kết thúc cái này giằng co thật lâu đi nhanh.

Cách đó không xa trên đất trống, ngồn ngang nằm bảy tám cổ thi thể, mà trong đó một thể thâm nhất, vết thương nhiều nhất, Thảm lán Hà lại liếc mắt liền nhận ra được, cũng vì vậy phát ra một tiếng thanh lệ câu hạ kêu rên.

"Bạch sư huynh! "

Bạn đang đọc truyện *Ta Chi Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126 : Tìm đường chết 1 cái bóp

Mấy người tiến lên, xác nhận người nọ thân phận, không khỏi cũng thờ dài một hơi.

Ba người an ủi vài câu, Lục Tinh Liễu cùng nàng đem Bạch Sơn mồ yên mả đẹp, Thiết Phong lôi kéo bắt đắc dĩ Mặc Mỗ tiếp tục trước đi tìm Thảm chương môn.

Bốn người chia tay phía sau, Thiết Phong một đường đi về phía trước, càng đi về phía trước, chu vi thi thể càng nhiều, hai bên cây cỏ trên đều nhiễm không ít vết máu, dưới đất thi thể đều là áo xám áo vải, bình thường giang hồ nhân sĩ trang phục, cũng nhìn không ra thân phận đến, chỉ là thông qua bọn họ ngã xuống đất tình hình đến xem, tựa hồ là ở vây kín một người, lại bị người nọ lấy thủ đoạn cao mình giết chết, một đường bước đi thi thể vết thương càng ngày càng mật, tựa hồ vậy bị vây người cũng từ từ có chút lực không hề bắt.

Đã phong âm u tĩnh mịch nhưng.

Trông coi những thứ này nhìn thấy mà giật mình cảnh tượng, hai người chân đi bộ nhanh hơn chút, quả nhiên, đi được dặm rưỡi, liền hợp trong lòng vậy có chút dự cảm bất tường.

Chỉ thấy một áo trắng người dựa vào trên tàng cây, đầu thật thấp gục xuống, chống trường kiếm trên tay còn có thật nhiều đã quét sạch vết máu, trường kiếm kia trên mặt đất vạch ra mấy thước dài thật sâu vết kiếm, từ xa phương nhắm thẳng vào rễ cây nơi, trải qua một đêm nước mưa cọ rửa, vẫn như cũ có thể thấy rõ ràng.

Thiết Phong đi ra phía trước, xác nhận người đã chết rồi, nhìn trước đó không lâu còn đã gặp mặt, tuy nói cùng với không tính là có quá sâu giao tình, còn chưa phải xóa bỏ một trận thôn thức.

"Không nghĩ tới vậy đại danh đỉnh đỉnh Thảm chương môn, cứ như vậy không minh bạch chết. . . "

Mặc Mỗ cũng theo phía trước đến, kiểm tra thực hư vết thương một chút, phát ra một tiếng thốt lên kinh ngạc:

"Cái này lợi hại! "

"Ta còn lần đầu tiên gặp qua như thế trường lực cương mãnh. . . Một dưới lòng bàn tay, trong nháy mắt sinh cơ đoạn tuyệt a! "

Hai người nói chuyện với nhau vài câu, Thiết Phong cũng nghĩ không thông, rốt cuộc là người nào thiết kế sát hại vậy Bạch Giang Kiếm Môn chương môn.

Đang cân nhắc có muốn hay không đưa cái này thi thể chôn thời điểm, liền nhìn thấy hai người bội kiếm lão giả vội vã đạp cỏ mà đến, râu tóc bị thổi làm có chút lộn xộn, vô luận là cao minh khinh công vẫn là khí sắc cùng hoá trang, cũng không khó đoán ra hai người này nhất định là hảo thủ.

Lưỡng vị lão giả vừa rơi xuống đất, kinh dị liếc nhau một cái, sau đó cũng không để ý đến Thiết Phong hai người, trực tiếp xông về Thảm Bất Thiên thi thể nơi.

Xác nhận thi thể, đều là thờ dài một hơi, ánh mắt lộ ra vậy bi thương thần sắc, xoay đầu lại, hướng về phía Thiết Phong hỏi:

"Tiểu huynh đệ, lão phu Thảm Ly, vị này chính là Thảm Đằng, vừa mới nhìn thấy lão hữu bị giết hại, không kịp bắt chuyện, cũng xin tiểu hữu chớ trách. "

Qua loa lại hàn huyên vài câu, liền hỏi:

"Không biết tiểu huynh đệ có thể thấy lão phu bằng hữu này là bị người phương nào làm hại? "

Lão giả kia nói cấp bậc lễ nghĩa chu toàn, trong lời nói vô cùng thành khẩn, cũng không có nửa điểm hoài nghi hai cái này thiếu niên cùng chương môn bị hại có quan hệ, dù sao lấy Thảm Bất Thiên công phu, người bình thường là tuyệt đối không làm gì được.

Thiết Phong thấy hành động như vậy cùng tên, cũng lớn trí đoán ra chút thân phận của hai người này.

"Các ngươi cũng là Bạch Giang Kiếm Môn nhân? "

"A? "

Hai người đối với thiếu niên này nhận ra mình thân phận có chút kinh ngạc.

"Không sai, chính là nhận được Thẩm chương môn thư mà đến, lại tuyệt đối không nghĩ tới . . . Ai. "

"Chúng ta cũng là mới vừa đến vậy, bị người nào làm hại ta cũng không biết, nhưng mà mấy ngày trước đây Thẩm chương môn nhưng lại cùng Trọng Kiếm Môn hai người họ Trác gia hòa đã giao thủ. "

"Trọng Kiếm Môn? "

Lưỡng vị lão giả lần nữa liếc nhau một cái.

"Thiếu hiệp cũng biết ta phái mấy người khác hướng đi của? "

Thiết Phong nói tóm tắt dặn dò vài câu, mà Mặc Mỗ lại chán đến chết ngồi chồm hỏm dưới đất chơi đùa một dạng, tựa hồ những người trước mắt này sinh từ vịnh nhục cũng cùng mình nửa điểm quan hệ cũng không có.

Đem Thẩm Bất Thiên thi thể qua loa vào đất, tên kia vì Thẩm Ly lão giả quay đầu đối với Thiết Phong nói rằng:

"Lão phu cảm ơn Thiết thiếu hiệp vậy, một hồi nếu nhìn thấy Hà Nhi, cũng xin tạm thời không muốn đem Thẩm chương môn tin chết cho biết, đợi chúng ta trở về sẽ chậm chậm cùng nàng nói đi, nếu không... Sợ rằng nàng trong lúc nhất thời khó có thể tiếp thu a. "

"Minh bạch. "

. . .

Mấy người hội họp sau đó, Thẩm Ly liền nói đối Thẩm chương môn đi nơi khác, trong chốc lát khó phản hồi, phân phó Thẩm Đằng trước cùng Thẩm lán Hà trở về Bạch Giang Kiếm Môn, chính mình dự định ở Hoang Đô tìm kiếm sát hại Thẩm Bất Thiên đích thực hung.

Khách sáo vài câu, mấy người lần nữa chia tay, mà Mặc Mỗ làm cho thủ đoạn đi tiểu chui,

Chút nào không chân chính chạy không thấy, chỉ còn lại có Thiết Phong cùng Lục Tinh Liễu, chuẩn bị lại về Hoang Đô.

"Người không phải theo Thẩm cô nương trở về, thật tốt an ủi một chút nhân gia? "

Lục Tinh Liễu đi mấy bước, bất thành linh nói rằng.

"A? "

Thiết Phong không chút nào không có cảm thụ trong lời này chưa chút ý tứ, không khỏi có chút buồn bực:

"Không quen không biết, ta theo nỗi đi làm sao? "

"Hừ, người nghĩ như vậy, con gái người ta nhà có thể chưa chắc nghĩ như vậy! "

Thiết Phong nhìn chẳng biết tại sao liền bị tức giận đi trước thiếu nữ, càng là khó hiểu.

Nhưng thấy eo thon chi quyến rũ mê người, bên ngoài chắc nịch phúng phính cố gắng dưới ánh mặt trời càng là đông đưa người không dời mắt nổi, chứng kiến màn này, Thiết Phong trong lòng lại hiện lên một ít không minh bạch ý niệm trong đầu.

Sâu nhỏ một bãi nước miếng hơi nóng, lác đác, đi nhanh đến một chỗ tích tụ nước thạch kênh nơi, múc một nắm nước lạnh hung hăng hướng xông khuôn mặt.

"Ta đây là thế nào. . . "

"Nhất định là mập mạp quý kia thuốc làm hại! "

"Nhưng mà. . . Liễu nhi đáng về kia thực sự là ~ sách sách sách. . . Thật là nhớ bóp bóp xem. "

Mới vừa đứng dậy, Thiết Phong đột nhiên căng thẳng trong lòng, cảm giác phía sau nhiều thêm một đôi giận dữ ánh mắt.

"Người ở đây làm bầm láp nhái nói gì? "

Thiết Phong mới vừa quay đầu, liền đón nhận mắt Lục Tinh Liễu dường như núi lửa bùng lên đem trước biểu tình.

"Muốn - bóp - bóp - xem -- cái gì? "

Nhìn thấy một màn này, Thiết Phong sùng sục một tiếng nuốt một hớp lớn nước bọt, hô to không ổn, cũng không biết nàng là lúc nào đi tới phía sau mình.

"Khái khái, Liễu nhi, ngươi nghe lầm, ta là nói ta muốn. . . Ách. . . Muốn xoa bóp xem, không phải! Ta là nói, muốn bóp bóp chính mình, nhìn một chút có đau hay không! "

Thiết Phong vừa nói, hướng nổi trên đùi mình liền bấm đi tới, ánh mắt nhưng có chút không tự chủ quét trên người cô gái nơi nào đó, cái này đến lo lắng một màn, nhìn ở Lục Tinh Liễu trong mắt của, tức giận đến nằng tức giận đến hàm răng kéo kệt kệt vang.

"Tốt a, ngươi đã không biết có đau hay không, ta tới giúp ngươi được rồi! "

Thiết Phong khinh công vốn cũng không như Lục Tinh Liễu, vậy vào đầu càng không dám dùng "Chiến thần hoàn" tăng nội lực, rơi vào đường cùng chỉ phải một bên né tránh, UU đọc sách www.uukanshu.com vừa dùng ra mấy chiêu cực kỳ nông cạn quyền pháp để cầu tự bảo vệ mình, không ra ngoài dự liệu, không có khoa tay múa chân vài cái, đã bị thủ đoạn bắt Long vật công phu bắt ở, hai tay bị vụn thành bánh quai chèo tựa như trừ cùng một chỗ, bị con kia nhìn như rất vô lực thon thon tay ngọc định ở tại bên hông.

Không thể không nói, bộ dáng như vậy thực sự có chút mất mặt.

"Được rồi được rồi! Buông a !! Đau quá đau! "

"Ai ư! "

"Lúc này biết đau? Vừa mới nói những thứ kia không đứng đắn lời nói lúc ngươi tại sao sẽ không biết? ! "

"Đã biết đã biết! Tay muốn gãy, ngươi mau buông tay! "

Thiết Phong nghe răng trợn mắt thét lên, không nghĩ tới Lục Tinh Liễu vậy bắt công phu bá đạo như vậy, cảm giác toàn bộ hai cánh tay đều phải bẻ gãy một dạng.

"Thiếu cho ta giả vờ giả vịt, ta biết ngươi vậy da dày thịt béo, điểm ấy đau khổ còn không làm gì được ngươi. "

Lục Tinh Liễu dứt lời, không khách khí lại thêm thêm vài phần lực.

"Ta. . . ! Ngươi lại không buông tay ta cũng không khách khí! "

"Khanh khách, đến a, ta ngược lại muốn nhìn một chút Thiết đại hiệp hai tay mạch môn bị phong, vậy di chuyển cũng không động được một cái, còn có thể là như thế nào không cần khách khí cách? "

Nhìn Thiết Phong đáng vẻ chật vật, Lục Tinh Liễu nhưng lại cũng hết giận, hai tay bất động, vui vẻ nhìn hắn có thể làm thế nào gãy dựa.

"Ta nói thật! Đến lúc đó ngươi cũng đừng hối hận! "

"Hừ hừ, ta cũng nói thật, ngươi có chiêu số gì sử hết ra được rồi. "

Thiết Phong thân thể về phía trước chột sử lực, hai cánh tay cũng vì vậy ở Lục Tinh Liễu bên hông nơi tuột xuống một chút.

Người bình thường mạch môn bị phong không thể động đây, Thiết Phong cũng không so với thường nhân, cánh tay tuy là không thoát được, đôi tay này nhưng là tự do dị thường, ở trận trận quần đầu quyết tâm hạ phát ngoan, tay phải hơi hơi trước dò xét, hướng về phía viên kia căn bóng to lớn cái móng một bả đã bắt vậy đi tới.

Bóp!

Sau một khắc, Thiết Phong hai cánh tay thực sự tránh thoát, nhưng không khí dường như hạ xuống một cái so với vạn năm băng cứng còn lạnh nhiệt độ. m. Đọc, càng chất lượng tốt đọc tự nghiệm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Chỉ Biết Ba Chiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.